

SZENT BIBLIA

***Elohim
Ó - Testamentomában
foglaltatott könyvei***

**Károli Gáspár
fordítása alapján
átigazítva
a
függelékekben
fellelhető
”ÖrökkéValó Nevek”
szerint**

Mózes I. könyve - Teremtés	4
Mózes II. könyve - az Izraelitáknak Égyiptomból való Kijöveteléről.....	47
Mózes III. könyve - a Léviták egyházi szolgálata	82
Mózes IV. könyve - az Izraeliták megszámllása	108
Mózes V. könyve - a Törvény summája.....	144
Józsué könyve.....	177
Bírák könyve	199
Ruth könyve.....	219
Sámuel I. könyve	222
Sámuel II. könyve	248
A királyokról írt I. könyv	272
A királyokról írt II. könyv.....	301
Krónika I. könyve	328
Krónika II. könyve.....	354
Ezsdrás könyve.....	384
Nehémiás könyve.....	393
Eszter könyve	407
Jób könyve	413
Zsoltárok könyve.....	437
Bölcs Salamonnak példabeszédei	500
A prédikátor Salamon könyve	522
Salamon Énekek éneke.....	529
Ésaiás próféta könyve.....	533
Jeremiás próféta könyve.....	574
Jeremiás siralmi	621
Ezékiel próféta könyve	625
Dániel próféta könyve.....	667
Hóseás próféta könyve.....	680
Jóel próféta könyve.....	687
Ámós próféta könyve	690
Abdiás próféta könyve.....	696
Jónás próféta könyve	697
Mikeás próféta könyve	699
Náhum próféta könyve	703
Habakuk próféta könyve.....	705
Sofóniás próféta könyve	707
Aggeus próféta könyve	709
Zakariás próféta könyve.....	711
Malakiás próféta könyve.....	718
Függelék 1	720

Függelék 2	729

Függelék 3	730

Függelékek:

1. ÖrökkéValó Nevek -Tanulmány

2. ÖrökkéValó Nevek -Névsor

3. ÖrökkéValó Nevek -Nevek változatai/változásai

Előszó

Ha a mai idők, világhálón felnevelkedő nemzedéke, rákeres az „**Úrnak nevét**” - szókapcsolatra, például a [Keresés a Bibliában](#) linken, minimum öt oldalnyi kínálatot kap kézhez, mindössze egy másodperc alatt. Szemléltetés képen egy néhány példa:

Az Ó-szövetség könyveiből:

*Annak az oltárnak helyére, melyet ott elsőben készített vala: és **segítségül hívá** ott Ábrám az **Úrnak nevét**. 1Móz 26,25*

*És az **Úrnak nevét segítségül hívám**: Kérlek ÖrökkéValóm, szabadítsd meg az én lelkemet! Zsolt 116,4*

*És így szólotok ama napon: **Adjatok hálát az Úrnak, magasztaljátok az Ő nevét, hirdessétek a népek közt nagyságos dolgait, mondjátok, hogy nagy az Ő neve**. Ézs 12,4*

*Akkor hívjátok segítségül a ti **istenteknek nevét**, és én is **segítségül hívom az Úrnak nevét**; 1 Kir 18,24*

Az Új-szövetség könyveiből:

*És **léssen, hogy mindaz, aki az Úrnak nevét segítségül hívja, megtartatik**. ApCsel 2,21*

*És **parancsolá, hogy keresztkedjenek meg az Úrnak nevében**. Akkor kérék őt, hogy maradjon náluk néhány napig. Csel 10,48*

***Beteg-e valaki köztetek? Hívja magához a gyülekezet véneit, és imádkozzanak felette, megkenvén őt olajjal az Úrnak nevében**. Jak 5,14*

Most felmerülhet két sarkalatos kérdés:

1. Vajon **fontos-e** az „**Úrnak nevét** segítségül hívni” a jelenkor emberének, aki körbe van véve „garantáltan működő” technikai eszközökkel, közhasználati termékekkel és csodákat ígérő szolgáltatások tömkelegével? A világ jelenlegi állapotát, - meg persze a sajátunkat is -, megvizsgálva, alighanem arra a végkövetkeztetésre jutunk, hogy sajnos igen, sőt, nagyon is **fontos** az **Úrnak nevét** segítségül hívni. Akik pedig hiszünk a Legfelsőbb Lény létezésében, tudjuk, hogy a létünk, pontosabban örök létünk függ tőle!
2. Mivel teljesen nyilvánvaló, hogy az „**Úr**” nem név, hisz az csak egy 15 milliós nemzet Bibliájában fellelhető kifejezés a Legfelsőbb Lény megjelölésére, akkor viszont **mely nevet hívja segítségül** bárki is ezen a Föld nevű bolygón, nemzetiségi, faji, nyelvi hovatartozástól függetlenül?!

A válaszok e két kérdésre, megtalálhatóak a „Függelékek” alábbi három dokumentumban:

1. **ÖrökkéValó Nevek** - Tanulmány
2. **ÖrökkéValó Nevek** - Névsor
3. **ÖrökkéValó Nevek** - Nevek változatai/változásai

A leggyakrabban előforduló nevek változatai:

Úr (*Károli fordításban*) - יהוה / JHWH (*eredeti héberben*) - JaHuWaH / ÖrökkéValó (*ezen változatban*)

Isten (*Károli fordításban*) - אֱלֹהִים / Elohim (*eredeti héberben*) - Elohim / Igaz Teremtő (*ezen változatban*)

Az egyes bibliai könyvek jobb megértéséhez nagy segítséget nyújthatnak még a világhálón, az alábbi címen fellelhető előadások, amelyek vázlatosan ismertetik a Biblia mind a 66 könyvét:

[OLVASD SZEMÉLYESEN!](#)

Mózes I. könyve - Teremtés

I Kezdetben teremté Elohim az Eget és a Földet.

*1 Móz. 2,4, 1 Móz. 2,5, Zsolt. 33,6, Zsolt. 89,12, Zsolt. 136,5,
Csel. 14,15, Csel. 17,24, Zsid. 11,3, Jób. 33,4.*

2. A Föld pedig kietlen és pusztá vala, és setétség vala a mélység színén, és Elohim Szelleme lebeg vala a vizek felett.

3. És mondá Elohim (*Igaz Teremtő*):

Legyen Világosság! - és lőn Világosság.

2 Kor. 4,6.

4. És látá Elohim, hogy jó a Világosság; és elválasztá Elohim a Világosságot a setétségtől.

Ésa. 45,7.

5. És nevezé Elohim a Világosságot nappalnak, és a setétséget nevezé éjszakának: és lőn este és lőn reggel, első nap.

6. És mondá Elohim: Legyen mennyezet a víz között, amely elválaszsa a vizeket a vizektől.

Jer. 10,12, Jer. 51,15.

7. Teremté tehát Elohim a mennyezetet, és elválasztá a mennyezet alatt való vizeket, a mennyezet felett való vizektől. És úgy lőn.

Zsolt. 148,4.

8. És nevezé Elohim a mennyezetet Égnek: és lőn este, és lőn reggel, második nap.

9. És mondá Elohim: Gyűljenek egybe az Ég alatt való vizek egy helyre, hogy tessék meg a száraz. És úgy lőn.

Jób. 38,8, Zsolt. 33,6, Zsolt. 33,7, Zsolt. 33,9, Zsolt. 136,6.

10. És nevezé Elohim a szárazat földnek; az egybegyűlt vizeket pedig tengernek nevezé. És látá Elohim, hogy jó.

Zsolt. 95,5.

11. Azután mondá Elohim: Hajtson a föld gyenge fűvet, maghozó fűvet, gyümölcsfát, amely gyümölcsöt hozzon

22. És megáldá azokat Elohim, mondván: Szaporodjatok, és sokasodjatok, és töltsétek be a tenger vizeit; a madár is sokasodjék a Földön.

1 Móz. 8,17.

23. És lőn este és lőn reggel, ötödik nap.

24. Azután mondá Elohim: Hozzon a föld élő állatokat nemők szerint: barmokat, csúszó-mászó állatokat és szárazföldi vadakat nemők szerint. És úgy lőn.

az ő neme szerint, amelyben legyen néki magva e földön. És úgy lőn.

12. Hajta tehát a föld gyenge fűvet, maghozó fűvet az ő neme szerint, és gyümölcstermő fát, amelynek gyümölcsében mag van az ő neme szerint.

És látá Elohim, hogy jó.

13. És lőn este és lőn reggel, harmadik nap.

14. És mondá Elohim: Legyenek világító testek az ég mennyezetén, hogy elválaszszák a nappalt az éjszakától, és legyenek jelek, és meghatározói ünnepeknek, napoknak és esztendőeknek.

Zsolt. 104,19.

15. És legyenek világítókul az Ég mennyezetén, hogy világítsanak a Földre. És úgy lőn.

Jer. 31,35.

16. Teremté tehát Elohim a két nagy világító testet: a nagyobbik világító testet, hogy uralkodjék nappal és a kisebbik világító testet, hogy uralkodjék éjjel; és a csillagokat.

Zsolt. 136,7, Zsolt. 136,9.

17. És helyezteté Elohim azokat az Ég mennyezetére, hogy világítsanak a Földre;

18. És hogy uralkodjanak a nappalon és az éjszakán, és elválaszszák a világosságot a setétségtől.

És látá Elohim, hogy jó.

19. És lőn este és lőn reggel, negyedik nap.

20. És mondá Elohim: Pezsdüljenek a vizek élő állatok nyüzsgésétől; és madarak repdessenek a Föld felett, az Ég mennyezetének színén.

21. És teremté Elohim a nagy vízi állatokat, és mindazokat a csúszó-mászó állatokat, amelyek nyüzsgőnek a vizekben az ő nemők szerint, és mindenféle szárnyas repdesőt az ő neme szerint.

És látá Elohim, hogy jó.

25. Teremté tehát Elohim a szárazföldi vadakat nemők szerint, a barmokat nemők szerint, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokat nemők szerint.

És látá Elohim, hogy jó.

26. És mondá Elohim: Teremtsünk Embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra; és uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a barmokon, mind az egész földön, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokon.

1 Móz. 5,1, 1 Kor. 11,7, Kol. 3,10.

27. Teremté tehát Elohim az embert az ő képére, Elohim képére teremté őt: férfiúvá és asszonyná teremté őket.

Mát. 19,4, Márk. 10,6.

28. És megáldá Elohim őket, és mondá nékik Elohim: Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a Földet és hajtsátok birodalmatok alá; és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokon.

29. És mondá Elohim: Imé néktek adok minden maghozó fűvet az egész Föld színén, és minden fát, amelyen maghozó gyümölcs van; az legyen néktek eledelül.

1 Móz. 9,3, Zsolt. 115,16.

30. A Föld minden vadainak pedig, és az Ég minden madarainak, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatoknak, amelyekben élő lélek van, a zöld füveket adom eledelül. És úgy lőn.

Zsolt. 104,14.

31. És látá az *Igaz Teremtő*, hogy minden, amit teremtett vala, ímé igen jó. És lőn este és lőn reggel, hatodik nap.

2 És elvégezteték az Ég és a Föld, és azoknak minden serege.

Ésa. 40,26.

2. Amikor pedig elvégezé Elohim hetednapon az ő munkáját, amelyet alkotott vala, megszűnék a hetedik napon minden munkájától, amelyet alkotott vala.

2 Móz. 20,11.

3. És megáldá Elohim a hetedik napot, és megszentelé azt; mivelhogy azon szűnt vala meg minden munkájától, amelyet teremtve szerzett vala Elohim.

4. Ez az Égnek és a Földnek eredete, amikor teremtettek. Amikor JaHuWaH Elohim (az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő*) a Földet és az Eget teremté,

5. Még semmiféle mezei növény sem vala a földön, s még semmiféle mezei fű sem hajtott ki, mert JaHuWaH Elohim még nem bocsátott vala esőt a földre; és ember sem vala, aki a földet művelje;

6. Azonban pára szállott vala fel a földről, és megnedvesíté a Föld egész színét.

7. És formálta vala JaHuWaH Elohim az Embert a földnek porából, és leheltet vala az ő orrába életnek leheltét. Így lőn az Ember élő lélekké.

1 Kor. 15,45, 1 Kor. 15,47.

8. És ültete JaHuWaH Elohim egy kertet Édenben, napkelet felől, és abba helyezteté az Embert, akit formált vala.

9. És nevele JaHuWaH Elohim a földből mindenféle fát, tekintetre kedvest és eledelre jót, az Élet fáját is, a kertnek közepette, és a jó és gonosz Tudásának fáját.

Jel. 2,7.

10. Folyóvíz jó vala pedig ki Édenből a kert megöntözésére; és onnét elágazik és négy főágra szakad vala.

11. Az elsőnek neve Pison, ez az, amely megkerüli Havilah egész földét, ahol az arany terem.

12. És annak a földnek aranya igen jó; ott van a Bdeliom és az Onix-kő.

13. A második folyóvíz neve pedig Gihon; ez az, amely megkerüli az egész Khús földét.

14. És a harmadik folyóvíz neve Hiddekel; ez az, amely Assiria hosszában foly.

A negyedik folyóvíz pedig az Eufrátes.

Dán. 10,4.

15. És vevé az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő* az Embert, és helyezteté őt az Éden kertjébe, hogy művelje és őrizze azt.

16. És parancsola JaHuWaH Elohim az Embernek, mondván: A kert minden fájáról bátran egyél.

17. De a jó és gonosz Tudásának fájáról, arról ne egyél; mert amely napon ejéndel arról bizony meghalsz.

Róm. 5,12.

18. És mondá JaHuWaH Elohim: Nem jó az Embernek egyedül lenni; szerzek néki segítő társat, hozzá illőt.

Préd. 4,9.

19. És formált vala JaHuWaH Elohim a földből mindenféle mezei vadat, és mindenféle égi madarat, és elvivé az emberhez, hogy lássa, minek nevezze azokat; mert amely nevet adott az ember az élő állatnak, az annak neve.

20. És nevet ada az Ember minden baromnak, az ég madarainak, és minden mezei vadnak; de az embernek hozzá illő segítő társat nem talált vala.

21. Bocsáta tehát JaHuWaH Elohim mély álmot az emberre, és ez elaluvék. Akkor kivőn egyet annak oldalbordái közül, és hússal tölté be annak helyét.

22. És alkotá az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő* azt az oldalbordát, amelyet kivett vala az Emberből, Asszonyná, és vivé az emberhez.

1 Kor. 11,8.

23. És mondá az ember: Ez már csontomból való csont, és testemből való test: ez Asszonyembernek neveztessek, mert Emberből vétetett.

24. Annakokáért elhagyja a férfiú az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesznek egy testté.

Mát. 19,5, Márk. 10,7, 1 Kor. 6,16, Eféz. 5,31.

25. Valának pedig mindketten mezítelenek, az Ember és az ő felesége, és nem szégyenlik vala.

1 Móz. 3,7.

3 A Kígyó pedig ravaszabb vala minden mezei vadnál, melyet JaHuWaH Elohim teremtett vala, és mondá az Asszonynak: Csakugyan azt mondta Elohim, hogy a kertnek egy fájáról se egyetek?

2. És mondá az Asszony a Kígyónak: A kert fáinak gyümölcséből ehetünk;

3. De annak a fának gyümölcséből, amely a kertnek közepette van, azt mondá Elohim: abból ne egyetek, azt meg se illessétek, hogy meg ne haljatok.

4. És mondá a Kígyó az Asszonynak:

Bizony nem haltok meg; *2 Kor. 11,3.*

5. Hanem tudja Elohim, hogy amely napon ejéndetek abból, megnyilatkoznak a ti szemeitek, és olyanok lesztek mint Elohim: jónak és gonosznak tudói.

Ján. 8,44.

6. És látá az Asszony, hogy jó az a fa eledelre, s hogy kedves a szemnek, és kíváncsú az a fa a bölcseségért: szakasztá azért annak gyümölcséből és evék, és ada vele levő férjének is, és az is evék.

1 Tim. 2,14.

7. És megnyilatkoznak mindkettőjöknek szemei s észrevevék, hogy mezítelenek; figefa levelet aggatának azért össze, és körülköttöket csinálának magoknak.

1 Móz. 2,25.

8. És meghallák JaHuWaH Elohim szavát, Aki hűvös alkonyatkor a kertben jár vala; és elrejtőzék az Ember és az ő felesége JaHuWaH Elohim elől a kert fái között.

9. Szólitá ugyanis az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő az Embert és mondá néki: Hol vagy?

10. És mondá: Szavadat hallám a kertben, és megfélemlém, mivelhogy mezítelen vagyok, és elrejtézem.

11. És mondá Ő: Ki mondá néked, hogy mezítelen vagy? Avagy talán ettél a fáról, amelytől tiltottalak, hogy arról ne egyél?

12. És mondá az Ember: Az Asszony, akit mellém adtál vala, ő ada nekem arról a fáról, úgy evém.

13. És mondá JaHuWaH Elohim az Asszonynak: Mit cselekedtél? Az Asszony pedig mondá: A Kígyó ámított el engem, úgy evém.

Jel. 12,9.

14. És mondá az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő a Kígyónak: Mivelhogy ezt cselekedted, átkozott légy minden barom és minden mezei vad között; hasadon járj, és port egyél életed minden napjaiban.

Ésa. 65,25, Mik. 7,17.

15. És ellenségeskedést szerzek közötted és az Asszony között, a te magod között, és az ő Magva között: az neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod.

1 Ján. 3,8.

16. Az Asszonynak mondá: Felette igen megsokasítom viselősséged fájdalmait, fájdalommal szülsz magzatokat; és epekedel a te férjed után, ő pedig uralkodik te rajtad.

1 Kor. 14,34, 1 Tim. 2,11, 1 Tim. 2,12, 1 Pét. 3,5.

17. Az Embernek pedig mondá: Mivelhogy hallgattál a te feleséged szavára, és ettél arról a fáról, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél arról: Átkozott legyen a föld te miattad, fáradságos munkával élj belőle életednek minden napjaiban.

18. Töviset és bogácskórót teremjen tenéked; s egyed a mezőnek fűvét.

1 Móz. 4,12.

19. Orczád veritékével egyed a te kenyeredet, míglen visszatérsz a földbe, mert abból vétettél: mert por vagy te s ismét porrá leszel.

Zsolt. 146,4, 2 Thess. 3,10.

20. Nevezte vala pedig Ádám az ő feleségét Évának, mivelhogy ő lett anyja minden élőknek.

21. És csinála JaHuWaH Elohim Ádámnak és az ő feleségének bőr ruhákat, és felöltözteté őket.

22. És mondá az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Ímé az Ember olyanná lett, mint mi közölünk egy, jót és gonoszt tudván. Most tehát, hogy ki ne nyújtsa kezét, hogy szakasszon az Élet fájáról is, hogy egyék, s örökké éljen:

23. Kiküldé őt JaHuWaH Elohim az Éden kertjéből, hogy művelje a földet, amelyből vétett vala.

24. És kiűzé az embert, és oda helyezteté az Éden kertjének keleti oldala felől a Kerúbokat és a villogó pallos lángját, hogy őrizzék az Élet fájának útját.

4 Azután ismeré Ádám az ő feleségét Évát, aki fogad vala méhében és szüli Kaint, és mondá:

Nyertem férfiat JaHuWaH-tól.

2. És ismét szülé annak atyjafiát, Ábelt. És Ábel juhok pásztora lön, Kain pedig földművelő.

3. Lön pedig idő multával, hogy Kain ajándékot vive JaHuWaH-nak a föld gyümölcséből.

4. És Ábel is vive az ő juhainak első fajzásából és azoknak kövérségéből. És tekinté az ÖrökkéValó Ábelre és az ő ajándékára.

Zsid. 11,4.

5. Kainra pedig és az ő ajándékára nem tekinté, amiért is Kain haragra gerjede és fejét lecsüggeszté.

6. És mondá az ÖrökkéValó Kainnak: Miért gerjedtél haragra? és miért csüggesztéd le fejedet?

7. Hiszen, ha jól cselekszel, emelt fővel járhat; ha pedig nem jól cselekszel, a bűn az ajtó előtt leselkedik, és reád van vágódása; de te uralkodjál rajta.

8. És szól s beszél vala Kain Ábelrel, az ő atyjafiával. És lön, amikor a mezőn valának, támada Kain Ábelre az ő atyjafiára, és megöle őt.

Mát. 23,35, 1 Ján. 3,12, Júd. 1,11.

9. És mondá JaHuWaH Kainnak: Hol van Ábel a te atyádfia? Ő pedig mondá: Nem tudom, avagy őrizője vagyok-é én az én atyámfiaimnak?

10. Mondá pedig JaHuWaH: Mit cselekedtél? A te atyádfiaimnak vére kiált én hozzám a földről.

Zsid. 12,24

11. Mostan azért átkozott légy e földön, amely megnyitotta az ő száját, hogy befogadja a te atyádfiaimnak véré, a Te kezedből.

12. Amikor a földet műveled, ne adja az többé néked az ő termő erejét, bujdosó és vándorló légy a földön.

13. Akkor mondá Kain az ÖrökkéValónak: Nagyobb az én büntetésem, hogysem elhordozhatnám.

14. Ímé elűzöl engem ma e földnek színéről, és a te színed elől el kell rejtőznöm; bujdosó és vándorló

leszek a földön, és akkor akárki talál reám, megöl engemet.

15. És mondá néki JaHuWaH: Sőt inkább, aki megölelndi Kaint, hétszerte megbüntetik. És megbélyegzé JaHuWaH Kaint, hogy senki meg ne ölje, aki rátalál.

16. És elméne Kain az *ÖrökkéValó* színe elől, és letelepedék Nód földén, Édentől keletre.

17. És ismeré Kain az ő feleségét, az pedig fogada méhében, és szülé Hánókhót. És építé várost, és nevezé azt az ő fiának nevére Hánókhnak.

18. És lett Hánókhnak fia, Irád: És Irád nemzé Mekhujáelt: Mekhujael pedig nemzé Methusáelt, és Methusael nemzé Lámekhet.

19. Lámekh pedig vett magának két feleséget: az egyiknek neve Háda, a másiknak neve Czilla.

20. És szülé Háda Jábált. Ez volt atyjok a sátorbanlakóknak, és a barompásztoroknak.

21. Az ő atyjafiának pedig Jubál vala neve: ez volt atyja minden lantosnak és síposnak.

22. Czilla pedig szülé Tubálkaint, mindenféle réz- és vasszerszámok kovácsolóját: és Tubálkain hugát, Nahamát.

23. Akkor mondá Lámekh az ő feleségeinek: Oh, Háda és Czilla, hallgassatok szómra, Lámekh feleségei, halljátok beszédem: embert öltem, mert megsebzett; ifjat öltem, mert megütött.

24. Ha hétszeres a bosszú Kainért, hetvenszeres az Lámekhéért.

1 Móz. 4, 15.

25. Ádám pedig ismét ismeré az ő feleségét, és az szüle néki fiat, és nevezé annak nevét Séthnek: mert adott úgymond, énnékem Elohim más magot Ábel helyett, akit megöle Kain.

1 Móz. 5, 3.

26. Séthnek is született fia, és nevezé annak nevét Énósnek.

Akkor kezdték segítségül hívni JaHuWaH nevét.

5 Ez az Ádám nemzetségének könyve. Amely napon teremté Elohim az embert, Elohim hasonlatosságára teremté azt.

1 Móz. 1, 26, 1 Móz. 9, 6.

2. Férfiúvá és Asszonyyá teremté őket, és megáldá őket és nevezé az ő nevöket Ádámnak, amely napon teremtetének.

1 Móz. 1, 27.

3. Élt vala pedig Ádám száz harmincz esztendő, és nemze fiat az ő képére és hasonlatosságára és nevezé annak nevét Séthnek.

4. És telének Ádám napjai, minekutánna Séthet nemzette, nyolczszáz esztendőre, és nemze fiaikat és leányokat.

1 Krón. 1, 1.

5. És lön Ádám egész életének ideje kilencszáz harmincz esztendő; És meghala.

6. Éle pedig Séth száz öt esztendőt, és nemzé Énóst.

7. És éle Séth, minekutánna Énóst nemzette, nyolczszáz hét esztendeig; és nemze fiaikat és leányokat.

8. És lön Séth egész életének ideje kilencszáz tizenkét esztendő; és meghala.

9. Éle pedig Énós kilenczven esztendőt, és nemzé Kénánt.

10. És éle Énós, minekutánna Kénánt nemzette, nyolczszáz tizenöt esztendeig, és nemze fiaikat és leányokat.

11. És lön Énós egész életének ideje kilencszáz öt esztendő; és meghala.

12. Éle pedig Kénán hetven esztendőt, és nemzé Mahalálélt.

13. És éle Kénán, minekutánna Mahalálélt nemzette, nyolczszáz negyven esztendeig; és nemze fiaikat és leányokat.

14. És lön Kénán egész életének ideje kilencszáz tíz esztendő; és meghala.

15. Éle pedig Mahalálél hatvanöt esztendőt, és nemzé Járedet.

16. És éle Mahalálél, minekutánna Járedet nemzette, nyolczszáz harmincz esztendeig, és nemze fiaikat és leányokat.

17. És lön Mahalálél egész életének ideje nyolczszáz kilenczvenöt esztendő; és meghala.

18. Éle pedig Járed száz hatvankét esztendőt, és nemzé Énókhót.

19. És éle Járed, minekutánna Énókhót nemzette, nyolczszáz esztendőt; és nemze fiaikat és leányokat.

20. És lön Járed egész életének ideje kilencszáz hatvankét esztendő, és meghala.

21. Éle pedig Énókh hatvanöt esztendőt, és nemzé Methuséláht.

22. És járt Énókh Elohimmel, minekutánna Methuséláht nemzette, háromszáz esztendeig; és nemze fiaikat és leányokat.

1 Móz. 6, 9, 1 Móz. 17, 1.

23. És lön Énókh egész életének ideje háromszáz hatvanöt esztendő.

24. És mivel Énókh Elohimmel járt vala; eltűnék, mert Elohim magához vevé.

Zsid. 11, 5.

25. Éle pedig Methusélah száz nyolczvanhét esztendőt és nemzé Lámekhet.

26. És éle Methusélah, minekutánna Lámekhet nemzette, hétszáz nyolczvankét esztendőt; és nemze fiaikat és leányokat.

27. És lön Methusélah egész életének ideje kilencszáz hatvankilenc esztendő; és meghala.

28. Éle pedig Lámekh száz nyolczvankét esztendőt, és nemze fiat.

29. És nevezé azt Noénak, mondván: Ez vígasztal meg minket munkálkodásunkban s kezünk terhes fáradozásában e földön, amelyet megátkozott JaHuWaH.

30. És éle Lámekh, minekutánna Noét nemzette, ötszáz kilenczvenöt esztendő; és nemze fiaikat és leányokat.

31. És lőn Lámekh egész életének ideje hétszázhetvenhét esztendő; és meghala.

32. És amikor Noé ötszáz esztendő volt, nemzé Noé Sémét, Khámot és Jáfetet.

6 Lőn pedig, hogy az emberek sokasodni kezdenének a Föld színén, és leányaik születének.

2. És láták Elohim fiai az emberek leányait, hogy szépek azok, és vevének magoknak feleségeket mind azok közül, akiket megkedvelnek vala.

Mát. 24,38, Luk. 17,27.

3. És mondá az *ÖrökkéValó*: Ne maradjon az én szellemem örökké az emberben, mivelhogy ő test; legyen életének ideje száz húsz esztendő.

4. Az óriások valának a Földön abban az időben, sőt még azután is, amikor Elohim fiai bémenének az emberek leányaihoz, és azok gyermekeket szülének nékik. Ezek ama hatalmasok, akik eleitől fogva híres-neves emberek voltak.

5. És látá JaHuWaH, hogy megsokasult az ember gonoszsága a Földön, és hogy szíve gondolatának minden alkotása szüntelen csak gonosz.

1 Móz. 8,21, Jer. 17,9, Mát. 15,19.

6. Megbáná azért JaHuWaH, hogy teremtette az embert a Földön, és bánkódék az ő szívében.

7. És mondá JaHuWaH: Eltörlöm az embert, akit teremtettem, a Földnek színéről; az embert, a barmot, a csúszó-mászó állatokat, és az ég madarait; mert bánom, hogy azokat teremtettem.

8. De Noé kegyelmet találá az *ÖrökkéValó* előtt.

9. Noénak pedig ez a története: Noé igaz, tökéletes férfiú vala a vele egykorúak között. Elohimmel jár vala Noé.

10. És nemze Noé három fiat: Sémét, Khámot és Jáfetet.

11. A Föld pedig romlott vala az *Igaz Teremtő* előtt és megtelék a Föld erőszakoskodással.

12. Tekinte azért Elohim a Földre, és ímé meg vala romolva, mert minden test megrontotta vala az ő útát a Földön.

Zsolt. 14,2, Zsolt. 14,3.

13. Mondá azért Elohim Noénak: Minden testnek vége elérkezett előttem, mivelhogy a Föld erőszakoskodással telt meg általok: és ímé elvesztem őket a Földdel egybe.

14. Csinálj magadnak bárkát gófer fából, rekeszteket csinálj a bárkában, és szurkozod meg belől és kívül szurokkal.

15. Ekképpen csinálj pedig azt: A bárka hossza háromezred sing legyen, a szélessége ötven sing, és a magassága harmincz sing.

16. Ablakot csinálj a bárkán, és egy singnyire hagyd azt felülről; a bárka ajtaját pedig oldalt csinálj; alsó, közép, és harmad padlásúvá csinálj azt.

17. Én pedig ímé özönvizet hozok a Földre, hogy elveszessek minden testet, amelyben élő lélek van az ég alatt; valami a Földön van, elvész.

18. De te veled szövetséget kötök, és bemégy a bárkába, te és a te fiaid, feleséged és a te fiaidnak feleségei teveled.

1 Pét. 3,20, 2 Pét. 2,5.

19. És minden élőből, s minden testből, mindenből kettőt-kettőt vígy be a bárkába, hogy veled együtt életben maradjanak: hímek és nőstények legyenek.

20. A madarak közül az ő nemők szerint, a barmok közül az ő nemők szerint és a Földnek minden csúszó-mászó állatjai közül az ő nemők szerint; mindenből kettő-kettő menjen be hozzád, hogy életben maradjanak.

21. Te pedig szerezz magadnak mindenféle eledelt, amely megehető, és takarítsd be magadhoz, hogy neked is, azoknak is legyen eledelül.

22. És úgy cselekedék Noé; amint parancsolta vala néki Elohim, mindent akképen cselekedék.

Zsid. 11,7.

7 Mondá JaHuWaH Noénak: Menj be te, és egész háznépe a bárkába: mert téged láttalak igaznak előttem ebben a nemzedékben.

1 Móz. 6,9.

2. Minden tiszta baromból hetet-hetet vígy be, hímét és nőstényét; azokból a barmokból pedig, amelyek nem tiszták, kettőt-kettőt, hímét és nőstényét.

3. Az égi madarakból is hetet-hetet, hímét és nőstényét, hogy magvok maradjon az egész Föld színén.

4. Mert hét nap múlva esőt bocsátok a Földre negyven nap és negyven éjjel; és eltörlök a Föld színéről minden állatot, melyet teremtettem.

5. Cselekedék azért Noé mind a szerint, amint az *ÖrökkéValó* néki megparancsolta vala.

6. Noé pedig hatszáz esztendő volt, amikor az Özönvíz volt a Földön.

7. Beméne azért Noé és az ő fiai, az ő felesége, és fiainak feleségei ő vele a bárkába, az Özönvíz elől.

Mát. 24,38, Luk. 17,27.

8. A tiszta barmok közül, és a tisztátalan barmok közül, a madarak közül, és minden földön csúszó-mászó állat közül,

9. Kettő-kettő méne be Noéhoz a bárkába, hím és nőstény: amint Elohim megparancsolta vala Noénak.

10. Lőn pedig hetednapra, hogy megjöve az Özönvíz a Földre.

11. Noé életének századik esztendejében, a második hónapban, e hónap tizenhetedik napján, felfakadának

ezen a napon a nagy mélység minden forrásai, és az Ég csatornáit megnyilatkoznak.

12. És esék az eső a Földre negyven nap és negyven éjjel.

13. Ugyanezen a napon ment vala be Noé és Sém és Khám és Jáfet, Noénak fiai, és Noé felesége és az ő fiainak három felesége velök együtt a bárkába.

14. Ők, és minden vad az ő neme szerint és minden barom az ő neme szerint és minden csúszó-mászó állat, mely csúsz-mász a Földön, az ő neme szerint és minden repdeső állat az ő neme szerint, minden madár, minden szárnyas állat.

15. Kettő-kettő méne be Noéhoz a bárkába minden testből, melyben éltető lehelet vala.

16. Amelyek pedig bemenének, hím és nőtény méne be minden testből, amint parancsolta vala Elohim önéki: és JaHuWaH bezára utána az ajtót.

17. Amikor az Özönvíz negyven napig volt a Földön, annyira nevedének a vizek, hogy felveheték a bárkát, és az felemelkedék a földről.

18. A vizek pedig áradának és egyre nevedének a Földön, és a bárka jár vala a víz színén.

19. Azután a vizek felette igen nagy erőt vevének a Földön, és a legmagasabb hegyek is mind elborítottának, amelyek az egész Ég alatt valának.

20. Tizenöt singgel nevedének a vizek feljebb, minekutánna a hegyek elborítottak vala.

21. És oda vesze minden földön járó test, madár, barom, vad, és a földön nyüzsgő minden csúszó-mászó állat; és minden ember.

Mát. 24,39, Luk. 17,27.

22. Mindaz, aminek orrában élő lélek lehellete vala, szárazon valók közül mind meghala.

23. És eltörle az Igaz Teremtő minden állatot, amely a Föld színén vala, az embertől a baromig, a csúszó-mászó állatig, és az égi madárig; mindenek eltöröltetének a Földről; és csak Noé marada meg, és azok, akik vele valának a bárkában.

2 Pét 2,5

24. És erőt vevének a vizek a Földön, százötven napig.

8 Megemlékezék pedig Elohim Noéről, és minden vadról, minden baromról, amely ő vele a bárkában vala: és szelet bocsáta Elohim a Földre, és a vizek megapadának.

2. És bezárulának a mélység forrásai s az Ég csatornáit; és megszűnt az eső az Égből.

3. És elmenének a vizek a földről folyton fogyván, és százötven nap múlva megfogyatkoznak a vizek.

4. A bárka pedig a hetedik hónapban, a hónap tizenhetedik napján, megfeneklett az Ararát hegyén.

5. A vizek pedig folyton fogyának a tizedik hónapig; a tizedikben, a hó első napján meglátszának a hegyek csúcsai.

6. És lőn negyven nap múlva, kinyitá Noé a bárka ablakát, amelyet csinált vala.

7. És kibocsátá ahollót, és az elrepült, meg viasszal, míg a vizek a Földről felszáradának.

8. Kibocsátá a galambot is, hogy meglássa, vajjon elfogytak-e a vizek a Föld színéről.

9. De a galamb nem találá lábainak nyugvóhelyet és visszatére ő hozzá a bárkába, mert víz vala az egész föld színén; ő pedig kezét kinyújtá, megfogá, és bévevé azt magához a bárkába.

10. És várakozék még másik hét napig, és ismét kibocsátá a galambot a bárkából.

11. És megjöve ő hozzá a galamb estennen, és ímé leszakasztott olajfalevél vala annak szájában. És megtudá Noé, hogy elapadt a víz a Földről.

12. És ismét várakozék még másik hét napig, és kibocsátá a galambot, és az nem tére többé ő hozzá vissza.

13. És lőn a hatszáz egyedik esztendőben, az első hónap első napján, felszáradának a vizek a Földről, és elfordítá Noé a bárka fedelét, és látá, hogy ímé megszikkadt a Földnek színe.

14. A második hónapban pedig, a hónap huszonhetedik napján megszárad a Föld.

15. És szóla Elohim Noénak, mondván:

16. Menj ki a bárkából te és a te feleséged, a te fiaid, és a te fiaid feleségei te veled.

17. Minden vadat, mely veled van, minden testből madarat, barmot, és minden földön csúszó-mászó állatot vígy ki magaddal, hogy nyüzsgjenek a földön, szaporodjanak és sokasodjanak a földön.

18. Kiméne azért Noé és az ő fiai, az ő felesége, és az ő fiainak feleségei ő vele.

19. Minden állat, minden csúszó-mászó, minden madár, minden a mi mozog a földön, kijöve a bárkából az ő neme szerint.

20. És oltárt építe Noé JaHuWaH-nak, és vőn minden tiszta állatból és minden tiszta madárból, és áldozék égőáldozattal az oltáron.

21. És megérezé JaHuWaH a kedves illatot, és mondá JaHuWaH az ő szívében: Nem átkozom meg többé a Földet az emberért, mert az ember szívének gondolatja gonosz az ő ifjúságától fogva; és többé nem veszem el mind az élő állatot, mint cselekedtem.

1 Móz. 6,5, Ésa. 54,9, Mát. 15,19.

22. Ennekutánna míg a Föld lészen, vetés és aratás, hideg és meleg, nyár és tél, nap és éjszaka meg nem szűnnek.

Jer. 33,20, Jer. 33,25.

9 Azután megáldá Elohim Noét és az ő fiait, és azt mondá nekik: Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a Földet.

1 Móz. 1,28, 1 Móz. 8,17.

2. És féljen és rettegjen töle a Földnek minden állatja az Égnek minden madara: minden, ami nyüzsg a földön, és a tengernek minden hala kezetekbe adatott;

3. Minden mozgó állat, amely él legyen nektek eledelül; amint a zöld fűvet, nektek adtam mindazokat.

1 Móz. 1,29.

4. Csak a húst az öt elevenítő vérrrel meg ne egyétek.

3 Móz. 17,14, 5 Móz. 12,23.

5. De a ti véreteket, amelyben van a ti éltetek, számonkérem; számonkérem minden állattól, azonképen az embertől, kinek-kinek atyjafiától számonkérem az ember életét.

2 Móz. 21,12, 2 Móz. 21,28, 3 Móz. 24,17.

6. A ki ember-vért ont, annak vére ember által ontassék ki; mert Elohim a maga képére teremté az Embert.

Mát. 26,52, Jel. 13,10.

7. Ti pedig szaporodjatok és sokasodjatok, nyüzögjete a Földön és sokasodjatok azon.

1 Móz. 1,28. , 1 Móz. 8,17.

8. És szóla Elohim Noénak és vele az ő fiainak, mondván:

9. Én pedig ímé szövetséget szerzek ti veletek és a ti magvatokkal ti utánatok.

Ésa. 54,9.

10. És minden élő állattal, amely veletek van: madárral, barommal, minden mezei vaddal, amely veletek van; mindattól kezdve, ami a bárkából kijött, a Földnek minden vadjáig.

11. Szövetséget kötök ti veletek, hogy soha ezután el nem vész Özönvíz miatt minden test; és sohasem lesz többé Özönvíz a Földnek elvesztésére.

12. És mondá az Igaz Teremtő:

Ez a jele a szövetségnek, amelyet Én örök időkre szerzek közöttem és ti közöttetek, és minden élő állat között, amely ti veletek van:

13. Az Én ívemet helyeztetem a felhőkbe, s ez lesz jele a szövetségnek Közöttem és a Föld között.

14. És léssen, hogy amikor felhővel borítom be a Földet, meglátszik az ív a felhőben.

15. És megemlékezem az én szövetségemről, amely van Én közöttem és ti közöttetek, és minden testből való élő állat között; és nem lesz többé a víz özönné minden testnek elvesztésére.

16. Azért legyen tehát az ív a felhőben, hogy lássam azt és megemlékezzem az ÖrökkéValó szövetségről Elohim között és minden testből való élő állat között, mely a Földön van.

17. És mondá az Igaz Teremtő Noénak: Ez ama szövetségnek jele, melyet szerzettem Én közöttem és minden test között, amely a Földön van.

18. Valának pedig Noé fiai, akik a bárkából kijöttek vala: Sém és Khám és Jáfet. Khám pedig Kanaánnak atyja.

19. Ezek hárman a Noé fiai s ezektől népesedék meg az egész Föld.

20. Noé pedig földművelő kezdte lenni, és szőlőt ültete.

21. És ivék a borból, s megrészegedék, és meztelenen vala sátra közepén.

22. Khám pedig, Kanaánnak atyja, meglátá az ő atyjának mezítelenségét, és hírül adá künnlevő két testvérének.

23. Akkor Sém és Jáfet ruhát ragadván, azt mindketten vállokra veték, és háttal menve takarák be atyjok mezítelenségét; s arczczal hátra meg sem láták atyjok mezítelenségét.

24. Hogy felserkene Noé mámorából, és megtudá amit vele az ő kisebbik fia cselekedett vala:

25. Mondá: Átkozott Kanaán! Szolgák szolgája legyen atyjafiai közt.

Józs. 17,13, Bir. 1,28.

26. Azután mondá: Áldott JaHuWaH, Sémnek Elohimje, néki legyen szolgája Kanaán!

27. Terjessze ki Elohim Jáfetet, lakozzék Sémnek sátraiban; legyen néki szolgája a Kanaán!

28. Éle pedig Noé az Özönvíz után háromszáz ötven esztendeig.

29. És vala Noé egész életének ideje kilencszáz ötven esztendő; és meghala.

10 Ez pedig a Noé fiainak, Sémnek, Khámnak és Jáfetnek nemzetsége; és fiaik születének az Özönvíz után.

2. Jáfetnek fiai: Gómer, Mágog, Madai, Jáván, Thubál, Mésekh és Thirász.

1 Krón. 1,5.

3. A Gómer fiai pedig: Askhenáz, Rifáth, és Tógármah.

4. Jávánnak pedig fiai: Elisah, Thársis, Kitthim és Dodánim.

5. Ezekből váltak ki a szigetlakó népek az ő országaikban, mindenik a maga nyelve, családja és nemzetsége szerint.

6. Khámnak pedig fiai: Khús, Miczráim, Pút és Kanaán.

1 Krón. 1,8.

7. Khúsnak pedig fiai: Széba, Hávilah, Szábthah, Rahmáh, Szabthékah. Rahmának pedig fiai: Séba és Dédán.

8. Khús nemzé Nimród is; ez kezdte hatalmassá lenni a Földön.

1 Krón. 1,10.

9. Ez hatalmas vadász vala az ÖrökkéValó előtt, azért mondják: Hatalmas vadász az ÖrökkéValó előtt, mint Nimród.

10. Az ő birodalmának kezdete volt Bábel, Erekh, Akkád és Kálnéh a Sineár földén.

11. E földről ment aztán Assiriába, és építé Ninivét, Rekhoboth városát, és Kaláht.

12. És Reszent Ninivé között és Kaláh között: ez az a nagy város.

13. Miczráim pedig nemzé: Lúdimot, Anámimot, Lehábimot és Naftukhimot.

14. Pathruszimot és Kaszlukhimot, a honnan a Filiszteusok származtak, és Kafthorimot.

15. Kanaán pedig nemzé Czídont, az ő elsőszülöttét, és Khétet.

16. Jebuzeust, Emorreust, és Girgazeust.
17. Khivveust, Harkeust, és Szineust.
18. Arvadeust, Czemareust, Hamatheust. És azután elszéledének a Kananeusok nemzetségei.
19. Vala pedig a Kananeusok határa, Czidonból Gérár felé menve Gázáig; Sodoma, Gomora, Ádmáh és Czeboim felé menve Lésáig.
20. Ezek a Khám fiai családjak, nyelvök, földjük s nemzetségök szerint.
21. Sémnek is lettek gyermekei; aki Héber minden fiainak atyja, Jáfetnek testvérbátyja vala.
22. Sém fiai: Élám, Assur, Arpaksád, Lúd és Arám.
1 Krón. 1,17.
23. Arámnak fiai pedig: Úcz, Húl, Gether és Más.
24. Arpaksád pedig nemzé Séláht, Séláh pedig Hébert.
1 Krón. 1,18.
25. Hébernek is lett két fia: Az egyiknek neve Péleg, mivelhogy az ő idejében osztatott el a föld; testvérenek neve pedig Joktán.
26. Joktán pedig nemzé Almodádot, Sélefet, Hacarmávethet és Jerákhót.
27. Hadórámot, Úzált és Dikláth.
28. Obált, Abimáélt és Sébát.
29. Ofírt, Havilát és Jóábót. Ezek mind a Joktán fiai.
30. És vala ezeknek lakása, Mésától fogva Séfárba menve a napkeleti hegyekig.
31. Ezek a Sém fiai családjak, nyelvök, földjük és nemzetségök szerint.
32. Ezek a Noé fiainak családjai az ő nemzetségeik szerint, az ő népeik között, és ezektől szaporodának el a népek a Földön, az Özönvíz után.

11 Mind az egész Földnek pedig egy nyelve és egyféle beszéde vala.

2. És lön Amikor kelet felől elindultak vala, Sineár földén egy síkságot találának és ott letelepedének.
3. És mondanak egymásnak: Jertek, vessünk téglát és égessük ki jól; és lön nekik a téglakő gyanánt, a szurok pedig ragasztó gyanánt.
4. És mondanak: Jertek, építsünk magunknak várost és tornyot, melynek teteje az Eget érje, és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész Földnek színén.
5. JaHuWaH pedig leszálla, hogy lássa a várost és a tornyot, amelyet építenek vala az emberek fiai.
6. És monda az *ÖrökkéValó*: Imé e nép egy, s az egésznek egy a nyelve, és munkájának ez a kezdete; és bizony semmi sem gátolja, hogy véghez ne vigyenek mindent, amit elgondolnak magukban.
7. Nosza szálljunk alá, és zavarjuk ott össze nyelvöket, hogy meg ne értsék egymás beszédét.
8. És elszéleszté őket onnan JaHuWaH az egész Földnek színére; és megszűnének építeni a várost.

9. Ezért nevezék annak nevét Bábelnek; mert ott zavará össze JaHuWaH az egész Föld nyelvét, és onnan széleszté el őket JaHuWaH az egész Földnek színére.
10. Ez a Sém nemzetsége: Sém száz esztendőskorában nemzé Arpaksádot, két esztendővel az Özönvíz után.

1 Krón. 1,17.

11. És éle Sém, minekutánna nemzette Arpaksádot, ötszáz esztendeig és nemze fiaikat és leányokat.
12. Arpaksád pedig hatrminczöt esztendőskorában vala, és nemzé Séláht.
13. És éle Arpaksád, minekutánna nemzette Séláht, négyszáz három esztendeig, és nemze fiaikat és leányokat.
14. Séláh pedig harmincz esztendőskorában vala, és nemzé Hébert.
15. És éle Séláh, minekutánna nemzé Hébert, négyszáz három esztendeig, és nemze fiaikat és leányokat.
16. Héber pedig harmincznégy esztendőskorában vala és nemzé Péleget.
1 Krón. 1,19.
17. És éle Héber, minekutánna nemzé Péleget, négyszáz harmincz esztendeig, és nemze fiaikat és leányokat.
18. Péleg pedig harmincz esztendőskorában vala, és nemzé Réut.
19. És éle Péleg, minekutánna nemzé Réut, kétszáz kilenc esztendeig, és nemze fiaikat és leányokat.
20. Réu pedig harminczkét esztendőskorában vala, és nemzé Sérugot.
21. És éle Réu, minekutánna nemzé Sérugot, kétszáz hét esztendeig és nemze fiaikat és leányokat.
22. Sérug pedig harmincz esztendőskorában vala, és nemzé Nákhort.
23. És éle Sérug, minekutánna nemzé Nákhort, kétszáz esztendeig, és nemze fiaikat és leányokat.
24. Nákhor pedig huszonkilenc esztendőskorában vala, és nemzé Thárét.
25. És éle Nákhor, minekutánna nemzé Thárét, száz tizenkilenc esztendeig, és nemze fiaikat és leányokat.
26. Tharé pedig hetven esztendőskorában vala, és nemzé Ábrámot, Nákhort, Háránt.
27. Ez a Tharé nemzetsége: Tharé nemzé Ábrámot, Nákhort és Háránt. Hárán pedig nemzé Lótót.
28. Meghala pedig Hárán, az ő atyjának Tharének szemei előtt, az ő születésének földjén, Ur-Kaszdimban.
29. Ábrám pedig és Nákhor vőnek magoknak feleséget: az Ábrám feleségének neve Szárai; a Nákhor feleségének neve Milkah, Háránnak Milkah atyjának és Jiszkáh atyjának leánya.
30. Szárai pedig magtalan vala; nem vala neki gyermeke.
31. És felvév Tharé Ábrámot az ő fiát, és Lótót, Háránnak fiát, az ő unokáját és Szárait, az ő menyét, Ábrámnak az ő fiának feleségét, és kiindulának együtt Ur-Kaszdimból, hogy Kanaán földre menjenek. És eljutának Háránig, és ott letelepedének.

Józs. 24,3, Nehem. 9,7, Csel. 7,4.

32. Vala pedig Tharé kétszáz öt esztendő, és meghala Tharé Háránban.

12 És mondá az *ÖrökkéValó* Ábrámnak: Eredj ki a te földedből, és a te rokonságod közül, és a te atyádnak házából, a földre, amelyet én mutatok néked.

Csel. 7,3, Zsid. 11,8, Zsid. 11,9.

2. És nagy nemzetté tészlek, és megáldalak téged, és felmagasztalom a Te nevedet, és áldás leszel.

Józ. 24,3.

3. És megáldom azokat, akik téged áldanak, és aki téged átkoz, megátkozom azt: és megáldatnak te benned a Föld minden nemzetségei.

1 Móz. 18,18, Ésa. 51,2, Csel. 3,25, Gal. 3,8.

4. És kiméne Ábrám, amint az *ÖrökkéValó* mondotta vala néki, és Lót is kiméne ő vele: Ábrám pedig hetvenöt esztendő, vala, amikor kiméne Háránból.

5. És felvévén Ábrám az ő feleségét Szárait, és Lótot, az ő atyjafiának fiát, és minden szerzeményeket, amelyet szereztek vala, és a cselédek, akikre Háránban tettek vala szert, és elindulának, hogy Kanaán földére menjenek, és el is jutának a Kanaán földére.

6. És általméne Ábrám a földön mind Sikhem vidékéig, Mórén tölgyeséig. Akkor Kananeusok valának azon a földön.

7. És megjelenék JaHuWaH Ábrámnak, és mondá néki: A te magodnak adom ezt a földet. És Ábrám oltárt építtet ott JaHuWaH-nak, Aki megjelent vala néki.

8. Onnan azután a hegység felé méne Bételtől keletre és felűté sátorát: Bétel vala nyugatra, Hái pedig keletre, és ott oltárt építtet JaHuWaH-nak, és segítségül hívá JaHuWaH nevét.

9. És tovább költözék Ábrám: folyton dél felé húzódván.

10. Azonban éhség lőn az országban, és Ábrám aláméne Egyiptomba, hogy ott tartózkodjék, mert nagy vala az éhség az országban.

5. Lótnak is pedig aki Ábrámmal jár vala, valának juhái, ökrei és sátorai.

6. És nem bírta meg őket az a föld, hogy együtt lakjanak, mert sok jószáguk vala, és nem lakhatának együtt.

7. Versengés is támadt az Ábrám barompásztorai között, és a Lót barompásztorai között; és a Kananeusok és a Perizeusok is ott laknak vala akkor azon a földön.

8. Mondá azért Ábrám Lótnak: Ne legyen versengés közöttünk és közötted, se az én pásztoraik között és a te pásztoraik között: hiszen atyafiak vagyunk.

9. Avagy nincsen-e előtted mind az egész föld? Vájl el kérlek, tőlem; ha te balra tartasz, én jobbra megyek; ha te jobbra menédsz, én balra térek.

10. Felemelé azért Lót az ő szemeit, és látá, hogy a Jordán egész melléke bővizű föld; mert minekelőtte elvesztette volna az *ÖrökkéValó* Sodomát és Gomorát,

11. És lőn Amikor közel vala, hogy bemenjen Egyiptomba, mondá feleségének Szárainak: Ímé tudom, hogy szép ábrázatú asszony vagy.

12. Azért Amikor meglátnak téged az egyiptomiak, majd azt mondják: felesége ez; és engem megölnek, téged pedig életben tartanak.

13. Mondd azért, kérlek, hogy húgom vagy; hogy jól legyen dolgom miattad, s életben maradjak te éretted.

1 Móz. 20,2, 1 Móz. 26,7.

14. És lőn Amikor Ábrám Egyiptomba érkezék, láták az egyiptomiak az asszonyt, hogy az nagyon szép.

15. Amikor megláták őt a Faraó főemberei, magasztalák a Faraó előtt és elvivék az asszonyt a Faraó udvarába.

16. És jól tőn érette Ábrámmal, és valának juhái, ökrei, szamarai, szolgálói, nőstényszamarai és tevéi.

17. De megveré JaHuWaH a Faraót és az ő házat nagy csapásokkal, Száraiért, Ábrám feleségeért.

18. Hívatá azért a Faraó Ábrámot és mondá: Miért mívelted ezt velem? Miért nem mondtad meg énnékem, hogy ez néked feleség?

19. Miért mondtad: Húgom ő; azért vevém magamnak feleségül. Most már imhol a te feleséged, vedd magadhoz és menj el.

20. És parancsola felőle a Faraó némely embereknek, akik elbocsáták őtet és az ő feleségét, és mindenét, amije vala.

13 Feljőve azért Ábrám Egyiptomból, ő és az ő felesége, és mindene valamije vala, és Lót is ő vele, a déli tartományba.

2. Ábrám pedig igen gazdag vala barmokkal, ezüsttel és arannyal.

3. És méne helyről helyre délfelől mind Bételig, oda, ahol először vala az ő sátora, Bétel és Hái között.

4. Annak az oltárnak a helyére, melyet ott elsőben készített vala: és segítségül hívá ott Ábrám JaHuWaH nevét.

1 Móz. 12,8.

mind Czoárig olyan vala az, mint az *ÖrökkéValó* kertje, mint Egyiptom földje.

11. És választá Lót magának a Jordán egész mellékét, és elköltözék Lót kelet felé: és elválnak egymástól.

12. Ábrám lakozik vala a Kanaán földén, Lót pedig lakozik vala a Jordán-melléki városokban, és sátoroz vala Sodomáig.

13. Sodoma lakosai pedig nagyon gonoszok és bűnösök valának JaHuWaH előtt.

Ezék. 16,49.

14. JaHuWaH pedig mondá Ábrámnak, minekutánna elválék tőle Lót: Emeld fel szemeidet és tekints arról a helyről, ahol vagy, északra, délre, keletre és nyugatra.

15. Mert mind az egész földet, amelyet látsz, néked adom, és a te magodnak örökre.

1 Móz 12,7, 1 Móz. 15,18, 1 Móz 26,4, 5 Móz 34,4, Csel 7,4, Csel 7,5

16. És olyanná tészem a te magodat, mint a földnek pora, hogyha valaki megszámlálhatja a földnek porát, a te magod is megszámlálható lesz.

Róm. 4,17, Zsid. 11,12.

17. Kelj fel, járd be ez országot hosszában és széltében: mert néked adom azt.

18. Előbb mozdítá azért sátorát Ábrám, és elméne, és lakozék Mamré tölgyesében, amely Hebronban van, és oltárt építé ott az *ÖrökkéValónak*.

14 Lőn pedig Amrafelnek, Sineár királyának és Ariókhnak, Elászáir királyának, Khédorlaomernek, Élam királyának, és Thidálnak, a Góim királyának napjaiban:

2. Hadat indítának ezek Bera, Sodoma királya ellen, Birsá, Gomora királya ellen, Sináb, Admáh királya ellen, Seméber, Czeboim királya ellen és Béláh, azaz Czoár királya ellen.

3. Mind ezek a Sziddim völgyében egyesülének; ez a Sóstenger.

4. Tizenkét esztendeig szolgálták vala Khédorlaomert, és a tizenharmadik esztendőben ellene támadtak vala.

5. A tizennegyedik esztendőben pedig eljőve Khédorlaomer, és a királyok, akik ő vele valának, és megverék a Refeusokat Asztheroth Kárnajimban, és a Zuzeusokat Hámban, és az Emeusokat Sávél-Kirjáthajimban.

5 Móz. 2,10, 5 Móz. 2,11.

6. És a Horeusokat az ő hegyökön, a Seiren, egész Él-Páránig, amely a puszta mellett van.

5 Móz. 2,12, 5 Móz. 2,22.

7. És megtérének s menének Hén Mispátba, azaz Kádesbe, és elpusztíták az Amálekíták egész mezőségét, és az Emoreusokat is, akik laknak vala Házaczon-Thámárban.

8. Kiméne tehát Sodoma királya, Gomora királya, Admáh királya, Czeboim királya, és Béláh, azaz Czoár királya, és megütközének azokkal a Sziddim völgyében:

9. Khédorlaomerrel, Élam királyával, és Thidállal, Góim királyával, Amráfellel, Sineár királyával, és Ariókhkal, Elászáir királyával: négy király öt ellen.

10. A Sziddim völgye pedig tele vala szurok-forrásokkal. És megfutamodának Sodoma és Gomora királyai, és azokba esének: a megmaradtak pedig a hegységbe futának.

11. És elvivék Sodomának és Gomorának minden jószágát és minden eleségét; és elmenének.

12. Elvivék Lótót is az Ábrám atyjafiának fiát jószágostól együtt, és elmenének; mert Lót Sodomában lakik vala.

13. Eljőve pedig egy menekült és hírül hozá a héber Ábrámnak, aki lakik vala az Emoreus Mamrénak, Eskol atyjafiának és Áner atyjafiának tölgyesében, akik meg Ábrámnak szövetségesei valának.

14. Amint meghallá Ábrám, hogy az ő atyjafia fogságba esett, felfegyverzé házában nevededett háromszáz tizennyolcz próbált legényét és üldözve nyomula Dánig.

15. És csapatokra oszolván ellenök éjszaka ő és szolgálai, megveré őket, és üzé őket mind Hóbáig, amely Damaskustól balra esik.

16. És visszahozá mind a jószágot; Lótót is, az ő atyjafiát jószágával egybe visszahozá, meg az asszonyokat és a népet.

17. Minekutánna pedig visszatért Khédorlaomernek és a vele volt királyoknak megveréséből, kiméne ő elébe Sodomának királya a Sáve völgyébe, azaz a király völgyébe.

18. Melkhisédek pedig Sálem királya, kenyeret és bort hozá; ő pedig a Magasságos Elohim papja vala.

Zsid. 7,1, Zsid. 7,2, Zsid. 7,3.

19. És megáldá őt, és mondá: Áldott legyen Ábrám a Magasságos *Igaz Teremtőtől*, Ég és Föld Teremtőjétől.

20. Áldott a Magasságos Elohim, Aki kezdedbe adta ellenségeidet. És tizedet ada néki mindenből.

Zsid. 7,2, Zsid. 7,4, Zsid. 7,6.

21. És mondá Sodoma királya Ábrámnak: Add nekem a népet, a jószágot pedig vedd magadnak.

22. És mondá Ábrám Sodoma királyának: Feleltem az én kezemet JaHuWaH-hoz, a Magasságos Elohimhez, Ég és Föld Teremtőjéhez:

23. Hogy én egy fonalszálat, vagy egy sarukötőt sem veszek el mindabból, ami a tiéd, hogy ne mondjad: Én gazdagítottam meg Ábrámot.

24. Semmi egyebet, csupán a legények élelmét, és ama férfiak részét, akik én velem eljöttek volt: Áner, Eskhol, Mamré, ők vegyék ki az ő részeket.

15 E dolgok után lőn JaHuWaH beszéde Ábrámhoz látomásban, mondván: Ne félj Ábrám: Én paizsod vagyok tenéked, a te jutalmad felette igen bőséges.

Zsolt. 18,3, Ésa. 41,10.

2. És mondá Ábrám: JaHuWaH Elohim, mit adnál énnékem, holott én magzatok nélkül járok, és az, akire az én házam száll, a Damaskusbeli Eliézer?

3. És mondá Ábrám: Ímé énnékem nem adtál magot, és ímé az én házam szolgaszülöttje lesz az én örökösöm.

4. És ímé szóla JaHuWaH ő hozzá, mondván:

Nem ez lesz a te örökösöd: hanem aki a te ágyékdoból származik, az lesz a te örökösöd.

5. És kivivé őt, és mondá: Tekints fel az égre, és számláld meg a csillagokat, ha azokat megszámlálhatod; - és mondá nékie: Így leszen a te magod.

Róm. 4,18.

6. És hitt JaHuWaH-nak és tulajdonították az őnéki igazságul.

Róm. 4,3, Jak. 2,23.

7. És mondá néki: Én vagyok JaHuWaH, Aki téged kihoztalak Ur-Kaszdimból, hogy néked adjam e földet, örökségedül.

8. És mondá: JaHuWaH Elohim, miről tudhatom meg, hogy öröklöm azt?

9. És felele néki: Hozz nékem egy három esztendőös üszőt, egy három esztendőös kecskét, és egy három esztendőös kost, egy gerliczét és egy galambfiat.

10. Elhozá azért mind ezeket, és kétfelé hasítá azokat, és mindeniknek fele részét a másik fele része átellenébe helyezteté; de a madarakat nem hasította vala kétfelé.

11. És ragadozó madarak szállának e húsdarabokra, de Ábrám elűzi vala azokat.

12. És lőn naplementekor, mély álom lepé meg Ábrámot, és imé rémülés és nagy setétség szálla ő reá.

13. És mondá az *ÖrökkéValó* Ábrámnak: Tudván tudjad, hogy a te magod jövevény lesz a földön, mely nem övé, és szolgálatra szorítják, és nyomorgatják őket négyszáz esztendeig. *Csel. 7,6, 2 Móz. 12,40.*

14. De azt a népet, melyet szolgálnak, szintén megítélem én, és annakutánna kijőnek nagy gazdagsággal.

2 Móz. 3,22, 2 Móz. 11,2, 2 Móz. 11,3, 2 Móz. 12,35, 2 Móz. 12,36.

15. Te pedig elmégy a te atyáidhoz békességgel, eltemettetel jó vénségben.

1 Móz. 25,7, 1 Móz. 25,9.

16. Csak a negyedik nemzedék tér meg ide; mert az Emoreusok gonoszsága még nem tölt be.

2 Móz. 12,40.

17. És amikor a Nap leméne és setétség lőn, imé egy füstölő kemencze, és tüzes fáklya, mely általmegyén vala a húsdarabok között.

18. E napon kötött az *ÖrökkéValó* szövetséget Ábrámmal, mondván: A te magodnak adom ezt a földet Egyiptomnak folyóvizétől fogva, a nagy folyóig, az Eufrátes folyóvizig.

1 Móz. 12,7, 1 Móz. 13,15, 1 Móz. 26,4, 5 Móz. 34,4, 2 Krón. 9,26.

19. A Keneusokat, Kenizeusokat, és a Kadmoneusokat.

20. A Hittheusokat, Perizeusokat, és a Refeusokat.

21. Az Emoreusokat, Kananeusokat, Girgazeusokat, és a Jebuzeusokat.

16 És Szárai, az Ábrám felesége nem szüle néki; de vala néki egy Egyiptomból való szolgálója, akinek neve Hágár vala.

2. Mondá azért Szárai Ábrámnak: Imé az *ÖrökkéValó* bezárolta az én méhemet, hogy ne szüljek: kérlek, menj be az én szolgálómhoz, talán az által megépülök, és engede Ábrám a Szárai szavának.

3. Vevé tehát Szárai, Ábrám felesége az Egyiptombeli Hágárt, az ő szolgálóját, tíz esztendővel azután, hogy Ábrám a Kanaán földén letelepedék, és adá azt Ábrámnak az ő férjének feleségül.

4. És béméne Hágárhoz, és az fogada az ő méhében; ez pedig amint látta, hogy terhes, nem vala becsülete az ő asszonyának ő előtte

Péld. 30,21, Péld. 30,23.

5. Mondá azért Szárai Ábrámnak: Bántódásom van miattad. Én adtam öledbe szolgálómat, és mivelhogy látja, hogy teherbe esett, nincsen előtte becsülem. Tegyen ítéletet JaHuWaH én közöttem és te közötted.

6. És mondá Ábrám Szárainak: Imé a te szolgálód kezeden van, azt tedd vele a mit jónak látsz.

Nyomorgatja vala azért Szárai, és az elfuta ő előle.

7. És találá őt JaHuWaH angyala egy forrásnál a pusztában, annál a forrásnál, amely a Súrba menő úton van.

8. És mondá: Hágár, Szárai szolgálója! honnan jössz és hová mégy? És az mondá: Az én asszonyomnak, Szárainak színe elől futok én.

9. Akkor mondá néki JaHuWaH angyala: Térj meg a te asszonyodhoz, és alázd meg magad az ő kezei alatt.

10. És mondá néki JaHuWaH angyala: Felettébb megsokasítom a te magodat, hogy sokasága miatt megszámlálható se legyen.

11. És mondá néki JaHuWaH angyala: Imé te terhes vagy, és szülsz fiat; és nevezd nevét Ismáelnek, mivelhogy meghallá Elohim a te nyomorúságodat.

12. Az pedig vadtermészetű ember lesz: az ő keze mindenek ellen, és mindenek keze ő ellene; és minden ő atyjafiának ellenébe üti fel sátorát.

13. És nevezé Hágár JaHuWaH nevét, aki ő vele szólott vala: Te vagy a Látomás Elohimje. Mert mondá: Avagy nem e helyen láttam a látomás után?

14. Annakokáért nevezé azt a forrást Lakhai Rói (*vagyis a Látomás Istene*) forrásának; ott van Kádes és Bered között. *1 Móz. 24,62, 1 Móz. 25,11.*

15. És fiat szüle Hágár Ábrámnak, és nevezé Ábrám az ő fiának nevét, akit Hágár szül vala néki, Ismáelnek.

Gal. 4,22.

16. Ábrám pedig nyolczvanhat esztendőös vala, amikor Hágár Ismáelt szülé Ábrámnak.

17 Amikor Ábrám kilenczvenkilencz esztendőös vala, megjelenék JaHuWaH Ábrámnak, és mondá néki: Én, a Mindenható (*El-Saddaj*) Elohim (*az Igaz Teremtő*) vagyok, járj én előttem, és légy tökéletes.

1 Móz. 6,9.

2. És megkötöm az én szövetségemet én közöttem és te közötted: és felette igen megsokasítlak téged.

2 Móz. 2,24, 2 Móz. 6,4.

3. És arczára borúla Ábrám; Elohim pedig szóla őnéki, mondván:

4. Ami engem illet, imhol az én szövetségem te veled, hogy népek sokaságának atyjává leszesz.

Róm. 4,17.

5. És ne neveztessek ezután a Te neved Ábrámnak, hanem legyen a Te neved Ábrahám, (*Ab-Hamon, azaz Sokaság Atyja*) mert népek sokaságának atyjává teszlek téged.

6. És felette igen megsokasítalak téged; és népekké teszlek, és királyok is származnak tőled.

7. És megállapítom az én szövetségemet én közötttem és te közötted, és te utánad a te magod között annak nemzedékei szerint örök szövetségül, hogy legyenek tenéked Elohimed, és a te magodnak te utánad.

8. És adom tenéked és a te magodnak te utánad a te bujdosásod földét, Kanaánnak egész földét, örök birtokul; és Elohimük lésszek nékik.

9. Annakfelette monda Elohim Ábrahámnak: Te pedig az én szövetségemet megőrizzed, te és a te magod te utánad az ő nemzedékei szerint.

10. Ez pedig az én szövetségem, amelyet meg kell tartanotok én közötttem és ti közöttetek, és a te utánad való magod között: minden férfi körülmetéltessék nálatok.

3 Móz. 12,3, Ján. 7,22.

11. És metéljétek körül a ti férfitestetek bőrének elejét és az lesz az én közötttem és ti közöttetek való szövetségnek jele.

Csel. 7,8, Róm. 4,11.

12. Nyolcnapos korában körülmetéltessék nálatok minden férfigyermek nemzedékeiteknél; akár háznál született, akár pénzen vásároltatott valamely idegentől, aki nem a te magodból való.

3 Móz. 12,3, Luk. 2,21.

13. Körülmetéltetvén körülmetéltessék a házadban született és a pénzeden vett; és örökkévaló szövetségül lesz az én szövetségem a ti testeteken.

14. A körülmetéletlen férfi pedig, aki körül nem metélteti az ő férfitestének bőrét, az ilyen lélek kivágattatik az ő népe közül, mert felbontotta az én szövetségemet.

15. És monda Elohim Ábrahámnak: Szárainak, a te feleségednek nevét ne nevezd Szárainak, mert Sára az Ő neve.

16. És megáldom őt, és fiat is adok ő tőle néked, és megáldom, hogy legyen népekké; nemzetek királyai származzanak ő tőle.

17. Ekkor arczára borúla Ábrahám, és nevete és gondolá az ő szívében: vajjon száz esztendő embernek lesz-e gyermeke? avagy Sára kilenczven esztendő lévén, szülhet-e?

18. És monda Ábrahám Elohimnek: Vajha Ismáel élne te előtted.

19. Elohim pedig monda: Kétségnélkül a te feleséged Sára szül néked fiat, és annak neve legyen: Izsák, és megerősítem az én szövetségemet ő vele *ÖrökkéValó* szövetségül az ő magvának ő utánna.

1 Móz. 21,2.

20. Ismáel felől is meghallgattalak: Ímé megáldom őt, és megszorítom őt és megsokasítom őt felette nagyon; tizenkét fejedelmet nemz, és nagy néppé teszem őt.

1 Móz. 21,13.

21. Az én szövetségemet pedig megerősítem Izsákkal, kit néked szül Sára ez időkorban a következő esztendőben.

1 Móz. 21,1, 1 Móz. 21,2.

22. És elvégezé vele való beszédét, és felméne az *Igaz Teremtő* Ábrahámától.

23. Vevé azért Ábrahám Ismáelt az ő fiát, és háza minden szülöttét, és mind a pénzén vetteket, minden férfiat Ábrahám házanépe közül és körülmetélé férfitestöknek bőrét ugyanazon napon, amikor szólott vala vele Elohim.

24. Ábrahám pedig kilenczvenkilencz esztendő vala, amikor körülmetélé az ő férfitestének bőrét.

25. Ismáel pedig az ő fia tizenhárom esztendő vala, amikor körülmetélék az ő férfitestének bőrét.

26. Ugyanazon napon metéltetett körül Ábrahám és Ismáel az ő fia.

27. És házának minden férfi tagja, háza szülöttei és akik idegen embertől pénzen vásároltattak, vele együtt körülmetéltetének.

18 Megjelenék pedig ő néki JaHuWaH a Mamré tölgyesében, és ő ül vala a sátor ajtajában, a hő napon.

2. És felemelé az ő szemeit, és látá, hogy ímé három férfiú áll ő előtt. És látván, eljők sietve a sátor ajtajából, és földig meghajtá magát.

Zsid. 13,2.

3. És monda: Jó uram, ha kedves vagyok te előtted, kérlek, ne kerüld el a te szolgádat.

4. Hadd hozzanak, kérlek, egy kevés vizet, és mossátok meg a ti lábaitokat, és dőljetek le a fa alatt.

5. Én pedig hozok egy falat kenyeret, hogy erősítsétek meg a ti szíveteket, azután menjetek tovább, mert azért tértetek be a ti szolgátokhoz. És mondának: Cselekedjél, amint szólál.

6. És besiette Ábrahám a sátorba Sárahoz és monda: Siess, gyúrd meg három mérték lisztlángot, és csinálj pogácsát.

7. A baromhoz is elfuta Ábrahám, és hozta egy gyenge kövér borjút, és adá a szolgának, az pedig sietve azt elkészíteni.

8. És vőn vajat és tejet és a borjút, amelyet elkészített vala, és eljők tevé: és ő mellettök áll vala a fa alatt, azok pedig evének.

9. És mondának néki: Hol van Sára a te feleséged? Ő pedig felele: Ímhol van a sátorban.

10. És monda: Esztendőre ilyenkor bizonyynyal megtérek hozzád és ímé akkor a te feleségednek Sárának fia lesz. Sára pedig hallgatózik vala a sátor ajtajában, amely annak háta megett vala.

1 Móz. 17,1 1 Móz. 21,2, Róm. 9,9.

11. Ábrahám pedig és Sára élemedett korú öregek valának; megszűnt vala Sáránál az asszonyi természet.

1 Móz. 17,17 Zsid. 11,11.

12. Nevete azért Sára ő magában, mondván: Vénségemre lenne-e gyönyörűségem? meg az én uram is öreg!

13. És mondá az *ÖrökkéValó* Ábrahámnak: Miért nevetett Sára, ezt mondván: Vajjon csakugyan szülhetek-é, holott én megvénhedtem?

14. Avagy az *ÖrökkéValó*nak lehetetlen-é valami? Annak idején, esztendőre ilyenkor visszatérek hozzád, és fia lesz Sárának.

Mát. 19,26.

15. Sára pedig megtagadá, mondván: Nem nevettem én; mivelhogy fél vala. De mondá az *ÖrökkéValó*:

Nem úgy van, mert bizony neveltél.

16. Azután felkelvén onnan azok a férfiak, Sodoma felé tartanak vala. Ábrahám is velök méne, hogy elkísérje őket.

17. És mondá az *ÖrökkéValó*: Eltitkoljam-é én Ábrahámától, amit tenni akarok?

Ámós. 3,7.

18. Holott Ábrahám nagy és hatalmas néppé lesz; és benne megáldatnak a Földnek minden nemzetségei.

1 Móz. 12,3, 1 Móz. 22,18, 1 Móz. 26,4, Csel. 3,25, Gal. 3,8.

19. Mert tudom róla, hogy megparancsolja az ő fiainak és az ő házanépének ő utánna, hogy megőrizték JaHuWaH útát, igazságot és törvényt tévén, hogy beteljesítse JaHuWaH Ábrahámot, amit szóltott felőle.

1 Móz. 18,18, 1 Móz. 22,17.

20. Mondá azután az *ÖrökkéValó*: Mivelhogy Sodomának és Gomorának kiáltása megsokasodott, és mivelhogy az ő bűnök felettébb megnehezedett:

21. Alámegyek azért és meglátom, vajjon teljességgel a hozzám felhatott kiáltás szerint cselekedtek-é vagy nem? tudni akarom.

Jer. 32,19, Jób. 34,21, Jób. 34,22.

22. És elfordulának onnan a férfiak, és menének Sodomába: Ábrahám pedig még JaHuWaH előtt áll vala.

1 Móz. 19,27.

23. És hozzá járula Ábrahám és mondá: Avagy elveszted-é az igazat is a gonoszszal egybe?

24. Talán van ötven igaz abban a városban, avagy elveszted-é, és nem kedvezel-é a helynek az ötven igazért, akik abban vannak?

25. Távol legyen tőled, hogy ilyen dolgot cselekedjél, hogy megöld az igazat a gonoszszal, és úgy járjon az igaz, mint a gonosz: Távol legyen tőled! Avagy az egész Föld bírása nem szolgáltatna-é igazságot?

Róm. 3,6, Jób. 34,10, Jób. 34,12.

26. És mondá JaHuWaH: Ha találok Sodomában a városon belől ötven igazat, mind az egész helynek megkegyelmezek azokért.

Jer. 5,1.

27. És felele Ábrahám és mondá: Immár merészkedtem szólani az én *ÖrökkéValó*nak, noha én por és hamu vagyok.

28. Ha az ötven igaznak talán öt hía lesz, elveszted-é az öt miatt az egész várost? És mondá: Nem veszttem el, ha találok ott negyvenötöt.

29. És ismét szóla hozzá és mondá: Hátha találatnak ott negyvenen? És mondá Ő: Nem teszem meg a negyvenért.

30. Mégis mondá: Kérlek, ne haragudjék meg az én *ÖrökkéValó* ha szólok: Hátha találatnak ott harminczan? És Ő felele: Nem teszem meg, ha találok ott harminczat.

31. És ő mondá: Immár merészkedtem szólani az én *ÖrökkéValó*nak: Hátha találatnak ott húszan? Felele: Nem veszttem el a húszért.

32. És mondá: Ne haragudjék kérlek az én *ÖrökkéValó* ha szólok még ez egyszer: Hátha találatnak ott tízen? És Ő mondá: Nem veszttem el a tízért.

Bir. 6,39.

33. És elméne az *ÖrökkéValó*, minekutánna elvégezte Ábrahámvaló beszélgetését; Ábrahám pedig megtére az ő helyére.

19 Amikor a két angyal estére Sodomába jutott, Lót Sodoma kapujában ül vala, és amint meglátá őket Lót, felkele eléjük, és arczczal a földre borúla.

1 Móz. 18,16, 1 Móz. 18,17.

2. És mondá: Ímé én Uraim kérlek, térjetek be a ti szolgátok házához, és háljatok ott, és mossátok meg lábaitokat; reggel korán felkelhettek és indulhattok útatokra. Azok pedig mondának: Nem, hanem az utcán hálunk meg.

1 Móz. 43,24, Bir. 19,21.

3. De nagyon unszoló őket, és betérének hozzá, és bemenének az ő házába; ő pedig szerze nekik vendégséget, és pogácsát is süte, és evének.

Zsid 13,2

4. Lefekvésök előtt a város férfiai, Sodoma férfiai körülvevék a házat, ifja, örege, mind az egész község egytől egyig.

5. És szólíták Lótot, mondván neki: Hol vannak a férfiak, akik te hozzád jövének az éjjel? Hozd ki azokat mi hozzánk, hadd ismerjük őket.

6. És kiméne Lót ő hozzájuk az ajtó eleibe, és bezárá maga után az ajtót.

7. És mondá: Kérlek atyámfiai, ne cselekedjetek gonoszságot.

8. Imé van énnékem két leányom, akik még nem ismertek férfiat, kihozom azokat ti hozzátok, és cselekedjetek velök amint néktek tetszik, csakhogy ezekkel az emberekkel ne csináljatok semmit, mivelhogy az én hajlékom árnyéka alá jöttenek.

9. Azok pedig mondának: Eredj el innen. Ismét mondának: Ez egy maga nálunk a jövevény s ő szabja a törvényt? Majd gonoszbul cselekszünk veled, hogy nem azokkal. És reá rohanának a férfiúra, Lótra, felette igen, és azon valának, hogy betörik az ajtót.

10. De kinyújták azok a férfiak kezeiket, és bevonák Lótot magokhoz a házba és bezárák az ajtót.

11. Az embereket pedig, kik a ház ajtaja előtt valának, vaksággal verék meg kicsinytől nagyig, annyira, hogy elfáradának az ajtó keresésében.

12. És mondának a férfiak Lótnak: Ki van még itt hozzád tartozó? vődet, fiaidat és leányaidat, és mindenedet, ami a tied a városban, vidd ki e helyről.

13. Mert mi elvesztjük e helyet, mivelhogy ezek kiáltása nagyra nőtt JaHuWaH előtt; és JaHuWaH küldött minket, hogy elveszítsük ezt.

14. Kiméne azért Lót, és szóla az ő vőinek, akik az ő leányait elvették vala, és mondá: Keljetek fel, menjetek ki e helyből, mert elveszti az *ÖrökkéValó* e várost: de az ő vőinek úgy tetszék, mintha tréfálna.

15. És amikor a hajnal feljött, sürgetik vala az Angyalok Lót, mondván: Kelj fel, vedd a te feleségedet és jelenlevő két leányodat, hogy el ne veszsz a városnak bűne miatt.

2 Pét. 2,6, 2 Pét. 2,7.

16. Amikor pedig késedelmeskedék, megragadák a férfiak az ő kezét és az ő feleségének kezét és két leánya kezét, az *ÖrökkéValó*nak iránta való irgalmából, és kivivék őt és ott hagyák a városon kívül.

17. És lőn Amikor kivivék őket, mondá az egyik: Mentsd meg a te életedet, hátra ne tekints, és meg ne állj a környéken; a hegyre menekülj, hogy el ne veszsz.

18. És mondá Lót nekik: Ne, oh, *ÖrökkéValóm*!

19. Ímé a te szolgád kegyelmet talált te előtted, és nagy a Te irgalmasságod, melyet mutattál irántam, hogy életemet megtartotta: de én nem menekülhetek a hegyre, nehogy utóljérjen a veszedelem, és meghaljak.

20. Ímhol az a város közel van, hogy oda fussak, kicsiny is, hadd meneküljek kérlek oda, lám kicsiny az; és én életben maradok.

21. Mondá azért neki: Ím tekintek rád e dologban is, és nem pusztítom el a várost, amelyről szólottál.

22. Siess, menekülj oda, mert semmit sem tehetek addig, míg oda nem érsz. Azért legyen annak a városnak neve: Czóár (*Kicsi*).

23. A nap feljött vala a földre, amikor Lót Czóárba ére.

24. És bocsáta JaHuWaH Sodomára és Gomorára kénköves és tűzes esőt JaHuWaH-tól az Égből.

Luk 17,29, 2 Pét 2,6, 2 Pét 2,8, Júd 1,7, Ezék 16,48, Jer 50,40,
Ésa 13,19

25. És elsűlyeszté ama városokat, és azt az egész vidéket, és a városok minden lakosait, és a föld növényeit is.

26. És hátra tekinté az ő felesége, és sóbálványnya lőn.

Luk. 17,31, Luk. 17,32.

27. Ábrahám pedig reggel arra a helyre indúla, ahol JaHuWaH színe előtt állott vala. 1 Móz 18,22, 1 Móz 18,23

28. És tekinté Sodoma és Gomora felé, és az egész környék földje felé; és látá, és ímé felszálla a földnek füstje, mint a kemence füstje.

29. És lőn amikor elveszté Elohim annak a környéknek városait, megemlékezék Elohim Ábrahámról, és kiküldé Lót, a veszedelemből, amikor elsűlyeszté a városokat, amelyekben lakott vala Lót.

30. Lót pedig felméne Czóárból, és letelepedék a hegyen, és vele együtt az ő két leánya is, mert fél vala

Czóárban lakni; lakozék tehát egy barlangban ő és az ő két leánya.

31. És mondá a nagyobbik a kisebbiknek: A mi atyánk megvénhedett, és nincsen a földön férfiú, aki mi hozzánk bejöhetne az egész föld szokása szerint.

32. Jer, adjunk bort inni a mi atyánknak, és háljunk ő vele, és támaszszunk magot a mi atyántól.

33. Adának azért inni bort az ő atyjoknak azon éjszaka, és beméne a nagyobbik, és hála az ő atyjával, ez pedig semmit sem tudá annak sem lefekvéséről, sem fölkeléséről.

34. És lőn másodnapon, mondá a nagyobbik a kisebbiknek: Ímé a mult éjjel én háltam atyámmal, adjunk neki bort inni ez éjjel is, és menj be te, hálj vele, és támaszszunk magot a mi atyántól.

35. Adának azért azon éjszaka is az ő atyjoknak bort inni, és felkele a kisebbik is és vele hála; ő pedig semmit sem tudá annak sem lefekvéséről, sem fölkeléséről.

36. És teherbe esének Lót leányai mindketten az ő atyjoktól.

37. És szüle a nagyobbik fiat, és nevezé annak nevét Moábnak; ez a Moábiták atyja mind e mai napig.

38. A kisebbik is fiat szüle és nevezé annak nevét Benamminak (*Népem fia*).

Ez az Ammoniták atyja mind a mai napig.

20 És elköltözék onnan Ábrahám a déli tartományba, és letelepedék Kádes és Saúr között, és tartózkodék Gérárban.

1 Móz. 12,9.

2. És mondá Ábrahám Sáráról az ő feleségéről: Én húgom ő. Elküldé azért Abimélek Gérárnak királya, és elviteté Sárát.

1 Móz. 12,13.

3. De az *Igaz Teremtő* Abimélekhez jöve éjjeli álomban, és mondá neki: Ímé meghalsz az asszonyért, akit elvettél, holott férjnél van.

4. Abimélek pedig nem illette vala őt, és mondá: *ÖrökkéValóm*, az ártatlan népet is megölné-e?

5. Avagy nem ő mondotta-e nekem: én húgom ő; s ez is azt mondotta: én bátyám ő. Szívem ártatlanságában és kezeim tisztaságában cselekedtem ezt.

6. És mondá Elohim neki álomban: Én is tudom, hogy szívednek ártatlanságában míveltél ezt, azért tartóztattalak én is, hogy ne vétkezzél ellenem, azért nem engedtem, hogy illessed azt.

7. Mostan azért add vissza az embernek az ő feleségét, mert Próféta ő: és imádkozik te éretted, és élsz; hogyha pedig vissza nem adod: tudd meg, hogy halállal halsz meg te, és minden hozzád tartozó.

Zsolt. 105,15.

8. Felkele azért Abimélek reggel, és előhívatá minden szolgáját, s fülök hallatára mindezeket elbeszélé és az emberek igen megfélemlének.

9. És hívatá Abimélek Ábrahámot, és mondá néki: Mit cselekedtél mi velünk? És mit vétettem te ellened, hogy én reám és az én országomra ilyen nagy bünt hoztál? Amiket cselekedni nem szabad, olyan dolgokat cselekedtél ellenem.

10. És mondá Abimélek Ábrahámnak: Mit láttál, hogy ezt a dolgot cselekedted?

11. Felele Ábrahám: Bizony azt gondoltam: nincsen Elohimfélelem e helyen, és megölnek engem az én feleségemért.
Zsolt. 36,2.

12. De valósággal húgom is, az én atyámnak leánya ő, csakhogy nem az én anyámnak leánya; és így lőn feleségemmé.

13. És lőn hogy amikor kibujdostata engem Elohim az én atyámnak házából, azt mondém néki: Ilyen kegyességet cselekedjél én velem, mindenütt valahová megyünk, azt mondjad én felőlem: én bátyám ez.

1 Móz. 12,13.

14. Akkor Abimélek vett juhokat, ökröket, szolgálókat és szolgálókat, és adá Ábrahámnak, és vissza adá néki Sárát is az ő feleségét.

15. És mondá Abimélek: Ímé előtted van az én országom, ahol tenéked jónak tetszik, ott lakjál.

16. Sárának pedig mondá: Ímé ezer ezüst pénzt adtam a te bátyádnak, ímé az neked a szemek befedezője mindazok előtt, akik veled vannak; és így mindenképpen igazolva vagy.

17. Könyörge azért Ábrahám Elohimnek, és meggyógyítá Elohim Abiméleket, és az ő feleségét, és az ő szolgálóit, és szülének.

18. Mert JaHuWaH erősen bezárta vala az Abimélek háza népének méhét, Sáráért az Ábrahám feleségéért.

21 Az ÖrökkéValó pedig meglátogatá Sárát, amint mondotta vala, és akképen cselekedék az ÖrökkéValó Sárával, amiképen szólott vala.

1 Móz. 17,19, 1 Móz. 18,10.

2. Mert fogada Sára az ő méhében, és szüle fiat Ábrahámnak az ő vénségében, abban az időben, amelyet mondott vala néki Elohim.

Zsid. 11,11, 1 Móz. 18,10, 1 Móz. 18,14.

3. És nevezé Ábrahám az ő fiának nevét, aki néki született vala, akit szült vala néki Sára, Izsáknak (Jischag-Él, azaz Él rám nevet):

4. És körülmetélé Ábrahám az ő fiát Izsákot, nyolcnapos korában, amint parancsolta vala néki Elohim.

1 Móz. 17,10, 1 Móz. 17,12.

5. Ábrahám pedig száz esztendő s vala, amikor születék néki az ő fia Izsák.

6. És mondá Sára: Nevetést szerzett Elohim, énnékem; aki csak hallja, rám nevet.

7. Ismét mondá: Ki mondotta volna Ábrahámnak, hogy Sára fiaikat szoptat? s ímé fiat szültem vénségére.

8. És felnevekedék a gyermek, és elválasztaték; Ábrahám pedig nagy vendégséget szerze azon a napon, amelyen Izsák elválasztaték.

9. Amikor pedig Sára nevetgélne látá az Egyiptombéli Hágárnak fiát, akit Ábrahámnak szült vala,

10. Mondá Ábrahámnak: Kergesd el ezt a szolgálót az ő fiával egybe, mert nem lesz örökös e szolgáló fia az én fiammal, Izsákkal.
Zsid. 11,18, Gal. 4,30.

11. Ábrahámnak pedig igen nehéznek látszék e dolog, az ő fiáért.

12. De mondá Elohim Ábrahámnak: Ne lássék előtted nehéznek a gyermeknek és a szolgálónak a dolga; valamit mond néked Sára, engedj az ő szavának, mert Izsákról neveztetik a te Magod.

Róm. 9,1, Gal. 4,30.

13. Mindazonáltal a szolgálóleány fiát is néppé teszem, mivelhogy a te magod ő.
1 Móz. 21,18.

14. Felkele azért Ábrahám jó reggel, és vőn kenyeret és egy tömlő vizet, és adá Hágárnak, és feltevé azt és a gyermeket annak vállára s elbocsátá. Az pedig elméne, és bujosék a Beérseba pusztájában.

15. Hogy elfogyott a víz a tömlőből, letevé a gyermeket egy bokor alá.

16. És elméne s leüle által ellenébe mintegy nyíllövésnyi távolságra; mert azt mondja vala: Ne lássam Amikor a gyermek meghal. Leüle tehát által ellenébe, és fölemelé szavát és síra.

17. Meghallá pedig Elohim a gyermeknek szavát és kiálta Elohim angyala az égből Hágárnak, és mondá néki: Mi lelt téged Hágár? ne félj, mert Elohim meghallotta a gyermeknek szavát, ott, ahol van.

18. Kelj fel, vedd fel a gyermeket, és viseld gondját, mert nagy néppé teszem őt.
1 Móz. 21,13, 1 Móz. 25,16.

19. És megnyitá az Igaz Teremtő az ő szemeit, és látá egy vízforrást, oda méne azért, és megtölté a tömlőt vízzel, és inni ada a gyermeknek.

20. És vala Elohim a gyermekkel, s az felnövekedék, és lakik vala a pusztában, és lőn íjászsza.

21. Lakozék pedig Párán pusztájában, és vőn néki anyja feleséget Egyiptom földéről.

22. És lőn abban az időben, hogy Abimélek és Pikhól annak hadvezére megszólíták Ábrahámot mondván: Elohim van te veled mindenben, amit cselekszel.

1 Móz. 26,26, 1 Móz. 26,33.

23. Mostan azért esküdj meg énnékem Elohimre itt, hogy sem én ellenem, sem fiam, sem unokám ellen álnokságot nem cselekszel, hanem azzal a szeretettel, amelylyel én te irántad viseltettem, viseltetel te is én irántam és az ország iránt, amelyben jövevény voltál.

24. És mondá Ábrahám: Én megesküszöm.

25. Megdorgálá pedig Ábrahám Abiméleket a kútért, melyet erővel elvettek vala az Abimélek szolgálái.

1 Móz. 26,15, 1 Móz. 26,18.

26. És mondá Abimélek: Nem tudom kicsoda mívelte e dolgot; te sem jelentetted nekem, s én sem hallottam, hanem csak ma.

27. Vett azért Ábrahám juhokat, barmokat és adá Abiméleknek; és egymással szövetséget kötének.

28. És külön állíta Ábrahám a nyájából hét juhot.

29. És mondá Abimélek Ábrahámnak: Mire való e hét juh, melyet külön állítál?

30. És felele Ábrahám: Ezt a hét juhot vedd tőlem, hogy bizonyosságul legyenek nékem, hogy én ástam ezt a kútat.

31. Azért nevezék azt a helyet Beérsebának, mivelhogy ott esküdtek vala meg mind a ketten. *1 Móz 26,33.*

32. Megköték tehát a szövetséget Beérsebában, és felkele Abimélek és Pikhól annak hadvezére és visszatérének a Filiszteusok földére.

33. Ábrahám pedig tamariskusfákat ültete Beérsebában, és segítségül hívá ott JaHuWaH Elohimnek nevét.

34. És sok ideig tartózkodék Ábrahám a Filiszteusok földén.

22 És lön ezeknek utána, az *Igaz Teremtő* megkisérté Ábrahámot, és mondá néki: Ábrahám! S az felele: Ímhol vagyok.

2. És mondá: Vedd a te fiadat, ama te egyetlenegyedet, akit szeretsz, Izsákot, és menj el Mórijának földére és áldozd meg ott égő áldozatul a hegyek közül egyen, amelyet mondándok néked. *Zsid. 11,17.*

3. Felkele azért Ábrahám jó reggel, és megnyergelé az ő szamarát, és maga mellé vevé két szolgáját, és az ő fiát Izsákot és fát hasogatott az égő áldozathoz.

Akkor felkele és elindula a helyre, amelyet néki Elohim mondott vala.

4. Harmadnapon felemelé az ő szemeit Ábrahám. és látá a helyet messziről.

5. És mondá Ábrahám az ő szolgálainak: Maradjatok itt a számmal, én pedig és ez a gyermek elmegyünk amoda és imádkozunk, azután visszatérünk hozzátok.

6. Vevé azért Ábrahám az égő áldozathoz való fákat, és feltevé az ő fiára Izsákra, ő maga pedig kezébe vevé a tüzet és a kést, és mennek vala ketten együtt.

7. És szóla Izsák Ábrahámhoz az ő atyjához, és mondá: Atyám! Az pedig mondá: Ímhol vagyok, fiam! És mondá Izsák: Ímhol van a tűz és a fa; de hol van az égő áldozatra való bárány?

8. És mondá Ábrahám: Elohim majd gondoskodik az égő áldozatra való bárányról, fiam; és mennek vala ketten együtt.

9. Hogy pedig eljutának arra a helyre, amelyet Elohim néki mondott vala, megépíté ott Ábrahám az oltárt, és reá raká a fát, és megkötözé Izsákot az ő fiát, és feltevé az oltárra, a fa-rakás tetejére.

Jak. 2,21.

10. És kinyújtá Ábrahám az ő kezét és vevé a kést, hogy levágja az ő fiát.

11. Akkor kiálta néki az *ÖrökkéValó* Angyala az égből, és mondá: Ábrahám! Ábrahám! Ő pedig felele: Ímhol vagyok.

12. És mondá: Ne nyujtsd ki a Te kezedet a gyermekekre, és ne bántsd őt: mert most már tudom, hogy elohimfélő

vagy, és nem kedvezél a te fiadnak, a te egyetlenegyednek én érettem.

13. És felemelé Ábrahám az ő szemeit, és látá hogy ímé háta megett egy kos akadt meg szarvánál fogva a szövevényben. Oda méne tehát Ábrahám, és elhozá a kost, és azt áldozá meg égő áldozatul az ő fia helyett.

14. És nevezé Ábrahám annak a helynek nevét JaHuWaH-jireh-nek. Azért mondják ma is:

JaHuWaH hegyén a gondviselés.

15. És kiálta az *ÖrökkéValó* Angyala Ábrahámnak másodszor is az Égből.

16. És mondá: Én magamra esküszöm azt mondja JaHuWaH: mivelhogy e dolgot cselekedéd, és nem kedvezél a te fiadnak, a te egyetlenegyednek:

Luk. 1,73.

17. Hogy megáldván megáldalak tégedet, és bőségesen megsokasítom a te magodat, mint az Ég csillagait, és mint a fűvényt, amely a tenger partján van, és a te magod örökség szerint fogja bírni az ő ellenségeinek kapuját. *1 Móz 24,60, 2 Móz. 32,13.*

18. És megáldatnak a te magodban a Földnek minden nemzetségei, mivelhogy engedté az én beszédemnek.

1 Móz. 12,3, 1 Móz. 18,18, 1 Móz. 26,4, Csel. 3,25, Gal. 3,8.

19. Megtére azért Ábrahám az ő szolgálaihoz, és felkelének és együtt elmenének Beérsebába, mert lakozék Ábrahám Beérsebában.

20. És lön ezeknek utána, hírt hozának Ábrahámnak mondván: Ímé Milkha is szült fiakat Nákhornak, a te atyádfiának:

21. Úzt az ő elsőszülöttét, és Búzt annak testvérét, és Kemuélt Arámnak atyját.

22. És Keszedet, Házót, Pildást, Jidláfot és Bethuél.

23. Bethuél pedig nemzé Rebekát. Ezt a nyolczat szülé Milkha Nákhornak az Ábrahám atyjafiának.

24. Az ő ágyasa is, akinek neve Reuma vala, szülé néki Tebáhot, Gakhámot, Thakhást és Mahákhát.

23 Vala pedig Sárának élete száz huszonhét esztendő. Ezek Sára életének esztendei.

2. És meghala Sára Kirját-Arbában azaz Hebronban a Kanaán földén, és beméne Ábrahám, hogy gyászolja Sárát és sirassa őt.

Bir. 1,10.

3. Felkele azután Ábrahám az ő halottja elől, és szóla a Khéth fiainak, mondván:

4. Idegen és jövevény vagyok közöttetek: Adjatok nékem temetésre való örökséget ti nálatok, hadd temessem el az én halottamat én előlem.

Csel. 7,5.

5. Felelének pedig a Khéth fiai Ábrahámnak, mondván önéki:

6. Hallgass meg minket uram: Elohimtől való fejedelem vagy te mi közöttünk, ami temetőhelyeink közül amely legtisztességesebb, abba temesd el a te halottadat,

közülünk senki sem tiltja meg tőled az ő temetőhelyét, hogy eltemethesd a te halottadat.

7. És felkele Ábrahám, és meghajtá magát a földnek népe előtt, a Khéth fiai előtt.

8. És szóla ő velök mondván: Ha azt akarjátok, hogy eltemessem az én halottamat én előlem: hallgassatok meg engemet, és esedeztetek én érettem Efron előtt, Czohár fia előtt.

9. Hogy adja nékem Makpelá barlangját, amely az övé, amely az ő mezejének szélében van: igaz árán adja nékem azt, ti köztetek temetésre való örökségül.

10. Efron pedig ül vala a Khéth fiai között. Felele azért Efron a Khitteus, Ábrahámnak, a Khéth fiainak és mindazoknak hallatára, akik bemennek vala az ő városának kapuján, mondván:

11. Nem úgy uram, hallgass meg engem: azt a mezőt néked adom, s a barlangot, amely abban van, azt is néked adom, népem fiainak szeme láttára adom azt néked, temesd el halottadat.

12. És meghajtá magát Ábrahám a földnek népe előtt.

13. És szóla Efronhoz, a Föld népének hallatára, mondván: Ha mégis meghallgatnál engem! megadom a mezőnek árát, fogadd el tőlem; azután eltemetem ott az én halottamat.

14. És felele Efron Ábrahámnak, mondván néki:

15. Uram! hallgass meg engemet; négyszáz ezüst siklusos föld, micsoda az én köztem és te közötted? Csak temesd el a te halottadat.

16. Engede azért Ábrahám Efronnak és odamérte Ábrahám Efronnak az ezüstöt, amelyet mondott vala a Khéth fiainak hallatára; kalmároknál kelendő négyszáz ezüst siklust.

1 Móz. 50,13.

17. Így lett Efronnak Makpelában levő mezeje, mely Mamré átellenében van, a mező benne levő barlanggal, és minden a mezőben levő fa az egész határban köröskörül

Csel. 7,16.

18. Ábrahámnak birtoka, a Khéth fiainak, mind azoknak szeme előtt, akik az ő városának kapuján bemennek vala.

19. Azután eltemeté Ábrahám az ő feleségét Sárát a Makpelá mezejének barlangjába Mamréval szemben. Ez Hebron a Kanaán földjén.

1 Móz. 25,9, 1 Móz. 25,10.

20. Így erősítették meg a mező és a benne lévő barlang Ábrahámnak temetésre való örökségül a Khéth fiaitól.

1 Móz. 50,13.

24 Ábrahám pedig vén élemedett ember vala, és JaHuWaH mindenben megáldotta vala Ábrahámot.

2. Mondá azért Ábrahám az ő háza öregebb szolgájának, aki őnéki mindenében gazda vala: Tedd a kezéd a tomporom alá!

1 Móz. 47,29.

3. Hogy megeskessenek téged az Úrra, a Mennynek Elohíjére, és a Földnek Elohíjére, hogy nem vészesz

feleséget az én fiamnak a Kananeusok leányai közül, akik között lakom.

4. Hanem elmégysz az én hazámba, és az én rokonságim közé és onnan vészesz feleséget az én fiamnak Izsáknak.

5. Mondá pedig őnéki a szolga: Hátha az a leányzó nem akar velem eljöni e földre, ugyan vissza vigyem-e a te fiadat arra a földre, ahonnan kijöttél vala?

6. Felele néki Ábrahám: Vigyázz, az én fiamat oda vissza ne vidd.

7. Az Úr az égnek Elohimje, Aki engemet kihozott az én atyámnak házából, és az én rokonságimnak földéről, Aki szólt nékem, és megesküdött nékem mondván: A te magodnak adom ezt a földet; elbocsátja az ő Angyalát te előtted, hogy onnan végy az én fiamnak feleséget.

1 Móz. 12,7, 1 Móz. 13,15, 1 Móz. 15,18, 1 Móz. 26,4.

8. Hogyha pedig nem akar a leányzó teveled eljöni, ment léssz az én esketésem alól; csakhogy az én fiamat oda vissza ne vidd.

9. Veté azért a szolga az ő kezét az ő urának Ábrahámnak tompora alá, és megesküvék néki e dolog felől.

10. És vőn a szolga tíz tevét az ő urának tevéi közül, és elindula; (mert az urának minden gazdagsága az ő kezében vala). Felkele tehát és elméne Mésopotámiába, a Nákhör városába.

11. És megpihenteté a tevéket a városon kívül egy kútfnél, este felé, amikor a leányok vizet meríteni járnak.

12. És mondá: Uram! én uramnak Ábrahámnak Elohimje, hozd elém még ma, és légy kegyelmes az én uram Ábrahám iránt.

13. Ímé én a víz forrása mellé állok és e város lakosainak leányai kijönek vizet meríteni.

14. Legyen azért, hogy amely leánynak ezt mondom: Hajtsd meg a te vedredet, hogy igyam, és az azt mondándja: igyál, sőt a te tevéidet is megítatom: hogy azt rendelted legyen a te szolgádnak Izsáknak, és erről ismerjem meg, hogy irgalmasságot cselekedtél az én urammal.

15. És lőn, minekelőtte elvégezte volna a beszédet, ímé jő vala Rebeka, Bethuélnak leánya, aki Milkhának, az Ábrahám testvérének Nákhör feleségének vala fia, és pedig vedrével a vállán.

1 Móz. 22,23.

16. A leányzó pedig felette szép ábrázatú vala; szűz, és férfi még nem ismeré őt, és aláméne a forrásra, és megtölté vedrét, és feljöve.

17. Akkor a szolga eleibe futamodék és mondá: Kérlek, adj innom nékem egy kevés vizet a te vedredből.

18. Az pedig mondá: Igyl uram! és sietve leereszté a vedret az ő kezére, és inni ada néki.

19. És minekutána eleget adott néki innia, mondá: A te tevéidnek is merítek, amíg eleget nem isznak.

20. És sietett és kiüríté vedrét a válúba és ismét elfuta a forrásra meríteni, és meríte mind az ő tevéinek.

21. Az ember pedig álmélkodva néz vala reá, és veszteg hallgat vala, tudni akarván: vajjon szerencsésé teszi-é az Úr az ő útját, vagy nem.

22. És lőn, amikor a tevék már eleget ittak, elévön az ember egy aranyfüggőt, amelynek súlya fél siklus, és két karpereczet, amelynek súlya tíz arany.

1 Móz. 24,47.

23. És mondá: Kinek a leánya vagy te? kérlek mondd meg nékem: van-é a te atyádnak házában hálásra való helyünk?

24. Az pedig felele néki: Bethuél leánya vagyok a Milkha fiáé, akit ő Nákhornak szült.

1 Móz. 22,23.

25. Azt is mondá: Szalma is, abrak is bőven van minálunk, és hálásra való hely is van.

26. Meghajtá azért magát az ember, és imádá az Urat.

27. És mondá: Áldott az Úr, az én uramnak Ábrahámnak Elohimje, aki nem vont meg az ő irgalmasságát és hűségét az én uramtól. Az Úr vezérlett engem ez útamban az én uram atyjafiainak házához.

28. Elfuta azonközben a leányzó, és elbeszélé az ő anyja házában, amint ezek történtek.

29. Vala pedig Rebekának egy bátyja, kinek neve Lábán vala. És kifutamodék Lábán ahhoz az emberhez a forráshoz.

30. Mert Amikor látta a függőt, és a pereczeket az ő hugának karjain, és hallotta hűgának Rebekának beszédét, aki ezt mondja vala: Így szóla nékem az a férfiú; akkor méne ki a férfiúhoz; és ímé ez ott áll vala a tevék mellett a forrásnál.

31. És mondá: Jőjj be Elohimnek áldott embere; mit állasz ide kinn? holott én elkészítettem a házat, és a tevéknek is van hely.

32. Beméne azért a férfiú a házhoz, ő pedig lenyergelé a tevéket, és ada a tevéknek szalmát és abrakot; és vizet az ő lábai megmosására és az emberek lábainak, akik ő vele valának.

33. És enni valót tevének eleibe, de ő mondá: Nem eszem, míg el nem mondom az én beszédemet. És 34. Mondá azért: Én az Ábrahám szolgája vagyok. szóla: Mondd el.

35. az Úr pedig igen megáldotta az én uramat, úgy, hogy nagygyá lett: mert adott néki juhokat, barmokat, ezüstöt, aranyat, szolgálakat, szolgálóleányokat, tevéket, szamarakat.

36. És Sára az én uramnak felesége fiat szült az én uramnak, az ő vénségében, és annak adá mindenét, amije van.

1 Móz. 21,2, 1 Móz. 25,5.

37. Engem pedig megesküdttetett az én uram, mondván: Ne végy feleséget az én fiamnak a Kananeusok leányai közül, akiknek földjén én lakom.

38. Hanem menj el az én atyámnak házához, és az én rokonságom közé, hogy onnan végy feleséget az én fiamnak.

39. Amikor pedig azt mondám az én uramnak: Hátha nem akarna velem az a leányzó eljöni?

40. Mondá nékem: Uram, akinek én színe előtt jártam, elbocsátja az ő angyalát teveled, és szerencsésé teszi a te útadat, hogy feleséget vehess az én fiamnak az én nemzetségem közül, és az én atyám házából.

41. Csak akkor leszesz fölmentve esketése alól, ha elmenédesz az én nemzetségem közé; és ha nem adják oda: ment leszesz az én esketése alól.

42. Amikor ma a forráshoz érkezém, mondek: Uram, én uramnak, Ábrahámnak Elohimje, vajha szerencsésé tennéd az én útamat, melyen járok:

43. Ímé én e forrás mellett állok; és legyen, hogy az a hajadon, aki kijön vizet meríteni, s akinek azt mondom: Adj innom nékem egy kevés vizet a te vedredből,

44. És az ezt mondja nékem: Te is igyál, és a te tevéidnek is merítetek; az legyen a feleség, akit az Úr az én uram fiának rendelt.

45. Én még el sem végeztem vala az én szívemben a beszédet, és ímé kijő vala Rebeka, vedrével a vállán, és leméne a forrásra és meríte, én pedig mondek néki: Adj innom kérlek.

46. Ő pedig sietett és leereszté az ő vedrét és mondá: Igylál, sőt a te tevéidnek is inni adok; és én ivám, s a tevéknek is inni ada.

47. És megkérdezém őt és mondek: Ki leánya vagy? ő pedig felele: Bethuélnek, a Nákhor fiának leánya vagyok, akit Milkha szült vala önéki. Ekkor a függőt orrába, és e pereczeket a karjaira tevém.

48. Meghajtván azért magamat, imádam az Urat, és áldám az Urat, az én uramnak Ábrahámnak Elohimjét, aki engem igaz úton vezérelt, hogy az én uram atyjafiának leányát vegyem az ő fiának feleségül.

49. Most azért, ha szeretettel és hűséggel akartok lenni az én uramhoz, mondjátok meg; ha pedig nem, adjátok tudtomra, hogy én vagy jobbra vagy balra forduljak.

50. És felele Lábán és Bethuél, és mondanak: az Úrtól van e dolog: Nem mondhatunk neked sem jót, sem rosszat.

51. Ímé előtted van Rebeka, vegyed, menj el; és legyen felesége a te urad fiának, amint az Úr elvégezte.

52. És lőn, amint hallja vala az Ábrahám szolgája azoknak beszédét, meghajtá magát a földig az Úr előtt.

53. És hozza elő a szolga ezüst edényeket és arany edényeket és ruhákat, és adá azokat Rebekának: drága ajándékokat ada az ő bátyjának is és az ő anyjának.

54. Evének azután és ivának, ő és a férfiak, akik ő vele valának, és ott hálának. Amikor pedig felkelének reggel, mondá: Bocsássatok el engem az én uramhoz.

55. Mondá pedig a leány bátyja és anyja: Maradjon velünk a leány még vagy tíz napig, azután menjen el.

56. A szolga pedig mondá nékik: Ne késleljetek meg engem, holott az Úr szerencsésé tette az én útamat; bocsássatok el azért engem, hogy menjek az én uramhoz

57. Mondának akkor: Hívjuk elő a leányt, és kérdjük meg őt.

58. Szóliták azért Rebekát, és mondanak neki: Akarsz-e elmenni e férfiúval? és mondá: Elmegyek.

59. Elbocsáták azért Rebekát, az ő húgokat, és az ő dajkáját, és az Ábrahám szolgáját, és az ő embereit.

60. És megáldák Rebekát, és mondanak neki: Te mi húgunk! szaporodjál ezerszer való ezerig. És bírja a te magod az ő ellenségeinek kapuját. *1 Móz. 22,17.*

61. És felkele Rebeka és az ő szolgálóleányai, és felülének a tevékre, s követék azt a férfiút. Így vevé a szolgál Rebekát, és elméne.

62. Izsák pedig visszajő vala a Lakhai Rói forrástól; és lakik vala a déli tartományban.

1 Móz. 16,14, 1 Móz. 25,11.

63. És kiméne Izsák este felé elmélkedni a mezőre, és felemelé szemeit és látá, hogy ímé tevék jönnek.

64. Rebeka is felemelé szemeit s meglátá Izsákot, és leszálla a tevéről.

65. És mondá a szolganak: Kicsoda az a férfiú, aki a mezőn előnkbe jő? A szolga pedig mondá: Az én uram ő. Akkor fogta a fátyolt és elfedezé magát.

66. Elbeszélé azután a szolga Izsáknak mindazokat a dolgokat, amelyek cselekedett vala.

67. Izsák pedig bevívé Rebekát Sárának az ő anyjának sátorába. És elvevé Rebekát és lőn neki felesége és szereté őt. S megvigasztalódék Izsák az ő anyja halála után.

25 Ábrahám pedig ismét vőn magának feleséget, kinek neve Ketúráh vala.

2. És az szülé neki Zimránt, Joksánt, Médánt, Midiánt, Isbákot és Suakhot.

1 Krón. 1,32.

3. Joksán pedig nemzé Sébát, és Dédánt. Dédánnak pedig fiai valának: Assurim, Letúsim és Leummim.

4. S Midiánnak fiai: Éfah, Éfer, Hánok, Abida és Eldaah: Mind ezek Ketúráhnak fiai.

5. Valamije pedig Ábrahámnak vala, mindazt Izsáknak adta vala.

1 Móz. 24,36.

6. Az ágyasok fiainak pedig, akik Ábraháméi valának, ada Ábrahám ajándékokat, és elküldé azokat az ő fia mellől, Izsák mellől még éltében napkelet felé, napkeleti tartományba.

7. S ezek Ábrahám élete esztendeinek napjai, amelyeket élt: száz hetvenöt esztendő.

8. És kimúlék és meghala Ábrahám, jó vénségben, öregén és betelve az élettel, és takarították az ő népéhez.

1 Móz. 15,15, 1 Móz. 35,29.

9. És eltemeték őt Izsák és Ismáel az ő fiai a Makpelá barlangjában, Efronnak, a Khitteus Czohár fiának mezejében, amely Mamré átellenében van.

10. Abban a mezőben, amelyet Ábrahám a Khéth fiaitól vett vala: ott temettetett el Ábrahám és az ő felesége Sára.

11. Lőn pedig Ábrahám halála után, megáldá Elohim az ő fiát Izsákot; Izsák pedig lakozék a Lakhai Rói forrásánál.

1 Móz. 16,14, 1 Móz. 24,62.

12. Ezek pedig Ábrahám fiának Ismáelnek nemzetségei, akit az Egyiptombeli Hágár a Sára szolgálója szült vala Ábrahámnak.

13. Ezek az Ismáel fiainak nevei, nevök s nemzetségek szerint: Ismáelnek elsőszülötte Nebájót, azután Kédar, Adbeél és Mibszám.

1 Krón. 1,29.

14. És Misma, Dúmah és Massza.

15. Hadar, Théma, Jetúr, Náfis és Kedmah.

16. Ezek az Ismáel fiai, és ezek azoknak nevei udvaraikban, falvaikban; tizenkét fejedelem az ő nemzetségek szerint.

1 Móz. 17,20.

17. Ezek pedig az Ismáel életének esztendei: száz harminczkét esztendő. És kimúlék és meghala, és takarították az ő népéhez.

18. Lakoztak pedig Havilától fogva Súríg, amely Egyiptom átellenében van, amerre Assiriába mennek. Minden atyjafiával szemben esett az ő lakása.

1 Móz. 16,12.

19. Ezek pedig Izsáknak az Ábrahám fiának nemzetségei: Ábrahám nemzé Izsákot.

20. Izsák pedig negyven esztendő vala, amikor feleségül vette Rebekát a Siriából való Bethuélnek leányát, Mésopotámiából, a Siriából való Lábánnak hűgát.

21. És könyörge Izsák az *ÖrökkéValó*hoz az ő feleségéért, mivelhogy magtalan vala, és az *ÖrökkéValó* meghallgatá őt: és teherbe esék Rebeka, az ő felesége.

Róm. 9,10.

22. Tusakodnak vala pedig a fiak az ő méhében. Akkor mondá: Ha így van, miért vagyok én így? Elméne azért, hogy megkérdezze az *ÖrökkéValót*.

23. És mondá az *ÖrökkéValó* önéki: Két nemzetség van a te méhedben, és két nép válik ki a te belsődből, egyik nép a másik népnél erősebb lesz, és a nagyobbik szolgál a kisebbiknek.

24. És betelének az ő szülésének napjai, és ímé kettősök valának az ő méhében.

25. És kijöve az első; vereses vala, mindenestől szőrös, mint egy lazsnak; azért nevezék nevét Ézsáunak.

26. Azután kijöve az ő atyjafia, kezével Ézsáú sarkába fogódzva; azért nevezék nevét Jákóbnak. Izsák pedig hatvan esztendő vala, amikor ezek születének.

Hós. 12,3.

27. És felnevekedének a gyermekek, és Ézsáú vadászathoz értő mezei ember vala; Jákób pedig szelíd ember, sátorban lakozó.

28. Szereti vala azért Izsák Ézsaút, mert szájaíze szerint vala a vad; Rebeka pedig szereti vala Jákóbot.

29. Jákób egyszer valami főzeléket főze, és Ézsaú megjövén elfáradva a mezőről,

30. Mondá Ézsaú Jákóbnak: Engedd, hogy ehessem a veres ételből, mert fáradt vagyok. Ezért nevezék nevét Edomnak.

31. Jákób pedig mondá: Add el hát nékem azonnal a te elsőszülöttségedet.

32. És mondá Ézsaú; Ímé én halni járok, mire való hát nékem az én elsőszülöttségem? *Ésa. 22,13.*

33. És mondá Jákób: Esküdjél meg hát nékem azonnal, és megesküvék néki és eladá az ő elsőszülöttségét Jákóbnak. *Zsid. 12,16.*

34. S akkor Jákób ada Ézsaúnak kenyeret, és főtt lencsét, és evék és ivék, és felkele és elméne. Így veté meg Ézsaú az elsőszülöttségét.

26 Lőn pedig éhség az országban, amaz első éhség után, amely Ábrahám idejében vala. Elméne azért Izsák Abimélekhez a Filiszteusok királyához Gérárba. *1 Móz. 12,10.*

2. Mert megjelent vala néki az *ÖrökkéValó* és ezt mondotta vala: Ne menj alá Egyiptomba! Lakjál azon a földön, amelyet mondándok tenéked.

3. Tartózkodjál ezen a földön, és én veled leszek és megáldalak téged; mert tenéked és a te magodnak adom mind ezeket a földeket, hogy megerősítsem az esküvést, melylyel megesküdtem Ábrahámnak, a te atyádnak.

4. És megsokasítom a te magodat, mint az ég csillagait, és a te magodnak adom mind ezeket a földeket: és megáldatnak a te Magodban a Földnek minden nemzetségei; *1 Móz. 12,3, 1 Móz. 22,18.*

5. Mivelhogy hallgata Ábrahám az én szavamra: és megtartotta a megtartandókat, parancsolataimat, rendeléseimet és törvényeimet.

6. Lakozék azért Izsák Gérárban.

7. És amikor annak a helynek lakosai az ő felesége felől kérdezősködének, azt mondja vala: az én húgom ő. Mert fél vala azt mondáni: én feleségem; gondolván: nehogy megöljenek engem e helynek lakosai Rebekáért, mivelhogy szép ábrázatú ő.

8. És lőn idő multával, hogy Abimélek a Filiszteusok királya kitekintvén az ablakon, látá Izsákot enyelegni Rebekával az ő feleségével.

9. Kiálta azért Abimélek Izsáknak, és mondá: Ímé bizony feleséged ő; hogyan mondhattad tehát: húgom ő?! És mondá neki Izsák: Mert azt gondolám, netalán még meg kell halnom miatta.

10. És mondá Abimélek: Miért míveltél ezt mi velünk? Kevésbe múlt, hogy feleségeddel nem hált valaki a nép közül, és bünt hoztál volna mi reánk.

11. Parancsola azért Abimélek mind az egész népnek, ezt mondván: Aki ezt az embert vagy ennek feleségét illeténde, bizonynyal meg kell halnia.

12. És vete Izsák azon a földön, és lett néki abban az esztendőben száz annyia, mert megáldá őt JaHuWaH.

Luk. 8,8.

13. És gyarapodék az a férfiú, és elébb-elébb megy vala a gyarapodásban, mígnem igen nagygyá lőn.

14. És vala néki apró és öreg barma és sok cselédje, s irigykedének ezért reá a Filiszteusok.

15. És mindazokat a kútakat, amelyeket az ő atyjának szolgálai Ábrahámnak az ő atyjának idejében ástak vala, behányák a Filiszteusok, és betölték azokat földdel.

16. És mondá Abimélek Izsáknak: Menj el közülünk, mert sokkal hatalmasabbá lettél nálunknál.

17. Elméne azért onnan Izsák, és Gérár völgyében voná fel sátrait, és ott lakék.

18. És ismét megásá Izsák a kútakat, amelyeket ástak vala az ő atyjának Ábrahámnak idejében, de amelyeket Ábrahám holta után behánytak vala a Filiszteusok, és azokkal a nevekkel nevezé azokat, amely neveket adott vala azoknak az ő atyja.

19. Izsák szolgálai pedig ásnak vala a völgyben, és élő víznek forrására akadának ott.

20. Gérár pásztoraival pedig versengének Izsák pásztoraival, mondván: Miénk a víz. Ezért nevezé a kútnak nevét Észeknek, mivelhogy czivakodtak vala ő vele.

21. Más kútat is ásának s azon is versengének, azért annak nevét Szitnának nevezé.

22. És tovább vonula onnan és ása más kútat, amely miatt nem versengének; azért nevezé nevét Rehobóthnak, és mondá:

Immár tágas helyet szerzett az *ÖrökkéValó* minékünk, és szaporodhatunk a földön.

23. Felméne pedig onnan Beérsebába.

24. És megjelenék néki JaHuWaH azon éjszaka, és mondá: Én vagyok Ábrahámnak a te atyádnak Elohimje: Ne félj, mert te veled Vagyok, és megáldalak téged, és megsokasítom a te magodat Ábrahámért, az én szolgáláért.

25. Oltárt építe azért ott, és segítségül hívá JaHuWaH nevét, s felvoná ott az ő sátorát; Izsák szolgálai pedig kútat ásának ottan.

26. Abimélek pedig elméne ő hozzá Gérárból és Akhuzzáth az ő barátja, meg Pikhól az ő hadvezére.

27. És mondá nekik Izsák: Miért jöttetek én hozzám, holott gyűlöltök engem s elűztetek magatok közül?

28. Ők pedig mondák: Látván láttuk, hogy az Úr van te veled, és mondánk: legyen esküvés mi közöttünk, köztünk és te közötted; és kössünk frigyet teveled,

29. Hogy minket gonoszszal nem illetsz, *vala, mint* mi sem bántottunk téged, és amint csak jót cselekedtünk veled, és békességgel bocsátottunk el magunktól. Te már az *ÖrökkéValó* áldott embere vagy.

30. Akkor vendégséget szerze nékik és evének és ivának.

1 Móz. 31,54.

31. Reggel pedig felkelvén, egymásnak megesküvének, és elbocsátát őket Izsák, és elmenének ő tőle békességgel.

32. Ugyanaz nap eljövének az Izsák szolgálai, és hírt hozának néki a kút felől, amelyet ástak vala; és mondának néki: Találtunk vizet.

33. S elnevezé azt Sibáhnak: Azokáért annak a városnak neve Beérseba mind e mai napig.

34. És amikor Ézsau negyven esztendős vala, feleségül vevé Jehudithot, a Khitteus Beéri leányát, és Boszmátot a Khitteus Elon leányát.

35. Ésők valának Izsáknak és Rebekának lelke keserűsége.

1 Móz. 27,46.

27 És lőn, amikor megvénhedett vala Izsák, és szemei annyira meghomályosodtak vala, hogy nem látott, szólítá a nagyobbik fiát Ézsaut, és mondá néki: Fiam; és ez mondá néki: Ímhol vagyok.

2. És mondá: Ímé megvénhedtem; nem tudom halálom napját.

3. Most tehát vedd fel kérlek a te fegyvereidet, tegzedet és kézívedet, és menj ki a mezőre, és vadászsz énnékem vadat.

4. És csinálj nékem kedvem szerint való ételt, és hozd el nékem, hogy egyem: hogy megáldjon téged az én lelkem minekelőtte meghalok.

5. Rebeka pedig meghallá, amit Izsák az ő fiának Ézsauának mondá; s amint elméne Ézsau a mezőre, hogy vadat vadászszon és hozzon:

6. Szóla Rebeka Jákóbnak az ő fiának mondván: Ímé hallám, hogy atyád szóla bátyádnak Ézsauának mondván:

7. Hozz nékem vadat, és csinálj nékem kedvem szerint való ételt, hogy egyem; és megáldjalak téged az *ÖrökkéValó* előtt, minekelőtte meghalok.

8. Most azért fiam, hallgass az én szavamra, amit én parancsolok néked.

9. Menj el, kérlek a nyájhoz, és hozz nékem onnan két kecskegödölyét a javából, hogy csináljak azokból a te atyádnak kedve szerint való ételt, amint ő szereti.

10. Te pedig beviszed atyádnak, hogy egyék, azért, hogy téged áldjon meg, minekelőtte meghal.

11. Jákób pedig mondá Rebekának az ő anyjának: Ímé az én bátyám Ézsau szőrös ember, én pedig sima vagyok.

12. Netalán megtapogat engem az én atyám s olyan leszek előtte, mint valami csaló, és akkor átkot és nem áldást hozok magamra.

13. És mondá néki az ő anyja: Reám szálljon a te átkod fiam, csak hallgass az én szavamra, és menj és hozd el nékem.

14. Elméne azért, és elhozá, és vivé az ő anyjának; és az ő anyja ételt készíté, amint szereti vala az ő atyja.

15. És vevé Rebeka az ő nagyobbik fiának Ézsauának legbecsesebb ruháit, amelyek ő nála otthon valának, és felöltözteté Jákóbot az ő kisebbik fiát.

16. A kecskegödölyék bőrével pedig beborítá az ő kezeit, és nyakának simaságát.

17. És az ételt, amelyet készített vala, kenyérrel együtt adá Jákóbnak az ő fiának kezébe.

18. És beméne az ő atyjához és mondá: Atyám! és azt mondá: Ímhol vagyok. Ki vagy te fiam?

19. Mondá Jákób az ő atyjának: Én vagyok Ézsau a te elsőszülötted, akképen cselekedtem amint parancsolád, kelj fel, kérlek, ülj le és egyél vadászatomból, hogy megáldjon engem a te lelked.

20. És mondá Izsák az ő fiának: Hogy van az, hogy ily hamar találtál, fiam? És felele: Mert az *ÖrökkéValó*, a te Elohimed hozta előmbe.

21. És mondá Izsák Jákóbnak: Jer közelebb, kérlek, hadd tapogassalak meg fiam: hogy vajjon te vagy-e az én fiam Ézsau vagy nem?

22. Oda méne tehát Jákób Izsákhöz az ő atyjához, aki megtapogatván őt, mondá: A szó Jákób szava, de a kezek Ézsau kezei.

23. És nem ismeré meg őt, mivelhogy kezei szőrösek valának, mint Ézsauának az ő bátyjának kezei; annakokáért megáldá őt.

24. És mondá: Te vagy fiam Ézsau? Felele: Én vagyok.

25. Az pedig mondá: Hozd ide, hadd egyem az én fiam vadászatából, hogy megáldjon téged az én lelkem; és oda vivé, és evék; bort is vive néki és ivék.

26. Akkor mondá néki Izsák az ő atyja: Jer közelebb fiam, és csókolj meg engem.

27. Oda méne azért, és megcsókolá őt: s megérezvén ruháinak szagát, megáldá őt, és mondá: Lám az én fiamnak illatja olyan, mint a mezőnek illatja, amelyet megáldott az az *ÖrökkéValó*.

28. Adjon Elohim tenéked az ég harmatából, és a föld kövérségéből, és gabonának és bornak bőségét.

Zsid. 11,20.

29. Népek szolgáljanak néked és nemzetségek hajoljanak meg előtted; légy úr a te atyádfiain, és hajoljanak meg előtted a te anyádnak fiai. Átkozott, aki téged átkoz, és aki téged áld, legyen áldott. *1 Móz. 12,3.*

30. És lőn amint elvégzé Izsák Jákóbnak megáldását; és éppen csakhogy kiment vala Jákób az ő atyjának Izsáknak színe elől; az ő bátyja Ézsau is megjöve vadászásából.

31. És készíté ő is ételt, s vivé az ő atyja elé, és mondá az ő atyjának: Keljen fel az én atyám, és egyék az ő fia vadászatából, hogy áldjon meg engem a te lelked.

32. És mondá néki az ő atyja Izsák: Kicsoda vagy te? És mondá: Én vagyok a te elsőszülött fiad Ézsau.

33. Akkor Izsák elrémüle igen nagy rémuléssel, és mondá: Ki volt hát az, aki vadat fogott és behozá nekem, és én mindeből ettem minekelőtte te megjöttél, és megáldottam őt, és áldott is leszen.

34. Amint hallotta vala Ézsau az ő atyjának beszédét, nagy és igen keserves kiáltással felkiálta, és mondá atyjának: Áldj meg engem is atyám.

35. Ez pedig mondá: A te öcséd jöve el álnoksággal, és ő vevé el a te áldásodat.

36. Az pedig mondá: Nem méltán hívják-é őt Jákobnak? mert immár két ízben csalt meg engemet; elvevé elsőszülöttségemet, most pedig áldásomat vevé el. És mondá: Nem tartottál-é nekem is valami áldást?

1 Móz. 25,33.

37. Felele Izsák és mondá Ézsauának: Ímé uraddá tettem őt, és minden atyjafiát szolgálul adtam néki, gabonával is borral is őt láttam el; mit míveljek azért immár veled fiam?

38. Mondá Ézsau az ő atyjának: Avagy csak az az egy áldásod van-é néked atyám? Áldj meg engem, engem is atyám; és felemelé szavát Ézsau és sír vala.

Zsid. 12,17.

39. Felele azért Izsák az ő atyja, és mondá néki:

Ímé kövér földön lesz lakásod, és részed lesz az ég harmatjából onnan felül;

Zsid. 11,10

40. És fegyvered után élsz, és öcsédet szolgálod. De leszen, amikor ellene támadsz, letöröd igáját nyakadról.

41. Gyűlöli vala azért Ézsau Jákobot az áldásért, amelylyel megáldotta vala az ő atyja, és mondá Ézsau az ő szívében: Közelgetnek az én atyámért való gyásznak napjai, és akkor megölöm az én öcsémet Jákobot.

Abd. 1,10.

42. Amikor pedig hírül vivék Rebekának, az ő nagyobbik fiának Ézsauának beszédét, elkülde és magához hívatá az ő kisebbik fiát Jákobot, és mondá néki: Ímé Ézsau a te bátyád azzal fenyeget, hogy megöl téged.

43. Most azért fiam, hallgass az én szavamra, és kelj fel és fuss Lábánhoz, az én bátyámhoz Háránba,

44. És maradj nála egy kevés ideig, amíg a te bátyád haragja elmúlik;

45. Amíg elfordul a te bátyád haragja te rólad, és elfelejtkezik arról, amit rajta elkövettél: akkor elküldök és haza hozatlak téged: miért fosztatnám meg mindkettőtöktől egy napon?

46. Izsáknak pedig mondá Rebeka: Eluntam életemet a Khitteusok leányai miatt. Ha Jákob a Khitteusok leányai közül vesz feleséget, amilyenek ezek is, ez ország leányai közül valók, minek nekem az élet?

1 Móz. 26,35, 1 Móz. 28,8.

28 Előhívatá azért Izsák Jákobot, és megáldá őt, és megparancsolá néki és mondá: Ne végy feleséget a Kananeusok leányai közül.

2. Kelj fel, menj el Mésopotámiába, Bethuélnek a te anyád atyjának házához, és onnan végy magadnak feleséget, Lábánnak, a te anyád bátyjának leányai közül.

Hós. 12,12.

3. A Mindenható *Igaz Teremtő* pedig áldjon meg, szaporítson és sokasítson meg téged, hogy népek sokaságává légy;

4. És adja néked az Ábrahám áldását, tenéked, és a te magodnak te veled egybe; hogy örökség szerint bírdad a földet, melyen jövevény voltál, amelyet Elohim adott vala Ábrahámnak.

Csel. 7,5.

5. Elbocsátá azért Izsák Jákobot, hogy menjen Mésopotámiába Lábánhoz a Siriabeli Bethuél fiához, Rebekának, Jákob és Ézsau anyjának bátyjához.

6. És látá Ézsau, hogy Izsák megáldotta Jákobot, és elbocsátotta őt Mésopotámiába, hogy onnan vegyen magának feleséget; és hogy amikor áldja vala, parancsola néki, és mondá: Ne végy feleséget a Kananeusok leányai közül;

7. És hogy Jákob hallgata atyja és anyja szavára, és el is ment Mésopotámiába;

8. És látá Ézsau, hogy a Kananeusok leányai nem tetszenek Izsáknak az ő atyjának:

9. Elméne Ézsau Ismáelhez, és feleségül vevé még az ő feleségeihez Ismáelnek, az Ábrahám fiának leányát Mahaláthot, Nebajóthnak hűgát.

10. Jákob pedig kiindula Beérsebából, és Hárán felé tartott.

11. És juta egy helyre, holott meghála, mivelhogy a nap lement vala: és vőn egyet annak a helynek kövei közül, és feje alá tévé; és lefeküvék azon a helyen.

12. És álmot látá: Ímé egy lajtorja vala a földön felállítva, melynek teteje az eget éri vala, és ímé Elohimnek Angyalai fel- és alájárnak vala azon.

Ján. 1,52.

13. És ímé JaHuWaH áll vala azon és szóla: Én vagyok JaHuWaH, Ábrahámnak a te atyádnak Elohimje, és Izsáknak Elohimje; ezt a földet, amelyen fekszel néked adom és a te magodnak.

1 Móz. 35,1, 1 Móz. 48,3.

14. És a te magod olyan leszen mint a földnek pora, és terjeszkedel nyugotra és keletre, északra és délre, és te benned és a te Magodban áldatnak meg a Föld minden nemzetségei.

1 Móz. 13,16, 1 Móz. 12,3, 1 Móz. 18,18, 1 Móz. 22,18, 1 Móz. 26,4.

15. És ímé én veled vagyok, hogy megőrizzelek téged valahova menédesz, és visszahozzalak e földre; mert el nem hagylak téged, míg be nem teljesítem, amit néked mondtam.

16. Jákob pedig fölébredvén álmából, mondá: Bizonyára JaHuWaH van e helyen, és én nem tudtam.

17. Megrémüle annak okáért és mondá: Mily rettenetes ez a hely; nem egyéb ez, hanem az *Igaz Teremtőnek* háza, és az Égnek kapuja.

18. És felkele Jákób reggel, és vevé azt a követ, amelyet feje alá tett vala, és oszlopul állítá fel azt, és olajat önte annak tetejére;

1 Móz. 31,13, 1 Móz. 35,14.

19. És nevezé annak a helynek nevét Béthelnek, az előtt pedig Lúz vala annak a városnak neve.

20. És fogadást tőn Jákób, mondá: Ha Elohim velem leendő, és megőriz engem ezen az úton, amelyen most járok, és ha ételül kenyeret s öltözetül ruhát adánd nékem;

21. És békességgel térek vissza az én atyámnak házához: akkor JaHuWaH leendő az én Elohimem;

22. És ez a kő, amelyet oszlopul állítottam fel, Elohim háza léssen, és valamit adándasz nékem, annak tizedét néked adom.

29 Jákób azután lábára kelvén, elméne a napkeletre lakók földére.

2. És látá, hogy ímé egy kút van a mezőben, és hogy ott három falka juh hever vala. Mert abból a kútból itatják vala a nyájakat; de a kútnak száján nagy kő vala:

3. Amikor pedig ott valamennyi nyáj összeverődik, elgördítik a követ a kút szájáról és megitatják a juhokat s ismét helyére teszik a követ, a kút szájára.

4. És mondá nékik Jákób: Honnan valók vagytok atyámfiai? És mondanak: Háránból valók vagyunk.

5. És mondá nékik: Ismeritek-e Lábánt, a Nákhor fiát? s azok felelének: Ismerjük.

6. Azután mondá nékik: Egészségben van-e? s azok mondanak: Egészségben van, és az ő leánya Rákhel ímhol jó a juhokkal.

7. És mondá Jákób: Ímé még nagy fenn van a nap, nincs ideje, hogy betereljék a marhát: itassátok meg a juhokat, és menjete, legeltessetek.

8. Azok pedig felelének: Nem tehetjük amíg valamennyi nyáj össze nem verődik, és el nem gördítik a követ a kút szájáról, hogy megithassuk a juhokat.

9. Még beszélget vala velők, amikor megérkezék Rákhel az ő atya juhaival, amelyeket legeltet vala.

10. S lőn, amint meglátá Jákób Rákhelt, Lábánnak az ő anyja bátyjának leányát, és Lábánnak az ő anyja bátyjának juhait, odalépett Jákób és elgördíté a követ a kút szájáról, és megitatá Lábánnak az ő anyja bátyjának juhait.

11. És megcsókolá Jákób Rákhelt, és nagy felszóval síra.

1 Móz. 33,4.

12. S elbeszélé Jákób Rákhelnek, hogy ő az ő atyjának rokona és hogy Rebekának fia. Ez pedig elfuta, és megmondá az ő atyjának.

13. És lőn Amikor Lábán Jákóbnak, az ő húga fiának hírét hallá, eleibe futa, megölelé és megcsókolá őt, és bevívé az ő házába, és az mindeneket elbeszélé Lábánnak.

14. És mondá néki Lábán: Bizony én csontom és testem vagy te! És nála lakék egy hónapig.

Bir. 9,2.

15. És mondá Lábán Jákóbnak: Avagy ingyen szolgálj-é engem azért, hogy atyámfia vagy? Mondd meg nékem, mi legyen a béred?

16. Vala pedig Lábánnak két leánya: a nagyobbiknak neve Lea, akisebbiknek neve Rákhel.

17. Leának pedig gyenge szemei valának, de Rákhel szép termetű és szép tekintetű vala.

18. Megszereti vala azért Jákób Rákhelt, és mondá: Szolgállak téged hét esztendeig Rákhelért, a te kisebbik leányodért.

Hós. 12,12.

19. És mondá Lábán: Jobb néked adnom őt, hogysen másnak adjam őt, maradj én nálam.

20. Szolgálja tehát Jákób Rákhelért hét esztendeig, s csak néhány napnak tetszék az neki, annyira szereti vala őt.

21. És mondá Jákób Lábánnak: Add meg nékem az én feleségemet: mert az én időm kitelt, hadd menjek be hozzá.

22. És begyűjté Lábán annak a helynek minden népét, és szerze lakodalmat.

23. Estve pedig vevé az ő leányát Leát, és bevívé hozzá, aki beméne ő hozzá.

24. És Lábán az ő szolgálóját Zilpát, szolgálóul adá az ő leányának Leának.

25. És reggelre kelvén: Ímé ez Lea! Mondá azért Lábánnak: Mit cselekedtél én velem? Avagy nem Rákhelért szolgáltalak-é én téged? Miért csaltál meg engem?

26. Lábán pedig mondá: Nem szokás nálunk, hogy a kisebbiket oda adják a nagyobbik előtt.

27. Töltsd ki ennek hetét, azután amazt is néked adjuk a szolgálatért, melylyel majd szolgálász nálam még más hét esztendeig.

Bir. 14,12, Bir. 14,17.

28. Jákób tehát akképen cselekedék, kitölté azt a hetet; ez pedig néki adá Rákhelt, az ő leányát feleségül.

29. És adá Lábán az ő leányának Rákhelnek, az ő szolgálóját Bilhát, hogy néki szolgálója legyen.

30. És beméne Rákhelhez is, és inkább szereté Rákhelt, hogysen Leát és szolgálá ő nála még más hét esztendeig.

31. És meglátá az *ÖrökkéValó* Lea megvetett voltát, és megnyitá annak méhét. Rákhel pedig magtalan vala.

32. Fogada azért Lea az ő méhében és szüle fiat, és nevezé nevét Rúbennek, mert azt mondja vala: Meglátta az Úr az én nyomorúságomat; most már szeretni fog engem az én férjem.

33. Azután ismét teherbe esék és szüle fiat, és mondá: Mivelhogy meghallotta az Úr megvetett voltomat, azért adta nékem ezt is; és nevezé nevét Simeonnak.

34. És megint teherbe esék és szüle fiat, és mondá: Most már ragaszkodni fog hozzám az én férjem, mert három fiat szültem néki; azért nevezé nevét Lévinek.

35. És ismét teherbe esék, és fiat szüle és mondá: Most már hálákat adok az Úrnak; azért nevezé nevét Júdnak, és megszűnék a szüléstől.

Mát. 1,2.

30 És látá Rákhel, hogy ő nem szüle Jákóbnak, irigykedni kezdé Rákhel az ő nénjére, és mondá Jákóbnak: Adj nékem gyermekeket, mert ha nem, meghalok.

2. Felgerjede azért Jákób haragja Rákhel ellen, és mondá: Avagy Elohim vagyok-e én, aki megtagadta tőled a méhnek gyümölcsét.

3. És mondá ez: Ímhol az én szolgálóm Bilha, menj be hozzá, hogy szüljön az én térdeimen, és én is megépüljek ő általa.

4. Adá tehát néki az ő szolgálóját Bilhát feleségül, és beméne ahhoz Jákób.

5. És teherbe esék Bilha és szüle Jákóbnak fiat.

6. És mondá Rákhel: Ítélt felőlem Elohim, és meg is hallgatta szavamat, és adott énnékem fiat: azért nevezé nevét Dánnak.

7. Ismét fogada az ő méhében, és szüle Bilha, a Rákhel szolgálója más fiat is Jákóbnak.

8. És mondá Rákhel: Nagy tusakodással tusakodtam az én nénémmel, és győztem; azért nevezé nevét Nafthalinak.

9. Látván pedig Lea, hogy ő megszűnt a szüléstől, vevé az ő szolgálóját Zilpát, és adá azt Jákóbnak feleségül.

10. És szüle Zilpa, Lea szolgálója, fiat Jákóbnak.

11. És mondá Lea: Szerencsére! és nevezé nevét Gádnak!

12. És szüle Zilpa, Lea szolgálója, más fiat is Jákóbnak.

13. És mondá Lea: Oh én boldogságom! bizony boldognak mondanak engem az asszonyok: és nevezé nevét Ásernek.

14. És kiméne Rúben búzaaratáskor, és találá a mezőn mandragóra-bogyókat s vivé azokat az ő anyjának, Leának. És mondá Rákhel Leának: Adj nékem kérlek a fiad mandragóra-bogyóiból.

15. Az pedig mondá néki: Talán keveselled, hogy elvetted tőlem az én férjemet, s a fiam mandragóra-bogyóit is elvennéd tőlem? És mondá Rákhel: Háljon veled hát az éjjel a te fiad mandragóra-bogyóiért.

16. Amikor Jákób este a mezőről jöve, eleibe méne Lea és mondá: Én hozzám jöjj be, mert megvettelek a fiam mandragóra-bogyóiért; és nála hála azon éjszaka.

17. És meghallgatá Elohim Leát, mert fogada az ő méhében és szüle Jákóbnak ötödik fiat.

18. És mondá Lea: Megadta Elohim jutalmamat, amiért szolgálómat férjemnek adtam; azért nevezé nevét Izsakhárnak.

19. És ismét fogada az ő méhében Lea, és szüle hatodik fiat Jákóbnak.

20. És mondá Lea: Megajándékozott Elohim engem jó ajándékkal; most már velem lakik az én férjem, mert hat fiat szültem néki, és neveze nevét Zebulonnak.

21. Annakutána szüle leányt és nevezé nevét Dínának.

22. Megemlékezék pedig Elohim Rákhelről; és meghallgatá őt az *Igaz Teremtő* és megnyitá az ő méhét.

23. És fogada méhében, és szüle fiat, s mondá: Elvevé Elohim az én gyalázatomat.

24. És nevezé nevét Józsefnek, mondván: Adjon ehhez az *ÖrökkéValó* nékem más fiat is.

25. És lőn, amint szülte vala Rákhel Józsefet, mondá Jákób Lábánnak: Bocsáss el engemet, hadd menjek el az én helyembe, az én hazámba.

26. Add meg nékem az én feleségeimet és magzatimat, akikért szolgáltalak téged, hadd menjek el, mert te tudod az én szolgálatomat, amelylyel szolgáltalak téged.

27. És mondá néki Lábán: Vajha kedvet találtam volna szemeid előtt! Úgy sejtem, hogy te éretted áldott meg engem az Úr.

28. És mondá: Szabj bért magadnak és én megadom.

29. Ez pedig mondá: Te tudod mimódon szolgáltalak téged, és hogy mivé lett nálam a te jószágod.

30. Mert ami kevesed vala én előttem, sokra szaporodott, és megáldott az *ÖrökkéValó* téged az én lábam nyomán. Immár Amikor tehetek valamit a magam házáért is?

31. És mondá Lábán: Mit adjak néked? Felele Jákób: Ne adj nékem semmit; juhaidat ismét legeltetem és őrizem, ha nekem ezt a dolgot megteszed:

32. Nyájaidat ma mind végig járom, minden pettyegetett és tarka bárányt kiszaggatok közülök, és minden fekete bárányt a juhok közül, s a tarkát és pettyegetettet a kecskék közül, s legyen ez az én bérem.

33. S amikor majd bérem iránt eljövendősz, mi előtted lesz, becsületességemről ez felel: ami nem pettyegetett vagy tarka a kecskék, s nem fekete a juhok közt, az mind lopott jószág nálam.

34. És mondá Lábán: Ám legyen: Vajha, a Te beszéded szerint lenne.

35. Külön választá azért azon a napon a pettyegetett és tarka kosokat, és minden csikos lábú és tarka kecskét, mint amelyikben valami fehérség vala, és minden feketét a juhok közül, és adá az ő fiainak keze alá.

36. És három napi járó földet vete maga közé és Jákób közé; Jákób pedig legelteti vala Lábán egyéb juhait.

37. És vőn Jákób zöld nyár-, mogyoró- és gesztenye-vesszőket, és meghántá azokat fehéresen csikosra, hogy látható legyen a vesszők fehére.

38. És a vesszőket, amelyeket meghántott vala, felállítá a csatornába, az itató válúba, aamelyekre a juhok inni járnak vala, szembe a juhokkal, hogy foganjanak, amikor inni jönnek.

39. És a juhok a vesszők előtt foganának és ellenek vala csikos lábúakat, pettyegetetteket és tarkákat.

40. Azután külön szakasztá Jákób ezeket a bárányokat, és a Lábán nyáját arcczal fordítja vala a csikos lábú és fekete bárányokra; így szerze magának külön falkákat, amelyeket nem ereszte a Lábán juhai közé.

41. És lőn, hogy amikor a nyáj java részének vala párzási ideje, akkor Jákób a vesszőket oda raká a válúkbá a juhok eleibe, hogy a vesszőket látva foganjanak.

42. De amikor satnya vala a nyáj, nem rakja vala oda, s ily módon Lábánéi lőnek a satnyák, a java pedig Jákóbé.

43. És felette igen meggazdagodék a férfiú; és vala néki sok juha, szolgálója, szolgálja, tevéje és szamara.

31 És meghallá a Lábán fiainak beszédét, akik ezt mondják vala: Valamije volt atyánknak, mind elvette Jákób; és atyánkéból szerezte mind e gazdagságot.

2. És látá Jákób a Lábán orcáját, hogy ímé nem olyan ő hozzá, mint annakelőtte.

3. Mondá pedig az *ÖrökkéValó* Jákóbnak: Térj meg atyáid földére, a te rokonságod közé, és veled lészek.

1 Móz. 31,13.

4. Elkülde tehát Jákób, és kihívatá magához Rákhelt és Leát a mezőre az ő nyájához.

5. És mondá nékik: Látom atyátok orcáját, hogy nem olyan hozzám, mint ennekelőtte; de az én atyám Elohimje velem volt.

6. Ti pedig tudjátok, hogy teljes erőm szerint szolgáltam atyátokat.

7. De atyátok engem megcsalt, s tízszer is megváltoztatta béremet; mindazáltal Elohim nem engedte, hogy nékem kárt tehessen.

1 Móz. 31,41.

8. Amikor azt mondotta: A pettyegetettek legyenek a te béred, a juhok mind pettyegetetteket ellenek vala. Ha azt mondotta: A csíkos lábúak legyenek a te béred, a juhok mind a csíkos lábúakat ellenek vala.

9. Így vette el Elohim atyátok jószágát és nékem adta.

1 Móz. 31,16.

10. Mert lőn a juhok foganásának idejekor, szemeimet felemelém, és látom vala álomban, hogy ímé a juhokat hágó kosok csíkos lábúak, pettyegetettek és tarkák.

11. Akkor mondá nékem Elohim Angyala álomban: Jákób. És felelék: Ímhol vagyok.

12. És ő mondá: Emeld fel szemeidet és lásd, hogy amely kosok a juhokat hágják, azok mind csíkos lábúak, pettyegetettek és tarkák. Mert mindazt láttam, amit veled Lábán cselekszik vala.

13. Én vagyok ama Béthelnek Elohimje, ahol emlékoszlopot kentél fel, és ahol fogadást tettél nékem. Most kelj fel, menj ki e földről, és térj vissza szülőföldedre.

1 Móz. 28,18.

14. És felele Rákhel és Lea, és mondának néki: Vajjon vagy-on-é még nekünk valami részünk és örökségünk a mi atyánk házában?

15. Avagy nem úgy tartott-é minket, mint idegeneket? midőn minket eladott, és értékünket is teljesen megemésztette.

16. Mert mind ez a gazdagság, melyet Elohim vett el a mi atyánktól, miénk és a mi fiainké. Most azért valamit néked Elohim mondott, azt cselekedjed.

1 Móz. 31,9, 1 Móz. 31,13.

17. Felkele tehát Jákób, és feltevé gyermekeit és feleségeit a tevékre;

18. És elvivé minden nyáját, és minden keresményét, amelyet keresett vala; minden jószágát, amelyet szerzett vala Mésopotámiában, hogy elmenjen az ő atyjához Izsákhöz Kanaán földére.

19. Lábán pedig elment vala juhait nyírni; azonközben ellopá Rákhel a házi bálványokat, amelyek atyjánál valának.

20. Jákób pedig meglopá a Siriabeli Lábánnak szívét, mivelhogy nem adá tudtára, hogy szökni akar.

21. Megszökék tehát mindenestől, és felkelvén, általméne a folyóvízen, és Gileád hegy felé tartá.

22. És amikor harmad napra megmondák Lábánnak, hogy Jákób elszökött;

23. Maga mellé vévén az ő rokonait, hét napi járó földig üzé őket; és eléré a Gileád hegyén.

24. Elohim pedig megjelenék a Siriabeli Lábánnak éjjeli álomban, és mondá néki: Vigyázz magadra, Jákóbnak se jót, se rosszat ne szólj.

1 Móz. 31,29.

25. Amikor eléré Lábán Jákóbot, s Jákób a hegyén voná fel sátorát; Lábán is a Gileád hegyen voná fel az ő rokonaival egybe.

26. És mondá Lábán Jákóbnak: Mit cselekedtél, hogy megloptad szívemet, és leányaimat fegyverrel nyert foglyokként vitted el?

1 Móz. 31,20.

27. Miért futottál el titkon, s loptál meg engem? miért nem jelentetted nékem, hogy elbocsátottalak volna örömmel, énekszóval, dob- és hegedűszóval?

28. És nem engedted meg, hogy megcsókoljam fiaimat és leányaimat. Ez egyszer bolondul cselekedtél.

29. Volna erőm hozzá, hogy rosszat tegyek veletek, de a ti atyátok Elohimje tegnap éjszaka megszólíta engem, ezt mondván: Vigyázz magadra, Jákóbnak se jót, se rosszat ne szólj.

1 Móz. 31,24.

30. Hogyha pedig immár el akartál menni, mivelhogy nagy kívánsággal kívánoztál atyád házához: miért loptad el az én isteneimet?

31. Felelvén pedig Jákób, mondá Lábánnak: Mert féltem, mert gondolom vala, hogy talán elveszed a te leányaidat én tölem erővel.

32. Akinél pedig megtalálod a te isteneidet, ne éljen az. Atyánkfiai előtt vizsgáld meg, amid van nálam, és vidd el. Mert nem tudja vala Jákób, hogy Rákhel lopta el azokat.

33. Beméne tehát Lábán Jákób sátorába, és Lea sátorába, és a két szolgáló sátorába, és nem találá meg; akkor kiméne Lea sátorából, és méne a Rákhel sátorába.

34. Rákhel pedig vette vala a házi bálványokat, és tette vala azokat egy tevének a nyergébe, és rájok üle; Lábán

pedig felhányá az egész sátort, és nem találta vala meg azokat.

35. Akkor monda az ő atyjának: Ne haragudjék az én uram, hogy fel nem kelhetek előtted, mert asszonyok baja van rajtam. Keresé tehát, de nem találá a házi bálványokat.

36. Jákób pedig haragra gerjede s feddődék Lábánnal. Megszólala Jákób és monda Lábánnak: Mi a vétkem, és mi a bűnöm, hogy üldözőbe vettél?

37. Bezzeg minden holmimat felhánytad, mit találtál a magad házi holmija közül valót? add elő itt az én rokonaim és a te rokonaid előtt, hogy tegyenek ítéletet kettőnk között.

38. Immár hús esztendeje vagyok nálad, juhaid és kecskéid nem vetéltek el, és nyájad kosait nem ettem meg.

1 Móz. 31,41.

39. Amit a vad megszaggatott, nem vittem hozzád, én fizettem meg azt; tőlem követelted a nappal lopottat, mint az éjjel lopottat is.

2 Móz. 22,12.

40. Úgy voltam, hogy nappal a hőség emésztett, éjjel pedig a hideg; és az álom távol maradt szemeimtől.

41. Immár hús esztendeje hogy házadnál vagyok; tizennégy esztendeig szolgáltalak két leányodért, és hat esztendeig juhaidért; te pedig béremet tízszer is megváltoztattad.

1 Móz. 31,7.

42. Ha az én atyám Elohimje, Ábrahám Elohimje, és az Izsák félelme velem nem volt volna, bizony most üresen bocsátanál el engem, de megtekintette Elohim az én nyomorúságomat és kezeim munkáját, és megfeddett téged tegnap éjjel.

43. Felele pedig Lábán és monda Jákóbnak: A leányok én leányaim és a fiak én fiaim, és a nyáj az én nyájam, s valamit látsz mind az enyim, de mit tehetek ma ezeknek az én leányaimnak, vagy az ő magzatjaiknak, akiket szültek?

44. Most tehát jer, kössünk szövetséget, én meg te, hogy az legyen bizonyosságul közöttem és közötted.

45. És vőn Jákób egy követ, és felemelé azt emlékoszlopul.

46. És monda Jákób az ő atyjafiaiának: Szedjetek köveket! És gyűjténék köveket, és csinálának rakást; és evének ott a rakáson.

1 Móz. 31,23, 1 Móz. 31,54.

47. És nevezé azt Lábán Jegár-Sahaduthának, Jákób pedig nevezé Gálhédnek.

48. És mondja vala Lábán: E rakás bizonyság ma, közöttem és közötted, azért nevezék Gálhédnek.

49. És Miczpának, mivelhogy monda: Az Úr legyen vigyázó közöttem és te közötted, amikor egymástól elválunk.

50. Ha az én leányaimat nyomorgatánd, és ha az én leányaimon kívül több feleséget veéndesz, senki sincs

ugyan velünk; de meglásd: az *Igaz Teremtő* a bizonyság én közöttem és te közötted.

51. És monda Lábán Jákóbnak: Ímé e rakás kő és ímé ez emlékoszlop, amelyet raktam én közöttem és te közötted,

52. Bizonyság legyen e rakás kő és bizonyság ez az emlékoszlop, hogy sem én nem megyek el e rakás kő mellett te hozzád, sem te nem jössz át én hozzám e rakás kő, és ez emlékoszlop mellett gonosz végre.

53. Az Ábrahám Elohimje, és a Nákhor Elohimje, és az ő atyjok Elohimje tegyenek ítéletet közöttünk: És megesküvék Jákób az ő atyjának Izsáknak félelmére.

54. Akkor Jákób áldozatot öle ott a hegyen, és vendégségbe hívá az ő rokonait. És vendégeskedtek vala, s meghálának a hegyen.

55. Reggel pedig felkele Lábán és megcsókolá fiait és leányait és megáldá őket. Azután elméne Lábán, és visszatére az ő helyére.

32 Jákób tovább méne az ő útján, és szembe jövének vele Elohim Angyalai.

2. És monda Jákób Amikor azokat látja vala: Elohim tábora ez; és nevezé annak a helynek nevét Mahanáimnak.

Józs. 13,26.

3. Azután küldé Jákób követeket maga előtt Ézsauhoz az ő bátyjához, Széir földébe, Edóm mezőségébe,

4. És parancsola azoknak mondván: Így szóljatok az én uramnak Ézsauának: Ezt mondja a te szolgád Jákób: Lábánnál tartózkodtam és időztem mind ekkorig.

5. Vannak pedig nekem ökreim és szamaraim, juhaim, szolgálaim és szolgálóim, azért híradásul követséget küldök az én uramhoz, hogy kedvet találjak szemeid előtt.

6. És megtérénék Jákóbbhoz a követek, mondván: Elmentünk vala a te atyádfiához Ézsauhoz, és már jön is elődbe, és négyszáz férfi van vele.

7. Igen megíjede Jákób és féltében a népet, amely vele vala, a juhokat, a barmokat és a tevéket két seregbe osztá.

8. És monda: Ha eljön Ézsau az egyik seregbe, és azt levágja, a hátramaradt sereg megszabadul.

9. És monda Jákób: Óh, én atyámnak Ábrahámnak Elohimje, és én atyámnak Izsáknak Elohimje, az *ÖrökkéValó*! Aki azt mondád nekem: Térj vissza hazádba, a te rokonságod közé, s jól tészek veled:

1 Móz. 31,13.

10. Kisebb vagyok minden Te jótéteményednél és minden Te hűségednél, amelyeket a Te szolgáladdal cselekedtél; mert csak pálczámmal mentem vala által ezen a Jordánon, most pedig két sereggé lettem.

11. Szabadíts meg, kérlek, engem az én bátyám kezéből, Ézsau kezéből; mert félek ő tőle, hogy rajtam üt és levág engem, az anyát a fiakkal egybe.

12. Te pedig azt mondottad: Jól tévén jól tészek te veled, és a te magodat olyanná tészem mint a tenger

fővénye, amely meg nem számlálthatik sokasága miatt.

13. És ott hála azon éjjel: és választa abból, ami kezénél vala, ajándékot Ézsauának az ő bátyjának:

14. Kétszáz kecskét és húsz bakot; kétszáz juhot, és húsz kost;

15. Harmincz szoptatós tevét s azok fiait; negyven tehenet, és tíz tulkot: húsz nőstény szamarat, és tíz számár vehet.

16. És szolgálai kezébe adá, minden nyáját külön-külön, és mondá az ő szolgálainak: Menjetek el én előttem, és közt hagyjatok nyáj és nyáj között.

17. És parancsola az elsőnek, mondván: Ha az én bátyám Ézsau előtalál és megkérdez téged, mondván: Ki embere vagy? Hová mégy? És kiéi ezek előtted?

18. Akkor azt mondjad: Szolgádé Jákóbé; ajándék az, amelyet küld az én uramnak Ézsauának, és ímé ő maga is jön utánunk.

19. Ugyanazt parancsolá a másiknak, a harmadiknak, és mindazoknak, akik a nyájak után mennek vala, mondván: Ilyen szóval szóljatok Ézsauának, amikor vele találkozotok.

20. Ezt is mondjátok: Ímé Jákób, a te szolgád utánunk jő; mert így gondolkodik vala: Megengesztelem őt az ajándékkal, amely előttem megy, és azután leszek szembe vele, talán kedves lesz személyem előtte.

21. Előlméne tehát az ajándék; ő pedig azon éjjel a seregnél hála.

22. Felkele pedig ő azon éjszaka és vevé két feleségét, két szolgálóját és tizenegy gyermekét, és általméne a Jabbók révén.

23. Vevé hát azokat és átköltözteté a vízen, azután átköltözteté mindenét valamije vala.

24. Jákób pedig egyedül marada és tusakodik vala ő vele egy férfiú, egész a hajnal feljöveteleig.

Hós. 12,3, Hós. 12,4.

25. Aki Amikor látá, hogy nem vehet rajta erőt, megilleté csípőjének forgócsontját, és kiméne helyéből Jákób csípőjének forgócsontja a vele való tusakodás közben.

26. És mondá: Bocsáss el engem, mert feljött a hajnal. És mondá Jákób: Nem bocsátlak el téged, amíg meg nem áldasz engemet.

27. És mondá néki: Mi a Te neved? És ő mondá: Jákób.

28. Amaz pedig mondá: Nem Jákóbnak mondátik ezután a Te neved, hanem Izráelnek; mert küzdöttél Elohimmel és emberekkel, és győztél.

29. És megkérde Jákób, és mondá: Mondd meg, kérlek, a Te nevedet. Az pedig mondá: Ugyan miért kérded az Én nevemet? És megáldá őt ott.

Bir. 13,17, Bir. 13,18.

30. Nevezé azért Jákób annak a helynek nevét Peniélnek: mert látám Elohimt színről színre, és megszabadult az én lelkem.

2 Móz. 33,11.

31. És a nap felkél vala rajta, amint elméne Peniél mellett, ő pedig sántít vala csípőjére.

32. Azért nem eszik Izráel fiai a csípő forgócsontjának ina húsát mind e mai napig, mivelhogy illetve vala Jákób csípője forgócsontjának inahúsa.

33 Jákób pedig felemelé szemeit és látá, hogy ímé Ézsau jő vala, és négyszáz férfiú ő vele; megosztá azért a gyermekeket Lea mellé, Rákhel mellé, és két szolgálója mellé.

2. És előreállítá a szolgálókat és azok gyermekeit, ezek után Leát és az ő gyermekeit, Rákhelt pedig és Józsefet leghátul.

3. Maga pedig előttök megy vala, és hétszer hajtá meg magát a földig, amíg bátyjához juta.

4. Ézsau pedig elibe futamodék és megölelé őt, nyakába borúla, s megcsókolá őt, és sírának.

1 Móz. 29,11.

5. És felemelé szemeit s látá az asszonyokat és a gyermekeket, és mondá: Kicsodák ezek teveled? Ő pedig mondá: A gyermekek, akikkel az *Igaz Teremtő* megajándékozta a te szolgádat.

6. És közelítenék a szolgálók, ők és gyermekeik és meghajták magokat.

7. Elérkezék Lea is az ő gyermekeivel, és meghajták magokat; utoljára érkezék József és Rákhel, és ők is meghajták magokat.

8. És mondá Ézsau: Mire való ez az egész sereg, melyet előltalálék? És felele: Hogy kedvet találjak az én uram szemei előtt.

9. És mondá Ézsau: Van nekem elég, jó öcsém, legyen tiéd, ami a tiéd.

10. Mondá pedig Jákób: Ne úgy, kérlek, hanem ha kedvet találtam szemeid előtt, fogadd el ajándékomat az én kezemből; mert a Te orczádat úgy néztem, mintha Elohim orczáját látnám, és te kegyesen fogadál engem.

11. Vedd el kérlek az én ajándékomat, amelyet hoztam néked, mivelhogy Elohim kegyelmesen cselekedett én velem, és mindenem van nékem. És unszolá őt, és elvevé.

12. És mondá: Induljunk, menjünk el, és én előtted megyek.

13. Felele néki Jákób: Az én uram jól tudja, hogy e gyermekek gyengék, és hogy szoptatós juhokkal és barmokkal vagyok körül, amelyeket, ha csak egy napig zaklatnak is, a nyájak mind elhullanak.

14. Menjen el azért az én uram az ő szolgálja előtt, én is elballagok lassan, a jőszág lépése szerint, amely előttem van, és a gyermekek lépése szerint, míg eljutok az én uramhoz Széirbe.

15. És mondá Ézsau: Hadd rendeljek melléd néhányat a nép közül, amely velem van. S ez mondá: Minek az? csak kedvet találjak az én *ÖrökkéValóm* szemei előtt.

16. Visszatére tehát Ézsau még az nap az ő útján Széir felé.

17. Jákób pedig méne Szukkóthba és építe magának házat, barmainak pedig hajlékokat csinála, s azért nevezé a hely nevét Szukkóthnak.

18. Annakutána minden bántás nélkül méne Jákób Mésopotámiából jövet Sekhem városába, amely vala a Kanaán földén, és letelepedék a város előtt.

Józs. 24,32, Csel. 7,16.

19. És megvevé a mezőnek azt a részét, ahol sátorát felvonta vala, Khámornak a Sekhem atyjának fiaitól száz pénzen.

20. És oltárt állta ott, és nevezé azt ily névvel: Elohim, Izráel Elohimje.

34 Kiméne pedig Dína, Leának leánya, akit Jákóbnak szült vala, hogy meglátogassa annak a földnek leányait.

1 Móz. 30,21.

2. És meglátá őt Sekhem, a Khivveus Khámornak, az ország fejedelmének fia, és elragadá őt, és vele hála és erőszakot tesz vala rajta.

3. És ragaszkodék az ő lelke Dínához a Jákób leányához, és megszereté a leányt és szívéhez szól vala a leánynak.

4. Szóla pedig Sekhem Khámornak az ő atyjának, mondván: Vedd nekem feleségül ezt a leányt.

5. És meghallá Jákób, hogy megszeplősítette Dínát, az ő leányát, fiai pedig a mezőn valának a barommal, azért veszteg marada Jákób, míg azok megjövének.

6. És kiméne Khámor, Sekhem atyja Jákóbhoz, hogy szóljon vele.

7. Amikor Jákób fiai megjövének a mezőről és meghallák a dolgot, elkeseredének és nagyon megharaguvának azok az emberek, azért, hogy ocsmányságot cselekedett Izráelben, Jákób leányával hálván, aminek nem kellett volna történni.

8. És szóla nékik Khámor, mondván: Az én fiam Sekhem, lelkéből szereti a ti leányotokat, kérlek, adjátok azt néki feleségül.

9. És szerezzetek velünk sógorságot: a ti leányaitokat adjátok nekünk, és a mi leányainkat vegyétek magatoknak,

10. És lakjatok velünk; a föld előttetek van, lakjátok, s kereskedjete rajta és bírjátok azt.

11. Sekhem is monda a Dína atyjának és az ő bátyjainak: Hadd találjak kedvet előttetek, és valamit mondotok nekem, megadom.

1 Móz. 33,15.

12. Akármily nagy jegyadományt és ajándékot kívántok, megadom amint mondjátok nekem, csak adjátok nekem a leányt feleségül.

13. A Jákób fiai pedig álnokul felelének Sekhemnek és Khámornak az ő atyjának, és szólának, mivelhogy megszeplősítette Dínát az ő húgokat,

14. És mondanak nékik: Nem mívelhetjük e dolgot, hogy a mi húgunkat körülmetélkedetlen férfiúnak adjuk; mert ez nekünk gyalázat volna.

1 Móz. 17,10, 1 Móz. 17,11.

15. Veletek csak úgy egyeztünk, ha hasonlókká lesztek hozzánk, hogy minden férfiú körülmetélkedjék ti köztetek.

16. Így a mi leányainkat néktek adjuk, és a ti leányaitokat magunkhoz vesszük, veletek lakozunk, és egy néppé leszünk;

17. Hogyha pedig nem hallgattok reánk, hogy körülmetélkedjete: felveszszük a mi leányunkat és elmegyünk.

18. És tetszék azoknak beszéde Khámornak, és Sekhemnek a Khámor fiának.

19. Nem is halasztá az ifjú a dolog véghezvitelét, mivelhogy igen szereti vala a Jákób leányát; néki pedig atyja házanépe között mindenkinél nagyobb becsülete vala.

20. Elméne azért Khámor és Sekhem az ő fia az ő városuk kapujába; és szólának az ő városuk férfjaival, mondván:

21. Ezek az emberek békességesek velünk, hadd lakjanak e földön, és kereskedjenek benne, mert ímé e föld elég tágas nékik; az ő leányaikat vegyük magunknak feleségül, és a mi leányainkat adjuk nékik.

22. De csak úgy egyeznek bele e férfiak, hogy velünk lakjanak és egy néppé legyenek velünk, ha minden férfiú körülmetélkedik közöttünk, amiképen ők is körül vannak metélkedve.

23. Nyájaik, jószáguk, és minden barmuk nemde nem miéink lesznek-é? csak egyezzünk meg velök, akkor velünk laknak.

24. És engedének Khámornak, és Sekhemnek az ő fiának mindenek, akik az ő városa kapuján kijárnak vala, és körülmetélkedék minden férfiú, aki az ő városa kapuján kijár vala.

25. És lön harmadnapon, amikor ezek a seb fájdmában valának, a Jákób két fia, Simeon és Lévi, Dínának bátyjai, fegyvert ragadának s bátran a városra ütének és minden férfit megölének.

1 Móz. 49,6.

26. Khámort, és az ő fiát Sekhemet fegyver élére hányák, és elvivék Dínát a Sekhem házából és kimenének.

27. Jákób fiai a megölteknek esének és feldúlák a várost, mivelhogy megszeplősítették vala az ő húgokat.

28. Azok juhait, barmait, szamarait, és valami a városban, és a mezőn vala, elvivék.

29. És minden gazdagságukat, minden gyermekeiket és feleségeiket fogva vivék és elrablák, és mindent ami a házban vala.

30. És monda Jákób Simeonnak és Lévinek: Megháborítottatok engem, és utálatossá tettetek e föld lakosai előtt, a Kananeusok és Perizeusok előtt; én pedig kevesed magammal vagyok, és ha összegyűlnék ellenem, levágnak, és eltörölnék engem, mind házam népével egybe.

1 Móz. 49,9.

31. Azok pedig mondanak: Hát, mint tisztátalan személylyel, úgy kellett-é bánni a mi húgunkkal?

35 Mondá pedig az Igaz Teremtő Jákóbnak: Kelj fel, eredj fel Béthelbe és telepedjél le ott; és csinálj ott oltárt amaz Elohimnek, aki megjelenék néked, amikor a te bátyád Ézsau előtt futsz vala.

1 Móz. 28,13, 1 Móz. 27,42, 1 Móz. 27,44.

2. Akkor mondá Jákób az ő házanépének, és mind azoknak, akik vele valának: Hányjátok el az idegen isteneiteket, akik köztetek vannak, és tisztítsátok meg magatokat, és változtassátok el öltözeiteket.

Józs. 24,23.

3. És keljünk fel, és menjünk fel Béthelbe, hogy csináljak ott oltárt annak az Elohimnek, aki meghallgatott engem az én nyomorúságom napján, és velem volt az úton, amelyen jártam.

4. Átadák azért Jákóbnak mind az idegen isteneiket, akik nálok valának, és füleikből a függőket, és elását azokat Jákób a cserfa alatt, amely Sekhem mellett vala.

5. És elindulának. De Elohimnek rettentése vala a körülötök való városokon, és nem üldözék a Jákób fiait.

6. Eljuta azért Jákób Lúdba, amely Kanaán földén van, azaz Béthelbe, ő maga és az egész sokaság, amely ő vele vala.

7. És építe ott oltárt, és nevezé a helyet Él-Béthelnek, mivelhogy ott jelent meg néki Elohim, amikor az ő bátyja előtt fut vala.

1 Móz. 28,13, 1 Móz. 28,19.

8. És meghala Débora, a Rebeka dajkája, és eltemeték Béthelen alól egy cserfa alatt, és nevezék annak nevét Allon-Bákhutnak.

9. Elohim pedig ismét megjelenék Jákóbnak, amikor ez jöve Mésopotámiából, és megáldá őt.

10. És mondá néki Elohim: A Te neved Jákób; de ne neveztesse többé a Te neved Jákóbnak, hanem Izráel legyen neved. És nevezé nevét Izráelnek.

1 Móz. 32,28.

11. És mondá néki Elohim: Én Vagyok a Mindenható Igaz Teremtő, nevededjél és sokasodjál, nép és népek sokasága legyen te tőled; és királyok származzanak a te ágyékdoból.

12. És a földet, melyet adtam Ábrahámnak és Izsáknak, néked adom azt, utána pedig a te magodnak adom a földet.

13. És felméne ő tőle Elohim azon a helyen, ahol vele szólott vala.

14. Jákób pedig emlékoszlopot állíta azon a helyen, ahol szólott vele, köoszlopot; és áldozék azon italáldozattal, és önte arra olajat.

1 Móz. 28,18, 1 Móz. 28,20, 1 Móz. 28,22.

15. És nevezé Jákób a hely nevét, ahol az Igaz Teremtő szólott vala ő vele, Béthelnek.

16. És elindulának Béthelből, s Amikor Efratától, hogy oda érjenek, már csak egy dűlőföldre valának, szüle Rákhel, és nehéz vala az ő szülése.

17. S vajudása közben mondá néki a bába: ne félj, mert most is fiad lesz.

1 Sám. 4,20.

18. És amikor az éltető lehelete kiméne belőle, mert meghala, nevezé nevét Benóninak, az atyja pedig nevezé őt Benjáminnak.

19. És meghala Rákhel, és eltemetették az Efratába (azaz Bethlehembe) vivő úton.

1 Móz. 48,7.

20. És emlékoszlopot állíta Jákób az ő sírja fölött. Rákhel sírjának emlékoszlopa az mind e mai napig.

21. Azután tovább költözék Izráel, és a Héder tornyán túl voná fel sátorát.

22. Lőn pedig, amikor Izráel azon a földön lakozék, elméne Rúben, és hála Bilhával, az ő atyjának ágyasával, s meghallá Izráel. Valának pedig a Jákób fiai tizenketten.

1 Móz. 49,4.

23. Lea fiai: Jákób elsőszülötte Rúben, azután Simeon, Lévi, Júda, Izsakhár és Zebulon.

1 Móz. 46,8, 2 Móz. 1,2.

24. Rákhel fiai: József és Benjámin.

25. A Rákhel szolgálójának Bilhának fiai: Dán és Nafthali.

26. A Lea szolgálójának Zilpának fiai: Gád és Áser. Ezek a Jákób fiai, akik születtek néki Mésopotámiában.

27. És eljuta Jákób Izsákhhoz, az ő atyjához Mamréba, Kirját-Arbába, azaz Hebronba, ahol Ábrahám és Izsák tartózkodnak vala.

28. Valának pedig Izsák napjai száz nyolczvan esztendő.

29. És kimúlék Izsák és meghala, és takarították az ő eleihez vén korban, bételvén az étellel; és eltemeték őt az ő fiai, Ézsau és Jákób.

1 Móz. 25,8, 1 Móz. 25,9.

36 Ez Ézsauának (azaz Edómnak) nemzetsége.

1 Móz. 36,8, 1 Móz. 25,30.

2. Ézsau a Kananeusok leányai közül vette vala feleségeit: Adát, a Khitteus Elonnak leányát; és Oholibámát, Anáhnak leányát, aki Khivveus Czibhón leánya vala.

3. És Boszmáthot, az Ismáel leányát, Nebajóthnak húgát.

4. Szülé pedig Adá Ézsauának Elifázt; és Boszmáth szülé Rehuélt.

1 Krón. 1,35.

5. Oholibáma pedig szülé Jehúst, Jahlámot és Kórét. Ezek az Ézsau fiai, akik születtek néki Kanaán földén.

6. És felvévÉ Ézsau az ő feleségeit, az ő fiait, és az ő leányait, és minden házabeli lelket, minden juhait, barmait, és minden jószágát, amelyet szerzett vala Kanaán földén, és elméne más országba, az ő atyjafiának Jákóbnak színe elől.

7. Mert az ő jószáguk több vala, semhogy együtt lakhattak volna, és tartózkodásuk földé nem bírja vala meg őket az ő nyájaik miatt.

8. Letelepedék tehát Ézsau a Széir hegyén. Ézsau pedig az Edóm.

Józs. 24,4.

9. Ez Ézsauúnak az Edomiták atyjának nemzetsége a Széir hegyen.

1 Móz. 36,40, 1 Móz. 36,41.

10. Ezek Ézsau fiainak nevei: Elifáz, Adának Ézsau feleségének fia. Rehuél, Boszmáthnak Ézsau feleségének fia.

11. Elifáznak fiai valának: Thémán, Omár, Czefő, Gahtám és Kenáz.

12. Thimna pedig Elifáznak, az Ézsau fiának ágyasa vala, aki Elifáznak szülé Amáleket. Ezek Adának, Ézsau feleségének fiai.

13. Ezek pedig a Rehuél fiai: Nakhat, Zerakh, Sammá, Mizzá. Ezek valának Boszmáthnak, Ézsau feleségének fiai.

14. Oholibámának pedig, Ézsau feleségének, Anáh leányának, aki Czibhón leánya volt, ezek valának fiai, akiket szüle Ézsauúnak: Jéhus, Jahlám és Korakh.

15. Ezek Ézsau fiainak fejedelmei: Elifáznak, Ézsau elsőszülöttének fiai: Thémán fejedelem, Omár fejedelem, Czefő fejedelem, Kenáz fejedelem.

16. Korakh fejedelem, Gahtám fejedelem, Amálek fejedelem. Ezek Elifáztól való fejedelmek Edómnak országában: ezek Adá fiai.

17. Rehuélnek pedig, az Ézsau fiának fiai ezek: Nakhath fejedelem, Zerakh fejedelem, Sammá fejedelem, Mizzá fejedelem. Ezek Rehuéltól való fejedelmek Edóm országában. Ezek Boszmáthnak, Ézsau feleségének fiai.

18. Ezek pedig Oholibámának, Ézsau feleségének fiai: Jéhus fejedelem, Jahlám fejedelem, Korakh fejedelem. Ezek Oholibámától, Anáh leányától, Ézsau feleségétől való fejedelmek.

19. Ezek Ézsau fiai, és ezek azoknak fejedelmei; ez Edóm.

20. A Horeus Széirnek fiai, akik ama földön laknak vala ezek: Lótán, Sóbál, Czibhón, Anáh.

1 Krón. 1,38.

21. Disón, Eczer, Disán. Ezek a Horeusok fejedelmei, Széirnek fiai Edóm országában.

22. Lótánnak pedig fiai voltak: Hóri, Hémám, és Lótánnak húga, Timna.

23. Sóbálnak fiai ezek: Halván, Mánakháth, Hébal, Sefő, Onám.

24. Czibhónnak pedig fiai ezek: Aja és Anáh, az az Anáh, aki meleg forrásokat talált a pusztában, amikor atyjának Czibhónnak szamarait legelteté.

25. Anáhnak fiai ezek: Disón és Oholibáma Anáhnak leánya.

26. Disónnak fiai ezek: Hemdán, Esbán, Ithrán, Kherán.

27. Eczernek fiai ezek: Bilhán, Zahaván, Hakán.

28. Disánnak fiai ezek: Húc és Arán.

29. A Horeusok közül való fejedelmek pedig ezek: Lótán fejedelem, Sóbál fejedelem, Czibhón fejedelem, Anáh fejedelem.

30. Disón fejedelem, Eczer fejedelem, Disán fejedelem. Ezek a Horeusok közül való fejedelmek az ő fejedelemségek szerint, Széir tartományában.

31. Ezek pedig a királyok, akik uralkodtak Edóm földén minekelőtte Izráel fiai között király uralkodott volna.

1 Krón. 1,43.

32. Király vala Edómban Bela, Behor fia, s az ő városának neve Dinhába vala.

33. És meghala Bela, uralkodék helyette Jóbáb, Zerakh fia, aki Boczrából való volt.

34. És meghala Jóbáb, és uralkodék helyette Témán földéből való Khusám.

35. És meghala Khusám és uralkodék helyette Hadád, a Bédád fia, aki megveré a Midiánitákat a Moáb mezején; az ő városának neve pdig Hávit vala.

36. És meghala Hadád és uralkodék helyette a Masrekából való Szamlá.

37. És meghala Szamlá és uralkodék helyette Saul, a folyóvíz mellett való Rékhobóthból.

38. És meghala Saul és uralkodék helyette Báhál-Khanán, Akhbór fia.

39. És meghala Báhál-Khanán, Akhbór fia, és uralkodék helyette Hadár; és az ő városának neve Pahu, az ő feleségének pedig neve Mehetábéel, aki Mézaháb leányának Matrédnak leánya vala.

40. Ezek pedig az Ézsau nemzetségéből való fejedelmek nevei, az ő családok, helyök és nevök szerint: Timná fejedelem, Halvá fejedelem, Jetéth fejedelem.

41. Oholibámá fejedelem, Éla fejedelem, Pinon fejedelem.

42. Kenáz fejedelem, Thémán fejedelem, Mibczár fejedelem.

43. Magdiél fejedelem, Hirám fejedelem. Ezek Edóm fejedelmei az ő lakások szerint, az ő örökségek földén. Ézsau, az Edomiták atyja.

1 Móz. 36,9.

37 Jákób pedig lakozék az ő atyja bujdosásának földén, Kanaán földén.

Zsid. 11,9.

2. Ezek a Jákób nemzetségének dolgai: József tizenhét esztendő korában az ő bátyjaival együtt juhokat őriz vala, bojtár vala Bilhának és Zilpának az ő atyja feleségeinek fiai mellett, és József rossz híreket hord vala felőlük az ő atyjuknak.

3. Izráel pedig minden fiánál inkább szereti vala Józsefet, mivelhogy vén korában nemzette vala őt; és czifra ruhát csináltat vala néki.

4. Amikor pedig láták az ő bátyjai, hogy atyjuk minden testvére közt őt szereti legjobban, meggyűlölik vala, és jó szót sem bírnak vala hozzá szólni.

1 Móz. 49,23.

5. És álmodék József és elbeszélé az ő bátyjainak: és azok annál inkább gyűlölik vala őt.

6. Mert mondá nékik: Hallgassátok meg, kérlek, ezt az álmod, amelyet álmodtam.

7. Ímé kévéket kötünk vala a mezőben, és ímé az én kévéim felkele és felállá; a ti kévéitek pedig körülállanak, és az én kévéim előtt meghajolnak vala.

1 Móz. 42,6.

8. És mondanak néki az ő bátyjai:

Avagy király akarsz-e lenni felettünk? Vagy uralkodni akarsz-e rajtunk? S annál is inkább gyűlölik vala őt álmaért és beszédéért.

9. Más álmot is álmodék, és elbeszélé azt az ő bátyjainak, mondván:

Ímé megint álmot álmodtam, ímé a nap és ahold, és tizenegy csillag meghajol vala én előttem.

10. S elbeszélé atyjának és bátyjainak, és az ő atya megdorgálá őt, mondván néki: Micsoda álom az amelyet álmodtál? Avagy elmegyünk-e, én és a te anyád és atyádfiai, hogy meghajtsuk magunkat te előtted földig?

11. Irigykednek vala azért reá az ő bátyjai; az ő atya pedig elméjében tartja vala e dolgot. *Csel. 7,9.*

12. Amikor pedig az ő bátyjai elmenének Sikkhembe, hogy az ő atyjok juhait őrizték;

13. Mondá Izráel Józsefnek: A te bátyaid avagy nem Sikkhemben legeltetnek-e? Jöszte, és én hozzájuk küldelek téged. Ő pedig mondá: Ímhol vagyok.

14. És mondá néki: Menj el, nézd meg, hogy s mint vagynak a te bátyaid és a juhok, s hozz hírt nékem. Elküldé tehát őt Hebron völgyéből, és méne Sikkhembe.

15. Előtalálá pedig őt egy ember, amikor a mezőben bolyong vala, és megkérde őt az az ember, mondván: Mit keressz?

16. És mondá: Az én bátyáimat keresem, kérlek, mondd meg nékem, hol legeltetnek?

17. És mondá az ember: Elmentek innen, mert hallám, hogy mondák: Menjünk Dóthánba. Elméne azért József az ő bátyjai után, és megtalálá őket Dóthánban.

18. Amikor távolról megláták, minekelőtte közel ért volna hozzájuk, összebeszélének, hogy megölik.

19. És szólának egymás között: Ímhol jó az álomlátó!

20. Most hát jertek öljük meg őt, és vessük őt valamelyik kútba; és azt mondjuk, hogy fenevad ette meg, és meglátjuk, mi lesz az ő álmaiból.

21. Meghallá pedig Rúben és megmenté őt kezekből, és mondá: Ne üssük őt agyon. *1 Móz. 42,22.*

22. És mondá nekik Rúben: Ne ontsatok vért, vessétek őt ebbe a kútba, amely itt a pusztában van, de kezet ne vessetek reá. Azért, hogy megszabadítsa őt kezekből, hogy visszavigye atyjához.

23. És lőn, amint oda ére József az ő bátyjaihoz, letépték Józsefről az ő felső ruháját, a czifra ruhát, amely rajta vala.

24. És megragadák őt és beleveték a kútba; a kút pedig üres vala, nem vala víz benne.

25. Azután leülének kenyerezni, és felemelék szemeiket, és láták, hogy ímé egy Ismáelita karaván jő

vala Gileádból, és azoknak tevéi visznek vala fűszerszámot, balzsamot és mirhát, menvén, hogy alávigyék Egyiptomba.

26. És mondá Júda az ő atyjafiaiinak: Mi haszna, ha megöljük a mi atyánkfiát, és eltitkoljuk az ő vérért?

27. Jertek adjuk el őt az Ismáelitáknak, és ne tegyük reá kezünket, mert atyánkfia, vérünkéből való ő. És hallgatának rá az ő atyjafiai.

28. És menének arra Midiánita kereskedő férfiak, és kivonák és felhozák Józsefet a kútból, és eladák Józsefet az Ismáelitáknak húsz ezüstpénzen: azok pedig elvívék Józsefet Egyiptomba. *Zsolt. 105,17, Csel. 7,9.*

29. És visszatére Rúben a kúthoz, és ímé József nem vala a kútban, és megszaggatá ruháit.

30. És megtére az ő atyjafiaihoz, és mondá: Nincsen gyermek, és én, merre menjek én?

31. Akkor vevék a József felső ruháját, és leölének egy kecskebakot, és belemárták a felső ruhát a vérbe.

32. És elküldék a czifra ruhát, és elvívék atyjokhoz és mondanak: Ezt találtuk, ismerd meg, fiad ruhája-e, vagy nem?

33. És megismeré azt, és mondá: Fiam felső ruhája ez, fenevad ette meg őt, bizony széllyelszaggatta Józsefet.

1 Móz. 44,28.

34. És megszaggatá Jákób ruháit, és zsákba öltözék és gyászolá az ő fiát sokáig.

35. Felkelének pedig minden ő fiai, és minden ő leányai, hogy vigasztalják őt, de nem akara vigasztalódni, hanem mondá: Sírva megyek fiamhoz a sírba; és siratá őt az atya. *1 Móz. 42,38.*

36. A Midiániták pedig eladák őt Egyiptomba Pótifárnak, a Faraó főemberének, a testőrök főhadnagyának. *1 Móz. 39,1.*

38 És lőn abban az időben, hogy Júda elméne az ő atyjafiaitól, és betére egy Adullámbeli férfiúhoz, akinek neve Khira vala.

2. És meglátá ott Júda és Súah nevű Kanaánbeli férfiúnak leányát, és elvevé azt, és beméne hozzá.

1 Krón. 2,3.

3. És az fogada méhében és szüle fiat, és nevezé nevét Hérnek.

4. És ismét fogada méhében, s fiat szüle, és nevezé nevét Ónánnak.

5. Még egyszer szüle fiat, és nevezé nevét Sélának, és amikor azt szülé, Khezibben vala.

6. És vőn Júda az ő elsőszülött fiának Hérnek feleséget, ennek neve Thámár vala.

7. De Hér, Júdának elsőszülött fia gonosz vala JaHuWaH szemei előtt, és megöle őt JaHuWaH.

4 Móz. 26,19.

8. És mondá Júda Ónánnak: Eredj be a te bátyád feleségéhez, és vedd feleségül mint sógor, és támaszsz magot bátyádnak.

9. Ónán pedig tudja vala, hogy a magzat nem lesz az övé, azért valamikor az ő bátyja feleségéhez bemegy vala, földre vesztegeti vala el a magot, hogy bátyjának magot ne támaszson.

10. És gonoszságnak látszék az *ÖrökkéValó* szemei előtt, amit cselekszik vala, annakokáért megöle őt is.

11. És mondá Júda Thámárnak, az ő menyének: Maradj özvegyen addig a te atyád házában, míg az én fiam Sela felnevekedik. Mert így gondolkodik vala: Netalán ez is meghal, mint az ő bátyjai. Elméne azért Thámár, és marada az ő atyja házában.

12. Sok idő múlva meghala Súa leánya, a Júda felesége. Júda pedig megvigasztalódék és elméne az ő juhainak nyíróihez, barátjával az Adullámbeli Khirával, Thimnába.

13. Hírül adák pedig Thámárnak mondván: Ím a te ipad Thimnába megy juhainak nyírására.

14. Leveté azért magáról özvegyi ruháját, elfátyolozá és beburkolá magát, és leüle Enajim kapujába, mely a Thimnába vezető úton van; mert látja vala, hogy felnevekedék Sela, és még sem adák őt annak feleségül.

15. Meglátá pedig őt Júda, és tisztátalan személynek gondolá, mivelhogy befedezte vala orcáját.

16. És hozzá tére az útra és mondá:

Engedd meg kérlek, hogy menjek be te hozzád, mert nem tudja vala, hogy az ő menyé az.

Ez pedig mondá:

Mit adsz nekem, ha bejössz hozzám?

17. És felele: Küldök néked az én nyájamból egy kecskefiat. És az mondá: Adsz-é zálogot, amíg megküldöd?

18. És mondá: Micsoda zálogot adjak néked? És mondá: Gyűrűdet, gyűrűd zsinórját és pálczádat, amely kezeden van. Oda adá azért néki, és beméne hozzá, és teherbe ejté.

19. Azután felkele és elméne, és leveté magáról a fányolt; és felvevé az ő özvegyi ruháját.

20. És megküldé Júda a kecskefiat az ő Adullámbeli barátjától, hogy visszavegye a zálogot az asszonytól, de nem találá azt.

21. És megkérdé a helység férfait, mondván:

Hol van az a felavatott parázna nő, aki Enajim mellett az útfélen vala? És azok mondanak: Nem volt erre felavatott parázna nő.

22. Visszatére tehát Júdához, és mondá: Nem találám azt meg, a helység lakosai is azt mondanak: Nem volt erre felavatott parázna nő.

23. És mondá Júda: Tartsa magának, hogy csúffá ne legyünk; ímé én megküldöttem volt ezt a kecskefiat, te pedig nem találtad meg őt.

24. És lőn mintegy három hónap múlva, jelenték Júdának, mondván: Thámár a te menyed paráználkodott, és ímé terhes is a paráznaság miatt.

És mondá Júda: Vigyétek ki őt, és égettessék meg.

5 Móz. 22,23, 5 Móz. 22,24.

25. Amikor pedig kivitetnék, elkülde az ő ipához, mondván: Attól a férfiútól vagyok terhes, akiéi ezek. És mondá: Ismerd meg, kérlek, kié e gyűrű, e zsinór, és e pálcza.

1 Móz. 38,18.

26. És megismeré Júda és mondá: Igazabb ő nálamnál, mert bizony nem adám őt az én fiamnak Sélának; de nem ismeré őt Júda többé.

1 Móz. 38,11.

27. És lőn az ő szülésének idején, ímé kettősök valának az ő méhében.

1 Krón 2,4.

28. És lőn, hogy szülése közben az egyik kinyújtá kezét, és fogá a bába és a veres fonalat köte reá, mondván:

Ez jött ki először.

29. De lőn, hogy amikor visszavoná kezét, ímé az ő testvére jöve ki. és mondá a bába: Hogy törtél te magadnak részt? Azért nevezé nevét Pérecznek.

Mát. 1,3.

30. És után kijöve az ő testvére kinek veres fonál vala kezén; és nevezé nevét Zerákhnak.

39 József pedig alávitették Égyiptomba és megvevé őt az Ismáelitáktól, akik őt oda vitték vala, egy egyiptomi ember Pótifár, a Faraó főembere, a testőrök főhadnagya.

1 Móz. 37,28.

2. És JaHuWaH Józseffel vala, és szerencsés ember vala és az ő egyiptomi urának házában vala.

1 Móz. 39,21. , Csel. 7,9.

3. Látá pedig az ő ura, hogy az *ÖrökkéValó* van ő vele, és hogy valamit cselekszik, az *ÖrökkéValó* mindent szerencséssé tesz az ő kezében:

4. Kedvessé lőn azért József az ő ura előtt, és szolgál vala néki; és háza felvigyázójává tevé, és mindenét, amiye vala, kezére bízá.

5. És lőn az időtől fogva, hogy házában és amiye volt, mindenének gondviselőjévé tevé, megáldá JaHuWaH az egyiptomi embernek házáat Józsefért; és JaHuWaH áldása vala mindenben, amiye csak volt a házban és a mezőn.

6. Mindent azért valamije vala József kezére bízta; semmire sem vala gondja mellette, hanem ha az ételre, melyet megeszik vala. József pedig szép termetű és szép arcú vala.

7. És lőn ezek után, hogy az ő urának felesége Józsefre veté szemeit, és mondá: Hálj velem.

8. Ő azonban vonakodék s mondá az ő ura feleségének: Ímé az én uramnak én mellettem semmi gondja nincs az ő háza dolgaira, és amiye van, mindenét az én kezemre bízá.

9. Senki sincs nálamnál nagyobb az ő házában; és tölem semmit sem tiltott meg, hanem csak téged, mivelhogy te felesége vagy; hogy követhetném hát el ezt a nagy gonoszságot és hogyan vétkezném Elohim ellen?

10. És lőn, hogy az asszony mindennap azt mondogatá Józsefnek, de ő nem hallgata reá, hogy vele háljon és vele egyesüljön.

11. Lőn azért egy napon, hogy valami dolgát végezni a házba beméne, és a háznép közül senki sem vala ott benn a házban,

12. És megragadá őt ruhájánál fogva, mondván: Hálj velem. Ő pedig ott hagyá a ruháját az asszony kezében és elfuta és kiméne.

13. És amikor látja vala az asszony, hogy az a maga ruháját az ő kezében hagyta, és kifutott:

14. Összehívá a háznépet és szóla hozzájuk, mondván: Lássátok, héber embert hozott hozzánk, hogy megcsúfoljon bennünket. Bejött hozzám, hogy velem háljon, s én fenszóval kiálték.

15. És lőn, amint hallja vala, hogy fenszóval kezdék kiáltani, ruháját nálam hagyá és elfuta és kiméne.

16. Megtartá azért az ő ruháját magánál, míg az ő ura haza jöve.

17. S ilyen szókkal szóla hozzá, mondván:

Bejöve hozzám a héber szolga, akit ide hoztál, hogy szégyent hozzon reám.

18. És amikor fenszóval kezdtem kiáltani, ruháját nálam hagyá és kifuta.

19. És lőn, amint hallja az ő ura az ő feleségének beszédeit, amelyeket néki beszélt, mondván:

Ilyesmiket tett velem a te szolgád; haragra gerjede.

20. Vevé azért Józsefet az ő ura és veté őt a tömlöczbe, amelyben a király foglyai valának fogva, és ott vala a tömlöczben. *Zsolt. 105,18.*

21. De JaHuWaH Józseffel vala, és kiterjeszté reá az Ő kegyelmességét és kedvessé tevé őt a tömlöcztartó előtt. *Csel. 7,9.*

22. És a tömlöcztartó mind azokat a foglyokat, akik a tömlöczben valának, József kezébe adá, úgyhogy ami ott történik vala, minden ő általa történék.

23. És semmi gondja nem vala a tömlöcztartónak azokra, amelyek keze alatt valának, mivelhogy az *ÖrökkéValó* vala Józseffel, és valamit cselekeszik vala, az *ÖrökkéValó* szerencséssé teszi vala.

40 És lőn ezekután, hogy az egyiptomi király pohárnoka és sütőmestere vétkezének az ő urok ellen, az egyiptomi király ellen.

2. Megharaguvék azért a Faraó az ő két főemberére, a főpohárnokra, és a fő sütőmesterre.

3. És fogságba vetteté azokat a testőrök főhadnagyának házában levő tömlöczbe, arra a helyre, ahol fogva vala József.

4. A testőrök főhadnagya pedig Józsefet rendelé melléjük és szolgálá nékik. És jó ideig valának fogságban.

5. És az egyiptomi király pohárnoka és sütőmestere, akik a tömlöczben fogva valának, látának álmot mindketten; mindegyik külön álmot, azon egy éjjel, mindegyik az ő álmának értelme szerint.

6. És beméne hozzájuk József reggel, látá, hogy ímé bánkódnak vala.

7. És megkérde a Faraó főembereit, akik az ő ura házában vele együtt fogva valának, mondván:

Miért oly komor ma a ti orcátok?

8. És mondanak néki: Álmot láttunk és nincsen a ki megfejtse azt. És monda nékik József: A megfejtés nem Elohim dolga-e? mondjátok el, kérlek, nékem.

9. Elbeszélé azért a főpohárnok az ő álmát Józsefnek, és monda néki: Álmomban ímé egy szőlőtő vala előttem;

10. És a szőlőtőn három szál vessző vala, s alighogy bimbózik, virágozik, és gerézdjei megérlelék a szőlőszemeket.

11. A Faraó pohara pedig az én kezemben vala, és én vevém a szőlőszemeket és facsarám a Faraó poharába, és adom vala a poharat a Faraó kezébe.

12. És monda néki József: Ez annak a megfejtése: a három vesszőszál, három nap.

13. Harmadnap múlva a Faraó felmagasztalja a te fejedet, és visszahelyez téged hivatalodba, és adod a Faraó kezébe az ő poharát, az elébbi tiszted szerint, amikor az ő pohárnokja valál.

14. Csakhogy azután megemlékezzél rólam, amikor néked jól lesz dolgod, és cselekedjél, kérlek, irgalmasságot velem, emlékezzél meg rólam a Faraó előtt és szabadíts meg engem e házból.

15. Mert lopva hoztak el engem a héberék földéről, és itt sem cselekedtem semmit, hogy tömlöczbe vessenek.

16. És látá a fő sütőmester, hogy jól magyaráz vala és monda Józsefnek: Álmodtam én is, hogy ímé három kosár kalács vala fejemen.

17. A felső kosárban pedig valának a Faraónak mindenféle süteményei, és a madarak eszik vala azokat a kosárból, az én fejemről.

18. És felele József és monda:

Ez annak a magyarázatja: A három kosár, három nap.

19. Harmadnap múlva fejedet véteti a Faraó és fára akasztat fel téged, és a madarak leeszik rólad húsozat.

20. S lőn harmadnapon a Faraó születése napja, és vendégséget szerze minden ő szolgálainak, s akkor a főpohárnokot és a fő sütőmestert is fölvevé szolgálai közé.

21. És a főpohárnokot visszahelyezé pohárnokságába, és nyújtotta a poharat a Faraó kezébe.

22. A fő sütőmestert pedig felakasztatá; amiképen magyarázta vala nékik József.

23. És nem emlékezék meg a főpohárnok Józsefről, hanem elfelejtkezék róla.

41 Lőn pedig két esztendő múlván, hogy a Faraó álmot látá, s ímé áll vala a folyóvíz mellett.

2. És ímé a folyóvízből hét szép és kövér tehén jó vala ki, és legel vala a nádasban.

3. S ímé azok után más hét tehén jó vala ki a folyóvízből, rútak és ösztövérek, és oda állanak vala ama tehenek mellé a folyóvíz partján.

4. És elnyelék a rút és ösztövér tehenek a hét szép és kövér tehenet; és felserkene a Faraó.

5. És elaluvék és másodszor is álmot láta, és ímé hét gabonafej nevededik vala egy száron, mind teljes és szép.

6. És ímé azok után hét vékony s keleti szélről kiszáradt gabonafej nevededik vala.

7. És elnyelék a vékony gabonafejek a hét kövér és teljes gabonafejet. És felserkene a Faraó, és ímé álom vala.

8. Reggelre kelvén, nyugtalankodék lelkében, elküldé azért és egybehivatá Egyiptom minden jövendőmondóját, és minden bölcsét és elbeszélé nekik a Faraó az ő álmát, de senki sem vala, aki azokat megmagyarázta volna a Faraónak.

9. Szóla azért a főpohárnok a Faraónak, mondván: Az én bűneimről emlékezem e napon.

10. A Faraó megharagudt vala az ő szolgálaira, és fogságba vettetett vala engem a testőrök főhadnagyának házába, engem és a fősütőmestert.

11. És álmot látánk egy éjjel, én is, az is; mindegyikünk a maga álmának értelme szerint álmoda.

1 Móz. 40,5.

12. És vala velünk ott egy héber ifjú, a testőrök főhadnagyának szolgálja; elbeszéltek vala neki, és ő megfejté nekünk a mi álmainkat; mindegyikünknek az ő álma szerint fejté meg.

13. És lőn, hogy amiképen megfejté nekünk, úgy lőn: engem visszahelyeze hivatalomba, amazt pedig felakasztatá.

14. Elküldé azért a Faraó és hívatá Józsefet, és hamarsággal kihozák őt a tömlöczből, és megborotválkozték, ruhát váltá és a Faraóhoz méne.

Zsolt. 105,20.

15. És mondá a Faraó Józsefnek:

Álmot láttam és nincs a ki megmagyarázza azt: Én pedig azt hallottam rólad beszélni, hogy ha meghalod az álmot, meg is magyarázod azt.

16. És felele József a Faraónak, mondván: Nem én, Elohim jelenti meg, ami a Faraónak javára van.

17. Mondá azért a Faraó Józsefnek: Álmomban ímé állok vala a folyóvíz partján.

18. És ímé a folyóvízből hét kövér és szép tehén jó vala ki, és legel vala a nádasban.

19. S ímé azok után más hét tehén jó vala ki, nagyon ösztövérek, rútak és hitványak; egész Egyiptom földén nem láttam azokhoz hitványságra hasonlókat.

20. És elnyelék az ösztövér és rút tehenek, az előbbi hét kövér tehenet.

21. És azok gyomrukban valának, de nem tetszik vala meg, hogy gyomrukban volnának, mert külsejük oly rút vala, mint az előtt. És felserkenék.

22. És láttam álmomban, és ímé hét gabonafej nevededik vala egy száron, mind teljes és szép.

23. És ímé hét összeaszott, vékony, keleti szélről kiszáradt gabonafej nevededik vala azok után,

24. És elnyelék a vékony gabonafejek a hét szép gabonafejet. És elmondám az írástudóknak, de senki sincs, aki megmagyarázza nekem.

25. És mondá József a Faraónak:

A Faraó álma egy és ugyanaz; a mit Elohim cselekedni akar, azt jelentette meg a Faraónak.

26. A hét szép tehén, hét esztendő, a hét szép gabonafej az is hét esztendő; az álom egy és ugyanaz.

27. A hét ösztövér és rút tehén pedig, amelyek amazok után jöttek ki, az is hét esztendő, és a hét vékony, keleti ől kiszáradt gabonafej, az az éhségnek hét esztendeje.

28. Ez az, amit mondanék a Faraónak, hogy amit Elohim cselekedni akar, megmutatta a Faraónak.

29. Ímé hét esztendő jó, és nagy bőség lesz egész Egyiptomban.

30. Azok után pedig következik az éhség hét esztendeje, s minden bőséget elfelejtenek Egyiptom földén, és megemészti az éhség a földet.

31. És nem ismerszik meg az előbbi bőség e földön az utána következő éhség miatt, mert igen nagy lesz.

32. Hogy pedig a Faraó álma kettős, kétszeres vala, onnan van, mert Elohímnél elvégezett dolog ez, és siet Elohim azt véghez vinni.

33. Most azért szemeljen ki a Faraó egy értelmes és bölcs férfit, és tegye Egyiptom földén gondviselővé.

34. Cselekedje ezt a Faraó és rendeljen tisztartókat az országnak, és szedjen ötödöt Egyiptom földén a hét bő esztendőben.

35. És takarítsák be a következő jó esztendők minden termését, és gyűjtsenek gabonát a Faraó keze alá, élelmül a városokban, és tartsák meg,

36. És legyen az élelem tartalékban az ország számára az éhség hét esztendéjére, amelyek elkövetkeznek Egyiptom földére, hogy el ne vesszen e föld az éhség miatt.

37. És tetszék e beszéd a Faraónak és minden ő szolgálainak.

38. Mondá azért a Faraó az ő szolgálainak:

Találhatnánk-e ehhez hasonló férfit, akiben Elohim lelke van?

39. És mondá a Faraó Józsefnek:

Mivelhogy Elohim mind ezeket néked jelentette meg, nincs hozzád fogható értelmes és bölcs ember.

40. Te légy az én házamon főgondviselő, és minden népem a te szavadra hallgasson, csak a királyiszek tesz engem nálad nagyobbá.

Zsolt. 105,20, Zsolt. 105,22, Csel. 7,10.

41. Mondá továbbá a Faraó Józsefnek: Ímé fejedelemmé tettelek az egész Egyiptom földén.

42. És levéve a Faraó a maga gyűrűjét kezéről, és adá azt József kezére; és felöltözteté őt becses gyolcs ruhába, és aranylánczot tőn az ő nyakába. széltől kiszáradt gabonafej, az az éhségnek hét esztendeje.

44. És mondá a Faraó Józsefnek:

Én vagyok a Faraó, de te nálad nélkül senki se kezét, se lábát fel ne emelhesse egész Egyiptom földén.

45. És nevezé a Faraó József nevét Czafenát-Pahneákhnak, és adá néki feleségül Aszenáthot, Potiferának On papjának leányát.

És kiméne József Egyiptom földére.

46. József pedig harmincz esztendő s vala, ikor a Faraó előtt, az egyiptomi király előtt álla. Kiméne tehát József a Faraó elől, és bejárá az egész Egyiptom földét.

47. És a föld a hét bő esztendő alatt tele marokkal ontá a termést.

48. És összegyűjté a hét esztendőnek minden eleségét, mely vala Egyiptom földén, és a városokba takarítá az élelmet, minden városba a körülte levő határ élelmét takarítá be.

49. És felhalmozá József a gabonát, mint a tenger fővénye, igen sokat, annyira, hogy megszűntek azt számba venni, mivelhogy száma nem vala.

50. Józsefnek pedig születék két fia az éhség esztendejének eljötté előtt, akiket szüle néki Aszenáth, Potiferának az On papjának leánya.

1 Móz. 48,5.

51. És nevezé József az elsőszülöttnek nevét Manassénak: mert úgymond, elfelejteté én velem Elohim minden én vesződségemet, és az én atyámnak egész házáat.

52. A másodiknak nevét pedig nevezé Efraimnak: mivel, úgymond, megszorított engem Elohim az én nyomorúságomnak földén.

53. Eltele tehát a bőség hét esztendeje, amely vala Egyiptomnak földjén.

54. És elkezdődék az éhség hét esztendeje, amint megmondotta vala József; és lőn éhség minden országban; de Egyiptom földén mindenütt vala kenyér.

Zsolt. 105,16, 1 Móz. 45,6.

55. De megéhezék egész Egyiptom földje is, és kenyérért kiált vala a nép a Faraóhoz. - Mondá pedig a Faraó mind az Egyiptombelieknek: Menjetek Józsefhez, és amit mond néktek, azt míveljétek.

56. És az éhség mind az egész földön vala. Akkor mind megnyitá József a gabonás házakat, és árulja vala az

43. És meghordoztatá őt az ő második szekeren, és kiáltják vala ő előtt: Térdet hajtsatok! Így tevé őt fejedelemmé az egész Egyiptom földén.

Egyiptombelieknek; mert nagyobbodik vala az éhség Egyiptom földén.

57. És mind az egész Föld Egyiptomba megy vala Józsefhez gabonát venni; mert nagy vala az éhség az egész Földön.

42 És látá Jákób, hogy van gabona Egyiptomban és mondá Jákób az ő fiainak: Mit néztek egymásra?

2. És mondá: Ímé hallom, hogy Egyiptomban van gabona; menjetek le oda, és vegyetek onnan nekünk gabonát, hogy éljünk, és ne haljunk meg.

Csel. 7,12.

3. Leméne azért József tíz bátyja Egyiptomba gabonát venni.

4. De Benjámint a József öcscsét nem bocsátá el Jákób az ő bátyjaival; mert mondá: Netalán veszedelem érhetné.

5. Elmenének tehát Izráel fiai gabonát venni az odamenőkkel együtt, mert éhség vala Kanaán földén.

6. József pedig az ország kormányzója vala, és ő árulja vala a gabonát a föld minden népének. Eljutának azért a József bátyjai, és arczczal a földre borúlának ő előtt.

1 Móz. 37,7.

7. Amint meglátá József az ő bátyjait, megismeré őket, de idegennek mutatá magát hozzájuk, és kemény beszédekkel szóla nekik, mondván: Honnan jöttetek? Azok pedig mondanak: Kanaán földéről jöttünk eleséget venni.

8. Megismeré pedig József az ő bátyjai, de azok nem ismerék meg őt.

9. És megemlékezék József az álmokról, amelyeket azok felől álmodott vala. És mondá nekik: Kémek vagytok ti, akik azért jöttetek, hogy az ország védetlen részeit meglássátok.

1 Móz. 37,5, 1 Móz. 37,7, 1 Móz. 37,9.

10. És mondanak néki: Nem uram, hanem eleséget venni jötték a te szolgáid.

11. Mi mindnyájan egy ember fiai vagyunk: igaz emberek vagyunk. Soha nem voltak kémek a te szolgáid.

12. Ismét mondá: Nem úgy van, hanem azért jöttetek, hogy az ország védetlen részeit meglássátok.

13. Amazok mondanak: Mi, te szolgáid, tizenketten vagyunk testvérek, egy embernek fiai, Kanaán földén; és ímé legkisebbikünk most atyánknál van, egyikünk pedig nincsen meg.

14. József pedig mondá nekik: Úgy van amint néktek mondám: kémek vagytok.

15. Ezzel lesztek próbára téve: Úgy éljen a Faraó, hogy ki nem mentek innen, amíg ide nem jő a ti legkisebbik atyátokfia.

16. Küldjétek el közületek egyet, hogy hozza ide testvéreteket; ti pedig fogva lesztek. Így lesz próbára téve beszédetek, hogy igaz járatban vagytok-e vagy nem? Úgy éljen a Faraó, hogy ti kémek vagytok.

17. Annakokáért fogságban tartá őket harmadnapig.

18. Harmadnap pedig mondá nékik József: Ezt cselekedjétek, hogy éljétek; *az Igaz Teremtőt* én is félem.

19. Ha igaz emberek vagytok, maradjon fogva egyik testvéreket a ti tömlöczötökben, ti pedig menjétek el, vigyetek gabonát házaitek szükségére.

20. Legkisebbik atyátokfiát pedig hozzátok én hozzám, akkor igazolva lesznek beszédeitek és nem haltok meg. És aképen cselekedének. *1 Móz 43,5*

21. És mondának egymásnak: Bizony vétkeztünk mi a mi atyánkfia ellen, akinek láttuk lelki szorongását, amikor nekünk könyörög vala, de hallgattunk reá; azért következett reánk ez a nyomorúság.

22. Rúben pedig felele nékik, mondván: Avagy nem mondtam-e néktek, hogy ne vétkezzetek a gyermek ellen, de ti nem hallgattatok reám. És ímé vérét is keresik rajtunk!

1 Móz. 37,21, 1 Móz. 37,22.

23. És nem tudják vala ők, hogy József érti őket, mert tolmács vala közöttük.

24. És elfordula tőlük és síra: Azután hozzájuk fordula és szóla nékik, és visszatartá közülök Simeont, és szemök láttára megkötözteté őt.

25. És parancsola József, hogy töltsék meg edényeiket gabonával, és tegyék vissza pénzöket mindeniknek az ő zsákjába, és hogy adjanak nékik enni valót az útra; és így cselekedének velök.

26. És felveték gabonájokat szamaraikra és elmenének onnan.

27. És egyik kioldá zsákját, hogy abrakot adjon a szamarának a szálláson és meglátá az ő pénzét, hogy ímé zsákja szájában van az.

28. És mondá az ő atyafiainak: Visszatették az én pénzemet, és ímé a zsákomban van. Akkor megrettene szívök, és remegve mondának egymásnak: Micsoda ez, amit *az Igaz Teremtő* cselekedett velünk?

29. És eljutának atyjokhoz Jákóbbhoz Kanaán földére és mindazt elbeszélék néki a mi velök történt vala, mondván:

30. Az a férfiú, annak a földnek ura, keményen szóla nekünk, és úgy bánt velünk, mintha az országot kémleltük volna.

31. És mondánk néki: Igaz emberek vagyunk, soha nem voltunk mi kémek.

32. Tizenketten vagyunk atyafiak, ami atyánkfiak fiai, egyikünk nincs meg, legkisebbikünk pedig most atyánkkal van Kanaán földén.

33. És mondá nekünk az a férfiú, annak a földnek ura: Erről ismerem meg, hogy igaz emberek vagytok: egyik atyátokfiát hagyjátok nálam, a házaitek szükségére valót vigyéték, és menjétek el;

34. És hozzátok hozzám a ti legkisebbik atyátokfiát, akkor megtudom, hogy nem vagytok kémek, hanem igaz emberek; akkor visszaadom néktek a ti atyátokfiát, és ebben az országban kereskedhettek.

35. És lőn amint zsákjaikat kiüresíték, ímé az ő csomó pénze mindeniknek zsákjában vala. Amint látták az ő csomó pénzeiket ők és az ő atyjok, megfélemlének.

1 Móz. 42,25.

36. És mondá nékik az ő atyjok Jákób: Megfosztotok engem gyermekeimtől; József nincsen, Simeon sincsen. Benjaminget is elviszitek? mindez engem ér!

37. Akkor szóla Rúben az ő atyjának, mondván: az én két fiamat öld meg, ha meg nem hozom őt néked. Bíz az én kezemre őt, és én visszahozom néked.

38. Az pedig mondá: Nem megy le oda az én fiam ti veletek, mert az ő bátyja megholt és ő maga maradt meg; ha veszedelem érné őt az úton, amelyen elmentek, ősz fejemet búba borítva bocsátanátok le a koporsóba.

43 Az éhség pedig elhatalmazott vala az országban.

2. És lőn Amikor fogytán vala az eleség, amelyet Égyiptomból hoztak vala, mondá nékik az ő atyjok: Menjétek el ismét, vegyetek nekünk egy kevés eleséget.

3. És felele néki Júda, mondván: Erősen fogadkozik az a férfiú, mondván: Szíнем elé ne kerüljétek, ha veletek nem lesz a ti atyátokfia.

4. Ha azért elbocsátod velünk a mi öcsénket, elmegyünk, és veszünk néked eleséget;

5. Ha pedig el nem bocsátod, nem megyünk, mert az a férfiú megmondá nekünk: Szíнем elé ne kerüljétek, ha a ti atyátokfia veletek nem lesz. *1 Móz. 42,20.*

6. És mondá Izráel: Miért cselekedtetek gonoszul velem, hogy megmondátok annak a férfiúnak, hogy még van egy öcsétek?

7. Azok pedig mondának: Nagyon tudakozódek az a férfiú felőlünk és nemzetségünk felől, mondván: Él-e még atyátok? van-e még testvéretek? És mi kérdéseikhez képest feleltünk néki. Avagy tudhattuk-e mi, hogy azt mondja: Hozzátok ide a ti atyátokfiát?

8. És mondá Júda Izráelnek, az ő atyjának: Bocsásd el azt a fiút én velem, és mi azonnal felkelünk és elmegyünk, hogy éljünk és meg ne haljunk se mi, se te, se a mi gyermekeink.

9. Én leszek kezes érette, az én kezemből kérd elő. Ha vissza nem hozom őt hozzád, és elődbe nem állítom őt, mind éltig bűnös legyek előtted.

10. Bizony, ha nem késlekedünk vala, ez ideig már kétszer is megjöhettünk volna.

11. És mondá nékik Izráel az ő atyjok: Ha csakugyan így kell lenni, akkor ezt cselekedjétek: Vegyetek e föld válogatott gyümölcseiből a ti edényeitekbe, és vigyetek

ajándékot annak a férfiúnak; egy kevés balzsamot, egy kevés mézet, fűszerszármakot, mirhát, diót, mandulát.

12. Pénzt pedig két annyit vigyetek magatokkal, sőt amely pénzt meghoztatok a ti zsákjaitok szájában, azt is vigyetek vissza magatokkal, talán tévedés ez.

13. Öcséteket is vegyetek, keljetek fel és menjetek vissza ahhoz a férfiúhoz.

14. A Mindenható *Igaz Teremtő* pedig engedje, hogy kedvet találjatok annál a férfiúnál, és bocsássa vissza ti veletek a másik atyátokfiát, és Benjámint. Én pedig, ha megfosztottnak kell lennem, hadd legyek megfosztva.

15. Vevék azért a férfiak azt az ajándékot, és vevének kétannyi pénzt az ő kezökbe, és Benjámint, és felkelének és alámenének Egyiptomba, és megállanak József előtt.

16. Amint meglátá József ő velök Benjámint, mondá az ő háza gondviselőjének: Vidd be azokat az embereket a házba, és ölj barmot, s készítsd el, mert velem ebédelnek ez emberek ma délben.

17. És az a férfiú aképen cselekedék, amint József parancsolta vala, és bevívé az a férfiú azokat az embereket a József házába.

18. És megfélemlének azok az emberek, amiért bevívék őket a József házába, és mondának: A pénzért hozattatánk ide be, mely először a mi zsákjainkba tétetett volt, hogy reánk rohanjon, megtámadjon és minket rabszolgákká tegyen a mi szamarainkkal együtt.

19. És járulának József házának gondviselőjéhez, és szólának néki a ház ajtajában.

20. És mondának: Kérünk uram! Ennekelőtte alájöttünk vala eleséget venni.

1 Móz. 42,3, 1 Móz. 42,5.

21. És lön Amikor éjjeli szállásra jutánk és kioldjuk vala a mi zsákjainkat: Ímé mindenikünknek pénze az ő zsákjának szájában vala, tulajdon pénzünk teljes mértéke szerint; és visszahoztuk azt magunkkal.

22. De más pénzt is hoztunk le magunkkal eleséget venni; nem tudjuk ki tette a mi pénzünket zsákjainkba.

23. És mondá: Legyetek békén, ne féljete; a ti Elohimtek és a ti atyátok Elohimje adta néktek azt a kincset zsákjaitokba; pénzetek az én kezemhez jutott. És kihozá hozzájuk Simeont.

24. Bevívé azután a férfiú azokat az embereket a József házába, és vizet hozata, és megmosák lábaikat, és abrakot is ada az ő szamaraiknak.

25. Ők pedig elkészíték az ajándékot mire József délben megjöve; mert megértették vala, hogy ott ebédelnek.

26. Amikor József haza jöve, bevívék néki az ajándékot, mely kezökben vala, a házba, és leborulának előtte a földig.

1 Móz. 37,7, 1 Móz. 37,9.

27. És kérdezősködék egészségök felől, s mondá: Egészségben van-e a ti vén atyátok, akiről nékem szóltatok? él-e még?

28. Azok pedig mondának: Egészségben van a te szolgád, ami atyánk még él. És meghajták magokat és leborulának.

29. És felemelé szemeit és látá Benjámint az ő atyjafiát, az ő anyjának fiát, és mondá: Ez-e a ti legkisebbik atyátokfia, aki felől nékem szóltatok vala? És ismét mondá: Elohim légyen hozzád kegyelmes, fiam!

1 Móz. 42,13.

30. Akkor elsiete onnan József, mert felgerjede szíve az ő öcsese iránt, és erőlteti vala a sírás, beméne azért szobájába, és ott síra.

1 Móz. 45,2.

31. Azután megmosá orcáját, és kiméne, és megtartóztatá magát, és mondá: Hozzatok enni valót.

32. És elhozák néki külön, azoknak is külön, és az Egyiptombelieknek is, akik vele esznek vala, külön: Mert nem ehettek az Egyiptombeliek együtt a héberekkal, mert utálatos az az Egyiptombeliek előtt.

33. Leülének azért ő előtte, az elsőszülött az ő elsőszülöttsége szerint, és a fiatalabb az ő fiatalsága szerint. És az emberek álmélkodva nézének egymásra.

34. Ő pedig részt juttata azoknak maga elől és a Benjámin része ötszörte nagyobb vala mindnyájok részénél. És ivának és megittasodának ő nála.

44 Azután parancsola József az ő háza gondviselőjének, mondván: Töltsd meg ez embereknek zsákjait eleséggel amennyit elvihetnek; és mindeniknek pénzét tedd zsákja szájába.

2. Az én poharamat pedig, az ezüst poharat, tedd a legkisebbik zsákjának szájába gabonájának árával együtt. És az József beszéde szerint cselekedék, amint beszélt vala.

3. Reggel virradatkor, elbocsáttatának azok az emberek, szamaraikkal együtt.

4. Kimenének a városból, de nem messze haladhatának, amikor mondá József az ő háza gondviselőjének: Kelj fel, siess utánuk azoknak az embereknek és ha eléred őket, mondd nekik: Miért fizettetek gonosszal a jó helyébe?

5. Avagy nem abból iszik-e az én uram? és abból szokott jóvendőlni! Gonoszul cselekedtetek, amit cselekedtetek!

6. És utólré őket, és ilyen szavakkal szóla nekik.

7. Azok pedig mondának néki: Miért szól az én uram ilyen szavakkal? Távol legyen szolgálidtól, hogy ilyen dolgot cselekedjenek.

8. Ímé a pénzt, amelyet zsákjaink szájában találtunk vala, meghoztuk néked Kanaán földéről; hogy loptunk volna hát urad házából ezüstöt vagy aranyat?

9. Akinél megtaláltatik a te szolgálid közül, haljon meg az; sőt mi is szolgálai leszünk uradnak.

10. És mondá: Mostan is legyen beszédetek szerint: a kinél megtaláltatik, az légyen nékem szolgám, ti pedig mentek legyetek.

11. És sietének és leraká ki-ki az ő zsákját a földre, és kioldá ki-ki az ő zsákját.

12. És keresgéle; a legnagyobbikon kezdé s a legkisebbiken végeze, és megtalálá a poharat a Benjámin zsákjában.

13. Azok pedig meghasogatók ruhájokat, és ki-ki megterhelé a maga szamarát, és visszatérének a városba.

14. És beméne Júda és az ő atyjafiai a József házába, és aki még ott vala és földre esének előtte.

15. És mondá nékik József: Mi dolog ez, amit cselekedtetek? Avagy nem tudjátok-é, hogy az ilyen magamféle ember jövendőlni tud?

16. És mondá Júda: Mit mondhatunk az én uramnak? Mit szóljunk és mivel igazoljuk magunkat? Elohim büntetése utólérte szolgálodat. Ímé mi az én uram szolgálai vagyunk, mond mi, mind az, akinek kezében a pohár találtatott.

17. Ő pedig mondá: Távol legyen tőlem, hogy azt cselekedjem: az akinek kezében találtatott a pohár, az legyen nékem szolgál, ti pedig békességgel menjete el a ti atyátokhoz.

18. De Júda hozzá járula és mondá: Kérlek, uram, hadd szólhasson egy szót uram fülébe a te szolgálád, és ne gerjedjen fel haragod a te szolgálád ellen; mert hasonló vagy te a Faraóhoz.

19. Az én uram kérdezte vala az ő szolgálait, mondván: Van-é atyátok vagy testvéretek?

20. Akkor mi azt felelénk az én uramnak: Van egy vén atyánk, és egy kis gyermek, aki az ő vénségében lett; és ennek bátyja megholt, és csak ő maga maradt az ő anyjától, és az ő atyja szereti őt.

21. És azt mondád a te szolgáláidnak: Hozzátok én hozzám azt, hogy szemeimet reá vesse.

22. És mondánk az én uramnak: Nem hagyhatja el az a fiú az ő atyját; mert ha elhagyja atyját, meghal az.

23. És ezt mondád a te szolgáláidnak: Ha a ti legkisebbik atyátokfia el nem jó veletek, színem elé se kerüljetek többé.

1 Móz. 42,20.

24. Amikor azért felmenénk a te szolgáládhoz, az én atyámhoz és tudtul adtuk vala néki az én uramnak beszédét;

25. És mondá a mi atyánk: Menjete vissza, és vegyete nékünk egy kevés eleséget.

26. És mondánk: Nem mehetünk le; ha a mi legkisebbik atyánkfia velünk lesz, akkor lemegyünk; mert nem mehetünk ama férfiú színe elé, ha a mi legkisebbik atyánkfia velünk nem lesz.

27. És mondá a te szolgálád, az én atyám, nékünk: Ti tudjátok, hogy az én feleségem nékem csak két fiat szült.

28. Az egyik kiméne tőlem, és azt mondom vala: bizonyára fenevad szaggatta széllyel és attól fogva nem láttam őt.

1 Móz. 37,33.

29. Ha ezt is elviszitek szemeim elől, s veszedelem találja érni, akkor az én ősz fejemet keserűségtől borítva bocsátjátok alá a koporsóba.

1 Móz. 42,38.

30. Ha tehát most visszamenéndek a te szolgáládhoz, az én atyámhoz, és e fiú nem lesz velünk, mivelhogy annak lelke ennek lelkéhez van növe,

31. Ha meglátja, hogy nincs meg a gyermek, meghal, s akkor a te szolgálád, a te szolgáládnak, ami atyánknak ősz fejét búba borítva bocsátják alá a koporsóba.

32. Mivel a te szolgálád e fiúért az ő atyjánál kezes lett, mondván: Ha vissza nem hozom őt hozzád, mind éltig bűnös legyek az én atyám előtt.

1 Móz. 43,9.

33. Hadd maradjon azért e gyermek helyébe a te szolgálád, az én uramnak szolgáljául; e gyermek pedig menjen fel az ő bátyjaival.

34. Mert mimódon mehetnék én fel atyámhoz, ha e gyermek velem nem lenne, anélkül, hogy ne lássam a nyomorúságot, amely atyámat érné?

45 És nem tartóztathatá magát tovább József mindazok előtt, akik körülötte állának és felkiálta: Vezessetek ki minden embert mellőlem. És nem marada senki nála, amikor megismerteté magát József az ő atyjafiaival.

2. És hangos sírásra fakada, úgy, hogy meghallák az Égyiptombeliek, és meghallá a Faraó háznépe is.

1 Móz. 45,16.

3. És mondá József az ő atyjafiainak: Én vagyok József, él-e még az én atyám? És nem felelhetének néki az ő atyjafiai, mert megrettentek vala tőle.

4. Mondá azért József az ő atyjafiainak: Jőjjetek közelebb hozzám! És közelebb menének. Akkor mondá: Én vagyok József, a ti testvéretek, akit eladtatok vala Égyiptomba.

Csel. 7,13.

5. És most ne bánkódjatok, és ne bosszankodjatok azon, hogy engem ide eladtatok; mert a ti megmaradástokért küldött el engem Elohim ti előttetek.

1 Móz. 50,20, 1 Móz. 50,21.

6. Mert immár két esztendeje, hogy éhség van e földön, de még öt esztendő van hátra, amelyben sem szántás, sem aratás nem lesz.

1 Móz. 41,54.

7. Elohim küldött el engem ti előttetek, hogy míveljem a ti megmaradásotokat e földön, és hogy megmenthesselek titeket nagy szabadítással.

8. Nem ti küldöttetek azért engem ide, hanem Elohim, Aki engem a Faraó atyjává tett, és egész házának urává, és Égyiptom egész földének fejedelmévé.

9. Siessete és menjete fel atyámhoz és mondjátok néki: Ezt mondja a te fiad József: Elohim engem egész Égyiptomnak urává tett, jőjj le én hozzám, ne késsél.

10. És Gósen földén lakozol, és én hozzáam közel leszesz, mind te, mind fiaid, mind fiaidnak fiai, juhaid, barmaid, és mindened, amid van.

11. És eltartalak ott téged, mert még öt esztendei éhség lesz, hogy tönkre ne juss te, és házadnépe, és semmi, amid van.

12. És ímé a ti szemeitek látják, és az atyámfiának Benjáminnak szemei, hogy az én szám szól hozzátok.

13. Beszéljétek hát el atyámnak minden én dicsőségemet Égyiptomban, és mindazt, amit láttatok. És siessetek s hozzátok ide az én atyámat.

Csel. 7,14.

14. És nyakába borúla az ő öccsének Benjáminnak és síra; Benjámin is síra az ő nyakán.

15. És megszókolá mind az ő testvéreit és síra ő rajtok; azután beszédbe ereszkedének vele az ő testvérei.

16. És eljuta a hír a Faraó házába is, mondván: Eljöttek a József atyjafiai; és tetszék e dolog mind a Faraónak, mind az ő szolgáinak.

1 Móz. 45,2.

17. És mondá a Faraó Józsefnek: Mondd meg a te atyádfiainak: Ezt cselekedjétek: Terheljétek meg a ti barmaitokat, és eredjétek, menjétek el Kanaán földre;

18. És vegyétek fel atyátokat és házatok népét, és jöjjetek hozzám; és én néktek adom Égyiptom földének javát, hogy éljétek e földnek zsírját.

19. Ez is parancsolatúl legyen néked: Ezt míveljétek, vigyetek magatokkal Égyiptom földről szekereket gyermekeitek és feleségeitek számára, és vegyétek fel atyátokat és jöjjetek.

20. A ti házi eszközeitekre pedig ne tekintetek sóhajtvá; mert egész Égyiptom földének a legjava a tiétek.

21. És aképen cselekedének Izráel fiai; és ada nékik József szekereket a Faraó parancsolatja szerint; és enni valót is ada nékik az útra.

22. Valamennyien valának, mindegyiknek ada egy-egy öltöző ruhát: Benjáminnak pedig ada háromszáz ezüst pénzt és öt öltöző ruhát.

23. Atyjának pedig küldé ilyenképen: tíz szamarat egyiptomi javakkal terhelve, és tíz nöstény szamarat gabonával, kenyérrel és egyéb étellemmel terhelve, az ő atyjának az útra.

24. és elbocsátá az ő testvéreit, és elmenének, és mondá nékik: Ne háborogjatok az úton.

25. Feljövének azért Égyiptomból: és eljutának Kanaán földre az ő atyjokhoz, Jákóbbhoz.

26. És amikor tudtára adák, mondván: József még él, és hogy uralkodik egész Égyiptom földén; az ő szíve elalélt, mert nem hisz vala nékik.

27. Elbeszélék azért néki József minden beszédét, amelyeket velök beszélt vala, és látá a szekereket is, amelyeket József küldött vala, hogy őt elvigyék; akkor fölélede az ő atyjoknak, Jákóbnak lelke.

28. És mondá Izráel: Elég nékem, hogy József az én még fiam él: lemegyek hát, hogy meglássam őt minekelőtte meghalok.

46 Elindula azért Izráel minden hozzá tartozóival és méné Beérsebába; és áldozék áldozatokat az ő atyja Izsák Elohimjének.

2. És szóla Elohim Izráelnek éjjeli látomásban, és mondá: Jákób, Jákób. Ő pedig mondá: Ímhol vagyok.

3. És mondá: Én vagyok Elohim, a te atyádnak Elohimje: Ne félj lemenni Égyiptomba: mert nagy néppé teszek ott téged.

4. Én lemegyek veled Égyiptomba, és én bizonynyal fel is hozlak; és József fogja bé a te szemeidet.

5. Felkerekedék azért Jákób Beérsebából, és elvivék Izráel fiai Jákóbot az ő atyjokat, és gyermekeiket és feleségeiket a szekereken, amelyeket a Faraó küldött vala érte.

Csel 7,15.

6. És elvivék nyájaikat és szerzeményeiket, amelyeket Kanaán földén szereztek vala és jutának Égyiptomba Jákób és minden vele levő magva.

Józs. 24,4, Zsolt. 105,23, Ésa. 52,4.

7. Az ő fiait és fiainak fiait, az ő leányait, és fiainak leányait és minden vele levő magvát elvivé magával Égyiptomba.

8. Ezek pedig az Izráel fiainak nevei, akik bementek Égyiptomba: Jákób és az ő fiai: Jákóbnak elsőszülötte Rúben.

9. Rúben fiai pedig: Khánokh, Pallu, Kheczrón, Khármí.

2 Móz. 6,14.

10. Simeon fiai pedig: Jemúel, Jámin, Ohad, Jákhin, Czóhár és Saul a kanaáni asszonynak fia.

2 Móz. 6,15.

11. Lévi fiai pedig: Gerson, Kehát, Mérári.

2 Móz. 6,16.

12. Júda fiai pedig: Hér, Ónán, Séla, Perecz, Zerákh; de megholt vala Hér és Ónán a Kanaán földén. Perecznek fiai pedig: Kheczrón és Khámul.

1 Móz. 38,3, 1 Móz. 38,5, 1 Krón. 2,5.

13. Izsakhár fiai pedig: Thóla, Puvah, Jób és Simrón.

14. Zebulon fiai pedig: Szered, Élon, Jákhlel.

15. Ezek Lea fiai, akiket szült vala Jákóbnak Mésopotámiában, Dínával az ő leányával együtt. Fiainak és leányainak összes száma: harminczhárom lélek.

16. Gád fiai pedig: Czifjon, Khaggi, Súni, Eczbón, Héri, Aródi és Areéli.

17. Áser fiai pedig: Jimnáh, Jisváh, Jisvi, Beriha és Szerakh az ő húgok; Berihának fiai pedig: Khéber és Málkhiel.

1 Krón. 7,30.

18. Ezek Zilpa fiai, kit Lábán adott vala Leának az ő leányának; és ő szülé ezt a tizenhat lelket Jákóbnak.

19. Rákhelnek, Jákób feleségének fiai: József és Benjámin.

20. És születének Józsefnek Égyiptom földén Manasse és Efráim, akiket Asznáth, Potiferának, On papjának leánya szült néki.

1 Móz. 41,50, 1 Móz. 41,52.

21. Benjámín fiai pedig: Bela, Bekher, Asbél, Géra, Nahamán, Ekhi, Rós, Muppim, Khuppim és Ard.

22. Ezek Rákhel fiai, kik születtek Jákóbnak, mindössze tizennégy lélek.

23. Dán fia pedig: Khusim.

24. Nafthali fiai pedig: Jakhczeél, Gúni, Jéczer és Sillém.

4 Móz. 26,48, 4 Móz. 26,49.

25. Ezek Bilha fiai, kit adott vala Lábán Rákhelnek az ő leányának; és ezeket szülte Jákóbnak, mindösszesen hét lelket.

1 Móz. 29,29.

26. Valamennyi Jákóbbal Égyiptomba jött lélek, kik az ő ágyékából származtak, a Jákób fiainak feleségeit nem számítva, mindössze hatvanhat lélek.

27. József fiai pedig, kik Égyiptomban születtek, két lélek. Jákób egész házanépe, mely Égyiptomba ment vala, hetven lélek.

5 Móz. 10,22.

28. Júdát pedig elküldé maga előtt Józsefhez, hogy útmutatója legyen Gósen felé. És eljutának Gósen földére.

29. És befogadta József az ő szekerébe, és eleibe méne Izráelnek az ő atyjának Gósenbe; s amint maga előtt látá, nyakába borula, és síra az ő nyakán sok ideig.

30. És mondá Izráel Józsefnek: Immár örömet meghalok, minekutána láttam a Te orczádat, hogy még élsz.

31. József pedig mondá az ő testvéreinek, és az ő atyja házanépének: Felmegyek és tudtára adom a Faraónak, és ezt mondom néki: Az én testvéreim és atyám házanépe, akik Kanaán földén valának, eljöttek én hozzám.

32. Azok az emberek pedig juhásztorok, mert baromtartó nép valának, és juhaikat, barmaikat, és mindenöket valamijök van, elhozták.

33. S ha majd a Faraó hivat titeket és azt kérdi: Mi a ti életmódotok?

34. Azt mondjátok: Baromtartó emberek voltak a te szolgálid gyermekségüktől fogva mind ez ideig, mi is, mint a mi atyáink, hogy lakhassatok Gósen földén; mert minden juhásztor utálatos az Égyiptombeliek előtt.

1 Móz. 43,32.

47 Elméne azért József és tudtára adá a Faraónak, és mondá: Az én atyám és atyámfiái, juhaikkal, barmaikkal és mindenökkel valamijök volt, ide jöttek Kanaán földéről; és most Gósen földén vannak.

2. És vön ötöt az ő testvérei közül, és állítá őket a Faraó elé.

3. És mondá a Faraó a József testvéreinek: Mi a ti életmódotok? És mondának a Faraónak: Juhásztorok a te szolgálid, mi is, mint a mi atyáink.

1 Móz. 46,34.

4. És mondának a Faraónak: Azért jöttünk, hogy e földön tartózkodjunk, mert a te szolgálid barmainak

nincs legelője, mivelhogy elhatalmazott az éhség Kanaán földén: hadd lakjanak azért most a te szolgálid Gósen földén.

5. És szóla a Faraó Józsefnek, mondván: A te atyád és a te atyád fiai jöttek te hozzád.

6. Égyiptom földe ímé előtted van; e föld legjobb részében telepítsd le a te atyádat és atyádfiait, lakozzanak a Gósen földén: ha pedig tudod, hogy vannak közöttök arra termett emberek, tedd azokat az én barmaim gondviselőivé.

7. Bevivé József Jákóbot is az ő atyját, és állítá őt a Faraó elé. És köszönté Jákób a Faraót.

8. És mondá a Faraó Jákóbnak: Hány esztendő vagy?

9. Mondá pedig Jákób a Faraónak: Az én bujdosásom esztendeinek napja száz harmincz esztendő; kevesek és nyomorúságosak voltak az én életem esztendeinek napjai, és nem érték el az én atyáim élete esztendeinek napjait, a meddig ők bujdosnak.

Zsid. 11,9, Zsid. 11,13.

10. És megáldá Jákób a Faraót, és kiméne a Faraó elől.

11. Megtelepíté tehát József az ő atyját és atyjafiait, és ada nékik birtokot Égyiptom földén, annak a földnek legjobb részében a Rameszesz földén; amint megparancsolta vala a Faraó.

1 Móz. 47,6, 1 Móz. 47,27.

12. És ellátja vala József az ő atyját és atyjafiait, és az ő atyjának egész házanépét kenyérrel, gyermekeik számához képest.

13. És kenyér nem vala az egész föld kerektségén, mert igen nagy vala az éhség, és elalélt vala Égyiptom földe, és a Kanaán földe az éhség miatt.

14. József pedig mind összeszedé a pénzt, ami találtatik vala Égyiptomnak és Kanaánnak földén a gabonáért, amelyet azok vesznek vala; és bévivé József a pénzt a Faraó házába.

15. És amikor elfogyott a pénz Égyiptom földéről is, Kanaán földéről is, egész Égyiptom Józsefhez méne, mondván: Adj nekünk kenyeret, miért haljunk meg szemed láttára, azért, hogy nincs pénz?

16. És mondá József: Hozzátok ide barmaitokat, és adok néktek a ti barmaitokért, ha nincs pénz.

17. És elvivék barmaikat Józsefhez, és ada nékik József kenyeret lovakért, juhokért, ökrökért és szamarakért: és eltartá őket abban az esztendőben kenyérrel az ő barmaik összeségéért.

18. Amikor pedig elmúlék az esztendő, menének hozzá a második esztendőben, és mondának néki: Nem titkolhatjuk el uramtól, hogy bizony elfogyott a pénz, és a barom-nyájuk mind uramnál vannak, amint látja az én uram semmi sem maradt, csak testünk és földünk.

19. Miért vesszünk el szemed láttára mind magunk, mind földünk? végy meg minket és földünket kenyéren, és mi és a mi földünk szolgálai leszünk a Faraónak; csak adj magot, hogy éljünk s ne haljunk meg, és a föld ne pusztuljon el.

20. Megvevé azért József egész Égyiptom földét a Faraó részére, mert az Égyiptombeliek mind eladák az ő földjüket, mivelhogy erőt vett vala rajtok az éhség. És a föld a Faraóé lőn.

21. A népet pedig egyik városból a másikba telepíté Égyiptom egyik határszélétől a másik széléig.

22. Csak a papok földét nem vevé meg, mert a papoknak szabott részök vala a Faraótól és abból a szabott részből élnek vala, amit nékik a Faraó ad vala; annak okáért, nem adák el az ő földjüket.

23. És mondá József a népnek: Ímé megvettelek titeket a mai napon, és a ti földeteket a Faraónak. Ímhol számotokra a mag, vessétek be a földet.

24. És takaráskor adjatok a Faraónak egy ötödrészt; négy rész pedig legyen a tiétek, a mező bevetésére és éléstekre, mind magatoknak, mind házatok népének, és gyermekeiteknek eledelül.

25. És mondának: Életünket megtartottad; hadd találjunk kegyelmet uram szemei előtt, és szolgálí leszünk a Faraónak.

26. És törvénynyé tevé azt József mind e mai napig Égyiptom földén, hogy a Faraóé az ötödrész, csak a papok földé, egyedül az nem volt a Faraóé.

27. Lakozék azért Izráel Égyiptom földében a Gósen földén, és ott megöröködének, s megsaporodának és megsokasodának felette igen.

1 Móz. 47,11.

28. Jákób pedig tizenhét esztendeig él vala Égyiptom földén, és Jákób élete esztendeinek napjai száz negyvenhét esztendő.

29. És elközelgetének Izráel halálának napjai, és hívatá az ő fiát Józsefet, s mondá néki: Ha én te előttem kedves vagyok, kérlek tedd a kezedet tomporom alá, és légy hozzám szeretettel és hűséggel: Kérlek ne temess el engem Égyiptomban.

1 Móz. 24,2.

30. Midőn elaluszom az én atyáimmal, vígy ki engem Égyiptomból és temess el az ő sírjokba. És mondá: Én a Te beszéded szerint cselekszem.

31. És mondá: Esküdjél meg nékem! és megesküvék néki. És leborula Izráel az ágy fejére.

48 És lőn ezek után, megmondák Józsefnek: Ímé a te atyád beteg; és elvivé magával az ő két fiát Manassét és Efraimot.

2. És tudtára adák Jákóbnak, mondván: Ímé a te fiad József hozzád jő; és összeszedé erejét Izráel, s felüle az ágyon.

3. És mondá Jákób Józsefnek: A Mindenható *Igaz Teremtő* megjelenék nékem Lúzbán, a Kanaán földén, és megáldá engem.

1 Móz. 28,13

4. És mondá nékem: Ímé én megsaporítlak és megsokasítlak és népek sokaságává teszlek téged, s ezt a földet te utánnad a te magodnak adom örökül birtokul.

1 Móz. 28,14, 1 Móz. 28,13.

5. Most tehát a te két fiad, akik néked Égyiptom földén annakelőtte születtek, hogy én hozzád jöttem vala Égyiptomba, az enyéim; Efraim és Manasse, akár csak Rúben és Simeon, az enyéim lesznek.

1 Móz. 41,50, 1 Móz. 41,52.

6. Ama szülötteid pedig, akiket ő utánok nemzettél, tiéid lesznek, és az ő bátyjaik nevéől neveztesse az ő örökségökben.

7. Mert Amikor Mésopotámiából jövék, meghala mellettem Rákhel Kanaán földén az úton, amikor még egy dülőföldre valék az Efratától, és eltemetém őt ott az Efratába (*azaz Bethlehembe*) vezető úton.

1 Móz. 35,16, 1 Móz. 35,19.

8. És meglátá Izráel a József fiait és mondá: Kicsodák ezek?

9. József pedig mondá az ő atyjának: Az én fiaim, kiket Elohim itt adott nékem. És mondá: Hozd ide őket hozzám, hadd áldjam meg.

10. Mert Izráelnek szemei meghomályosodának a vénség miatt, és nem láthat vala. Közel vivé tehát őket hozzá, ő pedig megcsókolgatá és megölelgeté őket.

11. És mondá Izráel Józsefnek: Nem gondoltam, hogy orczádat megláthassam, és íme Elohim megengedte látnom magodat is.

12. Akkor kivevé József azokat az ő atyjának térdei közül, és leborula arczczal a földre.

13. És fogá József mindkettejüket, Efraimot jobbkezeével Izráel balkeze felől; Manassét pedig balkezeével Izráelnek jobbkeze felől és közel vivé őket hozzá.

14. Izráel pedig kinyújtá az ő jobbkezeit és rátevé Efraim fejére, pedig ő a kisebbik vala, az ő balkezeit pedig Manasse fejére. Tudva tevé így kezeit, mert az elsőszülött Manasse vala.

15. És megáldá Józsefet s mondá: Elohim, akinek előtte jártak az én atyáim Ábrahám és Izsák; *az Igaz Teremtő*, Aki gondomat viselte, amióta vagyok, mind e napig:

Zsid. 11,21.

16. Amaz Angyal, aki megszabadított engem minden gonosztól, áldja meg e gyermekeket, és viseljék az Én nevemet és az én atyáimnak Ábrahámnak és Izsáknak nevét, és mint a halak szaporodjanak e földön.

1 Móz. 31,11, 1 Móz. 31,13, 1 Móz. 28,20, 1 Móz. 28,21,

1 Móz. 32,9, 1 Móz. 32,12.

17. Látván pedig József, hogy az ő atya jobbkezeit Efraim fejére tevé, nem tetszék néki, és megfogá atyja kezét, hogy Efraim fejéről Manasse fejére tegye át.

18. És mondá József az ő atyjának: Nem úgy atyám; mert ez az elsőszülött, ennek fejére tedd jobb kezedet.

19. Nem akará pedig az atya és mondá: Tudom fiam, tudom, ő is néppé lesz, ő is megnevekedik; de az ő öccse nálánál inkább megnevekedik, és az ő magja népek sokaságává lesz.

20. És megáldá őket azon a napon, mondván: Ha áld, téged említsen Izráel, mondván: Elohim téged olyanná tegyen mint Efraimot s Manassét. És Efraimot eleibe tévé Manassénak.

21. És mondá Izráel Józsefnek: Ímé én meghalok, de Elohim veletek lesz és visszavisz titeket a ti atyáitok földére.

22. Én pedig adok néked egy osztályrészt a te atyádfiaiak része felett, melyet az Emoreustól vettem fegyveremmel és kézívemmel. *1 Móz. 33,19.*

49 És szólítá Jákób az ő fiait, és mondá: Gyűljetek egybe, hadd jelentsem meg néktek, ami rátok következik a messze jövőben.

2. Gyűljetek össze s hallgassatok Jákóbnak fiai! hallgassatok Izráelre, a ti atyáitokra.

3. Rúben, te elsőszülöttem, erőm, tehetségem zsengeje, első a méltóságban, első a hatalomban. *1 Móz. 29,32.*

4. Állhatatlan, mint a víz, nem leszesz első, mivel atyád ágyába léptél fel: akkor megfertőztetted! Nyoszolyámba lépett ő. *1 Móz. 35,22*

5. Simeon és Lévi atyafiak, erőszak eszközei az ő fegyverök. *1 Móz. 34,13, 1 Móz. 34,15, 1 Móz. 34,25.*

6. Tanácsukban ne légyen részes lelkem, gyűlésükkel ne egyesüljön dicsőségem, mert haragjokban férfit öltek, s kedvök telve inát szegték az ökörnek.

7. Átkozott haragjok, mert erőszakos, és dühök, mivel kegyetlen; eloszlatom őket Jákóbban, és elszélesztem Izráelben. *Józs. 19,1, Józs. 21,5.*

8. Júda! téged magasztalnak atyádfiai, kezéd ellenségeidnek nyakán lesz, s meghajolnak előtted atyáidnak fiai. *1 Krón. 5,2*

9. Oroszlánkölyök Júda; zsákmányt ejtvén, felmentél, fiam! Lehevert, lenyúgodott, mint a hím oroszlán, és mint nőtény oroszlán; ki veri őt fel? *Én 4,8, Bir. 1,19.*

10. Nem múlik el Júdától a fejedelmi bot, sem a vezéri pálcza térdei közül; míg eljő Siló, és a népek néki engednek. *Józs. 18,1, Józs. 18,9.*

11. Szőlőtőhöz köti szamarát, és nemes venyigéhez szamara vemhét, ruháját borban mossa, felöltőjét a szőlő vérében.

12. Bortól verések szemei, tejtől fehérek fogai. *Péld. 23,29, Péld. 23,30.*

13. Zebulon a tenger partjáiig lakozik, azaz a hajók kikötőjéig s határának széle Czidonig ér.

14. Izsakhár erős csontú számár, a karámok közt heverész.

15. S látja, hogy jó a nyugalom és hogy a föld mily kies: teher alá hajtja hátát, s robotoló szolgává lesz.

16. Dán ítéli az ő népét, mint Izráel akármelyik nemzetsége.

17. Dán kígyó lesz az úton, szarvaskígyó az ösvényen, amely a ló körmébe harap, hogy lovagja hanyatt esik.

18. Szabadításodra várok *ÖrökkéValóm!*

19. Gád! had háborgatja; majd ő hág annak sarkába.

20. Ásernek kenyere kövér, királyi csemegét szolgáltat.

21. Nafthali, gyorslábú szarvas, az ő beszéde kedves.

22. Termékeny fa József, termő ág a forrás mellett, ágazata meghaladja a kőfalat.

23. Kesorítik, lövöldözik és üldözik a nyilazók:

1 Móz. 37,4, 1 Móz. 37,18, 1 Móz. 37,27.

24. De mereven marad kézíve, feszülten keze karjai, Jákób Hatalmasának kezétől, onnan, Izráel pásztortól, kösziklájától. *1 Móz. 50,20*

25. Atyád Elohimétől, Aki segítlen; a Mindenhatótól, Aki megáldjon, az Ég áldásaival, onnan felülről, a mélység áldásaival, amely alant terül, az emlék és anyaméh áldásaival.

26. Atyád áldásai meghaladják az ős hegyek áldásait, az örök halmok kiességeit. Szálljanak József fejére, a testvérek közül kiválasztatottnak koponyájára.

27. Benjámin ragadozó farkas: reggel ragadományt eszik, este pedig zsákmányt oszt.

28. Mind ezek Izráel nemzetségei, tizenketten, és ez az, amit mondott nekik az ő atyjok, amikor őket megáldá; mindeniket tulajdon áldásával áldá meg.

29. És parancsola nekik és mondá: Én az Én népemhez takarítatom, temesetek engem az én atyáimhoz, ama barlangba, amely a Khitteus Efron mezején van.

30. Abba a barlangba, amely Kanaán földén Mamré átellenében Makpelahnak mezején van, amelyet megvett Ábrahám a mezővel együtt a Khitteus Efrontól, temetésre való örökségül. *1 Móz. 23,16, 1 Móz. 23,17.*

31. Oda temették el Ábrahámot és Sárát az ő feleségét; oda temették Izsákot és Rebekát az ő feleségét; s oda temettem el Leát is. *Csel. 7,16.*

32. Szerzemény e mező és a barlang, amely abban van, a Khéth fiaitól.

33. És elvégezé Jákób amit fiainak parancsolt és fölszedé lábait az ágyra, és kimúlék és az ő népéhez takarították. *Csel. 7,15.*

50 József pedig az ő atyja orcájára borúla és siráncozék felette és csókolgatá őt.

2. És megparancsolá József az ő szolgálinak, az orvosoknak, hogy balzsamozzák be az ő atyját; és bebalzsamozák az orvosok Izráelt.

3. Amikor negyven nap eltelék, mert akkorra telnek be a bebalzsamozás napjai, siraták őt az Egyiptombeliek hetven napig.

4. És elmúlának az ő siratásának napjai, és szóla József a Faraó házanépéhez, mondván: Ha kedves vagyok előttetek, szóljatok kérlek a Faraónak, mondván:

5. Az én atyám engem megesketett, mondván: Ímé én meghalok; az én síromba, melyet Kanaán földén ástam magamnak, oda temess el engem. Most hát kérlek, hadd

menjek el, és temessem el az én atyámat, azután visszatérek. *1 Móz. 47,29, 1 Móz. 47,31.*

6. És mondá a Faraó: Eredj el és temesd el a te atyádat, amint megesketett téged.

7. Elméne azért József, hogy az ő atyját eltemesse, és vele együtt felmenének mind a Faraó szolgálói, az ő házának vénei és Egyiptom földének minden vénei.

8. Józsefnek is egész háznépe; és az ő bátyjai, és az ő atyjának háznépe; csak gyermekeiket, juhaikat és barmaikat hagyták a Gósen földén.

9. Felmenének annakfelette ő vele szekerek is és lovagok, úgyhogy igen nagy sereg vala.

10. Amikor eljutának Atád szérűjéhez, mely a Jordánon túl van, nagy és keserves sírással sírának ott. József pedig hét napig gyászolá az ő atyját.

11. És láták az ország lakosai, a Kanaán népe azt a gyászt Atád szérűjénél, és mondának: Keserves gyásza ez az Egyiptombelieknek. Azért nevezék azt a helyet Ábel Miczrajimnak, mely a Jordánon túl van.

12. Aképen cselekedének azért Jákóbbal az ő fiai, amiképen megparancsolta vala nékik.

13. Elvivék ugyanis őt az ő fiai Kanaán földére és eltemeték őt a Makpelah mezőnek barlangjába, amelyet vett vala Ábrahám a mezővel együtt temetésre való örökségnek a Khitteus Efrontól Mamrének átellenében.

Csel. 7,16, 1 Móz. 23,16, 1 Móz. 23,17.

14. És visszatére József Egyiptomba, ő, és az ő atyjafiai, és mind azok, akik vele fölmentek vala az ő atyjának temetésére, minekutána eltemette az ő atyját.

15. Amint láták József bátyjai, hogy az ő atyjok meghalt, ezt mondják vala: Hátha gyűlölni fog minket József, és visszaadja nekünk mindazt a gonoszt, amit rajta elkövettünk. *1 Móz. 37,28.*

16. Izenetet küldének azért Józsefhez, mondván: A te atyád megparancsolta nekünk az ő holta előtt, mondván:

17. Így szóljatok Józsefhez: Kérünk téged, bocsásd meg a te atyádfiainak vétjét és bűnökét, mert gonoszul cselekedtek te ellened. Most azért bocsásd meg azoknak vétjét, akik a te atyád Elohimét szolgálják. József pedig sír vala, amikor ezt mondák néki.

18. Járulának pedig ő hozzá az ő testvérei is, és leborulának előtte és mondának: Ímé mi a te szolgálid vagyunk.

19. József pedig mondá: Ne féljete: avagy Elohim gyanánt vagyok-é én?

20. Ti gonoszt gondoltatok én ellenem, de Elohim azt jóra gondolta fordítani, hogy cselekedjék úgy amint ma, hogy sok nép életét megtartsa.

21. Most annakokáért ne féljete: Eltartalak én titeket és a ti gyermekeiteket. És megvigasztalá őket és szívökre beszéle.

22. József pedig Egyiptomban lakozék; mind ő, mind az ő atyjának házanépe. És éle József száz tíz esztendeig.

23. És látá József Efraimtól harmad ízben való fiait. Manasse fiának Mákhirnak is születtek József térdén gyermekei.

24. És mondá József az ő testvéreinek: Én meghalok, de Elohim bizonyly meglátogat titeket és felvisz titeket a földről arra a földre, melyet esküvel ígért meg Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak. *Zsid. 11,22.*

25. És megesketé József Izráel fiait, mondván: Amikor Elohim titeket bizonyly meglátogat, vigyétek fel innen az én tetemeimet magatokkal. *2 Móz 13,19, Józs 24,32*

26. És meghala József száz tíz esztendő korában, és bebalzsamozák, és koporsóba tevék Egyiptomban.

1 Móz. 50,22

Mózes II. könyve - az Izraelitáknak ^{Ezékiel próféta könyve} Egyiptomból való Kijöveteléről

I Ezek pedig Izráel fiainak nevei, akik Jákóbbal Egyiptomba menének; ki-ki az ő házanépével méne:

2. Rúben, Simeon, Lévi és Júda;

3. Izsakhár, Zebulon és Benjámin;

4. Dán és Nafthali, Gád és Áser.

5. Mindazok a lelkek pedig, akik Jákób ágyékából származtak vala, hetvenen valának. József pedig Egyiptomban vala.

6. És meghala József és minden ő atyjafia és az az egész nemzedék.

7. Izráel fiai pedig szaporák valának, szaporodának és sokasodának és igen-igen elhatalmazának, úgy, hogy megtelék velök az ország.

Csel. 7,17.

8. Azonközben új király támadá Egyiptomban, aki Józsefet nem ismerte vala.

Csel. 7,18.

9. És mondá az ő népének: Ímé az Izráel fiainak népe több, és hatalmasabb nálunknál.

Zsolt 105,24.

10. Nosza bánjunk okosan vele, hogy el ne sokasodjék és az ne legyen, hogy ha háború támad, ő is ellenségünkhöz adja magát és ellenünk harcoljon és az országból kimenjen.

Csel. 7,19.

11. Rendelének azért följök robotmestereket, hogy nehéz munkákkal sanyargassák őket. És építe a Faraónak gabonatarató városokat, Pithomot és Ramszeszt.

12. De minél inkább sanyargatják vala őt, annál inkább sokasodik és annál inkább terjeszkedik vala, s félnek vala az Izráel fiaitól.

13. Pedig kegyetlenül dolgoztaták az egyiptomiak az Izráel fiait.

14. És kemény munkával keseríték életüket, sárcsinálással, téglavetéssel és mindenféle mezei munkával, minden munkájokkal, amelyeket kegyetlenül dolgoztatnak vala velök.

15. És szóla Egyiptom királya a héber bábáknak, akik közül egyiknek Sifra, a másiknak Puá vala neve.

16. És mondá: Amikoron héber asszonyok körül bábálkodtok, nézzetek a szülőszekre: ha fiú az, azt öljétek meg, ha pedig leány az, hadd éljen.

17. De a bábák félék Elohimt (*az Igaz Teremtőt*) és nem cselekedének úgy, amint Egyiptom királya parancsolta vala nékik, hanem életben hagyják vala a gyermekeket.

18. Hívatá annakokáért Egyiptom királya a bábákat és mondá nékik: Miért míveltétek azt, hogy életben hagyjátok a gyermekeket?

19. A bábák pedig mondának a Faraónak: Mert a héber asszonyok nem olyanok, mint az Egyiptombeliek: mert

azok élet-erősek; minekelőtte a bába hozzájuk eljutna, már szülnek.

20. Annakokáért jól tön Elohim a bábákkal, a nép pedig sokasodék és igen elhatalmazék.

21. És lőn, hogy mivel a bábák félék Elohimt: megépíté az ő házukat.

22. Parancsola azért a Faraó minden ő népének, mondván: Minden fiút, aki születik, vessetek a folyóvízbe, a leányt pedig hagyjátok mind életben.

Csel. 7,19.

2 És elméne egy Lévi nemzetségéből való férfiú és Lévi-leányt vőn feleségül.

2. És fogada méhében az asszony és fiat szüle; és látá, hogy szép az és rejtegeté három hónapig.

2 Móz. 6,20, 4 Móz. 26,59, Zsid. 11,23.

3. De amikor tovább nem rejtegetheté, szerze annak egy gyékény-ládácskát, és bekené azt gyantával és szurokkal s belétevé a gyermeket és letevé a folyóvíz szélén a sás közé.

4. Az ő nénje pedig megáll vala távolról, hogy megtudja: mi történik vele?

5. És aláméne a Faraó leánya, hogy megfürödjék a folyóvízben, szolgálóleányai pedig járkálnak vala a víz partján. És meglátá a ládácskát a sás között s elküldé az ő szolgálóleányát és kihozatá azt.

Csel. 7,21.

6. És kinyitá és látá a gyermeket; és ímé egy síró fiú. És könyörüle rajta és mondá: A héberek gyermekei közül való ez.

7. Az ő nénje pedig mondá a Faraó leányának: Elmenjek-é s hívjak-é egy szoptatós asszonyt a héber asszonyok közül, hogy szoptassa néked a gyermeket?

8. És a Faraó leánya mondá néki: Eredj el. Elméne azért a leányzó, és elhívá a gyermek anyját.

9. És mondá néki a Faraó leánya: Vidd el ezt a gyermeket és szoptasd fel nékem, és én megadom a te jutalmadat. És vevé az asszony a gyermeket és szoptatá azt.

10. És felnevekedék a gyermek, és vivé őt a Faraó leányához, és fia gyanánt lőn annak, és nevezé nevét Mózesnek, és mondá: Mert a vízből húztam ki őt.

11. Lőn pedig azokban a napokban, amikor Mózes felnevekedék, kiméne az ő atyjafiaihoz és látá az ő nehéz munkájokat s látá, hogy egy Egyiptombeli férfi üt vala egy héber férfit az ő atyjafiai közül.

12. Amikor ide-oda tekinté és látá hogy senki sincs, agyonüté az Egyiptombelit és elrejté azt a homokba.

13. Másnap is kiméne és ímé két héber férfi veszekedik vala. És mondá annak, aki bűnös vala: Miért vered a te atyádfiát?

14. Az pedig mondá: Kicsoda tett téged fő emberré és bíróvá mi rajtunk? Talán engem is meg akarsz ölni, mint megöled az égyiptomit? Mózes pedig megfélemlék és mondá: Bizony kitudódott a dolog.

15. A Faraó is meghallá azt a dolgot és Mózeset halálra keresteti vala: de elfuta Mózes a Faraó elől és lakozék Midián földén; leüle pedig egy kútnál.

Csel. 7,29.

16. Midián papjának pedig hét leánya vala, és oda menének és vizet húznak és tele merék a válukat, hogy megittassák atyjoknak juhait.

17. A pásztorok is oda menének és elűzék őket. Mózes pedig felkele és segítséggel lőn nékik és megittatá juhaikat.

18. Amikor atyjokhoz Réhuelhez menének, mondá ez: Mi az oka, hogy ma ilyen hamar megjöttetek?

19. Ők pedig mondának: Egy égyiptombeli férfi oltalmaz minket a pásztorok ellen, annakfelette vizet is húzott nekünk, és megittatta a juhokat.

20. S mondá leányainak: És hol van ő? miért hagyátok ott azt a férfit? hívjátok el, hogy egyék kenyeret.

21. És tetszék Mózesnek, hogy ott maradjon e férfiúnál, és ez feleségül adá Mózesnek az ő leányát, Czipporát.

22. És fiat szüle ez és nevezé nevét Gersomnak, mert mondá: Jövevény voltam az idegen földön.

2 Móz. 18,3.

23. És lőn ama hosszú idő alatt, meghala az Égyiptom királya, Izráel fiai pedig fohászkodnak vala a szolgaság miatt, és kiálnak vala és feljuta a szolgaság miatt való kiáltásuk *az Igaz Teremtőhöz.*

4 Móz. 20,15, 4 Móz. 20,16.

24. És meghallá Elohim az ő fohászkodásukat és megemlékezék Elohim az Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal kötött szövetségéről.

1 Móz. 15,14, 1 Móz. 26,2, 1 Móz. 26,4.

25. És megtekinté Elohim az Izráel fiai és gondja vala rájuk Elohimnek.

3 Mózes pedig örzi vala az ő ipának, Jethrónak a Midián papjának juhait és hajtá a juhokat a pusztán túl és juta Elohim hegyéhez, Hórebhez.

2. És megjelenék néki JaHuWaH angyala tűznek lángjában egy csipkebokor közepéből, és látá, hogy imé a csipkebokor ég vala; de a csipkebokor meg nem emésztetik vala.

Csel. 7,30, Csel. 7,32.

3. S mondá Mózes: Oda megyek, hogy lássam e nagy csudát, miért nem ég el a csipkebokor.

4. És látá JaHuWaH, hogy oda méne megnézni, és szólítá őt Elohim a csipkebokorból, mondván: Mózes, Mózes. Ez pedig mondá: Ímhol vagyok.

5. És mondá: Ne jöjj ide közel, oldd le a te saruidat lábaidról; mert a hely, amelyen állasz, szent föld.

Józs. 5,15.

6. És mondá: Én vagyok a te atyádnak Elohimje, ~~Ezékiasz próféta könyve~~ Elohimje, Izsáknak Elohimje és Jákóbnak Elohimje. Mózes pedig elrejté az ő orcáját, mert fél vala Elohimre tekinteni.

Mát 22,32.

7. JaHuWaH pedig mondá: Látván láttam az Én népemnek nyomorúságát, amely Égyiptomban vagyon és meghallottam az ő sanyargatóik miatt való kiáltásukat; sőt ismerem szenvedéseit.

Csel. 7,34.

8. Le is szállok, hogy megszabadítsam őt az Égyiptombeliek kezéből és felvigyem őt arról a földről, jó és tágas földre, téjjel és mézzel folyó földre, a Kananeusok, Khitteusok, Emoreusok, Perizeusok, Khivveusok és Jebuzeusok lakóhelyére.

9. Mivel hát imé feljutott hozzám az Izráel fiainak kiáltása és láttam is a nyomorgatást, amelylyel nyomorgatják őket az Égyiptombeliek:

10. Most azért eredj, elküldelek téged a Faraóhoz és hozd ki az Én népemet, az Izráel fiai Égyiptomból.

11. Mózes pedig mondá Elohimnek: Kicsoda vagyok én, hogy elmenjek a Faraóhoz és kihozzam Izráel fiai Égyiptomból?

12. És felele: Én veled leszek! és ez lesz a jele, hogy én küldöttelek téged, hogy amikor kihozod a népet Égyiptomból, ezen a hegyen fogtok szolgálni Elohimnek.

13. Mózes pedig mondá Elohimnek: Ímé én elmegyek az Izráel fiaihoz és ezt mondom nékik: A ti atyáitok Elohimje küldött engem ti hozzátok; ha azt mondják nékem: Mi a neve? mit mondjak nékik?

14. És mondá Elohim Mózesnek:

VAGYOK, AKI VAGYOK. És mondá:

Így szólj az Izráel fiaihoz:

A VAGYOK küldött engem ti hozzátok.

15. És ismét mondá Elohim Mózesnek: Így szólj az Izráel fiaihoz: JaHuWaH, *az ÖrökkéValó* a ti atyáitoknak Elohimje, Ábrahámnak Elohimje, Izsáknak Elohimje és Jákóbnak Elohimje küldött engem ti hozzátok. Ez az Én nevem mind örökké és ez az én emlékezetem nemzetségről nemzetségre.

Ésa. 42,8.

16. Menj el és gyűjtsd egybe az Izráel véneit és mondd ezt nékik: JaHuWaH, a ti atyáitok Elohimje, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak Elohimje megjelent nékem, mondván: Megemlékeztem rólatok és arról a mit elkövettek rajtatok Égyiptomban.

17. És mondám: Kiviszlek titeket az égyiptomi nyomorúságból a Kananeusok, Khitteusok, Emoreusok, Perizeusok, Khivveusok és Jebuzeusok földre, téjjel és mézzel folyó földre.

18. És ha hallgatnak szavadra, akkor elmégy te és az Izráel vénei Égyiptom királyához, s így szóltok néki: JaHuWaH, a héberek Elohimje megjelent nekünk; most azért hadd menjünk három napi útra a pusztába, hogy áldozzunk JaHuWaH-nak, ami Elohimünknek.

19. Én pedig tudom, hogy az egyiptomi király nem engedi meg néktek, hogy elmenjete, még erőhatalommal sem.
20. Kinyújtom azért az én kezemet és megverem Egyiptomot mindenféle csudáimmal, amelyeket véghez viszek benne; így azután elbocsát titeket.
21. És kedvessé tészem e népet az Egyiptombeliek előtt, és léssen, hogy amikor kimentek, nem mentek üresen.
22. Kérjen azért minden asszony az ő szomszédasszonyától és háza lakó asszonyától ezüst edényeket és arany edényeket és ruhákat; és rakjátok azokat fiaitokra és leányaitokra, s így foszszátok ki Egyiptomot.
- 2 Móz. 11,2, 2 Móz. 12,35.*
- 4 Felele Mózes és mondá: De ők nem hisznek nékem s nem hallgatnak szavamra, sőt azt mondják: nem jelent meg néked JaHuWaH.
2. JaHuWaH, az ÖrökkéValó pedig mondá néki: Mi az a kezekben? S ő mondá: Bot.
3. Vesd azt - úgymond - a földre. És veté azt a földre és lőn kígyóvá; és Mózes elfutamodék előle.
4. Mondá pedig JaHuWaH Mózesnek: Nyújtsd ki kezdet és fogd meg a farkát! És kinyújtá kezét és megragadá azt, és bottá lőn az ő kezében.
5. Hogy elhiggyék, hogy megjelent néked JaHuWaH, az ő atyáik Elohimje, Ábrahám Elohimje, Izsák Elohimje és Jákób Elohimje.
6. És ismét mondá néki JaHuWaH: Nosza dugd kebeledbe a kezéd; és kebelébe dugá kezét és kihúzta: ímé az ő keze poklos vala, olyan, mint a hó.
7. És mondá: Dugd vissza kebeledbe a kezéd: és visszadugá kezét kebelébe és kivevé azt kebeléből és ímé ismét olyanná lőn mint teste.
8. És ha úgy lenne, hogy nem hisznek néked és nem hallgatnak az első jel szavára, majd hisznek a második jel szavának.
9. És ha úgy lenne, hogy ennek a két jelnek sem hisznek és nem hallgatnak szavadra: akkor meríts vizet a folyóvízből és öntsd a szárazra, és a víz, amit a folyóvízből merítettél, vérré lesz a szárazon.
- 2 Móz. 7,20.*
10. És mondá Mózes JaHuWaH-nak: Kérlek, ÖrökkéValóm, nem vagyok én ékesenszóló sem tegnaptól, sem tegnap előttől fogva, sem azóta, hogy szólottál a te szolgáladdal; mert én nehéz ajkú és nehéz nyelvű vagyok.
11. JaHuWaH pedig mondá néki: Ki adott száját az embernek? Avagy ki tesz némává vagy siketté, vagy látóvá vagy vakká? Nemde Én, JaHuWaH?
12. Most hát eredj és én lésszek a Te száddal, és megtanítalak téged arra, amit beszélned kell.
- Mát. 10,19, Luk. 21,14.*
13. Ő pedig mondá: Kérlek, ÖrökkéValóm, csak küldd, Ézékiel próféta könyve.
14. És felgerjede JaHuWaH haragja Mózes ellen és mondá: Nemde atyádfia néked a Lévi nemzetségből való Áron? Tudom, hogy ő ékesenszóló és ímé ő ki is jő elődbe s mihelyt meglát, örvendezni fog az ő szívében.
- 2 Móz. 6,20, 2 Móz. 4,27.*
15. Beszélj azért vele, és add szájába a beszédeket, és én lésszek a Te száddal és az ő szájával és megtanítalak titeket arra, amit cselekedjete.
16. És ő beszél majd helyetted a néphez és ő lesz néked száj gyanánt, te pedig leszesz néki Elohim gyanánt.
17. Ezt a vesszőt pedig vedd kezébe, hogy véghez vidd vele ama jeleket.
18. És méne Mózes és visszatére az ő ipához Jethróhoz és mondá néki: Hadd menjek és térjek vissza az én atyámfiához Egyiptomba, hogy meglássam, ha élnek-e még? És mondá Jethró Mózesnek: Eredj el békességgel.
19. JaHuWaH pedig mondá Mózesnek Midiánban: Eredj, térj vissza Egyiptomba; mert meghaltak mindazok a férfiak, akik téged halálra kerestek vala.
20. És felvéve Mózes az ő feleségét és az ő fiait és felülteté őket a számárra és visszatére Egyiptom földére. Elohim Botját pedig kezébe vevé Mózes.
- 2 Móz. 4,2, 2 Móz. 4,3, 2 Móz. 4,17.*
21. És mondá JaHuWaH Mózesnek: Amikor elindulsz, hogy visszatérj Egyiptomba, meglásd, hogy mindazokat a csudákat véghez vidd a Faraó előtt, amelyeket kezébe adtam; én pedig megkeményítem az ő szívét, és nem bocsátja el a népet.
- 2 Móz. 7,12, 2 Móz. 7,13, 2 Móz. 7,20, 2 Móz. 7,22.*
22. Ezt mondd azért a Faraónak: Így szólt JaHuWaH: Elsőszülött fiam az Izráel.
- Hós 11,1*
23. Ha azt mondom néked: Bocsásd el az én fiamat, hogy szolgáljon nékem és te vonakodol elbocsátani: ímé én megölöm a te elsőszülött fiadat.
24. És lőn az úton, egy szálláson, eleibe állá JaHuWaH és meg akarja vala őt ölni.
- 1 Móz. 17,14.*
25. De Czippora egy éles követ veve és lemetszé az ő fiának előbőrét és lába elé veté mondván: Bizony, vérjegyesem vagy te nékem!
26. És békét hagyá néki. Akkor mondá: Vérjegyes a körülméltelkedésért.
27. Áronnak pedig mondá JaHuWaH: Eredj Mózes eleibe a pusztába! És elméne és találkozik vele Elohim hegyénél és megcsókolá őt.
- 2 Móz. 3,1.*
28. Mózes pedig elbeszélé Áronnak JaHuWaH mindama szavait, amelyekkel őt elküldötte vala és mindazokat a jeleket, amelyeket reá bízott vala.
29. És méne Mózes és Áron és egybegyűjték Izráel fiainak minden véneit.

30. És elmondá Áron mindazokat a beszédeket, amelyeket mondott vala JaHuWaH Mózesnek és megcselekedé a jeleket a nép szemei előtt.

31. És hitt a nép, és megértette, hogy meglátogatta JaHuWaH izráel fiait és megtekintette nyomorúságukat. És meghajták magokat és leborulának.

2 Móz. 3,18.

5 Annakutána pedig elmenének Mózes és Áron és mondának a Faraónak: Ezt mondá az *ÖrökkéValó*, Izráelnek Elohimje: Bocsásd el az Én népemet, hogy ünnepet üljenek nékem a pusztában.

2. A Faraó pedig mondá: Kicsoda az *ÖrökkéValó*, hogy szavára hallgassak, és elbocsássam izráelt? Nem ismerem az *ÖrökkéValót* és nem is bocsátom el Izráelt.

Jób. 21,15.

3. Ők pedig mondának: A héberek Elohimje megjelent nekünk; hadd mehessünk hát háromnapra útra a pusztába, hogy áldozhassunk JaHuWaH-nak, a mi *Igaz Teremtőnknek*, hogy meg ne verjen minket döghalállal vagy fegyverrel.

4. Égyiptom királya pedig mondá nekik: Mózes és Áron! miért vonjátok el a népet az ő munkáitól? menjetek dolgozokra.

5. Ezt is mondja vala a Faraó: Ímé a föld népe most sok, és ti elhagyatjátok velök az ő munkáikat.

6. Parancsolá azért a Faraó azon a napon a nép sarczolatóinak és felvigyázóinak, mondván:

7. Ne adjatok többé polyvát a népnek a téglavetéshez, mint ennekelőtte; hadd menjenek el ők magok és szedjenek magoknak polyvát.

8. De a téglaszámát, amennyit ennekelőtte csináltak, vessétek ki rájuk; azt le ne szállítsátok, mert restek ők és azért kiáltoznak, mondván: Menjünk el, áldozzunk a mi Elohimünknek.

9. Nehezíttessék meg a szolgálat ezeken az embereken, hogy azzal legyen dolguk és ne hajtsanak hazug szóra.

10. Kimenének azért a nép sarczolatói és felvigyázói és ezt mondák a népnek mondván: Ezt mondja a Faraó: Nem adok néktek polyvát.

11. Menjete magatok, szedjete magatoknak polyvát onnan, ahol találtok; mert semmi sem szállítatik le szolgálatotokból.

12. És elszélede a nép egész Égyiptom földén, hogy tarlót szedjen polyva helyett.

13. A sarczolatók pedig szorítják vala, mondván: Végezzétek el munkátokat, napjában a napi munkát, mint akkor, amikor polyva volt.

14. És verettetének az Izráel fiai közül való felvigyázók, akiket a Faraó sarczolatói rendelték vala fölējök, mondván: Miért nem végeztétek el a rátok vetett téglaszámot sem tegnap, sem ma úgy, mint ennekelőtte?

15. És elmenének az Izráel fiai közül való felvigyázók és kiáltának a Faraóhoz, mondván: Miért cselekszel így a te szolgáliddal?

16. Polyvát nem adnak a te szolgálidnak és azt mondják *Ezékéldmódítóknak* téglát! És ímé a te szolgálid verettetnek, a te néped pedig vétkezik.

17. Az pedig mondá: Restek vagytok, restek, azért mondjátok: Menjünk el, áldozzunk JaHuWaH-nak!

18. Most pedig menjetek, dolgozzatok, polyvát ugyan nem adnak néktek, de a rátok vetett téglaszámot be kell adnotok.

19. Akkor látják vala Izráel fiainak felvigyázói, hogy bajban vannak, mivel azt kell mondániok: a téglaszámot le ne szállítsátok; napjában a napi munka meglegyen.

20. És amikor kijövének a Faraótól, szembe találkoznak Mózesrel és Áronnal.

21. S mondának nekik: Lásson meg titeket JaHuWaH és ítéljen meg, kik rossz hírbe kevertetek minket a Faraó előtt és az ő szolgálai előtt, fegyvert adván azok kezébe, hogy megöljenek minket.

22. S visszaméne Mózes JaHuWaH-hoz és mondá: *ÖrökkéValóm*, miért engedsz rosszul bánni ezzel a néppel! Miért küldél engem ide?

23. Mert attól fogva, hogy bemenék a Faraóhoz, hogy a Te nevedben szóljak, rosszabbul bánik e néppel; megszabadítani pedig nem szabadítád meg a te népedet.

6 JaHuWaH pedig mondá Mózesnek: Majd meglátod mit cselekszem a Faraóval; mert hatalmas kéz miatt kell őket elbocsátani és hatalmas kéz miatt űzi el őket az ő földéről.

2. Az *Igaz Teremtő* pedig szóla Mózeshez és mondá neki:

Én vagyok JaHuWaH.

3. Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak úgy jelentem meg, mint Mindenható *Igaz Teremtő*, de az Én JaHuWaH nevemen nem voltam előttük ismeretes.

1 Móz. 17,1, 1 Móz. 16,17, 2 Móz. 21,2, Zsid. 11,11,

2 Móz. 6,6, 2 Móz. 6,8, Ezék. 20,5, Ezék. 20,6.

4. Szövetséget is kötöttem velek, hogy nekik adom a Kanaán földét, az ő tartózkodásuk földét, amelyen tartózkodjanak.

5. Fohászzkodását is meghallottam az Izráel fiainak amiatt, hogy az Égyiptombeliek szolgálatra szorítják őket, megemlékeztem az én szövetségemről.

6. Annakáért mondd meg az Izráel fiainak: Én vagyok az *ÖrökkéValó* és kiviszlek titeket Égyiptom nehéz munkái alól és megszabadítlak titeket az ő szolgálatjoktól és megmentlek titeket kinyújtott karral és nagy büntető ítéletek által.

7. És népemmé fogadlak titeket s Elohimetekké lések néktek és megtudjátok, hogy Én Vagyok a ti *ÖrökkéValótok*, Elohimtek, Aki kihoztalak titeket Égyiptom nehéz munkái alól.

8. És béviszlek titeket a földre, amely felől esküre emeltem fel kezemet, hogy Ábrahámnak, Izsáknak és

Jáknak adom azt, és néktek adom azt örökségül, Én JaHuWaH.

1 Móz. 15,18, 1 Móz. 28,13.

9. Eképen szóla Mózes az Izráel fiaihoz; de nem hallgatának Mózesre, akislelkűség és a kemény szolgálat miatt.

10. JaHuWaH pedig szóla Mózeshez mondván:

11. Eredj be, szólj a Faraónak, Égyiptom királyának, hogy bocsássa el Izráel fiai az ő földéről.

12. Mózes pedig szóla JaHuWaH előtt, mondván: Ímé Izráel fiai nem hallgatnak reám, hogy hallgatna hát reám a Faraó, holott én nehéz ajkú vagyok?

2 Móz. 4,10, 2 Móz. 7,1, 2 Móz. 7,2.

13. És szóla az *ÖrökkéValó* Mózeshez és Áronhoz és rendelé őket Izráel fiaihoz és a Faraóhoz, Égyiptom királyához, hogy hozzák ki az Izráel fiai Égyiptom földéről.

14. Ezek atyáik házanépének fejei: Rúbennek, Izráel elsőszülöttének fiai: Khanókh, Pallu, Kheczrón és Karmi. Ezek a Rúben nemzetségei.

1 Móz. 46,9.

15. Simeon fiai pedig: Jemúél, Jámin, Óhad, Jákin, Czohar és Saul, a kanaánbeli asszony fiai. Ezek a Simeon nemzetségei.

1 Móz. 46,10.

16. Ezek pedig a Lévi fiainak nevei az ő születésök szerint: Gersón, Kehát és Merári. Lévi életének esztendei pedig: száz harminczhét esztendő.

1 Móz. 46,11, 1 Krón. 6,1.

17. Gersón fiai: Libni, Simhi, az ő nemzetségeik szerint.

1 Krón. 6,17.

18. Kehát fiai pedig: Amrá, Jiczhár, Khebrón és Huzziél. Kehát életének esztendei pedig: száz harminczhárom esztendő.

1 Krón. 6,18.

19. Merári fiai pedig Makhli és Músi. Ezek a Lévi nemzetségei az ő születésök szerint.

1 Krón. 6,19.

20. Amrá pedig feleségül vevé magának Jókébedet, atyjának húgát s ez szülé neki Áront és Mózes. Amrá életének esztendei pedig száz harminczhét esztendő.

2 Móz. 26,59.

21. Jiczhár fiai pedig: Kórakh, Nefeg és Zikri.

22. Huzziél fiai pedig: Misáél, Elczáfán és Szithri.

23. Áron pedig feleségül vevé magának Elisebát, Aminádáb leányát, Nakhsón húgát s ez szülé neki Nádábot, Abihut, Eleázárt és Ithámárt.

24. Kórakh fiai pedig: Asszir, Elkánáh és Abiászáf. Ezek a Kórakh nemzetségei.

25. Eleázár pedig az Áron fia, a Putiél leányai közül vön magának feleséget s ez szülé neki Fineást. Ezek a Léviták atyáinak fejei az ő nemzetségeik szerint.

26. Ez Áron és Mózes, akiknek mondá JaHuWaH: *Ezek Izráel prófétái könyve* Izráel fiai Égyiptom földéről, az ő seregeik szerint.

2 Móz. 6,10.

27. Ők azok, akik szóltak a Faraónak Égyiptom királyának, hogy kihozzassák az Izráel fiai Égyiptomból. Ez Mózes és Áron.

28. És lőn amikor szóla JaHuWaH Mózesnek Égyiptom földén.

29. Így szóla JaHuWaH Mózesnek, mondván: Én vagyok JaHuWaH: mondd el a Faraónak Égyiptom királyának mindazt, amit Én szólok néked.

30. Mózes pedig mondá JaHuWaH előtt: Ímé én nehéz ajakú vagyok, hogy hallgatna reám a Faraó?

2 Móz. 4,10, 2 Móz. 7,1, 2 Móz. 7,2.

7 JaHuWaH pedig mondá Mózesnek: Lásd, Elohimév teszlek téged a Faraónak, Áron pedig, a te atyádfia, szószólód lészen.

2 Móz. 4,16.

2. Te mondj el mindent, amit néked parancsolok; Áron pedig, a te atyádfia mondja meg a Faraónak, hogy bocsással el Izráel fiai az ő földéről.

3. Én pedig megkeményítem a Faraó szívét és megsokasítom az én jeleimet és csudáimat Égyiptom földén.

2 Móz. 4,21, 2 Móz. 7,13, 2 Móz. 7,14.

4. És a Faraó nem hallgat reátok; akkor én kezemet Égyiptomra vetem, és kihozom az én seregeimet, az Én népemet, az Izráel fiai Égyiptom földéről nagy büntető ítéletek által.

5. S megtudják az Égyiptombeliek, hogy Én vagyok JaHuWaH, amikor kinyujtándom kezemet Égyiptomra és kihozándom az Izráel fiai ő közülök.

6. És cselekedék Mózes és Áron, amint parancsolta vala nekik JaHuWaH; úgy cselekedének.

7. Mózes pedig nyolczvan esztendő és Áron nyolczvanhárom esztendő vala, amikor a Faraóval beszéltek.

8. És szóla JaHuWaH Mózesnek és Áronnak mondván:

9. Ha szól hozzátok a Faraó mondván: tegyetek csudát; akkor mondd Áronnak: Vedd a te Botodat és vedd a Faraó elé; kígyóvá lesz.

10. Beméne azért Mózes és Áron a Faraóhoz, és úgy cselekedének, amint JaHuWaH parancsolta vala; veté Áron az ő botját a Faraó elé és az ő szolgálai elé, és kígyóvá lőn.

11. És előhívá a Faraó is a bölcseket és varázslókat, és azok is, Égyiptom írástudói, úgy cselekedének az ő titkos mesterségökkel.

2 Tim. 3,8.

12. Elveté ugyanis mindenik az ő botját és kígyókká lőnek; de az Áron Botja elnyelé azok botját.

13. És megkeményedék a Faraó szíve és nem hallgata reájok, amint megmondotta vala az *ÖrökkéValó*.

14. *Az ÖrökkéValó* pedig mondá Mózesnek: Kemény a Faraó szíve, nem akarja a népet elbocsátani.

15. Eredj a Faraóhoz reggel; imé ő kimegy a vízhez, és állj eleibe a folyóvíz partján, és a Bot, amely kígyóvá változott vala, vedd kezébe.

16. És mondd néki: JaHuWaH, a héberek Elohimje küldött engem hozzád, mondván: Bocsásd el az Én népemet, hogy szolgáljanak nékem a pusztában; de imé mindez ideig meg nem hallgattál.

17. Így szólt *az ÖrökkéValó*: Erről tudod meg, hogy én vagyok *az ÖrökkéValó*: Imé én megsujtom a Botját, amely kezemben van, a vizet, amely a folyóban van, és vérré változik.

18. És a hal, amely a folyóvízben van, elpusztul, a folyóvíz pedig megbűdösödik és irtózni fognak az Egyiptombeliek vizet inni a folyóból.

19. Mondá azért JaHuWaH Mózesnek: Mondd Áronnak: Vedd a te Botodat és nyujtsd ki kezedet Egyiptom vizeire; azoknak folyóvizeire, csatornáira, tavaira és minden vízfogóira, hogy vérré legyenek és vér legyen Egyiptom egész földén, mind a fa-, mind a köedényekben.

20. Mózes és Áron pedig úgy cselekedének, amint JaHuWaH parancsolta vala. És felemelé a Botot és megsujtá a vizet, amely a folyóban vala a Faraó előtt és az ő szolgálai előtt, és mind vérré változék a víz, amely a folyóban vala.

21. A hal pedig, amely a folyóvízben vala, odaveszett, és megbűdösödék a folyóvíz, és nem ihatának az Egyiptombeliek a folyónak vizéből; és vér vala az egész Egyiptom földén.

22. De úgy cselekedének Egyiptom írástudói is az ő varázslásukkal, és kemény maradt a Faraó szíve és nem hallgata reájok; amint JaHuWaH megmondotta vala.

23. És elfordula a Faraó és haza méne és ezen sem indula meg az ő szíve.

24. Az Egyiptombeliek pedig mindnyájan ássák vala a folyóvíz mellékét vízért, hogy ihassanak; mert nem ihatják vala a folyó vizét.

25. És hét nap telék el, amióta *az ÖrökkéValó* megsujtotta vala a folyóvizet.

8 És mondá JaHuWaH Mózesnek: Menj be a Faraóhoz és mondd néki: Azt mondja JaHuWaH: Bocsásd el az Én népemet, hogy szolgáljanak nékem.

2. Ha pedig te el nem akarod bocsátani, imé én egész határodattal békákkal verem meg.

3. És a folyóvíz békáktól pozsgos és felmennek és bemennek a te házadba és ágyasházadba és ágyadra és a te szolgálid házába és néped közé és a te kemenczéidbe és sütőteknőidbe.

4. És reád és népedre s minden te szolgálidra felmennek a békák.

5. És mondá JaHuWaH Mózesnek: Mondd Áronnak: Nyujtsd ki kezéd a te Botoddal a folyóvizekre,

csatornákra és tavakra, és hozd fel a békákat Egyiptom földére.

Ezékiel próféta könyve

6. És kinyujtá kezét Áron Egyiptom vizeire, és békák jövének fel és ellepék Egyiptom földét.

7. De az írástudók is úgy cselekedének az ő titkos mestersegőkkel és felhozák a békákat Egyiptom földére.

8. És hívatá a Faraó Mózeset és Áront és mondá: Könyörögjetek JaHuWaH-nak, hogy távolítsa el rólam és az Én népemről a békákat, és én elbocsátom a népet, hogy áldozzék JaHuWaH-nak.

9. Mózes pedig mondá a Faraónak: Parancsolj velem: Amikorra könyörögjek éretted és a te szolgálidért és a te népedért, hogy elpusztuljanak a békák tőled és házaidtól; és csak a folyóvízben maradjanak meg.

10. Felele a Faraó: Holnapra. És mondá Mózes: Amint kívánod, hogy megtudd, hogy nincs hasonló a mi *ÖrökkéValónkhoz, Igaz Teremtőnkhez*.

11. És eltávoznak a békák tőled, meg a te házaidtól, szolgálidtól és a te népedtől; csak a folyóvízben maradnak meg.

12. És kiméne Mózes és Áron a Faraótól és kiálta Mózes *az ÖrökkéValóhoz* a békák felől, amelyeket a Faraóra bocsátott vala.

13. És *az ÖrökkéValó* Mózes beszéde szerint cselekedék és kiveszének a békák a házakból, udvarokból és mezőkről.

14. És rakásokba gyűjték azokat össze és a föld megbűszhődék.

15. S amint látá a Faraó, hogy baja könnyebbül, megkeményíté az ő szívét, és nem hallgata reájok, amint megmondotta vala JaHuWaH.

16. És szóla JaHuWaH Mózesnek: Mondd Áronnak: Nyujtsd ki a te Botodat és sujtsd meg a föld porát, hogy tetvekké legyen egész Egyiptom földén.

17. És aképen cselekedének. Áron kinyujtá kezét az ő Botjával és megsujtá a föld porát, és tetvek lőnek emberen és barmon; a föld minden pora tetvekké lőn egész Egyiptom földén.

18. És úgy cselekedének az írástudók is az ő varázslásukkal, hogy tetveket hozzanak elő, de nem teheték; és valának a tetvek emberen és barmon.

19. És mondák az írástudók a Faraónak: Elohim ujja ez. De kemény maradt a Faraó szíve, és nem hallgata reájok; amint mondotta vala JaHuWaH.

20. JaHuWaH pedig mondá Mózesnek: Kelj fel reggel és állj a Faraó eleibe; imé kimegy a vizek felé, és mondd néki: Ezt mondja JaHuWaH: Bocsásd el az Én népemet, hogy szolgáljanak nékem.

21. Mert ha el nem bocsátod az Én népemet, imé én bocsátok te reád, a te szolgálidra és a te népedre és a te házaidra ártalmas bogarakat, és megtelnek az Egyiptombeliek házai ártalmas bogarakkal és a föld is, amelyen ők vannak.

22. De különválasztom azon a napon Gósen földét, amelyen az Én népem lakik, hogy ne legyenek ott

ártalmas bogarak, azért, hogy megtudd, hogy Én vagyok JaHuWaH ezen a földön.

23. És különbséget tések az Én népem között és a te néped között. Holnap lészen e jelenség.

24. És aképen cselekedék az *ÖrökkéValó*; jövének ugyanis ártalmas bogarak a Faraó házára és az ő szolgálái házára, és egész Egyiptom földén pusztává lőn a föld az ártalmas bogarak miatt.

25. És hívata a Faraó Mózeset és Áront és mondá: Menjetek, áldozatok a ti Elohimeteknek ezen a földön.

26. Mózes pedig mondá: Nincs rendén, hogy úgy cselekedjünk, hogy mi azt áldozzuk JaHuWaH-nak a mi Elohimünknek, ami utálatos az Egyiptombeliek előtt: ímé, ha azt áldozzuk az ő szemeik előtt, ami az Egyiptombelieknek utálatos, nem köveznek-e meg minket?

27. Háromnap járó földre megyünk a pusztába és úgy áldozunk a mi *ÖrökkéValónknak*, Elohimünknek, amint megmondja nekünk.

2 Móz. 3,18.

28. És mondá a Faraó: Én elbocsátalak titeket, hogy áldozatok a ti *ÖrökkéValó*toknak Elohimeteknek a pusztában, csak nagyon messze ne távozzatok; imádkozzatok érettem.

29. Mózes pedig mondá: Ímé én kimegyek te tőled és imádkozom JaHuWaH-hoz és eltávoznak az ártalmas bogarak a Faraótól és az ő szolgálaitól és az ő népétől holnap; csak megint el ne ámtson a Faraó, hogy el ne bocsássa a népet áldozni JaHuWaH-nak.

30. És kiméne Mózes a Faraótól és imádkozék az *ÖrökkéValó*hoz

31. és az *ÖrökkéValó* Mózes beszéde szerint cselekedék; s eltávoznak az ártalmas bogarak a Faraótól, szolgálaitól és népétől; egy sem marada.

32. De a Faraó ezúttal is megkeményíté az ő szívét és nem bocsátá el a népet.

9 És mondá JaHuWaH Mózesnek: Menj a Faraóhoz és beszélj vele: Ezt mondja JaHuWaH, a héberek Elohimje: Bocsásd el az Én népemet, hogy szolgáljanak nékem:

2. Mert ha nem akarod elbocsátani és tovább is tartóztatod őket:

3. Ímé az *ÖrökkéValó* keze lészen a te mezei barmaidon, lovakon, szamarakon, tevéken, ökrökön és juhokon; igen nagy döghalál.

4. De különbséget tesz JaHuWaH az Izráel barmai között és Egyiptom barmai között, és mindabból, ami Izráel fiaié, egy sem vész el.

5. Időt is hagyja JaHuWaH, mondván: Holnap cselekszi JaHuWaH ezt a dolgot a földön.

6. Meg is cselekedé JaHuWaH ezt a dolgot másodnapon, és elhulla Egyiptomnak minden barma, de az Izráel fiainak barma közül egy sem hullott el.

7. El is küldte a Faraó, és ímé egy sem hullt vala el az *ÖrökkéValó* között: de a Faraó szíve kemény maradt, és nem bocsátá el a népet.

8. JaHuWaH pedig mondá Mózesnek és Áronnak: Vegyétek tele markaitokat kemenczehamuval, és szórja azt Mózes az Ég felé a Faraó szeme láttára.

9. Hogy porrá legyen Egyiptomnak egész földén, s emberen és barmon hólyagosan fakadó fekély legyen Egyiptomnak egész földén.

10. Vevének azért kemenczehamut és a Faraó elé állának, és Mózes az Ég felé szórta azt; és lőn az emberen és barmon hólyagosan fakadó fekély.

11. És az írástudók nem állhatnak vala Mózes előtt a fekély miatt; mert fekély vala az írástudókon s mind az Egyiptombeliken.

12. De az *ÖrökkéValó* megkeményíté a Faraó szívét, és nem hallgata reájok, amint megmondotta vala az *ÖrökkéValó* Mózesnek.

2 Móz. 9,34, 2 Móz. 7,12, 2 Móz. 7,13, 2 Móz. 8,15, 2 Móz. 8,32.

13. És mondá JaHuWaH Mózesnek: Kelj fel reggel és állj a Faraó eleibe és mondd neki: Ezt mondja JaHuWaH, a héberek Elohimje: Bocsásd el az Én népemet, hogy szolgáljanak nékem.

14. Mert ezúttal minden csapásomat reá bocsátom a te szívedre, a te szolgálidra és a te népedre azért, hogy megtudd, hogy nincs Én Hozzám hasonló az egész Földön.

15. Mert ha most kinyujtanám kezemet és megvernélek téged és a te népedet döghalállal, akkor kivágattatnál a földről.

16. Ámde azért tartottalak fenn tégedet, hogy megmutassam néked az Én Hatalmam, és hogy hirdessék az Én nevemet az egész Földön.

2 Móz. 3,19, 2 Móz. 3,20, Róm. 9,17.

17. Ha tovább is feltartóztatod az Én népemet és nem bocsátod el őket:

18. Ímé holnap ilyenkor igen nagy jégesőt bocsátok, amelyhez hasonló nem volt Egyiptomban az napságtól fogva, hogy fundáltatott, mind ez ideig.

19. Most annakokáért küldj el, hajtasd be barmaidat és mindenedet, valamid a mezőn van; minden ember és barom, amely a mezőn találtatik és házba nem hajtatik, - jégeső szakad arra, és meghal.

20. Aki a Faraó szolgálai közül JaHuWaH beszédétől megfélemedék, szolgálit és barmait házakba futtatá.

21. Aki pedig nem törődék JaHuWaH beszédével, szolgálit és barmát a mezőn hagyá.

22. Az *ÖrökkéValó* pedig mondá Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet az Égre, hogy legyen jégeső Egyiptom egész földén az emberre, baromra és a mező minden fűvére, Egyiptom földén.

23. Kinyújtá azért Mózes az ő vesszejét az Égre, JaHuWaH pedig mennydörgést támaszta és jégesőt, és tűz szálla le a földre, és jégesőt bocsátá JaHuWaH Egyiptom földére.

24. És lőn jégeső és a tűz egymást éré az igen nagy jégeső közt, amelyhez hasonló nem volt az egész Égyiptom földén, amióta nép lakja.

25. És elveré a jégeső egész Égyiptom földén mindazt, ami a mezőn vala, embertől baromig; a mező minden fűvét is elveré a jégeső és a mező minden fáját is egybe rontá.

26. Csak a Gósen földén, ahol Izráel fiai valának, nem volt jégeső.

27. A Faraó pedig elkülde és hívatá Mózeszt és Áront, és mondá nékik: Vétkeztem ezúttal; *az ÖrökkéValó* az Igaz; én pedig és az Én népem gonoszok vagyunk.

28. Imádkozzatok *az ÖrökkéValóhoz*, hogy legyen elég a mennydörgés és jégeső, és akkor elbocsátlak titeket és nem maradtok tovább.

29. Mózes pedig mondá néki: Mihelyt kimegyek a városból, felemelem kezeimet *az ÖrökkéValóhoz*; megszűnnek a mennydörgések és nem lesz többé jégeső, hogy megtudd, hogy *az ÖrökkéValó* a Föld.

30. De tudom, hogy te és a te szolgálid még nem félték JaHuWaH Elohimtől.

31. A len pedig és az árpa elvereték, mert az árpa kalászos, a len pedig bimbós vala.

32. De a búza és a tönköly nem vereték el, mert azok késeiek.

33. És kiméne Mózes a Faraótól a városból és felemelé kezeit JaHuWaH-hoz, és megszűnének a mennydörgések s a jégeső és eső sem ömlik vala a földre.

34. Amint látá a Faraó, hogy megszűnék az eső, meg a jégeső és a mennydörgés, ismét vétkezék és megkeményíté szívét ő és az ő szolgálai.

35. És kemény maradt a Faraó szíve, és nem bocsátá el az Izráel fiait, amint megmondotta vala *az ÖrökkéValó* Mózes által.

10 És mondá JaHuWaH Mózesnek: Menj be a Faraóhoz, mert Én keményítettem meg az ő szívét és az ő szolgálainak szívét, azért, hogy ezeket az Én Jeleimet megtegyem közöttök.

2. És azért, hogy elbeszéljed azt a te fiadnak és fiad fiának hallatára, amit Égyiptomban cselekedtem, és Jeleimet, amelyeket rajtok tettem, hogy megtudjátok, hogy Én vagyok JaHuWaH.

3. És beméne Mózes és Áron a Faraóhoz és mondának néki: Ezt mondja JaHuWaH, a héberek Elohimje: Meddig nem akarod még magadat megalázni én előttem? Bocsásd el az Én népemet, hogy szolgáljanak nékem.

4. Mert ha te nem akarod az Én népemet elbocsátani, ímé én holnap sáskát hozok a te határodra.

5. És elborítja a földnek színét, úgy, hogy nem lesz látható a föld, és megemészti a megmenekedett maradékot, ami megmaradt néktek a jégeső után, és

megemészti minden fát, amely néktek sarjadzik a **Ezékias próféta könyve**

6. És betöltik a te házaidat, és minden szolgálidnak házát és minden Égyiptombelinek házát, amit nem láttak a te atyáid, sem a te atyáid atyjai, amióta e földön vannak mind e mai napig. És megfordula s kiméne a Faraó elől.

7. A Faraó szolgálai pedig mondának önéki: Meddig lesz még ez mi nekünk romlásunkra? Bocsásd el azokat az embereket, hogy szolgáljanak JaHuWaH-nak, az ő Elohimüknek. Még sem veszed-e eszedbe, hogy elvész Égyiptom?

8. És visszahozák Mózeszt és Áront a Faraóhoz s mondá ez nékik: Menjetek el, szolgáljatok JaHuWaH-nak a ti *Igaz Teremtőtöknek*. Kik s kik azok, akik elmennek?

9. Mózes pedig mondá: A mi gyermekeinkkel és véneinkkel megyünk, ami fiainkkal és leányainkkal, juhainkkal és barmainkkal megyünk, mert *az ÖrökkéValó*nak innepet kell szentelnünk.

10. Mondá azért nékik: Úgy legyen veletek *az ÖrökkéValó*, amint elbocsátlak titeket és gyermekeiteket! Vigyázzatok, mert gonoszra igyekeztetek.

11. Nem úgy! menjetek el ti férfiak és szolgáljatok *az ÖrökkéValó*nak, mert ti is ezt kívántátok. És elűzék őket a Faraó színe elől.

12. És mondá *az ÖrökkéValó* Mózesnek: Nyújtsd ki a Te kezedet Égyiptom földére a sáskáért, hogy jöjjön fel Égyiptom földére és emésztsze meg a földnek minden fűvét; mindazt, amit a jégeső meghagyott.

13. Kinyújtá azért Mózes az ő vesszejét Égyiptom földére, és *az ÖrökkéValó* egész nap és egész éjjel keleti szelet támaszta a földre. Mire reggel lőn, a keleti szél felhozá a sáskát.

14. És feljöve a sáska egész Égyiptom földére s nagy sokasággal szálla le Égyiptom egész határára. Annak előtte sem volt olyan sáska s ezután sem lesz olyan.

15. És elborítja az egész föld színét, és a föld elsötétedék, és megemészte a földnek minden fűvét és a fának minden gyümölcsét, amit a jégeső meghagyott vala, és semmi zöld sem marada a fán, sem a mezőnek fűvén egész Égyiptom földén.

16. Akkor a Faraó siette hívatni Mózeszt és Áront és mondá: Vétkeztem JaHuWaH ellen, a ti Elohimetek ellen és ti ellenetek.

17. Most annakokáért bocsásd meg csak ez egyszer az én vétkeimet és imádkozzatok JaHuWaH-hoz, a ti Elohimtekhez, hogy csak ezt a halált fordítsa el én tőlem.

18. És kiméne a Faraó elől és imádkozék JaHuWaH-hoz.

19. És fordíta JaHuWaH igen erős nyugoti szelet, és felkapá a sáskát és veté azokat a veres tengerbe; egy sáska sem marada egész Égyiptom határán.

20. De JaHuWaH megkeményíté a Faraó szívét, és nem bocsátá el az Izráel fiait.

21. És mondá JaHuWaH Mózesnek: Nyujtsd ki a Te kezedet az Ég felé, hogy legyen setéség Egyiptom földén és pedig tapintható setéség.

22. És kinyújtá Mózes az ő kezét az Ég felé, és lőn sűrű setéség egész Egyiptom földén három napig.

23. Nem látták egymást, és senki sem kelt fel az ő helyéből három napig; de Izráel minden fiának világosság vala az ő lakhelyében.

24. Akkor hívatá a Faraó Mózeset és mondá: Menjete el, szolgáljatok az *ÖrökkéValónak*, csak juhaitok és barmaitok maradjanak; gyermekeitek is elmehetnek véletek.

25. Mózes pedig mondá: Sőt inkább néked kell kezünkbe adnod véres áldozatra és égő-áldozatra valókat, hogy megáldozzuk a mi *ÖrökkéValónknak*, Elohimünknek.

26. És velünk jönnek a mi barmaink is, egy körömnnyi sem marad el, mert azokból veszünk, hogy szolgáljunk a mi *ÖrökkéValónknak* Elohimünknek; magunk sem tudjuk, mivel szolgálunk JaHuWaH-nak, míg oda nem jutunk.

27. De JaHuWaH megkeményíté a Faraó szívét, és nem akará őket elbocsátani.

2 Móz. 9,12.

28. És mondá néki a Faraó: menj el előlem; vigyázz magadra, hogy többé az én orczámat ne lásd; mert amely napon az én orczámat látod, meghalsz.

29. Mózes pedig mondá: Helyesen szólál. Nem látom többé a Te orczádat.

11 Az *ÖrökkéValó* pedig mondá Mózesnek: Még egy csapást hozok a Faraóra és Egyiptomra; azután elbocsát titeket innen; amikor mindenestől elbocsát, úgyze hajt el titeket innen.

2. Szólj azért a népnek füle hallatára, hogy kérjenek a férfi az ő férfitársától, az asszony pedig az ő asszonytársától ezüst edényeket és arany edényeket.

2 Móz. 3,22, 2 Móz. 12,36.

3. JaHuWaH pedig kedvessé tévé a népet az Egyiptombeliek előtt. A férfiú Mózes is igen nagy vala Egyiptom földén a Faraó szolgálai előtt és a nép előtt.

4. És mondá Mózes: Ezt mondja JaHuWaH: Éjfél körül kimegyek Egyiptomba.

5. És meghal Egyiptom földén minden elsőszülött, a Faraónak elsőszülöttétől fogva, aki az ő királyi székében ül, a szolgálónak első szülöttéig, aki malmot hajt; a baromnak is minden első fajzása.

6. És nagy jajgatás lesz egész Egyiptom földén, amelyhez hasonló nem volt és hasonló nem lesz többé.

7. De Izráel fiai közül az eb sem ölti ki nyelvét senkire, az embertől kezdve a baromig; hogy megtudjátok, hogy különbséget tett az *ÖrökkéValó* Egyiptom között és Izráel között.

8. És mindezek a te szolgálid lejönnek hozzám és leborulnak előttem, mondván: Eredj ki te és mind a nép,

amely téged követ, és csak azután megyek el. És nagy kimegyek a Faraó elől.

2 Móz. 12,31, 2 Móz. 12,33.

9. JaHuWaH pedig mondá Mózesnek: Azért nem hallgat reátok a Faraó, hogy az én csudáim sokasodjanak meg Egyiptom földén.

10. Mózes pedig és Áron mindezeket a csudákat megtevék a Faraó előtt; de JaHuWaH megkeményíté a Faraó szívét. És nem bocsátá el Izráel fiait az ő földéről.

12 Szólott vala pedig JaHuWaH Mózesnek és Áronnak Egyiptom földén, mondván:

2. Ez a hónap legyen néktek a hónapok elseje; első legyen ez néktek az esztendő hónapjai között.

3. Szóljatok Izráel egész gyülekezetének, mondván: E hónap tizedikén mindenki vegyen magának egy bárányt az atyáknak háza szerint, házanként egy bárányt.

4. Hogyha a háznép kevés a bárányhoz, akkor a házához közel való szomszédjával együtt vegyen a lelkek száma szerint; kit-kit ételéhez képest számítsatok a bárányhoz.

5. A bárány ép, hím, egy esztendősen legyen; a juhok közül vagy a kecskék közül vegyétek.

6. És legyen nálatok őrizet alatt e hónap tizennegyedik napjáig, és ölje meg Izráel községének egész gyülekezete estennen.

7. És vegyenek a vérből, és azokban a házakban, ahol azt megeszik, hintsenek a két ajtófelre és a szemöldökfára.

8. A húst pedig egyék meg azon éjjel, tűzön sütve, kovásztalan kenyérrel és keserű fűvekkel egyék meg azt.

9. Ne egyetek abból nyersen, vagy vízben főtten, hanem tűzön sütve, a fejét, lábszáraival és belsejével együtt.

10. És ne hagyjatok belőle reggelre, vagy a mi megmarad belőle reggelre, tűzzel égessétek meg.

11. És ilyen módon egyétek azt meg:

Derekaitokat felövezve, saruitok lábaitokon és pálczáitok kezetekben, és nagy sietséggel egyétek azt; mert JaHuWaH pászkája az.

12. Mert általmegyek Egyiptom földén ezen éjszakán és megölök minden elsőszülöttet Egyiptom földén, az embertől kezdve a baromig, és Egyiptom minden Elohimje felett ítéletet tartok, Én, JaHuWaH.

13. És a vér jelül lesz néktek a házakon, amelyekben ti lesztek, s meglátom a vért és elmegyek mellettetek és nem lesz rajtatok a csapás veszedelmekre, amikor megverem Egyiptom földét.

14. És legyen ez a nap néktek emlékezetül, és innepnek szenteljétek azt JaHuWaH-nak nemzetségről nemzetségre; örök rendtartás szerint ünnepeljétek azt.

15. Hét napig egyetek kovásztalan kenyeret; még az első napon takarítsatok el a kovászt házaitokból, mert

valaki kovászoszt ejéndik az első naptól fogva a hetedik napig, az olyan lélek irtassék ki Izráelből.

16. Az első napon pedig szent gyűlések legyen és a hetedik napon is szent gyűlések legyen; azokon semmi munkát ne tegyetek, egyedül csak, ami eledelére való minden embernek, azt el lehet készítenetek.

17. Megtartsátok a kovásztalan kenyér innepét; mert azon a napon hoztam ki a ti seregeiteket Égyiptom földéről; tartsátok meg hát e napot nemzetségről nemzetségre, örök rendtartás szerint.

18. Az első hónapban, a hónapnak tizennegyedik napján estve egyetek kovásztalan kenyeret, a hónap huszonegyedik napjának estvéjéig.

3 Móz. 23,5.

19. Hét napon át ne találtsék kovász a ti házaitekben; mert valaki kovászoszt ejéndik, az a lélek kiirtatik Izráel gyülekezetéből, akár jövevény, akár az ország szülöttje legyen.

20. Semmi kovászoszt ne egyetek, minden lakóhelyeteken kovásztalan kenyeret egyetek.

21. Előhívá tehát Mózes Izráel minden véneit és mondá nékik: Fogjatok és vegyetek magatoknak bárányt csaLádaitok szerint és öljétek meg a Páskhát.

Zsid. 11,28.

22. És vegyetek egy kötés izsópot és mártsátok a vérbe, amely az edényben van, és hintsétek meg a szemöldökfát és a két ajtófelet abból a vérből, amely az edényben van; ti közületek pedig senki se menjen ki az ő házának ajtaján reggelig.

23. Amikor általmegy JaHuWaH, hogy megverje az Égyiptombelieket és meglátja a vért a szemöldökfán és a két ajtófélen: elmegy JaHuWaH az ajtó mellett és nem engedi, hogy a pusztító bemenjen öldökölni a ti házaitekba.

24. Megtartsátok azért ezt a dolgot, rendtartás gyanánt, magadnak és fiaidnak mindörökre.

25. És amikor bementek a földre, amelyet JaHuWaH ád néktek, amint megmondotta vala: akkor tartsátok meg ezt a szertartást.

26. Amikor pedig a ti fiaitok mondándjának néktek: Micsoda ez a ti szertartástok?

27. Akkor mondjátok: Páskha-áldozat ez az ÖrökkéValónak, Aki elment az Izráel fiainak házai mellett Égyiptomban, amikor megverte az Égyiptombelieket, ami házainkat pedig megoltalmazta. És a nép meghajtá magát és leborula.

28. És menének és úgy cselekedének az Izráel fiai, amint megparancsolta vala JaHuWaH Mózesnek és Áronnak; úgy cselekedének.

29. Lőn pedig éjfélkor, hogy megöle az ÖrökkéValó minden elsőszülöttet Égyiptomnak földén, a Faraónak elsőszülöttétől fogva, aki az ő királyi székiben ül vala, a tömlöczbeli fogolynak elsőszülöttéig és a baromnak is minden első fajzását.

30. És fölkele a Faraó azon az éjszakán és mind az ő szolgái és egész Égyiptom, és lőn nagy jajgatás Égyiptomban; mert egy ház sem vala, amelyben halott ne lett volna.

31. És hívatá Mózeset és Áront éjszaka és mondá: Keljetek fel, menjetek ki az Én népem közül, mind ti, mind Izráel fiai és menjetek, szolgálatok az ÖrökkéValónak, amint mondatok.

2 Móz. 11,1.

32. Juhaitokat is, barmaitokat is vegyétek, amint mondatok és menjetek el és áldjatok engem is.

2 Móz. 10,26.

33. És az Égyiptombeliek erősen rajta valának, hogy a népet mentül hamarabb kiküldhessék az országból; mert azt mondják vala: mindnyájan meghalunk.

2 Móz. 6,1, 2 Móz. 11,8.

34. És a nép az ő tésztáját, minekelőtte megkelt volna, sütőteknőivel együtt ruhájába kötve, vállára veté.

35. Az Izráel fiai pedig Mózes beszéde szerint cselekedének és kérének az Égyiptombeliektől ezüst edényeket és arany edényeket, meg ruhákat.

36. JaHuWaH pedig kedvessé tette vala a népet az Égyiptombeliek előtt, hogy kérésökre hajlának és kifoszták az Égyiptombelieket.

2 Móz. 3,21, 2 Móz. 11,2.

37. És elindulának Izráel fiai Rameszeszből Szukhóthba, mintegy hatszáz ezeren gyalog, csupán férfiak a gyermekeken kívül.

4 Móz. 33,3.

38. Sok elegy nép is méne fel velök; juh is, szarvasmarha is, felette sok barom.

39. És sütének a tésztából, amelyet Égyiptomból hoztak vala, kovásztalan pogácsákat, mert meg nem kelhet vala mivelhogy kiüzetének Égyiptomból és nem késhtének s még eleséget sem készítenének magoknak.

2 Móz. 12,31, 2 Móz. 12,33.

40. Az Izráel fiainak lakása pedig, amíg Égyiptomban laknak, négyszáz harmincz esztendő vala.

Gal. 3,17.

41. És lőn a négyszáz harmincz esztendő végén, lőn pedig ugyanazon napon, hogy JaHuWaH-nak minden serege kijöve Égyiptomnak földéről.

42. JaHuWaH tiszteletére rendelt éjszaka ez, amelyen kihozta őket Égyiptom földéről; JaHuWaH tiszteletére rendelt éjszaka Izráel minden fiai előtt nemzetségről nemzetségre.

43. És mondá JaHuWaH Mózesnek és Áronnak: Ez a Páskha rendtartása:

Egy idegen származású se egyék abból.

44. Akárkinek is pénzen vett szolgája akkor egyék abból, ha körülmetélte.

45. A zsellér és a béres ne egyék abból.

46. Egy házban egyék meg; a házból ki ne vígy a húsból, és csontot se törjete össze abban.

4 Móz. 9,12, Ján. 19,36.

47. Izráel egész gyülekezete készítse azt.

48. És ha jövevény tartózkodik nálad, és Páskhát akarna készíteni JaHuWaH-nak: metéltessék körül minden férfiak, és úgy foghat annak készítéséhez, és legyen olyan, mint az országnak szülötte. Egy körülmetéletlen se egyék abból.

49. Egy törvénye legyen az ott születettnek és a jövevénynek, aki közöttetek tartózkodik.

50. És Izráel fiai mindnyájan megcselekedék; amint parancsolta vala JaHuWaH Mózesnek és Áronnak, úgy cselekedének.

51. Ugyanazon napon hozá ki az *ÖrökkéValó* az Izráel fiait Egyiptomnak földéről, az ő seregeik szerint.

13 És szóla JaHuWaH Mózesnek, mondván:

2. Nekem szentelj minden elsőszülöttet, valami megnyitja az ő anyjának méhét az Izráel fiai között, akár ember, akár barom, enyim legyen az.

4 Móz. 3,13, Luk. 2,23.

3. És mondá Mózes a népnek: Megemlékezzél e napról, melyen kijöttetek Egyiptomból, a szolgálatnak házából; mert hatalmas kézzel hozott ki onnan titeket JaHuWaH; azért ne egyetek kovászoszt.

4. Ma mentek ki az Abib hónapban.

5. És ha majd bevisz téged az *ÖrökkéValó* a Kananeusok, meg Khittheusok, meg Emoreusok, meg Khivveusok és Jebuzeusok földére, melyről megesküdött a ti atyáitoknak, hogy néked adja azt a téjjel és mézzel folyó földet: akkor ebben a hónapban végezd ezt a szertartást.

6. Hét napon át kovásztalan kenyeret egyél, a hetedik napon pedig innepet ülj JaHuWaH-nak.

7. Kovásztalan kenyeret egyél hét napon át, és ne láttassék nálad kovászos kenyér, se kovász ne láttassék a te egész határodban.

8. És add tudtára a te fiadnak azon a napon, mondván: Ez amiatt van, amit az *ÖrökkéValó* cselekedett velem, amikor kijövék Egyiptomból.

9. És legyen az néked jel gyanánt a Te kezeden és emlékezetül a te szemeid előtt azért, hogy JaHuWaH Törvénye a Te szádban legyen, mert Hatalmas Kézzel hozott ki téged JaHuWaH Egyiptomból.

10. Tartsd meg azért ezt a rendelést annak idejében esztendőről esztendőre.

11. Ha pedig beviénd téged JaHuWaH a Kananeusok földére, amiképen megesküdött néked és a te atyáidnak, és azt néked adándja:

12. JaHuWaH-nak ajánld fel akkor mindazt, ami az ő anyjának méhét megnyitja, a baromnak is, ami néked lesz, minden méhnyitó fajzását; a hímek JaHuWaH-é.

2 Móz. 34,19, 4 Móz. 8,17.

13. De a száárnak minden első fajzását báránynyal váltsd meg; ha pedig meg nem váltod, szegd meg a nyakát. Az embernek is minden elsőszülöttét megváltsd a te fiaid közül.

14. És ha egykor a te fiad téged megkérdez, mondván: *Ezért proféták házába* mondd néki: Hatalmas kézzel hozott ki minket az *ÖrökkéValó* Egyiptomból, a szolgálatnak házából.

15. És lőn, amikor a Faraó megátalkodottan vonakodék minket elbocsátani: megöle JaHuWaH minden elsőszülöttet Egyiptom földén, az ember elsőszülöttétől a barom első fajzásáig; azért áldozok én JaHuWaH-nak minden hímet, mely anyja méhét megnyitja, és megváltom az én fiaimnak minden elsőszülöttét.

16. Legyen azért jel gyanánt a Te kezeden és homlok-kötő gyanánt a te szemeid előtt, mert Hatalmas Kézzel hozott ki minket JaHuWaH Egyiptomból.

17. És lőn, amikor elbocsátá a Faraó a népet, nem vivé őket Elohim a Filiszteusok földje felé, noha közel vala az; mert mondá Elohim: Netalán mást gondol a nép, ha harczot lát, és visszatér Egyiptomba.

18. Kerülő úton vezeté azért Elohim a népet, a Veres tenger pusztájának útján; és fölfegyverkezve jövének ki Izráel fiai Egyiptom földéről.

19. És Mózes elvivé magával a József tetemeit is, mert megeskutván megeskutva vala Izráel fiait, mondván: Meglátogatván meglátogat titeket az *Igaz Teremtő*, akkor az én tetemeimet felvigyétek innen magatokkal.

1 Móz. 50,25, Józ. 24,32.

20. És elindulának Szukhótból és táborba szállának Ethámban a pusztázásán.

4 Móz 33,6.

21. JaHuWaH pedig megy vala előttök nappal Felhőoszlopban, hogy vezérelje őket az úton, éjjel pedig Tűzoszlopban, hogy világítson nekik, hogy éjjel és nappal mehessenek.

2 Móz. 40,38, 4 Móz. 10,34, 4 Móz. 14,14, 5 Móz. 1,33, Nehem. 9,12, Nehem. 9,19, Zsolt. 78,14, Zsolt. 105,39.

22. Nem távozott el a Felhőoszlop nappal, sem a Tűzoszlop éjjel a nép előtt.

14 És szóla az *ÖrökkéValó* Mózesnek, mondván:

2. Szólj az Izráel fiainak, hogy forduljanak vissza és üssenek táborn Pi-Hahiróth előtt, Migdol között és a tenger között, Baál-Czfón előtt; ezzel átellenben üssetek táborn a tenger mellett.

3. Majd azt gondolja a Faraó az Izráel fiai felől: Eltévelyedtek ezek e földön; körülfogta őket a pusztázás.

4. Én pedig megkeményítem a Faraó szívét, és üzőbe veszi őket, hogy megdicsőítsem a Faraó által és minden ő serege által és megtudják az Egyiptombeliek, hogy Én Vagyok az *ÖrökkéValó*. És úgy cselekedének.

5. És hírül vivék az egyiptomi királynak, hogy elfutott a nép, és megváltozék a Faraónak és az ő szolgálóinak szíve a nép iránt és mondának: Mit cselekedtünk, hogy elbocsátottuk Izráelt a mi szolgálatunkból!

6. Befogata tehát szekerebe és maga mellé vevé az ő népét.

7. És vőn hatszáz válogatott szekeret és Égyiptom minden egyéb szekerét és hárman-hárman valának mindeniken.

8. És megkeményíté JaHuWaH a Faraónak, az égyptomi királynak szívét, hogy űzőbe vegye az Izráel fiait; Izráel fiai pedig mennek vala nagy hatalommal.

4 Móz. 33,3.

9. És az Égyptombeliek utánok nyomulának és elérik őket a tenger mellett, ahol táboroznak vala, a Faraónak minden lova, szekere, meg lovasai és serege Pi-Hahiróth mellett, Baál-Czefón előtt.

Józs. 24,6.

10. Amint közeledék a Faraó, Izráel fiai felemelék szemeiket, és ímé az Égyptombeliek nyomukban vannak. És nagyon megfélemlének s az *ÖrökkéValó*hoz kiáltának az Izráel fiai.

11. És mondának Mózesnek: Hát nincsenek-é Égyptomban sírok, hogy ide a pusztába hoztál minket meghalni? Mit cselekedél velünk, hogy kihoztál minket Égyptomból?

12. Nem ez volt-é a szó, amit szoltunk vala hozzád Égyptomban, mondván: Hagyj békét nekünk, hadd szolgáljunk az Égyptombelieknek, mert jobb volt volna szolgálnunk az Égyptombelieknek, hogynem mint a pusztában hallunk meg.

13. Mózes pedig mondá a népnek: Ne féljetek, megálljatok! és nézzétek JaHuWaH szabadítását, amelyet ma cselekszik veletek; mert amely Égyptombelieket ma láttok, azokat soha többé nem látjátok.

2 Móz. 14,27, 2 Móz. 14,31.

14. JaHuWaH hadakozik ti érettetek; ti pedig veszteg legyetek.

15. És mondá JaHuWaH Mózesnek: Mit kiáltasz hozzám? Szólj Izráel fiainak, hogy induljanak el.

16. Te pedig emeld fel a te pálczádat és nyújtsd ki kezedet a tengerre és válaszd azt kétfelé, hogy Izráel fiai szárazon menjenek át a tenger közepén.

17. Én pedig ímé megkeményítem az Égyptombeliek szívét, hogy bemenjenek utánok, és megdicsőítetem a Faraó által és az ő egész serege által, szekerei és lovasai által.

18. És megtudják az Égyptombeliek, hogy Én vagyok JaHuWaH, ha majd megdicsőítetem a Faraó által, az ő szekerei és lovasai által.

19. Elindula azért Elohimnek Angyala, aki jár vala az Izráel tábora előtt, és méne mögéjük; a Felhőoszlop is elindula előlük s mögéjük áll.

Józs. 5,14, 2 Móz. 13,21.

20. És oda méne az Égyptombeliek tábora és az Izráel tábora közé; így lőn a felhő és a setéség: az éjszakát pedig megvilágosítja vala. És egész éjszaka nem közelítettek egymáshoz.

21. És kinyújtá Mózes az ő kezét a tengerre, JaHuWaH pedig egész éjjel erős keleti széllel hajtá a tengert és szárazzá tevé a tengert, és kétfelé válának a vizek.

Józs. 4,23, Zsolt. 78,13, Zsolt. 106,9, Zsolt. 114,3.

Ezékiel próféta könyve
22. És szárazon menének az Izráel fiai a tenger közepébe, a vizek pedig kőfal gyanánt valának nekik jobbkezők és balkezők felől.

1 Kor. 10,1, Zsid. 11,29.

23. Az Égyptombeliek pedig utánok nyomulának és bemenének a Faraó minden lovai, szekerei és lovasai a tenger közepébe.

24. És lőn hajnalkor, rátekinte az *ÖrökkéValó* az Égyptombeliek táborára a Tűz- és Felhőoszlopból és megzavará az Égyptombeliek táborát.

25. És megállítá szekereik kerekeit és nehezen vonszoltatá azokat. És mondának az Égyptombeliek: Fussunk az Izráel elől, mert JaHuWaH hadakozik érettők Égyptom ellen.

26. És szóla JaHuWaH Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet a tengerre, hogy a vizek térjenek vissza az Égyptombeliekre, az ő szekereikre s lovasaikra.

27. És kinyújtá Mózes az ő kezét a tengerre, és reggel felé visszatére a tenger az ő elébbi állapotjára; az Égyptombeliek pedig eleibe futnak vala, és JaHuWaH beleveszté az égyptomiakat a tenger közepébe.

28. Visszatérének tehát a vizek és elboríták a szekereket és a lovasokat, a Faraónak minden seregét, amelyek utánok bementek vala a tengerbe; egy sem marada meg közülök.

Zsolt. 106,11.

29. De Izráel fiai szárazon menének át a tenger közepén; a vizek pedig kőfal gyanánt valának nekik jobb- és balkezők felől.

30. És megszabadítá JaHuWaH azon a napon Izráelt az Égyptombeliek kezéből; és látá Izráel a megholt Égyptombelieket a tenger partján.

31. És látá Izráel azt a nagy dolgot, amelyet cselekedék JaHuWaH Égyptomban: félé azért a nép az *ÖrökkéValót* és hívének JaHuWaH-nak és Mózesnek, az ő szolgájának.

15 Akkor éneklé Mózes és az Izráel fiai ezt az éneket JaHuWaH-nak, és szólának mondván: Éneklek JaHuWaH-nak, mert fenséges ő, lovat lovasával tengerbe vetett.

2. Erősségem JaHuWaH és énekem, szabadítómmá lőn nekem; ez az én Elohimem, őt dicsérem, atyámnak Elohimje, őt magasztalom.

Zsolt. 118,14, Ésa. 12,2.

3. Vitéz harcos az *ÖrökkéValó*; az Ő neve JaHuWaH.

4. A Faraónak szekereit és seregét tengerbe vetette, s válogatott harcosai belefűtnek a Veres tengerbe.

5. Elborították őket a hullámok, kő módjára merültek a mélységbe.

6. Jobbod, *ÖrökkéValóm*, erő által dicsőül, jobbod *ÖrökkéValóm*, ellenséget összetör.

7. Fenséged nagyságával zúzod össze támadóid, kibocsátod haragod s megemészti az őket, mint tarlót.

8. Orrod lehelletétől feltorlódtak a vizek. És a futó habok fal módjára megálltak; a mélységes vizek megmervültek a tenger szívében.

2 Móz. 14,21, 2 Móz. 14,22.

9. Az ellenség mondá: Űzöm, utólérem őket, zsákmányt osztok, bosszúm töltöm rajtok. Kardomat kirántom, s kiirtja őket karom.

10. Leheltél lehelleteddel s tenger borítja be őket: elmerültek, mint az ólom a nagy vizekben.

11. Kicsoda elohimek közt olyan, mint Te JaHuWaH? Kicsoda olyan, mint Te, szentséggel dicső, félelemmel dicsérendő és csodatévő?

12. Kinyújtottad Jobbkezedet, és elnyelé őket a föld.

13. Kegyelmeddel vezérled te megváltott népedet, Hatalmaddal viszed be te szent lakóhelyedre.

14. Meghallják ezt a népek és megrendülnek; Filisztea lakóit reszketés fogja el.

15. Akkor megháborodának Edom fejedelmei, Moáb hatalmasait rettegés szállja meg, elcsügged a Kanaán egész lakossága.

16. Félelem és aggodalom lepi meg őket; karod hatalmától elnémulnak, mint a kő, amíg átvonul néped, *ÖrökkéValóm*! Amíg átvonul a nép, a te szerzeményed.

17. Beviszed s megtelepítéd őket örökséged hegyén, melyet *ÖrökkéValóm*, lakhelyül magadnak készítél, szentségedbe *ÖrökkéValóm*, melyet kezéd építe.

18. JaHuWaH uralkodik mind örökkön örökké.

Zsolt. 146,10.

19. Mert bémenének a Faraó lovai, szekereivel és lovasaival együtt a tengerbe, és az *ÖrökkéValó* visszafordítá reájok a tenger vizét; Izráel fiai pedig szárazon jártak a tenger közepén.

20. Akkor Miriám prófétaasszony, Áronnak nénje dobot vőn kezébe, és kimenének utánna mind az asszonyok dobokkal és tánczolva.

4 Móz. 26,59.

21. És felele nékik Miriám: Énekeljete az *ÖrökkéValónak*, mert fenséges ő, lovat lovasával tengerbe vetett.

22. Ennekutánna elindítá Mózes az Izráelt a Veres tengertől, és menének Súr pusztá felé; három napig menének a pusztában és nem találának vizet.

23. És eljutának Márába de nem ihatják vala a vizet Márában, mivelhogy keserű vala. Azért is nevezék nevét Márának.

4 Móz. 33,8.

24. És zúgolódik vala a nép Mózes ellen, mondván:

Mit igyunk?

Ezékiel próféta könyve

23. Ez pedig az *ÖrökkéValó*hoz kiálta, és mutata néki az *ÖrökkéValó* egy fát és beveté azt a vízbe, és a víz megédesedék. Ott ada néki Rendtartást és Törvényt és ott megkísérté.

26. És mondá: Ha a te JaHuWaH-nak, a te Elohimednek szavára hűségesen hallgatsz és azt cselekeszed, ami kedves az Ő szemei előtt és figyelmezel az Ő parancsolataira és megtartod minden rendelkezését: egyet sem bocsátok reád ama betegségek közül, amelyeket Égyiptomra bocsátottam, mert Én vagyok JaHuWaH, a te Gyógyítód.

27. És jutának Élimbe, és ott tizenkét forrás vala és hetven pálmafa; és tábort ütének ott a vizek mellett.

4 Móz. 33,9.

16 És elindulának Élimből és érkezék Izráel fiainak egész gyülekezete a Szin pusztájába, amely Élim között és Sinai között van, a második hónapnak tizenötödik napján, Égyiptom földéről való kijövetelök után.

2. És zúgolódik Izráel fiainak egész gyülekezete Mózes és Áron ellen a pusztában.

3. S mondának nékik Izráel fiai: Bár megholtunk volna JaHuWaH keze által Égyiptom földén, amikor a húsos fazék mellett ülünk vala, amikor jól lakhatunk vala kenyérrel; mert azért hoztatok ki minket ebbe a pusztába, hogy mind e sokaságot éhséggel öljétek meg.

4. És mondá az *ÖrökkéValó* Mózesnek: Ímé én esőképen bocsátok néktek kenyeret az égből; menjen ki azért a nép és szedjen naponként arra a napra valót, hogy megkísértsem: akar-é az Én Törvényem szerint járni, vagy nem?

5. A hatodik napon pedig úgy lesz, hogy amikor elkészítik, amit bevisznek, az kétannyi lesz, mint a mennyit naponként szedegettek.

6. És mondá Mózes és Áron Izráel minden fiainak: Estve megtudjátok, hogy az *ÖrökkéValó* hozott ki titeket Égyiptom földéről;

7. Reggel pedig meglátjátok JaHuWaH dicsőségét; mert meghallotta a ti zúgolódástokat JaHuWaH ellen. De mik vagyunk mi, hogy mi ellenünk zúgolódtok?

8. És mondá Mózes: Estve húst ad JaHuWaH ennetek, reggel pedig kenyeret, hogy jól lakjatok; mert hallotta JaHuWaH a ti zúgolódástokat, melylyel ellene zúgolódtatok. De mik vagyunk mi? Nem mi ellenünk van a ti zúgolódástok, hanem JaHuWaH ellen.

9. Áronnak pedig mondá Mózes: Mondd meg az Izráel fiai egész gyülekezetének: Járuljatok az *ÖrökkéValó* elé; mert meghallotta a ti zúgolódástokat.

10. És lőn, amikor beszéle Áron az Izráel fiai egész gyülekezetének, a pusztá felé fordulának, és ímé JaHuWaH dicsősége megjelenék a felhőben.

11. És szóla JaHuWaH Mózesnek, mondván:

12. Hallottam az Izráel fiainak zúgolódását, szólj nékik mondván: Estennen húst esztek, reggel pedig kenyérrel

laktok jól és megtudjátok, hogy Én vagyok JaHuWaH, a ti Elohimtek.

13. És lőn, hogy estve fürjek jövének fel és ellepék a táborn, reggel pedig harmatszállítás lőn a tábor körül.

14. Amikor pedig a harmatszállítás megszűnék, imé a pusztának színén apró gömbölyegek valának, aprók, mint a dara a földön.

4 Móz. 11,7.

15. Amint megláták az Izráel fiai, mondának egymásnak: Mán ez! mert nem tudják vala mi az. Mózes pedig mondá nékik: Ez az a kenyér, melyet JaHuWaH adott néktek eledelül.

Ján. 6,31.

16. JaHuWaH parancsolata pedig ez: Szedjen abból ki-ki a mennyit megehetik; fejenként egy ómert, a hozzátok tartozók száma szerint szedjen ki-ki azok részére, akik az ő sátorában vannak.

17. És aképen cselekedének az Izráel fiai és szedének ki többet, ki kevesebbet.

18. Azután megmérik vala ómerrel, és annak, aki többet szedett, nem vala fölöslege, és annak, aki kevesebbet szedett, nem vala fogyatkozása: ki-ki annyit szedett, a mennyit megehetik vala.

2 Kor. 8,15.

19. Azt is mondá nékik Mózes: Senki ne hagyjon abból reggelre.

20. De nem hallgatának Mózesre, mert némelyek hagyának abból reggelre; és megférgekedék s megbüszhődék. Mózes pedig megharagudék reájok.

21. Szedék pedig azt reggelenként, ki-ki amennyit megehetik vala, mert ha a nap felmelegedett, elolvad vala.

22. A hatodik napon pedig két annyi kenyeret szednek vala, két ómerrel egyre-egyre. Eljövének pedig a gyülekezet fejedelmei mindnyájan és tudtára adták azt Mózesnek.

23. Ő pedig mondá nékik: Ez az, amit az *ÖrökkéValó* mondott:

Aholnap Nyugalom napja, JaHuWaH-nak szentelt Szombat; amit sütni akartok, süssétek meg, és amit főzni akartok, főzzétek meg; ami pedig megmarad, azt mind tegyétek el magatoknak reggelre.

2 Móz. 35,2, 2 Móz. 35,3.

24. És eltevék azt reggelre, a szerint, amint Mózes parancsolta vala, és nem büszhődék meg s fereg sem vala benne.

25. És mondá Mózes: Ma egyétek azt meg, mert ma JaHuWaH Szombatja van; ma nem találjátok azt a mezőn.

26. Hat napon szedjétek azt, de a hetedik napon ~~Ezékél prófétája könyve~~ *szombat* az, amikor nem lesz.

27. És lőn Hetednapon: kimenének a nép közül, hogy szedjenek, de nem találának.

28. És mondá az *ÖrökkéValó* Mózesnek: Meddig nem akarjátok megtartani az én parancsolataimat és törvényeimet?

29. Lássátok meg! JaHuWaH adta néktek a Szombatot; azért ad ő néktek hatodnapon két napra való kenyeret. Maradjatok vesztig, ki-ki a maga helyén; senki se menjen ki az ő helyéből a hetedik napon.

30. És nyugoszik vala a nép a hetedik napon.

31. Az Izráel háza pedig Mánnak nevezé azt; olyan vala az, mint a kóriándrom magva, fehér; és íze, mint a mézes pogácsáé.

4 Móz. 11,7.

32. És mondá Mózes: Ezt parancsolja JaHuWaH:

Egy teljes ómernyi tartsatok meg abból maradékaitok számára, hogy lássák a Kenyeret, amellyel éltettek titeket a pusztában, amikor kihoztalak titeket Egyiptom földéről.

33. Áronnak pedig mondá Mózes: Végy egy edényt és tégy bele egy teljes ómer Mánt és tedd azt JaHuWaH eleibe, hogy megtartassék maradékaitok számára.

34. Amint parancsolta vala JaHuWaH Mózesnek, eltevé azt Áron a biznyságtétel ládája elé, hogy megtartassék.

35. Az Izráel fiai pedig negyven esztendőn át evék a Mánt, míg lakó földre jutának; Mánt evének mind addig, amíg a Kanaán földének határához jutának.

Józs. 5,12.

36. Az ómer pedig az éfának tizedrésze (*azaz 4,5 liter*).

17 És elindula Izráel fiainak egész gyülekezete a Szin pusztájából JaHuWaH rendeléséhez képest az ő útjuk rendje szerint és táborn ütének Refidimben. De a népnek nem vala inni való vize.

4 Móz. 33,12, 4 Móz. 33,14.

2. Verseng (*pörlekedék*) vala azért a nép Mózesrel és mondák: Adjatok nekünk vizet, hogy igyunk. És mondá nékik Mózes: Miért versengtek én velem? Miért kísértitek az *ÖrökkéValót*?

4 Móz. 20,2.

3. És szomjúhozik vala ott a nép a vízre és zúgolódék a nép Mózes ellen és mondá: Miért hoztál ki minket Egyiptomból? hogy szomjúsággal ölj meg minket, gyermekeinket és barmainkat?

4. Mózes pedig az *ÖrökkéValó*hoz kiáltá mondván: Mit cselekedjem ezzel a néppel? Kevés hijja, hogy meg nem köveznek engemet.

5. És az *ÖrökkéValó* mondá Mózesnek: Eredj el a nép előtt és végy magad mellé Izráel vénei közül; pálczádat is, amellyel a folyót megsujtottad, vedd kezébe és indulj el.

2 Móz. 4,2, 2 Móz. 14,16.

4. A másinak neve pedig Eliézer; mert: Az én atyám ~~Eliézer~~ *Eliézer* ~~Eliezer~~ *Eliezer* segített megengem és megszabadított engem a Faraó fegyverétől.

5. Eljuta tehát Jethró, a Mózes ipa, az ő fiaival és feleségével Mózeshez a pusztába, ahol ő táborozott vala Elohim hegye mellett.

8. Eljőve pedig Amálek és hadakozék Izráel ellen Refidimben.

9. És mondá Mózes Józsuénak: Válaszsz nekünk férfiakat és menj el, ütközzél meg Amálekkel. Holnap én a halom tetejére állok és Elohim pálczája kezemben lesz.

10. És úgy cselekedék Józsué amint mondotta vala néki Mózes, megütközék Amálekkel: Mózes, Áron és Húr pedig felmenének a halom tetejére.

11. És lőn, amikor Mózes felemelé kezét, Izráel győz
vala; Amikor pedig leereszté kezét, Amálek győz vala.

12. Amikor azért Mózes kezei elnehezédének, követ hozának és alája tevék, hogy arra üljön; Áron pedig és Húr tartják vala az ő kezeit, egy felől az egyik, más felől a másik, és felemelve maradának kezei a nap lementéig.

13. Józsué pedig leveré Amáleket és az ő népét fegyveréljével.

14. És mondá JaHuWaH Mózesnek: Írd meg ezt emlékezetül tekercsbe és add tudtára Józsuénak, hogy mindenestől eltörlöm Amálek emlékezetét az ég alól.

4 Móz. 24,20, 5 Móz. 25,17, 5 Móz. 25,19, 1 Sám. 15,2, 1 Sám. 15,3.

15. És építé Mózes oltárt és nevezé nevét
JaHuWaH -Niszszi-nek (az ÖrökkéValó az én
Hadijélvényem).

16. És mondá: Megesküdött az *ÖrökkéValó*, hogy harcza lesz az *ÖrökkéValó*nak Amálek ellen nemzetségről nemzetségre.

18 És meghallá Jethró, Midián papja, Mózes ipa, mindazt, amit Elohim Mózesrel és Izráellel az ő népével cselekedett vala, hogy kihozta JaHuWaH Izráelt Égyiptomból.

2. És felvevé Jethró, a Mózes ipa Czipporát, a Mózes feleségét - miután haza bocsátotta őt -

3. és az ő két fiát is, akik közül az egyiknek neve Gersom, mert azt mondotta vala: Bujdosó valék az idegen földön;

7. Kiméne azért Mózes az ő ipa eleibe és meghajtá magát és megcsókolá őt; és megkérdek egymást állapotuk felől és bemenének a sátorba.

8. És elbeszélé Mózes az ő ipának mind azt, amit JaHuWaH a Faraóval és az Egyiptombeliekkel cselekedett vala Izráélért; mindazt a sok bajt, amelyek útközbén érték vala őket, és mimódon szabadította meg őket JaHuWaH.

9. És örvendeze Jethró mindazon a jón, amit az *ÖrökkéValó* az Izráellel cselekedett vala, hogy megszabadítá őt az Égiptombeliek kezéből.

10. És mondá Jethró: Áldott legyen az *ÖrökkéValó*, Aki megszabadított titeket az Egyiptombeliek kezéből és a Faraó kezéből; Aki megszabadította a népet az Egyiptombeliek keze alól.

11. Most tudom már, hogy nagyobb JaHuWaH minden elohimnél; mert az lett vesztőkre, amivel ellenők vétkeztek.

12. És Jethró, a Mózes ipa égőáldozattal és véresáldozattal áldozék Elohimnek; Áron pedig és Izráel minden vénei jövének, hogy kenyeret egyenek a Mózes ipával Elohim előtt.

13. És lőn másod napon, leüle Mózes törvényt tenni a népnek; a nép pedig áll vala Mózes előtt reggeltől estig.

14. S amikor látja vala Mózes ipa mind azt, amit ő a néppel cselekedék, mondá: Mi dolog az, amit te a néppel cselekszel; miért ülsz te egymagad, mind az egész nép pedig előtted áll reggeltől estig?

15. És mondá Mózes az ő ipának:

Mert a nép Elohim akaratát tudakolni jön hozzám;

16. Ha ügyök-bajok van, én hozzám jönnek és törvényt teszek az ember között és felebarátja között és tudtára adom Elohim Végezéseit és Törvényeit.

17. Mózes ipa pedig mondá néki: Nem jó az, amit te cselekszel.

18. Felettébb kifáradsz te is, ez a nép is, amely veled van; mert erőd felett való dolog ez, nem végezheted azt egymagad.

19. Most azért hallgass az én szavamra, tanácsot adok néked és Elohim veled lesz. Te légy a népnek szózólója Elohim előtt, és te vidd az ügyeket *az Igaz Teremtő* eleibe.

5 Móz. 1,9.

20. És tanítsd őket a Rendeletekre és Törvényekre és add tudtokra az utat, amelyen járnok kell és a tenni valót, amelyet tenniök kell.

21. És szemelj ki magad az egész nép közül derék, elohimfélő férfiakat, igazságos férfiakat, akik gyűlölik a haszonlesést és tedd közöttük előjárókká, ezeredesekké, századosokká, ötvenedesekké és tizedesekké.

22. Ezek tegyenek ítéletet a népnek minden időben, úgy, hogy minden nagyobb ügyet te elődbe hozzanak, minden csekélyebb dologban pedig ők ítéljenek; így könnyítve lesz rajtad, ha azt veled együtt hordozzák.

23. Ha ezt cselekszed és Elohim is parancsolja néked: megállhatsz és az egész nép is helyére jut békességben.

24. És hallgata Mózes az ő ipa szavára és mindazt megtevő, amit mondott vala.

25. És választá Mózes az egész Izráelből derék férfiakat és a nép fejeivé tevő őket, ezeredesekké, századosokká, ötvenedesekké, és tizedesekké.

26. És ítélk vala a népet minden időben; a nehéz dolgokat Mózes elé viszik vala, minden kisebb dologban pedig ők ítélnek vala.

27. És elbocsátá Mózes az ő ipát, és ez elméne hazájába.

19 A harmadik hónapban azután, hogy kijöttek vala Izráel fiai Egyiptom földéről, azon a napon érkezének a Sinai pusztába.

2. Refidimből elindulván, érkezének a Sinai pusztába és táborba szállának a pusztában; a hegygyel átellenben szálla pedig ott táborba az Izráel.

3. Mózes pedig felméne Elohimhez, és szóla hozzá JaHuWaH a hegyről, mondván: Ezt mondd a Jákób házanépének és ezt add tudtára az Izráel fiainak.

Csel. 7,38.

4. Ti láttátok, amit Egyiptommal cselekedtem, hogy hordoztalak titeket sas szárnyakon, és magamhoz bocsátottalak titeket.

5 Móz. 29,2.

5. Mostan azért, ha figyelmesen hallgattok szavamra és megtartjátok az én szövetségemet, úgy ti lesztek nékem valamennyi nép közt az enyéim; mert enyim az egész Föld.

5 Móz 7,6, Zsolt. 24,1, Zsolt 24,6.

6. És lesztek ti nékem papok birodalma és szent nép. Ezek azok az ígék, amelyeket el kell mondanod Izráel fiainak.

1 Pét. 2,9.

7. Elméne azért Mózes és egybehívá a nép véneit és eleikbe adá mindazokat a beszédeket, amelyeket parancsolt vala néki *az ÖrökkéValó*.

8. És az egész nép egy akarattal felele és monda: Valamit rendelt JaHuWaH, mind megteszszük. És megvív Mózes JaHuWaH-nak a nép beszédét.

Józs. 24,21, Józs. 24,24.

9. És monda JaHuWaH Mózesnek: Ímé én hozzád *Ezékias próféta könyve* a hegyemályaiban, hogy hallja a nép Amikor beszélek veled és higgyenek néked mindörökké. És elmondá Mózes JaHuWaH-nak a nép beszédét.

2 Móz. 19,16, 2 Móz. 19,20.

10. JaHuWaH pedig monda Mózesnek: Eredj el a néphez és szenteld meg őket ma, meg holnap és hogy mossák ki az ő ruháikat;

Józs. 3,5.

11. És legyenek készek harmadnapra; mert harmadnapon leszál *az ÖrökkéValó* az egész nép szeme láttára a Sinai hegyre.

12. És vess határt a népnek köröskörül, mondván: Vigyázzatok magatokra, hogy a hegyre fel ne menjetek s még a szélét se érintsetek; mindaz, ami a hegyet érinti, halállal haljon meg.

13. Ne érintse azt kéz, hanem kövel köveztessek meg, vagy nyíllal nyilaztassék le; akár barom, akár ember, ne éljen. Amikor a kürt hosszan hangzik, akkor felmehetnek a hegyre.

Zsid. 12,20.

14. Leszálla azért Mózes a hegyről a néphez, és megszentelé a népet, és megmosák az ő ruháikat.

15. És monda a népnek: Legyetek készen harmadnapra; asszonyhoz ne közelítetek.

16. És lőn harmadnapon virradatkor, mennydörgések, villámlások és sűrű felhő lőn a hegyen és igen erős kürtzengés; és megrémüle mind az egész táborbeli nép.

Zsid. 12,18, Zsid. 12,19.

17. És kivezeté Mózes a népet a táborból Elohim eleibe és megállának a hegy alatt.

5 Móz. 4,10.

18. Az egész Sinai hegy pedig füstölög vala, mivelhogy leszállott arra JaHuWaH tűzben és felmegy vala annak füstje, mint a kemenczének füstje; és az egész hegy nagyon reng vala.

5 Móz. 4,11, Bir. 5,5, Zsolt. 68,9.

19. és a kürt szava mindinkább erősödik vala; Mózes beszél vala és Elohim felel vala néki hangosan.

Zsid. 12,19.

20. Leszálla tehát JaHuWaH a Sinai hegyre, a hegy tetejére, és felhívá JaHuWaH Mózes a hegy tetejére, Mózes pedig felméne.

21. És monda *az ÖrökkéValó* Mózesnek: Menj alá, intsd meg a népet, hogy ne törjön előre *az ÖrökkéValót* látni, mert közülök sokan elhullanak.

22. És a papok is, akik JaHuWaH eleibe járulnak, szenteljék meg magokat, hogy reájok ne rontson JaHuWaH.

23. Mózes pedig monda *az ÖrökkéValónak*: Nem jöhet fel a nép a Sinai hegyre, mert te magad intettél minket, mondván: Vess határt a hegy körül, és szenteld meg azt.

24. De *az ÖrökkéValó* monda néki: Eredj, menj alá, és jöjj fel te és Áron is veled; de a papok és a nép ne

törjenek előre, hogy feljöjjenek az ÖrökkéValóhoz; hogy reájok ne rontson.

25. Aláméne azért Mózes a néphez, és megmondá nekik.

20 És szólá Elohim mindezeket az igéket, mondván:

5 Móz. 5,6, 5 Móz. 5,21, Mát. 5,17, Mát. 5,48.

2. Én, JaHuWaH, Vagyok a te Elohimed, Aki kihoztalak téged Egyiptomnak földéről, a szolgálat házából.

5 Móz. 5,6, 5 Móz. 5,21.

3. Ne legyenek néked idegen elohimeid én előttem.

Józs. 24,14.

4. Nem csinász magadnak faragott képet, és semmi hasonlót azokhoz, amelyek fenn az Égben, vagy amelyek alant a Földön, vagy amelyek a vizekben a föld alatt vannak.

3 Móz. 26,1, Zsolt. 97,7, Ésa. 40,18, Ésa. 40,25.

5. Nem fogod azokat imádni és sem tisztelni azokat; mert Én, JaHuWaH, a te Elohimed, féltőn-szerető Elohim vagyok, Aki megbüntettem az atyák vétkeit a fiakban, harmad és negyediziglen, akik engem gyűlölnék.

6. De irgalmasságot cselekszem ezeriziglen azokkal, akik engem szeretnek, és az Én parancsolataimat megtartják.

7. JaHuWaH-nak, a te Elohimednek nevét hiába fel nem veszed; mert nem hagyja JaHuWaH büntetés nélkül, aki az Ő nevét hiába felveszi.

3 Móz. 19,12, Mát. 5,33, Mát. 5,34.

8. Megemlékezzél a Szombatnapról, hogy megszenteljéd azt.

Ezék. 20,12, 2 Móz. 35,2.

9. Hat napon át fogsz munkálkodni, és végezni minden dolgodat;

2 Móz. 23,12, 2 Móz. 34,21, 3 Móz. 23,3.

10. De a hetedik nap JaHuWaH-nak, a te Elohimednek Szombatja: semmi dolgot sem fogsz tenni azon se magad, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálóleányod, se barmod, se jövevényed, aki a te kapuidon belől van;

2 Móz. 16,23.

11. Mert hat napon teremté JaHuWaH az Eget és a Földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megnyugovék. Azért megáldá JaHuWaH a Szombat napját, és megszentelé azt.

1 Móz. 2,2, 1 Móz. 2,3.

12. Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj azon a földön, amelyet JaHuWaH, a te Elohimed ád te néked.

Mát. 15,4, Mát. 19,19, Márk. 10,19, Luk. 18,20, Eféz. 6,2.

13. Nem ölsz.

Mát. 5,21, Mát. 5,22, Róm. 13,9.

14. Nem paráználkods.

Mát. 5,27, Mát. 5,28, Jak. 2,11.

15. Nem lopsz.

Ezékiel próféta könyve

2 Móz. 22,1, Eféz. 4,28.

16. Nem teszel a te felebarátod ellen hamis tanúbizonyságot.

5 Móz. 19,16, 5 Móz. 19,21.

17. Nem kívánod a te felebarátodnak házát. Nem kívánod a te felebarátodnak feleségét, se szolgálóját, se szolgálóleányát, se ökrét, se szamarát, és semmit, ami a te felebarátodé.

Róm. 7,7, 5 Móz. 5,21.

18. Az egész nép pedig látja vala a mennydörgéseket, a villámlásokat, a kürt zengését és a hegy füstölgését. És látja vala a nép, és megrémüle, és hátrább áll.

19. És mondanak Mózesnek: Te beszélj velünk, és mi hallgatunk; de az Igaz Teremtő ne beszéljen velünk, hogy meg ne haljunk.

Zsid. 12,19.

20. Mózes pedig monda a népnek: Ne féljetek; mert azért jött Elohim, hogy titeket megkísértsen, és hogy az ő félelme legyen előttetek, hogy ne vétkezzetek.

21. Távol áll a nép, Mózes pedig közelebb méne a felhőhöz, amelyben Igaz Teremtő vala.

2 Móz. 19,16, 2 Móz. 19,17.

22. És monda az ÖrökkéValó Mózesnek: Ezt mondd az Izráel fiainak: Magatok láttátok, hogy az Égből beszéltem veletek.

23. Ne csináljatok én mellém ezüst elohimeket, és arany elohimeket se csináljatok magatoknak.

24. Földből csinálj nékem oltárt, és azon áldozd a te égő- és hálaáldozatodat, juhaidat és ökreidet. Valamely helyen akarom, hogy az Én nevemről megemlékezzetek, elmegyek tehozzád és megáldalak téged.

25. Ha pedig kövekből csinálsz nékem oltárt, ne építsd azt faragott kőből: mert amint faragó vasadat rávetetted, megfertőztetted azt.

5 Móz. 27,5, Józs. 8,30, Józs. 8,31.

26. Lépcsőkön se menj fel az én oltáromhoz, hogy a te szemérmed fel ne fedeztessék azon.

21 Ezek pedig azok a rendeletek, amelyeket eleikbe kell terjesztened:

2. Ha héber szolgát vásárolsz, hat esztendeig szolgáljon, a hetedikben pedig szabaduljon fel ingyen.

5 Móz. 15,12, Jer. 34,14.

3. Ha egyedül jött, egyedül menjen el; ha feleséges ember, menjen el vele a felesége is.

4. Ha az ő ura adott neki feleséget, és ez fiaikat vagy leányokat szült neki: az asszony, gyermekeivel együtt legyen az ő uráé; ő pedig egyedül menjen el.

5. De ha a szolga azt monda: Szeretem az én uramat, az én feleségemet és fiaimat, nem akarok felszabadulni:

5 Móz. 15,16.

6. Akkor vigye őt az ura a bírák elé, és állítsa az ajtóhoz vagy az ajtófélféhez, és az ő ura fúrja által az ő fülét árra, és szolgálja őt mindörökké.
7. És ha valaki az ő leányát szolgálóul adja el, ne úgy menjen el, mint a szolgák mennék.
8. Ha nem tetszik az ő urának, hogy eljegyezze őt magának, akkor váltassa ki; arra, hogy idegen népnek eladja, nincs hatalma, mivel hűtlen volt hozzá.
9. Ha pedig a fiának jegyzi el őt: a leányok törvénye szerint cselekedjék vele.
10. Ha mást vesz magának: ennek ételét, ruházatát és házasságbeli igazát alább ne szállítsa.
11. Ha ezt a hármat nem cselekszi vele: akkor menjen az el ingyen, fizetés nélkül.
12. Aki úgy megver valakit, hogy meghal, halállal lakoljon. *3 Móz. 24,17.*
13. De ha nem leselkedett, hanem az Igaz Teremtő ejtette kezébe: úgy helyet rendezek néked, ahová meneküljön. *4 Móz. 35,11, 5 Móz. 19,3, Józs. 20,2, Józs. 20,3.*
14. Ha pedig valaki szándékosan tör felebarátja ellen, hogy azt orvúl megölje, oltáromtól is elvidd azt a halálra.
15. Aki megveri az ő atyját vagy anyját, halállal lakoljon.
16. Aki embert lop, és eladja azt, vagy kezében kapják, halállal lakoljon.
17. Aki szidalmazza az ő atyját vagy anyját halállal lakoljon. *3 Móz 20,9, Péld. 20,20, Mát. 15,4, Márk. 7,10.*
18. És ha férfiak összevesznek, és megüti valaki az ő felebarátját kövel vagy öklével, és nem hal meg, hanem ágyba esik:
19. Ha felkél, és mankóján kinn jár: ne legyen büntetve az, aki megütötte; csupán fekvéséért fizessen és gyógyíttassa meg.
20. Ha pedig valaki úgy üti meg szolgáját vagy szolgálóját bottal, hogy az meghal keze alatt, büntetessék meg.
21. De ha egy vagy két nap életben marad, ne büntetessék meg, mert pénze ára az.
22. Ha férfiak veszekednek és meglöknek valamely terhes asszonyt, úgy, hogy idő előtt szül, de egyéb veszedelem nem történik: bírságot fizessen a szerint, amint az asszony férje azt reá kivetí, de bírák előtt fizessen.
23. De ha veszedelem történik: akkor életért életet adj.
24. Szemet szemért, fogat fogért, kezét kézért, lábat lábért; *3 Móz. 24,20, 5 Móz. 19,21, Mát. 5,38.*
25. Égetést égetésért, sebet sebért, kéket kékért.
26. Ha valaki az ő szolgájának szemét, vagy szolgálójának szemét úgy üti meg, hogy elpusztul, bocsássa azt szabadon az ő szeméért.
27. Ha pedig szolgájának fogát, vagy szolgálójának fogát üti ki, bocsássa azt szabadon az ő fogáért.
28. Ha férfit vagy asszonyt öklel meg egy ökör, úgy, hogy megfagyjon, kövezzék meg az ökör, és húsát meg ne egyék; de az ökörnek ura ártatlan. *1 Móz. 9,5.*
29. De ha az ökör azelőtt is öklelős volt, és annak urát megintették, és még sem őrizte azt, és férfit vagy asszonyt ölt meg: az ökör kövezzék meg, és az ura is halállal lakoljon.
30. Ha pénzváltást vetnek reá, fizessen lelke váltásáért annyit, amennyit reá kivetnek.
31. Akár fiút ökleljen meg, akár leányt ökleljen meg: e szerint a rendelet szerint kell cselekedni.
32. Ha szolgát öklel meg az ökör vagy szolgálót: adassék azok urának harmincz ezüst siklus, az ökör pedig kövezzék meg.
33. Ha pedig valaki vermet nyit meg, vagy ha valaki vermet ás, és nem fedi azt be, és ökör vagy szamár esik bele:
34. A verem ura fizessen; pénzül térítse meg azok urának, a hulla pedig legyen az övé.
35. És ha valakinek ökre megdöfi az ő felebarátja ökrét, úgy, hogy az elpusztul: adják el az eleven ökröt, és az árát osszák meg, és a hullát is osszák el.
36. Vagy ha tudták, hogy az ökör már azelőtt öklelős volt, és nem őrizte azt annak ura: fizessen ökröt az ökrért, a hulla pedig az övé legyen.
- 22** Ha valaki ökröt vagy bárányt lop, és levágja vagy eladja azt: öt barmot fizessen egy ökrért, és négy juhot egy bárányért. *2 Sám. 12,6.*
2. Ha ház-fölverésen kapják a tolvajt, és úgy megverik, hogy meghal, nincs vérbűn miatta.
3. Ha reá süttött a nap, vérbűn van miatta: fizessen; ha nincs néki: adassék el tolvajságáért.
4. Ha elevenen kapják kezében a lopott jószágot, akár ökör, akár szamár, akár juh: két annyit fizessen érte.
5. Ha valaki mezőt vagy szőlőt étet le, úgy, hogy barmát elereszti, és az a más mezején legel: mezejének javából és szőlőjének javából fizesse meg a kárt.
6. Ha tűz támad, és tövisbe kap, és megég az asztag, vagy a lábon álló gabona, vagy a mező: fizesse meg a kárt, aki a tüzet gyújtotta.
7. Ha valaki pénzt vagy edényeket ad felebarátjának megőrzés végett, és ellopják annak a férfinak házából: ha megtalálják a tolvajt, fizessen kétannyit.
8. Ha nem találják meg a tolvajt, a ház urát vigyék a bírák eleibe; hogy nem nyújtotta-e ki kezét az ő felebarátja vagyónára.
9. Akármilyen bűn dolgában, akár ökör, akár szamár, akár juh, akár ruha, akármilyen elveszett jószág az, amiről azt mondja: ez az; mindkettőjük ügye a bírák eleibe menjen, és akit a bírák bűnösnek mondanak, fizessen két annyit az ő felebarátjának.

10. Ha valaki szamarat vagy ökröt vagy bárányt, vagy akármiféle barmot ad az ő felebarátja gondviselése alá, és az elhull, vagy megsérül, vagy elhajtatik, úgy, hogy senki sem látta: *Ezék. 34,16*
11. JaHuWaH-ra való esküvés legyen kettejük közt, hogy nem nyújtotta-e ki kezét felebarátja vagyonára; és ezt fogadja el annak ura, és az semmit se fizessen.
12. Ha pedig ellopták tőle: megfizessen az urának. *1 Móz. 31,39.*
13. Ha széttépetett, hozza el azt bizonyosságul; a széttépettet nem fizeti meg. *1 Móz. 31,39.*
14. Ha pedig valaki kölcsön kér az ő felebarátjától, és az megsérül vagy elhull urának távollétében: fizesse meg a kárt.
15. Ha ura vele van, nem fizet; ha bérbe adatott, bérébe megy.
16. Ha valaki hajadont csábít el, aki nincs eljegyezve, és vele hál: jegyajándékkal jegyezze azt el magának feleségül. *5 Móz. 22,28, 5 Móz. 22,29.*
17. Ha annak atyja nem akarja azt néki adni: annyi pénzt adjon, amennyi a hajadonok jegyajándéka.
18. Varázsló asszonyt ne hagyj életben.
19. Aki barommal közösül, halállal lakoljon. *3 Móz. 18,23, 3 Móz. 20,15.*
20. Aki elohimeknek áldozik, nem csupán JaHuWaH-nak, megölettesék. *5 Móz. 17,2, 5 Móz. 17,5.*
21. A jövevényen ne hatalmaskodjál, és ne nyomorgasd azt, mert jövevények voltak Égyiptom földén. *3 Móz. 19,34.*
22. Egy özvegyet vagy árvát se nyomorítsatok meg. *Zak. 7,10.*
23. Ha nyomorgatod azt, és hozzám kiált, meghallgatom az ő kiáltását.
24. És felgerjed haragom, és megöllek titeket fegyverrel, és a ti feleségeitek özvegyekké lesznek, a ti fiaitok pedig árvákká.
25. Ha pénzt adsz kölcsön az Én népemnek, a szegénynek, aki veled van; ne légy hozzá olyan, mint a hitelező; ne vessetek reá uzsorát. *3 Móz. 25,35, 3 Móz. 25,37, Zsolt. 15,5, Ezék. 18,8.*
26. Ha zálogba veszed a te felebarátod felső ruháját: naplemente előtt visszaadd azt néki: *5 Móz. 24,12, 5 Móz. 24,13.*
27. Mert egyetlen takarója, testének ruhája az: miben háljon? Bizony, ha én hozzám kiált, meghallgatom; mert Én irgalmas vagyok.
28. A bírakat ne szidalmazd, és néped fejedelmét ne átkozd. *Csel. 23,3, Csel. 23,5.*
29. Gabonáddal és boroddal ne késlekedjél; fiaid elsőszülöttét nékem add. *2 Móz. 13,2, 2 Móz. 13,12.*
30. Hasonlóképen cselekedjél ökröddel, juhoddal; hét napig fogd meg anyjával, a nyolczadik napon nékem add azt. *3 Móz. 22,27.*
31. És szent emberek legyenek én előttem; a mezőn széttépett húst meg ne egyétek; az ebnek vessétek azt. *3 Móz. 22,8.*
- 23** Hazug hírt ne hordj; ne fogj kezet a gonoszszal, hogy hamis tanú ne légy.
2. Ne indulj a sokaság után a gonoszra, és peres ügyben ne vallj a sokasággal tartva, annak elfordítására.
3. Szegénynek se kedvezz az ő peres ügyében. *3 Móz. 19,15.*
4. Ha előltalálod ellenséged eltévedt ökrét vagy szamarát: hajtsd vissza néki. *5 Móz. 22,1.*
5. Ha látod, hogy annak a számára, aki téged gyűlöl, a teher alatt fekszik, vigyázz, rajta ne hagyj; oldd le azt ő vele együtt. *5 Móz. 22,4.*
6. A te szegényednek igazságát el ne fordítsd az ő perében. *5 Móz. 27,19.*
7. A hazug beszédőtől távol tartsd magad, és az ártatlant s az igazat meg ne öld; mert Én nem adok igazat a gonosznak. *Péld. 19,5.*
8. Ajándékot el ne végy: mert az ajándék megvakítja a szemeseiket, és elfordítja az igazak ügyét. *5 Móz. 16,19.*
9. A jövevényt ne nyomorgasd; hiszen ti ismeritek a jövevény életét, mivelhogy jövevények voltak Égyiptom földén. *2 Móz. 22,21, 5 Móz. 24,17, 5 Móz. 24,18.*
10. Hat esztendeig vedd be a te földedet és takard be annak termését; *3 Móz. 25,3.*
11. A hetedikben pedig pihentesd azt, és hagyd úgy, hogy egyék meg a te néped szegényei; ami pedig ezektől megmarad, egye meg a mezei vad. E képen cselekedjél szőlőddel és olajfáddal is.
12. Hat napon át végezd dolgaidat, a hetedik napon pedig nyúgodjál, hogy nyúgodjék a te ökröd és szamarad, és megpihenjen a te szolgálód fia és a jövevény. *2 Móz. 20,9, 2 Móz. 31,16, 2 Móz. 31,17.*
13. Mindazt, amit néktek mondtam, megtartsátok, és idegen elohimek nevét ne emlegessétek; ne hallassék az a Te szádból.
14. Háromszor szentelj nékem innepet esztendőnként.
15. A kovásztalan kenyér innepét tartsd meg; hét nap egyél kovásztalan kenyeret, amint megparancsoltam néked, az Abib hónap ideje alatt; mert akkor jöttél ki Égyiptomból: és üres kézzel senki se jelenjék meg szíнем előtt. *2 Móz. 13,4, 2 Móz. 13,6, 2 Móz. 13,7, 2 Móz. 34,20.*

16. És az aratás innepét, munkád zsongóját, amelyet elvetettél a mezőn; és a takarodás innepét az esztendő végén, amikor termésedet betakarítod a mezőről.

17. Esztendőnként háromszor jelenjék meg minden férfiad JaHuWaH Elohim színe előtt.

5 Móz. 16,16, 2 Móz. 34,23.

18. Ne ontsd ki az én áldozatom vérét kovászos kenyér mellett, és ünnepi áldozatom kövére meg ne maradjon reggelig.

19. A te földed zsongójának elsejét vidd el a te ÖrökkéValódnak, az Igaz Teremtődnék házába. Ne főzd meg a gödölyét az ő anyjának tejében.

2 Móz 34,26

20. Ímé én Angyalt bocsátok el te előtted, hogy megőrizzen téged az útnan, és bevigyen téged arra a helyre, amelyet elkészítettem.

2 Móz. 33,2.

21. Vigyázz magadra előtte, és hallgass az ő szavára; meg ne bosszantsd őt, mert nem szenved el a ti gonoszságaitokat; mert az Én nevem van ő benne.

22. Mert ha hallgatándasz az ő szavára; és mindazt megcselekedéted, amit mondok: akkor ellensége leszek a te ellenségeidnek, és szorongatom a te szorongatódát.

23. Mert az Én Angyalom te előtted megyen és beviszen téged az Emoreusok, Khitteusok, Perizeusok, Kananeusok, Khivveusok és Jebuzeusok közé, és kiirtom azokat.

24. Ne imádd azoknak elohimeit és ne tiszteld azokat, és ne cselekedjél az ő cselekedeteik szerint; hanem inkább döntögesd le azokat és tördeld össze bálványait.

25. És szolgáljátok az ÖrökkéValót, a ti Elohimteket, akkor megáldja a te kenyeredet és vizedet; és eltávolítom ti közületek a nyavalyát.

26. El sem vetél, meddő sem lesz a te földeden semmi; napjaid számát teljessé teszem.

5 Móz. 7,14.

27. Az én rettentésemet bocsátom el előtted, és minden népet megrettentek, amely közé mégy, és minden ellenségedet elfutamtatam előtted.

28. Darazsat is bocsátok el előtted és kiűzi előled a Khivveust, Kananeust és Khitteust.

Józs. 24,12.

29. De nem egy esztendőben üzőm őt ki előled, hogy a föld pusztává ne legyen, és meg ne sokasodjék ellened a mezei vad.

30. Lassan-lassan üzőm őt ki előled, míg megsaporodol és bírhatod a földet.

31. És határod a Veres tengertől a Filiszteusok tengeréig vetem és a pusztától fogva a folyóvízig; mert kezeitekbe adom annak a földnek lakosait, és kiűződ azokat előled.

32. Ne köss szövetséget se azokkal, se az ő elohimeikkel.

5 Móz. 7,2.

33. Ne lakjanak a te földeden, hogy bűnbe ne ejtsenek el, mert ha az ő elohimeiket szolgálád, vesztetre lenne az néked.

24 És mondá Mózesnek: Jöjj fel JaHuWaH-hoz te és Áron, Nádáb és Abihu, és az Izráel vénei közül hetvenen, és hajtsátok meg magatokat előtte távolról.

2. És csak Mózes közeledjék JaHuWaH-hoz, amazok pedig ne közeledjenek, és a nép se jöjjön fel vele.

3. Elméne azért Mózes, és elbeszélé a népnek az ÖrökkéValó minden beszédét és minden rendelkezését; az egész nép pedig egyező szóval felele, mondván: Mindazokat a dolgokat, amelyeket az ÖrökkéValó parancsolt, megcselekeszszük.

2 Móz. 19,8.

4. Mózes pedig felírá JaHuWaH-nak minden beszédét, és felkele reggel és oltárt építe a hegy alatt, és tizenkét oszlopot, az Izráel tizenkét nemzetsége szerint.

5. Azután elküldé az Izráel fiainak ifjait, és áldozának égő áldozatokat, és hálaáldozaul tulkokat ölének JaHuWaH-nak.

6. Mózes pedig vevé a vérnek felét, és tölté a medenczékbe: a vérnek másik felét pedig az oltárra hinté.

7. Azután vevé a szövetség könyvét, és elolvasá a nép hallatára; azok pedig mondanak: Mindent megteszünk, amit JaHuWaH parancsolt, és engedelmeskedünk.

8. Mózes pedig vevé a vért, és ráhinté a népre, és mondá: Ímé a szövetségnek vére, melyet az ÖrökkéValó kötött ti veletek, mindama beszédek szerint.

Zsid. 9,20.

9. Azután felméne Mózes és Áron, Nádáb és Abihu, és az Izráel vénei közül hetvenen;

10. És láták az Izráel Elohimét, és annak lábai alatt valami zafír fényű tárgy vala, és olyan tiszta, mint maga az Ég.

11. És Izráel fiainak e választottjaira nem bocsátá kezét: jóllehet látták Elohimt, mindazáltal ettek és ittak is.

12. És szóla JaHuWaH Mózesnek: Jöjj fel Én hozzám a hegyre és maradj ott. És átadom néked a Kőtáblákat, és a Törvényt és a Parancsolatot, amelyeket írtam, hogy azokra megtaníttassanak.

13. Felkele azért Mózes és az ő szolgálja Józsué, és felméne Mózes Elohim hegyére.

14. A véneknek pedig mondá: Várjatok itt reánk, míg visszatérünk hozzátok: Ímé Áron és Húr veletek vannak; akinek valami ügye van, ő hozzájok menjen.

15. Akkor felméne Mózes a hegyre; és felhő borítá el a hegyet.

16. És az ÖrökkéValó dicsősége szálla alá a Sinai hegyre, és felhő borítá azt hat napon át; a hetedik napon pedig szólítá Mózes a felhő közepéből.

17. JaHuWaH dicsőségének jelensége pedig olyan vala az Izráel fiainak szeme előtt, mint emésztő tűz, a hegy tetején.

18. És beméne Mózes a felhő közepébe, és felméne a hegyre, és negyven nap és negyven éjjel vala Mózes a hegyen.

2 Móz. 34,28, 5 Móz. 9,9, 5 Móz. 9,18.

25 És szóla JaHuWaH Mózeshez, mondván:

2. Szólj az Izráel fiainak, hogy szedjenek nékem ajándékokat; minden embertől, akit szíve hajt arra, szedjete nékem ajándékokat.

3. Ez pedig az az ajándék, amit tőlök szedjete: arany és ezüst és réz.

4. És kék, és bíborpiros, és karmazsinszinű fonal, meg len fonal, és kecskeszőr.

5. És veresre festett koszbőrök, és borzbőrök, és sittim-fa.

6. Mécsbe való olaj, kenet-olajhoz való arómák, és füstöléshez való fűszerek.

7. Ónix-kövek és foglalni való kövek, az efödhoz és a hósenhez.

8. És készítsenek nékem szent hajlékot, hogy ő közöttök lakozzam.

9. Mindenestől úgy csináljátok, amint Én megmutatom néked a hajléknak formáját, és annak minden edényeinek formáját.

10. És csináljanak egy ládát sittim-fából; harmadfél sing hosszút, másfél sing széleset, és másfél sing magasat.

2 Móz. 37,1.

11. Borítsd meg azt tiszta arannyal, belől is kívül is megborítsd azt, és csinálj reá köröskörül arany pártázatot.

12. És önts ahhoz négy arany karikát, és illeszd azokat a négy szegeletére; az egyik oldalára is két karikát, a másik oldalára is két karikát.

13. Csinálj rúdak is sittim-fából, és azokat is megborítsd arannyal.

14. És a rúdak dugd a Láda oldalain lévő karikákba, hogy azokon hordozzák a ládát.

15. A rúdak álljanak a Láda karikaiban; ne vegyék ki azokból.

16. És a Bizonyságot, amelyet néked adok, tedd a ládába.

2 Móz. 31,18, 1 Kir. 8,9.

17. Csinálj fedelet is tiszta aranyból: harmadfél sing hosszút és másfél sing széleset.

2 Móz. 37,6.

18. Csinálj két Kérubot is aranyból, vert aranyból csináld azokat a fedélnek két végére.

19. Az egyik Kérubot csináld az egyik végére innen, a másik Kérubot a másik végére onnan: a fedélből csináljátok ki a Kérubokat annak két végén.

20. A Kérubok pedig terjeszszék ki szárnyaikat fölfelé, betakarva szárnyaikkal a fedelet; arczaik egymásfelé legyenek; a Kérubok arcza a fedél felé forduljanak.

21. A fedelet pedig helyezd a ládára felül, a ládába pedig tedd a Bizonyságot, amelyet adok néked.

Zsid. 9,4, Zsid. 9,5.

22. Ott jelenek meg néked és szólok hozzád a fedél tetejéről, a két Kérub közül, amelyek a Bizonyság Ládája felett vannak, mindazokról, amiket általad parancsolok az Izráel fiainak.

23. Csinálj asztalt is sittim-fából, két sing hosszút, egy sing széleset, és másfél sing magasat.

2 Móz. 37,10.

24. És borítsd be azt tiszta arannyal, és csinálj reá köröskörül arany pártázatot.

25. Csinálj reá köröskörül egy tenyérnyi karájt, karajára pedig csinálj köröskörül arany pártázatot.

26. Négy arany karikát csinálj hozzá, és illeszd a karikákat a négy lábának négy szegletére.

27. A karáj mellett legyenek a karikák rúdtartókul, hogy hordozhassák az asztalt.

28. Azokat a rúdak is sittim-fából csináld és arannyal borítsd be, és azokon hordozzák az asztalt.

29. Készítsd el tálaikat is, csészéit is, kancsóit is, kelyheket is, amelyekkel italáldozatot áldoznak; tiszta aranyból csináld azokat.

30. És tégy az asztalra szent kenyeret, amely mindenkor előttem legyen.

31. Csinálj mécestartót is tiszta aranyból; vert aranyból készüljön a mécestartó; annak szára, ága csészéi, gombjai és virágai ugyanabból legyenek.

2 Móz. 37,17.

32. Hat ág jöjjön ki oldalaiból; három mécestartó-ág az egyik oldalból, és három mécs-ág a másik oldalból.

33. Mandolavirág formájú három csésze az egyik ágon, gombbal és virággal; és mandolavirág formájú három csésze a másik ágon is, gombbal és virággal; így legyen a mécsből kijövő mind a hat ágon.

34. A mécsen pedig négy mandolavirág formájú csésze legyen, gombjaival és virágaival.

35. Gomb legyen a belőle kijövő két ág alatt; ismét gomb a belőle kijövő két ág alatt, és ismét gomb a belőle kijövő két ág alatt: így a mécsből kijövő mind a hat ág alatt.

36. Gombjaik és ágaik magából legyenek; egy darab tiszta aranyból legyen verve az egész.

37. Csinálj hozzá hét mécses is, és úgy rakják fel mécsesit, hogy előre világítsanak.

38. Hamvvevői és hamutartói is tiszta aranyból legyenek.

39. Egy tálentom tiszta aranyból csinálják azt, mindezeket az eszközöket.

40. Vigyázz, hogy arra a formára csináld, amely a hegyen mutattatott néked.

Csel. 7,44, Zsid. 8,5.

26 A hajlékot pedig tíz kárpitból csináld: sodrott lenből, és kék és bíborpiros és karmazsin színükből, Kérubokkal, mestermunkával készítsd azokat.

2. Egy-egy kárpit hossza huszonnyolcz sing legyen, egy-egy kárpit szélessége pedig négy sing; egy mértéke legyen mindenik kárpitnak.

3. Öt kárpit legyen egymással egybefoglalva, ismét öt kárpit egymással egybefoglalva.

4. És csinálj hurkokat kék lenből az egyik kárpit szélén, amely az egybefoglaltak között szélről van; ugyanezt csináld a szélső kárpit szélével a másik egybefoglalásban is.

5. Ötven hurkot csinálj az egyik kárpiton; ötven hurkot csinálj ama kárpit szélén is, amely a másik egybefoglalásban van; egyik hurok a másiknak átlellenében legyen.

6. Csinálj ötven arany horgocskát is, és e horgocskákkal foglald össze egyik kárpitot a másikkal, hogy a hajlék egygyé legyen.

7. Ezután csinálj kecskeször kárpitokat sátorul a hajlék fölé; tizenegy kárpitot csinálj ilyen. 2 Móz 36,13.

8. Egy kárpit hossza harmincz sing legyen, szélessége pedig egy kárpitnak négy sing; egy mértéke legyen a tizenegy kárpitnak.

9. És foglald egybe az öt kárpitot külön, és a hat kárpitot külön; a hatodik kárpitot pedig kétrét hajtsd a sátor elejére.

10. És csinálj ötven hurkot az egyik kárpit szélén, amely az egybefoglaltak között szélről van; és ötven hurkot a kárpit szélén a másik egybefoglalásban is.

11. Csinálj ötven rézhorgocskát is, és akaszd a horgocskákat a hurkokba, és foglald egybe a sátort, hogy egygyé legyen.

12. A sátor kárpitjának fölösleges része, a fölösleges kárpitnak fele csüggjön alá a hajlék hátulján.

13. Egy singnyi pedig egyfelől, és egy singnyi másfelől, abból, ami a sátor kárpitjainak hosszában fölösleges, bocsáttassék alá a hajlékok oldalain egyfelől is, másfelől is, hogy befedje azt.

14. Csinálj a sáornak takarót is veresre festett koszbőrökből, és e fölé is egy takarót borzbőrökből.

2 Móz. 36,18.

15. Csinálj a hajlékhoz deszkákat is sittim-fából, felállogatva.

2 Móz. 36,19.

16. A deszka hossza tíz sing legyen; egy-egy deszka szélessége pedig másfél sing.

17. Egy-egy deszkának két csapja legyen, egyik a másiknak megfelelő; így csináld a hajlék minden deszkáját.

18. A deszkákat pedig így csináld a hajlékhoz: húsz deszkát a déli oldalra, délfelé.

19. A húsz deszka alá pedig negyven ezüst talpat csinálj, két talpat egy-egy deszka alá, annak két csapjához képest; megint két talpat egy-egy deszka alá, a két csapjához képest.

20. A hajlék másik oldalául is, észak felől húsz deszkát.

21. És azokhoz is negyven ezüst talpat; két talpat egy deszka alá, és két talpat egy deszka alá.

22. A hajlék nyugoti oldalául pedig csinálj hat deszkát.

23. A hajlék szegleteiül is csinálj két deszkát a két oldalon.

24. Kettősen legyenek alólról kezdve, felül pedig együtt legyenek egy karikába foglalva; ilyen legyen mindkettő; a két szeglet számára legyenek.

25. Legyen azért nyolcz deszka, és azokhoz tizenhat ezüst talp; két talp egy deszka alatt, megint két talp egy deszka alatt.

26. Csinálj reteszlúdat is sittim-fából; ötöt a hajlék egyik oldalának deszkáihoz.

27. És öt reteszlúdat a hajlék másik oldalának deszkáihoz; és a hajlék nyugoti oldalának deszkáihoz is öt reteszlúdat hátulról.

28. A középső reteszlúd pedig a deszkák közepén az egyik végtől a másik végig érjen.

29. A deszkákat pedig borítsd meg arannyal, és karikákat is aranyból csinálj azokhoz a reteszlúdat tartói gyanánt; reteszlúdat is megborítsd arannyal.

30. A hajlékot pedig azon a módon állítsd fel, amint néked a hegyen mutattattott.

2 Móz. 25,40, Csel. 7,44.

31. És csinálj függönyt, kék és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből; Kérubokkal, mestermunkával készítsétek azt.

2 Móz. 36,34.

32. És tedd azt sittim-fából való, arannyal borított négy oszlopra, amelyeknek horgai aranyból legyenek, négy ezüst talpon.

33. És tedd a függönyt a horgok alá, és vidd oda a függöny mögé a Bizonyosság Ládáját és az a függöny válasza el néktek a szent helyet a szentek szentjétől.

34. Azután tedd rá a fedelet a Bizonyosság Ládájára a szentek szentjébe.

35. Az asztalt pedig helyezd a függönyön kívül, és a mécartatót az asztal ellenébe, a hajlék déli oldalába; az asztalt pedig tedd az északi oldalba.

36. És csinálj leplet a sátor nyílására is, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből, hízmőmunkával.

2 Móz. 36,36, 2 Móz. 36,37.

37. A lepelhez pedig csinálj öt oszlopot sittim-fából, és borítsd meg azokat arannyal; azoknak horgai aranyból legyenek, és önts azokhoz öt réztalpat.

27 És csináld az oltárt sittimfából, öt sing a hossza, és öt sing a szélessége; négyszögű legyen az oltár, és magassága három sing.

2 Móz. 38,1.

2. Szarvakat is csinálj a négy szegletére, szarvai magából legyenek, és borítsd meg azt rézzel.

3. Csinálj ahhoz fazekakat is a hamujának, hozzá való lapátokat, medenczéken, villákat és serpenyőket; minden hozzá való edényt rézből csinálj.
4. Csinálj ahhoz háló forma rostélyt is rézből, és csinálj a hálóra négy rézkarikát, a négy szegletére.
5. És tedd azt az oltár párkányzata alá alulról, úgy, hogy a háló az oltár közepéig érjen.
6. Csinálj az oltárhoz rúdakat is, sittim-fa rúdakat, és borítsd meg azokat rézzel.
7. És dugják a rúdakat a karikákba, és legyenek azok a rúdak az oltár két oldalán, amikor azt hordozzák.
8. Üresre csináld azt, deszkákból; amint néked a hegyen mutattatott, úgy csinálják.
9. Pitvart is csinálj a hajléknak; a déli oldalon a pitvarhoz szőnyeget, sodrott lenből; száz sing legyen a hossza egy oldalnak.

2 Móz. 38,9.

10. Ahhoz húsz oszlopot, húsz réz talpat, és az oszlopok horgait, és átkötőit ezüsből.
11. Épen úgy az északi oldalon, hosszában, száz sing hosszú szőnyeget; ahhoz húsz oszlopot, ezekhez húsz réztalpat, és az oszlopok horgait és átkötőit ezüsből.
12. A pitvar szélességéhez pedig nyugot felől ötven sing szőnyeget; ahhoz tíz oszlopot és ezekhez tíz talpat.
13. A pitvarnak szélessége kelet felől is ötven sing.
14. És tizenöt sing szőnyeg legyen egyik oldalról, ehhez három oszlop, ezekhez pedig három talp.
15. A másik oldalról is tizenöt sing szőnyeg, ehhez három oszlop és ezekhez három talp.
16. A pitvar kapujában pedig húsz sing lepel legyen, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű és sodrott lenből, himzőmunkával; ehhez négy oszlop, ezekhez pedig négy talp.
17. A pitvar minden oszlopát ezüst átkötők vegyék körül, horgaik ezüsből, talpaik pedig rézből legyenek.
18. A pitvar hossza száz sing, és szélessége ötven-ötven, magassága pedig öt sing; lelei sodrott lenből, talpai pedig rézből legyenek.
19. A hajlék minden edénye, az ahhoz való mindennemű szolgálatban, és minden szege, és a pitvarnak is minden szege rézből legyen.
20. Te pedig parancsold meg az Izráel fiainak, hogy hozzanak néked tiszta faolajat, amelyet a világításhoz sajtoltak, hogy szünet nélkül égő lámpát gyújthassanak.

3 Móz. 24,2.

21. A Gyülekezet Sátorában a függönyön kívül, amely a bizonyosság előtt van, készítsék el azt Áron és az ő fiai, estvétől fogva reggelig JaHuWaH előtt. Örök rendtartás legyen ez az ő nemzetségöknél Izráel fiai között.

3 Móz. 24,3.

28 Te pedig hívasd magadhoz a te atyádfiát Áront, és az ő fiait ő vele az Izráel fiai közül, hogy papjaim legyenek: Áron, Nádáb, Abihu, Eleázár, Ithamár, Áronnak fiai.

Zsid. 5,4.

2. És csinálj szent ruhákat Áronnak a te atyádfiának, ~~Ezek pedig a kövek~~ szélességére.

3. És szólj minden bölcs szívűeknek, akiket betöltöttem a bölcsesség Szellemével, hogy csinálják meg az Áron ruháit, az ő felszentelésére, hogy papom legyen.
4. Ezek pedig a ruhák, amelyeket készítsenek: hosen, efód, palást, koczkás köntös, süveg és öv. És csináljanak szent ruhákat Áronnak a te atyádfiának, és az ő fiainak, hogy papjaim legyenek.
5. Vegyék hát ők elő az aranyat, és a kék, és a bíborpiros, és a karmazsinszínű fonalat és a lenfonalat.
6. És csinálják az efódot aranyból, kék és bíborpiros, karmazsinszínű és sodrott lenből, mestermunkával.
7. Két vállkötő is legyen hozzá kapcsolva a két végéhez, hogy összekapcsolathassék.

2 Móz. 39,4.

8. Átkötő öve pedig, amely rajta van, ugyanolyan mívű és abból való legyen; aranyból, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből.

2 Móz. 39,5.

9. Annakutána végy két ónix-követ, és mesd fel azokra az Izráel fiainak neveit.
10. Hatnak nevét az egyik köre, a másik hatnak nevét pedig a másik köre, az ő születésük szerint.
11. Kömetsző munkával, amint a pecsétet metszik, úgy metszsd e két követ az Izráel fiainak neveére; köröskörül arany boglárókba csináld azokat.
12. És tedd e két követ az efód vállkötőire, az Izráel fiaira való emlékeztetés kövei gyanánt, hogy emlékeztetőül hordozza Áron azoknak neveit az ő két vállán *az ÖrökkéValó* előtt.
13. Csinálj annakokáért arany boglárokat,
14. És két lánczot tiszta aranyból; fonatékosan csináld azokat; sodrott mívűek legyenek, és tedd rá a sodrott lánczokat a boglárokra.
15. Azután csináld meg az ítéletnek hósenét mestermunkával; úgy csináld, mint az efódot csináltad: aranyból, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből csináld azt.

2 Móz. 39,8.

16. Négyszögű legyen, kétrétű, egy arasnyi hosszú és egy arasnyi széles.
17. És foglalj abba befoglalni való köveket; négy sor követ, ilyen sorban: szárdiusz, topáz és smaragd; ez az első sor.
18. A második sor pedig: karbunkulus, zafir és gyémánt.
19. A harmadik sor: jáczint, agát és amethiszt.
20. A negyedik sor: krizolith, ónix és jáspis; arany boglárókba legyenek foglalva.
21. A kövek tehát az Izráel fiainak nevei szerint legyenek, tizenkettő legyen az ő nevek szerint; mint a pecsét, úgy legyen metszve, mindenik a reá való névvel, a tizenkét nemzetség szerint.
22. A hósenre pedig csinálj fonatékos lánczokat, sodrott mívűeket, tiszta aranyból.

23. És csinálj a hősénre két arany karikát, és tedd a két karikát a hősén két szegletére.

24. És a két arany fonatékot fűzd a hősén két szegletén levő karikákba.

25. A két fonatéknak két végét pedig foglald a két boglárhoz, és tűzd az efődnak vállkötőjéhez, annak előrésszére.

26. Csinálj még két arany karikát, és tedd azokat a hősén két szegletére, azon a szélen, amely befelé van az efőd felől.

27. És csinálj még két arany karikát, és tedd azokat az efőd két vállkötőjére alól, annak előréssze felől egybefoglalásához közel, az efőd öve felett.

28. És csatolják a hősént az ő karikáinál fogva az efőd karikáihoz, kék zsinórral, hogy az efőd öve felett legyen, és el ne válják a hősén az efődtől.

29. És viselje Áron az Izráel fiainak neveit az ítélet hősénén, az ő szíve felett, amikor bemegy a szenthelyre, emlékeztetőül JaHuWaH előtt szüntelen.

30. Azután tedd az ítéletnek hősénébe az Urimot és Thummimot, hogy legyenek azok az Áron szíve felett, amikor bemegy JaHuWaH eleibe, és hordozza Áron az Izráel fiainak ítéletét az ő szíven JaHuWaH színe előtt szüntelen.

31. És csináld az efőd palástját egészen kék lenből.

2 Móz. 39,22.

32. Közepén legyen nyílás a fejének; a nyílásnak szegése legyen köröskörül, takácsmunka, olyan legyen, mint a pánczél nyílása, hogy el ne szakadjon.

33. És ennek alsó peremére csinálj gránátalmákat kék és bíborpiros, és karmazsinszínű lenből, a peremére köröskörül, és ezek közé arany csengettyűket is köröskörül.

34. Arany csengettyű, meg gránátalma, arany csengettyű, meg gránátalma legyen a palást peremén köröskörül.

35. És legyen az Áronon, amikor szolgál, hogy hallassék annak csengése, amikor bemegy a szenthelybe JaHuWaH eleibe, És amikor kijön, hogy meg ne haljon.

36. Csinálj egy lapot is tiszta aranyból, és mesd ki arra, mint a pecsétet metszik: Szentség JaHuWaH-nak.

2 Móz. 39,30.

37. És kösd azt kék zsinórra, hogy legyen az a süvegen; a süvegnek előrésszén legyen az.

38. És legyen az az Áronnak homlokán, hogy Áron viselje a szent áldozatok körül elkövetett vétkeket, amelyeket az Izráel fiai mindenféle szent adományaikban szentelnek. Legyen azért szüntelen a homlokán, hogy kedvesekké tegye őket JaHuWaH előtt.

39. A lenköntöst pedig koczkásan készítsd, és a süveget lenből csináld, az övét meg hímző munkával készítsd.

2 Móz. 39,27.

40. Az Áron fiainak csinálj köntösöket, és csinálj nekik öveket is, meg süvegeket is csinálj nekik, dicsőségökre, és ékességökre.

41. És öldöztesd fel azokba Áront a te atyádfiát, és az ő fiát, és kend fel őket, iktasd be őket tisztjókba, és szenteld fel őket, hogy papjaimmá legyenek.

42. Csinálj nekik lábravalókat is gyolcsból, hogy befödjék azoknak mezítelen testét, és az ágyéktól a tomporig érjenek.

43. És legyenek azok Áronon és az ő fiain, amikor bemennek a Gyülekezet Sátorába, vagy amikor az oltárhoz járulnak, a szenthelyen való szolgálattételre, hogy bűnt ne vigyenek oda és meg ne haljanak. Örökkévaló rendtartás ez Áronnak és az ő magvának ő utána.

29 Ez az, amit ő velök cselekedjél, az ő felszentelésökre, hogy az én papjaim legyenek: Végy egy tulkot, fiatal marhát, és hiba nélkül való két kost.

3 Móz. 8,2.

2. És kovásztalan kenyeret, és olajjal elegyített kovásztalan kalácsokat, meg olajjal kent kovásztalan lepényeket is; búzalisztlángból készítsd azokat.

3. És tedd azokat egy kosárba, és vidd fel azokat a kosárban, a tulokkal és a két kossal együtt.

4. Áront pedig és az ő fiait állítsd a Gyülekezet Sátorának ajtaja elé, és mosd meg őket vízzel.

5. És vedd a ruhákat, és öltöztess fel Áront a köntösbe, az efődhoz való palástba, és az efődba, meg a hősénbe és övezd fel őt az efőd övével.

6. Tedd a süveget is fejére, és a szent koronát tedd a süvegre.

7. És vedd a kenetnek olaját, és töltsd az ő fejére, így kend fel őt.

8. Fiait is állítsd elő, és öltöztess fel őket a köntösökbe.

9. És övezd körül őket övvel, Áront és az ő fiait, és tégy a fejökre süvegeket is, hogy övék legyen a papság örök rendelés szerint. Így iktasd be tisztjókba Áront és fiait.

10. Azután állítsd a tulkot a Gyülekezet Sátora elé, és Áron és az ő fiai tegyék kezeiket a tulok fejére.

11. És vágd le a tulkot az ÖrökkéValó előtt a Gyülekezet Sátorának ajtajánál.

12. Azután végy a tulok véréből, és hintsd az ujjaiddal az oltár szarvaira; a többi vért pedig töltsd mind az oltár aljára.

13. És vedd a kövéréből mindazt, ami a belet fedi, és a májon lévő hártját, és a két vesét a rajtok lévő kövérrel együtt, és füstölögtesd el az oltáron.

14. A tulok húsát, bőrét és ganéját pedig égesd el a táboron kívül: bűnért való áldozat az.

Zsid. 13,11.

15. Vedd az egyik kost is, és Áron és az ő fiai tegyék kezeiket a kos fejére.

16. Azután vágd le a kost, és vedd annak vérét, és hintsd azt az oltárra köröskörül.

17. A kost pedig vagdald tagjaira, és mosd meg a belét és lábszárait, és tedd rá tagjaira és fejére.

18. Azután füstölögtesd el az egész kost az oltáron: égőáldozat JaHuWaH-nak, kedves illatú tűzáldozat JaHuWaH-nak.

19. Vedd a másik kost is, és Áron és az ő fiai tegyék kezeiket a kos fejére.

20. Azután vágd le a kost, és végy annak véréből, és hintsd meg azzal Áron füle czimpáját és az ő fiai jobb fülének czimpáját, és az ő jobb kezek hüvelykét és jobb lábok hüvelykét; a többi vért pedig hintsd az oltárra köröskörül.

21. Azután végy a vérből, amely az oltáron van, és a kenetnek olajából, és hintsd Áronra és az ő ruháira, s vele együtt az ő fiaira és az ő fiainak ruháira, hogy szent legyen ő és az ő ruhái, s vele együtt az ő fiai és az ő fiainak ruhái.

22. Azután vedd a kosból a kövérét, a farkát, s a belet borító kövérét, meg a máj hárttyáját, meg a két veséjét a rajtok levő kövérével, és a jobb lapoczkát; mert felavatási kos ez.

23. Meg egy kenyeret és egy olajos kalácsot és egy lepényt a kovásztalan kenyérnek kosarából, mely az *ÖrökkéValó* előtt van;

24. És rakd mindezeket az Áron kezeire és az Áron fiainak kezeire, és lóbáld meg azokat JaHuWaH előtt.

25. Azután vedd le azokat kezükről, és füstölögtesd el az oltáron az égőáldozat felett kedves illatul JaHuWaH előtt; JaHuWaH-nak tűzáldozata ez.

26. Vedd az Áron felavatási kosának szegjét is, és lóbáld meg azt JaHuWaH előtt; azután legyen az a te részed.

27. Így szenteld meg a meglóbált szegyet és a felemelt lapoczkát, amelyet meglóbáltak és amelyet felemeltek, Áronnak és az ő fiainak felavatási kosából.

28. És legyen ez Áronnak és az ő fiainak része örökké az Izráel fiaitól: mert felmutatott adomány ez, és felmutatott adomány legyen Izráel fiai részéről az ő hálaáldozataikból; JaHuWaH-nak felmutatott adomány.

3 Móz. 7,31, 3 Móz. 7,34.

29. A szent öltözetek pedig, amelyek az Áronéi, legyenek ő utána az ő fiaié, hogy azokban kenettessenek fel, és azokban állíttassanak tisztókbe.

30. Hét napon öltözzék azokba, aki az ő fiai közül ő utána pap lesz, aki bemenendő lesz a Gyülekezet Sátorába, hogy a szent helyen szolgáljon.

31. A felavatási kost pedig vedd, és főzd meg annak húsát szent helyen.

32. És a kosnak húsát és a kenyeret, amely a kosárban van, a Gyülekezet Sátorának ajtajánál egye meg Áron és az ő fiai.

3 Móz. 8,31.

33. Ők egyék meg azokat, amik által az engesztelés történt, hogy tisztókbe állíttassanak és felszenteltessenek. De idegen ne egyék azokból, mert szentek azok.

34. Ha pedig valami megmarad az avatási húsból vagy *Ezékiel próféta könyve* 44,1-44,11-ig, tűzzel égesd meg a maradékot; meg ne egyék, mert szent az.

35. Áronnak tehát és az ő fiaival akképen cselekedjél, amint megparancsoltam néked; hét napon át állítsd őket tisztókbe.

36. És naponként készítsd bűnáldozati tulkot engesztelésül, és tisztítsd meg az oltárt, amikor engesztelő áldozatot végzesz rajta, és kend meg azt, hogy megszenteltessék.

37. Hét napon tégy engesztelő áldozatot az oltáron; és szenteld meg azt, hogy felette igen szentséges legyen az oltár. Valami illeti az oltárt, szent legyen.

Mát. 23,19.

38. Ez pedig az, amit áldoznod kell az oltáron: Esztendő két bárányt mindennap szüntelen.

39. Az egyik bárányt reggel áldozd meg, a másik bárányt pedig áldozd meg estennen.

40. És az egyik bárányhoz végy egy tized lisztlángot, egy negyed hin-nyi sajtot olajjal vegyítve; italáldozatul pedig egy negyed hin-nyi bort.

41. A másik bárányt estennen áldozd meg, ugyanazzal az étel- és italáldozattal készítsd azt, mint reggel; kedves illatul, tűzáldozatul az *ÖrökkéValó*nak.

42. Szüntelen égőáldozat legyen az a ti nemzetségeitek között a Gyülekezet Sátorának ajtajánál JaHuWaH előtt, ahol megjelenek néktek, hogy veled ott szóljak.

43. Ott jelenek meg az Izráel fiainak, és megszenteltetik az Én dicsőségem által.

44. És megszentelem a gyülekezetnek sátorát és az oltárt; Áront és az ő fiait is megszentelem, hogy papjaim legyenek.

45. És az Izráel fiai között lakozom, és nékik Elohimök lések.

2 Kor. 6,16.

46. És megtudják, hogy Én, JaHuWaH Vagyok az ő Elohimük, Aki kihoztam őket Egyiptom földéről, hogy közöttök lakozhassam, Én, JaHuWaH az ő Elohimük.

30 Csinálj oltárt a füstölő szerek füstölgésére is, sittim-fából csináld azt.

2 Móz. 37,35.

2. Egy sing hosszú, egy sing széles, négyszögű és két sing magas legyen, ugyanabból legyenek a szarvai is.

3. És borítsd meg azt tiszta arannyal, a tetejét és oldalait köröskörül, és szarvait is; arany pártázatot is csinálj hozzá köröskörül.

4. Csinálj hozzá két arany karikát is, pártázata alá a két oldalán, mindkét oldalára csináld, hogy legyenek rúdtartókul, hogy azokon hordozzák azt.

5. És a rúdakat csináld sittim-fából, és borítsd meg azokat arannyal.

6. És tedd azt a függöny elé, amely a Bizonyosság Ládája mellett, a bizonyosság fedele előtt van, ahol megjelenek néked.

7. Áron pedig füstölögtessen rajta minden reggel jó illatú füstölő szert; amikor a mécseket rendbe szedi, akkor füstölögtesse azt.

8. És amikor Áron estennen felrakja a mécseket, füstölögtesse azt. Szüntelen való illattétel legyen ez az *ÖrökkéValó* előtt nemzetségről nemzetségre.

9. Ne áldozatok azon idegen füstölőszerekkel, se égőáldozattal, se ételáldozattal; italáldozatot se öntsetek reá.

10. És egyszer egy esztendőben engesztelést végezzen Áron annak szarvainál az engesztelő napi áldozat véréből; egy esztendőben egyszer végezzen engesztelést azon, nemzetségről nemzetségre. Szentségek szentsége ez JaHuWaH-nak.

11. Azután szóla JaHuWaH Mózesnek, mondván:

12. Amikor Izráel fiait fejenként számba veszed, adj meg ki-ki életének váltságát JaHuWaH-nak az ő megszámláltatásakor, hogy csapás ne legyen rajtok az ő megszámláltatásuk miatt.

4 Móz. 1,2.

13. Ezt adj mindaz, aki átesik a számláláson: fél siklust a szent siklus szerint (egy siklus húsz gera); a siklusnak fele áldozat JaHuWaH-nak.

14. Mindaz, aki átesik a számláláson, húsz esztendőstől fogva felfelé, adj meg az áldozatot JaHuWaH-nak.

15. A gazdag ne adjon többet, és a szegény ne adjon kevesebbet fél siklusnál, amikor megadják az áldozatot JaHuWaH-nak engesztelésül a ti lelketekért.

16. És szedd be az engesztelési pénzt az Izráel fiaitól, és add azt a Gyülekezet Sátorának szolgálatjára, hogy az Izráel fiainak emlékezetétül legyen az *ÖrökkéValó* előtt, engesztelésül a ti lelketekért.

17. Azután szóla JaHuWaH Mózesnek, mondván:

18. És csinálj rézmedenczét, lábát is rézből, mosakodásra; és tedd azt a Gyülekezet Sátora közé és az oltár közé, és tölts bele vizet;

19. Hogy Áron és az ő fiai abból mossák meg kezeiket és lábaikat.

20. Amikor a Gyülekezet Sátorába mennek, mosakodjanak meg vízben, hogy meg ne haljanak; vagy Amikor az oltárhoz járulnak, hogy szolgáljanak és tűzáldozatot füstölögtessenek JaHuWaH-nak.

21. Kezeiket is, lábaikat is mossák meg, hogy meg ne haljanak. És *ÖrökkéValó* rendtartásuk lesz ez nekik, néki és az ő magvának nemzetségről nemzetségre.

22. Ismét szóla JaHuWaH Mózesnek, mondván:

23. Te pedig végy drága fűszereket, híg mirhát, ötszáz siklusért, jóillatú fahéjat fél ennyit, kétszáz ötvenért, és illatos kalmust is kétszáz ötvenért.

24. Kásiát pedig ötszázért, a szent siklus szerint, és egy hin faolajt.

25. És csinálj abból szent kenetnek olaját, elegyített kenetet, a kenetkészítők mestersége szerint. Legyen az szent kenő olaj.

26. És kend meg azzal a Gyülekezet Sátorát és a Bizonyosság Ládáját.

27. Az asztalt is és annak minden edényét, a mécstartót és annak minden edényét, és a füstölő oltárt.

Ezékiel próféta könyve

28. Az egészen égőáldozatnak oltárát is, és annak minden edényit, a mosdómedenczét és annak lábát.

29. Így szenteld meg azokat, hogy szentségek szentségévé legyenek: Valami illeti azokat, szent legyen.

30. Kend fel Áront is és az ő fiait is, így szenteld fel őket papjaimmá.

31. Az Izráel fiainak pedig így szólj: Szent kenetnek olaja legyen ez nekem, a ti nemzetségeitekénél is.

32. Ember testét azzal meg ne kenjék, se ahhoz hasonlót, annak mértékei szerint ne csináljatok: szent az; szent legyen előttetek is.

33. Valaki ahhoz hasonló kenetet csinál, vagy azzal idegent ken meg, kitöröltessék az ő népe közül.

34. Mondá ismét JaHuWaH Mózesnek: Végy fűszereket, csepegő gyantát, onyxot, galbánt, e fűszereket és tiszta temjént, egyenlő mértékkel.

35. És csinálj belőlök füstölő szert, a fűszercsináló elegyítése szerint; tiszta és szent legyen az.

36. És abból törj apróra, és tégy belőle a Bizonyosság Ládája elé a Gyülekezet Sátorában, ahol megjelenek néked. Szentségek szentsége legyen ez előttetek.

37. És a füstölő szer, amelyet készítesz, JaHuWaH-nak szentelt legyen előtted; annak mértéke szerint magatoknak ne csináljatok.

38. Mindaz, aki hasonló füstölőt csinál ehhez, hogy azt illatoztassa, irtassék ki az ő népe közül.

31 És szóla az *ÖrökkéValó* Mózesnek mondván:

2. Ímé, név szerint meghívtam Bésaléelt, a Húr fiának Urinak fiát a Júda nemzetségéből. 2 Móz. 35,30.

3. És betöltöttem őt Elohimnek lelkével, bölcsességgel, értelemmel és tudománnyal minden mesterséghez.

4. Hogy tudjon kigondolni mindent, amit aranyból, ezüsből, rézből kell csinálni.

5. És foglaló köveket metszeni, fát faragni, és mindenféle munkákat végezni.

6. És ímé Aholiábot is, Akhiszamáknak fiát a Dán nemzetségéből, mellé adtam; és adtam minden értelmesnek szívébe bölcseséget, hogy elkészítsék mind azt, amit néked megparancsoltam.

7. A Gyülekezet Sátorát, a Bizonyosság Ládáját, a fölibe való fedelet, és a sáornak minden edényét.

2 Móz. 33,7.

8. Az asztalt és annak edényit, a tiszta mécstartót, és minden hozzávalót, és a füstölő oltárt.

9. Az egészen égőáldozat oltárát és annak minden edényit, a mosdómedenczét és annak lábát.

10. A szolgálathoz való ruhákat, Áron papnak szent öltözetit, és az ő fiainak öltözetit, a papi szolgálatra.

11. A kenetnek olaját, és a jó illatú füstölő szert a szentséghez. Mindent úgy csináljanak, amint néked parancsoltam.

12. Azután szóla JaHuWaH Mózesnek, mondván:

13. Te szólj az Izráel fiainak, mondván: Az Én szombatimat bizony megtartsátok; mert jel az Én közöttem és ti köztetek nemzetségről nemzetségre, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az *ÖrökkéValó*, Aki titeket megszenteltek.

Ezék. 20,12.

14. Megtartsátok azért a Szombatot; mert szent az ti néktek. Aki azt megrontja halállal lakoljon. Mert valaki munkát végez azon, annak lelke írtassék ki az ő népe közül.

4 Móz. 15,32, 4 Móz. 15,36.

15. Hat napon munkálkodjanak, a hetedik nap pedig nyugalomnak szombatja JaHuWaH-nak szentelt nap: valaki szombatnapon munkálkodik, megöletessék.

16. Megtartsák azért az Izráel fiai a Szombatot, megszentelvén a szombatot nemzetségről nemzetségre, örök szövetségül.

17. Legyen közöttem és az Izráel fiai között örök jel ez; mert hat napon teremtette JaHuWaH a Mennyet és a Földet, hetednapon pedig megszűnt és megnyugodott.

1 Móz. 2,2, 1 Móz. 2,3, 2 Móz. 20,11.

18. Amikor pedig elvégezte vele való beszédét a Sinai hegyen, által adá Mózesnek a bizonyság két Tábláját, *Elohim Ujjával írt Kőtáblákat.*

2 Móz. 32,15, 2 Móz. 32,16, 5 Móz. 9,10.

32 Amikor látá a nép, hogy Mózes késik a hegyről leszállani, egybegyüle a nép Áron ellen és mondá néki: Kelj fel, csinálj nekünk elohimeket, akik előttünk járjanak; mert nem tudjuk, mint lőn dolga ama férfiúnak Mózesnek, aki minket Egyiptom földéről kihozott.

Csel. 7,40.

2. És mondá nékik Áron: Szedjétek le az aranyfüggőket, amelyek feleségeitek, fiaitok és leányaitok fülein vannak, és hozzátok én hozzám.

3. Leszedé azért mind az egész nép az aranyfüggőket füleiről, és elvivék Áronhoz.

4. És elvevé kezökből, és alakítá azt vésővel; így csinála abból öntött borjút. És szóltak: Ezek a te elohimeid Izráel, akik kihoztak téged Egyiptom földéről.

Zsolt. 106,19.

5. Amikor látta ezt Áron, oltárt építe az előtt, és kiálta Áron, mondván: Holnap JaHuWaH-nak innepe lesz!

6. Felkelvén azért másnapon jó reggel, áldozának égőáldozattal és hálaáldozattal is; azután leüle a nép enni és inni; azután felkelének játszani.

1 Kor. 10,7.

7. Szóla pedig az *ÖrökkéValó* Mózesnek: Eredj menj alá; mert megromlott a te néped, amelyet kihoztál Egyiptom földéből.

8. Hamar letértek az útról, amelyet parancsoltam nékik, borjúképet öntöttek magoknak, azt tisztelik és annak áldoznak, és azt mondják: Ezek a te elohimeid Izráel, akik téged kihoztak Egyiptom földéből.

1 Kir. 12,28.

Ezék. 1,7, Ezék. 1,16 Mózesnek: Látom ezt a népet, bizony keménynyakú nép.

2 Móz. 33,3, 5 Móz. 3,13.

10. Azért hagyj békét nekem, hadd gerjedjen fel haragom ellenök, és törüljem el őket: Téged azonban nagy néppé teszek.

4 Móz. 14,12.

11. De Mózes esedezék JaHuWaH-nak, az ő Elohimjének színe előtt, mondván: Miért gerjedne *ÖrökkéValóm* a te haragod néped ellen, amelyet nagy erővel és hatalmas kézzel hoztál vala ki Egyiptomnak földéről?

12. Miért mondanák az egyiptomiak, mondván: Vesztőkre vivé ki őket, hogy elveszítse a hegyek között, és eltörülje őket a Föld színéről? Múlják el a te haragod tüze és hagyd abba azt a néped ellen való veszedelmet.

4 Móz. 14,13, 4 Móz. 14,16.

13. Emlékezzél meg Ábrahámról, Izsákról és Izráelről a te szolgálidról, akiknek megesküdtél te magadra, mondván nékik: Megsokasítom a ti magotokat, mint az égnek csillagait; és azt az egész földet, amelyről szóltam, a ti magotoknak adom, és örökségül bírják azt örökké.

1 Móz. 15,18, 1 Móz. 26,4, 1 Móz. 28,13.

14. És abba hagyá JaHuWaH azt a veszedelmet, amelyet akart vala bocsátani az ő népére.

2 Móz. 32,10.

15. Megfordula azért és megindula Mózes a hegyről, kezében a Bizonyság Két Táblája; mindkét oldalukon beírt táblák, mind egy felől, mind más felől beírva.

16. A táblák pedig Elohim kezének csinálmányai valának, az írás is Elohim írása vala, kimetszve a táblákra.

2 Móz. 31,18, 5 Móz. 9,10.

17. Józsue pedig hallván a nép rivalgását, mondá Mózesnek: Harckialtás van a táborban.

18. Az pedig felele: Nem diadalmasoknak, sem meggyőzetteknek kiáltása ez, éneklés hangját hallom én.

19. És amikor közeledett volna a táborhoz, látá a borjút és a tánczolást, és felgerjede Mózesnek haragja, és elveté kezéből a Táblákat, és összetöré azokat a hegy alatt.

20. Azután fogá a borjút, amelyet csináltak vala, tűzben megégeté, és apróra töré mígnem porrá lett, és a vízbe hintvén, itatá azt az Izráel fiaival.

5 Móz. 9,21.

21. És mondá Mózes Áronnak: Mit tett néked e nép, hogy ilyen nagy bűnbe keverted?

22. Felele Áron: Ne gerjedjen fel *ÖrökkéValóm* haragja: ismered e népet, hogy gonosz.

2 Móz. 32,9.

23. Mert azt mondák nekem: Csinálj nekünk elohimeket, akik előttünk járjanak; mert ama férfiúnak Mózesnek, aki minket Egyiptom földéről kihozott, nem tudjuk mi lőn dolga.

2 Móz. 32,1.

24. Én pedig felelék: Kinek van aranya? Szedjétek le; és nékem ide adák, én pedig a tűzbe vetettem, és e borjú ~~Ézékiel prófétája könyve~~ formáltaték.
- 2 Móz. 32,4.
25. És látván Mózes, hogy a nép megvadula, mert Áron megvadítá vala őket, ellenségeik csúfjára.
26. Megállá Mózes a tábor kapujában, és monda: Aki JaHuWaH-é, ide hozzám! és gyülének ő hozzá mind a Lévi fiai.
27. És szóla nékik: Ezt mondja JaHuWaH, Izráel Elohimje: Kössön mindenitek kardot az oldalára, menjetek által és vissza a táboron, egyik kaputól a másik kapuig, és ki-ki ölje meg az ő atyafiát, barátját és rokonságát.
28. A Lévi fiai pedig a Mózes beszéde szerint cselekedének, és elhulla azon a napon a népből úgymint háromezer férfiú.
29. És monda Mózes: Ma szenteljétek kezeiteket *az ÖrökkéValónak*, ki-ki az ő fia és atyafia ellen, hogy áldása szálljon ma reátok.
30. És másnap monda Mózes a népnek: Nagy bünt követtetek el, most azért felmegyek JaHuWaH-hoz, talán kegyelmet nyerhetek a ti bűneiteknek.
31. Megtére azért Mózes JaHuWaH-hoz, és monda: Kérlek! Ez a nép nagy bünt követett el: mert aranyból csinált magának elohimeket.
32. De most bocsásd meg bűnöket; ha pedig nem: törölj ki engem a Te Könyvedből, amelyet írtál.
- 4 Móz. 11,15.
33. És monda *az ÖrökkéValó* Mózesnek: Aki vétkezett ellenem, azt törölöm ki az Én Könyvemből.
34. Most azért eredj: vezesd a népet ahová mondtam néked: Ímé, Angyalom megy előtted; és az Én látogatásom napján ezt az ő bűnöket is meglátogatom.
- Ésa. 63,9.
35. És megverte JaHuWaH a népet ezért is, amit cselekedtek a borjával, amelyet Áron készített vala.
- 4 Móz. 11,1, 4 Móz. 11,33.
- 33** Szóla azután JaHuWaH Mózesnek: Eredj, menj fel innen, te és a nép, amelyet kihoztál Egyiptom földéről, a földre, amelyről megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak mondván: A te magodnak adom azt.
- 5 Móz. 34,4.
2. És bocsátok előtted Angyalt, és kiüzöm a Kananeusokat, Emoreusokat, Khittheusokat, Perizeusokat, Khivveusokat és Jebuzeusokat:
- 2 Móz. 23,20.
3. A tejjel és mézzel folyó földre; de Én nem megyek fel köztetek, mert te keménynyakú nép vagy, hogy meg ne emészszelek az úton.
- 5 Móz. 9,13.
4. Amikor meghallá a nép ezt a kemény beszédet, gyászba borula, és senki nem tevő fel az ékszerreit.
5. Megmondotta vala *az ÖrökkéValó* Mózesnek: Mondd meg az Izráel fiainak: Keménynyakú nép vagy te, egy szempillantásban, ha közéd mennék, megemésztenélek.
- Azért most vesd le a te ékességeidet magadról, azután ~~Ézékiel prófétája könyve~~ cselekedjem veled.
6. És lerakták magokról az Izráel fiai az ő ékességeket, a Hóreb hegyétől fogva.
7. Mózes pedig vevé a sátor, és felvoná azt a táboron kívül, messze a tábortól, és nevezé azt Gyülekezet Sátorának, és lőn, hogy mind aki *az ÖrökkéValót* keresi, ki kelle mennie a Gyülekezet Sátorához, a táboron kívül.
8. És lőn, hogy amikor Mózes kiméne a sátorhoz, az egész nép felkele, és ki-ki mind az ő sátorának ajtajában áll; nézván Mózes után míg a sátorba beméne.
9. És lőn, amikor Mózes beméne a sátorba, hogy felhő-oszlop szálla alá, és megállá a sátor ajtajában, és beszéle Mózessel.
10. És látá az egész nép, hogy a felhő-oszlop a sátornak ajtaján áll, és felkele az egész nép, és ki-ki meghajlák az ő sátorának ajtajában.
11. JaHuWaH pedig beszéle Mózessel színről színre, amint szokott ember szólani barátjával; És amikor Mózes a táborba visszatére, az ő szolgája az ifjú Józsué, Núnna fia, nem távozik el a sátorból.
- 4 Móz. 12,8, Józ. 1,1, Józ. 1,2
12. És monda Mózes JaHuWaH-nak: Lásd, te azt mondod nékem, vidd el ezt a népet, de nem mutattad meg nékem kit küldesz velem; pedig azt mondtad nékem: név szerint ismerlek téged, és kedvet találtál szemeim előtt.
13. Most azért, ha kedvet találtam szemeid előtt, mutasd meg nékem a te útadat, hogy ismerjelek meg téged, hogy kedvet találhassak előtted. És gondold meg, hogy e nép a te néped.
14. És monda: Az Én Orczám menjen-e veletek, hogy megnyugtassalak?
15. Mondá néki Mózes: Ha a Te orczád nem jár velünk, ne vgy ki minket innen.
16. Mert miről ismerhetjük meg, hogy én és a te néped kedvet találtunk előtted? Nem arról-é, ha velünk jársz? Így vagyunk megkülönböztetve, én és a te néped minden néptől, amely e Földnek színén van.
- 5 Móz. 4,7.
17. Mondá azért *az ÖrökkéValó* Mózesnek: Megteszem ezt is amit kívántál; mert kedvet találtál szemeim előtt, és név szerint ismerlek téged.
18. És monda Mózes: Kérlek, mutasd meg nékem a te dicsőségedet.
19. És monda JaHuWaH: Megteszem, hogy az Én Dicsőségem a Te orczád előtt menjen el, és kiáltom előtted JaHuWaH nevét: És könyörülök, akin könyörülök, kegyelmezek, akinek kegyelmezek.
- Róm. 9,15.
20. Orczámat azonban, monda, nem láthatod; mert nem láthat engem ember, élvén.
21. És monda JaHuWaH: Ímé van hely Én nálam; állj a kösziklára.

22. És amikor átmegy előtted az Én Dicsőségem, a kőszikla hasadékába állatlak téged, és kezemmel betakarlak téged, míg átvonulok.

23. Azután kezemet elveszem rólad, és hátulról meglátsz engemet, de Orczámat nem láthatod.

34 És mondá az ÖrökkéValó Mózesnek: Vágj két kőtáblát, hasonlókat az előbbiekhez, hogy írjam fel azokra azokat a szavakat, amelyek az előbbi táblákon voltak, amelyeket széttörtél.

2 Móz. 32,16, 2 Móz. 32,19.

2. És légy készen reggelre, és jöjj fel reggel a Sinai hegyre, és állj ott előmbe a hegy tetején.

3. De senki veled fel ne jöjjön, és senki ne mutatkozzék az egész hegyen; juhok és barmok se legeljenek a hegy környékén.

2 Móz. 19,12, 2 Móz. 19,13.

4. Vágott azért két kőtáblát, az előbbiekhez hasonlókat, és felkelvén reggel, felmene Mózes a Sinai hegyre, amint az ÖrökkéValó parancsolta néki, és kezébe vevé a két kőtáblát.

5. az ÖrökkéValó pedig leszálla felhőben, és ott állá ő vele, és nevéen kiáltá az ÖrökkéValót:

2 Móz. 33,19.

6. És JaHuWaH elvonula ő előtte és kiáltá: JaHuWaH, JaHuWaH, irgalmas és kegyelmes Elohim, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú.

7. Aki irgalmas marad ezerízíziglen; megbocsát hamisságot, vétket és bűnt: de nem hagyja a bűnöst büntetlenül, megbünteti az atyák álnokságát a fiakban, és a fiak fiaiban harmad és negyedíziglen.

2 Móz. 20,6, Jer. 32,18.

8. És Mózes nagy sietséggel földre borula, és lehajtá fejét.

9. És mondá: ÖrökkéValóm, ha előttem kedvet találtam, kérlek járjon ÖrökkéValóm velünk; mert keménynyakú nép ez! Kegyelmezz a mi vétkeinknek és gonoszságunknak, és fogadj minket örökségeddé.

Zak. 2,12.

10. Ő pedig mondá: Ímé szövetséget kötök; a te egész néped előtt csudákat teszek, amilyenek nem voltak az egész Földön, sem a népek között, és meglátja az egész nép, amely között te vagy, az ÖrökkéValó cselekedeteit; mert csudálatos az, amit Én cselekszem veled.

Józs. 10,12, Józs. 10,13.

11. Jegyezd meg magadnak, amit ma parancsolok néked. Ímé kiüzöm előled az Emoreust, Kananeust, Khittheust, Perizeust, Khivveust, Jebuzeust.

12. Vigyázz magadra, nehogy szövetséget köss annak a földnek lakosaival, amelybe bemégy, hogy botránkozásra ne legyen közötted.

2 Móz. 23,32, 2 Móz. 23,33, 5 Móz. 7,2.

13. Hanem oltáraikat rontsátok el, törjétek össze bálványait, és vágjátok ki berkeiket.

14. Mert nem szabad imádnod más elohimt; mert ~~Ezekiel próféta, Mózes~~ neve féltőn szerető, féltőn szerető Elohim ő.

15. Hogy valamiképen szövetséget ne köss annak a földnek lakosaival, hogy amikor Elohimüket követvén paráználkodnak, és áldoznak az ő elohimeiknek, és meghívják téged, egyél az ő áldozatukból.

16. És feleséget ne végy az ő leányaik közül a te fiaidnak, hogy amikor paráználkodnak az ő leányaik elohimeiket követvén, a te fiaidat is paráználkodásra vigyék, az ő elohimeiket követvén. 1 Kir. 11,2.

17. Ne csinálj magadnak öntött elohimeket.

18. A Kovásztalan Kenyér Innepét megtartsad: hét nap egyél kovásztalan kenyeret, amint megparancsoltam néked, az Abib hónap ideje alatt; mert Abib hónapban jöttél ki Egyiptomból.

2 Móz. 12,15, 2 Móz. 23,15.

19. Mindaz, ami az anyja méhét megnyitja, enyém legyen, és minden hímbarmod is, amely a te tehenednek vagy juhodnak első fajzása.

2 Móz. 13,2.

20. De a szárnak első vemhét juhon váltsd meg; ha pedig nem váltod, szegd nyakát. Fiaid közül minden elsőszülöttet megválts, és ne jöjjön üresen előmbe senki.

2 Móz. 13,13, 2 Móz. 13,15, 5 Móz. 16,16.

21. Hat napon munkálkodjál, a hetedik napon pedig pihenj; szántás és aratás idején is pihenj.

22. A Hetek Innepét is megtartsd a búza zsgének aratásakor; meg a Betakarás Innepét is az esztendő végén.

2 Móz. 23,16.

23. Háromszor esztendőnként minden férfiú jelenjen meg JaHuWaH-nak, Izráel Elohimjének színe előtt.

5 Móz. 16,16.

24. Mert kiüzöm a népeket előled, és kiszélesítem határod, és senki nem kívánja meg a te földedet, amikor felmégy, hogy a te ÖrökkéValó Elohimed előtt megjelenjél, esztendőnként háromszor.

25. Áldozatom vérét ne ontsd ki kovász mellett, és a Pászka Innepének áldozatja ne maradjon meg reggelig.

2 Móz. 23,18.

26. Földed zsgéiből az elsőt vidd fel az ÖrökkéValónak, a te Elohimednek házába. Ne főzz gödölyét az anyja tejében.

2 Móz. 23,19, 5 Móz. 26,2.

27. És mondá JaHuWaH Mózesnek: Írd fel ezeket a szavakat; mert ezeknek a szavaknak értelme szerint kötöttem szövetséget veled és Izráellel.

28. És ott vala az ÖrökkéValóval negyven nap és negyven éjjel: kenyeret nem evett, vizet sem ivott. És felírta táblákra a szövetség szavait, a Tíz Parancsolatot.

2 Móz. 24,18, 5 Móz. 9,9, 5 Móz. 9,18, 2 Móz. 31,18.

29. És lőn, amikor Mózes a Sinai hegyről leszálla, (a Mózes kezében vala a Bizonyság Két Táblája, amikor a

hegyről leszálla) Mózes nem tudta, hogy az ő orczájának bőre sugárzik, mivelhogy Ővele szólott.

30. És amint Áron és Izráel minden fiai meglátták Mózeset, hogy az ő orczájának bőre sugárzik: féltek közelíteni hozzá.

2 Kor. 3,7.

31. Mózes pedig megszólította őket, és Áron és a gyülekezetnek fejei mind hozzá menének, és szóla velük Mózes.

32. Azután az Izráel fiai is mind hozzá járulának, és megparancsolá nekik mind azt, amit az ÖrökkéValó mondott néki a Sinai hegyen.

33. Amikor pedig elvégezte Mózes velök a beszédet, leplet tön orczájára.

2 Kor. 3,13.

34. És amikor Mózes JaHuWaH elébe méne, hogy vele szóljon, levé a leplet, míg kijőne. Kijövén pedig, elmondá az Izráel fiainak, ami parancsot kapott.

35. És az Izráel fiai láták a Mózes orczáját, hogy sugárzik a Mózes orczájának bőre; és Mózes a leplet ismét orczájára borítá, mígnem beméne, hogy Ő vele szóljon.

35 És egybegyűjté Mózes az Izráel fiainak egész gyülekezetét, és mondá nekik: Ezek azok a dolgok, amelyeket parancsolt JaHuWaH, hogy cselekedjete:

2. Hat napon át munkálkodjatok; a hetedik nap pedig szent legyen előttetek, JaHuWaH Nyugodalmának Szombatja. Valaki azon munkálkodik, megöletessék.

4 Móz. 15,32, 4 Móz. 15,36.

3. Ne gerjeszszetek tüzet a ti házaitekban szombatnapon.

4. És szóla Mózes az Izráel fiai egész gyülekezetének, mondván: Ez az, amit JaHuWaH parancsolt, mondván:

5. Szedjete magatok közt ajándékot JaHuWaH-nak, mind, akinek szíve önként hajlandó arra, hozzon ajándékot JaHuWaH-nak, aranyat, és ezüstöt és rezet.

2 Móz. 25,2.

6. Kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és lenfonalat, és kecskeszört.

7. Veresre festett koszbőröket, és borzbőröket és sittimfát.

8. Világító olajat, arómákat a kenet olajához, és fűszereket a füstöléshez.

9. Ónix köveket és foglalni való köveket az efódhoz és a hósenhez.

10. És akik ti köztetek ahhoz értők, jöjjenek elő, hogy csinálják meg mindazt, amit JaHuWaH parancsolt:

11. A hajlékot, annak sátorát és takaróját, horgait, deszkáit, retesrúdjaikat, oszlopait és talpait.

12. A ládát és annak rúdjaikat, a fedéllel egybe, és a takaró függönyt.

13. Az asztalt és annak rúdjaikat, és minden edényét, és a szent kenyerekhez valókat.

14. A világító mécstartót és a hozzá való eszközöket, és a kenet olajt.

15. A füstölő oltárt és rúdjaikat, a kenetnek olaját, és a jó illatú füstölőt, a hajlék ajtajára ajtótakarót.

16. Az egészen égőáldozat oltárát, annak réz rostélyát, rúdjaikat és minden eszközeit, a mosdómedenczét és annak lábát.

17. A pitvar szőnyegeit, oszlopait, talpait, és a pitvar kapujának leplét.

18. A hajlék szegeit, a pitvar szegeit, és azoknak köteleit.

19. A szolgálati ruhákat, a szent hajlékban való szolgálathoz, a szent ruhákat Áron papnak, és az ő fiainak ruháit, a papi szolgálatra.

20. Azután kiméne az Izráel fiainak egész gyülekezete Mózes elől.

21. És eljőve mindenki, akit a szíve indíta, és akit lelke hajt vala, és hozának áldozatot az ÖrökkéValónak, a gyülekezet hajlékának készítéséhez, és annak minden szolgálatához, és a szent ruhákhoz valókat.

22. És jövének férfiak és asszonyok együtt, mind, akit szíve indított, hozának kapcsokat, függőket, gyűrűket, karpereczet, mindenféle arany eszközöket; a férfiak is, mind akik aranyból hoztak áldozatot JaHuWaH-nak.

23. És minden ember, kinek amije vala, hozott kék, bíborpiros, és karmazsinszínű, és lenfonalat, kecskeszört, veresre festett koszbőröket és borzbőröket.

24. Minden, aki ezüstöt vagy rezet vihetett, felhozá azt áldozatul JaHuWaH-nak, és akiknél sittim-fa találtaték a szolgálat különböző szükségéire, felhozá azt.

25. Az asszonyok közül pedig mind, akik ahhoz értettek, saját kezeikkel fonának, és felvivék azt, amit fontak, a kék, és a bíborpiros, és a karmazsinszínű, és a lenfonalat.

26. Azok az asszonyok pedig, akik ahhoz értettek, fonának kecskeszört.

27. A főemberek pedig hozának ónix köveket, foglalni való köveket az efódhoz és a hósenhez.

28. Illatozó szert is és olajat, a mécsbe és a kenethez, és fűszereket a füstöléshez.

2 Móz. 25,6.

29. Minden férfi és asszony, akit szíve önként indíta, hogy áldozzon az egész munkára, amelyet JaHuWaH parancsolt Mózes által, hogy véghez vigyenek: mind önként hoztak ajándékot JaHuWaH-nak az Izráel fiai.

30. És mondá Mózes az Izráel fiainak: Ímé JaHuWaH név szerint hívta el Bésaléelt, a Húr fiának Urinak fiát, a Júda nemzetségéből.

2 Móz. 31,2, 2 Móz. 31,3.

31. És betöltötte őt Elohimnek Szellemével, bölcseséggel, értelemmel és tudománnyal minden mesterségben:

32. Hogy tudjon kigondolni mindent, amit aranyból, ezüsből és rézből kell csinálni;

2 Móz. 31,4, 2 Móz. 31,5.

33. És foglalásra való köveket metszeni, és fát faragni; és minden mesterséges munkát végezni.

34. Azontúl alkalmatossá tette arra is, hogy tanítson, mind ő, mind Aholiáb az Akhiszamák fia, a Dán nemzetségből.

35. Betöltötte őket bölcsesség lelkével, hogy tudjanak mindenféle faragó, és kötő, és hímző munkát készíteni, kék és bíborpiros, karmazsinszínű és lenfonalból, és takácsmunkát, akik készítenek ilyenféle munkát és gigondolnak mesterműveket.

36. Azért Bésaléel és Aholiáb, és mindazok a bölcs férfiak, akiknek JaHuWaH bölcseséget és értelmet adott, hogy meg tudják csinálni a szent hajlék szolgálatához való minden eszközöket: csinálják meg egészen úgy, amint JaHuWaH parancsolta.

36 Elhívá azért Mózes Bésaléelt, és Aholiábot, és mindazokat a bölcs férfiakat, akiknek elméjébe tudományt adott vala JaHuWaH, és mind akit szíve arra indíta, hogy járuljon annak a munkának végrehajtásához.

2. És átvevék Mózesből mind azt az ajándékot, amit az Izráel fiai hoztak vala, a szent hajlék felépítésének szolgálatára. Azontúl is minden reggel önkéntes ajándékot is hoztak.

3. Eljövének azért mind azok a bölcssek, akik a szent hajlék minden munkáján dolgoztak, ki-ki a maga munkájától, amelyen dolgozott.

4. És ezt mondták Mózesnek: Többet hord a nép ajándékba, mint amennyi kell a munka elkészítésére, amelyet parancsolt az ÖrökkéValó, hogy csináljunk.

5. Parancsola azért Mózes, és hírré tevék a táborban: Se férfí, se asszony ezután ne készítsen ajándékot a szent munkára. És megszűnék a nép hordani.

6. És az egész munka elvégzésére elég volt az adomány, még felesleges is.

7. És mind a bölcs szívű férfiak, akik munkálkodának, készíték a hajlékot, tíz kárpittal: sodrott lenből, kék, és bíborpiros és karmazsinszínűből, Kérubokkal, mestermunkával készítik azokat.

2 Móz. 26,1.

8. Egy-egy kárpit hossza huszonnyolcz sing, szélessége egy-egy kárpitnak négy sing vala; egy mértéke vala minden kárpitnak.

9. És öt kárpitot foglalának egybe, és ismét a más öt kárpitot is egybefoglalák, egyiket a másikkal.

10. És csinálának kék hurkokat az első kárpitnak szélére, amely szélről vala az egybefoglalásban; hasonlót csinálának a külső kárpit szélére, a másik egybefoglalásban is.

11. Az egyik kárpiton ötven hurkot csinálának, és ötven hurkot csinálának a másik kárpit szélén is, amely a második egybefoglalásban vala; a hurkokat egymás ellenébe.

12. Csinálának ötven arany horgocskát is, és ötven arany kárpitot a horgocskákkal, egyiket a másikkal, és egygyé lőn a hajlék.

13. Csinálának kárpitokat kecskeszörböl is, sátornak a hajlékra; tizenegy kárpitot csinálának ilyent.

2 Móz. 26,7.

14. Egy kárpit hossza harmincz sing, és egy kárpit szélessége négy sing; egy mértéke vala a tizenegy kárpitnak.

15. És egybefoglalák az öt kárpitot külön, és a hat kárpitot külön.

16. Csinálának ötven hurkot is a kárpit szélére, amely szélről vala az egybefoglalásban; ötven hurkot csinálának a kárpit szélére a másik egybefoglalásban is.

17. Csinálának ötven rézhorgocskát is a sátor egybefoglalására, hogy egygyé legyen.

18. Csinálának takarót is a sátorra, veresre festett koszbőrökből, és azon felül egy takarót borzbőrökből.

2 Móz. 26,14.

19. És megcsinálák a deszkákat is a hajlékhoz sittim-fából, felállogatva.

2 Móz. 26,15.

20. Tíz sing a deszkának hossza, másfél sing pedig egy deszkának szélessége.

21. Egy deszkának két csapja vala, egyik a másikkal megfelelő; így csinálták a hajlék összes deszkáit.

22. A deszkákat pedig így rendezék a hajlékhoz: húsz deszkát déli oldalon, délfelé.

23. És a húsz deszka alá negyven ezüsttalpat készítenek; az egyik deszka alá két talpat, az ő két csapja szerint, a másik deszka alá is két talpat, az ő két csapja szerint.

24. A hajlék másik oldalául, az északi oldalon, szintén húsz deszkát csinálának.

25. És negyven ezüsttalpat azok alá, két talpat az egyik deszka alá, a másik deszka alá is két talpat.

26. A hajlék napnyugoti oldalául hat deszkát csinálának.

27. A hajlék szegleteiül pedig a két oldalra, két deszkát csinálának.

28. És alólról kezdve kettősök valának, felül pedig egybe valának foglalva egy karikával; így cselekedének mind a kettővel, a két szegleten.

29. Nyolcz deszka vala tehát, és azoknak tizenhat ezüsttalpa, két-két talp egy-egy deszka alatt.

30. Csinálának retesZRúdat is sittim-fából, ötöt a hajlék egyik oldalának deszkáihoz.

31. És öt retesZRúdat a hajlék másik oldalának deszkáihoz, és öt retesZRúdat a hajlék nyugoti oldalának deszkáihoz hátulról.

32. És megcsinálák a középső retesZRúdat is, hogy fusson a deszkák közepén, végtől-végig.

33. A deszkákat pedig aranynyal boríták be; a karikáikat aranyból csinálák, gyűrűk gyanánt a retesZRúdakhoz, és a retesZRúdat is beboríták aranynyal.

34. Megcsinálák a függönyt is, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből, mestermunkával csinálák azt, Kérubokkal.

2 Móz. 26,31.

35. És csinálának ahhoz négy oszlopot sittim-fából, és beboríták azokat aranynyal, horgaik aranyból; és öntének azokhoz négy ezüsttalpat.

36. És csinálának a sátor nyílására leplet kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből, hímzőmunkával.

2 Móz. 26,36.

37. És ahhoz öt oszlopot, horgaikkal együtt; és beboríták azoknak fejeit és átkötőit aranynyal; öt talpuk pedig rézből vala.

37 És megcsinálá Bésaléel a Ládát sittim-fából; harmadfél sing a hossza, szélessége másfél sing, magassága is másfél sing.

2 Móz. 25,10.

2. És beborítá azt tiszta aranynyal, mind belől, mind kívül, és csinálá reá arany pártázatot köröskörül.

3. És önte annak négy arany karikát a négy szegletére; egyik oldalára is kettőt, másikkra is kettőt.

4. Csinálá rúdakat is sittim-fából, és beborítá azokat aranynyal.

5. És betolá a rúdakat a Láda oldalán levő karikákba, hogy a Láda hordozható legyen.

6. Csinálá fedelet is tiszta aranyból; harmadfél sing a hossza, másfél sing a szélessége.

2 Móz. 25,17.

7. Csinálá két Kérubot is aranyból, vert aranyból csinálá azokat, a fedél két végére.

8. Az egyik Kérubot az egyik végére innen, a másik Kérubot a másik végére onnan; a fedélből veré ki a Kérubokat, a két végére.

9. A Kérubok pedig kiterjeszték szárnyaikat felfelé, betakarva szárnyaikkal a fedelet, és arcaik egymással szembe valának; a fedél felé valának a Kérubok arcjai.

10. Megcsinálá az asztalt is sittim-fából: két sing a hossza, a szélessége egy sing, magassága másfél sing.

2 Móz. 25,23.

11. És beborítá azt tiszta arannyal, és csinálá reá köröskörül arany pártázatot.

12. Csinálá egy tenyérnyi széles karájt is köröskörül; és a karjához csinálá arany pártázatot köröskörül.

13. Azután önte hozzá négy arany karikát, és a karikákat ráilleszté a négy láb négy szegletére.

14. A karikák a karáj mellett valának rúdtartókul, hogy az asztalt hordozhassák.

15. Megcsinálá a rúdakat is sittim-fából, és azokat beborítá aranynyal, hogy hordozhassák az asztalt.

16. Megcsinálá az asztalra való edényeket is: tálaikat, csészéit, kelyheket és kancsókat, amelyekkel italáldozatot áldoznak, tiszta aranyból.

17. Megcsinálá a mécestartót is tiszta aranyból, vert aranyból csinálá a mécestartót; szára, ága, csészéi, gombjai és virágai ő magából valának.

2 Móz. 25,31.

18. És hat ág jöve ki oldalaiából; egyik oldalról is három mécestartó-ág, másik oldalról is három mécestartó-ág.

19. Három mandolavirágformájú csésze vala az egyik ágon, gombbal és virággal; így a másik ágon is három mandolavirágformájú csésze vala gombbal és virággal; így vala mind a hat ágon, amelyek kijövének a mécestartóból.

20. A mécestartón pedig négy mandolavirágformájú csésze vala, gombjaikkal és virágaikkal.

21. És gomb vala a két ág alatt ő magából, és gomb vala a két ág alatt ő magából, és gomb vala a két ág alatt ő magából, a hat ág szerint, amely belőle jöve ki.

22. Gombjaik és ágaik belőle valának; az egész egy vert munka vala, tiszta aranyból.

23. És megcsinálá hét mécsét is, és azoknak hamvvevőit és hamutartóit, tiszta aranyból.

24. Egy talentom tiszta aranyból csinálá azt meg hozzá tartozó eszközeit is mind.

25. Megcsinálá a füstölő oltárt is sittim-fából; hossza egy sing, szélessége is egy sing, négyszögű; magassága pedig két sing; ő magából valának szarvai.

2 Móz. 30,1, 2 Móz. 30,2.

26. És beborítá azt tiszta aranynyal, tetejét és oldalait köröskörül, és a szarvait is; és csinálá hozzá arany pártázatot köröskörül.

27. És két arany karikát csinálá hozzá, a pártázata alá, a két oldalán, mindkét oldalára, hogy legyenek rúdtartókul, hogy azokon hordozhassák azt.

28. A rúdakat is sittim-fából csinálá meg, és azokat is beborítá aranynyal.

29. A szent kenetnek olaját is megcsinálá, és a tiszta fűszerekből való füstölőt a kenetkészítő mestersége szerint.

2 Móz. 30,22, 2 Móz. 30,25.

38 És megcsinálá azután az egészen égőáldozat oltárát sittim-fából; öt sing a hossza, öt sing a szélessége; négyszögű és három sing magas.

2 Móz. 27,1, 2 Móz. 27,8.

2. És csinálá hozzá szarvakat is, a négy szegletére; ő magából voltak a szarvai, és beborítá azt rézzel.

3. Azután minden edényét is megcsinálá: a fazekakat, a lapátokat, a medenczéket, a villákat és a szenes serpenyőket; minden edényeit rézből csinálá.

4. Csinálá az oltárhoz hálóforma rostélyt is rézből, annak párkányzata alá, alulról a közepéig.

5. Önte négy karikát is rézrostélynak négy szegletére, rúdtartókul.

6. A rúdakat sittim-fából csinálá meg, és rézzel borítá be.

7. És a rúdakat betolá az oltár oldalain lévő karikákba, hogy azokon hordozhassák azt; deszkából, üresre csinálá azt.

8. Megcsinálá a mosdómedenczét is rézből, és annak lábát is rézből, a szolgálattevő asszonyok tükreiből, akik a Gyülekezet Sátorának nyílása előtt szolgáltak.

2 Móz. 30,17, 2 Móz. 30,18.

9. A pitvart is megcsinálá dél felől; a déli oldalon a pitvar szőnyege száz singnyi vala sodrott lenből.

2 Móz. 27,9.

10. Azoknak húsz oszlopa, és húsz talpa rézből vala; az oszlopok horgai, és azoknak általkötői ezüsből.

11. Észak felől is száz singnyi. Azoknak húsz oszlopa és húsz talpa rézből; az oszlopok horgai és általkötői ezüsből valának.

12. Napnyugot felől pedig ötven sing szőnyeg vala. Azoknak tíz oszlopa és tíz talpa; az oszlopok horgai és általkötői ezüsből valának.

13. A napkeleti oldalon is ötven singnyi.

14. Egy felől tizenöt sing szőnyeg vala; három oszlopa és azoknak három talpa.

15. És a másik felől is: a pitvar kapujától jobbra is, balra is tizenöt sing szőnyeg, és azoknak három oszlopa, három talpa.

16. A pitvarnak minden szőnyege köröskörül sodrott lenből vala.

17. Az oszlopok talpai rézből, az oszlopok horgai és általkötői pedig ezüsből valának, azoknak fejei ezüsttel beborítva. A pitvar oszlopait is mind ezüst általkötők övezték.

18. A pitvar kapujának leple hímzőmunka vala, aranyból, kék és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből; hossza húsz sing volt, magassága pedig szélességében öt sing, a pitvar szőnyegeinek megfelelőleg.

19. Azoknak négy oszlopa és négy talpa rézből, horgai ezüsből valának; fejeiknek borítása, és általkötőik is ezüsből.

20. A hajléknak és a pitvarnak szegei pedig köröskörül mind rézből valának.

21. Ezek a hajléknak, a bizonyosság hajlékának részei, amint megszámláltattak a Mózes meghagyásából, a Léviták szolgálatára, Ithamár, az Áron pap fiai által.

22. Bésaléel a Húr fiának, Urinak fia a Júda nemzetségéből, csinálta mind azt, amit JaHuWaH parancsolt vala Mózesnek.

23. És vele együtt Aholiáb, Akhiszamák fia, Dán nemzetségéből, aki mester vala a faragásban, a kötő és hímzőmunkában, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és lenfonállal.

24. Mind az az arany, amely a munkára, a szenthelynek összes munkáira feldolgozták, ez az áldozati arany: huszonkilencz talentom, és hétszáz harmincz siklus vala, a szent siklus szerint.

25. Az ezüst pedig, a gyülekezet megszámlált tagjaitól, és az ajándékokból, és ezer hétszáz hetvenöt siklus, a szent siklus szerint.

26. Fejenként egy beka, vagy is fél siklus, a szent siklus szerint, mindenkitől, aki átesett a megszámláltatáson, húsz esztendőstől fölfelé, akik hatszáz háromezeren és ötszázötvenen valának.

4 Móz. 1,46.

27. A száz talentom ezüsből megönték a szent helyhez való talpakat, és a függöny oszlopainak talpait; száz talpat száz talentomból, egy talentomból egy talpat.

28. Az ezer hétszáz hetvenöt siklusból csinálák az oszlopok horgait, és beboríták azoknak fejeit, és által fogák azokat.

29. Az áldozati réz pedig hetven talentom, és kétezer négyszáz siklus vala.

30. Abból csinálák a talpakat a Gyülekezet Sátorának nyílásához, és a réz oltárt, az ahhoz való réz rostélyt, és az oltárnak minden edényeit.

31. A pitvar talpait is köröskörül, és a pitvar kapujához való talpakat, meg a hajlék összes szegeit, és a pitvar összes szegeit köröskörül.

39 A kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű fonálból pedig csinálának szolgálati ruhákat a szenthelyen való szolgálatra. Áronnak is úgy készíték a szent ruhákat, amint az *ÖrökkéValó* parancsolta vala Mózesnek.

2 Móz. 31,10.

2. Az efódot csinálák aranyból, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, sodrott lenből.

2 Móz. 28,6.

3. És aranyból vékony lapokat verének, és azokat fonalakká metélék, hogy feldolgozzák a kék, és a bíborpiros, és a karmazsinszínű, és a lenfonál közé, mestermunkával.

4. Csinálának hozzá összekötött vállkötőket: a két végükön kapcsolák össze.

5. Az átkötő öv is, amely rajta vala, abból való, ugyanolyan mívű vala, mint az efód: aranyból, kék és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből, amint JaHuWaH parancsolta Mózesnek.

6. Megcsinálák azután az ónix köveket is, arany boglárókba foglalva, kimetszve pecsétmetszés módjára, az Izráel fiainak neveire.

7. És rátették azokat az efód vállkötőire, az Izráel fiaira való emlékeztetés kövei gyanánt, amint JaHuWaH parancsolta vala Mózesnek.

8. Megcsinálák a hósent is mestermunkával, mint az efódot, aranyból, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott lenből.

2 Móz. 28,15.

9. Négyszögű vala a hósén, és kétrétűre készítették azt; egy arasz vala hossza, egy arasz a szélessége is két rétből.

10. És négy sor követ foglalának abba, ily sorban: szárdiusz, topáz, smaragd; az első sor.

11. A második sor: karbunkulus, zafir és gyémánt.

12. A harmadik sor: jáczint, agát és amethiszt.

13. A negyedik sor: krizolith, ónix és jáspis, amelyek mind arany boglárókba foglaltattak a magok helyén.

14. A kövek pedig Izráel fiainak nevei szerint valának, tizenkettő vala az ő nevők szerint, és pecsét módjára metszve, mindenik a reá való névvel, a tizenkét nemzetség szerint.

15. És csinálának a hősénre sodrott mívű fonatékot is tiszta aranyból.

16. Azután csinálának két arany boglárt, és két arany karikát; és a két arany karikát rá tevék a hősén két szegletére.

17. A két arany fonatékot pedig a hősén két szegletén levő két karikába fűzték.

18. És a két fonaték másik két végét oda foglalák a két boglárhoz, és azokat az eföd vállkötőjéhez tűzék, annak előrészére.

19. Csinálának más két arany karikát is, és oda tevék azokat a hősén két szegletére, azon a szélén, amely befelé vala az eföd felől.

20. És csinálának még két arany karikát, és azokat az eföd két vállkötőjére tevék, alól, annak előrsze felől, az összefoglalás mellett, az eföd övéen felül.

21. És a hősént az ő karikáinál fogva odacsatolák az eföd karikáihoz, kék zsinórral, hogy az efödnek öve felett legyen, és el ne válják a hősén az efödtől; amint *az ÖrökkéValó* parancsolta vala Mózesnek.

22. És megcsinálák az eföd palástját takácsmunkával, egészen kék lenből. *2 Móz 28,31.*

23. És a palást közepén levő nyílás olyan vala, mint a pánczélnak nyílása; szegése vala a nyílásnak köröskörül, hogy el ne szakadjon.

24. És a palást alsó peremére csinálának gránátalmákat, kék, és bíborpiros, és karmazsinszínű, és sodrott fonálból.

25. Csinálának csengettyüket is tiszta aranyból, és tevék a csengettyüket a gránátalmák közé, a palást peremére köröskörül a gránátalmák közé.

26. Csengettyű meg gránátalma, csengettyű meg gránátalma a palást peremén köröskörül, hogy abban szolgáljanak, amint *az ÖrökkéValó* parancsolta vala Mózesnek.

27. Megcsinálák a len köntösöket is takácsmunkával, Áronnak és az ő fiainak. *2 Móz. 28,39.*

28. A len süveget is a süveg ékességeit is lenből, és a gyolcs lábravalókat sodrott lenből. *2 Móz. 28,40.*

29. Az övet is sodrott lenből, és kék és bíborpiros, és karmazsinszínű fonálból hímzőmunkával, amint *JaHuWaH* parancsolta vala Mózesnek.

2 Móz. 28,40.

30. A szent koronához való lapot is megcsinálák tiszta aranyból, és felírák rá a pecsétmetsző módjára:

Szentség JaHuWaH-nak.

2 Móz. 28,36.

31. És kötének reá kék zsinort, hogy felkössék azzal a süvegre, amint *JaHuWaH* parancsolta vala Mózesnek.

32. Így végezteték el a Gyülekezet Sátora hajlékának egész munkája; és az Izráel fiai egészen úgy csinálák, amint *az ÖrökkéValó* parancsolta vala Mózesnek, úgy csinálták.

2 Móz. 33,7.

33. És vivék a hajlékot Mózeshez: a sátort és annak minden eszközét, horgait, deszkáit, reteszdúrait, oszlopait, és talpait.

34. A veresre festett koszbőrökből készült takarót is, és a borzbőrökből készült takarót, és a takarófüggönyt.

35. A Bizonyság Ládáját, annak rúdait, és a fedelet.

36. Az asztalt és annak minden edényét, és a szent kenyeret. *2 Móz. 31,8.*

37. A tiszta mécstartót: annak mécseit, a felszereléshez való mécseket s minden hozzávalót, a világító olajjal együtt.

38. Az arany oltárt, a kenetnek olaját, a fűszerekből való füstölőt, és a sátor nyílására való leplet.

39. A réz oltárt és annak réz rostélyát, rúdait és minden edényeit, a mosdómedenczét és annak lábát.

40. A pitvar szőnyeget, oszlopait, talpait: és a pitvar kapujára való leplet, annak köteleit, szegeit, és a hajlék szolgálatjára való minden eszközt a gyülekezet sátoránál.

41. A szolgálati ruhákat, a szenthelyen való szolgálatra, a szent ruhákat Áron papnak, és fiainak ruháit a papi tisztre. *2 Móz. 31,10.*

42. Amint parancsolta vala *JaHuWaH* Mózesnek, egészen úgy csinálának Izráel fiai minden munkát.

43. És megtekinte Mózes minden munkát, és ímé elkészítik azt, úgy készíték el, amint *JaHuWaH* parancsolta vala, és megáldá őket Mózes.

40 És szóla *az ÖrökkéValó* Mózesnek, mondván:

2. Az első hónapban, a hónap első napján, állítsd fel a Gyülekezet Sátorának hajlékát.

3. És tedd oda a Bizonyság Ládáját, és fedd be a Ládát a fedéllel.

4. Azután vidd be az asztalt, és hozd azt rendbe a reávalókkal. Vidd be a mécestartót is, és gyűjtsd meg annak méceit.

2 Móz. 26,35.

5. És helyheztess a füstölő áldozat arany oltárát a Bizonyosság Ládája elé, tedd fel a leplet a hajlék nyílására.

2 Móz. 26,36.

6. Azután helyheztess az egészen égőáldozat oltárát a Gyülekezet Sátora hajlékának nyílása elé.

7. A mosdómedenczét pedig helyheztess a Gyülekezet Sátora közé és az oltár közé, és önts belé vizet.

8. Azután állítsd fel köröskörül a pitvart, és a pitvar kapujára tedd rá a leplet.

2 Móz. 27,16.

9. Azután vedd a kenetnek olaját, és kend meg a hajlékot és mind azt a mi benne van: így szenteld meg azt, és minden edényét, hogy szent legyen.

10. Kend meg az egészen égőáldozat oltárát is és annak minden edényét; így szenteld meg az oltárt, hogy az oltár legyen szentséges.

2 Móz. 30,28.

11. A mosdómedenczét és lábát is kend meg; így szenteld meg azt.

12. Azután állítsd Áront és az ő fiait a Gyülekezet Sátorának nyílásához, és mosd meg őket vízzel.

13. És öltöztess fel Áront a szent ruhákba, és kend fel őt; így szenteld fel, és legyen papom.

14. Fiait is állítsd elő és öltöztess fel őket köntösökbe;

15. És kend fel őket, amint az ő atyjokat felkenéd, hogy legyenek papjaim, és léssen az ő megkenetésök nekik örökös papság, az ő nemzetségökben.

16. És egészen úgy cselekedék Mózes, amint JaHuWaH parancsolta néki, úgy cselekedék.

17. Lőn azért a második év első hónapjában, a hónap első napján, hogy felállíták a hajlékot.

4 Móz. 7,1.

18. Mózes tehát felállítja a hajlékot, és letevé annak talpait, a deszkáit is felállítja, beilleszté a reteszlúkat, és felállítja annak oszlopait.

19. Azután kifeszíté a hajlékra a sátor, és a sátor takaróját is reá teríté felülről, amint parancsolta vala az *ÖrökkéValó* Mózesnek.

20. És vevé és betevé a Bizonyosságot is a Ládába, a rúdat pedig Ládára tevé, és a Ládára felül helyezetté a fedelet.

21. Azután bevívé a Ládát a hajlékba, és feltevé a takaró függönyt, és elfedezé a Bizonyosság Ládáját, amint az *ÖrökkéValó* parancsolta vala Mózesnek.

22. Az asztalt is bevívé a Gyülekezet Sátorába, a hajléknak északi oldalába, a függönyön kívül.

23. És rakott arra kenyereket sorban JaHuWaH előtt, amint JaHuWaH parancsolta vala Mózesnek.

2 Móz. 25,30.

24. És a mécestartót helyhezteté a Gyülekezet Sátorába ~~Ezékial prófétájának~~ a hajléknak déli oldalán.

25. És meggyújtá a méceket JaHuWaH előtt, amint JaHuWaH parancsolta vala Mózesnek.

26. Az arany oltárt pedig helyhezteté a Gyülekezet Sátorába a függöny elébe.

27. És füstölögtete rajta fűszerekből való füstölőt, amint JaHuWaH parancsolta vala Mózesnek.

28. A hajlék nyílására a leplet is felvoná.

29. Az egészen égőáldozat oltárát pedig helyhezteté a Gyülekezet Sátora hajlékának nyílása elé, és áldozék azon egészen égőáldozattal és ételáldozattal, amint parancsolta vala az *ÖrökkéValó* Mózesnek.

30. A mosdómedenczét pedig helyhezteté a Gyülekezet Sátora közé és az oltár közé, és önte abba vizet a mosdásra.

31. És megmosák abból Mózes és Áron és az ő fiai kezeiket és lábaikat.

32. Amikor a Gyülekezet Sátorába menének, És amikor az oltárhoz járulának, megmosdának, amint JaHuWaH parancsolta vala Mózesnek.

33. Azután felállítá a pitvart a hajlék és az oltár körül, és a pitvar kapujára feltevé a leplet. Így végező el Mózes a munkát.

34. És a felhő befedezé a Gyülekezet Sátorát, és az *ÖrökkéValó* dicsősége betölté a hajlékot.

35. És Mózes nem mehe be a Gyülekezet Sátorába, mert a felhő rajta nyugovék, és az *ÖrökkéValó* dicsősége tölté be a hajlékot.

4 Móz. 9,15, 1 Kir. 8,10.

36. És amikor a felhő felszáll vala a hajlékról, az Izráel fiai elindulának; így lőn egész utazásuk alatt.

4 Móz. 9,15, 4 Móz. 9,23.

37. Ha pedig a felhő nem szálla fel, ők sem indulának el, míg csak fel nem szálla.

38. Mert az *ÖrökkéValó* Felhője vala a hajlékon nappal, éjjel pedig tűz vala azon, az Izráel egész háznépének láttára, egész utazásuk alatt.

4 Móz. 14,14, 5 Móz. 1,33, Nehem. 9,10, 1 Kor. 10,1.

Mózes III. könyve - a Léviták egyházi szolgálata

1 Szólítja Mózes és beszél vele JaHuWaH (*az ÖrökkéValó*) a Gyülekezet Sátorából, mondván:

2. Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Ha valaki közületek áldozni akar JaHuWaH-nak: barmokból, tulok- és juhfélékből áldozzatok.

3. Ha tulokféléből áldozik egészen égőáldozattal: himmel és éppel áldozzék. A Gyülekezet Sátorának ajtajához vigye azt, hogy kedvessé legyen *az ÖrökkéValó* előtt.

4. És tegye kezét az égőáldozat fejére, hogy kedves legyen ő érette, hogy engesztelést szerezzen az ő számára.

5. És ölje meg a tulkot JaHuWaH előtt, az Áron fiai pedig, a papok, vigyék köröskörül az oltárra, amely a Gyülekezet Sátorának nyílásánál van.

6. Azután vonja le az égőáldozat bőrét, azt pedig vagdalja el tagjaira.

7. És az Áron pap fiai gerjeszsenek tüzet az oltáron, és rakjanak fát a tűzre.

8. Azután rakják az Áron fiai, a papok, a tagokat: a fejet és a kövérjét a fára, amely az oltáron lévő tűzön van.

9. A belét pedig és lábszárait mossa meg vízben, és füstölögtesse el a pap az egészet az oltáron egészen égőáldozatul.

Ez a tűzáldozat kedves illatú JaHuWaH-nak.

10. Ha pedig a juhfélékből: bárányokból vagy kecskékből akar valaki áldozni égőáldozatul, himmel és éppel áldozzék.

11. És ölje meg azt az oltár északi oldalánál *az ÖrökkéValó* előtt, az Áron fiai pedig, a papok, hintsék annak vérét az oltárra köröskörül.

12. Azután vagdalja el azt tagjaira, a fejével és kövérjével együtt, a pap pedig rakja azokat a fára, amely az oltáron lévő tűzön van.

13. A belet és a lábszárakat mossa meg vízben, a pap pedig áldozza meg az egészet és füstölögtesse el az oltáron égőáldozatul. Ez a tűzáldozat kedves illatú JaHuWaH-nak.

14. Ha pedig madárféléből akar áldozni égőáldozatul JaHuWaH-nak, gerliczekből vagy galambfiakból áldozzék.

15. És vigye azt a pap az oltárhoz, és tekerje ki annak a fejét, és füstölögtesse el az oltáron, a vérét pedig bocsássa ki az oltár falára.

16. A begyét pedig rútságával egyben vegye ki, és vesse azt az oltár keleti oldalára, a hamu helyére.

17. És hasítsa meg azt a szárnyain, de el ne szakaszsa egymástól, és füstölögtesse el azt a pap az oltáron a fán, amely a tűzön van, égőáldozatul. Tűzáldozat ez, kedves illatú JaHuWaH-nak.

2 Amikor valaki ételáldozatot akar áldozni JaHuWaH-nak, lisztlángból áldozzék, és öntsön arra olajat, és temjént is tegyen arra.

2. És vigye azt az Áron fiaihoz, a papokhoz, és vegyen ki abból egy tele marokkal; annak lisztlángjából és olajából, az egész temjénével együtt, és füstölögtesse el a pap az oltáron annak emlékeztető részéül. Ez a tűzáldozat kedves illatú JaHuWaH-nak.

3. Ami pedig megmarad az ételáldozatból, Ároné és az ő fiaié legyen; szentséges áldozat ez JaHuWaH-nak tűzáldozatai között.

3 Móz. 2,10.

4. Hogyha pedig ételáldozatot kemenczében sültből akar áldozni valaki lisztlángból, olajjal elegyített kovásztalan lepényei, vagy olajjal megkent kovásztalan pogácsái legyenek.

5. Ha pedig a te áldozatod serpenyőben sült ételáldozat, olajjal elegyített kovásztalan lisztlángból legyen.

6. Darabold azt el, és önts reá olajat, ételáldozat ez.

7. Ha pedig a te ételáldozatod rostélyon sült, lisztlángból, olajjal készíttessék.

8. És vidd el az ételáldozatot, ami ezekből készült, JaHuWaH-nak, és azt a papnak bemutatván, az vigye azt el az oltárhoz.

9. És vegyen a pap az ételáldozatból emlékeztető részt, és füstölögtesse el az oltáron; tűzáldozat ez, kedves illatú JaHuWaH-nak.

10. Ami pedig megmarad az ételáldozatból, Ároné és az ő fiaié legyen; szentséges áldozat ez JaHuWaH-nak tűzáldozatai között.

3 Móz. 6,16, 3 Móz. 6,18.

11. Semmi ételáldozat, amit JaHuWaH-nak áldoztok, kovászszal ne készüljön; mert kovászból és mézből semmit se füstölögtethettek JaHuWaH-nak a tűzáldozatok között.

12. Zsengeáldozatul felvihetitek azokat JaHuWaH-nak, de az oltárra nem juthatnak fel kedves illatú.

3 Móz. 23,17.

13. Minden te ételáldozatodat pedig sózd meg sóval, és a te ételáldozatodból soha el ne maradjon a te Elohimed Szövetségének Sója; minden te áldozatodhoz sót adj.

14. Ha zsengekből való ételáldozatot áldozol JaHuWaH-nak, tűznél pergelt kalászból, és zsenge gabona-darából áldozzad a te zsengeidnek áldozatát.

15. Adj hozzá olajat, és tégy reá tömjént; ételáldozat ez.

16. A pap pedig füstölögtesse el annak emlékeztető részét a darából és olajból, az egész tömjénnel együtt. Tűzáldozat ez JaHuWaH-nak.

3 Hogyha hálaáldozattal áldozik valaki, ha tulokféléből, akár himmel, akár nősténynyel áldozik: ép barmot vigyen JaHuWaH elé.

2. És tegye a kezét az ő áldozatjának fejére, és ölje meg azt a Gyülekezet Sátorának nyílásánál, és Áron fiai, a papok, öntsék a vért köröskörül az oltárra.

3. Azután vigyen a hálaáldozatból tűzáldozatot JaHuWaH-nak: a kövérjét, amely a belet takarja, és mindazt a kövérjét, amely a belek között van.

2 Móz. 29,13.

4. A két vesét is, és a rajtuk lévő kövérséget, amely a vékonyaknál van, és a májon lévő hártyát a vesékkal együtt vegye el.

5. És füstölögtessék el azt Áron fiai az oltáron az égőáldozattal együtt a tűzön lévő fán: tűzáldozat ez, kedves illatú JaHuWaH-nak.

2 Móz. 29,4, 3 Móz. 6,12.

6. Hogyha pedig valaki juhféléből áldozik hálaáldozatot JaHuWaH-nak, akár him, akár nőstény legyen az, épekkel áldozzék.

7. Ha bárányt visz ő az ő áldozatául, vigye azt JaHuWaH elébe.

8. És tegye a kezét az ő áldozatjának fejére, azután ölje meg azt a Gyülekezet Sátora előtt, és az Áron fiai öntsék a vért az oltárra köröskörül.

9. Azután áldozzék JaHuWaH-nak e hálaáldozatból tűzáldozatot: a kövérjét, a farkát egészen, amelyet a hátagerezdi végénél vágjon el, és a belét takaró kövérjét, és minden kövérjét, amely a belek közt van.

10. És a két vesét is, és a rajtuk lévő kövérséget, amely a vékonyaknál van, és a májon lévő hártyát a vesékkal együtt vegye el.

11. És füstölögtesse el azt a pap az oltáron: tűzáldozati eledel ez JaHuWaH-nak.

12. Hogyha kecskével áldozik valaki, azt is az *ÖrökkéValó* elé vigye.

13. És tegye kezét annak fejére, és ölje meg azt a gyülekezetnek sátora előtt, és öntsék Áron fiai annak vért az oltárra körül.

14. És áldozzék abból tűzáldozatot *ÖrökkéValó*-nak: a kövérjét, amely betakarja a belet, és mindazt a kövérjét, amely a belek között van.

15. A két vesét is, és a rajtuk lévő kövérséget, amely a vékonyaknál van, és a májon lévő hártyát a vesékkal együtt vegye el.

16. És füstölögtesse el azokat a pap az oltáron tűzáldozati eledelül, kedves illatú. A kövérje mind JaHuWaH-é legyen.

17. Örökkévaló rendtartás legyen a ti nemzetségeiteknek minden ti lakhelyeteken: semmi kövért és semmi vért meg ne egyetek!

1 Móz. 6,4, 3 Móz. 17,10.

4 Szóla ismét az *ÖrökkéValó* Mózesnek, mondván:

2. Szólj az Izráel fiainak, mondván: Ha valaki tévedésből vétkezik az *ÖrökkéValó* valamely

parancsolata ellen, úgy amint nem kellene cselekednie, és a próféták közül valamelyiknek ellene cselekszik:

3. Ha a felkent pap vétkezik, a népnek romlására: hozzon az ő bűnéért, amelyet elkövetett, egy tulkot, fiatal ép marhát JaHuWaH-nak bűnáldozatul.

4. És vigye a tulkot a Gyülekezet Sátorának nyílásához, JaHuWaH elé, és tegye a kezét a tuloknak fejére, és a tulkot ölje meg JaHuWaH előtt.

5. És vegyen a felkent pap a tuloknak véréből, és vigye azt a Gyülekezet Sátorába.

6. És mártsa be a pap az ő újját a vérbe, és hintsen a vérből hétszer az *ÖrökkéValó* előtt a szent hajléknak függönye felé.

7. És tegyen a pap a vérből JaHuWaH előtt a fűszerekből való füstölő oltár szarvaira, amely ott van a Gyülekezet Sátorában; a tulok véré pedig mind öntse az egészen égőáldozat oltárának aljára, amely a Gyülekezet Sátorának nyílásánál van.

8. Azután a tuloknak, amely bűnáldozatra való, minden kövérjét szedje ki belőle: azt a kövérjét, amely betakarja a belet, és mindazt a kövérjét, ami a belek között van.

9. A két vesét is, és a rajtuk lévő kövérséget, amely a vékonyaknál van, és a májon lévő hártyát a vesékkal együtt vegye el,

10. Amiképen kiszedik a hálaáldozatra való tulokból; és füstölögtesse el azokat a pap az égőáldozatnak oltárán.

3 Móz. 3,1, 3 Móz 3,5

11. A tuloknak pedig bőrét és minden húsát, fejével és lábszáraival együtt, bélit és ganéját,

12. És mind az egész tulkot vigye ki a táboron kívül tiszta helyre, ahová a hamut öntik: és égesse el azt a fán, tűzben; ott égessék meg, ahová a hamut öntik.

13. Hogyha pedig az Izráel fiainak egész közönsége megtéved, és a gyülekezet előtt rejtve marad e dolog; és valami olyat cselekesznek JaHuWaH-nak valamelyik parancsolatja ellen, amit nem kellett volna cselekedni, és bűnösökké lesznek:

14. Amikor kitudódik a bűn, amelyet elkövettek: akkor áldozzék a gyülekezet egy tulkot, fiatal marhát a bűnért, és vigye azt a Gyülekezetnek Sátora elé.

15. És a gyülekezet vénei tegyék kezeiket a tuloknak fejére az *ÖrökkéValó* előtt, és ölje meg a tulkot a pap az *ÖrökkéValó* előtt.

16. Azután vigyen be a felkent pap a tulok véréből a Gyülekezet Sátorába.

17. És mártsa be a pap az ő újját a vérbe, és hintsen abból hétszer JaHuWaH előtt a függöny felé.

18. És tegyen a vérből az oltár szarvaira is, amely JaHuWaH előtt, a Gyülekezet Sátorában van; a vért pedig mind öntse az egészen égőáldozat oltárának aljára, amely a Gyülekezet Sátorának nyílása előtt van.

19. Minden kövérjét pedig szedje ki belőle, és füstölögtesse el az oltáron.

20. És úgy cselekedjék azzal a tulokkal, mint a bűnért való tulokkal cselekvék, úgy cselekedjék vele, és

engesztelést szerez számukra a pap, és megbocsáttatik nékik.

3 Móz. 4,3, 3 Móz. 4,12.

21. És vigye ki a tulkot a táboron kívül, és égesse el azt, miképen elégette az első tulkot. A gyülekezet bűnéért való áldozat ez.

22. Ha fejedelem vétkezik, és cselekeszik valamit JaHuWaH-nak, az ő Elohimjének parancsolata ellen, amit nem kellett volna cselekedni, és bűnössé lesz tévedésből:

23. Ha tudtára esik néki a bűne, amelyet elkövetett, akkor vigyen áldozatul egy ép kecskebakot,

24. És tegye kezét a baknak fejére, és ölje meg azt azon a helyen, ahol megölik az egész égőáldozatot, JaHuWaH előtt; bűnért való áldozat ez.

25. És vegyen a pap bűnért való áldozatnak véréből az ő újjával, és tegyen az égőáldozat oltárának szarvaira; a vérét pedig öntse az égőáldozatok oltárának aljára.

26. A kövérjét pedig mind füstölögtesse el az oltáron, mint a hálaáldozatnak kövérjét. Így szerezzen néki a pap engesztelést az ő bűnéért, és megbocsáttatik néki.

27. Ha pedig a föld népe közül vétkezik valaki tévedésből, mivelhogy JaHuWaH-nak valamelyik parancsolatja ellen olyat cselekeszik, amit nem kellett volna cselekedni, és bűnössé lesz;

28. Ha tudtára esik néki az ő bűne, amelyet elkövetett; vigyen áldozatul az ő bűnéért, amelyet elkövetett, egy ép nőtény kecskét.

29. És tegye a kezét a bűnért való áldozat fejére, és ölje meg a bűnért való áldozatot az egészen égőáldozat helyén.

30. És vegyen a pap annak véréből az újjával, és tegyen az égőáldozat oltárának szarvaira, a vérét pedig mind öntse az oltárnak aljára.

31. Azután vegye el minden kövérjét, amint elveszik a hálaáldozatnak kövérjét: és füstölögtesse el a pap az oltáron, kedves illatul JaHuWaH-nak. Ekképen szerezzen néki engesztelést a pap, és megbocsáttatik annak.

3 Móz. 3,9.

32. Ha pedig bárányt visz az ő bűnért való áldozatául, nőtényt és épet vigyen.

33. És tegye a kezét annak a bűnért való áldozatnak fejére, és ölje meg azt bűnért való áldozatul azon a helyen, ahol megölik az egészen égőáldozatot.

34. És vegyen a pap a bűnért való áldozat véréből az újjával, és tegyen az égőáldozat oltárának szarvaira; a vért pedig mind öntse az oltárnak aljára.

35. Azután vegye el minden kövérjét, amint elveszik a hálaáldozatra való báránynak kövérjét, és füstölögtesse el azokat a pap az oltáron az ÖrökkéValónak tűzáldozataival. Ekképen szerezzen néki engesztelést a pap az ő bűnéért, amelyet elkövetett, és megbocsáttatik néki.

Ezékiel prófeta könyve

5. Ha azzal vétkezik valaki, hogy hallotta a káromló beszédet, és bizonyosság lehetne, hogy látta, vagy tudja: ha meg nem jelenti azt, de hordozza az ő vétségének terhét;

2. Vagy ha valaki illet akármely tisztátalan dolgot, akár tisztátalan vadnak, akár tisztátalan baromnak, akár tisztátalan féregnek holttestét, és nem tud arról, hogy tisztátalanná lesz és vétkezik;

3. Vagy ha illeti az ember tisztátalanságát, akármi tisztátalanságát, amely tisztátalanná tesz, és nem tudta azt, hanem azután értette meg, hogy vétkezett;

4. Vagy ha valaki hitetlenkedve tesz esküt az ő ajkaival rosszra vagy jóra, vagy akármi az, amire hirtelenkedve esküszik az ember, ha nem tudott arról, de azután megértette, hogy azok közül valamelyikben vétkezett:

5. Akkor, mivelhogy vétkezett ezek közül valamelyikben, vallja meg, hogy mi az, amiben bűnössé lett;

6. És vigyen az ő vétkéért JaHuWaH-nak, az ő bűnéért, amelyet elkövetett, egy nőtény bárányt vagy kecskét a nyájából, bűnért való áldozatul. Ekképen szerezzen néki engesztelést a pap az ő bűnéért.

7. Ha pedig nincsen egy bárányhoz való módja: vigyen az ő vétkéért való áldozatra két gerliczét vagy két galambfiat az ÖrökkéValónak, az egyiket a bűnért való áldozatul, a másikat egészen égőáldozatul.

8. És vigye azokat a paphoz; az pedig áldozza meg először azt, amely bűnért való áldozat, és tekerje ki annak fejét nyakcsigájánál, úgy, hogy el ne szakassza.

9. És hintsen a bűnért való áldozat véréből az oltár oldalára, a többi vért pedig nyomják ki az oltár aljára; bűnért való áldozat ez.

10. A másikat készítse el egészen égőáldozatul, úgy, amint szokás; ekképen szerez néki engesztelést a pap az ő bűnéért, amelyet elkövetett, és megbocsáttatik néki.

3 Móz. 1,15.

11. Ha pedig nincs módja két gerliczéhez vagy két galambfihoz sem: vigyen áldozatul az, aki vétkezett, egy efa lánglisztnak tizedrészét bűnért való áldozatul; ne tegyen ahhoz olajat, és ne adjon ahhoz tömjént, mert bűnért való áldozat ez.

12. És vigye azt a paphoz, és markolja ki abból a pap teli marokkal az emlékeztető részét, és füstölögtesse el az oltáron az ÖrökkéValónak tűzáldozataival. Bűnért való áldozat az.

13. Így szerezzen néki engesztelést a pap az ő bűnéért, amelyet elkövetett valamivel ama bűnök közül, és megbocsáttatik néki. És legyen a papé, mint az ételáldozat.

3 Móz. 2,1, 3 Móz. 2,3.

14. Azután szóla JaHuWaH Mózesnek, mondván:

15. Ha valaki hűtlenséget követ el, és tévedésből vétkezen elvesz JaHuWaH-nak szentelt dolgokból: vigyen az ő vétkéért való áldozatot JaHuWaH-nak, egy

ép kost a nyájából, amint te becsülöd, ezüst siklusokban, a szent siklus szerint, vétékért való áldozatul.

2 Móz. 30,13.

16. És a mit vétkeesen elvett a szent dologból, azt fizesse meg, és tegye hozzá az ötödrészét, és adja azt a papnak. Így szerez néki engesztelést a pap a vétékért való áldozat kosával, és megbocsáttatik néki.

17. Hogyha vétkezik valaki, és cselekszik valamit az *ÖrökkéValó*nak valamely parancsolata ellen, amit nem kell cselekedni, ha nem tudta is: vétkessé lesz, és hordozza az ő vétségének terhet;

18. Vigyen azért a nyájából egy ép kost a paphoz, a te becslésed szerint, bűnért való áldozatul, és szerezzen néki engesztelést a pap az ő tévedéséért, amelylyel tudatlanságból tévedett, és megbocsáttatik néki.

19. Bűnért való áldozat ez, mivelhogy bűnt követett el az *ÖrökkéValó* ellen.

6 Szóla ismét JaHuWaH Mózesnek, mondván:

2. Amikor vétkezik valaki, és hűtlenséget követ el JaHuWaH ellen, tudniillik eltagadja felebarátjának reábizott vagy kezébe adott holmiját, vagy megrabolja vagy zsarolja felebarátját;

4 Móz. 5,6, 4 Móz. 5,8.

3. Vagy ha elveszett holmit talált, és eltagadja, vagy valami miatt hamisan esküszik, akármi is az, amit az ember úgy cselekszik, hogy vétkezik vele:

4. Mivelhogy azért bűnössé lett és vétkezett, térítse vissza az elrablottat, amit rabolt, vagy a zsaroltat, amit zsarolt, vagy a reá bízottat, ami reá bízott, vagy az elvesztettet, amit megtalált;

5. Vagy akármi legyen, amire hamisan esküdött, fizesse meg azt teljes értéke szerint, és hozzátoldva az ötödrészét, adja azt annak, akié volt, bűnbevallásának napján.

6. Az ő bűnéért pedig vigyen JaHuWaH-nak a nyájából egy ép kost a paphoz, a te becslésed szerint, bűnért való áldozatul.

7. Így szerezzen néki engesztelést a pap az *ÖrökkéValó* előtt, és megbocsáttatik néki mindaz, amit cselekedett, és amiben vétkezett.

8. Szóla ismét JaHuWaH Mózesnek, mondván:

9. Parancsolj Áronnak és az ő fiainak, mondván: Ez az egészen égőáldozat törvénye: Legyen az egészen égőáldozat az oltáron levő tüzelőhelyen egész éjszaka, mind reggelig, és az oltárnak tüze égve maradjon azon.

3 Móz. 6,13.

10. A pap öltse fel az ő gyolcs ruháját, és a gyolcs lábravalót is öltse fel az ő testére, és szedje el a hamut, amivé égette a tűz az égőáldozatot az oltáron, és töltsd azt az oltár mellé.

11. Azután vesse le azt a ruháját, és öltözzék más ruhába, és vigye ki a hamut a táboron kívül, tiszta helyre.

12. Az oltáron lévő tűz pedig égve maradjon azon, el ne aludjék, hanem égessen fát rajta a pap minden reggel, és

rákja reá az egészen égőáldozatot, és azon füstölögtesse az égőáldozat kovácsát is.

Ezékial próféta könyve

13. A tűz szüntelen égve maradjon az oltáron, és el ne aludjék.

14. Ez pedig az ételáldozatnak törvénye: az Áron fiai áldozzák azt az *ÖrökkéValó* előtt az oltáron.

3 Móz. 2,1, 4 Móz. 15,4.

15. És vegyen valaki közülök az ételáldozat lisztlángjából egy marokkal és annak olajából is, a tömjént pedig, amely az ételáldozathoz való, mind; és égesse el az oltáron; annak emlékeztető része kedves illat JaHuWaH előtt.

16. A mi pedig megmarad belőle, egyék meg Áron és az ő fiai, kovásztalanul egyék meg szenthelyen, a Gyülekezet Sátorának pitvarában egyék meg azt.

17. Ne süssék azt kovászszal, mert nekik adtam azt, részökül az én tűzáldozataimból; igen szentséges az, mint a bűnért és vétékért való áldozat.

18. Az Áron fiai közül minden férfiú egye azt. *ÖrökkéValó* rendtartás legyen ez a ti nemzetségeiteknel JaHuWaH-nak tűzáldozatai felől. Valaki illeti azokat, szent legyem.

19. Szóla ismét JaHuWaH Mózesnek, mondván:

20. Ez Áronnak és az ő fiainak áldozatjok, amelyet JaHuWaH-nak áldozzanak, amikor felkenik őket: Egy efa lisztlángnak tizedrésze mindenkor ételáldozatul, fele reggel, fele pedig estve.

21. Serpenyőben készíttessék, olajjal összegyúrva vidd el azt, az ételáldozati süteményeket darabokban áldozd JaHuWaH-nak kedves illatul.

22. Amely pap az ő helyébe kenetik fel az ő fiai közül, az mívelje ezt. *ÖrökkéValó* rendtartás ez, az *ÖrökkéValó*nak mindenestől füstölögtesse el.

23. Mert a pap minden ételáldozatának mindenestől meg kell égettetni, nem kell abból semmit megenni.

3 Móz. 2,1, 3 Móz. 2,10.

24. Szóla ismét JaHuWaH Mózesnek, mondván:

25. Szólj Áronnak és az ő fiainak, mondván: Ez a bűnért való áldozat törvénye: amely helyen meg szokták ölni az egészen égőáldozatot, azon a helyen öljék meg a bűnért való áldozatot az *ÖrökkéValó* előtt; igen szentséges az.

3 Móz. 1,11.

26. Amely pap megáldozza azt a bűnért, az egye meg azt, szent helyen egye meg, a Gyülekezet Sátorának pitvarában.

27. Valami annak a húsát érinti, szent legyen, és ha annak véréből valami a ruhájára esik valakinek, azt, amire a vér esett, mosd meg szenthelyen.

28. És a cserépedényt, amelyben azt főzték, törjék el; hogyha pedig érczfazékban főzték, súrolják meg, és mossák meg vízzel.

29. A papok között minden férfiú eheti azt; igen szentséges az.

30. Valamely bűnért való áldozat véréből bevisznek a Gyülekezet Sátorába, a szenthelyen való engesztelés végett, az meg nem ehető tűzzel égettessék meg.

3 Móz. 16,27, Zsid. 13,11.

7 Ez pedig a vétekért való áldozatnak törvénye; igen szentséges az.

2. Amely helyen megölik az egészen égőáldozatot, ott öljék meg a vétekért való áldozatot is, és a vérét hintsék az oltárra köröskörül.

3. A kövérjét pedig áldozzák meg mind, a farkát is, és amely kövér a belet takarja.

4. A két veséjét és a rajtuk lévő kövérséget, amely a vékonyaknál van, úgyszintén a májon lévő hártát a vesékkal együtt szedje ki.

5. És füstölögtesse el azokat a pap az oltáron tűzáldozatul JaHuWaH-nak. Vétekért való áldozat ez.

6. A papok között minden férfiú eheti azt, szenthelyen egyék meg; igen szentséges az.

7. Amilyen a bűnért való áldozat, olyan a vétekért való áldozat is, egy törvényök van nekik. Azé a papé az, aki engesztelést szerez vele.

8. Ha a pap egészen égőáldozatot áldoz valakiért, az égőáldozat bőre, amelyet megáldoz, azé a papé legyen.

9. Minden ételáldozat is, amelyet kemenczében sütnék és minden, amit rostélyon vagy serpenyőben készítenek, a papé legyen, aki azt áldozta.

10. Az olajjal elegyített és száraz ételáldozat is mind az Áron fiaie legyen közösen, egyiké úgy, mint a másiké.

11. Ez pedig a hálaáldozat törvénye, amelyet áldoznak az ÖrökkéValónak.

12. Ha dicsőítésül áldozza azt valaki, a dicsőítés áldozatjával együtt áldozzék olajjal elegyített kovásztalan lepényeket, és olajjal megkent kovásztalan pogácsákat, és lisztlángból gyúrt, olajjal elegyített lepényeket.

3 Móz. 2,4, 3 Móz. 2,7.

13. A lepényeken kívül kovászos kenyeret is vigyen áldozatául, dicsőítő hálaáldozatjával együtt.

3 Móz. 2,12.

14. És mindezekből az áldozatokból áldozzék egyet-egyet JaHuWaH-nak felmutatott áldozatul; és legyen azé a papé, aki a hálaáldozatnak vérét elhinti.

15. És az ő dicsőítő hálaáldozatjának húsát, az ő áldozásának napján egyék meg; ne hagyjon abból reggelig.

16. Hogyha fogadásból vagy szabadakarattal áldozza valaki az ő áldozatát, amely napon áldozza azt, azon a napon egyék meg az ő áldozatát; ami pedig megmarad abból, másnap egyék meg.

17. Ami pedig annak az áldozatnak húsából tovább is megmarad, harmadnapon tűzzel égettessék meg.

18. Mert ha az ő hálaadó áldozatának húsából harmadnapon eszik valaki, nem lesz az kedves; aki

áldozta azt, annak nem számíttatik az ő javára, sőt átként lesz, és valaki eszik abból, hordozza az ő vétségének terhét.

19. Azt a húst pedig, amely valami tisztátalanhoz ér, meg ne egyék, hanem tűzzel égettessék meg. Ami különben a húst illeti, mindenki ehetik húst, aki tiszta;

20. De az, aki eszik a békeáldozatnak húsából, amely JaHuWaH-é, noha az ő tisztátalansága rajta van, az ilyen ember gyomláltassék ki az ő népe közül.

3 Móz. 15,3.

21. Ha valaki akármi tisztátalanhoz ér, tisztátalan emberhez, vagy tisztátalan baromhoz, vagy akármihez, ami tisztátalan útálatosság, és eszik a hálaadó áldozatnak húsából, amely JaHuWaH-é, gyomláltassék ki az az ember az ő népe közül.

22. Szóla ismét JaHuWaH Mózesnek, mondván:

23. Szólj az Izráel fiainak, mondván: Az ökörnek, a báránynak és a kecskének semmi kövérjét meg ne egyétek.

24. A hullott állatnak kövérje, és a vadtól megszaggatottnak kövérje, akármi munkához felhasználható, de enni meg ne egyétek!

25. Mert akárki egyék is az aféle állatoknak kövérjéből, amelyekből tűzáldozatot visznek JaHuWaH-nak, az az ember, aki ilyet eszik, gyomláltassék ki az ő népe közül.

3 Móz. 3,17.

26. És semmi vért se egyetek meg bármely lakhelyeteken: se madárnak, se baromnak vérét.

3 Móz. 17,10.

27. Valaki megeszik valami féle vért, az az ember gyomláltassék ki az ő népe közül.

28. Szóla ismét JaHuWaH Mózesnek és mondá:

29. Szólj az Izráel fiainak, mondván: Aki hálaáldozattal áldozik JaHuWaH-nak, maga vigye JaHuWaH-nak az ő áldozatát az ő hálaáldozatából.

30. A maga keze vigye JaHuWaH-nak tűzáldozatát: a kövérjét a szegyével együtt vigye el, a szegyét azért, hogy meglóbálgják azt JaHuWaH előtt.

31. A pap pedig füstölögtesse el azt a kövért az oltáron, a szegye pedig legyen Ároné és az ő fiaié.

32. A jobblapoczkát is a papnak adjátok a hálaadó áldozatból, hogy azt felmutassa.

33. Aki Áron fiai közül a hálaáldozat vérét és kövérjét megáldozza, a jobblapoczka annak része legyen.

34. Mert a meglóbált szegyet és a felmutatott lapoczkát elveszem Izráel fiaitól az ő hálaadó áldozataikból, és adom azokat Áron papnak és az ő fiainak, örökre kiszabott részül, az Izráel fiaitól.

2 Móz. 29,28.

35. Ez az Áron felkenetési része, és az ő fiainak felkenetési része JaHuWaH-nak tűzáldozataiból, a

naptól fogva, amelyen előállítá őket, hogy papi szolgálatot tegyenek JaHuWaH-nak;

2 Móz. 28,1.

36. Amelyet parancsolt az *ÖrökkéValó*, hogy adják nékik az Izráel fiai, amely napon felkenete őket, örökre kiszabott részül az ő nemzetségökben.

37. Ez az egészen égőáldozatnak, az ételáldozatnak, a bűnért és a vétekért való áldozatnak, a felavatási áldozatnak és a hálaáldozatnak törvénye,

38. Amelyet parancsolt JaHuWaH Mózesnek a Sinai hegyen, amely napon parancsolta az Izráel fiainak a Sinai pusztában, hogy áldozzanak JaHuWaH-nak.

8 Szóla továbbá JaHuWaH Mózesnek, mondván:

2. Vegyed Áront és az ő fiait is vele, és az öltözeteket, a kenetnek olaját, és bűnért való áldozati tulkot, két kost és egy kosár kovásztalan kenyeret.

2 Móz. 29,1, 2 Móz. 29,2.

3. És az egész gyülekezetet gyűjtsd egybe a Gyülekezet Sátorának nyílásához.

4. És a képen cselekedék Mózes, amint JaHuWaH parancsolta vala néki, és egybe gyüle a gyülekezet a Gyülekezet Sátorának nyílásához.

5. Akkor monda Mózes a gyülekezetnek: Ez a dolog, amit az *ÖrökkéValó* parancsolt cselekedni.

6. És előállatá Mózes Áront és az ő fiait, és megmosá őket vízzel.

7. És reá adá Áronra a köntöst, és felövezé őt az övvel, és reá veté a palástot, az efödöt is reáadá, és felövezé az eföd övével, és megerősíté azt rajta.

2 Móz. 28,4, 2 Móz. 28,10, 2 Móz. 29,5, 2 Móz. 29,6, 2 Móz. 39,2, 2 Móz. 39,31.

8. És feltevé arra a hósent, és betevé a hosenbe az Urimot és a Thummimot.

2 Móz. 28,30.

9. Azután feltevé fejére a süveget, és elől odatevé a süvegre az arany lapot, a szent koronát, amint parancsolta vala az *ÖrökkéValó* Mózesnek.

2 Móz. 28,36, 2 Móz. 29,6.

10. Vevé Mózes a kenetnek olaját is, és megkené a hajlékot minden bennevalóval egybe, és felszentelé azokat.

11. És hinte abból az oltárra is hétszer, és felkené az oltárt és annak minden edényét, a mosdómedenczét is a lábával együtt, hogy azokat megszentelje.

2 Móz. 40,11.

12. Az Áron fejére is tölte a kenetnek olajából, és megkené őt, hogy felszentelje őt.

13. És előállatá Mózes az Áron fiait is, és felöltözteté azokat is az ő köntöseikbe, és felövezé őket övvel, felköté nékik a süvegeket is, amint az *ÖrökkéValó* parancsolta vala Mózesnek.

14. Azután előhoza egy tulkot a bűnért való áldozatra, és Áron az ő fiaival egybe a bűnért való áldozat tulkának fejére tevé az ő kezét.

15. És miután megölték azt, vön Mózes annak véréből, és a többi vért pedig önté az oltárnak szarvaira köröskörül, és megtisztítá az oltárt, a többi vért pedig önté az oltárnak aljára; és felszentelte azt, hogy engesztelést szerezzen rajta.

16. Azután vevé mindazt a kövérséget, amely annak a bélín vala, és a máj hártáját, és a két veséjét és azoknak kövérségét, és elfüstölögteté Mózes azokat az oltáron.

17. A tulkot pedig, azaz annak bőrét, húsát és ganéját megégeté tűzzel a táboron kívül, amint az *ÖrökkéValó* parancsolta vala Mózesnek.

2 Móz. 29,14.

18. Azután előállatá az égőáldozatra való kost, és Áron és az ő fiai rátevék kezeiket a kos fejére.

19. És megölék azt; Mózes pedig elhinté a vért az oltárra köröskörül.

20. És a kost tagjaira vagdalák, és Mózes elfüstölögteté annak a fejét, a tagjait és a kövérjét.

21. A beleket pedig és a lábszárakat megmosta vízben, és elfüstölögteté Mózes az egész kost az oltáron. Kedves illatú égőáldozat ez, tűzáldozat ez JaHuWaH-nak, amint megparancsolta vala JaHuWaH Mózesnek.

2 Móz. 29,18.

22. Azután előállatá a másik kost, és rátevék Áron és az ő fiai kezeiket a kos fejére.

23. És megölék azt; Mózes pedig vön annak véréből, és tön abból az Áron jobb fülének czimpáján, és jobb kezének hüvelykére és jobb lábának hüvelykére.

24. Előállatá az Áron fiait is, és tön Mózes a vérből azok jobb fülének czimpájára, és jobb kezöknek hüvelykére és jobb láboknak hüvelykére; azután oda tölté Mózes a vért az oltárra köröskörül.

25. És vevé a kövérjét és a farkát és mindazt a kövérjét, amely a bélén van, továbbá a máj hártáját, és a két vesét azoknak kövérjével egybe, és a jobb lapoczkát;

26. És a kovásztalan kenyerek kosarából, amely az *ÖrökkéValó* előtt vala, vön egy kovásztalan lepényt, egy olajos kalácsot, és egy pogácsát, és raká azokat a kövérségekre és a jobb lapoczkára;

27. És tevé mindezeket az Áron kezeire és az ő fiainak kezeire, és meglóbáltatá azokat az *ÖrökkéValó* előtt.

28. Azután elvevé azokat Mózes az ő kezeikből, és elfüstölögteté az oltáron az egészen égőáldozattal egybe. Felavatási áldozatok ezek, kedves illatú tűzáldozat ez JaHuWaH-nak.

29. Elvevé pedig Mózes a szegyet és meglóbálá azt JaHuWaH előtt; a felavatási kosból a Mózes része lön ez, amint megparancsolta JaHuWaH Mózesnek.

2 Móz. 29,26.

30. Azután vön Mózes a kenetnek olajából és a vérből, amely az oltáron vala, és meghinté Áront és az ő ruháit, az ő fiait és az ő fiainak ruháit ő vele együtt, és megszentelé Áront és az ő ruháit, és az ő fiait és az ő fiainak ruháit ő vele együtt.

31. És mondá Mózes Áronnak és az ő fiainak: Főzzétek meg a húst a Gyülekezet Sátorának nyílásánál, és ott egyétek meg azt és a kenyeret, amely a felavatási áldozat kosarában van, amiképen megparancsoltam, mondván: Áron és az ő fiai egyék meg azt.

2 Móz. 29,32.

32. A mi pedig megmarad a húsból és kenyérből, tűzzel égessétek meg.

33. De a Gyülekezet Sátorának nyílásán ki ne menjetek hét napig, addig a napig, amelyen betelnek a ti felavatástoknak napjai, mert hét nap avat fel benneteket *az ÖrökkéValó*.

34. Amiképen e napon cselekedett, úgy parancsolta JaHuWaH hogy cselekedjünk, hogy néktek engesztelést szerezzünk.

35. A Gyülekezet Sátorának nyílásánál maradjatok éjjel és nappal hét napig, és tartsátok meg, amit megtartani rendelt JaHuWaH, hogy meg ne haljatok; mert így parancsolta vala nékem.

36. Áron azért és az ő fiai mind akképen cselekedének, amint megparancsolta vala nékik *az ÖrökkéValó* Mózes által.

9 És lőn a nyolczadik napon, hogy szólítá Mózes Áront és az ő fiait, és Izráelnek véneit.

2. És mondá Áronnak: Végy egy borjút, fiatal bikát bűnért való áldozatul, és egy kost egészen égőáldozatul, épek legyenek, és vidd JaHuWaH elé.

3. Szólj Izráel fiainak is mondván: Vegyetek egy kecskebakot bűnért való áldozatul, és egy esztendő borjút és bárányt, épek legyenek, egészen égőáldozatul.

4. És egy ökröt és egy kost hálaáldozatul, hogy megáldozzatok JaHuWaH előtt, és olajjal elegyített ételáldozatot; mert ma JaHuWaH megjelenik néktek.

5. Elvívék azért, amiket Mózes parancsolt vala, a Gyülekezet Sátora elé, és odajárula az egész gyülekezet, és megállá ott *az ÖrökkéValó* előtt.

6. És mondá Mózes: Ez a dolog, amelyet JaHuWaH parancsolt, cselekedjétek meg; és megjelenik néktek JaHuWaH dicsősége.

7. Áronnak pedig mondá Mózes: Járulj az oltárhoz, és készítsd el a te bűnért való áldozatodat és egészen égőáldozatodat, és végezz engesztelést magadért és a népért. Készítsd el a nép áldozatát is, és végezz engesztelést érettök is, amint megparancsolta *az ÖrökkéValó*.
Zsid. 7,26, Zsid. 7,27.

8. Járula azért Áron az oltárhoz, és megölé a borjút, amely az övé, bűnért való áldozatul.

9. Áron fiai pedig odavivék ő hozzá a vért, és ő bemártá az újját a vérbe, és tőn abból az oltár szarvaira, a többi vért pedig kiönté az oltár aljához.

10. A kövérjét pedig és a veséket és a máj hártáját elfüstölögteté a bűnért való áldozatból az oltáron, amint *az ÖrökkéValó* parancsolta vala Mózesnek.

11. A húst pedig és a bőrt tűzzel égeté meg a táboron kívül.

12. Azután megölé az egészen égőáldozatot, Áron fiai pedig odavivék ő hozzá a vért, és ő elhinté azt az oltáron köröskörül.

13. Az egészen égőáldozatot is odavivék hozzá darabonként, a fejével együtt, és elfüstölögteté az oltáron.

14. És megmosá a belet és a lábszárakat, és elfüstölögteté az oltáron az egészen égőáldozattal egybe.

15. Azután megáldozá a nép áldozatát; véve ugyanis a bűnért való áldozat bakját, amely a népé, és megölé azt, és megáldozá azt bűnért való áldozatul, mint az előbbi.

16. Azután előhozá az egészen égőáldozatot, és elkészíté azt szokás szerint.

17. Előhozá az ételáldozatot is, és vőn abból egy teli marokkal, és elfüstölögteté az oltáron a reggeli egészen égőáldozaton kívül.

18. Azután megölé az ökröt és a kost hálaadó áldozatul a népért, és Áron fiai odavivék ő hozzá a vért, és elhinté azt az oltáron köröskörül.

19. Az ökörből és a kosból való kövérségeket pedig, a farkat, a béltakarót, a veséket és a máj hártáját;

20. Odahelyezték e kövérségeket a szegyekre, és elfüstölögteté e kövérségeket az oltáron.

21. De a szegyeket és a jobb lapoczkát meglóbálá Áron JaHuWaH előtt, amint parancsolta vala Mózes.

22. Azután felemelé kezeit Áron a népre, és megáldá azt és leszálla, miután elvégezte vala a bűnért való áldozatot, az egészen égőáldozatot és hálaáldozatot.

23. És beméne Mózes és Áron a Gyülekezetnek Sátorába, azután kijövének és megáldák a népet, JaHuWaH dicsősége pedig megjelenék az egész népnek.

24. Tűz jöve ugyanis ki *az ÖrökkéValó* elől, és megemészté az oltáron az égőáldozatot és a kövérségeket. És látá ezt az egész nép, és ujjongának és arczra esének.
1 Kir. 18,38, 2 Krón. 7,1.

10 Nádáb pedig és Abihu, Áronnak fiai, vevék egyen- egyen az ő temjénezőjüket, és tőnek azokba szemet és rakának arra füstölő szert, és vivének *az ÖrökkéValó* elé idegen tüzet, amelyet nem parancsolt vala nékik.

2. Tűz jöve azért ki JaHuWaH elől, és megemészté őket, és meghalának JaHuWaH előtt.

4 Móz. 3,4, 4 Móz. 26,61, 1 Krón. 24,2.

3. És mondá Mózes Áronnak: Ez az, amit szólt vala *az ÖrökkéValó*, mondván: Akik hozzám közel vannak, azokban kell megszenteltetnem, és az egész nép előtt megdicsőíttetnem.

4. Áron pedig mélyen hallgata. Szólítá azért Mózes Misáelt és Elsafánt, Uzzielnek, az Áron nagybátyjának fiait, és mondá nékik: Jertek ide, vigyétek ki atyátokfiai a szenthely elől, a táboron kívül.

2 Móz. 6,18, 2 Móz. 6,22.

5. És odamenének, és kivivék őket az ő köntöseikben a táboron kívül, amint szólott vala Mózes.

6. Azután monda Mózes Áronnak és az ő fiainak, Eleázárnak és Ithamárnak: Fejeteiket meg ne meztelenítsétek, ruháitokat meg ne szaggassátok, hogy meg ne haljatok és haragra ne gerjedjen az *ÖrökkéValó* az egész gyülekezet ellen; a ti atyátokfia pedig, Izráelnek egész háza sirassák az égést, amelyet égetett az *ÖrökkéValó*. *Ezék. 24,17.*

7. A Gyülekezet Sátorának nyílásán se menjetek ki, hogy meg ne haljatok; mert JaHuWaH kenetének olaja van rajtatok. És cselekvének a Mózes beszéde szerint.

8. Áronnak pedig szóla JaHuWaH, mondván:

9. Bort és szeszes italt ne igyatok te és a te fiaid veled, amikor bementek a Gyülekezet Sátorába, hogy meg ne haljatok. *ÖrökkéValó* rendtartás legyen ez a ti nemzetségeitekben.

4 Móz. 6,3, 4 Móz. 6,4, Bir. 13,7.

10. Hogy különbséget tehessetek a szent és közönséges között, a tiszta és tisztátalan között.

11. És hogy taníthassátok Izráel fiait mindazokra a rendelésekre, amelyeket JaHuWaH szólott vala nékik Mózes által.

12. Mózes pedig szóla Áronnak és az ő megmaradt fiainak, Eleázárnak és Ithamárnak: Vegyétek az ételáldozatot, amely megmaradt JaHuWaH tűzáldozatiból, és egyétek meg azt kovásztalan kenyerekkel az oltár mellett; mert igen szentséges az.

3 Móz. 6,16, 3 Móz. 6,28.

13. Azért egyétek azt szent helyen, mert kiszabott részed, és fiaidnak is kiszabott része az, JaHuWaH tűzáldozatiból; mert így parancsolta nékem.

3 Móz. 2,3.

14. A meglóbált szegyet pedig, és a felmutatott lapoczkát egyétek meg tiszta helyen, te és a te fiaid és leányaid is veled, mert kiszabott részül adattak azok néked s kiszabott részül a te fiaidnak is, Izráel fiainak hálaadó áldozataiból.

2 Móz. 29,28.

15. A felmutatott lapoczkát és meglóbált szegyet a tűzáldozat kövérségeivel együtt vigyék be, hogy meglóbálják az *ÖrökkéValó* előtt, és ez lesz a te kiszabott részed, és veled a te fiaidé örökké, amint megparancsolta vala az *ÖrökkéValó*.

16. Azután szorgalmasan tudakozódék Mózes a bűnáldozatra való bak felől, de ímé elégett vala. Haragra gerjede azért Eleázár és Ithamár ellen, Áronnak megmaradt fiai ellen, mondván:

17. Miért nem ettétek meg a bűnért való áldozatot a szenthelyen? Hiszen igen szentséges az, és néktek adta azt JaHuWaH a gyülekezet vétkének hordozásáért, hogy engesztelést szerezsetek annak JaHuWaH előtt.

18. Ímé, nem vitetett be annak vére a szenthely belsejébe, meg kellett volna azért ennetek a szenthelyen, amint megparancsoltam vala.

3 Móz. 6,26.

19. Áron pedig szóla Mózesnek: Ímé ma áldozták meg ~~Ezék. 24,17.~~ az áldozatukat és egészen égőáldozatukat JaHuWaH előtt, engem pedig ilyen keserűségek értek: Ha megettem volna ma a bűnért való áldozatot, vajjon jó lett volna-é JaHuWaH előtt?

20. Amikor ezt hallotta vala Mózes, jónak tetszék ez néki.

11 Szóla ismét az *ÖrökkéValó* Mózesnek és Áronnak, mondván nékik:

2. Szóljatok Izráel fiainak, mondván: Ezek azok az állatok, amelyeket megehettek minden barmok közül, amelyek vannak e Földön:

3. Mindazt, aminek hasadt a körme, és egészen ketté hasadt körme van, és kérődző a barmok közt, megehetitek.

4. De a kérődzők és a hasadt körműek közül ne egyétek meg ezeket: A tevét, mert az kérődző ugyan, de nincs hasadt körme, tisztátalan ez néktek.

5 Móz. 14,7.

5. A hörcsököt, mert kérődző ugyan, de nem hasadt a körme, tisztátalan ez néktek.

Zsolt. 104,18.

6. A nyulat, mert kérődző ugyan, de nem hasadt a körme; tisztátalan ez néktek.

7. És a disznót, mert hasadt körmű ugyan és egészen ketté hasadt körme van, de nem kérődzik; tisztátalan ez néktek.

8. Ezeknek húsból ne egyetek, és holttestöket se illessétek; tisztátalan ez néktek.

9. Mindazokból, amelyek a vizekben élnek, ezeket ehetitek meg: A minek úszószárnya és pikkelye van a vizekben, tengerekben és folyóvizekben, azokat mind egyétek meg.

10. Aminek pedig nincsen úszószárnya és pikkelye a tengerekben és folyóvizekben, legyen az akármely vízben nyüzsgő, és akármely vízben élő állat; mind útálatos az néktek.

11. De legyenek is útálatosak néktek; azoknak húsból ne egyetek, és holttestöket is útáljátok.

12. Aminek nincs úszószárnya és pikkelye a vizekben, mind útálatos az néktek.

13. A szárnyas állatok közül pedig ezeket útáljátok: meg ne egyétek, útálatosak ezek: a sas, a saskeselyű és a halászó sas.

14. A sólyom és a héja az ő nemével.

15. Minden holló az ő nemével.

16. A strucz, a bagoly, a kakuk és a karvaly az ő nemével.

17. A kuvik, a hatyú és a fülesbagoly.

18. A bölömbika, a pelikán és a gém.

19. Az eszterág és a szarka az ő nemével, a бүдös banka és a denevér.

20. Minden szárnyas féreg, amely négy lábon jár, útálatos néktek.

21. Csak azt ehettek meg a négylábú szárnyas férgek közül, amelynek lábain felül szökő-szárai vannak, hogy azok szökdecselhessen azokkal a földön.
22. Ezeket egyétek meg azok közül: az arbé-sáskát az ő nemével, a szolám-sáskát az ő nemével, a khargol-sáskát az ő nemével és a khagab-sáskát az ő nemével.
23. Minden egyéb négylábú szárnyas féreg pedig útálatos legyen néktek.
24. És ezekkel tisztátalanokká teszitek magatokat; mindaz, aki illeti holttestüket, tisztátalan legyen estvéig.
25. Mindaz pedig, aki hordozza azoknak holttestét, mossza meg az ő ruháit, és tisztátalan legyen estvéig.
26. Minden barom, amelynek hasadt a körme, de nincs egészen ketté hasadva, és nem kérődzik, tisztátalan legyen néktek; valaki illeti azt, tisztátalan legyen.
27. Minden állat, amely a négylábúak között a talpán jár, tisztátalan legyen néktek; mindaz, aki azoknak holttestét illeti, tisztátalan legyen estvéig.
28. Aki pedig hordozza azoknak holttestét, mossza meg az ő ruháit, és tisztátalan legyen estvéig. Tisztátalanok azok néktek.
29. A földön csúszó-mászó állatok között pedig ezek legyenek tisztátalanok: a menyét; az egér és a gyík az ő nemével.
30. A sündisznó, a kaméleon, a tarka gyík, a csiga és a vakondok.
31. Ezek tisztátalanok néktek minden csúszó-mászó között; valaki illeti ezeket holtuk után, tisztátalan legyen estvéig.
32. És minden, amire ezek közül holtuk után esik valamelyik, tisztátalan legyen; akármely faedény, akár ruha, vagy bőr, vagy zsák; akármely eszköz, amivel dolgozni szoktak, vízbe tétessék, és tisztátalan legyen estvéig, ezután tiszta legyen.
33. Akármely cserépedény pedig, amelybe beleesik valami azokból, mindazzal együtt, ami benne van, tisztátalan legyen, és az edényt törjétek el.
34. Minden megehető eledel, amelyhez az ilyen edényből víz jut, tisztátalan, és minden megíható ital is minden ilyen edényben tisztátalan legyen.
35. És minden, amire azoknak holttestéből esik valami, tisztátalan; kemencze és tűzhely lerontassék; tisztátalanok azok és tisztátalanok legyenek néktek.
36. De a forrás, a kút, az egybegyűlt víz tiszta legyen; de ami azoknak holttestéhez ér, tisztátalan.
- 1 Móz. 1,10.
37. Hogyha azoknak holttestéből ráesik is valamely vetőmagra, amely elvetendő, tiszta legyen az.
38. De ha vizet töltenek a magra, és úgy esik rá azoknak a holttestéből, tisztátalan az ilyen néktek.
39. Hogyha olyan hullik el a barmok közül, amely eledeleket néktek; aki annak holttestét illeti, tisztátalan legyen estvéig.
40. Aki pedig eszik annak holttestéből, mossza meg az ő ruháit, és tisztátalan legyen estvéig. És mossza meg ruháit az is, aki hordozta annak holttestét, és tisztátalan legyen estvéig.
41. Mindaz is, ami csúszik-mászik a földön, útálatos legyen, meg ne egyétek.
42. Mindazt, ami hason csúszik, és mindazt, ami négy, sőt mindazt, ami több lábon jár, a földön csúszó-mászó bármely állatot, meg ne egyétek ezeket, mert útálatosak ezek.
43. Meg ne fertéztessétek magatokat semmiféle csúszó-mászó állattal, és meg ne tisztátalanítsátok magatokat azokkal, hogy tisztátalanokká legyetek általok.
44. Mert Én, JaHuWaH, Vagyok a ti Elohimetek; szenteljétek meg azért magatokat, és szentek legyetek, mert Én szent Vagyok, és meg ne tisztátalanítsátok magatokat semmiféle állat által, amely csúszik-mászik a földön.
45. Mert Én vagyok JaHuWaH, Aki felhoztalak titeket Egyiptom földéből, hogy Elohimetökké legyetek néktek; legyetek azért szentek, mert Én szent Vagyok.
46. Ez a törvény a baromfélékről, a szárnyas állatokról, minden élő állatról, amely nyüzsög a vizekben, és minden állatról, amely csúszik-mászik a földön.
47. Hogy különbséget tehessetek a tisztátalan és tiszta között, az olyan állat között, amely megehető, és az olyan állat között, amely meg nem ehető.
- 12** Szóla ismét az ÖrökkéValó Mózesnek, mondván:
2. Szólj Izráel fiainak, mondván: Ha az asszony lebetegszik, és fiat szül, tisztátalan legyen hét napig; az ő havi betegségének ideje szerint legyen tisztátalan.
3. A nyolczadik napon pedig metéljék körül a fiú férfítetének bőrét.
- 1 Móz. 17,10, 1 Móz. 17,13.
4. Azután harminczhárom napig maradjon otthon a vértől való tisztulás miatt; semmi szent dolgot ne illessen, a szent helyre se menjen be, míg el nem telnek az ő tisztulásának napjai.
5. Ha pedig leányt szül, két hétig legyen tisztátalan, mint havi betegségekor, és hatvanhat napig maradjon otthon a vértől való tisztulása végett.
6. Amikor pedig letelnek az ő tisztulásának napjai, fiú miatt vagy leány miatt, hozzon egészen égőáldozatul esztendő bárányt, galambfiat vagy gerliczét bűnért való áldozatul, a Gyülekezet Sátorának nyílása elé a paphoz.
7. És áldozza meg azt JaHuWaH előtt; és szerezzen néki engesztelést; így lesz tisztává az ő vér folyása után. Ez a törvénye a fiút vagy leányt szülő asszonynak.
8. Ha pedig nincs elég módja bárányhoz, vigyen két gerliczét vagy két galambfiat, egyiket egészen égőáldozatul, a másikat bűnért való áldozatul, és szerezzen néki engesztelést a pap, és tiszta lesz.
- 13** Szóla ismét az ÖrökkéValó Mózesnek és Áronnak, mondván:

2. Ha valamely ember testének bőrén daganat, vagy tarjagosság, vagy fehér folt támad, és az ő testének bőrén poklos fakadékká lehet: vigyék el az illetet Áronhoz, a paphoz, vagy egyvalamelyikhez az ő papjai közül.

3. És nézze meg a pap azt a test bőrén lévő fakadéket. Ha a szőr a fakadékból fehérre változott, és ha a fakadéknak felülete mélyebben van az ő testének bőrénél: akkor poklos fakadék az. Mihelyt látja ezt a pap, tisztátalannak ítélje azt.

4. Ha pedig fehér folt van a teste bőrén, de annak felülete nincs mélyebben a bőrnél, és a szőre sem változott meg fehérre, akkor rekeszsze külön a pap a fakadékos embert hét napig.

5. A hetedik napon pedig nézze meg őt a pap, s ha szerinte a fakadék egy állapotban van, át nem terjedt tovább a bőrön, a pap másodszor is rekeszsze őt külön hét napig.

6. Nézze meg őt azután a pap a hetedik napon másodszor is, és ha a fakadék meghalványodott, és nem terjedt tovább a bőrön a fakadék, tisztának ítélje őt a pap; tarjagosság az, mossa meg azért a ruháit és legyen tiszta.

7. De ha a tarjagosság tovább terjedt a bőrön, miután a papnál az ő megtisztulása végett jelentkezett: akkor másodszor is jelentse magát a papnál.

8. És ha látja a pap, hogy ímé tovább terjedt a tarjagosság a bőrön; ítélje azt a pap tisztátalannak, poklosság az.

9. Ha poklos fakadék lesz az emberen, vigyék tehát azt a paphoz.

10. És ha látja a pap, hogy ímé fehér daganat van a bőrön, és az a szőrt fehérre változtatta, és vadhús van a daganatban

11. Idült poklosság az az ő testének bőrén; azért tisztátalannak ítélje azt a pap, ne is rekesztesse külön azt, mert tisztátalan az.

12. Ha pedig folyton fejlődik a poklosság a bőrön, és a poklos fakadék elborítja a fakadékosnak egész bőrét tetőtől talpig mindenfelé, amerre a pap szemei látnak;

13. És ha látja a pap, hogy ímé elborította a poklosság annak egész testét: akkor ítélje tisztának a fakadéket; mivelhogy egészen fehérre változott az, tiszta az.

14. De mihelyt vadhús mutatkozik abban, tisztátalan legyen.

15. Ha meglátja a pap a vadhúst, tisztátalannak ítélje azt; a vadhús tisztátalan legyen, poklosság az.

16. De ha a vadhús eltűnik, és fehérre változik, akkor menjen a paphoz.

17. És ha megnézi azt a pap, és a fakadék csakugyan fehérre változott, akkor ítélje a pap a fakadéket tisztának, tiszta az.

18. Ha pedig valakinek a teste bőrén kelevény volt, de begyógyult,

19. És a kelevény helyén fehér daganat, vagy vörhenyes Ezékiel próféta könyve, jelentse magát a papnál.

20. És ha látja a pap, hogy ímé annak felülete alább esik a bőrnél, és a szőre fehérre változott; akkor ítélje azt a pap tisztátalannak, poklos fakadék az, ami a kelevényben fakadt.

21. Ha pedig megnézi azt a pap, és ímé nincs abban fehér szőr, és nem is esett alább a bőrnél, sőt meghalványodott az: akkor rekeszsze külön azt a pap hét napig.

22. Ha azonban tovább terjed a bőrön; akkor tisztátalannak ítélje azt a pap, poklos fakadék az.

23. De ha előbbi állapotában marad a folt, nem terjedt: a kelevény forradása az, azért tisztának ítélje azt a pap.

24. Vagy ha valaki testének bőrén égési seb lesz, és a seb helyén vörhenyesfehér folt támad vagy fehér;

25. És megnézi azt a pap, és ímé a szőr fehérre változott a foltban, és annak felülete mélyebben van a bőrnél: poklosság az, ami a seben fakadt, azért ítélje azt a pap tisztátalannak, poklos fakadék az.

26. De ha megnézi azt a pap, és ímé nincs a foltban fehér szőr, és nem is esett az alább a bőrnél, sőt meg is halványodott az: akkor rekeszsze azt külön a pap hét napig.

27. És nézze meg azt a pap a hetedik napon; ha tovább terjedt a bőrön, akkor tisztátalannak ítélje azt a pap, poklos fakadék az.

28. Ha pedig előbbi állapotában van a folt, nem terjedt a bőrön, sőt meg is halványodott, égési daganat az; azért tisztának ítélje azt a pap, mert égési seb forradása az.

29. És ha valamely férfiúnak vagy asszonynak fakadéka támad a fején vagy a szakállában,

30. És a pap megnézi a fakadéket, és ímé annak felülete mélyebben van a bőrnél; és abban a szőr sárga és vékony: akkor ítélje azt a pap tisztátalannak, var az, fejnek vagy szakállnak poklossága az.

31. Ha pedig megnézi a pap a varas fakadéket, és ímé annak felülete nincsen mélyebben a bőrnél, és nincsen abban fekete szőr: akkor rekeszsze külön a pap azt, akinek varas fakadéka van, hét napig.

32. És nézze meg a pap a fakadéket a hetedik napon, és ha nem terjedt a var, és nem lett benne sárga szőr, és a varnak felülete nem lett mélyebb a bőrnél:

33. Akkor borotválkozzék meg, de a varat le ne borotválja; a pap pedig másodszor is rekeszsze külön a varas embert hét napig.

34. És a pap nézze meg a varat a hetedik napon, és ha nem terjed a var a bőrön, és annak felülete nincsen mélyebben a bőrnél: akkor tisztátalannak ítélje azt a pap és mossa meg a ruháit, és tiszta lesz.

35. De ha tovább terjed a var a bőrön, miután tisztának ítélte azt,

36. És megnézi azt a pap, és csakugyan terjedt a var a bőrön: akkor ne is kutasson a pap a sárga szőr után, tisztátalan az.

37. De ha a var szerint egy állapotban van, és fekete szőr indult abban, meggyógyult az a var, tiszta az; tisztának ítélje azt a pap.

38. Ha pedig valamely férfi vagy asszony testének bőrén foltok, fehér foltok támadnak,

39. És megnézi a pap, és ímé a testök bőrén lévő foltok halavány fehérek: a bőrön fakadt sömör az, tiszta az az ember.

40. Hogyha valamely embernek egészen elhull a haja, kopasz az, és tiszta az.

41. És ha előlről hull el a haja, elől kopasz az, és tiszta az.

42. Hogyha pedig az ő egész kopasz, vagy elől kopasz fején vörhenyes fehér fakadék támad, poklos fakadék az az ő egész kopasz vagy elől kopasz fején.

43. Ha megnézi azt a pap, és ímé a fakadék daganata vörhenyes fehér az ő egész kopasz vagy elől kopasz fején, olyanforma, mint a test bőrén való poklosság:

44. Poklos ember az, tisztátalan az, igen tisztátalannak ítélje azt a pap, mivelhogy fején van a fakadékja.

45. A poklos ember pedig, akin a fakadék van, megszaggatott ruhában és mezítelen fővel legyen, és a bajuszát fedezze be, és ezt kiáltsa: Tisztátalan, tisztátalan!

46. Mindaddig tisztátalan legyen, amíg rajta van a fakadék, tisztátalan az; csak ő maga lakjék, a táboron kívül legyen az ő lakása.

47. Hogyha pedig valami ruhán van a poklos fakadék, gyapjú ruhán vagy len ruhán,

48. Vagy lenből és gyapjúból készült fonadékon vagy szöveten; vagy bőron, vagy valamely bőrből való készítményen;

49. És ha az a fakadék zöld vagy vörhenyes színű a ruhán, vagy bőron, vagy szöveten, vagy fonadékon, vagy akármely bőrből való eszközön: poklos fakadék az, mutassák azért meg a papnak.

50. És nézze meg a pap a fakadékot és rekeszsze külön azt amin a fakadék van, hét napig.

51. A hetedik napon pedig nézze meg a fakadékot. Ha terjed a fakadék a ruhán vagy szöveten, vagy fonadékon vagy bőron, és akármilyen készítményen, amivé a bőr feldolgoztatik: emésztő poklosság az a fakadék, tisztátalan az.

52. Azért égesse meg azt a ruhát, vagy a gyapjúból vagy a lenből készült szövetet vagy fonadékot, vagy akármely bőrből való eszközt, amelyen a fakadék leend; mert emésztő poklosság az, tűzön égessék meg azt.

53. De ha megnézi a pap, és ímé nem terjedt a fakadék a ruhán, vagy szöveten, vagy fonadékon, vagy akármely bőrből való eszközön:

54. Akkor parancsolja meg a pap, hogy mossák meg azt, amin a fakadék van, és rekeszsze külön azt másodszor is hét napig.

55. Ha pedig megnézi azt a pap a mosás után, és ímé a fakadék nem változtatta meg a színét; ha nem terjedt is

a fakadék, tisztátalan az, tűzben égessék meg azt; *Ezékias próféta könyve* 13, 14. a fonákján, akár a színén legyen az.

56. De ha látja a pap, hogy ímé meghalványodék a fakadék a megmosatása után: akkor szakaszsa el azt a ruhától vagy bőrtől, vagy a szövettől vagy a fonadéktól.

57. És ha mégis mutatkozik a ruhán vagy szöveten, vagy fonadékon, vagy akármely bőrből való eszközön: akkor kiújulás az; tűzzel égessék meg azt, amin a fakadék van.

58. Azt a ruhát pedig, vagy szövetet, vagy fonadékot, vagy akármely bőrből való eszközt, amelyet megmostál, ha eltávozik rólok a fakadék, mosd meg másodszor is, és tiszta lesz.

59. Ez a törvénye a poklos fakadéknak, akár gyapjú-, akár lenruhán, akár szöveten, akár fonadékon, vagy akármely bőrből való eszközön legyen, hogy tisztának vagy tisztátalannak ítéltessek.

14 Szóla ismét JaHuWaH Mózesnek, mondván:

2. Ez legyen a poklos embernek törvénye az ő megtisztulásának napján, hogy vigyék a paphoz.

Mát. 8,4.

3. A pap pedig menjen ki a táboron kívül, és nézze meg a pap, és ha meggyógyult a poklosan a poklos fakadék:

4. Akkor parancsolja meg a pap, hogy hozzanak a megtisztulandó emberért két élő, tiszta madarat, czédrusfát, karmazsint és izsópot;

5. Azután parancsolja meg a pap, hogy az egyik madarat öljék meg cserépedényben, forrásvíz felett.

6. Az élő madarat pedig, vegye azt és a czédrusfát, a karmazsint és az izsópot; és mártsa be azokat és az élő madarat a megölt madárnak vérébe a forrásvíz felett.

Zsolt 51,9

7. És hintse meg a poklosságból megtisztulandó embert hétszer, és ítélje azt tisztának; az élő madarat pedig bocsássa szabadon a mezőre.

8. Azután a megtisztulandó ember mossa ki az ő ruháit, borotválja le minden szőrét, és mosódjék meg vízben, és tiszta lesz; így menjen be azután a táborba, de a sátorán kívül maradjon hét napig.

4 Móz. 12,14.

9. A hetedik napon pedig borotválja le minden szőrét: a haját, szakállát, szemöldökeit és minden egyéb szőrét borotválja le, és mossa ki ruháit, és mossa meg a testét vízben, és tiszta lesz.

10. A nyolczadik napon pedig vegyen két ép bárányt, meg egy ép nőstény bárányt, egy esztendőst, és olajjal elegyített három tized efa lisztlángot ételáldozatul, és egy lóg olajt.

11. A pap pedig, aki a tisztítást végzi, állassa a megtisztulandó embert mindezekkel együtt JaHuWaH elébe, a Gyülekezet Sátorának nyílásához.

12. És vegye a pap az egyik bárányt, és áldozza meg azt vétekért való áldozatul a lóg olajjal együtt, és lóbálja meg azokat az ÖrökkéValó előtt.

13. A bárányt pedig ott ölje meg, ahol a bűnért való áldozatot és az egészen égőáldozatot ölik meg a szent helyen; mert a miképpen a bűnért, azonképpen a vétékért való áldozat is a papé; igen szentséges az.

14. És vegyen a pap a vétékért való áldozatnak véréből, és kenje meg azzal a megtisztulandó ember jobb fülének czimpáját, és az ő jobb kezének hüvelykét, és jobb lábának hüvelykét.

15. Vegyen a pap a lóg olajból is, és töltsön a papnak a bal tenyerére.

16. És mártsa be a pap az ő jobb kezének újját az olajba, amely az ő bal tenyerén van, és hintsen az olajból az újjával hétszer JaHuWaH előtt.

17. A maradék olajból pedig, amely az ő tenyerén van, kenje meg a pap a megtisztulandó ember jobb fülének czimpáját, a jobb kezének hüvelykét és a jobb lábának hüvelykét a vétékért való áldozat vérén felül.

18. És ami megmarad az olajból, amely a pap tenyerén van, kenje a megtisztulandó ember fejére; így szerezzen néki engesztelést a pap JaHuWaH előtt.

19. Azután készítsen a pap bűnért való áldozatot, és szerezzen engesztelést a tisztátalanságából megtisztulónak; azután ölje meg az égőáldozatot.

20. És vigye fel a pap az égőáldozatot és az ételáldozatot az oltárra; így szerezzen néki engesztelést a pap, és tiszta lesz.

21. Hogyha pedig szegény ő, és nincs módja azokhoz, akkor vegyen egy bárányt vétékért való áldozatul meglóbálás végett, hogy engesztelésül legyen érte; meg egy tized efa lisztlángot, olajjal elegyítve, ételáldozatul, és egy lóg olajt.

22. És két gerliczét vagy két galambfiat, amint a módja engedi, és legyen az egyik bűnért való áldozat, a másik pedig egészen égőáldozat.

23. És vigye azokat az ő tisztulásának nyolczadik napján a paphoz, a Gyülekezet Sátorának nyílásához, JaHuWaH elébe.

24. És vegye a pap a vétékért való áldozat bárányát, és a lóg olajt, és lóbálja meg azokat a pap az *ÖrökkéValó* előtt.

25. Azután ölje meg a vétékért való áldozat bárányát, és vegyen a pap a vétékért való áldozat véréből, és kenjen a megtisztulandó ember jobb fülének czimpájára, és jobb kezének hüvelykére, és jobb lábának hüvelykére.

26. Az olajból pedig töltsön a pap a papnak baltenyerére.

27. És hintsen a pap az ő jobb kezének újjával az olajból, amely az ő bal tenyerén van, hétszer az *ÖrökkéValó* előtt.

28. Azután kenje meg a pap a tenyerén levő olajból a megtisztulandó jobb fülének czimpáját, a jobb kezének hüvelykét és a jobb lábának hüvelykét a vétékért való áldozat vérenek helyén.

29. Ami pedig megmarad a pap tenyerén levő olajból, kenje meg a megtisztulandó fejére, hogy engesztelésül legyen érte JaHuWaH előtt.

30. És készítse el az egyiket a gerliczék közül, vagy galambfiak közül, amelyiket az ő módjától telik.

31. Azt, ami kitelik az ő módjától: az egyiket bűnért való áldozatul, a másikat pedig egészen égőáldozatul az ételáldozattal egybe; így szerezzen engesztelést a pap a megtisztulandó embernek JaHuWaH előtt.

32. Ez a törvénye annak, akin poklos fakadék van, de akinek nincs módja az ő megtisztulásánál.

33. Szóla ismét az *ÖrökkéValó* Mózesnek és Áronnak, mondván:

34. Amikor bementek majd a Kanaán földre, amelyet Én adok néktek birtokul, és a ti birtokotokban levő föld valamelyik házára poklosságot bocsátok:

35. Akkor menjen el az, akié a ház, és jelentse meg a papnak, mondván: Mint a poklosság, olyan mutatkozik nálam a házban.

36. A pap pedig parancsolja meg, hogy takarítsák ki a házat, mielőtt oda menne a pap a poklosság megnézésére, hogy semmi se legyen tisztátalanná, ami a házban van; és csak azután menjen be a pap a ház megnézésére.

37. És ha látja a poklosságot, hogy ímé a poklosság a háznak falain zöld vagy vörhenyes horpadásokban mutatkozik; és annak felülete alább esik a falnál:

38. Akkor menjen ki a pap a házból, a háznak ajtaja elé, és zárja be a házat hét napra.

39. A hetedik napon pedig térjen vissza a pap, és ha látja, hogy ímé elterjedt a poklosság a ház falán:

40. Akkor parancsolja meg a pap, hogy szedjék ki a köveket, amelyeken a poklosság van, és vessék azokat a városon kívül tisztátalan helyre;

41. A házat pedig vakartassa le belül köröskörül, és a tapasztékot, amelyet levakartak, töltsék a városon kívül tisztátalan helyre.

42. És vegyenek elő más köveket, és illeszszék be ama kövek helyére; tapasztékot is mást vegyenek, és tapasszák be a házat.

43. Hogyha a poklosság visszatér, és kiújul a házban, miután kiszedték a köveket, és miután levakarták a házat, és miután be is tapasztották azt:

44. Akkor menjen be a pap, és nézze meg, és ha ímé tovább terjedt a poklosság a házban: emésztő poklosság az a házban, tisztátalan az;

45. Rontsák azért le a házat köveivel együtt, és a fát is, a háznak minden tapasztékát is; és vigyék a városon kívül tisztátalan helyre.

46. Aki pedig bemegy a házba akár Amikor, amíg az zárva van, tisztátalan legyen az estvéig.

47. És aki meghál abban a házban, mossa meg a ruháit, és aki eszik abban a házban, az is mossa meg a ruháit.

48. Ha pedig bemegy a pap és látja, hogy ímé nem terjedt a poklosság a házon, miután megtapasztották a házat: akkor tisztának ítélje a pap a házat, mert megszűnt a poklosság.

49. A háznak megtisztítása végett pedig vegyen elő két madarat, cédrusfát, karmazsint és izsópot.

50. És ölje meg az egyik madarat cserépedényben, forrásvíz felett.

51. Azután vegye a cédrusfát, az izsópot, a karmazsint és az élő madarat, és mártsa be azokat a megölt madár vérébe és a forrásvízbe, és hintse meg azzal a házat hétszer.

52. És tisztítsa meg a házat a madár vérével, a forrásvízzel, az élő madárral, a cédrusfával, az izsóppal és a karmazsinnal.

53. Az élő madarat pedig bocsássa el a városon kívül a mezőre, így szerezzen engesztelést a házért, és tiszta lesz.

54. Ez a törvénye mindenféle poklos fakadéknak és varnak.

55. A ruha és a ház poklosságának is.

56. A daganatnak, a tarjagosságnak és a fehér foltnak;

57. Hogy megtudhassák: Amikor tiszta És amikor tisztátalan valami? Ez a poklosság törvénye.

15 Szóla ismét az ÖrökkéValó Mózesnek s Áronnak, mondván:

2. Szóljatok Izráel fiainak és mondjátok meg nekik:

Ha valamely férfiúnak magfolyása támad, az ő folyása tisztátalan.

3. És pedig tisztátalan lesz e folyás miatt: akár folytonos az ő magfolyása, akár megreked testében ez a folyás; tisztátalanság ez ő nála.

4. Minden ágy, amelyen fekszik a magfolyós, tisztátalan, és minden holmi is, amelyre ráül, tisztátalan lesz.

5. Valaki azért illeti az ő ágát, mossa meg a ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig.

6. Az is, aki aholmira ül, amelyen a magfolyós ült vala, mossa meg ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig.

7. Az is, aki illeti a magfolyósnak testét, mossa meg a ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig.

8. És ha ráköp a magfolyós a tiszta emberre, mossa meg ez a ruháját, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig.

9. És minden nyereg is, amelyre a magfolyós ráült, tisztátalan legyen.

10. És akárki is, aki illet valamit, ami annak alatta vala, tisztátalan legyen estvéig, és aki hordozza azokat, mossa meg ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig.

11. És mindaz, akit illet a magfolyós úgy, hogy kezeit le mosassa, mossa meg ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig.

12. A cserépedény pedig, amelyet a magfolyós illet, töretessék el, minden faedény pedig öblíttessék ki vízzel.

13. Amikor pedig megtisztul a magfolyós az ő folyásából, akkor számláljon hét napot az ő tisztulására, és mossa meg ruháit, és a testét is mossa le forrásvízben, és tiszta lesz.

14. És a nyolczadik napon vegyen elő két gerliczét vagy két galambfiat, és menjen el JaHuWaH elé, a Gyülekezet Sátorának nyílásához, és adja azokat a papnak.

15. És készítse el azokat a pap; az egyiket bűnért való áldozatul, a másikat egészen égőáldozatul; így szerezzen néki engesztelést a pap az ÖrökkéValó előtt az ő magfolyása miatt.

16. Ha valamely férfiúnak magömlése van, mossa meg az egész testét vízben, és tisztátalan legyen estvéig.

17. És minden ruha, és minden bőr, amelyre a magömlés kihat, mosattassék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig,

18. És az asszony is, akivel férfiú hál magömléssel. Mosódjanak meg vízben, és tisztátalanok legyenek estvéig.

19. Amikor asszony lesz magfolyóssá és véressé lesz az ő magfolyása a testén, hét napig legyen az ő havi bajában, és valaki illeti azt, tisztátalan legyen estvéig.

20. Mindaz is, amin hál az ő havi bajában, tisztátalan legyen és mindaz is, amin ül, tisztátalan legyen.

21. És mindaz, aki illeti az ő ágát, mossa meg ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig.

22. És mindaz is, aki illet bármely holmit, amelyen ült, mossa meg ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig.

23. Sőt, ha valaki az ő ágán, vagy a holmikon illet is valamit, amelyeken ő ült, tisztátalan legyen estvéig.

24. Ha pedig vele hál valaki, és reá ragad arra az ő havi baja: tisztátalan legyen hét napig, és minden ágy is, amelyen fekszik, tisztátalan legyen.

25. És hogyha sok napig tart az asszonynak az ő vérfolyása a havi bajának idején kívül, vagy ha a folyás a havi bajon túl tart: valameddig az ő tisztátalanságának folyása tart, úgy legyen, mint havi bajának idején, tisztátalan az.

26. Minden ágy, amelyen fekszik az ő folyásának egész ideje alatt, olyan legyen, mint a havi baja idejében lévő ágya, és minden holmi is, amelyre ráül, tisztátalan legyen, mint az ő havi bajának tisztátalansága miatt.

27. És mindaz is, aki illet azokat, tisztátalan lesz, mossa meg azért a ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig.

28. Ha pedig megtisztul az ő folyásából: számláljon hét napot, és azután tiszta legyen.

29. A nyolczadik napon pedig vegyen elő két gerliczét vagy két galambfiat, és vigye el azokat a papnak, a Gyülekezet Sátorának nyílásához.

30. És készítse el a pap az egyiket bűnért való áldozatul, a másikat pedig egészen égőáldozatul; így szerezzon néki engesztelést a pap az *ÖrökkéValó* előtt az ő tisztátalanságának folyása miatt.

31. Így tartsátok vissza Izráel fiait az ő tisztátalanságuktól, hogy meg ne haljanak az ő tisztátalanságuk miatt, megfertőztetvén az Én Hajlékomat, amely közöttök van.

32. Ez a törvénye a magfolyósaknak, és annak, akinek magömlése van, ami által tisztátalanná lesz;

33. És a havi bajban szenvedőnek és a magfolyásban lévőnek, férfinak és asszonynak, és annak a férfinak, aki tisztátalan asszonynyal hál.

16 És szóla JaHuWaH Mózesnek, az Áron két fiának halála után, akik akkor haltak meg, amikor JaHuWaH-hoz járultak vala.

2. És mondá az *ÖrökkéValó* Mózesnek: Szólj a te atyádfiának, Áronnak, hogy ne menjen be akárAmikor a Szenthelyre a függönyön belül a fedél elé, amely a Láda felett van, hogy meg ne haljon, mert felhőben jelenek meg a fedél felett.

3. Ezzel menjen be Áron a szenthelyre: egy fiatal tulokkal bűnért való áldozatul, és egy kossal égőáldozatul.

4. Gyolcsból készült szent köntöst öltson magára, és gyolcs lábravaló legyen a testén, gyolcs övvel övezze be magát, és gyolcs süveget tegyen fel; szent ruhák ezek; mossza meg azért a testét vízben, és úgy öltse fel ezeket.

5. Izráel fiainak gyülekezetétől pedig vegyen át két kecskebakot bűnért való áldozatul, és egy kost egészen égőáldozatul.

6. És áldozza meg Áron a bűnért való áldozati tulkot, amely az övé, és végezzen engesztelést magáért és háza népéért.

7. Azután vegye elő a két kecskebakot, és állassa azokat az *ÖrökkéValó* elé a Gyülekezet Sátorának nyílásához,

8. És vessen sorsot Áron a két fiatal bakra; egyik sorsot JaHuWaH-ért, a másik sorsot Azázelért.

9. És áldozza meg Áron azt a bakot, amelyre JaHuWaH-ért való sors esett, és készítse el azt bűnért való áldozatul.

10. Azt a bakot pedig, amelyre az Azázelért való sors esett, állassa elevenen az *ÖrökkéValó* elé, hogy engesztelés legyen általa, és hogy elküldje azt Azázelnek a pusztába.

11. Áron pedig úgy áldozza meg a bűnért való áldozati tulkot, amely az övé, és úgy szerezzon engesztelést magáért és háza népéért, hogy ölje meg a bűnért való áldozati tulkot, amely az övé.

12. És vegye tele a tömjénezőt eleven szénnel az *ÖrökkéValó* előtt van, és vegye tele a két markát a porrá tört fűszerekből való füstölőből, és vigye be a függönyön belől.

13. És vesse a füstölőt a tűzre az *ÖrökkéValó* előtt, hogy befedje a füstölő felhője a fedelet, amely a bizonyosság felett van, hogy meg ne haljon.

14. Azután vegyen a tuloknak véréből és hintsen újjával a fedél felső színére napkelet felé; a fedél előtt pedig hétszer hintsen újjával a vérből.

15. És ölje meg a bűnért való áldozati bakot, amely a népé, és vigye be annak véré a függönyön belől, és úgy cselekedjék annak vérével, amint a tuloknak vérével cselekedett: hintse ugyanis azt a fedélre és a fedél elé.

16. Így szerezzon engesztelést a szenthelynek Izráel fiainak tisztátalanságai és vétkei miatt; mindenféle bűnei miatt; így cselekedjék a Gyülekezet Sátorával is, amely közöttök van, az ő tisztátalanságaik közepette.

17. Senki se legyen a Gyülekezet Sátorában, amikor bemegy a szenthelybe, hogy engesztelést szerezzon, egészen az ő kijöveteléig; és végezzen engesztelést magáért, házanépéért, és Izráelnek egész gyülekezetéért.

18. Azután menjen ki az oltárhoz, amely JaHuWaH előtt van, és végezzen engesztelést azért is; vegyen ugyanis a tuloknak véréből és a baknak véréből, és kenje meg az oltárnak szarvait köröskörül.

19. És hintsen arra a vérből az ő újjával hétszer; így tegye tisztává, és így szentelje meg azt Izráel fiainak tisztátalanságaitól.

20. Miután pedig elvégezi a szenthelyért, a gyülekezet sátoráért és az oltárért való engesztelést; hozza elő az élő bakot.

21. És tegye Áron mind a két kezét az élő baknak fejére, és vallja meg felette Izráel fiainak minden hamisságát és minden vétkét, mindenféle bűneit: és rakja azokat a baknak fejére, azután küldje el az arravaló emberrel a pusztába,

22. Hogy vigye el magán a bak minden ő hamisságukat kietlen földre, és hogy bocsássa el a bakot a pusztában.

23. Azután menjen be Áron a Gyülekezet Sátorába, és vesse le a gyolcs ruhákat, amelyeket felöltött, amikor bement a szenthelybe, és hagyja ott azokat.

24. És mossza meg a testét vízben szent helyen, és öltse fel a maga ruháit, úgy menjen ki, és készítse el a maga egészen égőáldozatát és a nép egészen égőáldozatát, és végezzen engesztelést magáért és a népért.

25. A bűnért való áldozat kövérjét pedig füstölögtesse el az oltáron.

26. Az pedig, aki elvitte az Azázelnek való bakot, mossza meg ruháit, és a testét is mossza le vízben, és azután menjen be a táborba.

27. A bűnért való áldozati tulkot pedig, és a bűnért való áldozati bakot, amelyeknek vére engesztelés végett

bevitetett a szenthelyre, vigye ki a táboron kívül, és égessék meg azoknak bőrét, húsát és ganéját tűzzel.

Zsid. 13,11.

28. És aki elégeti ezeket, mossa meg ruháit, és a testét is mossa le vízben, és azután így menjen be a táborba.

29. Örökkévaló rendtartás legyen ez nálatok: a hetedik hónapban, a hónapnak tizedikén sanyargassátok meg magatokat és semmi munkát ne végezzetek, se a benszült, se a közöttetek tartózkodó jövevény.

30. Mert ezen a napon engesztelés lesz értetek, hogy megtisztítson titeket; minden bűntöktől megtisztultok JaHuWaH előtt.

31. Szombatok szombatja ez néktek, sanyargassátok meg azért magatokat; örökkévaló rendtartás ez.

32. És végezzén engesztelést a pap, akit felkennek, és a kit az ő tisztére felavatnak, hogy paposkodjék az ő atyja helyett, és öltözködjék a gyolcs ruhákba, a szent ruhákba:

33. És végezzén engesztelést a szentek szentjéért, és a Gyülekezet Sátoráért, és az oltárért is végezzén engesztelést, sőt a papokért és az egész összegyülekezett népért is engesztelést végezzén.

34. És örökkévaló rendtartás legyen ez nálatok, hogy egyszer egy esztendőben engesztelést végezzének Izráel fiainak minden bűnéért. És úgy cselekedék, amint megparancsolta vala JaHuWaH Mózesnek.

17 Szóla ismét az ÖrökkéValó Mózesnek, mondván:

2. Szólj Áronnak és az ő fiainak és Izráel minden fiának, és mondd nekik: Ez az a dolog, amit megparancsolt JaHuWaH, mondván:

3. Ha valaki Izráel házából ökröt, vagy bárányt, vagy kecskét öl le a táborban, vagy aki öl a táboron kívül,

4. És nem viszi azt a Gyülekezet Sátorának nyílásához, hogy áldozattal járuljon JaHuWaH-hoz, JaHuWaH-nak hajléka előtt: vérontásul tulajdoníttassék az annak az embernek; vért ontott, töröltessék ki azért az ilyen ember az ő népe közül:

5. Azért, hogy vigyék el Izráel fiai az ő véres áldozataikat, amelyeket áldoznak vala a mezőn, vigyék el azokat JaHuWaH-nak, a Gyülekezet Sátorának nyílásához, a paphoz, és áldozzák meg azokat hálaáldozatul JaHuWaH-nak.

6. És hintse a pap a vért JaHuWaH oltárára, amely a Gyülekezet Sátorának nyílásánál van, a kövérjét pedig füstölögtesse el kedves illatul JaHuWaH-nak.

3 Móz. 1,5.

7. És ne áldozzák többé véres áldozataikat az ördögöknek, akikkel ők paráználkodnak. örökkévaló rendtartás legyen ez nekik nemzetségről nemzetségre.

8. Mondjad nekik ezt is: Valaki az Izráel házából, vagy a köztök tartózkodó jövevények közül, egészen égőáldozatot áldoz vagy véres áldozatot,

9. És nem viszi azt a Gyülekezet Sátorának nyílásához, hogy áldozattal járuljon JaHuWaH-nak: irtassék ki az ilyen ember az ő népe közül.

10. És ha valaki Izráel házából, vagy a köztök tartózkodó jövevények közül valamiféle vért megeszik: kiontom haragomat az ellen, aki a vért megette és kiirtom azt az ő népei közül.

1 Móz. 9,4, 3 Móz. 7,27, 3 Móz. 19,26, 1 Sám. 14,33.

11. Mert a testnek élete a vérben van, én pedig az oltárra adtam azt néktek, hogy engesztelésül legyen a ti életekért, mert a vér a benne levő élet által szerez engesztelést.

1 Móz. 9,4, Zsid. 9,22.

12. Azért mondom Izráel fiainak: Egy lélek se egyék vért közületek; a köztetek tartózkodó jövevény se egye meg a vért.

13. És ha valaki Izráel fiai közül, vagy a köztök tartózkodó jövevények közül vadászásban vadat vagy madarat fog, amely megehető: ontsa ki annak véré, és fedje be azt földdel.

14. Mert minden testnek élete az ő vére a benne levő étellel. Azért mondom Izráel fiainak: Semmiféle testnek a véré meg ne egyétek, mert minden testnek élete az ő vére; valaki megeszi azt, irtassék ki.

1 Móz. 9,4.

15. Ha pedig valaki elhullott, vagy vadtól megszaggatott állatot eszik, akár benszült, akár jövevény: mossa meg ruháit, és mosódjék meg vízben, és tisztátalan legyen estvéig, azután tiszta.

16. Hogyha meg nem mossa ruháit, sem a testét le nem mossa: viselje az ő vétségének terhét.

18 Szóla ismét az ÖrökkéValó Mózesnek, mondván:

2. Szólj Izráel fiaihoz, és mondd nekik:

Én vagyok JaHuWaH, a ti Elohimetek.

3. Ne cselekedjétek úgy, amint Égyiptom földén cselekesznek, ahol laktatok; úgy se cselekedjétek, amint Kanaán földén cselekesznek, ahová beviszlek titeket; se azoknak rendtartásai szerint ne járjatok.

4. Az Én végzéseim szerint cselekedjétek, és az Én rendeleteimet tartsátok meg, azok szerint járván.

Én vagyok JaHuWaH, a ti Elohimetek.

5. Tartsátok meg azért az Én rendeleteimet és az Én végzéseimet, amelyeket, ha megcselekszik az ember, él azok által.

Én vagyok JaHuWaH.

6. Senki se közelgessen valamely vér szerint való rokonához, hogy felfedje annak szemérmét.

Én vagyok JaHuWaH.

7. A te atyádnak szemérmét és a te anyádnak szemérmét fel ne fedd; a te anyád ő, fel ne fedd az ő szemérmét.

8. A te atyád feleségének szemérmét fel ne fedd, a te atyádnak szemérme az.

3 Móz. 20,11, 1 Kor. 5,1.

9. A te atyád leányának, vagy a te anyád leányának, a te leánytestvérednek szemérmét, akár otthon született, akár kívül született legyen; fel ne fedd szemérmöket.

3 Móz. 20,17.

10. A te fiad leányának szemérmét, vagy a te leányod leányaét, ezeknek szemérmét fel ne fedd, mert a te szemérmeid azok.

11. A te atyád felesége leányának szemérmét, aki a te atyádnak magzatja, leánytestvéred ő, fel ne fedd ennek szemérmét.

3 Móz. 20,17.

12. A te atyád leánytestvérenek szemérmét fel ne fedd, a te atyádnak vér szerint való rokona ő.

3 Móz. 20,19.

13. A te anyád leánytestvérenek szemérmét fel ne fedd, mert a te anyádnak vér szerint való rokona ő.

14. A te atyád fiútestvérenek szemérmét fel ne fedd, annak feleségéhez ne közelgess, nagynénéd ő.

3 Móz. 20,20.

15. A te menyednek szemérmét fel ne fedd; a te fiadnak felesége ő: ne fedd fel az ő szemérmét.

3 Móz. 20,12.

16. A te fiútestvéred feleségének szemérmét fel ne fedd; a te fiútestvérednek szemérme az.

3 Móz. 20,21.

17. Valamely asszonynak és az ő leányának szemérmét fel ne fedd; az ő fiának leányát, vagy leányának leányát el ne vedd, hogy annak szemérmét felfedjed; mert vér szerint való rokonok ők; fajtalankodás ez.

3 Móz. 20,14.

18. De feleségül se végy senkit az ő leánytestvére mellé, hogy ellenkezés ne legyen, ha felfedő ő mellette amannak szemérmét az ő életében.

19. Asszonyhoz ne közelgess, az ő havi tisztátalansága alatt, hogy felfedje az ő szemérmét.

3 Móz. 20,18.

20. És a te felebarátodnak feleségéhez se add magad közösülésre, hogy azzal magadat megfertőztessed.

3 Móz. 20,10.

21. A te magzatodból ne adj, hogy oda áldozzák a Moloknak, és meg ne szentségtelenítsd a te Elohimednek nevét.

Én vagyok JaHuWaH.

3 Móz. 20,2, 2 Kir. 17,17.

22. Férfiúval ne hálj úgy, amint asszonynyal háljak: útálatosság az.

3 Móz. 20,13, Róm. 1,24, Róm. 1,27.

23. És semmiféle barommal se közösülj, hogy azzal magadat megfertőztessed, és asszony se álljon meg barom előtt, hogy meghágja őt; fertelmesség az.

3 Móz. 20,15.

24. Egyikkel se fertőztessétek meg magatokat ezek közül; mert mindezekkel ama pogányok fertőztették meg magokat, akiket Én kiűzök ti előletek.

25. És fertőzötté lett az a föld, de meglátogatom azon az ő gonoszságát, mert kiokádja az a föld az ő lakosait.

26. Tartsátok meg azért ti az Én rendelkezéseimet és útálatosságok közül semmit meg ne cselekedjétek, se a benszülött, se a közöttetek tartózkodó jövevény:

27. (Mert mindezeket az útálatosságokat megcselekedték annak a földnek lakosai, amely előttetek van; és fertelmessé lőn az a föld),

28. Hogy ki ne okádjon titeket az a föld, ha megfertőztetitek azt, amint kiokádja azt a népet, amely előttetek van.

5 Móz. 18,12, 5 Móz. 18,13.

29. Mert aki megcselekszik valamit ez útálatosságokból, mind kiirtatik az így cselekvő ember az ő népe közül.

30. Tartsátok meg azért, amit én megtartani rendelek, hogy egyet se kövessetek amaz útálatos szokásokból, amelyeket követtek ti előttetek, és meg ne fertőztessétek magatokat azokkal.

Én, az ÖrökkéValó vagyok, a ti Igaz Teremtőtök.

19 Szóla ismét JaHuWaH Mózesnek, mondván:

2. Szólj Izráel fiainak egész gyülekezetéhez, és mondd nekik: Szentek legyetek, mert:

Én JaHuWaH, a ti Elohimetek szent vagyok.

3 Móz. 20,7, 3 Móz. 20,26, 1 Pét. 1,16.

3. Az ő anyját és atyját minden ember tisztelje, és az Én szombatjaimat megtartsátok.

Én vagyok az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő.

2 Móz. 20,12, 2 Móz. 31,13, 2 Móz. 31,14.

4. Ne hajoljatok a bálványokhoz, és ne csináljatok magatoknak öntött elohimeket.

Én vagyok JaHuWaH, a ti Elohimetek.

2 Móz. 34,17.

5. Hogyha hálaadó áldozatot áldoztok JaHuWaH-nak, úgy áldozátok, hogy kedvesen fogadtassatok.

6. A ti áldozástok napján és a következőn egyétek meg; ami pedig harmadnapra marad, égessétek meg tűzben.

3 Móz. 7,15, 3 Móz. 7,48.

7. Ha pedig harmadnapra eszik valaki abból, útálatos az, nem lehet kedves.

8. És aki eszi azt, viselje az ő álnokságának terhét; mivelhogy megfertőztette az ÖrökkéValónak szentségét, irtassék ki az ilyen ember az ő népe közül.

9. Amikor a ti földetek termését learatjátok, ne arasd le egészen a te meződnek szélét, és az elhullott gabonafejeket fel ne szedd.

3 Móz. 23,22, 5 Móz. 24,19.

10. Szőlődet se mezgérelj le, és elhullott szemeit se szedd fel szőlődnek, a szegénynek és a jövevénynek hagyd meg azokat.

Én vagyok az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő.

11. Ne orozzatok, se ne hazudjatok és senki meg ne csalja az ő felebarátját.

2 Móz. 20,15, Eféz. 4,25.

12. És ne esküdjetez hamisan az Én nevemre, mert megfertőztetted a te Elohimednek nevét.

Én vagyok JaHuWaH.

2 Móz. 20,7, Mát. 5,33, Mát. 5,37.

13. A te felebarátodat ne zsarold, se ki ne rabold. A napszámos bére ne maradjon nálad reggelig.

5 Móz. 24,15, Jak. 5,4.

14. Siketet ne szidalmaz, és vak elé gáncsot ne vess; hanem félj a te Elohimedtől.

Én vagyok JaHuWaH.

15. Ne kövessetek el igazságtalanságot az ítéletben; ne nézd a szegénynek személyét, se a hatalmas személyét ne becsüld; igazságosan ítélj a te felebarátodnak.

2 Móz. 23,3, 5 Móz. 1,17.

16. Ne járd rágalmazóként a te néped között; ne támadj fel a te felebarátodnak vére ellen.

Én vagyok JaHuWaH.

17. Ne gyűlöld a te atyádfiát szívedben; fedd meg a te felebarátodat nyilván, hogy ne viselj az ő bűnének terhét.

1 Ján. 3,15, Mát. 18,15, Mát. 18,17.

18. Bosszúálló ne légy, és haragot ne tarts a te néped fia ellen, hanem szeressed felebarátodat, mint magadat. Én vagyok JaHuWaH.

Mát. 5,39, Mát. 5,44, Róm. 12,19, Mát. 5,43.

19. Az én rendeléseimet megtartsátok: Barmodat másféle állattal ne párosítsd, szántóföldedbe kétféle magot ne vess, és kétféle szövetű ruha ne legyen rajtad.

20. És ha valaki asszonygyal hál és közösül, és az valamely férfi hatalma alatt lévő rabnő, és sem ki nem váltatott, sem szabadon nem bocsátott: büntetés érje, de meg ne ölettessenek, mert nem volt szabad az asszony.

21. A férfiú pedig vigye el az ő vétkéért való áldozatát JaHuWaH-nak a Gyülekezet Sátorának nyílásához: egy kost vétekért való áldozatul.

22. És a pap szerezzon neki engesztelést, a vétekért való áldozat kosával az ÖrökkéValó előtt, az ő bűnéért, amelyet elkövetett, és megbocsáttatik neki az ő bűne, amelyet elkövetett.

23. Amikor pedig bementek arra a földre, és plántáltok ott mindenféle gyümölcstermő fát, annak gyümölcsét körülmetéletlennek tartsátok, három esztendeig legyen az néktek körülmetéletlen: meg ne egyétek.

24. A negyedik esztendőben pedig annak minden gyümölcse szent legyen, hálaáldozatul az ÖrökkéValónak.

25. Csak az ötödik esztendőben egyétek meg annak gyümölcsét, és annak termését magatoknak gyűjtsétek. Én vagyok JaHuWaH, a ti Elohimetek.

26. Ne egyetek vérrel valót ne varázsoljatok és ne bűvészkedjetez.

5 Móz. 12,23, 5 Móz. 18,10.

27. A ti hajatokat kerekdedre ne nyírjátok, a szakállad pedig ne rövidítsd le.

3 Móz. 21,5.

28. Testeteket aholt emberért meg ne hasogassátok, se étéssel magatokat meg ne bélyegezzétek.

Én vagyok az ÖrökkéValó.

5 Móz. 14,1, 5 Móz. 14,2.

29. A te leányodat meg ne becsstelenítsd, paráznaságra adván azt; hogy paráznává ne legyen a föld, és be ne teljék a föld fajtalansággal.

30. Az én szombatjaimat megtartsátok; szenthelyemet tiszteljétek.

Én vagyok az ÖrökkéValó.

3 Móz. 19,3.

31. Ne menjetez ígézőkhöz, és a jövőmondókat ne tudakozzátok, hogy magatokat azokkal megfertőztessétek.

Én vagyok az ÖrökkéValó, a ti Igaz Teremtőtök.

3 Móz. 20,6, 1 Sám. 28,7, 1 Sám. 28,16, 1 Kir. 21,2, 1 Kir. 21,6.

32. Az ősz ember előtt kelj fel, és a vén ember orcáját becsüld meg, és félj a te Elohimedtől.

Én vagyok JaHuWaH.

33. Hogyha jövevény tartózkodik nálad, a ti földeteken, ne nyomorgassátok őt.

2 Móz. 22,21.

34. Olyan legyen néktez a jövevény, aki nálatok tartózkodik, mintha közületek való benszülött volna, és szeressed azt, mint magadat, mert jövevények voltatok Egyiptom földén.

Én vagyok az ÖrökkéValó a ti Igaz Teremtőtök.

3 Móz. 22,24, 5 Móz. 10,19.

35. Ne kövessetek el igazságtalanságot az ítéletben, a hossz mértékben, súly mértékben és ürmértékben.

36. Igaz mérték, igaz font, igaz efa, és igaz hin legyen közöttetek. Én vagyok JaHuWaH, a ti Elohimetek, aki kihoztalak titeket Egyiptom földéből.

Péld. 11,1, Mik. 6,11.

37. Tartsátok meg azért minden rendelésemet és minden végzésemet, és cselekedjetez azok szerint.

Én vagyok JaHuWaH.

20 Szóla ismét az ÖrökkéValó Mózesnek, mondván:

2. Izráel fiainak pedig mondd meg: Valaki Izráel fia közöl és az Izráelben tartózkodó jövevények közöl odaadj az ő magzatát a Moloknak, halállal lakoljon, a földnek népe kövezzé agyon kövel.

3 Móz. 18,21.

3. Én is kiontom haragomat az ilyen emberre, és kiírtom azt az ő népe közöl, mivelhogy adott az ő magzatából a Moloknak, hogy megfertőztessé az Én szentségemet, és megszenteltelenítse az Én szent nevemet.

4. Ha pedig a föld népe behúnyja szemeit az ilyen ember előtt, amikor az oda adja az ő magzatát a Moloknak, és azt meg nem öli:

5. Akkor Én ontom ki haragomat arra az emberre és annak házanépére, és kiirtom azt és mindazokat, akik ő utána paráználkodnak, hogy a Molokkal paráználkodjanak, az ő népök közül.

6. Amely ember pedig az Ígézőkhöz és a Jövendőmondókhöz fordul, hogy azok után paráználkodjék, arra is kiontom haragomat, és kiirtom azt az ő népe közül.

7. Szenteljétek meg azért magatokat, és szentek legyetek, mert:

Én, az *ÖrökkéValó* vagyok, a ti *Igaz Teremtőtök*.

3 Móz. 11,44, 3 Móz. 19,2, 1 Pét. 1,16.

8. És tartsátok meg az Én rendeléseimet, és cselekedjétek azokat.

Én vagyok JaHuWaH, a ti Megszentelőtök.

9. Mert valaki szidalmazza az ő atyját vagy anyját, halállal lakoljon; atyját és anyját szidalmazta; vére rajta.

2 Móz. 21,17, Péld. 20,20.

10. Ha valaki más ember feleségével paráználkodik, mivelhogy az ő felebarátjának feleségével paráználkodik: halállal lakoljon a parázna férfi és a parázna nő.

5 Móz. 22,22.

11. Ha valaki az ő atyjának feleségével hál, az ő atyjának szemérmét fedi fel: halállal lakoljanak mindketten; vérök rajtok.

3 Móz. 18,8, 1 Móz. 35,22.

12. Ha valaki az ő menyével hál, halállal lakoljanak mindketten, fertelmességet követtek el; vérök rajtok.

3 Móz. 18,15.

13. És ha valaki férfival hál, úgy amint asszonynyal hálnak: útálatosságot követtek el mindketten, halállal lakoljanak; vérök rajtok.

3 Móz. 18,22.

14. És ha valaki feleségül vesz valamely asszonyt annak anyjával egybe: fajtalankodás ez; tűzzel égessék meg azt és azokat, hogy ne legyen köztetek fajtalankodás.

3 Móz. 18,17.

15. Ha pedig valaki barommal közösül, halállal lakoljon, és a barmot is öljétek meg.

3 Móz. 18,23.

16. Ha valamely asszony akármely baromhoz járul, hogy az meghágja őt: öld meg mind az asszonyt, mind a barmot, halállal lakoljanak; vérök rajtok.

17. És ha valaki feleségül veszi az ő leánytestvérét, atyjának leányát, vagy anyjának leányát, és meglátja annak szemérmét és az is meglátja az ő szemérmét: gyalázatosság ez; azért irtassanak ki népök fiainak láttára, az ő leánytestvérenek szemérmét fedte fel: viselje gonoszságának terhét.

3 Móz. 18,9.

18. És ha valaki havi bajos asszonynyal hál, és felfedi *Ezék. 18,12,13* leánytestvére szemérmét, és forrását feltakarja, és az asszony is felfedi az ő vérenek forrását: mindketten irtassanak ki az ő népökből.

3 Móz. 18,19.

19. A te anyád leánytestvérenek, vagy az atyád leánytestvérenek szemérmét se fedd fel; mivelhogy az ő vérrokonát takarja ki: viseljék gonoszságuk terhét.

3 Móz. 18,12, 3 Móz. 18,13.

20. És ha valaki az ő nagynénjével hál, az ő nagybátyjának szemérmét fedte fel: viseljék gonoszságuk terhét, magtalanul haljanak meg.

3 Móz. 18,14.

21. Ha pedig elveszi valaki az ő fiútestvérenek feleségét: vérfertőzés az; az ő fiútestvérenek szemérmét fedte fel; magtalanok legyenek.

3 Móz. 18,16.

22. Tartsátok meg minden rendelkezésem és minden végzésemet, és azokat cselekedjétek, hogy ki ne okádjon titeket az a föld, amelybe Én viszlek be titeket, hogy ott lakjatok.

3 Móz. 18,26.

23. És ne járjatok annak a népnek rendtartási szerint, amelyet kiűzök én előletek. Mivelhogy mindezeket cselekedtétek, azért megúttálm őket.

3 Móz. 18,3, 3 Móz. 18,28.

24. Néktek pedig mondom: Ti örökölni fogjátok az ő földüket, mert Én néktek adom azt örökségül, azt a tejjel és mézzel folyó földet.

Én vagyok az *ÖrökkéValó*, a ti Elohimetek, Aki kiválasztottalak titeket a népek közül.

2 Móz. 3,8.

25. Tegyetek különbséget azért a tiszta és tisztátalan barmok között, a tiszta és tisztátalan szárnyas állatok között, és ne fertőztessétek meg magatokat barommal vagy szárnyas állattal, sem semmiféle földön csúszó állattal, amelyeket megkülönböztettem előttetek, mint tisztátalanokat.

3 Móz. 11,2, 5 Móz. 14,4, 5 Móz. 14,21.

26. És legyetek nékem szentek, mert:

Én, az *ÖrökkéValó*, szent vagyok, Aki kiválasztottalak titeket a népek közül, hogy enyéim legyetek.

27. És akár férfi, akár asszony, hogyha Ígéző vagy Jövendőmondó lesz közöttök, halállal lakoljanak; kövel kövezzétek azokat agyon; vérök rajtok.

5 Móz. 18,10, 1 Sám. 28,9.

21 Szóla ismét az *ÖrökkéValó* Mózesnek:

Szólj a papoknak, Áron fiainak, és mondd meg nekik: Senki közülök meg ne fertőztesse magát halottal az ő népe között;

Ezék. 44,25.

2. Hanem ha a hozzá legközelebb álló vérrokonával: anyjával, atyjával, fiával, leányával és fiútestvérevel,

3. Vagy a hozzá legközelebb álló hajadon leánytestvérevel, aki még nem ment férjhez: ezt megérintheti.

4. Mint fő-ember ne fertőztesse meg magát az ő népe között, hogy szentségtelenné ne legyen.

5. Ne nyírjanak kopaszságot a fejükön, szakálluk szélét le ne messék, és a testükbe vágásokat ne vágjanak.

3 Móz. 19,27.

6. Szentek legyenek Elohimüknek, és az ő Elohimüknek nevét meg ne szentségtelenítsék, mert JaHuWaH-nak tűzáldozatait, Elohimüknek kenyerét ők áldozzák; azért szentek legyenek.

7. Parázna és megszeplősített asszonyt el ne vegyenek, se olyan asszonyt, aki elűzetett az ő férjétől, el ne vegyenek; mert a pap az ő Elohimjének van szentelve.

8. Te is szentnek tartsd őt, mert az *Igaz Teremtődnek* kenyerét ő áldozza: szent legyen azért előtted, mert szent vagyok Én, az *ÖrökkéValó*, a ti Megszentelőtök.

9. Hogyha valamely papnak leánya vetemedik paráznaságra, megszenségteleníti az ő atyját, azért tűzzel égettessék meg.

10. Aki pedig főpap az ő atyafiai között, akinek fejére töltötték a kenetnek olaját, és akit felavattak az ő szolgálatára, hogy a szent ruhákba felöltözzék: fejét meg ne meztelenítse, se ruháit meg ne szaggassa.

11. És semmiféle holttesthez be ne menjen: atyjával és anyjával se fertőztesse meg magát. 3 Móz. 21,2, 3 Móz. 21,3

12. És a szenthelyből ki ne menjen, hogy az ő Elohimjének szenthelyét meg ne szentségtelenítse, mert korona, az ő Elohimjének kenet-olaja van ő rajta.

Én vagyok az *ÖrökkéValó*.

13. Hajadont vegyen feleségül.

Ezék. 44,22.

14. Özveget, elűzöttet, megszeplősítettet, paráznát: ilyeneket el ne vegyen, hanem hajadont vegyen feleségül az ő népe közül.

15. Hogy meg ne fertőztesse az ő magzatát az ő népe között, mert:

Én, az *ÖrökkéValó* vagyok az ő Megszentelője.

16. Szóla ismét JaHuWaH Mózesnek, mondván:

17. Szólj Áronnak, mondván: Ha lesz valaki a te magod közül, az ő nemzetségekben, akiben fogyatkozás leend, ne áldozza áldozatul az ő *Igaz Teremtőjének* kenyerét.

18. Mert senki sem áldozhat, akiben fogyatkozás van: vagy vak, vagy sánta vagy csonka orrú, vagy hosszú tagú.

19. Sem az, aki törött lábú vagy törött kezű,

20. Vagy púpos, vagy törpe, vagy szemfájós, vagy viszketeges, vagy sömörgös, vagy aki megszakadott.

21. Senki, akiben fogyatkozás van, elő ne álljon Áronnak, a papnak fiai közül, hogy tűzáldozatot vigyen fel JaHuWaH-nak; fogyatkozás van ő benne, ne álljon elő, hogy megáldozza az ő Elohimjének kenyerét.

22. Az ő Elohimjének kenyeréből, a legszentségesebbikből és a szentségesből ehetik.

3 Móz. 6,10, 3 Móz. 24,9, 4 Móz. 18,9, 4 Móz. 18,10.

23. Csak a függönyhöz be ne menjen, és az oltárhoz ne közelítsen, mert fogyatkozás van ő benne, hogy meg ne fertőztesse az Én szenthelyemet.

Én vagyok JaHuWaH, az ő Megszentelőjük.

Ezékiel prófeta könyve

24. És elmondta Mózes Áronnak, és az ő fiainak, és Izráelnek minden fiainak.

22 Szóla ismét az *ÖrökkéValó* Mózesnek, mondván:

2. Szólj Áronnak és az ő fiainak, hogy tartóztassátok meg magokat Izráel fiainak szent adományaitól, hogy meg ne fertőztessék az Én szent nevemet azokkal, amiket nékem szentelnek.

Én vagyok JaHuWaH.

3. Mondd meg nekik: Ha valaki a ti nemzetségeitek közül, a ti összes magzataitok közül hozzájárul a szent dolgokhoz, amelyeket Izráel fiai szentelnek JaHuWaH-nak, amikor rajta van az ő tisztátalansága: az ilyen ember irtassék ki én előlem.

Én vagyok JaHuWaH.

4. Ha valaki az Áron fiai közül poklos, vagy magfolyós, a szent dolgokból ne egyék, míg meg nem tisztul. Aki pedig valamely halott által megfertőzöttet illet, vagy valakit, akinek magömlése van,

5. Vagy ha valaki valamely férget illet, amely által tisztátalanná lesz, vagy embert, akitől tisztátalanná lesz annak valamilyen tisztátalanságához képest:

6. Az ilyen ember, aki efféle illet, tisztátalan legyen estvéig, és a szent dolgokból ne egyék, hanem ha megmosta a testét vízzel;

7. De amikor lemegy a nap, tiszta lesz, és azután ehetik a szent dolgokból, mert az ő eledele az.

8. Elhullott vagy széttépett állatot ne egyék, hogy tisztátalanná ne legyen általa.

Én vagyok JaHuWaH.

3 Móz. 17,15, 2 Móz. 22,31.

9. Az Én rendelésemet pedig megtartsák, hogy bűnbe ne essenek miatta, és meg ne haljanak amiatt, hogy megrontották azt.

Én vagyok az *ÖrökkéValó*, az ő Megszentelőjük.

10. Idegen ember ne egyék szenteltet, a papnak zsellére és bérese se egyék szenteltet.

2 Móz. 29,33

11. De ha megvásárol valakit a pap a maga pénzén, az ehetik abból, és aki házában született: ezek ehetnek az ő eledeléből.

12. De a pap leánya, ha idegennek lesz a felesége, nem ehetik a szent áldozatból.

13. Ha azonban a pap leánya özvegygé lesz vagy elválík, de magzata nincsen, és visszatér az ő atyjának házához, amint leánykorában: akkor ehetik az ő atyjának eledeléből; de idegen nem ehetik abból.

14. Ha pedig tévedésből eszik valaki szenteltet, tegye ahhoz annak ötödrészét; így adja meg a papnak a szenteltet.

15. És meg ne fertőztessék Izráel fiainak szent dolgait, amelyeket áldoznak az *ÖrökkéValónak*,

16. Hogy vétkes hamissággal ne terheljék magokat, ha esznek azoknak szent dolgaiból, mert:

Én vagyok az *ÖrökkéValó*, az ő Megszentelőjük.

17. Szóla ismét JaHuWaH Mózesnek, mondván:
 18. Szólj Áronnak és az ő fiainak és Izráel minden fiának, és mondd meg nekik: ha valaki Izráel házából, és az Izráelben levő jövevények közül felviszi a maga áldozatát, akár fogadásból akár szabad akarattól, amiket felvisznek JaHuWaH-nak egészen égőáldozatul,
 19. Hogy kedvesen fogadtassanak: épek és hímek legyenek, akár tulkok, akár bárányok, akár kecskék.
 20. Amiben pedig fogyatkozás van, abból semmit se áldozzatok, mert nem lesz kedvessé ti érettetek.
 21. És ha valaki hálaáldozattal áldozik az *ÖrökkéValó*nak, akár fogadásának teljesítésére, akár szabad akarattól, akár tulokféléből, akár juhféléből: ép legyen, hogy kedves legyen; semmi fogyatkozás ne legyen abban. *5 Móz. 15,21, 5 Móz. 17,2.*
 22. Vakot, vagy rokkantat, vagy csonkát, vagy fekélyest, vagy viszketegest, vagy varast, ilyeneket ne áldozzatok JaHuWaH-nak, és tűzáldozatul ne tegyetek ezekből az oltárra JaHuWaH-nak.
 23. Hosszú, vagy kurta tagú ökröt, vagy bárányt szabad akarattól való áldozatul vihetsz ugyan, de fogadási áldozatul nem lesz kedves.
 24. Szétnyomott, összezúzott, megszakadt, vagy kimetszett heréjűt se áldozzatok az *ÖrökkéValó*nak. Se a ti földetek ne cselekedjétek ezt,
 25. Se idegen ember kezéből ne áldozzatok semmi ilyenből a ti Elohimetek eledelül; mert romlás van bennök, fogyatkozás van bennök: nem fogadtatnak kedvesen érettetek.
 26. Szóla ismét JaHuWaH Mózesnek, mondván:
 27. Borjú, bárány és kecske, ha megelletett, legyen az anyja alatt hét napig, a nyolczadik naptól fogva és azon túl kedves lesz az tűzáldozatul JaHuWaH-nak.

2 Móz. 22,30.

28. De tehenet és juhot, azt és annak fiát ne öljétek meg egy napon.
 29. Hogyha dicsőítő áldozattal áldoztok JaHuWaH-nak, úgy áldozzatok, hogy kedvesen fogadtassatok.
 30. Azon a napon egyétek meg, ne hagyjatok abból reggelig.

Én vagyok az *ÖrökkéValó*.

31. Tartsátok meg azért az Én parancsolataimat, és azokat cselekedjétek.

Én vagyok az *ÖrökkéValó*.

32. És meg ne fertőztessétek az Én szent nevemet, hogy megszenteltessem Izráel fiai között.

Én vagyok az *ÖrökkéValó*, a ti Megszentelőtök,

33. Aki kihoztalak titeket Égyiptom földéből, hogy Elohimetek legyek néktek.

Én vagyok JaHuWaH.

23 Szóla ismét JaHuWaH Mózesnek, mondván:

2. Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nekik az *ÖrökkéValó* ünnepeit, amelyeken szent gyülekezésekre kell összegyülekeznetek. Ezek azok az én ünnepeim:

3. Hat napon át munkálkodjatok, a hetedik napon *Ezékijel próféták könyve* szent gyülekezésnek szombatja van, semmi dolgot ne végezzetek: az *ÖrökkéValó* Szombatja (*Sabbat*) legyen az minden lakhelyeteken. *2 Móz 20,9*

4. Ezek az *ÖrökkéValó* ünnepei, szent gyülekezések napjai, amelyekre szabott idejökben kell összegyülekeznetek.

5. Az első hónapban, a hónapnak tizennegyedikén, estennen az *ÖrökkéValó* Páskhája.

6. E hónapnak tizenötödik napján pedig az *ÖrökkéValó* Kovásztalan Kenyerének innepe. Hét napig egyetek kovásztalan kenyeret.

7. Az első napon szent gyülekezéstek legyen, semmi foglalkozáshoz tartozó munkát ne végezzetek.

8. Hét napon át pedig tűzáldozatot áldozzatok JaHuWaH-nak, és a hetedik napon szent gyülekezéstek is legyen: semmi foglalkozáshoz tartozó munkát ne végezzetek.

9. Szóla ismét az *ÖrökkéValó* Mózesnek, mondván:

10. Szólj Izráel fiainak és mondd meg nekik:

Amikor bementek a földre, amelyet én adok néktek, és megaratjátok annak vetését: a ti aratástok zsengejének első kévéjét vigyétek a papnak.

11. Az pedig lóbálja meg a kévét JaHuWaH előtt, hogy kedvesen fogadtassék érettetek; a szombat után való napon lóbálja azt meg a pap.

12. Amely napon pedig meglóbáltatjátok a kévét, áldozzatok az *ÖrökkéValó*nak egy ép, esztendőös bárányt egészen égőáldozatul.

13. Ahhoz pedig ételáldozatul két tized efa lánglisztet, olajjal elegyítve; tűzáldozatul JaHuWaH-nak, kedves illatul; italáldozatul pedig egy hin bornak negyedrészt.

14. Új kenyeret pedig és pergelt búzaszemeket és zsenge kalászokat ne egyetek mind a napig, a míg be nem viszitek a ti Elohimeteknek áldozatját.

Örök rendtartás ez nemzetségről nemzetségre minden lakóhelyeteken.

15. Számláljátok azután a szombatra következő naptól, attól a naptól, amelyen beviszitek a meglóbálni való kévét, hét hetet, egészek legyenek azok.

16. A hetedik hétre következő napig számláljatok ötven napot, és akkor járuljatok új ételáldozattal JaHuWaH-hoz.

17. A ti lakóhelyeitekből hozzatok fel két meglóbálni való kenyeret; két tized efa lisztlángból legyenek azok, kovászszal sütvé, zsengekül JaHuWaH-nak.

3 Móz. 2,17, 3 Móz. 7,13.

18. A kenyérrel együtt pedig áldozzatok meg hét bárányt, épeket, esztendőösöket, és egy tulkot, fiatal bikát, és két kost; egészen égőáldozatul legyenek ezek JaHuWaH-nak, étel- és italáldozatokkal egybe; kedves illatú tűzáldozat ez JaHuWaH-nak.

19. Készítsetek el egy kecskebakot is bűnért való áldozatul, és két bárányt, esztendőösöket, hálaadó áldozatul.

20. És lóbálja meg azokat a pap a zsengékből való kenyérrel JaHuWaH előtt való lóbálással a két bárányval egybe. Szentek legyenek ezek JaHuWaH-nak a pap számára.

21. És gyülekezzetek egybe ugyanazon a napon; szent gyülekezések legyen néktek, semmi foglalkozáshoz tartozó munkát ne végezzetek. Örök rendtartás ez minden lakóhelyeteken a ti nemzetségeitek szerint.

22. Amikor pedig földetek termését learatjátok: ne arasd le egészen a meződnék széleit, és az elhullott gabonafejeket fel ne szedd; a szegénynek és jövevénynek hagyd azokat.

Én vagyok az ÖrökkéValó, a ti Igaz Teremtőtök.

3 Móz. 19,9, 5 Móz. 24,19.

23. Szóla ismét az ÖrökkéValó Mózesnek, mondván:

24. Szólj Izráel fiaihoz, mondván: A hetedik hónapban, a hónap első napján ünnepetek legyen néktek, emlékeztető kürtzengéssel, szent gyülekezéssel.

4 Móz. 29,1, 4 Móz 29,6.

25. Semmi foglalkozáshoz tartozó munkát ne végezzetek, és tűzáldozattal áldozatok JaHuWaH-nak.

26. Szóla ismét JaHuWaH Mózesnek, mondván:

27. Ugyanennek a hetedik hónapnak tizedikén az Engesztelés napja van: szent gyülekezések legyen néktek, és sanyargassátok meg magatokat, és tűzáldozattal áldozatok az ÖrökkéValónak.

3 Móz. 16,29, 4 Móz. 29,7.

28. Semmi dolgot ne végezzetek azon a napon, mert Engesztelésnek napja az, hogy engesztelés legyen érettetek JaHuWaH előtt, a ti Elohimetek előtt.

29. Mert ha valaki nem sanyargatja meg magát ezen a napon, irtassék ki az ő népe közül.

30. És ha valaki valami dolgot végez ezen a napon, elvesztem az ilyent az ő népe közül.

31. Semmi dolgot ne végezzetek; örök rendtartás legyen ez nemzetségről nemzetségre minden lakhelyeteken.

32. Ünnepek ünnepe ez néktek, sanyargassátok meg azért magatokat. A hónap kilencedikének estvéjén, egyik estvétől a másik estvéig ünnepeljétek a ti ünnepeteket.

33. Szóla ismét JaHuWaH Mózesnek, mondván:

34. Szólj Izráel fiainak, mondván: Ugyanennek a hetedik hónapnak tizenötödikén a Sátorok ünnepe legyen JaHuWaH-nak hét napig. 4 Móz 29,12, 5 Móz 16,13

35. Az első napon szent gyülekezés legyen, semmi foglalkozáshoz tartozó munkát ne végezzetek.

36. Hét napon áldozatok JaHuWaH-nak tűzáldozatot, a nyolczadik napon pedig szent gyülekezések legyen és újra tűzáldozattal áldozatok JaHuWaH-nak; berekesztő ünnep ez, semmi foglalkozáshoz tartozó munkát ne végezzetek azon.

Ján 7,37

37. Ezek az ÖrökkéValó ünnepei, amelyeken szent gyülekezésekre kell gyülekeznetek, hogy áldozatok az ÖrökkéValónak tűzáldozattal, egészen égőáldozattal,

ételáldozattal, véres- és italáldozattal: minden napét a

Ezékias próféta könyve

38. Az ÖrökkéValó szombatjain kívül, adományaitokon kívül, fogadásból és szabad akarattól való minden ajándékaitokon kívül, amelyeket adni szoktatok az ÖrökkéValónak,

39. Ugyancsak a hetedik hónapnak tizenötödik napján, amikor a földnek termését betakarjátok, az ÖrökkéValó ünnepét ünnepeljétek hét napig: az első napon nyugalom napja, és a nyolczadik napon is nyugalom napja legyen.

40. És vegyetek magatoknak az első napon szép fának gyümölcsét, pálmafa ágait, sűrű levelű fa lombját, és patak mellett való fűzgalyakat, és örvendezzetek JaHuWaH előtt, a ti Elohimetek előtt hét napig.

41. Így ünnepeljétek meg azt az ÖrökkéValó ünnepét minden esztendőben hét napig. ÖrökkéValó rendtartás legyen ez a ti nemzetségeiteknél; a hetedik hónapban ünnepeljétek azt.

42. Sátorokban lakjatok hét napig, minden benszülött sátorokban lakjék Izráelben.

43. Hogy megtudják a ti nemzetségeitek, hogy sátorban lakattam Izráel fiait, amikor kihoztam őket Egyiptom földéről.

Én vagyok az ÖrökkéValó, a ti Igaz Teremtőtök.

44. És szóla Mózes Izráel fiainak az ÖrökkéValó ünnepei felől.

24 Szóla ismét JaHuWaH Mózesnek, mondván:

2. Parancsold meg Izráel fiainak, hogy hozzanak néked tiszta faolajat, amelyet a világításhoz sajtoltak, hogy szünet nélkül égő lámpákat gyújthassanak. 2 Móz 27,20

3. A bizonyosság függönyén kívül, a Gyülekezet Sátorában úgy helyeztesse el azokat Áron, hogy estvétől fogva reggelig JaHuWaH előtt legyenek. ÖrökkéValó rendtartás legyen ez a ti nemzetségeiteknél.

4. A tiszta arany mécstartóra rakja fel a mécseket; JaHuWaH előtt legyenek szüntelen. 2 Móz. 25,37.

5. És végy lisztlángot, és süss abból tizenkét lepényt; két tized efából legyen egy lepény.

6. És helyeztesd el azokat két rendben; hatot egy rendbe, a tiszta arany asztalra JaHuWaH elé.

7. És tégy mindenik rendhez tiszta tömjént, és legyen emlékeztetőül a kenyér mellett, tűzáldozatul JaHuWaH-nak.

8. Szombat napról szombat napra rakja fel azt a pap JaHuWaH elé szüntelen; örök szövetség ez Izráel fiaival.

9. Azután legyen az Ároné és az ő fiaié, akik egyék meg azokat szent helyen, mert mint igen szentséges, az övé az, az ÖrökkéValónak tűzáldozataiból, örök rendelés szerint.

3 Móz 21,22

10. Kiméne pedig egy izráelbeli asszonynak fia, aki egyiptomi férfiútól való vala, Izráel fiai közé, és versengének a táborban az izráelbeli asszonynak fia és egy izráelbeli férfi.

11. És káromlá az izráelbeli asszony fia Elohim nevét és átkozódék; elvivék azért azt Mózeshez. Az ő anyjának neve pedig Selomith vala, Dibrinek leánya, Dán nemzetségéből.

12. És őrizet alá veték azt, míg kijelentést nyernének JaHuWaH akarata felől. *4 Móz. 15,34.*

13. Szóla azért JaHuWaH Mózesnek, mondván:

14. Vidd ki az átkozódót a táboron kívül, és mindazok, akik hallották, tegyék kezeiket annak fejére és kövezzék agyon azt az egész gyülekezet.

15. Izráel fiainak pedig szólj, ezt mondván: Ha valaki az ő Elohimét átkozza, viselje az ő bűnének terhét.

16. És aki szidalmazza JaHuWaH nevét, halállal lakoljon, kövezzék azt agyon az egész gyülekezet; akár jövevény, akár benszülött, ha szidalmazza JaHuWaH nevét, halállal lakoljon.

17. Ha valaki agyon üt valamely embert, halállal lakoljon.

18. Ha pedig barmot üt agyon valaki, fizesse meg azt: barmot baromért.

19. És ha valaki sérelmet ejt a felebarátján, amint ő cselekedett, vele is úgy cselekedjenek:

20. Törést törésért, szemet szemért, fogat fogért; a milyen sérelmet ő ejtett másra, olyan ejtessék rajta is.

Mát. 5,38, Mát. 5,39.

21. A ki barmot üt agyon, fizesse meg azt, de a ki embert üt agyon, halállal lakoljon.

22. Egy törvény legyen nálatok: a jövevény olyan legyen, mint a benszülött, mert Én vagyok JaHuWaH, a ti Elohimetek.

23. Szóla azért Mózes Izráel fiainak, és kivivék az átkozódót a táboron kívül, és agyonverék azt követ. És úgy cselekedének Izráel fiai, amint parancsolta vala az *ÖrökkéValó* Mózesnek.

25 Szóla ismét JaHuWaH Mózesnek a Sinai hegyen, mondván:

2. Szólj Izráel fiainak és mondd meg nékik: Amikor bementek a földre, amelyet én adok néktek, nyugodjék meg a föld az *ÖrökkéValó* szombatja szerint.

3. Hat esztendőn át vesd a te szántóföldedet, és hat esztendőn át mived a te szőlődet, és takarítsd be annak termését;

4. A hetedik esztendőben pedig szombati nyugalma legyen a földnek, JaHuWaH szombatja: szántóföldedet ne vesd be, és szőlődet meg ne mesd.

2 Móz. 13,11.

5. Ami a te tarló földeden magától terem, le ne arasd, és ami a te metszetlen szőlődön terem, meg ne szedjed; mert nyugalom esztendeje lesz az a földnek.

6. És amit a föld az ő szombatján terem, legyen az eledelül néktek: néked, szolgálóknak, szolgáló leányodnak, béresednek és zsellérednek, akik nálad tartózkodnak;

7. A te barmodnak is és a vadnak, amely a te földeden van, legyen annak minden termése eledelül.

8. Számlálj azután hét szombat-esztendőt, hétszer hét esztendő, hogy a hét szombat-esztendőnek ideje negyvenkilenc esztendő legyen:

9. Akkor fúvasd végig a riadó kürtöt a hetedik hónapban, a hónap tizedikén az Engesztelés napján fúvasd végig a kürtöt a ti egész földetek.

10. És szenteljétek meg az Ötvenedik esztendőt, és hirdessetek szabadságot a földön, annak minden lakójának; Kürtölésnek esztendeje legyen ez néktek, és kapja vissza ki-ki az ő birtokát, és térjen vissza ki-ki az ő nemzetségéhez.

11. Kürtölésnek esztendeje ez, az legyen néktek az Ötvenedik esztendő; ne vessetek és le se arassátok, amit önként terem a föld, és a metszetlen szőlőjét se szedjétek meg annak.

12. Mert Kürtölésnek esztendeje ez, szent legyen néktek, a mezőről egyétek meg annak termését.

13. A kürtölésnek ebben az esztendejében, kapja vissza ismét ki-ki az ő birtokát.

14. Ha pedig eladsz valami eladni valót a te felebarátodnak, vagy vásárolsz valamit a te felebarátodtól: egymást meg ne csaljátok.

15. A Kürtölés esztendejét követő esztendők száma szerint vásárolj a te felebarátodtól; a természetes esztendők száma szerint adjon el néked.

16. Az esztendők nagyobb számához képest nagyobb árt adj azért, ami veszsz, az esztendők kisebb számához képest pedig kisebb árt adj azért, amit veszsz, mert a termések számát adja ő el néked.

17. Egymást azért meg ne csaljátok, hanem félj a te Elohimedtől, mert:

Én vagyok JaHuWaH, a ti Elohimetek.

18. Ha teljesítitek azért az Én rendeléseimet, és megtartjátok végzéseimet, és teljesítitek azokat, bátorságosan lakhattok a földön.

19. És megtermi a föld az ő gyümölcsét, hogy eleget ehessetek, és bátorságosan lakhattok azon.

20. Ha pedig azt mondjátok: Mit eszünk a hetedik esztendőben, ha nem vetünk, és termésünket be nem takarítjuk?

21. Én rátok bocsátom majd az Én áldásomat a hatodik esztendőben, hogy három esztendőre való termés teremjen.

22. És amikor a nyolczadik esztendőkre vetek, akkor is az ő termésből esztek egészen a kilencedik esztendeig; mindaddig ó gabonát esztek, míg ennek termése be nem jön.

23. A földet pedig senki el ne adja örökre, mert enyém a föld; csak jövevények és zsellérek vagytok ti nálam.

Ésa. 14,2, Ésa. 14,25.

24. Azért a ti birtokotoknak egész földén megengedjétek, hogy a föld kiváltható legyen.

25. Ha elszegényedik a te atyádfia, és elad valamit az ő birtokából, akkor álljon elő az ő rokona, aki közel van ő hozzá, és váltsa ki, amit eladott az ő atyjafia.

26. Ha pedig nincs valakinek kiváltó rokona, de maga tesz szert annyira, hogy elege van annak megváltásához:

27. Számlálja meg az eladása óta eltelt esztendőket, a felül lévő pedig térítse meg annak, akinek eladta volt, és újra övé legyen az ő birtoka.

28. Ha pedig nincsen módjában, hogy visszatérítse annak, akkor maradjon az ő eladott birtoka annál, aki megvette azt, egészen a Kürtölésnek esztendejéig: a Kürtölésnek esztendejében pedig szabaduljon fel, és újra övé legyen az ő birtoka.

29. Ha valaki lakó-házat ad el kerített városban, az kiválthatja azt az eladás esztendejének elteléséig; egy esztendőn át válthatja ki azt.

30. Ha pedig ki nem váltják az esztendőnek teljes elteléséig, akkor a ház, amely kerített városban van, örökre azé és annak nemzetségei marad, aki megvette azt; nem szabadul fel a Kürtölésnek esztendejében.

3 Móz. 25,13.

31. Az olyan falvak házai pedig, amelyek nincsenek körülkerítve, mezei földek gyanánt számíttassanak, kiválthatók legyenek, és a Kürtölésnek esztendejében felszabaduljanak.

32. A mi pedig a lévíták városait illeti, az ő birtokukban lévő városok házai a lévíták által mindenkor kiválthatók legyenek,

4 Móz. 35,2.

33. De amit ki nem vált is valaki a lévíták közül, szabaduljon fel a kürtölésnek esztendejében, az eladott ház, és az ő birtokának városa; mert a lévíták városainak házai tulajdon birtokuk nekik Izráel fiai között.

34. De a városaikhoz tartozó szántóföldeket el ne adják, mert örök birtokuk az nekik.

35. Ha a te atyádfia elszegényedik, és keze erőtlenné lesz melletted, segítsd meg őt, akár jövevény, akár zsellér, hogy megélhessen melletted.

36. Ne végy ő tőle kamatot vagy uzsorát, hanem félj a te Elohimedtől, hogy megélhessen melletted a te atyádfia.

5 Móz. 23,20.

37. Pénzedet ne add néki kamatra, se uzsoráért ne add a te eleségedet.

38. Én vagyok az *ÖrökkéValó*, a ti *Igaz Teremtőtök*, Aki kihoztalak titeket Égyiptom földéről, hogy néktek adjam Kanaán földét, és Elohimetek legyenek néktek.

39. Ha pedig elszegényedik melletted a te atyádfia, és eladja magát néked: ne szolgáltassad úgy, mint rabszolgát.

2 Móz. 21,2.

40. Mint béres, mint zsellér legyen nálad; a Kürtölésnek esztendejéig szolgáljon nálad.

41. Azután menjen el tőled ő és vele az ő gyermekei, és térjen vissza az ő nemzetségéhez, és térjen vissza az ő atyáinak örökségébe.

42. Mert az Én szolgálaim ők, akiket kihoztam Égyiptom földéről, és nem kiválthatnak el, mint rabszolgák.

43. Ne uralkodjál rajta kegyetlenül, hanem félj a te Elohimedtől.

Efész. 6,9, Kol. 4,1.

44. Mind szolgád, mind szolgálóleányod, akik lesznek néked, a körületek lévő népek közül legyenek: azokból vásárolj szolgát és szolgálóleányt;

45. Meg a zsellérek gyermekei közül is, akik nálatok tartózkodnak, azokból is vásárolhattok, és azoknak nemzetségéből, akik veletek vannak, akiket a ti földeteken nemzettek; és legyenek a ti tulajdonotok.

46. És örökök hagyhatjátok azokat a ti utánnatok való fiaitoknak, hogy örökségül bírják azokat, örökök dolgoztathattok velük; de a ti atyátfiai, az Izráel fia, egyik a másikán senki ne uralkodjék kegyetlenül.

47. És ha a jövevény vagy zsellér vagyona tesz szert melletted, a te atyádfia pedig elszegényedik mellette, és eladja magát a melletted lévő jövevénynek, zsellérnek, vagy jövevény nemzetségéből való sarjadéknak:

48. Mindamelletts, hogy eladta magát, megváltható legyen; akárki megválthassa azt az ő atyjafiai közül.

49. Vagy nagybátyja, vagy nagybátyjának fia váltsa meg azt, vagy az ő nemzetségéből való vérrokona váltsa meg azt, vagy, ha módja van hozzá, maga váltsa meg ömagát.

50. És vessen számot azzal, aki megvette őt, attól az esztendőől kezdve, amelyen eladta magát annak, a Kürtölésnek esztendejéig, és az ő eladásának ára az esztendők száma szerint legyen, a béres ideje szerint legyen nála.

51. Ha még sok esztendő van hátra, azokhoz képest térítse meg annak a váltságot az ő megvásárlásának árából.

52. Ha pedig kevés esztendő van hátra a Kürtölésnek esztendejéig, akkor is vessen számot vele, és az évek számához képest fizesse vissza az ő váltságát.

53. Mint esztendőről esztendőre fogadott béres legyen nála; ne uralkodjék kegyetlenül rajta te előtted.

54. Ha pedig ilyen módon meg nem váltatik, a Kürtölésnek esztendejében szabaduljon fel: ő és vele az ő gyermekei.

55. Mert az én szolgálaim Izráel fiai, az én szolgálaim ők, akiket kihoztam Égyiptom földéről.

Én vagyok JaHuWaH, a ti Elohimetek.

26 Ne csináljatok magatoknak bálványokat, se faragott képet, se oszlopot ne emeljete magatoknak, se kőszobrokat ne állítsatok fel a ti földeteken, hogy meghajoljatok előtte, mert:

Én vagyok JaHuWaH, a ti Elohimetek.

2 Móz. 20,4, 5 Móz. 5,8, 5 Móz. 16,22, Zsolt. 97,7.

2. Az én szombatjaimat megtartsátok, és az Én szenthelyemet tiszteljétek. Én vagyok az *ÖrökkéValó*.

3 Móz. 19,30.

3. Ha az én rendeléseim szerint jártok, és az én parancsolataimat megtartjátok, és azokat megcselekszitek:

5 Móz. 28,1.

4. Esőt adok néktek idejében, és a föld megadja az ő termését, a mező fája is megtermi gyümölcsét.

5. És a ti csépléseitek ott éri a szüretet, és a szüret ott éri a vetést, és elégséggig ehetitek kenyereiteket, és bátorságosan lakhattok a ti földetekeken.

6. Mert békességet adok azon a földön, hogy amikor lefeküsztek, senki fel ne retentsen; és kipusztítom az ártalmas vadat arról a földről, és fegyver sem megy át a ti földetekeken.

Jób. 11,18, Jób. 11,19.

7. Sőt elűzitek ellenségeiteket, és elhullanak előttetek fegyver által.

8. És közületek ötven százat elűznek, és közületek százan elűznek tízezeret, és elhullanak előttetek a ti ellenségeitek fegyver által.

Józ. 23,10.

9. És hozzátok fordulok, és megszorítalak titeket, és megsokasítalak titeket és szövetségemet megerősítem veletek.

10. És réginél régibbet ehettek, és az új elől is régit kell kihordanotok.

11. És az Én hajlékomat közétek helyezem, és meg nem utál titeket az Én lelkem.

Ezék. 36,27, Ezék. 36,28.

12. És közöttetek járok, és a ti Elohimetek leszek, ti pedig az Én népem lesztek.

13. Én vagyok JaHuWaH, a ti Elohimetek, Aki kihoztalak titeket Egyiptom földéről, hogy ne legyetek azoknak rabjai, és összetörtem a ti igátok szegeit, és egyenesen jártattalak titeket.

14. Ha pedig nem hallgattok reám, és mind e parancsolatokat meg nem cselekszitek;

5 Móz. 18,15, 5 Móz. 18,58.

15. És ha megvetitek rendeléseimet, és ha az Én végzéseimet megutálja a ti lelketek, azáltal, hogy nem cselekszitek meg minden Én parancsolatomat, hanem felbontjátok az Én szövetségemet:

16. Bizony azt cselekszem Én veletek, hogy rettenetességet bocsátok reátok: a száraz betegséget és a forró láz, amelyek szemeket égetnek és lelket epesztenek, és a ti magotokat hiába vetitek el, mert ellenségeitek emésztik meg azt.

5 Móz. 32,25, Mik. 6,13, Mik. 6,16.

17. És kiontom haragomat reátok, hogy elhulljatok a ti ellenségeitek előtt, és uralkodjanak rajtatok a ti gyűlölőitek, és fussatok, amikor senki nem kerget is titeket.

5 Móz. 28,64, 5 Móz. 28,67, Péld. 28,1.

18. Ha pedig ezek után sem hallgattok reám, hétszerte keményebben megostorozlak titeket a ti bűneitekért;

19. És megtöröm a ti megátalkodott kevélységeiteket, és olyaná teszem az eget felettetek, mint a vas, a földeteket pedig olyaná, mint a réz.

20. És hiába fogy a ti erőtök, mert földetek nem adja a ti kenyereiteket, s a föld fája sem adja meg az ő gyümölcsét.

21. Ha mégis ellenemre jártok, és nem akartok reám hallgatni: hétszeres csapást borítok reátok a ti bűneitekért.

22. És reátok bocsátom a mezei vadakat, hogy megfoszszanak titeket gyermekeitektől, kiirtsák barmaitokat, és elfogyaszszanak titeket, hogy pusztákká legyenek a ti útaitok.

23. És ha ezek által sem jobboldtok meg, hanem ellenemre jártok:

24. Én is bizony ellenetekre járok, és hétszeresen sújtalak titeket a ti bűneitekért.

2 Sám. 22,27.

25. És hozok reátok bosszuló fegyvert, amely bosszút álljon a szövetség megrontásáért. Ha városaitokba gyülekeztek össze, akkor dőghalált bocsátok reátok, és az ellenség kezébe adattok.

26. Amikor eltöröm nálatok a kenyérnek botját, tíz asszony süti majd a ti kenyereiteket egy kemenczében, és megmérve viszik vissza a ti kenyereiteket, és esztek, de nem elégsztek meg.

Ezék. 4,16, Ezék. 5,16, Zsolt. 105,16, Mik. 6,14, Hós. 4,10.

27. És ha e mellett sem hallgattok reám, hanem ellenemre jártok:

28. Én is ellenetekre járok búsult haragomban, és bizony hétszeresen megostorozlak titeket a ti bűneitekért.

29. És megeszitek a ti fiaitok húsát, és megeszitek a ti leányaitok húsát.

2 Kir. 6,28.

30. És lerontom a ti magaslataitokat, és kiirtom a ti naposzlopaitokat, és a ti holttesteiteket bálványaitok holttetemeire hányatom, és megutál titeket az Én lelkem.

Jer. 8,1, Jer. 8,2, Ésa. 17,8.

31. És városaitokat sivataggá teszem; szenthelyeiteket is elpusztítom, és nem lesz kedves nékem a ti jóillatú áldozatotok.

Jer. 52,13.

32. És elpusztítom ezt a földet, hogy álmélkodjanak rajta a ti ellenségeitek, akik letelepednek ebbe.

33. Titeket pedig elszélesztelek a pogány népek közé, és kivont fegyverrel üzetlek titeket, és pusztasággá lesz a ti földetek, városaitok pedig sivataggá.

34. Akkor örül a föld az ő szombatjainak az ő pusztaságának egész ideje alatt, ti pedig a ti ellenségeitek földjén lesztek; akkor nyugodni fog a föld és örül az ő szombatjainak.

2 Krón. 36,21.

35. Pusztaságának egész ideje alatt nyugodni fog, mivelhogy nem nyugodott a ti szombatjaitokon, amikor rajta laktatok.

36. Akik pedig megmaradnak közületek, azoknak szívébe gyávaságot öntök az ő ellenségeiknek földén,

- és megkergeti őket a szállongó falevél zörrenése, és futnak, mintha fegyver elől futnának, és elhullanak, ha Ezékiel próféta könyve senki nem kergeti is őket.
- Jób. 15,21.
37. És egymásra hullanak, mint a fegyver előtt, pedig senki sem kergeti őket, és nem lesz megállásotok a ti ellenségeitek előtt.
38. És elvesztek a pogány népek között, és a ti ellenségeitek földé megemészt titeket.
39. Akik pedig megmaradnak közületek, elsenyvednek az ő hamisságuk miatt a ti ellenségeitek földén, sőt az ő atyáiknak hamissága miatt is azokkal együtt elsenyvednek.
40. Akkor megvallják az ő hamisságukat, és atyáiknak hamisságát az ő hűtelenségökben, amelylyel hűtelenkedtek ellenem, és hogy mivel ellenemre jártak.
- 5 Móz. 4,30, 5 Móz. 4,31
41. Bizony Én is ellenőkre járok, és beviszem őket az ő ellenségeik földjére; akkor talán megalázódik az ő körülméletlen szívök, és akkor az ő bűnöknek büntetését békével szenvedik:
42. Én pedig megemlékezem Jákóbbal kötött szövetségemről, Izsákkal kötött szövetségemről is, Ábrahámmal kötött szövetségemről is megemlékezem, és e földről is megemlékezem.
- 1 Móz. 1,17.
43. A föld tehát pusztán hagyatik tőlük, és örül az ő szombatjainak, amíg pusztán marad tőlük, ők pedig békével szenvedik bűnöknek büntetését, azért, mert megvetették az Én ítéleteimet, és megúta lkek az Én rendeléseimet.
44. De mindamellett is, ha az ő ellenségeik földén lesznek is, akkor sem vetem meg őket, és nem utálok meg őket annyira, hogy mindenestől elveszítsem őket, felbontván velök való szövetségemet, mert: Én, JaHuWaH, az ő Elohimük vagyok.
45. Sőt megemlékezem érettök az elődökkel kötött szövetségről, akiket kihoztam Egyiptom földéről, a pogány népek láttára, hogy Elohimök legyenek nékik. Én vagyok az ÖrökkéValó.
46. Ezek a rendelések, a végzések és a törvények, amelyeket szerzett JaHuWaH ő maga között és Izráel fiai között a Sinai hegyen Mózes által.
- 27** Szóla ismét az ÖrökkéValó Mózesnek, mondván:
2. Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Ha valaki fogadásul a te becslésed szerint való személyeket szentel az ÖrökkéValónak:
3. Akkor, ha férfit kell becslened, húsz esztendőstől hatvan esztendősig ötven ezüst siklusra becsüljed, a szent siklus szerint.
4. Ha pedig asszony-személy az, harmincz siklusra becsüljed.
5. Ha pedig öt esztendőstől húsz esztendősig való, akkor a fiúgyermeket húsz siklusra becsüljed, a leányt pedig tíz siklusra.
6. Ha pedig egy hónapostól öt esztendősig való, akkor a leányt öt ezüst siklusra becsüld, a leányt pedig három ezüst siklusra.
7. Ha pedig hatvan esztendő és azon felül való, ha férfi, akkor becsüljed tizenöt siklusra, az asszony-személyt pedig tíz siklusra.
8. Ha pedig szegényebb az, mint te becsülted, akkor állassák a pap elé, és becsülje meg azt a pap; a szerint becsülje azt a pap, amilyen módja van a fogadást tevőnek.
9. Ha pedig olyan barom az, amiből áldozni szoktak JaHuWaH-nak: mindaz, amit az eféléből ad valaki JaHuWaH-nak, szent legyen.
10. Ne adjon mást helyette, és ki ne cserélje azt: jót hitványért, vagy hitványat jóért, de ha mégis kicserélne barmot barommal: mind ez, mind az, amivel kicserélte, szent legyen.
11. Ha pedig valamely tisztátalan barom az, amelyből nem vihetnek áldozatot az ÖrökkéValónak: állassák azt a barmot a pap elé.
12. És becsülje meg azt a pap akár jó, akár hitvány, és amint becsüli a pap, úgy legyen.
13. Ha pedig meg akarja váltani, adja hozzá annak ötödrészt a te becsléseden felül.
14. És ha valaki az ő házat szenteli JaHuWaH-nak szentségül, azt is becsülje meg a pap: akár jó, akár hitvány, és amennyire a pap becsüli azt, úgy maradjon.
15. Ha pedig az, aki odaszentelte, megváltja az ő házat: akkor adja ahhoz a te becslésed szerint való árnak ötödrészt, és legyen az övé.
16. És ha valaki az ő mezei birtokából szentel valamit JaHuWaH-nak, akkor a mag szerint becsüld meg, amely abba megy: egy hómer árpa-mag után ötven ezüst siklusra.
17. Ha a Kürtölésnek esztendejétől szenteli oda az ő mezejét, amint becsülted, úgy maradjon.
18. Ha pedig a Kürtölés esztendeje után szenteli oda az ő mezejét, a pap számítsa fel néki az árt az esztendők száma szerint, amelyek hátra vannak a Kürtölés esztendejéig, és szállíttassék le a te becslésed.
19. És ha meg akarja váltani a mezőt az, aki odaszentelte, akkor adja ahhoz az általad becsült árnak ötödrészt, és maradjon az övé.
20. Ha pedig nem váltja meg azt a mezőt, és ha eladja azt a mezőt más valakinek, többé meg nem válthatja azt.
21. És az a föld, amikor a Kürtölésnek esztendejében felszabadul, JaHuWaH-nak szenteltessék, mint valamely néki szentelt mező, papok birtokává legyen az.
22. Ha pedig pénzen vett mezejét, ami nem az ő birtokának mezejéből való, valaki JaHuWaH-nak szenteli:
23. Akkor számolja fel néki a pap a te becslésed szerint való összeget a kürtölés esztendejéig, és adja oda azt,

amire te becsülted, azon a napon szentségül az
ÖrökkéValónak.

Ezékiel próféta könyve

24. A Kürtölésnek esztendejében visszaszáll a mező
arra, akitől vette azt, akinek birtoka volt az a föld.

25. Minden becsléseped pedig a szent siklus szerint
legyen; húsz géra legyen a siklus.

2 Móz. 30,13.

26. Csak elsőszülöttet, amely elsőszülött ügyis
JaHuWaH-é, azt ne szenteljen a baromféléből senki;
akár borjú akár bárány, JaHuWaH-é az.

2 Móz. 13,2.

27. Ha pedig tisztátalan baromból való az, váltsa meg a
te becsléseped szerint, és adja hozzá annak ötödrészét; ha
pedig nem váltják meg, adassék el a te becsléseped
szerint.

28. De semmi, amit valaki teljesen JaHuWaH-nak
szentelt, mind abból, amiye van, akár ember vagy
barom, akár mezei birtokából való, el ne adassék, és
meg se váltassék; minden, ami teljesen néki
szenteltetett, igen szentséges az *ÖrökkéValónak.*

4 Móz. 18,14, Józ. 6,19.

29. Senki, aki teljesen JaHuWaH-nak szenteltetett az
emberek közül, meg ne váltassék, hanem halálra
adassék bizonynyal.

30. A földnek minden tizede, a föld vetéséből, a fa
gyümölcséből JaHuWaH-é; szentség JaHuWaH-nak.

31. És ha valaki meg akar valamit váltani az ő
tizedéből: adja hozzá annak ötödrészét.

32. És minden tizede a baromnak és juhna, mindabból,
ami a vessző alatt átmegy, a tizedik az *ÖrökkéValónak*
legyen szentelve.

33. Ne tudakozódjék, ha jó-e vagy hitvány, és el se
cserélje azt; de ha mégis elcseréli azt, akkor az, és amit
cserébe adott azért, szent legyen, és meg se váltassék.

34. Ezek azok a parancsolatok, amelyeket Mózes által
parancsolt az *ÖrökkéValó* Izráel fiainak a Sinai hegyen.

Mózes IV. könyve - az ^{Ezékiel próféta könyve} Izráeliták megszámlálása

I Szóla pedig JaHuWaH (az ÖrökkéValó) Mózesnek a Sinai pusztájában, a Gyülekezet Sátorában, a második hónapnak elsején, az Egyiptom földéből való kijövetelök után a második esztendőben, mondván:

2 Móz. 30, 11.

2. Vegyétek számba Izráel fiainak egész gyülekezetét, az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, minden férfiút főről főre,

4 Móz. 26, 2, 4 Móz. 26, 51, 2 Móz. 38, 26.

3. Húsz esztendőstől fogva és feljebb, mindent, aki hadba mehet Izráelben; számláljátok meg őket az ő seregök szerint, te és Áron.

4. És legyen veletek egy-egy férfiú mindenik törzsből, mindenik feje legyen az ő atyái házának.

5. Ezek pedig a férfiak nevei, akik veletek legyenek: Rúbenből Elisúr, Sedeúrnak fia.

6. Simeonból Selúmiel, Surisaddainak fia.

7. Júdából Naasson, Amminádábnak fia.

8. Izsakhárból Néthánéel, Suárnak fia.

9. Zebulonból Eliáb, Hélonnak fia.

10. József fiai közül: Efraimból Elisama, Ammihudnak fia; Manasséből Gámliel, Pédasurnak fia.

11. Benjáminból Adibán, Gideóni fia.

12. Dánból Ahiézer, Ammisaddai fia.

13. Áserből Págiel, Okránnak fia.

14. Gádból Eleásaf, Déhuelnek fia.

15. Naftaliból Akhira, Enánnak fia.

16. Ezek a gyülekezetnek hivatalosai, az ő atyjok törzseinek fejei, Izráel ezereinek is fejei ők.

17. Maga mellé vevé azért Mózes és Áron e férfiakat, akik név szerint is előszámláltattak vala.

18. És összegyűjték az egész gyülekezetet a második hónapnak első napján; és vallást tőnek az ő születésökről, az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb főről főre.

19. Amiképen megparancsolta vala JaHuWaH Mózesnek, úgy számlálá meg őket a Sinai pusztájában.

20. Valának pedig Rúbennek, Izráel elsőszülöttének fiai, azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, főről főre, minden férfiú, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

21. Akik megszámláltattak a Rúben törzséből: negyvenhat ezer és ötszáz.

22. Simeon fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, az

ő megszámláltjai, a neveknek száma szerint, főről főre, minden férfiú, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

23. Akik megszámláltattak Simeon törzséből: ötvenkilenc ezer és háromszáz.

24. Gád fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

25. Akik megszámláltattak Gád törzséből: negyvenöt ezer és hatszáz ötven.

26. Júda fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

27. Akik megszámláltattak Júda törzséből: hetvennégy ezer és hatszáz.

28. Izsakhár fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

29. Akik megszámláltattak Izsakhár törzséből, ötvennégy ezer és négyszáz.

30. Zebulon fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

31. Akik megszámláltattak Zebulon törzséből: ötvenhét ezer és négyszáz.

32. József fiaiból Efraim fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

33. Akik megszámláltattak Efraim törzséből: negyvenezer és ötszáz.

34. Manasse fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

35. Akik megszámláltattak Manasse törzséből: harminczkét ezer és kétszáz.

36. Benjámin fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

37. Akik megszámláltattak Benjámin törzséből: harminczöt ezer és négyszáz.

38. Dán fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a nevek száma

szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

39. Akik megszámláltattak Dán törzséből; hatvankét ezer és hétszáz.

40. Áser fiai közül azoknak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

41. Akik megszámláltattak Áser törzséből; negyvenegy ezer és ötszáz.

42. A Nafthali fiainak szülöttei az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint, a neveknek száma szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető;

43. Akik megszámláltattak a Nafthali törzséből; ötvenhárom ezer és négyszáz.

44. Ezek azok a megszámláltattak, akiket megszámláltak Mózes és Áron és Izráel fejedelmei, tizenkét férfiú; egy-egy férfiú vala az ő atyáiknak házanépéből.

45. Valának azért mindnyájan, akik megszámláltattak az Izráel fiai közül az ő atyáiknak háznépe szerint, húsz esztendőstől fogva és feljebb, minden hadba mehető az Izráelben;

46. Valának mindnyájan a megszámláltattak: hatszáz háromezer és ötszáz ötven. *2 Móz. 38,26.*

47. De a lévíták az ő atyáiknak háznépe szerint nem számláltattak közéjük. *4 Móz. 3,1, 4 Móz. 3,17.*

48. Mert szólott vala az *ÖrökkéValó* Mózesnek, mondván:

49. Csak a Lévi törzsét ne vedd számba, és azokat ne számláld Izráel fiai közé;

4 Móz. 2,33.

50. Hanem a lévítákat rendeld a bizonyság hajlékához, és minden edényéhez, és minden ahhoz valókhöz; ők hordozzák a hajlékot, és annak minden edényét, és ők szolgáljanak mellette, és a hajlék körül táborozzanak.

51. És amikor a hajléknak elébb kell indulni, a lévíták szedjék azt szét, amikor pedig megáll a hajlék, a lévíták állassák azt fel, az idegen pedig, aki oda járul, meghaljon. *4 Móz. 3,38.*

52. És tábort járjanak az Izráel fiai ki-ki az ő táborában, és ki-ki az ő zászlója alatt, az ő seregeik szerint.

53. A lévíták pedig tábort járjanak a bizonyság hajléka körül, hogy ne legyen harag Izráel fiainak gyülekezetén; és megtartsák a lévíták a bizonyság hajlékának örözetét.

4 Móz. 3,7, 4 Móz. 3,23, 4 Móz. 29,35, 4 Móz. 29,38.

54. Cselekedének azért az Izráel fiai mind a szerint, amint parancsolta vala az *ÖrökkéValó* Mózesnek, úgy cselekedének.

2 És szóla JaHuWaH Mózesnek és Áronnak, mondván:

2. Az Izráel fiai, ki-ki az ő zászlója alatt, az ő atyáik háznépének jeleivel járjon tábort, a Gyülekezet Sátora körül járjon tábort annak oldalai felől.

Ezékias próféta könyve
3. Így járjanak pedig tábort: Keletre naptámadat felől az ő zászlója az ő seregeivel; és Júda fiainak fejedelme Naasson, Amminádáb fia.

4. Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: hetvennégy ezer és hatszáz.

5. Mellette pedig tábort járjon Izsakhár törzse, és Izsakhár fiainak fejedelme Néthánéel, Suárnak fia.

6. Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: ötvennégy ezer és négyszáz.

7. Zebulon törzse, és Zebulon fiainak fejedelme Eliáb, Hélon fia.

8. Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: ötvenhét ezer és négyszáz.

9. Mindnyájan, akik megszámlálva voltak Júda táborában: száz nyolcvanhat ezer és négyszáz, az ő seregeik szerint. Ezek induljanak előre.

10. Rúben táborának zászlója legyen dél felől az ő seregeivel, és Rúben fiainak fejedelme Elisúr, Sedeúr fia.

11. Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: negyvenhat ezer és ötszáz.

12. Mellette pedig tábort járjon Simeon törzse, és Simeon fiainak fejedelme: Selúmiel, Surisaddai fia.

13. Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: ötvenkilencz ezer és háromszáz.

14. Azután Gád törzse, és Gád fiainak fejedelme: Eliásáf, a Réuel fia.

15. Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: negyvenöt ezer és hatszáz ötven.

16. Mindnyájan, akik megszámlálva voltak és Rúben táborában: száz ötvenegy ezer és négyszáz ötven az ő seregeik szerint. Ezek másodszorra induljanak.

17. Azután induljon a Gyülekezet Sátora, a lévíták táborával, a táboroknak közepette: Amiképen tábort járnak, aképen induljanak, ki-ki az ő helyén, az ő zászlója mellett.

18. Efraim táborának zászlója az ő seregeivel nyugot felé legyen, és Efraim fiainak fejedelme: Elisáma, Ammihud fia.

19. Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: negyven ezer és ötszáz.

20. És ő mellette legyen Manasse törzse, és Manasse fiainak fejedelme Gámliel, Pédasur fia.

21. Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik, harminczkét ezer és hétszáz.

22. Azután legyen Benjámin törzse és Benjámin fiainak fejedelme: Abidám Gideóni fia.

23. Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: harminczöt ezer és négyszáz.

24. Mindnyájan, akik megszámlálva voltak Efraim táborában, száz nyolcezer és száz az ő seregeik szerint. Ezek harmadszorra induljanak.

25. Dán táborának zászlója legyen észak felől az ő seregeivel, és a Dán fiainak fejedelme: Ahiézer, Ammisaddai fia.

26. Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: hatvankét ezer és hétszáz.

27. Mellette pedig tábornok járjon Áser törzse, és Áser fiainak fejedelme: Págiel, az Okhrán fia.

28. Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: negyvenegy ezer és ötszáz.

29. Azután legyen Nafthali törzse, és Nafthali fiainak fejedelme: Akhira, Enán fia.

30. Az ő serege pedig, vagyis az ő megszámláltjaik: ötvenhárom ezer és négyszáz.

31. Mindnyájan, akik megszámlálva voltak Dán táborában, száz ötvenhét ezer és hatszáz; utóljára induljanak az ő zászlóik szerint.

32. Ezek Izráel fiainak megszámláltjai az ő atyáiknak háznépei szerint; mindnyájan, akik megszámlálva voltak táboronként, az ő seregeik szerint: hatszáz háromezer ötszáz és ötven.

2 Móz. 38,26, 4 Móz. 1,46.

33. De a lévíták nem voltak számba véve Izráel fiai között, amint megparancsolta volt JaHuWaH Mózesnek.

4 Móz. 1,48, 4 Móz. 1,49.

34. És cselekedének Izráel fiai mind aszerint, amint parancsolta volt JaHuWaH Mózesnek: aképen járanak tábornok, az ő zászlóik szerint, és úgy indulának, ki-ki az ő nemzetsége szerint, az ő atyáiknak háznépe szerint.

3 Ezek pedig Áronnak és Mózesnek szülöttei azon a napon, amelyen szólott az ÖrökkéValó Mózesnek a Sinai hegyen;

2 Móz. 19,1, 2 Móz. 19,3.

2. Ezek az Áron fiainak nevei: Az elsőszülött Nádáb, azután Abihú, Eleázár és Ithamár.

2 Móz. 6,23.

3. Ezek Áron fiainak, a felkenetett papoknak nevei, akiket papi szolgálatra avattak fel.

2 Móz. 40,14, 2 Móz. 40,16, 3 Móz. 8,30.

4. De Nádáb és Abihú meghala JaHuWaH előtt, amikor idegen tűzzel áldozának JaHuWaH előtt a Sinai pusztájában, fiaik pedig nem valának nékik. Eleázár és Ithamár viselék azért a papságot, Áronnak, az ő atyjoknak színe előtt.

3 Móz. 10,1, 3 Móz. 10,2, 4 Móz. 26,61.

5. Szóla pedig JaHuWaH Mózesnek, mondván:

6. Hozd elő Lévi törzsét, és állassad Áron pap elé, hogy szolgáljanak néki.

4 Móz. 18,1, 4 Móz. 18,6.

7. És ügyeljenek az ő ügyére, és az egész gyülekezet ügyére a Gyülekezet Sátora előtt, hogy végezhesék a hajlék körül való szolgálatot.

4 Móz. 1,53, 4 Móz. 16,9, 4 Móz. 4,4, 4 Móz. 4,33.

8. Ügyeljenek pedig a Gyülekezet Sátorának minden eszközére is, és Izráel fiainak ügyeire is, hogy végezhesék a hajlék körül való szolgálatot.

9. És adjad a lévítákat Áronnak és az ő fiainak; mert Ezekiel próféta könyve Ezek a lévíták Izráel fiaitól.

10. Áront pedig és az ő fiait rendeld föléljük, hogy őrizzék az ő papságukat; és ha idegen járulna oda, haljon meg.

11. Szóla azután az ÖrökkéValó Mózesnek, mondván:

12. Ímé Én kiválasztottam a lévítákat Izráel fiai közül, minden elsőszülött helyett, amely az ő anyjának méhét megnyitja Izráel fiai között: azért legyenek a lévíták enyéim.

2 Móz. 13,2, 4 Móz. 8,16.

13. Mert enyém minden elsőszülött: amikor megöltem minden elsőszülöttet Egyiptom földén, magamnak szenteltem minden elsőszülöttet Izráelben; akár ember, akár barom, enyéim legyenek: Én vagyok JaHuWaH.

2 Móz. 13,2, 2 Móz. 34,19, Luk. 2,23.

14. Szóla azután az ÖrökkéValó Mózesnek a Sinai pusztájában, mondván:

15. Számláld meg Lévi fiait az ő atyáiknak háznépe szerint, az ő nemzetségeik szerint; egy hónapostól fogva, és azon felül minden fineműt számlálj meg.

16. Megszámlálá azért Mózes őket az ÖrökkéValó szava szerint, amiképen meghagyott vala néki.

17. És ezek voltak a Lévi fiai az Ő neveik szerint: Gerson, Kéhát és Mérári.

2 Móz. 6,16, 2 Móz. 6,17.

18. Ezek pedig a Gerson fiainak nevei az ő nemzetségek szerint: Libni és Simhi.

19. Továbbá a Kéhát fiai az ő nemzetségek szerint: Amrák és Iczhár, Hebron és Uzziél.

2 Móz. 6,18.

20. A Mérári fiai pedig az ő nemzetségek szerint: Makhli és Músi. Ezek a Lévi nemzetségei, az ő atyáiknak háznépe szerint.

21. Gersontól valók a Libni nemzetsége és a Simhi nemzetsége; ezek a Gersoniták nemzetségei.

22. Az ő megszámláltjaik, az egy hónapostól fogva és feljebb minden fineműnek száma szerint, az ő megszámláltjaik: hétezer és ötszáz.

23. A Gersoniták nemzetségei a hajlék megett járanak tábornok nyugot felől.

24. És a Gersoniták atyái háznépének fejedelme legyen Eliásáf, a Láél fia.

25. A Gerson fiainak tiszte pedig: ügyelni a Gyülekezet Sátorában, a hajlékra, a sátorra, annak takarójára, és a Gyülekezet Sátora nyílásának leplére.

26. Továbbá a pitvarnak szőnyegeire, és a pitvar nyílásának leplére, amely van a hajlékon és az oltáron köröskörül, és annak köteleire, és minden azzal járó szolgálatra.

27. Kéháttól való pedig az Amrák nemzetsége, az Iczhár nemzetsége, a Hebron nemzetsége és az Uzziél nemzetsége: Ezek Kéhátnak nemzetségei.

28. Minden fineműnek száma szerint, egy hónapostól fogva és feljebb, nyolczezeren és hatszázan valának a szenthelynek őrizői.

29. A Kéhát fiainak nemzetségei a hajlék oldala mellett dél felől járjanak táborn.

30. És a Kéhátiták nemzetségének, az ő atyái háznépének fedelme legyen Elisáfán, Uzziélnek fia.

31. Az ő tisztök pedig, ügyelni a Ládára, az Asztalra, a Mécstartóra, az oltárookra és a szenthelynek edényeire, amelyekkel szolgálnak, és a takaróra, és minden azzal járó szolgálatra.

32. Továbbá a lévíták fedelmeinek fedelme legyen Eleázár, Áron pap fia: a szenthelyre ügyelőknek előljárója.

33. Méráritól való a Makhli és Músi nemzetségei; ezek a Mérári nemzetségei.

34. Az ő megszámláltjaik pedig minden fineműnek száma szerint, egy hónapostól fogva és feljebb: hatezer és kétszáz.

35. És a Mérári nemzetségének, az ő atyái háznépének fedelme legyen Suriel, az Abihail fia; a hajléknak észak felől való oldala mellett járjanak táborn.

36. A Mérári fiainak pedig tisztök legyen felügyelni; a hajlék deszkáira, annak reteszdúaira, oszlopaire és annak talpaire, minden edényeire és minden azzal járó szolgálatra;

37. Továbbá a pitvar körül való oszlopokra és azoknak talpaire, szegeire és köteleire.

38. A hajlék előtt keletre, a Gyülekezet Sátora előtt naptámadat felől, Mózes, Áron és az ő fiai járjanak táborn, akik felügyelnek a szenthely szolgálatára, és Izráel fiainak ügyeire; ha pedig idegen járulna oda, haljon meg.

4 Móz. 3,10.

39. A lévíták minden megszámláltja, akiket Mózes és Áron JaHuWaH rendeletére nemzetségenként számláltak vala meg, minden finemű, az egy hónapostól fogva és feljebb: huszonkét ezer.

4 Móz. 26,62.

40. És mondá JaHuWaH Mózesnek: Számláld meg Izráel fiainak minden finemű elsőszülöttét, egy hónapostól fogva és feljebb, és pedig névszerint számláld meg őket.

4 Móz. 18,15, 4 Móz. 18,16.

41. És válaszd a lévítákat Nékem, Én vagyok JaHuWaH, az Izráel fiai közül való minden elsőszülött helyett; és a lévíták barmait, Izráel fiai barmainak minden első fajzása helyett.

42. Megszámlálá azért Mózes, amint parancsolta vala néki JaHuWaH, Izráel fiainak minden elsőszülöttét.

43. És lőn minden finemű elsőszülött a nevek száma szerint, egy hónapostól fogva és feljebb, az ő megszámláltjaik: huszonkét ezer kétszáz és hetvenhárom.

44. És szóla JaHuWaH Mózesnek, mondván:

45. Válaszd a lévítákat az Izráel fiai közül való minden elsőszülött helyett; és a lévíták barmait az ő barmaik helyett, és legyenek enyéim a lévíták.

Én vagyok JaHuWaH.

46. Ami pedig a kétszáz és hetvenháromnak megváltását illeti, akik felül vannak a lévítákon Izráel fiainak elsőszülöttei közül:

47. Végy öt-öt siklust fejenként; a szent siklus szerint vedd azt, (hús géra egy siklus).

3 Móz. 27,6, 3 Móz. 27,7, 2 Móz. 30,13.

48. És add azt a pénzt Áronnak és az ő fiainak, váltságul a köztök lévő számfelettiekért.

49. Bevevé azért Mózes a váltságpénzt azoktól, akik felül voltak a lévítáktól megváltottakon.

50. Izráel fiainak elsőszülöttitől vevé be e pénzt: ezer háromszáz és hatvanöt siklust, a szent siklus szerint.

51. És adá Mózes a megváltottaknak pénzét Áronnak és az ő fiainak, JaHuWaH rendelete szerint, amiképen parancsolta JaHuWaH Mózesnek.

4 És szóla JaHuWaH Mózesnek és Áronnak, mondván:

2. Vedd számba a Kéhát fiait Lévi fiai közül nemzetségenként, az ő atyjoknak háznépe szerint.

3. Harmincz esztendőstől és azon felül az ötven esztendőskig mindenkit, aki szolgálatra való, hogy munkálkodjék a Gyülekezet Sátorában.

4. Ez a tisztök Kéhát fiainak a Gyülekezet Sátorában: a legszentségesebbekről való gondviselés.

5. Áron és az ő fiai pedig, amikor indulni akar a tábor, menjenek be, és vegyék le a takaró függönyt, és takarják be azzal a Bizonyosság Ládáját.

6. És tegyenek arra borzbőrből csinált takarót, és borítsák azt be egészen kékszinű ruhával felülről, és dugják belé a rúdjaikat is.

7. A szent kenyerek asztalát is borítsák be kékszinű ruhával, azon felül tegyék rá a tálakat, a csészéket, a kelyheket, és az italáldozathoz való kancsókat, és ama szüntelen való kenyér is rajta legyen.

2 Móz. 25,30.

8. Azután borítsanak azokra karmazsinszinű ruhát, és takarják be azt borzbőrből való takaróval, és dugják belé a rúdjaikat is.

9. Vegyenek azután kékszinű ruhát, és takarják be a világításra való mécstartót és annak mécseit, hamvvevőit, hamutartóit és minden olajos edényét, amelyekkel szolgálnak körülte.

2 Móz. 25,31, 2 Móz. 25,39.

10. És tegyék azt és minden edényét borzbőrből csinált takaróba, és tegyék saroglyára.

11. Az arany oltárt is borítsák be kékszinű ruhával, és takarják be borzbőrből csinált takaróval, és dugják belé a rúdjaikat is.

12. Vegyék elő azután a szolgálatnak minden eszközét, amelyekkel szolgálni fognak a szenthelyen, és tegyék

kékszínű ruhába, és takarják be azokat borzbőrből csinált takaróval, és tegyék a saroglyára.

13. Azután takarítsák el a hamvat az oltárról, és borítsanak arra bíborpiros színű ruhát.

14. És tegyék rá arra minden ő eszközét, amelyekkel szolgálnak azon: a szenes serpenyőket, a villákat, a lapátokat és a medenczéket, az oltárnak minden eszközét; és borítsanak arra borzbőrből csinált takarót, és dugják belé a rúdjaikat is.

15. Ha pedig elvégezi Áron és az ő fiai a szenthelynek és a szenthely minden edényének betakarását, amikor el akar indulni a tábor: akkor jöjjenek el Kéhát fiai, hogy elvigyék azokat; de ne illessék a szenthelynek semmi edényét, hogy meg ne haljanak. Ezek Kéhát fiainak terhei a Gyülekezet Sátorában.

16. Eleázárnak pedig, az Áron pap fiának tiszte: a világító olajra, a füstölő szerekre, a szüntelen való ételáldozatra és a kenetnek olajára; az egész hajlékra és mindenre, ami abban van, mind a szenthelyre, mind annak edényeire való gondviselés.

17. Szóla azután az ÖrökkéValó Mózesnek és Áronnak mondván:

18. A Kéhátiták nemzetségének törzsét ne engedjétek kiirtani a léviták közül;

19. Hanem ezt műveljétek ő velők, hogy éljenek és meg ne haljanak, amikor járulnak a szentségek szentségéhez: Áron és az ő fiai jöjjenek el, és rendeljék el őket, kit-kit az ő szolgálatára és az ő terhére.

20. Egy pillanatra se menjenek be, hogy meglássák a szenthelyet, hogy meg ne haljanak.

21. Szóla ezután JaHuWaH Mózesnek, mondván:

22. Vedd számba a Gerson fiai is az ő atyjoknak háznépe szerint, az ő nemzetségek szerint.

23. A harmincz esztendőstől és azon felül az ötven esztendősig számláld meg őket; mindenkit, aki szolgálatot teljesíteni való, hogy szolgáljon a Gyülekezet Sátorában.

24. Ez legyen munkájok a Gersoniták nemzetségeinek a szolgálatban és a teherhordozásban:

25. Hordozzák a hajlék kárpitjait és a Gyülekezet Sátorát, annak takaróját és borzbőrből csinált takarót, amely rajta van felül és a Gyülekezet Sátora nyílásának leplét.

26. És a pitvar szőnyeget, és a pitvar kapunyílásának leplét, amelyek a hajlékon és az oltáron köröskörül vannak, azoknak köteleit, és az ő szolgálatjokhoz való minden edényt; és mindazt, ami tenni való azokkal, ők teljesítsék.

27. Áronnak és az ő fiainak beszéde szerint legyen a Gersoniták fiainak minden szolgálatjok, minden terhökre és minden szolgálatjokra nézve; minden terhőket pedig az ő őrizetökre bízátok.

28. Ez a Gersoniták fiai nemzetségének szolgálata a Gyülekezet Sátorában; az ő szolgálatuk pedig legyen az Áron pap fiának, Ithamárnak keze alatt.

29. A Mérári fiai is az ő nemzetségeik szerint, az ő nemzetségei szerint számláld meg.

30. A harmincz esztendőstől és annál feljebb az ötven esztendősig számláld meg őket; mindenkit, aki szolgálatra való, hogy szolgálatot végezzen a Gyülekezet Sátorában.

31. Ezek pedig, amikre ügyelniök kell a továbbvitelnél és a Gyülekezet Sátorában való minden szolgálatuknál: a hajlék deszkái, annak reteszrúdjai, oszlopai és talpai.

2 Móz. 26,16, 2 Móz. 26,27, 2 Móz. 26,37.

32. A pitvarnak is köröskörül való oszlopai és azok talpai, szegei és kötelei, azoknak minden szerszámai, és minden szolgálatjokhoz való. Név szerint is megszámláljátok az edényeket, amikre a továbbvitelnél ügyelniök kell.

2 Móz. 27,9, 2 Móz. 27,15.

33. Ez legyen szolgálatuk a Mérári fiai nemzetségeinek, amelylyel szolgáljanak a Gyülekezet Sátorában, Ithamárnak, az Áron pap fiának vezetése alatt.

34. És megszámlálá Mózes és Áron és a gyülekezet fejedelmei a Kéhátiták fiai, az ő nemzetségek szerint és az ő atyjoknak háznépe szerint,

35. A harmincz esztendőstől és annál feljebb, az ötven esztendősig mindenkit, aki szolgálatra való, hogy szolgáljon a Gyülekezet Sátorában.

36. Vala pedig azoknak száma az ő nemzetségeik szerint: kétezer hétszáz és ötven.

37. Ezek a Kéhátiták nemzetségeinek megszámláltjai, mindazok, akik szolgálnak vala a Gyülekezet Sátorában, akiket megszámlált Mózes és Áron az ÖrökkéValónak parancsolatja szerint, a Mózes keze által.

38. A Gerson fiainak száma az ő nemzetségeik szerint, és az ő atyáiknak háznépe szerint.

39. A harmincz esztendőstől és azon felül, az ötven esztendősig mindazok, akik szolgálatra valók, hogy szolgáljanak a Gyülekezet Sátorában.

40. Azoknak száma az ő nemzetségek szerint, az ő atyjoknak háznépe szerint: kétezer hatszáz és harmincz.

41. Ezek a Gerson fiai nemzetségeinek megszámláltjai, akik mindnyájan szolgálnak a Gyülekezet Sátorában, akiket megszámlált Mózes és Áron JaHuWaH beszéde szerint.

4 Móz. 4,1.

42. A Mérári fiai nemzetségeinek száma az ő nemzetségei szerint, az ő atyjoknak háznépe szerint;

43. A harmincz esztendőstől és azon felül, az ötven esztendősig mindazok, akik szolgálatra valók, hogy szolgáljanak a Gyülekezet Sátorában.

44. Ezeknek száma az ő nemzetségeik szerint: háromezer és kétszáz.

45. Ezek a Mérári fiai nemzetségeinek megszámláltjai, akiket megszámlált Mózes és Áron és JaHuWaH beszéde szerint, a Mózes keze által.

46. Mindnyájan a megszámláltatott léviták, akiket megszámlált Mózes és Áron, és Izráel fejedelmei az ő nemzetségeik és atyjoknak háznépe szerint;

47. A harmincz esztendőstől és azon felül, az ötven esztendősig, akik csak alkalmasak a szolgálatra, a szolgálatnak gyakorlására, és a továbbvitelnél való szolgálatra a Gyülekezetnek sátorában;

48. Ezeknek száma lőn nyolczezer ötszáz és nyolczvan.

49. JaHuWaH beszéde szerint számlálták meg őket a Mózes keze által kit-kit az ő szolgálata szerint, és az ő vinni való terhe szerint. Ez az a számlálás, amelyet JaHuWaH parancsolt vala Mózesnek.

4 Móz. 4,21, 4 Móz. 4,23.

5 És szóla az *ÖrökkéValó* Mózesnek, mondván:

2. Parancsold meg Izráel fiainak, hogy üzzenek ki a táborból minden poklost, és minden magfolyóst, és mindenkit, aki holttest miatt lett tisztátalanná.

3 Móz. 13,3, 3 Móz. 13,46, 3 Móz. 15,2.

3. Üzzétek azt ki akár férfi, akár asszony; a táboron kívül üzzétek őket, hogy tisztátalanná ne tegyék az ő táborukat, mivelhogy én közöttök lakozom. 4 Móz 11,20

4. És úgy cselekedének Izráel fiai, és kiűzék azokat a táboron kívül; amiképen meghagyta vala az *ÖrökkéValó* Mózesnek, úgy cselekedtek Izráel fiai.

5. Szóla azután az *ÖrökkéValó* Mózesnek, mondván:

6. Szólj Izráel fiainak: Ha akár férfi, akár asszony, akármi emberi bünt követ el, amely által hűtelenné válik az *ÖrökkéValó*hoz; az a lélek vétкessé lesz.

3 Móz. 6,1, 3 Móz. 6,5.

7. Vallja meg azért az ő bűnét, amelyet elkövetett, és fizesse meg a kárt, amit okozott, teljes értékében, azután toldja ahhoz annak ötödrészét, és adja annak, akinek kárt tett.

3 Móz 6,5.

8. Ha pedig nincs az embernek atyjafia, akinek megfizetné a kárt: a megtérített kár az *ÖrökkéValóé* legyen a pap számára, az engesztelésre való koson kívül, amelylyel engesztelés tétetik érte.

9. Izráel fiainak minden szent dolgaiból mindent felmutatott áldozat azé a papé legyen, kihez viszik azt.

10. És kinek-kinek az ő szenteltje a magáé legyen; amit pedig ki-ki a papnak ad, azé legyen.

11. Szóla azután az *ÖrökkéValó* Mózesnek, mondván:

12. Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Ha elhajol valakinek a felesége, és hűtelenné válik iránta;

13. És hál valaki ő vele közösülve, és az ő férje előtt titok marad, és elrejtetik, hogy ő megfertőztetett; bizonyság pedig nincs ellene, sem a bűnön nem kapták;

14. De felgerjed ő benne a féltékenység lelke, és féltékenykedik a feleségére, mivelhogy az megfertőztetett; vagy felgerjed ő benne a féltékenység lelke, és féltékenykedik a feleségére, jóllehet az meg nem fertőztetett.

15. Akkor vigye a férfiú az ő feleségét a paphoz; és vigye el azzal együtt az érette való áldozatot egy efa árpalisztnak tizedrészét, de ne öntsön arra olajt, és ne tegyen arra temjént, mert féltékenységi ételáldozat ez, emlékeztető ételáldozat ez, amely hamisságra emlékeztet.

16. A pap pedig léptesse elő az asszonyt, és állassa őt az *ÖrökkéValó* előtt.

17. És vegyen a pap szent vizet cserépedénybe; a hajlék pádimentomán (*padozatán*) levő porból is vegyen a pap, és tegye azt a vízbe.

18. És állassa a pap az asszonyt JaHuWaH elé és fejét meztelenítse meg az asszonynak, és tegye annak kezére az emlékeztető ételáldozatot, féltékenységi ételáldozat az; és a papnak kezében legyen átokhozó keserű víz.

19. És eskesse meg őt a pap, és ezt mondja az asszonynak: Ha nem hált veled senki, és ha el nem hajoltál tisztátalanságra a te férjed mellett, ne ártson néked ez az átokhozó, keserű víz.

20. Ha pedig elhajoltál a te férjed mellől, és megfertőztetted magadat, és valaki közösült veled a te férjedem kívül,

21. Miután megeskette a pap az asszonyt az átoknak esküjével, ezt mondja az asszonynak: Tegyen tégedet JaHuWaH átokká, és eskü-példává a te néped között, megszárasztván JaHuWaH a te tomporodat, és a te méhedet dagadtá tévén.

22. És menjen be az átokhozó víz a te belső részeidbe, hogy megdagadjon a te méhed, és megszáradjon a te tomporod. Az asszony pedig mondja: Ámen! Ámen!

23. És írja fel a pap ez átkokat levélre, azután törölje le a keserű vízzel.

24. És itassa meg az asszonynyal az átokhozó keserű vizet, hogy bemenjen ő belé az átokhozó víz az ő keserűségére.

25. Azután vegye el a pap az asszony kezéből a féltékenységi ételáldozatot, és lóbálja meg azt az ételáldozatot az *ÖrökkéValó* előtt, és áldozzék azzal az oltáron.

26. És vegyen egy marokkal a pap az ételáldozatból emlékeztetőül, és füstölögtesse el az oltáron, és azután itassa meg az asszonynyal a vizet.

27. És ha megitta vele a vizet, akkor lészen, hogy ha megfertőztette magát, és hűtelenné lett az ő férjéhez, bemegy az átokhozó víz ő belé az ő keserűségére, és megdagad az ő méhe, és megszárad az ő tompora, és az az asszony átokká lesz az ő népe között.

28. Ha pedig nem fertőztette meg magát az asszony, hanem tiszta: akkor ártatlan és termékeny lészen.

29. Ez a féltékenységi törvény, amikor elhajol az asszony az ő férje mellől, és megfertőzteti magát;

30. Vagy amikor valaki, akiben felgerjed a féltékenység lelke annyira, hogy féltékenykedik a feleségére; az ő feleségét állatja JaHuWaH elé. És cselekedjék vele a pap mind e törvény szerint.

31. És ártatlan lesz a férfi a büntől, az asszony pedig viseli az ő bűnének terhét.

6 És szóla JaHuWaH Mózesnek, mondván:

2. Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Amikor férfi vagy asszony külön fogadást tesz, nazireusi fogadást, hogy így JaHuWaH-nak szentelje magát:

3. Bortól és részegítő italtól szakassza el magát: borecetet és részegítő italból való ecetet ne igyék, és semmi szőlőből csinált italt se igyék, se új, se asszú szőlőt ne egyék.

4. Az ő nazireusságának egész idején át semmit a félért ne igyék, ami a szőlőtőről kerül, a szőlő magvától fogva a szőlő héjáig.

5. Az ő nazireusi fogadásának egész idején, beretva az ő fejét ne járja; míg be nem teljesednek a napok, amelyekre JaHuWaH-nak szentelte magát, szent legyen, hagyja növekedni az ő fejének hajfűrtjeit.

Bir. 13,5, Luk. 1,15, 1 Sám. 1,11.

6. Az egész időn át, amelyre JaHuWaH-nak szentelte magát, megholtnak testéhez be ne menjen.

7. Se atyjának, se anyjának, se fiú- se leánytestvéreinek holttestével meg ne fertőztesse magát, amikor meghalnak, mert az ő Elohimjének nazireussága van az ő fején.

8. Az ő nazireusságának egész idejében szent legyen JaHuWaH-nak.

9. Ha pedig meghal valaki ő nála hirtelenséggel, és megfertőzteti az ő nazireus fejét: nyírja meg a fejét az ő tisztulásának napján, a hetedik napon nyírja meg azt.

10. A nyolczadik napon pedig vigyen két gerliczét vagy két galambfiat a papnak a Gyülekezet Sátorának nyílásához.

3 Móz 1,14.

11. És készítse el a pap egyiket bűnért való áldozatul, a másikat pedig egészen égőáldozatul, és szerezzen neki engesztelést, amiért vétkezett a holttest miatt; és szentelje meg annak fejét azon napon.

12. És az ő nazireusságának napjait szentelje újra JaHuWaH-nak, és vigyen az ő vétkéért való áldozatul egy esztendő bárányt; az előbbi napok pedig essenek el, mert megfertőztette az ő nazireusságát.

13. Ez pedig a nazireus törvénye: Amely napon betelik az ő nazireusságának ideje, vigyék őt a Gyülekezet Sátorának nyílásához.

14. Ő pedig vigye fel az ő áldozatját az ÖrökkéValónak: egy esztendő, ép him bárányt egészen égőáldozatul, és egy esztendő, ép nőtény bárányt bűnért való áldozatul, és egy ép kost hálaáldozatul.

15. Továbbá egy kosár kovásztalan kenyeret, olajjal elegyített lánglisztből való lepényeket, és olajjal megkent kovásztalan pogácsákat, a hozzájuk való étel- és italáldozatokkal.

16. És vigye azokat a pap JaHuWaH elé, és készítse el annak bűnéért való áldozatát és egészen égőáldozatát.

17. A kost is készítse el hálaadó áldozatul JaHuWaH-nak, a kosárban lévő kovásztalan kenyerekkel egybe, és készítse el a pap az ahhoz való étel- és italáldozatot is.

18. A nazireus pedig nyírja meg az ő nazireus fejét a Gyülekezet Sátorának nyílásánál, és vegye az ő nazireus

fejének haját, és tegye azt a tűzre, amely van a hálaadó áldozatnál.
Ezék. 44,18

Csel. 21,24.

19. Vegye azután a pap a kosnak megfőtt lapoczkáját, és egy kovásztalan lepényt a kosárból, és egy kovásztalan pogácsát, és tegye a nazireus tenyerére, minekutána megnyirta az ő nazireus fejét.

20. És lóbálja meg a pap azokat áldozatul JaHuWaH előtt; a papnak szenteltetett ez, a meglóbált szegyen és a felemelt lapoczkán felül. Azután igyék bort a nazireus.

21. Ez a nazireus törvénye, aki fogadást tett, és az ő áldozata az ő nazireusságáért az ÖrökkéValónak, azonkívül, amihez módja van. Az ő fogadása szerint, amelyet fogadott, aképen cselekedjék, az ő nazireusságának törvénye szerint.

22. És szóla az ÖrökkéValó Mózesnek, mondván:

23. Szólj Áronnak és az ő fiainak, mondván: Így áldjátok meg Izráel fiait, mondván nekik:

24. Áldjon meg tégedet az ÖrökkéValó, és őrizzen meg tégedet.

25. Világosítsa meg az ÖrökkéValó az Ő Orczáját te rajtad, és könyörüljön te rajtad.

26. Fordítsa az ÖrökkéValó az Ő Orczáját te reád, és adjon békességet néked.

27. Így tegyék az Én nevemet Izráel fiaira, hogy Én megáldjam őket.

7 És lőn, hogy amely napon elvégezte Mózes a sátor felállítását, és felkené azt, és megszentelé azt, minden edényével egybe, és az oltárt és annak minden edényét; és felkené és megszentelé azokat:

2 Móz. 40,1, 2 Móz. 40,33.

2. Akkor előjövének az Izráel fejedelmek, az ő atyjok házának fejei; ezek a törzsek fejedelmek, és ezek a megszámláltattak felügyelői:

3. És vivék az ő áldozatukat az ÖrökkéValó elé: hat borított szekeret, és tizenkét ökröt; egy-egy szekeret két-két fejedelemért, és mindenikért egy-egy ökröt; és odavivék azokat a sátor elébe.

4. És szóla JaHuWaH Mózesnek, mondván:

5. Vedd el ő tőlük, és legyenek azok felhasználva a Gyülekezet Sátorának szolgálatában; és add azokat a lévítáknak, mindeniknek az ő szolgálata szerint.

6. Elvéve azért Mózes a szekereket és ökröket, és adá azokat a lévítáknak.

7. Két szekeret és négy ökröt ada a Gerson fiainak, az ő szolgálatuk szerint.

8. Négy szekeret pedig és nyolcz ökröt ada a Mérári fiainak, az ő szolgálatuk szerint, Ithamárnak, Áron pap fiának keze alá.

9. A Kéhát fiainak pedig semmit nem ada; mert a szentség szolgálata illette vala őket, amelyet vállon hordoznak vala.

10. Vivének pedig a fejedelmek az oltár felszentelésére valókat azon napon, amelyen az felkenetett, és vivék a fejedelmek az ő áldozatukat az oltár elébe.

11. És mondá az Örökkévaló Mózesnek: Egyik napon egyik fejedelem, másik napon másik fejedelem vigye az ő áldozatát az oltár felszentelésére.
12. És vivé első napon az ő áldozatát Naasson, az Amminádáb fia, Júda nemzetségéből.
13. Vala pedig az ő áldozata, egy ezüst tál, száz és harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, és mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.
- 2 Móz. 30,13.
14. Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve.
15. Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány egészen égőáldozatul.
16. Egy kecskebak bűnért való áldozatul.
17. Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt kecskebak, öt bárány, esztendősök. Ez Naassonnak, Amminádáb fiának áldozata.
18. Másodnapon vivé Néthanéel, Suárnak fia, Izsakhár nemzetségének fejedelme.
19. Vive az ő áldozatául egy ezüst tálat, száz és harmincz siklus súlyút, egy ezüst medenczét, hetven siklus súlyút, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.
- 2 Móz. 30,13.
20. Egy arany csészét, tíz siklus súlyút, füstölő szerekkel telve.
21. Egy fiatal tulkot, egy kost, egy esztendős bárányt egészen égőáldozatul.
22. Egy kecskebakot bűnért való áldozatul.
23. Hálaadó áldozatul pedig két ökröt, öt kost, öt bakot, öt bárányt, esztendősöket. Ez Néthanéelnek a Suár fiának áldozata.
24. Harmadik napon a Zebulon fiainak fejedelme: Eliáb, Hélon fia.
25. Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.
26. Egy arany csésze, tíz siklus súlyú füstölő szerekkel telve.
27. Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány, egészen égőáldozatul.
28. Egy kecskebak, bűnért való áldozatul.
29. Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Eliábnak, Hélon fiának áldozata.
30. Negyedik napon a Rúben fiainak fejedelme: Elisúr, Sedeúr-nak fia.
31. Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.
32. Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve.
33. Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány, egészen égőáldozatul.
34. Egy kecskebak bűnért való áldozatul.
35. Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Elisúr-nak, Sedeúr fiának áldozata.
36. Ötödnapon a Simeon fiainak fejedelme: Selúmiel, Surisaddai fia.
37. Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.
38. Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve.
39. Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány, egészen égőáldozatul.
40. Egy kecskebak bűnért való áldozatul.
41. Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Selúmielnek, Surisaddai fiának áldozata.
42. Hatodnapon a Gád fiainak fejedelme: Éliásáf, a Dehuél fia.
43. Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.
- 4 Móz 3,47
44. Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve.
45. Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány, egészen égőáldozatul.
46. Egy kecskebak bűnért való áldozatul.
47. Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Éliásáfnak, Dehuél fiának áldozata.
48. Hetednapon az Efraim fiainak fejedelme: Elisáma, az Ammihúd fia.
49. Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.
50. Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve.
51. Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendős bárány, egészen égőáldozatul.
52. Egy kecskebak bűnért való áldozatul.
53. Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendősök. Ez Elisámának, Ammihúd fiának áldozata.
54. Nyolczadnapon a Manasse fiainak fejedelme: Gamliél, Pédasúr fia.
55. Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a

szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.

56. Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve.

57. Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendőös bárány egészen égőáldozatul.

58. Egy kecskebak bűnért való áldozatul.

59. Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendőösök. Ez Gámliélnek, a Pédasúr fiának áldozata.

60. Kilenczednapon a Benjámin fiainak fejedelme: Abidán, a Gideóni fia.

61. Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.

62. Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve.

63. Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendőös bárány egészen égőáldozatul.

64. Egy kecskebak bűnért való áldozatul.

65. Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendőösök. Ez Abidánnak, Gideóni fiának áldozata.

66. Tizedik napon a Dán fiainak fejedelme: Ahiézer, az Ammisaddai fia.

67. Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.

68. Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve.

69. Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendőös bárány egészen égőáldozatul.

70. Egy kecskebak bűnért való áldozatul.

71. Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendőösök. Ez Ahiézernak, az Ammisaddai fiának áldozata.

72. Tizenegyedik napon az Áser fiainak fejedelme: Págiel, Okrán fia.

73. Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.

74. Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve.

75. Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendőös bárány egészen égőáldozatul.

76. Egy kecskebak bűnért való áldozatul.

77. Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendőösök. Ez Págielnek, Okrán fiának áldozata.

78. Tizenkettedik napon a Nafthali fiainak fejedelme: Ahira, Enán fia.

Ezékiel próféta könyve
79. Az ő áldozata volt egy ezüst tál, száz harmincz siklus súlyú, egy ezüst medencze, hetven siklus súlyú, a szent siklus szerint, mind a kettő telve vala olajjal elegyített lisztlánggal, ételáldozatul.

80. Egy arany csésze, tíz siklus súlyú, füstölő szerekkel telve.

81. Egy fiatal tulok, egy kos, egy esztendőös bárány egészen égőáldozatul.

82. Egy kecskebak bűnért való áldozatul.

83. Hálaadó áldozatul pedig két ökör, öt kos, öt bak, öt bárány, esztendőösök. Ez Ahirának, az Enán fiának áldozata.

84. Ez volt az áldozat az oltár felszentelésére, a napon, amelyen felkenetett, az Izráelnek fejedelmeitől. Tizenkét ezüst tál, tizenkét ezüst medencze, tizenkét arany csésze.

85. Száz és harmincz siklus súlyú vala egy ezüst tál, egy ezüst medencze pedig hetven siklus súlyú; az edények minden ezüstje: kétezer négyszáz siklus, a szent siklus szerint;

86. Tizenkét arany csésze, füstölő szerekkel, tíz-tíz siklus súlyú vala egy-egy csésze, a szent siklus szerint: A csészéknek minden aranya: száz húsz siklus.

87. Az egészen égőáldozatra való minden barom: tizenkét tulok, tizenkét kos, esztendőös bárány tizenkettő, a hozzájuk való ételáldozatokkal, és tizenkét kecskebak bűnért való áldozatul.

88. A hálaadó áldozatra való minden barom pedig: huszonnégy tulok, hatvan kos, hatvan bak, esztendőös bárány hatvan. Ez volt az oltár felszentelésére való áldozat, minekutána felkenetett volt.

89. Amikor pedig bemegy vala Mózes a Gyülekezet Sátorába, hogy szóljon ő vele, hallja vala annak szavát, Aki szól vala vele a fedél felől, amely van a Bizonyosság Ládáján, a két Kérub közül; és szól vala vele.

2 Móz. 25,22.

8 És szóla az *ÖrökkéValó* Mózesnek, mondván:

2. Szólj Áronnak és mondd meg néki: Amikor felrakod a mécseket, a mécestartó elé világítsd a hét mécs.

2 Móz. 25,37.

3. És úgy cselekedék Áron, és úgy raká fel mécseit, hogy a mécestartónak ellenébe tegyenek világosságot, amiképen parancsolta vala az *ÖrökkéValó* Mózesnek.

4. A mécestartó pedig ilyen alkotású: vert aranyból vala mind a szára, mind a virága; vert mű az; ama forma szerint, amelyet mutatott volt az *ÖrökkéValó* Mózesnek, úgy készítették a mécestartót.

2 Móz 25,31, 2 Móz 25,36, 2 Móz 25,8, 2 Móz 25,9, 2 Móz 25,40.

5. Szóla továbbá JaHuWaH Mózesnek, mondván:

6. Vedd a lévítákat Izráel fiai közül, és tisztítsd meg őket.

7. Így cselekedjél pedig velök, hogy megtisztítsad őket: hintsd reájok a tisztulás vizét, és az egész testöket beretválják meg, és mossák meg ruháikat, hogy tiszták legyenek.

8. Azután vegyenek egy fiatal tulkot és hozzávaló ételáldozatul olajjal elegyített lisztlángot; egy másik fiatal tulkot pedig vegyenek bűnért való áldozatul.

9. Akkor vidd a lévítákat a Gyülekezet Sátora elé, és gyűjtsd egybe Izráel fiainak egész gyülekezetét.

10. Ezután vidd a lévítákat az *ÖrökkéValó* elé, és Izráel fiai tegyék kezeiket a lévítákra.

11. Áron pedig lóbálja meg a lévítákat, áldozatul JaHuWaH előtt, Izráel fiai részéről, hogy szolgáljanak JaHuWaH szolgálatában.

12. A lévíták pedig tegyék kezeiket a tulkok fejére; azután készítsd el az egyiket bűnért való áldozatul, a másikat pedig egészen égőáldozatul az *ÖrökkéValónak*, a lévítákért engesztelésül.

13. És állassad a lévítákat Áron elé, és az ő fiai elé, és lóbáld meg őket áldozatul az *ÖrökkéValónak*.

14. És válaszd külön a lévítákat Izráel fiai közül, hogy a lévíták legyenek az enyéim.

4 Móz. 3,45.

15. És azután menjenek el a lévíták a Gyülekezet Sátorában való szolgálatra. Így tisztítsd meg őket, és lóbáld meg őket áldozatul.

16. Mert bizony nékem adattak ők Izráel fiai közül; mind azok helyett, akik az ő anyjok méhét megnyitják; Izráelnek elsőszülöttei helyett vettem őket magamnak.

17. Mert enyém minden elsőszülött Izráel fiai között, emberből és baromból; a naptól fogva, hogy megöltem minden elsőszülöttet Egyiptom földén, magamnak szenteltem azokat.

2 Móz. 13,2.

18. A lévítákat pedig minden elsőszülött helyett vettem magamnak Izráel fiai között.

19. És odaadtam a lévítákat adományul Áronnak és az ő fiainak Izráel fiai közül, hogy Izráel fiainak tisztében járjanak el a Gyülekezet Sátorában, és hogy engesztelést végezzenek Izráel fiaiért, és ne legyen Izráel fiai között csapás, ha a szenthelyhez közelednek Izráel fiai.

20. Úgy cselekedék azért Mózes és Áron, és Izráel fiainak egész gyülekezete a lévítákkal; amint parancsolt vala az *ÖrökkéValó* Mózesnek a lévíták felől, mindazt úgy cselekedék ő velök Izráel fiai.

21. És megtisztíták magokat a lévíták, és megmosák ruháikat, és meglóbálá őket Áron áldozatul az *ÖrökkéValó* előtt, és engesztelést szerze nékik Áron, hogy tisztákká tegye őket.

22. Azután pedig bemenének a lévíták, hogy végezzék az ő szolgálatukat a Gyülekezetnek Sátorában Áron előtt és az ő fiai előtt; amiképen parancsolt vala JaHuWaH Mózesnek a lévíták felől, akképen cselekedének velök.

23. Szóla pedig JaHuWaH Mózesnek, mondván:

24. Ez is a lévítákra tartozik: Huszonöt esztendő korától fogva és azon felül, menjen be, hogy szolgálatot teljesítsen a Gyülekezet Sátorának szolgálatában.

25. Ötven esztendő korától pedig lépjen ki e szolgálatnak sorából, és ne szolgáljon többé.

26. Hanem segítse az ő atyafiai a Gyülekezet Sátorában, hogy azok az ő tisztokban járjanak; de szolgálatot ne

teljesítsen. E képen cselekedjél a lévítákkal az ő szolgálatukban.

Ezékiel próféta könyve

9 Szóla pedig az *ÖrökkéValó* Mózesnek, a Sinai pusztájában, az Egyiptom földéből való kijövetelöknek második esztendejében, az első hónapban, mondván:

2. Izráel fiai pedig készítsék el a Páskhát a maga idejében.

2 Móz. 12,3, 2 Móz. 12,13.

3. E hónapnak tizennegyedik napján, estennen készítsék el azt a maga idejében. Minden ő rendtartása szerint, és minden ő szertartása szerint készítsék el azt.

4. Szóla azért Mózes Izráel fiainak, hogy készítsék el a Páskhát.

5. És elkészíték a Páskhát az első hónapban, a hónapnak tizennegyedik napján, estennen, a Sinai pusztájában; mindent úgy cselekedének Izráel fiai, amint JaHuWaH parancsolt vala Mózesnek.

6. Valának pedig némelyek, akik tisztátalanok valának holtemberilletése miatt, és nem készítheték meg a Páskhát azon a napon: járulának azért Mózes elé és Áron elé azon a napon.

7. És mondanak azok az emberek néki: Mi tisztátalanok vagyunk holtemberilletése miatt; miért tiltatunk meg, hogy ne vigyünk áldozatot az *ÖrökkéValónak* a maga idejében Izráel fiai között?

8. És monda nékik Mózes: Legyetek veszteg, míglen megértem: mit parancsol az *ÖrökkéValó* ti felőletek?

9. Szóla pedig az *ÖrökkéValó* Mózesnek, mondván:

10. Szólj Izráel fiainak, mondván: Ha valaki holtemberilletése miatt tisztátalan, vagy messze úton leendő közületek, vagy a ti utódaitok közül, mindazáltal készítsen Páskhát az *ÖrökkéValónak*.

11. A második hónapnak tizennegyedik napján, estennen, készítsék el azt; kovásztalan kenyérrel és keserű füvekkel egyék meg azt.

12. Ne hagyjanak meg abból semmit reggelig, és annak csontját meg ne törjék; a Páskhának minden rendtartása szerint készítsék el azt.

2 Móz. 12,43, 2 Móz. 12,48.

13. Amely ember pedig tiszta, vagy nincs útban, és elmulasztja a Páskhát elkészíteni: irtassék ki az ilyen az ő népe közül: mert JaHuWaH-nak áldozatát nem vitte fel annak idejében; viselje az ilyen ember az ő bűnének terhét.

14. Hogyha pedig jövevény tartózkodik köztetek, és Páskhát készít JaHuWaH-nak, a Páskhának rendtartása szerint és annak szertartásai szerint készítse azt; egy rendtartástok legyen néktek, mind a jövevénynek, mind a föld lakosának.

2 Móz. 12,48.

15. A hajlék felállításának napján pedig befedezé a felhő a hajlékot, a Bizonyosság Sátorát; és estve a hajlék felett vala, tűznek ábrázatjában reggelig.

2 Móz. 40,34, 2 Móz. 40,35.

16. Úgy vala szüntelen: A felhő borítja vala azt; és tűznek ábrázatja éjjel.

17. Mihelyt pedig felszáll vala a felhő a sátorról, azonnal elindulnak vala Izráel fiai; és azon a helyen, ahol a felhő megáll vala, ott ütnék vala tábort Izráel fiai.

2 Móz. 40,36, 2 Móz. 40,38.

18. JaHuWaH szava szerint mennek vala Izráel fiai, és JaHuWaH szava szerint táboroznak vala; mindaddig, míg a felhő áll vala a hajlékon, táborban maradnak vala.

19. Még ha a felhő sok napig nyugszik vala a hajlékon, akkor is megtartják vala Izráel fiai JaHuWaH rendelkezését, és nem indulának.

20. Megesék, hogy a felső kevés napon át lőn a hajlékon: akkor is JaHuWaH szava szerint maradnak vala táborban, és JaHuWaH szava szerint indulnak vala.

4 Móz. 9,23.

21. Megesék, hogy a felhő estvétől fogva ott lőn reggelig; amikor azért reggel a felhő felszáll vala, akkor indulnak vala el; vagy egy nap és egy éjjel lőn ott; amikor azért a felhő felszáll vala, ők is indulának.

22. Vagy két napig, vagy egy hónapig, vagy hosszabb ideig lőn ott; ameddig késik vala a felhő a hajlékon, vesztegelvén azon, táborban maradnak Izráel fiai is, és nem indulnak vala tovább; amikor pedig az felszáll vala, ők is indulnak vala.

2 Móz 40,37.

23. JaHuWaH szava szerint járnak vala tábort, és JaHuWaH szava szerint indulnak vala. JaHuWaH rendelkezését megtartják vala, JaHuWaH-nak Mózes által való szava szerint.

10 Ismét szóla az ÖrökkéValó Mózesnek, mondván:

2. Csináltass magadnak két kürtöt, vert ezüsből csináltasd azokat, és legyenek azok néked a gyülekezet összegyűjtésére, és a táborok megindítására.

3. És amikor megfújják azokat, gyűljön te hozzád az egész gyülekezet, a Gyülekezet Sátorának nyílása elé.

4. Ha csak egyet fújnak meg, akkor gyűljenek hozzád a fejedelmek, Izráel ezereinek fejei.

5. Ha pedig riadót fújtok meg, akkor induljon azok tábora, akik napkelet felől táboroznak.

6. Amikor pedig másodszor fújtok riadót, akkor induljon azok tábora, akik dél felől táboroznak. Riadót fújjanak azok indulására.

7. Amikor pedig összegyűjtitek a gyülekezetet, egyszerűen kürtöljete, és ne fújjatok riadót.

8. A kürtöket pedig Áron fiai, a papok fújják; és legyen ez néktek örökkévaló rendtartás a ti nemzetségeitek között.

9. És amikor viadalra mentek a ti földetekben, a titeket háborító ellenségek ellen, akkor is azokkal a kürtökkel fújjatok riadót, és emlékezetben lesztek az ÖrökkéValó előtt, a ti Elohimetek előtt, és megszabadultok a ti ellenségeitektől.

10. A ti vígasságtoknak napján, és a ti ünnepeiteken, és a ti hónapjaitok kezdetén is fújjátok meg a kürtöket, a ti egészen égőáldozataitokra, és a ti hálaáldozatitokra: és lesznek néktek emlékeztetőül a ti Igaz Teremtőtök előtt.

Én, vagyok az ÖrökkéValó, a ti Igaz Teremtőtök.

Zsolt. 81,4.

Ézékiel próféta könyve

11. Vala pedig a második esztendőben a második hónapban, a hónapnak huszadik napján, felszálla a felhő a bizonyosság hajlékáról.

12. És elindulának Izráel fiai az ő menésöknek rendje szerint a Sinai pusztájából; és megállapodék a felhő Párán pusztájában.

4 Móz. 13,1.

13. Elindulának azért először az ÖrökkéValónak Mózes által való parancsolatja szerint.

4 Móz. 2,1, 4 Móz. 2,30.

14. Elindula pedig először a Júda fiai táborának zászlója az ő serege szerint; és az ő seregének feje vala Naasson, az Amminádáb fia.

4 Móz. 2,3.

15. Az Izsakhár fiai törzséből való seregnek feje pedig Néthanéel vala, Suárnak fia.

16. És a Zebulon fiai törzséből való seregnek feje vala Eliáb, Hélonnak fia.

17. És elbontatván a hajlék, elindulának Gersonnak és Mérárinak fiai, a hajlék hordozói.

18. Azután indula a Rúben táborának zászlója az ő seregeik szerint, és az ő seregének feje vala Elisur, Sedeúr-nak fia.

4 Móz. 2,10.

19. A Simeon fiai törzséből való seregnek pedig feje vala Selúmiel, Surisaddainak fia.

20. És a Gád törzséből való seregnek feje vala Eliásáf, Dehuélnak fia.

21. Elindulának a Kéhátiták is, a szentség hordozói, és amazok felállíták vala a hajlékot, míg ezek oda jutnak vala.

4 Móz. 3,29, 4 Móz. 3,31.

22. Azután elindula az Efraim fiai táborának zászlója az ő seregei szerint, és az ő seregének feje vala Elisáma, Ammihúdnak fia.

23. A Manasse fiai törzséből való seregnek feje vala Gámliél, Pédasúr-nak fia.

4 Móz. 2,20.

24. A Benjámin fiai törzséből való seregnek feje vala Abidán, Gideóninak fia.

25. Utolszor indula el a Dán fiai táborának zászlója, mint az egész tábornak utócsapata az ő seregei szerint; és az ő seregének feje vala Ahiézer; az Ammisaddai fia.

4 Móz. 2,25.

26. Az Áser fiai törzséből való seregnek pedig feje vala Págiel, Okhránnak fia.

27. És a Nafthali fiai törzséből való seregnek feje vala Akhira, az Enán fia.

28. Ilyen vala Izráel fiainak menetele az ő seregeik szerint: ekképen mentek.

29. Mondá pedig Mózes Hóbának, aki fia vala a Midiánból való Reuélnak, a Mózes ipának: Arra a helyre indulunk mi, amely felől azt mondta vala JaHuWaH: néktek adom. Jer el velünk, és jól teszünk veled, mert JaHuWaH jót ígért Izráelnek.

2 Móz. 2,15, 2 Móz. 2,18, 2 Móz. 18,1, 2 Móz. 18,2.

30. Az pedig felele néki: Nem megyek, hanem az én földemre és az én rokonaim közé megyek.

Bir. 1,16.

31. És mondá Mózes: Kérlek, ne hagyj el minket: mert te tudod, hol kell megszállanunk e pusztában, és légy nekünk szemünk gyanánt.

32. És ha eljössz velünk, ami jót cselekszik velünk JaHuWaH, közöljük azt veled.

33. Elmenének azért JaHuWaH hegyétől háromnap járásnyira, és JaHuWaH Szövetségének Ládája megyen vala ő előttök háromnap járásnyira, hogy kiszemelje nekik: hol kelljen megszállaniok.

2 Móz. 3,1.

34. És az ÖrökkéValó felhője vala ő rajtok nappal, amikor elindulának a táborból.

2 Móz. 13,21, 2 Móz. 13,22.

35. Amikor pedig el akarták indítani a Ládát, ezt mondja vala Mózes: Kelj fel ÖrökkéValóm, és széledjenek el a te ellenségeid, és fussanak el előled a te gyűlölőid.

2 Móz. 25,10, 2 Móz. 25,22, Zsolt. 68,2, Zsolt. 132,8.

36. Amikor pedig megáll vala, ezt mondja vala: Fordulj vissza ÖrökkéValóm Izráelnek tízezerszer való ezereihez.

II És lőn, hogy panaszkodék a nép JaHuWaH hallására, hogy rosszul van dolga. És meghallá JaHuWaH, és haragra gerjede, és felgyullada ellenök JaHuWaH-nak tüze és megemészté a tábornak szélét.

5 Móz. 9,22.

2. Kiálta azért a nép Mózeshez, és könyörge Mózes JaHuWaH-nak, és megszűnék a tűz.

3. És nevezé azt a helyet Thaberának; mert felgyulladt vala ellenök JaHuWaH Tüze.

4. De a gyülevész nép, amely köztök vala, kívánságba esék, és Izráel fiai is újra siránkozni kezdének, és mondának: Kicsoda ad nekünk húst ennünk?

5. Visszaemlékezünk a halakra, amelyeket ettünk Egyiptomban ingyen, az ugorkákra és dinnyékre, a párhagymákra, vereshagymákra és a fokhagymákra.

1 Kor. 10,6.

6. Most pedig a mi lelkünk eleped, mindenek híjával lévén; szemünk előtt nincs egyéb, mint Manna (Manú - Mi az?).

4 Móz 21,5.

7. A manna pedig olyan vala, mint a kóriándrum magva, a színe pedig mint a bdellionnak színe.

2 Móz 16,14

8. Kiomol vala pedig a nép, és szedik vala a mannát, és őrlik vala kézimalmokban, vagy megtörik vala mozsárban, és megfőzik vala fazékban, és csinálnak vala abból pogácsákat: az íze pedig olyan vala, mint az olajos kalácsé.

9. Amikor pedig a harmat leszáll vala a táborra éjjel, a manna is mindjárt leszáll vala arra)

10. És meghallá Mózes, hogy sír a nép, az ő nemzetsége szerint, ki-ki az ő sátorának nyílása előtt; és igen

felgerjede JaHuWaH haragja, és nem tetszék az

Ezékias próféta könyve

11. És mondá Mózes JaHuWaH-nak: Miért nyomorítád meg a te szolgádat? és miért nem találék kegyelmet a te szemeid előtt, hogy ez egész népnek terhét én reám vetéd?

12. Avagy tőlem fogantatott-e mind az egész nép? avagy én szültem-e őt, hogy azt mondod nekem: Hordozd őt a te kebleden, amiképen hordozza a dajka a csecsemőt, arra a földre, amely felől megesküdtél az ő atyáinak?

13. Hol vegyek én húst, hogy adjam azt mind ez egész népnek? mert reám sírnak, mondván: Adj nekünk húst, hadd együnk!

14. Nem viselhetem én magam mind ez egész népet; mert erőm felett van.

2 Móz 18,18

15. Ha így cselekszel velem, kérlek ölj meg engemet, ölj meg ha kedves vagyok előtted, hogy ne lássam az én nyomorúságomat.

2 Móz 32,32.

16. Mondá azért JaHuWaH Mózesnek: Gyűjts egybe nekem hetven férfiút Izráel vénei közül, akikről tudod, hogy vénei a népnek és annak előljárói, és vidd őket a Gyülekezet Sátorához, és álljanak ott veled.

2 Móz. 18,21, 2 Móz. 18,23, 2 Móz. 18,26.

17. Akkor alá szállok, és szólok ott veled, és elszakasztok abból a Szellemből, amely te benned van, és teszem ő beléjük, hogy viseljék te veled a népnek terhét, és ne viseljed te magad.

2 Móz 18,22

18. A népnek pedig mondd meg: Készítsétek el magatokat holnapra, és húst esztek; mert sírtatok JaHuWaH hallására, mondván: Kicsoda ad nekünk húst ennünk? mert jobban vala nekünk dolgunk Egyiptomban. Azért JaHuWaH ad néktek húst és enni fogtok.

19. Nem csak egy napon esztek, sem két napon, sem öt napon, sem tíz napon, sem húsz napon;

20. Hanem egy egész hónapig, míglen kijön az orrotokon, és útálatossá lesz elöttetek; mivelhogy megvetettétek az ÖrökkéValót, Aki közöttetek van; és sírtatok ő előtté mondván: Miért jöttünk ide ki Egyiptomból?

4 Móz. 21,5.

21. És mondá Mózes: Hatszáz ezer gyalogos e nép, amely között én vagyok, és te azt mondod: Húst adok nekik, és esznek egy egész hónapig?!

22. Nemde juhok és ökrök vágattatnak-é nekik, hogy elég legyen nekik? vagy a tengernek minden hala összegyűjtetik-é nekik, hogy elég legyen nekik?

23. Akkor mondá JaHuWaH Mózesnek: Avagy megrövidült-é JaHuWaH keze? Majd meglátod: beteljesedik-é néked az Én beszédem vagy nem?

Ésa. 50,2.

24. Kiméne azért Mózes, és elmondá a népnek JaHuWaH beszédét, és összegyűjte hetven férfiút a nép vénei közül, és állatá őket a sátor körül.

25. Akkor leszálla JaHuWaH felhőben, és szóla néki, és elszakasztá abból a Szellemből, amely vala ő benne, és

adá a hetven vén férfiúba. Mihelyt pedig megnyugovék ő rajtok a lélek, menten prófétálnak, de nem többé.

Ezékiel próféta könyve.
Zsid. 3,2.

26. Két férfiú azonban elmaradt vala a táborban; egyiknek neve Eldád, a másinak neve Médád, és ezeken is megnyugodott vala a Szellem; mert azok is az összeírottak közül valók, de nem mentek vala el a sátorhoz, és mégis prófétálnak a táborban.

4 Móz. 11,16, 4 Móz. 11,17.

27. Elfutamodék azért egy ifjú, és megjelenté Mózesnek, és mondá: Eldád és Médád prófétálnak a táborban.

28. Akkor felele Józsué, a Nún fia, Mózes szolgája, az ő választottai közül való, és mondá: Uram, Mózes, tiltsd meg őket!

29. És felele néki Mózes: Avagy érettem buzgólkodol-é? Vajha JaHuWaH-nak minden népe próféta volna, hogy adná JaHuWaH az ő Szellemét ő beléjük.

Luk. 9,49, Luk. 9,50.

30. Ezután visszatére Mózes a táborba, ő és az Izráel vénei.

31. És szél jöve ki az *ÖrökkéValótól*, és hozza fűrjeket a tengertől, és bocsátá a táborra egynapi járásnyira egy felől, és egynapi járásnyira más felől a tábor körül, és mintegy két sing magasságnyra a földnek színén.

2 Móz. 16,13, Zsolt. 78,26, Zsolt. 78,29.

32. Akkor felkele a nép és azon az egész napon, és egész éjjel, és az egész következő napon gyűjtének magoknak fűrjeket, aki keveset gyűjtött is, gyűjtött tíz hómert, és kitergeték azokat magoknak a tábor körül.

33. A hús még foguk között vala, és meg sem emésztették vala, amikor JaHuWaH haragja felgerjede a népre és megveré JaHuWaH a népet igen nagy csapással.

2 Móz. 32,35, Zsolt. 78,30, Zsolt. 78,31.

34. És elnevezék azt a helyet Kibrot-thaavának: mert ott temeték el a mohó népet.

35. Kibrot-thaavától elméne a nép Haseróthba; és ott valának Haseróthban.

12 Miriám pedig és Áron szólának Mózes ellen a kúsita asszony miatt, akit feleségül vőn, mert kúsita asszonyt vett vala feleségül.

4 Móz. 26,59.

2. És mondának: Avagy csak Mózes által szólott-é JaHuWaH? avagy nem szólott-é mi általunk is? És meghallá JaHuWaH.

3. (Az az ember pedig, Mózes, igen szelíd vala, minden embernél inkább, akik e Föld színén vannak)

4. Mindjárt mondá azért az *ÖrökkéValó* Mózesnek, Áronnak és Miriámnak: Menjete ki ti hárman a Gyülekezetnek Sátorába; és kimenének ők hárman.

5. Akkor leszálla JaHuWaH felhőnek oszlopában, és megállá a sátnak nyílásánál; és szólítá Áront és Miriámot, és kimenének mindketten.

6. És mondá: Halljátok meg most az Én beszédeimet: Ha valaki az *ÖrökkéValó* prófétája közöttetek, én megjelenek annak látásban, vagy álomban szólok azzal.

7. Nem így az Én szolgálammal, Mózesrel, aki az Én

8. Szemtől szembe szólok ő vele, és nyilvánvaló látásban; nem homályos beszédek által, hanem JaHuWaH-nak hasonlatosságát látja. Miért nem féltetek hát szólani az Én szolgám ellen, Mózes ellen?

2 Móz. 33,11, 5 Móz. 34,10.

9. És felgyullada JaHuWaH haragja ő reájok, és elméne.

10. És a felhő is eltávozék a sátor felül, és imé Miriám poklos vala, feje mint a hó; és rátekinte Áron Miriámra, és imé poklos vala.

11. Mondá azért Áron Mózesnek: Kérlek uram, ne tulajdonítsd nekünk e bűnt; mert bolondul cselekedtünk és vétkeztünk!

12. Kérlek, ne legyen olyan Miriám mint a holt, amelynek húsa félig megemésztetik, amikor kijő az ő anyjának méhéből.

13. Kiálta azért Mózes JaHuWaH-hoz, mondván: Elohim, kérlek, gyógyítsd meg őt!

14. JaHuWaH pedig mondá Mózesnek: Ha csak az atyja pökött volna is az ő orcájára, avagy nem kellene-e szégyenkeznie hetednapig? Rekesztessék ki hét napig a táboron kívül, és azután hívassék vissza.

3 Móz. 13,46.

15. Kirekeszteték azért Miriám a táboron kívül hét napig. És a nép nem indula tovább, míg vissza nem hívaték Miriám.

13 Azután pedig elindula a nép Haseróthból, és tábort ütének Párán pusztájában.

2. És szóla az *ÖrökkéValó* Mózesnek, mondván:

3. Küldj férfiakat, hogy kémleljék meg a Kanaán földét, amelyet Én adok Izráel fiainak; az ő atyáiknak mindenik törzséből egy-egy férfiút küldjete, mind olyat, aki főember közöttök.

5 Móz. 1,22

4. Elküldé azért őket Mózes Párán pusztájából az *ÖrökkéValó* rendelése szerint; és azok a férfiak mindnyájan főemberek valának Izráel fiai között.

5. Ezek pedig azoknak nevei:

A Rúben nemzetségéből Sámua, a Zakhúr fia.

6. A Simeon nemzetségéből Safát, a Hóri fia.

7. A Júda nemzetségéből Káleb, a Jefunné fia.

8. Az Izsakhár nemzetségéből Igál, a József fia.

9. Az Efraim nemzetségéből Hósea, a Nún fia.

10. A Benjámín nemzetségéből Pálthi, a Rafú fia.

11. A Zebulon nemzetségéből Gaddiel, a Szódi fia.

12. A József nemzetségéből, a Manasse nemzetségéből Gaddi, a Szúsi fia.

13. A Dán nemzetségéből Ammiél, a Gemáli fia.

14. Az Áser nemzetségéből Szenthúr, amikaél fia.

15. A Nafthali nemzetségéből Nahbi, a Vofszi fia.

16. A Gád nemzetségéből Géuel, a Mákhi fia.

17. Ezek ama férfiaknak nevei, akiket elküldött Mózes a földnek megkémlelésére. És nevezé Mózes Hóseát, a Nún fiát Józsuénak.

18. És amikor elküldé őket Mózes a Kanaán földének megkémlelésére, mondá nekik: Menjetek fel erre dél felől, és hágjatok fel a hegyre.

19. És nézzétek meg a földet, hogy milyen az; és a népet, amely lakozik azon: erős-é az vagy erőtlén, kevés-é az vagy sok?

20. És milyen a föld, amelyben lakozik az: jó-é az vagy hitvány; és milyenek a városok, amelyekben lakozik: táborokban vagy erősségekben lakozik-é?

21. És milyen a föld: kövér-é az, vagy sovány; van-é abban élőfa vagy nincs? És legyetek bátorságosok, és szakaszszatok a földnek gyümölcséből. Azok a napok pedig a szőlőzsendülés napjai valának.

22. Felmenének azért, és megkémlelék a földet a Czin pusztájától fogva mind Rehóbig, odáig, ahol Hamáthba mennek.

23. És felmenének dél felől, és jutának Hebronig; valának pedig ott Ahimán, Sésai és Thalmai, az Anák fiai: (Hebron pedig hét esztendővel építettett előbb, mint az egyiptomi Czoán).

24. Amikor pedig eljutának Eskol völgyéig, lemetszének ott egy szőlővesszőt egy szőlőfürttel, és ketten vivék azt rúdon; és a gránátalmákból és a figékből is szakasztának.

5 Móz 1,24, 5 Móz 1,25

25. Azt a helyet elnevezék Eskol völgyének, a szőlőfürtért, amelyet lemetszettek vala onnét Izráel fiai.

26. És visszatérének a föld megkémleléséből negyven nap mulva.

27. És menének, és jutának Mózeshez és Áronhoz, és Izráel fiainak egész gyülekezetéhez, Párán pusztájába, Kádesbe; és hírt vivének nekik és az egész gyülekezetnek, és megmutaták nekik a földnek gyümölcsét.

28. Így beszélének néki, és ezt mondák: Elmentünk vala arra a földre, amelyre küldöttél vala minket, és bizonyára tejjel és mézzel folyó az, és ez annak gyümölcse!

2 Móz. 3,8.

29. Csakhogy erős az a nép, amely lakja azt a földet, és a városok erősítve vannak, és felette nagyok; sőt még Anák fiait is láttuk ott!

30. Amálek lakik a dél felől való földön, és Khitteus, Jebuzeus és Emoreus lakik a hegyeken; a tenger mellett, és a Jordán partján pedig Kananeus lakik.

Józs. 5,1.

31. És jóllehet Káleb csendesíté a Mózes ellen háborgó népet, és azt mondja vala: Bátran felmehetünk, és elfoglalhatjuk azt a földet, mert kétség nélkül megbírnunk azzal;

32. Mindazáltal a férfiak, akik felmentek vala vele, azt mondják vala: Nem mehetünk fel az ellen a nép ellen, mert erősebb az nálunknál.

33. És rossz hírének vivék annak a földnek, amelyet megkémleltünk, Izráel fiaihoz, mondván: Az a föld, amelyen általmentünk, hogy megkémleljük azt, olyan föld, amely megemésztí az ő lakóit; az egész nép is, amelyet láttunk azon, szála emberekből áll.

34. És láttunk ott óriásokat is, az óriások közül való Anáknak fiait, és olyanok valánk a magunk szemében, mint a sáskák, és az ő szemeikben is olyanok valánk.

14 És felemelé szavát az egész gyülekezet, és síra a nép azon az éjszakán.

2. És mindnyájan zúgolódának Mózes ellen és Áron ellen Izráel fiai, és mondá nekik az egész gyülekezet: Vajha megholtunk volna Egyiptom földén! vagy ebben a pusztában vajha meghalnánk!

3. Miért is visz be minket JaHuWaH arra a földre? hogy fegyver miatt hulljunk el? feleségeink és a kicsinyeink prédára legyenek? Nem jobb volna-é nekünk visszatérnünk Egyiptomba?

4. És mondának egymásnak: Szerezzünk előttünk járó, és térjünk vissza Egyiptomba.

5. Akkor arczczal leborulának Mózes és Áron Izráel fiai gyülekezetének egész községe előtt.

6. Józsué pedig, a Nún fia, és Káleb, a Jefunné fia, akik a földnek kémlelői közül valók valának, meghasogatták ruháikat.

7. És szólának Izráel fiai egész gyülekezetének, mondván: A föld, amelyen általmentünk, hogy megkémleljük azt, igen-igen jó föld.

8. Ha az *ÖrökkéValó*nak kedve telik bennünk, akkor bevisz minket arra a földre, és nekünk adja azt, mely tejjel és mézzel folyó föld.

9. Csakhogy ne lázongjatok az *ÖrökkéValó* ellen, se ne féljete annak a földnek népétől; mert ők nekünk csak olyanok, mint a kenyér; eltávozott tőlök az ő oltalmok, de az *ÖrökkéValó* velünk van: ne féljete tőlök!

10. Amikor pedig az egész gyülekezet azon tanakodék, hogy megkövezze őket: megjelenék JaHuWaH-nak dicsősége a Gyülekezet Sátorában Izráel minden fiának.

11. És mondá JaHuWaH Mózesnek: Meddig gyaláz Engemet ez a nép? Meddig nem hisznek Nékem, mind ama csudatételeim mellett sem, amelyeket cselekedtem közöttök?

1 Kor. 10,9.

12. Megverem őket döghalállal, és elvesztem őket; téged pedig nagy néppé teszek, és ő nálánál erősebbé.

2 Móz. 32,10.

13. És mondá Mózes az *ÖrökkéValó*nak: Ha meghallják az egyiptombeliek (mert közülök hoztad fel e népet a te hatalmad által):

2 Móz. 32,12.

14. Elmondják majd e föld lakosainak, akik hallották, hogy Te *ÖrökkéValó* e nép között vagy, hogy szemtől szembe megjelentetted magadat Te *ÖrökkéValó*, és hogy a te felhőd megállott ő rajtok, és felhőoszlopban jársz te ő előttök nappal, éjjel pedig tűzoszlopban.

2 Móz. 13,21.

15. Hogyha mind egyig elveszted e népet, így szólanak majd e népek, amelyek hallották a te híredet, mondván:
16. Mivelhogy nem vihette be JaHuWaH e népet a földre, amely felől megesküdött nékik, azért öldöste le őket a pusztában.

5 Móz. 9,28.

17. Most azért hadd magasztaltassék fel JaHuWaH-nak ereje, amiképen szólottál, mondván:

18. JaHuWaH késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú, megbocsát hamisságot és vétet, de a bűnöst nem hagyja büntetlenül; megbünteti az atyák álnokságait a fiakban harmad és negyed ízigen.

2 Móz. 34,6, 2 Móz. 20,5, 5 Móz. 5,9.

19. Kérlek, kegyelmezz meg e nép hamisságának a Te irgalmasságod nagy volta szerint, amiképen megbocsátottál e népnek Égyiptomtól fogva mind eddig.

20. És mondá JaHuWaH: Megkegyelmeztem a Te beszéded szerint.

21. De bizonynal Élek Én, és betölti az ÖrökkéValó dicsősége az egész Földet.

22. Hogy mindazok az emberek, akik látták az Én dicsőségemet és csudáimat, amelyeket cselekedtem Égyiptomban és e pusztában, és megkísértettek engemet immár tízszer, és nem engedtek az Én szómnak:

23. Nem látják meg azt a földet, amely felől megesküdtem az ő atyáiknak; senki nem látja azt azok közül, akik gyaláztak engem.

24. De az én szolgálmat, Kálebet, mivelhogy más Szellem volt vele, és tökéletességgel követett engem, beviszem őt arra a földre, amelyre bement vala, és örökségül bírja azt az ő magva.

Józs 14,8, Józs 14,9

25. De Amálek és Kananeus lakik a völgyben; holnap forduljatok meg, és induljatok a pusztába, a Veres tenger útján.

26. Szóla annakfelette az ÖrökkéValó Mózesnek és Áronnak, mondván:

27. Meddig tűrjek e gonosz gyülekezetnek, amely zúgolódik ellenem? Hallottam Izráel fiainak zúgolódásait, akik zúgolódnak ellenem!

Zsid 3,17.

28. Mondd meg nékik: Élek Én, azt mondja JaHuWaH, hogy épen úgy cselekszem veletek, amiképen szólottatok az Én füleim hallására!

Zsolt 106,26, Zsid 3,18

29. E pusztában hullanak el a ti holttesteitek, és pedig mindazok, akik megszámláltattak a ti teljes számotok szerint, húsz esztendőstől fogva és azon felül, akik zúgolódtatok ellenem.

4 Móz 26,65.

30. És nem mentek be arra a földre, amelyre nézve felemeltem az Én kezemet, hogy lakosokká teszlek abban titeket; Kálebet, a Jefunné fiát és Józsuét, a Nún fiát kivéve.

5 Móz. 1,35, Zsid. 3,18.

31. De kicsinyeiteket, akik felől azt mondtátok, hogy prédára lesznek; őket beviszem, és megismerik azt a földet, amelyet megúttaltatok.

32. A ti holttesteitek azért a pusztában hullanak el.

33. A ti fiaitok pedig, mint a pásztorok, bujdosnak e földön, és negyven esztendeig, és viselik a ti paráználkodásitoknak büntetését, míglen megemésztetnek a ti holttesteitek e pusztában.

5 Móz. 1,39.

34. A napok száma szerint, amelyeken megkémleltétek a földet, (tudniillik negyven napon, egy-egy napért egy-egy esztendő), negyven esztendeig hordozzátok a ti hamisságotoknak büntetését, és megismeritek az Én elfordulásomat.

35. Én, az ÖrökkéValó, szólottam. Bizonyára ezt mívelem az egész gonosz gyülekezettel, amely összegyülekezett vala ellenem; ebben a pusztában emésztetnek meg, és ugyanott halnak meg.

36. A férfiak azért, akiket elküldött vala Mózes a földnek megkémlelésére, és visszatérének és felzúdíták ellene az egész gyülekezetet, rossz hírt terjesztvén arról a földről;

37. Azok a férfiak azért, akik rossz hírt terjesztének a földről, meghalának JaHuWaH előtt csapás által.

1 Kor. 10,10, Júd. 1,5.

38. Csak Józsué, a Nún fia, és Káleb, a Jefunné fia, maradának életben ama férfiak közül, akik mentek vala a földet megkémlelni.

39. Amint pedig elbeszélé Mózes e beszédeket Izráel fiainak, a nép felette igen keserge.

40. És felkelének reggel, és felmenének a hegy tetejére, mondván: Ímé készek vagyunk elmenni a helyre, amelyről szólott az ÖrökkéValó, mert vétkeztünk.

41. És mondá Mózes: Miért hágiátok át ilyen módon JaHuWaH akaratát, holott nem sikerülhet az néktek.

5 Móz. 1,41, 5 Móz. 1,42.

42. Fel ne menjete, mert nem lesz közöttetek JaHuWaH, hogy el ne hulljatok a ti ellenségeitek előtt.

43. Mert az Amálek és a Kananeus van ott előttetek, és fegyver által hulltok el. Mivelhogy elfordultatok JaHuWaH-tól, nem is lesz JaHuWaH veletek.

44. Mindazonáltal merészkedének felmenni a hegy tetejére; de JaHuWaH Szövetségének Ládája és Mózes meg sem mozdulának a táborból.

45. Alászálla azért az Amálek és a Kananeus, aki lakik vala azon a hegyen, és megverék őket, és vágák őket mind Hormáig.

15 Szóla pedig az ÖrökkéValó Mózesnek, mondván:

2. Szólj Izráel fiainak, és mondd nékik: Amikor bementek a ti lakó földetekre, amelyet Én adok néktek.

3. És tűzáldozatot akartok készíteni JaHuWaH-nak, egészen égő- vagy véres áldozatot, vagy fogadás teljesítése végett, vagy szabadakarat szerint, vagy a ti ünnepiteken, hogy tulok- vagy juhféléből kedves illatot készítsetek JaHuWaH-nak:

4. Akkor, aki áldozza az ő áldozatját, vigyen JaHuWaH-nak ételáldozatul egy tizedrészt efa lisztlángot, egy negyedrészt hin olajjal elegyítve.

3 Móz. 2,1, 3 Móz. 2,2.

Ezékiel próféta könyve
25. És végezzen engesztelést a pap Izráel fiainak egész gyülekezetének, és megbocsáttatik nekik, mert tévedés volt az; ők pedig vigyék be az ő áldozatjokat tűzáldozatul JaHuWaH-nak, és a bűnért való áldozatjokat JaHuWaH elé az ő tévedésükért.

Zsid. 5,2.

26. És megbocsáttatik Izráel fiai egész gyülekezetének, és a közöttök tartózkodó jövevénynek; mert az egész nép tévedésben volt.

27. Hogyha csak egy ember vétkezik tévedésből: áldozzék egy esztendő kecskét bűnért való áldozatul.

3 Móz. 4,27, 3 Móz. 4,28.

28. A pap végezzen engesztelést azért a tévedő emberért, aki tévedésből vétkezett JaHuWaH előtt, és ha engesztelést szerez neki, megbocsáttatik neki.

29. A benszültnek Izráel fiai között és a jövevénynek, aki közöttök tartózkodik: egy törvényetek legyen néktek a felől, aki tévedésből cselekszik.

30. De amely ember felemelt kézzel cselekszik, akár benszült akár jövevény, az *ÖrökkéValó*t illeti az szidalommal, vágassék ki azért az az ő népe közül;

31. Mivelhogy JaHuWaH szavát megvetette, és az ő parancsolatját megszegte, kiirtatván kiirtassék az az ember, az ő hamissága legyen ő rajta.

32. Amikor pedig Izráel fiai a pusztában valának, találának egy férfiat, aki fád szedeget vala szombatnapon.

33. És elvivék azt, akik találták vala azt fát szedegetni, Mózeshez és Áronhoz és az egész gyülekezethez.

34. És őrizet alá adák azt, mert nem vala kijelentve, mit kelljen vele cselekedni. *3 Móz. 24,12.*

35. És mondá JaHuWaH Mózesnek: Halállal lakoljon az a férfi, kövezzék őt agyon az egész gyülekezet a táboron kívül. *2 Móz. 35,2*

36. Kivívé azért őt az egész gyülekezet a táboron kívül, és agyon kövezzék őt, és meghala, amiképen parancsolta vala JaHuWaH Mózesnek. *Józs 7,25*

37. És szóla az *ÖrökkéValó* Mózesnek, mondván:

38. Szólj Izráel fiainak, és mondjad nekik, hogy készítsenek magoknak bojtokat az ő ruháik szegleteire az ő nemzetségeik szerint, és tegyenek a szeglet bojtjára kék zsinórt. *5 Móz. 22,12, Má. 23,5.*

39. És arra való legyen néktek a bojt, hogy amikor látjátok azt, megemlékezzetek JaHuWaH-nak minden parancsolatjáról, hogy megcselekedjétek azokat; és ne nézzetek a ti szívetek után, és a ti zemeitek után, amelyek után ti paráználkodtok.

5 Móz. 12,8, 5 Móz. 12,32.

40. Hogy megemlegessétek, és megcselekedjétek minden Én parancsolatomat, és legyetek szentek a ti Elohimetek előtt.

41. Én, vagyok az *ÖrökkéValó*, a ti *Igaz Teremtőtök*, Aki kihoztalak titeket Egyiptom földéből, hogy legyek néktek Elohimetekké.

Én vagyok JaHuWaH, a ti Elohimetek.

5. Italáldozatul pedig egy negyedrészt hin bort adj az egészen égő- vagy véres áldozathoz egy-egy bárány mellé.

6. Vagy ha kossal áldozol, készíts ételáldozatul két tizedrészt efa liszt lángot melegegyítve egy hin olajnak harmadrészával;

7. Italáldozatul pedig egy hin bornak harmadrészt. Így viszel az *ÖrökkéValó*nak jóillatú áldozatot.

8. Hogyha fiatal tulkot akarsz készíteni egészen égő- vagy véres áldozatul fogadás teljesítése végett, vagy hálaáldozatul az *ÖrökkéValó*nak:

9. Akkor vígy a fiatal tulokkal egyetemben ételáldozatul három tizedrészt efa liszt lángot, melegegyítve egy hin olajnak felével.

10. Italáldozatul pedig vigy fel fél hin bort; kedves illatú tűzáldozat ez az *ÖrökkéValó*nak.

11. Eképpen cselekedjétek mindenik ökörnél, mindenik kosnál, mind a juhoknak, mind a kecskéknél bárányainál.

12. A barmok száma szerint, amelyeket áldozatra készítetek: így cselekedjétek mindenikkel, az ő számok szerint.

13. Minden benszült így cselekedjék ezekkel, hogy kedves illatú tűzáldozatot vigyen JaHuWaH-nak.

14. Ha pedig jövevény tartózkodik nálatok, vagy lesz köztetek a ti nemzetségeitek szerint, és kedves illatú tűzáldozatot készít JaHuWaH-nak: amiképen ti cselekesztek, aképen cselekedjék az is.

15. Óh, község! néktek és a köztetek lakozó jövevénynek egy rendtartástok legyen; örökkévaló törvény legyen a ti nemzetségeiteknek, hogy JaHuWaH előtt olyan legyen a jövevény, mint ti. *2 Móz. 12,49.*

16. Egy törvényetek legyen, és egy szabályotok néktek és a jövevénynek, amely közöttetek lakik.

17. Szóla azután JaHuWaH Mózesnek, mondván:

18. Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Amikor bementek a földre, amelyre Én vislek be titeket:

19. Akkor, ha majd esztek a földnek kenyeréből, adjatok felemelt áldozatot JaHuWaH-nak.

20. A ti téisztátok zsengejét lepényként mutassátok fel áldozatul; mint a szérúról felemelt áldozatot, úgy mutassátok fel azt.

21. A ti téisztátok zsengejéből adjatok az *ÖrökkéValó*nak felemelt áldozatot, a ti nemzetségeitek szerint.

22. És ha megtévelyedtek, és nem cselekszitek meg mind e parancsolatokat, amelyeket szólott vala JaHuWaH Mózesnek;

23. Mind azokat, amelyeket parancsolt JaHuWaH néktek Mózes által, az naptól fogva, amelyen parancsolta azokat JaHuWaH, és azután a ti nemzetségeiteknek is:

24. Akkor, hogyha a gyülekezet tudtán kívül esik a tévedés, az egész gyülekezet áldozzék egy fiatal tulkot egészen égőáldozatul, kedves illatú JaHuWaH-nak, és étel- és italáldozatot is hozzá szokás szerint, és egy kecskebakot bűnért való áldozatul. *3 Móz. 4,13, 3 Móz. 4,21*

16 Kóré pedig az Iczhár fia, aki a Lévi fiának, Kéhátnak fia vala; és Dáthán és Abirám, Eliábnak fiai; és On, a Péleth fia, akik Rúben fiai valának, fogták magokat;

4 Móz. 26,9, Júd. 1,11.

2. És támadának Mózes ellen, és velök Izráel fiai közül kétszáz és ötven ember, akik a gyülekezetnek fejedelmei valának, tanácsbeli híres neves emberek.

3. És gyülekezének Mózes ellen és Áron ellen, és mondának nékik: Sokat tulajdonítotok magatoknak, holott az egész gyülekezet, ezek mindnyájan szentek, és közöttök van JaHuWaH: miért emelitek azért fel magatokat JaHuWaH gyülekezete fölé?

4. És amikor hallá ezt Mózes, arcra borula,

5. És szóla Kórénak és az ő egész gyülekezetének, mondván: Reggel megmutatja JaHuWaH: ki az övé és ki a szent, és kit fogadott magához; mert akit magának választott, magához fogadja azt.

6. Ezt cselekedjétek azért: Vegyetek magatoknak temjénezőket, Kóré és az ő egész gyülekezete!

7. És tegyetek azokba tüzet, és rakjatok rá füstölő szert JaHuWaH előtt holnap, és az a férfiú legyen szent, akit kiválaszt JaHuWaH. Sokat tulajdonítotok magatoknak, Lévi fiai!

8. És mondá Mózes Kórénak: Halljátok meg, kérlek, Lévi fiai:

9. Avagy keveslítek-é azt, hogy titeket Izráel Elohimje külön választott Izráel gyülekezetétől, hogy magához fogadjon titeket, hogy szolgáljatok JaHuWaH sátorának szolgálatában, hogy álljatok e gyülekezet előtt, és szolgáljatok néki?

10. És hogy magának fogadott tégedet, és minden atyádfiát, a Lévi fiait te veled; hanem még a papságot is kívánjátok?

11. Azért hát te és a te egész gyülekezeted JaHuWaH ellen gyülekeztetek össze; mert Áron micsoda, hogy ő ellene zúgolódtok?

12. Elkülde azután Mózes, hogy hívják elő Dáthánt és Abirámot, az Eliáb fiait. Azok pedig felelének: Nem megyünk fel!

13. Avagy kevesled-é azt, hogy felhozál minket a tejjel és mézzel folyó földről, hogy megölj minket a pusztában; hanem még uralkodni is akarsz rajtunk?

14. Éppen nem tejjel és mézzel folyó földre hoztál be minket, sem szántóföldet és szőlőt nem adtál nekünk örökségül! Avagy ki akarod-é szűrni az emberek szemeit? Nem megyünk fel!

15. Megharaguvék azért Mózes igen, és mondá JaHuWaH-nak: Ne tekints az ő áldozatjokra! Egy szamarat sem vettem el tőlök, és egyet sem bántottam közülök.

1 Sám. 12,3.

16. Azután mondá Mózes Kórénak: Te és a te egész gyülekezeted legyetek JaHuWaH előtt; te és azok és Áron, holnap.

17. És ki-ki vegye az ő temjénezőjét, és tegyetek abba füstölő szert, és vigyétek az ÖrökkéValó elé, ki-ki az ő

temjénezőjét; kétszáz és ötven temjénezőt. Te is, és Áron Ezékiel próféta könyve

18. Vevé azért ki-ki az ő temjénezőjét, és tevének abba tüzet, és rakának arra füstölő szert, és megállának a Gyülekezet Sátorának nyílása előtt, Mózes is és Áron.

19. Kóré pedig összegyűjtötte vala ellenök az egész gyülekezetet a Gyülekezet Sátorának nyílásához, és megjelenék JaHuWaH-nak dicsősége az egész gyülekezetnek.

20. És szóla JaHuWaH Mózesnek és Áronnak, mondván:

21. Válgatok külön e gyülekezettől, hogy megemészszen őket egy szempillantásban.

4 Móz. 16,5, 2 Móz. 32,10.

22. Ők pedig arcukra borulának, és mondának:

Elohim, minden test lelkének Elohimje! nem egy férfiú vétkezett-é, és az egész gyülekezetre haragszol-é?

Zsid. 12,9.

23. Akkor szóla JaHuWaH Mózesnek, mondván:

24. Szólj a gyülekezetnek, mondván: Menjetek el a Kóré, Dáthán és Abirám hajléka mellől köröskörül.

25. Felkele azért Mózes, és elméne Dáthán és Abirám felé, követék őt Izráel vénei.

26. És szóla a gyülekezetnek, mondván: Kérlek, távozzatok el ezen gonosz emberek sátorai mellől, és semmit ne illessetek abból, ami az övék, hogy el ne vesszszetek az ő bűneik miatt.

27. És elmenének a Kóré, Dáthán és Abirám hajlékai mellől köröskörül; Dáthán pedig és Abirám kimenének, megállván az ő sátoraiknak nyílásánál feleségeikkel, fiaikkal és kisdedeikkel.

28. Akkor mondá Mózes: Ebből tudjátok meg, hogy JaHuWaH küldött engemet, hogy cselekedjem mind e dolgokat, hogy nem magamtól indultam:

29. Ha úgy halnak meg ezek, amint meghal minden más ember, és ha minden más ember büntetése szerint büntettetnek meg ezek: akkor nem az ÖrökkéValó küldött engemet.

30. Ha pedig JaHuWaH valami új dolgot cselekszik, és a föld megnyitja az ő száját, és elnyeli őket, és mindazt, ami az övék, és elevenen szállanak alá a seolba: akkor megismeritek, hogy gyalázták ezek az emberek az ÖrökkéValót.

Jer. 31,22.

31. És lőn, amint elvégeze mind e beszédeket, meghasada a föld alattok.

32. És megnyitá a föld az ő száját, és elnyelé őket és az ő háznépeiket: és minden embert, akik Kórée valának, és minden jószágukat.

5 Móz. 11,6, Zsolt. 106,17.

33. És alászállának azok és mindaz, ami az övék, elevenen a seolra: és befedeze őket a föld, és elveszének a község közül.

34. Az Izraeliták pedig, akik körülöttök valának, mind elfutának azoknak kiáltására; mert azt mondják vala: netalán elnyel minket a föld!

35. És tűz jöve ki JaHuWaH-tól, és megemészte ama kétszáz és ötven férfiút, akik füstölő szerekkel áldoztak *Ezekiél próféta könyve* fel az ő vesszejére.
36. Szóla pedig *az ÖrökkéValó* Mózesnek, mondván:
37. Mondd meg Eleázárnak, Áron pap fiának, hogy szedje ki a temjénezőket a tűzből, a tüzet pedig hintsd széjjel, mert megszenteltettek a temjénezők;
38. Ezeknek temjénezői, akik a magok lelke ellen vétkeztek. És csináljanak azokból vékonyra vert lapokat az oltár beborítására. Mivelhogy járultak azokkal JaHuWaH elé, és megszenteltettek: legyenek jegyül Izráel fiainak.
39. Felszedé azért Eleázár pap a réz temjénezőket, amelyekkel a megégettek járultak vala oda, és vékonyra verette azokat az oltár beborítására.
40. Emlékeztetöül Izráel fiainak, hogy senki idegen, aki nem az Áron magvából való, ne járuljon JaHuWaH elé füstölő szerrel füstölögtetni, hogy úgy ne járjon, mint Kóré és mint az ő gyülekezete, amiképen megmondotta vala néki *az ÖrökkéValó* Mózes által.
- 4 Móz. 3,10, 4 Móz. 3,38.
41. És másnap felzúdula Izráel fiainak egész gyülekezete Mózes ellen és Áron ellen, mondván: Ti öltétek meg JaHuWaH-nak népét!
42. Amikor pedig egybegyüle a gyülekezet Mózes ellen és Áron ellen, akkor fordulának a Gyülekezet Sátora felé: és íme befedezte vala azt a felhő, és megjelenék JaHuWaH-nak dicsősége.
43. Mózes azért és Áron menének a Gyülekezet Sátora elé.
44. És szóla JaHuWaH Mózesnek, mondván:
45. Menjetek ki e gyülekezet közül, hogy megemésszem őket egy szempillantásban; ők pedig orcájokra borulának.
- 4 Móz. 16,21.
46. És mondá Mózes Áronnak: Fogd a temjénezőt, és tégy abba tüzet az oltárról, és rakj reá füstölő szert, és vidd hamar a gyülekezethez, és végezz engesztelést értök, mert kijött *az ÖrökkéValó*tól a nagy harag, elkezdődött a csapás.
47. Vevé azért Áron a temjénezőt, amint mondotta vala Mózes, és futa a község közé, és íme elkezdődött vala a csapás a nép között. És füstölő áldozatot tön, és engesztelést szerze a népnek.
48. És megáll a megholtak között és élők között; és megszűnék a csapás.
49. És valának, akik megholtak vala e csapás alatt, tizennégy ezer hétszázan; azokon kívül, akik megholtak vala a Kóré dolgáért.
50. És visszatére Áron Mózeshez a Gyülekezet Sátorának nyílásához. Így szűnék meg a csapás.
- 17** És szóla JaHuWaH Mózesnek, mondván:
2. Szólj Izráel fiainak, és végy tőlök egy-egy vesszőt az ő atyáiknak háza szerint; az ő atyáik házának valamennyi fejedelmétől tizenkét vesszőt; és kinek-kinek a neve az ő vesszejére.
3. Az Áron nevét pedig írd a Lévi vesszejére: mert egy vessző esik az ő atyjok házának fejéért.
4. És tedd le azokat a Gyülekezet Sátorában a Bizonyság Ládája elé, ahol megjelenek néktek.
5. És lesz, hogy annak a férfiúnak vesszeje, akit elválasztok, kihajt; így hárítom el magamról Izráel fiainak zúgolódásait, amelyekkel zúgolódnak ti ellenetek.
6. Szóla azért Mózes Izráel fiainak, és adának néki mind az ő fejedelmeik egy-egy vesszőt egy-egy fejedelemért; az ő atyáiknak háza szerint tizenkét vesszőt; az Áron vesszeje is azok között a vesszők között vala.
7. És letevé Mózes a vesszőket *az ÖrökkéValó* elé a bizonyság sátorában.
8. És lőn másnap, hogy beméne Mózes a bizonyság sátorába; és ímé kihajtott vala a Lévi házából való Áronnak vesszeje, és hajtást hajtott, és virágot növelt, és mandolát érlelt.
9. És kihozá Mózes mind azokat a vesszőket JaHuWaH színe elől mind az Izráel fiai elé, és miután megnézték vala, vevé ki-ki az ő vesszejét.
10. És mondá JaHuWaH Mózesnek: Vidd vissza az Áron vesszejét a Bizonyság Ládája elé, hogy őriztessék ott a lázadó fiaknak jegyül, hogy megszűnjék az Én ellenem való zúgolódások, hogy meg ne haljanak.
- Zsid. 9,4.
11. És megcselekedé Mózes; amint parancsolta vala JaHuWaH néki, akképen cselekedék.
12. És szólának Izráel fiai Mózesnek, mondván: Ímé pusztulunk, veszünk, mi mindnyájan elveszünk!
13. Valaki közel járul JaHuWaH-nak sátorához, meghal. Avagy mindenestől elpusztulunk-é?!
- 18** És mondá JaHuWaH Áronnak: Te és a te fiaid, és a te atyádnak háza te veled, hordozzátok a szent hajlék körül való hamisság büntetését. Te és a te fiaid te veled, hordozzátok a ti papságtok hamisságának büntetését.
2. A te atyádfiait, Lévinek törzsét, a te atyádnak nemzetségét is vedd magad mellé, melletted legyenek, és néked szolgáljanak; te pedig és a te fiaid veled, szolgáljatok a bizonyság sátora előtt.
3. És ügyeljenek a te ügyedre és az egész sáturnak ügyére; de a szenthajlék edényeihez és az oltárhoz ne járuljanak, hogy meg ne haljanak mind ők, mind ti.
- 4 Móz. 3,7, 4 Móz. 3,8.
4. És melletted legyenek, és ügyeljenek a Gyülekezet Sátorának ügyére, a sáturnak minden szolgálatja szerint; de idegen ne járuljon ti hozzátok.
5. Ügyeljetek azért a szenthajléknak ügyére, és az oltárnak ügyére, hogy ne legyen ezután harag Izráel fiai ellen.
6. Mert íme Én választottam a ti atyátokfiai, a lévítákat Izráel fiai közül, mint JaHuWaH-nak adottakat, néktek,

ajándékol, hogy szolgáljanak a Gyülekezet Sátorának szolgálatában.

7. Te pedig és a te fiaid te veled, ügyeljete a ti papságotokra mindenben, amik az oltárhoz tartoznak, és a függönyön belől vannak, hogy azokban szolgáljatok; a ti papságotoknak tisztét adtam néktek ajándékol, azért az idegen, aki oda járul, haljon meg.

8. Szóla azután JaHuWaH Áronnak: Ímé én néked adtam az Én felemelt áldozataimra való ügyelést is, valamit Izráel fiai nékem szentelnek, néked és a te fiaidnak adtam azokat felkenetési díjul, *ÖrökkéValó* rendelés szerint.

9. Ez legyen tiéd a legszentségesebbekből, amelyek tűzzel meg nem égettetnek: Minden ő áldozatjok, akár ételáldozatjok, akár bűnért való áldozatjok, akár pedig vétekért való áldozatjok, amiket nékem adnak, mint legszentségesebbek, tiéd legyenek és a te fiaidé.

10. A legszentségesebb helyen egyed meg azt, csak a férfiak egyék azt; szentség legyen tenéked.

3 Móz. 6,16, 3 Móz. 6,26.

11. Ez is tiéd legyen, mint felemelt áldozat az ő ajándékukból, Izráel fiainak minden meglóbált áldozataival együtt; néked adtam azokat és a te fiaidnak, és a te leányaidnak, akik veled vannak, JaHuWaH rendelés szerint; mindenki, aki tiszta a te házában, eheti azt:

2 Móz. 29,28.

12. Az olajnak minden kövérjét, és minden kövérjét a mustnak és gabonának, azoknak zsengéit, amelyeket JaHuWaH-nak adnak, tenéked adtam.

2 Móz. 22,29.

13. Mindennek első gyümölcsei az ő földjökön, amelyeket JaHuWaH-nak visznek, tiéd legyenek; mindenki, aki tiszta a te házában, egye azokat.

5 Móz. 18,4, 5 Móz. 18,5.

14. Minden, ami teljesen Elohimnek szenteltetik Izráelben, tiéd legyen.

3 Móz. 27,28.

15. Minden, ami az élő állatok közül az anyaméhet megnyitja, amelyet JaHuWaH-nak visznek, mind emberekből s mind barmokból a tiéd legyen; csakhogy az embernek elsőszülöttét váltasd meg, és a tisztátalan állatnak elsőszülöttét is megváltassad.

2 Móz. 13,12.

16. Amelyek pedig váltságosok, egy hónapostól kezdve váltasd meg a te becslésed szerint, öt ezüst sikluson a szent siklus szerint: húsz géra az.

4 Móz. 3,46, 4 Móz. 3,47, 2 Móz. 30,13.

17. De a tehénnek első fajzását, vagy a juhnak első fajzását, vagy a kecskének első fajzását meg ne váltasd; mert szentelni valók azok; a véreket hintsd az oltárra, és azoknak kövérít füstölögtesd el kedves illatú tűzáldozatul JaHuWaH-nak.

18. Azoknak a húsa pedig tiéd legyen, amiképen a meglóbált szegy, és amint a jobb lapoczká is tiéd lesz.

3 Móz. 7,32.

19. Minden felemelt áldozatot a szent dolgokból, amelyeket JaHuWaH-nak áldoznak Izráel fiai, néked adtam örökkévaló rendelés szerint, és a te fiaidnak, és a te leányaidnak, akik veled vannak; sónak szövetsége ez,

örökkévaló az JaHuWaH előtt, néked és a te magodnak

Ezékias próféta könyve

20. Mondá pedig JaHuWaH Áronnak: Az ő földjököl örökséged nem lesz, sem osztályrészed nem lesz néked ő közöttök: Én vagyok a te osztályrészed és a te örökséged Izráel fiai között.

5 Móz. 10,9, Ezék. 44,28.

21. De ímé a Lévi fiainak örökségül adtam minden tizedet Izráelben; az ő szolgálatjokért való osztályrész ez amelylyel teljesítik ők a Gyülekezet Sátorának szolgálatát.

22. És ne járuljanak ezután Izráel fiai a gyülekezetnek sátorához, hogy ne vétkezzenek, és meg ne haljanak.

23. De a lévíták teljesítsék a Gyülekezet Sátorának szolgálatát, és ők viseljék az ő bűnüket; örökkévaló rendelés legyen a ti nemzetségeiteknel, hogy Izráel fiai között ne birjanak örökséget.

24. Mivelhogy Izráel fiainak tizedét, amit felemelt áldozatul visznek fel JaHuWaH-nak, adtam a lévítáknak örökségül: azért végeztem ő felölök, hogy Izráel fiai között ne birjanak örökséget.

5 Móz. 10,9.

25. És szóla az *ÖrökkéValó* Mózesnek, mondván:

26. A lévítáknak pedig szólj, és mondd meg nekik: Amikor beszéditek Izráel fiaitól a tizedet, amelyet örökségtekül adtam néktek azoktól, akkor áldozatok abból felemelt áldozatot az *ÖrökkéValónak*; a tizedből tizedet.

Nehem. 10,38.

27. És ez a ti felemelt áldozatokat olyanul tulajdoníttatik néktek, mint a szérűről való gabona és mint a sajtból kiömlő bor.

28. Így vigyetek ti is felemelt áldozatot *ÖrökkéValónak* minden ti tizedetekből, amelyet beszédtek Izráel fiaitól, és adjátok abból *ÖrökkéValónak* felemelt áldozatot Áronnak, a papnak.

29. Minden ti ajándékokból vigyéték a felemelt áldozatokat az *ÖrökkéValónak*, mindenből a kövérjét, ami abból szentelni való.

30. Mondd meg azt is nekik: Amikor a kövérjét áldozátok abból, olyanul tulajdoníttatik az a lévítáknak, mintha a szérűről és sajtból adnák.

31. Megehetitek pedig azt minden helyen, ti és a ti házatok népe; mert jutalmatok ez néktek a Gyülekezet Sátorában való szolgálatokért.

32. És nem lesztek bűnösök amiatt, ha abból a kövérjét áldozátok: és Izráel fiainak szent dolgait sem fertőztetitek meg, és meg sem haltok.

19 Szóla azután JaHuWaH Mózesnek és Áronnak, mondván:

2. Ez a törvény rendelése, amelyet parancsolt JaHuWaH, mondván: Szólj Izráel fiainak, hogy hozzanak hozzád egy veres tehenet, épet, amelyben ne legyen hiba, amelynek nyakán iga nem volt.

3. És adjátok azt Eleázárnak, a papnak, és ő vitesse ki azt a táboron kívül, és öljék meg azt ő előtte.

4. És vegyen Eleázár, a pap annak véréből az ő újjával, és hintsen a Gyülekezet Sátorának eleje felé annak véréből hétszer.

5. Azután égessék meg azt a tehenet az ő szemei előtt; annak bőrét, húsát és vérét a ganéjával együtt égessék meg.

6. Akkor vegyen a pap czédrusfát, izsópot és karmazsint, és vesse a tehennek égő részei közé.

7. És mossa meg a pap az ő ruháit, az ő testét is mossa le vízzel, és azután menjen be a táborba, és tisztátalan legyen a pap estvéig.

8. Az is, aki megégeti azt, mossa meg az ő ruháit vízzel, és az ő testét is mossa le vízzel, és tisztátalan legyen estvéig.

9. Valamely tiszta ember pedig szedje fel annak a tehennek hamvát, és helyezze el azt a táboron kívül tiszta helyre, hogy legyen az Izráel fiai gyülekezetének szolgálatára a tisztulásnak vizéhez; bűnért való áldozat ez.

10. És az, aki felszedi a tehennek hamvát, mossa meg az ő ruháit, és tisztátalan legyen estvéig; és legyen ez Izráel fiainak és a köztök tartózkodó jövevénynek örök rendelésül.

11. Aki illeti akármely embernek aholttestét, és tisztátalanná lesz hét napig: Agge. 2,13.

12. Az olyan tisztítsa meg magát azzal a vízzel harmadnapon és hetednapon, és tiszta lesz; ha pedig nem tisztítja meg magát harmadnapon és hetednapon, akkor nem lesz tiszta.

13. Valaki holtat illet, bármely embert, aki megholt, és meg nem tisztítja magát, az megfertézteti JaHuWaH-nak hajlékát; és irtassék ki az a lélek Izráelből mivelhogy tisztulásnak vize nem hintetett ő reá, tisztátalan lesz; még rajta van az ő tisztátalansága.

14. Ez legyen a törvény, amikor valaki sátorban hal meg. Mindaz, aki bemegy a sátorba, és mindaz, aki ott van a sátorban, tisztátalan legyen hét napig.

15. Minden nyitott edény is, amelyen nincs lezárható fedél, tisztátalan.

16. És mindaz, aki illet a mezőn fegyverrel megölettet, vagy megholtat, vagy emberi csontot, vagy sírt, tisztátalan legyen hét napig.

17. És vegyenek a tisztátalanért a bűnért való megégetett áldozatnak hamvából, és töltsenek arra élő vizet edénybe.

18. Valamely tiszta ember pedig vegyen izsópot, és mártsa azt vízbe, és hintse meg a sátort és minden edényt, és minden embert, akik ott lesznek; és azt is, aki a csontot, vagy a megöltet, vagy a megholtat, vagy a koporsót illette. *Zsolt. 51,9.*

19. Hintse pedig meg a tiszta a tisztátalant harmadnapon és hetednapon, és tisztítsa meg őt hetednapon, azután mossa meg az ő ruháit, mossa le magát is vízzel, és tiszta lesz estve.

20. Ha pedig valaki tisztátalanná lesz, és nem tisztítja meg magát, az a lélek irtassék ki a község közül;

mivelhogy JaHuWaH-nak szenthelyét megfertéztette, a tisztátalan az. *Ezékiel próféta könyve*

21. Ez legyen ő nálok örök rendelésül: mind az, aki hinti a tisztulásnak vizét, tisztátalan legyen estvéig.

22. És valamit illet a tisztátalan, tisztátalan legyen az; és az a lélek is, aki illeti azt, tisztátalan legyen estvéig.

20 És eljutának Izráel fiai, az egész gyülekezet Czin pusztájába az első hónapban és megtelepedék a nép Kádesben, és meghala ott Miriám, és eltemették ott.

2. De nem vala vize a gyülekezetnek, összegyűlének azért Mózes és Áron ellen.

3. És feddözék a nép Mózesrel, és szólának mondván: Vajhaholtunk volna meg, amikor megholtak a mi atyáinkfiai JaHuWaH előtt!

4. És miért hoztátok JaHuWaH gyülekezetét e pusztába, hogy meghaljunk itt mi, és a mi barmaink?

2 Móz. 17,3.

5. És miért hoztatok fel minket Égyiptomból, hogy e rossz helyre hozzatok minket, ahol nincs vetés, sem füge, sem szőlő, sem gránátalma, és inni való víz sincsen!

6. Elmenének azért Mózes és Áron a gyülekezetnek színe elől, a Gyülekezet Sátorának nyílása elé, és arcukra borulának; és megjelenék nékik az ÖrökkéValó dicsősége.

7. És szóla az ÖrökkéValó Mózesnek, mondván:

8. Vedd ezt a vesszőt, és gyűjtsd össze a gyülekezetet te, és Áron, a te atyádfia, és szóljatok im e kösziklának az ő szemeik előtt, hogy adjon vizet; és fakassz vizet nékik e kösziklából, és adj inni a gyülekezetnek és az ő barmaiknak.

2 Móz. 17,6.

9. Vevé azért Mózes azt a vesszőt az ÖrökkéValó színe elől amint parancsolta vala néki.

10. És összegyűjték Mózes és Áron a gyülekezetet a köszikla elé és mondá nékik: Halljátok meg most, ti lázadók! Avagy e kösziklából fakasszunk-e néktek vizet?

2 Móz. 17,5, 2 Móz. 17,6.

11. És felemelé Mózes az ő kezét, és megüté a kösziklát az ő vesszejével két ízben; és sok víz ömle ki, és ivék a gyülekezet és az ő barmai.

Zsolt. 78,15, 1 Kor. 10,4.

12. És mondá JaHuWaH Mózesnek és Áronnak: Mivelhogy nem hittetek nékem, hogy megdicsőítettetek volna engem Izráel fiainak szemei előtt: azért nem vizitek be e községet a földre, amelyet adtam nékik.

4 Móz. 27,14, 5 Móz. 1,37.

13. Ezek a versengésnek vizei, amelyekért feddöztek Izráel fiai JaHuWaH-hal; és megdicsőítette magát ő bennök.

2 Móz. 17,7.

14. És küldé Mózes követeket Kádesből Edom királyához, akik így szólának: Ezt mondja a te atyádfia az Izráel: Te tudod mindazt a nyomorúságot, amely mi rajtunk esett:

1 Móz. 25,23, 1 Móz. 25,26, 5 Móz. 23,7.

15. Hogy a mi atyáink alámentek Égyiptomba, és sok ideig laktunk Égyiptomban, és hogy nyomorgatának minket az égyptombeliek, és a mi atyáinkat.

2 Móz. 2,23.

16. És kiáltottunk JaHuWaH-hoz, és meghallgatta a mi szónkat, és angyalt küldé és kihozott minket Égyiptomból; és imé Kádesben vagyunk a te határodnak végvárosában.

2 Móz. 2,2, Csel. 7,30, Csel. 7,38.

17. Hadd mehessünk át a te földeden! Nem megyünk át sem mezőn, sem szőlőn, és kútvizet sem iszunk; az országúton megyünk, és nem térünk sem jobbra, sem balra, míg általmegyünk a te határodon.

18. Felele pedig Edom: Nem mehetsz át az én földemen, hogy fegyverrel ne menjek ellened!

19. És mondának néki Izráel fiai: A járt úton megyünk fel, és ha a te vizedet iszszuk, én és az én barmaim, megadom annak az árát. Nincs egyéb szándékom csak hogy gyalog mehessek át.

5 Móz. 2,6.

20. Az pedig mondá: Nem mégy át. És kiméne ő ellene Edom sok néppel és nagy erővel.

21. Mivel nem akará Edom megengedni Izráelnek, hogy általmenjen az ő országán; azért eltérete Izráel ő tőle.

Bir. 11,17.

22. Majd elindulának Kádesből, és jutának Izráel fiai, az egész gyülekezet a Hór hegyére.

4 Móz. 33,37.

23. És szóla az ÖrökkéValó Mózesnek és Áronnak, a Hór hegyénél, Edom földének határán, mondván:

24. Áron az ő népeihez takaríttatik: mert nem megy be a földre, amelyet Izráel fiainak adtam, mivelhogy ellenszegültetek az Én szómnak a versengésnek vizénél.

25. Vedd Áront és Eleázárt, az ő fiát, és vezesd fel őket a Hór hegyére.

4 Móz. 33,38.

26. És vetkeztess le Áront az ő ruháiból, és öltöztess fel azokba Eleázárt, az ő fiát: mert Áron az ő népéhez takaríttatik, és meghal ott.

27. És úgy cselekedék Mózes, amint parancsolta vala JaHuWaH, és felmenének a Hór hegyére az egész gyülekezet láttára.

28. És Mózes levetkezteté Áront az ő ruháiból, és felöltözteté azokba Eleázárt, az ő fiát. És meghala Áron ott a hegynek tetején, Mózes pedig és Eleázár leszálla a hegyről.

29. És látá az egész gyülekezet, hogy meghalt vala Áron, és siratá Áront harmincz napig Izráelnek egész háza.

5 Móz. 34,8, 1 Móz. 50,3.

21 Amikor pedig meghallotta a Kananeus, Arad királya, aki lakozik vala dél felől, hogy jön Izráel a kémeknek után: megütközék Izráellel, és foglyokat ejte közülök.

4 Móz. 33,40.

2. Fogadást tőn azért Izráel JaHuWaH-nak, és mondá: *Ezékiel próféta könyve* Ezer emberbe adod e népet, eltörlöm az ő városait.

3. És meghallgatá az ÖrökkéValó Izráelnek szavát, és kézbe adá a Kananeust, és eltörlé őket, és azoknak városait. És nevezé azt a helyet Hormának.

4. És elindulának a Hór hegyétől a Veres tengerhez vivő úton, hogy megkerüljék Edom földét. És a népnek lelke megkeseredék útközben.

5. És szóla a nép Elohim ellen és Mózes ellen: Miért hoztatok fel minket Égyiptomból, hogy meghaljunk e pusztában? Mert nincsen kenyér, víz sincsen, és e hitvány eledelt útálja a mi lelkünk.

1 Kor. 10,9, 4 Móz. 11,6.

6. Bocsáta azért az Igaz Teremtő a népre tüzes kígyókat, és megmardosák a népet, és sokan meghalának Izráel népéből.

2 Móz 32,35

7. Akkor méne a nép Mózeshez, és mondának: Vétkeztünk, mert szólottunk JaHuWaH ellen és te ellened; imádkozzál JaHuWaH-hoz, hogy vigye el rólunk a kígyókat. És imádkozék Mózes a népért.

8. És mondá JaHuWaH Mózesnek: Csinálj magadnak tüzes kígyót, és tüzd fel azt póznára: és ha valaki megmarattatik, és feltekint arra, életben maradjon.

Ján. 3,14.

9. Csinála azért Mózes rézkígyót, és feltűzé azt póznára. És lőn, hogy ha a kígyó valakit megmar vala, és az feltekinte a rézkígyóra, életben marada.

2 Kir. 18,4.

10. Azután elindulának Izráel fiai, és tábort ütének Obóthban.

11. Obóthból is elindulának, és tábort ütének Hije-Abarimban, abban a pusztában, amely Moáb előtt vala napkelet felől.

12. Onnét elindulának, és tábort ütének Zéred völgyében.

5 Móz. 2,13.

13. Onnét elindulának, és tábort ütének az Arnon vizén túl, amely van a pusztában, és kijő az Emoreus határából. Mert az Arnon Moábnak határa Moáb között és Emoreus között.

5 Móz. 2,24, Józs. 12,2, Bir. 11,18.

14. Azért van szó az ÖrökkéValó hadainak könyvében: Vahébről Szúfában, és a patakokról Arnonnál,

15. És a patakok folyásáról, amely Ar város felé hajol és Moáb határára dül.

16. És onnét Béérbe menének. Ez az a kút, amelynél mondotta vala az ÖrökkéValó Mózesnek: Gyűjtsd össze a népet, és adok nékik vizet.

17. Akkor éneklé az Izráel ez éneket: Jöjj fel óh, kút! énekeljetek néki!

18. Kút, amelyet fejedelmek ástak; a nép előkelői vájtak, kormánypálczával, vezérbotjaikkal. És a pusztából Mathanába menének.

19. És Mathanából Nahaliélbe, és Nahaliélből Bámóthba.

20. Bámóthból pedig abba a völgybe, amely Moáb mezején van, onnan a Piszga tetejére, amely a sivatagban néz.
21. És küldé Izráel követeket Szíhonhoz, az Emoreusok királyához, mondván:
- 5 Móz. 2,26, Bir. 11,19.*
22. Hadd mehessek át a te földeden! Nem hajlunk mezőre, sem szőlőre, kútvizet sem iszunk; az országúton megyünk, míg átmegyünk a te határodon.
23. De nem engedé Szíhon Izráelnek, hogy átmenjen az ő határán, sőt egybegyűjté Szíhon minden népét, és kiméne Izráel ellen a pusztába, és jöve Jaháczbá; és megütközék Izráellel.
- 5 Móz. 2,30, 5 Móz. 29,7.*
24. És megveré őt Izráel fegyvernek élivel, és elfoglálá annak földét Arnontól Jabbókig, az Ammon fiaiig; mert erős vala az Ammon fiainak határa.
25. És elfoglálá Izráel mind e városokat, és megtelepedék Izráel az Emoreusok minden városában, Hesbonban és annak minden városában;
- 5 Móz. 2,33, Józ. 24,8, Zsolt. 135,11, Zsolt. 135,12, Ámós. 2,9.*
26. Mert Hesbon Szíhonnak az Emoreusok királyának városa vala, aki is hadakozott vala Moábnak előbbi királyával, és elvett vala minden földet annak kezéből Arnonig.
27. Azért mondják a példabeszédmondók: Jöjjetek Hesbonba! Építtessék és erősíttessék Szíhon városa!
28. Mert tűz jött ki Hesbonból, láng Szíhon városából; megemésztette Art, Moábnak városát, Arnon magaslatainak urait.
29. Jaj néked Moáb! Elvesztél Kámosnak népe! Futásra adta ő fiait, leányait fogságra Szíhonnak, az emoreus királynak.
30. De mi lövöldöztük őket, elveszett Hesbon Dibonig, és elpusztítottuk Nofáig, amely Medebáig ér.
31. Megtelepedék azért Izráel az Emoreusok földén.
32. És elküldé Mózes, hogy megkémleljék Jázert, és bevevék annak városait, és kiűzé az Emoreust, aki ott vala.
33. Majd megfordulának, és felmenének a Básánba vívő úton. És kijöve Og, Básán királyá ő ellenök, ő és egész népe, hogy megütközzenek Hedreiben.
- 5 Móz. 3,1, 5 Móz. 29,7.*
34. Akkor mondá az Örökkévaló Mózesnek: Ne félj tőle, mert a Te kezébe adtam őt, és egész népét, és az ő földét. És úgy cselekedjél vele, amiképen cselekedtél Szíhonnal az Emoreusok királyával, aki lakik vala Hesbonban.
- 5 Móz. 3,2, 5 Móz. 3,22.*
35. Megverék azért őt és az ő fiait és egész népét annyira, hogy egy sem marada belőle; és elfoglálák az ő földét.
- 22** És tovább menének Izráel fiai, és tábort ütének Moáb mezősegen a Jordánon túl, Jérikhó ellenében.
- 4 Móz. 26,3.*
2. És amikor látta Bálák, a Czippór fia mind azokat, akiket elküldött vala Izráel az Emoreussal:
3. Igen megrémüle Moáb a néptől, mivelhogy sok vala az, és búsula Moáb Izráel fiai miatt.
4. Mondá azért Moáb Midián véneinek: Most elnyalja e sokaság minden mi környékünket, amiképen elnyalja az ökör a mezőnek pásztját. (Bálák pedig, Czippórnak fia Moáb királyá vala abban az időben)
5. Küldé azért követeket Bálámhoz, a Beór fiához Péthorba, amely vala a folyóvíz mellett, az ő népe fiainak földére, hogy hívják őt, mondván: Ímé nép jött ki Egyiptomból, és ímé ellepte e földnek színét, és megtelepszik én ellenemben.
- Józ. 24,9, Józ. 13,22.*
6. Most azért kérlek jöjj el, átkozd meg érettem e népet, mert erősebb nálamnál; talán erőt vehetek rajta, megverjük őt, és kiűzhetem őt e földből; mert jól tudom, hogy akit megáldasz, meg lesz áldva, és akit megátkozol, átkozott lesz.
7. Elmenének azért Moábnak vénei és Midiánnak vénei, és a jövendőmondásnak jutalma kezeikben vala, és jutának Bálámhoz, és megmondák néki Bálák üzenetét.
- Józ. 13,22.*
8. Ő pedig mondá nékik: Háljatok itt ez éjjel, és feleletet adok néktek, amiképen szól nékem JaHuWaH. És Moábnak fejedelmei ott maradának Bálámnál.
9. Eljöve pedig Elohim Bálámhoz, és mondá: Kicsodák ezek a férfiak te nálad?
10. És mondá Bálám Elohimnek: Bálák, Czippór fia, Moáb királyá, küldött én hozzám, ezt mondván:
11. Ímé e nép, amely kijött Egyiptomból, ellepte a földnek színét; most azért jöjj el, átkozd meg azt érettem, talán megharczolhatok vele, és kiűzhetem őt.
12. És mondá Elohim Bálámnak: Ne menj el ő velök, ne átkozd meg azt a népet, mert áldott az.
13. Felkele azért Bálám reggel, és mondá a Bálák fejedelmeinek: Menjete el a ti földetekre; mert nem akarja JaHuWaH megengedni nékem, hogy elmenjek veletek.
14. És felkelének Moáb fejedelmei, és jutának Bálákhoz, és mondának: Nem akart Bálám eljönni velünk.
15. Elküldé azért ismét Bálák több fejedelmet, amazoknál előkelőbbeket.
16. És eljutának Bálámhoz, és mondának néki: „Ezt mondja Bálák, Czippórnak fia: Kérlek, ne vonakodjál eljönni hozzám!”
17. Mert igen-igen megtisztellek téged, és akármit mondász nékem, megcselekszem. Jöjj el azért kérlek, és átkozd meg értem e népet!
- 4 Móz. 24,10, 4 Móz. 24,11.*
18. Bálám pedig felele és mondá a Bálák szolgálóinak: Ha Bálák az ő házát arannyal és ezüsttel tele adná is nékem, nem hághatom át JaHuWaH-nak, az én Elohimemnek szavát, hogy valamit míveljek; kicsinyt vagy nagyot.
- 1 Kir. 13,8.*

19. Most mindazonáltal maradjatok itt kérlek ti is ez éjjel, hadd tudjam meg, mit szol ismét az ÖrökkéValó nékem?

20. És eljőve Elohim Bálámhoz éjjel és mondá néki: Ha azért jöttek e férfiak, hogy elhívjanak téged: kelj fel, menj el velök; de mindazáltal azt cselekedjed, amit mondok majd néked.

21. Felkele azért Bálám reggel, és megnyergelé az ő szamarát, és elméne a Moáb fejedelmeivel.

22. De megharaguvék az Igaz Teremtő, hogy elmegy vala ő. És megállá JaHuWaH angyala az útban, hogy ellenkezzék vele; ő pedig üget vala az ő szamarán, és két szolgálja vala vele.

23. És meglátá a számár JaHuWaH angyalát, amint áll vala az úton, és mezítelen fegyvere a kezében; letére azért a számár az útról, és méne a mezőre; Bálám pedig veré az ő szamarát, hogy visszatérítse az útra.

2 Pét. 2,16, Júd. 1,11.

24. Azután megállá JaHuWaH angyala a szőlők ösvényén, holott innen is garád, onnan is garád vala.

25. Amint meglátá a számár az ÖrökkéValó angyalát, a falhoz szorula, és a Bálám lábát is oda szorítá a falhoz; ezért ismét megveré azt.

26. az ÖrökkéValó angyala pedig ismét tovább méne, és megállá szoros helyen, hol nem volt út a kitérésre, sem jobbra, sem balra.

27. Amint meglátá a számár az ÖrökkéValó angyalát, lefeküvék Bálám alatt, azért megharaguvék Bálám, és megveré a szamarat a bottal.

28. És megnyitá az ÖrökkéValó a számárnak száját, és mondá a számár Bálámnak: Mit vétettem néked, hogy immár háromszor vertél meg engem?

2 Pét. 2,16, Júd. 1,11.

29. Bálám pedig mondá a számárnak: Mert megcsúfoltál engem! Vajha volna fegyver a kezemben, nyilván megölnélek most téged.

30. És mondá a számár Bálámnak: Avagy nem te szamarad vagyok-é, amelyen jární szoktál, amióta megvagy, mind e napig? Avagy szoktam volt-é veled e képen cselekedni? Az pedig felele: Nem.

31. És megnyitá JaHuWaH a Bálám szemeit, és látá az JaHuWaH angyalát, amint áll vala az útban, és mezítelen fegyverét az ő kezében; akkor meghajtá magát és arcra borula.

32. JaHuWaH angyala pedig mondá néki: Miért verted meg a te szamaradat immár három ízben? Ímé én jöttem ki, hogy ellenkezzem veled, mert veszedelmes ez az út én előttem.

33. És meglátott engem a számár, és kitért én előttem immár három ízben; ha ki nem tért volna előlem, most meg is öltelek volna téged, őt pedig életben hagytam volna.

34. Mondá azért Bálám JaHuWaH angyalának: Vétkeztem, mert nem tudtam, hogy te állasz előttem az útban. Most azért, ha nem tetszik ez néked, visszatérek.

35. JaHuWaH angyala pedig mondá Bálámnak: Menj el az ÖrökkéValó előtt, mindazáltal amit én mondok majd néked, azt mondd. Elméne azért Bálám a Bálák fejedelmeivel.

36. Amikor pedig meghallá Bálák, hogy jön Bálám, kiméne elébe Moábnak egyik városába, amely az Arnon vidékén, a határ szélén vala.

4 Móz. 21,13, 4 Móz. 21,15.

37. És mondá Bálák Bálámnak: Avagy nem küldözgettem-é hozzád, hogy hívjanak téged? Miért nem jössz vala én hozzám? Avagy valóban nem tisztelhetnélek meg téged?

38. Bálám pedig mondá Báláknak: Ímé eljöttem hozzád. Most pedig szólhatok-é magamtól valamit? Ami mondáni valót Elohim ád az én számba, azt mondom.

4 Móz. 23,12, 4 Móz. 23,26, 1 Kir. 22,14.

39. És elméne Bálám Bálákkal, és eljutának Kirjat-Husótba.

40. És vágata Bálák ökröket és juhokat, és küldé Bálámnak és a fejedelmeknek, akik vele valának.

41. Reggel pedig magához vevé Bálák Bálámot és felvivé őt a Baál magas hegyére, hogy meglássa onnét a népnek valami részét.

23 És mondá Bálám Báláknak: Építs itt nékem hét oltárt, és készíts el ide nékem hét tulkot és hét kost.

2. És úgy cselekedék Bálák amiképen mondotta vala Bálám. És áldozék Bálák és Bálám mindenik oltáron egy-egy tulkot és egy-egy kost.

3. És mondá Bálám Báláknak: Állj meg a te égőáldozatod mellett, én pedig elmegyek; talán előmbe jó JaHuWaH nékem, és amit mutat majd nékem, megjelentem néked. Elméne azért egy kopasz oromra.

4. És elébe méne Elohim Bálámnak, és mondá néki Bálám: A hét oltárt elrendeztem, és áldoztam mindenik oltáron egy-egy tulkot és egy-egy kost.

5. JaHuWaH pedig ígét ada Bálámnak szájába, és mondá néki: Térj vissza Bálákhoz, és így szólj.

6. És visszatére ő hozzá, és ímé áll vala az ő égőáldozata mellett; ő maga és Moábnak minden fejedelme.

7. És elkezdé az ő példázó beszédét, és mondá: Síríából hozatott engem Bálák, Moábnak királya kelet hegyeiről, mondván: Jöjj, átkozd meg nékem Jákóbot, és jöjj, szidalmazd meg Izráelt;

1 Móz. 28,2, Hós. 12,12.

8. Mit átkozzam azt, akit Elohim nem átkoz, és mit szidalmazzam azt, akit JaHuWaH nem szidalmaz?

9. Mert sziklák tetejéről nézem őt, és halmokról tekintem őt; ímé oly nép, amely maga fog lakni, és nem számláltatik a nemzetek közé.

5 Móz. 33,28.

10. Ki számlálhatja meg a Jákób porát, és Izráel negyedrészenek számát? Haljon meg az én lelkem az igazak halálával, és legyen az én utolsó napom, mint az övé!

11. És mondá Bálák Bálámnak: Mit cselekeszel én velem? Hogy megátkozzad ellenségeimet, azért hoztala téged, és ímé igen megáldád őket.

12. Ez pedig felele és mondá: Avagy nem arra kell-e vigyáznom, hogy azt szóljam, amit az *ÖrökkéValó* adott az én számba?

13. Mondá azután néki Bálák: Kérlek, jöjj velem más helyre, honnét meglássad őt, de csak valamely részét látod annak, és őt mindenestől nem látod, és átkozd meg őt onnét nekem.

14. És vivé őt az őrállók helyére, a Piszga tetejére, és építe hét oltárt, és áldozék egy-egy tulkot és egy-egy kost mindenik oltáron.

15. És mondá Báláknak: Állj meg itt a te égőáldozatod mellett, én pedig elébe megyek amoda.

16. Elébe méne azért az *ÖrökkéValó* Bálámnak, és ígét ada az ő szájába, és mondá: Térj vissza Bálákhoz, és így szólj.

4 Móz. 22,35.

17. Méne azért ő hozzá, és ímé ő áll vala az ő égőáldozata mellett, és Moáb fejedelmei is ő vele. És mondá néki Bálák: Mit szöla az *ÖrökkéValó*?

18. Akkor elkezdé az ő példázó beszédét, és mondá: Kelj fel Bálák, és halljad; figyelj rám Czippórnak fia!

19. Nem ember Elohim, hogy hazudjék és nem embernek fia, hogy megváltozzék. Mond-é ő valamit, hogy meg ne tenné? Igér-é valamit, hogy azt ne teljesítené?

1 Sám. 15,29.

20. Ímé parancsolatot vettem, hogy áldjak; ha ő áld, én azt meg nem fordíthatom.

21. Nem vett észre Jákóbban hamisságot, és nem látott gonoszságot Izráelben. JaHuWaH, az ő Elohimje van ő vele; és királynak szóló rivalgás hangzik ő benne.

2 Móz. 32,8.

22. Elohim hozta ki őket Égyiptomból, az Ő ereje mind a vad bivalyé.

2 Móz. 3,8, Jób. 39,12, Jób. 39,15.

23. Mert nem fog varázslás Jákóbon, sem jóvendőmondás Izráelen. Idején adatik tudtára Jákóbnak és Izráelnek: mit mívelt Elohim!

24. Ímé e nép felkél mint nöstény oroszlán, és feltámad, mint hím oroszlán; nem nyugszik, míg prédát nem eszik, és elejtettek vérént nem iszsza.

25. Akkor mondá Bálák Bálámnak: Se ne átkozzad, se ne áldjad őt.

26. Felele pedig Bálám, és mondá Báláknak:

Avagy nem szólottam volt-é néked, mondván: Valamit mond nekem az *ÖrökkéValó*, azt mívelem?

4 Móz. 22,18, 4 Móz. 22,38.

27. És mondá Bálák Bálámnak: Jöjj, kérlek, elviszlek téged más helyre: talán tetszeni fog az *Igaz Teremtőnek*, hogy megátkozzad onnét e népet én érettem.

28. Elvivé azért Bálák Bálámot a Peór tetejére, amely a pusztá felé néz.

29. És mondá Bálám Báláknak: Építtess itt nekem hét áldozat, és ide nekem hét tulkot és hét kost.

30. Úgy cselekedék azért Bálák, amint mondotta volt Bálám, és áldozék minden oltáron egy-egy tulkot és egy-egy kost.

24 Amikor pedig látta Bálám, hogy tetszik az *ÖrökkéValónak*, hogy megáldja Izráelt, nem indula, mint az előtt, varázslatok után, hanem fordítá az ő orcáját a pusztá felé.

2. És amikor felemelte Bálám az ő szemeit, látá Izráelt, amint letelepedett az ő nemzetségei szerint; és Elohimnek Szelleme vala ő rajta.

3. Akkor elkezdé az ő példázó beszédét és mondá: Bálámnak, Beór fiának szözata, a megnyílt szemű embernek szözata.

4. Annak szözata, aki hallja Elohimnek beszédét, aki látja az *Igaz Teremtőnek* látását, leborulva, de nyitott szemekkel:

5. Mily szépek a te sátoraid óh Jákób! a te hajlékaid óh Izráel!

6. Mint kiterjesztett völgyek, mint kertek a folyóvíz mellett, mint JaHuWaH plántálta áloék, mint czédrusfák a vizek mellett!

7. Víz ömledez az ő vedreiből, vetését bő víz öntözi; királya nagyobb Agágnál, és felmagasztaltatik az ő országa.

8. Elohim hozta ki Égyiptomból, az Ő ereje, mint a vad bivalyé: megemésztí a pogányokat, az Ő ellenségeit; csontjaikat megtöri, és nyilaival által veri.

4 Móz. 23,22.

9. Lehever, nyugszik, mint hím oroszlán, és mint nöstény oroszlán; ki serkenti fel őt? A ki áld téged, áldott léssen, és ki átkoz téged, átkozott léssen.

1 Móz. 49,9.

10. És felgerjede Báláknak haragja Bálám ellen, és egybeüté kezeit, és mondá Bálák Bálámnak: Azért hívtalak téged, hogy átkozd meg ellenségeimet; és ímé igen megáldottad immár három ízben.

11. Most azért fuss a te helyedre. Mondottam vala, hogy igen megtisztellek téged; de ímé megfosztott téged JaHuWaH a tisztességtől.

1 Kir. 22,26, 1 Kir. 22,27, 4 Móz. 22,16, 4 Móz. 22,17.

12. És mondá Bálám Báláknak: A te követeidnek is, akiket küldöttél volt hozzám, nem így szólottam-é, mondván:

13. Ha Bálák az ő házát ezüsttel és aranynyal tele adná is nekem, az *ÖrökkéValó* beszédét által nem hághatom, hogy magamtól jót, vagy rosszat cselekedjem. Amit az *ÖrökkéValó* szól, azt szöloom.

4 Móz. 22,18.

14. Most pedig én elmegyek ímé az Én népemhez; jöjj, hadd jelentssem ki néked, mit fog cselekedni e nép a te népeddél, a következő időben.

15. És elkezdé az ő példázó beszédét, és mondá: Bálámnak, Beór fiának szózata, a megnyílt szemű ember szózata, *Ezékiel próféta könyve*
16. Annak szózata, aki hallja Elohimnek beszédét, és aki tudja a Magasságosnak tudományát, és aki látja az Igaz Teremtőnek látását, leborulva, de nyitott szemekkel.
17. Látom őt, de nem most; nézem őt, de nem közel. Csillag származik Jákóbból, és királyi pálcza támad Izráelből; és általveri Moábnak oldalait, és összetöri Sethnek minden fiait. *2 Sám. 8,2, Sof. 2,8, Sof. 2,9.*
18. És Edom más birtoka lesz, Szeir az ő ellensége is másnak birtoka lesz; de hatalmasan cselekszik Izráel.
19. És uralkodik a Jákóbtól való, és elveszti a városból a megmaradtat. *2 Sám 8,1, 2 Sám. 8,14.*
20. És amikor látja vala Amálekot, elkezdé az ő példázó beszédét, és mondá: Amálek első a nemzetek között, de végezetre mindenestől elvész. *1 Sám. 15,2, 1 Sám. 15,7.*
21. És amikor látja vala a Keneust, elkezdé példázó beszédét, és mondá: Erős a te lakhelyed, és sziklára raktad fészkedet; *Bir. 1,16, 1 Sám. 15,6.*
22. Mégis el fog pusztulni Kain; amíg Assur téged fogva viszen.
23. Újra kezdé az ő példázó beszédét, és mondá: Óh, ki fog élni még, amikor véghez viszi ezt az Igaz Teremtő?
24. És Kittim partjairól hajók jönnek, és nyomorgatják Assúrt, nyomorgatják Ébert is, és ez is mindenestől elvész.
25. Felkele azért Bálám, és elméne, hogy visszatérjen az ő helyére. És Bálák is elméne az ő útján. *4 Móz. 22,5.*
- 25** Amikor pedig Sittimben lakozik vala Izráel, kezdé a nép paráználkodni Moáb leányaival. *4 Móz. 31,16.*
2. Mert hívogatók a népet az ő elohimeik áldozataira; és evék a nép, és imádá azoknak elohimeit.
3. És odaszegődék Izráel Bál-Peórhoz: Assúrt haragja pedig felgerjede Izráel ellen. *Hós. 9,10, Zsolt. 106,28.*
4. És mondá JaHuWaH Mózesnek: Vedd elő e népnek minden főemberét, és akasztasd fel őket JaHuWaH-nak fényes nappal; hogy elforduljon JaHuWaH haragjának gerjedezése Izráeltől. *2 Sám. 21,1, 2 Sám. 21,6, 2 Sám. 21,9.*
5. Mondá azért Mózes Izráel bírának: Ki-ki ölje meg az ő embereit, akik odaszegődtek Bál-Peórhoz.
6. És ímé eljöve valaki Izráel fiai közül, és hozza az ő atyjafiai felé egy midiánbeli asszonyt, Mózes szeme láttára, és Izráel fiai egész gyülekezetének láttára; ők pedig sírnak vala a Gyülekezet Sátorának nyílásánál.
7. És amikor látta vala Fineás, Eleázár fia, Áron papnak unokája, felkele a gyülekezet közül, és dárdáját véve kezébe.
8. És beméne az izráelita férfi után a sátorba, és általdöfő az asszonyt, mind az izráelita férfit, mind az asszonyt hason. És megszűnék a csapás Izráel fiai között. *Zsolt 106,30.*
9. De meghaltak vala a csapás miatt huszonnég ezeren. *1 Kor. 10,8.*
10. Akkor szóla az ÖrökkéValó Mózesnek, mondván:
11. Fineás, Eleázár fia, Áron pap unokája, elfordította az Én haragomat Izráel fiaitól, mivelhogy az Én bosszúmat megállotta ő közöttök; ezért nem pusztítom ki bosszúmban Izráel fiait. *1 Krón. 6,3, 1 Krón. 6,4.*
12. Mondd azért: Ímé Én az Én szövetségemet, a békesség szövetségét adom ő néki. *Zsolt. 106,31.*
13. És lészen ő nála és az ő magvánál ő utána az ÖrökkéValó papságnak szövetsége; mivelhogy bosszút állott az ő Elohiméért, és engesztelést végze Izráel fiaiert. *1 Sám. 2,27, 1 Sám. 2,30, 1 Kir. 2,26, 1 Kir. 2,27.*
14. A megöletett izráelita férfinak neve pedig, aki a midiánbeli asszonynyal együtt öletett meg, Zimri, a Szálu fia vala, a Simeon-nemzetség háznépének fejedelme.
15. A megöletett midiánbeli asszony neve pedig Kozbi, Czúr leánya, aki a Midiániták között az ő atyja háza nemzetségeinek fejedelme vala. *4 Móz. 31,8.*
16. És szóla az ÖrökkéValó Mózesnek, mondván:
17. Támadjátok meg a Midiánitákat, és verjétek meg őket. *4 Móz. 31,2, 4 Móz. 31,8.*
18. Mert ők megtámadtak titeket az ő cselszövéseikkel, amelyeket Peórért és az ő hugokért Kozbiért, amidián fejedelem leányáért szöttek ellenetek, aki megöletett a Peór miatt való csapásnak napján.
- 26** És lön a csapás után, szóla JaHuWaH Mózesnek és Eleázárnak, az Áron pap fiának, mondván:
2. Vegyétek számba Izráel fiainak egész gyülekezetét, hús esztendőtől fogva és feljebb, az ő atyáiknak háznépe szerint; mindenkit, aki hadba mehet Izráelben. *4 Móz. 1,2, 4 Móz. 1,3.*
3. Szóla azért velök Mózes és Eleázár, a pap, a Moáb mezőségében a Jordán mellett, Jérikhó ellenében, mondván:
4. Vegyétek számba a népet, hús esztendőtől fogva és feljebb, amiképen parancsolta vala JaHuWaH Mózesnek és Izráel fiainak, akik kijöttek volt Egyiptom földéből.
5. Rúben elsőszülötte Izráelnek. Rúben fiai ezek: Hánoktól a Hánokiták, Pallutól a Palluiták nemzetsége. *1 Móz. 46,8, 2 Móz. 6,14.*
6. Heczrontól a Heczroniták nemzetsége, Kármítól a Kármíták nemzetsége.

7. Ezek a Rúbeniták nemzetségei. És lőn az ő számok negyvenhárom ezer, hétszáz és harmincz.

8. És a Pallu fiai valának: Eliáb.

9. Eliáb fiai pedig, Nemuél, Dáthán és Abirám. Ez a Dáthán és Abirám a gyülekezet előjárói valának, akik feltámadtak vala Mózes ellen és Áron ellen.

4 Móz. 16,2, 4 Móz. 16,32.

10. És megnyitá a föld az ő száját, és elnyelé őket és Kórét, meghalván az a gyülekezet, mivelhogy megemészte a tűz kétszáz és ötven férfiút, akik intőpéldául lőnek.

11. Kóré fiai pedig nem halának meg.

12. Simeon fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Nemuéltól a Nemuéliták nemzetsége, Jámintól a Jáminiták nemzetsége, Jákintól a Jákiniták nemzetsége.

13. Zerákhtól a Zerákhiták nemzetsége. Saultól a Sauliták nemzetsége.

14. Ezek a Simeoniták nemzetségei: huszonkét ezer és kétszáz.

15. Gád fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Sefontól a Sefoniták nemzetsége, Haggitól a Haggiták nemzetsége, Súnitól a Súniták nemzetsége.

16. Oznitól az Ozniták nemzetsége, Éritől az Ériták nemzetsége.

17. Arodtól az Aroditák nemzetsége, Arélitől az Aréliták nemzetsége.

18. Ezek Gád fiainak nemzetségei; az ő számok szerint negyven ezer és ötszáz.

19. Júda fiai: Ér és Onán. És meghala Ér és Onán a Kanaán földén.

1 Móz. 38,7, 1 Móz. 38,10.

20. Júda fiai pedig az ő nemzetségeik szerint ezek valának: Séláhtól a Séláhiták nemzetsége, Pérecztől a Pérecziták nemzetsége, Zerákhtól a Zerákhiták nemzetsége.

1 Móz. 46,12.

21. Pérecz fiai valának pedig: Heczrontól a Heczroniták nemzetsége; Hámultól a Hámuliták nemzetsége.

1 Móz. 46,12.

22. Ezek Júda nemzetségei az ő számok szerint: hetvenhat ezer ötszáz.

23. Izsakhár fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Thólától a Thólaiták nemzetsége; Puvától a Puviták nemzetsége;

24. Jásubtól a Jásubiták nemzetsége; Simrontól a Simroniták nemzetsége.

25. Ezek Izsakhár nemzetségei az ő számok szerint: hatvannégy ezer háromszáz.

26. Zebulon fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Szeredtől a Szerediták nemzetsége, Élontól az Élóniták nemzetsége, Jahleéltől a Jahleéliták nemzetsége.

27. Ezek a Zebuloniták nemzetségei az ő számok szerint: hatvan ezer ötszáz.

28. József fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Manasse és Efraim.

29. Manasse fiai: Mákirtól a Mákiriták nemzetsége. Ezekiel próféta könyve. Gileádot; Gileádtól a Gileáditák nemzetsége.

Józs. 17,1.

30. Ezek Gileád fiai: Jezertől a Jezeriták nemzetsége, Hélektől a Hélekiták nemzetsége.

31. És Aszriéltől az Aszriéliták nemzetsége; Sekemtől a Sekemiták nemzetsége.

32. És Semidától a Semidáták nemzetsége és Héfertől a Héferiták nemzetsége.

33. Czélofhádnak pedig, a Héfer fiának nem voltak fiai, hanem leányai; és a Czélofhád leányainak nevei ezek: Makhla, Nóa, Hogla, Milkha és Thircza.

4 Móz. 27,1.

34. Ezek Manasse nemzetségei, és az ő számok ötvenkét ezer és hétszáz.

35. Ezek Efraim fiai az ő nemzetségeik szerint: Suthelákhtól a Suthelákhiták nemzetsége, Békertől a Békeriták nemzetsége, Tahántól a Tahániták nemzetsége.

36. Ezek pedig a Suthelákh fiai: Érántól az Érániták nemzetsége.

37. Ezek Efraim fiainak nemzetségei az ő számok szerint: harminczkét ezer és ötszáz. Ezek József fiai az ő nemzetségeik szerint.

38. Benjám fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Belától a Belaiták nemzetsége; Asbéltől az Asbéliták nemzetsége; Ahirámtól az Ahirámiták nemzetsége.

39. Sefufámtól a Sefufámiták nemzetsége; Hufámtól a Hufámiták nemzetsége.

40. Bela fiai pedig valának: Ard és Naamán: Ardtól az Arditák nemzetsége, Naamántól a Naamániták nemzetsége.

41. Ezek Benjám fiai az ő nemzetségeik szerint, és számok: negyvenöt ezer és hatszáz.

42. Ezek Dán fiai az ő nemzetségeik szerint: Suhámtól a Suhámiták nemzetsége. Ezek Dán nemzetségei, az ő nemzetségeik szerint.

43. A Suhamiták minden nemzetsége az ő számok szerint: hatvannégy ezer és négyszáz.

44. Áser fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Jimnától a Jimnaiták nemzetsége; Jisvitől a Jisviták nemzetsége; Bériától a Bérihiták nemzetsége.

45. A Béria fiaitól: Khébertől a Khéberiták nemzetsége, Malkiéltől a Malkiéliták nemzetsége.

46. Áser leányának pedig neve vala Sérah.

47. Ezek Áser fiainak nemzetségei az ő számok szerint: ötvenhárom ezer és négyszáz.

48. Naftali fiai az ő nemzetségeik szerint ezek: Jakhczeéltől a Jakhczeéliták nemzetsége, Gúnitól a Gúniták nemzetsége.

49. Jécztől a Jéczeriták nemzetsége; Sillémtől a Sillémiták nemzetsége.

50. Ezek Naftali nemzetségei az ő nemzetségeik szerint: az ő számok pedig negyvenöt ezer és négyszáz.

51. Ezek Izráel fiainak megszámláltjai: hatszáz egyezer hétszáz harmincz.

2 Móz. 38,26, 4 Móz. 1,46.

52. Szóla pedig az ÖrökkéValó Mózesnek, mondván:

53. Ezeknek osztassék el az a föld örökségül, az Ő neveiknek száma szerint.

54. A nagyobb számúnak adj nagyobb örökséget, akisebb számúnak pedig tedd kisebbé az ő örökségét; mindeniknek az ő száma szerint adattassék az ő öröksége.

55. De sorssal osztassék el a föld; az ő atyjok törzseinek nevei szerint örököljenek.

4 Móz. 33,54, Józs. 11,23.

56. A sors szerint osztassék el az örökség, mind a sok és mind a kevés között.

57. Ezek pedig Lévi megszámláltjai az ő nemzetségeik szerint: Gérsontól a Gérsoniták nemzetsége; Kéháttól a Kéhátiták nemzetsége; Méráritól a Méráriták nemzetsége.

2 Móz. 6,16, 2 Móz. 6,22.

58. Ezek Lévi nemzetségei: a Libniták nemzetsége, a Hébróniták nemzetsége, a Makhliták nemzetsége, a Músiták nemzetsége, a Kórahiták nemzetsége. Kéhát pedig nemzé Amrámot.

59. Amráam feleségének neve pedig Jókebed, a Lévi leánya, aki Egyiptomban született Lévinek; és ő szülte Amrámnak Áront, Mózes, és Miriámot, az ő leánytestvéröket.

2 Móz. 6,20.

60. És születének Áronnak: Nádáb és Abihu, Eleázár és Ithamár.

61. És meghalának Nádáb és Abihu, amikor idegen tüzzel áldozának JaHuWaH előtt.

3 Móz. 10,1, 3 Móz. 10,2.

62. És vala azoknak száma: huszonhárom ezer, mind férfiak, egy hónapostól fogva és feljebb; mert nem voltak beszámálva az Izráel fiai közé, mivel nem adatott nekik örökség Izráel fiai között.

4 Móz. 1,49, 4 Móz. 1,50.

63. Ezek Mózesnek és Eleázárnak, a papnak megszámláltjai, akik megszámlálák Izráel fiait a Moáb mezőségében, Jérikhó áttellenében a Jordán mellett.

64. Ezek között pedig nem volt senki a Mózesből és Áron papból megszámláltattak közül, amikor megszámlálták vala Izráel fiait a Sinai pusztájában.

4 Móz. 1,1, 4 Móz. 1,3, 4 Móz. 1,64.

65. Mert az ÖrökkéValó mondotta vala nekik: Bizonynyal meghalnak a pusztában; és senki nem maradt meg azok közül, hanem csak Káleb, a Jefunné fia, és Józsué, a Nún fia.

27 Előállának pedig a Czélofhád leányai, aki Héfer fia vala, aki Gileád fia, aki Mákir fia, aki Manasse fia vala, József fiának, Manassénak nemzetségei közül. Ezek pedig az ő leányainak neveik: Makhla, Nóa, Hogla, Milkha és Thircza.

4 Móz. 26,33, Józs. 17,3.

2. És megállának Mózes előtt, és Eleázár pap előtt, és a Gyülekezet előtt, és az egész gyülekezet előtt a Gyülekezet Sátorának nyílásánál, mondván:

3. A mi atyánk meghalt a pusztában, de ő nem volt azoknak seregében, akik összeseregelték volt JaHuWaH ellen a Kóré seregében; hanem az ő bűnéért holt meg, és fiai nem voltak néki.

4 Móz. 16,1, 4 Móz. 14,28, 4 Móz. 14,29, 4 Móz. 14,35, 1 Móz 32,35

4. Miért töröltetnék el a mi atyánknak neve az ő nemzetsége közül, azért, hogy nincsen őnéki fia? Adj örökséget nekünk a mi atyánknak atyjafiai között.

5. Mózes pedig vivé ezeknek ügyét JaHuWaH elé.

6. És szóla JaHuWaH Mózesnek, mondván:

7. Igazat szólnak a Czélofhád leányai: Adj nekik örökségi birtokot az ő atyjoknak atyjafiai között, és szállítsd rájuk az ő atyjoknak örökségét.

4 Móz. 36,2.

8. Izráel fiainak pedig szólj, mondván: Amikor valaki meghal, és fia nem leend annak, akkor adjátok annak örökségét az ő leányának.

9. Ha pedig nem leend néki leánya, akkor adjátok az ő örökségét az ő testvéreinek.

10. Ha pedig nem leendene néki testvérei, akkor adjátok az ő örökségét az ő atya testvéreinek.

11. Ha pedig nem leendene az ő atyjának testvérei, akkor adjátok az ő örökségét annak, aki legközelebbi atyjafia az ő nemzetségéből, és bírja azt. Legyen pedig az Izráel fiainak végezett törvényök, amiképen megparancsolta az ÖrökkéValó Mózesnek.

12. Mondá azután az ÖrökkéValó Mózesnek: Menj fel az Abarim hegyére, és lásd meg a földet, amelyet Izráel fiainak adtam.

5 Móz. 32,48, 5 Móz. 32,50.

13. Miután pedig megláttad azt, takarítatol te is a te népedhez, amiképen oda takarítottát Áron, a te testvéred.

14. Mivelhogya nem engedétek az én beszédemnek a Czin pusztájában, a gyülekezet versengésének idején, hogy megdicsőítettetek volna engemet ama vizeknél az ő szemeik előtt. Ezek a versengésnek vizei Kádesnél a Czin pusztájában.

4 Móz. 20,12.

15. Szóla azért Mózes JaHuWaH-nak, mondván:

16. JaHuWaH, aminden test lelkének Elohimje, rendeljen férfiút a gyülekezet fölé.

4 Móz. 16,22, Zsid. 12,9.

17. Aki kimenjen ő előttök, és aki bemenjen ő előttök, aki kivigye őket, és aki bevigye őket, hogy ne legyen JaHuWaH gyülekezete olyan mint a juhok, amelyeknek nincsen pásztoruk.

1 Kir. 22,17.

18. JaHuWaH pedig mondá Mózesnek: Vedd melléd Józsuét, a Nún fiát, a férfiút, akiben lélek van, és tedd ő reá a Te kezedet.

5 Móz. 3,21, Józs. 1,1.

19. És állasd őt Eleázár pap elé, és az egész gyülekezet elé, és adj néki parancsolatokat az ő szemeik előtt.

20. És a te dicsőségedet közöld ő vele, hogy hallgassa őt Izráel fiainak egész gyülekezete.

21. Azután pedig álljon Eleázár pap elé, és kérdje meg őt az Urimnak ítélete felől JaHuWaH előtt. Az ő szava szerint menjenek ki, és az ő szava szerint menjenek be, ő és Izráel minden fia ő vele, és az egész gyülekezet.

2 Móz. 28,30, 1 Sám. 28,6.

22. Úgy cselekedék azért Mózes, amiképen parancsolta vala JaHuWaH néki; mert vevé Józsuét, és állatá őt Eleázár pap elé és az egész gyülekezet elé.

23. És tevé az ő kezét ő reá, és ada néki parancsolatokat, amiképen szólott vala az ÖrökkéValó Mózes által.

28 És szóla JaHuWaH Mózesnek, mondván:

2. Parancsold meg Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Ügyeljetek, hogy az Én áldozatomat, kenyeremet kedves illatú tűzáldozatul a maga idejében áldozzátok nékem.

3 Móz. 1,2, 3 Móz. 1,11.

3. És mondd meg nekik: Ez a tűzáldozat, amelyet áldozzatok JaHuWaH-nak: egy esztendő, ép bárányokat, naponként kettőt, szüntelen való egészen égőáldozatul.

4. Egyik bárányt reggel készítsd el, a másik bárányt pedig estennen készítsd el.

5. És egy efa lánglisztnek tizedrészét ételáldozatul, megegyítve egy hin sajtolt olajnak negyedrésszel.

2 Móz. 29,38, 2 Móz. 29,41.

6. Ez a szüntelen való egészen égőáldozat, amely Sinai hegyen szereztetett kedves illatú tűzáldozatul JaHuWaH-nak.

7. Annak italáldozatja pedig egy hinnek negyedrésze egy-egy bárányhoz. A szenthelyen adj italáldozatot, jó borból JaHuWaH-nak.

4 Móz. 15,5.

8. A másik bárányt készítsd el estennen, a reggeli ételáldozat és annak italáldozatja szerint készítsd el azt, jóillatú tűzáldozatul JaHuWaH-nak.

9. Szombatnapon pedig áldozz két ép bárányt, esztendőöket, és két tized efa lisztlángot olajjal elegyített ételáldozatul, annak italáldozatjával egybe.

10. Ez a szombati egészen égőáldozat szombatonként, a szüntelen való egészen égőáldozaton és annak italáldozatján kívül.

11. A ti hónapjaitok kezdetén is áldozzatok az ÖrökkéValónak egészen égőáldozatul két fiatal tulkot, egy kost, és hét egyesztendő, ép bárányt.

4 Móz. 10,1, 4 Móz. 10,10.

12. És egy-egy tulok mellé olajjal elegyített három tized efa lánglisztet ételáldozatul, egy-egy kos mellé pedig olajjal elegyített két tized efa lánglisztet ételáldozatul.

13. És egy-egy bárány mellé egy-egy tized efa lisztlángot olajjal elegyítve ételáldozatul; égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat ez az ÖrökkéValónak.

14. Az azokhoz való italáldozat pedig legyen fél hin bor, egy harmad hin egy kos mellé és egy negyed hin egy bárány mellé. Ez a hónapos egészen égőáldozat minden hónap kezdetén, az esztendőnek hónapjai szerint.

15. És egy kecskebakot is készítsetek el bűnért való áldozatul JaHuWaH-nak, a szüntelen való egészen égőáldozaton kívül, annak italáldozatával egyben.

16. Az első hónapban pedig, a hónapnak tizennegyedik napján JaHuWaH Páskhája van.

2 Móz. 12,3, 2 Móz. 12,6, 2 Móz. 12,11.

17. És e hónapnak tizenötödik napján is ünnep van; hét napon át kovásztalan kenyeret egyetek.

3 Móz. 23,6.

18. Első napon legyen szent gyülekezés; semmi foglalkozáshoz tartozó munkát ne végezzetek,

3 Móz. 23,7.

19. Hanem tűzáldozatul egészen égőáldozatot vigyetek JaHuWaH-nak: két fiatal tulkot, egy kost, egy esztendő bárányt hetet, amelyek épek legyenek.

20. És azoknak ételáldozata olajjal elegyített lisztláng legyen; három tized efa tegyetek egy tulok mellé, és két tizedrészt egy kos mellé.

21. Egy-egy bárány mellé egy-egy tizedrészt tegyetek, a hét bárány szerint.

22. És bűnért való áldozatul egy bakot, hogy engesztelés legyen értetek.

23. A reggeli egészen égőáldozaton kívül, (amely szüntelen való égőáldozat) készítsétek el ezeket.

24. Ezek szerint készítsetek naponként hét napon át kenyeret, kedves illatú tűzáldozatul az ÖrökkéValónak; a szüntelen való egészen égőáldozaton kívül készíttessék az, annak italáldozatjával egyben.

25. A hetedik napon is legyen néktek szent gyülekezésetek; semmi foglalkozáshoz tartozó munkát ne végezzetek.

26. A zsengek napján is, amikor új ételáldozatot visztek JaHuWaH-nak a ti hetes ünnepeteken: szent gyülekezésetek legyen néktek; semmi foglalkozáshoz tartozó munkát ne végezzetek.

2 Móz. 23,16.

27. Hanem vigyetek kedves illatú egészen égőáldozatot JaHuWaH-nak: két fiatal tulkot, egy kost, és esztendő bárányt hetet.

28. És azokhoz való ételáldozatul olajjal elegyített háromtized efa lisztlángot egy tulok mellé, két tizedet egy kos mellé.

29. Egy-egy bárány mellé egy-egy tizedrészt, a hét bárány szerint.

30. Egy kecskebakot is, hogy engesztelés legyen értetek.

31. A szüntelen való egészen égőáldozaton és annak égőáldozatján kívül készítsétek ezeket: épek legyenek, azoknak italáldozatjokkal egyben.

29 A hetedik hónapban pedig a hónapnak első napján szent gyülekezések legyen néktek. Semmi foglalkozáshoz tartozó munkát ne végezzetek; kürt zengésének napja legyen az néktek.

3 Móz. 23,24.

2. És készítsetek el kedves illatú egészen égőáldozatot az ÖrökkéValónak, egy fiatal tulkot, egy kos, esztendő ép bárányt hetet.

3. És azokhoz ételáldozatul olajjal elegyített három tized efa lisztlángot a tulok mellé, két tizedrészt a kos mellé;

4. És egy-egy tizedrészt egy-egy bárány mellé, a hét bárány szerint;

5. És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, hogy engesztelés legyen értetek,

6. Az újhold egészen égőáldozatján és annak ételáldozatján kívül, és a szüntelen való egészen égőáldozaton és annak ételáldozatján, és azoknak italáldozatokon kívül, az ő rendjük szerint, kedves illatú tűzáldozatul az ÖrökkéValónak.

7. E hetedik hónapnak tizedik napján is szent gyülekezések legyen néktek; és sanyargassátok meg magatokat, semmi munkát ne végezzetek;

3 Móz. 16,29, 3 Móz. 16,33.

8. És vigyetek JaHuWaH-nak kedves illatú egészen égőáldozatul: egy fiatal tulkot, egy kos, esztendő bárányt hetet, épek legyenek;

9. És azoknak ételáldozatául olajjal elegyített három tized efa lisztlángot a tulok mellé; két tizedrészt az egy kos mellé;

10. Egy-egy tizedrészt egy-egy bárány mellé, a hét bárány szerint.

11. Egy kecskebakot bűnért való áldozatul, az engesztelésre való bűnáldozaton kívül, és a szüntelen való egészen égőáldozaton, annak ételáldozatán és azoknak italáldozatokon kívül.

12. A hetedik hónapnak tizenötödik napján is szent gyülekezések legyen néktek; semmi foglalkozáshoz tartozó munkát ne végezzetek, és JaHuWaH ünnepét hét napon ünnepeljétek.

3 Móz. 23,34, 3 Móz. 23,43.

13. És vigyetek JaHuWaH-nak egészen égőáldozatot, kedves illatú tűzáldozatul: tizenhárom fiatal tulkot, két kos, esztendő bárányt tizennégyet, épek legyenek.

14. És azoknak ételáldozatául olajjal elegyített lisztlángból három tizedrész efát egy-egy tulok mellé, a tizenhárom tulok szerint, két tizedrészt egy-egy kos mellé, a két kos szerint.

15. És egy-egy tizedrészt minden bárány mellé, a tizennégy bárány szerint.

16. És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton, annak ételáldozatján és italáldozatján kívül.

17. Másodnapon pedig tizenkét fiatal tulkot, két kos, tizennégy ép bárányt, esztendőöket.

Ezékias próféta könyve
18. És azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat, a tulok mellé, a kosok mellé, a bárányok mellé, az ő számok szerint, a szokás szerint.

19. És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton, annak ételáldozatján és azoknak italáldozatokon kívül.

20. Harmadnap pedig tizenegy fiatal tulkot, két kos, tizennégy ép bárányt, esztendőöket.

21. És azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat, a tulok mellé, a kosok mellé és a bárányok mellé, az ő számok szerint, a szokás szerint;

22. És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton és annak ételáldozatján és italáldozatján kívül.

23. Negyednapon pedig tíz fiatal tulkot, két kos, tizennégy ép bárányt, esztendőöket.

24. Azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat a tulok mellé, a kosok mellé és a bárányok mellé, az ő számok szerint, a szokás szerint;

25. És egy kecskebakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton, annak ételáldozatján és italáldozatján kívül.

26. És ötödnapon kilencz fiatal tulkot, két kos, tizennégy ép bárányt, esztendőöket;

27. És azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat, a tulok mellé, a kosok mellé és a bárányok mellé, azoknak számok szerint, a szokás szerint.

28. És egy bakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton, annak ételáldozatján és italáldozatján kívül.

29. És hatodnapon nyolcz tulkot, két kos, tizennégy ép bárányt, esztendőöket.

30. És azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat a tulok mellé, a kosok mellé és a bárányok mellé, az ő számok szerint, a szokás szerint;

31. És egy bakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton kívül, annak ételáldozatján és italáldozatján kívül.

32. És hetedik napon hét tulkot, két kos, tizennégy ép bárányt, esztendőöket;

33. És azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat a tulok mellé, a kosok mellé és a bárányok mellé, az ő számok szerint, a szokás szerint;

34. És egy bakot bűnért való áldozatul, a szüntelen való egészen égőáldozaton kívül, annak ételáldozatján és italáldozatján kívül.

35. Nyolczadnapon bezáró ünnepetek legyen néktek, semmi foglalkozáshoz tartozó munkát ne végezzetek;

3 Móz. 23,36.

36. Hanem vigyetek az ÖrökkéValónak egészen égőáldozatot, kedves illatú tűzáldozatul: egy tulkot, egy kos, hét ép bárányt, esztendőöket;

37. Azoknak ételáldozatjokat és italáldozatjokat, a tulok mellé, a kos mellé, és a bárányok mellé, az ő számok szerint, a szokás szerint;

14. És megharaguvék Mózes a hadnak vezetőire, az ezredekre és századosokra, akik megjöttek vala a harcáról.

15. És monda nékik Mózes: Megtartottátok-é életben mind az asszonyokat?

16. Ímé ők voltak, akik Izráel fiait Bálám tanácsából hűtlenségre bírták JaHuWaH ellen a Peór dologában; és lőn csapás JaHuWaH gyülekezetén.

4 Móz. 25,2, 4 Móz. 25,3.

17. Most azért öljetek meg a kisdetek közül minden fineműt; és minden asszonyt is, aki férfit ismert azzal való hálás végett, megöljetek.

18. Minden leánygyermeket pedig, akik nem háltak férfiúval, tartsatok életben magatoknak.

Bir. 21,11, Bir. 21,12.

19. Ti pedig maradjatok a táboron kívül hét napig; a ki megölt valakit, és a ki hullát érintett, mind tisztítsátok meg magatokat harmad és hetednapon, magatokat és foglyaitokat.

4 Móz. 19,11, 4 Móz. 19,12.

20. Minden ruhát, minden bőrből való eszközt, minden kecskeszőrből való készítményt és minden faedényt; tisztítsátok meg magatokat.

21. És monda Eleázár pap a vitézeknek, akik elmentek vala a hadba: Ez a törvény rendelése, amelyet parancsolt vala az ÖrökkéValó Mózesnek:

22. Az aranyat, ezüstöt, rezet, vasat, az ónt és ólmot bizonyára;

23. Minden egyebet is, ami állja a tüzet, vigyetek át a tűzön, és megtisztítatik, de a tisztító vízzel is tisztíttassék meg; mindazt pedig, ami nem állja a tüzet, vízen vigyéték át.

24. Ruháitokat pedig mossátok meg a hetedik napon, és tiszták lesztek: és ezután bemehettek a táborba.

25. Újra szóla JaHuWaH Mózesnek, mondván:

26. Vedd számba az elfoglalt prédát, mind emberben, mind baromban, te és Eleázár, a pap, és a gyülekezet atyáinak fejei.

27. És oszszad a prédát két részre: a hadakozók között, akik hadba mentek, és az egész gyülekezet között.

1 Sám. 30,24.

28. És végy részt JaHuWaH-nak a hadakozó férfiaktól, akik hadba mentek, ötszázból egy lelket, az emberek közül, az ökrök közül, a szamarak közül, és a juhok közül.

29. Azoknak fele részéből vegyéték, és adjad Eleázárnak, a papnak, felemelt áldozatul az ÖrökkéValónak.

30. Az Izráel fiainak járó fele részéből pedig egy elfogottat végy ötvenből: emberekből, ökrökből, szamarakból, juhokból, és minden baromból; és adjad azokat a lévítáknak, akik ügyelnek JaHuWaH hajlékának ügyére.

31. És úgy cselekedék Mózes és Eleázár, a pap, amiképen parancsolta vala JaHuWaH Mózesnek.

Ezékiel próféta könyve
32. És vala az a préda, azaz annak a zsákmánynak, a hadakozó nép zsákmányolt: hatszáz hetvenöt ezer juh.

33. És hetvenhét ezer ökör.

34. És hatvanegy ezer szamar.

35. Emberi lélek pedig: a leányok közül, akik nem ismertek vala férfival való egyesülést, ilyen lélek összesen harminczkét ezer.

36. Vala pedig az egyik fele, azoknak része, akik hadba mentek vala: számszerint háromszáz harminczhét ezer és ötszáz juh.

37. Vala pedig az ÖrökkéValónak része a juhokból: hatszáz és hetvenöt.

38. Az ökör pedig: harminczhat ezer; és azokból JaHuWaH-nak része: hetvenkettő.

39. És a szamar: harmincz ezer és ötszáz; azokból JaHuWaH-nak része: hatvanegy.

40. Emberi lélek pedig tizenhat ezer; és azokból JaHuWaH-nak része: harminczhét lélek.

41. És adá Mózes JaHuWaH-nak részét felemelt áldozatul Eleázárnak, a papnak, amiképen parancsolta vala JaHuWaH Mózesnek.

4 Móz. 18,8, 4 Móz. 18,14.

42. Az Izráel fiainak eső másik fele részéből pedig, amelyet elválasztott Mózes a hadakozó férfiakétól.

43. (Vala pedig a gyülekezetre eső felerész juhokból: háromszáz harminczhét ezer és ötszáz;

44. Ökör: harminczhat ezer;

45. Szamar: harmincz ezer és ötszáz;

46. Emberi lélek: tizenhat ezer)

47. Az Izráel fiainak eső fele részéből pedig egy elfogottat vett Mózes ötvenből, az emberekből és a barmokból; és adá azokat a lévítáknak, akik ügyelnek JaHuWaH hajlékának ügyére, amiképen parancsolta vala JaHuWaH Mózesnek.

48. És járulának Mózeshez a had ezereinek vezetői, az ezredek és századosok.

49. És mondanak Mózesnek: Szolgáid megszámlálták a hadakozó férfiakat, akik a mi kezünk alatt voltak, és senki közülünk el nem vezett.

50. Hoztunk azért az ÖrökkéValónak való áldozatul ki-ki amit talált: aranyeszközöket, karlánczokat, karpereczeket, gyűrűket, fülönfüggőket, nyaklánczokat, hogy engesztelést végezzünk a mi lelkünkért az ÖrökkéValó előtt.

51. És elvevé Mózes és Eleázár, a pap, az aranyat ő tőlök, és a megkészített eszközöket is mind.

52. És mindaz az arany, amelyet felemelt áldozatul vivének JaHuWaH-nak, tizenhat ezer hétszáz és ötven siklus vala az ezeredesektől és századosoktól.

53. A hadakozó férfiak közül ki-ki magának zsákmányolt.

54. Miután elvette vala Mózes és Eleázár, a pap, az aranyat az ezeredesektől és századosoktól, bevivék azt a

gyülekezetnek sátorába, Izráel fiaira való emlékeztetőül
JaHuWaH elé.

gyermekünk pedig a kerített városokban maradnak e
Ezékias próféta könyve miatt.

Józs. 4,12.

32 Rúben fiainak pedig és Gád fiainak igen sok barmok
vala. Amikor látták a Jázér földét és a Gileád földét,
hogyan imé az a hely marhatartani való hely:

2. Eljövénék Gád fiai és Rúben fiai, és szólának
Mózesnek és Eleázárnak, a papnak, és a gyülekezet
fejedelmeinek, mondván:

3. Atárót, Díbon, Jázér, Nimra, Hesbon, Elealé, Sebám,
Nébó és Béon:

4. A föld, amelyet megvert az *ÖrökkéValó* az Izráel
fiainak gyülekezete előtt, baromtartó föld az; a te
szolgáidnak pedig sok marhájok van.

5. És mondának: Hogyha kedvet találtunk a te szemeid
előtt, adassék ez a föld a te szolgáidnak örökségül, ne
vígy minket át a Jordánon.

6. Mózes pedig mondá a Gád fiainak és Rúben fiainak:
Avagy a ti atyátokfiai hadakozni menjenek, ti pedig itt
maradjatok?

7. És miért idegenítitek el Izráel fiainak szívét, hogy
által ne menjenek a földre, amelyet adott nékik az
ÖrökkéValó?

8. A ti atyáitok cselekedtek így, amikor elbocsátám őket
Kádes-Bárneából, hogy nézzék meg azt a földet;

4 Móz. 13,3, 4 Móz. 13,4, 5 Móz. 1,22.

9. Mert felmentek az Eskól völgyéig, és megnézik a
földet, és elidegeníték Izráel fiainak szívét, hogy be ne
menjenek arra a földre, amelyet adott vala nékik az
ÖrökkéValó.

4 Móz. 13,32, 4 Móz. 13,34.

10. Azért megharaguvék JaHuWaH azon a napon, és
megesküvék, mondván:

11. Nem látják meg azok az emberek, akik feljöttek
Égyiptomból, húsz esztendőstől fogva és feljebb, azt a
földet, amely felől megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak
és Jákóbnak, mivelhogy nem tökéletesen jártak Én
utánam;

4 Móz. 14,28, 4 Móz. 14,30.

12. Kivéve a Kenizeus Kálebet, a Jefunné fiát és Józsuét,
a Nún fiát, mivelhogy tökéletesen jártak JaHuWaH után.

13. És megharaguvék JaHuWaH Izráelre, és bujdosztá
őket a pusztában negyven esztendeig; amíg
megemészteték az egész nemzetség, amely gonoszt
cselekedett vala JaHuWaH szemei előtt.

14. És imé feltámadtatok a ti atyáitok helyett, bűnös
emberek maradékai, hogy az *ÖrökkéValó* haragjának
tűzét még öregbítsétek Izráel ellen.

15. Hogyha elfordultok az ő utaitól, még tovább is
otthagytok őt a pusztában, és elvesztitek mind az egész
népet.

16. És járulának közelebb ő hozzá, és mondának:
Barmainknak juhaklokat építünk itt, és a mi
kicsinyeinknek városokat;

17. Magunk pedig felfegyverkezve, készséggel megyünk
Izráel fiai előtt, míg beviszszük őket az ő helyökre;

18. Vissza nem térünk addig a mi házainkhoz, amíg
Izráel fiai közül meg nem kapja ki-ki az ő örökségét.

19. Mert nem veszünk mi részt az örökségben ő velök a
Jordánon túl és tovább, mivelhogy meg van nekünk a mi
örökségünk a Jordánon innen napkelet felől.

20. És mondá nékik Mózes: Ha azt cselekszitek, amit
szóltok; ha JaHuWaH előtt készültök fel a hadra;

21. És átmegy közületek minden fegyveres a Jordánon
JaHuWaH előtt, míg kiűzi az ő ellenségeit maga előtt;

22. És csak azután tértek vissza, ha az a föld meghódol
JaHuWaH előtt: akkor ártatlanok lesztek JaHuWaH előtt,
és Izráel előtt, és az a föld birtokotokká lesz néktek
JaHuWaH előtt.

23. Hogyha nem így cselekesztek, imé vétkeztek
JaHuWaH ellen; és gondoljátok meg, hogy a ti
bűnötöknek büntetése utólér benneteket!

24. Építsetek magatoknak városokat a ti kicsinyeitek
számára, és a ti juhaitoknak aklokat; de amit fogadtatok,
azt megcselekedjétek.

25. És szólának Gád fiai és Rúben fiai Mózesnek,
mondván: A te szolgáid úgy cselekesznek, amint az én
ÖrökkéValóm parancsolja.

26. A mi kicsinyeink, feleségeink, juhaink és mindenféle
barmaink ott lesznek Gileád városaiban;

27. A te szolgáid pedig átmennek mindnyájan hadra
felkészülve, harcolni az *ÖrökkéValó* előtt, amiképen az
én *ÖrökkéValóm* szól.

28. Parancsot ada azért ő felőlök Mózes Eleázárnak, a
papnak, és Józsuénak a Nún fiának, és az Izráel fiai
törzseiből való atyák fejének.

Józs. 1,1.

29. És mondá nékik Mózes: Ha átmennek a Gád fiai és a
Rúben fiai veletek a Jordánon, mindnyájan hadakozni
készen JaHuWaH előtt, és meghódol a föld ti előttetek:
akkor adjátok nékik a Gileád földét birtokul.

30. Ha pedig nem mennek át fegyveresen veletek, akkor
veletek kapjanak birtokot a Kanaán földén.

31. És felelének a Gád fiai és a Rúben fiai, mondván: A
mit mondott JaHuWaH a te szolgáidnak, akképen
cselekeszünk.

32. Mi átmegyünk fegyveresen JaHuWaH előtt a Kanaán
földre, de miénk legyen a mi örökségünknek birtoka a
Jordádon innen.

33. Nékik adá azért Mózes, tudniillik a Gád fiainak, a
Rúben fiainak és a József fiának, Manasse féltörzsének,
Szihonnak, az Emoreusok királyának országát, és
Ógnak, Básán királyának országát; azt a földet az ő
városaival, határaival, annak a földnek városait
köröskörül.

5 Móz. 3,12, 5 Móz. 3,13, Józs. 13,8, Józs. 15,24, Józs. 15,29.

34. És megépítik a Gád fiai Dibont, Ataróthot, Aroért,

35. Atróth-Sofánt, Jázért, Jogbehát,

36. Beth-Nimrát, és Beth-Haránt, kerített városokat juhaklokkal egyben.

37. A Rúben fiai pedig megépíték Hesbont, Elealét, Kirjáthaimot,

38. Nébót, Baál-Meont, (változtatott néven nevezve) és Sibmát. És új neveket adának a városoknak, amelyeket építének.

39. Mákirnak, a Manasse fiának fiai pedig Gileádba vonulának, és belevék azt, és kiüzék az Emoreust, aki ott vala.

40. Adá azért Mózes Gileádot Mákirnak, a Manasse fiának, és lakozék abban.

1 Móz. 50,23.

41. Jáir pedig, a Manasse fia elméne, és bevév azoknak falvait, és hívá azokat Jáir falvainak.

1 Krón. 2,22.

42. Nóbah is elméne, és bevév Kenáthot és annak városait, és hívá azt Nóbáhnak, a maga nevérol.

33 Ezek Izráel fiainak szállásai, akik kijövének Egyiptom földéből az ő seregeik szerint Mózes és Áron vezetése alatt.

2. (Megírá pedig Mózes az ő kijövetelöket az ő szállásaik szerint, az ÖrökkéValó rendeletére.) Ezek az ő szállásaik, az ő kijövetelök szerint.

3. Elindulának Rameszeszből az első hónapban, az első hónap tizenötödik napján. A Páskha után való napon jövének ki Izráel fiai felemelt kézzel, az egész Egyiptom láttára.

2 Móz. 12,37.

4. (Az égyiptombeliek pedig temetik vala azokat, akiket megölt vala JaHuWaH ő közöttök, minden elsőszülöttjüket; elohimeiken is ítéletet tartott vala JaHuWaH)

2 Móz. 12,12.

5. És elindulának Izráel fiai Rameszeszből, és tábort ütének Szukkótban.

6. És elindulának Szukkótból, és tábort ütének Ethámban, amely van a pusztának szélén.

2 Móz. 13,20.

7. És elindulának Ethámból, és fordulának Pihahiróth felé, amely van Baál-Czefon előtt, és tábort ütének Migdol előtt,

2 Móz. 14,2.

8. És elindulának Pihahiróthból, és átmenének a tenger közepén a pusztába; és menének három napi járásnyira az Ethám pusztáján; és tábort ütének Márában.

2 Móz. 15,23.

9. És elindulának Márából, és jutának Élimbe; Élimben pedig vala tizenkét kútfő és hetven pálmafa; és tábort ütének ott.

2 Móz. 15,27.

10. És elindulának Élimből, és tábort ütének a Veres tenger mellett.

11. És elindulának a Veres tengertől, és tábort ütének a

~~Ezékias próféta könyve~~

2 Móz. 16,1.

12. És elindulának a Szin pusztájából, és tábort ütének Dofkában.

13. És elindulának Dofkából, és tábort ütének Álúsban.

14. És elindulának Álusból, és tábort ütének Refidimben, de nem vala ott a népnek inni való vize.

2 Móz. 17,1.

15. És elindulának Refidimből, és tábort ütének a Sinai pusztájában.

2 Móz. 19,1.

16. És elindulának a Sinai pusztájából, és tábort ütének Kibrót-Thaavában.

4 Móz. 11,34, 4 Móz. 11,35.

17. És elindulának Kibrót-Thaavából, és tábort ütének Haserótban.

4 Móz. 11,35.

18. És elindulának Haserótból, és tábort ütének Rithmában.

19. És elindulának Rithmából, és tábort ütének Rimmon-Péreczben.

20. És elindulának Rimmon-Péreczből, és tábort ütének Libnában.

21. És elindulának Libnából, és tábort ütének Risszában.

22. És elindulának Risszából, és tábort ütének Kehélátban.

23. És elindulának Kehélátból, és tábort ütének a Séfer hegyénél.

24. És elindulának a Séfer hegyétől és tábort ütének Haradában.

25. És elindulának Haradából, és tábort ütének Makhélótban.

26. És elindulának Makhélótból, és tábort ütének Tháhátban.

27. És elindulának Tháhátból, és tábort ütének Thárahban.

28. És elindulának Thárahból, és tábort ütének Mitkában.

29. És elindulának Mitkából, és tábort ütének Hasmonában.

30. És elindulának Hasmonából, és tábort ütének Moszérótban.

31. És elindulának Moszérótból, és tábort ütének Bené-Jaakánban.

32. És elindulának Bené-Jaakánból, és tábort ütének Hór-Hagidgádban.

33. És elindulának Hór-Hagidgádból, és tábort ütének Jotbathában.

34. És elindulának Jotbathából, és tábort ütének Abronában.

35. És elindulának Abronából, és tábort ütének Eczjon-Geberben.

36. És elindulának Eczjon-Geberből, és tábort ütének Czin pusztájában; ez Kádes.

4 Móz. 20,1

37. És elindulának Kádesből, és tábort ütének a a Hór hegyénél, az Edom földének szélén.

4 Móz. 20,22, 4 Móz. 20,29.

38. Felméne pedig Áron, a pap, a Hór hegyére JaHuWaH rendelése szerint, és meghala ott a negyvenedik esztendőben, Izráel fiainak Egyiptom földéből való kijövetelők után, az ötödik hónapban, a hónap elsején.

39. Áron pedig száz és huszonhárom esztendős vala, amikor meghala a Hór hegyén.

40. Hallott pedig a Kananeus, Arad királya (ez pedig dél felől lakozik vala a Kanaán földén) Izráel fiainak jövelete felől.

4 Móz. 21,1.

41. És elindulának a Hór hegyétől, és tábort ütének Czalmonában.

42. És elindulának Czalmonából, és tábort ütének Púnonban.

43. És elindulának Púnonból, és tábort ütének Obothban.

44. És elindulának Obothból, és tábort ütének Ijé-Abárimban, a Moáb határán.

4 Móz. 21,10, 4 Móz. 21,11.

45. És elindulának Ijé-Abárimból, és tábort ütének Dibon-Gádban.

46. És elindulának Dibon-Gádból, és tábort ütének Almon-Diblathaimban.

47. És elindulának Almon-Diblathaimból, és tábort ütének az Abarim hegységénél, Nébó ellenében.

5 Móz. 32,49, 5 Móz. 32,50.

48. És elindulának az Abarim hegységétől, és tábort ütének a Moáb mezőségén, a Jordán mellett, Jérikhó ellenében.

49. Tábort ütének pedig a Jordán mellett, Beth-Hajjesimóthtól Abel-Hassittimig, a Moáb mezőségén.

Józs. 2,1.

50. És szóla az ÖrökkéValó Mózesnek a Moáb mezőségén, a Jordán mellett, Jerikhó ellenében, mondván:

51. Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Amikor átmertek ti a Jordánon a Kanaán földre:

52. Űzzétek ki akkor a földnek minden lakosát a ti színetek elől, és vesszétek el minden írott képeiket, és minden öntött bálványképeiket is elveszétek, és minden magaslataikat rontsátok el!

5 Móz. 20,16, 5 Móz. 20,18, 5 Móz. 7,2, 5 Móz. 7,3, 5 Móz. 7,5.

53. Űzzétek ki a földnek lakóit, és lakozzatok abban; mert néktek adtam azt a földet, hogy bírjátok azt.

54. Azt a földet pedig sorsvetés által vegyétek birtokotokba a ti nemzetségeitek szerint. A nagyobb számúnak nagyobbítsátok az ő örökségét, akisebb számúnak kisebbitsd az ő örökségét. A hová a sors esik valaki számára, az legyen az övé. A ti atyáitoknak törzsei szerint vegyétek át birtokotokat.

4 Móz. 26,54, 4 Móz. 26,55.

55. Ha pedig nem űzitek ki annak a földnek lakosait a ti színetek elől, akkor, akiket meghagytok közülök, szállakká lesznek a ti szemeitekben, és tövisekké a ti

oldalaitokban, és ellenségeitek lesznek néktek a földön, ~~Ezékiaher próféta könyve.~~

2 Móz. 34,12, 2 Móz. 34,16, Józs. 23,13.

56. És akkor amiképen gondoltam, hogy cselekszem azokkal, úgy cselekszem majd veletek.

34 És szóla az ÖrökkéValó Mózesnek, mondván:

2. Parancsold meg Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Hogyha bementek ti a Kanaán földre; (ez a föld, amely örökségül esik néktek, tudniillik a Kanaán föld az ő határai szerint),

3. Akkor legyen a ti déli oldalatok a Czin pusztájától fogva Edom határáig, és legyen a ti déli határotok a Sós tenger végétől napkelet felé.

Józs. 15,1, Józs. 15,2.

4. És kerüljön a határ dél felől az Akrabbim hágójaig, és menjen át Czinig, és a vége legyen Kádes-Barneától délre; és menjen tova Haczár-Adárig, és menjen Aczmonig.

Józs. 15,3.

5. Azután kerüljön a határ Aczmontól Egyiptom patakáig, a vége pedig a tengernél legyen.

1 Móz. 15,18.

6. A napnyugoti határotok pedig legyen néktek a nagy tenger; ez legyen néktek a napnyugoti határotok.

7. Ez legyen pedig a ti északi határotok: a nagy tengertől fogva vonjak határt a Hór hegyének.

8. A Hór hegyétől vonjak határt a Hamáthba való bejárásig; a határnak vége pedig Czedádnál legyen.

9. És tovamenjen a határ Zifronig, a vége pedig Haczar-Enán legyen. Ez legyen néktek az északi határotok.

10. A napkeleti határt pedig vonjátok Haczar-Enántól Sefámig.

11. És hajoljon le a határ Sefámtól Ribláig, Aintól napkeletre; és újra hajoljon le a határ, és érje a Kinnéreth tenger partját napkelet felé.

12. Azután hajoljon le a határ a Jordán felé, a vége pedig a Sós tenger legyen. Ez legyen a ti földetek az ő határai szerint köröskörül.

13. És parancsolj ada Mózes Izráel fiainak, mondván: Ez az a föld, amelyet sors által vesztek birtokotokba, amely felől parancsolj ada JaHuWaH, hogy adjam azt kilencz törzsnek, és fél törzsnek;

14. Mert megkapták a Rúbeniták fiainak törzse az ő atyáiknak háza szerint, a Gáditák fiainak törzse, az ő atyáiknak háza szerint, és a Manasse fél törzse is, megkapták az ő örökségüket.

15. Két törzs és egy fél törzs megkapta az ő örökségét a Jordánon túl, Jérikhó ellenében napkelet felől.

4 Móz. 32,5, 4 Móz. 32,33.

16. Szóla azután az ÖrökkéValó Mózesnek, mondván:

17. Ezek azoknak a férfiaknak nevei, akik örökségül fogják néktek elosztani azt a földet:

Eleázár, a pap, és Józsué, a Nún fia.

Józs. 14,1.

18. És törzsenként egy-egy fejedelmet vegyetek mellétek a földnek örökségül való elosztására.

19. Ezek a férfiaknak nevei: a Júda törzséből Káleb, a Jefunné fia.

20. A Simeon fiainak törzséből Sámuel, az Ammihúd fia.

21. A Benjámin törzséből Elidád, akiszlon fia.

22. A Dán fiainak törzséből Bukki fejedelem, a Jógli fia.

23. A József fia közül, a Manasse fiainak törzséből Hanniél fejedelem, az Efód fia.

24. Az Efraim fiainak törzséből Kemuél fejedelem, a Siftán fia.

25. És a Zebulon fiainak törzséből Eliczáfán fejedelem, a Parnák fia.

26. És az Izsakhár fiainak törzséből Paltiel fejedelem, az Azzán fia.

27. És az Áser fiainak törzséből Akhihúd fejedelem, a Selómi fia.

28. És a Nafthali fiainak törzséből Pédahél fejedelem, az Ammihúd fia.

29. Ezek azok, akiknek megparancsolá az ÖrökkéValó, hogy örökséget osszanak Izráel fiainak a Kanaán földén.

35 És szóla az ÖrökkéValó Mózesnek a Moáb mezőségén a Jordán mellett, Jérikhó ellenében, mondván:

2. Parancsold meg Izráel fiainak, hogy adjanak a lévítáknak az ő örökségi birtokukból lakásra való városokat; a városokhoz pedig adjatok azok környékén legelőt is a lévítáknak;

Józs. 21,2, Józs. 21,3.

3. Hogy legyenek nekik a városok lakóhelyekül, a legelők pedig legyenek az ő barmaiknak, jószágaiknak és mindenféle állatoknak.

4. És azoknak a városoknak legelői, amelyeket a lévítáknak adtok, a város falától és azon kívül, ezer singnyire legyenek köröskörül.

5. Mérjete azért a városon kívül, napkelet felől két ezer singet, dél felől is kétezer singet, napnyugot felől kétezer singet, és észak felől kétezer singet; és a város legyen középsben. Ez legyen számukra a városok legelője.

6. A városok közül pedig, amelyeket a lévítáknak adtok, hat legyen menedékváros, amelyeket azért adjatok, hogy oda szaladjon a gyilkos; és azokon kívül adjatok negyvenkét várost.

Józs 21,21, 4 Móz 35,11

7. Mind a városok, amelyeket adnotok kell a lévítáknak, negyvennyolc város, azoknak legelőivel egyben.

8. Amely városokat pedig Izráel fiainak örökségéből adtak, azokhoz attól, akinek több van, többet vegyetek, és attól, akinek kevesebb van, kevesebbet vegyetek; mindenik az ő örökségéhez képest, amelyet örökölt kapott, adjon az ő városaiból a lévítáknak.

9. És szóla JaHuWaH Mózesnek, mondván:

10. Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Amikor átmentek ti a Jordánon a Kanaán földére:

11. Válaszszatok ki magatoknak városokat, amelyek menedékvárosok legyenek, hogy oda szaladjon a gyilkos, aki történetből öl meg valakit.

Józs. 20,2, Józs. 20,6, 2 Móz. 21,13, 2 Móz. 21,14, 4 Móz. 35,15.

12. És legyenek azok a ti városaitok menedékül a vérbosszuló ellen, és ne haljon meg a gyilkos, amíg ítéletre nem áll a gyülekezet elé.

13. Amely városokat pedig oda adtok, azok közül hat legyen néktek menedékvárosul.

14. Három várost adjatok a Jordánon túl, és három várost adjatok a Kanaán földén; menedékvárosok legyenek azok.

15. Izráel fiainak és a jövevénynek, és az ő közöttök lakozónak menedékül legyen az a hat város, hogy oda szaladjon az, aki történetből öl meg valakit.

3 Móz. 25,35, 5 Móz. 19,4, 5 Móz. 19,5.

16. De ha valaki vaseszközzel úgy üt meg valakit, hogy meghal, gyilkos az; halállal lakoljon a gyilkos.

2 Móz. 21,14.

17. És ha kézben levő kövel, amelytől meghalhat, üti meg úgy, hogy meghal, gyilkos az; halállal lakoljon a gyilkos.

18. Vagy ha kézben lévő faeszközzel, amelytől meghalhat, üti meg úgy, hogy meghal, gyilkos az; halállal lakoljon a gyilkos.

19. A vérbosszuló rokon ölje meg a gyilkost; mihelyt találkozik vele, ölje meg azt.

20. Hogyha gyűlölségből taszítja meg őt, vagy szántszándékkal úgy hajít valamit reá, hogy meghal;

5 Móz. 19,11, 5 Móz. 19,13, 2 Móz. 21,14.

21. Vagy ellenségeskedésből kezével üti meg azt úgy, hogy meghal: halállal lakoljon az, aki ütötte; gyilkos az, a vérbosszuló rokon ölje meg azt a gyilkost, mihelyt találkozik vele.

5 Móz 19,11, 5 Móz 19,13, 2 Móz 21,14.

22. Ha pedig hirtelenségből, ellenségeskedés nélkül taszítja meg őt; vagy nem szántszándékból hajít reá akármiféle eszközt;

23. Vagy akármiféle követ, amelytől meghalhat, úgy ejt valakire, akit nem látott, hogy meghal, holott nem volt ő annak ellensége, sem nem kereste annak vesztét:

24. Akkor ítéljen a gyülekezet az agyonütő között és a vérbosszuló rokon között e törvények szerint.

25. És mentse ki a gyülekezet a gyilkost a vérbosszuló rokonnak kezéből, és küldje vissza azt a gyülekezet az ő menedékvárosába, amelybe szaladott vala, és lakozzék abban, míg meghal a főpap, aki felkenetett a szent olajjal.

26. Ha pedig kimegy a gyilkos az ő menedékvárosának határából, amelybe szaladott vala;

27. És találja őt a vérbosszuló rokon az ő menedékvárosának határán kívül, és megöli az a vérbosszuló rokon a gyilkost; nem lesz annak vére ő rajta;

28. Mert az ő menedékvárosában kell lagnia a főpap haláláig; a főpap halála után pedig visszatérhet a gyilkos az ő örökségének földére.
29. És legyenek ezek néktek ítéletre való rendelések a ti nemzetségeitek szerint, minden lakhelyeteken.
30. Ha valaki megöl valakit, tanúk szavára gyilkolják meg a gyilkost; de egy tanú nem lehet elég tanú senki ellen, hogy meghaljon. *5 Móz. 17,6, 5 Móz. 19,15.*
31. Az olyan gyilkos életéért pedig ne vegyetek el váltságot, aki halálra való gonosz, hanem halállal lakoljon.
32. Attól se vegyetek váltságot, aki az ő menedékvárosába szaladt, hogy visszamehessen és otthon lakozzék a főpap haláláig.
33. És meg ne fertőztessétek a földet, amelyben lesztek; mert a vér, az megfertézteti a földet, és a földnek nem szereshető engesztelés a vér miatt, amely kiontatott azon, csak annak vére által, aki kiontotta azt.
34. Ne tisztátalanítsd meg azért azt a földet, amelyben laktok, amelyben én is lakozom; mert én, *az ÖrökkéValó*, Izráel fiai között lakozom.
- 36** Járulának pedig Mózeshez az atyák fejei a Gileád fiainak nemzetségéből, aki Mákirnak, Manasse fiának fia vala, a József fiainak nemzetségéből, és szólának Mózes előtt és Izráel fiai atyáinak fejedelmei előtt.
2. És mondanak: Az én uramnak megparancsolta *az ÖrökkéValó*, hogy sors által adja ezt a földet örökségül Izráel fiainak; de azt is megparancsolta JaHuWaH az én uramnak, hogy a mi atyánkfiának, Czélofhádnak örökségét adja oda az ő leányainak. *4 Móz. 27,1, 4 Móz. 27,7, Józs. 17,3, Józs. 17,6.*
3. És ha Izráel fiai közül valamely más törzs fiaihoz mennek feleségül: elszakasztatik az ő örökségök a mi atyáink örökségétől, és oda csatoltatik az annak a törzsnek örökségéhez, amelynél feleségül lesznek; a mi örökségünk pedig megkisebbedik.
4. És amikor Izráel fiainál a kürtzengés ünnepe lesz, az ő örökségök akkor is annak a törzsnek örökségéhez csatoltatik, amelynél feleségül lesznek. Eképen a mi atyáink törzseinek örökségéből vétetik el azok öröksége. *3Móz. 25,10, 3 Móz. 25,13.*
5. Parancsot ada azért Mózes Izráel fiainak *az ÖrökkéValó* rendelete szerint, mondván: A József fiainak törzse igazat szól.
6. Ez az, amit parancsolt JaHuWaH a Czélofhád leányai felől, mondván: Akihez jónak látják, ahhoz menjenek feleségül, de csak az ő atyjok törzsének háznépéből valóhoz menjenek feleségül,
7. Hogy át ne szálljon Izráel fiainak öröksége egyik törzsről a másik törzsre; hanem Izráel fiai közül ki-ki ragaszkodjék az ő atyái törzsének örökségéhez.
8. És minden leányzó, aki örökséget kap Izráel fiainak törzséből, az ő atyja törzsebeli háznépéből valóhoz menjen feleségül, hogy Izráel fiai közül ki-ki megtartsa az ő atyáinak örökségét.
9. És ne szálljon az örökség egyik törzsről a másik törzsre, hanem Izráel fiainak törzsei közül ki-ki ragaszkodjék az ő örökségéhez.
10. Amiképen megparancsolta vala *az ÖrökkéValó* Mózesnek, a képen cselekedtek vala a Czélofhád leányai. *4 Móz. 27,1.*
11. Mert Makhla, Thircza, Hogla, Milkha, Hogla, Milkha és Nóa, a Czélofhád leányai, az ő nagybátyjok fiaihoz mentek vala feleségül;
12. A József fiának, Manassé fiainak nemzetségéből valókhöz mentek vala feleségül; és lőn azoknak öröksége, az ő atyjok nemzetségének törzsénél.
13. Ezek a parancsolatok és végzések, amelyeket Mózes által parancsolt JaHuWaH Izráel fiainak, Moáb mezőségén a Jordán mellett, Jerikhó ellenében.

Ezékiel próféta könyve
Mózes V. könyve - a Törvény summája

I Ezek az igék, amelyeket szólott Mózes az egész Izráelnek, a Jordánon túl a pusztában, a mezőségen, a Veres tenger ellenében, Párán és Tófel, és Lábán és Haczeróth, és Dizaháb között.

2. Tizenegy napi járóföldön Hórebtől fogva, a Szeir hegyének menve, Kádes-Barneáig.

2 Móz. 3,1., 2 Móz. 3,2., 5 Móz. 1,19.

3. Lőn pedig a negyvenedik esztendőben, a tizenegyedik hónapban, a hónapnak első napján, szóla Mózes az Izráel fiainak mind a szerint, amint parancsolt vala JaHuWaH (*az ÖrökkéValó*) néki azok felől.

4. Minekutána megverte vala Szihont az Emoreusok királyát, aki lakik vala Hesbonban, és Ógot, Básánnak királyát Edreiben, aki lakik vala Astháróthban:

4 Móz. 21,23., 4 Móz. 21,35.

5. A Jordánon túl, a Moáb földén, kezdé Mózes magyarázni ezt a törvényt, mondván:

4 Móz. 22,1.

6. *Az ÖrökkéValó*, a mi Elohimünk (*Igaz Teremtőnk*) szólott nekünk a Hóreben, ezt mondván: Elég ideig laktatok e hegy alatt;

7. Forduljatok meg, és induljatok, és menjetek az Emoreusok hegyére, és annak minden szomszéd vidékére, a mezőségen, és a hegyes-völgyes földön, és dél felé, és a tengernek partján, a Kananeusok földére és a Libánusra, a nagy folyóvízig, az Eufrates folyóig.

8. Ímé előtökbe adtam a földet; menjetek be, és bírjátok azt a földet, amely felől megesküdt *az ÖrökkéValó* a ti atyáitoknak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy nékik adja, és ő utánok az ő magvoknak.

1 Móz. 15,18., 1 Móz. 15,21., 1 Móz. 26,3., 1 Móz. 28,13.

9. És szólottam vala néktek abban az időben, ezt mondván: Nem viselhetlek egymagam titeket;

5 Móz. 1,12., 2 Móz. 18,18., 2 Móz. 18,25., 4 Móz. 11,14.

10. *Az ÖrökkéValó*, a ti *Igaz Teremtőtök* megsokasított titeket elannyira, hogy oly sokan vagytok ti most, mint az égnek csillagai.

1 Móz. 15,5.

11. JaHuWaH, a ti atyáitoknak Elohimje szaporítson meg titeket ezerszerre is inkább, mint most vagytok, és áldjon meg titeket, amiképen ígérte néktek!

2 Sám. 24,3.

12. Miképen viselhetném én egymagam a terheiteket és a ti bajaitokat és a ti pereiteket?

5 Móz. 1,9.

13. Válaszszatok magatoknak bölcs, értelmes és a ti törzseitekben ismeretes férfiakat, és én azokat előljáróitokká teszem.

14. És felelétek nékem, és mondatok: Jó dolog, amit mondál, hogy míveled azt.

15. Vevém azért a ti törzseiteknek főbjeit, a bölcs és ismeretes férfiakat, és tevém őket előljáróitokká: ezredesekké, századosokká, ötvenedesekké, tizedesekké és tisztartókká, a ti törzseitek szerint.

2 Móz. 18,25., 4 Móz. 11,16., 4 Móz. 11,17.

16. És megparancsolám abban az időben a ti bírítóknak, mondván: Hallgassátok ki atyátokfiait, és ítéljetez igazságosan mindenkit, az ő atyjafiaival és jövevényeivel egyben.

17. Ne legyetek személyválogatók az ítéletben: kicsinyt úgy, mint nagyot hallgassatok ki; ne féljetez senkitől, mert az ítélet Elohimé; ami pedig nehéznek tetszik néktek, én előmbe hozzátok, és én meghallgatom azt.

3 Móz. 19,15., 2 Krón. 19,6., 2 Krón. 19,8.

18. És megparancsoltam néktek abban az időben mindent, amit cselekedjetez.

19. Azután elindulánk a Hórebtől, és bejártuk ama nagy és rettenetes pusztát, amelyet láttatok, az Emoreusok hegyének menve, amiképen parancsolt volt JaHuWaH, a mi Elohimünk nekünk; és eljutánk Kádes-Barneához.

4 Móz. 13,1.

20. És mondam néktek: Eljutottatok az Emoreusok hegyéig, amelyet *az ÖrökkéValó*, a mi *Igaz Teremtőnk* ad nekünk.

21. Ímé elődbe adta JaHuWaH, a te Elohimed ezt a földet: menj fel, bírjad azt, amiképen megmondotta JaHuWaH, a te atyáidnak Elohimje néked; ne félj, és meg ne rettenj!

22. Ti pedig mindnyájan hozzám járulátok és mondatok: Küldjünk embereket előre, hogy kémleljék meg nekünk azt a földet, és hozzanak nekünk hírt az út felől, amelyen felmenjünk, és a városok felől, amelyekbe bevonuljunk.

23. És tetszék nékem ez a beszéd, és vevék közületek tizenkét férfiút, minden törzsből egyet-egyet.

4 Móz. 13,2., 4 Móz. 13,3.

24. És fordulának és felmenének a hegyre, és eljutának az Eskől völgyéig, és kikémlelék azt.

4 Móz. 13,23., 4 Móz.

13,28

25. És vőnek kezeikbe annak a földnek gyümölcséből, és alá hozák hozzánk, és hírt hozának nekünk és mondanak: Jó az a föld, amelyet JaHuWaH, a mi Elohimünk ad nekünk.

26. De ti nem akartatok felmenni; hanem pártot ütétek JaHuWaH-nak, a ti Elohimeteknek parancsa ellen.

4 Móz. 14,2., 4 Móz. 14,4.

27. És zúgolódátok a ti sátoraitokban, és mondatok: mivelhogy gyűlöl minket JaHuWaH, azért hozott ki minket Egyiptom földéből, hogy adjon minket az Emoreus kezébe, és elpusztítson minket.

28. Hová mennénk fel mi? A mi atyáinkfiai megrettenték a mi szíveinket, mondván: Az a nép nagyobb és szálasabb nálunknál; a városok nagyok és megerősítették az égig; még Anák fiaikat is láttunk ott!

1 Móz. 11,4., 5 Móz. 9,1.

29. Akkor mondtam néktek: Ne rettegjétek és ne féljétek azoktól;

30. JaHuWaH, a ti Igaz Teremtőtök, Aki elöttetek megy, ő hadakozik ti érettetek mind a szerint, amint cselekedett vala veletek Égyiptomban a ti szemeitek előtt;

4 Móz. 14,6., 4 Móz. 14,9., 2 Móz. 14,14., 2 Móz. 14,15., Józ. 10,14.

31. És a pusztában, ahol láttad, hogy úgy hordozott téged JaHuWaH, a te Elohimed, amiképen hordozza az ember az ő fiát, mind az egész úton, amelyen jártatok, míg jutátok e helyre.

32. Mindazáltal nem hívétek JaHuWaH-nak, a ti Elohimeteknek.

33. Aki elöttetek jár vala az úton, hogy helyet szemeljen ki néktek, ahol táborozzatok, éjjel tűzben, hogy megmutassa néktek az utat, amelyen járjatok, és felhőben nappal.

2 Móz. 13,21, 2 Móz. 40,36, 2 Móz. 40,37

34. Meghallá pedig JaHuWaH beszédetek szavát, és megharaguvék, és megesküvék, mondván:

4 Móz. 14,21., 4 Móz. 14,24.

35. E gonosz nemzetségből való emberek közül egy sem látja meg azt a jó földet, amely felől megesküdtem, hogy a ti atyáitoknak adom;

36. Kivéve Kálebet, a Jefunné fiát; ő meglátja azt, és ő néki adom azt a földet, amelyet tapodott, és az ő fiainak, mert tökéletességgel követte az ÖrökkéValót.

4 Móz. 14,21., 4 Móz. 14,24.

37. Még én reám is megharaguvék JaHuWaH miattatok, mondván: Te sem mégy oda be!

4 Móz. 20,8., 4 Móz. 20,11., 4 Móz. 20,12.

38. Józsué, a Nún fia, aki áll te előtted, ő megy be oda; azért biztassad őt, mert ő osztja el az örökséget Izráelnek.

4 Móz. 13,9., 4 Móz. 14,30., Józ. 14,1.

39. És a ti kicsinyeitek, akikről szólátok, hogy prédául lesznek, és a ti fiaitok, akik nem tudnak most sem jót, sem gonoszt, azok mennek be oda, mert nékik adom azt, és ők bírják azt.

4 Móz. 14,31.

40. Ti pedig forduljatok vissza, és induljatok a pusztába, a Veres tenger felé.

41. És azt felelétek, és azt mondatok nékem: Vétkeztünk JaHuWaH ellen, mi felmegyünk és hadakozunk mind aszerint, amint parancsolta nekünk az ÖrökkéValó, a mi Igaz Teremtőnk!

És felövezétek magatokat, ki-ki az ő harci eszközeivel, és készek valátok felmenni a hegyre.

4 Móz. 14,40.

42. Mondá pedig az ÖrökkéValó nékem: Mondd meg az Izráelnek, hogy ne féljétek fel, és ne harcoljatok, mert nem vagyok közöttetek: hogy meg ne verettesetek a ti ellenségeitektől.

4 Móz. 14,42., 4 Móz. 14,43.

43. És megmondánám néktek, de nem hallgattatok rám, hanem pártot ütöttetek JaHuWaH parancsolata ellen, és vakmerősködétek, és felmenétek a hegyre.

44. De kijöve az Emoreus, aki lakik vala azon a hegyen, ti ellenetek, és megkergetének titeket, mint a méhek szokták cselekedni, és vagdaltak vala titeket Szeirtől Hormáig.

45. És visszatérétek onnét, és sírátok az ÖrökkéValó előtt, de nem hallgatá meg az ÖrökkéValó a ti szavakat, és nem figyele rátok.

46. És sok időn át lakozátok Kádesben, ameddig ott lakozátok.

2 Annakutána megfordulánk, és indulánk a pusztába a Veres tenger felé, amiképen szólott vala nékem JaHuWaH, és kerülgettük a Szeir hegyét sok ideig.

4 Móz. 14,25.

2. De szóla JaHuWaH nékem, mondván:

3. Elég már e hegyet kerülgetnetek, forduljatok észak felé.

5 Móz. 2,14.

4. Parancsolj azért a népnek, mondván: Amikor általmentek a ti atyátokfiainak, az Ézsau fiainak határán, akik Szeirben lakoznak: jóllehet félnek tőletek, mindazáltal igen vigyázzatok!

4 Móz. 20,14.

5. Ne ingereljétek őket, mert nem adok az ő földjükből néktek egy talpalatnyit sem; mert Ézsauinak adtam a Szeir hegyét örökségül.

1 Móz. 36,8.

6. Pénzen vásároljatok tőlük enni valót, hogy egyetek, és vizet is pénzen vegyetek tőlük, hogy igyatok,

4 Móz. 20,19.

7. Mert JaHuWaH, a te Elohimed megáldott téged a Te kezeden minden munkájában; tudja, hogy e nagy pusztaságon jársz; immár negyven esztendeje veled van JaHuWaH, a te Elohimed; nem szűkölködtél semmiben.

8. És általmenénk a mi atyáinkfiai között, az Ézsau fiai között, akik lakoznak vala Szeirben, a síkság útján Eláhtól és Éczjon-Gebertől fogva. Aztán megfordulánk és általmenénk a Moáb pusztájának útjára.

9. És mondtá az ÖrökkéValó nékem: Ne hadakozzál Moáb ellen, és ne ingereld azt hadra, mert nem adok az ő földéből néked semmi örökséget; mert a Lót fiainak adtam Art örökségül.

1 Móz. 19,37.

10. (Az Emeusok laktak abban annak előtte, nagy nép, sok és szálas, mint az Anákok.

11. Óriásoknak állítatnak vala azok is, mint az Anákok, és a Moábiták Emeknek hívták őket.

12. Szeirben pedig Horeusok laktak az előtt, akiket az Ézsau fiai kiűztek, és kiirtottak színök elől, és azoknak

28. Eleséget pénzen adj nekem, hogy egyem; vizet is
pénzen adj nekem, hogy igyam; csak gyalog hadd
megyek át:

5. Ezek a városok mind meg valának erősítve magas kőfalakkal, kapukkal és zárokkal, kivéven igen sok kerítetlen várost.

6. És fegyverre hánytuk azokat, amint cselekedtünk vala Szihonnal, Hesbon királyával, fegyverre hányván az egész várost: férfiakat, asszonyokat és a kisdedeket is.

7. De a barmokat és a városokból való ragadományokat mind magunk közt vetettük prédára.

8. És elvettük abban az időben az Emoreusok két királyának kezéből azt a földet, amely a Jordánon túl vala, az Arnon pataktól fogva a Hermon hegyéig.

9. (A Sidoniak a Hermont Szirjonnak, az Emoreusok pedig Szenirnek hívják.)

10. A síkságnak minden városát, és az egész Gileádot, meg az egész Básánt Szalkáig és Edreig, amelyek a Básánbeli Óg országának városai voltak.

11. Mert egyedül Óg, Básánnak királya maradt meg az óriások maradéka közül. Ímé az ő ágya vas-ágy, nemde Rabbátban az Ammon fiainál van-é? Kilencz sing a hosszasága és négy sing a szélessége, férfi könyök szerint.

12. Ezt a földet pedig, amelyet abban az időben örökségünké tettünk, Aróertől fogva, amely az Arnon patak mellett van, és a Gileád hegyének felét, és annak városait odaadtam a Rúbenitáknak és Gádítáknak.

4 Móz. 32,33.

13. A Gileád többi részét pedig, és az egész Básánt, az Óg országát odaadtam a Manassé fél törzsének, Argóbnak egész vidékét. Ezt az egész Básánt óriások földének hívták.

14. Jair, Manassének fia, kapta Argóbnak egész vidékét, a Gessuriták és Maakátiták határáig; és azokat a Básánnal együtt az ő nevéről Jair faluinak hívják mind e mai napig.

1 Krón. 2,22.

15. Mákirnak pedig adtam Gileádot.

4 Móz. 32,40.

16. A Rúbenitáknak és a Gádítáknak pedig adtam Gileádtól fogva Arnonnak patakáig (a határ pedig a patak közepe) és a Jabbók patakáig, amely az Ammon fiainak határa;

17. És a síkságot és határu a Jordánt, akinnerettől a Síkság tengeréig, a Sóstengerig, amely a Piszga-hegy lába alatt van napkelet felől.

18. És parancsolék abban az időben néktek, mondván: JaHuWaH, a ti Elohimetek adta néktek ezt a földet, hogy bírjátok azt; felfegyverkezvén, menjetek át a ti atyátok fiai, Izráel fiai előtt mind, akik hadakozásra valók vagytok.

4 Móz. 32,17., 4 Móz. 32,20.

19. Csak feleségeitek, kicsinyeitek és barmaitok (mert tudom, hogy sok barmotok van) maradjanak a ti városaitokban, amelyeket Én adtam néktek.

20. Mindaddig, amíg nyugodalmat ad JaHuWaH a ti atyátokfiainak, mint néktek, és azok is bírálhatják a földet, amelyet JaHuWaH, a ti Elohimetek ad nékik a Jordánon túl. Azután térjete vissza, ki-ki az ő örökségébe, amelyet adtam néktek.

21. Józsuének is parancsolék abban az időben, *Ezékias próféta könyve* Ezechiél próféta könyve, a ti Elohimetekkel láttad mindazt, amit cselekedett JaHuWaH, a ti Elohimetek ama két királylyal; így cselekszik JaHuWaH minden országgal, amelyen átmegy.

4 Móz. 27,18., 4 Móz. 27,23., 4 Móz. 21,21., 4 Móz. 21,35.

22. Ne féljetez tőlök, mert az *ÖrökkéValó*, a ti *Igaz Teremtőtök*, maga hadakozik ti érettetek!

23. Könyörgék is az *ÖrökkéValónak* abban az időben, mondván:

4 Móz. 20,6.

24. *ÖrökkéValóm*, az *Igaz Teremtőm*, te elkezdted megmutatni a te szolgálódnak a te nagyságodat és hatalmas kezedet! Mert kicsoda olyan *Elohim* a Mennyben és a Földön, aki cselekedhetné a te cselekedeteid és hatalmad szerint?

Zsolt. 89,7., Zsolt. 89,9.

25. Hadd menjek át kérlek, és hadd lássam meg azt a jó földet, amely a Jordánon túl van, és azt a jó hegyet és a Libanont!

26. De megharaguvék JaHuWaH én reám ti miattatok, és nem hallgatott meg engem; hanem ezt mondá JaHuWaH nékem: Elég ez néked, ne szólj többet már nékem e dolog felől!

4 Móz. 20,12., 5 Móz. 1,37.

27. Menj fel a Piszga tetejére, és emeld fel a te szemeidet napnyugot felé és észak felé, dél felé és napkelet felé, és nézz szét a te szemeiddel, mert nem mégy át ezen a Jordánon.

4 Móz. 27,12., 4 Móz. 27,14., 5 Móz. 4,49.

28. Józsuének pedig parancsolj, és bátorítsd őt, és erősítsd őt, mert ő megy át e nép előtt, és ő teszi őket örökösivé annak a földnek, amelyet meglátsz.

Józs. 14,1.

29. És ott maradánk a völgyben, Berth-Peórral szemben.

4 Most pedig hallgass ó Izráel a rendelésekre és végzésekre, amelyekre Én tanítlak titeket, hogy azok szerint cselekedjete, hogy élhessetek, és bemehehessetek, és bírhasátok a földet, amelyet JaHuWaH, a ti atyáitoknak Elohimje ad néktek. 3
Móz 19,37, 5 Móz 6,1

2. Semmit se tegyetek az ígéhez, amelyet én parancsolok néktek, se el ne vegyetek abból, hogy megtarthassátok JaHuWaH-nak, a ti Elohimeteknek parancsolatait, amelyeket én parancsolok néktek.

5 Móz 12,32, Péld 30,6, Gal 1,6, Gal 1,8, Jel 22,18, Jel 22,19

3. Szemeitekkel láttátok, amit cselekedett JaHuWaH Baal-Peór miatt; hogy minden ember, aki Baal-Peór után járt, kipusztított JaHuWaH, a te Elohimed te közüled.

4 Móz 25,4, 4 Móz.25,9, Józs 22,17

4. Ti pedig, akik ragaszkodtatok JaHuWaH-hoz, a ti Elohimetekhez, mindnyájan éltek e napig.

5. Lássátok, tanítottalak titeket rendelésekre és végzésekre, amint megparancsolta nékem JaHuWaH, az

én Elohimem, hogy azok szerint cselekedjete az a földön, amelybe bementek, hogy bírjátok azt.

6. Megtartsátok azért és megcselekedjétek! Mert ez lesz a ti bölcseségtek és értelmetek a népek előtt, akik meghallják majd mind e rendelkezéseket, és ezt mondják: Bizony bölcs és értelmes nép ez a nagy nemzet!

Jób. 28,28., Zsolt. 111,25.

7. Mert melyik nagy nemzet az, amelyhez olyan közel volna az ő istene, mint mi hozzánk JaHuWaH, a mi Elohimünk, valahányszor hozzá kiáltunk?

4 Móz. 14,14., 5 Móz. 26,19.

8. És melyik nagy nemzet az, amelynek olyan rendelkezései és igazságos végzései volnának, mint ez az egész törvény, amelyet én ma adok elétek?!

Zsolt. 147,19., Zsolt. 147,20.

9. Csak vigyázz magadra, és őrizd jól a te lelkedet, hogy el ne felejtkezzél azokról, amelyeket láttak a te szemeid, és hogy el ne távozzanak a te szívedtől teljes életedben, hanem ismertesd meg azokat a te fiaiddal és fiaidnak fiaival.

*5 Móz. 6,6, 5 Móz. 6,9, 5 Móz. 11,19, 5 Móz. 11,21,
1 Móz. 18,19., Zsolt. 34,12., Zsolt. 34,17.*

10. El ne felejtkezzél a napról, amelyen az *ÖrökkéValó* előtt, a te Elohimed előtt állottál a Hóreben, amikor azt mondta nékem az *ÖrökkéValó*: Gyűjtsd egybe nékem a népet, hogy hallassam véle beszédeimet, hogy tanuljanak félni engem, minden időben, amíg e földön élnek, és tanítsák meg fiaikat is.

11. És előjárulátok, és megállátok a hegy alatt; a hegy pedig tűzben ég vala mind az ég közepéig, mindamellet sötétség, köd és homályosság vala.

2 Móz. 19,17., 2 Móz. 19,20.

12. És szóla az *ÖrökkéValó* néktek a tűz közepéből. A szavak hangját ti is halljátok vala, de csak a hangot; alakot azonban nem láttok vala.

13. És kijelenté néktek az Ő Szövetségét, amelyre nézve utasított titeket a tíz ige teljesítésére, és felírta azokat két kőtáblára.

14. Engem is utasított JaHuWaH abban az időben, hogy tanítsalak meg titeket a rendelkezésekre és végzésekre, hogy azok szerint cselekedjete az a földön, amelyre átmentek, hogy bírjátok azt.

15. Őrizzétek meg azért jól a ti lelketeket, mert semmi alakot nem láttatok akkor, amikor a tűznek közepéből szólott hozzátok az *ÖrökkéValó* a Hóreben;

16. Hogy el ne vetemedjete, és faragott képet, valamely bálványféle alakot ne csináljatok magatoknak, férfi vagy asszony képére;

Róm. 1,22., Róm. 1,23.

17. Képére valamely baromnak, amely van a földön; képére valamely repdeső madárnak, amely röpköd a levegőben;

18. Képére valamely földön csúszó-mászó állatnak; képére valamely hálnak, amely van a föld alatt lévő vizekben.

19. Se szemeidet fel ne emeld az égre, hogy meglásd a napot, aholdat és a csillagokat, az égnek minden

seregét, hogy meg ne tántorodjál, és le ne borulj azok előtt, és ne keressed azokat, amelyeket JaHuWaH, a te Elohimed minden néppel közlött, az egész ég alatt.

1 Móz. 1,14., 1 Móz. 1,18.

20. Titeket pedig kézen fogott az *ÖrökkéValó*, és kihozott titeket a vas kemenczéből, Égyiptomból, hogy legyetek Néki örökös népe, amiképen e mai napon vagytok.

2 Móz. 19,1., 2 Móz. 19,5., 1 Kir. 8,51.

21. De én reám megharaguvék JaHuWaH ti miattatok, és megesküvék, hogy nem megyek át a Jordánon, és hogy nem megyek be arra a jó földre, amelyet az *ÖrökkéValó*, a te Igaz Teremtőd, ad néked örökségül.

5 Móz. 1,37.

22. Miután én meghalok e földön, nem megyek át a Jordánon; ti pedig átmentek, és bírjátok azt a jó földet;

23. Vigyázzatok, hogy JaHuWaH-nak, a ti Elohimeteknek szövetségéről, amelyet kötött veletek, el ne felejtkezzetek, és ne csináljatok magatoknak faragott képet, akármilyen is hasonlót, amiképen megparancsolta JaHuWaH, a te Elohimed.

24. Mert az *ÖrökkéValó*, a te Igaz Teremtőd emésztő tűz, Ő féltőn szerető Igaz Teremtő. *2 Móz. 20,5, Zsid. 12,29*

25. Hogyha majd fiaikat és unokákat nemzesz, és megvénhedtek azon a földön, és elvetemedtek, és csináltok magatoknak faragott képet, akármilyen is hasonlót és gonoszt cselekesztek JaHuWaH-nak, a te Elohimednek szemei előtt, haragra ingerelvén őt:

26. Bizonyosságul hívom ti ellenetek e mai napon a Mennyet és a Földet, hogy elveszvéen hamarsággal elvesztek a földről, amelyre átmentek a Jordánon, hogy bírjátok azt; nem laktok sok ideig azon, hanem pusztára kipusztultok róla.

5 Móz. 28,58., 5 Móz. 28,68.

27. És az *ÖrökkéValó* szétszór titeket a népek közé, és szám szerint kevesen maradtok meg a népek között, akik közé visz titeket az *ÖrökkéValó*.

28. És szolgáltok ott emberi kéz által csinált elohimeknek: fának és kőnek, amelyek nem látnak, nem is hallanak, nem is esznek, nem is szagolnak.

Zsolt. 115,4.

29. De ha onnan keresed meg az *ÖrökkéValót*, a te Elohimedet, akkor is megtalálod, hogyha teljes szívedből és teljes lelkedből keresed őt.

30. Amikor nyomorúságban leéledsz, és utólrénektek mindezek az utolsó időkben, és megtérsz JaHuWaH-hoz, a te Elohimedhez, és hallgatsz az ő szavára:

31. (Mert irgalmas JaHuWaH Elohim, a te Elohimed), nem hágy el téged, sem el nem veszít, sem el nem felejtkezik a te atyáidnak szövetségéről, amely felől megesküdt nekik.

32. Mert tudakozzál csak a régi időkről, amelyek te előtted voltak, ama naptól fogva, amelyen Elohim embert teremtett a Földre, és pedig az égnek egyik szélétől az égen másik széléig, ha történt-e e nagy dologhoz hasonló, vagy hallatszott-é ehhez fogható?

33. Hallotta-é valamely nép a tűz közepéből szóló Elohimnek szavát, amiképen hallottad te, hogy életben maradt volna?
34. Avagy próbálta-é azt Elohim, hogy elmenjen és válasszon magának népet valamely nemzetség közül, kísértésekkel: jelekkel, csudákkal, haddal, hatalmas kézzel, kinyújtott karral, és nagy rettenetességek által, amiképen cselekedte mind ezeket ti érettetek JaHuWaH, a ti Elohimetek Égyiptomban, szemeitek láttára?
5 Móz. 6,21., 5 Móz. 6,22.
35. Csak néked adatott láthatóan tudnod, hogy JaHuWaH Elohim és nincsen kivüle több!
Ésa. 45,5., Ésa. 18,22.
36. Az Égből hallatta veled az Ő szavát, hogy tanítson téged, a földön pedig mutatta néked amaz ő nagy tűzét, és hallottad beszédét a tűz közepéből.
37. És mivel szerette a te atyáidat, és kiválasztotta az ő magvokat is ő utánok, és kihozott téged az Ő orczájával Égyiptomból, az Ő nagy erejével:
2 Móz. 13,3., 2 Móz. 13,9., 2 Móz. 13,14.
38. Hogy kiűzzön náladnál nagyobb és erősebb népeket előled, hogy bevigyen téged, és adja néked az ő földjüket örökségül, mint a mai napon van:
39. Tudd meg azért e mai napon, és vedd szívedre, hogy JaHuWaH Elohim, fent a Mennyben, és alant e Földön, és nincsen több!
40. Tartsd meg azért az Ő rendeléseit és parancsolatait, amelyeket én parancsolok ma néked, hogy jól legyen dolgod és a te fiaidnak te utánad, és hogy mindenkor hosszú ideig élj azon a földön, amelyet az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd ad néked.
2 Móz. 20,12.
41. Akkor választja Mózes három várost a Jordánon túl napkelet felé;
42. Hogy oda fusson a gyilkos, aki nem akarva gyilkolta meg az ő felebarátját, aki az előtt nem gyűlölte vala, és hogy életben maradjon, ha befutott valamelyikbe e városok közül.
4 Móz. 35,6., 4 Móz. 35,14.
43. Tudniillik Beczert a pusztában, a sík földön a Ruben fiainak, Rámótot Gileádban a Gád fiainak, és Gólánt Bászánban a Manassé fiainak.
Józs. 20,8.
44. Ez pedig a törvény, amelyet Mózes adott az Izráel fiai elé.
45. Ezek a bizonyágtételek, a rendelések és a végzések, amelyeket szóla Mózes Izráel fiainak, amikor Égyiptomból kijöttek vala.
46. A Jordánon túl a völgyben, Berth-Peórnak átellenében, Szihonnak, az Emoreusok királyának földjén, aki lakozik vala Hesbonban, akit megvert vala Mózes, az Izráel fiaival egyben, amikor Égyiptomból kijöttek vala.
4 Móz. 21,23., 4 Móz. 21,25., 4 Móz. 21,33., 4 Móz. 21,35.
47. És elfoglalák az ő földét, és Ógnak, Bászán királyának földét, az Emoreusok két királyáét, akik a Jordánon túl laknak vala napkelet felől.
48. Aróertől fogva, amely az Arnon patakának partján van, a Páris hegyéig, amely a Hermon;
Ezék. 47,18.
49. És az egész síkságot a Jordánon túl napkelet felé, a síkság tengeréig, a Piszga hegy aljáig.
5 Móz 3,27
- 5 És szólítá Mózes az egész Izráelt, és mondá nékik: Hallgasd meg Izráel a rendeléseket és a végzéseket, amelyeket elmondok én ma fületek hallására, és tanuljátok meg azokat, és ügyeljete azokra, megcselekedvén azokat!
2. JaHuWaH, a mi Igaz Teremtőnk szövetséget kötött velünk a Hóreben.
2 Móz. 19,5.
3. Nem a mi atyáinkkal kötötte JaHuWaH e szövetséget, hanem mi velünk, akik íme itt vagyunk e mai napon mindnyájan és élünk.
4. Színről színre szólott veletek az ÖrökkéValó a hegyen, a tűz közepéből.
5. (Én pedig az ÖrökkéValó között és ti közöttetek állok vala abban az időben, hogy megjelentsem néktek az ÖrökkéValó beszédét; mert ti a tűztől féltetek vala, és nem menétek fel a hegyre) mondván:
2 Móz 19,16, 2 Móz 20,18
6. Én, JaHuWaH Vagyok a te Elohimed, Aki kihoztalak téged Égyiptomnak földéből, a szolgálatnak házából.
2 Móz 20,2., Zsolt. 81,11.
7. Nem lesznek néked idegen elohimeid én előttem.
8. Nem csinálsz magadnak faragott képet, és semmi hasonlót azokhoz, amelyek fenn az Égben, vagy amelyek alant a Földön, vagy amelyek a vizekben a föld alatt vannak.
3 Móz 26,1.
9. Nem fogod imádni és sem tisztelni azokat; mert Én, JaHuWaH, a te Elohimed, féltőn szerető Elohim Vagyok, Aki megbüntetem az atyák vétkeit a fiakban, harmad és negyedízigen, akik Engem gyűlölnék;
5 Móz. 4,15., 5 Móz. 4,16., 2 Móz. 20,5., Jer. 32,18.
10. De irgalmasságot cselekeszem ezerízigen azokkal, akik Engem szeretnek, és az Én parancsolataimat megtartják.
11. JaHuWaH-nak, a te Elohimednek nevét hiába nem veszed fel; mert nem hagyja azt JaHuWaH büntetés nélkül, aki az Ő nevét hiába felveszi.
3 Móz. 19,12., Mát. 5,33., Mát. 5,34.
12. Vigyázz a Szombatnak napjára, hogy megszenteld azt, amiképen megparancsolta néked JaHuWaH, a te Elohimed.
2 Móz. 35,2., 2 Móz. 35,3., 4 Móz. 15,32., 4 Móz. 15,36., 2 Móz. 20,10., 2 Móz. 20,11.
13. Hat napon át fogsz munkálkodni és végzed minden dolgodat.
2 Móz. 23,12., 2 Móz. 35,2., 3 Móz. 23,3.
14. De a hetedik nap JaHuWaH-nak, a te Elohimednek Szombatja: semmi dolgot sem fogsz tenni azon, se magad, se fiad, se leányod, se szolgád, se

szolgálóleányod, se ökröd, se szamarad, és semminémű barmod, se jövevényed, aki a te kapuidon belől van, hogy megnyugodjék a te szolgád és szolgálóleányod, mint te magad;

1 Móz 2,2

15. És emlékezzél meg róla, hogy szolga voltál Egyiptom földén, és kihozott onnan téged JaHuWaH, a te Elohimed erős kézzel és kinyújtott karral. Azért parancsolta néked JaHuWaH, a te Elohimed, hogy a Szombat napját megtartsad.

5 Móz 6,21

16. Tiszteld atyádat és anyádat, amint megparancsolta néked JaHuWaH, a te Elohimed; hogy hosszú ideig élj, és hogy jól legyen dolgod azon a földön, amelyet JaHuWaH, a te Elohimed ad te néked.

3 Móz. 19,3., Mát. 15,4., Eféz. 6,2., Eféz. 6,3.

17. Nem ölsz.

Mát. 5,21., Mát. 5,22.

18. És nem paráználkods.

Mát. 5,27., Mát. 5,28.

19. És nem lopsz.

2 Móz. 20,15.

20. És nem teszel a te felebarátod ellen hamis tanubizonyságot.

5 Móz. 19,16., 5 Móz. 19,21.

21. És nem kívánod a te felebarátodnak feleségét; és nem áhítod a te felebarátodnak házát, szántóföldét; se szolgáját, se szolgálóleányát, se ökrét, se szamarát és semmit, ami a te felebarátodé.

2 Móz. 20,17.

22. Ez ígéket szólá JaHuWaH a ti egész gyülekezeteteknek a hegyen a tűz, a felhő és a homályosság közepéből nagy felszóval, és nem többet; és felírá azokat két Kőtáblára, és adá azokat nékem.

2 Móz. 19,16., 2 Móz. 19,20., 2 Móz. 31,18., 2 Móz. 32,15.,

2 Móz. 32,16., 2 Móz. 32,19.

23. És lőn, amikor a szót a setétség közepéből halljátok vala, és a hegy tűzzel ég vala, hozzám jövétek a ti törzseiteknek minden fejedelmével és vénével;

24. És mondatok: Ímé JaHuWaH, a mi Elohimünk megmutatta nekünk az Ő dicsőségét és nagyságát; és az Ő szavát hallottuk a tűznek közepéből; e mai napon pedig láttuk, hogy Elohim emberrel szól, és ez mégis él.

25. Most hát miért haljunk meg? Mert megemészt e nagy tűz minket. Ha még tovább halljuk JaHuWaH-nak, ami Elohimünknek szavát, meghalunk!

26. Mert kicsoda az, az összes halandók közül, aki a tűznek közepéből szóló élő Elohimnek szavát hallotta, mint mi, hogy megélt volna?

Bir. 13,22.

27. Járulj oda te, és hallgasd meg mind azt, amit mond az ÖrökkéValó, a mi Igaz Teremtőnk, és te majd beszéld el nekünk mind, amit néked mond JaHuWaH, a mi Elohimünk, és mi meghallgatjuk, és megcselekeszszük.

2 Móz 20,19.

28. És meghallá JaHuWaH a ti beszédetek szavát, amikor beszéltek vala velem, és monda nékem

JaHuWaH: Hallottam e nép beszédének szavát, amint beszéltek velem; mind jó, amit beszéltek vala.

29. Vajha így maradna az ő szívök, hogy félnének Engem, és megtartanák minden parancsolatomat minden időben, hogy jól legyen dolguk nekik és az ő gyermekeiknek mindörökké!

Zsolt. 81,14.

30. Menj el, és mondd meg nekik: Térjete vissza a ti sátoraitokba.

31. Te pedig állj ide mellém, hogy elmondjam néked minden parancsolatomat, rendelésemet és végzésemet, amelyekre tanítsd meg őket, hogy cselekedjék azon a földön, amelyet Én adok néktek örökségül.

32. Vigyázzatok azért, hogy úgy cselekedjete, amint JaHuWaH, a ti Elohimetek parancsolta néktek; ne térjete se jobbra, se balra.

Péld. 4,26., Péld. 4,27.

33. Mindig azon az úton járjatok, amelyet JaHuWaH, a ti Elohimetek parancsolt néktek, hogy éljete, és jó legyen dolgotok, és hosszú ideig élhessetek a földön, amelyet bírni fogtok.

6 Ezek pedig a parancsolatok, a rendelések és a végzések, amelyek felől parancsolta JaHuWaH, a ti Elohimetek, hogy megtanítsam azokat néktek, hogy azok szerint cselekedjete azon a földön, amelyre átmenőben vagytok, hogy bírjátok azt;

2. Hogy féljed JaHuWaH-ot, a te Elohimedet, és megtartsd minden ő rendelését és parancsolatát, amelyeket én parancsolok néked: te és a te fiad, és a te unokád, teljes életedben, és hogy hosszú ideig élhess.

3. Halld meg azért Izráel, és vigyázz, hogy megcselekedjed, hogy jól legyen dolgod, és hogy igen megsokasodjál a tejjel és mézzel folyó földön, amiképen megígérte JaHuWaH, a te atyáidnak Elohimje néked.

4. Halld Izráel: JaHuWaH, a mi Elohimünk, egy JaHuWaH!

5 Móz. 4,35., 1 Kir. 8,60., Ján. 17,3.

5. Szeressed azért JaHuWaH-ot, a te Elohimedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.

5 Móz. 10,12., Mát. 22,37.

6. És ez ígék, amelyeket e mai napon parancsolok néked, legyenek a te szívedben.

7. És gyakoroljad ezekben a te fiaidat, és szólj ezekről, amikor a te házában ülsz, vagy Amikor úton jársz, És amikor lefekszel, És amikor felkelsz.

5 Móz. 4,9.

8. És kössd azokat a Te kezedre jegyül, és legyenek homlokkötőül a te szemeid között.

2 Móz. 13,9.

9. És írd fel azokat a te házában ajtófeleire, és a te kapuidra.

10. És amikor bevisz téged az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd a földre, amely felől megesküdt a te

atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy ad néked nagy és szép városokat, amelyeket nem építettél.

11. És minden jóval telt házakat, amelyeket nem te töltöttél meg, és ásott kutakat, amelyeket nem te ástál, szőlő- és olajfakerteket, amelyeket nem te plántáltál; és eszel és megelégszel:

Józs. 24,13.

12. Vigyázz magadra, hogy el ne felejtkezzél JaHuWaHról, Aki kihozott téged Egyiptom földéről, a szolgaságnak házából!

5 Móz. 8,10.

13. Féljed az JaHuWaH, a te Elohimedet, Ő néki szolgálj, és az Ő nevére esküdjél. 5 Móz 10,20, Jer 4,2.

14. Ne járjatok idegen elohimek után, azoknak a népeknek elohimeit közül, akik körültek vannak;

Józs. 23,8.

15. (Mert JaHuWaH, a te Elohimed féltőn szerető Elohim te közötted), hogy JaHuWaH-nak, a te Elohimednek haragja fel ne gerjedjen reád, és el ne törüljön téged a föld színéről.

16. Meg ne kísértésék JaHuWaH-ot, a ti Elohimeteket, miképpen megkísértették Maszszában!

Mát. 4,7., 2 Móz. 17,1., 2 Móz. 17,7.

17. Szorosan megtartsátok JaHuWaH-nak, a ti Elohimeteknek parancsolatait, az ő bizonyosságait és rendelkezéseit, amelyeket parancsolt néked.

18. És azt cselekedjed, ami igaz és jó az ÖrökkéValónak szemei előtt, hogy jól legyen dolgod, és bemeheess és bírhasd azt a jó földet, amely felől megesküdt az ÖrökkéValó a te atyáidnak.

19. Hogy elűzzed minden ellenségedet a te színed elől, amint megmondotta az ÖrökkéValó.

20. Ha a te fiad megkérdez téged ezután, mondván: Mire valók e bizonyágtételek, rendelkezések és végzések, amelyeket JaHuWaH, a mi Elohimünk parancsolt néktek:

21. Akkor azt mondd a te fiadnak: Szolgái voltunk Egyiptomban a Faraónak; de kihozott minket az ÖrökkéValó Egyiptomból hatalmas kézzel.

22. És tőn az ÖrökkéValó Egyiptomban nagy és veszedelmes jeleket és csudákat a Faraón és az ő egész háznépén, ami szemeink láttára.

2 Móz. 7,20., 5 Móz. 8,1., 5 Móz. 8,2.

23. Minket pedig kihoza onnét, hogy bevigyen minket, és nekünk adja azt a földet, amely felől megesküdt a mi atyáinknak.

2 Móz. 3,7., 2 Móz. 3,10., 2 Móz. 12,31., 2 Móz. 12,34.

24. És megparancsolta nekünk az ÖrökkéValó, hogy cselekedjünk mind e rendelkezések szerint, hogy féljük az ÖrökkéValót, a mi Elohimünket, hogy jó dolgunk legyen teljes életünkben, hogy megtartsa minket az életben, mint e mai napon.

25. És ez lesz nekünk igazságunk, ha vigyázunk arra, hogy megtartsuk mind e parancsolatokat, JaHuWaH előtt, a mi Elohimünk előtt, amiképpen megparancsolta nekünk.

7 Amikor bevisz téged az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtő a földre, amelyre te bemenendő vagy, hogy bírad azt; és sok népet kiűz te előled a Khitteust, a Girgazeust, az Emoreust, a Kananeust, a Perizeust, a Khivveust, és a Jebuzeust: hétféle népet, náladnál nagyobbakat és erősebbeket;

5 Móz. 31,3.

2. És adja őket JaHuWaH, a te Elohimed a te hatalmadba, és megvered őket: mindenestől veszítsd ki őket; ne köss velök szövetséget, és ne könyörülj rajtok.

4 Móz. 33,52., Józs. 6,21., Józs. 11,11.

3. Sógorságot se szerezz ő velök, a leányodat se adjad az ő fioknak, és az ő leányukat se vedyed a te fiadnak;

2 Móz. 23,32., 2 Móz. 23,33., 1 Kir. 11,1., 1 Kir. 11,2.,

1 Kir. 11,4., 1 Kir. 11,11., 1 Kir. 11,14.

4. Mert elpártoltatja a te fiadat Én tőlem, és idegen elohimeknek szolgálnak; és felgerjed JaHuWaH haragja reátok, és hamar kipusztít titeket.

5. Hanem így cselekedjete velök: Oltáraikat rontsátok le, oszlopaikat törjétek össze, berkeiket vágjátok ki, faragott képeiket pedig tűzzel égessétek meg.

2 Móz. 23,24., 2 Móz. 34,13., Bir. 6,25., Bir. 6,32.

6. Mert JaHuWaH-nak, a te Elohimednek szent népe vagy te; téged választott JaHuWaH, a te Elohimed, hogy saját népe légy néki, minden nép közül e föld színén.

2 Móz. 19,5., 1 Pét. 2,9.

7. Nem azért szeretett titeket JaHuWaH, sem nem azért választott titeket, hogy minden népnél többen volnátok; mert ti minden népnél kevesebben vagytok;

8. Hanem mivel szeretett titeket az ÖrökkéValó, és hogy megtartsa az esküt, amelylyel megesküdt volt a ti atyáitoknak; azért hozott ki titeket az ÖrökkéValó hatalmas kézzel, és szabadított meg téged a szolgaságnak házából, az egyiptombeli Faraó királynak kezéből.

5 Móz. 10,15.

9. És hogy megtudjad, hogy JaHuWaH, a te Elohimed, Ő Elohim, a hívséges Elohim, Aki megtartja a szövetséget és az irgalmasságot ezerízígen azok iránt, akik őt szeretik, és az Ő parancsolatait megtartják.

2 Móz. 20,5.

10. De megfizet azoknak személy szerint, akik őt gyűlölik, elvesztvén őket; nem késlekedik az ellen, aki gyűlöli őt, megfizet annak személy szerint.

2 Móz. 20,5., Nehem. 1,2.

11. Tartsd meg azért a parancsolatot, a rendelkezéseket és végzéseket, amelyeket én e mai napon parancsolok néked, hogy azokat cselekedjed.

12. Ha pedig engedelmeskedtek e végzéseknek, és megtartjátok, és teljesítitek azokat: JaHuWaH, a te Elohimed is megtartja néked a szövetséget és irgalmasságot, amely felől megesküdt a te atyáidnak.

3 Móz. 26,3., 3 Móz. 26,13., 5 Móz. 28,1., 5 Móz. 28,13.

13. És szeretni fog téged, és megáld téged, és megsokasít téged; és megáldja a te méhednek

gyümölcsét, a te földednek gyümölcsét: gabonádat, mustodat és olajodat; teheneid fajzását és juhaidnak ellését azon a földön, amely felől megesküdt a te atyáidnak, hogy néked adja azt.

14. Áldottabb lésszesz minden népnél; nem léssen közötted magtalan férfi és asszony, sem barmaid között meddő. *2 Móz. 23,26.*

15. És távol tart *az ÖrökkéValó* te tőled minden betegséget, és Égyiptomnak minden gonosz nyavalyáját, amelyeket ismersz; nem veti azokat te reád, hanem mind azokra, akik gyűlölnék téged.

1 Móz. 15,26.

16. És megemészted mind a népeket, amelyeket néked ád JaHuWaH, a te Elohimed; ne kedvezzen a te szemed nekik, és ne tiszteld az ő elohimeit; mert tör gyanánt volna az néked.

17. Ha azt mondd a te szívedben: Többen vannak e népek, mint én, miképen üzhetem én ki őket?

4 Móz. 13,32

18. Ne félj tőlök; emlékezzél meg csak azokról, amiket cselekedett az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd* a Faraóval és mind az égyiptombeliekkel:

19. A nagy kísértésekről, amelyeket láttak a te szemeid, és a jelekről és csudákról; az erős kézről, és a kinyujtott karról, amelylyel kihozott téged JaHuWaH, a te Elohimed! Így cselekeszik JaHuWaH, a te Elohimed minden néppel, amelytől te félsz.

5 Móz. 4,34., 2 Móz. 14,21., 2 Móz. 14,28., 2 Móz. 17,6.

20. Sőt még a darázsokat is rájuk bocsátja JaHuWaH, a te Elohimed mind addig, mígnen elvesznek azok is, akik megmaradtak, és akik elrejtőztek te előled.

2 Móz. 23,28., Józs. 24,12.

21. Ne rettenj meg azok előtt, mert közötted van JaHuWaH, a te Elohimed, nagy és rettenetes Elohim!

22. És lassan-lassan kiűzi az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd* e népeket te előled. Nem lehet őket hirtelen kipusztítanod, hogy a mezei vadak meg ne sokasodjanak ellened!

23. De JaHuWaH, a te Elohimed elődbe veti őket, és nagy romlással rontja meg őket, mígnen elvesznek.

24. Az ő királyaikat is kezédbe adja, hogy eltöröljed az ő nevöket az ég alól; senki ellened nem állhat, mígnen elveszted őket.

25. Az ő elohimeiknek faragott képeit tűzzel égesd meg; az azokon lévő ezüstöt és aranyat meg ne kívánd, és magadnak el ne vedd, hogy törbe ne essél miatta; mert útálatosság az JaHuWaH előtt, a te Elohimed előtt.

26. Útálatosságot pedig ne vígy be a te házádba, hogy átokká ne légy, mint az, hanem megvetvén vesd meg azt, és útvánvén útváld meg azt, mert átkozott.

8 Mind azt a parancsolatot, amelyet én e mai napon parancsolok néked, tartsátok meg és teljesítetek, hogy élhessetek és megsokasodhassatok, bemehessetek és bírhattatok a földet, amely felől megesküdt JahuWaH a ti atyáitoknak.

Ezékiel próféta könyve

2. És emlékezzél meg az egész útról, amelyen hordozott téged az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd* immár negyven esztendeig a pusztában, hogy megsanyargasson és megpróbáljon téged, hogy nyilvánvaló legyen, mi van a te szívedben; vajjon megtartod-e az ő parancsolatait vagy nem?

4 Móz. 14,26., 4 Móz. 14,35., 5 Móz. 13,3.

3. És megsanyargata téged, és megéheztete, azután pedig enned adá a mannát, amelyet nem ismertél, sem a te atyáid nem ismertek, hogy tudtadra adja néked, hogy az ember nem csak kenyérrel él, hanem mind azzal él az ember, ami JaHuWaH szájából származik.

2 Móz. 16,4., 2 Móz. 16,15., Mát. 4,4., Luk. 4,4.

4. A te ruházatod le nem kopott rólad, sem a te lábad meg nem dagadott immár negyven esztendőtlől fogva.

5 Móz. 29,5., Nehem. 9,21.

5. Gondold meg azért a te szívedben, hogy amiképen megfenyíti az ember az ő gyermekét, úgy fenyíti meg téged az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd*;

Zsid. 12,6.

6. És őrizd meg JaHuWaH-nak, a te Elohimednek parancsolatait, hogy az *Ő* útján járj, és *Őt* féljed.

7. Mert az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd* jó földre visz be téged; bővizű patakoknak, forrásoknak és mély vizeknek földére, amelyek a völgyekben és a hegyeken fakadnak.

8. Búza-, árpa-, szőlőtő- fige- és gránátalma-termő földre, faolaj- és méz-termő földre.

9. Oly földre, amelyen nem nyomorogva eszed kenyeredet, és ahol semmiben sem szűkölködsz; oly földre, amelynek kövei vas, és amelynek hegyeiből rezet vágatsz!

10. Ha azért eszel majd és megelegszel: dicsérjed az *ÖrökkéValót*, a te Elohimedet azért a jó földért, amelyet néked adott.

5 Móz. 6,11., 5 Móz. 6,12.

11. Vigyázz magadra, hogy el ne felejtekezzél JaHuWaHról, a te Elohimedről, meg nem tartván az ő parancsolatait, végzéseit, rendeléseit, amelyeket én parancsolok néked e mai napon;

5 Móz. 6,11., 5 Móz. 6,12.

12. Hogy amikor eszel és jól lakol, és szép házakat építesz, és lakozol azokban;

13. És amikor a te barmaid és juhaid megsokasodnak, és ezüstöd és aranyad is megsokasodik, és minden jószágod megsaporodik;

14. Fel ne fuvalkodjék akkor a te szíved, és el ne felejtekezzél JaHuWaHról, a te Elohimedről, Aki kihozott téged Égyiptom földéből, a szolgágnak házából;

Hós. 13,6.

15. Aki vezérlett téged a tüzes kígyóknak, skorpióknak és szomjúságnak nagy és rettenetes pusztáján, amelyben víz nem vala; Aki vizet ada néked a kemény kősziklából;

2 Móz. 17,6.

16. Aki mannával étete téged a pusztában, amit nem ismertek a te atyáid, hogy megsanyargasson és hogy megpróbáljon téged, és jól tegyen veled azután:

5 Móz. 8,3., 2 Móz. 16,14., 2 Móz. 16,15.

17. És ne mondd ezt a te szívedben: Az én hatalmam, és az én kezemnek ereje szerette nekem e gazdagságot!

18. Hanem emlékezzél meg JaHuWaHról, a te Elohimedről, mert Ő az, Aki erőt ad néked a gazdagságnak megszerzésére, hogy megerősítse az Ő szövetségét, amely felől megesküdt a te atyáidnak, amiképen e mai napon van.

19. Ha pedig teljesen megfelejtkezel JaHuWaHról, a te Elohimedről, és idegen elohimek után jársz, és azoknak szolgálatsz; és meghajtod magadat azoknak; bizonyosságot tészek e mai napon ti ellenetek, hogy végképen elvesztek.

20. Mint azok a nemzetek, akiket JaHuWaH elveszt előletek, azonképen vesztek el; azért, mert nem hallgattok JaHuWaH-nak, a ti Elohimeteknek szavára.

9 Halljad Izráel, te általmégy ma a Jordánon, hogy bemenvén, örökségül bíj náladnál nagyobb és erősebb népeket, nagy és az égig megerősített városokat;

2. Nagy és szálas népet, Anák-fiakat, akikről magad is tudod és magad is hallottad: kicsoda állhat meg Anák fiai előtt?

4 Móz. 13,33., 4 Móz 13,34.

3. Tud meg azért e mai napon, hogy JaHuWaH, a te Elohimed az, Aki átmegy előtted mint emésztő tűz, ő törli el azokat, és Ő alázza meg azokat te előtted; és kiüzöd, és hamar elveszted őket, amiképen JaHuWaH megmondotta néked.

5 Móz. 4,24., Zsid. 12,29.

4. Amikor azért kiüzi JaHuWaH, a te Elohimed azokat te előled, ne szólj a te szívedben, mondván: Az én igazságomért hozott be engem JaHuWaH, hogy örökségül bíriam ezt a földet; holott e népeket az ő gonoszságukért üzi ki te előled JaHuWaH;

5 Móz. 9,5., 5 Móz. 9,6., 5 Móz. 9,13., 5 Móz. 9,15., 1 Móz. 15,16.

5. Nem a Te igazságodért, sem a te szívednek igaz voltaért mégy te be az ő földük bírására; hanem JaHuWaH, a te Elohimed e népeknek gonoszságáért üzi ki őket előled, hogy megerősítse az ígéretet, amely felől megesküdt JaHuWaH a te atyáidnak: Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak.

1 Móz. 13,15., 1 Móz. 26,3., 1 Móz. 28,13.

6. Tud meg azért, hogy az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtő*d nem a Te igazságodért adja néked ezt a jó földet birtokul, mert kemény nyakú nép vagy te!

2 Móz. 32,9.

7. Emlékezzél meg róla, és el ne felejtse azokat, amikkel haragra indítottad az *ÖrökkéValót*, a te Elohimedet a pusztában! A naptól fogva, amelyen kijöttél Egyiptom földéből, mind addig, míglen e helyre jutottatok, az *ÖrökkéValó* ellen tusakodtatok vala.

2 Móz 14,11, 2 Móz 16,2, 2 Móz 16,3, 2 Móz 17,2, 4 Móz 11,4

8. Már a Hóreben haragra indítátok az *ÖrökkéValót*, és *Ezékiasz próféta könyve* megígérte, hogy el akara veszteni titeket.

2 Móz. 32,1., 2 Móz. 32,7., 2 Móz. 32,8.

9. Amikor felmegyek vala a hegyre, hogy átvegyem a kőtáblákat, a Szövetségnek Tábláit, amelyet JaHuWaH kötött vala veletek, és a hegyen maradtam vala negyven nap és negyven éjjel: kenyeret nem ettem, sem vizet nem ittam vala.

2 Móz. 24,18., 2 Móz. 34,28.

10. Akkor átadá nekem JaHuWaH a két kőtáblát, amelyek Elohim Ujjával valának beírva, és rajtok valának mind amaz ígék, amelyeket mondott vala JaHuWaH néktek a hegyen a tűz közepéből, a gyülekezésnek napján.

2 Móz. 31,18., 2 Móz. 20,1., 2 Móz. 20,19.

11. És amikor a negyven nap és negyven éj elmúltával átadá JaHuWaH nekem a két kőtáblát, a Szövetségnek Tábláit;

5 Móz. 9,9., 5 Móz. 9,10.

12. Akkor monda JaHuWaH nekem: Kelj fel, hamar menj innen alá; mert elvetemedett a te néped, akit kihoztál Egyiptomból; hamar eltértek az útról, amelyet parancsoltam vala nékik, öntött bálványt készítettek magoknak.

2 Móz. 32,7., 2 Móz 32,8.

13. Ismét szóla nekem az *ÖrökkéValó*, mondván: Láttam e népet, és bizony kemény nyakú nép ez!

5 Móz. 9,6., 2 Móz. 33,3.

14. Hagyj békét nekem, hadd pusztítsam el őket, és töröljem el az ő nevöket az ég alól, és teszlek téged ennél nagyobb és erősebb néppé!

2 Móz. 32,10.

15. Megfordulék azért, és alájövék a hegyről, a hegy pedig tűzzel ég vala, és a szövetségnek két táblája az én két kezemben vala.

16. És amikor látám, hogy ímé vétkeztetek vala JaHuWaH ellen, a ti Elohimetek ellen; öntött borjút csináltatok vala magatoknak; hamar letértetek vala az útról, amelyet JaHuWaH parancsolt vala néktek:

17. Akkor megragadám a két táblát, és elhajítám a két kezemből, és összetörém azokat a ti szemeitek láttára.

2 Móz. 32,19.

18. És leborulék JaHuWaH előtt, mint annakelőtte, negyven nap és negyven éjjel, kenyeret nem ettem és vizet sem ittam; minden ti bűnötökért, amelyeket elkövettetek vala, azt cselekedvén, ami gonosz JaHuWaH előtt, hogy ingereljétek őt.

2 Móz 32,30, 2 Móz 32,32

19. Mert félek vala a haragtól és búsulástól, amelylyel ti reátok úgy megharagudt vala az *ÖrökkéValó*, hogy el akart vala pusztítani titeket. És meghallgata az *ÖrökkéValó* engem akkor is.

20. Áronra is igen megharagudt vala az *ÖrökkéValó*, és el akará őt is pusztítani; de ugyanakkor imádkozám Áronért is.

21. A ti bűnötöket pedig, a borjút, amelyet készítettetek, megragadám, és megégetém azt tűzzel; és összetörém azt, jól megőrölvén, míglen porrá morzsolódék, azután bevetém annak porát a patakba, amely a hegyről foly vala alá.

2 Móz. 32,20.

22. És Thaberában, Massában, és Kibrot-Taavában is haragra indítatok az *ÖrökkéValót*.

4 Móz. 11,1., 4 Móz. 11,3., 2 Móz. 17,7., 4 Móz. 11,4., 4 Móz. 11,34.

23. És amikor JaHuWaH elküldött vala titeket Kádes-Barneából, mondván: Menjetek fel, és bíjátok örökségül a földet, amelyet néktek adtam: akkor is tusakodtatok vala JaHuWaH-nak, a ti Elohimeteknek beszéde ellen, nem hittetek néki, és nem hallgattatok az ő szavára.

4 Móz. 13,3., 4 Móz. 13,32., 4 Móz. 14,1., 4 Móz. 14,2.

24. Tusakodók voltatok JaHuWaH ellen, amióta ismerlek titeket.

25. És leborulék JaHuWaH előtt azon a negyven napon és negyven éjjel, amelyeken leborultam vala; mert azt mondotta vala JaHuWaH, hogy elveszt titeket.

5 Móz. 9,18

26. Akkor imádkozám JaHuWaH-hoz, és mondek: *ÖrökkéValóm*, Elohim! ne rontsd meg a te népedet, és a te örökségedet, akit a te nagyságoddal szabadítottál meg, akit erős kézzel hoztál ki Egyiptomból.

2 Móz. 32,11, 2 Móz. 32,13

27. Emlékezzél meg a te szolgálóidról: Ábrahámról, Izsákról és Jákóbról; ne nézzed e népnek keménységét, Gonoszságát és bűnét!

28. Hogy ne mondja a föld népe, ahonnét kihoztál minket: mivelhogy az *ÖrökkéValó* nem vihette be őket a földre, amelyet ígért volt nekik, és mivelhogy gyűlölte őket, azért hozta ki őket, hogy megölje őket a pusztában.

4 Móz. 14,16

29. Pedig ők a te néped és a te örökséged, amelyet kihoztál a te nagy erőddel, és a te kinyújtott karoddal!

10 Abban az időben monda JaHuWaH nékem: Faragj magadnak két kőtáblát, az előbbiekhöz hasonlókat, és jöjj fel hozzám a hegyre, és csinálj faládát.

2 Móz. 34,1., 2 Móz. 25,10.

2. És felírom a táblákra azokat az ígéket, amelyek az előbbi táblákon valának, amelyeket széttörtél; és tedd azokat a ládába.

3. Csinálék azért ládát sittim-fából, és faragék két kőtáblát is, az előbbiekhöz hasonlókat; és felmenék a hegyre, és a két kőtábla kezemben vala.

4. És felírá a táblákra az előbbi írás szerint a tíz ígét, amelyeket szólott vala JaHuWaH ti hozzátok a hegyen, a tűznek közepéből a gyülekezésnek napján, és átadá JaHuWaH azokat nékem.

2 Móz. 19,16., 2 Móz. 19,20.

5. Akkor megfordulék és alájövék a hegyről, és betevém a táblákat a ládába, amelyet csináltam vala, hogy ott legyenek, amiképen JaHuWaH parancsolta vala nékem.

2 Móz. 25,16., 1 Kir. 8,9.

6. Izráel fiai pedig elindulának Beeróthból, amely a Jákán fiaié, Moszérába. Ott halt meg Áron, és ugyanott el is temettették, és Eleázár, az ő fia lön pappá helyette.

4 Móz. 33,30., 4 Móz. 33,38.

7. Innét indulának Gudgódba, Gudgódból pedig *Ezékéle* patakok földére.

4 Móz. 33,32., 4 Móz. 33,33.

8. Abban az időben választá ki JaHuWaH a Lévi törzsét, hogy hordozza JaHuWaH Szövetségének Ládáját, és hogy JaHuWaH előtt álljon, és néki szolgáljon, és hogy áldjon az ő nevében mind e napig.

4 Móz. 6,23., 4 Móz. 6,27.

9. Ezért nem volt része és öröksége a Lévinek az ő atyafiaival; JaHuWaH az ő öröksége, amiképen megmondotta vala néki az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd*.

4 Móz. 18,20., 5 Móz. 18,1., Ezék. 44,28.

10. Én pedig ott állottam a hegyen, mint az előbbi napokban, negyven nap és negyven éjjel: és meghallgata engem az *ÖrökkéValó* akkor is, és nem akara téged elveszteni az *ÖrökkéValó*.

5 Móz. 9,18., 5 Móz. 9,19.

11. És monda JaHuWaH nékem: Kelj fel, menj és járj a nép előtt, hogy bemenjenek és bírák a földet, amely felől megesküdtem az ő atyáiknak, hogy nekik adom.

2 Móz. 32,34.

12. Most pedig, óh Izráel! mit kíván az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd* tőled? Csak azt, hogy féljed az *ÖrökkéValót*, a te Elohimedet; hogy minden ő utain járj, és szeresd őt, és tiszteljed az *ÖrökkéValót*, a te Elohimedet teljes szívedből és teljes lelkedből,

5 Móz. 6,5.

13. Megtartván az *ÖrökkéValó* parancsolatait és rendeléseit, amelyeket én ma parancsolok néked, hogy jól legyen dolgod!

14. Ímé JaHuWaH-éi, a te Elohimedéi az Egek, és az egeknek egei, a Föld, és minden, ami rajta van!

15. De egyedül a ti atyáitokat kedvelte JaHuWaH, hogy szeresse őket, és az ő magvokat: titeket választott ki ő utánok minden nép közül, amint e mai napon is látszik.

16. Metéljétek azért körül a ti szíveteket, és ne legyetek ezután keménynyakúak; Jer 4,4, 2 Móz. 32,7., 2 Móz. 32,9.

17. Mert JaHuWaH, a ti Elohimetek, elohimeknek Elohimje, és uraknak Ura; nagy, hatalmas és rettenetes Elohim, Aki nem személyválogató, sem ajándékot el nem fogad.

2 Krón. 19,7.

18. Igazságot szolgáltat az árvának és az özvegynek; szereti a jövevényt, adván néki kenyeret és ruházatot.

19. Szeressétek azért a jövevényt; mert ti is jövevények voltatok Egyiptom földén.

20. Az *ÖrökkéValót*, a te Elohimedet féljed, őt tiszteljed, Ő hozzá ragaszkodjál, és az Ő nevére esküdjél.

5 Móz. 6,13., Mát. 4,10.

21. Ő a te dicséreted, és a te Elohimed, Aki azokat a nagy és rettenetes dolgokat cselekedte veled, amelyeket láttak a te szemeid.

22. A te atyáid hetvenen mentek vala alá Egyiptomba; most pedig az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd* megsokasított téged, mint az égnek csillagait!

1 Móz. 46,17

11 Szeresd azért az ÖrökkéValót, a te Elohimed, tartsd meg az Ő megtartani valót: rendeléseit, végzéseit és parancsolatait minden időben.

2 Móz. 20,21., 2 Móz. 20,23.

2. És tudjátok meg ma (mert nem a ti fiaitokkal szólok, akik nem tudják és nem látták) JaHuWaH-nak, a te Elohimeteknek fenyítését, nagyságát, erős kezét és kinyújtott karját,

3. Jeleit és cselekedeteit, amelyeket Égyiptomban cselekedett a Faraóval, az egyiptombeliek királyával, és az ő egész földével;

4. És amelyeket cselekedett az egyiptombeliek seregével, lovaival és szekereivel, mivelhogy reájok árasztá a Veres tenger vizeit, amikor üldözének titeket, és elveszté őket JaHuWaH mind e mai napig;

5. És amelyeket cselekedett veletek a pusztában, amíg e helyre jutátok;

6. És amelyeket cselekedett Dáthánnal és Abirámmal, Eliábnak a Rúben fiának fiaival, amikor a föld megnyitá az ő száját, és elnyelé őket háznépeikkel, sátoraikkal, és minden marháikkal egyetemben, amely az övék vala, az egész Izráel között.

4 Móz. 16,31.

7. Mert saját szemeitekkel láttátok JaHuWaH-nak minden nagy cselekedetét, amelyeket cselekedett.

8. Tartsátok meg azért mind a parancsolatokat, amelyeket én ma parancsolok néked, hogy megerősödjete, bemenjete és bírájátok a földet, amelyre átmentek, hogy bírájátok azt.

9. És hogy sok ideig élhessetek a földön, amely felől megesküdt JaHuWaH a ti atyáitoknak, hogy nékik és az ő magvoknak adja azt a tejjel és mézzel folyó földet.

10. Mert a föld, amelyre te bemégy, hogy bíradj azt, nem olyan az, mint Égyiptomnak földje, ahonnan kijöttetek; amelyben elveted vala a te magodat és a te lábaddal kell vala megöntöznöd, mint egy veteményes kertet;

11. Hanem az a föld, amelyre átmentek, hogy bírájátok azt, hegyes-völgyes föld, az égnek esőjéből iszik vizet.

5 Móz. 8,7.

12. Oly föld az, amelyre az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd visel gondot; mindenkor rajta függenek JaHuWaH-nak, a te Elohimednek szemei az esztendő kezdetétől az esztendő végéig.

13. Lészen azért, hogyha valóban engedelmeskedtek az én parancsolataimnak, amelyeket én ma parancsolok néktek úgy, hogy az ÖrökkéValót, a ti Elohimeteket szeretitek, és néki szolgáltok teljes szívetekből és teljes lelketekből:

14. Esőt adok a ti földetekre alkalmas időben: korai és kései esőt, hogy betakaríthasd a te gabonádat, borodat és olajodat;

Jóel. 2,23., Jóel. 2,24.

15. Fűvet is adok a te meződre a te barmaidnak; te pedig eszel és megeledszel.

16. Vigyázzatok azért, hogy a ti szívetek meg ne eseljen, és ne térjete, és ne tiszteljete idegen elohimeket, és ne boruljatok le előttök.

5 Móz. 8,19., 5 Móz. 8,20.

17. Különben az ÖrökkéValó haragja felgerjed reátok, és bezárja az eget, hogy eső ne legyen, és a föld az ő gyümölcsét meg ne teremje; és hamarsággal elvesztek a jó földről, amelyet az ÖrökkéValó ad néktek.

18. Vegyétek azért szívetekre és lelketekre e szavaimat, és kössétek azokat jegyül a ti kezetekre, és homlokkötőkül legyenek a ti szemeitek között;

5 Móz. 6,6., 5 Móz. 6,9.

19. És tanítsátok meg azokra a ti fiaitokat, szólván azokról, amikor házadban ülsz, amikor úton jársz, amikor fekszel és amikor felkelsz.

5 Móz. 4,9.

20. És írd fel azokat a te házadnak ajtófeleire és a te kapuidra;

21. Hogy megsokasodjanak a ti napjaitok és fiaitoknak napjai azon a földön, amely felől megesküdt JaHuWaH a ti atyáitoknak, hogy nékik adja mindaddig, amíg az Ég a Föld felett lészen.

Zsolt. 89,30.

22. Mert ha szorosan megtartjátok mind e parancsolatot, amelyet én parancsolok néktek, hogy a szerint cselekedjete; ha szeretitek az ÖrökkéValót, a ti Elohimeteket, ha minden Ő útain jártok, és Ő hozzá ragaszkodtok:

23. Akkor kiüzi JaHuWaH mind azokat a nemzeteket ti előletek, és JaHuWaHrá lesztek nálatoknál nagyobb és erősebb nemzeteken.

24. Minden hely, amelyet lábatok talpa megnyom, tiétek lesz, a pusztától a Libanonig, és a folyóvíztől, az Eufrátes folyóvizétől a nyugoti tengerig lesz a ti határotok.

Józs. 1,3., Józs. 14,9.

25. Nem állhat meg senki előttetek; azt míveli JaHuWaH, a ti Elohimetek, hogy féljenek és rettegjenek titeket az egész föld színén, amelyre rátapostok, amint megmondotta néktek.

2 Móz. 23,27.

26. Lásd, én adok ma előttökbe áldást és átkot!

27. Az áldást, ha engedelmeskedtek JaHuWaH-nak, a ti Elohimetek parancsolatainak, amelyeket én e mai napon parancsolok néktek;

28. Az átkot pedig, ha nem engedelmeskedtek JaHuWaH-nak, a ti Elohimetek parancsolatainak, és letértek az útról, amelyet én ma parancsolok néktek, és idegen elohimek után jártok, akiket nem ismertetek.

29. És amikor bevisz téged az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd arra a földre, amelyre te bemégy, hogy bíradj azt: akkor mondd el az áldást a Garizim hegyén, az átkot pedig az Ebál hegyén.

5 Móz. 27,12.

30. Nemde azok túl vannak a Jordánon, a napnyugoti út megett, a Kananeusok földén, akik a síkságon laknak Gilgálnak átellenében, a Móre tölgyei mellett?!

31. Mert ti átmertek a Jordánon, hogy bemenvén bírassátok a földet, amelyet JaHuWaH, a ti Elohimetek ad néktek. Ha bírni fogjátok azt, és lakni fogtok abban:

32. Vigyázzatok, hogy mind e rendelések és végzések szerint cselekedjete, amelyeket én ma adok ti előtökbe.

12 Ezek a rendelések és a végzések, amelyeket meg kell tartanotok, azok szerint cselekedvén azon a földön, amelyet JaHuWaH, a te atyáidnak Elohimje ad néked, hogy bírad azt minden időben amíg éltek a földön:

2. Pusztára pusztítsátok el mind azokat a helyeket, ahol azok a nemzetek, akiknek ti urai lesztek, szolgáltak az ő Elohimének a magas hegyeken, a halmokon, és minden zöldelő fa alatt. *2 Móz. 34,12., 2 Móz. 34,14.*

3. És rontsátok el azoknak oltárait, törjétek össze oszlopaikat, tűzzel égessétek meg berkeiket, és vagdaljátok szét az ő elohimeiknek faragott képeit, a nevöket is pusztítsátok ki arról a helyről.

Bir. 2,2.

4. Ne cselekedjete így JaHuWaH-hal, a ti Elohimetekkel;

5. Hanem azt a helyet, amelyet kiválaszt JaHuWaH, a ti Elohimetek minden ti törzsetek közül, hogy az Ő nevét oda helyezze és ott lakozzék, azt gyakoroljátok és oda menjete. *2 Krón. 7,12.*

6. És oda vigyétek egészen égőáldozataitokat, véres áldozataitokat, tizedeiteket, kezeiteknek felemelt áldozatát, mind fogadásból, mind szabad akaratból való adományaitokat, és a ti barmaitoknak és juhaitoknak első fajzását.

3 Móz. 17,3., 3 Móz. 17,4.

7. És ott egyeteket JaHuWaH-nak, a ti Elohimeteknek színe előtt, és örvendezzete ti és a ti házatok minden népe, kezetek minden keresményének, amelyekkel megáld téged az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd*.

1 Sám. 1,3., 1 Sám. 1,9.

8. Ne cselekedjete ott mind a szerint, amint mi cselekszünk itt most, mindenik azt, ami jönak látszik néki.

9. Mert még ez ideig nem mentete be a nyugodalmas helyre, és az örökségbe, amelyet az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd* ad néked. *2 Móz. 3,8.*

10. Amikor pedig átmertek a Jordánon, és lakozni fogtok azon a földön, amelyet JaHuWaH, a ti Elohimetek ad néktek örökségül, és megnyugtate titeket minden ellenségetektől, akik körületek vannak, és bátorsággal fogtok lakozni:

11. Akkor arra a helyre, amelyet kiválaszt JaHuWaH, a ti Elohimetek, hogy ott lakozzék az Ő neve, oda vigyete mindent, amit én parancsolok néktek: egészen égőáldozataitokat, véres áldozataitokat, tizedeiteket és kezeiteknek felemelt áldozatát, és minden

megkülönböztetett fogadástockat, amelyeket fogadtok

Ezék. 17,1-11.

1 Kir. 9,2., 1 Kir. 9,3.

12. És örvendezzete JaHuWaH-nak, a ti Elohimeteknek színe előtt, mind ti, mind a ti fiaitok, és leányaitok, mind a ti szolgálítok és szolgálóleányaitok, mind a lévita, aki a ti kapuitokon belől lészen; mert nincs néki része vagy öröksége ti veletek.

5 Móz. 16,11., 5 Móz. 16,14., 5 Móz. 10,8., 5 Móz. 10,9

13. Vigyázz, hogy a te egészen égőáldozataidat ne áldozzad minden helyen, amelyet meglátsz;

3 Móz. 17,4.

14. Hanem azon a helyen, amelyet kiválaszt JaHuWaH a te törzseid közül valamelyikben: ott áldozzad a te egészen égőáldozatidat, és ott cselekedjél mindent, amit én parancsolok néked.

15. Mindazáltal a te lelkednek teljes kívánsága szerint vágatsz barmot és ehetel húst, minden te kapuidon belől, JaHuWaH-nak, a te Elohimednek áldásához képest, amelyet ad néked; mind a tisztátalan, mind a tiszta ember eheti azt, ép úgy, mint az őzet és a szarvast.

5 Móz. 15,22.

16. Csakhogy a vért meg ne egyétek; földre öntsd azt, mint a vizet. *1 Móz. 9,4., 3 Móz. 7,26., 3 Móz. 7,27*

17. Nem ehete meg a te kapuidon belől sem gabonádnak, sem mustodnak, sem olajodnak tizedét, sem barmaidnak és juhaidnak első fajzását; sem semmi fogadási áldozatodat, amelyet fogadsz, sem szabad akarat szerint való adományaidat, sem a Te kezednek felemelt áldozatát;

5 Móz. 14,22.

18. Hanem JaHuWaH-nak a te Elohimednek színe előtt egyed azokat azon a helyen, amelyet kiválaszt az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd*: te és a te fiad, leányod, szolgálád, szolgálóleányod és a lévita, aki a te kapuidon belől van; és örvendezzél JaHuWaH-nak, a te Elohimednek színe előtt mindenben, amire kezedet vete.

5 Móz. 14,26.

19. Vigyázz, hogy el ne hagyjad a lévitát valameddig élsz a te földeden. *5 Móz. 14,27., 5 Móz. 14,29.*

20. Amikor JaHuWaH, a te Elohimed kiszélesíti a te határodát, amiképen ígerte vala néked, és ezt mondod: Húst ehetném! mivelhogy a te lelked húst kíván enni: egyél húst a te lelkednek teljes kívánsága szerint.

1 Móz. 28,13., 1 Móz. 28,14., 2 Móz. 23,31.

21. Ha messze van tőled a hely, amelyet az *ÖrökkéValó*, a te Elohimed választ, hogy oda helyezze az Ő nevét, és leölsz, amint parancsoltam néked, a te barmaidból és juhaidból, amelyeket az *ÖrökkéValó* ad majd néked: akkor egyél azokból a te kapuidban a te lelkednek teljes kívánsága szerint.

22. De, amint az őzet és a szarvast eszik, úgy egyed azokat; a tisztátalan és a tiszta egyaránt ehetik abból.

5 Móz. 12,15.

23. Csakhogy abban állhatatos légy, hogy a vért meg ne egyed; mert a vér, az a lélek: azért a lelket a hússal együtt meg ne egyed!

3 Móz. 17,11., 3 Móz. 19,26.

24. Meg ne egyed azt, a földre öntsd azt, mint a vizet.

5 Móz. 12,16, Ezékiel próféta könyve

25. Meg ne egyed azt, hogy jól legyen dolgod néked és a te gyermekeidnek is utánad, mivelhogy azt cselekszed, ami igaz az ÖrökkéValó szemei előtt.

26. De ha valamit megszentelsz a tiéidből, vagy fogadást teszesz: vedd fel, és vidd azt arra a helyre, amelyet kiválaszt JaHuWaH.

3 Móz. 1,2., 3 Móz. 1,3., 3 Móz. 17,3., 3 Móz. 17,4.

27. És JaHuWaH-nak, a te Elohimednek oltárán áldozd meg a te egészen égőáldozataidat, azoknak húsát és véré; egyéb áldozataidnak véré azonban öntsd JaHuWaH-nak, a te Elohimednek oltárára, a húsát pedig megeheted.

28. Vigyázz és hallgass meg mindezeket az ígéket, amelyeket én parancsolok néked, hogy jól legyen dolgod, néked és a te gyermekeidnek utánad mind örökké; mivelhogy azt cselekszed, ami jó és igaz JaHuWaH-nak, a te Elohimednek szemei előtt.

29. Amikor kiirtja előled JaHuWaH, a te Elohimed a nemzeteket, akikhez bemegy, hogy bírjad őket, és bírní fogod őket, és lakozol majd az ő földükön: 2 Móz. 3,8.

30. Vigyázz magadra, hogy őket követvén törbe ne essél, miután már kivesztek előled; és ne tudakozzál az ő elohimeik felől, mondván: Miképen tisztelik e nemzetek az ő elohimeiket? én is akképen cselekszem.

5 Móz. 18,9., 5 Móz. 18,13., Józs. 23,7., Józs. 23,8.

31. Ne cselekedjél így JaHuWaH-hal, a te Elohimeddel, mert mind azt az útálatosságot, amit gyűlöl JaHuWaH, megcseledték az ő elohimeikkel; mert még fiaikat és leányaikat is megégetik vala tűzzel az ő elohimeiknek.

2 Kir 16,3, Zsolt 106,37

32. Mindazt, amit én parancsolok néktek, megtartsátok, és a szerint cselekedjétek: semmit ne tégy ahhoz, és el se végy abból!

5 Móz 4,2, Péld 30,5, Péld 30,6, Jel 22,18, Jel 22,19

13 Amikor te közötted jövődömondó, vagy álomlátó támad és jelt vagy csodát ad néked;

2. Ha bekövetkezik is az a jel vagy a csoda, a elyről szólott vala néked, mondván: Kövessünk idegen elohimeket, akiket te nem ismersz, és tiszteljük azokat:

3. Ne hallgass efféle jövődömondónak beszédeire, vagy az efféle álomlátóra; mert JaHuWaH, a ti Elohimetek kísért titeket, hogy megtudja, ha szeretitek-e az JaHuWaH-ot, a ti Elohimeteket teljes szívetekből és teljes lelketekből? 5 Móz 8,2., 5 Móz. 8,3., 1 Kor. 10,13.

4. Az ÖrökkéValót, a ti Elohimeteket kövessétek, és Őt féljétek, és az Ő parancsolatait tartsátok meg, és az Ő szavára hallgassatok, Őt tiszteljétek, és Ő hozzá ragaszkodjatok.

5. Az a jövődömondó pedig vagy álomlátó ölettesék meg; mert pártütést hirdetett JaHuWaH ellen, a ti Elohimetek ellen, Aki kihozott titeket Egyiptom földéből, és megszabadított téged a szolgaságnak házából; hogy elfordítson téged arról az útról, amelyet

parancsolt néked az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd, hogy ne omláld ki azért a gonoszt magad közül. 5 Móz. 18,20., Zak. 13,3.

6. Ha testvéred, a te anyádnak fia, vagy a te fiad vagy leányod, vagy a kebleden lévő feleség, vagy lelki-testi barátod titkon csalogat, mondván: Nosza menjünk és tiszteljünk idegen elohimeket, akiket nem ismertetek sem te, sem atyáid.

7. Ama népek elohimeik közül, akik körültek vannak, közel hozzád vagy távol tőled, a földnek egyik végétől a másik végéig;

8. Ne engedj néki, és ne hallgass reá, ne nézz reá szánsalommal, ne kíméld és ne rejtgesd őt;

9. Hanem megölvén megöljed őt; a Te kezéd legyen először rajta az ő megölésére, azután pedig az egész népnek keze.

5 Móz. 13,12., 5 Móz. 13,17., 5 Móz. 17,2., 5 Móz. 17,7.

10. Kövekkel kövezd meg őt, hogy meghaljon; mert azon igyekezett, hogy elfordítson téged JaHuWaH-tól, a te Elohimedtől, Aki kihozott téged Egyiptomnak földéből, a szolgaságnak házából;

11. És hallja meg az egész Izráel, és féljenek és ne cselekedjenek többé ahhoz hasonló gonoszt te közötted.

5 Móz. 17,13.

12. Ha valamelyikben a te városaid közül, amelyeket az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd ad néked, hogy ott lakjál, ezt hallod mondani:

13. Emberek jöttek ki közüled, gonoszségnek fiai, és elfordítják városuk lakosait, mondván: Nosza, menjünk és tiszteljünk idegen elohimeket, akiket nem ismertetek:

5 Móz. 13,1., 5 Móz. 13,2., 5 Móz. 13,6.

14. Akkor keress, kutass és szorgalmasan tudakozódjál, és ha igaz, és bizonyos a dolog, és megtörtént az efféle útálatosság közötted:

15. Hányd kard élére annak a városnak lakosait; áldozd fel azt mindenestől, ami benne van; a barmát is kard élére hányd.

16. És ami préda van benne, hordd mind együvé az ő piacának közepére, és égesd meg a várost tűzzel és annak minden prédáját is teljes áldozatul JaHuWaH-nak, a te Elohimednek, és legyen rom mind örökké, és soha többé fel ne építtessék.

17. Ne ragadjon semmi a Te kezédhez abból az átokra valóból, hogy szűnjék meg az ÖrökkéValó haragjának búsulása, és könyörületes legyen hozzád, és könyörüljön rajtad, és megszorítsa téged, amiképen megesküdt a te atyáidnak, 5 Móz 7,25, 5 Móz 7,26

18. Ha hallgatsz JaHuWaH-nak, a te Elohimednek szavára, megtartván minden ő parancsolatát, amelyeket én ma parancsolok néked, hogy azt cselekedjed, ami igaz JaHuWaH-nak, a te Elohimednek szemei előtt.

14 Ti JaHuWaH-nak, a ti Elohimeteknek fiai vagytok; ne vagdaljátok meg magatokat, se szemeitek között ne csináljatok kopaszságot, a halottért,

2. Mert szent népe vagy te JaHuWaH-nak, a te Elohimednek, és JaHuWaH választott téged, hogy légy néki tulajdon népe minden nép közül, amelyek a föld színén vannak.

5 Móz. 4,20., 5 Móz. 7,6.

3. Semmi útálatosságot meg ne egyél.

4. Ezek azok az állatok, amelyeket megehettek: az ökör, juh, kecske,

3 Móz. 11,2., 3 Móz. 11,3.

5. Szarvas, őz, bival, vadkecske, zerge, vad bika és jávor.

6. És mindazt az állatot, amelynek hasadt a körme és egészen ketté hasadt körme van, és kérődző az állatok között, megehetitek.

7. De a kérődzők és hasadt körműek közül ne egyétek meg ezeket: a tevét, a nyulat és hörcsöket, mert kérődznek ugyan, de körmük nem hasadt; tisztátalanok legyenek ezek néktek.

3 Móz 11,4.

8. És a disznót, mert hasadt ugyan a körme, de nem kérődzik; tisztátalan legyen ez néktek. Ezeknek húsból ne egyétek, holttestöket se illessétek.

9. Ezeket ehetitek meg mindazokból, amelyek vízben élnek: aminek úszó szárnya és pikkelye van, mind megegyétek;

3 Móz. 11,9.

10. Valaminek pedig nincsen úszó szárnya és pikkelye, meg ne egyétek; tisztátalan az néktek.

11. Minden tiszta madarat megehettek.

12. Ezek pedig, amelyeket meg ne egyétek közülök: a sas, a saskeselyű és a halászó sas.

13. A keselyű, a héja és a sólyom az ő nemével.

14. Minden holló az ő nemével.

15. A strucz, a bagoly, a kakuk és a karvaly az ő nemével.

16. A kuvik, a fülesbagoly és a bölömbika.

17. A pelikán, a gém és a hattyú.

18. Az eszterág és a szarka az ő nemével; a бүдösbanka és a denevér.

19. Minden szárnyas féreg is tisztátalan legyen néktek; meg ne egyétek.

20. Minden tiszta szárnyast megehettek.

21. Semmi holttestet meg ne egyétek; a jövevénynek, aki a te kapuidon belől van, adjad azt, hogy egye meg azt, vagy add el az idegennek, mert szent népe vagy te az ÖrökkéValónak, a te Elohimednek.

Ne főzd a gödölyét az ő anyja tejében.

5 Móz. 14,2., 2 Móz. 23,19., 2 Móz. 34,26., 4 Móz. 22,28.

22. Esztendőről esztendőre tizedet végy a te magodnak minden terméséből, amely a te meződön terem.

3 Móz. 27,30.

23. És egyed JaHuWaH-nak, a te Elohimednek színe előtt azon, a helyen, amelyet kiválaszt, hogy ott

lakozzék az Ő neve, gabonádnak, mustodnak, olajodnak és juhaidnak első fajzását; hogy tanuljad félni az ÖrökkéValót, a te Elohimedet minden időben.

5 Móz. 12,17., 5 Móz. 12,18.

24. Ha pedig hosszabb néked az út, hogysen oda vihetnéd azokat, mivelhogy távol esik tőled az a hely, amelyet az ÖrökkéValó, a te Elohimed választ, hogy oda helyezze az ő nevét, téged pedig megáldott az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd:

25. Akkor add el pénzen, és kösd a kezedbe a pénzt, és menj el arra a helyre, amelyet kiválaszt az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd;

26. És adjad a pénzt mind azért, amit kíván a te lelked: ökrökért, juhokért, borért és vidámító italért és mindenért, amit megáhit néked a te lelked, és egyél ott JaHuWaH-nak, a te Elohimednek színe előtt, és örvendezzél te és a te házadnak népe.

Mát. 21,12., 5 Móz. 12,17., 5 Móz. 12,18.

27. A lévítát pedig, aki a te kapuidon belől van, ne hagyd el, mert nincsen néki része, sem öröksége veled.

4 Móz. 18,20., 4 Móz. 18,24.

28. A harmadik esztendő végén vidd ki annak az esztendő termésének minden tizedét, és rakd le a te kapuidba.

29. És eljön a lévita (akinek nincsen része és öröksége te veled), és a jövevény, árva és özvegy, akik a te kapuidon belől vannak, és esznek és megeleégesznek, hogy megáldjon téged JaHuWaH, a te Elohimed a Te kezednek minden munkájában, amelyet végzesz.

5 Móz 28,1, Péld 11,10, Péld 11,24, Péld 11,26, Mal 3,10

15 A hetedik esztendő végén elengedést mívelj.

2 Móz. 23,10., 2 Móz. 23,11., 3 Móz. 25,3., 3 Móz. 25,5.

2. Ez pedig az elengedésnek módja: Minden kölcsönadó ember engedje el, amit kölcsönadott az ő felebarátjának; ne hajtsa be az ő felebarátján és atyjafián; mert elengedés hirdettetett az ÖrökkéValóért.

3. Az idegenen hajtsd be, de amid a te atyádfiánál lesz, engedje el néki a Te kezéd.

4. De nem is lesz közötted szegény, mert igen megáld téged JaHuWaH azon a földön, amelyet JaHuWaH, a te Elohimed ád néked örökségül, hogy bírad azt.

5 Móz. 28,1., 5 Móz. 28,2., 5 Móz. 28,9.

5. De csak úgy lesz ez, ha hallgatsz JaHuWaH-nak, a te Elohimednek szavára, megtartván és teljesítvén mind azt a parancsolatot, amelyet én ma parancsolok néked.

6. Mert az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd megáld téged, amiképen megmondotta néked; és sok népnek adsz zálogos kölcsönt, te pedig nem kérsz kölcsönt, és sok népen fogsz uralkodni, és te rajtad nem uralkodnak.

5 Móz. 28,12., 5 Móz. 28,13.

7. Ha mégis szegénynyé lesz valaki a te atyádfiai közül valamelyikben a te kapuid közül a te földeden, amelyet JaHuWaH, a te Elohimed ád néked: ne keményítsd meg

a te szívedet, be se zárjad kezedet a te szegény atyádfia előtt;

3 Móz. 25,35., 3 Móz. 25,36., Luk. 6,34., Luk. 6,35.

8. Hanem örömet nyisd meg a Te kezedet néki, és örömet adj kölcsön néki, amennyi elég az ő szükségére, ami nélkül szűkölködik.

9. Vigyázz magadra, hogy ne legyen a te szívedben valami gonoszság, mondván: Közelget a hetedik esztendő, az elengedésnek esztendeje; és elfordítsd szemedet a te szegény atyádfiától, hogy ne adj néki; mert ő ellened kiált az ÖrökkéValóhoz, és bűn lesz benned.

5 Móz. 15,1., 5 Móz. 15,2.

10. Bizonyára adj néki, és meg ne háborodjék azon a te szíved, amikor adsz néki; mert az ilyen dologért áld meg téged az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd minden munkádban, és mindenben, amire kezedet veted.

Mát. 5,42, Luk. 6,34, Luk. 6,35

11. Mert a szegény nem fogy ki a földről, azért én parancsolom néked, mondván: Örömet nyisd meg kezedet a te szűkölködő és szegény atyádfiának a te földeden.

Mát. 26,11., 5 Móz. 15,8., 5 Móz. 15,14.

12. Hogyha eladja magát néked a te atyádfia, a júdabeli férfi és júdabeli asszony, és szolgál téged hat esztendeig: a hetedik esztendőben bocsássad őt szabadon mellőled.

2 Móz. 21,2., Jer. 34,14.

13. És amikor szabadon bocsátod őt mellőled, ne bocsásd el őt üresen;

14. Hanem terheld meg őt bőven a te juhaidból, a te szérűdről, és a te sajtódból; amivel megáldott téged az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd, adj néki abból.

15. És emlékezzél meg róla, hogy te is szolga voltál Egyiptom földén, és megszabadított téged JaHuWaH, a te Elohimed; azért parancsolom én ma ezt néked.

5 Móz. 5,15.

16. Ha pedig ezt mondja néked: Nem megyek el tőled, mert szeret téged és a te házat, mivelhogy jól van néki te nálad dolga:

17. Akkor vedd az árat, és fűrd a fülébe és az ajtóba; és legyen szolgálóddá mindvégig; így cselekedjél szolgálóleánnyoddal is.

2 Móz. 21,5., 2 Móz. 21,6.

18. Ne essék nehezédre, hogy szabadon bocsátod őt mellőled; (hiszen két annyi bérre valót szolgált néked hat éven át, mint a béres-munkás) és megáld téged JaHuWaH, a te Elohimed mindenben, amit cselekszel.

19. Barmaid és juhaid első fajzásának minden hímjét JaHuWaH-nak, a te Elohimednek szenteljed. Ne munkálkodjál a te tehenednek első fajzásán, és meg ne nyírjad a te juhaidnak első fajzását.

2 Móz. 13,2.

20. JaHuWaH-nak, a te Elohimednek színe előtt edd meg azt esztendőről esztendőre, te és a te házad népe, azon a helyen, amelyet kiválaszt JaHuWaH.

21. Hogyha valami fogatkozás lesz benne; sánta vagy vak lesz, vagy akármely fogatkozásban szenvedő: meg ne áldozd azt JaHuWaH-nak, a te Elohimednek.

3 Móz. 22,20., 3 Móz. 22,22.

Ezékiel próféta könyve

22. A te kapuidon belől edd meg azt; a tisztátalan és a tiszta ember egyaránt, mintha őz volna az vagy szarvas.

5 Móz. 12,15.

23. Csakhogy a vérét meg ne edd, hanem a földre öntsd azt, mint a vizet.

5 Móz. 12,23., 3 Móz. 17,10.

16 Ügyelj az Abib hónapra, és készíts JaHuWaH-nak, a te Elohimednek Páskhát; mert az Abib hónapban hozott ki téged az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd Egyiptomból éjjel.

2 Móz. 12,2.

2. Páskha gyanánt pedig ölj JaHuWaH-nak, a te Elohimednek juhot és ökröt azon a helyen, amelyet kiválaszt az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd, hogy oda helyezze az Ő nevét.

3. Ne egyél azzal semmi kovászoszt, hanem hét napon át egyél azzal kovásztalan lepényeket, nyomorúságnak kenyerét, (mert sietséggel jöttél ki Egyiptom földről) hogy megemlékezzél arról a napról életednek minden idejében, amelyen kijöttél Egyiptom földről.

2 Móz. 12,19.

4. És ne lászon senki kovászt hét napon át sehol a te határodban; és a húsból, amelyet az első napon estve megáldozol, semmi ne maradjon reggelig.

2 Móz. 12,10.

5. Nem ölheted le a Páskhát akármelyikben a te városaid közül, amelyeket az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd ád néked;

2 Krón. 30,1.

6. Hanem azon a helyen, amelyet kiválaszt JaHuWaH, a te Elohimed, hogy az Ő nevét oda helyezze: ott öld le a Páskhát estve, napnyugtakor, abban az időben, amikor kijöttél Egyiptomból.

2 Móz. 12,6., 2 Móz. 12,42.

7. Azon a helyen süsd és edd is meg, amelyet kiválaszt az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd; reggel pedig fordulj vissza és menj haza a te hajlékodbá.

8. Hat napon át egyél kovásztalant; hetednapon pedig JaHuWaH-nak, a te Elohimednek berekesztő ünnepe lévén, ne munkálkodjál azon.

2 Móz. 12,15., 2 Móz. 12,20., 3 Móz. 23,36.

9. Számlálj azután magadnak hét hetet; attól fogva kezdjed számlálni a hét hetet, hogy sarlódat a vetésbe bocsátod.

3 Móz. 23,15., 3 Móz. 23,16.

10. És tarts hetek ünnepét JaHuWaH-nak, a te Elohimednek, a Te kezednek szabad akarat szerint való adományával, amelyet ahhoz képest adj, amint megáldott téged JaHuWaH, a te Elohimed.

5 Móz. 16,16., 2 Móz. 23,15., 2 Móz. 23,21.

11. És örvendezz JaHuWaH-nak, a te Elohimednek színe előtt, te és a te fiad, és leányod, szolgáló, szolgálóleányod, és a lévita, aki a te kapuidon belől van, és a jövevény, az árva és az özvegy, akik te között vannak, azon a helyen, amelyet kiválasztott

JaHuWaH, a te Elohimed, hogy oda helyezze az Ő nevét.

12. És emlékezzél meg róla, hogy te is szolga voltál Egyiptomban; és tartsd meg, és teljesítsd e rendelkezéseket.

5 Móz. 5,15.

13. A sátorok ünnepét hét napig tartsd, amikor begyűjtöd a termést a te szérűdről és sajtódról.

14. És örvendezz a te ünnepeden, te és a te fiad, a te leányod, szolgád és szolgálóleányod, a lévita, a jövevény, az árva és az özvegy, akik belől vannak a te kapuidon.

15. Hét napig ünnepelj JaHuWaH-nak, a te Elohimednek azon a helyen, amelyet kiválaszt JaHuWaH, mert megáld téged az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd* minden termésedben, és kezeidnek minden munkájában; azért örvendezz igen!

2 Móz. 23,16., Nehem. 8,10.

16. Minden esztendőben háromszor jelenjen meg közüled minden férfiú JaHuWaH-nak, a te Elohimednek színe előtt azon a helyen, amelyet kiválaszt; a kovásztalan kenyerek ünnepén, a hetek ünnepén, és a sátorok ünnepén. De üres kézzel senki se jelenjen meg JaHuWaH előtt!

2 Móz. 23,14., 2 Móz. 23,17., 2 Móz. 34,23., 2 Móz. 34,20.

17. Ki-ki az ő képessége szerint adjon, JaHuWaH-nak, a te Elohimednek áldása szerint, amelyet ad néked.

18. Bírákat és felügyelőket állíts minden kapudba, amelyeket JaHuWaH, a te Elohimed ad néked, a te törzseid szerint, hogy ítéljék a népet igaz ítélettel.

19. El ne fordítsd az ítéletet; személyt se válogass; ajándékot se végy; mert az ajándék megvakítja a bölcssek szemeit, és elfordítja az igazak beszédét.

3 Móz. 19,15., 2 Móz. 23,8.

20. Igazságot, igazságot kövess, hogy élhess és örökségül bírhasd azt a földet, amelyet JaHuWaH, a te Elohimed ad néked.

21. Ne plántálj magadnak berket semmiféle fából, JaHuWaH-nak, a te Elohimednek oltára mellé, amelyet készítesz magadnak.

22. Oszlopot se emelj magadnak, amit gyűlöl az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd*.

17 Ne áldozzál JaHuWaH-nak, a te Elohimednek olyan ökröt és juhot, amelyen valami fogyatkozás van, akármi hiba; mert útálatosság JaHuWaH-nak, a te Elohimednek.

3 Móz. 22,20.

2. Hogyha találattik közötted valamelyikben a te kapuid közül, amelyeketek az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd* ad néked, vagy férfiú vagy asszony, aki gonoszt cselekszik JaHuWaH-nak, a te Elohimednek szemei előtt, megszegvén az Ő szövetségét;

5 Móz 13,6, 5 Móz 13,17.

3. És elmegy és szolgál idegen elohimek és imádjá azokat, akár a napot, akár aholdat, vagy akármelyet az égnek seregei közül, amelyet nem parancsoltam;

4. És megjelentetik néked, és meghallod: jól ~~Ezékias próféták könyve~~ megfigyelted, és hogyha igaz és bizonyos a dolog, és megtörtént ez az útálatosság Izráelben:

5. Akkor vidd ki azt a férfiút vagy azt az asszonyt, aki azt a gonoszságot mívelte, a te kapuidba, (a férfiút vagy az asszonyt) és kövezd agyon őket, hogy meghaljanak.

6. Két tanú vagy három tanú szavára halállal lakoljon a halálra való; de egy tanú szavára meg ne haljon.

5 Móz. 19,15.

7. A tanúk keze legyen első rajta, hogy megölettsék, és azután mind az egész nép keze. Így tisztítsd ki magad közül a gonoszt.

5 Móz. 13,9., Csel. 7,58.

8. Ha megfoghatatlan valami előtted, amikor ítélned kell vér és vér között, ügy és ügy között, sérelem és sérelem között, vagy egyéb versengések (*pörösködések*) között a te kapuidban: akkor kelj fel, és menj el arra a helyre, amelyet kiválaszt az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd*.

9. És menj be a Lévitá-papokhoz és a bíróhoz, aki lesz majd abban az időben; és kérdezd meg őket és ők tudtul adják néked az ítéletmondást.

10. És annak a mondásnak értelme szerint cselekedjél, amelyet tudtul adnak néked azon a helyen, amelyet kiválaszt az *ÖrökkéValó*; és vigyázz, hogy mind aszerint cselekedjél, amint tanítanak téged.

Malak. 2,7., 2 Krón. 19,8., 2 Krón. 19,11.

11. A törvény szerint cselekedjél, amelyre tanítanak téged, és az ítélet szerint, amelyet mondanak néked; el ne hajolj attól a mondástól, amelyet tudtul adnak néked, se jobbra, se balra.

12. Ha pedig elbizakodottságból azt cselekszi valaki, hogy nem hallgat a papra, aki ott áll, szolgálván az *ÖrökkéValót*, a te Elohimedet, vagy a bíróra: haljon meg az ilyen ember. Így tisztítsd ki a gonoszt Izráelből.

13. És mind az egész nép hallja, és féljen, hogy elbizakodottan senki ne cselekedjék többé.

5 Móz 13,11.

14. Amikor bemegy arra a földre, amelyet az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd* ad néked, és bírod azt, és lakozol abban, és ezt mondod: Királyt teszek magam fölé, amiképen egyéb népek, amelyek körültem vannak:

1 Sám. 8,5., 1 Sám. 8,6., 1 Sám. 8,22.

15. Azt emeld magad fölé királyul, akit JaHuWaH, a te Elohimed választ. A te atyádfiai közül emelj magad fölé királyt; nem tehetsz magad fölé idegent, aki nem atyádfia.

16. Csak sok lovat ne tartson, és a népet vissza ne vigye Egyiptomba, hogy lovat sokasítson, mivelhogy JaHuWaH megmondta néktek: Ne térjetelek többé vissza azon az úton!

17. Sok feleséget se tartson, hogy a szíve el ne hajoljon; se ezüstjét, se aranyát felettébb meg ne sokasítsa.

1 Kir. 11,1., 1 Kir. 11,4.

18. És amikor az ő országának királyi székére ül, írja le magának tekercsbe e törvénynek mását a Lévitá-papokéból.

19. És legyen az ő nála, és olvassa azt életének minden idejében, hogy tanulja félni az *ÖrökkéValót*, a te Elohimedet, hogy megtartsa e törvénynek minden ígését, és e rendelkezéseket, hogy azokat cselekedje.

20. Fel ne fuvalkodjék az ő szíve az ő atyjafiai ellen, se el ne hajoljon a parancsolattól jobbra vagy balra, hogy hosszú ideig éljen az ő országában ő és az ő fiai Izráelben.

5 Móz. 5,32., 5 Móz. 5,33.

18 A Lévitá-papoknak, a Lévi egész nemzetségének ne legyen se része, se öröksége Izráellel, hanem éljenek JaHuWaH-nak tüzes áldozataiból és örökségéből.

5 Móz. 14,27., 5 Móz. 14,29., 4 Móz. 18,20.

2. Annakokáért ne legyen néki öröksége az ő atyjafiai között: az *ÖrökkéValó* az ő öröksége, amint megmondotta néki.

3. És ez legyen a papoknak törvényes része a néptől, azoktól, akik áldoznak akár ökörrel, akár juhval, hogy a papnak adják a lapoczkát, a két állat és a gyomrot.

2 Móz. 29,27., 2 Móz. 29,28., 3 Móz. 7,31., 3 Móz. 7,34.

4. A te gabonád, mustod és olajod zsendégjét, és a te juhaid gypjának zsendégjét néki adjad;

4 Móz. 18,12.

5. Mert őt választotta ki JaHuWaH, a te Elohimed minden te nemzetséged közül, hogy álljon szolgálatra JaHuWaH-nak nevében, ő és az ő fiai minden időben.

2 Móz. 28,1., 2 Móz. 28,3.

6. Amikor pedig eljön a Lévitá valamelyikből a te egész Izráelben lévő kapuid közül, ahol ő lakik és bemegy az ő lelkének teljes kívánsága szerint arra a helyre, amelyet kiválaszt JaHuWaH:

7. Szolgáljon az *ÖrökkéValónak*, az ő Elohimjének nevében, mint az ő többi atyjafiai, a Léviták, akik ott állanak az *ÖrökkéValó* előtt.

8. Az elegeleken egyenlőképen részesedjenek, kivéve azt, amit eladott valaki az ő atyai örökségéből.

9. Amikor te bemegy arra a földre, amelyet JaHuWaH, a te Elohimed ad néked: ne tanulj cselekedni azoknak a népeknek útálatosságai szerint.

5 Móz. 12,30.

10. Ne találtsassék te közötted, aki az ő fiát vagy leányát átvigye a tűzön se jövendőmondó, se igéző, se jegymagyarázó, se varázsló;

3 Móz 18,21, 3 Móz 20,27, 1 Sám 28,7, 1 Sám 28,9, 3 Móz 19,26

11. Se bűbajos, se ördöngösöktől tudakozó, se titok-fejtő, se halottidéző;

1 Sám. 28,8., 1 Sám. 28,11., Ésa. 8,19.

12. Mert mind útálja az *ÖrökkéValó*, aki ezeket műveli, és ez ilyen útálatosságokért üzi ki őket az *ÖrökkéValó*, a te Elohimed te előled.

5 Móz. 12,30., 5 Móz. 12,31.

13. Tökéletes légy JaHuWaH-hal, a te Elohimeddel.

14. Mert ezek a nemzetek, akiket te elűzesz, igézőkre és jövendőmondókra hallgatnak; de tenéked nem engedett ilyet az *ÖrökkéValó*, a te Igaz Teremtőd.

15. Prófétát támaszt néked az *ÖrökkéValó*, a te Igaz Teremtőd, a te atyádfiai közül, olyat, mint én: azt hallgassátok!

Ján. 1,46., Csel. 3,22., Csel. 7,37.

16. Mind aszerint, amint kérted JaHuWaH-tól, a te Elohimedtől a Hóreben a gyülekezésnek napján mondván: Ne halljam többé JaHuWaH-nak, az én Elohimemnek szavát, és ne lássam többé ezt a nagy tüzet, hogy meg ne haljak!

2 Móz. 20,18., 2 Móz. 20,19.

17. JaHuWaH pedig mondá nékem: Jól mondták, amit mondtak.

5 Móz. 5,28., 5 Móz. 5,29.

18. Prófétát támasztok nékik az ő atyjokfiai közül olyat, mint te, és az Én ígéimet adom annak szájába, és megmond nékik mindent, amit parancsolok néki.

Ján. 1,46., Ján. 12,50., Ján. 12,49., Ján. 15,22., Ján. 17,26.

19. És ha valaki nem hallgat az Én ígéimre, amelyeket az Én nevemben szól, Én megkeresem azon!

Ján. 12,48., Ján. 12,50.

20. De az a próféta, aki olyat mer szólni az Én nevemben, amit Én nem parancsoltam néki szólni, és aki idegen elohimek nevében szól: haljon meg az a próféta.

5 Móz. 13,5., Jer. 14,14., Jer. 14,15.

21. Ha pedig azt mondd a te szívedben: miképen ismerhetjük meg az ígét, amelyet nem mondott JaHuWaH?

22. Ha a próféta az *ÖrökkéValó* nevében szól, és nem lesz meg, és nem teljesedik be a dolog: ez az a szó, amelyet nem az *ÖrökkéValó* szólott; elbizakodottságból mondotta azt a próféta; ne félj attól!

19 Amikor kiírtja az *ÖrökkéValó*, a te Igaz Teremtőd a nemzeteket, akiknek földjét néked adja JaHuWaH, a te Elohimed, és bírn fogod őket, és lakozol az ő városaikban és az ő házaikban:

2 Móz. 3,8.

2. Válassz ki magadnak három várost a te földeden, amelyet az *ÖrökkéValó*, a te Igaz Teremtőd ad néked, hogy örököljed azt.

2 Móz. 21,13., 2 Móz. 21,14., 4 Móz. 35,10., 4 Móz. 35,11.

3. Készítsd meg magadnak az utat azokhoz, és oszszad három részre a te országod határát, amelyet JaHuWaH, a te Elohimed ad néked örökségül; azok arra valók legyenek, hogy minden gyilkos oda meneküljön.

2 Móz. 21,13., 2 Móz. 21,14.

4. Ez pedig a gyilkos törvénye, aki oda menekül, hogy élve maradjon: Aki nem szándékosan öli meg az ő felebarátját, és nem gyűlöli vala azt azelőtt;

2 Móz. 21,13.

5. Aki például elmegy az ő felebarátjával az erdőre fát vágni, és meglódul a keze a fejszével, hogy levágja a fát, és leesik a vas a nyeléről, és úgy találja az ő felebarátját, hogy az meghal: az ilyen meneküljön e városok egyikébe, hogy élve maradjon.

6. Különben a vérbosszuló rokon üzőbe veszi az ő szívének búsulásában, és eléri, ha az út hosszú leend, és

agyon üti őt, holott nem méltó a halálra, mivel azelőtt nem gyűlölte azt.

4 Móz. 35,12.

7. Azért én parancsolom néked, mondván: Három várost válassz magadnak.

8. Ha pedig az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd* kiterjeszti a te határodát, amint megesküdt a te atyáidnak, és néked adja mind az egész földet, amelynek megadását megígérte volt a te atyáidnak;

1 Móz. 28,13., 1 Móz. 28,14.

9. (Hogyha megtartod mind e parancsolatot, megtévén azt, amit én ma parancsolok néked, tudniillik, hogy szeressed az *ÖrökkéValót*, a te Elohimedet, és járj az ő utain minden időben): akkor e háromhoz szerezz még három várost.

Józs 20,7, Józs 20,8

10. Hogy ártatlan vér ne ontassék ki a te földeden, amelyet JaHuWaH, a te Elohimed ad néked örökségül, és hogy a vér ne legyen rajtad.

11. De hogyha lesz valaki, aki gyűlöli az ő felebarátját, és meglesi azt, és reá támad és úgy üti meg, hogy meghal, és bemenekül valamelyikbe e városok közül:

2 Móz. 21,14., 4 Móz. 35,16., 4 Móz. 35,20., 4 Móz. 35,21.

12. Akkor az ő városának vénei küldjenek embereket, és vonják ki azt onnét, és adják azt a vérbosszúló rokon kezébe, hogy meghaljon.

13. Ne nézz reá szánalommal, hanem tisztítsd ki az ártatlan vérontást Izráelből, hogy jól legyen dolgod.

5 Móz. 15,5.

14. A te felebarátodnak határát el ne told, amely határt az ősök vetettek a te örökségedben, amelyet örökölni fogsz azon a földön, amelyet az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd* ad néked, hogy bírd azt.

5 Móz 27,17, Péld 22,28

15. Ne álljon elő egy tanú senki ellen semmiféle hamisság és semmiféle bűn miatt; akármilyen bűnben bűnös valaki, két tanú szavára vagy három tanú szavára álljon a dolog.

4 Móz. 35,30., Mát. 18,16.

16. Ha valaki ellen gonosz tanú áll elő, hogy pártütéssel vádolja őt:

17. Akkor álljon az a két ember, akiknek ilyen perök van, az *ÖrökkéValó* elé, a papok és a bírák elé, akik abban az időben lesznek;

5 Móz. 17,9.

18. És a bírák vizsgálják meg jól a dolgot, és ha hazug tanú lesz a tanú, aki hazugságot szökött az ő atyjafia ellen:

19. Úgy cselekedjetez azzal, amint ő szándékozott cselekedni az ő atyjafiával. Így tisztítsd ki közüled a gonoszt;

Péld. 19,5., Péld. 19,9.

20. Hogy akik megmaradnak, hallják meg, és féljenek, és többször ne cselekedjenek te közötted ilyen gonosz dolgot.

5 Móz. 13,11.

21. Ne nézz reá szánalommal; lelket lélekért, szemet szemért, kezét kézért, lábat lábért.

Ezekiel próféta könyve

3 Móz. 24,20., 3 Móz. 24,21.

20 Amikor hadba mégy ellenséged ellen, és látsz lovakat, szekereket, náladnál nagyobb számú népet: ne félj tőlök, mert veled van az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd*, Aki felhozott téged Egyiptom földéről.

2. És amikor az ütközethez készültök, álljon elő a pap, és szóljon a népnek;

3. És ezt mondja nekik: Hallgasd meg Izráel! Ti ma készültök megütközni ellenségeitekkel: A ti szívetek meg ne lágyuljon, ne féljetez, és meg ne rettenjetez, se meg ne rémüljetez elöttök;

4. Mert az *ÖrökkéValó*, a ti Elohimetez veletez mégy, hogy harczoljon érettez a ti ellenségeitekkel, hogy megtartsön titeket.

5. Az előljárok pedig szóljanak a népnek, mondván: Kicsoda az olyan férfi, aki új házat építettez, de még fel nem avatta azt? Menjen el, és térjen vissza az ő házába, hogy meg ne haljon a harczban, és más valaki avassa fel azt.

6. És kicsoda olyan férfi, aki szőlőt ültetett és nem vette el annak hasznát? Menjen el, és térjen vissza az ő házába, hogy meg ne haljon a harczban, és más valaki vegye el annak hasznát.

7. És kicsoda olyan férfi, aki feleséget jegyzett el magának, de még el nem vette? Menjen el, és térjen vissza házába, hogy meg ne haljon a harczban, és más valaki vegye azt el.

5 Móz. 24,5.

8. Még tovább is szóljanak az előljárok a néphez, és ezt mondják: Kicsoda olyan férfi, aki félénk és lágy szívu? Menjen el, és térjen vissza az ő házába, hogy az ő atyjafiainak szíve úgy meg ne olvadjon, mint az ő szíve.

Bir

7,3.

9. És amikor elvégzik az előljárok beszédöket a néphez, állítsanak seregevezéreket a nép élére.

10. Amikor valamely város alá mégy, hogy azt megostromold, békességgel kínáld meg azt.

11. És ha békességgel felel néked, és kaput nyit, akkor az egész nép, amely találtatik abban, adófizetőd legyen, és szolgáljon néked.

12. Ha pedig nem köt békességet veled, hanem harczra kél veled, akkor zárd azt körül;

13. És ha az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd* kezedez adja azt: vágj le abban minden finemüt fegyver élével;

4 Móz. 31,7.

14. De az asszonyöket, akis gyermekeket, a barmöket és mind azt a mi lesz a városban, az egész zsákmányolni valót magadnak prédáljad; és fogyaszde el a te ellenségeidtől való zsákmányt, akiket kezedez ad néked az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd*.

4 Móz. 31,7., 4 Móz. 31,9.

15. Így cselekedjél mindazokkal a városokkal, amelyek igen messze esnek tőled, amelyek nem e nemzetek városai közül valók.

2 Móz. 3,8., 4 Móz. 33,51., 4 Móz. 33,53.

16. De e népek városaiban, amelyeket örökségül ad néked JaHuWaH, a te Elohimed, ne hagyj élni csak egy lelket is;

2 Móz. 3,8., Józ. 10,40., Józ. 11,11., Józ. 11,14.

17. Hanem mindenestől veszítsd el őket: a Khittheust, az Emoreust, a Kananeust, a Perizeust, a Khivveust és a Jebuzeust, amint megparancsolta néked az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd;

18. Azért, hogy meg ne tanítsanak titeket az ő mindenféle útálatosságaik szerint cselekedni, amelyeket ők cselekesznek az ő elohimeiknek, és hogy ne vétkezzetek JaHuWaH ellen, a ti Elohimatek ellen.

5 Móz. 18,10., 5 Móz. 18,12., 5 Móz. 18,14., Józ. 23,7., Józ. 23,12., Józ. 23,13.

19. Amikor valamely várost hosszabb ideig tartasz körülzárva, hadakozván az ellen, hogy bevegged azt: ki ne veszítsd annak egy élőfáját sem, fejszével vágván azt; hanem egyél arról, és azt magát ki ne irtsad; mert ember-é a mezőnek fája, hogy ostrom alá jusson miattad?

20. Csak, amely fáról tudod, hogy nem gyümölcstermő, azt veszítsd el és irtsd ki, és abból építs erősséget az ellen a város ellen, amely te ellened hadakozik, mind addig, a míg leomlik az.

21 Hogyha agyonütöttet találnak azon a földön, amelyet JaHuWaH, a te Elohimed ad néked birtokul, és az a mezőn fekszik, és nem tudható: ki ölte meg azt;

2. Akkor a te véneid és a te bíraid menjenek ki, és mérjék meg a földet a városokig, amelyek az agyonütött körül vannak;

3. És amely város legközelebb esik az agyonütöthöz, annak a városnak a vénei vegyenek egy üszőtínót, amelylyel még nem dolgoztattak, és amely nem vont még jármot;

4. És annak a városnak vénei vigyék az üszőt valamely folyóvíz völgyébe, amelyet nem szántanak és nem vetnek, és szegjék nyakát az üszőnek ott a völgyben.

5. És járuljanak oda a papok, Lévi fiai; (mert őket választotta JaHuWaH, a te Elohimed, hogy szolgáljanak néki, és hogy áldjanak JaHuWaH nevében, és az ő ítéletök szerint legyen minden per és minden sérelem).

2 Móz. 28,1., 5 Móz. 10,8., 5 Móz. 17,9., 5 Móz. 17,11.

6. És mindnyájan annak a városnak vénei, akik legközelebb esnek az agyonütöthöz, mossák meg kezeiket a nyakaszegett üsző felett a völgyben;

7. És szóljanak és mondják: Ami kezeink nem ontották ki ezt a vért, sem a mi szemeink nem látták.

8. Bocsáss meg a te népednek, Izráelnek, amelyet megváltottál, ÖrökkéValóm, és ne engedd, hogy ártatlan vér ontása legyen Izráel között, a te néped között! És bocsánatot nyernék a véért.

9. Te azért tisztítsd ki közülöd az ártatlan vérnek köztől, hogy ne cselekszed azt, ami igaz az ÖrökkéValó előtt.

10. Amikor hadba mégy ellenségeid ellen, és kezdedbe adja őket az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd, és azok közül foglyokat ejtesz;

11. És meglátsz a foglyok között egy szép ábrázatú asszonyt, és megszereted azt, úgy, hogy elvennéd feleségül;

12. Vidd be őt a te házádba, hogy nyirja meg a fejét, és messe le körmeit.

13. És az ő fogoly ruháját vesse le magáról, és maradjon a te házában, hogy sirassa az ő atyját és anyját egész hónapig; és csak azután menj be hozzá, és légy az ő férje, és legyen ő a te feleséged.

14. Hogyha pedig nem tetszik néked, bocsásd el őt az ő kívánsága szerint; de pénzért semmiképen el ne add őt; ne hatalmaskodj rajta, miután megrontottad őt.

15. Ha valakinek két felesége van, az egyik szeretett, a másik gyűlölt, és szülnék néki fiakat, mind a szeretett, mind a gyűlölt, és a gyűlöltnek fia lesz az elsőszülött;

1 Móz. 29,30.

16. Azon a napon, amelyen az ő fiait örökösökké teszi a maga jószágában, nem teheti elsőszülötté a szeretettnak fiát a gyűlöltnek fia felett, aki elsőszülött;

17. Hanem az elsőszülöttet, a gyűlöltnek fiát ismerje el, két részt adván néki mindenből, amije van; mert az az ő erejének zsengeje, övé az elsőszülöttség joga.

1 Krón. 5,1., 1 Móz. 49,3.

18. Ha valakinek pártütő és makacs fia van, aki az ő atyja szavára és anyja szavára nem hallgat, és ha megfenyítik, sem engedelmeskedik nekik;

19. Az illet fogja meg az ő atyja és anyja, és vigyék azt az ő városának véneihez és az ő helységének kapujába,

20. És ezt mondják a város véneinek: Ez a mi fiunk pártütő és makacs, nem hallgat a mi szónkra, tobzódó és részeges;

21. Akkor az ő városának minden embere kövekkel kövezzék meg azt, hogy meghaljon. Így tisztítsd ki közülöd a gonoszt, és az egész Izráel hallja meg, és féljen!

22. Ha valakiben halálos ítéletre való bűn van, és megölik, és felakasztatod azt fára;

23. Ne maradjon éjjel az ő holtteste a fán, hanem temesd el azt még azon a napon; mert átkozott Elohim előtt, aki fán függ; és meg ne fertéztessed azt a földet, amelyet JaHuWaH, a te Elohimed ad néked örökségül.

Józ. 10,27., Gal. 2,13.

22 Ne nézd el, ha a te atyádfiának ökre vagy juha tévelyeg, és ne fordulj el azoktól, hanem bizony tereld vissza azokat a te atyádfiához.

2 Móz. 23,4., 2 Móz. 23,5., Mát. 5,43., Mát. 5,48.

2. Hogyha pedig nincs közel hozzád a te atyádfia, vagy nem is ismered őt: hajtsd a barmot a magad házához, és legyen nálad, míg keresi azt a te atyádfia, és akkor add vissza néki.

Elohimed az átkot néked áldásodra, mivelhogy szeretett téged az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd.

4 Móz. 22,12., 4 Móz. 22,32., 4 Móz. 23,8., 4 Móz. 23,10.,
4 Móz. 23,22., 4 Móz. 23,24.

6. Ne keresd az ő békességöket és az ő javokat teljes életedben, soha.

7. Ne utáld az Edomitát; mert atyádfia az; ne utáld az egyiptombelit, mert jövevény voltál az ő földén.

1 Móz. 25,25., 1 Móz. 25,26.

8. Az olyan fiak, akik harmadízen születnek nékik, bemehetnek az ÖrökkéValónak községébe.

9. Ha táborba szállsz a te ellenséged ellen: őrizkedjél minden gonosztól.

Luk 3,14

10. Ha volna valaki közötted, aki nem volna tiszta valami éjszakai véletlenség miatt: menjen ki a táborból, és ne menjen vissza a táborba;

3 Móz 15,1, 3 Móz 15,10

11. És amikor eljő az estve, mossa meg magát vízzel, és a nap lementével menjen be a táborba.

12. A táboron kívül valami helyed is legyen, hogy kimehess oda.

13. És legyen ásócskád a fegyvered mellett, hogy amikor leülsz kívül, gödröt áss azzal és ha felkelsz, betakarhassad azt, ami elment tőled;

14. Mert az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd, a te táborodban jár, hogy megszabadítson téged, és elődbe vesse a te ellenségedet: legyen azért a te táborod szent, hogy ne lásson te közted valami rútságot, és el ne forduljon tőled.

5 Móz. 20,1., 3 Móz. 26,12.

15. Ne add ki a szolgát az ő urának, aki az ő urától hozzád menekült.

16. Veled lakjék, te közötted, azon a helyen, amelyet választ valamelyikben a te városaid közül, ahol néki tetszik: ne nyomorgasd őt.

2 Móz. 22,21.

17. Ne legyen felavatott paráznanő Izráel leányai közül; se felavatott paráznaférfi ne legyen Izráel fiai közül.

1 Móz. 38,21., Hós. 4,13., Hós. 4,14.

18. Ne vidd be a paráznanő bérét és az eb-bért az ÖrökkéValónak, a te Elohimednek házába akárminémű fogadás fejében; mert mind a kettőt utálja az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd.

19. A te atyádfiától ne végy kamatot: se pénznek kamatját, se eleségnek kamatját, se semmi egyébnek kamatját, amit kamatra szokás adni.

2 Móz. 22,25., 3 Móz. 25,35., 3 Móz. 25,37., Nehem. 5,10.,
Zsolt. 15,1., Zsolt. 15,5.

20. Az idegentől vehetsz kamatot, de a te atyádfiától ne végy kamatot, hogy megáldjon téged JaHuWaH, a te Elohimed mindenben, amire kinyujtod kezedet, azon a földön, amelyre bemégy, hogy bírjad azt.

21. Ha fogadással ígérsz valamit JaHuWaH-nak, a te Elohimednek: ne halogasd annak megadását; mert bizony megkeresi azt rajtad az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd, és bűnül tulajdonítatik az néked.

4 Móz 30,2, 4 Móz 30,15, Zsolt 50,14

Ezékiel próféta könyve

22. Ha pedig nem teszesz fogadást, bűn sem tulajdonítatik néked.

23. Ügyelj arra, ami ajkaidon kijön, és úgy teljesítsd, amit száddal ígérsz, mint amikor szabad akarattól teszesz fogadást JaHuWaH-nak, a te Elohimednek.

Préd. 5,4., Préd. 5,6.

24. Ha bemégy a te felebarátodnak szőlőjébe, egyél szőlőt kívánságod szerint jóllakásodig, de edényedbe ne rakj.

25. Ha bemégy a te felebarátod vetésébe, kezddel szaggass kalászkodat, de sarlóval ne vágj be a te felebarátod vetésébe.

Mát 12,1.

24 Ha valaki asszonyt vesz magához, és feleségévé teszi azt, és ha azután nem találja azt kedvére valónak, mivelhogy valami illetlenséget talál benne, és ír néki váló levelet, és kezébe adja azt annak, és elküldi őt házából;

Mát. 5,31.

2. És kimegy az ő házából, és elmegy és más férfiúé lesz;

3. És a második férfiú is meggyüldöli őt, és ír néki váló levelet, és kezébe adja azt, és elküldi őt házából; vagy ha meghal az a második férfi, aki elvette azt magának feleségül;

4. Az első férje, aki elküldte őt, nem veheti őt másodszor is magához, hogy feleségévé legyen, minekutána megfertéztetett; mert útálatosság ez JaHuWaH előtt; te pedig ne tedd bűnössé a földet, amelyet JaHuWaH, a te Elohimed ad néked örökségül.

5. Hogyha valaki újonnan vesz feleséget, ne menjen hadba, és ne vessenek reá semmiféle terhet; egy esztendeig szabad legyen az ő házában, és vidámitsa a feleségét, akit elvett.

5 Móz. 20,7.

6. Zálogba senki ne vegyen kézimalmot vagy malomkövet, mert életet venne zálogba.

7. Hogyha rajtakapnak valakit, aki embert lop az ő atyjafiai közül, Izráel fiai közül, és hatalmaskodik rajta, vagy eladja azt: haljon meg az a tolvaj. Így tisztítsd ki a gonoszt te közüled.

2 Móz. 21,16.

8. A poklosság csapásában vigyázz, hogy szorgalmasan megtartsad és megcselekedjed mindazt, amire a Lévitá-papok tanítanak titeket; vigyázzatok, hogy amiképen megparancsoltam nékik, aképen cselekedjetek.

3 Móz. 13,2., 3 Móz. 13,59.

9. Emlékezzél meg arról, amit cselekedett az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd Miriámmal az úton, amikor kijöttetek Egyiptomból.

4 Móz. 12,10.

10. Ha kölcsön adsz valamit a te felebarátodnak: ne menj be az ő házába, hogy magad végy zálogot tőle;

11. Kívül állj meg, és az ember, akinek kölcsönt adsz, maga vigye ki hozzád az ő zálogát.

12. Hogyha szegény ember az, ne feküdjél le az ő zálogával;

13. Bizony add vissza néki azt a zálogot napnyugtakor, hogy az ő ruhájában feküdjék le, és áldjon téged. És igazságul lesz ez néked az ÖrökkéValó előtt, a te Elohimed előtt.

2 Móz. 22,26., 2 Móz. 22,27., Péld. 22,27.

14. A szegény és szűkölködő napszámoson ne erőszakoskodjál, akár atyádfiai, akár a te jövevényeid azok, akik a te földeden a te kapuid között vannak.

15. Azon a napon add meg az ő bérét, és le se menjen felette a nap; mert szegény ő, és kívánczik az után az ő lelke, hogy ellened ne kiáltson az ÖrökkéValóhoz, és bűn ne legyen rajtad. 3 Móz. 19,13., Jak. 5,4.

16. Meg ne ölettesenek az atyák a fiakért, se a fiak meg ne ölettesenek az atyákért; ki-ki az ő bűnéért haljon meg.

2 Kir. 14,6., 2 Krón. 25,4., Jer. 31,30., Ezék. 18,20.

17. A jövevénynek és az árvának igazságát el ne csavard; és az özvegynek ruháját ne vedd zálogba.

2 Móz. 22,21., 2 Móz. 22,22., Péld. 22,22., Péld. 22,23., Jer. 5,28., Jer. 22,3., Ezék. 22,29., Ezék. 22,30.

18. Hanem emlékezzél vissza, hogy szolga voltál Egyiptomban, és megváltott téged az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd, onnét. Azért parancsolom én néked, hogy így cselekedjél.

19. Amikor learatod aratni valódat a te meződön, és kévét felejtessz a mezőn, ne térj vissza annak felvételére; a jövevényé, az árváé és az özvegyé legyen az, hogy megáldjon téged az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd, kezeidnek minden munkájában.

3 Móz. 19,9., 3 Móz. 19,10.

20. Ha olajfád termését lerázod, ne szedd le, ami még utánad marad; a jövevényé, árváé és az özvegyé legyen az.

21. Ha szőlődet megszeded, ne mezgeréld le, ami utánad marad; a jövevényé, árváé és az özvegyé legyen az.

22. És emlékezzél vissza, hogy szolga voltál Egyiptomnak földén. Azért parancsolom néked, hogy így cselekedjél.

25 Ha per támad férfiak között, és törvény elé mennek, és megítélik őket, és igazat adnak az igaznak és bűnösnek mondják a bűnöst: Péld 17,15.

2. Akkor, ha a bűnös ütleget érdemel, vonassa le azt a bírót, és üttessen arra maga előtt annak bűnössége szerint való számban.

3. Negyvenet üttessen rá, ne többet, hogy netalán, ha ennél több ütést üttet reá, alávalóvá legyen előtted a te atyádfia.

2 Kor. 11,24.

4. Ne kösd be az ökörnek száját, amikor nyomtat!

1 Kor. 9,9., 1 Tim. 5,18.

5. Ha testvérek laknak együtt, és meghal egy közülök, ~~Ezék. 18,16.~~ a megholtnak felesége ne menjen ki a háztól idegen férfiúhoz; hanem a sógora menjen be hozzá, és vegye el őt magának feleségül, és éljen vele sógorsági házasságban.

Ruth. 4,5., Mát. 22,24.

6. És majd az elsőszülött, akit szülni fog, a megholt testvér nevét kapja, hogy annak neve ki ne töröltessék Izráelből.

7. Hogyha a férfinak nincs kedve elvenni az ő ángyát, menjen el az ő ángya a kapuba a vénekhez, és mondja: Sógorom vonakodik fentartani az ő testvérének nevét Izráelben, nem akar velem sógorsági házasságban élni.

8. Akkor hívják azt az ő városának vénei, és beszéljenek vele; és ha megáll és ezt mondja: nincs kedvem őt elvenni:

9. Akkor járuljon hozzá az ő ángya a vének szemei előtt, és húzza le saruját annak lábáról, és köpjön az arcába, és szóljon, és ezt mondja: Így kell cselekedni azzal a férfival, aki nem építi az ő testvérének házát.

10. És „lehúzott sarujú háznép” - nek nevezzék az ő nevét Izráelben.

11. Ha két férfi összevesz egymással, és az egyiknek felesége oda járul, hogy megszabadítsa az ő férjét annak kezéből, aki veri azt, és kinyújtja kezét, és megfogja annak szeméremtestét:

12. Vágd el annak kezét, meg ne szánja szemed.

13. Ne legyen a te zsákodban kétféle font: nagyobb és kisebb.

3 Móz. 19,35., 3 Móz. 19,36.

14. Ne legyen a te házádban kétféle éfa: nagyobb és kisebb.

15. Teljes és igaz fontod legyen néked; teljes és igaz éfád legyen néked; hogy hosszú ideig élj azon a földön, amelyet az ÖrökkéValó, a te Elohimed ad néked.

Ezék. 45,10.

16. Mert JaHuWaH előtt, a te Elohimed előtt utálni való mindaz, aki ezeket cselekszi; és mindaz, aki hamisságot mível.

Péld. 11,1.

17. Megemlékezzél arról, amit Amálek cselekedett rajtad az úton, amikor Egyiptomból kijöttetek:

2 Móz. 17,8., 2 Móz. 17,11., 2 Móz. 17,14.

18. Hogy reád támadt az úton, és megverte a seregnek utolsó részét, mind az erőtlenekeket, akik hátul valának, amikor magad is fáradt és lankadt voltál, és nem félté Elohimt.

19. Amikor azért megnyugtatt majd téged JaHuWaH, a te Elohimed, minden te köröskörül lévő ellenségedtől azon a földön, amelyet JaHuWaH, a te Elohimed ad néked örökségül, hogy bírad azt: töröld el Amálek emlékezetét az ég alól; el ne felejtse!

1 Sám. 15,2., 1 Sám. 15,3., 1 Sám. 15,7.

26 Amikor pedig bemégy arra a földre, amelyet az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd* ad néked örökségül, és bírni fogod azt, és lakozol abban:

2. Akkor végy a föld minden gyümölcsének zsebéjéből, amelyet szerezz a te földedből, amelyet JaHuWaH, a te Elohimed ad néked; és tedd kosárba és menj oda a helyre, amelyet kiválaszt JaHuWaH, a te Elohimed, hogy ott lakozzék az Ő neve;

2 Móz. 23,19., 2 Móz. 34,26.

3. És menj be a paphoz, aki abban az időben lesz, és monddad neki: Vallást teszek ma az *ÖrökkéValó* előtt, a te Elohimed előtt, hogy bejöttem a földre, amely felől megesküdt az *ÖrökkéValó* a mi atyáinknak, hogy nekünk adja.

1 Móz 17,8

4. És a pap vegye el a kosarat kezedből, és tegye azt az *ÖrökkéValó*nak, a te Elohimednek oltára elé.

5. És szólj, és monddad JaHuWaH előtt, a te Elohimed előtt: Veszendő mesopotámiai vala az atyám, és aláment vala Égyiptomba, és jövevény volt ott kevesed magával; nagy, erős és temérdek néppé lőn ottan.

1 Móz. 46,1., 1 Móz. 46,27.

6. Bosszúsággal illetének pedig minket az Égyiptombeliek, és nyomorgatának minket, és vetének reánk kemény szolgálatot.

2 Móz. 1,11., 2 Móz. 1,16.

7. Kiáltánk azért JaHuWaH-hoz, ami atyáink Elohiméhez, és meghallgatta JaHuWaH a mi szónkat, és megtekintette a mi nyomorúságunkat, kínunkat és szorongatásunkat:

2 Móz. 2,25., 2 Móz. 3,7.

8. És kihozott minket JaHuWaH Égyiptomból erős kézzel, kinyújtott karral, nagy rettentéssel, jelekkel és csudákkal;

2 Móz. 12,29., 2 Móz. 12,33., 2 Móz. 13,3.

9. És behozott minket e helyre, és adta nekünk ezt a földet, a tejjel és mézzel folyó földet.

2 Móz. 3,8., 2 Móz. 13,5.

10. Most azért ímé elhoztam ama föld gyümölcsének zsebéjét, amelyet nekem adtál *ÖrökkéValóm*. És rakd le azt JaHuWaH előtt, a te Elohimed előtt, és imádkozzál az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd* előtt;

11. És örömet találj mindabban a jóban, amelyet ad néked JaHuWaH, a te Elohimed, és a te házadnépének; te és a lévita, és a jövevény, aki te közötted van.

5 Móz. 16,11., 5 Móz. 16,14., 5 Móz. 27,7.

12. Ha a harmadik esztendőben, a tizednek esztendejében, minden termésedből egészen megadod a tizedet, és adod a lévitanak, a jövevénynek, az árvának és özvegynek, hogy egyenek a te kapuid között, és jól lakjanak:

3 Móz. 27,30., 4 Móz. 18,24.

13. Akkor ezt monddad JaHuWaH előtt, a te Elohimed előtt: Kitakarítottam a szent részt a házból, és oda adtam azt a lévitanak, a jövevénynek, az árvának és az özvegynek minden Te parancsolatod szerint, amelyet parancsoltál nekem; nem hágtam át egyet sem a Te parancsolataidból, sem el nem felejtettem!

Ezékiel próféta könyve

14. Nem adtam belőle gyászomban, nem pusztítottam belőle tisztátalanul, és halottra sem adtam belőle. Hallgattam JaHuWaH-nak, az én Elohimemnek szavára; a szerint cselekedtem, amint parancsoltad nekem.

15. Tekints alá a te szentségednek lakóhelyéből a Mennyekből, és áldd meg Izráelt, a te népedet, és a földet, amelyet nekünk adtál, amint megesküdtél vala a mi atyáinknak, a tejjel és mézzel folyó földet.

16. E mai napon az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd* parancsolja néked, hogy e rendelkezések és végzések szerint cselekedjél: tartsd meg azért és cselekedjed azokat teljes szívedből és teljes lelkedből!

5 Móz. 6,5.

17. Azt kívántad ma kimondátni az *ÖrökkéValóval*, hogy Elohimeddé lesz néked, hogy járhasz az Ő útain, megtudhassad az ő rendelkezéseit, parancsolatait és végzéseit, és engedhess az Ő szavának;

5 Móz. 5,31., 5 Móz. 7,6., 5 Móz. 14,2.

18. JaHuWaH pedig azt kívánja ma kimondátni veled, hogy az Ő tulajdon népévé leszel, amiképen szólott néked, és minden Ő parancsolatát megtartod.

2 Móz. 19,5.

19. Hogy feljebb valóvá tegyen téged minden nemzetnél, amelyeket teremtett, dicséretben, névben és dicsőségben, és hogy szent népévé lehess JaHuWaH-nak, a te Elohimednek, amint megmondta vala.

5 Móz. 4,7., 5 Móz. 28,1.

27 Mózes pedig és Izráel vénei parancsot adának a népnek, mondván: Tartsátok meg mind e parancsolatot, amelyet én parancsolok ma néktek.

2. És amely napon általmentek a Jordánon arra a földre, amelyet az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd* ad néktek: nagy köveket állíts fel, és meszeld be azokat mészszel.

Józs. 4,3., Józs. 4,8.

3. És mihelyt általmégy, írd fel azokra e törvénynek minden ígését, hogy bemehess arra a földre, amelyet JaHuWaH, a te Elohimed ad néked, a tejjel és mézzel folyó földre, amiképen megígérte néked JaHuWaH, a te atyáidnak Elohimje.

4. Mihelyt azért általmentek a Jordánon, állítsátok fel azokat a köveket, amelyeket Én e mai napon parancsolok néktek, az Ebál hegyén; és meszeld be azokat mészszel.

Józs. 8,30., Józs. 8,31.

5. És építs ott oltárt az *ÖrökkéValó*nak, a te Elohimednek; olyan kövekből való oltárt, amelyeket vassal meg ne faragj.

2 Móz. 20,25.

6. Ép kövekből építsd JaHuWaH-nak, a te Elohimednek oltárát; és áldozzál azon egészen égőáldozatokat JaHuWaH-nak, a te Elohimednek.

7. Áldozzál hálaáldozatokat is, és egyél ott, és vigadozzál az ÖrökkéValó előtt, a te Elohimed előtt.

5 Móz. 12,12.

8. És írd fel a kövekre e törvénynek minden ígétjét igen világosan!

9. És szóla Mózes és a Lévi nemzetségéből való papok az egész Izráelnek, mondván: Figyelj és hallgass Izráel! E mai napon lettél JaHuWaH-nak, a te Elohimednek népévé.

5 Móz. 26,17., 5 Móz. 26,19.

10. Hallgass azért JaHuWaH-nak, a te Elohimednek szavára, és cselekedjél az ő parancsolatai és rendelkezései szerint, amelyeket, én parancsolok ma néked.

11. És parancsola Mózes azon a napon a népnek, mondván:

12. Ezek álljanak fel a népnek megáldására a Garizim hegyén, amikor általmentek a Jordánon: Simeon, Lévi, Júda, Izsakhár, József és Benjámin.

5 Móz. 11,29., Józs. 8,33.

13. Ezek pedig az átkozásra álljanak fel az Ebál hegyén: Rúben, Gád, Aser, Zebulon, Dán és Nafthali.

14. Szóljanak pedig a lévíták, és ezt mondják az egész Izráel népének felszóval:

15. Átkozott az ember, aki faragott és öntött képet csinál, útlatára JaHuWaH-nak, mesterember kezének munkáját, és rejtve tartja azt! És feleljen az egész nép és mondja: Ámen!

16. Átkozott, aki kevésre becsüli az ő atyját vagy anyját! És mondja az egész nép: Ámen!

2 Móz. 21,17.

17. Átkozott, aki elmozdítja az ő felebarátjának határát! És mondja az egész nép: Ámen!

18. Átkozott, aki félrevezeti a vakot az úton! És mondja az egész nép: Ámen!

3 Móz. 19,14.

19. Átkozott, aki elfordítja a jövevénynek, árvának és özvegynek igazságát! És mondja az egész nép: Ámen!

2 Móz. 22,21.

20. Átkozott, aki az ő atyjának feleségével hál, mert feltakarja az ő atyjának takaróját! És mondja az egész nép: Ámen!

3 Móz. 18,8.

21. Átkozott, aki közöszl valamely barommal! És mondja az egész nép: Ámen!

3 Móz. 18,23.

22. Átkozott, aki az ő leánytestvérével hál, az ő atyjának leányával vagy az ő anyjának leányával! És mondja az egész nép: Ámen!

3 Móz. 18,9.

23. Átkozott, aki az ő napával hál! És mondja az egész nép: Ámen!

24. Átkozott, aki megöli az ő felebarátját titkon! És mondja az egész nép: Ámen!

4 Móz. 35,16.

25. Átkozott, aki ajándékot fogad el, hogy ártatlan lélek vérént ontsa! És mondja az egész nép: Ámen!

26. Átkozott, aki meg nem tartja e törvények ígétjét, hogy ~~Ezék pedig az átkozottak~~ És mondja az egész nép: Ámen!

Jer. 11,3., Gal. 3,10.

28 Ha pedig szorgalmasan hallgatsz JaHuWaH-nak, a te Elohimednek szavára, és megtartod és teljesíted minden ő parancsolatát, amelyeket én parancsolok ma néked: akkor e földnek minden népénél feljebbvalóvá tesz téged az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd;

5 Móz. 26,18., 5 Móz. 26,19., 3 Móz. 26,3., 3 Móz. 26,4.

2. És reád szállanak mind ez áldások, és megteljesednek rajtad, ha hallgatsz JaHuWaH-nak, a te Elohimednek szavára:

5 Móz. 30,8., 5 Móz. 30,10.

3. Áldott leszesz a városban, és áldott leszesz a mezőben.

4. Áldott lesz a te méhednek gyümölcse és a te földednek gyümölcse, és a te barmodnak gyümölcse, a te teheneidnek fajzása és a te juhaidnak ellése.

5. Áldott lesz a te kosarad és a te sütő tekenőd.

3 Móz. 26,3., 3 Móz. 26,9.

6. Áldott leszesz bejöttödben, és áldott leszesz kimentedben.

7. JaHuWaH megszalasztja előtted a te ellenségeidet, akik reád támadnak; egy úton jönnek ki reád, és hét úton futnak előled.

8. Áldást parancsol melléd JaHuWaH a te csüreidben és mindenben, amire ráteszed kezedet; és megáld téged azon a földön, amelyet az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtőd ád néked.

9. JaHuWaH felkészít téged magának szent néppé, amiképen megesküdt néked, ha megtartod JaHuWaH-nak, a te Elohimednek parancsolatait, és az Ő útain jársz.

2 Móz. 19,5.

10. És megérti majd a földnek minden népe, hogy JaHuWaH-nak nevééről neveztetel, és félnek tőled.

5 Móz. 28,9.

11. És bővülködővé tesz téged JaHuWaH minden jóban: a te méhednek gyümölcseiben és a te földednek gyümölcseiben, a te barmodnak gyümölcseiben azon a földön, amely felől megesküdt JaHuWaH a te atyáidnak, hogy néked adja azt.

5 Móz. 30,9., 5 Móz. 30,10.

12. Megnyitja néked JaHuWaH az Ő becses kincsesházát, az eget, hogy esőt adjon a te földednek alkalmas időben, és megáldja kezened minden munkáját, és kölcsönt adsz sok népnek, te pedig nem veszsz kölcsönt.

Jer. 5,24., Jer. 5,25.

13. És fejjé tesz téged JaHuWaH és nem farkká, és mindinkább feljebbvaló leszesz és nem alábbvaló, ha hallgatsz JaHuWaH-nak, a te Elohimednek parancsolataira, amelyeket én parancsolok ma néked, hogy tartsd meg és teljesítsd azokat;

14. És ha el nem térsz egyetlen ígétől sem, amelyeket én parancsolok néktek, se jobbra se balra, járván idegen elohimek után, hogy azokat tiszteljétek.
5 Móz. 5,32.
15. Ha pedig nem hallgatsz az ÖrökkéValónak, a te Elohimednek szavára, hogy megtartsad és teljesítsd minden parancsolatát és rendelését, amelyeket én parancsolok ma néked: reád jönnek mind ez átkok, és megteljesednek rajtad:
3 Móz. 26,14., 3 Móz. 26,35., Dán. 9,11., Dán. 9,14., Siral. 2,17., Siral. 2,22.
16. Átkozott leszesz a városban, és átkozott a mezőn.
17. Átkozott lesz a te kosarad és a te sütő tekenőd.
18. Átkozott lesz a te méhednek gyümölcse és a te földednek gyümölcse, a te teheneidnek fajzása és a te juhaidnak ellése.
19. Átkozott leszesz bejöttödben, és átkozott leszesz kimentedben.
20. Bocsát JaHuWaH te reád átkot, bomlást és romlást mindenben, amit kezdesz vagy cselekszel; mígnem eltöröltetel és mígnem gyorsasággal elveszesz a te cselekedeteidnek gonoszága miatt, amelyekkel elhagytál engem.
Bir. 2,15.
21. Hozzád ragasztja az ÖrökkéValó a döghalált, mígnem elemészt téged arról a földről, amelyre bemégy, hogy bírjad azt.
3 Móz. 26,16., Ezék. 14,21.
22. Megver téged JaHuWaH szárazbetegséggel hidegleléssel, gyulasztó és izzasztó betegséggel, aszálylyal és szárazsággal és ragyával; és üldöznek téged, mígnem elveszesz.
3 Móz. 26,16
23. Eged, amely fejed felett van, rézzé, a föld pedig, amely lábad alatt van, vassá válik.
5 Móz. 11,17., 3 Móz. 26,19.
24. JaHuWaH eső helyett port és hamut ad a te földedre; az égből száll reád, mígnem elpusztulsz.
25. JaHuWaH megszalaszt téged a te ellenségeid előtt; egy úton mégy ki ő reá, és hét úton futsz előtte, és a föld minden országának rettentésére leszel.
3 Móz. 26,17.
26. És eledelévé lesz a te holttested az ég minden madarának és a föld vadainak, és nem lesz, aki elűzze azokat.
Préd. 6,3., Ésa. 14,19., Ésa. 14,20.
27. Megver téged Elohim Égyiptomnak fekélyével, és súlylyel, varral és viszketegséggel, amelyekből ki nem gyógyíttathatól.
2 Móz. 9,9.
28. Megver téged az ÖrökkéValó tébolyodással, vaksággal és elme-zavarodással;
Róm. 1,28.
29. És tapogatni fogsz délben, amint tapogat a vak a falon, és tapogatni fogsz éjszaka, és tapogatni leszel minden időben, és nem lesz, aki megszabadítson.
30. Feleséget jegyzesz magadnak, de más férfi hál azzal; házat építesz, de nem lakol benne; szőlőt ültetsz, de nem veszed annak hasznát.
31. A te ökröd szemed előtt vágatik le, és nem eszel abból; a te szamarad elragadtatik előled, és nem tér vissza hozzád; a te juhaid ellenségeidnek adatnak, és nem lesz, aki megszabadítson.
32. A te fiaid és leányaid más népnek adatnak, és a te szemeid néznek és epekednek utánok egész napon, és nem lesz erő a Te kezvedben.
33. A te földednek gyümölcseit, és minden fáradtságos szerzeményedet oly nép emészt fel, amelyet nem ismertél, sőt elnyomott és megnyomorított leszel minden időben.
Bir 6,3, Bir 6,5
34. És megtébolyodol a látványtól, amelyet látni fognak a te szemeid.
35. Megver téged az ÖrökkéValó gonosz kelésekkel a te térdeiden és czombjaidon, amelyekből ki nem gyógyíttathatól, talpadtól fogva a koponyádig.
36. JaHuWaH elvisz téged és a te királyodat, akit magad fölé emelsz, oly nép közé, amelyet nem ismertél sem te, sem a te atyáid; és szolgálni fogsz ott idegen elohimeket: fát és követ.
5 Móz. 4,27., 5 Móz. 4,28., Jer. 16,13., Jer. 39,6., Jer. 39,9.
37. És iszonyattá, példabeszéddé és gúnynyá leszel minden népnél, amelyek közé elűz téged az ÖrökkéValó.
Jer. 24,9.
38. Sok magot viszel ki a mezőre, de keveset takarsz be, mert felemésztí az a sáska.
Mik. 6,15.
39. Szőlőket ültetsz és míveled azokat, de bort nem iszol, meg sem szeded, mert elemésztí azokat a fereg.
40. Olajfáid lesznek minden határodban, de nem kened magadat olajjal, mert olajfádnak gyümölcse lehull.
Jóel. 1,10.
41. Fiaikat és leányokat nemzesz, de nem lesznek tiéd; mert fogságra jutnak.
42. Minden fadat és földednek minden gyümölcsét megemésztí a sáska.
43. A jövevény, aki közötted van, feljebb-feljebb emelkedik feletted, te pedig alább-alább szállasz.
44. Ő fog néked kölcsönt adni, és nem te kölcsönzöl néki; ő fej lesz, te pedig fark leszel.
5 Móz. 28,13.
45. És ez átkok mind reád szállanak, és üldöznek téged és megteljesednek rajtad, míglen elpusztulsz; mert nem hallgattál JaHuWaH-nak, a te Elohimednek szavára, hogy megtartottad volna az ő parancsolatait és rendeléseit, amelyeket parancsolt néked;
46. És rajtad lesznek jelül és csudául, és a te magodon mind örökké.

47. Amiatt, hogy nem szolgáltad az *ÖrökkéValót*, a te Elohimedet örömmel és jó szívvel, mindennel bővölködvén: 5 Móz. 16,11., 5 Móz. 16,15., 5 Móz. 26,11.

48. Szolgálod majd a te ellenségeidet, akiket reád bocsát JaHuWaH, éhen és szomjan, mezítelen és mindennek szükiben; és vasigát vet a te nyakadra, míglen elpusztít téged. Jer. 5,15., Jer. 6,22.

49. Hoz az *ÖrökkéValó* ellened népet megszűnően, a földnek széléről, nem különben, amint repül a sas; oly népet, amelynek nyelvét nem érted; Jer. 5,15., Siral. 4,19.

50. Vad tekintetű népet, amely nem tiszteli a vén embert, és a gyermeknek nem kedvez: Siral. 5,12., Siral. 5,13.

51. És felemészti a te barmodnak kenyészsését és a te földednek gyümölcsét, míglen kipusztulsz; amely nem hágy néked a te gabonából, borodból, olajodból, és a te teheneidnek fajzásából, juhaidnak elléséből, míglen kiveszít téged.

52. És megszáll téged minden városodban, míglen leomolnak a te magas és erős kőfalaid, amelyekben bízol, minden te földeden: megszáll téged minden városodban, minden te földeden, amelyet JaHuWaH, a te Elohimed ad néked.

53. És megeszed a te méhednek gyümölcsét, a te fiaidnak és leányidnak húsát, akiket ad néked az *ÖrökkéValó*, a te Igaz Teremtőd - a megszállás és szorongattatás alatt, amelylyel megszorongat téged a te ellenségeid. 2 Kir. 6,28., 2 Kir. 6,29., Siral. 4,10.

54. A te közötted való finnyás és igen kedvére nevedett férfi is irigy szemmel tekint az ő atyjafiára, az ő szeretett feleségére és fiainak maradékrészére, akik megmaradtak még.

55. Hogy ne kelljen adnia azok közül senkinek az ő fiainak húsából, amit eszik, mivelhogy semmi egyebe nem marad a megszállás és szorongattatás alatt, amelylyel megszorongat téged a te ellenségeid minden városodban.

56. A közötted való finnyás és kedvére nevedett asszony (aki meg se próbálta talpát a földre bocsátani az elkényesedés és finnyasság miatt) irigy szemmel tekint az ő szeretett férjére, fiára, leányára.

57. Az ő mássa miatt, amely elmegy tőle és gyermekei miatt, akiket megszül; mert megeszi ezeket titkon, amikor mindenből kifogy, a megszállás és szorongattatás alatt, amelylyel megszorongat téged a te ellenségeid a te városaidban. 5 Móz. 28,53.

58. Hogyha meg nem tartod és nem teljesíted e törvény minden ígését, amelyek meg vannak írva e tekercsben, hogy féljed e dicsőséges és rettenetes nevet, JaHuWaH-ét, a te Elohimedét:

59. Csudálatosakká teszi JaHuWaH a te csapásaidat, és a te magodnak csapásait: nagy és maradandó csapásokká, gonosz és maradandó betegségek-ké.

60. És reád fordítja Egyiptomnak minden nyavalyáját, *Ezékiah próféta könyve* 33,22, és hozzád ragadnak azok. 5 Móz. 28,27., 5 Móz. 7,15., 2 Móz. 9,9.

61. Mindazt a betegséget és mindazt a csapást is, amelyek nincsenek megírva e törvénynek könyvében, reád rakja JaHuWaH, míglen kipusztulsz.

62. És kevesen maradtok meg, akik annak előtte oly sokan voltatok, mint az égnek csillagai; mivelhogy nem hallgattál JaHuWaH-nak, a te Elohimednek szavára. 5 Móz. 4,27., 5 Móz. 10,22.

63. És amiképen örvendezett JaHuWaH rajtatok, hogy jót tett veletek és megsokasított titeket: akképen fog örvendezni JaHuWaH rajtatok, hogy kiveszt és kipusztít titeket; és ki fogtok gyomlálatni arról a földről, amelyre te bemégy, hogy bírd az. Péld. 1,26.

64. És szétszór téged az *ÖrökkéValó* minden nép közé, a földnek egyik végétől a földnek másik végéig; és szolgálni fogsz ott idegen elohimeket, akiket sem te nem ismertél, sem a te atyáid: fát és követ. 5 Móz. 4,27., 5 Móz. 4,28.

65. De e nemzetek között sem pihensz meg, és nem lesz a te talpadnak nyugodalma; mert rettegő szívet, epedő szemeket és sóvárgó lelket ad ott néked JaHuWaH. 3 Móz. 26,17., 3 Móz. 26,36.

66. És a te életed kétséges lesz majd előtте: és rettegni fogsz éjjel és nappal, és nem bízol életedben.

67. Reggel azt mondod: Bárcsak estve volna! estve pedig azt mondod: Bárcsak reggel volna! - a te szívednek rettegései miatt, amelylyel rettegsz, és a te szemeidnek látása miatt, amelyet látsz.

68. És visszavisz téged JaHuWaH Egyiptomba hajókon, azon az úton, amelyről azt mondtam néked, hogy nem fogod azt többé meglátni! És áruljátok ott magatokat a ti ellenségeiteknek szolgálakul és szolgálóleányokul, de nem lesz, aki megvegyen. 5 Móz. 17,16.

29 Ezek annak a szövetségnek ígéi, amely felől megparancsolta az *ÖrökkéValó* Mózesnek, hogy kösse meg azt Izráel fiaival Moábnak földén, azon a szövetségen kívül, amelyet kötött vala velök a Hóreben. 5 Móz. 5,2., 5 Móz. 5,3.

2. És előhivatá Mózes az egész Izráelt, és mondá nekik: Ti láttátok mind azt, amit szemeitek előtt cselekedett JaHuWaH Egyiptom földén a Faraóval és minden ő szolgájával, és egész földével: 2 Móz. 19,4.

3. A nagy kísértéseket, amelyeket láttak a te szemeid, a jeleket és ama nagy csudákat. 5 Móz. 4,34., 5 Móz. 7,19., 5 Móz. 8,2., 5 Móz. 8,3., 2 Móz. 14,21., 2 Móz. 14,28., 2 Móz. 17,5., 2 Móz. 17,6.

4. De nem adott az *ÖrökkéValó* néktek szívet, hogy jól értsétek, szemeket, hogy lássátok, és füleket, hogy halljátok, mind e mai napig. Ésa. 6,9., Ésa. 6,10.

5. Mindamellett is vezérlettelek titeket a pusztában negyven esztendeig; nem koptak le a ti ruháitok rólatok, és a te sarud sem kopott le lábadról.

5 Móz. 8,2., 5 Móz. 8,4.

6. Kenyeret nem ettetek, sem bort, sem részegítő italt nem ittatok, hogy megtudjátok, hogy Én vagyok JaHuWaH, a ti Elohimetek.

5 Móz. 8,3.

7. És eljutottatok e helyre, és kijöve előnkbe Szíhon, Hesbonnak királya, és Óg, Básánnak királya, hogy megütközzenek velünk, de megvertük őket.

4 Móz. 21,23., 4 Móz. 21,33.

8. És elvettük az ő földjüket, és odaadtuk örökségül a Rubenitáknak, Gádítáknak és a Manassé-törzs felének.

4 Móz. 32,33.

9. Tartsátok meg azért e szövetségnek ígéit, és a szerint cselekedjete, hogy szerencsések legyetek mindenben, amit cselekesztek.

10. Ti e napon mindnyájan JaHuWaH előtt, a ti Elohimetek előtt álltok: a ti főembereitek, törzseitek, véneitek és a ti tisztartóitok, Izráelnek minden férfiai;

11. A ti kicsinyeitek, feleségeitek és a te jövevényed, aki a te táborodban van, sőt favágóid és vízmerítőid is;

5 Móz. 31,12.

12. Hogy szövetségre lépjete az *ÖrökkéValóval*, a ti Elohimetekkel, és pedig az ő esküjével erősített kötésre, amelyet ma köt meg veled az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtő*;

13. Hogy az ő népévé emeljen ma téged, ő pedig legyen néked Elohimed, amiképen szólt néked, és amiképen megesküdt a te atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak.

5 Móz. 28,9., 1 Móz. 17,7., 1 Móz.

17,8.

14. És nem csak ti veletek kötöm én e szövetséges, és ez esküvéses kötést,

5 Móz. 5,3.

15. Hanem azzal, aki itt van velünk, és itt áll e mai napon JaHuWaH előtt a mi Elohimünk előtt, és azzal is, aki nincsen e mai napon itt velünk.

16. (Mert ti tudjátok miképen laktunk Egyiptomnak földén, és miképen jöttünk által a nemzetek között, akiken általjöttetek.

17. És láttátok az ő undokságaikat és bálványait: fát és követ, ezüstöt és aranyat, amelyek nálok vannak.)

18. Vajha ne lenne közöttetek férfi vagy asszony, nemzetség vagy törzs, akinek szíve elforduljon e mai napon az *ÖrökkéValótól*, ami Elohimünktől, hogy elmenjen és szolgáljon e nemzetek elohimeinek; vajha ne lenne köztetek méreg- és ürotermő gyökér!

Csel. 8,23., Zsid. 12,15.

19. És ha lesz, aki hallja ez esküvéses kötésnek ígéit, és boldognak állítja magát az ő szívében, ezt mondván: Békességem lesz nékem, ha a szívem gondolata szerint járok is, (hogy a részeg és a szomjas együtt veszszenek):

Jer. 44,17., Jer. 44,18.

20. Nem akar majd JaHuWaH annak megbocsátani, sőt megfogja a nyakát, és megfojtja. JaHuWaH haragja és búsulása az ilyen ember ellen, és rászáll arra minden átok, amely meg van írva e tekercsben, és eltörli JaHuWaH annak nevét az Ég alól.

5 Móz. 28,15., 5 Móz. 28,68.

21. És kiválasztja azt az *ÖrökkéValó* veszedelemre, Izráelnek minden törzse közül, a szövetségnek minden átka szerint, amelyek meg vannak írva e Törvénytekercsben.

22. És ezt fogja mondani a következő nemzedék, a ti fiaitok, akik ti utánatok támadnak, és az idegen, aki messze földről jön el, ha látni fogják e földnek csapásait és nyomorúságait, amelyekkel megnyomorította azt az *ÖrökkéValó*:

23. Kénkö és só égette ki egész földjét, be sem vethető, semmit nem terem, és semmi fű sem nevelkedik rajta; olyan, mint Sodomának, Gomorának, Ádmának és Czeboimnak elsülyesztett helye, amelyeket elsülyesztett JaHuWaH haragjában és búsulásában.

1 Móz. 19,25.

24. Azt fogják majd kérdezni mind a nemzetek: Miért cselekedett JaHuWaH így ezzel a földdel? Micsoda nagy felgerjedése ez a haragnak?

1 Kir. 9,8., 1 Kir. 9,9., Jer. 22,8., Jer. 22,9.

25. És ezt mondják majd: Azért, mert elhagyták JaHuWaH-nak, az ő atyáik Elohimjének szövetségét, amelyet akkor kötött velök, amikor kihozta őket Egyiptom földről;

26. És elmentek, és szolgáltak idegen elohimeket, és imádták azokat; olyan elohimeket, akiket nem ismertek volt és nem adott nekik Elohim.

27. És felgerjedett JaHuWaH haragja e föld ellen, hogy reá hozza mindazt az átkot, amely meg van írva e tekercsben.

28. És kigyomláta őket az *ÖrökkéValó* az ő földjokről haragjában, búsulásában és nagy indulatjában; és vetette őket más földre, amint mai nap is van.

29. A titkok JaHuWaH-éi, ami Elohimünkéi; a kinyilatkoztatott dolgok pedig a miénk és a mi fiainké mind örökké, hogy e törvénynek minden ígését beteljesítsük.

Péld. 25,2.

30 És ha majd elkövetkeznek reád mind ezek: az áldás és az átok, amelyet elődbe adtam néked; és szívedre veszed azt ama nemzetek között, akik közé oda taszított téged az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtő*;

5 Móz. 28,2., 5 Móz. 28,68.

2. És megtérsz JaHuWaH-hoz, a te Elohimedhez, és hallgatsz az Ő szavára mind aszerint, amint én parancsolom néked e napon, te és a te fiaid teljes szívedből és teljes lelkedből:

5 Móz. 4,30., 3 Móz. 26,40., 3 Móz. 26,42.

3. Akkor visszahozza JaHuWaH, a te Elohimed a te foglyaidat, és könyörül rajtad, és visszahozván, összegyűjt majd téged minden nép közül, akik közé oda szórt téged az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtő*.

Nehem. 1,8., Nehem. 1,9., Jer. 32,37.

4. Ha az ég szélére volnál is taszítva, onnét is összegyűjt téged az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd*, és onnét is felvesz téged;

Nehem 1,9

5. És elhoz téged JaHuWaH, a te Elohimed a földre, amelyet bírtak a te atyáid, és bírni fogod azt; és jól tesz veled, és inkább megsokasít téged, mint a te atyáidat.

6. És körülmetéli az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd* a te szívedet, és a te magodnak szívét, hogy szeressed az *ÖrökkéValót*, a te Elohimedet teljes szívedből és teljes lelkedből, hogy élj.

Jer. 32,39., Ezék. 11,19., Róm. 2,29.

7. Mind ez átkokat pedig rábocsátja JaHuWaH, a te Elohimed a te ellenségeidre és gyűlölőidre, akik üldöztek téged.

8. Te azért térj meg, és hallgass JaHuWaH szavára, és teljesítsd minden parancsolatát, amelyeket én e mai napon parancsolok néked.

9. És bővülködővé tesz téged az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd* kezeidnek minden munkájában, a te méhednek gyümölcsében, a te barmodnak gyümölcsében és a te földednek gyümölcsében, a te jódra. Mert hozzád fordul az *ÖrökkéValó* és öröme lesz benned a te jódra, amiképen öröme volt a te atyáidban.

10. Hogyha hallgatsz JaHuWaH-nak, a te Elohimednek szavára, megtartván az Ő parancsolatait és rendelkezéseit, amelyek meg vannak írva e törvénytekercsben, és ha teljes szívedből és teljes lelkedből megtérsz JaHuWaH-hoz, a te Elohimedhez.

11. Mert e parancsolat, amelyet én e mai napon parancsolok néked, nem megfoghatatlan előtted; sem távol nincs tőled.

Ésa. 45,19.

12. Nem a Mennyben van, hogy azt mondanád: Kicsoda hág fel érettünk a mennybe, hogy elhozza azt nekünk, és hallassa azt velünk, hogy teljesítsük azt?

Róm. 10,6.

13. Sem a tengeren túl nincsen az, hogy azt mondanád: Kicsoda megy át érettünk a tengeren, hogy elhozza azt nekünk és hallassa azt velünk, hogy teljesítsük azt?

14. Sőt felette közel van hozzád ez íge: a Te szádban és szívedben van, hogy teljesítsed azt.

Róm. 10,8., Róm. 10,9.

15. Lám elődbe adtam ma néked az életet és a jót: a halált és a gonoszt. *5 Móz 11,26, 5 Móz 11,28., 5 Móz. 30,19.*

16. Amikor én azt parancsolom néked ma, hogy szeressed az *ÖrökkéValót*, a te Elohimedet, hogy járj az Ő útain, és tartsd meg az Ő parancsolatait, rendelkezéseit és végzéseit, hogy élj és szaporodjál, és megáldjon téged az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd* a földön, amelyre bemegy, hogy bírad azt.

17. Ha pedig elfordul a te szíved, és nem hallgatsz meg, sőt elhajolsz és idegen elohimeket imádsz, és azoknak szolgálsz;

5 Móz. 28,15.

18. Tudtokra adom ma néktek, hogy bizony elvesztek: *Ezék. 11,19.* nem marad az Ő szavára azon a földön, amelyre a Jordánon átkelven, bemegy, hogy bírad azt.

19. Bizonyságul hívom ellenetek ma a Mennyet és a Földet, hogy az életet és a halált adtam előtökbe, az áldást és az átkot: válaszd azért az életet, hogy élhess mind te, mind a te magod;

5 Móz. 4,26., Ésa. 1,2., 5 Móz. 30,15.

20. Hogy szeressed az *ÖrökkéValót*, a te Elohimedet, és hogy hallgass az Ő szavára, és ragaszkodjál hozzá; mert Ő a te életed és a te életednek hosszúsága; hogy lakozzál azon a földön, amely felől megesküdt JaHuWaH a te atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy nekik adja azt. *5 Móz. 4,40., 5 Móz. 5,33.*

31 És méne Mózes, és ez ígéket mondotta vala az egész Izráelnek;

2. Mondá pedig nekik: Száz és húsz esztendő vagyok ma, nem járhatok többé ki és be: JaHuWaH pedig azt mondá nekem: Nem mégy át ezen a Jordánon.

5 Móz. 3,26., 5 Móz. 3,27., 4 Móz. 27,12., 4 Móz. 27,14.

3. JaHuWaH, a te Elohimed maga megy át előtted, Ő pusztítja el e nemzeteket előtted, hogy bírad őket; Józsué az, aki átmegy előtted, amint megmondotta JaHuWaH.

5 Móz. 3,28., 4 Móz. 27,18., 4 Móz. 27,22.

4. És akképen cselekeszik azokkal az *ÖrökkéValó*, amiképen cselekedett Szíhonnal és Óggal az Emoreusok királyaival, és azoknak földjökkel, amelyeket elpusztított vala. *4 Móz. 21,24., 4 Móz. 21,25*

5. Ha azért előtökbe adja őket JaHuWaH, egészen a szerint a parancsolat szerint cselekedjete velök, amint parancsoltam néktek. *5 Móz 7,1., 5 Móz. 7,5.*

6. Legyetek erősek és bátrak, ne féljete és ne rettegjete tőlök, mert az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd* maga megy veled; nem marad el tőled, sem el nem hágy téged. *5 Móz. 7,21., Józs. 1,5.*

7. Szólítá azért Mózes Józsuét, és mondá neki az egész Izráel szemei előtt: Légy erős és bátor, mert te mégy be e néppel a földre, amely felől megesküdt JaHuWaH az ő atyáinknak, hogy nekik adja, és te osztod el azt nekik örökségül. *5 Móz. 3,28., Józs. 1,6., Józs. 14,1.*

8. JaHuWaH, Ő az, Aki előtted megy, Ő lesz te veled; el nem marad tőled, sem el nem hágy téged: ne félj és ne rettegj! *Józs. 1,6., Józs. 1,9.*

9. És megírá Mózes e törvényt, és adá azt a papoknak, a Lévi fiainak, akik hordozzák az *ÖrökkéValó* Szövetségének Ládáját, és Izráel minden vénének.

4 Móz. 4,5., 4 Móz. 4,15.

10. És megparancsolá nekik Mózes, mondván: A hetedik esztendő végén, az elengedés esztendejének idejében, a Sátorok Innepén;

5 Móz. 15,1.

11. Amikor eljön az egész Izráel, hogy megjelenjék JaHuWaH előtt, a te Elohimed előtt azon a helyen,

amelyet kiválaszt: olvasd fel e törvényt az egész Izráel előtt fülök hallására.

12. Gyűjtsd egybe a népet, a férfiakat, az asszonyokat, akicsinyeket és a te jövevényedet, aki a te kapuidon belől van, hogy hallják és tanuljanak, és féljék az *ÖrökkéValót*, a ti Elohimeteket, és tartsák meg és teljesítsék e törvénynek minden ígését.

13. És az ő fiaik is, akik nem tudják még, hallják és tanulják meg, hogy az *ÖrökkéValót*, a ti Elohimeteket kell félni mind addig, amíg éltek azon a földön, amelyre általkeltek a Jordánon, hogy bírjátok azt.

14. Mondá azután az *ÖrökkéValó* Mózesnek: Ímé elközelgettek a te napjaid, hogy meghalj; hívd elő Józsuét, és álljatok fel a gyülekezetnek sátorában, hogy parancsolatokat adjak néki. Elméne azért Mózes és Józsué, és felállanak a Gyülekezet Sátorában.

Ésa. 38,1., 2 Pét. 1,14.

15. És megjelenék JaHuWaH a sátorban, felhőoszlopban, és megállta a felhőoszlop a sátor nyílása felett,

16. És mondá JaHuWaH Mózesnek: Ímé te elaluszol a te atyáiddal, és ez a nép felkél, és idegen elohimek után jár és paráználkodik azon a földön, amelyre bemegy, hogy lakozzék azon; és elhagy engem, és felbontja az *ÉN Szövetségemet*, amelyet *ÉN* ő vele kötöttem.

17. De felgerjed az *ÉN* haragom ő ellene azon a napon, és elhagyom őt, és elrejttem az *ÉN* Orczámat ő előle, hogy megemésztessék. És amikor utóléri a sok baj és nyomorúság, mondani fogja azon a napon: Avagy nem azért értek-é engem ezek a bajok, hogy nincsen az *ÉN* Elohimem *ÉN* közöttem?

2 Kir. 22,13., Ésa. 59,2.

18. *ÉN* pedig valóban elrejttem az *ÉN* Orczámat azon a napon az ő minden gonoszsága miatt, amelyet cselekedett, mivelhogy más elohimekhez fordult.

5 Móz. 32,20.

19. Most pedig írjátok fel magatoknak ez éneket, és tanítsd meg arra Izráel fiait; adjad azt szájokba, hogy legyen nékem ez ének bizonyosságul Izráel fiai ellen.

5 Móz. 31,16., 5 Móz. 31,18., 5 Móz. 31,22.

20. Mert beviszem őt arra a földre, amely felől megesküdtem az ő atyáinak, a tejjel és mézzel folyó földre; és eszik, jóllakik és meghízik, azután pedig más elohimekhez fordul, és azoknak szolgál, és meggyaláz engem, és felbontja az *ÉN Szövetségemet*.

2 Móz. 32,13., 2 Móz. 33,1., 2 Móz. 33,2., Ésa. 1,4.

21. Amikor pedig utóléri őt a sok baj és nyomorúság: akkor szóljon ez az ének előtte bizonyágképen (mert nem megy feledésbe az ő maradékának szájából), mert tudom az ő gondolatát, amely szerint cselekszik már most is, minekelőtte bevinném őt arra a földre, amely felől megesküdtem vala.

Józs. 24,14., Józs. 24,23., Ezék. 23,8., Ezék. 23,9., Ezék. 19,21.

22. Megírta azért Mózes ezt az éneket azon a napon, és megtanítá arra Izráel fiait.

5 Móz. 31,16., 5 Móz. 31,19., 5 Móz. 32,1., 5 Móz. 32,2.

23. Azután parancsola az *ÖrökkéValó* Józsuének, a Nún *Ezék. 33,25., Ezék. 33,26.* Légy erős és bátor, mert te viszed be Izráel fiait arra a földre, amely felől megesküdtem nékik; és *ÉN* veled leszek.

Józs. 1,1., Józs. 1,6., Józs. 1,9.

24. Amikor pedig teljesen és mind végig beírta Mózes e törvény ígétit tekercsbe:

25. Parancsola Mózes a lévítáknak, akik hordozzák vala JaHuWaH Szövetségének Ládáját, mondván:

5 Móz. 31,9., Józs. 3,6.

26. Vegyétek e törvénytekercset, és tegyétek ezt JaHuWaH-nak, a ti Elohimeteknek Szövetség Ládája oldalához, és legyen ott ellened bizonyosságul;

1 Kir. 8,9., 2 Kir. 22,8.

27. Mert én ismerem a te pártos voltodat, és kemény nyakadat. Ímé most is, holott még köztetek élek, pártot ütöttetek az *ÖrökkéValó* ellen; mennyivel inkább halálom után?

5 Móz. 9,24.

28. Gyűjtsétek én hozzám a ti törzseiteknek minden vénjét és a ti előljáróitokat, hadd mondjam el ez ígéket az ő füleik hallására, és hadd hívjam bizonyosságul ellenök a Mennyet és Földet.

5 Móz. 30,19., 5 Móz. 32,1.

29. Mert tudom, hogy halálom után mind inkább-inkább megromoltok és eltértek az útról, amelyet parancsoltam néktek; és utólér majd titeket a veszedelem a későbbi időben, mivelhogy gonoszt cselekesztetek JaHuWaH-nak szemei előtt, bosszantván őt kezeiteknek csinálmányával.

5 Móz. 31,16.

30. Azután elmondá Mózes Izráel egész gyülekezetének füle hallására ez éneknek ígétit, mind végig.

5 Móz. 31,19.

32 Figyeljetek Egek, hadd szóljak! Hallgassa a Föld is számnak beszédeit!

5 Móz. 31,28., Ésa. 1,2., Jer. 2,12

2. Csepegjen tanításom, mint eső; hulljon, mint harmat a beszédem; mint langyos zápor a gyenge fűre, s mint permetezés a pázsitra!

3. Mert JaHuWaH nevét hirdetem: magasztaljátok Elohimünket!

Zsolt. 96,7.

4. Köszikla! Cselekedete tökéletes, mert minden ő úta igazság! Hűséges Elohim és nem csalárd; igaz és egyenes Ő!

Préd. 3,14., Zsolt.

145,17., Dán. 4,34.

5. Gonoszak voltak hozzá, nem fiai, a magok gyaláztatja; romlott és elvetemült nemzedék.

Ésa. 1,2., Ésa. 1,4., 5 Móz. 28,9.

6. Így fizettek-é az *ÖrökkéValónak*: balga és értelmetlen nép?! Nem atyád-é Ő, Aki teremtett? Ő alkotott és erősített meg.

2 Móz. 14,30., 2 Móz. 14,31.

7. Emlékezzél meg az ős időkről; gondoljátok el annyi nemzedék éveit! Kérdezd meg atyádat és megjelenti néked, a te véneidet és megmondják néked!

8. Amikor a Felséges örökséget osztott a népeknek; amikor szétválasztá az ember fiait: megszabta a népek határait, Izráel fiainak száma szerint,

Csel. 17,24., Csel. 17,26., Jer. 27,5.

9. Mert JaHuWaH-nak része az ő népe, Jákób néki sorssal jutott öröksége.

10. Pusztá földön találta vala őt, zordon, sivatag vadonban; körülvette őt, gondja volt reá, őrizte, mint a szeme fényét;

11. Mint a fészken felrebbenő sas, fiai felett lebeg, kiterjeszti felettök szárnyait, felveszi őket, és tollain emeli őket:

12. Egymaga vezette őt az *ÖrökkéValó*; idegen elohim nem volt ő vele.

2 Móz. 40,36., 2 Móz. 40,38.

13. A föld magaslatain járatta őt, mezők terméseivel étette, kősziklából is mézet szopatott vele, kovaszirtból is olajat;

Ésa. 58,14.

14. Tehenek vaját és juhok tejét bárányok kövérjével, bászani kosokat és bakkecskéket a búza java kövérjével; és szőlő véré, bort ittál.

15. És meghízott Jesurun, és rúgódozott. Meghíztál, megkövéredtél, elhájjasodtál. És elhagyá Elohim, Teremtőjét, és megveté az ő üdvösségének kőszikláját.

5 Móz. 31,20., Hós. 13,6., 5 Móz. 32,6., 5 Móz. 32,9.

16. Idegen elohimekkel ingerelték, útalatosságokkal bosszantották.

17. Ördögöknek áldoztak, nem Elohimnek; elohimeknek, akiket nem ismertek; újaknak, akik csak most támadtak, akiket nem rettegtek a ti atyáitok.

2 Krón 11,15, Zsolt 106,37

18. A Kősziklát, Aki szült téged, elfeledted; megfejtkeztlél Elohimről, Aki nemzett téged.

19. Láta ezt JaHuWaH és megútálta bosszúságában az Ő fiait és leányait.

5 Móz. 32,6.

20. És mondá: Elrejttem Orczámat előlök, hadd látom, mi lesz a végök? Mert elzüllött nemzetség ez, fiak, akikben nincs hűség!

5 Móz. 31,18., Ésa. 1,2., Ésa. 1,4.

21. Azzal ingereltek őket, ami nem Elohim; hiábavalóságaikkal bosszantottak engem; Én pedig azzal ingerlem őket, ami nem népem: bolond nemzettel bosszantom őket.

Jer. 2,11., Jer. 5,7., Róm. 10,19.

22. Mert tűz lobban fel haragomban és leég a Seol fenekéig; megemésztí a földet és gyümölcsét, és felgyújtja a hegyek alapjait.

Jer. 15,14., Jer. 17,4.

23. Veszedelmeket halmozok reájok, nyilaimat mind rájok fogyasztom.

5 Móz. 28,22., 5 Móz. 28,27., 5 Móz. 28,35.

24. Éhségtől aszottan, láztól emésztetten és keserű *Ezékél próféta könyve* fogait is rájok bocsátom, a porban csúszók mérgével együtt.

5 Móz. 28,53.

25. Kívül fegyver pusztít, az ágyasházakban rettegés: ifjat és szüzet, csecsszopót a vén emberrel együtt.

26. Mondom: Elfuvom őket, eltörlöm emlékezetüket az emberek közül.

4 Móz. 14,11., 4 Móz. 14,15.

27. Ha nem tartanék az ellenség bosszantásától, hogy szorongatóik a dolgot félremagyarázzák, és hogy ezt mondják: A mi kezünk a hatalmas, és nem JaHuWaH cselekedte mind ezt!

28. Mert tanács-vesztett nép ez, és nincs bennök értelem.

29. Vajha eszesek volnának, megértenék ezt, meggondolnák, hogy mi lesz a végök!

Luk. 19,42.

30. Miképen kergethetne egy ezeret, és kettő hogyan üzhetne tízezeret, ha az ő Kősziklájok el nem adja őket, és ha JaHuWaH kézbe nem adja őket?!

3 Móz. 26,8., 5 Móz. 32,15.

31. Mert a mi Kősziklánk nem olyan, mint az ő kősziklájok; ellenségeink is megítélhetik!

32. Mert az ő szőlők Sodoma szőlője és Gomora mezősége; bogyóik mérges bogyók, keserűek a gerézdjeik.

33. Sárkányok mérge az ő boruk, áspiskigyóknak kegyetlen epéje.

34. Nincsen-e ez elrejtve nálam, lepecsételve az Én kincseim között?

35. Enyém a bosszúállás és megfizetés, amikor lábuk megtántorodik: mert közel van az ő veszedelmök napja, és siet, ami rájok vár!

Zsolt. 94,1., Róm. 12,19.

36. Mert megítéli az *ÖrökkéValó* az ő népét, és megkönyörül az ő szolgálín, ha látja, hogy elfogyott az erő, s védett és védtelen oda van.

2 Kir. 14,26., 2 Kir. 14,27.

37. És ezt mondja: Hol az ő Elohimök? a Kőszikla, amelyben bizakodtak?

38. Akik megették az ő véres áldozataik kövérjét, megitták az ő italáldozatuk borát: keljenek fel és segítsenek meg titeket, és oltalmazzanak meg titeket!

Bir. 10,14.

39. Most lássátok meg, hogy Én Vagyok, és nincs Elohim kívülem! Én ölök és elevenítek, Én sebesítek és Én gyógyítok, és nincs, aki Kezemből megszabadítson.

5 Móz 4,35, Ésa 45,5, Ésa 18,22, 1 Sám 2,6, Jób 5,18, Jak 4,12

40. Mert felemelem kezemet az Égre, és ezt mondom: Örökké Élek Én!

Jer. 22,24., Dán. 12,7.

41. Ha megélesítem fényes kardomat és ítélethez fog kezem: bosszút állok ellenségeimen és megfizetek gyűlölőimnek.

42. Megrészegítem nyilaimat vérrel, és kardom jól lakik hússal: a legyilkoltak és foglyok vérével, az ellenség vezéreinek fejéből!

43. Ujjongjatok ti nemzetek, ő népe! Mert ő megtorolja az ő szolgálóinak vérét, bosszút áll az ő ellenségein, földjének és népének megbocsát!

Róm. 15,10., Jel. 19,2.

44. Elméne azért Mózes és elmondá ez éneknek minden ígését a nép füle hallására, ő és Józsué a Nún fia.

Józs. 1,1., Józs. 1,2.

45. És amikor végig elmondá Mózes mind ez ígéket az egész Izráelnek,

46. Mondá nekik: Vegyétek szívetekre mind ezeket az ígéket, amelyekkel én bizonyosságot teszek ellenetek e mai napon: és parancsoljátok meg fiaitoknak, hogy tartsák meg és teljesítsék e törvénynek minden ígését;

47. Mert nem hiábavaló íge ez néktek; hanem ez a ti életetek, és ez íge által hosszabbítjátok meg napjaitokat azon a földön, amelyre általmentek a Jordánon, hogy bírjátok azt.

*5 Móz. 28,1., 5 Móz. 28,14., 5 Móz. 28,15., 5 Móz. 28,68.,
5 Móz. 30,8., 5 Móz. 30,10., 5 Móz. 30,15.*

48. És ugyanezen a napon szóla az ÖrökkéValó Mózesnek, mondván:

49. Menj fel ebbe az Abarim hegységbe, a Nébó hegyére, amely Moáb földén van és pedig Jérikhóval átellenben; és nézd meg a Kanaán földét, amelyet én Izráel fiainak adok örökségül. *4 Móz 27,12, 4 Móz 27,14.*

50. És halj meg a hegyen, amelyre felmégy, és takarítsd a te népedhez, amiképen meghalt Áron, a te testvéred a Hór hegyén, és takarított az ő népeihez; *4 Móz. 33,38.*

51. Mivelhogy vétkeztetek ellenem Izráel fiai között a versengésnek vizénél, a Czin pusztájában Kádesnél: mert nem szenteltetek meg Engem Izráel fiai között. *4 Móz. 20,2., 4 Móz. 20,8., 4 Móz. 20,10., 4 Móz. 20,13.*

52. Mert szemközt látod a földet; de arra a földre, amelyet Én adok Izráel fiainak, oda nem mégy be. *5 Móz. 34,4.*

33 Ez pedig az áldás, amelylyel megáldá Mózes, Elohimnek embere, Izráel fiait az ő halála előtt.

1 Móz. 49,1., 1 Móz. 49,28.

2. Mondá ugyanis: JaHuWaH a Sinai hegyről jött, és Szeirből támadt fel nekik; Párán hegyéről ragyogott elő, tízezer szent közül jelent meg, jobbjá felől tüzes törvény vala számukra.

5 Móz. 5,4., 2 Móz. 19,18., 2 Móz. 20,1., 2 Móz. 20,2.

3. Bizony szereti Ő a népeket! Mind kezedenél vannak az Ő szentjei, oda szegődnek, a te lábaidhoz, és hallgatják a Te beszédeidet.

4. Törvényt parancsolt nekünk Mózes, örökségül Jákób községének.

2 Móz 19,17, 2 Móz 20,19, 2 Móz 20,21, Zsolt 147,19, Zsolt 147,20

5. És király lön Jesurunban, amikor összegyűltek a népnek fejei, és együtt voltak Izráel törzsei.

6. Éljen Rúben és meg ne haljon; és száma legyen az ő népének. *Ezékiel próféta könyve*

7. Ez pedig a Júda áldása; és mondá: Hallgasd meg ÖrökkéValóm a Júda szavát, és vidd be őt az ő népéhez. Az ő keze elégséges legyen néki, de légy segítségé az ő szorongatói ellen.

1 Móz. 49,10.

8. Léviről pedig mondá: A te Thummimod és Urimod a te kegyes férfiadé, akit megkísértél Masszában, akivel perbe szálltál Mériba vizeinél.

2 Móz. 17,1., 2 Móz. 17,7., 4 Móz. 20,2., 4 Móz. 20,13.

9. Aki azt mondta az ő atyjáról és anyjáról: Nem láttam őt; és az ő atyjafiait nem ismerte, fiaival sem gondolt; mert megtartották a Te beszédedet, és ragaszkodtak szövetségedhez.

2 Móz. 32,26., 2 Móz. 32,29.

10. Tanítják a te végzéseidre Jákóbot, és a Te törvényedre Izráelt; füstölőt tesznek a Te orczád elé, és égőáldozatot a te oltárodra.

Malak. 2,4., Malak. 2,7.

11. Áldd meg ÖrökkéValóm az ő erejét, és az ő kezének munkája legyen kedves előtted! Törd meg derekukat a reá támadóknak és az ő gyűlölőinek, hogy fel ne kelhessenek!

12. Benjáminról mondá: az ÖrökkéValó kedveltje! Bátorságban lakozik mellette, fedezi őt minden időben, és az Ő vállalai között lakik.

13. Józsefről pedig mondá: Áldott JaHuWaH-tól az ő földje az égnek kincseivel, a harmattal és az alant elterülő mélységes vizekkel;

1 Móz. 49,22., 1 Móz. 49,26.

14. A nap érlelte; és ahold sarjasztotta becses terméssel;

15. És az ő hegyek javaival, és az örök halmok nagyértékű kincseivel;

16. A földnek felbecsülhetetlen értékeivel és bőségével. A csipkebokorban lakozónak jó kedve szálljon Józsefnek fejére, az ő atyjafiai közül kiválasztottnak koponyájára!

2 Móz. 3,2., 2 Móz. 3,4.

17. Tehenének első fajzása dicsőségére van; szarvai bivalyszarvak; népeket öklel azokkal mindenfelé a Földnek széléig. És ezek Efraim tízezrei és Manassé ezrei. *1 Móz. 48,1., 1 Móz. 48,5.*

18. És Zebulonról mondá: Örvendj Zebulon a te kimentedben, és te Izsakhár a te sátraidban.

19. Népeket hívogatnak a hegyre, igaz áldozattal áldoznak ott; mert a tengerek bőségét szopják, és a fővénynak rejtett kincsét.

20. És Gádról mondá: Áldott az, aki kiterjeszti Gádot! Mint nőtény oroszlán, úgy lakik, és szétszaggat kart és koponyát.

21. Az elejét nézte ki magának, mert ott volt elrejtve a törvényadó osztályrésze. De elméne a népnek fejedelmeivel, JaHuWaH-nak igazságát cselekedte, és az ő végzését Izráellel együtt.

22. És Dánról mondá: Dán oroszlánnak kölyke, amely *Ezékiel próféta könyve* Básánból szökik ki.

23. És Nafthaliról mondá; Ó Nafthali, aki *az ÖrökkéValó*nak jó kedvével bővölködöl és áldásával vagy teljes! Vedd birtokba a tengert és a délt.

24. És Áserről mondá: Áldott a többi fiak felett Áser! Legyen az ő atyjafiai előtt kedves, és áztassa lábát olajban.

25. Vas és réz legyenek a te záraid; és élteden át tartson erőd.

5 Móz. 8,9.

26. Nincs olyan, mint Jesurun Elohimje! Az egeken száguld segítségedre, és fenségében a felhőkön.

Zsolt. 18,10., Zsolt. 18,11., Ésa. 19,1.

27. Hajlék *az ÖrökkéValó* Elohim, alant vannak *ÖrökkéValó* karjai; elűzi előled az ellenséget, és ezt mondja: Pusztítsd!

28. És bátorságban lakozik Izráel, egymaga lesz Jákób forrása a gabona és a bor földén, és az ő egei harmatot csepegtetnek.

Jer. 23,6., 4 Móz. 23,9.

29. Boldog vagy Izráel! Kicsoda olyan, mint te? Nép, akit JaHuWaH véd, a te segítségednek pajzsa, és aki a te dicsőségednek fegyvere! Hízelegnek majd néked a te ellenségeid, és te azoknak magaslatait taposod.

5 Móz. 32,9., 5 Móz. 32,14., Zsolt. 147,19., Zsolt. 147,20.

34 És felméne Mózes a Moáb mezőségéről a Nébó hegyére, a Piszga tetejére, amely átellenben van Jérikhóval; és megmutatá néki *az ÖrökkéValó* az egész földet, a Gileádot Dánig;

5 Móz. 32,49., 5 Móz. 32,50.

2. És az egész Nafthalit, Efraim és Manassé földét, az egész Júda földét a túlsó tengerig;

3. És a déli tartományt, és Jérikhónak, a pálmafák városa völgyének környékét, Czoárig.

Bir. 1,16.

4. És mondá néki *az ÖrökkéValó*: Ez a föld az, amely felől megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak, Jákóbnak, mondván: a te magodnak adom azt. Megengedtem néked, hogy szemeiddel lásd, de oda nem mégy át.

1 Móz. 12,7., 1 Móz. 28,13., 5 Móz. 32,52.

5. És meghala ott Mózes, JaHuWaH szolgája a Moáb földén, JaHuWaH szava szerint.

5 Móz. 32,48., 5 Móz. 32,50.

6. És eltemeték őt a völgyben, a Moáb földén, Béth-Peórral átellenben; és senki sen tudja az ő temetésének helyét e mai napig.

Júd. 1,9.

7. Mózes pedig száz és húsz esztendő volt, amikor meghalt; nem homályosodott vala meg az ő szeme, sem el nem fogyatkozott vala az ő ereje.

5 Móz. 31,2.

8. És siraták Izráel fiai Mózes a Moáb mezőségén harmincz napig; és eltelének a Mózes siratásának, azaz gyászolásának napjai.

1 Móz. 50,3., 4 Móz. 20,29.

9. Józsué, a Nún fia pedig beteljesedék bölcseségnek Szellemeivel; mert Mózes tette vala ő reá kezeit; és hallgatának reá Izráel fiai, és úgy cselekedének, amint parancsolta vala JaHuWaH Mózesnek.

4 Móz. 27,18., 4 Móz. 27,21.

10. És nem támadott többé Izráelben olyan próféta, mint Mózes, akit ismert volna *az ÖrökkéValó* színről-színre:

2 Móz. 33,11., 4 Móz. 12,8.

11. Mindazokban a jelekben és csudákban, amelyekért küldötte vala őt JaHuWaH, hogy véghez vigye azokat Egyiptom földén, a Faraón, minden ő szolgáján, és az ő egész földén;

2 Móz. 4,21.

12. És mindama hatalmas erőben, és mindama nagy rettenetességben, amelyeket véghez vitt Mózes az egész Izráel szemei előtt.

2 Móz. 14,21., 2 Móz. 14,27., 2 Móz. 15,23., 2 Móz. 15,25.

Ezékiel próféta könyve **Józsue könyve**

1 És lőn Mózesnek, JaHuWaH (*az ÖrökkéValó*) szolgájának halála után, szóla JaHuWaH Józsueának, a Nún fiának, Mózes szolgájának, mondván:

*5 Móz. 34,5., 2 Móz. 33,11., 4 Móz. 13,9., 4 Móz. 13,17.,
4 Móz. 27,15., 4 Móz. 27,23., 5 Móz. 1,38.*

2. Mózes, az én szolgám meghalt; most azért kelj fel, menj át ezen a Jordánon, te és mind ez a nép arra a földre, amelyet Én adok nékik, az Izráel fiainak.

5 Móz. 34,5., 5 Móz. 34,10., 5 Móz. 34,11.

3. Minden helyet, amelyet talpatok érint, néktek adtam, amiképen szólottam Mózesnek.

2 Móz. 3,8., 5 Móz. 1,7., 5 Móz. 1,8., 5 Móz. 31,6., 5 Móz. 31,8.

4. A pusztától és a Libánontól fogva a nagy folyóvízig, az Eufrates folyóvízig, a Khitteusoknak egész földje és a nagy tengerig napnyugat felé lesz a ti határotok.

1 Móz. 15,18., 5 Móz. 11,24.

5. Meg nem áll senki előtted életednek minden idejében: amiképen Mózesrel vele voltam, teveled is veled leszek; el nem hagylak téged, sem el nem maradok tőled.

5 Móz. 31,6., 5 Móz. 31,8., Zsid. 13,15.

6. Légy bátor és erős, mert te teszed majd e népet annak a földnek örökösévé, amely felől megesküdtem az ő atyáiknak, hogy nékik adom azt.

5 Móz. 31,6., 5 Móz. 1,38.

7. Csak légy bátor és igen erős, hogy vigyázz és mindent ama Törvény szerint cselekedjél, amelyet Mózes, az én szolgám szabott elődbe; attól se jobbra, se balra ne hajolj, hogy jó szerencsés lehess mindenben, amiben jársz!

5 Móz. 28,1., 1 Kir. 2,3.

8. El ne távozzék e Törvénynek könyve a Te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy vigyázz és mindent úgy cselekedjél, amint írva van abban, mert akkor leszel jó szerencsés a te utaidon és akkor boldogulsz.

5 Móz. 6,7., 5 Móz. 11,19., 5 Móz. 17,19., Zsolt. 1,2., Zsolt. 1,3.

9. Avagy nem parancsoltam-é meg néked: légy bátor és erős? Ne félj, és ne rettegj, mert veled lesz JaHuWaH, a te Elohimed (*az ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtő*) mindenben, amiben jársz.

Józs. 1,7., Józs. 6,27., Józs. 8,1., 5 Móz. 31,7., 5 Móz. 31,8.

10. Parancsola azért Józsue a nép előljáróinak, mondván:

11. Menjetek által a táboron, és parancsoljátok meg a népnek, mondván: Készítsetek magatoknak útravalót, mert harmadnap múlva átmentek ti ezen a Jordánon, hogy bemenjete és bírtok azt a földet, amelyet JaHuWaH, a ti Elohimetek ad néktek birtokul.

12. A Rúben és Gád nemzetségének pedig, és a Manassé nemzetség felének szóla Józsue, mondván:

13. Emlékezzetek meg a dologról, amit megparancsolt néktek Mózes, *az ÖrökkéValó* szolgája, mondván: JaHuWaH, a ti Elohimetek (*Igaz Teremtők*), megnyugtattott titeket, és néktek adta ezt a földet.

4 Móz. 32,20., 4 Móz. 32,23.

14. Feleségeitek, gyermekeitek és barmaitok maradjanak e földön, amelyet adott néktek Mózes a Jordánon túl; ti pedig fegyveres kézzel menjetek át atyátokfiai előtt, mindnyájan, akik közületek erős vitézek, és segéljete meg őket;

4 Móz. 32,33., 4 Móz. 32,37.

15. Amíg megnyugosztja *az ÖrökkéValó* a ti atyátokfiai is, mint titeket, és bírák ők is a földet, amelyet *az ÖrökkéValó*, a ti Elohimetek ad nékik: akkor aztán térjete vissza a ti örökségtek földére és bírtok azt, amelyet Mózes, *az ÖrökkéValó* szolgája adott néktek a Jordánon túl, napkelet felől.

16. Azok pedig felelének Józsueának, mondván: Mindent megcselekszünk, amit parancsoltál nekünk, és ahová küldesz minket, oda megyünk.

2 Móz. 19,8.

17. Amint Mózesre hallgattunk, épen úgy hallgatunk majd te reád, csak legyen veled JaHuWaH, a te Elohimed, amiképen vele volt Mózesrel.

5 Móz. 34,10., 5 Móz. 34,12.

18. Mindenki, aki ellene szegül a Te szódnak, és nem hallgat a Te beszédedre mindabban, amit parancsolsz neki, megölettessék. Csak bátor légy és erős!

2 És Józsue, a Nún fia, elkülde Sittimből titkon két férfiút kémekül, mondván: Menjete el, tekintsétek meg azt a földet és Jérikhót. Azok pedig elmenének, és bemenének egy parázna asszonynak házába, akinek Ráháb vala neve, és ott hálának.

Zsid. 11,31., Jak. 2,25.

2. Amkor pedig megjelentették ezt Jérikhó királyának, mondván: Íme, férfiak jöttek ide ez éjszaka az Izráel fiai közül e földnek kémlelésére;

3. Akkor küldé Jérikhó királya Ráhábhoz, mondván: Hozd ki a férfiakat, akik bementek hozzád, akik házadba mentek, mert azért jöttek, hogy kikémleljék az egész földet.

4. Az asszony pedig fogá a két férfiút, és elrejté vala őket, és mondá: Úgy van! Bejöttek hozzám a férfiak, de azt sem tudom, honnan valók voltak. *Józs. 2,6.*

5. És kimentek e férfiak kapuzáráskor a setétben; nem tudom, hová mentek a férfiak; siessetek gyorsan utánok, mert utólérhetitek őket.

6. Pedig ő felhágatta őket a házhéjára, és elbujtatta őket a száras len közé, amely néki a házhéjára volt kirakva.

2 Sám. 17,18., 2 Sám. 17,19.

7. És utánok sietének a férfiak a Jordánhoz vivő úton a rév felé; a kaput pedig bezárták, azután, hogy kimenének azok, akik őket üldözik vala.

8. Ők pedig még le sem feküvének, amikor felméne ő hozzájuk az asszony a házhéjára,

9. És mondá a férfiaknak: Tudom, hogy az ÖrökkéValó néktek adta ezt a földet, és hogy megszállt minket a félelem miattatok, és hogy e földnek minden lakosa megolvad előttetek.

Józs 5,1, 2 Móz 15,13, 2 Móz 15,16, 5 Móz 2,25, 5 Móz 11,25

10. Mert hallottuk, hogy megszártotta JaHuWaH a Veres tenger vizét előttetek, amikor kijöttetek Égyiptomból, és hogy mit cselekedtetek az Emoreusok két királyával, akik túl voltak a Jordánon, Szíhonnal és Óggal, akiket megöltetek.

2 Móz 14,21, 4 Móz 21,24, 4 Móz 21,35

11. És amint hallottuk, megolvadt a mi szívünk, és nem támadt többé bátorság senkiben sem miattatok. Bizony JaHuWaH, a ti Elohimetek, Elohim fenn az Égben és alant a Földön!

Józs 5,1, Róm 1,19, Róm 1,21, 5 Móz 4,39

12. Most azért esküdjetek meg kérlek, nekem JaHuWaH-ra, hogy amint én irgalmasságot cselekedtem veletek, ti is irgalmasságot cselekesztek majd az én atyámnak házával, és igaz jelt adtok nekem,

13. Hogy életben hagyjátok az én atyámat és anyámat, férfi és nőtestvéreimet, és mindent, ami az övék, és megmentitek a mi lelkünket a haláltól.

14. És mondának néki a férfiak: A mi lelkünket érje helyettetek a halál, ha nem nem jelentitek ezt a mi dolgunkat. És ha nekünk adja az ÖrökkéValó ezt a földet, irgalmasságot és igazságot cselekszünk veled.

Józs. 6,23., Józs. 6,25.

15. Alábocsátá azért őket kötélén az ablakon (mert az ő háza a kökerítés falán vala, és ő a kökerítésen lakik vala).

Csel. 9,25., 2 Kor. 11,25.

16. És mondá nekik: A hegyre menjete, hogy rátok ne találjanak az üldözők, és ott rejtőzködjete három napig, amíg visszatérnek az üldözők; azután pedig menjete a magatok útján.

17. A férfiak pedig mondának néki: Ártatlanok leszünk ezen te esketésedtől, amelylyel te megeskettél minket!

18. Ha bejövünk mi erre a földre, kösd e veres fonalú zsinórt ahhoz az ablakhoz, amelyen alábocsátottál minket; atyádat, anyádat és atyádfiait pedig, és atyádnak egész háznépét gyűjtsd be magadhoz a házba.

19. És akkor, ha akárki kijön a te háznak ajtain, annak vére az ő fején lesz, mi pedig ártatlanok leszünk;

mindannak vére pedig, aki teveled lesz a házban, ami fejünkön legyen, ha valakinek keze lenne azon.

Mát. 27,25.

20. Ha pedig megjelentetted ezt a mi dolgunkat, akkor mi fel leszünk oldva az eskü alól, amelylyel te megeskettél minket.

Józs. 2,14.

21. Mondá pedig amaz: Amint szólottatok, úgy legyen! És elmentek az ő fejükön kösszük őket, és elmenének; a veres zsinórt pedig reáköte az ablakra.

22. És elmenének és eljutának a hegyre, és ott maradának három nap, míg nem visszatérének az üldözők. Keresék ugyanis őket az üldözők minden úton, de nem találták vala.

Józs. 2,16., Józs. 2,3., Józs. 2,5.

23. Akkor a két férfiú visszatére, és leszállának a hegyről, és átmenének a Jordánon, és eljutának Józsuéhez, a Nún fiához, és elbeszélének néki mindent, ami történt vala velök.

24. És mondának Józsuének: Bizony kezünkbe adta JaHuWaH azt az egész földet; meg is olvadt már a földnek minden lakosa miattunk.

Józs. 2,9.

3 Felkele azért Józsué jó reggel, és elindulának Sittimből, és eljutának a Jordánhoz, ő és Izráel fiai mindnyájan, és meghálának ott, mielőtt általmentek volna.

Józs. 2,1., 4 Móz. 25,1.

2. Lön pedig három nap mulva, hogy általmenének a vezérek a táboron;

3. És parancsolának a népnek, mondván: Mihelyt meglátjátok az ÖrökkéValónak, a ti Elohimeteknek Frigyládáját és a Lévi nemzetségéből való papokat, akik hordozzák azt, ti is induljatok meg a ti helyetekről és menjete utána.

2 Móz. 25,10., 2 Móz. 25,16.

4. Csakhogy legyen köztetek és a között mintegy kétezer singnyi távolság; közel ne menjete ahhoz, hogy megismerhessétek az utat, amelyen mennetek kell, mert nem jártatok ezen az úton soha ez előtt.

4 Móz. 4,15., 2 Sám. 6,6., 2 Sám. 6,7.

5. Józsué pedig mondá a népnek: Tisztítsátok meg magatokat, mert holnap az ÖrökkéValó csudákat cselekszik köztetek.

Józs. 3,13., Józs. 3,16.

6. A papoknak is szóla Józsué, mondván: Vegyétek fel a Frigyládát, és menjete át a nép előtt. Felvevék azért a Frigyládát, és mennek vala a nép előtt.

Józs. 6,6.

7. JaHuWaH pedig mondá Józsuének: E napon kezdelek téged felmagasztalni az egész Izráel szemei előtt, hogy megtudják, hogy amiképen vele voltam Mózással, te veled is veled leszek.

Józs. 4,14., Józs. 1,5., Józs. 1,9., Józs. 1,17., Józs. 6,27.

8. Te azért parancsolj a papoknak, akik a Frigyládát hordozzák, mondván: Amikor bementek a Jordán vizének szélébe, álljatok meg a Jordánban.

9. Ekkor mondá Józsué Izráel fiainak: Járuljatok ide, és halljátok meg az ÖrökkéValónak, a ti Elohimeteknek szavait!

2 Móz. 32,26.

10. És mondá Józsué: Ebből tudjátok meg, hogy az élő Elohim van köztetek, és hogy kétség nélkül előzi

előletek a Kananeust, a Khitteust, a Khivveust, a Perizeust, a Gírgazeust, az Emoreust és a Jebuzeust:

3 Móz. 19,4., 3 Móz. 26,1., Jer. 10,9., Jer. 10,10., 5 Móz. 20,17.,
Józs. 9,1., Józs. 11,3., Józs. 24,11.

11. Íme az egész Föld ÖrökkéValójának Frigyládája előttetek megy át a Jordánon!

12. Most azért választatok magatoknak tizenkét férfiút Izráel nemzetségeiből, egy-egy férfiút egy-egy nemzetségből.

Józs. 4,2.

13. És mihelyt megnyugosznak majd a Jordán vizében a papok talpai, akik az ÖrökkéValónak, az egész Föld Urának Ládáját hordozzák: Jordán vize ketté szakad, és a felülről aláfoló víz megáll egy rakásban.

Józs. 3,8., 2 Móz. 14,21., Zsolt. 114,3.

14. És lőn, hogy amint megindula a nép az ő sátraiból, hogy általmenjen a Jordánon, és a papok, a Frigyládának hordozói, a nép előtt:

15. És amint a Láda hordozói a Jordánhoz jutának, és a Ládahordozó papok bemárták lábaikat a víznek szélébe (a Jordán pedig az egész aratási idő alatt telve vala minden ő partja felett):

Józs. 3,3.

16. Megáll a víz, amely felülről foly vala alá, és áll a egy rakásban, nagy messzire Ádám városánál, amely Czarthan mellett vala; a pusztá tengere, a Sóstenger felé aláfoló víz pedig egészen elfuta, és általméne a nép Jérikhó előtt.

2 Móz. 14,21.

17. A papok pedig, JaHuWaH Frigyládájának hordozói, ott állának a szárazon a Jordán közepében bátorsággal, és az egész Izráel szárazon megy vala át, mindaddig, amíg az egész nép teljesen általméne a Jordánon.

4 Amikor pedig az egész nép teljesen általment vala a Jordánon, szóla JaHuWaH Józsuének, mondván:

2. Vegyetek magatokhoz a népből tizenkét férfiút, egy-egy férfiút egy-egy nemzetségből.

Józs. 3,12.

3. És parancsoljátok nékik, mondván: Vegyetek fel innét a Jordán közepéből, arról a helyről, ahol bátorsággal állanak a papok lábai, tizenkét követ, és vigyétek át azokat magatokkal, és tegyétek le a szálláson, ahol megháltok ez éjszaka.

4. Előhívá azért Józsué a tizenkét férfiút, akiket az Izráel fiai közül rendelt vala, egy-egy férfiút egy-egy nemzetségből;

5. És mondá nékik Józsué: Menjete át JaHuWaH-nak, a ti Elohimeteknek Frigyládája előtt a Jordán közepébe, s vegyen fel mindegyikötök egy-egy követ az ő vállára, az Izráel fiai nemzetségeinek száma szerint,

6. Hogy legyen ez jelül köztetek. Ha kérdezik majd ezután a ti fiaitok, mondván: Mire valók néktek ezek a kövek?

Józs. 4,21., 2 Móz. 13,8., 2 Móz. 13,14.

7. Mondjátok meg nékik, hogy kétfelé vált a Jordánnak Frigyládája előtt, amikor általment a Jordánon; ketté vált a Jordánnak vize, és ezek a kövek emlékeztetőül lesznek az Izráel fiainak mindörökre.

Józs. 3,13., Józs. 4,22., Józs. 4,23.

8. És úgy cselekedének Izráel fiai, amint megparancsolta vala Józsué, és felvehének a Jordán közepéből tizenkét követ, amint megmondotta vala JaHuWaH Józsuének, az Izráel fiai nemzetségeinek száma szerint, és általhozták magokkal az éjjeli szállásra és ott letevék azokat.

Józs. 4,20.

9. Tizenkét követ állíta fel Józsué a Jordán közepén is, azon a helyen, ahol állottak vala a Frigyládát vivő papok lábai; ott is vannak mind e mai napig.

10. A papok pedig, a Ládának hordozói, állanak vala a Jordán közepén, amíg végbe mene mind az a dolog, amit parancsolt vala JaHuWaH Józsuének, hogy mondja meg a népnek, egészen úgy, amint Mózes parancsolta vala Józsuének. A nép pedig sietett és általméne.

11. És amint véget ére az egész nép általmenetele, általméne JaHuWaH Ládája is és a papok is, a nép előtt.

12. Átalmentek vala a Rúben fiai, a Gád fiai és Manassé fől nemzetsége is felfegyverkezve az Izráel fiai előtt, amiképen szólt vala nékik Mózes.

Józs. 1,14., 4 Móz. 32,20., 4 Móz. 32,29.

13. Mintegy negyven ezernyi fegyveres vitéz ment vala át JaHuWaH előtt a harcra, Jérikhónak sík mezejére.

14. Azon a napon felmagasztalá az ÖrökkéValó Józsuét az egész Izráel szemei előtt, és félék őt, amint félték vala Mózes, életének minden napjaiban.

Józs. 3,7.

15. Mert szólt vala JaHuWaH Józsuének, mondván:

16. Parancsold meg a papoknak, akik a Bizonyosság Ládáját hordozzák, hogy jöjjenek fel a Jordánból.

17. És parancsola Józsué a papoknak, mondván: Jöjjetek fel a Jordánból!

18. És lőn, hogy amint a papok, az ÖrökkéValó Frigyládájának hordozói, feljöttek vala a Jordán közepéből, és érintik vala a papok talpai a szárazt: visszatére a Jordán vize az ő helyére, és folyt vala, mint az előtt, minden partja felett.

Józs. 3,15.

19. A nép pedig az első hónap tizedik napján jöve fel a Jordánból, és tábort üte Gilgálban, Jérikhónak keleti határán.

Józs. 5,9.

20. Azt a tizenkét követ is, amelyeket a Jordánból hoztak vala, Gilgálban állatá fel Józsué.

Józs. 4,8.

21. És szóla Izráel fiainak, mondván: Ha fiaitok kérdezik majd apáiktól, mondván: Mire valók ezek a kövek?

Józs. 4,6., Józs. 4,7.

22. Tudassátok majd a ti fiaitokkal, mondván: Szárazon jött át Izráel ezen a Jordánon.

Józs. 4,6.

23. Mert kiszáritotta JaHuWaH, a ti Elohimetek a Jordán vizét ti előttetek, amíg általjövétetek rajta, amiképen cselekedett vala az ÖrökkéValó, a ti *Igaz Teremtőtök* a Veres tengerrel, amelyet megszáritott előttünk; míg általjövénk rajta.

2 Móz. 14,21., Zsolt. 78,13., Zsolt. 106,9., Zsolt. 114,3.

24. Hogy megismerje a Föld minden népe JaHuWaH Kezét, hogy bizony erős az; hogy féljétek az ÖrökkéValó, a ti *Igaz Teremtőtök*et minden időben.

Ésa. 59,1.

5 Lőn pedig, amint meghallák az Emoreusok minden királyai, akik a Jordánon túl laknak napnyugot felé, és a Kananeusok minden királyai, akik a tenger mellett laknak vala, hogy kiszáraztotta JaHuWaH a Jordánnak vizét az Izráel fiai előtt, amíg általjöttünk vala; megolvada az ő szívök, és nem vala többé bátorság bennök Izráel fiai miatt.

4 Móz. 13,30., Józs. 2,9., Józs. 2,11., Józs. 2,24.

2. Ez időben mondá JaHuWaH Józsuének: Csinálj magadnak kőkéseket és másodszor is metéld körül az Izráel fiai.

2 Móz 4,25, Józs 5,1, 1 Móz 17,10, 1 Móz 17,23, 1 Móz 17,27

3. És csinála Józsué magának kőkéseket, és körülmetélé Izráel fiait a körülmetéletlenség halmán.

4. Az ok pedig, amiért körülmetélé őket Józsué, ez: Mindaz a nép, amely kijött vala Égyiptomból; a férfiak, a hadakozó emberek mindnyájan meghaltak vala a pusztában, útközben, amíg jöttek vala Égyiptomból.

4 Móz. 14,21., 4 Móz. 14,24., 4 Móz. 14,29., 4 Móz. 14,34.

5. Mert körül volt ugyan metélve mindaz a nép, amely kijött vala; de azt a népet, amely a pusztában született, útközben, amíg jöttek vala Égyiptomból, nem metélték vala körül;

6. Mert negyven esztendeig jártak Izráel fiai a pusztában, mialatt elemésztették a hadakozó férfiaknak egész népsége, akik Égyiptomból jöttek vala ki, mivelhogy nem hallgattak vala az ÖrökkéValó szavára; akiknek megesküdt az ÖrökkéValó, hogy nem láttatja meg velök a földet, amely felől megesküdt vala JaHuWaH az ő atyáiknak, hogy nekünk adja azt a tejjel és mézzel folyó földet.

4 Móz. 14,34., 4 Móz. 14,21., 4 Móz. 14,23., 2 Móz. 3,8.

7. Fiaikat állította vala azért helyökbe, ezeket metélé körül Józsué, mert körülmetéletlenek valának, mivelhogy nem metélték vala körül őket az útban.

8. Miután pedig mind az egész nép körülmetéltetett vala, veszteg lőnek az ő helyökön a táborban, míglen meggyógyulának.

9. És mondá JaHuWaH Józsuének: Ma fordítottam el rólatok Égyiptom gyalázatát; ezért hívják e hely nevét Gilgálnak (*Kőkörnek*) mind a mai napig.

10. És Gilgálban táborozának Izráel fiai, és megkészíték *Ezékia profétát könyve*nek tizennegyedik napján, estve, Jérikhónak mezején.

Józs. 4,19.

11. És evének a föld terméséből a Páskhának másodnapján kovásztalan kenyeret és pörkölt gabonát, ugyanezen a napon.

2 Móz. 12,18., 2 Móz. 12,19., 3 Móz. 23,5.

12. És másnapról kezdve, hogy ettek vala a föld terméséből, megszűnnek a manna, és nem volt többé mannájok az Izráel fiainak; hanem Kanaán földének gyümölcseiből evének abban az esztendőben.

2 Móz. 16,4., 2 Móz. 16,14., 2 Móz. 16,35.

13. Lőn pedig, amikor Józsué Jérikhónál vala, felemelé az ő szemeit, és látá, hogy íme egy férfiú áll előtte meztelen karddal a kezében. És hozzá méne Józsué, és mondá néki: Közülünk való vagy-e te, vagy ellenségeink közül?

14. Az pedig mondá: Nem, mert én JaHuWaH seregének Fejedelme vagyok, most jöttem. És leborula Józsué a földre arczczal, és meghajtá magát, és mondá néki: Mit szól az én ÖrökkéValóm az ő szolgájának?

2 Móz. 14,19., 2 Móz. 14,20.

15. És mondá az ÖrökkéValó seregének Fejedelme Józsuének: Oldd le a te saruidat lábaidról, mert szent a hely, amelyen állasz. És úgy cselekedék Józsué.

2 Móz. 3,5.

6 Jérikhó pedig be- és elzárkózott vala az Izráel fiai miatt, se ki nem jöhetett, se be nem mehetett senki.

2. És mondá JaHuWaH Józsuének: Lásd! kezedbe adtam Jérikhót és királyát a sereg vitézeivel együtt.

Józs. 8,1.

3. Azért járjátok körül a várost mind ti hadakozó emberek, megkerülvén egyszer a várost. Így cselekedjél hat napon át.

4. És hét pap hordozzon hét kos-szarvból való kürtöt a Láda előtt; a hetedik napon azonban hétszer kerüljétek meg a várost, a papok pedig kürtöljenek a kürtökkel.

3 Móz. 25,9.

5. És ha majd belefűnek a kos-szarvba, mihelyt meghalljátok a kürtnek szavát, kiáltson fel az egész nép nagy kiáltással, és leszakad a város kőfala magától, és felmegy arra a nép, ki-ki az előtte való helyen.

6. Előhívá azért Józsué, a Nún fia, a papokat és mondá nekik: Vegyétek fel a Frigyládát, hét pap pedig vigyen hét kos-szarvból való kürtöt JaHuWaH Ládája előtt.

Józs. 3,15.

7. A népnek pedig mondá: Menjetek el, és kerüljétek meg a várost, a fegyveresek pedig menjenek JaHuWaH Ládája előtt.

8. És úgy lőn, amint mondotta vala Józsué a népnek. A hét pap ugyanis, akik a kos-szarvból való kürtöt vívék, JaHuWaH előtt megy vala, és kürtölt vala a kürtökkel, JaHuWaH-nak Frigyládája pedig utánok megy vala.

9. A fegyveresek pedig előttök mennek vala a kürtölő papoknak, és a köznép követi vala a Ládát, menvén és Ezékiel próféta kánuja kürtölvén kürtökkel.
10. A népnek pedig parancsolt vala Józsué, mondván: Ne kiáltsatok, hangotokat se hallassátok, és szó se jöjjön ki szátokból addig a napig, amíg azt mondom néktek: Kiáltsatok; és akkor kiáltsatok.
11. Körüljárák azért az ÖrökkéValó Ládájával a várost, egyszer megkerülvén; azután visszatérének a táborba, és az éjszakát a táborban tölték.
12. Józsué pedig felkele jó reggel, és felvevék a papok JaHuWaH Ládáját. Józs 3,1, Józs 3,7, Józs 3,16
13. És a hét pap, akik a kos-szarvból való hét kürtöt vivék, JaHuWaH Ládája előtt megy vala folyton, és kürtöl vala a kürtökkel, a fegyveresek pedig előttök mennek vala, és a köznép követi JaHuWaH Ládáját, menvén és kürtökkel kürtölvén.
14. A második napon is egyszer kerülék meg a várost, azután visszatérének a táborba. Így cselekedének hat napon át.
15. És lőn a hetedik napon, hogy felkelének, mihelyt a hajnal feljöve, és megkerülék a várost a szokott módon hétszer; csak ezen a napon kerülék meg a várost hétszer.
16. És lőn, hogy a hetedik forduláskor kürtölnek vala a papok a kürtökkel, Józsué pedig monda a népnek: Kiáltsatok, mert néktek adta JaHuWaH a várost!
17. És legyen a város maga, és minden, ami benne van, teljesen az ÖrökkéValónak szentelve; csak a parázna Ráháb maradjon életben, ő és mindazok, akik vele vannak a házban, mert elrejtette a követeket, akiket küldöttünk volt.
- Józs. 2,12., Józs. 2,14., Zsid. 11,31.
18. Mindazáltal ti óvjátok meg magatokat a teljesen Elohimnek szentelt dolgoktól, hogy miután néki szentelitek, el ne vegyetek a teljesen néki szentelt dolgokból, hogy Izráel táborát átkozottá ne tegyétek, és bajba ne keverjétek azt. 3 Móz. 27,28., 4 Móz. 18,14.
19. Hanem mivel minden ezüst- és arany-, meg réz- és vasedény az ÖrökkéValónak van szentelve, az ÖrökkéValó kincse közé jusson. 4 Móz. 31,51., 4 Móz. 31,52., 4 Móz. 31,54., Mik. 4,13.
20. Kiálta azért a nép, mihelyt kürtölének a kürtökkel. Lőn ugyanis, amint meghallá a nép a kürtnek szavát, kiálta a nép nagy kiáltással, és leszakada a kőfal magától, és felméne a nép a városba, ki-ki az előtte való helyen, és bevévék a várost.
- Józs. 6,5., Zsid. 11,30., Józs. 6,7.
21. És teljesen kipusztítának mindent, ami csak vala a városban, a férfitől az asszonyig, a gyermektől az öregig, sőt az ökörig, juhig és a számárig, fegyver élivel. 5 Móz. 7,1., 5 Móz. 7,2., 1 Sám. 15,3.
22. A két férfiúnak pedig, akik megkémlelték vala a földet, monda Józsué: Menjetek be a parázna asszonynak házába és hozzátok ki onnét az asszonyt és mindazt, amiye van, amiképen megesküdtetek néki. Józs. 2,14., Zsid. 11,31.
23. Bemenének azért a kémelő ifjak, és kihozák Ráhábot, és próféta kánuja, anyját és az ő atyjafiait, és mindazt, amiye vala, és minden cselédjét is kihozák, és helyezék őket Izráel táborán kívül. Józs. 6,17.
24. A várost pedig megégeték tűzzel és mind azt, ami benne vala; csakis az ezüstöt és aranyat és a réz- és vasedényeket rakták JaHuWaH házának kincsei közé. Józs. 6,19.
25. A parázna Ráhábot pedig, és az ő atyjának háznépét és mindenét, amiye vala, élni hagyta vala Józsué, és ott lakik az Izráel között mind e mai napig; mert elrejtette vala a követeket, akiket küldött volt Józsué, hogy kikémleljék Jérikhót. Józs. 6,32., Jak. 2,25., Bir. 1,25.
26. És átkot szóla Józsué azon a napon, mondván: Átkozott legyen JaHuWaH előtt az a férfiú, aki felkél, hogy megépítse e várost, Jérikhót! Az ő első szülöttjére rakja le annak alapját s legifjabb fiára állítsa fel annak kapuit! 1 Kir. 16,34.
27. És vala az ÖrökkéValó Józsuéval, és lőn híre az egész földön.
- 7 De az Izráel fiai hűtlenül bántak vala a teljesen Elohimnek szentelt dolgokkal, mert elvön a teljesen Elohimnek szentelt dolgokból Ákán, Kárminak fia (aki a Zabdi fia, aki a Zéra fia a Júda nemzetségéből); felgerjede azért JaHuWaH haragja Izráel fiai ellen. Józs. 6,17., Józs. 6,19., 5 Móz. 13,17., Józs. 7,20., Józs. 7,21., Józs. 22,20., 1 Krón. 2,7.
2. Küldé ugyanis Józsué férfiakat Jérikhóból, Aiba, amely Bethaven mellett van, Bétheltől napkelet felé, és szóla nékik, mondván: Menjetek fel és kémleljétek ki azt a földet. És felmenének a férfiak és kikémlelék Ait. Józs. 2,1.
3. Majd visszatérének Józsuéhez, és mondának néki: Ne menjen fel az egész nép; mintegy kétezer férfi, vagy mintegy háromezer férfi menjen fel, és megverik Ait. Ne fáraszd oda az egész népet, hiszen kevesen vannak azok!
4. Felméne azért oda a népből mintegy háromezer férfi; de elfutának Ai férfiai elől.
5. És megölének közülök Ai férfiai mintegy harminczhat férfit, és üldözik őket a kaputól kezdve egész Sébarimig, és levágták őket a lejtőn. Azért megolvada a népnek szíve, és lőn olyanná, mint a víz. Józs. 5,1.
6. Józsué pedig megszaggatá az ő ruháit, és földre borula arcczal az ÖrökkéValó Ládája előtt mind estvéig, ő és Izráel vénei és port hintének a fejükre. 1 Móz. 37,34., 4 Móz. 14,6.
7. És monda Józsué: Ah, ÖrökkéValóm Elohimem! Miért is hozád által ezt a népet a Jordánon, hogyha az Emoreus kezébe adsz minket, hogy elveszítsen? Vajha úgy akartuk volna, hogy maradtunk volna túl a Jordánon!
8. Óh, ÖrökkéValóm! mit mondjak, miután meghátrált Izráel az ő ellenségei előtt!

9. Ha meghallják a Kananeusok és e földnek minden lakói, és ellenünk fordulnak, és kiirtják nevünket e földről: mit cselekszel majd a te nagy nevedért?

2 Móz. 32,11., 2 Móz. 32,12., 4 Móz. 14,13.

10. És mondá JaHuWaH Józsuénak: Kelj fel! Miért is borulsz te arczra?

11. Vétkezett Izráel, és átlalhágták szövetségemet is, amelyet rendeltem nékik, mert elvettek a teljesen Nékem szentelt dolgokból is, és loptak is és hazudtak is, és edényeik közé is dugdostak.

12. Ezért nem bírtak megállni Izráel fiai az ő ellenségeik előtt, hátat fordítottak ellenségeiknek, mertátkozottakká lettek. Nem leszek többé veletek, ha ki nem vesztitek magatok közül azt a Nékem szentelt dolgot.

13. Kelj fel, és tisztítsd meg a népet, és mondjad: Tisztítsátok meg magatokat holnapra, mert ezt mondá JaHuWaH, Izráelnek Elohimje: Elohimnek szenteld dolog van közötted, Izráel! Nem állhatsz meg a te ellenségeid előtt, amíg el nem távolítjátok közületek Elohimnek szentelt dolgot.

Józs. 3,5.

14. Azért jöjjetek elő reggel nemzetségeitek szerint; a nemzetség pedig, amelyet bűnösnek jelent JaHuWaH, jöjjön elő családonként; a család pedig, amelyet bűnösnek jelent JaHuWaH, jöjjön elő házanként, a ház pedig, amelyet bűnösnek jelent JaHuWaH, jöjjön elő férfianként.

1 Sám. 14,41., 1 Sám. 14,42.

15. És lészen, hogy aki Elohimnek szentelt dologban bűnösnek találtatik, tűzzel égettessék meg, ő és mindene, amije van, mivelhogy megszegte az *ÖrökkéValó* szövetségét, és mivel alávaló dolgot cselekedett Izráelben.

5 Móz. 13,14.

16. Felkele azért Józsué és jó reggel előállítá Izráelt az ő nemzetségei szerint, és bűnösnek jelenteték a Júda nemzetsége.

Józs. 3,1., Józs. 3,6., Józs. 12,8., Józs. 12,10.

17. Ekkor előállítá a Júda családjait, és bűnösnek jelenteték a Zéra családja; azután előállítá a Zéra családját férfianként, és bűnösnek jelenteték a Zabdi háza.

4 Móz. 26,20.

18. És előállítá az ő házat férfianként, és bűnösnek találtaték Ákán, Kárminak fia, aki Zabdi fia, aki a Júda nemzetségéből való Zérának fia.

19. Mondá azért Józsué Ákánnak: Fiam, adj dicsőséget, kérlek, JaHuWaH-nak, Izráel Elohimjének, és tégy néki vallást, és add tudtomra, kérlek, nekem, mit cselekedtél, és el ne titkoljad tőlem!

Ján 9,24, 1 Sám 14,43

20. Ákán pedig felele Józsuénak, és mondá: Bizony én vétkeztem az *ÖrökkéValó* ellen, Izráel Elohimje ellen, és ezt s ezt cselekedtem!

21. Láték ugyanis a zsákmány közt egy jó babiloni köntöst, kétszáz siklus ezüstöt és egy arany vesszőt, amelynek súlya ötven siklus vala, és megkivántam ezeket, és elvém ezeket, és ímé elrejtve vannak a földben, a sátoromnak közepében, az ezüst pedig alatta van.

22. Ekkor követeket küldé Józsué s ezek a sátorba, hogy a köntöst és az arany vesszőt elrejtve vala az az ő sátorában, és az ezüst is alatta vala.

23. Kivivék azért azokat a sátor közepéből, és vivék Józsuéhez és Izráelnek minden fiához, és lerakák azokat JaHuWaH előtt.

24. Józsué pedig fogá Ákánt, a Zéra fiát, az ezüstöt, a köntöst és az aranyvesszőt, az ő fiait és leányait, az ő ökreit, szamarait és juhait, sátorát és mindent, amije vala, és vele lévén az egész Izráel is, vivék azokat Akor völgyébe.

Józs. 7,17.

25. És mondá Józsué: Miért rontottál meg minket? Rontson meg téged e napon az *ÖrökkéValó*! És elborítá őt egész Izráel kövekkel, és megégeték őket tűzzel, miután megkövezték vala őket.

26. És nagy köhalmot rakának feléje; megvan mind e napig. És megszűnék JaHuWaH haragjának gerjedezése. Ezért nevezik ezt a helyet Akor völgyének mind e napig.

Józs. 8,29., 2 Sám. 18,17.

8 És mondá az *ÖrökkéValó* Józsuénak: Ne félj és ne rettegj! Vedd magadhoz mind a fegyverfogható népet, és kelj fel és menj fel Aiba, meglásd: kezedbe adom Ainak királyát és az ő népét, városát és földét.

Józs. 1,9., 5 Móz. 31,7.

2. Úgy cselekedjél Aival és az ő királyával, amint cselekedtél Jérikhóval és az ő királyával; de zsákmányolni valóját és barmait magatoknak zsákmányolhatjátok! Vess lest a városnak, annak háta megett!

Józs. 6,21., Józs. 8,27., 5 Móz. 20,14.

3. Felkele azért Józsué és az egész fegyverfogható nép, hogy felmenjenek Aiba, és kiválaszta Józsué harmincezer erős férfiút és elküldé őket éjjel.

4. És parancsola nékik, mondván: Vigyázzatok! Ti lest vettek a városnak, a város háta megett; igen messzire ne menjete a várostól, és mindnyájan készen legyetek!

5. Én pedig és az egész nép, amely velem van, megközelítjük a várost. És ha kijönnek ellenünk, mint először, akkor megfutamodunk előttök.

6. És utánunk jönnek, mignem elszakasztjuk őket a várostól, mert azt fogják mondáni: Futnak előlünk, mint először. És a míg futunk előttök,

Józs. 7,5.

7. Ti támadjatok elő a leshelyből, és foglaljátok el a várost, mert az *ÖrökkéValó*, a ti *Igaz Teremtőtök* adja azt a ti kezetekbe.

8. És ha majd beveszitek a várost, gyújtsátok fel a várost tűzzel. JaHuWaH-nak szava szerint cselekedjete, vigyázzatok, megparancsoltam néktek!

9. Elküldé azért őket Józsué és elmenének a leshelyre, és megszállának Béthel és Ai között, Aitól napnyugat felé; Józsué pedig ez éjszakán a nép között hála.

10. És felkele Józsué, jó reggel, és megszemlélé a népet, és felméne ő és Izráelnek vénei a nép előtt Aiba.

11. És felméne a fegyverfogható nép is mind, amely vele
vala, és elközelítének és jutának a város elé, és táborba
szállának Aitól északra, a völgy pedig köztök és Ai közt
vala.

12. És vön mintegy ötezer férfiút, és lesbe állítá őket
Béthel és Ai között a városnak nyugati részén.

13. Így állíták fel a népet, az egész tábornak, amely Aitól
észak felé, utócsapatja pedig a várostól napnyugot felé
vala. Józsué pedig beméne ez éjszakán a völgynek
közepébe.

14. És lőn, hogy amikor meglátta vala Ainak királya,
sietve felkelének, és kijövének a város férfiai Izráel ellen
a harczra; ő és egész népe a megszabott helyre, a síkság
elejére, mert nem tudja vala, hogy lest vetének neki a
város háta mögött.

15. Józsué pedig és az egész Izráel mintha megverettek
volna előttök futnak vala a pusztá felé vivő úton.

16. És felriasztaték az egész nép, amely a városban vala,
hogy üldözzék őket. És üldözték Józsuét, és elszakadának
a várostól.

17. És nem marada ember Aiban, sem Béthelben, aki
nem jött volna Izráel után, és ott hagyák a várost
kinyitva, és üldözték Izráelt.

18. az *ÖrökkéValó* pedig monda Józsuének: Emeld fel a
kopját, amely kezeden van, Ai felé, mert kezeden adom
azt. És felemelé Józsué a kopját, amely kezében vala, a
város felé.

19. A lesben levők pedig nagy hamarsággal felkelének
helyökről, és amint felemelte vala kezét, futásnak
eredének, és bemenének a városba, és belevék azt, és
nagy hamarsággal tűzbe boríták a várost.

20. Ai férfiai pedig hátratekintének, és láták, hogy ímé a
városnak füstje felszáll vala az ég felé, és hogy nincsen
módjukban imide vagy amoda elfutni, mert a nép, amely
fut vala a pusztának, visszafordul vala az üldöző felé.

21. Józsué ugyanis és az egész Izráel látták vala, hogy a
lesben levők bevették a várost, és hogy a városnak füstje
felszállott vala: visszafordulának azért és vágák Ainak
férfiait.

22. Amazok pedig a városból jövének ki ellenök, és így
közben valának Izráelnek: ezek innen, amazok meg
amonnan, és vágák őket mindaddig, amíg egy sem
marada közülök élve, vagy a ki elszaladt volna.

5 Móz. 7,2., 2 Móz. 14,28.

23. Ainak királyát is elfogták élve, és elvívék őt Józsué
elé.

24. Amikor pedig leöldösé Izráel Ainak minden lakosát a
mezőn, a pusztában, ahol üldözték vala őket, és amikor
mindnyájan elhullottak vala az utolsóig fegyver éle alatt:
visszafordula az egész Izráel Ai ellen, és vágá azt
fegyver élével.

25. Mindazok pedig, akik e napon elhullottak, férfiak és
asszonyok együtt, tizenkét ezeren valának; Ainak
minden embere.

26. Józsué ugyanis nem voná vissza a kezét, amelyet a
kopjával egy kezemeltem vala, miglen megölék Ainak
minden lakosát.

Józs. 8,18., Józs. 8,29., 2 Móz. 17,11., 2 Móz. 17,12.

27. A barmot azonban és ami zsákmányolni valója volt
ennek a városnak, magának zsákmányolá el Izráel
JaHuWaH rendelete szerint. Amint utasította vala
Józsuét.

28. Ait pedig felgyújtatá Józsué és tevé az *ÖrökkéValó*
köhalommá, pusztassággá mind e napig.

29. Ainak királyát pedig felakasztá fára és ott vala
estvéig; de naplementekor parancsolt Józsué, és levevék
annak holttestét a fáról, és veték a város kapujának
bejáratához, és nagy rakás követ hordanak fölébe, mind
e napig.

30. Majd oltárt építé Józsué az *ÖrökkéValó*nak, Izráel
Elohimjének Ebál hegyén.

5 Móz. 27,4.

31. Amiképen megparancsolta vala Mózes, JaHuWaH
szolgája Izráel fiainak, amint meg van írva Mózes
törvényének könyvében; oltárt ép kövekből, amelyeket
vas nem érintett és vivének arra egészen égőáldozatot
JaHuWaH-nak, és áldozának hálaáldozatokat.

2 Móz. 20,25., 5 Móz. 27,7.

32. És felírá ott kövekre a Mózes törvényének mását,
amelyet az írt vala Izráel fiai elé.

5 Móz. 27,2., 5 Móz. 27,3., 5 Móz. 27,8.

33. Az egész Izráel pedig és az ő vénei, vezérei és bírái
ott álltak vala kétfelől a Láda mellett, a Lévita-papok
előtt, akik az *ÖrökkéValó* Frigyládáját hordozták vala,
úgy a jövevény, mint a benszült, fele a Garizim hegye
felé, fele pedig Ebál hegye felé, amint megparancsolta
Mózes az *ÖrökkéValó* szolgája, hogy megáldaná az
Izráel népet először.

5 Móz. 11,29., 5 Móz. 27,12., 5 Móz. 27,13.

34. Azután pedig felolvasta a törvénynek minden ígét,
az áldást és az átkot, mind úgy, amint meg van írva a
Törvény könyvében.

5 Móz. 27,15., 5 Móz. 27,28., 5 Móz. 27,68.

35. Nem volt egy íge sem azok közül, amelyeket Mózes
parancsolt vala, amelyet fel nem olvasott volna Józsué,
az Izráelnek egész gyülekezete előtt, még az asszonyok,
gyermek, jövevények előtt is, akik járnak vala
közöttök.

9 Lőn pedig, hogy amikor ezt meghallották mind ama
királyok, akik a Jordánon túl a hegyeken és síkon és a
nagy tengernek egész partja-mentén valának a Libánon
ellenében: a Khitheus, az Emoreus, a Kananeus, a
Perizeus, a Khivveus és a Jebuzeus:

4 Móz. 34,5., 4 Móz. 34,7.

2. Egybegyülekezének, hogy megvívjanak Józsuével és
Izráellel egy akarattal.

Zsolt. 48,5.

3. De meghallák Gibeon lakosai is, amit Józsué
Jérikhóval és Aival cselekedett vala.

4. És ők is ravaszul cselekedének. Elmenének ugyanis követekül adák ki magokat. Szerzének azért szamaraikra ócska zsákokat, és ócska, megrepedezett és összekötözött boros tömlőket;
5. És ócska, megfoltozott sarukat lábaikra, és ócska ruhákat magokra; az útravaló kenyerek is mind száraz és penészes vala.
6. Így menének el Józsuéhoz a táborba Gilgálba, és mondának néki és Izráel férfiai: Messze földről jöttünk, most azért kössetek frigyet mi velünk.
7. Izráel férfiai pedig mondának a Khivveusnak: Hátha közöttem lakol te; hogyan kössek azért frigyet te veled?
2 Móz. 23,32., 5 Móz. 7,2.
8. Azok pedig mondának Józsuénak: Szolgáid vagyunk mi! És mondá nekik Józsué: Kik vagytok, és honnan jöttetek?
9. És mondának néki: Igen messze földről jöttek a te szolgáid, az ÖrökkéValónak, a te Elohimednek nevéért, mert hallottuk az ő hírét és mindazt, amit Egyiptomban cselekedett;
10. Mindazt is, amit cselekedett az Emoreusok két királyával, akik valának túl a Jordánon, Szíhonnal, Hesbon királyával és Óggal, Básán királyával, aki Astarótban vala.
4 Móz. 21,21., 4 Móz. 21,25.
11. Ezért szólának nekünk a mi véneink és földünk lakosai is mind, mondván: szerezzetek magatoknak edelt az útra, és menjetek eléjük, és mondjátok nekik: Szolgáitok vagyunk mi, most azért kössetek frigyet mi velünk!
12. Ez a mi kenyérünk meleg volt, amikor eleségül elhoztuk a mi házainkból elindulván, hogy hozzátok jöjjünk: most ímé, száraz és penészes lett.
13. Ezek a boros tömlők is, amelyeket új korukban töltöttünk vala meg, ímé, de megszakadoztak; e mi ruháink és saruink pedig megavultak az útnak igen hosszú volta miatt!
14. És vőnek a férfiak azoknak edeléből, JaHuWaH tanácsát pedig nem kérték vala.
15. És békességesen bánt velök Józsué, és frigyet köte velök, hogy életben hagyja őket, a gyülekezet fejedelmei pedig megesküdének nekik.
2 Sám. 21,2.
16. De harmadnap múlva azután, hogy frigyet kötöttek vala velök, meghallják, hogy közel valók azok hozzájuk, sőt közöttök lakoznak azok.
17. Elindulának azért Izráel fiai, és eljutának azoknak városaihoz harmadnapon. Vároaik pedig valának: Gibeon, Kefira, Beéróth és Kirjáth-Jeárim.
18. De nem bánták őket Izráel fiai, mivelhogy megesküdtek vala nekik a gyülekezet főemberei JaHuWaH-ra, Izráel Elohijére, és zúgolódék az egész gyülekezet a főemberek ellen.
19. Mondának azért mind a főemberek az egész gyülekezetnek: Mi megesküdünk nekik JaHuWaH-ra, Izráel Elohijére, most hát nem bánthatjuk őket.
20. És cselekedtek velök, hogy életben hagyjuk őket, és így nem lesz harag ellenünk az esküvésért, amelylyel megesküdünk nekik.
2 Sám. 21,1.
21. Mondának azért a főemberek nekik: Ám éljenek! És lőnek favágóivá és vízhordozóivá az egész gyülekezetnek, amint szólottak vala nekik a főemberek.
22. Hívatá ugyanis őket Józsué, és szóla nekik, mondván: Miért csaltatok meg minket, ezt mondván: Igen messziről valók vagyunk mi tőletek, holott ti közöttünk laktok?
23. Most azért átkozottak legyetek, és ne fogyjon ki közületek a szolga, a favágó és vízhordó az én Elohimemnek házába.
24. Azok pedig felelének Józsuénak és mondának: Mivelhogy nyilván tudokra esett a te szolgáidnak az, amit az ÖrökkéValó, a ti Igaz Teremtőtök parancsolt vala Mózesnek, az ő szolgájának, hogy néktek adja ezt az egész földet, és hogy kiirtja előletek a földnek minden lakosát: igen feltettük tőletek a mi életünket, ezért cselekedtük ezt a dolgot.
5 Móz. 7,2., Józs. 10,2.
25. És most ímé, a Te kezedben vagyunk, amint cselekedni jónak és igaznak tetszik előtted, úgy cselekedjél mivelünk!
26. És úgy cselekedék velök, és kiszabadítá őket Izráel fiainak kezéből, és nem ölék meg őket.
27. És tevé őket Józsué azon a napon favágókká és vízhordókká a gyülekezethez és JaHuWaH oltárához, mind e napig, azon a helyen, amelyet választánd.
5 Móz. 29,11.
- 10** Lön pedig, hogy amikor meghallá Adonisédek, Jeruzsálemnek királya, hogy bevette vala Józsué Ait, és elpusztította azt, és hogy amint cselekedett vala Jérikhóval és annak királyával, úgy cselekedett Aival és annak királyával, és hogy békességre léptek Gibeon lakói Izráellel, és közöttük vannak:
Józs. 8,26., Józs. 8,28., Józs. 8,29., Józs. 6,21., Józs. 6,24.
2. Igen megijedének, mivelhogy nagy város vala Gibeon, olyan, mint egy a királyi városok közül, sőt nagyobb vala az Ainál, férfiai pedig mind vitézek valának.
Józs. 9,24.
3. Küldé azért Adonisédek, Jeruzsálemnek királya Hohámhoz, Hebronnak királyához és Pireámhoz Jármutnak királyához és Jáfiához, Lákisnak királyához és Debirhez, Eglonnak királyához, mondván:
4. Jöjjetek fel hozzám, és segéljete meg engem, és verjük meg Gibeont, mert békességre lépett Józsuéval és Izráel fiaival!
5. Összegyülének azért, és felméne az Emoreusoknak öt királya: Jeruzsálemnek királya, Hebronnak királya, Jármutnak királya, Lákisnak királya, Eglonnak királya, ők magok és minden seregök, és tábornok utának Gibeonnál, és hadakozának ellene.

6. Küldének azért Gibeon férfiai Józsuéhoz a táborba, Gilgálba, mondván: Ne vond meg kezeidet a te szolgálóidtól! Jőjj fel hozzánk hamar és ments meg minket, és segíts rajtunk, mert mind felgyűltek ellenünk az Emoreusok királyai, akik a hegyen lakoznak.

7. Felméne azért Józsué Gilgálból, ő maga és az egész hadakozó nép vele, és a seregnek minden vitéze.

8. Mondá pedig az *ÖrökkéValó* Józsuénak: Ne félj tőlök, mert kezedbe adtam őket; senki sem áll meg közülök előtted.

Józs. 11,6., Józs. 10,10., Józs. 10,14.

9. És rájok töre Józsué nagy hirtelen, miután egész éjszaka ment vala Gilgálból.

Józs. 11,7.

10. És megrettenté őket az *ÖrökkéValó* Izráel előtt, és megveré őket Gibeonnál nagy vereséggel, és üzé őket a Bethoronba vivő úton, és vágá őket egészen Azekáig és Makkedáig.

1 Kir. 9,17.

11. Amikor pedig futnak vala ők Izráel előtt a bethoroni lejtőn, JaHuWaH nagy köveket hullata rájok az égből egész Azekáig, és meghalának. Többen valának, akik a jégeső kövei miatt haltak vala meg, mint azok, akiket fegyverrel öltek meg Izráel fiai.

2 Móz. 9,22., 2 Móz. 9,24., Bir. 5,20.

12. Akkor szóla Józsué JaHuWaH-nak azon a napon, amelyen odavetette JaHuWaH az Emoreust Izráel fiai elé; ezt mondotta vala pedig Izráel szemei előtt: Állj meg Nap, Gibeonban, és Hold az Ajalon völgyében!

13. És megáll a Nap, és vesztegle ahold is, amíg bosszút áll a nép az ő ellenségein. Avagy nincsen-e ez megírva a Jásár könyvében? És megáll a Nap az égnek közepén és nem sietett lenyugodni majdnem teljes egy napig.

Ésa 28,21, Ésa. 38,8.

14. És nem volt olyan nap, mint ez, sem annaelőtte, sem annakutána, hogy ember szavának engedett volna JaHuWaH, mert JaHuWaH hadakozik vala Izráelért.

15. Ezután visszatére Józsué és vele az egész Izráel a táborba, Gilgálba.

16. Ez az öt király pedig elfutott vala, és elrejtőzék Makkedában a barlangban.

17. És megizenék ezt Józsuénak, mondván: Megtaláltatott az öt király, elrejtőzve a makkedai barlangban.

18. És mondá Józsué: Hengergessetek nagy köveket a barlang szájához és rendeljete mellé férfiakat, hogy őrizzék őket.

19. Ti pedig meg ne álljatok, nyomuljatok ellenségeitek után és vágjátok utócsapataikat, és ne engedjétek őket bejutni az ő városaikba, mert kezetekbe adta őket az *ÖrökkéValó*, a ti *Igaz Teremtőtök*.

5 Móz. 25,18.

20. Minekutána pedig elvégezték Józsué és Izráelnek fiai azoknak igen nagy vereséggel való verését, egészen azok megsemmisítéséig, és az élvemaradtak a megerősített városokba vonultak:

21. Visszatére az egész nép Józsuéhoz a táborba, *Ezékias próféta könyve* Izráel fiaival együtt, nyelvét se mozdította senki Izráel fiai ellen.

22. És mondá Józsué: Nyissátok fel a barlang száját, és hozzátok ki hozzám ezt az öt királyt a barlangból!

23. És akképen cselekedének, és kihozák hozzá a barlangból ezt az öt királyt: Jeruzsálem királyát, Hebron királyát, Jármut királyát, Lákis királyát, Eglon királyát.

24. Amikor pedig kihozták vala ezt az öt királyt Józsuéhoz, előhivatá Józsué Izráelnek minden férfiát, és mondá a hadakozó nép vezéreinek, akik vele mentek vala: Jőjjetek elő, tegyétek lábaitokat e királyoknak nyakára. Eljövének azért és tevék lábaikat azoknak nyakára.

Zsolt. 91,13.

25. És mondá nekik Józsué: Ne féljete, és meg ne rettenjete; legyetek bátrak és erősek, mert ekképen cselekszik az *ÖrökkéValó* minden ellenségetekkel, akik ellen ti hadakoztok.

Józs. 16,1.

26. Azután pedig megveré őket Józsué, és megölé őket, és felakasztatá őket öt fára, és felakasztva maradtak a fákön mind estvéig.

Józs. 8,29.

27. Lőn pedig a Nap lementének idején, parancsola Józsué, és levevék őket a fákról, és behányák őket a barlangba, amelyben elbújtak vala, és nagy köveket rakának a barlang szája elé, mind e napig.

Józs. 8,29., 5 Móz. 21,22., 5 Móz. 21,23.

28. Makkedát is bevevé Józsué ugyanazon a napon, és fegyver élére hányá azt és annak királyát, és megölé őket és egy lelket sem engedett menekülni azokból, amelyek benne valának. Úgy cselekedék Makkedának királyával, amint cselekedett vala Jérikhónak királyával.

Józs. 6,21., Józs. 6,24.

29. Általméne annakutána Józsué és vele az egész Izráel Makkedából Libnába, és hadakozék Libnával.

30. És kezébe adá JaHuWaH azt is Izráelnek, és annak királyát; és fegyver élére hányá azt, és egy lelket sem engede menekülni azokból, amelyek benne valának. És úgy cselekedék annak királyával, amint cselekedett vala Jérikhónak királyával.

Józs. 10,28.

31. Libnából pedig általméne Józsué és vele az egész Izráel Lákisba, és táborba szálla mellette, és hadakozék ellene.

32. És kezébe adá az *ÖrökkéValó* Izráelnek Lákist és bevevé azt másodnapon, és fegyver élére hányá azt, és minden lelket, amely benne vala, egészen úgy, amint cselekedett vala Libnával.

33. Akkor feljöve Hórám, Gézernek királya, hogy megseggélje Lákist, de megveré Józsué őt és az ő népét annyira, hogy egy menekültöt sem hagyta meg neki.

34. Lákisból pedig általméne Józsué és vele az egész Izráel Eglonba, és táborba szállának ellene, és hadakozának ellene.

35. És belevék azt ugyanazon a napon, és fegyver élére hányák azt; és megöle minden lelket, amely benne vala, ugyanazon a napon, egészen úgy, amint cselekedett vala Lákissal.

36. Felméne azután Józsué Eglonból és ő vele az egész Izráel Hebronba, és hadakozának az ellen.

37. És belevék azt, és fegyver élére hányák azt, és annak királyát és minden városát, és egy lelket sem engede menekülni azokból, amelyek benne valának, egészen úgy, amint cselekedett vala Eglonnal, elvesztvén azt és minden lelket, amely benne vala.

38. Fordula azután Józsué, és vele az egész Izráel Debirnek, és hadakozék az ellen.

39. És belevé azt és annak királyát és minden városát, és fegyver élére hányá őket, és megölének minden lelket, amely benne vala, nem hagyott menekülni valót. Amiképen cselekedett vala Hebronnal, úgy cselekedék Debirrel és annak királyával, avagy amiképen Libnával és annak királyával cselekedett vala.

40. Megveré azért Józsué az egész földet; a hegységet és a déli vidéket, a síkságot és a lejtőket és mindazoknak királyait, menekülni valót sem hagyott; és megöle minden élő, amint megparancsolta vala JaHuWaH, az Izráelnek Elohimje.

Józs 11,11, Józs 11,14, 5 Móz 7,2, 5 Móz 20,16, 5 Móz 20,17

41. Megveré pedig őket Józsué Kádes Barneától fogva egész Gázáig, a Gósennek is minden földét, egész Gibeonig. *Józs 15,51.*

42. És mindezeket a királyokat és azoknak földjét egy útban hódítá meg Józsué, mivelhogy JaHuWaH, Izráelnek Elohimje hadakozott vala Izráelért.

5 Móz. 1,30., 5 Móz. 3,22.

43. Azután visszatére Józsué és vele az egész Izráel a táborba, Gilgálba.

II Amikor pedig meghallotta ezt Jábin, Hásornak királya, küldé Jobábhöz, Mádonnak királyához, és Simronnak királyához, és Aksáfnak királyához,

2. És azokhoz a királyokhoz, akik laknak vala észak felé a hegységben, és a pusztában Kinneróttól délre, és a síkságon, és Dór magaslatain a tenger felé;

3. A Kananeushoz napkelet és napnyugat felé, és az Emoreushoz, a Khitheushoz, a Perizeushoz, a Jebuzeushoz a hegyek közé, és a Khivveushoz a Hermon alá, Mispának földére.

4. És kijövének ők és velök az ő egész táboruk, sok nép, olyan sok, mint a fövény, amely a tenger partján van, és igen sok ló és szekér.

5. És összegyülének mindezek a királyok, és megindulának, és táborba szállának együttesen Méromnak vizeinél, hogy hadakozzanak Izráel ellen.

6. Ekkor monda JaHuWaH Józsuének: Ne félj tőlök, mert holnap ilyenkorra mindnyájokat átdöfötten vetem az Izráel elé; lovaikat bénítsd meg, szekereiket pedig égesd meg tűzzel.

Józs. 10,8., Zsolt. 46,10.

7. Elméne azért Józsué és vele az egész hadakozó nép ~~Ezékial prófétán könyve~~ az Ézékial prófétán könyve vizeihez nagy hirtelen, és reájok rohanának.

8. És adá őket az *ÖrökkéValó* Izráelnek kezébe, és verék őket és üzék őket egészen a nagy Sidonig és Miszrefót-Majimig, és Mispának völgyéig napkelet felé, és leverék őket annyira, hogy senki sem maradt közülök életben.

Józs. 13,6.

9. És úgy cselekedék velök Józsué, amint megmondotta vala néki JaHuWaH: az ő lovaikat megbénítja, szekereiket pedig tűzzel égeté el.

Józs. 11,6., 2 Sám. 8,4.

10. Majd visszafordula Józsué ugyanazon időben és belevé Hásort, királyát pedig fegyverrel megöle (Hásor ugyanis mindezeknek az országoknak feje volt az előtt);

11. És levágának minden lelket, amely benne vala, megölvén őket fegyver élével; nem maradt meg egy élő sem; Hásort pedig tűzzel égeté meg.

Józs. 10,40., 5 Móz. 20,16.

12. És e királyoknak minden városát és minden királyukat is meghódoltatá Józsué, és megöle őket fegyver élével, kipusztítván őket, amint megparancsolta vala Mózes, az *ÖrökkéValó* szolgája.

5 Móz. 20,16., 5 Móz. 20,17.

13. Csak épen azokat a városokat nem égeté meg Izráel, amelyek halmokon állottak vala, kivéve Hásort, egyedül ezt égeté meg Józsué.

14. És e városoknak minden zsákmányolni valóját, és a barmokat is magoknak zsákmányolák el Izráel fiai; csak az embereket hányák mind fegyver élére, míglen kipusztíták őket. Nem hagytak meg egy élő sem.

Józs. 11,11.

15. Amint parancsolt JaHuWaH Mózesnek, az ő szolgájának, úgy parancsolt Mózes Józsuének, és úgy cselekedék Józsué, semmit el nem hagyott mindabból, amit JaHuWaH parancsolt vala Mózesnek.

4 Móz 33,51, 4 Móz 33,52, 5 Móz 7,12, 5 Móz 20,16-17

16. És elfoglalá Józsué mindazt a földet, a hegységet, az egész déli vidéket, az egész Gósen földét, úgy a síkságot, mint a pusztát, és Izráel hegyét és annak síkságát. *Józs 10,11*

17. A kopasz hegytől fogva, amely Szeir felé emelkedik, egészen Baál-Gádig, a Libanon völgyében, a Hermon hegye alatt; királyait pedig mind elfogá és megveré és megöle őket.

18. Sok napon át viselt hadat Józsué mindezekkel a királyokkal.

19. Nem volt város, amely békességre lépett volna Izráel fiaival, kivéve a Gibeonban lakó Khivveusokat; haddal vették azt meg mind.

Józs. 9,3., Józs. 9,6., Józs. 9,15., Józs. 9,18.

20. Mert az *ÖrökkéValó* től volt az, hogy megkeményítvén szíveiket, haddal menjenek Izráel ellen, hogy eltörölje őket; hogy ne legyen nekik irgalom, hanem hogy elpusztítsa őket, amint megparancsolta vala az *ÖrökkéValó* Mózesnek.

5 Móz. 2,30.

21. Majd elméne Józsué ez időben, és kiirta az Anákokat a hegyek közül Hebronból, Debirből, Anábból és Júdának minden hegyéből, és Izráelnek minden hegyéből; városaikkal együtt törlé el őket Józsué.

4 Móz 13,23, 4 Móz 13,34, 5 Móz 1,28, 5 Móz 9,1, 5 Móz 9,2

22. Nem maradtak Anákok Izráel fiainak földén, csak Gázában, Gáthban és Asdódban hagytak meg.

1 Sám. 17,4., 2 Sám. 21,2.

23. Elfoglalá azért Józsué az egész földet egészen úgy, amint JaHuWaH mondotta vala Mózesnek, és adá azt Józsué örökségül Izráelnek, osztályrészeikhez képest, nemzetségeik szerint. A föld pedig megnyugovék a harcztól.

Józs 14,15.

12 Ezek pedig ama földnek királyai, akiket levertek Izráelnek fiai, és akiknek földjét birtokba vették a Jordánon túl, napkelet felé, az Arnon pataktól fogva a Hermon hegyéig, és az egész mezőséget kelet felől:

4 Móz. 21,13.

2. Szíhon, az Emoreusok királya, aki lakik vala Hesbonban, aki uralkodik vala Aróertől fogva, amely van az Arnon patak partján, és a patak közepétől és a Gileád felétől a Jabbok patakig, az Ammon fiainak határáig.

5 Móz. 2,36., 5 Móz. 3,8., 5 Móz. 3,16., 1 Móz. 32,22.

3. És a mezőségtől a Kinneróth tengerig napkelet felé, és a pusztá tengeréig, a Sóstengerig napkelet felé, a Béth-Jesimothi útig, és délfelé a Piszga hegyoldalainak aljáig.

4 Móz. 34,11.

4. És Ógnak a Básán királyának tartománya, aki Refaim maradékai közül való, aki Astarotban és Edreiben lakozik vala.

5 Móz 1,4

5. És uralkodik vala Hermon hegyén, Szalkhában és az egész Básánban, a Gesurnak és Maakhátnak határáig, és a fél Gileádon, Szíhonnak, Hesbon királyának határáig.

6. Mózes, JaHuWaH-nak szolgája és Izráelnek fiai verték le őket, és oda adta azt a földet Mózes, az *ÖrökkéValó* szolgája örökségül a Rúben és Gád nemzetségeknél és a Manassé nemzetség felének.

4 Móz. 21,23., 4 Móz. 21,26., 4 Móz. 21,33., 4 Móz. 21,35.,

4 Móz. 32,33.

7. Ezek pedig ama földnek királyai, akiket levertek vala Józsué és az Izráelnek fiai a Jordán másik oldalán napnyugat felé, Baál-Gádtól fogva, amely van a Libanon völgyében, egészen a kopasz hegyig, amely Szeir felé emelkedik. És oda adá azt Józsué örökségül az Izráel nemzetségeinek, az ő osztályrészeik szerint:

Józs. 10,40., Józs. 10,41., Józs. 11,17.

8. A hegységben és a síkságon, a mezőségen és a hegyoldalakon, a pusztán és a déli vidéken, a Khittheus, Emoreus, Kananeus, Perizeus, Khivveus és Jebuzeusok földjét.

Józs. 10,40., Józs. 11,3.

9. Jérikhónak királya egy; Ainak, amely oldalra vala Jérikhónak királya egy;

Józs. 6,2., Józs. 8,29.

10. Jeruzsálemnek királya egy, Hebronnak királya egy;

Józs. 10,1., Józs. 10,23., Józs. 10,27., Józs. 10,3.

11. Jármutnak királya egy, Lákisnak királya egy;

Józs. 10,3.

12. Eglonnak királya egy, Gézernek királya egy;

Józs. 10,3., Józs. 10,26., Józs. 10,33.

13. Debirnek királya egy, Gédernek királya egy;

Józs. 10,38., Józs. 10,39.

14. Hormáhnak királya egy, Aradnak királya egy;

15. Libnának királya egy; Adullámnak királya egy;

Józs. 10,29., Józs. 10,30.

16. Makkedának királya egy, Béthelnek királya egy;

Józs. 10,28.

17. Tappuáhnak királya egy, Héfernek királya egy;

18. Afeknek királya egy, Lassáronnak királya egy;

19. Mádonnak királya egy, Hásornak királya egy;

Józs. 11,1., Józs. 11,10.

20. Simron Meronnak királya egy, Aksáfnak királya egy;

Józs. 11,1.

21. Taanáknak királya egy, Megiddónak királya egy;

22. Kedesnek királya egy, a Kármelen levő Jokneámnak királya egy;

23. A Dór magaslatán levő Dórnak királya egy, a Gilgál népeinek királya egy;

Józs. 11,2.

24. Tirczának királya egy; összesen harminczegy király.

13 Amikor Józsué megvénhedett és igen megidősödött vala, mondá az *ÖrökkéValó* néki: Te megvénhedtél, igen megidősödtél, pedig még igen sok föld maradt elfoglalni való.

Józs 23,1

2. Ez az a föld, ami fennmaradt: A Filiszteusoknak minden tartománya és az egész Gesur.

3. A Sikhórtól fogva, amely Égyiptom felett foly, egészen Ekronnak határáig északra, amely a Kananeushoz számíttatik; a Filiszteusok öt fejedelemsége: Gázáé, Asdódé, Askeloné, Gáthé, Ekroné és az Avveusoké.

1 Sám. 6,18.

4. Délről a Kananeusok egész földje és Meára, amely a Sídonbelieké, Afékaig, az Emoreusok határáig.

5. Továbbá a Gibli földje és az egész Libanon napkelet felé, Baál-Gádtól fogva, amely a Hermon hegy alatt van, egészen addig, ahol Hamáthba mennek.

Zsolt. 83,8.

6. A hegységnek minden lakosát, a Libanontól Miszrefóth-Majimig, a Sídoniakat mind, magam üzőm ki őket Izráel fiai elől, csak sorsold ki Izráelnek örökségül, amint megparancsoltam néked.

7. Mostan azért oszd el ezt a földet örökségül kilencz nemzetségnek, és a Manassé nemzetség felének.

8. Ő vele együtt a Rúben és Gád nemzetségek elvették örökségüket, amelyet adott vala nékik Mózes, túl a Jordánon, napkelet felé, amiképen adta vala nékik Mózes, az *ÖrökkéValó* szolgája.

4 Móz. 32,33.

9. Aróertől fogva, amely az Arnon patak partján van, úgy a várost, amely a völgynek közepette van, mint Medebának minden sík földét Dibonig.

5 Móz. 2,36.

10. És minden városát Szíhonnak, az Emoreusok királyának, aki uralkodik vala Hesbonban, az Ammon fiainak határáig.

11. És Gileádot és Gesurnak és Maakátnak határát, az egész Hermon hegyet és az egész Básánt Szalkáig.

12. Básánban Ógnak egész országát, aki uralkodik vala Astarótban és Edreiben. Ez maradt vala meg a Refaim maradékai közül, de leveré és kiűzé őket Mózes.

5 Móz. 3,1., 5 Móz. 3,6., 5 Móz. 3,11.

13. De Izráel fiai nem üzék ki a Gesurit és a Maakhátit, és ott is lakik a Gesuri és Maakháti az Izráel között mind e mai napig.

14. Csak Lévi nemzetségének nem adott örökséget; az *ÖrökkéValó*nak, Izráel Elohijének tüzes áldozatai az ő öröksége, amint szólott vala néki.

4 Móz. 18,8., 4 Móz. 18,14., 4 Móz. 18,18., 4 Móz. 18,21.,

4 Móz. 18,24., Józs. 13,33.

15. Adott vala pedig Mózes örökséget a Rúben fiai nemzetségének az ő családjaik szerint.

16. És lőn az ő határuk Aróertől fogva, amely az Arnon folyó partján van, úgy a város, amely a völgy közepette van, mint az egész sík föld Medeba mellett;

Józs. 13,9.

17. Hesbon és annak minden városa, amelyek a sík földön vannak; Dibon, Bámoth-Baal és Béth-Baál-Meon;

18. És Jahcza, Kedemót és Méfaát;

19. És Kirjáthaim, Szibma és Czeret-Sáhár a völgy mellett való hegyen;

20. És Béth-Peór, a Piszga hegyoldalai, és Béth-Jesimóth.

21. És a sík föld minden városa és Szíhonnak, az Emoreusok királyának egész országa, aki uralkodik vala Hesbonban, akit megvert vala Mózes, őt és a Midiánnak fejedelmeit: Evit és Rékemet, Czúrt és Húrt és Rébát, Szíhonnak fejedelmeit, akik e földön laktak vala.

4 Móz. 31,2., 4 Móz. 31,3., 4 Móz. 31,7., 4 Móz. 31,8.

22. A jövőmondó Bálámot is, Beórnak fiát, megölik Izráel fiai fegyverrel, azokkal együtt, akiket levágtak vala.

23. Vala tehát a Rúben fiainak határa a Jordán és melléke. Ez a Rúben fiainak öröksége az ő családjaik szerint, a városok és azoknak falai.

4 Móz. 34,12.

24. A Gád nemzetségének, a Gád fiainak is adott vala örökséget Mózes, az ő családjaik szerint.

25. És lőn az ő határuk Jaázer és Gileádnak minden országa, az Ammon fiai földjének fele Aróerig, amely Rabba felett van.

2 Sám 11,1.

26. És Hesbontól fogva Ramath-Miczpéig és Betónimig, meg Mahanáimtól Debir határáig.

1 Móz. 32,2.

27. A völgyben pedig Béth-Harám, Béth-Nimra, Szukkóth és Czáfon, Szíhonnak, Hesbon királyának maradék országa, a Jordán és melléke, akinnereth tenger széléig a Jordánon túl napkelet felé.

28. Ez a Gád fiainak örökségök, az ő családjaik szerint, a városok és azoknak falui.

29. A Manassé nemzetség felének is adott vala Mózes örökséget. És lőn a Manassé fiainak félágáé, az ő családjaik szerint;

30. És lőn az ő határuk: Mahanáimtól fogva az egész Básán, Ógnak, Básán királyának egész országa és Jairnak minden faluja, amelyek Básánban vannak, hatvan város.

31. És pedig Gileádnak fele és Astarót és Edrei, Óg országának városai Básánban, a Manassé fiának, Mákirnak fiaié, Mákir feléé, az ő családjaik szerint.

Józs. 17,1.

32. Ezek azok, amiket örökségül adott vala Mózes a Moáb mezőségén, a Jordánon túl Jérikhótól napkelet felé.

4 Móz. 34,14, 4 Móz. 34,15.

33. A Lévi nemzetségének pedig nem adott vala Mózes örökséget. JaHuWaH, Izráelnek Elohijé az ő örökségök, amint szólott vala nékik.

14 Ezek pedig azok, amiket örökségül vőnek el Izráel fiai a Kanaán földén, amiket örökségül adtak nékik Eleázár, a pap, Józsué, a Nún fia és az atyai fejedelmek, akik valának Izráel fiainak nemzetségei felett;

Józs. 21,1., 4 Móz. 34,17.

2. Sorsvetés által való örökségükül, (amint megparancsolta vala az *ÖrökkéValó* Mózes által) a kilencz nemzetségnek és a félnemzetségnek:

4 Móz. 26,55., 4 Móz. 26,56., 4 Móz. 33,54., 4 Móz. 34,13.

3. Mert két nemzetségnek és fél nemzetségnek a Jordánon túl adott vala Mózes örökséget, a Lévitáknak pedig nem adott vala örökséget ő közöttök.

4. Mert a József fiai két nemzetség voltak: Manassé és Efraim; a Lévitáknak pedig nem adtak osztályrészt a földből, hanem csak városokat lakásul és az azokhoz való legelőket barmaik és marháik számára.

5. Amint megparancsolta vala JaHuWaH Mózesnek, úgy cselekedének az Izráel fiai, és úgy oszták fel a földet.

4 Móz. 34,13., 4 Móz. 34,15.

6. Hozzámenének pedig Józsuéhoz Júdának fiai Gilgálab és mondá néki a Kenizeus Káleb, Jefunné fia: Te tudod azt a dolgot, amelyet beszélt vala az *ÖrökkéValó* Mózesnek, Elohim emberének én felőlem és te felőled Kádes-Barneában.

4 Móz. 14,24., 4 Móz. 14,30., 5 Móz. 1,35., 5 Móz. 1,36.

7. Negyven esztendőös valék én, amikor elküldött engem Mózes JaHuWaH-nak szolgája Kádes-Barneából, hogy kikémleljem a földet, és úgy hoztam néki hírt, amint az én szívemben vala.
4 Móz. 13,1., 4 Móz. 13,7.
8. Atyámfiai pedig, akik feljöttek vala velem, elremítették a népnek szívét, de én tökéletesen követtem az *ÖrökkéValót*, az én Elohimemet.
4 Móz. 13,28., 4 Móz. 13,30., 4 Móz. 33,34.
9. És megesküvék Mózes azon a napon, mondván: Bizony a föld, amelyet megtapodott a te lábad, tiéd lesz örökségül, és a te fiaidé mind örökké, mivelhogy tökéletesen követted az *ÖrökkéValót*, az én Elohimemet.
5 Móz. 11,2., 5 Móz. 11,4.
10. Most pedig, ímé megtartott engem az *ÖrökkéValó* életben, amint szólott vala; most negyvenöt esztendeje, amióta szólott vala az *ÖrökkéValó* e dologról Mózesnek, ami alatt Izráel a pusztában bolyongott vala; és most ímé, nyolczvanöt esztendőös vagyok!
11. Még ma is olyan erős vagyok, amilyen azon a napon voltam, amikor elküldött engem Mózes; amilyen akkor volt az én erőm, most is olyan az én erőm a harczoláshoz és járásra-kelésre.
5 Móz. 34,7.
12. Most azért add nekem ezt a hegyet, amelyről szolt vala JaHuWaH azon a napon; mert magad is hallottad azon a napon, hogy Anákok vannak ott, és nagy, erősített városok; hátha velem lesz JaHuWaH, és kiüzöm őket, amint megmondotta JaHuWaH.
Józs. 11,21.
13. És megáldá őt Józsué, és odaadá Hebront Kálebnek, a Jefunné fiának örökségül.
Józs. 15,13., Bir. 1,20.
14. Azért lön Hebron a Kenizeus Kálebé, a Jefunné fiáé, örökségül mind e mai napig, amiért, hogy tökéletesen követte vala az *ÖrökkéValót*, Izráelnek Elohimét.
15. A Hebron neve pedig annakelőtte Kirjáth-Arba volt; aki a legnagyobb ember volt az Anákok között. A föld pedig megnyugodott a harcztól.
Józs. 15,13., Józs. 21,11., Józs. 11,23.
- 15** A Júda fiai nemzetségének sors által való része pedig az ő családjaik szerint ez vala: Edomnak határa felé a Czin pusztája délre, a déli határnak végén.
4 Móz. 34,3.
2. Vala pedig az ő déli határuk a Sóstengernek szélétől, a tengernyelvtől fogva, amely délfelé fordul.
3. És halad délre az Akrabbim hágónak, majd átmegy Czin felé, és felmegy délről Kádes-Barneának, átmegy Hesronnak, felmegy Adárnak és kerül Karka felé;
4. Majd átmegy Asmonnak és halad Égyiptom patakának. A határ szélei pedig a tengernél vannak. Ez a ti határotok délre.
5. Napkelet felé pedig a Sóstenger a határ a Jordán végéig; az északi rész határa pedig a tengernyelvtől, a Jordán végétől kezdődik.
6. És felmegy ez a határ Béth-Hoglának, és átmegy ~~észak felé~~ *Ezék. 47,15.* majd felmegy ez a határ Rúben fiának, Bohánnak kövéhez.
Józs. 18,17.
7. És felmegy ez a határ Debirbe is az Akor völgyéből, és északnak fordul Gilgál felé, amely átellenében van az Adummim hágójának, amely a pataktól délfelé esik. És átmegy a határ az Én-semes vizeire és tova halad a Rógel forrása felé.
Józs. 18,16.
8. Azután felmegy a határ a Hinnom fiának völgyén, Jebuzeusnak, azaz Jeruzsálemnek déli oldala felé; felmegy továbbá e határ a hegynek tetejére, amely átellenben van a Hinnom völgyével napnyugat felé, amely északra van a Refaim völgyének szélén.
Józs. 18,16.
9. És hajlik e határ a hegynek tetejétől a Neftoáh víznek kútfejéhez és kimegy az Efron hegyének városai felé; majd hajlik e határ Baalának, azaz Kirjáth-Jeárimnak.
Józs. 15,60.
10. Baalától pedig fordul e határ napnyugotnak a Szeír-hegy felé, és átmegy északnak a Jeárim-hegy oldala felé, azaz Kesalon felé és alámegy Béth-Semesnek és átmegy Timnának.
11. Majd tova megy e határ Ekron északi oldala felé, és hajlik e határ Sikkeronnak, és átmegy a Baala hegynek, és tova megy Jabnéel felé. A határ szélei pedig a tengernél vannak.
12. A napnyugati határ pedig a nagy tenger és melléke. Ez Júda fiainak határa köröskörül az ő házoknépe szerint.
4 Móz. 34,6.
13. Kálebnek, a Jefunné fiának pedig a Júda fiai között ada részt, JaHuWaH-nak Józsuéhoz való szavai szerint; Kirjáth-Arbának, Anák atyjának városát, azaz Hebront.
Józs. 14,13.
14. És kiüzé onnan Káleb Anáknak három fiát: Sésait, Ahimánt és Tálmait, Anák gyermekeit.
Bir. 1,10., Bir. 1,20.
15. És felméne innét Debir lakói ellen, Debirnek neve pedig azelőtt Kirjáth-Széfer volt.
16. És mondá Káleb: Aki megveri Kirjáth-Széfert és elfoglalja azt, néki adom Akszát, az én leányomat feleségül.
1 Sám. 17,25.
17. Elfoglala pedig azt Othniél, Kénáznak, a Káleb testvérének fia; és néki adá Akszát, az ő leányát feleségül.
Bir. 1,12., Bir. 1,14., Bir. 3,9.
18. És lön, hogy amikor eljőve az, biztatá őt, hogy kérjen az ő atyjától mezőt. Leszálla azért a számráról; Káleb pedig mondá néki: Mi bajod?
19. Ő pedig mondá: Adj áldást nekem! Mivelhogy száraz földre helyeztél engem, adj azért nekem vízforrásokat is. És néki adá a felső forrást és az alsó forrást.
20. Ez a Júda fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint.

21. A Júda fiai nemzetségének városai pedig a déli végtől kezdve Edom határa felé valának: Kabseél, Éder és Jágur;
22. Kina, Dimóna és Adada;
23. Kedes, Hásor és Ithnán;
24. Zif, Télem és Bealóth;
25. Hásor-Hadatha és Kerioth-Hesron, azaz Hásor;
26. Amam, Séma és Móláda;
27. Hasar-Gaddah, Hesmón és Béth-Pelet;
28. Hasar-Suál, Beer-Seba és Bizjotheja;
29. Baála, Ijjim és Eczem;
30. Elthólád, Keszil és Hormah;
31. Siklág, Madmanna és Szanszanna;
32. Lebaóth, Silhim, Ain és Rimmon. Összesen huszonkilencz város és ezek falui.
33. A síkságon; Esthaól, Czórah és Asnáh;
34. Zanoah, Én-Gannim, Tappuáh és Énám;
35. Jármut, Adullám, Szókó és Azéka;
36. Saárim, Adithaim, Gedéra és Gederóthaim. Tizennégy város és azok falui.
37. Senán, Hadása és Migdal-Gad;
38. Dilán, Miczpe és Jokteél;
39. Lákis, Boczkát és Eglon;
40. Kabbon, Lahmász és Kitlis;
41. Gedéróth, Béth-Dágon, Naama és Makkéda. Tizenhat város és ezeknek falui.
42. Libna, Ether és Asán;
43. Jifta, Asná és Neczib;
44. Keila, Akzib és Marésa. Kilencz város és ezeknek falui.
45. Ekron, ennek mezővárosai és falui.
46. Ekrontól fogva egész a tengerig mind azok, amelyek Asdód mellett vannak, és azoknak falui.
47. Asdód, ennek mezővárosai és falui; Gáza, ennek mezővárosai és falui; Egyiptom patakjáig, és a nagy tenger és melléke.
48. A hegységen pedig: Sámír, Jathír és Szókó;
49. Danna, Kirjáth-Szanna, azaz Debir;
50. Anáb, Estemót és Anim;
51. Gósen, Hólon és Giló. Tizenegy város és ezeknek falui.
52. Aráb, Dúma és Esán;
53. Janum, Béth-Tappuah és Aféka;
54. Humta, Kirjáth-Arba, azaz Hebron és Czihor. Kilencz város és ezeknek falui.
55. Maón, Karmel, Zif és Júta;
56. Jezréel, Jokdeám és Zánoah;
57. Kajin, Gibeá és Timna. Tíz város és ezeknek falui.
58. Halhul, Béth-CzJaHuWaH és Gedor;
59. Maarat, Béth-Anóth és Elthekon. Hat város és ezeknek falui.
60. Kirjáth-Baál, azaz Kirjáth-Jeárim, és Rabba. Két város és ezeknek falui.
61. A pusztában: Béth-Arabá, Middin és Szekáka;
62. Nibsán, Ir-Melah és Én-Gedi. Hat város és ezeknek falui.
63. De a Jebuzeusokat, Jeruzsálemnek lakóit, Júda fiai nem bírták kiűzni, azért laknak ott a Jebuzeusok Júda fiaival együtt Jeruzsálemben, mind e mai napig.
- 2 Sám. 5,6., 2 Sám. 5,8.*
- 16** A József fiainak sors által való része pedig juta a jérikhói Jordántól fogva, Jérikhó vizei felé napkeletnek a pusztára, amely felmegy Jérikhótól a Béthel hegyének.
2. És tovamegy Béthelből Lúzba, és átmegy az Arkiták határára, Ataróthra.
- 1 Móz. 28,10., 1 Móz. 28,16., 1 Móz. 28,19.*
3. Majd lemegy a tenger felé a Jafleteus határának, az alsó Bethoronnak határáig és Gézerig, a szélei pedig a tengernél vannak.
4. Elvevék azért az ő örökségöket Józsefnek fiai: Manassé és Efraim.
5. Efraim fiainak határa is az ő családjaik szerint vala, és pedig az ő örökségöknek határa napkelet felé, Atróth-Adártól felső Bethoronig vala.
6. És kimegy a határ a tengerre; Mikhmethattól észak felé, és fordul a határ kelet felé Thaanath-Silónak és átmegy azon napkelet felé Janoáhnak.
7. Janoáhtól pedig lemegy Ataróthba és Naaróthba és éri Jérikhót, és kimegy a Jordánnak.
8. Tappuahától tovamegy a határ a tenger felé a Kána patakjának, a szélei pedig a tengernél vannak. Ez az Efraim fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint.
9. És a városok, amelyek kiválasztattak Efraim fiai számára a Manassé fiai örökségének közepette, mind e városok és ezeknek falui.
10. De ki nem üzék a Kananeust, aki lakik vala Gézerben; azért ott lakik a Kananeus az Efraim között mind e napig, és lón robotos szolgává.
- Bir. 1,29., 1 Kir. 9,16., 1 Kir. 9,17.*
- 17** Lőn sors által való része Manassé nemzetségének is, mert ő vala elsőszülötte Józsefnek, Mákirnak, a Manassé elsőszülöttének, Gileád atyjának, mivelhogy hadakozó férfiú vala, juta néki Gileád és Básán.
- 1 Móz. 46,20., 4 Móz. 26,29.*
2. Manassé többi fiainak is juta az ő családjaik szerint: Abiézér fiainak, Hélek fiainak, Aszriél fiainak, Sekem fiainak, Héfer fiainak és Sémida fiainak. Ezek Manassénak a József fiának fiúgyermekai, az ő családjaik szerint.
- Bir. 6,11., Bir. 6,34., Bir. 8,1., Bir. 8,2.*
3. De Czélofhádnak, Héfer fiának (ez Gileád fia, ez Mákir fia, ez Manassé fia) nem valának fiai, hanem csak

leányai. Ezek valának pedig leányainak nevei: Makhla, Nóa, Khogla, Milkha és Thircza.

4 Móz. 26,33., 4 Móz. 27,1., 4 Móz. 36,2.

4. Ezek odajárulának Eleázár pap elé, Józsuénak, a Nún fiának eleibe és a fejedelmek elé, mondván: az *ÖrökkéValó* megparancsolta Mózesnek, hogy örökséget adjon nekünk a mi atyáinkfiai között. Adott vala azért nekik örökséget az *ÖrökkéValó* beszéde szerint, az ő atyjoknak bátyjai között.

4 Móz. 27,7., 4 Móz. 36,2.

5. Tíz rész esék azért Manassénak, Gileád és Básán földén kívül, amelyek túl vannak a Jordánon.

6. Mert a Manassé leányai örökséget kaptak az ő fiai között; Gileád földé pedig a Manassé fiaié lón.

7. A Manassé határa pedig Ásertől Mikmetháth felé vala, amely Sikem előtt van. És méne a határ jobbkéz felé, Én-Tappuahnak lakói felé.

8. Manassée volt a Tappuah földé, de Tappuah a Manassé határa felé az Efraim fiaié vala.

9. És alámegy a határ a Kána patakjára, a pataknak déli részére. Ezek a városok Efraiméi a Manassé városai között. Manassé határa pedig a pataktól észak felé és a széle a tengernél vala.

10. Délről Efraimé, északról pedig Manassée, és ennek határa a tenger vala. De észak felől Áserbe ütköznek, napkelet felől pedig Issakhárba.

11. És a Manassée vala Issakhárban és Áserben: Béth-Seán és mezővárosai, Jibleám és mezővárosai, Dórnak lakosai és mezővárosai, Én-Dórnak lakosai és mezővárosai, Thaanaknak lakosai és mezővárosai, és Megiddó lakosai és mezővárosai, három hegyi tartomány.

Bir. 1,27., 1 Sám. 28,7.

12. De nem bírták elfoglalni Manassénak fiai ezeket a városokat, és sikerült a Kananeusnak ott maradni azon a földön.

Bir. 1,27., Bir. 1,28., Józ. 15,63.

13. De mihelyt megerősödtek vala Izráel fiai, robot alá veték a Kananeust, de teljességgel nem űzik ki őket.

14. József fiai pedig szóltak vala Józsuéval, mondván: Miért adtál nekem egy sors szerint való örökséget és egy osztályrészt, holott én sok nép vagyok, mivelhogy ez ideig megáldott engem JaHuWaH?!

15. Józsué pedig mondá nekik: Ha sok nép vagy te, menj fel az erdőre, és írts ott magadnak a Perizzeusoknak és Refaimnak földén, ha szoros néked az Efraim hegye.

16. És mondának a József fiai: Nem elegendő nekünk ez a hegy, a Kananeusoknak pedig, akik a völgyi síkon laknak, mindnek vas-szekerök van; úgy azoknak, akik Béth-Seanban és mezővárosaiban, mint azoknak, akik a Jezréel völgyében vannak. Bir. 1,18., Bir. 1,19., Bir. 4,13.

17. Szóla pedig Józsué a József házának, Efraimnak és Manassénak, mondván: Sok nép vagy te és nagy erőd van néked, nem lesz néked csak egy sors szerint való részed;

18. Mert hegyed lesz néked. Ha erdő az, úgy írtd ki azt, és profétáskodj a tieid lésznék; mert kiűzöd a Kananeust, noha vas-szekere van néki, s noha erős az.

Józ. 17,16.

18 Izráel fiainak egész gyülekezete pedig összegyülekezék Silóban és oda helyhezteték a gyülekezetnek sátorát, minekutána meghódola előttök a föld.

2 Móz. 25,8., 2 Móz. 40,2.

2. De maradtak vala még Izráel fiai között, akiknek nem osztották vala ki az ő örökségöket; hét nemzetség.

3. Mondá azért Józsué Izráel fiainak: Meddig vonakodtok még elmenni, hogy elfoglaljátok a földet, amelyet néktek adott az *ÖrökkéValó*, a ti atyáitoknak Elohimje?

4. Hozzatok elő három-három férfiút nemzetségenként, és elküldöm őket, hogy keljenek fel és járják el a földet, és írják fel azt az ő örökségük szerint, és térjenek vissza hozzám;

5. Azután osszák fel azt magok közt hét részre. Júda maradjon meg a maga határaiban dél felől, József háza pedig maradjon meg a maga határaiban észak felől.

6. És ti írjátok le a földet hét részre, és hozzátok ide hozzám, hogy sorsot vessek itt néktek az *ÖrökkéValó* előtt, ami Elohimünk előtt.

7. Mert a Lévitáknak nincs részök ti közöttetek; mivelhogy az *ÖrökkéValó* papsága az ő örökségök; Gád pedig és Rúben és Manassé fél nemzetsége megkapták az ő örökségöket a Jordánon túl napkelet felé, amit Mózes, az *ÖrökkéValó* szolgálja adott vala nekik.

4 Móz. 18,20., 4 Móz. 18,24., 4 Móz. 32,33.

8. És felkelének azok a férfiak, és elmenének. Parancsola pedig Józsué azoknak, akik elmenének, hogy leírják a földet, mondván: Menjetek el és járjátok el a földet, és írjátok le azt, azután térjete vissza hozzám, és itt vetek néktek sorsot Silóban, az *ÖrökkéValó* előtt.

Józ. 2,1.

9. Elmenének azért a férfiak, és által menének a földön, és leírák azt városonként hét részre, tekercsben, azután visszatérének Józsuéhez a táborba, Silóba.

10. És sorsot vete nekik Józsué Silóban JaHuWaH előtt, és elosztá ott Józsué a földet Izráel fiai között az ő osztályrészeik szerint.

11. És kijöve a Benjámín fiai nemzetségének sors szerint való része az ő családjaik szerint; és pedig esék az ő sors szerint való részöknek határa a Júda fiai és a József fiai közé.

12. Vala pedig az ő határok az északi oldalon a Jordántól fogva, és felméne a határ Jérikhó háta mögé észak felé, azután felméne a hegyre napnyugat felé, a szélei pedig Béth-Aven pusztájánál valának. Józ. 7,2

13. Onnan pedig átmegy a határ Luz-felé, Lúznak azaz Béthelnek háta mögé dél felől; azután alámegy a határ

Ataroth-Adárnak a hegyen, amely dél felől van alsó Béth-Horontól.

14. Majd tovább megy a határ, és kerül a nyugoti oldalnak dél felé, attól a hegytől, amely átellenben van Béth-Horonnal délről; a szélei pedig Kirjáth-Baál, azaz Kirjáth-Jeárim felé, a Júda fiainak városa felé vannak. Ez a napnyugoti határ. *Józs. 15,9., Józs. 15,60.*

15. A déli oldala pedig van Kirjáth-Jeárim szélétől kezdve, és megy a határ napnyugot felé, megy a Nefthoa vizének kútfejéhez.

16. Azután alámegy a határ a hegynek széléhez, amely átellenben van a Hinnom fiának völgyével, amely észak felé van a Refaim völgyében; alámegy a Hinnom völgyébe is a Jebuzeus mellett dél felé, és alámegy a Rógel forrásához. *Józs 15,8, Józs 15,7, 2 Sám 17,17*

17. És kerül észak felől, és megy Én-Semesnek, azután megy Gelilothnak, amely átellenben van az Adummimba felvivő úttal; majd alámegy Bohánnak, a Rúben fiának kövéhez. *Józs. 15,6., Józs. 15,7.*

18. És átmegy az Arabával átellenben levő oldalra észak felé, és alámegy Arabába is.

19. Átmegy a határ azután Béth-Hogla oldalára észak felé; a határ szélei pedig északnak a Sóstenger csücsánál, délnek a Jordán végénél vannak. Ez a dél felé való határ.

20. A Jordán pedig határolja azt a napkelet felől való oldalról. Ez a Benjámin fiainak öröksége az ő határai szerint köröskörül, az ő családjaik szerint.

21. A Benjámin fiai nemzetségének városai pedig az ő családjaik szerint ezek: Jérikhó, Béth-Hogla, és Emek-Keczicz;

22. Béth-Arábá, Czemaraim és Béthel;

23. Avvim, Pára és Ofra;

24. Kefár-Amóni, Ofni és Gába. Tizenkét város és azoknak falui.

25. Gibeon, Ráma és Beéroth;

26. Miczpe, Kefira és Mócza;

27. Rekem, Jirpeél és Thareala;

28. Czéla, Elef és Jebuzeus, azaz Jeruzsálem, Gibeath, Kirjáth. Tizennégy város és ezeknek falui. Ez a Benjámin fiainak öröksége az ő családjaik szerint.

19 A sors által való második rész juta Simeonnak, a Simeon fiai nemzetségének az ő családjaik szerint, és lőn az ő örökségök a Júda fiainak öröksége között.

2. És lőn az övék az ő örökségökül: Beer-Seba, Seba és MólÁda;

3. Haczar-Sual, Bála és Eczem;

4. Eltolád, Bethul és Horma;

5. Cziklág, Béth-Markaboth és Haczar-Szusza;

6. Béth-Lebaoth és Sarúhen. Tizenhárom város és ezeknek falui.

7. Ain, Rimmon, Ether és Asán. Négy város és ezeknek falui;

8. És mindazok a faluk, amelyek e városok körül vannak, Beérig, délen Rámatig. Ez a Simeon fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint.

9. A Júda fiainak osztályrészéből lőn a Simeon fiainak örökségök, mert a Júda fiainak osztályrésze nagyobb cc illett volna nekik; ezért öröklének Simeon fiai azoknak öröksége között.

10. A sors által való harmadik rész juta a Zebulon fiainak az ő családjaik szerint, és lőn az ő örökségöknek határa Száridig.

11. És felmegy az ő határuk nyugotnak, Mareala felé, és éri Dabbasethet, és éri a folyóvizet is, amely átellenben van Jokneámmal.

12. Száridtól pedig napkelet felé fordul Kiszloth-Tábor határára, és tova megy Daberáthnak, és felmegy Jafíának.

13. Innen pedig átmegy kelet felé Gittha-Héfernek és Ittha-Kaczinnak, és tova megy Rimmonnak, kerülvén Néa felé:

14. És ennél kerül a határ északról Hannathonnak; a széle pedig a Jiftah-Él völgye.

15. Továbbá Kattáth, Nahalál, Simron, Jidealá és Betlehem. Tizenkét város és azoknak falui.

Bir. 1,30.

16. Ez a Zebulon fiainak öröksége az ő családjaik szerint; ezek a városok és ezeknek falui.

17. A sors által való negyedik rész Issakhárnak, az Issakhár fiainak juta, az ő családjaik szerint.

18. És lőn az ő határuk; Jezréel, Keszuloth és Súnem:

2 Kir. 4,8.

19. Hafaráim, Sion és Anaharath;

20. Rabbith, Kisjon és Ébecz;

21. Remeth, Én-Gannim, Én-Hadda és Béth-Paczczcz.

22. És éri a határ Tábert, Sahaczimát és Béth-Semest, a határuknak széle pedig a Jordán. Tizenhat város és ezeknek falui.

23. Ez az Issakhár fiai nemzetségének öröksége, az ő családjaik szerint: a városok és ezeknek falui.

24. A sors által való ötödik rész pedig juta az Áser fiai nemzetségének az ő családjaik szerint.

25. És lőn az ő határuk: Helkath, Háli, Beten és Aksáf;

26. Alammelek, Ameád és Misál, és éri Karmelt nyugot felé és Sihór-Libnáthot.

27. Azután visszafordul napkelet felé Béth-Dágonnak, és éri Zebulont és a Jiftah-Él völgyét észak felől, Béth-Émeket és Neielt, és tovamegy Kabulnak balkéz felől;

1 Kir. 9,13.

28. És Ebronnak, Rehobnak, Hammonnak és Kánának a nagy Czidonig.

29. Azután visszafordul a határ Rámának, Tyrusnak erős városáig; és újra fordul a határ Hósznak, a szélei pedig a tengernél vannak Akzib oldala felől;

1 Sám. 28,3., Józs. 15,44., Bir. 1,31.

30. És Umma, Afék és Rehób. Huszonkét város és ezeknek falui.

31. Ez az Áser fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint: ezek a városok és ezeknek falui.

32. A sors által való hatodik rész juta a Nafthali fiainak, a Nafthali fiainak az ő családjaik szerint.

33. Lőn pedig a határuk: Heleftől, Elontól fogva Czaanannimnál Adámi-Nekebig és Jabneél-Lakkumig; a széle pedig a Jordán vala.

34. Azután fordul a határ nyugot felé Aznoth-Tábornak; innen pedig tovamegy Hukkóknak, és éri Zebulont dél felől, Ásert pedig éri nyugot felől, és a Júdat is; a Jordán napkelet felé vala.

35. Erősített városok ezek: Cziddim, Czér, Hammath, Rakkath és Kinnereth;

36. Adáma, Ráma és Hásor;

37. Kedes, Edrei és Én-Hásor;

38. Jireon, Migdal-Él, Horem, Béth-Anath és Béth-Semes. Tizenkilenc város és ezeknek falui.

39. Ez a Nafthali fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint: a városok és ezeknek falui.

40. A sors által való hetedik rész juta a Dán fiai nemzetségének az ő családjaik szerint.

41. És lőn az ő örökségüknek határa: Czóra, Estháol és Ir-Semes;

42. Saalabbin, Ajjálon és Jithla;

43. Élon, Timnatha és Ekrón;

44. Eltheké, Gibbethon és Baaláth;

45. Jehud, Bené-Bárák és Gath-Rimmon;

46. Mé-Jarkon és Rakkon, a Jáfó átellenében levő határral.

Jón. 1,3.

47. De tovább méne ezeknél a Dán fiainak határa. Felmenének ugyanis a Dán fiai, és hadakozának Lesem ellen, és el is foglalák azt, és veték azt fegyver élére, és birtokba vették azt, és lakozának benne, és nevezék Lesemet Dánnak, az ő atyjoknak Dánnak nevére.

Bir. 18,27., Bir. 18,29.

48. Ez a Dán fiai nemzetségének öröksége az ő családjaik szerint: ezek a városok és ezeknek falui.

49. Amikor pedig elvégezték vala a földnek örökre vételét annak határai szerint, akkor adának Izráel fiai örökséget Józsuének, a Nún fiának ő közöttök.

50. JaHuWaH rendelése szerint adák néki azt a várost, amelyet kért vala: Timnath-Szeráhot az Efraim hegyén, és megépíté azt a várost, és abban lakozék.

Józs. 24,30

51. Ezek azok az örökségek, amelyeket örökre adának Eleázár, a pap és Józsué, a Nún fia és az atyáknak fejei az Izráel fiai és nemzetségeinek sors szerint, Silóban, JaHuWaH előtt, a Gyülekezet Sátorának nyílásánál.

Így végezték el a földnek felosztását.

Józs. 17,4.

20 Majd szóla az ÖrökkéValó Józsuének, mondván: *Ezékiel profeta könyve*

2. Szólj az Izráel fiainak, mondván: Válaszszatok magatoknak menekülésre való városokat, amelyekről szóltam néktek Mózes által,

2 Móz 21,13, 4 Móz 35,6, 4 Móz 35,34, 5 Móz 19,1, 5 Móz 19,13

3. Hogy oda szaladjon a gyilkos, aki megöl valakit tévedésből, nem szándékosan, és legyenek azok menedékül nékik a vérbosszúló elől.

4. Aki pedig beszalad valamelyikbe e városok közül, álljon az a város kapujába, és beszélje el az ő dolgait a város véneinek hallatára, és vegyék be őt magok közé a városba, és adjanak néki helyet, hogy velök lakozzék.

5. Hogyha pedig kergeti azt a vérbosszúló, ki ne adják a gyilkost annak kezébe, mert nem szándékosan ölte meg az ő felebarátját, és nem gyűlölte őt annakelőtte.

6. És lakozzék abban a városban mindaddig, amíg ítéletre állhat a gyülekezet elé, amíg meghal a főpap, aki abban az időben lesz, azután térjen vissza a gyilkos, és menjen haza az ő városába és az ő házába, abba a városba, amelyből elfutott vala.

7. És kiválaszták Kedest Galileában a Nafthali hegyén, Sikemet az Efraim hegyén és Kirjáth-Arbát, azaz Hebront a Júda hegyén.

Józs. 21,32., Józs. 15,13., Józs. 21,11.

8. Túl a Jordánon pedig Jérikhótól napkelet felé választák Beczert a pusztában, a sík földön Rúben nemzetségéből; Rámothot Gileádban, a Gád nemzetségéből, és Gólánt Básánban a Manassé nemzetségéből.

5 Móz. 4,43.

9. Ezek voltak a meghatározott városok mind az Izráel fiainak, mind a jövevényeknek, aki közöttük tartózkodik vala, hogy oda szaladjon mindaz, aki megöl valakit tévedésből, és meg ne haljon a vérbosszúlónak keze által, míg oda nem áll a gyülekezet elé.

Józs. 20,2., 5 Móz. 19,4., 5 Móz. 19,7.

21 És hozzámenének a Léviták atyai fejedelmiei Eleázárhoz, a paphoz, és Józsuéhez, a Nún fiához és az atyai fejedelmekhez, akik valának Izráel fiainak nemzetségei felett,

Józs. 17,4.

2. És szólának nékik Silóban, a Kanaán földén, mondván: az ÖrökkéValó megparancsolta Mózes által, hogy adjatok nekünk városokat lakóhelyül, és azokhoz való legelőket barmaink részére.

4 Móz. 35,2., 4 Móz. 35,5.

3. Adák azért Izráel fiai a Lévitáknak az ő örökségökből, JaHuWaH-nak rendelése szerint, ezeket a városokat és azoknak legelőit.

4. Esék pedig a sors a Kehátiták családjaira, és juta a Léviták közül való Áron pap fiainak a Júda nemzetségétől, a Simeon nemzetségétől és a Benjámin nemzetségétől sors szerint tizenhárom város;

5. Kehát többi fiainak pedig az Efraim nemzetségének családjaitól, Dán nemzetségétől és Manassé fél nemzetségétől sors szerint tíz város.

6. A Gerson fiainak pedig az Issakhár nemzetségének családjaitól, az Áser nemzetségétől, a Nafthali nemzetségétől és Manassénak Básánban levő fél nemzetségétől sors szerint tizenhárom város;

7. Mérári fiainak az ő családjaik szerint a Rúben nemzetségétől, Gád nemzetségétől és Zebulon nemzetségétől tizenkét város.

8. Adák azért Izráel fiai e városokat és ezeknek legelőit a Lévitáknak, amiképen megparancsolta vala az ÖrökkéValó Mózes által, sors szerint.

9. Adák pedig a Júda fiainak nemzetségéből és Simeon fiainak nemzetségéből ezeket a városokat, amelyek névszerint olvashatók.

10. És lőn, hogy esék a sors először a Lévi fiai közül való Kerátnak családjaiból az Áron fiaira.

1 Krón. 6,54.

11. És adák nekik az Anák atyjának városát, Kirjáth-Arbát, azaz Hebront a Júda hegyén, és annak körülötte levő legelőit;

Józs. 15,13., Józs. 20,7., Józs. 14,14., 1 Krón. 6,55.

12. A városnak szántóföldjét és faluit pedig Kálebnek, a Jefunné fiának adák birtokául.

Józs. 14,14., Józs. 15,13.

13. Az Áron pap fiainak pedig adák a gyilkosok menekülésének városát, Hebront és annak legelőjét, Libnát és annak legelőjét.

14. Jatthirt és annak legelőjét; Estemoát és annak legelőjét;

15. Holont és annak legelőjét, és Debirt és annak legelőjét;

16. Aint és annak legelőjét, Juttát és annak legelőjét, Béth-Semest és annak legelőjét. Kilencz várost e két nemzetségből.

1 Sám. 6,11., 1 Sám. 6,15., 2 Kir. 14,11., 2 Kir. 14,13.

17. A Benjámin nemzetségéből pedig Gibeont és annak legelőjét, Gébát és annak legelőjét;

18. Anathót és annak legelőjét, Almont és annak legelőjét: négy várost.

Jer 1,1.

19. Az Áron fiainak, a papoknak városai összesen tizenhárom város és azoknak legelői.

20. A Kehát fiai családjaik pedig, s a Kehát fiai közül való többi Lévitáknak városai, az ő sorsuk szerint, az Efraim nemzetségéből valának.

1 Krón. 6,61.

21. Nekik adák ugyanis a gyilkosok menekülésének városát, Sikemet és annak legelőjét az Efraim hegyén, És Gezert és annak legelőjét;

1 Krón. 6,67.

22. KibcAIMOT és annak legelőjét, Béth-Horont és annak legelőjét: négy várost.

23. A Dán nemzetségéből pedig Elthekét és annak legelőjét, Gibbethont és annak legelőjét;

24. Ajjálon és annak legelőjét; Gath-Rimmont és annak legelőjét, négy várost.

25. A Manassé fél nemzetségéből pedig: Taanákot és annak legelőjét, Gath-Rimmont és annak legelőjét: két várost.

26. Összesen tíz várost és azoknak legelőit a Kehát fiai többi családjaiknak.

27. A Gerson fiainak pedig, akik a Léviták családjaiból valának, adák a Manassai fél nemzetségéből a gyilkosok menekülésének városát, Gólán Básánban és annak legelőjét, és Beesterát és annak legelőjét: két várost.

Józs. 21,33., 1 Krón. 6,62., Józs. 20,8.

28. Az Issakhár nemzetségéből pedig: Kisjont és annak legelőjét, Dobráthot, és annak legelőjét,

29. Jármotot és annak legelőjét, és Én-Gannimot és annak legelőjét: négy várost.

30. Az Áser nemzetségéből pedig: Misált és annak legelőjét, Abdont és annak legelőjét,

1 Krón. 6,74.

31. Helkathot és annak legelőjét, és Rehobot és annak legelőjét: négy várost.

32. A Nafthali nemzetségéből pedig: a gyilkosok menekülésének városát, Kedest Galileában és annak legelőjét, Hammonth-Dórt és annak legelőjét, és Karthant és annak legelőjét: három várost.

Józs. 20,7.

33. A Gersoniták összes városai, az ő családjaik szerint, tizenhárom város és azoknak legelői.

Józs. 21,27.

34. A Mérári fiai családjaik pedig, e még hátralévő Lévitáknak, adák a Zebulon nemzetségéből: Jokneámot és annak legelőjét, Karthát és annak legelőjét,

1 Krón. 6,63

35. Dimnát és annak legelőjét, Nahalált és annak legelőjét; négy várost.

36. A Rúben nemzetségéből pedig: Béczer és annak legelőjét, Jahczát és annak legelőjét,

37. Kedémothot és annak legelőjét, és Méfaathot és annak legelőjét: négy várost.

38. A Gád nemzetségéből pedig: a gyilkosok menekülésének városát, Rámothot Gileádban és annak legelőjét, Mahanaimot és annak legelőjét,

Józs. 20,8.

39. Hesbont és annak legelőjét; Jaézert és annak legelőjét: összesen négy várost.

40. A Mérári fiainak városai az ő családjaik szerint, akik a Léviták családjai közül maradtak fel, valának az ő sorsuk szerint összesen tizenkét város.

41. A Lévitáknak összes városai az Izráel fiainak birtoka között: negyvennyolcz város azoknak legelőivel.

4 Móz. 35,7.

42. Valának ezek a városok a tulajdonképeni város és körülöttök azoknak legelői.

Így vala ez mind e városoknál.

43. Megadá azért az *ÖrökkéValó* Izráelnek mindazt a földet, amely felől megesküdött vala, hogy odaadja azt az ő atyáiknak. És bírák azt, és lakozának abban.
1 Móz 12,7, 1 Móz 15,7, 1 Móz 15,13, 1 Móz 15,21, 5 Móz 34,4
44. Nyugodalmat is ada nekik JaHuWaH mindenfelől, szintén úgy, amint megesküdött vala az ő atyáiknak. És senki nem állott meg ellenökben valamennyi ellenségeik közül; minden ellenségeket kezökbe adá az *ÖrökkéValó*.
5 Móz. 11,25.
45. Nem esett el csak egy szó is mindama jó szóból, amelyet szólott vala JaHuWaH az Izráel házának. Mindaz betelt.
Józs. 23,14., Józs. 21,43., Józs. 21,44.
- 22** Akkor hivatá Józsué a Rúbenitákat, a Gáditákat és a Manassé fél nemzetségét,
2. És monda nekik: Ti megtartottátok mindazt, amit Mózes, az *ÖrökkéValó* szolgálja parancsolt néktek, és hallgattatok az én szómra mindenben, amit parancsoltam néktek;
4 Móz. 32,20., 5 Móz. 3,18.
3. Nem hagytatok el a ti atyátokfiaiát immár sok nap óta mind e mai napig, és megtartottátok a megtartandókat, JaHuWaH-nak, a ti Elohimeteknek parancsolatját.
Józs. 11,28.
4. Most pedig nyugodalmat adott az *ÖrökkéValó*, a ti Elohimetek a ti atyátokfiainak, amint megmondta vala nekik; most azért térjete vissza, és menjete a ti sátraitokba, a ti örökségeiteknek földére, amelyet Mózes, az *ÖrökkéValó* szolgálja adott vala néktek túl a Jordánon.
4 Móz. 32,33.
5. Csak igen vigyázzatok, hogy teljesítsétek a parancsolatot és a törvényt, amelyet parancsolt néktek Mózes, az *ÖrökkéValó* szolgálja, hogy szeressétek az *ÖrökkéValót*, a ti Elohimeteket, és járjatek minden Ő útján, és tartsátok meg az Ő parancsolatait, és ragaszkodjatek Hozzá, és szolgáljatek Néki teljes szívetekből és teljes lelketekből.
5 Móz. 3,6., 5 Móz. 10,12., 5 Móz. 10,13., 5 Móz. 13,4.
6. És megáldá őket Józsué, azután elbocsátá őket, és elmenének az ő sátraikba.
7. Mert a Manassé nemzetsége felének Mózes adott vala örökséget Básánban; a másik felének pedig Józsué adott az ő atyjafiaival a Jordánon innen napnyugot felől. És amikor elbocsátá is őket Józsué az ő sátraikba, akkor is megáldá őket.
4 Móz. 32,33.
8. És szóla nekik, mondván: Nagy gazdagsággal térjete vissza sátraitokba, és igen sok barommal, ezüsttel, arannyal, rézzel, vassal és igen sok ruhával. Az ellenségeitektől vett zsákmányt oszszátok meg a ti atyátokfiaival.
4 Móz. 31,26., 4 Móz. 31,27.
9. Visszatérének azért, és elmenének a Rúben fiai, a Gád fiai és a Manassé fél nemzetsége Izráel fiaitól, Silóból, amely Kanaán földén van, hogy menjenek Gileád földére, az ő örökségüknek földébe, amelyben örökséget vönek az *ÖrökkéValó* rendelése szerint Mózes által.
10. Amikor a Jordán mellékére értek, amely még Kanaán földén van, önként megesküdöttek a Rúben fiai, Gád fiai és Manassé fél nemzetsége ott a Jordán mellett oltárt, nagy, láttatós oltárt.
11. Meghallák pedig Izráel fiai, hogy ezt mondják vala: Ímé a Rúben fiai, Gád fiai és Manassé fél nemzetsége oltárt építettek átellenben a Kanaán földével, a Jordán mellékén, Izráel fiainak oldala felől.
12. Amint meghallák Izráel fiai, egybegyüle Izráel fiainak egész gyülekezete Silóban, hogy hadakozni induljanak fel ellenök.
13. Küldék pedig Izráel fiai a Rúben fiaikhoz, Gád fiaikhoz és a Manassé fél nemzetségéhez Gileád földére Fineást, Eleázárnak, a papnak fiát;
14. Tíz fejedelmet is vele, egy-egy fejedelmet az ősök háza szerint Izráelnek minden nemzetségéből. Ezek mind fejedelmei valának az ő őseik házának, Izráelnek ezerei között.
15. És eljutának a Rúben fiaikhoz, a Gád fiaikhoz és a Manassé fél nemzetségéhez a Gileád földére, és szólának ő velök, mondván:
16. Így szól az *ÖrökkéValó*nak egész gyülekezete: Micsoda véték ez, amelylyel vétkeztek Izráelnek Elohimje ellen, hogy immár elfordultatok az *ÖrökkéValótól*, építvén magatoknak oltárt, hogy pártot üssetek immár az *ÖrökkéValó* ellen?!
Józs. 22,19.
17. Avagy kevés-é nekünk a Peór miatt való hamisságunk, amiből ki sem tisztultunk még mind e napig, és amiért csapás lön JaHuWaH-nak gyülekezetén?
4 Móz. 25,1., 4 Móz. 25,3., 5 Móz. 4,3., Hós. 9,10.
18. És ti elfordultatok immár az *ÖrökkéValótól*; pedig, ha ti pártot üttök ma az *ÖrökkéValó* ellen: holnap majd Izráelnek egész gyülekezetére haragszik meg.
19. Ha pedig tisztátalannak tetszik előttem a ti örökségeiteknek földje; úgy jöjjetek át JaHuWaH örökségének földjére, ahol ott áll JaHuWaH Sátora, és legyetek örökösökké mi közöttünk; de JaHuWaH ellen ne üssetek pártot, és ellenünk se üssetek pártot, építvén magatoknak oltárt, JaHuWaH-nak, ami Elohimünknek oltárán kívül.
3 Móz. 17,3., 3 Móz. 17,6., 3 Móz. 17,8., 3 Móz. 17,9.
20. Avagy nem Ákán, a Zéra fia vétkezék-é vagy vétékkel Elohimnek szentelt dolog ellen; mégis Izráelnek egész gyülekezete ellen lön a harag! És az a férfiú nem egymaga halt meg az ő bűnéért!
Józs. 7,1., Józs. 20,21., Józs. 20,24., Józs. 20,26.
21. Felelének pedig a Rúben fiai, a Gád fiai és a Manassé fél nemzetsége, és szólának az Izráel ezereinek fejeihez:
22. elohimek Elohimje JaHuWaH, elohimek Elohimje JaHuWaH: ő tudja, és az Izráel is megtudja. Ha pártütésből és ha JaHuWaH ellen való vétékből van ez: ne tartson meg minket e napon!
Zsolt. 50,1.
23. Ha azért építettünk magunknak oltárt, hogy elforduljunk az *ÖrökkéValótól*, vagy pedig, hogy áldozunk azon egészen égőáldozatot és ételáldozatot;

vagy hogy tegyünk arra hálaadásnak áldozatját: - lássa meg ezt ő maga az *ÖrökkéValó*!

24. Hát nem inkább amiatt való féltünkben cselekedtük-
é ezt, hogy így gondolkoztunk: Maholnap így szólhatnak
a ti fiaitok a mi fiainkhoz, mondván: Mi közöttök van
néktek JaHuWaH-hoz, Izráel Elohiméhez?

25. Hiszen határt vetett JaHuWaH mi közöttünk és ti
közöttetek Rúben fiai és Gád fiai - a Jordánt; nincsen
néktek részetek JaHuWaH-ban! És elidegeníthetnék a ti
fiaitok a mi fiainkat, hogy ne féljék az *ÖrökkéValót*!

26. Mondottuk azért: Nosza fogjunk hozzá, hogy
építsünk oltárt, se nem egészen égőáldozatra, se nem
véres áldozatra;

27. Hanem hogy bizonyosság legyen az mi közöttünk és ti
közöttetek, és a mi utánunk való nemzetségeink között,
hogy szolgálni akarjuk az *ÖrökkéValót* ő előtte a mi
egészen égőáldozatainkkal, véres áldozatainkkal és
hálaáldozatainkkal, és hogy ne mondhassák a ti fiaitok
maholnap a mi fiainknak: Nincs néktek részetek
JaHuWaH-ban.

1 Móz. 31,48.

28. Mondottuk azért: Ha így szólának maholnap nekünk
vagy a mi nemzetségeinknek, ezt mondjuk majd:
Lássátok az *ÖrökkéValó* oltárának mássát, amelyet a mi
atyáink készítettek, nem egészen égőáldozatra, sem nem
véres áldozatra, hanem hogy bizonyosság legyen mi
közöttünk és ti közöttetek!

29. Távol legyen tőlünk, hogy pártot üssünk az
ÖrökkéValó ellen, és elforduljunk immár JaHuWaH-tól,
építvén oltárt égőáldozatra, ételáldozatra és véres
áldozatra JaHuWaH-nak, ami Elohimünknek oltárán
kívül, amely az *Ő Sátora* előtt van!

30. Hallván pedig Fineás, a pap és a gyülekezetnek
fejedelmei és Izráel ezereinek fejei, akik vele valának, a
beszédeket, amelyeket szólottak vala a Rúben fiai, a Gád
fiai és a Manassé fiai; tetszésre találtak vala előttök.

31. És mondá Fineás, az Eleázár pap fia a Rúben fiainak,
Gád fiainak és a Manassé fiainak: Ma tudtuk meg, hogy
köztünk van JaHuWaH, mivelhogy nem vétkeztetek e
vétekekkel JaHuWaH ellen. Most megszabadítottátok
Izráel fiait JaHuWaH kezéből.

32. Visszatérem azért Fienás, az Eleázár pap fia és a
fejedelmek a Rúben fiaitól, a Gád fiaitól a Gileád
földéről a Kanaán földére Izráelnek fiaihoz, és
megbeszélék nekik e dolgot.

33. És tetszésre talált e dolog Izráel fiai előtt is, és áldák
Elohimt Izráel fiai, és nem mondák, hogy hadakozni
menjenek fel ellenök, hogy elveszessék a földet,
amelyben lakoznak a Rúben fiai és a Gád fiai.

34. Az oltárt pedig így nevezék Rúben fiai és a Gád fiai:
„Bizonyosság ez közöttünk, hogy JaHuWaH Elohim.”

Józs. 22,27., Józs. 22,28.

23 Lön pedig sok nappal azután, hogy nyugodalmat
adott vala JaHuWaH Izráelnek minden ő körülötte lévő
ellenségeitől: megvénhedék Józsué és megidősödék.

Józs. 21,44., Józs. 13,1.

2. Előhívá ekkor Józsué az egész Izráelt, annak véneit,
fejeit, biráit és felügyelőit, és mondá nekik: Én
megvénhedtem és megidősödtem.

3. Magatok is láttatok mindent, amit JaHuWaH, a ti
Elohimetek mind eme népekkel cselekedett ti előttetek;
mivelhogy maga az *ÖrökkéValó*, a ti *Igaz Teremtőtök*
harczolt érettetek.

5 Móz. 1,30., 5 Móz. 3,22.

4. Ímé elosztám néktek sors által a fennmaradt népeket
örökségül a ti nemzetségeitek szerint, a Jordántól
kezdve, és mindazokat a népeket, amelyeket
kipusztítottam, és a nagy tengert is napnyugat felől.

5. az *ÖrökkéValó* pedig, a ti Elohimetek kiüzi őket a ti
orcátok elől, és kiüzi őket ti előletek, hogy örökösivé
legyetek az ő földüknek, amint megmondotta vala
néktek az *ÖrökkéValó*, a ti *Igaz Teremtőtök*.

5 Móz. 7,1., 5 Móz. 7,2., 5 Móz. 7,17., 5 Móz. 7,24.

6. Legyetek azért igen erősek, hogy megtartsátok és
megcselekedjétek mind azt, ami meg van írva a Mózes
törvényének könyvében; hogy el ne távozzatok attól se
jobbkézre, se balkézre;

Józs 1,7, 5 Móz 5,32, 5 Móz 28,14

7. Hogy össze ne elegyedjétek ezekkel a népekkel,
azokkal, amelyek fennmaradtak közöttetek; elohimeiknek
nevét ki se ejtsétek, azokra ne esküdjétek, se ne
szolgáljatok nekik, se előttök meg ne hajoljatok;

5 Móz 7,1, 5 Móz 7,6, 2 Móz 23,13, 2 Móz 23,14, Jer 5,7, Sof 1,5

8. Hanem ragaszkodjatok JaHuWaH-hoz, a ti
Elohimetekhez, amiképen e mai napig cselekedtetek!

5 Móz. 11,22.

9. Ezért üzött ki az *ÖrökkéValó* előletek nagy és erős
népeket: ami pedig titeket illet, senki meg nem állhatott
ellenetekben mind e napig.

10. Egy férfiú közületek elüz ezeret, mert az
ÖrökkéValó, a ti *Igaz Teremtőtök* az, Aki harczol
érettetek, amiképen megmondta vala néktek.

3 Móz. 26,7., 3 Móz. 26,8., 5 Móz. 32,30.

11. Azért igen vigyázzatok magatokra, hogy szeressétek
az *ÖrökkéValót*, a ti Elohimeteket!

12. Mert ha elfordulván elfordultok tőle és ragaszkodtok
e népek maradékaihoz, amelyek itt maradtak ti
közöttetek; és sógorságot köttök ő velök és
összelegyedtek velök és ők veletek:

13. Bizonyynyal megtudjátok majd, hogy az *ÖrökkéValó*,
a ti *Igaz Teremtőtök* ki nem üzi többé e népeket ti
előletek; sőt inkább lesznek ti néktek törre és hurokká,
oldalaitokban ostorrá, szemeitekben pedig tövisékké,
míglen kivesztek erről a jó földről, amelyet az
ÖrökkéValó, a ti *Igaz Teremtőtök* adott ti néktek.

2 Móz. 34,12., 2 Móz. 34,16., 4 Móz. 33,52., Bir. 2,3.

14. Én pedig ímé megyek már a minden földinek útján:
Tudjátok meg azért teljes szívetek és teljes lelketek
szerint, hogy egy szó sem esett el mindama jó szóból,
amelyeket JaHuWaH, a ti Elohimetek szólott vala

felöletek. Minden betelt rajtatok, egy szó sem esett el azokból!

Józs 24,29, Józs 24,30, 1 Kir 2,2., Józs 21,45.

15. De a miképen betelt rajtatok mind az a jó szó, amelyeket az *ÖrökkéValó*, a ti *Igaz Teremtőtök* szólott vala felöletek: akképen teljesíti majd rajtatok mind a gonosz szót is JaHuWaH, míglen kipusztít titeket e jó földről, amelyet JaHuWaH, a ti Elohimetek adott ti néktek.

16. Ha általhágjátok JaHuWaH-nak, a ti Elohimeteknek szövetségét, amelyet parancsolt néktek, és elmentek és szolgáltok idegen elohimeknek, és meghajoltok azok előtt: akkor felgerjed ellenetek JaHuWaH haragja, és hamar kivesztek e jó földről, amelyet ő adott néktek.

1 Kir. 9,6., 1 Kir. 9,8.

24 Józsué pedig összegyűjté Izráelnek minden nemzetségét Sikembe, és előhívá Izráelnek véneit, fejeit, bírait és felügyelőit, és oda állának az *ÖrökkéValó* elébe,

Józs 23,2.

2. És mondá Józsué az egész népnek: Ezt mondja JaHuWaH, Izráelnek Elohimje: A folyóvízen túl lakoztak régenten a ti atyáitok: Tharé, Ábrahámnak atyja és Nákhórnak atyja, és idegen elohimeknek szolgáltak vala.

1 Móz. 11,26, 1 Móz. 11,28, 1 Móz. 11,31

3. De áthozám a ti atyáitokat, Ábrahámot a folyóvíz túlsó oldaláról, és elhordozám őt az egész Kanaán földén, és megsokasítám az ő magvát: és adám néki Izsákot.

1 Móz. 11,31., 1 Móz. 12,1., 1 Móz. 17,7., Neh. 9,7., Zsid. 11,8.

4. Izsáknak pedig adám Jákóbot és Ézsaut. És Ézsautnak a Szeír hegyét adám birtokul, Jákób pedig és az ő fiai alámenének Égyiptomba.

1 Móz. 25,21., 1 Móz. 25,26., 1 Móz. 46,1., 1 Móz. 46,26.

5. Majd elküldém Mózeszt és Áront, és megverém Égyiptomot úgy, ahogy cselekedtem vala közöttök: azután pedig kihoztalak vala titeket.

2 Móz. 3,10., 2 Móz. 4,14., 2 Móz. 4,15.

6. És kihoztam a ti atyáitokat Égyiptomból, és jutátok a tengerhez, és üzék az égyiptomiak a ti atyáitokat szekerekkel és lovasokkal a Veres tengerig.

2 Móz. 12,33., 2 Móz. 14,1., 2 Móz. 14,9.

7. Akkor JaHuWaH-hoz kiáltának, és homályt vete ti közétek és az égyiptomiak közé, és rájok vivé a tengert és elborítá őket. Szemeitek is látták azt, amit cselekedtem vala az égyiptomiakkal: ti pedig sok ideig lakoztatok a pusztában.

2 Móz. 14,10., 2 Móz. 15,19., 2 Móz. 15,29., 2 Móz. 7,10.,

2 Móz. 12,19., 2 Móz. 12,21.

8. Majd elhozálak titeket az Emoreusok földére, akik túl laktak vala a Jordánon, és hadakozának ellenetek; de kezetekbe adám őket, és bírátok az ő földüket, őket pedig eltörlém a ti orczátok elől.

4 Móz. 21,21., 4 Móz. 21,25., 4 Móz. 21,33., 4 Móz. 21,35.

9. Majd felkele Bálák, a Czippor fia, Moábnak királya, és szólott Izráelhez, és elküldé és hivatá Bálámot, a Beór fiát, hogy átkozzon meg titeket.

10. De nem akarám meghallgatni Bálámot, ezért áldva áldott vala titeket, és megszabadítalak titeket az ő kezéből.

4 Móz. 22,4., 4 Móz. 22,6., 4 Móz. 22,12., 4 Móz. 22,13, Jel 2,14,

4 Móz. 23,8, 4 Móz. 23,10, 4 Móz. 23,18., 4 Móz. 23,20, 5 Móz. 23,5

11. Majd általjövétok a Jordánon, és jutátok Jérikhóba, és hadakozának veletek Jérikhónak urai; az Emoreus, Perizeus, Kananeus, Khittheus, Girgazeus, Khivveus és Jebuzeus; de kezetekbe adám őket.

Józs. 3,14., Józs. 3,17., Józs. 6,1., Józs. 6,5., Józs. 20,21.

12. Mert elbocsátám előttetek a darázsokat, és üzék azokat előletek: az Emoreusok két királyát, de nem a te fegyvered által, de nem a te kezíved által!

2 Móz. 23,27., 2 Móz. 23,28., 5 Móz. 7,20., Zsolt. 44,4.

13. És adék néktek földet, amelyben nem munkálkodtál, és városokat, amelyeket nem építtetek vala, mégis bennök laktok; szőlőket és olajfákat, amelyeket nem ti ültettetek, de esztek azokról.

5 Móz. 6,10., 5 Móz. 6,11.

14. Azért hát féljétek az *ÖrökkéValót*, és szolgáltok néki tökéletességgel és hűséggel; és hányjátok el elohimeket, akiknek szolgáltak a ti atyáitok túl a folyóvízen és Égyiptomban, szolgáltok az *ÖrökkéValónak*.

Préd. 12,15., Préd. 12,16., 2 Móz. 20,3., 2 Móz. 20,4.,

Ezék. 20,7., Ezék. 20,8.

15. Hogyha pedig rossznak látjátok azt, hogy szolgáltok az *ÖrökkéValónak*: válaszszatok magatoknak még ma, kit szolgáltok; akár azokat Elohimeket, akiknek a ti atyáitok szolgáltak, amíg túl valának a folyóvízen, akár az Emoreusok elohimeit, akiknek földjén lakoztok: én azonban és az én házam az *ÖrökkéValónak* szolgálunk.

Józs. 24,2.

16. A nép pedig felele, és mondá: Távol legyen tőlünk, hogy elhagyjuk az *ÖrökkéValót*, szolgálván idegen elohimeknek!

17. Sőt inkább az *ÖrökkéValó*, ami Elohimünk az, Aki felhozott minket és atyáinkat Égyiptom földéből, a szolgák házából, és Aki ezeket a nagy jeleket tette a mi szemeink előtt, és megtartott minket minden útunkban, amelyen jártunk, és mind ama népek között, amelyek között általjöttünk;

18. És kiüzött JaHuWaH minden népet, az Emoreust is, e földnek lakóját, ami orczánk elől: Mi is szolgálunk JaHuWaH-nak, mert ő a mi Elohimünk!

19. Józsué pedig mondá a népnek: Nem szolgálhattok JaHuWaH-nak, mert szent Elohim ő, féltőn szerető Elohim ő: nem bocsátja meg a ti vétkeiteket és bűneiteket;

20. Hogyha elhagyjátok az *ÖrökkéValót*, és szolgáltok idegen elohimeknek: akkor elfordul és rosszal illet

benneteket, és megemészt titeket, minekutána jól cselekedett veletek.

Józs. 23,15., Józs. 23,16.

21. Akkor mondá a nép Józsuénak: Nem, mert mi az *ÖrökkéValónak* szolgálunk!

22. Józsué pedig mondá a népnek: Bizonyságok vagytok magatok ellen, hogy ti választottátok magatoknak az *ÖrökkéValót*, hogy néki szolgáljatok. És mondának: Bizonyságok!

23. Most azért hányjátok el az idegen elohimeket, akik köztetek vannak, és hajtsátok szíveteket az *ÖrökkéValóhoz*, Izráelnek Elohiméhez.

1 Móz. 35,2., 1 Móz. 35,4., 1 Sám. 7,3.

24. És mondá a nép Józsuénak: JaHuWaH-nak, ami Elohimünknek szolgálunk, és az ő szavára hallgatunk.

25. Szerze azért Józsué szövetséget a néppel e napon, és ada eleibe rendelést és végzést Síkemben.

26. És beírá Józsué e dolgokat Elohim törvényének könyvébe, és vön egy nagy követ, és oda helyezteté azt a cserfa alá, amely vala az *ÖrökkéValónak* szent házában.

Bir. 9,6.

27. És mondá Józsué az egész népnek: Ímé ez a kő lesz ellenünk bizonyságul; mert ez hallotta az *ÖrökkéValó* minden beszédét, amelyet szólott vala nekünk; és lesz ellenetek bizonyságul, hogy ne hazudjatok a ti *Igaz Teremtők* ellen.

Józs. 22,26., Józs. 22,27., 1 Móz. 31,44., 1 Móz. 31,48.

28. És elbocsátá Józsué a népet, kit-kit a maga örökségébe.

Bir. 2,6.

29. És lön e dolgok után, hogy meghala Józsué, a Nún fia, JaHuWaH-nak szolgálja, száztíz esztendőskorában,

Bir. 2,8., Bir. 2,9., 1 Móz. 50,26.

30. És eltemeték őt az ő örökségének határában Timnat-Szerában, amely az Efraim hegyén van, a Gaas hegytől észak felé.

31. Izráel pedig az *ÖrökkéValót* szolgálta vala Józsuénak minden idejében, és a véneknek is minden idejökben, akik hosszú ideig éltek Józsué után, és akik tudják vala minden cselekedetét az *ÖrökkéValónak*, amelyet cselekedett vala Izráellel.

Bir. 2,7.

32. A József csontjait pedig, amelyeket felhoztak vala Izráel fiai Égyiptomból, eltemették Síkemben, a

mezőnek abban a részében, amelyet szerzett vala Jákób *Ezékia próféta könyve* 33,9-ben atyjának faitól száz pénzen: és lőnek a József fiainak örökségévé.

1 Móz. 50,25., 2 Móz. 13,19., 1 Móz. 33,18., 1 Móz. 33,19.

33. Meghala Eleázár is, Áronnak fia, és eltemeték őt Gibeathban, az ő fiának Fineásnak városában, amely néki adatott az Efraim hegyén.

I És lőn Józsué halála után, hogy megkérdeék az Izráel fiai az *ÖrökkéValót*, mondván: Ki menjen legelőször közülünk a Kananeusra, hogy hadakozzék ő ellene?

2. És mondá JaHuWaH: Júda menjen! Ímé az ő kezébe adtam azt a földet.

3. Ekkor mondá Júda az ő atyjafiának Simeonnak: Jer velem együtt a nékem sors által jutott örökségbe, hogy hadakozzunk a Kananeus ellen, és én is elmegyek veled a néked sors által jutott örökségbe. És Simeon elméne vele.

4. És felméne Júda és kezökbe adá az *ÖrökkéValó* a Kananeust és a Perizeust, és levágtak közülök Bézekben tízezer embert.

5. És találák Adonibézeket Bézekben, és hadakozának ő ellene, és megverék a Kananeust és a Perizeust.

6. És megfutamodott Adonibézek, de üzőbe vevék, és elfogván őt, elvágták kezeinek és lábainak hüvelykújjait.

7. Ekkor mondá Adonibézek: Hetven király szedeget vala asztalom alatt, akiknek elvágattam kezeik és lábaik hüvelykujjait; amint én cselekedtem, úgy fizetett nékem Elohim. Azután elvivék őt Jeruzsálembe, és ott meghala.

8. Azután Jeruzsálem ellen hadakoztak a Júda fiai, és elfoglalván azt, lakosait levágták fegyvernek élivel, a várost pedig lángba borították.

9. Azután pedig alámenének a Júda fiai, hogy harcoljanak a hegységen, a déli tartományban és a lapályon lakó Kananeus ellen.

10. És elment Júda a Hebronban lakó Kananeus ellen, - Hebron neve azelőtt Kirjáth-Arba volt, - és megverték Sésait, Achimánt és Thalmáit.

Józs. 15,13., Józs. 15,19.

11. Onnan pedig méne Debir lakói ellen. Debir neve pedig azelőtt Kirjáth-Széfer volt.

12. És mondá Káleb: Aki Kirjáth-Széfert megveri és elfoglalja, annak feleségül adom az én leányomat, Akszát.

Józs. 15,13., Józs. 15,19.

13. És elfoglalá azt Othniel, Kénáz fia, Káleb öcscse, és néki adá Akszát, az ő leányát feleségül.

14. És lőn, hogy amikor eljöve az, biztatá őt, hogy kérjen mezőt az ő atyjától. Leszálla azért a számról, Káleb pedig mondá néki: Mi bajod van?

15. Ő pedig mondá néki: Adj áldást nékem: mert déli vidékre helyeztettél engem, adj most vízforrásokat is. És néki adá Káleb a felső forrást és az alsó forrást.

16. És Keneusnak, a Mózes ipának fiai is felmentek a pálmák városából a Júda fiaival a Júda pusztájára,

amely délre van Aradtól, és elmentek és letelepedtek a nép között.

5 Móz. 34,3.

17. És elment Júda az ő atyjafiával, Simeonnal, és megverék a Czéfátban lakó Kananeust, és elpusztították azt, és elnevezték a várost Hormának.

4 Móz. 21,3.

18. Azután elfoglalta Júda Gázát és annak határát, Askelont és annak határát, Ekront és annak határát.

19. Vala pedig az *ÖrökkéValó* Júdával, és kiüzé a hegység lakóit; de a völgy lakóit nem tudták kiüzni, mert vas-szekereik voltak.

20. És Kálebnek adták Hebront, amint meghagyta volt Mózes, és kiüzé onnan Anák három fiát.

4 Móz. 14,24., Józs. 14,13., Józs. 15,13.

21. De a Jebuzeust, Jeruzsálemnek lakóját nem üzték el a Benjámin fiai, és ezért lakik a Jebuzeus a Benjámin fiaival Jeruzsálemben még máig is.

22. És felméne a József háza is, Béthel ellen, és JaHuWaH volt ő vele.

23. És kikémlelteté a József háza Béthelt. A város neve pedig régenten Lúz volt.

1 Móz. 28,19.

24. És látának a kémek egy férfiút, aki a városból jött vala, és mondának néki: Mutasd meg a város bejárását, és irgalmasságot cselekszünk veled.

25. És amikor ez megmutatta nekik a város bejárását, a várost fegyver élére hányták; de azt a férfiút és egész házanépét elbocsáták.

26. És elment az a férfiú a Khitteusok földére, és várost épített, és elnevezé azt Lúznak. Ez annak neve mind e mai napig.

27. És nem üzte el Manassé a lakosokat sem Béthseánból és annak mezővárosaiból, sem Taanakból és mezővárosaiból, sem Dórból és mezővárosaiból, sem a Jibleámnak és mezővárosainak lakosait, sem Megiddónak és mezővárosainak lakosait. És a Kananeusnak tetszett ott lakni azon a földön.

Józs. 17,11., Józs. 17,12.

28. És amikor Izráel megerősödött, adófizetőjévé tette a Kananeust; de elüzni nem üzte el.

29. És Efraim sem üzte ki a Kananeust, aki Gézerben lakott; hanem a Kananeus ott lakott közöttük Gézerben.

Józs 16,10.

30. Zebulon sem üzte el sem Kitron lakosait, sem Nahalólnak lakóit, hanem közöttük lakozott a Kananeus, és adófizetőiké lettek.

31. Áser sem üzte el sem Akkó, sem Sidon, sem Akhláb, sem Akzib, sem Helba, sem Afik, sem Rehob lakóit.

32. És ott lakott Áser a Kananeusok, a föld lakói között, mert nem űzte el őket.

33. Naftáli sem űzte el sem Béth-Semes lakosait, sem Béth-Anath lakóit, hanem ott lakott a Kananeusok, a föld lakói között, és Béth-Semes és Béth-Anath lakói adófizetőiké lettek.

34. Az Emoreusok pedig felszorították a Dán fiait a hegységbe, mert nem engedték meg, hogy lejőjjenek a völgybe.

35. És az Emoreusoknak tetszett ott lakni a Héresz hegységen, Ajalonban és Saalbimban; De amikor a József házának keze rájuk nehezedett, adófizetőkké lettek.

36. Az Emoreusok határa pedig az Akrabbim hágójától és Sélától fölfelé volt.

4 Móz. 34,4., Józs. 15,3.

2 Felméne pedig az ÖrökkéValó angyala Gilgálból Bókimba, és mondá: Én vezettelek fel titeket Égyiptomból, és hoztalak benneteket erre a földre, amely felől megesküdtem a ti atyáitoknak, és mondek: Nem bontom fel az én szövetségemet ti veletek soha örökké.

2. Csakhogy ti se kössetek frigyet ennek a földnek lakosival, rontsátok le az ő oltárait; de ti nem hallgattatok az én szómra. Miért cselekedtétek ezt?

2 Móz. 23,22., 5 Móz. 7,2., 5 Móz. 12,3.

3. Annakokáért azt mondom: Nem űzöm el őket előletek, hanem legyenek néktek, mint tövis, a ti oldalaitokban, és az ő elohimeik legyenek ti néktek tör gyanánt.

Józs. 23,13., 4 Móz. 33,55.

4. És lőn, hogy amikor JaHuWaH angyala ezeket mondá az Izráel minden fiainak: felemelé a nép az Ő szavát és síra.

5. És elnevezték azt a helyet Bókimnak, és áldozának ott JaHuWaH-nak.

6. És elbocsátá Józsué a népet, és elmenének az Izráel fiai, ki-ki az ő örökségébe, hogy bírják a földet.

Józs. 24,28.

7. És a nép az ÖrökkéValót szolgálta Józsuének egész életében, és a véneknek minden napjaiban, akik hosszú ideig éltek Józsué után, akik látták az ÖrökkéValónak minden dolgait, amelyeket cselekedett vala Izráellel.

Józs. 24,31.

8. És meghalt Józsué, a Nún fia, az ÖrökkéValó szolgája, száztiz esztendő korában.

Józs. 24,29.

9. És eltemeték őt örökségének határában, Timnat-Héreszben, az Efraim hegyén, északra a Gaas hegyétől.

Józs. 24,30.

10. És az az egész nemzetség gyűjteték az ő atyáihoz, és támadott más nemzetség ő utánok, amely nem ismerte sem az ÖrökkéValót, sem az Ő cselekedeteit, amelyeket cselekedett Izráellel.

11. És gonoszul cselekedtek az Izráel fiai az ÖrökkéValó szemei előtt, mert a Baáloknak szolgáltak.

12. És elhagyták az ÖrökkéValót, atyáik Elohimét (Igaz Ezékiel próféta könyve) és hozta őket Égyiptom földéből, és más elohimek után jártak, a pogány népek elohimeit közül, akik körülöttük voltak, és azok előtt hajtották meg magukat, és haragra ingerelték az ÖrökkéValót.

13. És elhagyták az ÖrökkéValót, és szolgáltak Baálnak és Astarótnak.

14. És felgerjedett az ÖrökkéValó haragja Izráel ellen, és adá őket a ragadozók kezébe, és elragadozák őket, és adá őket a körülöttük való ellenségeik kezébe, és még csak megállani sem bírtak ellenségeik előtt.

15. Ahova csak kivonultak, mindenütt ellenök volt JaHuWaH keze rontásukra, amint megmondotta volt JaHuWaH, és amint megesküdt volt JaHuWaH nekik. És igen megnyomorodának.

3 Móz. 26,14., 3 Móz. 26,39., 5 Móz. 28,24., 5 Móz. 28,25.

16. És támasztott JaHuWaH bírakat, akik megszabadíták őket szorongatóiknak kezéből.

17. De bíráikra sem hallgattak, hanem más elohimekkel paráználkodtak, és azoknak hajtották meg magukat, és hamar letértek az útról, amelyen atyáik jártak, akik JaHuWaH-nak parancsára hallgattak; ők nem cselekedtek így.

18. Mert amikor bírakat támasztott az ÖrökkéValó nekik, az ÖrökkéValó maga volt a bíróval, és megszabadította őket ellenségeik kezéből a bíró egész idejére, mert megindult az ÖrökkéValó panaszaikon, amelyeket emeltek elnyomóik és szorongatóik miatt.

19. De mihelyt a bíró meghalt, visszatértek, és jobban megromlottak, mint atyáik; más elohimek után jártak, azoknak szolgáltak, és azok előtt hajtották meg magukat, föl nem hagytak cselekedeteikkel és nyakas magaviseletökkel.

20. Ezért felgerjedt JaHuWaH haragja Izráel ellen, és mondá: Mivelhogy ártalhágta ez a nemzetség az Én szövetségemet, amelyet atyáiknak parancsoltam, és nem hallgatott az Én szavamra:

21. Én sem űzök ki többé senkit sem előlük azon pogányok közül, akiket meghagyott Józsué, amikor meghalt;

22. Hanem azok által kísértem Izráelt, ha vajjon megtartják-e az ÖrökkéValó útát, járván azon, amiképen megtartották az ő atyáik, avagy nem?

23. Ezért hagyta meg az ÖrökkéValó ezeket a pogányokat, és nem is űzte ki hamar, és nem adta őket Józsué kezébe.

3 Ezek pedig a pogányok, akiket meghagyott JaHuWaH, hogy azok által kísértse Izráelt, azokat, akik nem ismerték a Kanaánért való harczokat,

2. Csak azért, hogy az Izráel fiainak nemzetségei megismerjék, hogy tanítsa őket hadakozásra, csak azokat, akik azelőtt ezt nem tudták:

3. A Filiszteusok öt fejedelemsége, a Kananeusok mindnyájan, és a Sidoniusok, meg a Khivveusok, akik a Libanon hegyén laknak, a Baálhermon hegyétől fogva Hamath bemeneteléig.

4. Akik azért hagyattak meg, hogy megkísértse általok JaHuWaH Izráelt, hogy meglássa, vajjon engedelmeskednek-e JaHuWaH parancsolatainak amelyeket parancsolt az ő atyáiknak Mózes által?

5. Így az Izráel fiai a Kananeusok, Khitteusok, Emoreusok, Perizeusok, Khivveusok és Jebuzeusok között laktak,

6. És azok leányait vették magoknak feleségül, a saját leányaikat pedig oda adták azok fiainak, és szolgálák azoknak elohimeit.

7. És gonoszul cselekedtek az Izráel fiai JaHuWaH szemei előtt, és elfelejtkezének JaHuWaHról, az ő Elohimökről, és a Baáloknak és Aseráknak szolgáltak.

8. Ezért felgerjedett JaHuWaH haragja az Izráel ellen, és adá őket Kusán-Risathaimnak, Mesopotámia királyának kezébe, és nyolcz évig szolgáltak az Izráel fiai Kusán-Risathaimnak.

9. Ekkor JaHuWaH-hoz kiáltának az Izráel fiai, és JaHuWaH szabadítót támasztott az Izráel fiainak, aki megszabadítá őket: Othnielt, Kénáz fiát, Káleb öcscsét.

10. És JaHuWaH Szellemé vala ő rajta, és biráskodott Izráelben, és amint kiméne a hadra, az *ÖrökkéValó* kezébe adta Kusán-Risathaimot, Mesopotámia királyát, és ránehezült keze Kusán-Risathaimra.

11. És megnyugovék a föld negyven esztendeig, és meghalt Othniel, a Kénáz fia.

12. De az Izráel fiai ismét gonoszul cselekedének JaHuWaH szemei előtt, és megerősítette JaHuWaH Eglont, Moáb királyát Izráel ellen, azért, mert gonoszul cselekedtek JaHuWaH szemei előtt.

13. Ez magához gyűjtötte Ammonnak és Amáleknek fiait, és elment, és megverte Izráelt, és elfoglalták a pálmák városát. *5 Móz. 34,3.*

14. És szolgálák az Izráel fiai Eglont, a Moáb királyát tizennyolcz esztendeig.

15. Ekkor megint az *ÖrökkéValó*hoz kiáltottak Izráel fiai, és az *ÖrökkéValó* szabadítót támasztott nékik: Ehudot, Gérának fiát, aki Jemininek volt a fia, aki suta volt. És amikor az Izráel fiai ajándékot küldének általa Eglonnak, Moáb királyának,

16. Ehud szerze magának egy kétélű kardot, egy singnyi hosszút, és azt az ő ruhája alatt a jobb tomporára övezé.

17. És bemutatá az ajándékot Eglonnak, Moáb királyának. Eglon pedig igen kövér ember vala.

18. És lőn, hogy amikor elvégezé az ajándék bemutatását, elbocsátá az embereket, akik az ajándékot vitték vala.

19. Ő maga pedig visszatért a Gilgál közelében lévő kőbányáktól és mondá: Titkos beszédem van veled, óh király! És ez mondá: Hallgass! és kimenének előle mindnyájan, akik állanak vala körülötte.

20. És Ehud akkor ment be hozzá, amikor épen az ő hűsölő felházában ült magányosan, és mondá Ehud néki: Elohimnek beszéde van nálam te hozzád. És fölkele az a királyi székből.

21. Akkor kinyújtá Ehud az ő balkezét, és kirántá *Ezékiel próféta könyve* a kardot a jobb tomporáról, és beleüté azt annak hasába.

22. És beméne még a markolatja is a vasa után és berekeszté a ház a fegyver vasát, mert nem vonta ki a kardot annak hasából, sőt átment annak vékonyán.

23. Általméne pedig Ehud a csarnokon, minekutána bevonta maga után a felház ajtait, és bezárta.

24. Amint ő kiméne, jövének annak szolgálai, és láták, hogy ímé a felház ajtai be vannak zárva, és mondának: Bizonyára szükségét végzi a hűsölő kamarájában.

25. De amikor váltig várakoztak és ímé nem nyitotta meg a felház ajtaját, fogák a kulcsot és megnyiták: és ímé az ő urok ott feküdt a földön halva.

26. Ehud pedig elmenekült vala, míg azok késedelmezének, és elhaladván a kőbányák mellett, Szeiráhba futott.

27. És amikor oda megérkezett, kürtjébe fűjt az Efraim hegyén, és alámenének ő vele az Izráel fiai a hegyről, és ő előttük.

28. És mondá nékik: Jertek utánam, mert kezetekbe adta az *ÖrökkéValó* a ti ellenségeket, Moábot. És levonultak ő utána, és elfoglalák a Jordán réveit, amelyek Moáb felé vezettek, és nem engedtek azokon senkit általkelni.

29. És leöltek a Moábiták közül akkor mintegy tízezer embert, mind erős és vitéz férfiakat úgy, hogy egy sem menekült el.

30. Így aláztatott meg Moáb abban az időben Izráel keze alatt. És megnyugovék a föld nyolczvan esztendeig.

31. Ő utána pedig Sámgár, Anáthnak fia volt bíró, aki hatszáz Filiszteus férfiút ölt meg egy ökörörsztkével, és megszabadítá ő is Izráelt.

4 De az Izráel fiai azután is gonoszul cselekedének JaHuWaH szemei előtt, amikor Ehud meghalt.

2. Azért adá őket az *ÖrökkéValó* Jábinak, a Kanaán királyának kezébe, aki Hásorban uralkodott; seregének vezére pedig Sisera volt. Ez a pogányok városában, Harósethben lakott.

3. És kiáltának az Izráel fiai az *ÖrökkéValó*hoz, mert kilencszáz vas-szekere volt, és hús esztendeig zsarnokoskodott az Izráel fiai felett erőszakkal.

4. Ebben az időben Debora, a prófétanő, a Lappidoth felesége volt bíró Izráelben.

5. És ő a Debora-pálmája alatt lakott Ráma és Béthel között, az Efraim hegyén, és ide jöttek fel hozzá az Izráel fiai törvényre.

6. És elküldé és hivatá Bárákot, az Abinoám fiát, Kedes-Nafthaliból, és mondá néki: Avagy nem parancsolta-e meg JaHuWaH, Izráelnek Elohimje: Menj és vonulj fel a Thábor hegyére, és végy magadhoz tízezer embert a Nafthali és a Zebulon fiai közül?

Zsid. 11,32.

7. És te ellened kihozom a Kison patakjához Siserát, Jábin hadvezérét, az ő szekereit és seregét, és kezdedbe adom őt.

Zsolt 83,9-10.

8. És mondá néki Bárák: Ha velem jössz, elmegyek; de ha nem jössz el velem, én sem megyek.

9. Aki felele: Elmenvén elmegyek te veled, csakhogy nem a tied lesz a dicsőség az útban, amelyre mégy, mert asszony kezébe adja JaHuWaH Siserát. És felkele Debora, és elméne Bárákkal Kedes felé.

10. Összegyűjté annakokáért Bárák Zebulont és Nafthalit Kedesbe, és elvive magával tízezer embert, és elméne vele Debora is.

11. A Keneus Héber pedig elvált a Keneusoktól, Hobábnak, a Mózes ipának fiaitól, és sátorát a Saanaim tölgyesénél vonta fel, amely Kedes mellett van.

4 Móz. 10,29., Józs. 19,33.

12. Hírül vivék pedig Siserának, hogy Bárák, az Abinoám fia felvonult a Thábor hegyére.

13. Egybegyűjté azért Sisera minden szekereit, akilenczszáz vas-szekeret, és egész népét, amely vele volt, a pogányok városából, Harósethből, akison patakjához.

14. És mondá Debora Báráknak: Kelj fel, mert ez a nap az, amelyen kezdedbe adja JaHuWaH Siserát! hisz maga JaHuWaH vezet téged! És alájöve Bárák a Thábor hegyéről, és a tízezer ember ő utána.

15. És megrettenté az *ÖrökkéValó* Siserát minden szekereivel és egész táborával fegyvernek élivel Bárák előtt, anynyira, hogy Sisera leugrott szekeréről, és gyalog futott.

16. Bárák pedig a szekereket és a tábort egész Harósethig, a pogányok városáig üzé, és Siserának egész tábora elhulla fegyvernek éle miatt, még csak egyetlen egy sem maradt meg.

17. Sisera pedig gyalog futott Jáhelnek, a Keneus Héber feleségének sátoráig, mert béke volt Jábin között, Hásor királya között, és a Keneus Héber háznépe között.

18. És kiméne Jáhel Sisera elé, és mondá néki: Jöjj be uram, jöjj be hozzám, ne félj! És betére ő hozzá a sátorba, és betakará őt egy szőtt takaróval.

19. Az pedig mondá néki: Adj kérlek innom egy kis vizet, mert szomjúhozom. És megnyita ez egy tejes tömlőt, és ada néki inni, és betakará őt.

Bir. 5,25.

20. És az annakfelette mondá néki: Állj a sátor ajtajába, és ha valaki jőne és kérdezne, és ezt mondáná: Van-e itt valaki? mondjad: Nincsen!

21. Ekkor Jáhel, a Héber felesége vevé a sátorszöveget, és pörölyt vőn kezébe, és beméne ő hozzá halkan, és beveré a szöveget halántékába úgy, hogy beszegeződék a földbe. Amaz pedig nagy fáradtság miatt mélyen aludt vala, és így meghala.

22. És ímé, amint Bárák üzve keresné Siserát, Jáhel kiméne elébe, és mondá néki: Jöszte és megmutatom néked az embert, akit keressz. És beméne ő hozzá, és ímé Sisera ott feküdt halva, és a szög halántékában.

23. Így alázá meg Elohim azon a napon Jábint, a Kanaán királyát, az Izráel fiai előtt.

24. Az Izráel fiainak keze pedig mind jobban ránehezédék Jábinra, a Kanaán királyára, mígnem kiirták Jábint, a Kanaán királyát.

5 Énekelt pedig Debora és Bárák, az Abinoám fia azon a napon, mondván:

2. Hogy a vezérek vezettek Izráelben, Hogy a nép önként kele föl: áldjátok az *ÖrökkéValót*!

3. Halljátok meg királyok, figyeljetek fejedelmek! Én, én JaHuWaH-nak éneket mondok, Dicséretet zengek JaHuWaH-nak, az Izráel Elohimjének.

4. *ÖrökkéValóm*, amikor Szeirből kijövé, amikor lépdélél Edom mezejéről: Megrendült a föld, csepegett az ég, a föllegek is víztől áradának,

5. A hegyek megrendültek az *ÖrökkéValónak* orczája előtt, még ez a Sinai is, az *ÖrökkéValónak*, az Izráel Elohimjének színe előtt.

6. Sámgárnak, az Anath fiának napjaiban, Jáhel idejében pihentek az utak, És az útonjárók tekervényes ösvényekre tértek.

7. Megszüntek a kerítetlen helyek Izráelben, megszüntek végképen, Mígnem én Debora felkelék, Felkelék Izráel anyjaként.

8. Új isteneket, ha választott a nép, mindjárt kigyúlt a harcz a kapuk előtt; de paizs, és dárda, avagy láttatott-e a negyvezereknél az Izráel között?

9. Szívem azoké, akik parancsolnak Izráelben, akik a nép közül önként ajánlkoztak: áldjátok az *ÖrökkéValót*!

10. Akik ültök fehér szamarakon, akik ültök a szőnyegeken, és akik gyalog jártok: mind énekeljetek!

11. Az íjászok szavával a vízmerítők között, Ott beszéljék JaHuWaH igazságát, Az ő faluihoz való igazságát Izráelben. Akkor újra a kapukhoz vonul JaHuWaH népe!

12. Kelj fel, kelj fel Debora! Serkenj fel, serkenj fel, mondj éneket! Kelj fel Bárák és fogva vigyed foglyaidat, Abinoám fia!

13. Akkor lejött a hősök maradéka; az *ÖrökkéValó* népe lejött hozzám a hatalmasok ellen.

14. Efraimból, akiknek gyökere Amálekben, Utánad Benjámin, a te néped közé; Mákirból jöttek le vezérek, És Zebulonból, akik a vezéri pálcát tartják.

15. És Issakhár fejedelmei Deborával, És amint Issakhár, úgy Bárák A völgybe rohan követőivel. Csak a Rúben patakjainál Vannak nagy elhatározások.

16. Miért maradtál ülve a hodályban? Hogy hallgasd nyájad bégetéseit?! Rúben patakjainál nagyok voltak az elhatározások!

17. Gileád a Jordánon túl pihen. Hát Dán miért időzik hajóinál? Áser a tenger partján ül és nyugszik öbleinél.

18. De Zebulon, az halálra elszánt lelkű nép, És Nafthali, a mezőség magaslatain!

19. Királyok jöttek, harczoltanak: Akkor harczoltak a Kanaán királyai Taanaknál, Megiddó vizénél; De egy darab ezüstöt sem vettek.

20. Az égből harczoltak, A csillagok az ő helyökből vívtak Siserával!

21. A Kison patakja seprette el őket; Az ős patak, akison patakja! Végy erőt én lelkem!

22. Akkor csattogtak a lovak körmei a futás miatt, lovagjaik futásai miatt.

23. Átkozzátok Mérozt - mond JaHuWaH követje, - Átkozva-átkozzátok annak lakosait!

24. De áldott legyen az asszonyok felett Jáhel, A Keneus Héber felesége, a sátorban lakó nők felett legyen áldott!

25. Az vizet kért, ő tejet adott, Fejedelmi csészében nyújtott tejszínét.

26. Balját a szegre, Jobbját pedig a munkások pörölyére nyújtotta, És ütötte Siserát, szétzúzta fejét, És összetörte, áltálfúrta halántékát,

27. Lábainál leroskadt, elesett, feküdt, Lábai között leroskadt, elesett; Ahol leroskadt, ott esett el megsemmisülve.

28. Kinézett az ablakon, és jajgatott Siserának anyja a rostélyzat mögül: „Miért késik megjöni szekere? Hol késlekednek kocsijának gördülései?”

29. Fejedelemasszonyinak legokosabbjai válaszolnak néki; Ő egyre csak azok szavait ismételve:

30. „Vajjon nem zsákmányra találtak-é, s mostan osztozkodnak? Egy-két leányt minden férfiúnak; A festett kelmék zsákmányát Siserának; Tarka szövetek zsákmányát, tarkán hímzett öltözeteket, Egy színes kendőt, két tarka ruhát nyakamra, mint zsákmányt.”

31. Így veszszenek el minden Te ellenségeid, *ÖrökkéValóm!* De akik Téged szeretnek, tündököljenek, mint a kelő nap az ő erejében! És megnyugovék a föld negyven esztendeig.

6 És gonoszul cselekedének az Izráel fiai az *ÖrökkéValó* szemei előtt, azért adá őket az *ÖrökkéValó* a Midiániták kezébe hét esztendeig.

2. És hatalmat vőn a Midiániták keze az Izráelen, és a Midiánitáktól való féltökben készítették magoknak az Izráel fiai azokat a barlangokat, rejtékhelyeket és erősségeket, amelyek a hegységekben vannak.

3. Mert ha vetett Izráel, mindjárt ott termettek a Midiániták, az Amálekíták és a Napkeletnek fiai, és rájuk törtek.

4. És táborba szálltak ellenök, és pusztították a földnek termését egész addig, amerre Gázába járnak, és nem hagytak élésre valót Izráelben, sem juhot, sem ökröt, sem szamarat.

5. Mert barmaikkal és sátoraikkal vonultak föl; csapatosan jöttek, mint a sáskák, úgy, hogy sem nékik

magoknak, sem tevéiknek nem volt száma, és ellepték a földet, és pusztították azt.

6. Amikor azért igen megnyomorodott az Izráel a Midiániták miatt, JaHuWaH-hoz kiáltának az Izráel fiai.

7. Amikor pedig kiáltottak vala az Izráel fiai JaHuWaH-hoz Midián miatt:

8. Prófétát küldé az *ÖrökkéValó* az Izráel fiaihoz, és mondá nékik: Azt mondja az *ÖrökkéValó*, Izráel Elohimje: Én vezettelek fel titeket Égyiptomból, és hoztalak ki titeket a szolgálatnak házából,

9. És Én mentettelek meg benneteket az Égyiptombeliek kezéből, és minden nyomorgatóitoknak kezökből, akiket kiűztem előletek, és néktek adtam az ő földjüket.

10. És mondék néktek: Én, az *ÖrökkéValó*, vagyok a ti Elohimetek; ne féljétek az Emoreusok elohimeit, akiknek földén laktok; de ti nem hallgattatok az Én szómrá.

2 Móz. 20,1., 2 Móz. 20,5., 2 Kir. 17,35., 2 Kir. 17,38.

11. És eljöve JaHuWaH angyala, és leüle ama cserfa alatt, amely Ofrában van, amely az Abiézer nemzetségéből való Joásé vala, és az ő fia Gedeon épen búzát csévelt a pajtában, hogy megmentse a Midiániták orczája elől.

12. Ekkor megjelenék néki JaHuWaH angyala, és mondá néki: JaHuWaH veled, erős férfiú!

13. Gedeon pedig mondá néki: Kérlek uram, ha velünk van JaHuWaH, miért ért bennünket mindez? és hol vannak minden ő csoda dolgai, amelyekről beszéltek nekünk atyáink, mondván: Nem JaHuWaH hozott-é fel minket Égyiptomból?! Most pedig elhagyott minket JaHuWaH, és adott a Midiániták kezébe.

14. És JaHuWaH angyala hozzá fordula, és mondá: Menj el ezzel a te erőddel, és megszabadítod Izráelt Midián kezéből. Nemde, én küldelek téged?

Zsid. 11,32.

15. És mondá néki: Kérlek uram, miképen szabadítsam én meg Izráelt? Ímé az én nemzetségem a legszegényebb Manasséban, és én vagyok a legkisebb atyámnak házában.

16. És mondá néki JaHuWaH angyala: Én leszek veled, és megvered Midiánt, mint egy embert.

17. Ő pedig mondá néki: Ha kegyelmet találtam a te szemeid előtt, kérlek, adj nekem valamely jelt, hogy te szólasz én velem.

18. El ne menj kérlek innen, míg vissza nem jövök hozzád, és ki nem hozom az én áldozatomat, és le nem teszem elődbe. Az pedig mondá: Én itt leszek, amíg visszatérsz.

19. Gedeon pedig elméne, és elkészíte egy kecszegödölyét és egy efa lisztből kovásztalan pogácsákat, és betevé a húst egy kosárba, és a hús levét fazékba, és kivivé hozzá a cserfa alá, és felajánlá néki.

20. És mondá néki Elohim angyala: Vegyed a húst és a kovásztalan kenyereket, és rakd erre a kősziklára, és a hús levét öntsd rá. És úgy cselekedék.

21. Ekkor kinyújtá JaHuWaH angyala pálczájának végét, amely kezében vala; és megérinté a húst és a kovásztalan kenyeret: és tűz jött ki a kősziklából, és megemészté a húst és a kovásztalan kenyereket. JaHuWaH angyala pedig eltűnt az ő szemei elől.

22. Látván pedig Gedeon, hogy JaHuWaH angyala volt az, mondá Gedeon: Jaj nékem *ÖrökkéValóm*, Elohimem! mert JaHuWaH angyalát láttam színről színre!

Bir. 13,22., Bir. 13,33., 2 Móz. 33,20.

23. És mondá néki az *ÖrökkéValó*: Békesség néked! ne félj, nem halsz meg!

24. És építe ott Gedeon oltárt JaHuWaH-nak, és nevezé azt JaHuWaH-Salomnak (*vagyis: az ÖrökkéValó a béke*), amely mind e mai napig megvan az Abiézer nemzetségének városában, Ofrában.

25. És lőn ugyanazon éjjel, hogy mondá az *ÖrökkéValó* néki: Végy egy tulkot atyádnak ökrei közül, és egy másik tulkot, amely hét éves, és rontsd le a Baál oltárát, amely a te atyádé és a berket, amely a mellett van, vágd ki.

26. És építs oltárt az *ÖrökkéValónak*, a te *Igaz Teremtődnek*, ennek a megerősített helynek tetején alkalmas helyen, és vedd a második tulkot, és áldozd meg égőáldozatul a berek fájával, amelyet kívágsz.

27. Ekkor Gedeon tíz férfiút vőn maga mellé az ő szolgálói közül, és a képen cselekedék, amint megmondotta vala néki az *ÖrökkéValó*. De miután félt atyjának háznépétől és a városnak férfaitól ezt nappal cselekedni, éjszaka tevé meg.

28. Amikor aztán felkeltek reggel a városnak férfiai, íme már össze volt törve a Baál oltára, és levágva a mellette levő berek, és a második tulok égőáldozatul azon az oltáron, amely építették.

29. És mondának egyik a másikának: Ki cselekedte ezt? És amikor utána kérdezősködtek és tudakozódtak, azt mondták: Gedeon, a Joás fia cselekedte ezt a dolgot.

30. Akkor mondának a városnak férfiai Joásnak: Add ki fiadat, meg kell halnia, mert lerontotta a Baál oltárát és mert kivágta a berket, amely mellette volt.

31. Joás pedig mondá mindazoknak, akik körülötte állának: Baálért pereltek ti? Avagy ti oltalmaztatok-e őtet? Valaki perel ő érette, öletessék meg reggelig. Ha Elohim ő, hát pereljen ő maga, hogy oltára lerontatott!

32. És azon a napon elnevezték őt Jerubbaálnak, mondván: Pereljen ő vele Baál, mert lerontotta az ő oltárát.

33. És amikor az egész Midián és Amálek és a Napkeletiek egybegyülének, és általkeltek a Jordánon, és táborot jártak a Jezréel völgyében:

34. Az *ÖrökkéValó* Szellemé megszállotta Gedeont, és megfűván a harsonákat, egybehívá az Abiézer házát, hogy őt kövesse.

35. És követeket küldé egész Manasséba, és egybegyüle az is ő utána; és követeket küldé Aserbe és Zebulonba és Nafthaliba, és feljövének eleikbe.

36. És mondá Gedeon Elohimnek: Ha csakugyan az én *Ezékiel prófétáim* által megszabadítani Izráelt, amiképen mondtad,

37. Íme egy fűrt gyapjat teszek a szérűre, és ha csak maga a gyapjú lesz harmatos, míg az egész föld száraz leendő: erről megtudom, hogy valóban az én kezem által szabadítod meg Izráelt, amint mondtad.

38. És úgy lőn. Mert amikor másnap reggel felkelt, és megszorítá a gyapjat, harmatot facsart ki a gyapjából, egy tele csésze vizet.

39. És mondá Gedeon Elohimnek: Ne gerjedjen fel a te haragod én ellenem, hogy még egyszer szólok. Hadd tegyek kísérletet, kérlek, még egyszer e gyapjúval. Legyen, kérlek, szárazság csak a gyapjún, és harmat az egész földön.

40. És úgy cselekedék *Igaz Teremtő* azon az éjszakán, és lőn szárazság csak magán a gyapjún, míg az egész földön harmat lőn.

7 Felkele pedig jó reggel Jerubbaál - ez Gedeon - és az egész nép, amely vele volt, és táborba szállának a Haród kútjánál, és a Midián tábora tőle északra volt, a Moré halomtól fogva, a völgyben.

2. És mondá az *ÖrökkéValó* Gedeonnak: Több ez a nép, amely veled van, hogysem kezedbe adhatnám Midiánt; Izráel még dicsekednék velem szemben, mondván: Az én kezem szerzett szabadulást nékem!

3. Azért kiálts a népnek füle hallatára, mondván: Aki fél és retteg, térjen vissza, és menjen el a Gileád hegységről. És visszatérének a nép közül huszonkétezeren, és csak tizezeren maradának ott.

4. És mondá JaHuWaH Gedeonnak: Még ez a nép is sok; vezesd őket le a vízhez, és ott megpróbálom őket néked, és amelyikről azt mondon néked: Ez menjen el veled, az menjen el veled; de bármelyikről azt mondom: Ez ne menjen el veled, az ne is menjen.

5. És levezette a népet a vízhez, és mondá JaHuWaH Gedeonnak: Mindazokat, akik nyelvökkel nyálnak a vízből, mint ahogyan nyal az eb, állítsd külön, *vala, mint* azokat is, akik térdeikre esnek, hogy iganak.

6. És lőn azoknak száma, akik kezökkel szájukhoz véve nyaldosák a vizet, háromszáz férfiú; a nép többi része pedig mind térdre esve ivott.

7. És mondá JaHuWaH Gedeonnak: E háromszáz férfiú által szabadítlak meg titeket, akik nyaldosták vala a vizet, és adom Midiánt kezedbe; a többi nép pedig menjen el, ki-ki a maga helyére.

1 Sám. 14,6.

8. És ők kezökbe vevék a népnek útravalóját és kürtjeit. Az Izráel többi férfait pedig mind elküldötte, mindeniket a maga hajlékába, és csak a háromszáz férfiút tartotta meg. A Midián tábora pedig alatta feküdt a völgyben.

9. És mondá néki az *ÖrökkéValó* azon az éjszakán: Kelj fel, menj alá a táborba, mert kezedbe adtam őket.

10. Ha pedig félsz lemenni, menj le te és Púra, a te szolgád a táborba.

11. És hallgasd meg, mit beszélnek, hogy annakutána megerősödjének a Te kezeid, és menj alá a táborba. És lement ő és Púra, az ő szolgája a fegyveresek szélső részéhez, akik a táborban voltak.

12. És a Midiániták és az Amálekíták és a Napkeletiek minden fiai úgy feküdtek a völgyben, mint a sáskák sokasága, és tevéiknek nem volt száma sokaságuk miatt, mint a fövénynek, mely a tenger partján van.

13. Amikor pedig Gedeon odament, ímé az egyik férfiú épen álmát beszélte el a másinak, és mondá:

Ímé álmodtam, hogy egy sült árpakenyér hengergett alá a Midiániták táborára, És amikor a sátorig jutott, megütötte azt, úgy, hogy eldőlt, és felfelé fordította azt, és a sátor ledőlt.

14. A másik aztán felele és mondá: Nem egyéb ez, mint Gedeonnak, a Joás fiának, az Izráelből való férfiúnak fegyvere, az ő kezébe adta Elohim Midiánt és egész táborát.

15. És amikor hallotta Gedeon az álomnak elbeszélését és annak magyarázatát, meghajtá magát, és visszatért az Izráel táborába, és mondá: Keljetek fel, mert kezetekbe adta JaHuWaH a Midián táborát.

16. És a háromszáz embert három csapatba osztá el, és mindeniknek kezébe egy-egy kürtöt adott, és üres korsókat és fáklyákat e korsókba.

17. És mondá nékik: Én reám vigyázzatok, és úgy cselekedjete. És ímé én bemegyek a tábornak szélébe, és akkor, amint én cselekszem, ti is úgy cselekedjete.

18. Ha én a kürtbe fúvok és mindazok, akik velem vannak, akkor ti is fújjátok meg a kürtöket az egész tábor körül, és ezt kiáltjátok:

JaHuWaH-ért és Gedeonért!

19. És leméne Gedeon és az a száz férfiú, aki vele volt, a tábor széléhez a középső éjjeli őrség kezdetén, amikor épen az őrség felváltatott, és kürtölének a kürtökkel és összetörék a korsókat, amelyek kezökben valának.

20. És kürtölt mind a három csapat a kürtökkel, és összetörték a korsókat, és balkezükből tartották a fáklyákat, jobb kezükben pedig a kürtöket, hogy kürtöljenek, és kiáltanak: Fegyverre! az ÖrökkéValóért és Gedeonért!

21. És mindenik ott állott a maga helyén a tábor körül. Erre az egész tábor futásnak eredt, és kiáltozott, és menekült.

22. És amikor a háromszáz ember belefűjt kürtjébe, fordítá JaHuWaH kinek-kinek fegyverét az ő felebarátja ellen az egész táborban, és egész Béth-Sittáig futott a tábor, Czererah felé, Abelmehola határáig, Tabbathon túl.

23. És egybegyűjtettek az Izráel férfiai Nafthaliból, Ezerből és Manasséból, és úgy üzek a Midiánitákat.

24. És követeket küldö Gedeon az egész Efraim hegységbe, ezt izenvén: Jöjjetek alá a Midiániták ellen és foglaljátok el előttök a vizeket Béthbaráig, és a Jordánt. És egybegyűle Efraimnak minden férfiá, és elzárák a vizeket Béthbaráig, és a Jordánt is.

25. És elfogák Midiánnak két fejedelmét, Orebet és Zéebet, és megölik Orebet az Oreb köszikláján, és Zéebet megölik a Zéeb pajtájában, és üzték a Midiánitákat. Orebnek és Zéebnek fejét pedig elvivék Gedeonnak a Jordánon túl. *Zsolt. 83,12., Ésa. 10,26.*

8 És mondának az Efraim férfiai néki: Miért cselekedted azt mi velünk, hogy el nem hívtál minket, amikor a Midián ellen való hadakozásra indultál? És erősen feddőzének vele.

2. Ő pedig mondá nékik: Vajjon cselekedtem-é én olyan dolgot, mint ti? Nem többet ér-é Efraim szőlőmezgerlése, mint Abiézer egész szüretje?

3. Kezetekbe adta az *Igaz Teremtő* Midiánnak fejedelmeit, Orebet és Zéebet; hát mit cselekedhettem én olyat, mint ti?! Akkor lecsendesedék az ő felháborodott lelkök, amikor e beszédet mondotta vala.

4. Amikor pedig Gedeon a Jordánhoz ére, átkele azzal a háromszáz férfiúval, akik vele valának, az üldözéstől kifáradottan.

5. És mondá a Sukkót férfiainak: Adjatok, kérlek, e népnek, amely engem követ, kenyeret, mert fáradtak, én pedig üzőm Zébát és Sálmunáht, Midiánnak királyait.

6. És mondának Sukkót előljárói: Zébának és Sálmunáhnak öklét már kezeden tartod-é, hogy kenyeret adjunk a te seregeden?

7. Gedeon pedig mondá: Ha kezembe adja az *ÖrökkéValó* Zébát és Sálmunáht, a pusztának tuskéivel és csalánjaival csépelem meg testeteket.

8. És felmenvén onnan Pénuelbe hasonlóképen szóla azoknak is, és Pénuel férfiai épen úgy feleltek néki, amint feleltek volt a Sukkót férfiai.

9. És szóla a Pénuel férfiainak is, mondván: Amikor békességben visszatérek, lerontom ezt a tornyot.

10. Zéba pedig és Sálmunáh Kárcorban valának, és az ő seregök velök, mintegy tizenötezeren, mind akik megmaradtak a Napkeletieknek egész táborából. Az elesettek száma százhuszezer fegyverfogható férfiú volt.

11. És felméne Gedeon a sátorban lakók útján keletre Nobahtól és Jogbehától, és szétverte a tábor, pedig a tábor biztonságban érezte magát.

12. És Zéba és Sálmunáh elfutottak; de ő utánok ment, és elfogta a Midián két királyát: Zébát és Sálmunáht, és szétszórta az egész tábor.

13. Amikor pedig Gedeon, a Joás fia, visszatért a harczból a Heresz hágójától:

30. És Gedeonnak volt hetven fia, akik az ő ágyéból születtek, mert sok felesége volt neki.

31. És az ő ágyasa is, aki Sikemben volt, szült néki egy fiat, és nevezé azt Abiméleknek.

32. És meghala Gedeon, a Joás fia, késő vénségében, és eltemették atyjának, Joásnak sírjába, Ofrában, Abiezer városában.

33. Lőn pedig, hogy amikor meghalt Gedeon, elfordulának az Izráel fiai JaHuWaH-tól, és a Baálokkal paráználkodának, és a Baál-Beritet tevék elohimükké.

34. És nem emlékezének meg az Izráel fiai
JaHuWaHról, az ő Elohimükről, Aki őket
megszabadította minden ellenségeik kezéből
köröskörül.

35. És nem cselekedének irgalmasságot a Jerubbaál Gedeon házával mind ama jók szerint, amelyeket ő tett vala az Izráéllal.

9 És elméne Abimélek, a Jerubbaál fia Sikembe, az ő anyjának atyajafiaihoz, és beszélt velök, *vala, mint az ő anyja atyjának egész nemzetségével*, mondván:

2. Mondjátok meg, kérlek, Sikem minden férfának hallatára, melyik jobb néktek, hogy hetven férfiú uralkodjék-é rajtatok, Jerubbaálnak minden fia, vagy pedig csak egy ember uralkodjék felettetek? És emlékezzetek meg arról, hogy én a ti csontotok és a ti testetek vagyok.

3. És elmondották anyjának testvérei róla mind e beszédeket Sikem minden férfiainak füle hallatára, és Abimélek felé hajlott az ő szívök, mert azt mondák: Atyánkfia ő!

4. És adának néki hetven ezüst pénzt a Baál-Beritnek házából, és ezzel holmi henyélő és hiábavaló embereket fogadott magának Abimélek, akik őt követék.

5. És elméne atyjának házához Ofrába, és megölé testvéreit, Jerubbaál fiait, a hetven férfiút egy kövön, és csak Jóthám maradt meg, Jerubbaálnak legkisebb fia, mert ez elrejtőzött.

6. És összegyülekezék Sikemnek egész lakossága, és Millónak egész háza, és elmenének és királylyá választák Abiméleket az alatt a magas tölgy alatt, amely Sikemben áll.

Józs. 24,26.

7. Amikor pedig ezt elbeszélték vala Jóhámnak, elment és megállott a Garizim hegy tetején, és nagy felszóval kiálta, és így szóla hozzájuk: Hallgassatok rám, Sikiem férfiai, hogy reátok is hallgasson Elohim!

8. Egyszer elmenvén elmentek a fák, hogy királyt
válaszszanak magoknak, és mondának az olajfának:
Uralkodjál felettünk!

9. De az olajfa így felelt nékik: Elhagyjam az én kövérségemet, amelylyel tisztelik elohimeiket és az embereket, és elmenjek, hogy ingadozzam a fák felett?

10. Akkor a fügefának szólottak a fák: Jer el te, és uralkodjál rajtunk.

11. De a fügefa is azt mondta nékik: Elhagyjam-é édességemet és jó gyümölcsömet, és elmenjek, hogy ingadozzam a fák felett?
12. Azután a szőlőtőnek mondták a fák: Jer el te, uralkodjál rajtunk.
13. Azonban a szőlőtő is azt mondta nékik: Elhagyjam-é mustomat, amely elohimeket és embereket vidámít, és elmenjek, hogy ingadozzam a fák felett?
14. Mondának végre a fák mindnyájan a galagonyabokornak: Jer el te, uralkodjál mi rajtunk.
15. És monda a galagonyabokor a fáknak: Ha igazán királylá kentek engem magatok felett, jöjjetek el, nyugodjatok az én árnyékomban: de hogyha nem, jöjjön tűz ki a galagonyabokorból, és égesse meg a Libanonnak czédrusait.
16. Hát ti is most igazán és becsületesen cselekedtetek-é, hogy Abiméleket tettétek királylá, és jól cselekedtetek-é Jerubbaállal és házanépével, és úgy bántatok-é vele, amint megérdemelte?
17. Mert érettetek harczolt atyám, és még életével is semmit nem gondolván, mentett meg titeket a Midiánnak kezéből.
18. Ti pedig most felkeltetek az én atyámnak háza ellen, és megöltétek gyermekeit, hetven férfiút egy kövön, és királylá választottátok Sikem férfiai felett Abiméleket, az ő szolgálójának fiát, mert atyátokfia!
19. Ha igazán és becsületesen cselekedtetek Jerubbaállal és az ő házával a mai napon, örüljete Abiméleknek, és örüljön ő is néktek;
20. De hogyha nem, jöjjön tűz ki Abimélekből, és eméssze meg Sikem férfiai és Milló házát, és származzék tűz Sikem férfiaiból és Milló házából, és eméssze meg Abiméleket!
21. És elfutott Jóthám, és elmenekült, és elment Beérbe az ő atyjafia, Abimélek elől, és ott telepedett meg.
22. Amikor pedig uralkodék Abimélek Izráel felett három esztendeig:
23. Egy gonosz szellemet bocsátott Elohim Abimélek és Sikem férfiai közé, és pártot ütöttek Sikem férfiai Abimélek ellen,
24. Hogy eljőjön a Jerubbaál hetven fián elkövetett kegyetlenség büntetése, és szálljon az ő vérök Abimélekre, testvérökre, aki megölte őket, és Sikem férfaira, akik az ő kezeit megerősítették, hogy megölje az ő atyjafiai.
25. És lest vetének néki a Sikem férfiai a hegyeknek tetején, és kiraboltak mindenkit, aki elment mellettök az úton, amely dolgot megmondák Abiméleknek.
26. És eljött Gaál, Ebed fia és az ő atyjafiai, és bementek Sikembe, és bízának ő hozzá Sikem férfiai.
27. Annyira, hogy kimenvén a mezőre, leszüretelték szőlőiket, mindjárt ki is taposták, és örömnüpet ültek, és bementek az ő elohimüknek házába, és ettek és ittak, és szidalmazták Abiméleket.
28. És monda Gaál, Ebed fia: Kicsoda Abimélek és Ebed fia? Nem Gaál fia-e? Nem Gaál fia-e ő, és nem Zebul-é az ő kormányzója? Ti szolgáljátok Hámornak, Sekem atyjának férfiai; de miért szolgálnánk mi?
29. Csak volna az én kezemben e nép, majd elűzném Abiméleket. És monda Abiméleknek: Öregbítsd meg seregedet, és jöjj ki!
30. Amikor pedig meghallotta Zebul, a városnak kormányzója, Gaálnak, az Ebed fiának beszédit, nagy haragra gyulladt.
31. És követeket küldött Abimélekhez Thormába, ezt izenvén: Ímé Gaál, az Ebed fia és az ő testvérei Sikembe jöttek, és fellázítják a várost te ellened.
32. Most azért készülj fel éjszaka, te és a te néped, amely veled van, és állj lesbe a mezőn.
33. És reggel, napfelköltekor korán kelj fel, és törj a városra, és amikor ő és az ő népe kivonul ellened: cselekedjél vele a szerint, amint akarod.
34. És felkelt Abimélek és az egész nép, amely vele volt, éjszaka, és lesbe állottak Sikem ellen négy csapatban.
35. És kijött Gaál, az Ebed fia és megállott a város kapujának nyílásában. És felkelt Abimélek is, meg a nép is, amely vele volt, a lesből.
36. És amint meglátta Gaál a csapatot, monda Zebulnak: Ímé nép jó alá a hegyeknek tetejéről. Zebul pedig monda néki: A hegyek árnyékát nézed férfiaknak.
37. De Gaál csak folytatta beszédét, és monda: Ímé egy másik csapat meg az ország közepéből jó alá; a harmadik csapat pedig a jós-tölgyfa útján jó.
38. Ekkor monda néki Zebul: Hol van most száz, amelylyel mondád: Kicsoda Abimélek, hogy szolgáljunk néki? Nem ez a nép-é az, amelyet kisebbitettél? No, most vonulj ki ellene, és harczolj vele.
39. És kivonult Gaál Sikem polgárainak élén, és megütközött Abimélekkel.
40. De Abimélek megfutamította, úgy, hogy elmenekült előle, és sok sebesült elesett a kapu bejáratáig.
41. Abimélek pedig Arumában maradt, és Zebul elűzte Gaált és atyjafiai, hogy ne lakjanak Sikemben.
42. És lőn, hogy másnap kiméne a nép a mezőre, és megmondák Abiméleknek.
43. És az vette az ő népét, és három csapatra osztotta el, és lesbe állott a mezőn; és látta, hogy ímé a nép jó ki a városból. Rájok támadt, és megverte őket.
44. És Abimélek és az a csapat, amely vele volt, megtámadta és megszállotta a város kapuját; a másik két csapat pedig megtámadta mind a mezőn levőket, és megverte őket.
45. És Abimélek egész nap vívta a várost, mígnem bevette a várost, és a népet, amely benne volt, leölte: a várost pedig lerombolta, és behinté azt sóval.

46. Amikor pedig ezt meghallották Sikem tornyának minden férfiai, az El-Berith Elohim házána várába mentek.

47. És amikor Abiméleknek elmondották, hogy Sikem tornyának minden férfiai ott gyűltek össze:

48. Felment Abimélek a Sálmon hegyére, ő és az egész nép, amely vele volt, és fejszét vett kezébe, és faágakat vágott le, és azokat felszedte, és vállára rakta, és mondá a népeknek, amely vele volt: Amit láttatok, hogy cselekedtem, ti is azt tegyétek gyorsan, mint én.

49. Erre az egész népből ki-ki vágott magának ágakat, és követték Abiméleket, és lerakták a fát a vár körül, és tűzzel rájuk gyújtották a várat, úgy, hogy meghaltak a Sikem tornyának minden férfiai, közel ezer férfi és asszony.

50. Abimélek pedig elment Thébesbe, és táborba szállott Thébes ellen, és bevette azt.

51. De egy erős torony volt a város közepén, és oda menekült minden férfi és asszony, és a városnak minden lakosa; ezt magukra zárták, és a toronynak padlására mentek fel.

52. És Abimélek oda ment a toronyig, és ostrom alá vette azt, és egészen a torony ajtajáig közeledett, hogy azt tűzzel égesse fel.

53. Akkor egy asszony egy malomkődarabot gördített le Abimélek fejére, és bezúzta koponyáját.

2 Sám. 11,21.

54. Aki mindjárt oda hívta fegyverhordozó apródját, és mondá neki: Vond ki kardodat, és ölj meg engem, hogy ne mondják felőlem: Asszony ölte meg őt! És keresztülszúrta őt az apród, és meghalt.

55. Amikor pedig az Izráel férfiai látták, hogy Abimélek meghalt, ki-ki visszatért a maga helyére.

56. Így fizetett meg Elohim Abiméleknek azért a gonoszságért, amelyet atyja ellen elkövetett, hogy megölte hetven testvérét.

57. És a Sikem férfiainak fejére is visszahárított az *Igaz Teremtő* minden rosszat, és reájuk szállott Jóthámnak, a Jerubbaál fiának átka.

10 Támada pedig Abimélek után az Izráel megszabadítására Thóla, Puának, a Dodó fiának fia, Issakhár nemzetségéből való, aki Sámirban lakott, az Efraim hegységben.

2. És bíraskodék Izráelben huszonhárom esztendeig, és meghala, és eltemették Sámirban.

3. Ő utána következett Jáir, a gileádbeli, és ítélé Izráelt huszonkét esztendeig.

4 Móz. 32,41., Józs. 17,1.

4. Ennek harmincz fia volt, akik harmincz számarcsikón nyargaltak, és volt nekik harmincz városuk, amelyeket mind e mai napig Jáir faluinak neveznek, amelyek Gileád földén vannak.

5. És meghalt Jáir, és eltemették Kámonban.

6. De az Izráel fiai újra gonoszul cselekedtek JaHuWaH szemei előtt, mert szolgáltak a Baáloknak és

Astarótnak, és Sziria elohimeinek, és Sidon elohimeinek, és Moáb elohimeinek, és az Ammon fiai elohimeinek, és a Filiszteusok elohimeinek, és elhagyták az *ÖrökkéValót*, és nem szolgáltak neki.

7. Felgerjedett azért az *ÖrökkéValó* haragja Izráel ellen, és adá őket a Filiszteusoknak és az Ammon fiainak kezökbe.

8. És ezek szorongatták és nyomorgatták az Izráel fiai attól az évtől fogva tizennyolcz esztendőn keresztül, Izráelnek minden fiai, akik a Jordánon túl valának az Emoreusoknak földén, amely Gileádban van.

9. És átkeltek az Ammon fiai a Jordánon, hogy hadakozzanak Júda és Benjámin ellen és az Efraim háza ellen, és felette igen szorongattaték az Izráel.

10. Akkor JaHuWaH-hoz kiáltottak az Izráel fiai, mondván: Vétkeztünk te ellened, mert elhagytuk a mi Elohimünket, és szolgáltunk a Baáloknak.

11. Az *ÖrökkéValó* pedig mondá az Izráel fiainak: Nemde én szabadítottalak-é meg benneteket az Egyiptombeliectől, az Emoreusoktól, az Ammon fiaiától, a Filiszteusoktól,

12. És a Sidonbeliectől, az Amálekítáktól és a Maonítáktól, amikor titeket szorongattak, és ti én hozzám kiáltottatok, megszabadítottalak titeket az ő kezökből?

1 Sám. 23,25., 2 Krón. 26,7.

13. És ti mégis elhagytatok Engem, és idegen elohimeknek szolgáltatok; annakokáért többé nem szabadítalak meg titeket ezután.

14. Menjetek és kiáltsatok azokhoz elohimekhez, akiket választottatok, szabadítsanak meg azok benneteket a ti nyomorúságtoknak idején.

15. Felelének pedig az Izráel fiai az *ÖrökkéValónak*: Vétkeztünk, cselekedjél úgy velünk, amint jónak látszik a te szemeid előtt, csak most az egyszer szabadíts meg meg, kérünk!

16. És elvetették maguktól az idegen elohimeket, és szolgáltak JaHuWaH-nak. És megesett az Ő szíve az Izráel nyomorúságán.

17. És összegyülekeztek az Ammon fiai, és táborba szállottak Gileádban, és összegyűltek az Izráel fiai is, és Mispában táboroztak.

18. És Gileád népe és fejedelmei egyik a másikatól kérdezték: Ki az a férfiú, aki megkezdi a harcot az Ammon fiai ellen? Legyen az feje Gileád összes lakóinak!

11 A Gileádból való Jefte pedig nagy hős volt, és egy parázna asszonynak volt a fia, s Jeftét Gileád nemzette.

Zsid. 11,32., Zsid. 11,33.

2. De amikor Gileádnak a felesége is szült neki fiaikat, és megnöttek az ő feleségének fiai: akkor elűzték Jeftét és azt mondták neki: Nem fogsz örökösödni atyánknak házában, mert más asszonynak vagy a fia.

1 Móz. 21,10.

3. És elfutott Jefte az ő atyjafiai elől, és Tób földén telepedett meg, és henyelő emberek gyűltek össze Jefte körül, és együtt portyáztak.

2 Sám. 10,6., 2 Sám. 10,8.

4. És történt napok mulva, hogy az Ammon fiai harcban keveredtek Izráellel.

5. És lőn, hogy amint harcolni kezdtek az Ammon fiai Izráellel, Gileád vénei elmentek, hogy visszahozzák Jeftét a Tób földről.

6. És mondanak Jeftének: Jer el, és légy nekünk fejedelmünk, és harcoljunk az Ammon fiai ellen.

7. Jefte pedig monda Gileád véneinek: Avagy nem ti vagytok-é, akik engem meggyűlöltetek, és kiűztetek atyámnak házából? És miért jöttetek most hozzám a ti nyomorúságtoknak idején?

8. És mondanak Gileád vénei Jeftének: Azért fordultunk most hozzád, hogy jöjj el velünk, és hadakozzál az Ammon fiai ellen, és légy mi nekünk fejünk, és Gileád minden lakosinak.

9. És monda Jefte Gileád véneinek: Ha visszavisztek engem, hogy hadakozzam az Ammon fiai ellen, és kezembe adja őket JaHuWaH: igazán fejetekké leszek?

10. Akkor mondanak Gileád vénei Jeftének: JaHuWaH a tanúnk, ha a Te beszéded szerint nem cselekeszünk!

11. És elment Jefte Gileád véneivel, és a nép a maga fejévé és fejedelmévé tette őt. És megmondá Jefte minden beszédit JaHuWaH előtt Mispában.

12. És követeket küldött Jefte az Ammon fiainak királyához, ezt izenvén: Mi dolgom van nékem veled, hogy hozzám jöttél, hogy hadakozzál az én földem ellen?

13. És monda az Ammon fiainak királya Jefte követeinek: Mert elvette Izráel az én földemet, amikor Égyiptomból feljött, az Arnontól fogva Jabbókig és a Jordánig, most te add azokat vissza békességgel.

4 Móz. 21,24., 5 Móz. 2,19.

14. Ismét küldte pedig Jefte követeket az Ammon fiainak királyához;

15. És monda néki: Ezt izeni Jefte: Nem vette el Izráel sem a Moáb földét, sem az Ammon fiainak földét;

16. Mert amikor kijött Égyiptomból, a pusztában bolyongott Izráel egész a Veres tengerig, és amikor Kádesbe ért,

17. Követeket küldött Izráel Edom királyához, mondván: Hadd menjek át, kérlek, országodon; de Edom királya nem hallgatta meg. Majd Moáb királyához is küldött; de ez sem engedé, és így Izráel ott maradt Kádesben.

4 Móz. 20,14., 4 Móz. 20,21.

18. És amikor tovább vándorolt a pusztában, megkerülte Edom földét és Moáb földét, és napkelet felől érkezett a Moáb földéhez, és ott táborozott túl az Arnonon; de Moáb határába nem ment be, mert az Arnon Moáb határa.

4 Móz. 21,4., 4 Móz. 21,13.

19. Ekkor követeket küldött Izráel Szihonhoz, az Emoreusok királyához, Hesbon királyához, és monda néki Izráel: Hadd menjek át, kérlek, országodon az én helyemre.

4 Móz. 21,21., 5 Móz. 2,26.

20. De Szihon nem hitt Izráelnek, hogy átvonul az ő határán, hanem összegyűjtötte Szihon az ő egész népét, és táborba szállott Jahásban, és harcolt az Izráel ellen.

21. JaHuWaH, az Izráel Elohimje pedig Szihont és egész népét Izráel kezébe adta, és megverték őket, és elfoglalta Izráel az Emoreusoknak, ama föld lakóinak, egész országát.

22. És birtokába vette az Emoreusok egész határát, az Arnontól fogva Jabbókig, és a pusztától a Jordánig.

23. És amikor JaHuWaH, az Izráel Elohimje maga üzte ki az Emoreusokat az ő népe, az Izráel elől, most te akarnád ezt elfoglalni?

24. Hát nem úgy van-é, hogy amit bírnod adott néked Kámos, a te elohimed, azt bírod? Mi meg mindazoknak örökségét bírjuk, akiket az *ÖrökkéValó*, a ti *Igaz Teremtők* üzött ki mi előlünk.

4 Móz. 21,29.

25. És most vajjon mennyivel vagy te különb Báláknál, Czippor fiánál, Moáb királyánál? Avagy versengett-é ez az Izráellel, és hadakozott-é valaha ellenük?

4 Móz. 22,2., 4 Móz. 22,3.

26. Míg Izráel Hesbonban és annak mezővárosaiban, Aroerben és ennek mezővárosaiban és az Arnon mellett való összes városokban háromszáz esztendőn át lakott: miért nem foglaltátok el abban az időben?

27. Én nem vétettem te ellened, hanem te cselekszel velem gonoszt, hogy harcolsz ellenem. JaHuWaH, a bíró, tegyen ma ítéletet az Izráel és az Ammon fiai között.

28. De az Ammon fiainak királya nem hallgatott Jefte szavaira, amelyeket izent néki.

29. Jeftén pedig lőn JaHuWaH Szelleme, és általméne Gileádon és Manassén, és általméne Gileád Mispén, és Gileád Mispéből felvonult az Ammon fiai ellen.

30. És fogadást tőn Jefte JaHuWaH-nak, és monda: Ha mindenestől kezembe adod az Ammon fiait:

31. Akkor valami kijövénd az én házamnak ajtaján előmbé, amikor békével visszatérek az Ammon fiaitól, legyen az *ÖrökkéValóé*, és megáldozom azt egészen égőáldozatul.

32. És kivonult Jefte az Ammon fiai ellen, hogy hadakozzék velök, és kezébe adá néki azokat JaHuWaH.

33. És veré őket Aroertől fogva mindaddig, amíg mennél Minnithbe, húsz városon át, és egész Abel-Keraminig nagy vérontással, és az Ammon fiai megaláztattak az Izráel fiai előtt.

34. Amikor pedig méne Jefte Mispába az ő házához: ímé az ő leánya jött ki eleibe dobokkal és tánczó sereggel; ez volt az ő egyetlengyje, mert nem volt néki kivülötte sem fia, sem leánya.

35. És amikor meglátta őt, megszaggatá ruháit, és mondá: Óh leányom, de megsomorítottál és megháborítottál engem! Mert én fogadást tettem JaHuWaH-nak, és nem vonhatom vissza.

3 Móz. 27,28.

36. Az pedig mondá néki: Atyám, ha fogadást tettél JaHuWaH-nak, úgy cselekedjél velem, amint megfogadtad, miután JaHuWaH megadta az ellenségeiden: az Ammon fiain való bosszút.

37. És mondá az ő atyjának: Csak azt az egyet tedd meg nekem; ereszs el engem két hónapra, hadd menjek el és vonulhassak félre a hegyekre, hogy sirjak szüzességemen leánybarátaimmal.

38. És ő mondá: Menj el. És elbocsátá őt két hónapra. Az pedig elment és az ő leánybarátai, és siratta az ő szüzességét a hegyeken.

39. És a két hónap elteltével visszatért atyjához, és betöltötte az ő felőle való fogadást, amelyet tett, és ő soha nem ismert férfiút. És szokássá lett Izráelben,

40. Hogy esztendőnként elmentek az Izráel leányai, hogy dicsőítsék a gileádbeli Jefte leányát esztendőnként négy napon át.

12 Összegyülének pedig az Efraim férfiai, és általmenének északra, és mondanak Jefteinek: Miért szállottál harczba az Ammon fiaival, és miért nem hívtál minket is, hogy menjünk veled? Most azért a te házatad megegetjük te veled együtt tűzzel.

2. És mondá Jefte nekik: Nagy háborúságunk volt, nekem és az Én népemnek, az Ammon fiaival: és hívtalak titeket; de ti nem szabadítottatok meg engem az ő kezökből.

3. És amikor láttam, hogy ti nem akartok segíteni, kockára vetém saját életemet, és általmenék az Ammon fiai ellen, az *ÖrökkéValó* pedig kezembe adta őket. És most miért jöttetek fel hozzám, hogy hadakozzatok én ellenem?

4. És ekkor egybegyűjté Jefte Gileádnak minden férfiai, és megtámadta Efraimot, és megverték Gileád férfiai Efraimot, mert azt mondták: Efraim szökevényei vagytok ti, akik Gileádban, Efraim és Manassé között laktok.

5. És elfoglalák a Gileádbeliek Efraim előtt a Jordán réveit, és lőn, hogy amikor az Efraim közül való menekülők azt mondják vala: Hadd menjek által: azt kérdezték tőlük a gileádbeli férfiak Efraimbeli vagy-e? És ha azt mondotta: nem!

6. Akkor azt monda néki: Mondd: Sibboleth! De ő Szibbolethet mondott, mert nem tudta úgy kimondani, akkor megfogták őt és megölték a Jordán réveinél, és elesett ott abban az időben az Efraimbéliek közül negyvenkétezer.

Mát. 26,73.

7. Ítéle pedig Jefte Izráelt hat esztendeig, és meghalt Jefte, a Gileádbeli, és eltemették Gileád egyik városában.

8. És ítéle ő utána az Izráelt Ibsán, aki Bethlehemből *Ezékiel próféta könyve*

9. Ennek harmincz fia volt és harmincz leányt házасított ki, és harmincz leányt hozott be kívül az ő fiainak, és ítéle Izráelt hét esztendeig.

10. És meghala Ibsán, és eltemették Bethlehemben.

11. És bíraskodék ő utána Élon Izráelben, aki a Zebulon nemzetségéből való volt, és ítéle Izráelt tíz esztendeig.

12. És meghala Élon, a Zebulonbeli, és eltemették Ajalonban, Zebulon földén.

13. Ő utána pedig Abdon bíraskodott Izráelben, a Pireathonita Hillel fia.

14. Ennek negyven fia és harmincz unokája volt, akik hetven számárcsikón nyargaltak, és ítélte Izráelt nyolcz esztendeig.

15. És meghalt Abdon, a Pireathonita Hillel fia, és eltemették Pireathonban, Efraim földén, az Amálekíták hegységén.

13 Az Izráel fiai pedig újra gonoszul cselekedtek JaHuWaH-nak szeméi előtt, azért JaHuWaH őket a Filiszteusoknak kezébe adá negyven esztendeig.

2. És élt ebben az időben egy férfiú Czórából, a Dán nemzetségéből való, névszerint Manóah, akinek felesége magtalan volt, és nem szült.

3. És megjelent az *ÖrökkéValó* angyala az asszonynak, és mondá néki: Ímé most magtalan vagy, és nem szültél; de terhes leszesz, és fiat szülsz.

1 Móz. 17,17., 1 Móz. 17,19., 1 Móz. 25,21., 1 Sám. 1,2.,

1 Sám. 1,5., 1 Sám. 1,19., Luk. 1,5., Luk. 13,17.

4. Azért most megőjjad magad, és ne igyál se bort, se más részegítő italt, és ne egyél semmi tisztátalant.

4 Móz. 6,2., 4 Móz. 6,3., 3 Móz. 11,43.

5. Mert íme terhes leszesz, és fiat szülsz, és beretva ne érintse annak fejét, mert Elohimnek szenteltetett lesz az a gyermek anyjának méhétől fogva, és ő kezdi majd megszabadítani Izráelt a Filiszteusok kezéből.

4 Móz. 6,5., 1 Sám. 1,11.

6. És elment az asszony, és elbeszélte ezt férjének, mondván: Elohimnek egy embere jöve hozzám, akinek tekintete olyan volt, mint Elohim angyalának tekintete, igen rettenetes úgy, hogy meg sem mertem kérdezni, hogy honnan való, és ő sem mondotta meg nekem a nevét.

7. És mondá nekem: Ímé terhes leszesz, és fiat fogsz szülni; azért most se bort, se más részegítő italt ne igyál, és semmi tisztátalant ne egyél, mert Elohimnek szentelt lesz az a gyermek, anyja méhétől fogva halála napjáig.

8. Manóah pedig az *ÖrökkéValó*hoz könyörgött, és mondá: Kérlek, *ÖrökkéValó*! Elohimnek amaz embere, akit küldöttél volt, hadd jöjjön el ismét hozzánk, és tanítson meg minket, hogy mit cselekedjünk a születendő gyermekkel.

9. És meghallgatá Elohim Manoah kérését, mert Elohimnek anygala megint eljött az asszonyhoz, amikor az a mezőn ült, és az ő férje Manoah nem volt vele.

10. Akkor az asszony elsietett, és elfutott, és elbeszélé férjének, és mondá néki: Ímé megjelent nékem az a férfiú, aki a multkor hozzám jött.

11. És felkelt, és elment Manoah az ő felesége után, és amikor odaért ahhoz a férfiúhoz, mondá néki: Te vagy-e az a férfiú, aki ez asszonynyal beszéltél? És mondá: Én vagyok.

12. És mondá Manoah: Ha beteljesedik ígéreted, miként bánjunk a gyermekkel, és mit cselekedjék ő?

13. Az *ÖrökkéValó* anygala pedig mondá Manoáhnak: Mindentől, amit csak mondtam az asszonynak, őrizkedjék.

14. Mindabból, ami csak a bortermő szőlőből származik, ne egyék, és bort és más részegítő italt ne igyék, és semmi tisztátalant ne egyék. Mindazt, amit parancsoltam néki, tartsa meg.

15. És mondá Manoah JaHuWaH angyalának: Kérlek, hadd tartóztassunk meg téged, hogy készítsünk néked egy kecskegödölyét.

16. De JaHuWaH anygala így szólt Manoáhhhoz: Ha megmarasztasz is, nem eszem kenyeredből, és ha áldozatot készítesz, JaHuWaH-nak áldozd azt. Mert Manoah nem tudta, hogy JaHuWaH anygala vala.

17. És mondá Manoah az JaHuWaH angyalának: Kicsoda a Te neved, hogy ha majd beteljesedik a Te beszéded, tisztességgel illethessünk téged.

18. És mondá néki JaHuWaH anygala: Miért kérdezősködöl nevem után, amely olyan csodálatos?

19. Amikor aztán Manoah a kecskegödölyét és ételáldozatot vette, és megáldozá azt egy sziklán JaHuWaH-nak: csodadolgot cselekedék Manoahnak és feleségének szeme láttára:

20. Tudniillik, amikor a láng felcsapott az oltárról az ég felé, az oltár lángjában felszállott JaHuWaH anygala. Amikor pedig ezt meglátták Manoah és az ő felesége, arczczal a földre borultak.

21. És többé nem jelent meg az *ÖrökkéValó* anygala Manoáhnak és feleségének. Ekkor tudta meg Manoah, hogy az *ÖrökkéValó* anygala volt az.

22. És mondá Manoah az ő feleségének: Meghalván meghalunk, mert Elohimt láttuk. *2 Móz 33,20, 5 Móz 5,26*

23. Akkor mondá néki az ő felesége: Ha meg akart volna ölni JaHuWaH minket, nem fogadta volna el kezünkből az egészen égőáldozatot és az ételáldozatot, és nem mutatta volna nekünk mindezeket, sem pedig nem hallatott volna velünk ilyeneket.

24. És szült az asszony fiat, és nevezé annak nevét Sámsonnak, és felnevekedék a gyermek, és megáldá őt az *ÖrökkéValó*. *Zsid. 11,32.*

25. És kezdé az *ÖrökkéValó* Szellemé őt indítani a Dán táborában, Czóra és Estháol között.

14 És lement Sámson Timnátba, és meglátott egy nőt Timnátban a Filiszteusok lányai közül.

2. És amikor hazament, elbeszélte ezt atyjának és anyjának, és mondá: Egy nőt láttam Timnátban a Filiszteusok leányai között, most azért vegyéték őt nékem feleségül.

3. És mondá néki az ő atya és anyja: Hát nincsen a te atyádfiaiak és az én egész népemnek leányai között nő, hogy te elmégy, hogy feleséget végy a körümetéletlen Filiszteusok közül? És mondá Sámson az ő atyjának: Őt vegyed nékem, mert csak ő kedves az én szemeim előtt.

4. Az ő atya és anyja pedig nem tudják vala, hogy ez az *ÖrökkéValó*tól van, hogy ő alkalmatosságot keres a Filiszteusok ellen, mert abban az időben a Filiszteusok uralkodtak Izráel felett.

5. És lement Sámson az ő atyjával és anyjával Timnátba, és amikor Timnátnak szőlőhegyéhez értek, íme egy oroszlánkölök jött ordítva elébe.

6. És felindítá őt JaHuWaH Szellemé, és úgy kettészakasztá azt, mint ahogyan kettészakasztatik a gödölye; pedig semmi sem volt kezében. De atyjának és anyjának nem mondta el, amit cselekedett.

7. És amikor leérkezett, beszélt a nővel, aki kedves volt Sámson szemei előtt.

8. Amikor pedig egynéhány nappal azután visszatért, hogy őt hazavigye, lekerült, hogy megnézzze az oroszlánnak holttestét: hát íme egy raj méh volt az oroszlánnak tetemében, és méz.

9. És kiszedte azt markaiba, és amint ment-mendegélt, eszegetett belőle, és amikor hazaért atyjához és anyjához, adott abból nekik is, és azok is ettek; de nem mondta meg nekik, hogy az oroszlán holtteteméből vette ki a mézet.

10. És azután lement az ő atya ahhoz a nőhöz, és Sámson lakodalmat tartott ott, mert úgy szoktak cselekedni az ifjak.

11. Amikor pedig meglátták őt a Filiszteusok, harmincz társat adtak mellé, hogy legyenek ő vele.

12. És mondá nekik Sámson: Hadd vessek előtökbe egy találós mesét, ha azt megfejtitek nékem a lakodalmom hét napja alatt és kitaláljátok; adok néktek harmincz inget és harmincz öltöző ruhát;

13. De ha nem tudjátok megfejteni, ti adtok nékem harmincz inget és harminc öltöző ruhát. Azok pedig mondanak néki: Add elő találós mesédet, hadd halljuk.

14. Ő pedig mondá nekik: Az evőből étek jött ki és az erősből édes jött ki. De nem tudták a találós mesét megfejteni három egész napon át.

15. Lőn annakokáért heted napon, mondanak Sámson feleségének: Vedd reá férjedet, hogy fejtse meg nekünk a találós mesét, hogy valamiképen meg ne égessünk téged és a te atyádnak házát tűzzel; vagy azért hívtatok ide minket, hogy koldussá tegyetek bennünket, vagy nem?

16. És sírt a Sámson felesége ő előtte, és mondá: Bizony te gyűlölsz engem, és nem szeretsz. Egy találós mesét vetettél az Én népem fiai elé és nekem sem fejtetted meg. Ő pedig mondá néki: Íme még atyámnak és anyámnak sem mondtam meg, hát néked mondanám meg?

17. Az pedig hét napon át sírdogált előtte, ameddig a lakodalom tartott. Végre a hetedik napon megmondá néki, mert folyvást zaklatta őt. Ő pedig aztán megfejté a találós mesét népe fiainak.

18. És mondának néki a város férfiai a hetedik napon, mielőtt még a nap lement volna:

19. Ekkor felindítá őt JaHuWaH Szellemé, és elment Askelonba, és megölt közülük harmincz férfiút, és elvette ruhájukat és azoknak adta ez öltöző ruhákat, akik a találós mesét megoldották. És felgerjedett haragjában elment az ő atyjának házához.

20. A Sámson felesége pedig férjhez ment az ő egyik társához, akit társaságába vett vala.

15 Lőn pedig néhány nap múlva, a búzaaratásnak idejében, meglátogatta Sámson az ő feleségét, egy kecskegödölyét vivén néki, és mondá: Bemegyek az én feleségemhez a hálózba. De nem hagyá őt bemenni az ő atyja.

2. És mondá annak atyja: Azt gondoltam, hogy gyűlölve gyűlölöd őt, azért odaadtam őt a te társadnak; de hát vajjon húga nem szebb-e nálánál? Legyen ő helyette most az a tied.

3. És mondá néki Sámson: Teljesen igazam lesz most a Filiszteusokkal szemben, ha kárt okozok nékik.

4. És elment Sámson, és összefogdosott háromszáz rókát, és csóvákat vévén, a rókák farkait egymáshoz kötöze, és egy-egy csóvát tett minden két rókának farka közé.

5. És meggyújtá tűzzel a csóvákat, és beeresztette azokat a Filiszteusok gabonájába, és felgyújtá a gabonakalangyákat, az álló vetéseket, a szőlőket és az olajfaerdőket.

6. Akkor mondának a Filiszteusok: Ki cselekedte ezt? És mondák: Sámson, Thimneus veje, mert elvette tőle az ő feleségét, és adta azt az ő társának. Felmenének annakokáért a Filiszteusok, és megégeték az asszonyt és annak atyját tűzzel.

7. Sámson pedig mondá nékik: Bátor ezt cselekedtetek, mégis addig nem nyugszom meg, míg bosszúmat ki nem töltöm rajtatok.

8. És megverte őket keményen válluktól tomporukig, és lement és lakott Ethamban, a sziklabarlangban.

9. A Filiszteusok pedig felmentek, és megszállották Júdat, és Lehiben telepedtek le.

10. Akkor mondának a Júda férfiai: Miért jöttetek fel ellenünk? Azok pedig mondának: Sámson megkötözni jöttünk fel, hogy úgy cselekedjünk vele, amint ő cselekedett mi velünk.

11. Ekkor háromezer ember ment le Júdából Ethamba, a sziklabarlangba, és mondá Sámsonnak: Nem tudod-e, hogy a Filiszteusok uralkodnak mi rajtunk? Miért cselekedted ezt velünk? Ő pedig mondá nékik: Amiképen cselekedtek ők velem, én is úgy cselekedtem velök.

12. És mondának néki: Azért jöttünk le, hogy megkötözzünk, és hogy a Filiszteusok kezébe adjunk téged. Sámson pedig mondá nékik: Esküdjetek meg nekem, hogy ti nem rohantok reám.

13. És azok felelének néki, mondván: Nem! csak megkötözvén megkötözünk, és kezökbe adunk; de nem ölünk meg téged. Azután megkötözték őt két új kötéllel, és felvezették őt a köszikláról.

14. És amikor Lehi felé közeledett, és a Filiszteusok már ujjongtak elébe: felindítá őt az ÖrökkéValó Szellemé, és olyan lettek a karján lévő kötelek, mint a lenszálak, amelyeket megperzsel a tűz és lemállottak a kötések kezeiről.

15. És egy nyers számárállcsontot találá, és kinyújtván kezét, felvevé azt, és agyonvert vele ezer embert.

16. És mondá Sámson: Szamár állcsontjával seregeket seregre, számár állcsontjával ezer férfit vertem le.

17. És amikor ezt elmondotta, elvetette kezéből az állcsontot, és elnevezé azt a helyet Ramath-Lehinek.

18. Azután megszomjúhozék felette igen és felkiáltott JaHuWaH-hoz, és mondá: Te adtad szolgálod kezébe ezt a nagy győzelmet, és most szomjan kell meghalnom, és a körülméletlenek kezébe jutnom.

19. Akkor meghasítá Elohim a zápfogat, amely az állcsontban volt, és víz fakadt ki abból. Ő pedig ivott, ereje megtért, és megéledett. Azért neveztetik a „segítségül hívás forrásának” e hely Lehiben mind e mai napig,

20. És ítélé Sámson Izráelt a Filiszteusok idejében húsz esztendeig.

16 És elment Sámson Gázába, és meglátott ott egy parázna asszonyt, és bement hozzá.

2. A gázabelieknek pedig amikor megmondották, mondván: Ide jött Sámson! körülvevék őt, és leselkedének ő utána egész éjszakán át a város kapujában, és hallgatóztak egész éjjel, és azt mondták: Reggel, ha világos lesz, megöljük őt.

3. És aluvék Sámson éjfélig. Éjfélkor pedig felkelt, és megfogván a város kapujának szárnyait, a kapufélfákkal és a závarokkal együtt kiszakította azokat, és vállaira vette, és felvitte a hegy tetejére, mely Hebronnal szemben fekszik.

4. És történt azután, hogy megszeretett egy asszonyt a Sórek völgyében, akinek neve Delila volt.

5. És felmenének ő hozzá a Filiszteusok fejedelmei, és mondának néki: Kérdezd ki őt és tudd meg, miben áll az ő nagy ereje, és miképen vehetünk rajta erőt, hogy megkötözzük és megkínózzuk őt, és mi mindenünk adunk néked ezerszáz ezüst siklust.

6. És mondá Delila Sámsonnak: Mondd meg nékem, miben van a te nagy erőd és mivel kellene téged megkötni, hogy megkínózhassanak téged.

7. És felele néki Sámson: Ha megkötnöznek hét nyers gúzszal, amelyek még meg nem száradtak, akkor elgyengülök és olyan leszek, mint más ember.

8. Akkor hoztak néki a Filisztesuok fejedelmei hét nyers gúzst, amely még meg nem volt száraz, és megkötnözé őt azzal.

9. A lesben állók pedig ott vártak annál a hálókamarában. És mondá néki: Rajtad a Filiszteusok, Sámson! És elszakasztá a gúzsokat, amiképen elszakad a csepűfonal, ha tűz éri, - és ki nem tudódék, miben volt az ő ereje.

10. És mondá Delila Sámsonnak: Ímé rászedtél, és hazugságot szoltál nékem, most mond meg igazán, hogy mivel lehet téged megkötnözni?

11. Ő pedig mondá néki: Ha erősen megkötnöznek új kötelekkel, amelyekkel még semmi dolgot nem végeztek, akkor elgyengülök és olyan leszek, mint más ember.

12. És vett Delila új köteleket, és megkötnözte őt velük, és mondá néki: Rajtad a Filiszteusok, Sámson! (mert ott leselkedtek utána a hálókamarában). De ő letépte azokat karjairól, mint a fonalat.

13. És mondá Delila Sámsonnak: Meddig fogsz még rászedni engem és hazudni nékem? Mondd meg egyszer már, mivel köztethetel meg? - Ő pedig mondá néki: Ha összeszövöd az én fejemnek hét fonatékját a nyüstfonállal.

14. És szeggel megerősítvén a zugolyt, mondá: Rajtad a Filiszteusok, Sámson! Az pedig felébredvén álmából, kitépte a zugolyszeget és a nyüstfonalat.

15. Ekkor mondá néki Delila: Miképen mondhatod: Szeretlek téged, ha szíved nincsen én velem? Immár három ízben szedtél rá engem, és nem mondtad meg, hogy miben van a te nagy erőd?

16. Amikor aztán őt minden nap zaklatta szavaival, és gyötörte őt: halálosan befáradt a lelke,

17. És kitérte előtte egész szívét, és mondá néki: Borotva nem volt soha az én fejemem, mert Elohimnek szentelt vagyok anyám méhétől fogva; ha megnyíratatom, eltávozik tőlem az én erőm, és megerőtlenedem, és olyan leszek, mint akármely ember.

18. És amikor látta Delila, hogy kitérta volna előtte egész szívét, elküldött, és elhívatá a Filiszteusok fejedelmeit, és ezt ízené: Jőjjetek fel ez egyszer, mert ő kitérta nékem egész szívét. És felmentek ő hozzá a Filiszteusok fejedelmei, és a pénzt is felvitték kezökben.

19. És elaltatta őt az ő térdein, és előhívott egy férfiút, és lenyíratá az ő fejének hét fonatékát, és kezdé őt kínozni. És eltávozott tőle az ő ereje.

20. És mondá: Rajtad a Filiszteusok, Sámson! Amikor pedig az az ő álmából felserkent, mondá: Kimegyek most is, mint egyébkor, és lerázom a kötelékeket; mert még nem tudta, hogy JaHuWaH eltávozott ő tőle.

21. De a Filiszteusok megfogták őt, és kiszúrták *Ezékiel próféta könyve* szúrták őt Gázába, és ott megkötnözték két vaslánczczal, és örölnie kellett a fogházban.

2 Kir. 25,7., 2 Móz. 11,5.

22. De az ő fejének haja újra kezdett nőni, miután megnyíretett.

23. És amikor a Filiszteusok fejedelmei összegyűltek, hogy az ő elohimüknek, Dágonnak nagy áldozatot áldozzanak, és hogy örvendezzenek, mondának: Kezünkbe adta a mi elohimünk Sámson, a mi ellenségünket.

1 Sám. 5,2.

24. És amikor látta őt a nép, dicsérték az ő elohimüket, mert - mondának - kezünkbe adta a mi elohimünk a mi ellenségünket, földünk pusztítóját, és aki sokakat megölt mi közülünk.

25. Lőn pedig, hogy amikor megvidámult az ő szívök, mondának: Hívjátok Sámson, hadd játszék előttünk. És előhívák Sámson a fogházból, és játszék ő előttük, és az oszlopok közé állították őt.

26. Sámson pedig mondá a fiúnak, aki őt kézenfogva vezette: Ereszsz el, hadd fogjam meg az oszlopokat, amelyeken a ház nyugszik, és hadd támaszkodjam hozzájuk.

27. A ház pedig tele volt férfiakkal és asszonyokkal, és ott voltak a Filiszteusok összes fejedelmei, és a tetőzetten közel háromezeren, férfiak és asszonyok, a Sámson játékának nézői.

28. Ekkor Sámson JaHuWaH-hoz kiáltott, és mondá: *ÖrökkéValóm, az Igaz Teremtőm*, emlékezzél meg, kérlek, én rólam, és erősíts meg engemet, csak még ez egyszer, óh Elohim! hadd álljak egyszer bosszút a Filiszteusokon két szemem világáért!

29. És átfogta Sámson a két középső oszlopot, amelyeken a ház nyugodott, az egyiket jobb kezével, a másikat bal kezével, és hozzájuk támaszkodott.

30. És mondá Sámson: Hadd veszszen el én is a Filiszteusokkal! És nagy erővel megrándította az oszlopokat, és rászakadt a ház a fejedelmekre és az egész népre, amely abban volt, úgy hogy többet megölt halálával, mint amennyit megölt életében.

31. És lementek az ő testvérei és atyjának egész háza, és elvivék őt, és hazatérvén, eltemették Czóra és Estháol között, atyjának, Manoahnak sírjába, minekutána húsz esztendeig ítélte az Izráelt.

17 Vala pedig egy férfiú Efraimnak hegyéről való, kinek neve Míka vala;

2. És mondá az ő anyjának: Az az ezerszáz ezüst, amely tőled elvételtem, és amely miatt te átkozódál, és füleimbe is mondtad, ímé az az ezüst én nálam van, én vettem el azt. És mondá az ő anyja: Légy megáldva, fiam, az *ÖrökkéValótól*!

3. És visszaadta az ezerszáz ezüstpénzt az ő anyjának. És mondá az ő anyja: Szentelve szentelem e pénzt JaHuWaH-nak az én kezeimből fiaimért, hogy egy

faragott és öntött bálvány készíttessék abból, azért most visszaadom azt tenéked.

4. De ő megint visszaadta a pénzt anyjának, és vön az ő anyja kétszáz ezüstpénzt, és odaadta azt az ötvösnek, és az készített abból egy faragott és öntött bálványt. Ez azután a Míka házában volt.

Ésa. 40,19.

5. És a férfiúnak, Míkának volt egy temploma, és készített efódot és terafimot, és felszentele az ő fiai közül egyet, és ez lőn néki papja.

5 Móz. 13,12., 5 Móz. 13,17., 2 Móz. 28,41.

6. Ebben az időben nem volt király Izráelben, hanem ki-ki azt cselekedte, amit jónak látott.

7. Vala pedig egy ifjú, Júdának Bethleheméből, a Júda nemzetségéből való, aki Lévita vala, és ott tartózkodott vala.

8. És elméne ez a férfiú Júdának Bethlehem városából, hogy ott tartózkodjék, ahol helyet talál. Így jött az Efraim hegyére, Míka házához, vándorlása közben.

9. És mondá néki Míka: Honnan jössz? És mondá: Lévita vagyok Júdának Bethleheméből, és járok s kelek, hogy hol találnék helyet.

10. És mondá néki Míka: Maradj nálam, és légy nékem atyám és papom, és én adok néked esztendőnként tíz ezüstpénzt és egy öltöző ruhát és eledelt. És a Lévita beszegődött.

11. És tetszék a Lévitának, hogy megmaradjon annál a férfiúnál; és olyan lőn néki az az ifjú, mint egyik az ő fiai közül.

12. És felszentele Míka a Lévitát; így lett papjává az ifjú, és maradt Míka házában.

13. És mondá Míka: Most tudom, hogy jól fog velem tenni JaHuWaH, mert e Lévita lett papom.

18 Ebben az időben nem volt király Izráelben, és ezekben a napokban keresett a Dán nemzetsége magának örökséget, ahol lakjék, mert nem jutott néki mind ez ideig az Izráel törzsei között osztályrész.

2. És elküldöttek a Dán fiai az ő házoknépe közül öt férfiút, vitéz férfiakat a magok határaikból, Czórából és Estháolból, hogy kémleljék ki és nézzék meg jól a földet, és mondának nekik: Menjetek el, kémeljétek ki a földet. És elérkeztek az Efraim hegyéhez, a Míka házához, és ott megháltak.

Józs. 19,41.

3. Amikor a Míka házában voltak, megismerték az ifjú Lévitának hangját, és hozzá mentek, és mondának néki: Ki hozott téged ide? Mit csinálsz itt, és mi járatban vagy?

4. Ő pedig mondá nekik: Ezt meg ezt cselekedte velem Míka, és megfogadott engem, és papjává lettem.

5. És mondának néki: Kérdezd meg Elohimtől, hogy hadd tudjuk meg, ha szerencsés lesz-e a mi útunk, amelyen járunk?

6. És mondá nekik a pap: Menjetek el békességgel; a ti útatok, amelyen jártok, az ÖrökkéValó előtt van.

Ezekiel próféta könyve
7. És elment az öt férfiú, és Laisba jutott, és látták a földet, hogy minden félelem nélkül lakik, a Sidonbeliek szokása szerint él csendesen és bátorságosan, és nincs senki, aki őket bántaná az országban, vagy JaHuWaH volna felettök, és távol vannak a sidoniaktól, és nincs senkivel semmi dolguk.

8. És amikor visszatértek atyjokfiaihoz Czórába és Estháolba, és kérdezték tőlök az ő atyjokfiai: Mi jóval jártatok?

9. Mondának: Keljetek fel, és menjünk fel ellenök, mert láttuk a földet, hogy ímé igen jó, és ti vesztig ültök? ne legyetek restek a menetelre, hogy elmenjeteK elfoglalni azt a földet.

10. Ha elmentek, biztonságban élő néphez mentek, és a tartomány tágas; mert Elohim kezetekbe adta azt a helyet, ahol semmiben sincs hiány, ami csak a földön van.

11. És elment onnét a Dán nemzetségéből, Czórából és Estháolból, hatszáz férfiú hadiszerszámokkal felkészülten.

12. És felvonultak, és táborba szállottak Kirjáth-Jeárimban, Júdában. Ezért hívják azt a helyet Dán táborának mind e mai napig. És ez Kirjáth-Jeárim mögött fekszik.

13. És onnan felvonultak az Efraim hegyére, és Míka házába mentek.

14. És szólott az az öt férfiú, aki elment kikémlelni Lais földét és mondá atyjafiainak: Tudjátok-e, hogy ebben a házban efód és teráf, faragott és öntött bálvány van? Hát elgondolhatjátok, hogy mit cselekedjeteK.

15. És betértek oda, és az ifjú Lévitához mentek a Míka házába, és köszöntötték őt: Békességgel!

16. A hadiszerszámokkal felkészült hatszáz férfiú pedig, akik a Dán fiai közül valók voltak, a kapu előtt állott.

17. És az az öt férfiú, aki a föld kikémlelésére ment volt el, amikor felment és megérkezett oda, elvette a faragott képet, az efódot, a teráfot és az öntött bálványt; a pap pedig ott állott a kapu előtt a hadiszerszámokkal felkészült hatszáz férfiúval.

18. Amikor pedig ezek a Míka házához bementek és elvették a faragott képet, az efódot, a teráfot és az öntött bálványt, mondá nekik a pap: Mit míveltek?

19. Azok pedig mondának néki: Hallgass, tedd kezed ajakadra, és jöjj el velünk, és légy nekünk atyánk és papunk. Melyik jobb, hogy egy ember házában légy papja, vagy hogy Izráelben egy nemzetségnek és háznépnek légy papja?

20. És örvendett ezen a papnak szíve, és elvitte az efódot és a teráfot és a faragott képet, és velök a nép közé ment.

21. És megfordulván elvonultak, magok előtt küldve a gyermekeket, a barmokat és becses dolgaikat.

22. Amikor pedig már messze jártak a Míka házából, a férfiak, akik a Míka házában szomszédságában laktak, összegyűltek, és utána mentek a Dán fiainak.

23. És utánok kiáltoztak a Dán fiainak. Azok pedig visszafordulván mondanak Míkának: Mi bajod van, hogy így felsereglettél?

24. És mondá: elohimeimet vettétek el, amelyeket készíttettem, és papomat, és elmentetek, hát mim van még egyebem? és mégis azt mondjátok nekem: mi bajom van?

1 Móz. 31,30.

25. És mondanak néki a Dán fiai: Ne hallasd többé hangodat, hogy rátok ne rontsanak e felbőszített emberek, és te a magad életét és háznépe életét el ne veszítsd!

26. És elmentek a Dán fiai a magok útján, és amikor Míka látta, hogy azok erősebbek nála, megfordult, és visszatért házához.

27. Ők pedig elvitték, amit Míka készíttetett, és a papot, aki nála volt, és Lais ellen mentek, a nyugodtan és biztonságban élő nép ellen, és leölték őket fegyvernek élivel, és a várost megégették tűzzel.

28. És nem volt senki, aki őket megszabadította volna, mert messze volt Sidontól, és semmi dolguk nem volt senkivel. Lais pedig a Béth-Rehob völgyében feküdt és itt építették meg a várost, és telepedtek meg benne.

2 Sám. 10,6., 2 Sám. 10,8.

29. És elnevezték a város nevét Dánnak, atyjoknak Dánnak nevééről, aki Izráelnek született volt. Bár először Lais volt a város neve.

Józs. 19,47., 1 Móz. 30,6.

30. És felállították magoknak a Dán fiai a faragott képet, és Jonathán, a Manasse fiának Gersomnak fia és az ő fiai voltak papok a Dán nemzetségében egészen a föld fogságának idejéig.

1 Kir. 12,30.

31. És felállítva tarták a Míka faragott képét, amelyet az készíttetett, mindaddig, míg Elohim Háza Silóban volt.

Józs. 18,1.

19 Ugyanebben az időben, amikor nem volt király Izráelben, mint jövevény tartózkodott az Efraim hegység oldalán egy Lévíta, aki ágyas nőt szerzett magának Júda Bethleheméből.

2. Paráználkodék pedig nála az ő ágyasa és elméne tőle atyjának házához, Júdának Bethlehemébe, és ott maradt négy hónapig.

3. Ekkor felkelvén az ő férje, utána ment, hogy lelkére beszéljen, és hogy visszavigye őt. Szolgája és egy pár számár volt vele. Az pedig bevezette őt az ő atyjának házába, és amikor meglátta őt a leánynak atyja, örvendő eléje ment.

4. És ott tartóztatá őt ipa, a leánynak atyja, és ő ott maradt nála három napig, és ettek, ittak, és ott is háltak.

5. És amikor a negyedik napon reggel korán felkeltek, és ő felkészült, hogy elmenjen, mondá a leánynak atyja az ő vejének: Erősítsd meg szívedet egy falat kenyérrel, azután menjete el.

Ezékiel próféta könyve
6. És leültek, és mindketten együtt ettek és ittak, és elmentek az atyjához, és a férfiúnak: Gondold meg és hálj itt az éjjel és gyönyörködjék a te szíved.

7. Amikor pedig felkelt az a férfiú, hogy elmenjen, addig marasztá őt az ipa, hogy ott maradt megint éjszakára.

8. És felkelt azután az ötödik napon jókor reggel, hogy elmenjen, és mondá a leánynak atyja: Erősítsd meg, kérlek, a te szívedet. És mulatozának, míg elhanyatlék a nap, és együtt evének mindketten.

9. Ekkor felkele az a férfiú, hogy elmenjen ágyasával és szolgájával; de ipa, a leánynak atyja, így szólt hozzá: Ímé a nap már lehanyatlik, hogy beesteledjék, azért háljatok meg itt; ímé nyugalomra hajlik a nap, hálj itt, és gyönyörködjék a te szíved; holnap aztán készüljete fel jókor reggel a ti útatokra, és menj el sátorodba.

10. De a férfiú nem akart ott meghálni, és felkelt és elment, és egész Jebusig jutott, - ez Jeruzsálem. Egy pár megterhelt számár és ágyasa volt vele.

11. amikor pedig Jebus mellett voltak, a nap már igen alászállott, és mondá a szolga az ő urának: Jerünk és térjünk be a Jebuzeusok e városába, és háljunk ott.

12. És mondá néki az ő ura: Ne térjünk be az idegenek városába, ahol senki sincs az Izráel fiai közül, inkább menjünk el Gibeáig.

13. És mondá az ő szolgájának: Siess, és menjünk e két hely valamelyikébe, és háljunk meg Gibeában, vagy Rámában.

14. És tovább vonultak, és elmenének, és a nap Gibeá mellett ment le felettök, amely Benjáminé.

15. És oda tértek, hogy bemenjenek és megháljanak Gibeában. amikor pedig oda bement, leült a város piacznán, mert nem volt senki, aki őket házába behívná éjszakára.

16. És ímé egy öreg ember jöve a munkából és mezőről késő estve. Ez a férfiú az Efraim hegységéről való volt, és csak jövevény Gibeában, míg a helynek lakói Benjáminiták voltak.

17. És amikor felemelte szemeit, és meglátta azt az utas embert a város piacznán, mondá az öreg ember néki: Hová mégy és honnan jössz?

18. Ez pedig mondá néki: Megyünk Júda Bethleheméből az Efraim hegység oldaláig, ahonnan való vagyok. Júda Bethlehemében voltam és most az ÖrökkéValó házához megyek, és nincsen senki, aki házába fogadna engem.

19. Pedig szalmánk és abrakunk is van szamaraink számára, és kenyerem és borom is van a magam és a te szolgálód és emez ifjú számára, aki szolgálóddal van úgy, hogy semmiben sem szűkölködünk.

20. Ekkor mondá a vén ember: Békesség néked! Mindarra, ami nélkül csak szűkölködöl, nekem lesz gondom. Csak nem hálsz itt az utcán?!

21. És elvezette őt az ő házához és abrakot adott az ő szamarainak. Azután megmosták lábaikat, és ettek és ittak.

22. És amikor vígan laktának, ímé a város férfiai, a Béliál fiainak emberei, körülvették a házat és az ajtót döngöztve, mondanak az öreg embernek, a ház urának, mondván: Hozd ki azt a férfiút, aki házadhoz jött, hogy ismerjük meg őtet.

Hós. 9,9., Hós. 10,9.

23. És kiment hozzájuk az a férfiú, a háznak ura és mondá nekik: Ne, atyámfiái, ne cselekedjétek ilyen gonoszt, minekutána az a férfiú az én házamhoz jött, ne tegyétek vele azt az alávaló dolgot.

24. Ímé itt van hajadon leányom és az ő ágyasa, ezeket hozom ki néktek, és ezeket nyomorgassátok, és tegyétek velök azt, amit csak tetszik, csak e férfiúval ne cselekedjétek azt az alávaló dolgot.

25. A férfiak azonban nem akartak reá se hallgatni. Ekkor kézen fogta az a férfiú az ő ágyasát, és kivitte nekik az utcára. Ezek pedig megszeplősíték őt, és gonoszul élének vele egész éjszaka reggelig és csak amikor feltetszett a hajnal, akkor bocsátották el.

26. És elment az asszony virradat előtt és reggel ott rogyott össze annak a férfiúnak háza ajtajánál, amelyben az ő ura volt reggelig.

27. Amikor pedig felkelt az ő ura reggel, és kinyitotta a ház ajtaját, és kiment, hogy útnak induljon, ímé az asszony, az ő ágyasa, ott feküdt elterülve a ház ajtaja előtt, és kezei a küszöbön.

28. És mondá neki: Kelj fel és menjünk el. De az nem felelt neki. Ekkor feltette őt a számárra, és felkelt a férfiú, és elment hazájába.

29. És amikor hazaért, kést vett elő, és megfogta ágyasát, és tagról-tagra szétvagdalta őt tizenkét darabba, és szétküldözte Izráel minden határába.

30. Lőn pedig, hogy mindenki, aki ezt látta, azt mondotta: Nem történt és nem láttatott ehhez hasonló dolog, mióta csak feljöttek az Izráel fiai Egyiptomnak földéből mind e mai napig. Gondolkodjatok e dolog felől, tartsatok tanácsot és beszéljétek meg.

20 Erre kivonultak az Izráel minden fiai és összegyülekezett a nép, mint egy ember, Dántól fogva Bersebáig és a Gileád földéig, JaHuWaH-hoz Mispába.

2. És megjelentek az egész népnek főfő emberei, az Izráelnek minden nemzetségei az *Igaz Teremtő* népének gyülekezetében, négyszázezer gyalogos, fegyverfogható férfiú.

3. De meghallották a Benjámin fiai is, hogy felmentek az Izráel fiai Mispába. Az Izráel fiai pedig mondanak: Mondjátok meg, hogy mint történt ez a gonoszság?

4. És felele a Lévíta, a megöletett asszonynak férje, és mondá: Gibeába, amely Benjáminé, mentem én és az én ágyasom, hogy ott megháljak.

5. És ellenem támadtak Gibeának férfiai, és körülvették miattam a házat éjjel, engem akartak megölni, de az én ágyasomat nyomrogatták meg annyira, hogy meghalt.

6. Ekkor fogtam ágyasomat, és szétvagdaltam őt, és szétküldöztem az Izráel örökségének minden

tartományaiba, mert utálatosságot és aljasságot követtek *Ezékias próféta könyve*

7. Ímé mindnyájan, akik itt vagytok Izráel fiai, szóljatok erről és tanácskozzatok felőle.

8. Ekkor felállott az egész nép, mint egy ember, mondván: Senki közülünk sátorába ne menjen, és senki házához ne térjen,

9. Mert most Gibeá ellen ezt cselekedendjük: sorsot vetünk rá.

10. És választunk tíz férfiút száz közül, és százat ezer közül, és ezeret tízezer közül, Izráelnek minden nemzetségéből, hogy hordjanak élelmet a népnek, hogy ez elmenvén, cselekedjék Benjámin Gibeájával annak minden gonoszsága szerint, melyet elkövetett Izráelben.

3 Móz. 20,10.

11. És összegyülekezett Izráel minden férfia a város ellen, mint egy ember, egyesülten.

12. És követeket küldöttek az Izráel nemzetségei Benjámin minden törzseihez, mondván: Micsoda aljasság az, ami ti közöttetek történt?

13. Most ti adjátok ki azokat a férfiakat, a Béliál fiait, akik Gibeában vannak, hogy megöljük őket, és kitisztítsuk a gonoszt Izráelből. De a Benjámin fiai nem akartak hallgatni testvéreiknek, az Izráel fiainak szavára,

5 Móz. 22,22.

14. Hanem egybegyűltek a Benjámin fiai a városokból Gibeába, hogy kimenjenek harcolni az Izráel fiaival.

15. És azon a napon a Benjámin fiai, akik a városokból jöttek fel, huszonzázezer fegyverfogható férfiút számlálának, Gibeá lakóin kívül, akik szám szerint hétszázan voltak, mind válogatott férfiú.

16. Ebből az egész népből volt hétszáz válogatott férfiú, akik suták voltak. Ezek mindnyájan a parittyával hajszálnyira biztosan találtak és nem hibázták el.

17. Az Izráel fiai pedig szám szerint, a Benjámin fiain kívül, négyszázezeren voltak, fegyverfogható emberek, és mind hadakozó férfiak.

18. Ekkor felkeltek, és felmentek Béthelbe, és megkérdezték Elohimt, és mondanak az Izráel fiai: Ki menjen fel először közülünk a Benjámin fiai ellen hadakozni? És mondá JaHuWaH: Júda először.

19. Felkeltek azért az Izráel fiai reggel, és táborba szállottak Gibeá előtt.

20. És kimentek Izráel emberei harcolni Benjámin ellen, és csatarendbe állottak fel ellenök az Izráel emberei Gibeánál.

21. És kivonultak a Benjámin fiai is Gibeából, és levertek az Izráel fiai közül az nap huszonnézezeret a földre.

22. De a nép, Izráel férfiai, megbátoríták magukat, és újra csatarendbe állottak ugyanazon a helyen, amelyen előtte való nap sorakoztak.

23. És felmenének az Izráel fiai, és ott sírtak, az *ÖrökkéValó* előtt egész estig, és megkérdezték az

ÖrökkéValót, mondván: Vajjon elmenjek-é még harcolni az én atyámfiaimnak, Benjáminnak fiai ellen? ~~az Ezekiel próféta könyve~~ ÖrökkéValó pedig mondá: Menjetek fel ellene!

24. És amikor az Izráel fiai másnap a Benjámin fiai ellen felvonultak,

25. Kijött elébük Benjámin Gibeából másnap, és levert az Izráel fiai közül még tizennyolcezer embert a földre, akik mindannyian fegyverfoghatók valának.

26. Ekkor felment Izráel minden fia és az egész nép, és elmenvén Béthelbe, sírtak, és ott maradtak JaHuWaH előtt és bőjtöltek aznap egész estvéig, és égőáldozattal és hálaadó áldozattal áldoztak JaHuWaH előtt.

27. És megkérdezték az Izráel fiai az ÖrökkéValót, - mert ott volt abban az időben Elohim Frigyládája.

28. És Fineás, az Áron fiának Eleázárnak fia szolgált körülötte abban az időben - mondván: Vajjon még egyszer felmenjek-é harcolni az én atyámfiaimnak Benjáminnak fiaival, vagy pedig abban hagyjam? És mondá JaHuWaH: Menj, mert holnap kezdedbe adom őket.

29. És leseket vetett Izráel Gibeá ellen köröskörül.

30. És felvonultak az Izráel fiai a Benjámin fiai ellen harmadnapon, és felállottak Gibeá ellen úgy, mint annakelőtte.

31. Ekkor kijöttek a Benjámin fiai a nép ellen, elszakasztatának a várostól, és elkezdették a népet verni, és ölni, mint annakelőtte, a mezőn, a két úton, amelynek egyike Béthelbe, másika Gibeá felé vezet, és már megöltek mintegy harmincz férfiút Izráelből.

32. És mondanak a Benjámin fiai: Megverettetnek ezek előttünk megint, mint először. Az Izráel fiai pedig mondanak: Fussunk el és szakasszuk el őket a várostól, ki az országútra.

33. És az Izráel minden fia elhagyta helyét és Baál-Thámárnál állott fel. Izráel lesei pedig elötrtek rejtekhelyeikből Maareh-Gabából.

34. Ekkor az egész Izráelből tízezer válogatott férfiú tört Gibeá ellen, és néki búsulának a harcznak, és amazok észre sem vették, hogy veszedelemben forognak.

35. Így verte le JaHuWaH Izráel előtt Benjámint, és elpusztítottak az Izráel fiai azon a napon a Benjámin fiai közül huszonötezerszáz férfiút, akik mind fegyverfoghatók voltak.

36. Benjámin fiai tehát látták, hogy megveretnek, mivel Izráel férfiai csak azért adtak helyet Benjáminnak, mert ők a lesekben bíztak, amelyeket Gibeánál helyeztek el.

37. És a les elösiertet és elötrött Gibeá ellen, és a les bevonult, és leölte az egész várost fegyvernek élivel.

38. És abban egyeztek meg Izráel férfiai a les-csapatokkal, hogy erős füstfelleget bocsátanak fel a városból.

39. Amikor aztán az Izráel férfiai visszafordultak a harcz közben, és Benjámin megkezdte az öldöklést és leölt mintegy harmincz férfiút Izráelből, és azt gondolta

magában: Bizony megverettetnek előttünk, mint az első ~~az Ezekiel próféta könyve~~

40. Épen akkor kezdett a felhő felemelkedni a városból, mint egy füstoszlop. És amikor aztán Benjámin hátratekintett, látta, hogy íme a város lángja már feléri az eget.

41. És az Izráel fiai megfordultak, és megijedének a Benjámin fiai, akik most látták csak, hogy rajtok a veszedelem.

42. És elfutottak az Izráel férfiai elől a pusztába vivő útra; de a harcz ott is utólrta őket, és az út közepén ölték le a városból jövőket.

43. Körülvették Benjámint, üldözték őt, letiporták a pihenő helyen, egészen a Gibeá előtt keletre eső vidékig.

44. És elesett Benjámin közül tizennyolcezer ember, mindnyájan vitéz férfiak.

45. Ekkor megfordultak, és a pusztába menekültek, a Rimmon sziklájához; de az úton még megöltek közülök ötezer embert, és azután egész Gideomig mentek utánok, és megöltek közülök kétezer embert.

46. Azok tehát, akik elestek Benjámin közül, összesen huszonötezeren voltak, akik mindannyian fegyvert fogtak azon a napon, és mindnyájan vitéz férfiak voltak.

47. De hatszáz férfiú megfordult, és elmenekült a pusztába a Rimmon közikéjébe, és ott is maradt a Rimmon szikláján négy hónapig.

Bir. 21,13.

48. Az Izráel férfiai pedig visszatértek a Benjámin fiakra, és megölték őket fegyvernek élével a városokban az emberektől a barmokig, és a mi csak található volt; az összes városokat pedig, miket találtak, tűzzel égették meg.

5 Móz. 2,34.

21 És az Izráel fiai megesküdtek Mispában, mondván: Senki mi közülünk nem adja leányát Benjáminnak feleségül.

2. És a nép elment Béthelbe, és ott volt egész estvéig Elohim előtt, és felemelve szavát, nagy sírással sírt.

3. És mondanak: Oh, ÖrökkéValóm! Izráelnek Elohimje! Miért történt ez Izráelben, hogy ma Izráelből egy nemzetség hiányzik?

4. És lőn másnap reggel, felkele a nép és ott oltárt épített, és egészen égőáldozatot és hálaadó áldozatot áldozott.

5. És mondanak az Izráel fiai: Kicsoda az, aki nem jött fel a gyülekezetbe az Izráelnek minden nemzetségei közül JaHuWaH-hoz? Mert nagy esküt tettek volt egyszer a felől, aki fel nem jött JaHuWaH-hoz Mispába, mondván: Meghalván meghaljon az!

6. És megszáják az Izráel fiai Benjámint, az ő atyjokfiát, és mondanak: Kivágattatott ma egy nemzetség Izráelből.

7. Mit cselekedjünk azokkal, akik megmaradtak, hogy feleséget kaphassanak? Mert mi megesküdtünk

JaHuWaH-ra, hogy nem adjuk nekik feleségül a mi leányainkat.

8. És mondanak: Van-e valaki az Izráel nemzetségei közül, aki nem jött fel JaHuWaH-hoz Mispába? És íme Jábes-Gileádból nem jött fel senki a gyülekezet táborába.

1 Sám. 11,1., 1 Sám. 31,11.

9. Mert megszámllálá magát a nép, és ímé nem vala ott senki a Jábes-Gileád lakosai közül.

10. Ekkor elküldött a gyülekezet oda tizenkétezer harczban edzett férfiút, és megparancsolták nekik, mondván: Menjetek el, és vágjátok le Jábes-Gileád lakóit fegyvernek élivel, még az asszonyokat és a gyermekeket is.

11. És ezt kell cselekednetek, hogy minden férfiút és minden asszonyt, aki már férfiúval hált, öljetek meg.

4 Móz. 31,17., 3 Móz. 27,28.

12. Találának pedig Jábes-Gileád lakói között négyszáz szűz leányt, akik még nem ismertek férfiút férfival való hálással, és elvitték őket a táborba Silóba, amely vala a Kanaán földén.

13. És elküldött az egész gyülekezet, és izent a Benjámín fiainak, akik a Rimmon szikláján voltak, és békességet ígérének nekik.

14. Így tért vissza abban az időben Benjámín, és nekik adták azokat feleségül, akiket meghagytak Jábes-Gileád asszony népei közül; de így sem lőn elég nekik.

15. És bánkódék a nép Benjámín miatt, hogy JaHuWaH ilyen rést csinált az Izráel törzsein.

16. Mondanak azért a gyülekezet vénei: Mit tegyünk, hogy a többiek is feleséget kapjanak, mert Benjámínból kipusztítottak az asszonyok?

17. És mondanak: A Benjámíniták birtoka örökség szerint ezeké, akik megmaradtak, mert nem szabad Izráelben egy nemzetségnek sem eltöröltení.

18. De mi nem adhatunk nekik feleségeket leányaink közül, mert megesküdtek az Izráel fiai, mondván: Átkozott, aki feleséget ad Benjáminnak!

19. És mondanak: Ímé JaHuWaH-nak esztendőnként való ünnepnapja lesz most Silóban, amely északra fekszik Bétheltől, napkelet felé az országút mellett, amely Bétheltől Sikem felé visz, és délre Lebonától.

20. Ezt parancsolák azért a Benjámín fiainak: Menjetek el, és leselkedjete a szőlőkben.

21. És ha látjátok, hogy jönnek Siló leányai a körtánczban tánczolni, akkor jőjjetek elő a szőlőkből, és vegyetek magatoknak ki-ki feleséget a Siló leányai közül, és menjetek el a Benjámín földére.

22. Ha aztán atyjaik vagy testvéreik hozzánk jönnek, és így szólunk nekik: Könyörüljete rajtuk mi érettünk, mert nem hozhattunk mindeniknek feleséget ama hadból, és minthogy nem ti adtátok nekik, most nem vagytok vétkesek.

23. És ekképen cselekedtek a Benjámín fiai, és vőnek feleségeket az ő számuk szerint a tánczolók közül, akiket elraboltak. És elmentek, és hazatértek örökségükbe, és felépítették a városokat, és azokban laktak.

24. Az Izráel fiai pedig eltávoztak onnét abban az időben, mindegyik a maga nemzetségéhez és háznépéhez, és elmentek onnét ki-ki a maga örökségébe.

25. Ebben az időben nem volt király Izráelben; azért mindenki azt cselekedte, ami jónak látszott az ő szemei előtt.

1 És lőn azon napokban, amikor a bírák bíraskodának, éhség lőn a földön. És elméne egy férfi a Júda Bethleheméből, hogy Moáb mezején tartózkodjék; ő meg a felesége, és a két fia.

2. A férfi neve Elimélek és felesége neve Naómi; két fiok neve pedig Mahlon és Kiljon; efrataiak, a Júda Bethleheméből valók. És eljutának Moáb mezejére, és ott valának.

3. Meghala pedig Elimélek a Naómi férje, és marada ő és az ő két fia.

4. Akik Moábita leányokat vőnek feleségül; az egyiknek neve Orpa, és a másiknak neve Ruth. És ott lakozának közel tíz esztendeig.

5. Meghalának ők is mind a ketten, Mahlon is, Kiljon is, és marada az asszony az ő két fia és férje nélkül.

6. Felkele azért ő és az ő menyei, és ő visszatére Moáb mezejéről; mert hallotta vala Moáb mezején, hogy meglátogatta JaHuWaH (az *ÖrökkéValó*) az ő népét, hogy adjon nékik kenyeret.

7. És kiméne arról a helyről, ahol volt, és vele a két menyje. És menének az úton, hogy visszatérjenek Júda földre,

8. És mondá Naómi az ő két menyének: Menjetek, térjete vissza, ki-ki az ő anyjának házához. Cselekedjék az *ÖrökkéValó* irgalmasságot veletek, amiképen ti cselekedtetek a megholtakkal és én velem!

9. Adja JaHuWaH tinéktek, hogy találjatok nyugodalmat, ki-ki az ő férje házában. És megcsókolá őket; és ők nagy felszóval sírának.

10. És mondák néki: Bizony mi veled együtt térünk a te népedhez!

11. Naómi pedig mondá: Térjete vissza leányaim! Miért jönnétek én velem? Hát ugyan vannak-e még fiak az én méhemből, akik férjeitek lehetnének?

12. Térjete vissza leányaim! menjetek, mert én már vénebb vagyok, semhogy férjhez mehetnék. Még ha azt mondanám is, hogy van reménységem; még ha ez éjjel férjhez mennék is és szülnék is fiaikat:

13. Ugyan megvárhatnátok-e őket, amíg felnőnek? Ugyan megtartóztatnátok-e magatokat miattok, hogy férjhez ne menjete? Ne, édes leányaim! Mert nagyobb az én keserűségem, mint a tietek, mert engem talált JaHuWaH keze.

5 Móz. 25,5.

14. Azok pedig nagy felszóval tovább sírának. És Orpa megcsókolá az ő napát; Ruth azonban ragaszkodék hozzá.

15. Ő pedig mondá: Ímé a te sógorasszonyod visszatért az ő népéhez, és az ő elohimeihez, térj vissza te is a te sógorasszonyod után.

16. Ruth pedig mondá: Ne unszolj, hogy elhagyjalak, hogy visszaforduljak tőled. Mert ahova te mégy, oda

megyek, és ahol te megszállsz, ott szállok meg; néped az én népem, és a te Elohimed (*Igaz Teremtő*), az én Elohimem.

17. Ahol te meghalsz, ott halok meg, ott temessenek el engem is. Úgy tegyen velem az *ÖrökkéValó* akármit, hogy csak a halál választ el engem tőled.

18. Amikor pedig látá, hogy erősködik vele menni, nem szóla néki többet.

19. És menének mind a ketten, míglen Bethlehembe érkezének. És lőn, hogy amikor Bethlehembe érkezének, megmozdult az egész város miattok, és mondák: Nemde nem Naómi ez?

20. És ő mondá nékik: Ne hívjatok engem Naóminak, hívjatok inkább Máranak, mert nagy keserűséggel illetett engem az *Igaz Teremtő*.

21. Többed magammal mentem el, és elárvultan hozott vissza engemet JaHuWaH; miért hívnátok hát engem Naóminak, holott az *ÖrökkéValó* ellenem fordult, és az *Igaz Teremtő* nyomorúsággal illetett engemet?

22. Így tért vissza Naómi, és vele a Moábita Ruth, az ő menyje, aki hazatért Moáb mezejéről. Megérkezének pedig Bethlehembe az árpaaratás kezdetén.

2 Vala pedig Naóminak egy rokona az ő férje után, előkelő derék ember Elimélek nemzetségéből; neve Boáz.

Mát. 1,5.

2. És mondá a Moábita Ruth Naóminak: Hadd menjek, kérlek, a mezőre, hogy kalászkokat szedegessek az után, akinek szemei előtt kedvességet találok. És az mondá: Menj édes leányom.

3. Elméne azért és odaérkezék, szedegete a mezőn az aratók után, és történetesen oda talált a Boáz szántóföldjére, aki Elimélek nemzetségéből való volt.

4. És ímé Boáz kijöve Bethleheemből, és mondá az aratóknak: JaHuWaH legyen veletek! És ők mondanak néki: Áldjon meg téged JaHuWaH!

5. És mondá Boáz az ő szolgájának, aki az aratók felügyelője volt: Kié ez a leányzó?

6. És felele a szolga, az aratók felügyelője, és mondá: Az a Moábita leányzó ez, aki Naómmal jött a Moáb mezejéről.

7. Aki mondá: Hadd szedegessek, kérlek, és hadd tarlózgassak a kévék közt az aratók után. És ide jöve, és itt marada reggeltől fogva mind mostanig: és csak épen most pihent egy keveset a házában.

8. És mondá Boáz Ruthnak: Ugyan hallod-e édes leányom! Ne menj szedegetni más mezőre és el ne menj innen; hanem menj mindenütt szolgálóim után.

9. Szemeid legyenek a mezőn, amelyet aratnak, és járj utánok. Ímé meghagytam a szolgálóknak, hogy ne

bántsanak téged, és ha megszomjúhozol, menj az edényekhez és igyál abból, amit a szolgák merítenek.

10. Akkor ez arczra borula és meghajtá magát a földig, és mondá néki: Hogy-hogy találtam ilyen kedvességet a te szemeid előtt, hogy rám tekintettél, holott én idegen vagyok?

11. Boáz pedig felele, és mondá néki: Bizony elmondtak nékem mindent, amit cselekedtél a te napaddal, férjed halála után, hogy elhagytad a te atyádat és a te anyádat és a te születésednek földét, és jöttél ahhoz a néphez, amelyet nem ismertél azelőtt.

Ruth. 1,16., Ruth. 1,17.

12. Fizessen meg JaHuWaH a te cselekedetedért, és legyen teljes a te jutalmad JaHuWaH-tól, Izráelnek Elohimétől, akinek szárnyai alatt oltalmat keresni jöttél.

13. Ez pedig mondá: Találjak kedvességet a te szemeid előtt uram, mert megvigasztaltál engem, és mert a te szolgálódnak szívéhez szóltál, holott én nem vagyok a te szolgálóleányaid közül.

14. És az evésnek idejekor szóla néki Boáz: Jer ide, és egyél a kenyérből, és mártsd be a te falatodat az eczetes lébe. És ő leüle az aratók mellé. És pergelt gabonát nyújtott néki, és evett, s jóllakott, sőt még hagyott is.

15. Azután felállott, hogy szedegessen és Boáz megparancsolta az ő szolgálóinak, mondván: A kévék között is hadd szedegessen, és meg ne pirongassátok őt.

3 Móz 19,9., 3 Móz 19,10

16. Sőt húzogassatok ki néki a kévékből is, és hagyogassatok el, hogy szedje fel, és meg ne dorgáljátok őt.

3 Móz. 23,22.

17. És ő szedegete a mezőn mind estiglen, és kicsépelé, amit szedegetett, és lett abból szinte egy efa árpa.

18. És felvev é és beméne a városba, és napaasszonya látá, amit ő szedegetett. Aztán elővév é és odaadá néki, amit meghagyott, minekutána jóllakott vala.

19. És mondá néki az ő napaasszonya: Hol szedegettél ma, és hol munkálkodtál? Áldott legyen, aki rád tekintett. És elbeszélte az ő napaasszonyának, hogy kinél munkálkodott, és mondá: Annak a férfiúnak a neve, akinél ma munkálkodtam: Boáz.

20. És mondá Naómi az ő menyének: Áldott legyen ő JaHuWaH-tól, Aki nem vonta meg irgalmasságát az élőkől és a megholtaktól! És Naómi mondá néki: Közel valónk nekünk az a férfiú; legközelebbi rokonaink közül való ő.

21. És szóla a Moábita Ruth: Még azt is mondta ő nékem: Menj mindenütt az én munkásaim után, amíg csak el nem végzik az én egész aratásomat.

22. És mondá Naómi Ruthnak, az ő menyének: Jó, édes leányom, hogy az ő szolgálóival jársz, ne is találjanak téged más mezőn.

23. Így járt ő mindenütt a Boáz szolgálói után, szedegetve, míg az árpaaratás és búzaaratás bevégeződött; és az ő napaasszonyával lakott.

Ezékiel profeta könyve

3 És mondá néki Naómi, az ő napaasszonya: Édes leányom! ne keressek-é néked nyugalmat, hogy jól legyen dolgod?

2. Avagy nem rokonunk-é Boáz, akinek szolgálóival voltál? Imé ő az éjjel árpát szór a szérún.

3. Annakokáért fürödjél meg, és kend meg magadat, és vedd magadra ruháidat, és menj le a szérúre; észre ne vétesd magadat a férfiúval, amíg el nem végezi ételét és italát.

4. És majd, ha lefekszik, jegyezd meg a helyet, ahol fekszik, és menj oda, és hajtsd fel a leplet lábánál, és feküdjél oda. Ő majd megmondja néked, mit cselekedjél.

5. És ő mondá néki: Mindazt, amit mondász, megcselekszem.

6. És lement a szérúre, és mindent úgy cselekedett, amint napaasszonya parancsolta.

7. És Boáz evett és ivott, és felvidámult az ő szíve. És elment, hogy lefeküdjék a garmada szélén; és az eljött titkon, és felhajtá lába felől a leplet, és lefeküvék.

8. Történt pedig éjjél tájon, hogy felrettent a férfiú, és odafordult. És imé: asszony fekszik az ő lábainál.

9. És mondá: Kicsoda vagy te? És az mondá: Én Ruth vagyok, a te szolgálód; terjeszszed ki hát takaródat a te szolgálódra, mert te vagy a legközelebbi rokon.

Ezék. 16,8.

10. És ő mondá: JaHuWaH-nak áldotta vagy te, édes leányom! Utóbbi szeretetteddel jobbat cselekedtél, mint az elsővel: hogy nem jártál az ifjak után, sem szegény, sem gazdag után.

11. Most hát édes leányom, ne félj! Mindent, amit mondász, megteszek néked; mert tudja az Én népemnek egész kapuja, hogy derék asszony vagy.

12. És most: bizony igaz, hogy közel rokon vagyok: de van nálamnál még közelebbi rokon is.

Ruth. 4,1.

13. Ez éjszakán hálj itt; s majd reggel, ha az megvált téged, jó: váltson meg; ha pedig nem akar téged megváltani, akkor én váltalak meg. Él az ÖrökkéValó! Feküdj itt reggelig.

5 Móz. 25,5., Ruth. 4,10., Ruth. 4,13.

14. És feküvék az ő lábainál reggelig, és felkele, mielőtt valaki az ő felebarátját megismerheté, mert mondá: Meg ne tudja senki, hogy ez az asszony a szérúre jött.

15. És mondá: Add ide a nagy kendődet, amely rajtad van, és tartsd. És ő oda tartotta azt. Boáz pedig mért hat mérték árpát, és feladta néki, maga pedig bement a városba.

16. És elméne az ő napaasszonyához, és az mondá: Hogy vagy édes leányom? És ő elbeszélte néki mindent, amit cselekedett vele az a férfi.

17. És mondá: Ezt a hat mérték árpát adá nékem, mert mondá: Ne menj üresen a te napadhoz.

18. És mondá Naómi: Légy veszteg leányom, míg megtudod, hova dől el a dolog; mert nem nyugszik az a férfiú, míg véghez nem viszi a dolgot még ma.

4 Boáz pedig felment a kapuba, és ott leült. És ímé arra ment az a legközelebbi rokon, akiről Boáz beszélt vala, és mondá néki: Jer csak, ülj ide atyafi. És az odament és leüle.

2. Ekkor ő maga mellé vett tíz férfiút a város vénei közül és mondá: Üljetek ide! És azok leülének.

3. És ő mondá a legközelebbi rokonnak: Azt a darab szántóföldet, amely a mi atyáinkfiáé, Eliméleké volt, eladja Naómi, aki haza jött a Moáb mezejéről.

4. Én pedig gondoltam, hogy füledbe juttatom, mondván: Vedd meg az itt ülők előtt és az Én népemnek vénei előtt. Ha megváltod: váltsd meg; és ha nem váltod meg: jelentsd ki előttem, hogy tudjam; mert rajtad kívül nincs, aki megváltaná, és én vagyok utánad. És az mondá: Én megváltom.

Ruth. 3,12.

5. És mondá Boáz: Amely napon megveszed a szántóföldet Naómi kezéből, akkor a Moábita Ruthtól, a megholtnak feleségétől veszed meg, hogy nevet támaszsz a megholtnak, az ő örökségében.

5 Móz. 25,5., 5 Móz. 25,6.

6. A legközelebbi rokon pedig mondá: Nem válthatom meg magamnak, hogy el ne veszesse a magam örökségét; váltsd meg te magadnak az én rokoni részemet, mert én nem válthatom meg.

7. Ez vala pedig a szokás régen Izráelben, a megváltás és cserélés alkalmával, minden dolognak megerősítésére: A férfi lehúzta az ő saruját és odaadta felebarátjának, és ez volt a bizonyosság Izráelben.

5 Móz. 25,7., 5 Móz. 25,9.

8. Mondá annakokáért a legközelebbi rokon Boáznak: Vedd meg magadnak! És lehúzta a saruját.

9. És mondá Boáz a véneknek és az egész népnek: Ti vagytok tanui ma, hogy megvettem mindent, ami Eliméleké volt, és mindent, ami Kiljoné és Mahloné volt, Naómi kezéből;

10. Sőt a Moábita Ruthot is, Mahlonnak feleségét feleségül vettem, hogy nevet támaszszak a megholtnak az ő örökségében, és ki ne vesszen a megholtnak neve az ő atyjafiai közül és az ő helységének kapujából. Tanuk vagytok ma.

11. És mondá az egész nép, amely a kapuban vala és a vének: Tanuk vagyunk! Tegye JaHuWaH az asszonyt, aki a te házadba megy, olyanná, mint Rákhel és Lea, akik ketten építették fel Izráel házát, és gyűjts vagyont Efratában és szerezz nevet Bethlehemben.

1 Móz. 29,32., 1 Móz. 30,22.

12. És a te házad legyen, miként a Pérecz háza - akit Thámár szült Júdának - abból a magzatból, amelyet az ÖrökkéValó adánd néked ettől az asszonytól.

1 Móz. 38,29.

Ezékiel próféta könyve

13. Ennek okáért Boáz Ruthot, és lőn az néki felesége, és beméne hozzá, és megadá JaHuWaH, hogy az fogana az ő méhében, és szült fiút.

14. És mondák az asszonyok Naóminak: Áldott JaHuWaH, Aki ma nem engedte meg, hogy rokon nélkül maradj; emlegessék az ő nevét Izráelben!

15. És legyen ő a te lelkednek megvidámítója, és vénségednek istápolója, mert menyed szülte őt, az, aki téged szeret, és aki többet ér néked hét fiúnál.

16. Ekkor megfogá Naómi a gyermeket, és ölébe vevé, és dajkája lőn annak.

17. A szomszédasszonyok pedig nevet adának néki, mondván: Fia született Naóminak, és nevezték az ő nevét Obednek. Ez az apja Isainak, a Dávid atyjának.

18. És a Pérecz nemzetségei ezek; Pérecz nemzé Hesront;

1 Móz. 46,12., 1 Krón. 2,5.

19. Hesron pedig nemzé Rámot, és Rám nemzé Amminádábot;

Mát. 1,3.

20. Amminádáb pedig nemzé Naássont, és Naásson nemzé Sálmont;

Mát. 1,4., Mát. 1,5.

21. Sálmon pedig nemzé Boázt, és Boáz nemzé Obedet;

Mát. 1,5.

22. És Obed nemzé Isait, Isai pedig nemzé Dávidot.

Mát. 1,6.

Ezékiel próféta könyve **Sámuel 1. könyve**

I Volt egy ember, Ramataim-Czofimból, az Efraim hegységéről való, és az Ő neve Elkána vala, Jerohámnak fiai, aki Elihu fia, aki Tohu fia, aki Sof fia volt; Efraimita vala.

1 Krón. 6,27.

2. És két felesége volt néki; az egyiket Annának, a másikat pedig Peninnának hívták. Peninnának gyermekei valának, de Annának nem valának gyermekei.

3. És ez az ember felmegy vala esztendőnként az ő városából, hogy imádkozzék és áldozatot tegyen a Seregek JaHuWaH-jának Silóban. Ott pedig Éli két fia, Hofni és Fineás valának JaHuWaH (az *ÖrökkéValó*) papjai.

Bir. 21,19.

4. És azon a napon, amelyen Elkána áldozni szokott, Peninnának, az ő feleségének, és minden fiának és leányának áldozati részt ad vala;

5 Móz. 12,11., 5 Móz. 12,12.

5. Annának pedig kétakkora részt ad vala, mivel Annát igen szerette; de JaHuWaH bezárá az ő méhét.

6. Igen bosszantja vala pedig Annát vetélkedő társa, hogy felingerelje, mivel az *ÖrökkéValó* bezárá az ő méhét.

7. És így történt ez esztendőről esztendőre; valahányszor felment JaHuWaH-nak házába, ekképen bosszantá őt, ő pedig sír vala és semmit sem evék.

8. És mondá néki Elkána, az ő férje: Anna, miért sírsz, és miért nem eszel? Mi felett bánkódol szívedben? Avagy nem többet érek-é én néked tíz fiúnál?

9. És felkele Anna, minekutána evének Silóban és minekutána ivának, (Éli pap pedig az *ÖrökkéValó* templomában az ajtófélnél ül vala székében),

10. És lelkében elkeseredve, könyörge az *ÖrökkéValónak*, és igen sír vala.

11. És fogadást tőn, mondván: Seregek JaHuWaH-ja! ha megtekinted a te szolgáló leányodnak nyomorúságát, és megemlékezel rólam, és nem feledkezel el szolgáló leányodról, hanem fiúmagzatot adsz szolgáló leányodnak: én őt egész életére JaHuWaH-nak ajánlom, és borotva nem érinti az ő fejét soha!

12. Mivelhogy pedig hosszasan imádkozék JaHuWaH előtt: Éli figyel vala az ő szájára;

13. És mivel Anna szívében könyörge (csak ajka mozgott, szava pedig nem volt hallható): Éli gondolá, hogy részeg.

14. Mondá azért néki Éli: Meddig leszel részeg? Távolítsd el mámorodat magadtól.

15. Anna pedig felele, és mondá néki: Nem, uram! bánatos lelkű asszony vagyok én; sem bort, sem

részegítő italt nem ittam, csak szívemet öntöttem ki az *ÖrökkéValó* előtt.

16. Ne tartsd a te szolgáló leányodat rossz asszonynak, mert az én bánatomnak és szomorúságomnak teljességéből szólottam eddig.

17. És felelé Éli, és mondá: Eredj el békességgel, és Izráelnek Elohimje (*Igaz Teremtője*) adja meg a te kérésedet, amelyet kértél tőle.

18. Ő pedig mondá: Legyen kedves előtted a te szolgáló leányod! És elméne az asszony az ő útjára és evék, és arcza nem vala többé szomorú.

19. És reggel felkelének, és minekutána imádkozának JaHuWaH előtt, visszatértek, és elmenének haza Rámába. És ismeré Elkána az ő feleségét, és JaHuWaH megemlékezék róla.

20. És történt idő multával, hogy várandóssá lőn Anna, és szüle fiat és nevezé őt Sámuelnek (*Elohim meghallgatott*), mert úgymond JaHuWaH-tól kértem őt.

21. És amikor felméne a férfi, Elkána és az ő egész háznépe, hogy bemutassa az *ÖrökkéValónak* esztendőnként való áldozatát és fogadását:

22. Anna nem ment fel, hanem mondá férjének: Mihelyt a gyermeket elválasztándom, felviszem őt, hogy JaHuWaH előtt megjelenjen, és ott maradjon örökké.

23. És mondá néki Elkána, az ő férje: Cselekedjél úgy, amint néked tetszik, maradj itthon, míg elválasztod; csakhogy JaHuWaH teljesítse be az ő beszédét! Otthon marada azért az asszony és szoptatta gyermekét, amíg elválasztá.

24. És minekutána elválasztotta, felvivé magával; három tulokkal, egy efa liszttel és egy tömlő borral, és bevivé őt JaHuWaH Házába, Silóban. A gyermek pedig még igen kicsiny vala.

25. És levágták a tulkot, és a gyermeket Élihez vitték.

26. Ő pedig mondá: Óh, uram! Él a te lelked, uram, hogy én vagyok az az asszony, aki itt állott melletted és könyörgött JaHuWaH-nak.

27. Ezért a fiúért könyörögtem, és JaHuWaH megadta kérésemet, amelyet Tőle kértem.

28. Most azért én is az *ÖrökkéValónak* szentelem; teljes életére az *ÖrökkéValónak* legyen szentelve! És imádkozának ott az *ÖrökkéValó*hoz.

2 És imádkozék Anna, és mondá:

Örvendez az én szívem JaHuWaH-ban.

Felmagasztaltatott az én szarvam JaHuWaH-ban.

*Az én szám felnyílt az én ellenségeim ellen,
mert szabadításodnak örvendezek én.*

2. *Senki sincs olyan szent, mint JaHuWaH,
Sőt rajtad kívül senki sincs.*

Nincsen olyan kőszál, mint a mi Elohimünk.

33. Mindazonáltal nem fogok mindenkit kiirtani oltárom mellől, te éretted, hogy szemeidet emészszem és lelkeidet gyötörjem; de egész házadnépe férfikorban hal meg.

34. És az legyen előtted a jel, ami következik két fiadra, Hofnira és Fineásra, hogy egy napon hálnak meg mind a ketten.

35. Támasztok azonban magamnak hűséges papot, aki kedvem és akaratom szerint cselekszik; és építek néki állandó házat, és az én felkentem előtt fog járni mindenkor.
1 Kir. 2,27., 1 Kir. 2,35.

36. És lészen, hogy mind az, aki megmarad a te házadból, eljön, hogy leboruljon előtte egy ezüst pénzecskéért és egy darab kenyérért, és ezt mondja: ugyan helyez el engem a papi tisztségek egyikébe, hogy ehessen egy falat kenyeret.

3 És a gyermek Sámuel szolgál vala JaHuWaH-nak Éli előtt. És abban az időben igen ritkán volt az *ÖrökkéValó* kijelentése, nem vala nyilván való látomás.

2. És történt egyszer, amikor Éli az ő szokott helyén aludt, (szemei pedig homályosodni kezdenek, hogy látni sem tudott),

3. És Elohimnek szövétneke még nem oltatott el, és Sámuel JaHuWaH templomában feküdt, ahol Elohimnek Ládája volt:

2 Móz. 27,21.

4. Szólott JaHuWaH Sámuelnek, ő pedig felele: Ímhol vagyok!

5. És Élihez szalada, és mondá: Ímhol vagyok, mert hívtál engem; ő pedig felele: Nem hívtalak, menj vissza, feküdjél le. Elméne azért és lefeküvék.

6. És szólítá JaHuWaH ismét: Sámuel! Sámuel pedig felkelvén, Élihez ment, és mondá: Ímhol vagyok, mert hívtál engem. És ő felele: Nem hívtalak fiam, menj vissza, feküdjél le.

7. Sámuel pedig még nem ismerte az *ÖrökkéValót*, mert még nem jelentetett ki néki az *ÖrökkéValó* ígéje.

8. És szólítá JaHuWaH harmadszor is Sámuel; ő pedig felkelvén, Élihez ment és mondá: Ímhol vagyok, mert hívtál engem. Akkor eszébe jutott Élinek, hogy JaHuWaH hívja a gyermeket.

9. Mondá azért Éli Sámuelnek: Menj el, feküdjél le, és ha szólítanak téged, ezt mondd: Szólj *ÖrökkéValóm*, mert hallja a te szolgád. Elméne azért Sámuel, és lefeküvék az ő helyére.

10. Akkor eljövén az *ÖrökkéValó*, oda állott és szólítá, mint annak előtte: Sámuel, Sámuel! És mondá Sámuel: Szólj, mert hallja a te szolgád!

11. És mondá az *ÖrökkéValó* Sámuelnek: Ímé én oly dolgot cselekszem Izráelben, amelyet valakik hallanak, mind a két fülök megcsendül bele.

12. Azon a napon véghez viszem Élin mind azt, amit kijelentettem háza ellen; megkezdem és elvégezem.

13. Mert megjelentettem néki, hogy elítélem az ő házat mind örökre, az álnokság miatt, amelyet jól tudott, hogy

miként teszik vala útálatosokká magokat az ő fiai, és ő ~~Éli~~ *Éli* próféta könyve meg őket.

14. Annakokáért megesküdtem az Éli háza ellen, hogy sohasem töröltetik el Éli házának álnoksága, sem véres áldozattal, sem ételáldozattal.

15. Aluvék azért Sámuel mind reggelig, és akkor kinyitá JaHuWaH házának ajtait. És Sámuel nem meri vala megjelenteni Élinek a látomást.

16. Szólítá azért Éli Sámuel, és mondá: Fiam, Sámuel! Ő pedig felele: Ímhol vagyok.

17. És mondá: Mi az a dolog, amelyet mondott néked JaHuWaH? El ne titkold előttem! Úgy cselekedjék veled Elohim most és azután is, ha te valamit elhallgatsz előttem mind abból, amit mondott néked!

18. Megmondott azért Sámuel néki mindent, és semmit sem hallgatott el előtte. Ő pedig mondá: Ő JaHuWaH, cselekedjék úgy, amint néki jónak tetszik.

19. Sámuel pedig fölnevekedék, és JaHuWaH vala ő vele, és semmit az ő ígéiből a földre nem hagy vala esni.

20. És megtudá egész Izráel Dántól Bersebáig, hogy Sámuel JaHuWaH prófétájául rendeltetett.

21. És az *ÖrökkéValó* kezde ismét megjelenni Silóban, mert kijelentette magát az *ÖrökkéValó* Sámuelnek Silóban, az *ÖrökkéValó* beszéde által.

4 És ismeretessé lett Sámuel beszéde egész Izráelben. És kiméne Izráel a Filiszteusok ellen harcolni, és tábort járának Ében-Ézernél, a Filiszteusok pedig tábort járának Áfekben.
1 Sám. 7,12.

2. És csatarendbe állának a Filiszteusok Izráel ellen, és megütközének, és megveretteték Izráel a Filiszteusok által, és levágának a harcmezőn mintegy négyezer embert.

3. És amikor a nép a táborba visszatért, mondanak Izráel vénei: Vajjon miért vert meg minket ma JaHuWaH a Filiszteusok előtt?! Hozzuk el magunkhoz JaHuWaH Frigyládáját Silóból, hogy jöjjön közénk JaHuWaH, és szabadítson meg ellenségeink kezéből.

4. Elkülde azért a nép Silóba, és elhozák onnan a Seregek JaHuWaH-jának Frigyládáját, Aki ül a Khérubok felett. Ott volt Éli két fia is Elohim Frigyládájával, Hofni és Fineás.

2 Móz. 25,20., 2 Móz. 25,22.

5. És amikor JaHuWaH Frigyládája a táborba érkezék, rivalgott az egész Izráel nagy rivalgással, hogy megrendüle a föld.

6. Amikor pedig meghallották a Filiszteusok a rivalgás hangját, mondanak: Micsoda nagy rivalgás hangja ez a héberek táborában? És amikor megtudták, hogy az *ÖrökkéValó* Ládája érkezett a táborba,

7. Megfélemlének a Filiszteusok, mert mondanak: Elohim a táborba jött! És mondanak: Jaj nekünk! mert nem történt ilyen soha az előtt.

8. Jaj nekünk! Kicsoda szabadít meg minket ennek a hatalmas Elohimnek kezéből? Ez az Elohim, Aki Égyiptomot mindenféle csapással sújtotta a pusztában.

9. Legyetek bátrak és legyetek férfiak, Filiszteusok! hogy ne kelljen szolgálatotok a júdabelieknek, mint ahogy ők szolgáltak néktek. Azért legyetek férfiak, és harcoljatok!

10. Megütközének azért a Filiszteusok, és megveretett Izráel, és ki-ki az ő sátorába menekült; és a vereség oly nagy volt, hogy Izráel közül harmincezer gyalog hullott el.

11. És Elohim Ládája is elvétel, és meghala Élinek mindkét fia, Hofni és Fineás.

12. Akkor elszalada a harczból egy ember a Benjámin nemzetségéből, és Silóba ment azon a napon, ruháit megszaggtatván és port hintvén a fejére.

13. És ímé Amikor oda ért, Éli az ő székében ült, az útfélen várakozván; mert szíve rettegésben volt Elohim Ládája miatt. És mihelyt odaért az ember, hogy hírt mondjon a városban, jajveszékelt az egész város.

14. És meghallotta Éli a kiáltás hangját, és mondá: Micsoda nagy zajongás ez? Az az ember pedig sietve eljőve, és megmondotta Élinek.

15. Éli pedig kilenczvennyolcz esztendő volt, és szemei annyira meghomályosodtak, hogy már nem is látott.

16. És mondá az ember Élinek: Én a harczból jövök, én a harczból menekültem ma. És mondá: Mi dolog történt, fiam?

17. Felele a követ, és mondá: Megfutamodék Izráel a Filiszteusok előtt, és igen nagy veszteség lőn a népben, és a te két fiad is meghalt, Hofni és Fineás, és az *Igaz Teremtő* Ládáját is elvették.

18. És lőn, hogy midőn Elohim Ládáját említé, hátraesék a székről a kapufélhez, és nyakát szegte és meghala, mert immár vén és nehéz ember vala. És ő negyven esztendeig ítél Izráel felett.

19. És az ő menyé, Fineásnak felesége, várandós vala; és amikor meghallá a hírt, hogy Elohim Ládája elvétel, és az ő ipa és férje meghalának, térdre esék és szüle, mert a fájdalmak meglettek.

20. És amikor elalélt, mondának azok, akik mellette állanak vala: Ne félj, mert fiút szültél; de ő nem felelt és nem figyelt arra.

21. És nevezé a gyermeket Ikábódnak, mondván: „Oda van Izráel dicsősége”, mert elvétel, Elohim Ládája, és az ő ipa és az ő férje.

22. És mondá ismét: Oda van Izráel dicsősége, mert elvétel, Elohim Ládája.

5 A Filiszteusok pedig vevék Elohim Ládáját és elvitték Ében-Ézerből Asdódba. *Józs. 13,3.*

2. És megfogták a Filiszteusok Elohim Ládáját, és bevívén azt a Dágon templomába, Dágon mellé helyezték el.

Bir. 16,23.

3. És amikor az Asdóbeliek másnap korán felkelének, ímé Dágon leesett arczczal a földre JaHuWaH Ládája előtt. És felvették Dágon, és ismét helyreállították.

Ezékiel próféta könyve
4. Amikor pedig másnap korán reggel felkelének, ímé Dágon leesett arczczal a földre JaHuWaH Ládája előtt; és Dágonnak feje és két kezefeje letörve a küszöbön valának, csak Dágon dereka maradt meg.

5. Annakokáért a Dágon papjai és mind azok, akik a Dágon templomába járnak, nem lépnek a Dágon küszöbére Asdódban mind e mai napig.

6. És az *ÖrökkéValó* keze az Asdóbeliekre nehezedék, és pusztítja vala őket; és megveré őket fekélyekkel, Asdódot és határait.

5 Móz. 28,27., Zsolt. 78,66.

7. Amikor azért látták az Asdóbeliek, hogy így van a dolog, mondának: Ne maradjon nálunk Izráel Elohimjének Ládája, mert reánk nehezedett az Ő keze, és Dágonra, ami elohimünk.

8. Elküldének tehát, és összegyűjték a Filiszteusoknak minden fejedelmeit, és mondának: Mit csináljunk Izráel Elohimjének Ládájával? Azok pedig felelének: Vigyék Gáthba az Izráel Elohimjének Ládáját. És elvívék Izráel Elohimjének Ládáját.

9. És történt azután, hogy elvitték, az *ÖrökkéValó* keze igen nagy rémületére lőn a városnak; és megveré a városnak lakosait kicsinytől fogva nagyig, és fekélyek támadának rajtuk.

10. Elküldék azért Elohim Ládáját Ekronba. És lőn, hogy amikor Ekronba jutott Elohim Ládája, felzúdulának az Ekronbeliek, mondván: Reám hozták Izráel Elohimjének Ládáját, hogy megöljön engem és az Én népemet.

11. Annakokáért elküldének, és összegyűjték a Filiszteusoknak minden fejedelmeit, és mondának: Küldjétek el Izráel Elohimjének Ládáját, hogy térjen vissza helyére, és ne öljön meg engem és az Én népemet. Mert halálos rémület volt az egész városban: igen súlyos volt ott Elohimnek keze.

12. És azok az emberek, akik nem haltak meg, fekélyekkel sújtattak annyira, hogy a város jajkiáltása felhatott az égig.

6 És JaHuWaH Ládája hat hónapig volt a Filiszteusok földén.

2. Akkor szólíták a Filiszteusok a papokat és jóvendőmondókat, mondván: Mit tegyünk az *ÖrökkéValó* Ládájával? Mondjátok meg nekünk, mi módon küldjük haza?

3. Azok pedig felelének: Ha elkülditek Izráel Elohimjének Ládáját, ne küldjétek azt üresen, hanem hozzatok néki vétékért való áldozatot; akkor meggyógyultok, és megtudjátok, miért nem távozik el az Ő keze rólatok.

4. És mondának: Micsoda az a vétékért való áldozat, melyet hoznunk kell néki? Azok pedig felelének: A Filiszteusok fejedelmeinek száma szerint öt fekélyforma arany és öt arany egér, mert ugyanazon csapás van mindeneken, a ti fejedelmeiteken is.

5. Csináljátok meg azért fekélyeiteknek képmását és egereiteknek képmását, amelyek pusztítják a földet, és így adjatok Izráel Elohimjének dicsőséget, talán megkönnyebbedik az Ő keze rajtatok, és a ti elohimetecken és földeteken. *Ezékiel próféta könyve*
6. Miért keményítenétek meg szíveiteket, mint megkeményítették szívöket Egyiptom és a Faraó? Avagy nem úgy volt-é, hogy amint hatalmát megmutatta rajtok, elbocsátá őket, hogy elmenjenek? *2 Móz. 12,31.*
7. Most azért vegyetek és készítsetek egy új szekeret és két borjas tehenet, amelyeken még nem volt járom; és fogjátok be a szekérbe a teheneket, borjaikat pedig vigyétek el tőlök haza;
8. És vegyétek az *ÖrökkéValó* Ládáját, és tegyétek a szekérre; az aranszerszámokat pedig, amelyeket vétekért való áldozatul hoztok néki, tegyétek egy táskába az oldalára, és bocsássátok el, hadd menjen el.
9. És nézzetek utána, hogy ha az ő határának útján Béth-Semes felé tart, akkor ő szerezte nekünk ezt a nagy bajt; ha pedig nem, akkor megtudjuk, hogy nem az ő keze sújtott minket, hanem csak véletlen volt az, ami velünk történt.
10. Úgy cselekedének azért az emberek; és vettek két borjas tehenet, és befogták a szekérbe, borjaikat pedig berekeszték otthon.
11. És feltették az *ÖrökkéValó* Ládáját a szekérre és a táskát az arany egerekkel és fekélyeiknek képmásával.
12. A tehenek pedig egyenesen a Béth-Semes felé vivő úton menének; egy úton mentek, folytonosan bögve, és sem jobbra, sem balra nem térének le. És a Filiszteusok fejedelmei utánok menének Béth-Semes határáig.
13. A Béth-Semesbeliek pedig búzaaratással foglalkozának a völgyben, és felemelvén szemeiket, meglátták a Ládát: és örvendezének, hogy látták.
14. A szekér pedig eljutott a Béth-Semesből való Józsva mezejére, és ott megállott. Vala pedig ott egy nagy kő, és felvagdalták a szekér fáit és a teheneket megáldozták JaHuWaH-nak egészen égőáldozatul.
15. Akkor a Léviták levették JaHuWaH Ládáját és a táskát, amely mellette volt, amelyben az aranszerszámok valának, és a nagy köre helyezték. A Béth-Semesbeli emberek pedig azon a napon egészen égőáldozatot és véres áldozatot áldoztak az *ÖrökkéValónak*.
16. És amikor a Filiszteusok öt fejedelme ezt látta, visszatére azon napon Ekronba.
17. Az arany fekélyek pedig, amelyeket a Filiszteusok vétekért való áldozatul hoztak az *ÖrökkéValónak*, ezek: egyet Asdóért, egyet Gázáért, egyet Askelonért, egyet Gáthért, egyet Ekronért.
18. Az arany egerek pedig a Filiszteusok minden városainak száma szerint valának, amelyek az öt fejedelem alá tartoztak, a kerített városoktól a kerítetlen helységekig. És bizonyosság az a nagy kő, amelyre JaHuWaH Ládáját helyezték, mind a mai napig, a Béth-Semesből való Józsva mezején.
19. És megvere JaHuWaH a Béth-Semesbeliek közül ötvenezer és hetven embert. Megvere pedig a nép közül ötvenezer és hetven embert. És a nép szomorkodott, hogy JaHuWaH ily nagy csapással sújtotta vala a népet.
20. Mondának azért a Béth-Semesbeliek: Kicsoda állhat meg JaHuWaH előtt, e szent *Igaz Teremtő* előtt? És kihez megy el mi tőlünk?
21. Követeket küldének akkor Kirjáth-Jeárim lakosaihoz, mondván: A Filiszteusok visszahozták JaHuWaH Ládáját, jöjjetek el, és vigyétek el azt magatokhoz.
- Józs.*
- 18,14.
- 7 És eljövének a Kirjáth-Jeárimbeliek, és felvitték az *ÖrökkéValó* Ládáját, és bevivék Adinádáb házába, amely a dombon vala; és Eleázárt, az ő fiát az *ÖrökkéValó* Ládájának őrizésére rendélék.
2. És lőn, hogy attól a naptól fogva, amelyen Kirjáth-Jeárimban hagyták a Ládát, sok idő eltelték, tudniillik húsz esztendő. És Izráelnek egész háza síránkozék JaHuWaH után.
3. Sámuel pedig szóla Izráel egész házához, mondván: Ha ti teljes szívetekből megtértek az *ÖrökkéValóhoz*, és eltávolítjátok magatok közül az idegen elohimeket és Astarótót, és szíveiteket elkészítitek az *ÖrökkéValónak*, és csak néki szolgáltok: akkor megszabadít titeket a Filiszteusok kezéből. *Bir. 2,13.*
4. Elhányák azért Izráel fiai a bálványokat és Astarótót, és csak az *ÖrökkéValónak* szolgálnak.
5. Akkor Sámuel mondá: Gyűjtsétek össze egész Izráelt Mispába, hogy imádkozzam értetek JaHuWaH-hoz.
6. Összegyülének azért Mispában, és vizet merítvén, kiönték JaHuWaH előtt; és böjtölének azon a napon, és így szólának ott: Vétkeztünk JaHuWaH ellen. És ekképen ítélé Sámuel Izráel fiait Mispában.
7. Aikor pedig a Filiszteusok meghallották, hogy Izráel fiai összegyülének Mispában, feljöttek a Filiszteusok fejedelmei Izráel ellen. És amikor ezt meghallották Izráel fiai, megrémülének a Filiszteusoktól.
8. És mondának Izráel fiai Sámuelnek: Ne szünjél meg érettünk könyörögni JaHuWaH-hoz, ami Elohimünkhöz, hogy szabadítson meg minket a Filiszteusok kezéből.
9. Vett azért Sámuel egy szopós bárányt, és megáldozá azt egészen égőáldozatul JaHuWaH-nak. És fohászkodék Sámuel Izráelért JaHuWaH-hoz, és JaHuWaH meghallgatá őt.
10. És lőn, hogy amikor Sámuel az égőáldozatot végeze, eljövének a Filiszteusok, hogy Izráel ellen harcoljanak. JaHuWaH pedig mennydörge nagy hangon azon a napon a Filiszteusok felett és annyira megzavarta őket, hogy megverettetének Izráel előtt.

11. Akkor kijövének Izráel emberei Mispából, és üldözték a Filiszteusokat és verték őket egészen Bethkáron alól.

12. Sámuel pedig vett egy követ, és felállítá Mispa és Sén között, és Ében-Háézernek nevezte el, mert mondá: Mindeddig megsegített minket az *ÖrökkéValó*!

13. És megaláztatának a Filiszteusok, és nem menének többé Izráel határára. És JaHuWaH keze a Filiszteusok ellen volt Sámuelnek teljes életében.

14. És visszavé Izráel a városokat, amelyeket a Filiszteusok Izráeltől elvettek vala, Ekrontól fogva Gáthig, és az ő határukat megszabadítá Izráel a Filiszteusok kezéből. És békesség lön Izráel és az Emoreusok között.

15. Sámuel pedig életének minden napjaiban ítéle Izráel felett.

16. És elmegy vala esztendőnként, és bejárá Béthelt, Gilgált és Mispát, és ítéletet hozott vala Izráel felett mind e helyeken.

17. Annakutána visszatére Rámába, mert ott vala az ő háza, és ott is ítéletet hoza Izráel felett; és oltárt építe ott JaHuWaH-nak.

8 És lön, hogy amikor Sámuel megvénhedett, az ő fiait tevő bírakká Izráel felett.

2. Elsőszülött fiának pedig Joel volt a neve és a másodiknak Abia, akik Beérsebában bíraskodtak.

1 Móz. 21,31.

3. De fiai nem járanak az ő útjain, hanem a telhetetlenség után indulának, és ajándékot fogadának el, és elfordíták az igaz ítéletet.

2 Móz.

23,6., 2 Móz. 23,8.

4. Összegyűlének azért Izráelnek minden vénei, és elmentek Sámuelhez Rámába.

5. És mondanak néki: Ímé te megvénhedtél, és fiaid nem járnak útaidon; most azért válaszs nekünk királyt, aki ítéljen felettünk, mint minden népnél szokás.

5 Móz. 17,14.

6. Azonban Sámuelnek nem tetszék a beszéd, hogy azt mondák: Adj nekünk királyt, aki ítéljen felettünk. És könyörge Sámuel az *ÖrökkéValó*hoz.

7. És mondá JaHuWaH Sámuelnek: Fogadd meg a nép szavát mindenben, amit mondanak néked, mert nem téged útáltak meg, hanem engem útáltak meg, hogy ne uralkodjam felettök.

8. Mindama cselekedetek szerint, amelyeket véghez vittek attól a naptól kezdve, amelyen kihoztam őket Égyiptomból, egészen a mai napig (hogy elhagytak Engem, és idegen elohimeknek szolgáltak): veled is a szerint cselekesznek.

9. Most azért hallgass szavukra; mindazáltal tégy ellenök bizonytságot, és add tudtokra a király hatalmát, aki uralkodni fog felettök.

10. És Sámuel megmondá JaHuWaH minden beszédeit a népnek, amely tőle királyt kért.

11. És mondá: A királynak, aki uralkodni fog felettetek, *Ezékiel próféta könyve* fiaitokat elveszi és szekér vezetőivé és lovasaivá teszi őket, és szekere előtt futnak.

12. Ezredesekké teendi őket, és hadnagyokká ötven ember felett; velök szántatja meg barázdáit, és velök végezteti aratását, készítteti hadi szerszámaint és harci szekereihez az eszközöket.

13. Leányaitokat pedig elviszi kenőcskészítőknek, szakácsnéknak és sütőknek.

14. Elveszi legjobb szántóföldeiteket, szőlőhegyeiteket és olajfás kerteiteket, és szolgálínak adja.

15. Veteményeiteket és szőlőiteket megdézsmálja, és főbb embereinek és szolgálínak adja.

16. Elveszi szolgálítokat, szolgálóitokat, legszebb ifjaitokat és szamaraitokat, és a maga dolgát végezteti azokkal.

17. Barmaitokat megdézsmálja, és ti szolgálí leszték néki.

18. És panaszkodni fogtok annak idejében királyotok miatt, akit magatok választottatok, de az *ÖrökkéValó* nem fog meghallgatni akkor titeket.

19. A nép azonban nem akart Sámuel szavára hallgatni, és mondanak: Nem! hanem király legyen felettünk.

20. És mi is úgy legyünk, mint a többi népek, hogy királyunk ítéljen minket is, és előttünk járjon, és vezesse a mi harczainkat.

21. És miután Sámuel meghallgatta a népnek minden szavát, megmondta azokat JaHuWaH-nak.

22. És mondá JaHuWaH Sámuelnek: Hallgass szavokra, és adj nekik királyt. És Sámuel mondá Izráel férfiaiinak: Menjetek el haza, ki-ki az ő városába.

9 És volt egy ember a Benjámin nemzetségéből, kinek neve vala Kis, Abielnek fia, aki Sérornak fia, aki Bekoráthnak fia, aki Afiáknak fia, aki Benjámin házából való volt; igen tehetős ember vala.

2. És volt néki egy Saul nevű fia, ifjú és szép; ő nála Izráel fiai közül senki sem volt szebb; vállától felfelé magasabb vala az egész népnél.

3. És elvesztek vala Kisnek, a Saul atyjának szamarai, és mondá Kis Saulnak, az ő fiának: Végy magad mellé egyet a szolgák közül, és kelj fel, menj el, keresd meg a szamarakat.

4. És bejárá az Efraim hegységét, és bejárta Salisa földét, de nem találták meg; és bejárták Sáálim földét, de nem voltak ott; és bejárá Benjámin földét, de nem találták meg.

5. Amikor pedig a Suf földre jutottak, mondá Saul az ő szolgálójának, aki vele volt: Jer, térjünk vissza, nehogy atyám elvetve a szamarak gondját, miattunk aggódjék.

6. Az pedig mondá néki: Ímé Elohimnek embere most e városban van, és az az ember tiszteletben áll; mind az, amit mond, beteljesedik. Most azért menjünk el oda, talán megmondja nekünk is a mi útunkat, hogy merre menjünk.

7. És mondá Saul az ő szolgájának: Elmehetünk oda, de mit vigyünk ez embernek? mert a kenyér elfogyott tarisznyánkból, és nincsen mit vigyünk ajándékba Elohim emberének; mi van nálunk?

8. A szolga pedig felele ismét Saulnak, és mondá: Ímé van nálam egy ezüst siklusnak negyedrésze, oda adom ezt Elohim emberének, hogy megmondja nekünk a mi útunkat.

9. Régen Izráelben azt mondák, amikor valaki elment Elohimt megkérdezni: Jertek, menjünk el a nézőhöz; mert akit most prófétának neveznek, régen nézőnek hívták.

10. És Saul mondá az ő szolgájának: Helyesen beszélsz; jer, menjünk el. Elmenének azért a városba, ahol Elohim embere volt.

11. Amint pedig a város felhágóján menének, leányokkal találkoznak, akik vizet meríteni jöttek ki, és mondának nekik: Itt van-é a néző?

12. És azok felelének nekik, és mondának: Igen, amott van előtted, siess azért, mert ma jött a városba, mivel ma lesz a népnek véres áldozata ím e hegyen.

13. Amint a városba mentek, azonnal megtaláljátok, mielőtt felmenne a hegyre, hogy egyék; mert a nép nem eszik addig, míg ő el nem jön, mivel a váres áldozatot ő áldja meg, és azután esznek a meghívottak. Azért most menjetek fel, mert épen most fogjátok őt megtalálni.

14. Felmenének azért a városba. És amikor a városban menének, ímé akkor jöve ki Sámuel velök szemben, hogy a hegyre felmenjen.

15. És az *ÖrökkéValó* kijelentette Sámuelnek füleibe, egy nappal az előtt, hogy Saul eljött, mondván:

16. Holnap ilyenkor küldök hozzád egy embert a Benjámín földről, és kend fel őt fejedelmül az Én népem, Izráel felett, hogy megszabadítsa az Én népemet a Filiszteusok kezéből; mert megtekintém az Én népemet, mivel felhatott az ő kiáltása hozzám.

17. Amikor pedig Sámuel meglátta Sault, szóla neki JaHuWaH: Ímé ez az az ember, akiről szólottam neked, ő uralkodjék az Én népem felett.

18. Akkor Saul a kapu alatt Sámuelhez közeledék és mondá: Ugyan mondd meg nekem, hol van itt a néző háza?

19. Sámuel pedig felele Saulnak, és mondá: Én vagyok az a néző; menj fel előttem a hegyre, és egyetek ma én velem, reggel pedig elbocsátlak téged, és megmondom neked mind azt, ami a szívedben van.

20. A szamarak miatt pedig, amelyek tőled ezelőtt három nappal elvesztek, ne aggódjál, mert megtaláltattak. És kié leend mind az, ami Izráelben becses? Avagy nem a tiéd és a te atyádnak egész házáé?

21. És Saul felele, és mondá: Avagy nem Benjáminita vagyok-é én, Izráelnek legkisebb törzséből való? És az én nemzetségem nem legkisebb-é Benjámín törzsének nemzetségei között? Miért szólasz tehát hozzám ilyen módon?

22. Akkor Sámuel megfogta Sault és az ő szolgáját, és *Ezékiel próféta könyve* Ezekelel vitték az étkező helyre; és nekik adta a főhelyet a meghívottak között, akik mintegy harminczan valának.

23. És mondá Sámuel a szakácsnak: Hozd elő azt a darabot, amelyet odaadtam neked, és amelyről azt mondtam, hogy tartsd magadnál.

24. Akkor a szakács felhozta a czombot és ami rajta volt, és Saul elé tévé. És ő mondá: Ímhol a megmaradt rész, vedd magad elé és egyél, mert erre az időre tétetett az el számodra, amikor mondtam: Meghívtam a népet. Evék azért Saul azon a napon Sámuellel.

25. És miután lejöttek a hegyről a városba, a felházban beszélgetett Saullal.

26. És korán felkelének. Történt ugyanis, hogy hajnalhasadtakor kiálta Sámuel Saulnak a felházba, mondván: Kelj fel, hogy elbocsássalak téged. És felkelt Saul, és kimenének ketten, ő és Sámuel az utcára.

27. Amikor pedig lemenének a város végére, Sámuel mondá Saulnak: Mondd meg a szolgának, hogy menjen előre előttünk - és előre ment -, te pedig most állj meg, hogy megmondjam neked az *Igaz Teremtő* beszédét.

10 Akkor elővév Sámuel az olajos szelenczét, és az ő fejére tölté, és megcsókolá őt, és mondá: Nem úgy van-é, hogy fejedelemmé kent fel JaHuWaH téged az Ó öröksége felett?

2. Amikor azért te most elmegy tőlem, találkozni fogsz két emberrel a Rákhel sírja mellett, Benjámín határában, Selsáhnál, akik azt mondják neked: Megtalálták a szamarakat, amelyeknek keresésére indultál vala; és ímé, a te atyád felhagyott már a szamarakkal, és miattatok aggódik, mondván: Mit tegyek a fiamért?

1 Móz. 35, 19.

3. És amikor onnan tovább mégy, és a Thábor tölgyfájához jutsz, három ember fog téged ott találni, akik Béthelbe mennek fel Elohimhez; az egyik három gödölyét visz, a másik visz három egész kenyeret, és a harmadik visz egy tömlő bort.

4. És azok békességesen köszöntenek téged, és két kenyeret adnak neked; te pedig vedd el azokat kezökből.

5. Azután eljutsz Elohim hegyére, hol a Filiszteusok előőrsei vannak. Amikor pedig bemegy oda a városba, a próféták seregével fogsz találkozni, akik a hegyről jönnek le, előttök lant, dob, síp és hárfá lesz, és ők magok prófétálnak.

6. Akkor az *ÖrökkéValó* Szellemé read fog szállani, és velök együtt prófétálni fogsz, és más emberré leszel.

7. Amikor pedig mind e jelek beteljesednek rajtad, tedd meg magadért mind azt, ami csak kezéd ügyébe esik, mert Elohim veled van.

8. Most azért menj le én előttem Gilgálba, és ímé én lemegyek te hozzád, hogy égőáldozatot áldozzam és hálaáldozatot hozzak. Hét napig várakozzál, amíg hozzád megyek, és akkor tudtadra adom, hogy mit cselekedjél.

9. És lőn, amint hátra fordult, hogy Sámuelből eltávozzék, elváltottatá az *Igaz Teremtő* az ő szívét, és azon a napon beteljesedének mind azok a jelek.
10. És amikor elmenének ama hegyre, ímé a prófétáknak serege vele szembe jöve, és Elohimnek lelke ő reá szálla, és prófétála ő közöttök.
11. És lőn, hogy mind azok, akik ismerték őt annakelőtte, amikor látták, hogy ímé a prófétákkal együtt prófétál, mondá a nép egymás közt: Mi lelte Kisnek fiát? Avagy Saul is a próféták közt van?
12. És felele egy közülök, és mondá: Ugyan kicsoda az ő atyjuk? Azért lőn példabeszéddé: Avagy Saul is a próféták közt van?
13. És amikor elvégezte a prófétálást, felment a hegyre.
14. Saulnak nagybátyja pedig mondá néki és a szolgálójának: Hol jártatok? És ő mondá: A szamarakat kerestük, de mivel sehol sem láttuk, Sámuelhez menénk.
15. Akkor mondá Saulnak a nagybátyja: Ugyan mondd meg nekem, mit mondott néktek Sámuel?
16. És mondá Saul a nagybátyjának: Nyilván megmondotta nekünk, hogy a szamarakat megtalálták. De amit Sámuel a királyságról mondott, nem beszélt el néki.
17. És összehívta Sámuel a népet Mispába az *ÖrökkéValó*hoz.
18. És mondá Izráel fiainak: Így szól JaHuWaH, Izráelnek Elohime: Én hoztam ki Izráelt Egyiptomból, és én szabadítottalak meg titeket az egyiptombeliek kezéből és mind amaz országok kezéből, amelyek sanyargatának titeket.
19. Ti pedig most megvetettétek a ti Elohimeteket, Aki megszabadított titeket minden bajaitokból és nyomorúságaitokból; és azt mondtátok néki: Adj királyt nekünk. Most azért álljatok JaHuWaH elé a ti nemzetségeitek és ezreitek szerint.
20. És amikor előállatá Sámuel Izráelnek minden nemzetségét, kiválasztaték sors által a Benjámin nemzetsége.
21. Akkor előállatá a Benjámin nemzetségét az ő házanépei szerint, és kiválasztaték a Mátri házanépe, azután kiválasztaték Saul, Kisnek fia; és keresék őt, de nem találták meg.
22. Megkérdezték azért ismét az *ÖrökkéValót*: Vajjon eljön-e ide az az ember? És JaHuWaH mondá: Ímé ő aholmik közé rejtőzék el.
23. Akkor elfutának, és előhozták őt onnan. És amikor a nép közé állta, kimagaslék az egész nép közül vállától kezdve felfelé;
24. És Sámuel mondá az egész népnek: Látjátok-e, akit választott JaHuWaH? hogy nincsen hozzá hasonló az egész nép között! Akkor felkiálta az egész nép és mondá: Éljen a király!
25. Sámuel pedig előadá a nép előtt a királyság jogát, és beírá egy tekercsbe, és letevé az *ÖrökkéValó* elé. És elbocsátá Sámuel az egész népet, mindenkit a maga házához.
26. Azután Saul is elment haza Gibeába és vele ment a *ÖrökkéValó* szívére, és Elohim megindította vala.
27. Némely kaján emberek azonban azt mondták: Mit segíthet ez rajtunk? és megvetették őt és ajándékot nem vivének néki. Ő pedig olyan volt, mintha semmit sem hallott volna.
- 11** És feljöve az Ammonita Náhás, és táborra jára Jábes Gileád ellen. A Jábesbeleik pedig mondanak mindnyájan Náhásnak: Köss velünk szövetséget, és mi szolgálni fogunk néked. *Bir: 21,8.*
2. És mondá nékik az Ammonita Náhás: Úgy szövetséget kötök veletek, ha kivágatom mindnyájatoknak jobb szemét, és tehetem ezt egész Izráelnek gyalázatára.
3. Jábes vénei pedig mondanak néki: Engedj nekünk hét napot, hogy követeket küldjünk Izráelnek minden határára; és ha senki sem segít meg minket, akkor kimegyünk hozzád.
4. Elmenének azért a követek Saulhoz Gibeába, és elmondták e beszédek a nép füle hallatára. És felemelé az egész község az Ő szavát, és sírának.
5. Saul pedig épen a mezőről jött vala a barmok után; és mondá Saul: Mi történt a néppel, hogy sírnak? És elmondták néki a Jábesbeliek beszédeit.
6. És amikor hallotta e beszédek, az *ÖrökkéValó* Szellemé Saulra szálla, és az ő haragja nagyon felgerjede.
7. És vett egy pár ökröt, és feldarabolá azokat, és a követektől elküldé Izráelnek minden határára, mondván: Aki nem vonul Saul után és Sámuel után, annak ökreivel így cselekesznek. És JaHuWaH félelme szálla a népre, és kivonulának mind egy szálíg.
8. És megszámlálá őket Bézekben. És Izráel fiai háromezrezeren valának, a Júdabeliek pedig harmincezeren.
9. És mondanak a követeknek, akik oda menének: Így szóljatok a Jábes-Gileádbelieknek: Holnap, amikor a nap felmelegszik, megszabadultok. És elmenének a követek, és megmondák a Jábesbelieknek, és ők örvendezének.
10. Mondanak azért a Jábesbeliek: Holnap kimegyünk hozzátok, hogy egészen úgy cselekedjete velünk, amint néktek jónak tetszik.
11. Másodnapon pedig Saul a népet három seregbe osztá, és kora hajnalban a táborra ütének, és verték Ammont mindaddig, amíg a nap felmelegedék; akik pedig megmaradtak, úgy szétszórattak, hogy kettő sem maradt közülök együtt.
12. Akkor a nép mondá Sámuelnek: Kicsoda volt az, aki mondá: Saul fog-e rajtunk uralkodni? Adjátok elő a férfiakat, hogy megöljük őket!
13. Saul azonban azt mondtá: Senkit se öljetek meg a mai napon, mert ma szerzett szabadulást az *ÖrökkéValó* Izráelnek.
14. Sámuel pedig mondá a népnek: Jertek, menjünk el Gilgálba, és újítsuk meg ott a királyságot.

15. Elméne azért az egész nép Gilgálba, és ott JaHuWaH előtt Gilgálban királylyá tették Sault: és áldoztak ott hálaáldozatot JaHuWaH előtt, és felette örvendezének ott, Saul és Izráelnek minden férfiai.

12 És mondá Sámuel az egész Izráelnek: Ímé meghallgattam szavaitokat mindenben, valamit nékem mondottatok, és királyt választottam néktek.

2. És most ímé a király előttetek jár. Én pedig megvénhedtem és megöszültem, és az én fiaim ímé ti köztetek vannak, és én is előttetek jártam ifjúságomtól fogva mind a mai napig.

3. Itt vagyok, tegyetek bizonytságot ellenem JaHuWaH előtt és az ő felkentje előtt: kinek vettem el az ökrét, és kinek vettem el a szamarát, és kit csaltam meg, kit sanyargattam, és kitől fogadtam el ajándékot, hogy amiatt szemet hunyjak? és visszaadom néktek.

4. Ők pedig felelének: Nem csaltál meg minket, nem sanyargattál minket, és senkitől semmit el nem fogadtál.

5. És ő mondá nékik: Legyen bizonytságot JaHuWaH ti ellenetek, és bizonytságot az ő felkentje ezen a napon, hogy semmit sem találtatok kezemből! Ők pedig mondanak: Legyen bizonytságot.

6. És mondá Sámuel a népnek: Igen, az *ÖrökkéValó*, Aki rendelte Mózes és Áront, és Aki kihozta atyáitokat Egyiptom földéről!

7. Most azért álljatok elő, hadd perlekedjem veletek JaHuWaH előtt JaHuWaH-nak minden jótéteményei felett, amelyeket cselekedtetek veletek és a ti atyáitokkal.

8. Miután Jákób Egyiptomba ment vala, atyáitok az *ÖrökkéValó*hoz kiáltanak, és az *ÖrökkéValó* elküldé Mózes és Áront, akik kihozták atyáitokat Egyiptomból, és letelepíték erre a helyre.

9. De ők elfeledték az *ÖrökkéValót*, az ő Elohimüket, azért adá őket Siserának, a Hásor serege vezérének kezébe, és a Filiszteusok kezébe és Moáb királyának kezébe, és azok harczolának ellenök.

Bir. 4,2., Bir. 3,12., Bir. 3,14.

10. Akkor kiáltanak JaHuWaH-hoz, és mondák: Vétkezünk, mert elhagytuk az *ÖrökkéValót*, és szolgáltunk a Baáloknak és Astarótnak; most azért szabadíts meg minket ellenségeinknek kezéből, hogy néked szolgáljunk.

11. És elküldé az *ÖrökkéValó* Jerubbaált és Bédánt és Jeftét és Sámuel, és megszabadíta titeket mindenfelől ellenségeitek kezéből, és biztonságban laktatok.

Bir. 6,32.

12. Amikor pedig láttatok, hogy Náhás, az Ammon fiainak királya ellenetek jöve, azt mondtok nékem: Semmiképen nem, hanem király uralkodjék felettünk, holott csak a ti Elohimetek, JaHuWaH a ti Királyotok.

13. Most azért, ímhol a király, akit választottatok, akit kértetek. Ímé, JaHuWaH királyt adott néktek.

14. Hogyha az *ÖrökkéValó*t félitek, és Néki szolgáltok; szavára hallgattok és az *ÖrökkéValó* szája ellen engedetlenek nem lesztek; és mind ti, mind pedig a

király, aki felettetek uralkodik, az *ÖrökkéValót*, a ti *Igaz Ezékiel próféta könyve* előttetek: megtartattok.

15. Ha pedig JaHuWaH szavára nem hallgattok, és JaHuWaH szava ellen engedetlenek lesztek: JaHuWaH keze ellenetek leend, miként a ti atyáitok ellen.

16. Most is azért álljatok meg, és lássátok meg azt a nagy dolgot, amelyet JaHuWaH visz véghez szemeitek előtt.

17. Avagy nem búzaaratás van-e most? Kiáltani fogok az *ÖrökkéValó*hoz, és ő mennydörgést és esőt ad, hogy megtudjátok és meglássátok, mily nagy a ti gonoszságotok, amelyet cselekedtetek az *ÖrökkéValó* szemei előtt, amikor királyt kértetek magatoknak.

18. Kiálta azért Sámuel JaHuWaH-hoz, és JaHuWaH mennydörgést és esőt adott azon a napon. És az egész nép nagyon megrettene JaHuWaH-tól és Sámuelről.

19. És mondá az egész nép Sámuelnek: Könyörögi szolgálóidért JaHuWaH-hoz, a te Elohimedhez, hogy meg ne haljunk, mert minden bűneinket csak öregbítettük azzal a bűnnel, hogy királyt kértünk magunknak.

20. És mondá Sámuel a népnek: Ne féljete! Ha már mind e gonoszságot véghez vittétek, most ne távozzatok el az *ÖrökkéValótól*, hanem az *ÖrökkéValónak* szolgáljatok teljes szívetekből.

21. Ne térjete el a hiábavalóságok után, amelyek nem használnak, meg sem szabadíthatnak, mert hiábavalóságok azok.

22. Mert nem hagyja el JaHuWaH az Ő népét, az Ő nagy nevéért; mert tetszett JaHuWaH-nak, hogy titeket a maga népévé válaszson.

23. Sőt tölem is távol legyen, hogy JaHuWaH ellen vétkezzem és felhagyjak az érettetek való könyörgéssel; hanem inkább tanítani foglak titeket a jó és igaz útra.

24. Csak féljete az *ÖrökkéValót*, és szolgáljatok néki hűségesen, teljes szívetekből; mert látjátok; mily nagy dolgot cselekedtetek veletek.

25. Ha pedig folytonos rosszat cselekesztek: mind ti, mind királyotok elvesztek.

13 Saul harmincz éves volt, amikor királylyá lett és amikor uralkodék az Izráel felett két esztendeig,

2. Választa Saul magának az Izráel közül háromezer embert, és kétezer Saullal vala Mikmásban és Béthel hegységén, ezer pedig Jonathánnal volt Gibeában, a Benjámin városában; a népnek többi részét pedig elbocsátá, kit-kit a maga hajlékába.

3. És Jonathán megveré a Filiszteusoknak előőrsét, amely Gébában vala, és meghallották ezt a Filiszteusok; Saul pedig megfűvatta a trombitát az egész országban, mondván: Hallják meg a héberek!

4. És meghallotta egész Izráel, hogy azt mondák: Megverte Saul a Filiszteusok előőrsét, és gyűlöletessé vált Izráel a Filiszteusok előtt. A nép pedig egybegyűle Saul mellé Gilgálba.

5. Összegyűlének a Filiszteusok is, hogy harczoljanak Izráel ellen; harmincezer szekér és hatezer lovas volt, a

nép pedig oly sok volt, mint a tenger partján lévő
föveny; és feljövének és táborot ütének Mikmásnál, Bét-
Aventől keletre.

Józs. 18,11., Józs. 18,12.

6. Amikor pedig Izráel férfiai látták, hogy bajban vannak
- mert a nép szorongattatott -: elrejtőzék a nép a
barlangokba, a bokrok és kősziklák közé,
sziklahasadékba és vermekbe.

7. És a héberek közül némelyek általmenének a
Jordánon, Gád és Gileád földére. Saul pedig még
Gilgálban volt, és az egész nép, amely mellette vala,
rettegett.

8. És várakozék hét napig, a Sámuel által meghagyott
ideig, de Sámuel nem jött el Gilgálba, a nép pedig
elszélede mellőle.

1 Sám. 10,8.

9. Akkor mondá Saul: Hozzátok ide az égőáldozatot és a
hálaáldozatokat. És égőáldozatot tön.

10. És amikor elvégezte az égőáldozatot; ímé
megérkezék Sámuel, és Saul eleibe ment, hogy
köszöntse őt.

11. És mondá Sámuel: Mit cselekedtél?! Saul pedig
felele: Amikor láttam, hogy a nép elszélede mellőlem, és
te nem jöttél el a meghagyott időre, a Filiszteusok pedig
összegyűlének már Mikmásban,

12. Azt mondám: Mindjárt reám törnek a Filiszteusok
Gilgálban, és én JaHuWaH színe előtt még nem
imádkozám; bátorságot vevék azért magamnak és
megáldozám az égőáldozatot.

13. Akkor mondá Sámuel Saulnak: Esztelenül
cselekedtél; nem tartottad meg az *ÖrökkéValó*nak, a te
Elohimednek parancsolatját, amelyet parancsolt néked,
pedig most mindörökre megerősítette volna az
ÖrökkéValó a te királyságodat Izráel felett.

14. Most azonban a te királyságod nem lesz állandó.
Keresett JaHuWaH magának szíve szerint való embert,
akit az ő népe fölé fejedelmül rendelt, mert te nem
tartottad meg, amit JaHuWaH parancsolt néked.

15. Felkele ezután Sámuel, és elment Gilgálból
Benjámín városába, Gibeába. És Saul megszámlálta a
népet, amely körülötte található volt, mintegy hatszáz
embert.

16. Saul pedig és az ő fia, Jonathán és a nép, amely
körültöttök található vala, Benjámín városában, Gébában
tartózkodának, és a Filiszteusok Mikmásnál
táborozának.

17. Akkor a Filiszteusok táborából egy dúló sereg vált ki
három csapatban; az egyik csapat az Ofra felé vivő útra
fordult Suál földének;

18. A másik csapat a Bethoron felé vivő útra fordula; a
harmadik csapat pedig a határ felé vivő útra fordult,
amely a Sebóim völgyén át a pusztáig terjed.

19. És kovácsot egész Izráel földén nem lehetett találni,
mert a Filiszteusok azt mondták: Ne csinálhassanak a
héberek szablyát vagy dárdát.

20. És egész Izráelnek a Filiszteusokhoz kellett lemenni,
hogy megvásárolja ki-k-i a maga kapáját, szántóvasát,
fejszét és sarlóját,

21. (Mint hogy megtompulának a kapák, szántóvasak, a
háromágú villa és a fejszék) és hogy az ösztökét
kiegyenesítsék.

22. Azért az ütközet napján az egész népnél, amely
Saul és Jonathánnal vala, sem szablya, sem dárda nem
található, hanem csak Saulnál és az ő fiánál Jonathánnál
volt található.

23. És a Filiszteusok előőrsé kijöve Mikmás szorosához.

14 És történt egy napon, hogy Jonathán, a Saul fia azt
mondá szolgájának, aki az ő fegyverét hordozza vala:
Jer, menjünk át a Filiszteusok előőrséhez, amely amott
túl van; de atyjának nem mondá meg.

2. Saul pedig Gibeá határában, a gránátfa alatt
tartózkodék, amely Migron nevű mezőn van; és a nép,
amely vele volt, mintegy hatszáz ember vala.

3. És Ahija is, aki Silóban az efódot viseli, fia
Akhitobnak, az Ikábód testvérének, Fineás fiának, aki
JaHuWaH papjának, Élinek fia vala. És a nép nem tudta,
hogy Jonathán eltávozék.

4. A szorosok között pedig, amelyeken keresztül akara
menni Jonathán a Filiszteusok előőrséhez, volt egy
hegyes kőszikla innen, és volt egy hegyes kőszikla
túlfelől. Az egyiknek Boczéc, a másiknak pedig Sené
volt a neve.

5. Az egyik sziklacsúcs északra volt, Mikmás
átellenében, és a másik délre, Géba átellenében.

6. És mondá Jonathán a szolgának, aki az ő fegyverét
hordozá: Jer, menjünk át ezeknek a
körülmételetleneknek előőrséhez, talán tenni fog az
ÖrökkéValó értünk valamit, mert az *ÖrökkéValó* előtt
nincs akadály, hogy sok vagy pedig kevés által szerezzon
szabadulást.

7. És fegyverhordozója felele néki: Tégy mindent a te
szíved szerint; indulj néki, ímé én veled leszek
kívánságod szerint.

8. Jonathán pedig mondá: Nosza menjünk fel ez
emberekhez, és mutassuk meg magunkat nekik.

9. Ha azt mondják nekünk: Várjatok meg, míg oda
érkezünk ti hozzátok, akkor álljunk meg helyünkön, és
ne menjünk fel hozzájuk;

10. Ha pedig azt mondják: Jertek fel mihozzánk, akkor
menjünk fel, mert az *ÖrökkéValó* kezünkbe adta őket. És
ez legyen nekünk a jel.

11. Amikor pedig megmutatták magokat mind a ketten a
Filiszteusok előőrsének, mondták a Filiszteusok: Ímé a
héberek kijödögélnek a barlangokból, ahova rejtőzének.

12. És szólának némelyek az előőrs emberei közül
Jonathánnak és az ő fegyverhordozójának, és mondták:
Jertek fel mi hozzánk, és valamit mondunk néktek.
Akkor mondá Jonathán az ő fegyverhordozójának: Jöjj
fel utánam, mert JaHuWaH Izráel kezébe adta őket.

13. És felmászott Jonathán négykézláb, és utána az ő fegyverhordozója. És hullának vala Jonathán előtt, és fegyverhordozója is öldökölt utána.

14. És az első ütközet, amelyben Jonathán és fegyverhordozójamintegy húsz embert ölének meg, egy hold földön egy fél barázda hosszányin volt.

15. És félelem támadta a táborban, a mezőn és az egész nép között; az előőrs és a dúló sereg - azok is megrémülének - és a föld megrendüle; és Elohimtől való rettegés lőn.

16. És megláták a Saul őrei Benjámin városában, Gibeában, hogy a sokaság elszéledett és ide-oda elszóratott.

17. Akkor mondá Saul a népnek, amely vele volt: Nosza vegyétek számba a népet, és vizsgáljátok meg, ki ment el mi közülünk; és amikor számba vették, ímé Jonathán és az ő fegyverhordozója nem valának ott.

18. És mondá Saul Ahijának: Hozd elő Elohim Ládáját; mert Elohim Ládája akkor Izráel fiainál vala.

19. És történt, hogy amíg Saul a pappal beszéle, a Filiszteusok táborában mind nagyobb lőn a zsibongás. Mondá azért Saul a papnak: Hagyd abba, amit kezdettél.

20. És felkiálta Saul és a nép, amely vele volt, és elmenének az ütközetre. Ott pedig egyik a másik ellen harczola, és igen nagy zűrzavar lőn.

21. És azok a héberek is, akik, mint azelőtt is, a Filiszteusokkal valának, s velők együtt feljövének a táborba és a körül valának, azok is Izráel népéhez csatlakozának, amely Saul és Jonathán mellett vala.

22. És Izráelnek mindazon férfiai, akik elrejtözének Efraim hegységében, amikor meghallották, hogy a Filiszteusok menekültek, azok is üldözni kezdek őket a harczban.

23. És megsegíté JaHuWaH azon a napon Izráelt. És a harc Bét-Avenen túl terjede.

24. És Izráel népe igen elepedett vala azon a napon, mert Saul esküvel kényszeríté a népet, mondván: Átkozott az, aki kenyeret eszik estvéig, amíg bosszút állok ellenségeimen, azért az egész nép semmit sem evék.

25. És az egész föld népe eljuta az erdőbe, ahol méz vala a föld színén.

26. Amikor pedig a nép beméne az erdőbe, jöllehet folyt a méz, mindazáltal senki sem érteté kezét szájához, mert félt a nép az eskü miatt.

27. Jonathán azonban nem hallotta vala, hogy atyja megesketé a népet, és kinyújtá a vessző végét, amely kezében vala, és bemártá azt a lépesmézbe, és kezét szájához vivé; és felvidulának az ő szemei.

28. Szóla pedig valaki a nép közül, és mondá: Atyád ünnepélyesen megesketé a népet, mondván: Átkozott az, aki csak kenyeret is eszik ma, és e miatt a nép kimerüle.

29. És mondá Jonathán: Atyám bajba vitte az országot; lássátok mennyire felvidulának szemeim, hogy ízlelék egy keveset ebből a mézből.

30. Hátha még a nép jól evett volna ma ellenségeinek, és profétát lát, amelyet talált! Vajjon nem nagyobb lett volna-e akkor a Filiszteusok veresége?!

31. És megverék azon a napon a Filiszteusokat Mikmástól Ajálonig. És a nép nagyon kimerüle.

Józs. 19,42.

32. Akkor a nép a prédának esék, és fogának juhót, ökröt és borjúkat, és megölék a földön, és megevé a nép vérestől.

3 Móz

3,1.

33. Megjelenték azért Saulnak, és mondának: Ímé a nép vétkezik az ÖrökkéValó ellen, mert vérrel elegy eszik. Ő pedig mondá: Hűtlenül cselekedtetek, gördítsetek azért most hozzám egy nagy követ.

34. Mondá továbbá Saul: Menjetek el mindenfelé a nép között, és mondjátok meg nekik, hogy mindenki a maga ökrét és mindenki a maga juhát hozza én hozzám, és itt öljétek meg és egyétek meg, és nem fogtok vétkezni JaHuWaH ellen, vérrel elegy evén. Akkor elhozta az egész nép, kézzel fogván ki-ki a maga ökrét azon éjjel, és ott megölék.

35. Saul pedig oltárt épített JaHuWaH-nak; azt az oltárt építé először JaHuWaH-nak.

36. És mondá Saul: Menjünk le ez éjjel a Filiszteusok után, és foszszuk ki őket virradatig, és senkit se hagyjunk meg közülök. Azok pedig mondának: Amint néked tetszik, úgy cselekedjél mindent. De a pap azt mondá: Járuljunk ide Elohimhez.

37. És megkérdezé Saul Elohimt: Lemenjek-e a Filiszteusok után? Izráelnek kezébe adod-e őket? De ő nem felelt néki azon a napon.

38. Mondá azért Saul: Jertek ide mindnyájan, a népnek oszlopai, hogy megtudjátok és meglássátok, kiben volt ez a bűn ma?

39. Mert él JaHuWaH, aki Izráelt oltalmazza, hogy ha fiamban, Jonathánban volna is, meg kell halnia; és az egész nép közül senki sem felele néki.

40. És mondá egész Izráelnek: Ti legyetek az egyik oldalon, én pedig és az én fiam, Jonathán legyünk a másik oldalon. És válaszola a nép Saulnak: Amint néked tetszik, úgy cselekedjél.

41. Akkor szóla Saul az ÖrökkéValónak, Izráel Elohimjének: Szolgáltass igazságot! És kiválasztaték Jonathán és Saul, a nép pedig megmeneküle.

42. És mondá Saul: Vessetek sorsot közöttem és fiam, Jonathán között. És kiválasztaték Jonathán.

43. Akkor mondá Saul Jonathánnak: Mondd meg nekem, mit cselekedtél? Jonathán pedig elbeszélte néki, és mondá: A pálcza végével, amely kezembe vala, ízlelék egy keveset a mézből; itt vagyok, haljak meg!

44. És Saul mondá: Úgy cselekedjék JaHuWaH most és ezután is, hogy meg kell halnod Jonathán.

45. A nép azonban mondá Saulnak: Jonathán haljon-e meg, aki ezt a nagy szabadulást szerezte Izráelben? Távol legyen! Él JaHuWaH, hogy egyetlen hajszála sem

esik le fejről a földre, mert Elohimnek segedelmével cselekedte ezt ma. Megváltá azért a nép Jonathánt, és nem hala meg.

46. Akkor Saul megté a Filiszteusok üldözéséből; a Filiszteusok pedig az ő helyökre haza menének.

47. Miután tehát Saul átvette a királyságot Izráel felett, hadakozék minden ellenségivel mindenfelé: Moáb ellen és Ammon fiai ellen és Edom ellen és a Czobeusok királyai ellen és a Filiszteusok ellen; és mindenütt, ahol megfordula, keményen cselekedék.

48. És sereget gyűjtván, megverte Amáleket, és megszabadítá Izráelt fosztogatóinak kezéből.

49. Valának pedig Saul fiai: Jonathán, Jisvi és Málkisua; és két leányának neve: az idősebbiknek Méráb, és a kisebbiknek neve Mikál.

50. És Saul feleségét Akhinóámnak hívták, aki Akhimaás leánya volt. Seregének vezetőjét pedig Abnernek hívták, aki Saul nagybátyjának, Nérnek volt a fia;

51. Mert Kis, a Saul atyja és Nér, az Abner atyja, Abiel fiai valának.

52. A Filiszteusok elleni háború pedig igen heves volt Saulnak egész életében; azért, ahol csak látott Saul egy-egy erős vagy egy-egy bátor férfit, azt magához fogadta.

15 És mondá Sámuel Saulnak: Engem küldött el az *ÖrökkéValó*, hogy királylyá kenjelek fel téged az ő népe, az Izráel felett; most azért figyelj az *ÖrökkéValó* beszédének szavára.

2. Így szól a Seregek JaHuWaH-ja: Megemlékeztem arról, amit cselekedett Amálek Izráellel, hogy útját állta néki, amikor feljöve Egyiptomból.

2 Móz. 17,8., 2 Móz. 17,11.

3. Most azért menj el és verd meg Amáleket, és pusztítsátok el mindenét; és ne kedvezz néki, hanem öld meg mind a férfit, mind az asszonyt; mind a gyermeket, mind a csecsemőt; mind az ökröt, mind a juhot; mind a tevét, mind a szamarat.

4. És összehívá Saul a népet, és megszámlálá őket Thélaimban, kétszázezer gyalogost, és Júdából tízezer embert.

Józs. 15,24.

5. És elméne Saul Amálek városáig, és megütközék ott egy völgyben.

6. És mondá Saul a Kéneusnak: Menjetek távozzatok el, menjetek ki az Amálekiták közül, hogy velök együtt téged is el ne veszesselek, mert te irgalmasságot cselekedtél Izráel minden fiaival, amikor Egyiptomból feljövénék. És eltávozék Kéneus az Amálekiták közül.

4 Móz. 24,20., 4 Móz. 24,21.

7. Saul pedig megveré Amáleket Havilától fogva egészen addig, amerre Súrba mennek, amely Egyiptom átellenében van.

1 Móz. 16,7.

8. És Agágot, az Amálekiták királyát elfogta élve, a népet pedig mind kardélre hányatá.

9. Saul és a nép azonban megkímélte Agágot és a juhoknak, barmoknak és másodszülötteknek javát; a

bárányokat és mindazt, ami jó vala, nem akarták azokat elpusztítani, hanem ami megvetett és értéktelen dolog volt, mindazt elpusztíták.

10. Akkor szóla JaHuWaH Sámuelnek, mondván:

11. Megbántam, hogy Sault királylyá tettem, mert eltávozott tőlem, és beszédeimet nem tartotta meg. Sámuel pedig felháborodék és kiálta az *ÖrökkéValó*hoz egész éjszaka.

12. És korán felkele Sámuel, hogy találkozzék Saullal reggel; és hírül adák Sámuelnek, ezt mondván: Saul Kármelbe ment, és ímé emlékoszlopot állított magának; azután megfordula, és tovább ment és lement Gilgálba,

13. És amint Sámuel Saulhoz érkezék, mondá néki Saul: Áldott vagy te JaHuWaH-tól! Én végrehajtam JaHuWaH parancsolatját.

14. Sámuel azonban mondá: Micsoda az a juhbégetés, amely füleimbe hat és az az ökröbögés, amelyet hallok?

15. És mondá Saul: Az Amálekitáktól hozták azokat, mert a nép megkímélte a juhoknak és ökröknek javát, hogy megáldozza JaHuWaH-nak, a te Elohimednek; a többit pedig elpusztítottuk.

16. Akkor mondá Sámuel Saulnak: Engedd meg, hogy megmondjam néked, amit az *ÖrökkéValó* mondott nékem ez éjjel. Ő pedig mondá néki: Beszélj.

17. Mondá azért Sámuel: Nemde kicsiny valál te a magad szemei előtt is, mindazáltal Izráel törzseinek fejévé lettél, és JaHuWaH királylyá kent fel téged Izráel felett?!

18. És elkülde JaHuWaH téged az úton, és azt mondá: Menj el, és pusztítsd el az Amálekitákat, akik vétkezének; és hadakozzál ellenök, míg megsemmisíted őket.

19. Miért nem hallgattál az *ÖrökkéValó* szavára, és miért estél néki a prédának, és cselekedted azt, ami bűnös JaHuWaH szemei előtt?

20. És felele Saul Sámuelnek: Én bizonyára hallgattam JaHuWaH szavára, és azon az úton jártam, amelyre engem JaHuWaH elküldött; és elhoztam Agágot, az Amálekiták királyát, és az Amálekitákat elpusztítottam.

21. A nép azonban elvette a prédából a megsemmisítésre rendelt juhoknak és ökröknek javát, hogy megáldozza az *ÖrökkéValónak*, a te Elohimednek Gilgálban.

22. Sámuel pedig mondá: Vajjon kedvesebb-é JaHuWaH előtt az égő- és véres áldozat, mint JaHuWaH szava iránt való engedelmesség? Ímé, jobb az engedelmesség a véres áldozatnál és a szófogadás a kosok kövérénél!

23. Mert, mint a varázslásnak bűne, olyan az engedetlenség; és bálványozás és bálványimádás az ellenszegülés. Mivel te megvetted JaHuWaH-nak beszédét, ő is megvetett téged, hogy ne légy király.

24. Akkor mondá Saul Sámuelnek: Vétkeztem, mert megszegtem az *ÖrökkéValó* szavát és a Te beszédedet; de mivel féltem a néptől, azért hallgattam szavokra.

25. Most azért bocsásd meg az én vétkemet, és térj vissza velem, hogy könyörögjek JaHuWaH-nak.

26. Sámuel pedig mondá Saulnak: Nem térek vissza veled, mert megvetetted az *ÖrökkéValó* beszédét, és az *Ezékkiel prófétá könyvet*ének nagyságát, mert megvetettem őt. Mert JaHuWaH nem azt nézi, amit az ember; mert az ember azt nézi, ami szeme előtt van, de JaHuWaH azt nézi, ami a szívben van.
27. És amikor megfordula Sámuel, hogy elmenjen, megragadta felső ruhájának szárnyát, és leszakada.
28. Akkor mondá néki Sámuel: elszakítá tőled JaHuWaH a mai napon Izráelnek királyságát, és adta azt felebarátodnak, aki jobb náladnál.
29. Izráelnek erőssége pedig nem hazudik, és semmit meg nem bán, mert nem ember Ő, hogy valamit megbánjon.
30. És ő mondá: Vétkeztem, mindazáltal becsülj meg engem népemnek vénei előtt és Izráel előtt, és velem térj vissza, hogy könyörögjek JaHuWaH-nak, a te Elohimednek.
31. Visszatére azért Sámuel Saullal, és könyörgött Saul az *ÖrökkéValó*hoz.
32. Sámuel pedig mondá: Hozzátok ide előmbe Agágot, Amálek királyát. És elméne Agág kényesen ő hozzá, és mondá Agág: Bizonyára eltávozik a halál keserősége.
33. És mondá Sámuel: Amiként a te kardod asszonyokat tett gyermektelenné, úgy legyen gyermektelenné minden asszonyok felett a te anyád! És darabokra vagdalá Sámuel Agágot JaHuWaH előtt Gilgálban.
34. Ezután Sámuel elment Rámába, Saul pedig felment az ő házához Gibeába, Saul városába.
35. És Sámuel nem látogató meg többé Sault egész halálának idejéig; de bánkódék Sámuel Saul miatt. Az *ÖrökkéValó* pedig megbánta, hogy királylyá tette Sault Izráel felett.
- 16** És mondá JaHuWaH Sámuelnek: Ugyan meddig bánkódol még Saul miatt, holott én megvettem őt, hogy ne uralkodjék Izráel felett? Töltsd meg a te szarudat olajjal, és eredj el, Én elküldelek téged a Bethlehemben lakó Isaihoz, mert fiai közül választottam magamnak királyt.
2. Sámuel pedig mondá: Hogyan menjek el!? Ha meghallja Saul, megöl engemet. És mondá JaHuWaH: Vigy magaddal egy üszőt, és azt mondjad: Azért jöttem, hogy JaHuWaH-nak áldozzam.
3. És hívd meg Isait az áldozatra, és én tudtadra adom, hogy mit cselekedjél, és kend fel számomra azt, akit mondándok néked.
4. És Sámuel megcselekedé, amit JaHuWaH mondott néki, és elment Bethlehembe. A város vénei pedig megijedének, és eleibe menvén, mondának: Békességes-e a te jöveteled?
5. Ő pedig felele: Békességes; azért jöttem, hogy áldozzam az *ÖrökkéValó*nak. Szenteljétek meg azért magatokat, és jertek el velem az áldozatra. Isait és az ő fiait pedig megszentelé, és elhívá őket az áldozatra.
6. Amikor pedig bemenének, meglátta Eliábot, és gondolá: Bizony JaHuWaH előtt van az ő felkentje!
7. JaHuWaH azonban mondá Sámuelnek: Ne nézd az ő külsőjét, és könyvetének nagyságát, mert megvettem őt. Mert JaHuWaH nem azt nézi, amit az ember; mert az ember azt nézi, ami szeme előtt van, de JaHuWaH azt nézi, ami a szívben van.
- Jer. 17,10., Jer. 20,12.
8. Szólítá azért Isai Abinádábot, és elvezeté őt Sámuel előtt; ő pedig mondá: Ez sem az, akit JaHuWaH választá.
9. Elvezeté azután előtte Isai Sammát; ő pedig mondá: Ez sem az, akit JaHuWaH választá.
10. És így elvezeté Isai Sámuel előtt mind a hét fiát; Sámuel pedig mondá Isainak: Nem ezek közül választott JaHuWaH.
11. Akkor mondá Sámuel Isainak: Mind itt vannak-e már az ifjak? Ő pedig felele: Hátra van még a kisebbik, és ímé ő a juhokat őrzi. És mondá Sámuel Isainak: Küldj el, és hozasd ide őt, mert addig nem fogunk leülni, míg ő ide nem jön.
12. Elkülde azért, és elhozatá őt. (Ő pedig piros vala, szép szemű és kedves tekintetű.) És mondá az *ÖrökkéValó*: Kelj fel és kend fel, mert ő az.
13. Vevé azért Sámuel, az olajos szarut, és felkené őt testvérei között. És attól a naptól fogva JaHuWaH Szellemé Dávidra szálla, és azután is. Felkele azután Sámuel és elméne Rámába.
14. És JaHuWaH Szellemé eltávozik Saultól, és Gonosz szellem kezdé gyötörni őt, mely JaHuWaH-tól küldetett.
15. És mondának Saul szolgálai néki: Ímé most Elohimtől küldött Gonosz szellem gyötör téged!
16. Parancsoljon azért a mi urunk szolgálidnak, akik körülötted vannak, hogy keressenek olyan embert, aki tudja a hárfát pengetni, és amikor az *Igaz Teremtőtől* küldött Gonosz szellem read jön, pengesse kezével, hogy te megkönnyebbülj.
17. És mondá Saul az ő szolgálainak: Keressetek tehát számomra olyan embert, aki jól tud hárfázni, és hozzátok el hozzám.
18. Akkor felele egy a szolgák közül, és mondá: Ímé én láttam a Bethlehemben lakó Isainak egyik fiát, aki tud hárfázni, aki erős vitéz és hadakozó férfiú, értelmes és szép ember, és az *ÖrökkéValó* vele van.
19. Követeket küldé azért Saul Isaihoz, és mondá: Küldd hozzám a fiadat, Dávidot, aki a juhok mellett van.
20. Isai pedig vón egy szamarat, egy kenyeret, egy tömlő bort és egy kecskegödölyét, és elküldé Saulnak az ő fiától, Dávidtól.
21. Amikor pedig Dávid elméne Saulhoz és megállá előtte, az igen megszerette őt, és fegyverhordozója lón néki.
22. És elkülde Saul Isaihoz, mondván: Maradjon Dávid én nálam, mert igen megkedveltem őt.
23. És lón, hogy amikor pedig az Elohim küldte szellem Saulon vala, vette Dávid a hárfát és kezével pengeté; Saul pedig megkönnyebbüle és jobban lón, és a gonosz szellem eltávozik tőle.

17 És összegyűjték a Filiszteusok seregeiket a harcra, és összegyűlének Sokónál, amely Júdában van, és táborozának Sokó és Azéka között, Efes-Dammimnál.

Józs. 15,35., Józs. 10,10., 1 Krón. 11,13.

2. Saul és az Izráeliták pedig összegyűlének, és táborot ütének az Elah völgyében; és csatarendbe állanak a Filiszteusok ellen.

3. És a Filiszteusok a hegyen állottak innen, az Izráeliták pedig a hegyen állottak túlfelől, úgy, hogy a völgy közöttük vala.

4. És kijöve a Filiszteusok táborából egy bajnok férfiú, akit Góliátnak hívtak, Gáth városából való, akinek magassága hat sing és egy arasza vala.

5. Fején rézsisak vala és pikkelyes páncélba volt öltözve; a páncél súlya pedig ötezer rézsiklusnyi vala.

6. Lábán réz lábpáncél és vállain rézpaizs volt.

7. És dárdájának nyele olyan volt, mint a takácsok zugolyfája, dárdájának hegye pedig hatszáz siklusnyi vasból volt; és előtte megy vala, aki a paizst hordozza vala.

8. És megállván, kiálta Izráel csatarendjeinek, és mondá nekik: Miért jöttetek ki, hogy harcra készüljétek? Avagy nem Filiszteus vagyok-e én és ti Saul szolgálói? Válaszatzatok azért magatok közül egy embert, és jöjjön le hozzám.

9. Ha azután meg bír velem vívni és engem legyőz: akkor mi a ti szolgálátok leszünk; ha pedig én győzöm le őt és megölöm: akkor ti legyetek a mi szolgálóink, hogy szolgáljatok nekünk.

10. Mondá továbbá a Filiszteus: Én gyalázattal illetém a mai napon Izráel seregét, állítsatok azért ki ellenem egy embert, hogy megvívjunk egymással.

11. Amikor pedig meghallotta Saul és az egész Izráel a Filiszteusnak ezt a beszédét, megrettenének és igen félnek vala.

12. És Dávid, Júda városából, Bethlehemből való amaz Efratita embernek volt a fia, akit Isainak hívtak, akinek nyolcz fia volt, és e férfiú a Saul idejében vén ember vala, emberek közt korban előhaladt.

13. És Isainak három idősebbik fia Saullal elment a háborúba. Az ő három fiának pedig, akik a háborúba menének, ezek valának neveik: az idősebbik Eliáb, a második Abinádáb és a harmadik Samma.

14. És Dávid volt a legkisebbik. Amikor pedig a három idősebb elment Saul után:

15. Dávid elméne és visszatére Saultól, hogy atyjának juhait őrizze Bethlehemben.

16. A Filiszteus pedig előjön vala reggel és estve, és kiáll vala negyven napon át.

17. És mondá Isai az ő fiának, Dávidnak: Vedd testvéreid számára ezt az efa pergelt búzát és ezt a tíz kenyeret, és sietve vidd el a táborba testvéreidhez.

18. Ezt a tíz sajtot pedig vidd el az ezredesnek, és látogasd meg testvéreidet, hogy jól vannak-e, és hozz tőlük jelt.

Ezékiel próféta könyve
19. Saul pedig azokkal együtt és az egész Izráel az Elah völgyében állanak, hogy harcolnának a Filiszteusok ellen.

20. Felkele azért Dávid korán reggel, és a nyáját egy pásztorra bízván, felvette a terhet és elment, amint meghagyta néki Isai; és eljutott a tábor kerítéséhez; a sereg pedig, amely kivonult csatarendben, hadi zajt támasztott.

21. És csatarendbe állanak Izráel és a Filiszteusok, csatarend csatarend ellen.

22. Akkor Dávid rábízta aholmit arra, aki a hadi szerszámokat őrzi, és elfuta a harczytérre és odaérve, kérdezősködék testvéreinek állapota felől.

23. És míg ő beszélt velök, ímé a bajnok férfi, a Góliáth nevű Filiszteus, aki Gáthból való volt, előjőve a Filiszteusok csatarendei közül, és most is hasonlóképen beszél vala; és meghallá ezt Dávid.

24. Az Izráeliták pedig, amikor látták azt a férfit, mindnyájan elfutának előle, és igen félnek vala.

25. És mondának az Izráeliták: Láttátok-e azt a férfit, aki feljőve? Mert azért jött ki, hogy gyalázattal illesse Izráelt. Ha valaki megölné őt, nagy gazdagsággal ajándékozná meg a király, leányát is néki adná, és atyjának házáat szabaddá tenné Izráelben.

26. És szóla Dávid azoknak az embereknek, akik ott állanak vele, mondván: Mi történik azzal, aki megöli ezt a Filiszteust, és elveszi a gyalázatot Izráelről? Mert kicsoda ez a körülmételetlen Filiszteus, hogy gyalázattal illeti az élő Elohimnek seregét?!

27. A nép pedig e beszéd szerint felele néki, mondván: Ez történik azzal az emberrel, aki megöli őt.

28. És meghallá Eliáb az ő nagyobbik testvére, hogy az emberekkel beszélé; és nagyon megharaguvék Eliáb Dávidra, és mondá: Miért jöttél ide, és kire bíztad azt a néhány juhát, amely a pusztában van? Ismerem vakmerőségedet és szívednek álnokságát, hogy csak azért jöttél ide, hogy megnézd az ütközetet!

29. Dávid pedig felele: Ugyan mit cselekedtem én most? hiszen csak szóbeszéd volt ez.

30. És elfordula tőle egy másikhoz, és ugyan úgy szóla, mint korábban, és a nép is az előbbi beszéd szerint válaszola néki.

31. És amikor meghallották azokat a szavakat, amelyeket Dávid szóla, megmondák Saulnak, ki magához hívatá őt.

32. És mondá Dávid Saulnak: Senki se csüggedjen el e miatt; elmegy a te szolgálád és megvív ezzel a Filiszteussal.

33. Saul pedig mondá Dávidnak: Nem mehetsz te e Filiszteus ellen, hogy vele megvívj, mert te gyermek vagy, ő pedig ifjúságától fogva hadakozó férfi vala.

34. És felele Dávid Saulnak: Pásztor volt a te szolgálád, atyjának juhait mellett; és ha eljött az oroszlán és a medve, és elragadott egy bárányt a nyáj közül:

35. Elmentem utána és levágtam, és kiszabadítam szájából; ha pedig ellenem támadott: megragadtam szakálánál fogva, és levágtam és megöltem őt.

36. A te szolgád mind az oroszlánt, mind a medvét megölte: Úgy lesz azért e körülmetéletlen Filiszteus is, mint azok közül egy, mert gyalázattal illeté az élő Elohimnek seregét.

37. És mondá Dávid: JaHuWaH, Aki megszabadított engem az oroszlánnak és a medvének kezéből, meg fog szabadítani engem e Filiszteusnak kezéből is. Akkor mondá Saul Dávidnak: Eredj el, és az *ÖrökkéValó* legyen veled!

38. És felöltözteté Saul Dávidot a maga harci ruhájába; rézsisakot tett a fejére, és felöltözteté őt páncélba.

39. Akkor Dávid felköté kardját, harci ruhája fölé, és jární akart, mert még nem próbálta. És mondá Dávid Saulnak: Nem bírok ezekben jární, mert még nem próbáltam; és leveté azokat Dávid magáról.

40. És kezébe vette botját, és kiválasztván magának a patakból öt síma kövecskét, eltevé azokat pásztori szerszámába, amely vele volt, tudniillik tarisznyájába, és parittyájával kezében közeledék a Filiszteushoz.

41. Akkor elindult a Filiszteus is, és Dávidhoz közeledék, az az ember pedig, aki a paizsát hordozza, előtte vala.

42. Amikor pedig oda tekinté a Filiszteus, és meglátta Dávidot, megvetette őt, mert ifjú volt és piros, egyszersmind szép tekintetű.

43. És mondá a Filiszteus Dávidnak: Eb vagyok-é én, hogy te bottal jössz reám? És szidalmazá a Filiszteus Dávidot Elohímével együtt.

44. Mondá továbbá a Filiszteus Dávidnak: Jőjj ide hozzám, hogy testedet az égi madaraknak és a mezei vadaknak adjam.

45. Dávid pedig mondá a Filiszteusnak: Te karddal, dárdával és paizsszal jössz ellenem, én pedig a Seregek JaHuWaH-jának, Izráel seregei Elohímjének nevében megyek ellened, Akit te gyalázattal illetél.

46. A mai napon kezembe ad téged JaHuWaH, és megöllek téged, és fejedet levágom rólad. A Filiszteusok seregének tetemét pedig az égi madaraknak és a mezei vadaknak fogom adni a mai napon, hogy tudja meg az egész föld, hogy van Izráelnek *Igaz Teremtője*.

47. És tudja meg ez az egész sokaság, hogy nem kard által és nem dárda által tart meg JaHuWaH, mert JaHuWaH-é a had, és ő titeket kezünkbe fog adni.

48. És amikor a Filiszteus felkészült, és elindult, és Dávid felé közeledék: Dávid is sietett és futott a viadalra a Filiszteus elé.

49. És Dávid benyúlt kezével a tarisznyába és kivett onnan egy követ, és elhajítván, homlokán találta a Filiszteust, úgy, hogy a kő homlokába mélyede, és arcczal a földre esék.

50. Így Dávid erősebb volt a Filiszteusnál, parittyával és kővel. És levágta a Filiszteust és megölte őt, pedig kard nem is vala a Dávid kezében.

Ezékiel próféták könyve
51. És oda futott Dávid, és reá állott a Filiszteusra, és kirántotta hüvelyéből, és megöle őt, és fejét azzal levágta. A Filiszteusok pedig amint meglátták, hogy az ő hősük meghalt, megfutamodának.

52. És felkelének Izráel és Júda férfiai és felkiáltának, és üldözék a Filiszteusokat egészen Gáthig és Ekron kapujáig. És hullának a Filiszteusok sebesültjei és a Saraim felé vezető úton Gáthig és Ekronig.

53. Visszatérének azután Izráel fiai a Filiszteusok üldözéséből, és feldúlták azoknak táborát.

54. Dávid pedig felvevé a Filiszteusnak fejét, és elvitte Jeruzsálembe, fegyvereit pedig a maga sátorába rakta le.

55. Saul pedig Amikor látta, hogy Dávid kiment a Filiszteus elé, mondá Abnernek, a sereg fővezérének: Abner! ki fia e gyermek? És felele Abner: Él a te lelked oh, király, hogy nem tudom!

56. És mondá a király: Kérdezd meg tehát, hogy ki fia ez az ifjú?

57. És amint visszajött Dávid, miután megölte a Filiszteust, megfogá őt Abner, és Saulhoz vitte; és a Filiszteusnak feje kezében vala.

58. És mondá néki Saul: Ki fia vagy te, oh, gyermek? Dávid pedig felele: A te szolgádnak, a Bethlehemből való Isainak a fia vagyok.

18 Minekutána pedig elvégezte a Saullal való beszélgetést, a Jonathán lelke egybeforrt a Dávid lelkével, és Jonathán úgy szerette őt, mint a saját lelkét.

2. És Saul magához vevé őt azon a napon, és nem engedé, hogy visszatérjen az atyja házához.

3. És szövetséget kötének Jonathán és Dávid egymással, mivel úgy szerette őt, mint a saját lelkét.

4. És Jonathán leveté felső ruháját, amely rajta volt, és Dávidnak adta, sőt hadi öltözetét is, saját kardját, kezívét és övét.

5. És elméne Dávid mindenüvé, ahová Saul küldé, és magát eszesen viseli vala. És Saul a harcosok fölé tevé őt, és kedves lön az egész nép előtt, és a Saul szolgálai előtt is.

6. És amint hazafelé jövének, amikor Dávid visszatért, miután a Filiszteusokat leverte, kimentek az asszonyok Saul király elé Izráelnek minden városaiból, hogy énekeljenek és körben tánczoljanak, dobokkal, vígassággal és tomborákkal.

7. És énekelni kezének az asszonyok, akik vígadozának és mondanak: Megverte Saul az ő ezerét és Dávid is az ő tízezerét.

8. Saul pedig igen megharaguvék, és gonosznak tetszék az ő szemei előtt ez a beszéd, és mondá: Dávidnak tízezeret tulajdonítanak és nékem tulajdonítják az ezeret, így hát már csak a királyság hiányzik néki.

9. Saul azért attól a naptól kezdve rossz szemmel néz vala Dávidra, sőt azután is.

10. Másnap pedig megszállta Saul Elohimtől küldött gonosz szellem, és prófétálni kezdte a maga házában; Dávid pedig hárfázott kezével, amint naponként szokta, és a dárda Saul kezében vala.

11. És elhajtá Saul a dárdát, azt gondolván: Dávidot a falhoz szegezem; de Dávid két ízben is félrehajolt előle.

12. És félni kezdte Saul Dávidtól, mert JaHuWaH vele volt, Saultól pedig eltávozték.

13. És Saul elbocsátá őt magától és ezredesévé tevő; és kimegy vala és bejő vala a nép előtt.

14. És Dávid minden útjában magát eszesen viseli vala, mert JaHuWaH vele volt.

15. Amikor pedig látta Saul, hogy ő igen eszesen viseli magát, félni kezdte tőle.

16. De az egész Izráel és Júda szereté Dávidot, mert ő előttük méne ki és jöve be.

17. És mondá Saul Dávidnak; Ímé idősebbik leányomat, Mérábot néked adom feleségül, csak légy az én vitéz fiam, és harczold JaHuWaH-nak harczait; mert azt gondolá Saul: Ne az én kezem által vesszen el, hanem a Filiszteusok keze által.

18. Dávid pedig mondá Saulnak: Kicsoda vagyok én, és micsoda az én életem, és atyámnak családja Izráelben, hogy a királynak veje legyek?

19. De történt abban az időben, amikor Mérábot, a Saul leányát Dávidnak kellett volna adni, hogy a Meholáthból való Hadrielnek adták őt feleségül. *Bir 7,22*

20. Mikál, a Saul leánya azonban megszereté Dávidot, és amikor ezt megmondák Saulnak, tetszik néki a dolog.

21. És mondá Saul: Néki adom őt, hogy ő legyen veszedelmére és a Filiszteusok keze legyen ellene. Mondá azért Saul Dávidnak másodízben: Légy tehát most az én vőm.

22. És megparancsolá Saul az ő szolgálóinak: Beszéljetek Dáviddal titokban, mondván: Ímé a király jóindulattal van irántad, és szolgálói is mind szeretnek téged, légy azért veje a királynak.

23. És elmondák a szolgálók Dávid előtt e beszédeket. Dávid pedig mondá: Olyan kicsiny dolog előttetek, hogy a király vejévé legyen valaki, holott én szegény és megvetett ember vagyok?

24. És megmondák Saulnak az ő szolgálói, mondván: Ezt meg ezt mondta Dávid.

25. Saul pedig mondá: Mondjátok meg Dávidnak: Nem kíván a király más jegyajándékot, hanem csak száz Filiszteus előbőrét, hogy bosszút állj a király ellenségein; mert Saul a Filiszteusok keze által akará Dávidot elpusztítani.

26. Megmondák azért az ő szolgálói Dávidnak e beszédeket; és tetszék ez a dolog Dávidnak, hogy a király veje legyen. A kitűzött napok még el sem telének,

27. amikor Dávid felkelt, és elment embereivel együtt, és levágott a Filiszteusok közül kétszáz férfit; és elhozá Dávid előbőreiket, és mind beadta azokat a királynak, hogy a királynak veje lehessen. És néki adá Saul az ő leányát, Mikált, feleségül.

28. Amikor pedig Saul látta és megtudta, hogy megszállta Saul Elohimtől küldött gonosz szellem, és prófétálni kezdte a maga házában, és Mikál, a Saul leánya szereti őt:

29. Akkor Saul még inkább félni kezdte Dávidtól. És Saul ellensége lőn Dávidnak teljes életében.

30. A Filiszteusok vezérei pedig gyakran betörnek vala, de valahányszor betörének, Dávid Saul minden szolgálójánál eszesebben viselé magát; azért felette híressé lőn az Ő neve.

19 És szóla Saul fiának, Jonathánnak, és a többi szolgálóinak, hogy öljék meg Dávidot; de Jonathán, a Saul fia nagyon szereté őt.

2. Megmondá azért Jonathán Dávidnak, mondván: Az én atyám, Saul azon van, hogy téged megöljön, azért vigyázz magadra reggel; titkos helyen tartózkodjál és rejtse el magad.

3. Én pedig kimegyek, és atyám mellett megállok a mezőn, ahol te leszesz, és beszélni fogok atyámmal felőled, és meglátom, mint lesz, és tudtadra adom néked.

4. És Jonathán kedvezően nyilatkozék Dávid felől az ő atyja, Saul előtt és mondá néki: Ne vétkezzék a király Dávid ellen, az ő szolgálója ellen, mert ő nem vétett néked, sőt szolgálata felette hasznos volt néked.

5. Mert ő kockára tette életét és megverte a Filiszteust, és JaHuWaH nagy szabadulást szerze az egész Izráelnek. Te láttad azt és örültél rajta; miért vétkeznél azért az ártatlan vér ellen, megölvén Dávidot ok nélkül.

6. És hallgatott Saul Jonathán szavára, és megesküvék Saul: Él az *ÖrökkéValó*, hogy nem fog megöletni!

7. Akkor szólítá Jonathán Dávidot, és megmondá néki Jonathán mind e beszédeket; és Saulhoz vezeté Jonathán Dávidot, aki ismét olyan lőn előtte, mint annakelőtte.

8. A háború pedig ismét megkezdődék, és Dávid kivonula, és harczola a Filiszteusok ellen, és nagy vereséget okozott nekik, és azok elfutának előle.

9. Elohimtől küldött gonosz szellem azonban megszállta Saul, amikor házában ült és dárdája kezében vala; Dávid pedig pengeté a hárfát kezével.

10. Akkor Saul a dárdával Dávidot a falhoz akará szegezni, de félrehajolt Saul elől, és a dárda a falba verődött. Dávid pedig elszalada, és elmenekült azon éjjel.

11. És követeket küldé Saul a Dávid házához, hogy reá lessenek és reggel megöljék őt. De tudtára adá Dávidnak Mikál, az ő felesége, mondván: Ha meg nem mented életedet ez éjjel, holnap megölnék.

12. És elbocsátá Mikál Dávidot az ablakon; ő pedig elment és elszalada, és megmenté magát.

13. És vevé Mikál a theráfort (*házbálványt*) és az ágyba fekteté azt, és feje alá kecskeszörből készült párnát tett, és betakará lepedővel.

14. Amikor pedig Saul elküldé a követeket, hogy Dávidot megfoghák, azt mondá: Dávid beteg.

15. És Saul elküldé ismét a követeket, hogy megnézzék Dávidot, mondván: Ágyastól is hozzátok őt előmbe, hogy megöljem őt.

16. És amikor a követek oda menének: ímé, a theráf volt az ágyban, és feje alatt a kecskeszörből készült párna volt.

17. Akkor mondá Saul Mikálnak: Mi dolog, hogy engem úgy megcsaltál? - elbocsátád az én ellenségemet, és ő elmenekült. És felele Mikál Saulnak: Ő mondá nekem, bocsáss el engem, vagy megöllek téged.

18. Dávid pedig elfutván, megszabadula; és elment Sámuelhez Rámába, és elbeszélte néki mindazt, amit Saul vele cselekedett. Elméne ezután ő és Sámuel, és Nájóthban tartózkodának.

19. És tudtára adák Saulnak, mondván: Ímé Dávid Nájóthban van, Rámában.

20. Követeket küldé azért Saul, hogy Dávidot fogják meg. Amint azonban meglátták a prófétáknak seregét, akik prófétáának, és Sámuelet, aki ott állott, mint az ő előjárójuk; akkor Elohimnek Szellemé Saul követekre szállott, és azok is prófétáának.

21. Amikor pedig megmondták Saulnak, más követeket küldé, és azok is prófétáának. Akkor harmadízben is követeket küldé Saul, de azok is prófétáának.

22. Elméne azért ő maga is Rámába. És amint a nagy kúthoz érkezék, amely Székuban van, megkérdezé, mondván: Hol van Sámuel és Dávid? És felelének: Ímé Nájóthban, Rámában.

23. És elméne oda Nájóthba, Rámában. És Elohimnek Szellemé szálla ő reá is, és folytonosan prófétála, amíg eljutott Nájóthba, Rámában.

24. És leveté ő is ruháit, és prófétála, ő is Sámuel előtt és ott fekvék meztelenül azon az egész napon és egész éjszakán. Azért mondják: Avagy Saul is a próféták közt van-é?

20 Elfuta azért Dávid Nájóthból, amely Rámában van, és elméne és mondá Jonathánnak: Mit cselekedtem? Mi vétkem van és mi bűnöm atyád előtt, hogy életemre tör?

2. Ő pedig mondá néki: Távols legyen! Te nem fogsz meghalni. Ímé az én atyám nem cselekszik sem nagy, sem kicsiny dolgot, hogy nekem meg ne mondáná. Miért titkolná el azért atyám előlem ezt a dolgot? Nem úgy van!

3. Mindazáltal Dávid még megesküvék, és mondá: Bizonyára tudja a te atyád, hogy te kedvelsz engem, azért azt gondolá: Ne tudja ezt Jonathán, hogy valamikép meg ne szomorodjék. De bizonyára él JaHuWaH és él a te lelked, hogy alig egy lépés van köztem és a halál között.

4. És felele Jonathán Dávidnak: Amit lelked kíván, megteszem érted.

5. És mondá Dávid Jonathánnak: Ímé holnap újhald lesz, amikor a királylyal kellene leülnöm, hogy egyem, de te bocsáss el engem, hogy elrejtőzzem a mezőn a harmadik nap estvéjéig. *4 Móz. 10,10., 4 Móz. 28,11., 4 Móz. 28,15.*

6. Ha kérdezősködnék atyád utánam, ezt mondjad: Sürgősen kéredzett Dávid tőlem, hogy elmehessen

Bethlehembe, az ő városába, mert ott az egész Izráel prófétáknak szentdönként való áldozatja van most.

7. Ha azt fogja mondani: Jól van, úgy békessége van a te szolgádnak; ha pedig nagyon megharagudnék, úgy tudd meg, hogy a gonosz tette elhatározta magát.

8. Cselekedjél azért irgalmasságot a te szolgáloddal, mert JaHuWaH előtt szövetséget kötöttél én velem, a te szolgáloddal. Ha azonban gonoszság van bennem, ölj meg te; miért vinnél atyáddhoz engemet?

9. Jonathán pedig felelé: Távols legyen az tőled! Ha bizonyosan megtudom, hogy atyám elhatározta magát arra, hogy a gonosz tettet rajtad végrehajtsa, avagy nem mondánám-é meg azt neked?

10. És mondá Dávid Jonathánnak: Kicsoda adja nekem tudtomra, hogy amit atyád felelni fog neked, szigorú-é?

11. És mondá Jonathán Dávidnak: Jer, menjünk ki a mezőre; és kimenének mindketten a mezőre.

12. Akkor mondá Jonathán Dávidnak: JaHuWaH az Izráelnek Elohimje; ha kipuhatolhatom atyámtól holnap ilyenkor vagy holnapután, hogy ímé Dávid iránt jó akarattal van, tehát nem küldök-é ki akkor hozzád és jelentem-é meg neked?

13. Úgy cselekedjék JaHuWaH Jonathánnal most és azután is, ha atyámnak az tetszenék, hogy gonosszal illessen téged: hogy tudtodra adom neked, és elküldelek téged, hogy békében elmehess. És JaHuWaH legyen veled, mint volt az én atyámmal!

14. És ne csak amíg én élek, és ne csak magammal cselekedjél JaHuWaH irgalmassága szerint, hogy meg ne haljak;

15. Hanem meg ne vond irgalmasságodat az én házamtól soha, még akkor se, hogyha JaHuWaH kiirtja Dávid ellenségeit, mindegyiket a földnek színéről!

16. Így szerze szövetséget Jonathán a Dávid házával; mondván: vegyen számot az *ÖrökkéValó* a Dávid ellenségeitől.

17. És Jonathán még egyszer megesküté Dávidot, iránta való szeretetéből; mert úgy szerette őt, mint a saját lelkét.

18. Mondá pedig néki Jonathán: Holnap újhald lesz, és kérdezősködni fognak utánad, mert helyed üres leend.

19. A harmadik napon pedig jöjj alá gyorsan, és eredj arra a helyre, ahol elrejtőzél amaz esemény napján, és maradj ott az útmutató kő mellett. *1 Sám 19,2, 1 Sám 19,7*

20. És én három nyilat lövök oldalához, mintha magamtól célba lőnék.

21. És ímé utánuk küldöm a gyermeket: Eredj, keresd meg a nyilatkat. Ha azt mondom a gyermeknek: Ímé mögöttes vannak emerre: hozd el azokat és jöjj elő, mert békességed van neked, és nincs baj, él JaHuWaH!

22. Ha pedig azt mondom a gyermeknek: Ímé előttes vannak a nyilak amarra: akkor menj el, mert elküldött téged JaHuWaH.

23. És erre a dologra nézve, amelyet megbeszéltünk egymás közt, ímé az *ÖrökkéValó* legyen bizonyosság közöttünk és közötted mind örökké!

24. Elrejtőzék azért Dávid a mezőn. És amikor az újhoid eljött, leült a király az ebédhez, hogy egyék.

25. És amikor leült a király a maga székébe, most is úgy, mint máskor, a fal mellett levő székbe: Jonathán felkele, és Abner ült Saul mellé; a Dávid helye pedig üres vala.

26. És Saul semmit sem szólt azon a napon, mert azt gondolta: Valami történt vele; nem tiszta, bizonyosan nem tiszta.

27. És lőn az újhoid után következő napon, a második napon, amikor ismét üres volt a Dávid helye, mondá Saul az ő fiának, Jonathánnak: Isainak fia miért nem jött el az ebédre sem tegnap, sem ma?

28. Jonathán pedig felele Saulnak: Elkéredzék tőlem Dávid Bethlehembe;

29. És mondá: Ugyan bocsáss el engem, mert nemzetségünknek áldozata van most a városban, és ezt parancsolta nékem bátyám; azért, ha kedvelsz engem, kérlek, hadd menjek el, hogy megnézzem testvéreimet. Ezért nem jött el a király asztalához.

30. Akkor felgerjede Saulnak haragja Jonathán ellen és mondá neki: Te elfajult, engedetlen gyermek! Jól tudom, hogy kiválasztottad az Isainak fiát a magad gyalázatára és anyád szemérmének gyalázatára!

31. Mert mindaddig, míg Isainak fia él a földön, nem állhatsz fenn sem te, sem a te királyságod; most azért küldj érte, és hozasd ide őt hozzám, mert ő a halál fia.

32. Jonathán pedig felele Saulnak, az ő atyjának, és mondá neki: Miért kell meghalnia, mit vétett?

33. Akkor Saul utána dobta dárdáját, hogy általüsse őt. És megérté Jonathán, hogy atyja elvégezé, hogy megölje Dávidot.

34. És felkele Jonathán az asztaltól nagy haraggal, és semmit sem evék az újhoidnak második napján, mert bánkódott Dávid miatt, mivel atyja gyalázattal illette őt.

35. És reggel kiméne Jonathán a mezőre a Dáviddal együtt meghatározott időben, és egy kis gyermek volt vele.

36. És mondá a gyermeknek: Eredj, keresd meg a nyilakat, amelyeket ellövök. És amikor a gyermek elfutott, ellövő a nyilat úgy, hogy rajta túl méne.

37. És amikor a gyermek arra a helyre érkezék, ahol a nyíl vala, amelyet Jonathán ellőtt, a gyermek után kiálta Jonathán, és mondá: Avagy nem tovább van-e a nyíl előtted?

38. És kiálta Jonathán a gyermek után: Gyorsan siess, meg ne állj! És a gyermek, aki Jonathánnal vala, felszedé a nyilat és urához ment.

39. A gyermek pedig semmit sem értett, hanem csak Jonathán és Dávid értették a dolgot.

40. Átadá azután Jonathán fegyverét a gyermeknek, aki vele volt, és mondá neki: Eredj el, vidd be a városba.

41. Amikor pedig elment a gyermek, felkele Dávid a kő déli oldala mellől és arczczal a földre borula, és háromszor meghajtotta magát; és megcsókolták egymást, és együtt sírtak, mígnem Dávid hangosan zokogott.

42. Akkor mondá Jonathán Dávidnak: Eredj el és megcsókoldj engem, hogy megesküdtünk mind a ketten az *ÖrökkéValó* nevére, mondván: az *ÖrökkéValó* legyen köztem és közted, az én magom között és a te magod között örökre.

43. Felkele ezután és elméne. Jonathán pedig bement a városba.

21 És Dávid elméne Nóbba Akhimélek paphoz.

Akhimélek pedig megrettenve ment Dávid elé és mondá neki: Mi dolog, hogy csak egyedül vagy, és senki sincs veled?

2. És mondá Dávid Akhimélek papnak: A király bízott reám valamit, és mondá nékem: Senki se tudja meg azt a dolgot, amiért elküldélek téged, és a mit parancsoltam néked: azért a szolgákat elküldém erre és erre a helyre.

3. Most azért, mi van kezelnél? Adj öt kenyeret nékem, vagy egyebet, ami van.

4. És felele a pap Dávidnak, és mondá: nincs közönséges kenyér kezelnél, hanem csak szentelt kenyér van, ha ugyan a szolgák tisztán tartották magokat, legalább az asszonytól.

3 Móz. 24,9., 3 Móz. 15,18.

5. Dávid pedig felele a papnak, és mondá neki: Bizonyára el volt tiltva mi tőlünk az asszony mind tegnap, mind azelőtt, amikor elindulék, és a szolgák holmija is tiszta vala (jöllehet az út közönséges): azért bizonyára megtartatik ma szentnek az edényekben.

6. Adott azért a pap neki szentelt kenyeret, mert nem volt ott más kenyér, hanem csak szent kenyér, amelyeket elvettek az *ÖrökkéValó* színe előtt, hogy meleg kenyeret tegyenek ahelyett azon a napon, amelyen az előbbi elvevék.

3 Móz. 24,5., 3 Móz. 24,9.

7. Vala pedig ott azon a napon Saul szolgálai közül egy ember, ott tartózkodva JaHuWaH előtt, akit Doégnak hívtak, aki Edomita volt, Saul pásztorainak számadója.

3 Móz. 13,4., 3 Móz. 13,11.

8. És mondá Dávid Akhiméleknek: Nincsen-e kezelnél egy dárda vagy valami fegyver? mert sem kardomat, sem fegyverzetemet nem hoztam magammal, mivel a király dolga sürgős vala.

9. És mondá a pap: A Filiszteus Góliáthnak a kardja, akit te megöltél az Elah völgyében, ímhol van posztóba betakarva az eföd mögött; ha azt el akarod vinni, vidd el, mert azonkívül más nincsen itt. És mondá Dávid: Nincs ahhoz hasonló, add ide azt nékem.

10. És felkele Dávid, és elfutott azon a napon Saul elől, és elment Ákhishoz, Gáthnak királyához.

11. És mondanak Ákhis szolgálai neki: Vajjon nem ez-e Dávid, annak az országnak királya? Vajjon nem erről énekelték-e a körtánczban, mondván: Saul megverte az ő ezerét, Dávid is az ő tízezerét?

1 Sám. 18,7.

12. És amikor eszébe vevé Dávid ezeket a beszédeket, igen megrémüle Ákhistól, Gáthnak királyától.

13. És megváltoztatá magaviseletét ő előttük, és őrvöngye kezeik között, és irkál vala a kapuknak ajtain, nyálát pedig szakállán folytatja alá.

14. És mondá Ákhis az ő szolgáinak: Ímé látjátok, hogy ez az ember megőrült, miért hoztátok őt hozzám?

15. Szűkölködöm-e örültekben, hogy ide hoztátok ezt, hogy bolondoskodjék előttem? Ez jöjjön-e be házamba?

22 Elméne azért onnan Dávid, és elfutott Adullám barlangjába. És amikor meghallották testvérei és atyjának egész háza népe, oda menének hozzá.

2 Sám. 23, 13, 2 Sám 23, 14

2. És hozzá gyűlének mindazok, akik nyomorúságban valának, és mindazok, akiknek hitelezőik voltak, és minden elkeseredett ember, ő pedig vezérük lett azoknak; és mintegy négyszázan valának ő vele.

3. És elméne onnan Dávid Miczpába, Moáb földére, és mondá Moáb királyának: Hadd jöjjön ide hozzátok az én atyám és anyám, míg megtudom, hogy mit fog cselekedni velem *az Igaz Teremtő*.

4 Móz 22, 1, 5 Móz 34, 1, 5 Móz 34, 8

4. És vivé őket Moáb királya elé, és ott maradának vele mindaddig, míg Dávid a várban volt.

5. Gád próféta pedig mondá Dávidnak: Ne maradj a várban, hanem eredj és menj el Júda földére. Elméne azért Dávid, és Héreth erdejébe ment.

Zsolt. 63, 1.

6. És meghallotta Saul, hogy előtűnt Dávid és azok az emberek, akik vele valának; (Saul pedig Gibeában tartózkodék a hegyen a fa alatt és dárdája a kezében vala és szolgái mindnyájan mellette állának).

7. Mondá azért Saul az ő szolgáinak, akik mellette állottak: Halljátok meg Benjáminnak fiai! Isainak fia adni fog-e néktek mindnyájatoknak szántóföldeket és szőlőhegyeket, és mindnyájatokat ezredesekké és századosokká fog-e tenni,

8. Hogy mindnyájan összeesküdtetek ellenem? És senki sincs, aki tudósítana engem, hogy fiam szövetséget kötött Isai fiával? És senki sincs közöttetek, aki szánakoznék felettem, és megmondáná nékem, hogy fiam fellázította szolgálmat ellenem, hogy leselkedjék utánam, mint ahogy e mai napon megtetszik?

9. Akkor felele az Edomita Doég, aki Saul szolgái közt állott: Én láttam, hogy az Isai fia Nóbba ment vala az Akhitób fiához, Akhimélek paphoz.

10. Aki ő érette megkérdé az *ÖrökkéValót*, és eleséget adott néki, sőt a Filiszteus Góliáth kardját is néki adá.

11. Akkor elkülde a király, hoogy elhívják Akhimélek papot, az Akhitób fiát és atyjának egész házanépét, a papokat, akik Nóbban valának; és eljövének mindnyájan a királyhoz.

12. És mondá Saul: Halld meg most te, Akhitóbnak fia! Ő pedig mondá: Ímhol vagyok uram.

13. És mondá néki Saul: Miért ütöttetek pártot ellenem, te és Isainak fia, hogy kenyeret és kardot adtál néki, és ő érette megkérdézéd Elohimt, hogy fellázadjon ellenem, hogy leselkedjék, mint ahogy most történik?

14. És felele Akhimélek a királynak, és mondá: Minden szolgálid között kicsoda hűségesebb Dávidnál, aki a

királynak veje, és aki akaratod szerint jár, és tisztelt *Ezékiel próféta házában?*

15. Vajjon csak ma kezdém-e Elohimt ő érette megkérdézni? Távol legyen tőlem! Ne tulajdonítson olyat a király szolgájának, sem atyám egész házanépének, mert erről a dologról semmit sem tud a te szolgád, sem kicsinyt, sem nagyot.

16. A király pedig mondá: Meg kell hálnod Akhimélek, néked és a te atyád egész házanépének!

17. És mondá a király a poroszlóknak, akik mellette állának: Vegyétek körül és öljétek le JaHuWaH papjait, mert az ő kezök is Dávid mellett vala, mert tudták, hogy ő menekül, és még sem mondták meg nékem.

A király szolgái azonban nem akarták kezeiket felemelni, hogy JaHuWaH papjaira rohanjanak.

18. Akkor mondá a király Doégnek: Fordulj nékik te, és rohanj a papokra. És ellenük fordula az Edomita Doég, és ő rohana a papokra. És azon a napon nyolczvanöt embert ölt meg, akik golycs efödöt viselének.

19. És Nóbot is, a papok városát fegyvernek élével vágatá le, mind a férfit, mind az asszonyt, mind a gyermeket, mind a csecsemőt; az ökröt és szamarat és bárányt, fegyvernek élével.

20. Akhitób fiának, Akhiméleknek egy fia azonban, akit Abjáthárnak hívtak, elmenekült, és Dávid után futott.

21. És megmondá Abjáthár Dávidnak, hogy megölette Saul JaHuWaH papjait.

22. Dávid pedig mondá Abjáthárnak: Tudtam én azt már aznap, mert ott volt az Edomita Doég, hogy bizonyosan megmondja Saulnak. Én adtam okot atyád egész házanépének halálára.

23. Maradj nálam, ne félj; mert aki az én életemet halálra keresi, az keresi a te életedet is, azért te bátorságosan lehetsz mellettem.

23 Értesíték pedig Dávidot, mondván: Ímé a Filiszteusok hadakoznak Kehilla ellen, és dúlják a szérüket.

Józs. 15, 44.

2. Akkor megkérdézé Dávid az *ÖrökkéValót*, mondván: Elmenjek és leverjem-e ezeket a Filiszteusokat? És mondá az *ÖrökkéValó* Dávidnak: Eredj el, és verd le a Filiszteusokat, és szabadítsd meg Kehillát.

3. A Dávid emberei azonban mondanak néki: Ímé, mi itt Júdában is félünk, mennyivel inkább, ha Kehillába megyünk a Filiszteusok táborára.

4. Akkor Dávid ismét megkérdézé az *ÖrökkéValót*, JaHuWaH pedig válaszola néki, és mondá: Kelj fel, és menj el Kehillába, mert én a Filiszteusokat kezedbe adom.

5. Elméne azért Dávid és az ő emberei Kehillába, és harczola a Filiszteusok ellen, és elhajtá marhájokat, és felette igen megveré őket. És megszabadítá Dávid Kehilla lakosait.

6. Lőn pedig, hogy amikor Abjáhár, az Akhimélek fia Dávidhoz menekült, az efódot is magával vitte.

7. Megmondák akkor Saulnak, hogy Dávid Kehillába ment; és mondá Saul: Kezembe adta őt Elohim, mert ott szorult, mivel kulcsos és záros városba méne.

8. És összegyűjté Saul a harczra az egész népet, hogy Kehillába menjen, és körülfogja Dávidot és az ő embereit.

9. Amikor pedig Dávid megtudta, hogy Saul ő ellene gonoszt forral, mondá Abjáhár papnak: Hozd elő az efódot.

10. És mondá Dávid: *ÖrökkéValóm*, Izráel Elohimje! bizonynyal meghallotta a te szolgád, hogy Saul ide akar jőni Kehillába, hogy elpusztítsa a várost miattam.

11. Vajjon kezébe adnak-é engem Kehilla lakosai? Vajjon lejön-é Saul, amint hallotta a te szolgád? Óh *ÖrökkéValóm*, Izráel Elohimje, mondd meg a te szolgádnak! És mondá JaHuWaH: lejön.

12. És mondá Dávid: Vajjon Saul kezébe adnak-é Kehilla lakosai engem és az én embereimet? És mondá JaHuWaH: Kezébe adnak.

13. Felkele azért Dávid és az ő emberei, mintegy hatszázan, és kimenének Kehillából, és ide s tova járnak vala, ahol csak járhatnak. Midőn pedig Saulnak megmondák, hogy elmenekült Dávid Kehillából, felhagyott az elmenetellel.

14. És Dávid a pusztában tartózkodék az erős helyeken, és a Zif pusztájában levő hegységen marada. És Saul mindennap keresé, de Elohim nem adá őt kezébe.

Józs. 15,55.

15. Amikor pedig Dávid látta, hogy Saul kiment, hogy élete ellen törjön; és amikor Dávid a Zif pusztájában, az erdőben vala:

16. Felkele Jonathán, a Saul fia, és elment Dávidhoz az erdőbe, és megerősíté az ő kezét az *Igaz Teremtőben*.

17. És mondá néki: Ne félj, mert Saulnak, az én atyámnak keze nem fog utólni téged, és te király leszel Izráel felett, és én második leszek te utánad, és Saul is, az én atyám, tudja, hogy így lesz.

18. És szövetséget kötének ketten JaHuWaH előtt. És Dávid az erdőben marada, Jonathán pedig haza ment.

19. És felmenének a Zifeusok Saulhoz Gibeába, mondván: Avagy nem nálunk lappang-é Dávid az erős helyeken az erdőben, Hakila halmán, amely a sivatagtól jobbkézre van?!

20. Most azért minthogy lelkednek főkivánsága az, hogy lejöjj, óh király, jöjj le; és a mi gondunk lesz, hogy a királynak kezébe adjuk őt.

21. És mondá Saul: Legyetek megáldva az *ÖrökkéValótól*, hogy szánakoztok rajtam!

22. Menjetek azért el, és vigyázzatok ezután is, hogy megtudjátok és meglássátok az ő tartózkodási helyét, és hogy ki látta őt ott, mert azt mondták nékem, hogy igen ravasz ő.

Ezékias próféta könyve
23. Annakokáért nézzetek meg és tudjatok meg minden Izráel népét, hogy az ő lappang és minden bizonynyal térjete vissza hozzám, hogy elmenjek veletek; és ha az országban van, kikutatom őt Júdának minden ezrei között.

24. Azok pedig felkelének, és elmenének Zifbe Saul előtt. Dávid pedig és az ő emberei Máon pusztájában valának a mezőségen, amely a sivatagtól jobbkézre van.
Józs 15,55

25. És elméne Saul az ő embereivel együtt, hogy megkeresse őt. Dávidnak azonban megizenték, és ő leszállott a köszikláról, és Máon pusztájában tartózkodék. Amikor pedig meghallotta Saul, üldözé Dávidot Máon pusztájában.

26. És Saul a hegynek egyik oldalán méne, Dávid és az ő emberei pedig a hegynek másik oldalán. És épen, amikor Dávid nagyon sietett, hogy elmenekülhessen Saul elől, és Saul és az ő emberei már körül is kerítették Dávidot, és az ő embereit, hogy megfogják,

27. Akkor érkezék egy követ Saulhoz, mondván: Siess és jöjj! mert a Filiszteusok betörték az országba.

28. Akkor megtére Saul Dávid üldözéséből, és a Filiszteusok ellen ment. Azért hívják azt a hegyet a menekülés kösziklájának.

24 És Dávid elméne onnan, és Engedi erősségei közt tartózkodék.

Józs. 15,62.

2. Lőn pedig, hogy amikor visszatért Saul a Filiszteusok üldözéséből, megizenték néki, mondván: Ímé Dávid az Engedi pusztájában van.

3. Maga mellé vőn azért Saul az egész Izráel közül háromezer válogatott embert, és elment, hogy megkeresse Dávidot és az ő embereit a vadkecskék köszikláján.

4. És eljutott a juhaklokhoz, amelyek az útfélen vannak, ahol egy barlang volt; és beméne Saul, hogy ott szükségét végezze; Dávid pedig és az ő emberei a barlang rejtekeiben valának.

5. Akkor mondák Dávidnak az ő emberei: Ímé ez az a nap, amelyről azt mondtotta az *ÖrökkéValó* néked: Ímé kezedbe adom ellenségedet, hogy úgy cselekedjél vele, amint néked tetszik. Felkele azért Dávid, és elmeteszé orozva Saul ruhájának szárnyát.

6. Lőn pedig ezután, hogy megesett a Dávid szíve rajta, hogy elmeteszé Saul ruhájának szárnyát;

7. És mondá az ő embereinek: Oltalmazzon meg engem JaHuWaH attól, hogy ily dolgot cselekedjem az én urammal, JaHuWaH-nak felkentjével, hogy kezemet felemeljem ellene, mert JaHuWaH-nak felkentje ő.

8. És megfeddé Dávid kemény szókkal embereit, és nem engedte meg nekik, hogy Saul ellen támadjanak. Amikor pedig Saul felkelt a barlangból, és elment az úton:

9. Dávid is felkelt ezután, és kiment a barlangból, és Saul után kiálta, mondván: uram király! Amikor pedig Saul hátratekinte, Dávid arczczal a földre hajolt, és tisztességet tőn néki.

10. És mondá Dávid Saulnak: Miért hallgatsz az olyan ember szavaira, aki azt mondja: Ímé Dávid romlásodra Ezékiel próféták könyve asszony volt; a férfi azonban durva és rossz erkölcsű (4 Móz. 14,24.)
11. Ímé a mai napon látták a te szemeid, hogy JaHuWaH téged a kezembe adott ma a barlangban, és azt mondták, hogy öljelek meg téged, de én kedvezék néked, és azt mondtam: Nem emelem fel kezemet az én uram ellen, mert JaHuWaH felkentje ő.
12. Azért atyám! nézd, ugyan nézd felső ruhádnak szárnyát kezemben, mert amikor levágtam felső ruhádnak szárnyát, nem öltelek meg téged! Azért tudd meg és lássad, hogy nincsen az én kezemben hamisság és semmi gonoszság és nem vétkeztem ellened, de te mégis életem után leselkedel, hogy elveszessed azt.
13. Az ÖrökkéValó tegyen ítéletet közöttem és közötted, és álljon bosszút az ÖrökkéValó érettem rajtad, de az én kezem nem lesz ellened.
14. Amint a régi példabeszéd mondja: A gonoszoktól származik a gonoszság; de az én kezem nem lesz ellened.
15. Ki ellen jött ki Izráelnek királya? Kit kergetsz? Egy holt ebet, vagy egy bolhát?
16. Legyen azért JaHuWaH ítélőbíró, és tegyen ítéletet közöttem és közötted, és lássa meg; ő forgassa az én ügyemet, és szabadítson meg engem kezedből.
17. És lőn, hogy amikor elmondotta Dávid e szókat Saul előtt, mondá Saul: A te szavad-e ez, fiam, Dávid? És felkiálta Saul, és síra.
18. És mondá Dávidnak: Te igazságosabb vagy én nálamnál, mert te jót cselekedtél velem, én pedig rosszal fizettem néked.
19. És te megmondottad nékem a mai napon, minémű jót cselekedtél velem, hogy JaHuWaH kezembe adott engem, és te még sem öltél meg engem.
20. Mert ha valaki megtalálja ellenségét, elbocsátja-e őt békében az úton? Annakokáért fizessen JaHuWaH néked jóval azért, amit velem ma cselekedtél.
21. Most pedig, mivel tudom, hogy te király leszel, és Izráelnek királysága a Te kezeden állandó lesz:
22. Esküdjél meg nékem most az ÖrökkéValóra, hogy én utánam nem fogod kiirtani maradékomat és nevemet nem fogod kitörölni atyám házából!
23. És Dávid megesküvék Saulnak. És Saul elméne haza, Dávid pedig és az ő emberei felmenének az ő erősségökbe.
- 25** Meghala pedig Sámuel, és egybegyüle az egész Izráel, és siratták őt, és eltemették az ő házában Rámában. Dávid pedig felkelt és elment Párán pusztájába. *4 Móz. 10,12.*
2. És volt egy ember Máonban, akinek jószága Kármelben vala, és ez igen tehetős ember volt: háromezer juha és ezer kecskéje volt néki. És Kármelben épen juhait nyírta. *4 Móz 15,12.*
3. (Azt az embert pedig Nábálnak, és feleségét Abigailnak hívták, aki igen eszes és szép termetű asszony volt; a férfi azonban durva és rossz erkölcsű (4 Móz. 14,24.)
4. És meghallotta Dávid a pusztában, hogy Nábál a juhait nyírja.
5. Elkülde azért Dávid tíz ifjút, és mondá Dávid az ifjaknak: Menjetek fel Kármelbe, és amikor Nábálhoz érkeztek, köszöntsétek őt nevemben békességesen.
6. És így szóljatok: Légy békességgel az életben, legyen békességben a te házádnépe és legyen békességben mindened, amid van!
7. Most hallottam, hogy juhaidat nyíratod. A te pásztoraid pedig velünk valának, nem bántottuk őket, és semmijök sem hibázott az alatt az egész idő alatt, míg Kármelben valának.
8. Kérdezd meg szolgálodat, ők meg fogják mondani néked. Legyenek azért ez ifjak kedvesek előtted, mert alkalmas időben jöttünk. Adj kérlek abból, ami kezded közt van, szolgálidnak, és a te fiadnak, Dávidnak.
9. Elmenének azért a Dávid szolgálai, és szólának Nábálnak mind e beszédek szerint a Dávid nevében, és várakozának.
10. Nábál pedig felele a Dávid szolgálainak, és mondá: Kicsoda Dávid és kicsoda Isainak fia? Mai napság sok olyan szolga van, akik elszöknek uraiktól.
11. Vegyem azért kenyeremet és vizemet és az én levágott marhámat, amelyet nyíróimnak levágtam, hogy olyan embereknek adjam, akikről azt sem tudom, hova valók?
12. Akkor megfordulának a Dávid szolgálai az ő útjokra, és visszatérének; és amikor megérkezének, értesítették őt minden e beszédek felől.
13. És mondá Dávid az ő embereinek: Kösse fel mindenki kardját! És felköté mindenki a kardját, Dávid is felköté az ő kardját; és felment Dávid után mintegy négyszáz ember; kétszáz pedig ott maradt a podgyásznál.
14. Abigailt pedig, a Nábál feleségét értesíté a szolgálak közül egy ifjú, mondván: Ímé Dávid követeket küldött a pusztából, hogy köszöntsék a mi urunkat, de ő elűzé őket.
15. Azok az emberek pedig igen jók voltak mi hozzánk; és nem volt bántódásunk, és semmink nem hibázott az alatt az egész idő alatt, amíg velök jártunk, amikor a mezőn voltunk.
16. Olyanok voltak reánk nézve, mint a köfal, mind éjjel, mind nappal, az alatt az egész idő alatt, míg velök valánk, amikor a juhokat őriztük.
17. Most azért értsd meg és lássad, hogy mit kelljen cselekedned, mert jelen van a veszedelem a mi urunk és az ő egész háza ellen, ő pedig oly kegyetlen ember, hogy senki sem szólhat néki.
18. Akkor Abigail sietve vőn kétszáz kenyeret, két tömlő bort, öt juhot elkészítve, öt mérték pergelt búzát, száz kötés aszúszőlőt és kétszáz kötés száraz fűgét, és a szamarakra rakta.

19. És mondá az ő szolgálóinak: Menjetek el előttem, imé én utánatok megyek; de férjének, Nábálnak nem mondtam meg.
20. És történt, hogy amint a számaron megy vala, és leereszkedik a hegynek egyik mellékösvényén: imé Dávid és az ő emberei lejövének eleibe, és ő összetalálkozik velök.
21. Dávid pedig azt mondotta volt: Bizony hiába őriztem ennek mindenét, amije van a pusztában, hogy semmi híjja nem lett mindannak, ami az övé, mert ő a jó helyett rosszal fizet nékem.
22. Úgy cselekedjék az *Igaz Teremtő* Dávid ellenségeivel most és ezután is, hogy reggelig meg nem hagyok mindabból, ami az övé, még egy ebet sem.
23. Amikor pedig meglátta Abigail Dávidot, sietve szállott a számarról, és arczczal leborula Dávid előtt, és meghajtá magát a földig.
24. És az ő lábaihoz borula, és mondá: Óh, uram! én magam vagyok a bűnös, mindazáltal hadd beszéljen a te szolgálóleányod te előtted, és hallgasd meg szolgálóleányodnak szavait.
25. Kérlek, ne törődjék az én uram Nábállal, ezzel a kegyetlen emberrel, mert amilyen a neve, olyan ő maga is; *bolond* az Ő neve és bolondság van benne. Én azonban, a te szolgálóleányod, nem láttam az én uramnak szolgálait, akiket elküldöttél volt.
26. Most pedig, óh, uram! él JaHuWaH és él a te lelked, hogy JaHuWaH akadályozott meg téged, hogy gyilkosságba ne essél, és ne saját kezeddél szerezz magadnak elégtételt. Most azért olyanok legyenek ellenségeid, mint Nábál, és valakik az én uramnak megrontására törekeshnek.
27. És most ezt az ajándékot, amelyet a te szolgálóleányod hozott az én uramnak, adják a vitézeknek, akik az én uram körül forgolódnak.
28. Bocsásd meg azért a te szolgálóleányodnak vétkét; mert az én uramnak bizonyára maradandó házat épít az *ÖrökkéValó*, mert az *ÖrökkéValó* harczait harcolja az én uram és gonoszság nem találta meg te benned a te életedben.
29. És ha valaki feltámadna ellened, hogy téged üldözzön és életed ellen törjön: az én uramnak lelke az élőknek csomójába leend bekötve JaHuWaH-nál a te Elohimednél; ellenségeidnek lelkét pedig a parittyának öbléből fogja elhajítani.
30. És amikor JaHuWaH megadja a jót az én uramnak mind aszerint, amint megmondotta felőled, és téged fejedelmül rendel Izráel fölé:
- 1 Sám. 16,1., 1 Sám. 16,13.*
31. Akkor, óh, uram, nem leend ez néked bántásodra és szívednek fájdalmára, hogy ok nélkül vért ontottál, és hogy az én uram saját maga szerzett magának elégtételt. Amikor azért jót tesz JaHuWaH az én urammal: emlékezzél meg szolgálóleányodról.
32. És mondá Dávid Abigailnak: Áldott legyen az *ÖrökkéValó* Elohimje, Aki téged ma előmbé küldött!
33. És áldott legyen a te tanácsod, és áldott légy te magad is, hogy a mai napon megakadályoztál engem, hogy gyilkosságba ne essem, és ne saját kezemmél szerezzek magamnak elégtételt!
34. Bizonyára él JaHuWaH, az Izráelnek Elohimje, Aki megakadályozott engem, hogy veled gonoszul ne cselekdjem, mert ha te nem siettél és nem jöttél volna előmbé, úgy Nábálnak nem maradt volna meg reggelre csak egyetlen ebe sem.
35. És átvevé Dávid az ő kezéből, amit hozott néki, és mondá néki: Eredj el békességben a te házadhoz; lásd, hallgattam szavadra, és megbecsültem személyedet.
36. Amikor pedig Abigail Nábálhoz visszaérkezik, imé olyan lakoma volt az ő házában, mint a király lakomája, és Nábál szíve vigadozik azon, mert igen megrészegeedett; azért ő semmit sem mondott meg néki, sem kicsinyt, sem nagyot egészen reggelig.
37. Reggel pedig, amikor Nábál kijózanodik, megmondá néki felesége ezeket a dolgokat; és elhala az ő szíve ő benne, és olyanná lön, mint a kő.
38. És mintegy tíz nap múlva megveré az *ÖrökkéValó* Nábált, és meghala.
39. És amikor Dávid meghallotta, hogy Nábál meghalt, mondá: Áldott legyen JaHuWaH, Aki bosszút állott Nábálon az én gyaláztatásomért, és szolgálját visszatartotta a gonosztól, a Nábál gonoszságát pedig visszafordítá JaHuWaH az ő fejére! És elküldé Dávid, és izent Abigailnak, hogy elvenné őt feleségül.
40. Elmenének azért Dávid szolgálái Abigailhoz Kármelbe, és beszélének vele, mondván: Dávid küldött minket hozzád, hogy téged elvegyen feleségül.
41. Ő pedig felállá, és meghajtotta magát arczczal a földre, és mondá: Imé a te szolgálóleányod szolgáló lesz, hogy mossa az én uram szolgálóinak lábait.
42. És Abigail sietve felkele, és felült a számarra és az ő őt szolgálóleánya, akik körülötte valának, és elment Dávid követei után és az ő felesége lön.
43. Ahinoát is elvevé Dávid Jezréelből, és mind a kettő felesége lön néki.
- Józs. 15,56.*
44. Saul pedig az ő leányát, Mikált, a Dávid feleségét Páltinak, a Láis fiának adá, aki Gallimból való volt.
- 2 Sám. 3,15., Ésa. 10,30.*
- 26** És menének a Zifeusok Saulhoz Gibeába, mondván: Nemde nem a Hakila halmán lappang-e Dávid, a pusztá átellenében?
- Zsolt. 54,2.*
2. Felkele azért Saul, és lement Zif pusztájába, és vele volt Izráel közül háromezer válogatott ember, hogy megkeresse Dávidot Zif pusztájában.
3. És tábort jára Saul a Hakila halmán, amely a pusztá átellenében van, az úton; Dávid pedig a pusztában tartózkodék. És amikor észrevette, hogy Saul utána ment a pusztába:

4. Kémekeket küldött ki Dávid, és megtudta biztosan, hogy Saul eljött.

5. És felkele Dávid, és elment arra a helyre, ahol Saul táborozott, és megnézte Dávid azt a helyet, ahol feküvék Saul és Abner, a Nér fia, seregének fővezére. Saul pedig a kerített táborban feküvék, és a nép körülötte táborozott.

6. Akkor szóla Dávid és mondá a Hitteus nemzetségéből való Akhiméleknek és Abisainak, a Seruja fiának, aki Joábnak testvére vala, mondván: Ki jön le velem Saulhoz a táborba? És mondá Abisai: Lemegegyek én veled.

1 Krón. 2,16.

7. És elméne éjjel Dávid, és Abisai a nép közé. És imé, Saul lefeküvén, alszik vala a kerített táborban, és dárdája a földbe volt szúrva fejénél; Abner pedig és a nép körülötte feküvének.

8. Akkor mondá Abisai Dávidnak: Kezedbe adta a mai napon Elohim a te ellenségedet; most azért, hadd szegezzem a földhöz őt a dárdával egy ütessel, és másodszor nem ütöm át.

9. Dávid azonban mondá Abisainak: Ne veszed el őt! Mert vajjon ki emelhetné fel kezét az *ÖrökkéValó* felkentje ellen büntetlenül?!

10. És mondá Dávid: Él JaHuWaH, hogy JaHuWaH megveri őt! Vagy eljön az ő napja és meghal, vagy pedig harciba megy és ott vész el!

11. Távoztassa el azért JaHuWaH tőlem azt, hogy kezemet JaHuWaH-nak felkentje ellen emeljem, hanem csak vedd a dárdát, amely feje mellett van, és a vizes korsót, és menjünk el.

12. Akkor elvevé Dávid a dárdát és a vizes korsót Saul feje mellől, és elmenének. És senki sem volt, aki látta volna, sem aki észrevette volna, sem aki felsekent volna, hanem mindnyájan aluvának, mert JaHuWaH mély álmat bocsátott rájuk.

13. És amikor Dávid általment a túlsó oldalra, megállott a hegy tetején messzire, úgy, hogy nagy távolság volt közöttük.

14. És kiálta Dávid a népnek és Abnernek, a Nér fiának, mondván: Nem felelsz-e Abner? És felele Abner, és mondá: Kicsoda vagy te, hogy így kiáltasz a királynak?

15. Dávid pedig mondá Abnernek: Avagy nem férfi vagy-e te, és kicsoda olyan, mint te Izráelben? És miért nem vigyáztál a te uradra, a királyra? Mert a nép közül oda ment egy ember, hogy elveszesse a te uradat, a királyt.

16. Nem jó dolog ez, amit cselekedtél! Él az *ÖrökkéValó*, hogy halál fiai vagytok ti, amiért nem vigyáztatok a ti uratokra, az *ÖrökkéValó* felkentjére! Most azért nézd meg, hol van a király dárdája és a vizes korsó, amely fejénél volt?

17. És megismeré Saul a Dávid hangját, és mondá: A te hangod-e ez fiam, Dávid? Dávid pedig mondá: Az én hangom, uram király!

18. És mondá: Miért üldözi szolgálját az én uram? Ugyan mit cselekedtem, és kicsoda gonoszság van én bennem?

Ezékias próféta könyve
19. Most azért hallgassa meg az én uram, a király, az ő ellenem: vajha jóillatú volna előtte az áldozat; ha pedig emberek:átkozottak legyenek JaHuWaH előtt, mert kiűznek most engemet, hogy ne részesülhessek JaHuWaH örökségében, azt mondván: Eredj, szolgálj idegen elohimeknek.

20. Azért ne omoljék az én vérem a földre távol JaHuWaH színétől; mert Izráelnek királya kijött, hogy egy bolhát keressen, úgy, mint egy fogoly madarat üldöznek a hegyeken.

21. Saul pedig mondá: Vétkeztem! térj vissza fiam, Dávid, mert többé nem cselekszem veled gonoszul, mivel az én életem kedves volt előtted a mai napon. Imé, esztelenül cselekedtem, és igen nagyot vétettem.

22. És felele Dávid és mondá: Ímhol a király dárdája, jöjjön ide a szolgálk közül egy, és vigye el azt.

23. Az *ÖrökkéValó* pedig fizessen meg mindenkinek az ő igazsága és hűsége szerint, mert az *ÖrökkéValó* kezembe adott téged ma, de én nem akartam felemelni kezemet az *ÖrökkéValó* felkentje ellen.

24. És amennyire becses volt a mai napon a te lelked én előtt, legyen annyira becses az én lelkem JaHuWaH előtt, és szabadítson meg engem minden nyomorúságból!

25. Akkor mondá Saul Dávidnak: Áldott légy te, fiam Dávid, hatalmasan is fogsz cselekedni, és győzni is fogsz! És elment Dávid a maga útjára, Saul pedig visszatért az ő helyére.

27 És mondá Dávid magában: Egy napon mégis el kell pusztulnom a Saul keze miatt, nincs jobb reám nézve, mintha gyorsan elmenekülök a Filiszteusok tartományába, így Saul felhagy azzal, hogy engem tovább is üldözzön Izráel egész területén, és így megszabadulok az ő kezéből.

2. Felkelvén azért Dávid, elméne ő és az a hatszáz ember, akik vele valának, Ákhishoz, a Máók fiához, Gáth királyához.

1 Kir. 2,39.

3. És Dávid Ákhisnál tartózkodék Gáthban, ő és az ő emberei, mindegyik a maga házanépével együtt; Dávid és az ő két felesége, a Jezréelből való Ahinoám és a Kármelből való Abigail, a Nábál felesége.

4. Amikor pedig Saulnak megmondották, hogy Dávid Gáthba menekült, nem üldözé tovább őt.

5. És mondá Dávid Ákhisnak: Ha kedvet találtam előtted, adj helyet nékem valamelyik vidéki városban, hogy ott lakjam: miért laknék a te szolgád veled a királyi városban?

6. És néki adá Ákhis azon a napon Siklágot; lön azért Siklág a Júda királyaié mind e mai napig.

7. És lön ama napoknak száma, míg Dávid a Filiszteusok földén lakozék, egy esztendő és négy hónap.

8. És felméne Dávid embereivel együtt és megtámadták a Gessureusokat, a Girzeusokat és az Amálekítákat: mert ezek voltak annak a földnek lakosai eleitől fogva, amelyen Súrba mégy egészen Égyiptom földéig.

9. És amikor Dávid megverte az országot, sem férfit, sem asszonyt nem hagyott életben, és elvitt juhok, ökrök, szamarakat, tevéket és ruhákat, és úgy tért vissza és ment Ákhishoz.

10. Amikor pedig Ákhis azt kérde: Hova törtetek be most? Dávid ekként felele: Júda déli részére és Jerákhméelnek déli részére és Kéneusnak déli részére.

11. Dávid azonban sem férfit, sem asszonyt nem hagyott életben, hogy Gáthba vigye, mondván: Valamikép ellenünk ne nyilatkozzanak és azt mondják: Így cselekedett Dávid. Ez volt az ő szokása amaz egész idő alatt, míg a Filiszteusok földjén tartózkodék.

12. És Ákhis bízott Dávidban, mondván: Bizonyosan gyűlöletessé tette magát az ő népe, Izráel előtt, azért örökké az én szolgám leend.

28 És történt abban az időben, hogy a Filiszteusok összegyűjtötték seregeiket a hadra, hogy harcoljanak Izráel ellen. És mondá Ákhis Dávidnak: Tudd meg, hogy velem kell jőnöd a táborba, mind néked, mind embereidnek.

2. Dávid pedig felele Ákhisnak: Meglátod bizonynyal, hogy mit fog cselekedni a te szolgád. És mondá Ákhis Dávidnak: Ennél fogva fejem oltalmazójává teszek mindenkorra.

3. Sámuel pedig meghalt vala, és siratá őt az egész Izráel, és eltemeték őt saját városában, Rámában; Saul pedig a varázslókat és jövendőmondókat kiirtá a földről.

3 Móz. 19,31.

4. És amikor a Filiszteusok egybegyűlvén, eljövének és tábort járának Sunemnél: egybegyűjté Saul is az egész Izráelt, és tábort járának Gilboánál.

Józs. 19,18.

5. Amint azonban Saul meglátta a Filiszteusok táborát, megfélemlék és az ő szíve nagyon megrémüle.

6. És megkérdezé Saul az *ÖrökkéValót*, de az *ÖrökkéValót* nem felelt néki sem álomlátás, sem az Urim, sem a próféták által.

4 Móz 12,6, 2 Móz 28,30, 4 Móz

27,21

7. Akkor mondá Saul az ő szolgálóinak: Keressetek nékem egy halottidéző asszonyt, hogy elmenjek hozzá, és megkérdezzem őt. Szolgái pedig mondanak néki: Ímé, Endorban van egy halottidéző asszony. Józs 17,11

8. Másnak tetteté azért Saul magát, és más ruhákat vevén magára, elméne ő és vele két férfi; és elmenének éjjel az asszonyhoz, és mondá: Mondj jövendőt nékem halottidézés által, és idézd fel nékem azt, akit mondok néked.

9. És mondá az asszony néki: Ímé te jól tudod, hogy mit cselekedett Saul, hogy kiirtá a földről a varázslókat és jövendőmondókat; miért akarod azért törbe ejteni az én lelkemet, hogy megöless engem?!

10. És megesküvék néki Saul JaHuWaH-ra, mondván: Él JaHuWaH, hogy e dolog miatt büntetésed nem leszen.

11. Mondá azért az asszony: Kit idézzek fel néked? És ő mondá: Sámuelet idézd fel nékem.

12. Amikor pedig az asszony Sámuelet meglátta, hangosan felkiáltott. És szóla az asszony Saulnak, mondván: Miért csaltál meg engem? hiszen te vagy Saul!

13. És mondá néki a király: Ne félj! Ugyan mit láttál? Az asszony pedig mondá Saulnak: elohimfélét látok feljöni a földből.

14. És ő mondá néki: Milyen ábrázata van? Ő pedig mondá: Egy vén ember jő fel, és palást van rajta. És megismeré Saul, hogy az Sámuel, és meghajtá magát arczczal a föld felé, és tisztességet tön néki.

15. Sámuel pedig mondá Saulnak: Miért háborgattál, hogy felidézttél engemet? És felele Saul: Igen nagy szorultságban vagyok; a Filiszteusok hadakoznak ellenem, Elohim pedig eltávozik tőlem, és nem felel már nékem sem próféták által, sem álomlátás által; azért hívtalak téged, hogy megmondjad nékem, mit kelljen cselekednem?

16. És mondá Sámuel: Ugyan miért kérdezel engemet, ha JaHuWaH eltávozott tőled és ellenségeddé lön?!

17. És aszerint cselekedett JaHuWaH, amint általam megmondotta vala: elvette JaHuWaH a királyságot a Te kezedből, és adta azt a te társadnak, Dávidnak.

1 Sám. 15,28.

18. Mivel nem hallgattál JaHuWaH szavára, és nem hajtottad végre az ő felgerjedt haragját az Amálekítákon: azért cselekszik most így veled JaHuWaH.

1 Sám 15,3, 1 Sám 15,8, 1 Sám 15,9, 1 Sám 15,26

19. És az *ÖrökkéValó* Izráelt is veled együtt a Filiszteusok kezébe adja, te pedig holnap fiaiddal együtt velem leszesz. Izráelnek táborát is a Filiszteusok kezébe adja az *ÖrökkéValó*.

20. Akkor Saul a maga egész nagyságában hirtelen a földre esék, mert nagyon megrémüle Sámuel szavaitól; és semmi erő nem vala benne, mert egész nap és egész éjjel semmit sem evék.

21. Akkor az asszony Saulhoz ment, És amikor látta, hogy annyira megrémült, mondá néki: Ímé a te szolgálóleányod hallgatott szavadra, és koczkára tettem életemet, és megfogadtam szavaidat, amelyeket mondottál nékem:

22. Most azért hallgass te is szolgálóleányod szavára, hadd tegyek egy falat kenyeret elődbe, és egyél, hogy erőd legyen, amikor útra kelsz.

23. Ő azonban vonakodék, és mondá: Nem eszem; de szolgái és az asszony is kényszeríték őt, és ő engedett szavoknak, felkelt a földről, és felüle az ágyra.

24. Vala pedig az asszony házában egy hízott borjú és sietve levágta azt; azután lisztet vett, és meggyúrta, és sütött kovásztalan pogácsát.

25. És vivé Saul elé és az ő szolgálói elé, és evének; azután felkeltek és elmenének azon az éjszakán.

29 Akkor a Filiszteusok összegyűjték minden seregeiket Afeknél; Izráel pedig tábornak jár vala a forrásnál, amely Jezréel mellett van.

Józs. 19,24., Józs. 19,30.

2. És a Filiszteusok vezérei kivonulának, ki százzal, ki ezerrel, Dávid pedig és az ő emberei hátul menének Ákhiszal.

3. És mondának a Filiszteusok vezérei: Mit akarnak ezek a héberék? És mondá Ákhis a Filiszteusok vezéreinek: Avagy nem ez-e Dávid, Saulnak, az Izráel királyának szolgálja, aki már napok óta, sőt évek óta nálam van, és nem találtam benne semmi rosszat attól a naptól fogva, hogy átjött, a mai napig.

4. De megharaguvának ő reá a Filiszteusok vezérei, és mondának néki a Filiszteusok vezérei: Küldd vissza a helyére oda, amelyet rendeltél néki, és ne jöjjön el mi velünk a harczba, hogy ellenünk ne forduljon a harczban; mert ugyan mivel tehetné magát kedvesebbé ura előtt, hacsak nem ezeknek a vitézeknek fejeivel?

5. Avagy nem ez-e Dávid, akiről így énekelnek a körtánczban: Megverte Saul az ő ezerét, és Dávid is az ő tízezerét?

6. Szólítá azért Ákhis Dávidot, és mondá néki: Él az ÖrökkéValó, hogy te becsületes vagy, és kedves előttem mind kimenésed, mind bejövésed velem a táborba, mert semmi rosszat nem találtam benned attól a naptól fogva, hogy hozzám jöttél, e mai napig; de a vezérek előtt nem vagy kedves.

7. Most azért térj vissza, és menj el békességben, és semmit se cselekedjél, ami a Filiszteusok vezérei előtt helytelen.

8. És mondá Dávid Ákhisnak: Vajjon mit cselekedtem, és mit találtál a te szolgálásban attól a naptól fogva, hogy nálad voltam, ami napig, hogy ne menjek el, és ne harcoljak a királynak, az én ÖrökkéValómnak ellenségei ellen?

9. Ákhis pedig felele, és mondá Dávidnak: Tudom; bizonyára kedves vagy előttem, mint Elohimnek anyaga; de a Filiszteusok vezérei mondák: El ne jöjjön velünk a harczba.

10. Azért kelj fel korán reggel uradnak szolgáljaival együtt, akik veled eljövének; keljete fel korán reggel, mihelyt megvirrad, és menjete el.

11. Felkele azért Dávid embereivel együtt, hogy korán reggel elmenjen és visszatérjen a Filiszteusok földére. A Filiszteusok pedig felmenének Jezréelbe.

30 És történt, hogy amikor Dávid harmadnapon embereivel Siklágba megérkezék, ímé az Amálekíták betörének a déli vidékre és Siklágba, és levették Siklágot, és felégették azt tüzzel.

2. És fogságba hurczolák az asszonyokat, akik benne valának, kicsinytől fogva nagyig; senkit sem öltek meg, hanem elhurczolták, és elmentek az ő újtókra.

3. Amikor azért Dávid embereivel együtt a városba Ezékiel próféta könyve felégették tüzzel felegettetett vala, feleségeik, fiaik és leányaik pedig fogságba hurczoltattak.

4. Akkor Dávid és a nép, amely ő vele volt, felkiáltának és annyira sírának, hogy végre erejük sem volt a sírásra.

5. Dávidnak két felesége is fogságba hurczoltatott, a Jezréelből való Ahinoám és a Kármelből való Abigail, a Nábál felesége.

6. És Dávid igen nagy szorultságba jutta, mert a nép arról beszélt, hogy megkövezi őt, mivel az egész nép lelke elkeseredett fiaik és leányaik miatt. Dávid azonban megerősíté magát JaHuWaH-ban, az ő Elohimében.

7. És mondá Dávid Abjáhár papnak, az Akhimélek fiának: Hozd ide nékem az efódot. És Abjáhár oda vivé az efódot Dávidhoz.

8. És megkérdezé Dávid az ÖrökkéValót, mondván: Üldözsem-e ezt a sereget? Utólérem-e őket? És mondá néki: Üldözzed, mert bizonyosan utóléred, és szabadulást szerzesz.

9. Elméne azért Dávid, ő és az a hatszáz ember, akik vele valának. És amikor a Bésor patakához jutának, ott a népnek egy része megállott.

10. Dávid azonban négyszáz emberrel tovább üldözé az ellenséget; kétszáz ember pedig ott megállott, mivel fáradtabbak valának, mintsem, hogy a Bésor patakán átkelhetek volna.

11. És találának a mezőn egy egyiptomi embert, akit Dávidhoz vivének, és adának néki kenyeret, hogy egyék, és megitták őt vízzel.

12. És adának néki egy csomó száraz fűgét és két kötés aszuszőlőt; és miután evett, magához tért, mert három nap és három éjjel sem kenyeret nem evett, sem vizet nem ivott.

13. És mondá néki Dávid: Ki embere vagy te, és honnan való vagy? Ő pedig mondá: Egyiptomi ifjú vagyok, egy Amálekita embernek szolgálja, és elhagyott engem az én uram, mivel megbetegedtem immár ma harmadnapja.

14. Mi törtünk be a Kréteusok déli vidékére, és oda, amely Júdáé, és Kálebnek déli vidékére; és Siklágot felégettük tüzzel.

2 Sám. 8,18., Józs. 15,13.

15. És Dávid mondá néki: Elvezetsz-e minket ahhoz a serghez? És ő mondá: Esküdjél meg nékem Elohimre, hogy nem ölsz meg engem, sem az én uramnak kezébe át nem adsz, és én elvezetlek téged ahhoz a sereghez.

16. Elvezeté azért őket; és ímé, azok elszéledének az egész vidéken, és evének, ivának és tánczolóának az igen nagy zsákmány felett, amelyet a Filiszteusok tartományából és Júda tartományából hozának.

17. És vágta őket Dávid alkonyattól fogva másnap estvéig, és senki sem menekült meg közülök, hanem csak négyszáz ifjú ember, akik tevékre ülének és elfutának.

18. És mindent megszabadított Dávid, valamit elvittek az Amálekíták; az ő két feleségét is megszabadítá Dávid.

19. És semmijök sem hiányzott, sem kicsiny, sem nagy, sem fiaik, sem leányaik, a zsákmányból sem és

mindabból, amit elvittek tőlük; Dávid mindent visszahozott.

20. És elvivé Dávid mind a juhokat és barmokat, amelyeket tulajdon barmuk előtt hajtának, és azt mondják vala: Ez a Dávid zsákmánya!

21. Midőn pedig Dávid ahhoz a kétszáz emberhez érkezék, akik fáradtabbak valának, minthogy Dávidot követhették volna, és ott hagyta őket a Bésor patakjánál: kimenének Dávid elé és a nép elé, amely vele volt. Dávid pedig a néphez közeledék, és köszönté őket békességgel.

22. Akkor mondanak mind azok közül, akik Dáviddal elmenének, így szólván: Minthogy mind a gonosz emberek és Béliál emberei nem jöttek el velünk, semmit se adjunk nekik a zsákmányból, amelyet visszaszerezettünk, hanem csak kinek-kinek a maga feleségét és gyermekeit, azokat vigyék el, és menjenek el.

23. Dávid azonban így szóla: Ne cselekedjetek így, atyámfiak, azzal, amit JaHuWaH adott nekünk; ő oltalmazott minket és adá kezünkbe a sereget, amely ellenünk jött vala.

24. Vajjon kicsoda engedhetne néktek ebben a dologban? Sőt inkább, amekkora annak a része, aki elment a harczba, akkora legyen annak is a része, aki aholminál marada; egyenlőképen osztozzanak.

25. És úgy történt ez attól a naptól fogva azután is; törvénynyé és szokássá tette ezt Izráelben mind e mai napig.

26. Amikor pedig Dávid Siklágba érkezék, küldé a zsákmányból Júda véneinek, az ő barátainak, mondván: Ímé JaHuWaH ellenségeinek zsákmányából való ajándék számotokra.

27. Azoknak tudniillik, akik Béthelben, akik dél felé Rámóthban, és akik Jathirban laknak;

28. Akik Aroerben, akik Sifmóthban és akik Estemoában laknak;

29. Akik Rákálban, akik a Jerakhméeliták városaiban és akik a Kéneusok városaiban laknak;

30. Akik Hormában, akik Kor-Asánban és akik Athákban laknak;

31. Akik Hebronban és mindazon helyeken, ahol Dávid embereivel megfordult vala.

Ezékiel prófeta könyve

31 És megütöközének a Filiszteusok Izráellel, és elfutottak Izráel férfiai a Filiszteusok elől, és elhullának a seb miatt a Gilboa hegységén. *1 Sám. 29,1., Józs. 17,11.*

2. A Filiszteusok pedig utólérték Sault és az ő fiait, és megölték a Filiszteusok Jonathánt, Abinádábot és Málkisuát, a Saul fiait.

3. És a küzdelem igen heves lőn Saul ellen, amikor megtalálták őt a kézives emberek, és igen megrettene a kézivesektől.

4. És monda Saul az ő fegyverhordozójának: Húzd ki kardodat, és szúrj keresztül azzal engem, hogy valami módon reám ne jőjjenek e körülméletlenek, és keresztülszúrjanak engemet és gúnyt üzenek belőlem. De fegyverhordozója nem akará, mert nagyon félt. Akkor Saul vevé a kardot és belébocsátkozék. *2 Sám 1,10*

5. És fegyverhordozója amint meglátta, hogy Saul meghalt, ő is belébocsátkozék az ő kardjába, és vele együtt meghala.

6. És meghala Saul és az ő három fia és fegyverhordozója, sőt emberei is mindnyájan egyenlőképen azon a napon.

7. És amikor meglátták az Izráel férfiai, akik a völgyön túl és a Jordánon túl laktak vala, hogy Izráel férfiai elfutottak, és hogy Saul és az ő fiai meghalának: elhagyták a városokat és elfutának. A Filiszteusok pedig eljövének és lakának azokban.

8. És történt másnap, amikor a Filiszteusok kimentek, hogy kirabolják az elesetteket, megtalálták Sault és az ő három fiát, akik a Gilboa hegyén esének el.

9. És levágták fejét és fegyverzetét lehúzták, és elküldötték a Filiszteusok tartományába szerénszerte, hogy hírt mondanának bálványaiknak templomában és a nép között.

10. És fegyverzetét Astarot templomában helyezték el, testét pedig felfüggeszték Bethsán kerítésére. *Bir. 2,12.*

11. Amikor pedig értesültek felőle Jábes-Gileád lakói, hogy mit cselekedtek a Filiszteusok Saullal:

1 Sám. 11,1., 1 Sám. 11,2., 1 Sám. 11,11., 2 Sám. 2,45.

12. Felkelének mindnyájan a vitéz férfiak, és menének egész éjjel, és miután levették Saul testét és az ő fiainak testeit Bethsán kerítéséről, elmentek Jábesbe, és ott megégették őket;

13. Csontjaikat pedig felszedték, és eltemették a tamaris fa alatt Jábesben; és bőjtölének hét napig.

1 És lőn Saul halála után, amikor Dávid visszatért az Amálekíták legyőzéséből, és Dávid két napig Siklágban időzött:

1 Sám. 30,1., 1 Sám. 30,17., 1 Sám. 30,26.

2. Ímé a harmadik napon egy férfi jöve a táborból Saultól, és az ő ruhái megszaggatva valának, fején pedig föld vala; és amikor Dávidhoz ért, leesék a földre, és meghajtá magát.

1 Sám. 28,4.

3. Mondá pedig néki Dávid: Honnét jössz? Felele néki: Az Izráel táborából szaladék el.

4. Mondá néki Dávid: Mondd meg kérlek nékem, mint lőn a dolog? Ő pedig felele: megfutamodék a nép a harczból, és a nép közül nagy sokaság esett el, és meghalának. Sőt Saul is és Jonathán az ő fia meghalának.

1 Sám. 31,2.

5. Dávid pedig mondá az ifjúnak, aki néki ezt elbeszélé: Honnan tudod, hogy meghalt Saul és Jonathán az ő fia?

6. Felele az ifjú, aki a hírt hozta: Történetből felmenék a Gilboa hegyére, és ímé Saul az ő dárdájára támaszkodott vala, és ímé a szekerek és lovagok utólérék ötet.

1 Sám. 31,4.

7. Hátratekintvén pedig Saul, megláta engem és szólíta, és mondék: Ímhol vagyok én.

8. Mondá pedig nékem: Ki vagy te? Felelék néki: Amálekita vagyok.

9. Akkor mondá nékem: Kérlek állj mellém és ölj meg engem, mert dermedtség fogott el engem, pedig a lélek még teljesen bennem van.

2 Sám. 1,6.

10. Annakokáért én mellé állván, megölém ötet, mert tudtam, hogy meg nem él, miután elesett, és elhozám a koronát, amely az ő fején vala, és az aranypereczet, mely az ő karján volt, és azokat ímé ide hoztam az én uramnak.

11. Akkor megragadá Dávid a maga ruháit és megszaggatá, úgyszintén a többi emberek is, akik ő vele valának.

2 Sám. 3,31., 1 Móz. 37,29.

12. És nagy zokogással sírának, és bőjtölének mind estvéig, Saulon és Jonathánon, az ő fián, és JaHuWaH népén és Izráelnek házán, mivelhogy fegyver által hullottak el.

1 Sám. 31,13.

13. És mondá Dávid az ifjúnak, aki ezt elbeszélé néki: Honnét való vagy te? Felele: Egy jövevény Amálekita férfi fia vagyok.

14. Ismét mondá néki Dávid: Hogy nem féltél felemelni kezedet az ÖrökkéValó felkentjének elvesztésére?

1 Sám. 24,6., 1 Sám. 24,7., 1 Sám. 26,9.

15. És szólíta Dávid egyet az ő szolgálái közül, akinek mondá: Jöjj elő és öld meg őt. Ki általüté azt, és meghala.

2 Sám. 4,12.

16. És mondá néki Dávid: A te véred legyen a te fejedén: mert a tennen nyelved vallása bizonysgot tesz ellened, mondván: Én öltem meg JaHuWaH-nak felkentjét.

2 Sám. 1,10.

17. És keservesen síra Dávid ilyen sírással, Saulon és Jonathánon, az ő fián,

2 Sám. 1,19., 2 Sám. 1,27.

18. És mondá (íjdal ez, hogy megtanulják Júda fiai, amely be van írva a Jásár könyvébe):

1 Sám. 31,3.

19. Izráel! a te ékességed elesett halmaidon: miként hullottak el a hősök!

20. Meg ne mondjátok Gáthban, ne hirdessétek Askelon utcáin, hogy ne örvendjenek a Filiszteusok leányai, és ne ujjongjanak a körülmetéletlenek leányai.

1 Sám. 27,3., 1 Sám. 27,5., Mik. 1,10.

21. Gilboa hegyei, se harmat, se eső ti reátok ne szálljon, és mezőtök ne teremjen semmi áldozatra valót; mert ott hányatott el az erős vitézek paizsa, Saulnak paizsa, mintha meg nem kenettetett volna olajjal.

2 Sám. 1,6., 1 Sám. 10,1.

22. A megöletteknek véréből és a hősöknek kövérétől Jonathán kézive hátra nem tért, és a Saul fegyvere hiába nem járt.

1 Sám. 14,13.

23. Saul és Jonathánt, akik egymást szerették és kedvelték míg éltek, a halál sem szakította el; a saskeselyűknél gyorsabbak és az oroszánoknál erősebbek valának.

1 Sám. 20,2

24. Izráel leányai! sirassátok Saul, aki karmazsinba öltöztetett gyönyörűen, és arannyal ékesíté fel ruhátokat.

25. Oh, hogy elhullottak a hősök a harczban! Jonathán halmaidon esett el!

26. Sajnálak testvérem, Jonathán, kedves valál nékem nagyon, hozzám való szereteted csudálatra méltóbb volt az asszonyok szerelménél.

1 Sám. 18,1., 1 Sám. 20,41., 1 Sám. 23,16., 1 Sám. 23,17.

27. Oh, hogy elhullottak a hősök! És elvesztek a hadiszerszámok!

2 Ezek után lőn, hogy megkérdezé Dávid az ÖrökkéValót, mondván: Felmenjek-é Júdának valamelyik városába? Kinek felele JaHuWaH: Menj fel. És mondá Dávid: Hová menjek? Felele: Hebronba.

1 Sám. 30,8.

2. Felméne azért oda Dávid és az ő két felesége is, Ahinoám, a Jezréelből való, és Abigail, a Karmelből való, Nábál felesége.

1 Sám. 25,42., 1 Sám. 25,43.

3. És embereit is, akik vele valának, felvivé Dávid, kit-kit a maga házanépével, és lakának Hebron városaiban.

1 Sám 23,13.

4. És eljövének Júda férfiai, és ott felkenék Dávidot királynak a Júda házán. Amikor pedig megjelentették Dávidnak, mondván: A Gileádból való Jábes emberei voltak azok, akik eltemették Saul;

1 Sám. 31,12., 1 Sám. 31,13.

5. Követeket küldé Dávid a Gileádból való Jábes embereihez, és ezt izené néki: Áldottak vagytok ti JaHuWaH-tól, akik ezt az irgalmasságot cselekedtéték a ti uratokkal, Saullal, hogy eltemették;

Ruth. 2,20.

6. Annakokáért most JaHuWaH cselekedjék veletek irgalmasságot és igazságot; sőt én is ezt a jót teszem veletek, hogy ezt cselekedtéték;

7. Most azért a ti kezeitek erősödjenek meg, és legyetek erős férfiak, mert megholt a ti uratok Saul, és immár engem felkent királynak Júda háza önmagán.

8. Abner pedig, a Nér fia, aki Saulnak fővezére vala, felvevé Isbósetet, a Saul fiát, és elvivé Mahanáimba.

1 Sám. 14,50., Józs. 13,24., Józs. 13,26.

9. És királylyá tette őt Gileádon, Asuron és Jezréel városán, és az Efraim és Benjámin nemzetségein, és az egész Izráelen.

10. Negyven esztendő vala Isbóset, Saul fia, amikor uralkodni kezde Izráelen, és két esztendeig uralkodék. Csak Júdának háza követé Dávidot.

11. Lőn pedig az időnek száma, míg Dávid király volt Hebronban Júdának házán, hét esztendő és hat hónap.

1 Kir. 2,11.

12. És elméne Abner, a Nér fia, és Isbósetnek, a Saul fiának szolgálói Mahanáimból Gibeonba.

Józs. 10,12.

13. Joáb is Sérújának fia, és a Dávid szolgálói elmenvén, összehalmozának azokkal a Gibeon halastavánál, és maradának ezek a halastón innét, amazok pedig a halastón túl.

14. Akkor monda Abner Joábnak: Nosza álljanak elő néhányan az ifjak, és viaskodjanak előttünk. És monda Joáb: Hát álljanak elő.

15. Felkelének azért és egyenlő számban általmenének a Benjámin nemzetéből és a Saul fiának, Isbósetnek seregéből tizenketten, és a Dávid szolgálói közül is tizenketten.

16. És ki-ki az ő társának fejét megragadá, és fegyverét oldalába üté; és egyenlőképen mind elhullának; és nevezék azt a mezőt Helkát-Hassurimnak, amely Gibeonban van.

17. És felette erős harc lőn azon a napon, és megvereték Abner és az Izráel népe a Dávid szolgálói által.

2 Sám. 2,12.

Ezékiel próféta könyve

18. Hát ott áll vala pedig ott Sérújának: Joáb, Abisai és Asáel; Asáel pedig könnyű lábú vala, mint egy vadkecske, amely a mezőn lakik.

1 Krón. 2,16., 1 Sám. 26,7., 1 Sám. 26,8.

19. És Asáel üldözé Abnert; és se jobbfelé, se balfelé nem tére ki Abner után való futásában.

20. Hátratekintvén pedig Abner, monda: Te vagy-e Asáel? Felele: Én vagyok.

21. És monda néki Abner: Térj másfelé, vagy jobbkézre vagy balkézre, és fogj meg egyet az ifjak közül, és foszd ki őt mindenéből; de Asáel nem akarta őt elhagyni.

22. Ismét monda Abner Asáelnek: Menj el hátam mögül. Miért verjelek téged a földhöz? És micsoda orczával menjek Joábhhoz, a te bátyádhoz?

23. Amikor azért semmiképen nem akart eltérni, általüté őt Abner a dárda végével, az ötödik oldalcsontja között, és hátul jöve ki a dárda; és elesék azon a helyen, és ugyanott meghala. És lőn, hogy mindazok, akik arra a helyre érkezének, ahol Asáel elesett és meghalt vala, megállának.

2 Sám. 3,27.

24. Joáb pedig és Abisai tovább üldözék Abnert; és midőn a nap lement, érkezének az Amma halmára, amely Giah átellenében vala, a Gibeon pusztája melletti úton.

2 Sám. 2,18.

25. Akkor egybegyülekezének az Abner után való Benjámin fiai, egy csoportot alkotva, és megállának egy halomnak tetején.

26. És kiálta Abner Joábnak, és monda: Vajjon szüntelenül öldökölnie kell-e a fegyvernek? Nem tudod-e, hogy siralmas lesz ennek a vége? És meddig nem mondod a népnek, hogy térjenek vissza testvéreiknek hátukról?

27. És monda Joáb: Él Elohím (*az Igaz Teremtő*), hogy ha te nem szólottál volna, bizony már reggel eltávozott volna a nép, és nem kergette volna az ő atyjafiait.

28. Trombitát fuvata azért Joáb, és megállá az egész nép, és nem üldözék tovább Izráelt, és nem harcolának tovább.

29. Abner pedig és az ő vitézei azon az egész éjszakán mennek vala a mezőségen, és általkelének a Jordánon, és az egész vidéket bejárván, jutának Mahanáimba.

2 Sám. 2,8., 2 Sám. 2,9.

30. Joáb pedig megtérvén Abner üldözéséből, összegyűjté az egész népet, és hiányozának Dávid szolgálói közül tizenkilenczen és Asáel.

2 Sám. 2,23.

31. A Dávid szolgálói pedig Benjámin nemzetéből, az Abner szolgálói közül háromszázhatvan embert ölének meg, akik meghalának.

32. És felvevén Asáelt, eltemeték őt atyjának sírboltjában, amely Bethlehembben vala. Joáb pedig és az ő vitézei egész éjjel menve, Hebronban virradának meg.

2 Sám. 2,11.

3 Sok ideig tartó hadakozás lőn a Saul háznépe között és a Dávid háznépe között. Dávid pedig mind feljebb-feljebb emelkedik és erősödik vala; a Saul háza pedig alább-alább száll és fogy vala.

2. Fiai születének Dávidnak Hebronban, akik között elsőszülött vala Ammon, a Jezréelből való Ahinoámtól;

1 Krón. 3,1., 2 Sám. 13,10., 2 Sám. 13,14.

3. A második pedig Kileáb, a Kármelbeli Nábál feleségétől, Abigailtól való, és a harmadik Absolon, a Máákha fia, aki a Gessurbeli Thalmai király leánya vala;

2 Sám. 18,9., 2 Sám. 15,17.

4. És a negyedik Adónia, Haggitnak fia, és az ötödik Sefátia, Abitál fia,

1 Kir. 1,25., 1 Kir. 2,25.

5. A hatodik Ithreám, Eglától, Dávid feleségétől való: ezek születtek Dávidnak Hebronban.

6. Míg a hadakozás tartott a Saul házanépe és a Dávid házanépe között, Abner igen ragaszkodék a Saul házanépéhez.

7. Vala pedig Saulnak egy ágyasa, akinek neve vala Rizpa, Ajának leánya; és mondá Isbóset Abnernek: Miért mentél be az én atyámnak ágyasához?

2 Sám. 21,8.

8. Felette igen megharaguvék azért Abner az Isbóset szaván, és mondá: ebfej vagyok-é én, aki Júdával tart? Én most nagy irgalmasságot cselekedtem a te atyádnak, Saulnak házával, az ő atyjafiaival és rokonságaival, és nem adtalak téged Dávidnak kezébe; és te mégis ez asszonynak vétkét reám fogod most.

2 Sám. 2,8., 2 Sám. 2,9.

9. Úgy cselekedjék Elohim Abnerrel most és ezután is, hogy amint megesküdött az *ÖrökkéValó* Dávidnak, én is a szerint cselekeszem vele:

1 Sám 15,28, 1 Sám 16,1, 1 Sám 16,13, 2 Sám 3,17, 2 Sám 3,19

10. Hogy elveszem a királyságot Saulnak házából, és megerősítem Dávidnak székét az Izráel és a Júda felett, Dántól fogva mind Bersebaig.

1 Kir. 4,25.

11. És nem felelhete semmit erre Abnernek, mivelhogy igen fél vala tőle.

12. Követeket küldé azért Abner Dávidhoz maga helyett ilyen izenettel: Vajjon kié az ország? Azt mondván: Tégy frigyet velem, és ímé az én erőm is te melletted lesz, hogy az egész Izráelt hozzád hajtsam.

13. Kinek felele Dávid: Jó, én frigyet kötök veled. De mindazáltal egyet kérek tőled, mondván: Addig ne lássad az én arczomat, míg el nem hozod nekem Mikált, a Saul leányát, amikor ide akarsz jőni, hogy arczomat lássad.

1 Sám. 25,44.

14. És követeket küldé Dávid Isbósethez, a Saul fiához, akik ezt mondják: Add vissza az én feleségemet, Mikált, akit én száz Filiszteus előbőrével jegyeztem el magamnak.

1 Sám. 18,25., 1 Sám. 18,27.

15. Elküldé azért Isbóset, és elvételét őt az ő férjétől Páltiától, Láis fiától.

Ezékiel próféta könyve

16. És ele mondtá az ő férje is, sírva követvén őt Bahurimig; és ott mondá néki Abner: Eredj, menj vissza; és haza tére.

17. Annakutána Abner szóla az Izráel véneinek, mondván: Immár régtől fogva kívántátok Dávidot, hogy királyotok legyen néktek:

2 Sám. 5,1., 2 Sám. 5,3.

18. Azért most vigyétek véghez; mert JaHuWaH szólott Dávidnak, ezt mondván: Az én szolgámnak, Dávidnak keze által szabadítom meg az Én népemet Izráelt a Filiszteusok kezéből, és minden ellenségeinek kezéből.

19. Azután szóla Abner a Benjámin nemzetségével is, és elméne Abner Dávidhoz is Hebronba, hogy megjelentse néki mindazt, ami tetszenék Izráel népének és Benjámin egész nemzetségének.

20. Amikor pedig eljutott Abner Dávidhoz Hebronba és ő vele együtt húsz ember, megvendéglé Dávid Abnert és a vele volt embereket.

21. Ennekutána mondá Abner Dávidnak: Felkelek és elmegyek, hogy az egész Izráelt ide gyűjtsem az én uram eleibe, a király eleibe, akik frigyet kössenek te veled, és uralkodjál mindeneken úgy, amint szívednek tetszik. És visszabocsátá Dávid Abnert, és elméne békével.

22. És ímé a Dávid szolgálai és Joáb jönnek vala a táborból, és sok prédát hoznak magukkal, de Abner nem volt már Dávidnál Hebronban, mert elbocsátotta őt és békével elment vala.

23. Joáb pedig és az egész sereg, ely ő vele vala, amint megérkezének, értesíték Joábot e dolog felől, mondván: Ide jött Abner, Nérnek fia a királyhoz, és visszabocsátá őt, és békével hazatére.

24. Beméne azért Joáb a királyhoz és mondá: Mit cselekedtél? Ímé Abner hozzád jött, miért bocsátád el őt, hogy elmenjen?

25. Ismered-é Abnert, a Nér fiát? Csak azért jött volt ide, hogy megcsalhasson, és kikémlelje a te kijövéseidet és bemenéseidet, és megtudjon mindent, amit te cselekszel.

26. És kimenvén Joáb Dávidtól, követeket küldé Abner után, akik visszahozák őt a Sira kútjától; Dávid azonban nem tudja vala.

27. Visszajöven Abner Hebronba, félreszólítá őt Joáb a kapu között, mintha titokban akarna vele beszélni, és általüté ott őt az ötödik oldalbordájánál, és meghala Asáelnek, a Joáb atyjafiának vééréért.

1 Kir. 2,5., 2 Sám. 2,23.

28. Amely dolgot minekutána megtudott Dávid, mondá: Ártatlan vagyok én és az én országom mindörökké az *ÖrökkéValó* előtt, Abnernek, a Nér fiának véréértől.

2 Sám. 3,26., 2 Sám. 3,27.

29. Szálljon ez Joábnak fejére, és az ő atyjának egész háznépére; és el ne fogyjon a Joáb házából a folyásos, a belpoklos, a mankón járó, és aki fegyver miatt vész el, és a kenyér nélkül szűkölködő.

1 Kir. 2,28., 1 Kir. 2,34.

30. Joáb pedig és Abisai, az ő atyjafia azért ölék meg Abnert, mivelhogy megölte vala az ő atyjokfiát, Asáelt Ezékiel prófétá, és bementének Isbósetnek házába, amikor a nap legmelegebb vala és ő déli álmát aluszsza vala.
- 2 Sám. 2,23. 2 Sám. 4,2.
31. Mondá pedig Dávid Joábnak és mind az egész népnek, amely vele vala: Szaggassátok meg ruháitokat, és öltözzetek zsákba, és sirjatok Abner előtt! Dávid király pedig megy vala a koporsó után;
- 2 Sám. 1,11.
32. És eltemeték Abnert Hebronban. Akkor felkiálta a király, és igen síra az Abner koporsója felett, és síra az egész nép is.
33. És a király gyászdalt szerezvén Abner felett, mondá: Gaz halállal kelle kimulnia Abnernek?
- 2 Sám. 3,27.
34. A Te kezeid nem voltak megkötve, sem lábaid békóba verve; de úgy vesztél el, mint álnok ember miatt szokott elveszni az ember! És siratá őt ismét az egész nép.
- 2 Sám. 3,27.
35. Előjöve pedig mind az egész nép, hogy enni adjanak Dávidnak, amikor még a nap fenn vala, de megesküvék Dávid, ezt mondván: Úgy cselekedjék én velem Elohim most és ezután is, hogy amíg a nap le nem megy, sem kenyeret, sem egyebet nem eszem.
- 2 Sám. 19,13.
36. Amely dolgot Amikor az egész község megértett, igen tetszék nékik; vala, mint a többi dolga is, amit a király cselekeszik vala, igen tetszék nékik.
37. És megértette azon a napon az egész nép és az egész Izráel, hogy nem a királytól volt, hogy Abnert, a Nér fiát megölték.
- 2 Sám 3,26., 2 Sám 3,28.
38. Mondá pedig a király az ő szolgálóinak: Nem tudjátok-e, hogy nagy fejedelem esett ma el az Izráelben?
- 2 Sám. 2,8., 1 Sám. 26,15.
39. Én pedig ma erőtelen, noha felkent király vagyok; ezek pedig a Sérújának fiai hatalmasabbak nálamnál. De fizessen meg JaHuWaH annak, aki gonoszt cselekeszik, az ő gonosszága szerint.
- 2 Sám. 2,4., 2 Sám. 2,10., 1 Kir. 2,5., 1 Kir. 2,6.
- 4** Amikor pedig meghallotta Saul fia, hogy meghalt Abner Hebronban, igen megfogyatkozik az ő ereje. Sőt az egész Izráel megrémüle.
2. Két fővezére volt a Saul fiának, egyiknek neve Bahana és a másiknak neve Rékáb, Rimmonnak fiai, aki Beerótból való vala, a Benjámin fiai közül; mert Beerót is a Benjámin városai közé számláltatik.
3. Elfutottak vala pedig a Beerótbeliék Gittáimba, és lőnek ott jövevények mind e mai napig.
- Nehem. 11,33.
4. Jonathánnak pedig, a Saul fiának volt egy sánta fia (öt esztendő s vala, amikor Jezréelből hír jött Saul és Jonathán felől, és felvévő őt a dajkája, hogy elszaladjon vele; lőn pedig, hogy amikor a dajka gyorsan futott, elesett, és megsántula), ennek neve vala Mefibóset.
- 1 Sám. 23,17.
5. Elmenének azért a Beerótbeli Rimmonnak fiai, Rékáb és Mefibóset, és bementének Isbósetnek házába, amikor a nap legmelegebb vala és ő déli álmát aluszsza vala.
- 2 Sám. 4,2.
6. Bemenvén azért ezek a ház belsejébe, gabonát vive, általüték őt az ötödik oldalborda alatt; s Rékáb és az ő atyjafia, Bahana, elszaladának.
- Bir. 3,21.
7. Amikor azért ezek a házba bementek, és ő hálószobájában az ágyán fekvék, megsebesítvén megölték őket, s fejét levágva, felvették az ő fejét, és egész éjjel mennek vala a sík mezőn.
8. És elvivék Isbóset fejét Dávidhoz Hebronba, és mondának a királynak: Ímhol Isbósetnek, Saul fiának, a te ellenségednek feje; aki üldöze a te lelketet, és JaHuWaH bosszút állott e mai napon az én uramért, a királyért, Saulon és az ő maradékán.
9. Felele pedig Dávid Rékábnak és Bahanának, az ő atyjafiának, a Beerótbeli Rimmon fiainak, és mondá nékik: Él JaHuWaH, Aki az én életemet megszabadította minden nyomorúságból,
10. Hogy én azt, aki nékem hírt hozott vala, ezt mondván: Ímé meghalt Saul (és azt hitte, hogy azzal nékem örömet szerez), megragadván megöletém őt Siklágban, holott jutalmat kellett volna adnom néki hírmondásáért.
- 2 Sám. 1,15.
11. Mennyivel inkább gonosz embereket, akik ágyában, a maga házában ölték meg az igaz embert? Azért most vajjon ne kívánjam-e meg az ő vérét kezeitekből, hogy titeket eltöröljelek a földről?
- 2 Sám. 4,5., 2 Sám. 4,6.
12. Parancsola azért Dávid az ő szolgálóinak, hogy megöljék őket; és elvagdálák kezeiket és lábaikat; és felakaszták őket Hebronban, a halastó mellett. Isbósetnek pedig fejét felvevén, eltemeték az Abner sírboltjába, Hebronban.
- 2 Sám. 1,15., 1 Sám. 24,23., 2 Sám. 3,32.
- 5** Eljövének pedig Dávidhoz Hebronba Izráelnek minden nemzetségei, és szólának ilyenképen: Ímé mi a te csontodból és testedből valók vagyunk.
- 2 Sám. 3,17., 2 Sám. 3,19., 1 Krón. 11,1.
2. Mert ennekelőtte is, amikor Saul uralkodott felettünk, te vezéreltet ki s be Izráelt, és JaHuWaH azt mondotta néked: Te legelteted az Én népemet, az Izráelt, és te fejedelem leszel Izráel felett.
- Zsolt 78,70 - 71
3. Eljövének azért Izráelnek minden vénei a királyhoz Hebronba, és frigyot tőn velek Dávid király Hebronban JaHuWaH előtt, és királylyá kenék Dávidot Izráel felett.
- 2 Sám. 2,4., 2 Sám 2,7.
4. Harmincz esztendő s vala Dávid, amikor uralkodni kezdé, és negyven esztendeig uralkodék.
5. Hebronban uralkodék a Júda nemzetségén hét esztendeig és hat hónapig; és Jeruzsálemben uralkodék harminczhárom esztendeig az egész Izráel és Júda nemzetségein.
- 2 Sám. 2,4., 2 Sám. 2,7., 1 Kir 2,11.

6. Felméne pedig a király és az ő népe Jeruzsálembe a Jebuzeusok ellen, akik azt a földet lakják vala, ők azonban azt mondák Dávidnak: Nem jössz ide be, hanem a sánták és vakok elűznek téged! amelylyel azt jelenték: Nem jó ide be Dávid. *Csel. 7,45.*

7. Bevevé mindazáltal Dávid a Sion várát, és az immár a Dávid városa. *2 Sám. 5,9., 2 Sám. 6,12.*

8. Mert azt mondá Dávid ama napon: Mindenki, aki vágja a Jebuzeusokat, menjen fel a csatornához és vágja ott a sántákat és a vakokat, akiket gyűlöl a Dávid lelke. Ezért mondják: Vak és sánta ne menjen be a házba!

1 Krón. 11,6., 2 Sám 5,6.

9. És lakozék Dávid abban a várban, és nevezé azt Dávid városának; és megépíté Dávid köröskörül, Millótól fogva befelé. *2 Sám 5,7, 2 Krón 11,6, 2 Krón 11,7*

10. Dávid pedig folytonosan emelkedék és növekedék, mert JaHuWaH, a Seregeknek Elohimje vala ő vele. *2 Sám. 3,1.*

11. Követeket küldé pedig Hírá, Tirusnak királya Dávidhoz, és czédrusfákat is, ácsmestereket és kőműveseket, és építének házat Dávidnak. *1 Krón 14,1.*

12. És belátta Dávid, hogy az *ÖrökkéValó* megerősítette őt az Izráel felett való királyságában, és hogy felmagasztalta az ő királyságát az ő népéért, Izráelért.

13. Vön pedig még magának Dávid ágyasokat, és feleségeket Jeruzsálemből, minekutána Hebronból oda ment; és lőnek még Dávidnak fiai és leányai.

1 Krón. 3,1., 1 Krón. 3,9., 5 Móz. 17,17.

14. És ezek a nevei azoknak, akik Jeruzsálemben születtek: Sammua, Sóbáb, Nátán, Salamon, *1 Krón. 3,5., 1 Krón. 3,9.*

15. Ibhar, Elisua, Néfeg, Jáfia,

16. Elisáma, Eljada és Elifélet.

17. Amikor pedig a Filiszteusok meghallották, hogy királylyá kenték Dávidot az Izráelen; felkelének mind a Filiszteusok, hogy Dávidot megkeressék; amelyet megértvén Dávid, aláméne az erősségbe. *1 Krón 14,8.*

18. A Filiszteusok pedig elérkezének és elszéledének a Réfaim völgyében.

19. Megkérde azért Dávid az *ÖrökkéValót* ilyen szóval: Elmenjek-é a Filiszteusok ellen? Kezembe adod-é őket? Felele JaHuWaH Dávidnak: Menj el, mert kétség nélkül kezedbe adom a Filiszteusokat.

1 Sám. 30,8.

20. Elérkezék azért Dávid Baál Perázimba, és megveré ott őket Dávid, és mondá: Szétszórta JaHuWaH ellenségimet előttem, mint a víz szokott eloszlni; azért nevezé azt a helyet Baál Perázimnak.

21. És ott hagyák az ő bálványait, amelyeket felszedének Dávid és az ő szolgálai.

1 Krón. 14,12., 2 Móz. 23,24., 4 Móz. 32,20., 5 Móz. 7,25.

22. Azután ismét feljövének a Filiszteusok, és elszéledének a Réfaim völgyében.

23. Megkérde azért Dávid az *ÖrökkéValót*, aki ezt felelé: Elmenjek-é a Filiszteusok ellen? Hanem kerülj a hátuk mögé és a szederfák ellenében támad meg őket.

24. És amikor a szederfák tetején indulásnak zaját fogod hallani, akkor indulj meg, mert akkor kimegy te előtted az *ÖrökkéValó*, hogy megverje a Filiszteusok táborát. *2 Kir 7,6, 2 Kir 7,7*

25. És úgy cselekedék Dávid, amint megparancsolta vala néki JaHuWaH: és vágta a Filiszteusokat Gibeától fogva, mind addig, míg Gézerbe mennél.

2 Sám. 5,20., 2 Sám. 3,18., Józs. 16,10.

6 Összegyűjté ezek után Dávid az egész Izráelnek színét, harmincezer embert.

1 Krón. 13,1., 1 Krón. 13,6.

2. És felkelvén, elméne Dávid az egész néppel együtt, ely vele vala, Júdának városába, Bahalába, hogy elhozza onnét Elohim Ládáját, amely Névről, a Seregek JaHuWaH-jának nevééről neveztetik, Aki ül a Kérubok között.

1 Krón. 13,6., 1 Sám. 7,1., 2 Móz. 25,20., 2 Móz. 25,22.

3. És tevék Elohim Ládáját új szekérre, és elhozák azt Abinádábnak házából, amely vala a dombon, és Uzza és Ahió, Abinádáb fiai vezetik az új szekeret.

1 Sám. 6,7., 1 Sám. 6,10., 1 Sám. 6,11.

4. Elvivék azért azt az Abinádáb házából, amely a dombon vala, Elohim Ládájával, és Ahió a Láda előtt megyen.

1 Sám. 7,1.

5. Dávid pedig és az egész Izráel népe örvendeznek vala JaHuWaH előtt, jegenyefából való minden szerszámokkal, hegedűkkel, lantokkal, dobokkal, sípokkal és czimbalmokkal. *2 Sám. 6,14., 2 Sám. 6,15.*

6. És amikor Nákonnak sérűjére jutának, kinyújtá Uzza az ő kezét Elohim Ládájára, és megtartá azt; mert az ökrök félremozdították vala.

1 Krón. 13,9.

7. Ennekokáért felgerjede JaHuWaH haragja Uzza ellen, és megölé ott őt az *Igaz Teremtő* vakmerőségéért: és meghala ott Elohim Ládája mellett.

8. És bosszankodék Dávid, hogy az *ÖrökkéValó* ilyen romlással rontotta meg Uzzát, és nevezé azt a helyet Péres Uzzának, mind e mai napig.

9. Megfélemlék azért Dávid azon a napon JaHuWaH-tól, és mondá: Hogyan jöjjön JaHuWaH Ládája én hozzám?

10. És nem akará Dávid magához vinni az *ÖrökkéValó* Ládáját Dávidnak városába, hanem letéteté azt Dávid a Gitteus Obed Edom házábanál.

2 Sám. 5,7., 1 Krón. 13,13.

11. És lön JaHuWaH Ládája a Gitteus Obed Edom házábanál három hónapig, és megáldá JaHuWaH Obed Edomot és egész háznépét.

12. És megmondák Dávid királynak ilyen szóval: Megáldotta JaHuWaH az Obed Edom házat és mindenét, amije van, Elohim Ládájáért. És elmenvén Dávid, elvivé az *Igaz Teremtő* Ládáját az Obed Edom házából Dávid városába vígassággal.

1 Krón. 13,14., 1 Krón. 15,1., 1 Krón. 15,3., 2 Sám. 5,7.,

2 Sám. 6,5., 2 Sám. 6,16., Ezékiel próféta könyve

13. Amikor pedig azok, akik JaHuWaH Ládáját vitték, hat lépést mentek, áldozék ott egy ökröt és hízott borjút.

14. Dávid pedig teljes erejéből tánczol vala JaHuWaH előtt, és gyors efódot övedzett magára Dávid.

2 Sám. 6,5., 1 Krón. 15,27.

15. Dávid azért és Izráelnek egész háza felvivék JaHuWaH Ládáját énekléssel és trombitaszóval.

16. Lőn pedig, hogy amikor JaHuWaH Ládája Dávid városába ért, Mikál, Saulnak leánya kinéz vala az ablakon, és látván, hogy Dávid király ugrál és tánczol JaHuWaH előtt, megútálá őt szívében.

2 Sám. 3,14., 2 Sám. 3,15., 2 Sám. 6,23.

17. Amikor pedig bevitték JaHuWaH Ládáját, és elhelyezék azt az ő helyére a sátnak közepére, amelyet számára Dávid felállíttatott: akkor áldozott Dávid egészen égőáldozatokat és hálaadó áldozatokat, JaHuWaH előtt.

1 Krón. 15,1., 1 Krón. 16,1.

18. Amikor pedig elvégezte Dávid az egészen égőáldozatot, és a hálaadó áldozatot, megáldá a népet a Seregek JaHuWaH-jának nevében.

1 Kir. 8,55., 1 Kir. 8,61.

19. És osztogattata Dávid mind az egész népnek, Izráel egész seregének, férfiaknak és asszonyoknak, mindenkinek egy-egy lepényt, egy-egy darab húst, és egy-egy kalácsot; és elméne mind az egész nép, ki-ki az ő házához.

20. Amikor pedig Dávid hazament, hogy megáldja az ő háznépét is: kijöve Mikál, a Saul leánya Dávid eleibe, és mondá: Mily dicsőséges vala ma Izráel királya, aki az ő szolgálóinak szolgálói előtt felfosztózott vala ma, mint ahogy egy esztelen szokott felfosztózni!

2 Sám. 6,16.

21. És mondá Dávid Mikálnak: JaHuWaH előtt, Aki inkább engem választott, mint atyádat és az ő egész házanépét, hogy JaHuWaH népének, Izráelnek fejedelme legyek, igen, JaHuWaH előtt örvendezém.

1 Sám. 16,1., 1 Sám. 16,13., 1 Kir. 8,16.

22. Sőt minél inkább megalázom magamat és minél alábbvaló leszek a magam szemei előtt: annál dicséretreméltóbb leszek a szolgálók előtt, akikről te szólasz.

2 Sám. 6,20.

23. Ennekokáért Mikálnak, Saul leányának nem lőn soha gyermeke, az ő halálának napjáig.

2 Sám. 6,16., 2 Sám. 6,20.

7 Lőn pedig, hogy amikor a király az ő palotájában üle, és JaHuWaH mindenfelől békességet adott néki minden ellenségeitől,

2. Mondá a király Nátán prófétának: Ímé lássad, én cédrusfából csinált palotában lakom, Elohimnek Ládája pedig a kárpitok között van.

1 Krón. 17,1., Agge. 1,4., 2 Sám. 6,17.

3. És mondá Nátán a királynak: Eredj, s valami a te kezieddel, és add véghez, mert az ÖrökkéValó veled van.

4. Azonban lőn az ÖrökkéValó szava Nátánhoz azon éjjel, mondván:

5. Menj el, és mondd meg az Én szolgálómnak, Dávidnak: Ezt mondja az ÖrökkéValó: Házat akarsz-é nékem építeni, hogy abban lakjam?

1 Kir. 5,3., 1 Krón. 22,8.

6. Mert Én nem laktam házban attól a naptól fogva, hogy kihoztam Izráel fiait Egyiptomból, mind e mai napig, hanem szüntelen sátorban és hajlékban jártam.

1 Kir. 8,16.

7. Valahol csak jártam Izráel fiai között, avagy szólottam-é csak egy szót is Izráel valamelyik nemzetségének, akinek parancsoltam, hogy legeltesse az Én népemet Izráelt, mondván: Miért nem építtetek nékem cédrusfából való házat?

8. Most azért ezt mondd meg az Én szolgálómnak, Dávidnak: Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: Én hoztalak ki téged a kunyhóból, a juhok mögül, hogy légy fejedelem az Én népem felett, Izráel felett;

1 Sám. 16,11-12, Zsolt. 78,70., Zsolt. 78,71.

9. És veled voltam mindenütt, valahová mentél, és kiirtottam minden ellenségeidet előtted; és nagy hírnevet szerzettem néked, mint a nagyoknak hírneve, akik e földön vannak.

2 Sám. 3,18., Csel. 7,45.

10. Helyet is szerzek az Én népemnek Izráelnek, és ott elplántálám őt, és lakozék az ő helyében, és többé helyéből ki nem mozdítatik, és nem fogják többé az álnokságnak fiai nyomorgatni őt, mint annakelőtte,

2 Krón. 33,8., Jer. 39,1., Jer. 39,9., Bir. 13,1.

11. Attól a naptól fogva, hogy bírakat rendeltem az Én népem az Izráel felett. Békességet szereztem tehát néked minden ellenségeidtől. És megmondotta néked JaHuWaH, hogy házat csinál néked JaHuWaH.

Bir. 2,18., 2 Sám. 7,12., 2 Sám. 7,16.

12. Amikor pedig a te napjaid betelnek, és elaluszol a te atyáiddal, feltámasztom utánad a te magodat, amely ágyékdoból származik, és megerősítem az ő királyságát:

1 Kir. 8,5., 1 Kir. 8,20., Csel. 2,30.

13. Az fog házat építeni az Én nevemnek, és megerősítem az ő királyságának trónját mindörökké.

2 Sám. 23,2., 2 Sám. 23,5., 1 Kir. 5,5., 1 Kir. 6,1., 1 Kir. 6,9.,

1 Kir. 6,12.

14. Én leszek néki atyja, és ő lészen nékem fiam, aki amikor gonoszul cselekszik, megfenyítem őt emberi vesszővel és emberek fiainak büntetésével;

Zsolt. 89,27., Zsolt. 89,33., Zsid. 1,5., 1 Kir. 11,39.

15. Mindazáltal irgalmasságomat nem vonom meg tőle, miképen megvonám Saultól, akit kivágék előtted.

1 Sám. 16,1.

16. És állandó lészen a te házad, és a te országod mindörökké tiéd lészen, és a te trónod erős lészen mindörökké.

1 Kir. 11,29., 1 Kir. 11,33., 1 Kir. 12,16., 1 Kir. 12,20.

17. Mind e beszéd szerint, és mind e látás szerint szóla Nátán Dávidnak.

18. Bemenvén azért Dávid király, leborula JaHuWaH előtt, és mondá: Micsoda vagyok én, *ÖrökkéValóm, Igaz Teremtőm!* és micsoda az én házam népe, hogy engem ennyire elővittél?

1 Sám. 16,11., 1 Sám. 16,12.

19. És ez még csekélynek tetszett néked, *ÖrökkéValóm, Elohim!* hanem ímé szólasz a te szolgádnak háza felől messze időre valókat; és ez törvény az emberre nézve, *ÖrökkéValóm, az Igaz Teremtőm!*

2 Sám. 7,8., 2 Sám. 7,9., 2 Sám. 7,13.

20. De mi szükség Dávidnak többet szólni néked, holott te jól ismered, *ÖrökkéValóm, Elohimom,* a te szolgádat?

1 Sám. 16,1., 1 Sám. 16,3.

21. A te ígéretedért, és a te jóakaratom szerint cselekedted mindezeket a nagy dolgokat, hogy megjelentsd a te szolgádnak.

2 Sám. 7,12., 2 Sám. 23,2., 2 Sám. 23,5., Csel. 2,30.

22. Ennekokáért felmagasztaltattál, *ÖrökkéValóm, Igaz Teremtőm:* mert senki sincs olyan, mint Te, és rajtad kívül nincsen Elohim, mind a szerint, amint hallottuk a mi füleinkkel.

5 Móz. 4,35., Zsolt. 86,8.

23. Mert melyik nép olyan, mint a te néped, az Izráel, amelyért elment volna az *Igaz Teremtő,* hogy megváltsa magának való népül, és magának nevet szerezzen, és érettetek oly nagyokat cselekedjék és országodért oly csudálatos dolgokat néped előtt, amelyet megszabadítottál Egyiptomból, a pogányoktól és elohimeiktől.

5 Móz. 4,7., 5 Móz. 4,8., 5 Móz. 33,29., Zsolt. 147,19.,

Zsolt. 147,20., 2 Móz. 3,7., 2 Móz. 4,22.

24. Mert megerősítetted magadnak a te népedet; az Izráelt, népedül mindörökké; és te voltál, *ÖrökkéValóm,* nekik Elohimük.

5 Móz. 7,6., 5 Móz. 7,8.

25. Most annakokáért, *ÖrökkéValóm, Elohim,* amit szóltál a te szolgád felől, és az ő háza felől, teljesítsd be mindörökké; és cselekedjél úgy, amint szólottál;

2 Sám. 7,11., 2 Sám. 7,15.

26. Hogy felmagasztaltassék a Te neved mindörökké, ilyen szókkal: A Seregek JaHuWaH-ja az Izráelnek Elohimje, és Dávidnak, a te szolgádnak háza legyen állandó te előtted!

27. Mert mejelentetted a te szolgádnak fülébe, óh Seregek JaHuWaH-ja és Izráelnek Elohimje, ezt mondván: Házat építek néked. Ezért készteté szolgádat az ő szíve, hogy ilyen könyörgéssel könyörögjön hozzád.

2 Sám 7,4, 2 Sám. 7,5, 2 Sám 7,11, 2 Sám 7,23

28. Most azért, óh, *ÖrökkéValóm, Elohim,* (mert te vagy Elohim, és a Te beszéded igazság, és te mondtad ezt a jót a te szolgád felől),

Ján 17,17

29. Legyen a te jóakaratomnak áldása a te szolgádnak házán, hogy legyen előtted mindörökké; mert te szólottál, *ÖrökkéValóm, Elohim,* azért a te áldásoddal áldassék meg a te szolgádnak háza mindörökké.

8 Ezek után megveré Dávid a Filiszteusokat, és megaláza őket: és elfoglala Dávid a Filiszteusok kezéből Méteg Ammát.

1 Krón. 18,1.

2. És megveré a Moábitákat is, és kötéllel méré meg őket, lefektetvén őket a földre; két kötéllel méré azokat, akik megölendők, és egy teljes kötéllel azokat, akik életben hagyandók valának; és a Moábiták Dávidnak adófizető szolgálói lőnek.

1 Móz. 19,36., 1 Móz. 19,37., 4 Móz. 24,17., Zsolt. 60,10.

3. Megveré Dávid Hadadézert is, Réhóbnak fiát, Czóbának királyát, amikor elméne, hogy hatalmát kiterjessze az Eufrátes folyó vizéig.

1 Kir. 11,23., 1 Kir. 11,25.

4. És foglyul ejtett Dávid közülök ezer és hétszáz lovagot, és húszezer gyalog embert; és inaikat elvagdaltatá Dávid minden szekeres lovagnak és csak száz szekérbe valót hagyott meg közülök.

1 Krón. 18,4.

5. Eljövénnek pedig a Siriabeliek Damaskusból, hogy megsegítsék Hadadézert, Czóbának királyát; és levága Dávid a Siriabeliek közül huszonkétezer férfit.

1 Krón. 18,5.

6. És helyezé Dávid állandó sereget a damaskusi Siriába; és a Siriabeliek Dávidnak adófizető szolgálói lettek. És megoltalmazá JaHuWaH Dávidot valahová megyen vala.

7. És elvevé Dávid az arany paizsokat is, amelyek Hadadézer szolgálói valának, és bevívé azokat Jeruzsálembe.

8. Hoza annakfelette Dávid király a Hadadézer városaiból, Bétákhból és Berótaiból felette igen sok rezet.

9. Amikor pedig meghallá Tói, Hamát királya, hogy megverte Dávid Hadadézernek minden seregeit;

1 Krón. 18,9., 1 Krón. 18,10.

10. Küldé Tói Jórámot, az ő fiát Dávid királyhoz, hogy békességesen köszöntse őt, és áldja, hogy harczolt Hadadézer ellen és megverte őt (mert Hadadézer Tóival is hadakozik vala). És a Tói fia kezében aranyból, ezüsből és rézből való edények valának,

11. Amelyeket Dávid király JaHuWaH-nak szentele, azzal az ezüsttel és arannyal együtt, amelyet JaHuWaH-nak szentele mind ama népektől, akiket meghódoltatott;

1 Krón. 22,14., 1 Krón. 22,16.

12. A Siriabeliektől, Moábitáktól, az Ammon fiaitól, a Filiszteusoktól, az Amálekítáktól és a Réhób fiától, Hadadézertől, Czóbának királyától nyert prédából.

2 Kir. 1,1., 4 Móz. 24,20.

13. És hírnevet szerze Dávid, amikor visszatért, miután a Siriabelieket leverte a sós völgyben, tizenylolczezeret.

Zsolt. 60,2.

14. Az Idumeusok közé is állandó sereget rendele, egész Idumeába állandó sereget rendele, és az Idumeusok mind Dávid szolgálói lettek. És megoltalmazá JaHuWaH Dávidot, valahová megyen vala.

1 Móz. 27,40., 1 Móz. 36,1., 4 Móz. 20,14., 4 Móz. 20,21.,

4 Móz. 24,18., 1 Kir. 11,15., 1 Kir. 11,16.

15. Uralkodék azért Dávid az egész Izráelen, és szolgáltat vala Dávid az egész nép között ítéletet és igazságot. *2 Sám. 24,2.*

16. Fővezére volt Joáb, Sérujának fia, Jósafát pedig, Ahiludnak fia, emlékiró vala. *1 Krón. 2,13., 1 Krón. 2,16., 1 Kir. 2,5., 1 Kir. 2,29., 1 Kir. 2,31.*

17. Sádók pedig, Akhitóbnak fia, és Akhimélek, Abjátárnak fia papok valának, és Sérája írődeák. *1 Sám. 22,20., 1 Sám. 22,23., 1 Krón. 6,8., 1 Krón. 24,3.*

18. Benája Jéhójadának fia, a Kereteusok és Peleteusok előljárója, a Dávid fiai pedig fők valának. *2 Sám. 23,20., 2 Sám. 15,18.*

9 Mondá pedig Dávid: Maradt-é még valaki a Saul házanépe közül, hogy irgalmasságot cselekedjem ő vele Jonathánért? *2 Sám. 4,5., 2 Sám. 4,6., 1 Sám. 31,2., 2 Sám. 1,26.*

2. Vala pedig Saul házából egy szolga, akinek neve vala Siba, akit Dávidhoz szólítának, és mondá a király néki: Te vagy-é Siba? Felele: Én vagyok a te szolgád.

3. Akkor mondá a király: Maradt-é még valaki a Saul házanépe közül, hogy cselekedjem vele Elohim irgalmasságát? Felele Siba a királynak: Van még Jonathánnak egy fia, aki mind a két lábára sánta. *1 Sám. 20,15., 1 Sám. 24,22., 1 Sám. 24,23., 2 Sám. 4,4.*

4. Mondá néki a király: Hol van? És mondá Siba a királynak: Ímé az Ammiel fiának, Mákirnak házában van Ló-Debárban. *2 Sám. 17,27.*

5. Akkor elkülde Dávid király, és elhozatá őt a Mákirnak, az Ammiel fiának házából Ló-Debárból.

6. És amikor megérkezett Dávidhoz Mэфíbóset, Jonathánnak, a Saul fiának fia, arczczal leborula, és tisztességet tón néki; és mondá Dávid: Mэфíbóset! aki felele: Ímhol a te szolgád.

7. Mondá néki Dávid: Ne félj; mert kétség nélkül irgalmasságot cselekeszem veled Jonathánért, a te atyáért; és visszaadom néked Saulnak, a te nagyatyádnak minden majorságát, és néked mindenkor asztalomnál lesz ételed. *1 Sám. 20,15., 1 Sám. 20,16.*

8. Akkor fejet hajta Mэфíbóset, és mondá: Micsoda a te szolgád, hogy aholt ebre, reá tekintettél, minemű én vagyok? *2 Sám. 19,28., 1 Sám. 24,15.*

9. Szólitá azután a király Sibát, Saulnak szolgáját, és mondá néki: Valamije volt Saulnak és egész háznépének, mindazokat a te urad fiának adtam. *2 Sám. 9,7., 2 Sám. 19,29.*

10. A majorságnak azért te viseljed gondját, és a te fiaid és szolgálid, és beszolgáltassad, hogy legyen a te urad fiának kenye, melylyel éljen. Mэфíbóset pedig, a te uradnak fia, az én asztalomnál eszik mindenkor. Vala pedig Sibának tizenöt fia és húsz szolgálja.

11. Felele Siba a királynak: Valamit az én uram, a király papjának, az én asztalomnál eszik, mint a király fiainak egyike. *Ezék. 1,1.*

12. Vala pedig Mэфíbósetnek egy fiacskája, akinek neve Mika vala; a Siba házában lakozók pedig mindnyájan Mэфíbóset szolgálai valának. *1 Krón. 8,34., 1 Krón. 8,35.*

13. Mэфíbóset tehát Jeruzsálemben lakozék, mert mindenkor a király asztalánál eszik vala; és ő mind a két lábára sánta vala. *2 Sám. 4,4.*

10 Lőn pedig azután, meghala az Ammon fiainak királya, és uralkodék helyette Hánon, az ő fia. *1 Móz. 19,36., 1 Móz. 19,38., 1 Krón. 19,1.*

2. És mondá Dávid: Irgalmasságot teszek Hánonnal, Náhás fiával, amiképen az ő atya is velem irgalmasságot tett; és hozzá küldé Dávid, hogy vigasztalja őt szolgálai által atya halála felől. Amikor Dávid szolgálai Ammon fiainak földére érkezének: *1 Sám. 11,1.*

3. Mondának az Ammon fiainak vezérei Hánonnak, az ő uroknak: Vajjon becsüli-é Dávid ezzel előttd a te atyádat, hogy hozzád vigasztalókat küldött? Vajjon Dávid nem inkább azért küldötte-é hozzád szolgálait, hogy a várost megszemléljék és kikémleljék és teljesen elpusztítsák.

4. Elfogatá azért Hánon a Dávid szolgálait, és szakáloknak felét lenyirató, és ruháikat félben elmetszeté az alfelekig, és elbocsátá őket.

5. Amint ezt Dávidnak hírül hozták, eleikbe küldé, (mert ezek az emberek igen meggyaláztattak) és ezt izené a király: Maradjatok Jerikhóban mindaddig, amíg megnevekedik szakálotok; és úgy jőjjetek haza.

6. Látván pedig az Ammon fiai, hogy gyűlöltekké lettek Dávid előtt, követet küldének az Ammon fiai, és felfogadák Siriában a Bét-Réhóbbelieket és ugyancsak Siriában a Czóbeusokat, húszezer gyalogot, és Maakának királyát ezer emberrel, és a Többelieket, tizenkétezer embert.

7. Amint ezt Dávid maghallá, elküldötte Joábot és a vitézeknek egész seregét.

8. Kivonulának az Ammon fiai is, és csatarendbe állottak a kapu bejárata előtt. A Siriabeli Czóbeusok, Réhóbbeliek, Többeliek és Maaka magukban valának a mezőn.

9. Látván pedig Joáb, hogy mind elől, mind hátul ellenség van ő ellene, kiválogatá az Izráel népének színét, és a Siriabeliek ellenében állítá fel. *2 Sám. 8,16.*

10. A népnek maradékát az ő öcscsének, Abisainak vezetésére bízta, hogy felállítsa azt Ammon fiainak ellenében. *2 Sám. 18,2., 2 Sám. 23,18.*

11. És mondá: Ha erősebbek lesznek a Siriabeliek nálamnál, nékem segítségül légy. Ha pedig az Ammon

fiai náladnál hatalmasabbak lesznek, elmegyek, hogy megsegítselek.

12. Légy erős és legyünk bátrak a mi nemzetségünkért és a mi Elohimünknek városaiért; és JaHuWaH cselekedjék úgy, amint néki tetszik. *5 Móz 20,1.*

13. Elérkezék azért Joáb és az ő vele való sereg a Siriabeliek ellen az ütközetre, és megfutamodának ő előtte.

14. Látván pedig az Ammon fiai, hogy megfutamodtak a Siriabeliek, megfutamodának ők is Abisai előtt, és beszaladának a városba; és megtére Joáb az Ammon faitól és méne Jeruzsálembe.

15. Amikor pedig látták a Siriabeliek, hogy megverettettek az Izráeliták által, ismét együvé gyülekezének. *1 Krón 19,16.*

16. És elküldé Hadadézer, és elhozatá a Siriabelieket, akik a vizen túl valának, és jövének Helámba; és Sobák, Hadadézernek fővezére volt élükön.

17. Megizenék pedig Dávidnak, aki egybegyűjté egész Izráelt, és általméne a Jordánon, és juta Hélámhoz: és sereget rendelének a Siriabeliek Dávid ellen, és megütközének vele.

18. De a Siriabeliek megfutamodtak Izráel előtt, és levága Dávid a Siriabeliek közül hétszáz szekerest és negyvenezer lovagot, Sobákot is, a seregnek fővezérét megölé; és ugyanott meghala. *1 Kir 11,23, 1 Kir 11,25*

19. Amikor pedig látták mindazok a királyok, akik Hadadézernek szolgálai valának, hogy Izráel által megverettek, békét kötöttek Izráellel és nekik szolgálának; és nem merének többé a Siriabeliek kijöni az Ammon fiainak segítségére.

11 Lön pedig az esztendő fordulásakor, amikor a királyok hadba szoktak menni, elküldé Dávid Joábot és az ő szolgálait ő vele, és mind az egész Izráelt, hogy elveszessék az Ammon fiai, és megszállják Rabba városát; Dávid pedig Jeruzsálemben maradt.

1 Krón. 20,1., 1 Móz. 19,38.

2. És lön estefelé, amikor felkelt Dávid az ő ágyából, és a királyi palota tetején sétála: láta a tetőről egy asszonyt fürdeni, aki igen szép termetű vala.

3. És elküldé Dávid, és tudakozódék az asszony felől, és mondá egy ember: Nemde nem ez-é Bethsabé, Eliámnak leánya, a Hitteus Uriás felesége?

2 Sám. 23,39.

4. Akkor követeket küldé Dávid, és elhozatá őt; aki beméne ő hozzá, és vele hála, amikor az ő tisztátalanságából megtisztult; és annakutána visszaméne az ő házához.

3 Móz. 15,19.

5. És fogada méhében az asszony, és elküldvén, megizené Dávidnak ilyen szóval: Teherbe estem!

6. Akkor Dávid izené Joábnak: Küldd haza hozzám a Hitteus Uriást; és elküldé Joáb Uriást Dávidhoz.

7. Amikor pedig eljutott Uriás ő hozzá, megkérde őt az ő békessége felől, a népnek békessége felől és a harcz folyása felől.

8. Ezután mondá Dávid Uriásnak: Menj haza, és mosd meg lábaidat; kimenvén pedig Uriás a király házából, a király ajándékot küldé utána.

2 Sám. 11,11.

9. Uriás azonban lefeküvék a királyi palota bejárata előtt az ő urának minden szolgálival, és nem méne a maga házához.

10. És megjelenték Dávidnak, mondván: Nem ment le Uriás az ő házához. Akkor mondá Dávid Uriásnak: Nemde nem útról jöttél-e? Miért nem mentél le a te házához?

11. Felele Uriás Dávidnak: Elohim Ládája, Izráel és Júda nemzetsége sátorokban laknak, és az én uram Joáb, és az én uram szolgálai a nyílt mezőn táboroznak: hogy mennék én be az én házamba, hogy egyem és igyam és feleségemmel háljak? Úgy élj te és úgy éljen a te lelked, hogy nem mívelem azt!

1 Sám. 4,4., 2 Sám. 14,19.

12. Mondá azért Dávid Uriásnak: Maradj itt ma is, és holnap elbocsátlak. Ott marada azért Uriás Jeruzsálemben az nap és más napra kelve is.

13. Ennekutána hivatá őt Dávid, és ő vele evék és ivék, és lerészegíté őt, és kiméne estve aludni az ő ágyára, az ő urának szolgálival együtt, de házához nem méne alá.

14. Megvirradván pedig, levelet írá Dávid Joábnak, amelyet Uriástól küldött el.

2 Sám. 8,16.

15. Írá pedig a levélben, mondván: Állassátok Uriást legelől, ahol a harcz leghevesebb és háta mögül fussatok el, hogy megölettessék és meghaljon.

16. Lön azért, hogy amikor ostromlá Joáb a várost, állatá Uriást arra a helyre, ahol tudja vala, hogy erős vitézek vannak.

17. Kijövéen azért a városbeli nép, megharczolának Joábbal, és elhullának egyesek a nép közül, Dávid szolgálai közül, és a Hitteus Uriás is meghala.

18. Követet küldé akkor Joáb, és megizené Dávidnak az ütközetnek egész lefolyását.

19. És megparancsolá a követnek, mondván: Ha az ütközetnek egész lefolyását teljesen előadtad a királynak,

20. És ha a király haragra lobbanva azt mondja néked: Miért mentetek olyan közel a városhoz harcolni? Avagy nem tudátok-é, hogy lelövöldöznek a kőfalról?

21. Kicsoda ölte meg Abiméleket, a Jérubboset fiát? Nemde nem egy asszony üt-é agyon a kőfalról egy malomkődarabbal és meghala Tébesben? Azért miért mentetek közel a kőfalhoz? Akkor mondd meg: A te szolgád a Hitteus Uriás is meghalt.

Bir. 9,53.

22. Elméne azért a követ, és amikor megérkezett, elbeszélé Dávidnak mindazt, amivel megbízta volt őt Joáb.

2 Sám. 8,16.

23. És mondá a követ Dávidnak: Azok az emberek erőt vettek felettünk, és a mezőre kijöttek ellenünk, de mi visszaűztük őket a kapu bejáratáig;

24. Azonban a kőfalról lövöldözének a nyilasok a te szolgáládra, és a király szolgálai közül egyesek meghaltak; és a te szolgád, a Hitteus Uriás is meghalt.

2 Sám. 11,15.

25. Mondá azért Dávid a követnek: Ezt mondjad Joábnak: Ne bántódjál amiatt; mert a fegyver úgy megemészt egyet, mint mást. Fokozzad azért támadásodat a város ellen, hogy elpusztítsad azt. Így biztasd őt.

26. Meghallá pedig Uriásnak felesége, hogy meghalt Uriás, az ő férje, és siratá az ő férjét.

27. És amikor a gyászolásnak ideje eltelt, érette küldte Dávid és házába viteté őt és lőn néki felesége, és szüle néki egy fiat. De ez a dolog, amelyet Dávid cselekedett, nem tetszék JaHuWaH-nak.

2 Móz. 21,14., 2 Sám. 11,4., 2 Sám. 11,15.

12 Elküldé azért az ÖrökkéValó Dávidhoz Nátán prófétát, aki bemenvén hozzá, mondá néki: Két ember vala egy városban, egyik gazdag, a másik szegény.

1 Kir. 1,24., 1 Kir. 1,38.

2. A gazdagnak felette sok juhai és ökrei valának;

2 Sám. 12,7., 2 Sám. 5,13., 1 Sám. 25,42., 1 Sám. 25,44.

3. A szegénynek pedig semmije nem vala egyéb egy kis nőtény báránkjánál, amelyet vett és táplált vala, s felnevelkedett nála gyermekeivel együtt; saját falatjából evett és poharából ivott és keblén aludt, és néki olyan vala, mintegy leánya.

2 Sám. 12,9., 2 Sám. 11,27.

4. Amikor pedig utazó vendége érkezett a gazdagnak: sajnált az ő ökrei és juhai közül hozatni, hogy a vendégnek ételt készítsen belőle, aki hozzá ment vala; hanem elvevé a szegénytől az ő bárányát, és azt főzeté meg a vendégnek, aki hozzá ment.

5. Akkor felgerjede Dávidnak haragja az ember ellen, és mondá Nátánnak: Él JaHuWaH, hogy halálnak fia az az ember, aki azt cselekedte.

6. A bárányért pedig négy annyit kell adnia, mivelhogy ezt mívelte, és annak nem kedvezett.

2 Móz. 22,1.

7. És mondá Nátán Dávidnak: Te vagy az az ember! Ezt mondja JaHuWaH, Izráelnek Elohimje: Én kentelek fel téged, hogy király légy Izráel felett, és megszabadítottalak téged a Saul kezéből.

1 Kir. 20,40., 1 Sám. 16,13.

8. És néked adtam a te urad házát, és a te uradnak feleségeit a te kebeledbe; ennek felette néked adtam Izráelnek és Júdának házát; és ha még ez kevés volt, ezt s ezt adtam volna néked.

1 Sám. 18,13.

9. Miért vetted meg JaHuWaH-nak beszédét, oly cselekedet, mely utálatos ő előtt? A Hitteus Uriást fegyverrel ölted meg, és az ő feleségét magadnak vetted feleségül; magát pedig az Ammon fiainak fegyverével ölted meg.

2 Móz. 20,13., 2 Móz. 20,14., 2 Sám. 11,16., 2 Sám. 11,17.

10. Most azért ne távozzék el a fegyver soha házadból, mivel megúttáltál engem, és a Hitteus Uriás feleségét elvetted, hogy feleséged legyen.

2 Sám. 13,28., 2 Sám. 13,29., 2 Sám. 18,15., 2 Móz. 21,14.

11. Ezt mondja JaHuWaH: Ímé én épen a saját házadból bocsátok reád csapásokat, és feleségeidet szemed láttára veszem el, és adom más felebarátodnak, és hál a te feleségeiddel fényes nappal.

2 Sám. 16,22.

12. Mert te titkon cselekedtél; de én az egész Izráel előtt és napvilágnál cselekeszem azt.

13. Mondá azért Dávid Nátánnak: Vétkeztem JaHuWaH ellen! És mondá Nátán Dávidnak: JaHuWaH is elvette a te bűnödöt, nem fogsz meghalni.

3 Móz. 20,10.

14. Mindazáltal mivel alkalmat adottál a gyalázásra az ÖrökkéValó ellenségeinek e dologban: a te fiad is, aki lett néked, bizonynyal meghal.

2 Sám. 11,27.

15. Ezekután elméne Nátán az ő házához. És megveré JaHuWaH a gyermeket, akit az Uriás felesége szült vala Dávidnak; és megbetegedék.

2 Sám. 12,18.

16. És könyörge Dávid Elohimnek a gyermekért, és bőjtöle is Dávid, és bemenvén, a földön fekvék éjjel.

17. Felkelének azért az ő házának vénei és menének ő hozzá, hogy felemeljék őt a földről: de nem akará, és nem is evék ő velek kenyeret.

18. Hetednapra azért meghala a gyermek, és nem merik vala a Dávid szolgálai néki megmondani, hogy meghalt a gyermek, mert ezt mondják vala: Ímé, még amikor a gyermek élt, szólottunk néki és meg sem hallotta szónkat; hogyan mondánánk meg néki, hogy meghalt a gyermek, hogy magának bajt szerezzen?

2 Sám. 12,14., 2 Sám. 12,15.

19. Látván pedig Dávid, hogy az ő szolgálai suttognak, eszébe vevé Dávid, hogy meghalt a gyermek, és mondá Dávid az ő szolgálainak: Meghalt-e a gyermek? Azok mondának: Meghalt.

20. Felkelvén azért Dávid a földről, megmosdék és megkené magát és más ruhát vőn magára, és bemenvén JaHuWaH házába, imádkozék. Azután beméne a maga házába, és kérésére kenyeret vivének eleibe, és evék.

2 Sám. 6,16., 2 Sám. 6,17.

21. Akkor mondának az ő szolgálai néki: Mi dolog ez, amit míveltél? Míg a gyermek élt, bőjtöltél és sírtál; most pedig, hogy meghalt a gyermek, felkelél és kenyeret ettél.

22. Mondá ő: Míg a gyermek élt, addig bőjtöltem és sírtam; mert ezt mondtam: Kit tudja, talán JaHuWaH könyörül rajtam, és megél a gyermek.

2 Sám. 12,14., Ésa. 38,1., Ésa. 38,5.

23. De most, hogy meghalt, vajjon miért bőjtölnék? Vajjon visszahozhatom-e azzal? Én megyek ő hozzá, de ő nem jó ide vissza én hozzám.

1 Móz. 37,35.

24. És megvigasztalá Dávid az ő feleségét, Bethsábét, és beméne hozzá, és vele hála. És ő szült fiat, és nevezé annak nevét Salamonnak, és az Örökkévaló szereté azt,

1 Krón. 22,9., Mát. 1,6.

25. Amint megizente vala Nátán próféta által, aki nevezé az ő nevét Jedidjának, JaHuWaH-ért.

26. Joáb pedig hadakozék az Ammon fiainak városa, Rabba ellen, és megvevé a királyi várost.

2 Sám. 11,1., 1 Krón. 20,1.

27. És követeket küldé Dávidhoz Joáb ilyen követséggel: Hadakoztam Rabba ellen, és meg is vettem a városnak egyik részét, ahol a víz van.

28. Most azért gyűjtsd egybe a népnek maradékát, és szállj táborba a város ellen, foglalj el azt, nehogy valamiképen, ha én foglalnám el, róla neveztesse az Én nevem.

29. Egybegyűjté azért Dávid mind az egész népet, és aláméne Rabba ellen, és harczola ellene, és elfoglala azt.

30. És elvevé az ő királyuknak koronáját annak fejről, melynek súlya egy talentum arany volt, és értékes kövekkel vala rakva, és lőn a Dávid fején, és a városból felette sok zsákmányt hozott el.

1 Krón. 20,2.

31. A népet pedig, amely benne vala, kihozatá; és némelyét fűrés, némelyét vasborona alá, némelyét fejsze alá vetteté; némelyeket mészkemenczén vitt által, és így cselekedék az Ammon fiainak minden városával: Haza méne azután Dávid és az egész nép Jeruzsálembe.

2 Sám. 10,4., 4 Móz. 24,17.

13 Lőn ennekutána, hogy Absolonnak, Dávid fiának igen szép huga vala, kinek neve Támár vala; és Amnon, a Dávid fia megszereté őt.

1 Krón. 3,1., 1 Krón. 3,2.

2. Igen nagy gyötrelemben vala pedig Amnon, úgy, hogy beteggé lett az ő hugáért, Támárért; mert szűz vala, és Amnon előtt lehetetlennek tünt fel, hogy rajta valamit elkövessen.

3. Vala azonban Amnonnak egy barátja, kinek Jonadáb vala neve, Simeának, Dávid testvérének fia; Jonadáb pedig igen eszes ember vala.

1 Krón. 2,13

4. Ki mondá néki: Mi az oka, hogy te naponként soványodol, királynak fia? Nem mondhatnád-e meg nekem? És mondá néki Amnon: Támárt, Absolon öcsémnek hugát igen szeretem.

5. És mondá néki Jonadáb: Feküdj le ágyadba, és tedd betegnek magadat. És ha eljön atyád, hogy meglátogasson, mondd azt néki: Jöjjön ide, kérlek, Támár, az én hugom, hadd adjon ennem; és itt szemem előtt készítse el az ételt, hogy én is lássam, és az ő kezéből egyem.

Ezékiel próféta könyve

6. Lefeküvék azért Amnon, és tetteté, mintha beteg lett volna; és azután eljött a király, hogy őt meglátogassa, mondá Amnon a királynak: Kérlek, hadd jöjjön ide hozzám Támár hugom, hadd csináljon előttem egy pár bélest, és hadd egyem az ő kezéből.

7. Elkülde azért Dávid a Támár házához, ezt izenvén: Eredj el mindjárt az Amnon bátyád házához, és készíts valami ennivalót néki.

8. Beméne azért Támár az Amnon bátyja házába, ő pedig fekszik vala. És lisztet vévén, meggyúrá és bélest csinála ő előtte, és megfőzé a bélest.

9. Előhozá annakutána a serpenyőt, és kitölté eleibe; de ő nem akara enni. És mondá Amnon: Küldjete ki mellőlem mindenkit; és kimenének mindnyájan előle.

10. Akkor mondá Amnon Támárnak: Hozd be a kamarába az étket, hadd egyem kezedből; vevé azért Támár a bélest, amelyet készített vala, és bevivé Amnon bátyjának az ágyasházba.

11. És eleibe vivé, hogy egyék, és megragadá őt, és mondá néki: Jöjj, feküdj mellém, húgom.

12. Ő pedig mondá néki: Ne, bátyám, engem meg ne ronts, mert nem szoktak így cselekedni Izráelben, ne kövess el ilyen gyalázatot.

13. És én, ugyan hová vigyem szégyenemet? Te pedig olyan leszel Izráelben, mint egy bolond. Azért kérlek, szólj a királynak, mert nem fog megtagadni engem tőled.

14. Ő azonban nem akart szavára hallgatni, hanem erősebb levén nála, erőt vett rajta, és vele feküvék.

15. És meggyölölé őt Amnon felette igen, mert nagyobb lőn gyűlölete, amelylyel gyűlölte őt, a szeretetnél, amelylyel őt megszerette vala. És mondá néki Amnon: Kelj fel, eredj dolgozdra.

2 Sám. 13,2., 2 Sám. 13,4.

16. Ki felele néki: Ne kövess el nagyobb gonosztságot annál, amelyet rajtam véghezvittél, hogy elűzz engem. Ő azonban nem akart rá hallgatni,

5 Móz. 22,28., 5 Móz. 22,29.

17. Hanem beszólítá szolgáját, aki néki szolgál vala, és mondá: Űzd ki őt gyorsan előlem, és zárd be az ajtót utána.

18. Vala pedig ő rajta igen szép tarka szoknya, amilyenben a király leányai szoktak járni, míg szűzek valának. Kiűzé azért őt a szolga, és bezárá az ajtót utána.

19. Hamut hinte azért Támár az ő fejére, és a tarka szoknyát, amely rajta volt; meghasogató, kezét pedig fejére tevén, jajgatva jár vala.

Jób. 2,12., 2 Sám. 13,14., 2 Sám. 13,18.

20. És mondá néki a bátyja, Absolon: Talán Amnon bátyád volt veled? Azért hallgass most, hugom, mert atyádfia, ne bánkódjál azon felettébb. Lakozék azért Támár nagy árvaságban az ő bátyjának, Absolonnak házában.

21. Dávid király pedig hallván mindezeket, felette igen megharaguvék.

22. Nem szóla pedig semmit felőle Absolon Amnonnak, sem jót, sem gonoszt; mert igen gyűlöli vala Absolon

Amnont, mivelhogy megszeplősítette az ő hugát, Támárt.

23. És lőn két esztendő múlva, amikor Absolonnak juhait nyírták Baál-Hásorban, amely Efraimban van, meghívá Absolon mind a király fiait.

1 Krón. 3,1., 1 Krón. 3,9.

24. Beméne Absolon a királyhoz is, és mondá: Ímé most nyírnak a te szolgáltnak juhait, azért jöjjön el, kérem a király és az ő szolgálai a te szolgáladdal.

25. Mondá a király Absolonnak: Ne, fiam, ne menjünk el mindnyájan, hogy meg ne terheljünk téged. És ismét erőlteti vala őt, de nem akara elmenni, hanem megáldá őt.

26. Mondá mégis Absolon: Ha nem, úgy jöjjön el velünk Amnon, az én testvérem. Felele néki a király: Miért menne el veled?

1 Krón. 3,1.

27. Amikor pedig erőltette őt Absolon, elbocsátá ő vele Amnont is és mind a király fiait.

2 Sám. 13,23.

28. Parancsola pedig Absolon az ő szolgálinak, ezt mondván: Kérlek, vigyázzatok, és amikor Amnon a bortól jókedvű lesz és mondom néktek: akkor üssétek le Amnont és öljétek meg őt, semmit ne féljete, hiszen én parancsoltam néktek, legyetek bátrak, ne féljete.

29. Úgy cselekedének azért az Absolon szolgálai Amnonnal, amint Absolon parancsolta vala. A király fiai pedig mindnyájan felkelének, és ki-ki öszvéreire üle, és elszaladának.

2 Sám. 12,10.

30. Amikor pedig még az útban voltak, a hír eljutott Dávidhoz, mondván: Mind megölte Absolon a király fiait, egy sem maradt meg közülök.

31. Akkor felkele a király, megszaggatá ruháit, és a földre feküvék, és az ő szolgálai mindnyájan megszaggatott ruhában állának vala előtte.

1 Móz. 37,34.

32. Szóla pedig Jonadáb, Simeának, a Dávid testvérének fia és mondá: Ne mondja azt az én uram, hogy a királynak minden fiait megölték, mert csak Amnon halt meg egyedül; mert attól a naptól fogva, hogy az ő hugát megszeplősítette, Absolonnak mindig szájában volt ez a dolog.

2 Sám. 13,3.

33. Ne vegye azért szívére az én uram, a király, azt gondolván, hogy a királynak minden fiai meghaltak, mert csak Amnon halt meg egyedül.

34. Absolon pedig elmenekült. És felemelvén az őrálló az ő szemeit, látá, hogy sok ember jó az úton ő mögötte, a hegyoldalon.

35. És mondá Jonadáb a királynak: Ímé jönnek a király fiai; amint a te szolgád mondá, úgy történt.

36. És lőn, amint megszűnt beszélni, megérkezének a király fiai, és szavokat felemelvén, sírának; és maga a király is és az ő szolgálai mindnyájan felette igen sírának.

37. Absolon pedig elfuta, és méne Talmaihoz, Ammihur Ezékiel próféta fiához. És Dávid minden nap siratá az ő fiát.

2 Sám. 3,3.

38. Absolon pedig, minekutána elfutott és Gessurba ment, három esztendeig volt ott.

39. Dávid király pedig felhagyott azzal, hogy Absolon ellen menjen, mert megvigasztalódott Amnon felől, hogy meghalt.

2 Sám. 13,29.

14 Észevevén Joáb, Sérujának fia, hogy a királynak szíve vágyakozik Absolon után,

2 Sám. 8,16.

2. Elkülde Joáb Tékoa városába, és hozata onnét egy asszonyt, aki igen eszes vala, és mondá néki: Kérlek tetessed, mintha nagy keserűséged volna, és öltözzél fel gyászruhába, és olajjal kend meg magadat; és légy olyan, mint aféle asszony, aki sokáig siratta halottját.

3. És menj be a királyhoz, s így és így szólj hozzá. És Joáb szájába adta, hogy mit kelljen szólani.

4. Szóla azért a Tékoabeli asszony a királynak, minekutána arcczal a földre leborult, és térdet-fejet hajtott, és mondá: Segíts meg, óh, király!

5. És mondá néki a király: Mi bajod van? Felele az: Óh, én özvegyasszony vagyok, mert az én férjem meghalt.

6. És a te szolgálódnak két fia vala, akik összevesztek a mezőn, és mivel nem vala senki, aki őket megvédte volna, az egyik megsérté a másikat és megöle.

7. És ímé az egész háznép ellene támadott a te szolgálóleányodnak, és ezt mondják: Add kezünkbe az ő testvérének gyilkosát, hadd öljük meg őt az ő testvérének lelkéért, akit megölt, és vesszünk el az örököszt is. Így akarják eloltani a kicsiny szikrácskát, amely nékem megmaradt, hogy az én férjemnek ne maradjon se neve, se maradéka a föld színén.

8. Mondá azért a király az asszonynak: Menj el házadhoz, és parancsolok a te dolgod felől.

9. Felele pedig a Tékoából való asszony a királynak: uram király, én rajtam legyen a bűn súlya és az én atyámnak házán, de a király és az ő trónja ártatlan leszen.

10. Mondá erre a király: Aki te ellened szól, hozd ide előmbe, és többé nem fog illetni téged.

11. Akkor ő mondá: Emlékezzék meg kérlek, a király JaHuWaHról, a te Elohimedről: hogy a vérbosszúló ne szaporítsa a pusztulást, és hogy az én fiamat ne vesszések el. Felele a király: El JaHuWaH, hogy a te fiadnak egy hajszála sem esik le a földre.

1 Sám. 14,45.

12. És mondá az asszony: Kérlek, hadd szóljon a te szolgálód csak egy szót az én uramnak, a királynak; és ő mondá: Szólj.

13. Akkor mondá az asszony: Miért gondoltál ehhez hasonló dolgot Elohim népe ellen (mert mivel a király ezt a szót szólotta, mintegy maga is bűnös), hogy a király azt, akit eltaszított magától, nem hívatja vissza?

14. Mert bizonyára meg kell halnunk, és olyanok vagyunk, mint a víz, amely a földre kiöntetvén, fel nem szedhető, és Elohim egy lelket sem akar elvenni, hanem azt a gondolatot gondolja magában, hogy ne legyen számkivetve előtte az eltaszított sem.

Zsolt. 89,49.

15. Most annakokáért azért jöttem ide, hogy én szólnék a királynak, az én uramnak, noha sokan rettentettek engem ettől; mindazáltal azt mondotta a te szolgád: Mégis beszélek a királylyal, hátha megteszi a király, amit az ő szolgálóleánya mond.

16. Igen, meghallgatja a király, és megszabadítja az ő szolgálóleányát annak kezéből, aki engem el akar vesztetni és velem együtt az én fiamat Elohimnek örökségéből.

17. Annakfelette ezt gondolta a te szolgálóleányod: Az én uramnak, a királynak beszéde szerezzen nyugodalmat, mert mint Elohimnek angyala, olyan az én uram, a király, mivelhogy meghallgatja mind a jót, mind a gonoszt. És az *ÖrökkéValó* a te *Igaz Teremtőd* legyen te veled.

2 Sám. 19,27.

18. És felelvén a király, mondá az asszonynak: Kérlek, ne tagadd meg, amit tőled kérek. És mondá az asszony: Mondja el az én uram, a király, kérlek!

19. És mondá a király: Vajjon mindezekben nem a Joáb keze van-e veled? Felele az asszony és mondá: Él a te lelked, óh uram, király, hogy sem jobbra, sem balra nem lehet térni attól, amit az én uram, a király szól; mert a te szolgád Joáb hagyta ezt nékem, és mindezeket a szókat ő adta a te szolgálóleányodnak szájába.

1 Móz. 42,15., 2 Sám. 14,1., 2 Sám. 14,2.

20. Hogy a dolognak más fordulatot adjon, azért tette ezt Joáb, a te szolgád. De az én uram bölcs, az *Igaz Teremtő* angyalának bölcsesége szerint, hogy mindent észrevegyen, ami a földön van.

21. Akkor mondá a király Joábnak: Ímé megteszem ezt a dolgot. Eredj el, és hozd haza az én fiamat, Absolont.

22. És a földre arcczal leborula Joáb, és térdet-fejet hajtván, megköszöné a királynak, és mondá Joáb: Ma ismerte meg, uram király, a te szolgád, hogy van valami becsületem előtted; mert az ő szolgájának beszédét megcselekedte a király.

23. Felkele azért Joáb, és elméne Gessurba, és haza hozá Absolont Jeruzsálembe.

2 Sám. 13,37.

24. És mondá a király: Menjen a maga házába, és az én színemet ne lássa. Tére azért Absolon az ő házába, és a királynak orcáját nem láthatá.

25. Nem vala pedig az egész Izráelben olyan szép ember, mint Absolon, aki dicséretre olyan méltó volna; tetőtől fogva talpig ő benne semmi hiba nem vala.

26. És amikor a fejét megnyiratja (mert minden esztendőben megnyiratja vala, mivel igen nehéz volna, azért nyiratja le), az ő fejének haja nyom vala kétszáz siklust a királyi mérték szerint.

27. Lőn pedig Absolonnak három fia és egy leánya, akiket a király nem látta; ez igen szép termetű asszony vala.

28. Két esztendőt töltött immár Absolon Jeruzsálembe, de a királynak színét még nem látta.

29. Elküldé azért Absolon Joábhhoz, hogy őt a királyhoz küldje, ki nem akara hozzá menni; és elküldé másodszor is, de ő még sem akart elmenni.

30. Mondá azért az ő szolgálóinak: Nézzétek, a Joáb gazdasága az enyém mellett van, és ott van az ő árpája: menjetek el, és gyűjtsátok fel tűzzel; és meggyújták az Absolon szolgálái gazdaságot tűzzel.

31. Felkele azért Joáb, és méne Absolonhoz az ő házába, és mondá néki: Mi az oka, hogy a te szolgálaid az én gazdaságomat felgyújtották tűzzel?

32. Felele Absolon Joábnak: Azért, mert hozzád küldöttem ily szóval, hogy ide jöjj, hogy a királyhoz küldjelek, hogy ezt mondjad néki: Mi szükség volt hazajönöm Gessurból? Jobb volna most is nékem ott lennem. Most azért szeretném a király arczát látni; ha van bennem álnokság, ölessen meg engem.

33. Elméne azért Joáb a királyhoz, és megmondá néki. És akkor hivatá a király Absolont, és elméne a királyhoz, és fejet hajtván a király előtt, arcczal a földre borula. És megcsókolá a király Absolont.

15 Lőn pedig annakutána, szerze magának Absolon szekeret, lovakat és ötven embert, akik előtte szaladjanak.

1 Kir. 1,5.

2. És reggelenként felkelvén Absolon, megállá az útfélen a kapuban, és mindenkit, akinek dolga lévén, a királyhoz megy ítélet végett, megszólíta Absolon, és megkérde: Micsoda városból való vagy te? És ha azt mondá: Izráelnek egyik nemzetségéből való a te szolgád;

3. Mondá néki Absolon: Ímé a Te beszéded mind jó és mind igaz; de senki sincs, aki téged meghallgatna a királynál.

4. Mondja vala ismét Absolon: Vajha valaki engem tenne ítélőbíróvá e földön, és én hozzám jőne minden ember, akinek valami ügye és pere volna, igazat tennék néki.

5. Amikor pedig valaki hozzá megy és fejet hajt vala néki, azonnal kezét nyújtja vala, és megfogván, megcsókolja vala őt.

6. És e képen cselekedék Absolon egész Izráellel, valakik ítéletért a királyhoz mennek vala, és így Absolon az Izráel fiainak szíveket alattomban megnyeri vala.

7. Lőn pedig negyven esztendő mulván, mondá Absolon a királynak: Hadd menjek el, és teljesítsem Hebronban azt a fogadást, amelyet fogadtam az *ÖrökkéValónak*;

2 Sám. 2,1., 2 Sám. 2,4.

8. Mert fogadást tett a te szolgád, amikor Gessurban laktam, amely Siriában van, ezt mondván: Ha valóban hazavezérel engem JaHuWaH Jeruzsálembe, JaHuWaH-nak szolgálók.

9. Mondá néki a király: Menj el békével; és felkelvén, elméne Hebronba.

10. Hírnököket küldö pedig Absolon Izráelnek minden nemzetségéhez, hogy megmondják: Amikor a trombitaszót halljátok, azt mondjátok: Absolon uralkodik Hebronban.

11. És Absolonnal együtt kétszáz férfi is elméne Jeruzsálemből, akiket meghívott, akik jóhiszeműleg menének, semmit nem tudván a dologról.

12. És elküldvén Absolon, hivatá a Gilóból való Akhitófelt is, Dávidnak tanácsosát, az ő városából Gilóból, míg ő az áldozatot végezte. És igen nagy lőn az összeesküvés, és a nép gyülekezék és szaporodék Absolon mellett. *2 Sám. 17,23.*

13. És követ méne Dávidhoz ilyen izenettel: Az Izráel népének szíve Absolon felé hajlik.

14. Akkor mondá Dávid minden szolgáinak, akik vele valának Jeruzsálemben: Keljetek fel, és fussunk el, mert itt nincsen számunkra menekülés Absolon elől; siessetek elmenni, hogy valamikép sietve utól ne érjen minket, s ne hozzon szerencsétlenséget reánk, és a várost le ne vágja fegyvernek élével.

Zsolt. 3,1.

15. Mondának pedig a király szolgálai a királynak: Minden úgy legyen, amint tetszik a királynak, ami urunknak, ímé itt vannak a te szolgálid.

16. Kiméne azért a király és egész háznépe ő utána és otthon hagyá a király tíz ágyasát, hogy őrizzék a házat.

2 Sám. 5,13.

17. És kimenvén a király és egész háznépe ő utána, megállapodának a legszélső háznál.

18. És minden szolgálai ő mellé menének; és a Kereteusok, a Peleteusok mind, a Gitteusok is mind, az a hatszáz férfi, akik vele jövének Gáthból, elvonulának a király előtt.

1 Kir. 1,38., 2 Sám. 8,18.

19. Mondá pedig a király a Gitteus Ittainak: Miért jössz el te is mi velünk? Menj vissza, és maradj a királynál, mert te idegen vagy és vissza is költözhetel szülő helyedre.

2 Sám. 18,2

20. Csak tegnap jöttél, és már ma zaklassalak téged, hogy velünk jöjj? Én megyek oda, ahova mehetek; te pedig térj vissza, és vidd vissza testvéreidet is; irgalmasság és igazság legyen veled.

2 Sám. 15,18.

21. És felel Ittai a királynak, mondván: Él JaHuWaH és él az én uram, a király, hogy valahol lesz az én uram, a király, mind halálában, mind életében, ott lesz a te szolgád is.

Ruth. 1,16.

22. Mondá azért Dávid Ittainak: Ám jöjj el és menjünk el. És elméne a Gitteus Ittai és az ő emberei együtt, még a kicsinyek is, valakik vele valának.

23. És az egész föld népe nagy jajgatással sír vala, amikor az egész nép elméne. A király azért általméne a Kedron patakán, és a nép mind átméne az útra, a pusztá felé.

24. És ímé vele vala Sádók is, és a Léviták mind, akik Ezekiel próféta kíséretében Ládáját hordozzák vala; és letevék Elohim Ládáját. Azonközben Abjátár is felméne, míg a nép a városból mind kitakarodék.

2 Sám. 8,17., 1 Sám. 22,20., 1 Sám. 22,23.

25. És mondá a király Sádóknak: Vidd vissza Elohim Ládáját a városba, ha én az *ÖrökkéValó* előtt kedves leszek, engem ismét haza hoz, megmutatja nékem azt, és az ő sátorát.

26. Ha pedig azt mondja: Nem gyönyörködöm benned: Ímhol vagyok, cselekedjék velem úgy, amint néki tetszik. *1 Sám. 3,18.*

27. Mondá annakfelette a király Sádók papnak: Nemde nem próféta vagy-e te? Azért menj haza békességben a városba, Akhimás is, a te fiad, és az Abjátár fia, Jonathán, a ti két fiatok, veletek együtt.

2 Sám. 8,17.

28. Lássátok, ímé én itt időzöm, ennek a pusztának sík mezején, míg töletek hír jó, és nékem izentek.

2 Sám. 15,36.

29. Visszavivék azért Sádók és Abjátár Jeruzsálembe Elohim Ládáját, és otthon maradának.

2 Sám. 6,16., 2 Sám. 6,17.

30. Dávid pedig felméne az olajfáknak hegyén, mentében sírva, fejét beborítva, saru nélkül ment, és az egész nép, amely vele volt, ki-ki beborította fejét, és mentőkben sírának.

2 Sám. 19,4.

31. Megizenék azonközben Dávidnak, hogy Akhitófel is a pártosok között van Absolonnal, és mondá Dávid: Kérlek, óh, *ÖrökkéValóm*, hiúsítsd meg az Akhitófel tanácsát.

2 Sám. 15,12., 2 Sám. 16,23., 2 Sám. 17,23.

32. És amint feljuta Dávid a hegy tetejére, hogy ott imádkozzék Elohimnek, ímé eleibe jöve az Árkeából való Khúsai, aki ruháját megszaggatá és földet hinte fejére.

2 Sám. 15,37., Jóh. 2,12.

33. És mondá néki Dávid: Ha eljössz velem, terhemre leszel nékem;

34. De ha a városba visszatérsz, és ezt mondod Absolonnak: Te szolgád vagyok, óh, király; ennekelőtte a te atyád szolgája voltam, most immár a te szolgád leszek, megronthatod Akhitófelnek ellenem való tanácsát. *2 Sám. 17,1., 2 Sám. 17,14., 2 Sám. 17,23*

35. És ímé veled lesznek ott Sádók és Abjátár papok; azért minden dolgot, amit hallándasz a király házából, mondj meg a papoknak, Sádóknak és Abjátárnak.

2 Sám. 15,27., 2 Sám. 15,28.

36. Ímé ott van velök az ő két fiok is, Akhimás, a Sádók fia, és Jonathán, az Abjátár fia, akik által nékem mindjárt megizenhetitek, valamit hallotok.

2 Sám. 15,27., 2 Sám. 15,28.

37. Elméne azért Khúsai, a Dávid barátja a városba, Absolon pedig bevonula Jeruzsálembe.

2 Sám. 15,32., 1 Krón. 27,33.

16 Amikor pedig Dávid egy kevésbé alább ment a hegy tetejéről, eleibe jöve Siba, a Mefibóset szolgája, két megnyergelt számmal, amelyeken kétszáz kenyér és száz kötés aszúszőlő és száz csomó füge és egy tömlő bor vala.

2. És mondá a király Sibának: Mit akarsz ezzel? Felele Siba: A szamarak a király háznépéé legyenek, hogy rajtok járjanak; a kenyér pedig és a füge, hogy a szolgák megegyék, és a bor, hogy igyék, aki megfárad a pusztában.

2 Sám. 9,3., 2 Sám. 9,6., 2 Sám. 9,9., 2 Sám. 19,17., 2 Sám. 19,18.

3. És mondá a király: Hol van most a te uradnak fia? Felele Siba a királynak: Ímé Jeruzsálemben marada, mert azt mondja: Visszaadja ma nékem Izráel háznépe az én atyámnak országát.

2 Sám. 9,2., 2 Sám. 9,5., 2 Sám. 19,26.

4. És mondá a király Sibának: Ímé minden tied legyen, valamije volt Mefibósetnek. Mondá akkor Siba: Meghajtom magamat; vajha kegyelmet találnék előtted, óh, uram király!

2 Sám. 19,29.

5. Elméne azután Dávid király Bahurimig, és ímé onnan egy férfi jöve ki a Saul nemzetségéből való, kinek neve Sémei vala, Gérának fia, és kijöven szidalmazza vala őket.

2 Sám. 19,21., 1 Kir. 2,8., 1 Kir. 2,36., 1 Kir. 2,46.

6. És kövel hajigálá Dávidot és Dávid királynak minden szolgálát, jóllehet az egész nép és az erős férfiak mindnyájan az ő jobb és balkeze felől valának.

7. És így szóla Sémei szitkozódása közben: Eredj, eredj te vérszopó és gonosz ember!

2 Móz. 22,28.

8. Megfizet most JaHuWaH néked Saul egész házanépének véérért, aki helyett te uralkodol; és adta JaHuWaH az országot a te fiadnak, Absolonnak: és ímé te nyomorúságban vagy, mert vérszopó ember vagy!

2 Sám 1,5, 2 Sám 1,16, 2 Sám 4,5, 2 Sám 4,12

9. Mondá pedig Abisai, Sérújának fia, a királynak: Hogyan szidalmazhatja ez a holt eb az én uramat, a királyt? Majd én elmegeyek és fejét veszem.

2 Sám. 18,2., 1 Sám. 26,8.

10. Mondá pedig a király: Mi közöm van veletek, Sérújának fiai? Hadd szidalmazzon, mert JaHuWaH mondotta néki: Szidalmazza Dávidot; és ki mondhatja néki: Miért míveled ezt?

2 Sám. 2,18.

11. És mondá Dávid Abisainak és minden szolgálainak: Ímé az én fiam, aki az én ágyékomról származott, kergeti az én életemet: hogyan cselekedné tehát e Benjáminita? Hagyjatok békét néki, hadd szidalmazzon; mert JaHuWaH mondotta néki.

2 Sám. 17,3.

12. Netalán reá tekint az ÖrökkéValó az én nyomorúságomra, és jóval fizet még ma nékem az ÖrökkéValó az ő átka helyett.

2 Sám. 19,14., 2 Sám. 19,15.

13. És megy vala Dávid és az ő népe az úton, Sémei elárkálván az ő ellenében menvén, mentében átkozódik és köveket hajigál vala ő ellenébe, és port hányn vala.

2 Sám. 16,7., 2 Sám. 16,8.

14. Eljuta annakutána a király és az egész nép, amely vele vala, Ajefimbe, és ott megnyugovék.

15. Absolon pedig és az egész nép, Izráelnek férfiai, bemenének Jeruzsálembé, és Akhitófel is ő vele.

2 Sám. 15,7., 2 Sám. 15,12.

16. Amikor pedig az Arkeából való Khúsai, a Dávid barátja bement Absolonnhoz, mondá Khúsai Absolonnak: Éljen a király, éljen a király!

2 Sám. 15,32., 2 Sám. 15,37., 1 Sám. 10,24.

17. És mondá Absolon Khúsainak: Ez-é a barátod iránti szereteted? Miért nem mentél el barátoddal?

2 Sám. 16,16.

18. Felele Khúsai Absolonnak: Nem, hanem akit JaHuWaH és ez a nép választ, és az Izráelnek minden fiai: azé leszek és azzal maradok.

19. Azután ugyan kinek szolgálnék örömeztőbb, mint az én barátom fiának? Amint szolgáltam a te atyádnak, szintén olyan leszek te hozzád is.

20. Mondá pedig Absolon Akhitófelnek: Adjatok tanácsot, mit cselekedjünk?

2 Sám. 15,12., 2 Sám. 15,31.

21. Felele Akhitófel Absolonnak: Menj be a te atyádnak ágyasaihoz, akiket itthon hagyott, hogy őriznék a házat: és megérti az egész Izráel, hogy te atyád előtt gyűlöltté tetted magadat, és annál inkább megerősödnek mindazoknak kezeik, akik melletted vannak.

1 Móz. 49,3., 1 Móz. 49,4., 3 Móz. 20,11.

22. Sátort vonának azért Absolonnak a tetőn, és beméne Absolon az ő atyjának ágyasaihoz, az egész Izráelnek szeme láttára.

2 Sám. 12,11., 2 Sám. 12,12.

23. És Akhitófel tanácsa, amelyet adott, olyannak tekintett abban az időben, mintha valaki Elohim szavát kérdezte volna; olyan volt Akhitófelnek minden tanácsa mind Dávid előtt, mind Absolon előtt.

17 Mondá azért Akhitófel Absolonnak: Engedj kiválasztanom tizenkétezer embert, hogy felkeljek, és üldözzem Dávidot ez éjjel.

Zsolt. 3,1.

2. És megtámadom őt, míg fáradt és erőtlén kezű; megrettentem őt, és megfutamodik az egész nép, amely vele van; és a királyt magát megöli.

2 Sám. 17,4.

3. És visszavezetem te hozzád az egész népet, mert az egésznek visszatérése attól a férfiútól függ, akit te üldözl; és akkor az egész nép békeességben lesz.

4. Igen tetszék e beszéd Absolonnak és Izráel minden véneinek.

5. És mondá Absolon: Hívják ide mégis az Arkeabeli Khúsait is, és hallgassuk meg, mit szól ő is.

2 Sám. 15,34., 2 Sám. 16,16.

6. És amikor megérkezék Khúsai Absolonhoz, mondá neki Absolon ilyenképen: Akhitófel ilyen tanácsot ad, megfogadjuk-e az Ő szavát, vagy ne? Szólj hozzá.

7. Mondá akkor Khúsai Absolonnak: Nem jó tanács az, amelyet Akhitófel ez egyszer adott.

2 Sám. 16,23., 2 Sám. 17,14.

8. És mondá Khúsai: Tudod magad, hogy a te atyád és az ő emberei igen erős vitézek és igen elkeseredett szívűek, mint a kölykeitől megfosztott medve a mezőn. Annakfelette a te atyád igen hadakozó ember, ki nem alszik a néppel együtt.

1 Krón. 12,8., Péld. 17,12., 1 Sám. 23,22.

9. Ilyenkor ő valami barlangban lappang, vagy valami más helyen, és meglehet, hogy mindjárt kezdetben elesvén némelyek közülök, valaki meghallja, és azt kezdi mondani: Megveretett az Absolon népe.

10. És még az erős vitéz is, akinek szíve olyan, mint az oroszlánnak szíve, igen megrémül; mert az egész Izráel tudja, hogy a te atyád igen erős vitéz, és azok is, akik vele vannak, erős vitézek.

11. Én azért azt tanácsolom, hogy gyűjtsd magadhoz az egész Izráelt Dántól fogva mind Bersebáig, oly számban, mint a tenger partján való főveny; és magad is menj el a hadba.

12. Akkor aztán támadjuk meg őt azon a helyen, ahol található, és úgy lepjük meg őt, miként a harmat a földre esik, hogy se közüle, se azok közül, akik vele vannak, egy se maradjon meg.

13. Ha pedig városba szaladna, mind az egész Izráel köteleket húzzon a város körül, és vonjuk azt a patakba, hogy még csak egy kövecskét se találjanak ott.

14. És mondá Absolon és Izráelnek minden férfiai: Jobb az Arkeabeli Khúsainak tanácsa az Akhitófel tanácsánál. az *ÖrökkéValó* parancsolta vala pedig, hogy az Akhitófel tanácsa elvetessék, mely jó vala, hogy veszedelmet hozzon az *ÖrökkéValó* Absolonra.

2 Sám. 16,23.

15. Mondá pedig Khúsai Sádók és Abjátár papoknak: Ilyen s ilyen tanácsot adott Akhitófel Absolonnak és Izráel véneinek; én pedig ilyen s ilyen tanácsot adtam.

2 Sám. 15,35., 2 Sám. 15,36.

16. Azért sietve küldjete el, és izenjétek meg Dávidnak ilyen szóval: Ne maradj ez éjjel a pusztának mezején, hanem inkább menj át, hogy valamiképen el ne nyelettessék a király és az egész nép, amely vele van.

2 Sám. 15,28.

17. Jonathán pedig és Akhimás a Rógel forrásánál állanak vala, ahová méne egy leányzó, aki megmondá ezeket nékik, és ők elmenvén, megmondák Dávid királynak, mert nem akarják vala magokat megmutatni, bemenvén a városba.

2 Sám. 15,27., 1 Kir. 1,9.

18. Meglátá mindazáltal őket egy szolga, és megmondá Absolonnak: Elmenének azért ők ketten sietséggel, és menének egy ember házába Bahurim városában, akinek tornáczában volt egy kút, és oda szállának alá.

Józs. 2,4.

19. Az asszony pedig egy terítőt vőn és beteríté a kút szélét, és a kútig darált árpát hintett; és nem vevék észre.

20. Menének pedig az Absolon szolgálai az asszonyhoz a házba, és mondának: Hol van Akhimás és Jonathán? Felele nékik az asszony: Általgázolának a patakon. És keresék őket, de mivel nem találták, visszatérének Jeruzsálembe.

21. Amikor pedig elmentek, kijövének a kútból, és elmenvén, megmondák ezeket Dávid királynak, és mondának Dávidnak: Keljete fel és menjete által gyorsan a vizen; mert ilyen tanácsot adott ti ellenetek Akhitófel.

2 Sám. 17,1., 2 Sám. 17,3., 2 Sám. 17,15., 2 Sám. 17,16.

22. Felkele azért Dávid és mind a vele való nép, és általkelének a Jordánon, míg megvirrada; egy sem hiányzék, aki által nem ment volna a Jordánon.

2 Sám. 15,28.

23. Látván pedig Akhitófel, hogy az ő tanácsát nem hajtották végre: megnyergelé szamarát, és felkelvén elméne házához, az ő városába; és elrendezvén háznépének dolgát, megfojtá magát, és meghala; és eltemetteték az ő atyjának sírjába.

2 Sám. 17,1., 2 Sám. 17,3., 2 Sám. 17,14., 2 Sám. 16,23., Mát. 27,5.

24. És midőn Dávid Mahanáimba érkezett, átlele Absolon a Jordánon, ő és Izráelnek férfiai mindnyájan ő vele.

25. És Amasát tevé Absolon fővezérré a sereg felett Joáb helyett. Amasa pedig egy férfi vala, akinek a neve az Izráelita Jithra vala, aki beméne Abigailhoz, a Náhás leányához, aki Sérujának, a Joáb anyjának nővére vala.

2 Sám. 19,13., 2 Sám. 20,9., 2 Sám. 20,10., 1 Krón. 2,11.,

1 Krón. 2,16.

26. És tábort jára Izráel és Absolon a Gileád földén.

27. Lőn pedig, hogy amikor Dávid Mahanáimba jutott, imé Sóbi, az Ammoniták városából, Rabbából való Náhásnak fia, és a Ló-Debár városból való Ammielnek fia, Mákir, és a Gileád tartományában, Rógelimbán lakozó Barzillai.

2 Sám. 11,1., 2 Sám. 12,29., 2 Sám. 19,32., 1 Kir. 2,7.

28. Ágyneműt, medenczéket és cserépedényeket, búzát, árpát, lisztet, pergelt búzát, babot, lencsét, pergelt árpát,

29. Mézet, vajot, juhot, ünösajtokat hozának Dávidnak és az ő vele való népnek eleségül. Mert azt gondolják vala magokban: A nép éhes, fáradt és eltikkadt a pusztában.

2 Sám. 15,28.

18 Megszámlálá pedig Dávid a népet, amely vele vala, s ezredeseket és századosokat rendele fölélők.

2. És hagyá Dávid a népnek harmadrészét Joáb keze alatt, és harmadrészét Séruja fiának, Abisainak, Joáb atyjafiának keze alatt, harmadrészét pedig bízá a Gitteus Ittai kezére. És mondá a népnek a király: Bizony én magam is elmegyek veletek.

2 Sám. 8,16., 2 Sám. 10,9., 2 Sám. 10,10., 2 Sám. 23,18.,

2 Sám. 15,19., 2 Sám. 15,21.

3. De a nép mondá: Ne jöjj; mert ha netalán mi megfutamodunk is, velünk nem gondolnak, és ha felerészben meghalunk is, velünk semmit sem gondolnak; de te teszesz anynyit, mint mi tízezeren: jobb azért, hogy te a városból légy nekünk segítségül.

1 Sám. 17,49., 1 Sám. 17,50., 1 Sám. 18,7.

4. Mondá azért nékik a király: Ami néktek jónak tetszik, én azt mívelem. Megállá azért a király a kapuban, és az egész sereg megy vala ki százanként és ezerenként.

5. Parancsola pedig a király Joábnak, Abisainak és Ittainak, mondván: Az én fiammal, Absolonnal én érettem kiméletesen bánjatok; hallá pedig ezt mind az egész had, amikor a király mindenik vezérnek parancsola Absolon fölől.

2 Sám. 18,29., 2 Sám. 18,33., 2 Sám. 13,28., 2 Sám. 13,29.,

2 Sám. 16,11., 2 Sám. 16,12.

6. Kiméne azért a nép a mezőre, az Izráel ellenébe, és megütközének az Efraim erdejénél.

7. És megvereték ott az Izráel népe a Dávid szolgálái által, és nagy veszteség volt ott azon a napon, mintegy húszezer emberé.

8. És kiterjedt a harcz az egész vidékre, és a nép közül sokkal többet emészte meg az erdő, mint a fegyver azon a napon.

9. És találkozték Absolon Dávid szolgáláival; Absolon pedig egy öszvéren ül vala. És beméne az öszvér a nagy cserfák sűrű ágai alá, ahol fennakadt fejénél fogva egy cserfán, függvén az ég és föld között, az öszvér pedig elszalad alóla.

10. Akit amikor egy ember meglátott, hírül adá Joábnak, és mondá: Ímé, láttam Absolont egy cserfán függeni.

11. Mondá pedig Joáb az embernek, aki megmondotta vala néki: Ímé láttad, és miért nem ütötted le ott őt a földre? Az én dolgom lett volna azután, hogy megajándékozzalak tíz ezüst siklussal és egy övvel.

12. Mondá az ember Joábnak: Ha mindjárt ezer ezüstpénzt adnál is kezembe, nem ölném meg a király fiát; mert a mi fülünk hallására parancsolá a király néked, Abisainak és Ittainak, ezt mondván: Kiméljétek, bárki legyen, az ifjút, Absolont.

2 Sám. 18,5.

13. Vagy ha orozva törtem volna életére - mivel a király előtt semmi sem marad titokban - magad is ellenem támadtál volna.

14. Mondá azért Joáb: Nem akarok előtted késedelmezni; és vön három nyilat kezébe és Absolonnak szívébe lövé, minthogy még élt a cserfán.

2 Sám. 18,9.

15. Körülfogák akkor a Joáb fegyverhordozó szolgálai tizen, és általverék Absolont, és megölék őt.

2 Sám. 13,28., 2 Sám. 13,29., 2 Sám. 15,22., 3 Móz. 20,11.

16. Megfúvatá azután a trombitát Joáb, és megtére a nép Izráelnek üzéséből, mert kimélni akará Joáb a népet.

17. Absolont pedig felvevék, és veték őt az erdőn egy nagy verembe, és igen nagy rakás követ hányának reá. És az egész Izráel elmeneküle, ki-ki az ő sátorába.

Józs. 7,24., Józs. 7,26.

Ezékiel próféta könyve

48. Absolon pedig vett és még életében emelt magának emlékoszlopot, amely a király völgyében van. Mert ezt mondja vala: Nincsen nékem oly fiam, akin az Én nevemnek emlékezete maradhatna; azért az oszlopot a maga nevére nevezé; és az Absolon oszlopának hívtatják mind e mai napig.

2 Sám. 14,27.

19. Mondá pedig Akhimás, Sádók fia: Majd elfutok, és megmondom a királynak, hogy megszabadította őt az ÖrökkéValó az ő ellenségeinek kezéből.

2 Sám. 17,17.

20. És mondá néki Joáb: Ne légy ma hírmondó, hanem holnap mondd meg a hírt, ma pedig ne mondd meg; mivelhogy a király fia meghalt.

21. Mondá azonközben Joáb Kúsinak: Eredj el, mondd meg a királynak, amit láttál; és meghajtá magát Kúsi Joáb előtt, és elszaladt.

22. És szóla ismét Akhimás, Sádók fia, és mondá Joábnak: Bármint legyen, hadd fussak el én is Kúsi után! Mondá Joáb: Miért futnál fiam; nem néked való ez a hírmondás?!

23. Bármint legyen, hadd fussak el mégis! Ő pedig mondá néki: Ám fuss el. Elfuta azért Akhimás a síkon való úton, és megelőzé Kúsit.

24. Dávid pedig ül vala a két kapu között, és az őrálló felméne a kapu tetejére, a kőfalra, és felemelvén szemeit, látá, hogy egy ember igen fut egyedül.

25. Kiálta azért az őrálló, és megmondá a királynak, és mondá a király: Ha egyedül jó, hír van az ő szájában. Amaz pedig mind közelebb jöve.

26. Látá pedig az őrálló, és másik ember is fut, és lekiálta az őrálló a kapunállónak, mondván: Ímé más ember is fut egyedül. Akkor mondá a király: Az is hírmondó.

27. Mondá ismét az őrálló: Amint látom, az elsőnek olyan a futása, mint Akhimásnak, a Sádók fiának; és mondá a király: Jó ember az, és jó hírrel jő.

2 Sám. 18,23.

28. Kiáltván azért Akhimás, mondá a királynak: Békesség! És meghajtá magát arczczal a földre a király előtt, és mondá: Aldott az ÖrökkéValó a te Elohimed, Aki kezedbe adta az embereket, akik felemelték kezeiket az én uram ellen, a király ellen.

29. Mondá akkor a király: Hogy van Absolon fiam? Felele Akhimás: Látám a nagy sereglést, amikor elküldé Joáb a király szolgáját és a te szolgádat; de nem tudom, mi történt.

2 Sám 18,5.

30. És mondá a király: Eredj tova, és állj meg ott; félreméne azért, és megállá ott.

31. E közben Kúsi is megérkezett, és mondá Kúsi: Ezt izenik a királynak, az én uramnak, hogy JaHuWaH megszabadított ma téged mindeneknek kezéből, akik ellened támadtak volt.

2 Sám. 18,21.

32. Mondá a király Kúsinak: Hogy van Absolon fiam? Felele Kúsi: Úgy legyenek az én uramnak, a királynak

minden ellenségei, és valakik te ellened gonoszul feltámadnak, mint a te fiad.

2 Sám. 18,14., 2 Sám. 18,17.

33. És megháborodék a király, és felméne a kapu felett való házba, és síra, és ezt mondja vala mentében: Szerelmes fiam, Absolon! édes fiam, édes fiam, Absolon! bár én haltam volna meg te helyetted, Absolon, édes fiam, szerelmes fiam!

2 Sám. 18,5., 2 Sám. 19,4.

19 És megjelenték Joábnak, hogy a király siratja és gyászolja Absolont.

2. És gyászra fordult a szabadulás azon a napon az egész népre nézve, mert a nép azon a napon hallja vala, hogy beszélnek: Így bánkódik a király az ő fián.

3. És belopózkodék a nép azon a napon, bemenvén a városba, mint lopózkodni szokott a nép, amely szégyenli magát, hogy a harczból elmenekült.

4. A király pedig eltakarván orcáját, fenszóval kiáltja vala a király: Édes fiam, Absolon! Absolon, édes fiam! szerelmes fiam!

2 Sám. 15,30.

5. Akkor méne Joáb a házba a királyhoz, és mondá: Megszégyenítetted e mai napon minden te szolgálidnak orcáját, akik e mai nap a te lelketet megszabadították, és a te fiaidnak és leányidnak lelkeit, és feleségidnek lelkeit, és ágyasidnak lelkeit;

2 Sám. 16,11., 2 Sám. 18,15.

6. Szeretvén azokat, akik téged gyűlölnék és gyűlölvén azokat, akik téged szeretnek; mert kijelentetted ma, hogy előtted a vezérek és szolgák mind semmik; mert tapasztaltam ma, hogy csak élne Absolon, ha mi mindnyájan meghaltunk volna is ma, jobbnak tetszenék néked.

2 Sám. 19,4.

7. Azért most kelj fel, menj ki, és szólj kedvök szerint a te szolgálidnak; mert esküszöm JaHuWaH-ra, hogy ha ki nem jössz, ez éjjel egy ember sem marad melletted, és ez gonoszabb lesz reád nézve mindama nyomorúságnál, amely veled történt ifjúságodtól fogva, mind e mai napig.

8. Felkele azért a király és leüle a kapuban, és hírül adták az egész népnek, mondván: Ímé a király a kapuban ül. Akkor mind az egész nép eleibe jöve a királynak. Izráel pedig elmenekült, ki-ki az ő sátorába.

2 Sám. 18,17.

9. Mind az egész nép között pedig nagy veszekedés vala Izráelnek mindenik nemzetségében, akik ezt mondják vala: A király szabadított meg minket a mi ellenségeinknek kezéből, a Filiszteusok kezéből is ő szabadított meg; és most Absolon elől elmenekült az országból.

2 Sám. 8,1., 2 Sám. 8,14., 2 Sám. 10,8., 2 Sám. 10,19.

10. Absolon pedig, akit felkentünk vala, meghalt a hadban. Mit késtek azért hazahozni a királyt?

2 Sám. 18,14., 2 Sám. 18,15.

11. Dávid király pedig elkülde Sádók és Abjátár papokat, kánonosokat: Szóljatok a júdabeli véneknek, ezt mondván: Mi az oka, hogy utolsók akartok lenni a királynak hazahozásában? Mert az egész Izráelnek szava eljutott a királynak házába.

2 Sám. 2,4., 2 Sám. 19,43.

12. Én atyámfiak vagytok, én csontom és én testem vagytok; miért lesztek tehát utolsók a királynak hazahozásában?

Bir. 9,2.

13. És Amasának azt mondjátok: Nemde te is nem én csontom és testem vagy-e? Úgy cselekedjék velem Elohim és úgy segéljen, ha nem leszel a sereg fővezére minden időben én előttem Joáb helyett.

2 Sám. 17,25., 2 Sám. 8,16.

14. És megnyeré Júda minden emberének szívét, mint egy emberét, akik elküldének a királyhoz: Jőjj haza mind te, mind a te szolgálid.

15. Hazatére azért a király; és amint a Jordánhoz érkezék, Júda férfiai Gilgálba menének, hogy a királynak eleibe jussanak, és általvigyék a királyt a Jordánon.

16. Siete pedig Sémei is, Gérának fia, a Bahurimból való Benjáminita, és ő is a Júda nemzetségével eleibe méne Dávid királynak.

2 Sám. 16,5., 2 Sám. 16,8.

17. És ezer ember vala ő vele Benjámín nemzetségéből, és Siba, a Saul házában való szolga, és tizenöt fia, és húsz szolgálja is vele valának, és általmenének a Jordánon a király előtt.

2 Sám. 16,1., 2 Sám. 16,3.

18. Kompot is vivének által, hogy a király háznépét általhozzák, és hogy kedve szerint cselekedjenek. Sémei pedig Gérának fia, térdre esék a király előtt, amikor a Jordánon általment.

19. És mondá a királynak: Ne tulajdonítsa vétkül nékem az én uram az én álnokságomat; és ne emlékezzél meg arról, hogy gonoszul cselekedék veled a te szolgád azon a napon, amelyen az én uram, a király Jeruzsálemből kiméne, hogy szívére venné a király;

2 Sám. 16,5., 2 Sám. 16,8.

20. Mert elismeri a te szolgád, hogy én vétkeztem, és ímé az egész József nemzetsége közül én jöttem ma először, hogy a királynak, az én uramnak eleibe menjek.

1 Móz. 48,5., 1 Móz. 48,13., 1 Móz. 48,20.

21. És felele Abisai, Sárujának fia és mondá: Nem ölöd-e meg azért Sémeit, hogy káromlásokat szólott az ÖrökkéValó felkentje ellen?

2 Sám. 16,9.

22. Mondá pedig Dávid: Mi közöm van veletek, Sérujának fiai, hogy ellenkezni akartok velem ma? Ma kellene-e embert ölni Izráelben? Mintha nem tudnám, hogy ma lettem újonnan Izráel királya.

1 Krón. 2,16., 1 Sám. 11,13.

23. És mondá a király Sémeinek: Nem halsz meg; és megesküvék néki a király.

2 Sám. 19,22., 1 Kir. 2,8., 1 Kir. 2,9., 1 Kir. 2,36., 1 Kir. 2,46.

24. Méfíbóset is, Saulnak fia eleibe jöve a királynak, és sem lábait, sem szakálát meg nem tisztította, sem ruháját meg nem mosatta attól a naptól fogva, hogy a király elment vala, mindama napig, amelyen békességgel haza jöve.
- 2 Sám. 9,6., 2 Sám. 9,8.
25. És lőn, hogy amikor Jeruzsálemből kijött eleibe a királynak, mondá néki a király: Miért nem jöttél volt el velem Méfíbóset?
26. És ő felele: uram király, az én szolgám csalt meg engem; mert azt mondotta a te szolgád: Megnyergeltetem a szamarat, és felülök rá, és elmegyek a királylyal; mert sánta a te szolgád.
27. És rágalmazott engem, a te szolgádat az én uram, a király előtt; de az én uram, a király olyan, mint Elohimnek angyala: azért cselekedjél úgy, amint néked tetszik!
- 2 Sám. 16,3., 2 Sám. 14,17.
28. Mert jóllehet az én atyámnak egész háznépe csak halált érdemlett volna az én uramtól, a királytól, mégis a te szolgádat azok közé helyezéd, akik asztalodnál esznek. Azért micsoda követelésem és micsoda kérésem volna még a király előtt?
- 2 Sám. 9,7.
29. Mondá néki akkor a király: Mi szükség többet szólnod? Én megmondottam, hogy te és Siba osztozzatok meg a jószágon.
- 2 Sám. 9,9., 2 Sám. 9,10.
30. És mondá Méfíbóset a királynak: Elveheti az egészet, csakhogy az én uram, a király békességben haza jöhet.
- 2 Sám. 19,24.
31. A Gileádból való Barzillai is eljöve Rógelimből, és általméne a királylyal a Jordánon, kísérvén őt a Jordánon.
- 1 Kir. 2,7.
32. Barzillai pedig igen vén ember vala, nyolczvan esztendő, és ő táplálta vala a királyt, amíg Mahanáimban lakott; mert igen gazdag ember vala.
- 2 Sám. 17,27., 2 Sám. 17,29.
33. Mondá pedig a király Barzillainak: Jere velem és eltartlak téged magamnál Jeruzsálemben.
- 2 Sám. 19,32.
34. Barzillai pedig mondá a királynak: Mennyi az én életem esztendeinek napja, hogy én felmehetnék a királylyal Jeruzsálembe?
35. Nyolczvan esztendő vagyok ma, avagy képes vagyok-é még különbséget tenni a jó és rossz között, vagy érzem-é, a te szolgád, ízét annak, amit eszem és iszom, vagy gyönyörködhetem-é az éneklő férfiak és asszonyok hangjaiban? Miért lenne terhére a te szolgád az én uramnak, a királynak?
- Préd. 12,4., Préd. 12,9.
36. Egy kevés ideig óhajtana a Jordánon átmenni a királylyal a te szolgád; miért adna azért a király nékem ily nagy jutalmat?
37. Hadd menjen vissza, kérlek, a te szolgád, és hadd haljak meg az én városomban, az én atyámnak és anyámnak temetőhelyében. Hanem inkább ímhol a te szolgád, Kimhám, menjen el ő a királylyal, az én cselekedjél úgy vele, amint néked jönak tetszik.
- 1 Móz. 49,29., 1 Móz. 49,32., 1 Móz. 50,25.
38. És mondá a király: Jöjjön el velem Kimhám és azt cselekszem vele, ami néked tetszik; és valamit tőlem kívánsz, megcselekszem veled.
39. Amikor pedig általkelt a Jordánon az egész nép, és a király is általment, megcsókolván a király Barzillait, megáldá őt, aki visszatére az ő helyére.
40. Általméne pedig a király Gilgálba, és Kimhám ő vele megy vala és Júdának egész népe, akik a királyt átszállították, sőt Izráel népének is fele.
- 2 Sám. 11,41., 2 Sám. 11,43.
41. És ímé, Izráelnek minden férfiai eljövének a királyhoz és mondák a királynak: Miért loptak el téged a mi atyámfiai, a Júda nemzetsége? És hozták által a királyt és az ő háznépét a Jordánon, és Dávidnak minden embereit vele egyetemben?
42. Felelének pedig mindnyájan a Júda férfiai az Izráel férfiaknak: Azért, mert a király közelebb áll hozzám; és miért neheztelsz ezért a dologért? Avagy megvendégelt-é azért a király? vagy megajándékozott-é valami ajándékkal?
- 2 Sám. 19,11., 2 Sám. 19,12.
43. Felelvén pedig az Izráel férfiai a Júda férfiaknak, mondának: Tízszeres részem van nékem a királyhoz, és Dávidra nézve is elsőbbségem van feletted. Miért tartottál azért semminek engem? Avagy nem én tettem-é legelőször szóvá, hogy hozzuk haza a mi királyunkat? De mindazáltal erősebb lőn a Júda férfiaknak szava, az Izráel férfiaknak szavánál.
- 2 Sám. 19,11.
- 20** Vala pedig ott történetesen egy gonosz ember, kinek neve Séba vala, Bikrinek fia, Benjámin nemzetségéből való férfiú. Ez megfúvata a kosszarvat, és mondá: Nincsen nekünk semmi közünk Dávidhoz, és semmi örökségünk nincsen az Isai fiában. Azért oh Izráel, oszlojatok el, ki-ki az ő sátorába.
- 1 Kir. 12,16.
2. Eltávozék azért mind az Izráel népe Dávidtól Séba után, Bikri fia után. A Júda nemzetségéből valók azonban mellette maradának az ő királyoknak, a Jordán vizétől fogva mind Jeruzsálemig.
- 2 Sám. 20,15., 2 Sám. 20,21.
3. Bemenvén pedig Dávid az ő házába Jeruzsálemben, előhozatá a király azt a tíz ágyasát, akiket otthon hagyott vala a ház őrzésére; és őrizet alá rekeszté és tápláltatá azokat; de hozzájuk be nem méne. És őrizet alatt lőnek haláloknak napjáig, özvegységben élén.
- 2 Sám. 16,21., 2 Sám. 16,22.
4. Mondá pedig a király Amasának: Gyűjtsd össze nékem a Júda nemzetségét három Nap alatt, és magad is itt légy jelen.
- 2 Sám. 17,25., 2 Sám. 19,13.
5. Elméne azért Amasa, hogy összegyűjtse Júdát, de több ideig késék, mint ahogy a király meghagyta vala néki.

6. Mondá akkor Dávid Abisainak: Ímé majd gonoszabbul cselekszik velünk Séba, Bikrinek fia, Absolonnál: Vedd magad mellé a te uradnak szolgálait, és kergesd meg őt, nehogy erős városokat szerezzen magának, és elmeneküljön előlünk.

2 Sám. 18,2.

7. Kimenének azért ő utána a Joáb emberei, és a Kereteusok és Peleteusok és az erősek mindnyájan, és kimenének Jeruzsálemből, hogy üldözzék Sébát, Bikrinek fiát.

2 Sám. 18,2., 2 Sám. 20,23., 1 Kir. 1,38.

8. Amikor pedig ama nagy kösziklánál voltak, amely Gibeonnál van, Amasa jöve eleikbe; Joáb pedig ruhájába öltözvén, az ő ruháján felül derekához övedzett fegyvere a hüvelyében vala, amely amikor Joáb ment, leesék.

2 Sám. 20,4.

9. És mondá Joáb Amasának: Egészségben vagy-e atyámfia? És Joáb megfogá jobbkezevel az Amasa szakálát, mintha meg akarná csókolni.

1 Krón. 2,13., 1 Krón. 2,17., 2 Sám. 3,27.

10. Amasa azonban nem őrizkedék a fegyvertől, amely Joáb kezében vala, és általuté őt az ötödik oldalborda alatt, és kiontá a bélit a földre, és noha többször nem üté által, mindazáltal meghala; Joáb pedig és Abisai, az ő atyjafia, üldözzék azután Sébát, a Bikri fiát.

2 Sám. 19,13., 1 Kir. 2,5.

11. Megállá pedig az Amasa teste felett Joábnak egy szolgálja, és mondá: Valaki Joábbal tart és Dávidnak javát kívánja, Joáb után siessen.

12. Amasa pedig fetreng vala a vérben az útnak közepén; látván pedig egy ember, hogy ott mindenki megállá, kivoná Amasát az útról a mezőre, és ruhát vete ő reá; mivel látta, hogy valaki csak arra ment, mind megállott.

13. Minekutána pedig kivonták az útról, minden ember Joáb után siet vala, hogy üldözzék Sébát, Bikrinek fiát.

14. És általméne Séba Izráelnek minden nemzetségein, Abelán és Béth-Maakán, és egész Béreán, akik egybegyűlvén, követik vala őt.

15. És eljövén, körülfogták őt Abelában Béth-Maaka városában, és nagy töltést emelének a város ellen, amely a kőfallyal egyenlő volt; és az egész nép, amely Joábbal vala, rombolá, hogy ledöntse a kőfalat,

2 Kir. 19,32.

16. Akkor kiálta egy eszes asszony a városból: Halljátok meg, halljátok meg! Mondjátok meg, kérlek, Joábnak: Jőjj ide hozzám, valamit mondok néked!

17. Aki amikor hozzá ment, mondá az asszony: Te vagy-e Joáb? Felele: Én vagyok. Ki mondá néki: Hallgasd meg a te szolgálóleányodnak szavát. És felele: Meghallgatom.

18. Akkor mondá az asszony: Korábban azt szokták mondáni: Kérdezzék meg Abelát, és úgy végeztek.

19. Én Izráel békeszerető hívei közül való vagyok, te pedig el akarsz pusztítani egy várost és anyát Izráelben? Miért akarod elnyelni az ÖrökkéValó örökségét?

20. Akkor felele Joáb, és mondá: Távols legyen, távols legyen, hogy elnyeljem és elveszessem!

Ezékias próféta könyve

21. Nem úgy van a dolog, hanem egy ember az Efraim hegyiségéből való, akinek neve Séba, a Bikri fia, felemelte kezét Dávid király ellen: adjátok kézbe azt egyedül, és elmegyek a város alól. És mondá az asszony Joábnak: Ímé majd kivetjük a kőfalon a fejét néked.

2 Sám. 20,1., 2 Sám. 20,2.

22. Elméne azért az asszony nagy eszesen az egész községhez, és elvágatá Sébának, a Bikri fiának fejét, és kiveték Joábnak. Akkor megfuvatá a kosszarvat, és hazaoszlának a város alól ki-ki az ő sátorába, Joáb pedig hazaméne Jeruzsálembe, a királyhoz.

Préd. 9,15., Préd. 9,18.

23. Joáb pedig Izráel egész serege felett való volt, Benája pedig, Jójadának fia, a Kereteusok és Peleteusok vezére vala.

2 Sám. 8,16., 2 Sám. 8,18.

24. Adorám pedig adószedő, és Jósafát, Ahiludnak fia, emlékiró vala.

25. Séja íródeák, Sádók pedig és Abjátár papok valának. Sám. 8,17.

26. A Jairból való Ira is Dávidnak fő embere vala.

21 Lön pedig nagy éhség Dávidnak idejében három egész esztendeig egymás után, és megkeresé e miatt Dávid az ÖrökkéValót, és mondá az ÖrökkéValó: Saulért és az ő vérszopó háznépéért van ez: mivelhogy megölte a Gibeonitákat.

1 Sám. 30,7., 1 Sám. 30,8., Józ. 9,3., Józ. 9,27.

2. Hivatá azért a király a Gibeonitákat és szóla nékik: (A Gibeoniták pedig nem az Izráel fiai közül valók valának, hanem az Emoreusok maradékából, akiknek az Izráel fiai megesküdtek vala; Saul mindazáltal alkalmat keresett vala, hogy azokat levágassa az Izráel és Júda nemzetsége iránti buzgalomból).

3. És mondá Dávid a Gibeonitáknak: Mit cselekedjem veletek, és mivel szerezzek engesztelést, hogy adjátok az ÖrökkéValó örökségét?

4. Felelének néki a Gibeoniták: Nincsen nekünk sem ezüstünk, sem aranyunk Saulnál és az ő házána, és nem kell mi nekünk, hogy valaki megölettesék Izráelben. És mondá: Valamit mondotok, megcselekszem veletek.

5. Akkor mondanak a királynak: Annak az embernek a házából, aki megemésztett minket, és aki ellenünk gonoszt gondola, hogy megsemmisíttessünk, és meg ne maradhassunk Izráel egész határában;

6. Adj nekünk hét embert az ő maradékai közül, akiket felakaszszunk JaHuWaH előtt, Saulnak, JaHuWaH választottjának Gibeájában. És mondá a király: Én átadom.

4 Móz. 25,4.

7. És kedveze a király Méfíbósetnek, Jonathán fiának, aki Saul fia vala, JaHuWaH nevére tett esküvéért, amely közöttök tétetett, Dávid és Jonathán között, a Saul fia között.

1 Sám. 18,3., 1 Sám. 20,15., 1 Sám. 20,42., 1 Sám. 23,18.

8. De elvevé a király Aja leányának, Rispának két fiát, akiket Saulnak szült vala, Armónit és Méfíbósetet, és a

Saul leányának, Mikálnak öt fiát, akiket szült Barzillai fiának, Adrielnak, a Méholátból valónak.

2 Sám. 3,7., 1 Sám. 18,19.

9. És adá azokat a Gibeoniták kezébe, akik felakaszták őket a hegyen az *ÖrökkéValó* előtt. Ezek tehát egyszerre heten pusztulának el, és az aratás első napjaiban, az árpaaratás kezdetén ölettek meg.

Ezék. 17,19.

10. Vőn pedig Rispa, Ajának leánya egy zsákruhát, és kiteríté azt magának a kősziklán az aratás kezdetétől fogva, míg eső lőn reájok az égből: és nem engedé az égi madarakat azokra szállani nappal, sem pedig a mezei vadakat éjszaka.

5 Móz. 21,23.

11. És megmondák Dávidnak, amit Rispa, Ajának leánya, Saulnak ágyasa cselekedett.

12. Akkor elméne Dávid, és elhozá a Saul és Jonathán tetemeit a a Jábes-Gileádbeliectől, akik ellopták vala azokat a Bethsánnak utcájáról, ahol őket a Filiszteusok felakasztották vala, amikor a Filiszteusok megverték Sault a Gilboa hegyén.

1 Sám. 31,10., 1 Sám. 31,13.

13. És elhozták onnét Saulnak és az ő fiának, Jonathánnak tetemeit, és összeszedték azoknak tetemeit is, akik felakasztattak.

2 Sám. 21,8., 2 Sám. 21,9., 5 Móz. 21,23.

14. És eltemeték Saulnak és az ő fiának, Jonathánnak tetemeit a Benjámin földében, Sélában, az ő atyjának, Kisnek sírboltjában; és megtették mindazt, amit a király parancsolt. És kiengesztelődött ez által Elohim az ország iránt.

Józs. 18,28.

15. Ezután ismét háborút kezdének a Filiszteusok Izráel ellen; és elméne Dávid az ő szolgálival együtt, és harcolának a Filiszteusok ellen, annyira, hogy Dávid elfárada.

16. Akkor Jisbi Bénób, aki az óriások maradékából való vala (kinek kopjavasa háromszáz rézsiklust nyomott, és új hadi szerszámmal volt felövezve), elhatározá magában, hogy megöli Dávidot;

17. De Abisai, Sérujának fia segített néki és általuté a Filiszteust és megöle. Akkor esküvéssel fogadák néki a Dávid szolgálai, ezt mondván: Soha többé velünk hadba nem jössz, hogy az Izráelnek szövétnekét el ne oltsad.

2 Sám. 18,2., 2 Sám. 23,18.

18. Lőn azután is harczuk a Filiszteusokkal Gób városánál, Sibbékai Husát városból való, akkor megöle Sáfot, aki az óriások maradékai közül való vala.

1 Krón. 20,4.

19. Azután újra lőn háború a Filiszteusokkal Góbnál, hol Elkhanán, a Bethlehemből való Jaharé Oregimnek fia megöle a Gitteus Góliátot, akinek kopjanyele olyan vala, mint a szövőknek zugolyfája.

1 Sám. 17,4., 1 Sám. 17,7., 1 Sám. 17,49.

20. Gáthban is volt háború, ahol egy óriás férfi vala, akinek kezein és lábain hat-hat ujjai valának, azaz mindenestől huszonnégy, és ez is óriástól származott vala.

1 Krón. 20,6.

Ezék. 17,1-22

21. És szidalmazá Izráelt, de megöle Jonathán, Dávid bátyjának, Simeának fia.

1 Sám. 17,10.

22. Ezek négyen származtak Gáthban az óriástól, akik mind Dávid keze által és az ő szolgálinak kezeik által estek el.

1 Sám. 17,4., 1 Sám. 17,7., 1 Sám. 17,49., 1 Sám. 17,50.

22 Dávid pedig ezt az éneket mondotta JaHuWaH-nak azon a napon, amikor JaHuWaH megszabadítá őt minden ellenségeinek kezéből, és a Saul kezéből.

2. És monda: JaHuWaH az én Kősziklám és kőváram, és szabadítóm nékem.

Zsolt. 18,1.

3. Elohim az én erősségem, ő benne bízom én. Paizsom nékem ő s idvességemnek szarva, erősségem és oltalmam. Az én idvezítőm, Aki megszabadítasz az erőszakosságtól.

4. Az *ÖrökkéValó*hoz kiáltok, Aki dicséretreméltó; És megszabadulok ellenségeimtől.

5. Mert halál hullámai vettek engem körül, gonoszság árjai rettentettek engem;

6. A Seol kötelei vettek körül, S a halál törei estek reám.

7. Szükségemben az *ÖrökkéValót* hívtam, S az én Elohimemhez kiáltottam: És meghallá lakóhelyéről szavamat, S kiáltásom eljutott füleibe.

8. Akkor rengett és remegett a Föld, az Égnek fundamentumai inogtak, és megrendülének, mert haragudott Ő.

9. Füst szállt fel orrából, és emésztő tűz szájából, Izzószén gerjedt belőle.

10. Lehajtá az eget és leszállt, és homály volt lábai alatt.

11. A Khérubon ment és röpült, és a szelek szárnyain tünt fel.

12. Sötétségből maga körül sátrakat emelt, esőhullást, sűrű felhőket.

13. Az előtte levő fényességből Izzó szenek gerjedének.

14. És dörgött az égből az *ÖrökkéValó*, és a Magasságos hangot adott.

15. Ellövé nyilait és szétszórta azokat, Villámot, és összekeverte azokat.

16. És meglátszottak a tenger örvényei, S a világ fundamentumai felszínre kerültek, JaHuWaH-nak feddésétől, Orra leheletének fűvásától.

17. Lenyúlt a magasságból és felvett engem, S a mélységes vizekből kihúzott engem.

18. Hatalmas ellenségimtől megszabadított engem; Gyűlölőimtől, akik hatalmasabbak valának nálam.

19. Reámtörték nyomorúságom napján, De az *ÖrökkéValó* gyámolóm volt nékem.

20. Tágas helyre vitt ki engem, Kiragadott, mert jóakaróm nékem.

21. JaHuWaH megfizetett nékem igazságom szerint, Kezeimnek tisztasága szerint fizetett meg nékem.

22. Mert megőriztem JaHuWaH-nak utait, S gonoszul nem szakadtam el az *Igaz Teremtőtől*.

23. Mert ítéletei mind előttem vannak, S rendeléseitől nem távoztam el.

24. Tökéletes voltam előtte, s őrizkedtem rosszaságomtól.

25. Ezért megfizet nékem JaHuWaH igazságom szerint, Szemei előtt való tisztaságom szerint.

26. Az irgalmashoz irgalmas vagy, A tökéletes vitézhez tökéletes vagy.

27. A tisztához tiszta vagy, A visszáshoz pedig visszas.

28. Segítesz a nyomorult népen, Szemeiddel pedig megalázod a felfuvalkodottakat.

29. Mert Te vagy az én szövétnekem, *ÖrökkéValóm*, S JaHuWaH megvilágosítja az én sötétségemet.

30. Mert veled harczy seregen is átfutok, Az én Elohimemmel kőfalon is átugrom.

31. Elohimnek útja tökéletes; JaHuWaH beszéde tiszta; Paizsa ő mindeneknek, akik Ő benne bíznak.

32. Mert kicsoda volna Elohim JaHuWaH-on kívül? S kicsoda köszikla a mi Elohimünkön kívül?

33. Elohim az én erős Kőváram, Ki vezérli az igaznak útját.

34. Lábait olyanná teszi, mint a szarvasé, S magas helyekre állít engem.

35. Kezeimet harczra tanítja, Hogy az érczív karjaim által törik el.

36. Idvességednek paizsát adtad nékem, S kegyelmed nagygyá tett engem.

37. Lépéseimet kiszélesítetted alattam. És bokáim meg nem tántorodtak.

38. Üldözöm ellenségeimet és elpusztítom őket, Nem térek vissza, míg meg nem semmisítem őket.

39. Megsemmisítem, eltiprom őket, hogy fel nem kelhetnek, Lábaim alatt hullanak el.

40. Mert te erővel öveztél fel engem a harczra, Lenyomtad azokat, akik ellenem támadtak.

41. Megadtad, hogy ellenségeim hátat fordítottak nékem, Gyűlölőim, akiket elpusztítottam én,

42. Felnéztek, de nem volt, aki megszabadítsa, JaHuWaH-hoz, de nem felelt nekik.

43. Szétmorzsolom őket, mint a föld porát, Összeűzom, mint az utca sarát, széttaposom őket.

44. Megmentettél népemnek pártoskodásaitól, népeknek fejéül tartasz fenn engemet, Oly nép szolgál nékem, melyet nem ismertem.

45. Idegen fiak hizelkednek nékem, S egy hallásra engedelmeskednek,

46. Idegen fiak elcsüggednek, S váraikból reszketve jönnek elő.

47. Él JaHuWaH és áldott az én kösziklám. Magasztaltassék Elohim, idvességem kösziklája.

48. Elohim az, Aki bosszút áll értem, S alám hajtja a népeket.

Ezekiel próféta könyve
49. Ki megment engem ellenségeimtől, Te magasztalsz engem, mert én nem támadok fölött, S az erőszakos embertől megszabadítasz engem.

50. Dicsérlek azért téged, *ÖrökkéValóm*, a pogányok között, s Nevednek dicséretet éneklek.

51. Nagy segítséget ad az ő királyának, Irgalmasságot cselekszik felkentjével, Dáviddal és az ő magvával mindörökké!

23 Ezek Dávidnak utolsó beszédei. Dávidnak, Isai fiának szózata, annak a férfiúnak szózata, aki igen felmagasztaltaték, Jákób Elohimjének felkentje és Izráel dalainak kedvencze.

1 Sám. 16,1., 1 Sám. 16,13., 2 Sám. 12,7., 2 Sám. 12,8.

2. az *ÖrökkéValó* Szelleme szólott, én bennem, és az Ő beszéde az én nyelvem által. *Mát. 22,43.*

3. Izráelnek Elohimje szólott, Izráelnek Kösziklája mondá nékem: aki igazságosan uralkodik az emberek felett, aki Elohim félelmével uralkodik:

5 Móz. 32,4., 5 Móz. 32,15., 5 Móz. 30,21.

4. Olyan az, mint a reggeli világosság, amikor a nap feljő, mint a felhőtlen reggel; napsugártól, esőtől sarjadzik a fű a földből.

5. Avagy nem ilyen-é az én házam az *Igaz Teremtő* előtt? Mert örökkévaló szövetséget kötött velem, mindennel ellátva és állandót. Mert az én teljes idvességemet és minden kívánságomat nem sarjadoztatja-é?

2 Sám. 7,12., 2 Sám. 7,16., 2 Sám. 7,18., 2 Sám. 7,19., Ésa. 11,1., Ésa. 11,16., Mik. 5,2., Mik. 5,9., Luk. 1,26., Luk. 1,33.

6. De az gonoszok mindnyájan olyanok, mint a kitépett tövis, amelyhez kézzel nem nyúlnak;

7. Hanem aki hozzá akar nyúlni is, fejszét és rudat vesz hozzá, hogy ugyanazon helyen tűzzel égettessék meg.

8. Ezek pedig a Dávid erős vitézeinek nevei: Joseb-Bassebet, a Tahkemonita, aki a testőrök vezére; ő dárdáját forgatván, egy ízben nyolczszázat sebesített meg.

1 Krón. 11,10., 1 Krón. 11,13., 1 Krón. 12,1., Józs. 23,10.

9. Ő utána volt Eleázár, Dódónak fia, aki Ahóhi fia vala; ő egyike a három hősnek, akik Dáviddal valának, amikor a Filiszteusok által kigúnyoltatának, összegyülekezvén ott a harczra, és az Izráeliták megfutamodtak volt.

1 Krón. 11,12., 1 Krón. 11,13.

10. Ő megállván, vágta a Filiszteusokat mindaddig, míg a keze elfáradt, és a keze a fegyverhez ragadt. És nagy szabadulást szerze JaHuWaH azon a napon, a nép pedig visszatére ő utána, de csak a fosztogatásra.

11. Ő utána volt Samma, a Harárból való Agének fia. És összegyülének a Filiszteusok egy seregbe ott, ahol egy darab szántóföld volt tele lencsével, a nép pedig elfutott a Filiszteusok elől:

12. Akkor ő megállta annak a darab földnek közepén, és megoltalmazá azt, és megveré a Filiszteusokat, és az *ÖrökkéValó* nagy szabadítást szerze.

13. A harmincz vezér közül is hárman lementek, és elérkezének aratáskor Dávidhoz az Adullám barlangjába,

amikor a Filiszteusok táborban valának a Réfaim völgyében.

1 Krón. 2,54.

Ezékiel próféta könyve

1 Sám. 22,1., 1 Sám. 22,2.

14. Dávid akkor a sziklavárban volt, a Filiszteusok őrsege pedig Bethlehemnél.

Mik 5,2.

15. Vízet kívánt vala pedig Dávid, és mondá: Kicsoda hozna nékem vizet innom a bethlehemi kútból, amely a kapu előtt van?

2 Sám. 23,14.

16. Akkor a három vitéz keresztül tört a Filiszteusok táborán, és merítének vizet a bethlehemi kútból, amely a kapu előtt van, és elhozván, vivék Dávidnak. Ő azonban nem akará meginni, hanem kiönté azt az ÖrökkéValónak.

1 Sám. 7,6.

17. És mondá: Távol legyen tőlem, ÖrökkéValóm, hogy én ezt míveljem: avagy azoknak az embereknek véréit igyam-é meg, akik életöket halálra adva mentek el a vízért? És nem akará azt meginni. Ezt mívelte a három hős.

2 Sám. 23,13.

18. Továbbá Abisai, Joábnak atyjafia, Sérújának fia, aki e háromnak feje volt, aki háromszáz ellen felemelvén dárdáját, megöle azokat; és néki nagy híre vala a három között.

2 Sám. 21,17., 2 Sám. 23,13.

19. A három között bizonyára híres volt és azoknak vezére vala, mindazáltal ama hárommal nem ért fel.

1 Krón. 11,21.

20. Benája is, Jójadának fia, vitéz ember, nagytehetségű, aki Kabséelből való vala; ez öle meg a Moábitáknak két fővitézét. Ugyanő elmenvén, az oroszánt is megöle a veremben, télen.

1 Kir. 1,8., Józ. 15,21.

21. Ugyanő ölt meg egy Egyiptomból való tekintélyes embert. Az egyiptomi kezében dárda vala, és ő csak egy pálczával méne reá; és kivevé az egyiptomi kezéből a dárdát, és megöle őt a maga dárdájával.

22. Ezeket cselekedé Benája, Jójadának fia, és néki is jó híre vala a három erős vitéz között.

2 Sám. 23,20.

23. Híres volt ő a harmincz között, mindazáltal ama hárommal nem ért fel. És előljáróvá tevé őt Dávid a tanácsosok között.

2 Sám. 23,13., 2 Sám. 23,16.

24. Asáel is, Joáb atyjafia, e harmincz közül való, akik ezek: Elkhanán, a bethlehemi Dódónak fia.

2 Sám. 2,18., 2 Sám. 2,23., 1 Krón. 11,26.

25. Haród városbeli Samma; azon Haródból való Elika.

Bir. 7,1.

26. Héles, Páltiból való; Hira, a Thékoából való Ikkes fia.

1 Krón. 27,10.

27. Abiézer, Anathóthból; Mébunnai, Húsáthból való.

1 Krón. 4,4.

28. Sálmon, Ahóhitból való; Maharai, Nétofátból.

29. Híre, Ismaának fia, Nétofátból való; Ittai, Ribainak fia, Gibeából való, mely Benjámín fiaié.

1 Krón. 11,30.

30. Benája, Piráthonból való; Hiddai, a patak mellett való Gáhasbeli.

Bir. 12,15

31. Abiálbon, Árbáthból való; Azmávet, Bárhumból való.

32. Eljáhbá, Sahalbomból való; Jásen fia, Jonathán.

Józ. 19,32., Józ. 19,42.

33. Samma, Harárból való; Ahiám, Arárból való Sarárnak fia.

34. Elifélet, Ahásbainak fia, Maakátból való; Eliám, Gilóbeli Akhitófelnek fia.

Józ. 13,11., 2 Sám. 15,12., 2 Sám. 15,31.

35. Hesrai, Kármelből való; Paharai, Arbiből való.

36. Jigeál, Sobabeli Nátánnak fia; Báni, Gádból való.

37. Sélek, Ammonita; Naharai Beerótból való, Joábnak, a Sérúja fiának fegyverhordozója.

2 Sám. 8,16.

38. Ira, Jithriből való; Gáreb, Jithriből való.

39. Hitteus Uriás. Mindössze harminczheten.

2 Sám. 11,3., 2 Sám. 11,15., 2 Sám. 11,17.

24 Ismét felgerjede JaHuWaH haragja Izráel ellen, és felerlél Dávidot ő ellenek, ezt mondván: Eredj el, számláld meg Izráelt és Júdát.

1 Krón. 21,1.

2. Mondá azért Dávid Joábnak, az ő serege fővezérének: Menj el, járd be Izráelnek minden nemzetségeit, Dántól fogva Beersebáig, és számláljátok meg a népet, hogy tudjam a népnek számát.

3. És mondá Joáb a királynak: Sokasítsa meg JaHuWaH, a te Elohimed a népet, s adjon még százannyit, mint amennyi most van, és lássák azt az én uramnak, a királynak szemei: de miért akarja ezt az én uram, a király?

5 Móz. 1,10., 5 Móz. 1,11., 1 Móz. 15,5.

4. Azonban hatalmasabb volt a királynak szava a Joábénál és a többi főemberekénél. Kiméne azért Joáb és a többi vezérek a király elől, hogy megszámlálják a népet, az Izráelt.

5. És általkélének a Jordánon és tábort járának Aroer város mellett jobbkéz felől, Gád völgyében, és Jáser mellett.

Józ. 13,9.

6. Azután menének Gileádba, és a Hodsi alföldre. Innét menének a Dán Jáán mellé, és Sídön környékére.

7. Ezután menének a Tírus erős városához, és a Hivveusoknak és Kananeusoknak minden városaiba. Innét menének a Júdának dél felől való részére, Beersebába.

2 Sám. 24,2., 2 Sám. 24,6.

8. És amikor bejárták az egész országot, hazamenének Jeruzsálembe, kilencz hónap és húsz nap mulva.

9. És beadá Joáb a megszámlált népnek számát a királynak; és Izráelben nyolczszázezer erős fegyverfogható férfi, és Júda nemzetségében ötszázezer férfiú vala.

4 Móz. 1,46., 4 Móz. 26,51., 4 Móz. 26,62.

10. Minekutána pedig Dávid a népet megszámlálta, megsebhedék az ő szíve, és mondá Dávid JaHuWaH-nak: Igen vétkeztem abban, amit cselekedtem. Azért most, óh, *ÖrökkéValóm*, vedd el, kérlek, a te szolgádnak álnokságát; mert felette esztelenül cselekedtem!
2 Sám. 12,13., 1 Sám. 24,6.
11. És amikor felkelt reggel Dávid, szóla JaHuWaH Gád prófétának, aki Dávidnak látnoka vala, ezt mondván:
1 Sám. 22,5., 2 Krón. 29,25.
12. Menj el, és szólj Dávidnak: Ezt mondja JaHuWaH: Három dolgot adok elődbe, válaszd egyiket magadnak ezek közül, hogy a szerint cselekedjem veled.
2 Sám. 24,13.
13. Elméne azért Gád Dávidhoz, és tudtára adá néki, és mondá néki: Akarod-e, hogy hét esztendeig való éhség szálljon földedre? Vagy hogy három hónapig ellenségeid előtt bujdossál és ellenséged kergessen téged? Vagy hogy három napig döghalál legyen országodban? Most gondold meg és lásd meg, micsoda választ vigyek annak, Aki engem elküldött.
2 Sám. 24,11., 2 Sám. 24,12.
14. És mondá Dávid Gádnak: Felette igen szorongattatom; de mégis, hadd essünk inkább az *ÖrökkéValó* kezébe, mert nagy az ő irgalmassága, és ne essem ember kezébe.
2 Móz. 20,6.
15. Bocsáta annakokáért JaHuWaH döghalált Izráelre, reggeltől fogva az elrendelt ideig, és meghalának a nép közül Dántól fogva Beersebáig, hetvenezer férfiak.
2 Sám. 24,13., 2 Sám. 24,2.
16. És amikor felemelte kezét az angyal Jeruzsálem ellen is, hogy azt is elpusztítsa, megelégedé JaHuWaH a veszedelmet, és mondá az angyalnak, aki a népet öli vala: Elég immár, hagyd el. JaHuWaH angyala pedig vala a Jebuzeus Arauna szérúje mellett.
Jer. 42,10., 2 Krón. 3,1.
17. És szóla Dávid JaHuWaH-nak, amikor látta az angyalt, aki a népet vágja vala, és mondá: Ímé én vétkeztem és én cselekedtem hamisságot, de ezek a juhok ugyan mit cselekedtek? Kérlek inkább forduljon a Te kezed ellenem és az én atyámnak háznépe ellen.
2 Sám. 24,2., 2 Sám. 24,10.
18. Méne azért Gád Dávidhoz azon a napon, és mondá néki: Eredj, menj el, és rakass oltárt az *ÖrökkéValónak* a Jebuzeus Araunának szérújén.
2 Sám. 24,11., 2 Sám. 24,12., 2 Sám. 24,19.
19. És elméne Dávid Gádnak beszéde szerint, amint JaHuWaH angyala megparancsolta vala.
20. És feltekintvén Arauna, látá, hogy a király az ő szolgálóival ő hozzá megy; és Arauna kimenvén, meghajtá magát a király előtt, arcczal a föld felé.
1 Krón. 21,20., 1 Krón. 21,21., 2 Sám. 18,28.
21. És mondá Arauna: Mi az oka, hogy az én uram, a király az ő szolgálójához jő? Felele Dávid: Azért, hogy megvegyem tőled e szérút, és oltárt építsek ezen az *ÖrökkéValónak*, hogy megszűnjék a csapás a nép között.
2 Sám. 24,18.
22. Mondá Arauna Dávidnak: Vegye el hát az én uram, a király, az oltárt és az áldozatot, ami néki tetszik. Ímhol vannak az ökrök az áldozathoz; a boronák és az ökrök szerszámai pedig fa helyett;
23. Arauna mindezt, óh király, a királynak adja. És mondá Arauna a királynak: A te *ÖrökkéValód*, Igaz Teremtőd engeszteltessék meg általad.
2 Sám. 24,16.
24. Mondá pedig a király Araunának: Nem, hanem pénzen veszem meg tőled, mert nem akarok JaHuWaH-nak, az én Elohimemnek ingyen való áldozatot áldozni. Megvevé azért Dávid azt a szérút és az ökröket ötven ezüst sikluson.
1 Sám 6,14
25. És oltárt építé ott Dávid JaHuWaH-nak, és áldozék egészen égő és hálaáldozattal; és megkegyelmeze JaHuWaH a földnek, és megszűnék a csapás Izráelben.
2 Sám. 24,18., 1 Krón. 21,26., 2 Krón. 3,1.

Ezékiel próféta könyve **A királyokról írt 1. könyv**

1 Amikor pedig megvénhedt és megöregedett Dávid király, bár leplekkel takargatták be, mégsem bírt felmelegedni.

2. És mondanak néki az ő szolgálói: Keressenek az én uramnak, a királynak egy szűz leányt, aki a király körül legyen, és őt ápolja, aludjék karjai között, és melegítse fel az én uramat, a királyt.

3. Keresének annakokáért egy szép leányt Izráelnek minden határiban; és találák a Súnem városából való Abiságot, akit el is hozának a királyhoz.

Józs. 19,18., 1 Kir. 2,17., 1 Kir. 2,21., 1 Kir. 2,22.

4. És a leány igen szép volt, és a királyt ápolta és szolgált néki. De a király nem ismeré őt.

5. Adónia pedig, Haggitnak fia, felfuvalkodék, ezt mondván: Én fogok uralkodni! És szerze magának szekereket, lovagokat és ötven előtte járó férfiakat.

2 Sám. 3,4.

6. Akit az ő atyja soha meg nem szomoríta, ezt mondván: Miért cselekszel így?! Ez is pedig igen szép férfi volt, és őt Haggit szülte volt Dávidnak Absolon után.

2 Sám. 3,3.

7. És tanácskozáék Joábbal, Séruja fiával és Abjátár pappal, akik az Adónia pártján voltak.

2 Sám. 8,16., 2 Sám. 8,17.

8. De Sádók pap, meg Benája, a Jójada fia, és Nátán próféta, és Sémei, és Réhi, és a Dávid erős vitézei nem állottak Adónia mellé.

2 Sám. 23,20., 2 Sám. 8,18., 2 Sám. 12,1., 2 Sám. 12,13.

9. Amikor pedig Adónia áldozatot mutatott be juhokból, ökrökből és egyéb kövér barmokból a Zohélet közsiklánál, amely a Rógel forrása mellett volt: meghívá egész rokonságát, a király fiait, Júda minden férfiai, a király szolgálait;

Józs. 15,7.

10. De Nátán prófétát és Benáját és amaz erős vitézeket és Salamont, az ő atyjafiát nem hívá el.

2 Sám. 23,8., 2 Sám. 23,39.

11. Szóla akkor Nátán Bethsabénak, a Salamon anyjának, mondván: Nem hallottad-é, hogy Adónia, a Haggit fia uralkodik, és a mi urunk Dávid nem tud róla semmit?

2 Sám. 11,2., 2 Sám. 11,5., 2 Sám. 11,27.

12. Jövel azért, hadd adjak néked tanácsot, hogy megmentsd a te életedet, és a te fiadnak, Salamonnak életét.

13. Eredj, menj be Dávid királyhoz, és mondd ezt néki: uram király, nemde nem esküdtél-é meg a te szolgálóleányodnak ilyenképen: Salamon, a te fiad uralkodik én utánam, és ő ül az én királyi székembe? Miért uralkodik hát Adónia?

1 Kir. 1,30.

14. És ímé mialatt még te ott a királylyal beszélsz, én is bemegyek utánad, és kiegészítem a Te beszédidet.

15. És beméne Bethsabé a királyhoz a kamarába. És a király igen megvénhedett vala, és a Súnemből való Abiság szolgál vala a királynak.

1 Kir. 1,3.

16. És fejet hajta Bethsabé, és meghajtá magát a királynak. És mondá a király: Mit kívánsz?

17. Felele néki Bethsabé: Édes uram, te megesküdtél az *ÖrökkéValóra*, a te Elohimedre (*Igaz Teremtődre*), a te szolgálóleányodnak ilyenképen: Salamon, a te fiad uralkodik én utánam, és ő ül az én királyi székembe.

1 Kir. 1,30., 1 Krón. 22,9.

18. És ímé mégis Adónia lett királylyá; és ímé, uram király, te nem tudsz erről semmit.

19. Mert áldozott ökrökkel és nagy sok kövér barmokkal bőségesen, és vendégekké hívta a királynak minden fiait, és Abjátár papot és Joábot, a seregnek hadnagyát, csak Salamont, a te szolgádat nem hívta meg.

1 Kir. 1,9., 1 Kir. 1,10.

20. Még most te vagy, uram, a király; az egész Izráel népének szemei reád néznek, hogy megjelentessed nekik, kicsoda fog ülni az én uramnak, a királynak székében, ő utána.

21. De ha az én uram, a király, az ő atyáival elaluszik: akkor én és az én fiam, Salamon leszünk bűnösök.

22. És ímé, amikor még a királylyal szólana, Nátán próféta megérkezők.

1 Kir. 1,14.

23. És bejelenték a királynak, mondván: Itt van Nátán próféta. És bemenvén a király eleibe, meghajtá magát a király előtt, arczczal a földre leborulván.

24. És mondá Nátán: uram király, te mondtad-é: Adónia legyen én utánam a király, és ő üljön az én királyi székembe?

25. Mert ma aláment, és áldozott ökrökkel és kövér barmokkal bőségesen, és vendégekké hívta a királynak minden fiait és a seregnek hadnagyait és Abjátár papot: és ímé ők esznek és isznak ő előtte, és immár azt kiáltották: Éljen Adónia király!

1 Kir. 1,7.

26. Engem pedig, aki a te szolgád vagyok, és Sádók papot és Benáját, a Jójada fiát, és Salamont, a te szolgádat nem hívta meg.

1 Kir. 1,10.

27. Avagy az én uramtól, a királytól lett-é ez a dolog, hogy nem adtad tudtára a te szolgádnak, kicsoda fogna ülni az én uramnak, a királynak székiben az ő holta után.

28. És felelvén Dávid király, mondá: Hívjátok hozzám Bethsabét, aki beméne a király eleibe, és megállá a király előtt.

29. És megesküvék a király, mondván: Él az *ÖrökkéValó*, Aki megszabadította az én lelkemet minden nyomorúságból,
30. Hogy amiképen megesküdtem néked JaHuWaH-ra, Izráel Elohimjére, ezt mondván: A te fiad Salamon uralkodik én utánam, és ő ül az én királyi székembe én helyettem: ezt ma így meg is teszem.
1 Kir. 1,17.
31. És fejet hajta Bethsabé, arcczal a földre leborulván, és magát meghajtván a király előtt, mondá: Éljen az én uram, Dávid király, mindörökké!
32. Azután mondá Dávid király: Hívjátok hozzám Sádók papot és Nátán prófétát és Benáját, Jójadának fiát. És ezek bemenének a király eleibe.
1 Kir. 1,8., 1 Krón. 27,5., 1 Krón. 27,6.
33. És mondá nekik a király: Vegyétek mellétek a ti uratoknak szolgálait, és ültessétek Salamon, az én fiamat az én öszvéremre, és vigyétek alá őt Gihonba;
34. És kenje őt ott Sádók pap és Nátán próféta Izráelnek királyává; és fűjjátok meg a harsonákat, és kiáltások: Éljen Salamon király!
1 Kir. 1,39., 1 Kir. 1,40.
35. És jöjjetek fel onnét ő utána; és eljövén, üljön az én királyi székembe, és ő uralkodjék én helyettem; mert immár meghagytam néki, hogy ő legyen fejedelme mind Izráelnek, mind Júdának.
36. Felele akkor Benája, a Jójada fia a királynak, és mondá: Ámen! Így szóljon az *ÖrökkéValó*, az én uramnak, a királynak Elohimje is.
2 Sám. 23,20.
37. Amiképen vele volt JaHuWaH az én urammal, a királylyal: azonképen legyen vele Salamonnal is, és magasztalja feljebb az ő királyi székét az én uramnak, Dávid királynak királyi székénél.
38. Aláméne azért Sádók pap és Nátán próféta és Benája, a Jójada fia, a Kereteusok is és a Peleteusok, és felülteték Salamon a Dávid király öszvéreire, és alávivék őt Gihonba.
2 Sám. 20,7., 2 Sám. 20,23.
39. És vevé Sádók pap az olajos szarut az *ÖrökkéValó* sátorából, és megkené Salamon; azután kürtölének, és az egész nép ezt kiáltá: Éljen Salamon király!
1 Krón. 29,22., 1 Krón. 22,9., 1 Krón. 22,10.
40. És felvonult utána az egész nép, és a nép sípolt és felette ujjongott, úgyhogy a föld is megrepedne kiáltásuk zajától.
41. És Adónia is meghallotta és vendégei is mind, akik nála valának, miután a lakomát már elvégezték; és meghallá Joáb is a kürtölés szavát, és mondá: Miért e zaj és mozgás a városban?
1 Kir. 1,7., 1 Kir. 1,9.
42. És amikor ő még szólana, ímé megérkezék Jonathán, az Abjátár pap fia. És mondá Adónia: Jöjj be, mert megbízható férfiú vagy, és jó hírt mondász.
1 Kir. 1,7., 2 Sám. 15,27.
43. Jonathán pedig felelvén, mondá Adóniának: Igen, ami urunk, Dávid király, Salamon tette királylyá.
44. És elküldötte ő vele Sádók papot a király és Nátán próféta, és Benáját, a Jójada fiát, a Kereteusokat is és Peleteusokat, és őt a király öszvéreire ülteték,
2 Sám. 20,7., 2 Sám. 20,23.
45. És Sádók pap Nátán prófétával együtt királylyá kente fel őt Gihonnál, és onnét vonulnak fel örömmel; ettől zendült meg a város. Ez az a zaj, amelyet hallottatok.
2 Sám. 15,27.
46. És immár be is ült Salamon az országnak királyi székibe;
47. És a király szolgálai is bemenének, hogy áldják a mi urunkat, Dávid királyt, mondván: Tegye Elohim a Salamon nevét híresebbé a Te nevednél, és magasztalja feljebb az ő székit a te székednél. És meghajtá magát a király az ő ágyán.
1 Kir. 3,12., 2 Sám. 7,9.
48. És ekképen is szóla a király: Áldott JaHuWaH, Izráel Elohimje, Aki adott e mai napon olyat, aki szemeim láttára helyettem üljön az én királyi székemben.
49. Akkor megrettenének, és felkelének mindnyájan a hivatalosok, akik Adóniával valának, és ki-ki mind dolgára méne.
50. De Adónia félt Salamontól, és felkészülve elfutott, és megragadta az oltárnak szarvait.
1 Kir. 3,28.
51. Hírül adák pedig Salamonnak ilyen szókkal: Ímé Adónia Salamon királytól való féltében megfogá az oltárnak szarvait, ezt mondván: Esküdjék meg ma nekem Salamon király, hogy meg nem öli az ő szolgáját fegyverrel.
52. És mondá Salamon: Ha jámbor leszen, egy hajszaál fejről le nem esik a földre; de ha gonoszság találta őt benne, meg kell halnia.
1 Sám. 14,45., 1 Kir. 2,21., 1 Kir. 2,25.
53. Elküldé azért Salamon király, és elhozák őt az oltártól; és eljövén meghajtá magát Salamon király előtt; és mondá Salamon király: Menj el a te házadhoz.
- 2** Amikor pedig közelgett Dávidnak ideje, hogy meghaljon, parancsot ada Salamonnak az ő fiának, ezt mondván:
2. Én elmegyek az egész földnek útján; erősítsd meg magad és légy férfiú.
Józs. 23,14.
3. És őrizd meg JaHuWaH-nak a te Elohimednek őrizetét, hogy az Ő útain járj, és megőrizzed az Ő rendeléseit, parancsolatit és ítéleteit, és bizonyágtételeit, amint meg van írva a Mózes törvényében: hogy előmented legyen mindenekben, amelyeket cselekedéndesz, és mindenütt, valamerre fordulándasz;
5 Móz. 17,18., 5 Móz. 17,20., Józs. 1,7.
4. Hogy megteljesítse az *ÖrökkéValó* az Ő beszédét, amelyet szólott nekem, mondván: Ha megőrizéndik a te

fiaid az ő útjokat, járván Én előttem tökéletességgel, teljes szívök és teljes lelkök szerint; ezt mondván, mondom: Soha el nem fogy a férfiú te közüled az Izráelnek királyi székiből.

2 Sám 7,12., 2 Sám 7,16

5. Azt is jól tudod, mit cselekedett én velem Joáb, a Séruja fia, mit cselekedett az Izráel seregeinek két fővezérével, Abnerrel, a Nér fiával, és Amasával, a Jéter fiával, akiket megölt, harczy vért ontván békességnek idején, és hintett harczy vért az ő derekának övére és az ő lábának saruira.

2 Sám. 3,27., 2 Sám. 20,10.

6. Cselekedjél a te bölcseséged szerint, és ne engedd, hogy megöszülvén, békességgel menjen a koporsóba.

1 Kir. 2,29., 1 Kir. 2,34.

7. De a gileádbeli Barzillainak fiaival cselekedjél irgalmasságot, és legyenek a te asztalod vendégei, mert így közeledtek ők is hozzám, amikor Absolon, a te testvéred elől menekültem.

2 Sám. 19,32., 2 Sám. 19,38.

8. És ímé veled van Sémei, Gérának fia, a Bahurimbeli Benjáminita, aki gyalázatosan szidalmazott akkor, amikor Mahanáimba mentem; de azután Amikor elém alájött a Jordánhoz, megesküdtem néki JaHuWaH-ra, és mondek: Nem öllek meg téged fegyverrel;

2 Sám. 16,5., 2 Sám. 16,8., 2 Sám. 19,16., 2 Sám. 19,23.

9. Te azonban ne hagyd őt büntetés nélkül, és mivel eszes férfiú vagy, tudod, mit kelljen cselekedned vele, hogy az ő vénségét vérrel bocsássad a koporsóba.

1 Kir. 2,36., 1 Kir. 2,46.

10. Azután elaludt Dávid az ő atyáival, és eltemették a Dávid városában.

2 Sám. 5,6., 2 Sám. 5,9.

11. Az idő pedig, amelyben uralkodék Dávid Izráelen, negyven esztendő. Hebronban uralkodék hét esztendeig, Jeruzsálemben pedig uralkodék harminchárom esztendeig.

2 Sám. 5,4., 2 Sám. 5,5.

12. Azután Salamon ült Dávidnak, az ő atyjának királyi székibe, és megerősödék az ő királyi birodalma felette igen.

1 Krón. 29,23.

13. De Adónia, a Haggit fia beméne Bethsabéhoz, a Salamon anyjához, és az mondá: Békességes-e a te jövedeled? Aki felele: Békességes.

1 Kir. 1,50.

14. És mondá: Beszédem volna veled. Mondá az: Szólj.

15. Akkor mondá Adónia: Te tudod, hogy az ország az enyém vala, és az egész Izráel reám néz vala, hogy én uralkodjam; de elvették az ország tőlem, és lőn az én atyámfiáé, mert az ÖrökkéValótól adattaték néki.

1 Kir. 1,5., 1 Kir. 1,7., 1 Kir. 1,9.

16. Most egy kérést kérek tőled, ne szégyenítsd meg orczámat. Az pedig mondá: Beszélj!

17. És mondá: Beszélj, kérlek Salamon királylyal; mert ő a te kérésedet meg nem veti, hogy adja nékem a Súnemből való Abiságot feleségül.

1 Kir. 1,3., 1 Kir. 1,4.

18. Felele Bethsabé: Jól van, majd szólok melletted a királyhoz.

Ezékiasz könyve

19. És beméne Bethsabé Salamon királyhoz, hogy beszéljen vele Adónia érdekében; és felkele a király, és elébe menvén meghajtá magát előtte, és leüle királyi székibe; és székét tétete a király anyjának, hogy üljön az ő jobbkeze felől.

20. És mondá Bethsabé: Egy kis kérést kérek tőled, ne szégyenítsd meg orczámat. És mondá néki a király: Kérj édes anyám; mert nem szégyenítem meg orczádat.

21. Mondá ő: Adassék a Súnemből való Abiság Adóniának, a te testvérednek feleségül.

1 Kir. 2,17.

22. Akkor felele Salamon király, és mondá az ő anyjának: De miért kéred te a Súnembeli Abiságot Adóniának? Kérjed néki az országot is; mert ő az én bátyám, és vele egyetért Abjátár pap, és Joáb, a Séruja fia.

1 Kir. 1,7.

23. És megesküvék Salamon király az ÖrökkéValóra, mondván: Úgy cselekedjék velem Elohim, és úgy segéljen, hogy Adónia a saját élete ellen szólotta ezt a beszédet!

1 Kir. 2,25., 1 Kir. 1,52.

24. Most azért él JaHuWaH, Aki megerősített engem és ültetett engem az én atyámnak, Dávidnak királyi székibe, és aki házat szerzett nékem, amint megmondotta volt: ma Adóniának meg kell halnia!

2 Sám. 7,11., 2 Sám. 7,12.

25. Elküldé azért Salamon király Benáját, a Jójada fiát, aki levágá őt, és meghala.

1 Kir. 2,22., 1 Kir. 1,52.

26. Abjátár papnak pedig mondá a király: Menj el Anathótba, a te jószágodba, mert halálnak fia vagy; de ma meg nem öletlek, mivel te hordoztad JaHuWaH Elohimnek Ládáját Dávid, az én atyám előtt, és mivel az én atyámnak minden nyomorúságaiban részes voltál.

1 Kir. 1,7., 1 Sám. 22,20., 1 Sám. 22,33., 2 Sám. 15,24.

27. És kiüzé Salamon Abjátárt, hogy ne legyen JaHuWaH-nak papja, hogy beteljesedjék az ÖrökkéValó beszéde, amelyet szólott vala az Éli háza felől Silóban.

1 Kir. 1,7., 1 Sám. 2,31., 1 Sám. 2,33.

28. És eljutott ez a hír Joábhoz, mert Joáb Adóniához hajlott vala, noha azelőtt nem hajlott vala Absolonhoz, és elfuta Joáb az ÖrökkéValó sátorába, és megfogá az oltárnak szarvait.

29. Hírül adák pedig Salamon királynak, hogy Joáb JaHuWaH-nak sátorához futott, és ímé az oltár mellett áll. Ekkor elküldé Salamon Benáját, a Jójada fiát, mondván: Menj el, vágd le őt.

1 Kir. 2,5., 1 Kir. 1,50., 2 Móz. 21,14.

30. Amikor pedig Benája JaHuWaH-nak sátorához ért, mondá néki: Ezt mondja a király: Jőjj ki. Kinek felele Joáb: Nem, itt akarok meghalni. És megvivé Benája a királynak e dolgot, mondván: Így szólott Joáb és így felelt nékem.

31. És mondá néki a király: Cselekedjél úgy, amint szólt; vágd le őt és temesd el, hogy elvedd az ártatlan vért, amelyet kiontott Joáb, én rólam és az én atyámnak házaról.

2 Móz. 21,14., 1 Kir. 2,5.

32. És fordítsa JaHuWaH az ő fejére az ő vérét, amiért nálánál igazabb és jobb két férfira támadott, és megöle őket fegyverrel az én atyámnak, Dávidnak tudta nélkül, tudniillik Abnert, Nérek fiát, az Izráel seregének fővezérét és Amasát, Jéternek fiát, Júda vitézeinek fővezérét.

2 Sám. 3,27., 2 Sám. 20,10.

33. Ezeknek a vére térjen Joáb fejére és az ő magvának fejére mindörökké: Dávidnak pedig és az ő magvának és az ő házának és királyi székének békessége legyen JaHuWaH-tól mindörökké.

1 Móz. 9,6.

34. És elméne Benája, Jójada fia és reá rohanván megöle őt; és eltemetteté az ő házában, a pusztában.

35. Rendelé pedig a király a Jójada fiát ő helyette a sereg fölé, és Sádók papot rendelé a király Abjátár helyett.

2 Sám. 8,16., 1 Sám. 2,35.

36. És elkülde a király, és magához hivatá Sémeit, és mondá néki: Építs házat magadnak Jeruzsálemben és lakjál ott; és onnét ne menj ki se ide, se tova.

1 Kir. 2,9.

37. Mert valamely nap kimenéndesz, és általmenéndesz a Kidron patakján, tudd meg, hogy meg kell halnod, a te véred lészen tennen fejed.

38. És mondá Sémei a királynak: Tetszik nekem e beszéd; amiképen szólt az én uram, a király, aképen cselekeszik a te szolgád; és sok ideig lakék Sémei Jeruzsálemben.

1 Kir. 2,39.

39. Lőn azonban három esztendő múlva, hogy Sémeinek két szolgája elsökött Ákishoz, Maaka fiához, a Gáthbeli királyhoz; és hírül adák Sémeinek, mondván: Ímé a te szolgáid Gáthban vannak.

1 Sám. 27,2.

40. Ekkor felkelt Sémei, és megnyergelé szamarát, és elméne Gáthba Ákishoz, hogy megkeresse az ő szolgáit. Oda érven Sémei, meghozá szolgáit Gáthból.

41. Hírül adák pedig Salamonnak, hogy elment Sémei Jeruzsálemből Gáthba, és haza jött.

42. Akkor elkülde a király, és magához hivatá Sémeit, és mondá néki: Nemde esküvéssel kényszerítettelek-e téged JaHuWaH-ra, és bizonytságot tettem néked, ezt mondván: Valamely napon kimenéndesz, s ide s tova menéndesz, bizonynyal tudjad, hogy meghalsz; és azt mondad nekem: Tetszik e beszéd, megérttetem.

1 Kir. 2,37.

43. Miért nem tartottad hát meg az ÖrökkéValó előtt való esküvést, és a parancsolatot, amelyet néked parancsoltam?

44. Mondá annakfelette a király Sémeinek: Te tudod mindazt a gonoszságot, amelyről a te szíved bizonyság, és amelyet atyámmal Dáviddal cselekedtél: JaHuWaH most mindazt a gonoszságot a saját fejedre fordította.

2 Sám. 16,5., 2 Sám. 16,8.

Ezékiel próféta könyve
45. Salamon király pedig áldott lészen, és Dávidnak királyi széke lészen állandó az ÖrökkéValó előtt mindörökké.

46. És parancsola a király Benájának, a Jójada fiának, aki elméne, és levágá Sémeit, és meghala. És az ország megerősödék Salamon kezében.

2 Krón. 1,1.

3 Sógorságot szerze azután Salamon a Faraóval, az Egyiptombeli királylyal; és elvéve a Faraó leányát, és hozá Dávidnak városába, amíg elvégeze az ő házának és JaHuWaH házának építését és Jeruzsálemnek köfalát köröskörül.

2 Sám. 5,6., 2 Sám. 5,9., 1 Kir. 7,8.

2. De a nép áldozik vala a magas helyeken; mert nem építettett vala ház JaHuWaH nevének mind ez ideig.

3 Móz. 17,4.

3. Szereté pedig Salamon az ÖrökkéValót, járván Dávidnak, az ő atyjának parancsolataiban, kivéve, hogy a magas helyeken áldozott, és ott tömjénezett.

1 Kir. 2,3., 1 Kir. 2,4., 3 Móz. 1,3., 3 Móz. 17,4.

4. És amikor Gibeonba ment a király, hogy ott áldozzék, mert ott volt a nagy magaslat, és Salamon azon az oltáron áldozott égőáldozatul ezer barmot:

2 Krón. 1,3., 2 Krón. 1,5., Józ. 10,12., Józ. 10,13.

5. Megjelenék Gibeonban az ÖrökkéValó Salamonnak azon éjjel álmában, és mondá Elohim: Kérj, amit akarsz, hogy adjak néked.

1 Kir. 9,2., 1 Krón. 21,29.

6. És mondá Salamon: Te a te szolgáddal, az én atyámmal, Dáviddal nagy irgalmasságot cselekedtél, amiképen ő is járt előtted híven, igazán és hozzád egyenes szívvel, és megtartottad néki ezt a nagy irgalmasságot, hogy néki fiat adtál, aki az ő királyi székében ül, amint e mai napon megtetszik.

1 Kir. 3,14., 2 Sám. 22,22., 2 Sám. 22,24.

7. És most, óh, én ÖrökkéValóm Elohimem, te tetted a te szolgádat királylyá, Dávid, az én atyám helyett. Én pedig kicsiny gyermek vagyok, nem tudok kimenni és bejönni.

8. És a te szolgád a te néped között van, amelyet te magadnak választottál, nagy nép ez, amely meg nem számláltathatik, meg sem íráttathatik a sokaság miatt.

1 Kir. 4,20.

9. Adj azért a te szolgádnak értelmes szívet, hogy tudja ítélni a te népedet, és tudjon választást tenni a jó és gonosz között; mert kicsoda kormányozhatja ezt a te nagy népedet?

2 Krón. 1,10.

10. És tetszék e beszéd az ÖrökkéValónak, hogy Salamon ilyen dolgot kért.

11. Mondá azért Elohim néki: Mivelhogy ezt kérted tőlem, és nem kértél magadnak hosszú életet, sem nem kértél gazdagságot, sem pedig nem kérted a te ellenségednek lelkét; hanem bölcseséget kértél az ítélettételre:

12. Ímé a Te beszéded szerint cselekszem, ímé adok néked bölcs és értelmes szívet, úgy, hogy hozzád hasonló nem volt te előtted, és utánad sem támad olyan, mint te.

1 Kir. 4,29., 1 Kir. 4,30., 1 Kir. 4,31.

13. Sőt még, amit nem kértél, azt is megadom néked, gazdagságot és dicsőséget: úgy, hogy a királyok között nem lesz hozzád hasonló senki minden te idődben.

1 Kir. 4,26., 2 Krón. 1,12.

14. És ha az Én útaimon járandsz, megőrizvén az Én végzéseimet és parancsolatimat, amiképen járt a te atyád, Dávid: meghosszabbítom életed idejét. *1 Kir 15,5*

15. És amikor felserkent Salamon, ímé álom volt. És méne Jeruzsálembe, és áll a *ÖrökkéValó* Szövetségének Ládája elé, és áldozék egészen égőáldozatokat, és készíte hálaáldozatokat, és szerze nagy lakomát minden szolgálóinak. *2 Sám 6,15, 2 Sám 6,17*

16. Abban az időben jött a királyhoz két parázna asszony, és megálta ő előtte.

17. És monda az egyik asszony: Kérlek uram, én és ez az asszony egy házban laktunk, és szültem ő nála abban a házban.

18. És harmadnappal az én születésem után, ez az asszony is szült, és együtt valánk, senki idegen nem volt velünk a házban, hanem csak mi ketten valánk abban a házban.

19. És ennek az asszonynak éjszaka meghalt a fia: mert ráfeküdt.

20. És felkelt éjfélkor, és elvitte az én fiamat mellőlem, mert a te szolgálóleányod aludt, és azt maga mellé fekteté, amíg az ő meghalt fiát én mellém fektette.

21. Amikor pedig hajnalban felkeltem, hogy megszojtassam az én fiamat: ímé, megholt; de reggel jól megnézegetvén, látám, hogy az nem az én fiam, akit én szültem.

22. Mondá pedig a másik asszony: Nem úgy van, az én fiam az, aki él, a te fiad pedig az, aki meghalt. Amaz viszont monda: Nem, hanem a te fiad az, aki meghalt, és az én fiam az, aki él. És ekképen versengettek a király előtt.

23. Akkor monda a király: Ez azt mondja: Ez az én fiam, aki él, és a te fiad az, aki meghalt; amaz meg ezt mondja: Semmiképen nem, hanem a te fiad az, aki meghalt, és az én fiam az, aki él.

24. És monda a király: Hozzatok nékem kardot! És amikor oda hozák a kardot a király elé,

25. Mondá a király: Vágjátok két részre az eleven gyermeket, és adjátok az egyik részt egyiknek, a másikat pedig a másiknak.

26. Ekkor monda az az asszony, akié vala az élő gyermek, a királynak, mert megindult szíve gyermekén: Kérlek, uram, adjátok néki az élő gyermeket, és ne öljétek meg őt. A másik pedig azt mondja vala. Se enyim, se tied ne legyen; vágjátok ketté.

Ésa. 49,15.

27. Akkor felele a király és monda: Adjátok amannak az élő gyermeket, és meg ne öljétek azt, mert az az ő anyja.

28. És amikor hallotta az egész Izráel ezt az ítéletet, amelyet tett vala a király, félék a királynak orcáját, mert látták, hogy Elohim bölcsesége van az ő szívében az ítélettételle.

Péld. 8,11.

Ezékiel prófeta könyve

4 És Ión Salamon király az egész Izráel felett királylyá.

2. Ezek valának pedig az ő főemberei: Azária, Sádók papnak fia.

1 Kir. 2,35.

3. Elihóref és Ahija, Sisának fiai íródeákok, Jósafát, az Ahilud fia, emlékiró vala.

4. És Benája, a Jójada fia, a sereg hadnagya; Sádók pedig és Abjátár papok.

1 Kir. 1,38., 1 Kir. 2,35., 2 Sám. 23,20.

5. És Azáriás, a Nátán fia, a tisztartók elöljárója; és Zábud, a Nátán fia, főtanácsos és a király barátja.

6. És Ahisár udvarbíró; Adónirám pedig, az Abda fia, kincstartó.

7. Vala pedig Salomonnak tizenkét tisztartója az egész Izráelen, akik ellátták a királyt és az ő háznépét: esztendőnként mindeniknek egy hónapig kellett az ellátásról gondot viselnie.

8. És ezek azoknak neveik: Húrnak fia az Efraim hegyén.

9. Dékernek fia Mákásban, Sahálbimban, Béth-Semesben és Elonban és Béth-Hanánban.

10. Hésednek fia Arúbothban, ő hozzá tartozott Szókó és Héfer egész földje. *Józs. 15,20., Józs. 15,35.*

11. Abinádáb fiaie volt Dór egész határa. A Salamon leánya, Táfát, vala néki felesége. *Józs. 17,11.*

12. Bahana, az Ahilud fia, bírja vala Taanákot és Megiddót és egész Béth-Seánt, amely Sartána mellett vala Jezréel alatt, Béth-Seántól fogva mind Abela Méholáig és mind Jokméámon túl.

13. Gébernek fia, Rámóth Gileádban: övé valának Jáirnak, a Manasse fiának falui, amelyek Gileádban valának; az övé volt az Argób tartománya, amely Básánban vala, hatvan nagy város köfállal és érczzárakkal megerősítve.

4 Móz. 32,41., 5 Móz. 3,4.

14. Ahinádáb, Iddó fia Mahanáimban.

15. Ahimaás Nafthaliban; a Salamon leányát, Bosmátát vevé magának feleségül ő is.

16. Bahana, Khúsai fia, Áserben és Alóthban.

17. Jósafát, Paruákh fia, Issakhárban.

18. Simej, Éla fia, Benjáminban.

19. Géber, Uri fia, a Gileád földében, Sihonnak, az Emoreus királyának földében, és Ógnak, a Básánbeli királynak földében; és ez egy tisztartó bírja vala azt a földet.

20. És Júda és Izráel megsokasodott, olyan sok volt, mint a tenger mellett való főveny, és ettek, ittak és vigadtak.

1 Kir. 3,8., 1 Móz. 13,16., 4 Móz. 23,10.

21. Salamon pedig uralkodék minden országokon a folyóvíztől fogva egész a Filiszteusok földéig és Egyiptomnak határáig, és ajándékokat hoznak vala, és szolgálnak vala Salomonnak, életének minden idejében.

1 Móz. 15,18., 2 Krón. 9,26.

22. És Salamon eledele naponként ez vala: harmincz véka zsemlyelisztt és hatvan véka közönséges liszt;

23. Tíz hizlalt ökör, húsz fűvön járt ökör és száz juh; a szarvasokon, őzeken, bivalokon és hizlalt madarakon kívül.

24. Mert ő uralkodék minden helyeken a folyóvizen túl Thifsától fogva egész Gázáig; minden királyokon, akik a folyóvizen túl valának; és békessége volt néki minden alattvalóitól köröskörül. 2 Krón. 9,26.

25. És lakozék Júda és Izráel bátorsággal, ki-ki mind az ő szőlőtője és fügefája alatt. Dántól fogva Bersebáig; Salomonnak minden idejében. 3 Móz. 26,5., 3 Móz. 26,6.

26. És Salomonnak volt negyvenezer szekérbe való lova az istállókban, és tizenkétezer lovagja.

1 Kir. 10,26., 2 Krón. 1,14., 2 Krón. 9,25.

27. És ezek a tisztartók ellátták Salamon királyt és mindazokat, akik a Salamon király asztalánál valának, ki-ki az ő hónapján, minden fogyatkozás nélkül.

28. Azután árpát és szalmát is hoztak a lovaknak és a paripáknak arra a helyre, ahol a király volt, ki-ki az ő rendelete szerint.

29. És Elohim (az Igaz Teremtő) adott bölcseséget Salomonnak és igen nagy értelmet és mély szívet, mint a fővény, amely a tenger partján van.

30. Úgy, hogy a Salamon bölcsesége nagyobb volt, mint a napkelet minden fiainak bölcsesége és Egyiptomnak egész bölcsesége.

1 Kir. 3,12.

31. Sőt bölcsebb volt minden embereknél, még az Ezráhita Ethánnál is és Hémánnál, Kálkólnál és Dardánál, a Máhol fiainál; és híre neve vala minden nemzetségek között köröskörül.

Zsolt. 89,1., Zsolt. 88,1., 1 Krón. 15,19.

32. És szerze háromezer példabeszédet, és az ő énekeinek száma ezer és öt volt.

33. Szólott a fákról is, a Libánon czédrusfájától az izsópig, amely a falból nevededik ki; és szólott a barmokról, a madarokról, a csúszó-mászó állatokról és a halakról is.

34. És jönnek vala minden népek közül, hogy hallgassák a Salamon bölcsességét; a földnek minden királyaitól, akik hallották vala az ő bölcsességét.

1 Kir. 3,28., 1 Kir. 10,1.

5 És Hírám, Tírus királya elküldé az ő szolgáit Salamonhoz, amikor meghallotta, hogy őt kenték királylyá az ő atyja helyett; mert Hírám szerette Dávidot teljes életében.

2. És küldé Salamon Hírámhoz, ezt izenvén néki:

2 Sám. 5,11.

3. Te tudod, hogy Dávid, az én atyám nem építhete házat JaHuWaH-nak, az ő Elohimjének nevének a háborúk miatt, amelyekkel őt körülvelték vala, mígnem JaHuWaH az ő lábainak talpa alá vetette azokat;

2 Sám. 7,5., 2 Sám. 11,12.

4. De most JaHuWaH, az én Igaz Teremtőm nékem Ezékiel próféta által mondott mindenfelől, úgy, hogy semmi ellenségem és senkitől semmi bántásom nincs.

1 Kir. 4,20., 1 Kir. 4,21.

5. Ímé azt gondoltam magamban, hogy házat építek JaHuWaH-nak, az én Elohimemnek nevének, amiképen szólott JaHuWaH Dávidnak, az én atyámnak, ezt mondván: A te fiad, akit helyetted ültetek a te királyi székedbe, ő építi meg azt a házat az Én nevemnek.

2 Krón. 2,1., 2 Sám. 7,13.

6. Most azért parancsold meg, hogy vágjanak nékem czédrusfákat a Libánonon. Az én szolgáim is együtt lesznek a te szolgáliddal; a te szolgálidnak pedig jutalmát megadom néked mind aszerint, amit mondándasz; mert tudod, hogy nincsen mi közöttünk olyan ember, aki a favágáshoz úgy értene, mint a Sidonbeliek.

7. Amikor azért meghallotta Hírám a Salamon izenetét, igen megörült, és mondá: Áldott legyen e mai napon JaHuWaH, Aki Dávidnak bölcs fiat adott e nagy népen.

2 Krón. 2,12.

8. És elküldé Hírám Salamonhoz, azt izenvén: Megértettem, ami felől küldöttél hozzám; én megteszem minden kívánságodat mind a czédrusfákra, mind a fenyőfákra nézve.

9. Az én szolgáim a Libánonról aláviszik a tengerre a fákat: én pedig azokat tutajokra rakatván, a tengeren addig a helyig vitetem, amelyet te megizentetsz nékem, és azokat ott kihányatom, és te vitesd el. Te pedig abban teljesítsd kívánságomat, hogy adj eledelt az én háznépemnek.

1 Kir. 5,11.

10. Ada azért Hírám Salomonnak czédrusfákat és fenyőfákat, minden kívánsága szerint.

11. Salamon pedig ada Hírámnak húszezer véka búzát az ő háznépének táplálására, és húszezer kórus sajtolt olajat. Ezt adja vala Salamon Hírámnak esztendőről-esztendőre.

12. Az *ÖrökkéValó* azért bölcsességet ada Salomonnak, amint megmondotta vala néki: és békesség lőn Hírám és Salamon között, és ők szövetséget tőnek egymással.

1 Kir. 3,12., 1 Kir. 4,29., 1 Kir. 4,39., 1 Kir. 9,27., 1 Kir. 9,28.

13. Salamon király pedig robotosokat szedete az egész Izráelből; és harmincezer ember lőn robotossá.

14. Akiket aztán elküldé a Libánonra, minden hónapra tíz-tízezer ember egymás után. Egy hónapig a Libánon hegyén valának, két hónapig az ő házoknál. Adónirám vala pedig a robotosok feje.

15. Ezenkívül Salomonnak hetvenezer teherhordója, és nyolczvanezer kővágója volt a hegyen.

16. A pallérok fejedelmein kívül, akikre Salamon a munkának igazgatását bízta volt, akik háromezeren és háromszázan valának, akik a munkálkodó népet szorgalmaztatták.

17. És megparancsolá a király, hogy nagy és becses köveket vágjanak ki, nevezetesen faragott köveket a ház fundamentomául;
18. Amelyeket kifaragának a Salamon kőművesei és a Híram ácsai és a Gibleusok; és elkészíték a fákat és a köveket a ház építéséhez.
- 6** És megépítették az ÖrökkéValó háza az Izráel fiainak Egyiptom földéből való kijövele után a négyszáznolczzvanadik esztendőben, Salamon Izráel felett való uralkodásának negyedik esztendejében, a Zif hónapban, amely a második hónap.
- 2 Krón. 3,1., 1 Krón. 28,11., 1 Krón. 28,13., 1 Krón. 28,19.
2. És a ház, amelyet Salamon király az ÖrökkéValónak építe, hatvan sing hosszú, húsz sing széles és harmincz sing magas volt. 2 Krón. 3,3., 2 Krón. 3,4.
3. És egy tornác vala a ház temploma előtt, amelynek a hossza húsz sing volt, a háznak szélessége szerint; a szélessége pedig tíz sing volt a ház hosszában.
4. És építe a házon ablakokat is lezárt rostélyzattal.
5. És építe a ház falaira emeleteket köröskörül, a ház falai körül a szent helyen és a szentek szentjén, és készíté mellék helyiségeket körül.
6. Az alsó emelet belső szélessége öt sing, a középső szélessége hat sing és a harmadik szélessége hét sing volt, és bemélyedéseket építe a ház körül kívülről, hogy az emeletek gerendái ne nyúljanak be a ház falaiba.
7. Amikor pedig a ház építették, a kőbányának egészen kifaragott köveiből építették, úgy, hogy sem kalapácsnak, sem fejszének, sem valami egyéb vasszerszámnak pengése nem hallattatott a háznak felépítésénél.
8. Az alsó emelet középső mellékhelyiségéhez egy ajtó vezetett a ház jobb oldalán, és egy csiga-grádics vitt fel a középső emeletbe, és a középsőből a harmadikba.
9. Megépíté ekként azt a házat és elvégezé, és befedé a házat gerendákkal és czédrusfadeszkákkal.
10. És megépíté az emeleteket az egész ház körül, amelyeknek magasságok öt-öt sing volt, és a házhoz czédrusfagerendákkal ragasztattak.
11. És lőn az ÖrökkéValó beszéde Salamonhoz, ezt mondván:
12. Ez ama ház, amelyet te építesz: Ha az Én rendeléseimben jársz, és az Én ítéletim szerint cselekszel, és megtartod minden Én parancsolatimat, azokban járván: Én is bizonyára megerősítem veled az Én beszédemet, amelyet szólottam Dávidnak, a te atyádnak;
- 2 Sám. 7,13., 1 Kir. 2,4., 1 Kir. 9,4., 2 Sám. 7,14., 2 Sám. 7,16.
13. És az Izráel fiai között lakozom, és nem hagyom el az Én népemet, az Izráelt.
- 2 Móz. 29,45., 2 Móz. 29,46.
14. Megépíté azért Salamon azt a házat, és elvégezé azt.
15. És megbéllelé a ház falait belől czédrusfával, a ház padlózatától egészen a padlásig beborítá belől fával; a ház padlózatát pedig beborítá fenyődeszkákkal.
16. És építe a ház hátulján egy húsz sing hosszú padlózatától egész a padlásig, és építé azt a ház hátulsó részének: a Szentek-szentjének.
17. Az előtte való szenthely hossza negyven sing volt.
18. Belülről az egész ház merő czédrus volt, kivésett sártökökkel és kinyílt virágbimbókkal, úgy, hogy semmi kő ki nem látszott.
19. És a Szentek-szentjét építé a ház belső részében, hogy abba helyeztesse JaHuWaH Szövetségének Ládáját. 2 Móz. 26,31., 2 Móz. 26,33.
20. A Szentek-szentje belső részének a hossza vala húsz sing, a szélessége is húsz sing, a magassága is húsz sing, és beborítá azt finom aranynyal; az oltárt is beborítá czédrusdeszkákkal.
21. És Salamon beborította a házat belől finom aranynyal, és arany lánczot vont a belső rész előtt, amelyet szintén bevont aranynyal.
22. Úgy, hogy az egész ház be volt vonva merő aranynyal, sőt az Oltárt is, amely a Szentek-szentje előtt volt, egészen beborítá aranynyal.
23. És csinált a Szentek-szentjébe két tíz sing magas Kérubot olajfából. 2 Móz. 25,18.
24. És öt sing volt az egyik Kérub szárnya, és öt sing volt a másik Kérub szárnya is, úgy, hogy az egyik szárnya végétől, a másik szárnya végéig tíz sing vala.
25. A másik Kérub is tíz sing volt; és mind a két Kérubnak mind a mértéke, mind a faragása egy vala;
26. Úgy, hogy az egyik Kérub magassága tíz sing, és ugyanannyi a másik Kérubé is.
27. És helyezteté a Kérubokat a ház belsejébe, és amint a Kérubok kiterjeszték szárnyukat, az egyiknek szárnya a ház egyik falát, a másik Kérub szárnya pedig a másik falát érte; de a ház közepén összeért egyik szárny a másikkal.
28. És beborítá a Kérubokat aranynyal. 2 Móz. 25,18.
29. És a ház összes falain köröskörül kívül és belől Kérubokat, pálmafákat és kinyílt virágokat metszetett ki. 2 Móz. 26,31.
30. És beborítá még a ház padlóját is aranynyal kívül és belől.
31. És a Szentek-szentjének bemenetelén csinála ajtót olajfából, az ajtófélfák kiszögellése egy ötödrész volt;
32. És két ajtószárnyat olajfából, és metszete reájok Kérubokat, pálmafákat és kinyílt virágokat, és beborítá azokat aranynyal; a Kérubokat is és a pálmafákat is megaranyoztatá.
33. E képen csinált a templom szenthelyénél is négyszegletű ajtófélfákat olajfából.
34. És csinált két ajtót cziprusfából, és az egyik ajtón is két forgó ajtószárny volt, a másik ajtón is két forgó ajtószárny.

35. És metszete azokra Kérubokat és pálmafákat és kinyílt virágokat, és beborítá arannyal, rá alkalmaztatá azokat a metszésre.
36. Azután felépíté a belső pitvart három rend faragott kőből és egy rend czédrusgerendából.
37. Az ő uralkodásának negyedik esztendejében fundáltaték az *Örökkévaló* Háza Zif hónapban.
- 1 Kir. 6,1.
38. És a tizenegyedik esztendőben, Búl havában, *(amely a nyolczadik hónap)* végezteték el a ház, minden dolga és rendje szerint. És így építé azt hét esztendeig.
- 7** Azután a maga házát építé Salamon tizenhárom esztendeig, amely alatt elvégeze az Ő házát egészen.
- 1 Kir. 9,10.
2. Megépíté a Libánon erdő házát is, amelynek hossza száz sing vala, szélessége ötven sing, magassága harmincz sing; építé azt négy rend czédrusoszlopon és az oszlopokon czédrusgerendák valának.
3. És bepadlá czédrusdeszkákkal felül a gerendák felett, amelyek valának negyvenöt oszlopon, mindenik renden tizenöt.
4. És három rend ablak rajta egymással átellenben, három-három ellenében.
5. És mind az ajtók és azoknak oldalfái négyszögűek valának az ablakokkal együtt, és egyik ablak a másiknak átellenébe volt mind a három renden.
6. És építé az oszlopcsarnokot, amelynek hossza ötven sing és szélessége harmincz sing volt; és egy tornácot ez elé, és oszlopokat és vastag gerendákat ezek elé.
7. És építé a trón-termet, ahol ítél, a törvényházat, amelyet czédrusfával bélelt meg a padlózattól fogva fel a padlásig.
8. Azután a saját házát építé, amelyben ő maga lakott, a másik udvarba befelé a teremtől, hasonlóan a másikhoz, és építé egy házat a Faraó leányának is, akit feleségül vett Salamon, hasonlót e teremhez.
- 1 Kir. 3,1.
9. Mindezek becseskövekből voltak, mérték szerint kifaragva, fűrészszel metszve minden oldalról, a fundamentomtól a tetőzetig, kívül is mind a nagy pitvarig.
10. Még a fundamentom is értékes és nagy kövekből volt: tíz singnyi kövekből és nyolcz singnyi kövekből.
11. És ezeken felül voltak a mérték szerint faragott becseskövek és czédrusfák.
12. És a nagy pitvarban köröskörül három sor faragott kő és egy sor faragott czédrusgerenda volt, éppen, mint JaHuWaH házának belső pitvara és a ház tornácza.
13. És elkülde Salamon király, és elhozatá Hírámot Tírusból.
- 2 Krón. 2,13.
14. Ez egy özvegy asszonynak volt a fia a Nafthali nemzetségéből; az ő atyja pedig Tírusbeli rézműves ember vala; és ez teljes vala bölcseséggel, értelemmel és tudománnyal, hogy tudna csinálni mindenféle művet és műalkotást, amikor Salamon királyhoz jött, minden művet megcsinálá néki.
15. És formála két réz oszlopot, az egyik oszlop magassága tizennyolcz sing volt, és tizenkét sing zsinór éri vala át mind a két oszlopot.
- 2 Kir. 25,26., 2 Kir. 25,27., Jer. 52,21., Jer. 52,23.
16. És készíté két gömböt érczből öntve, hogy azokat az oszlopok tetejére tegye, és öt sing magas volt az egyik gömb és öt sing magas volt a másik gömb.
17. Reczés mivű hálók, lánczmivű zsinórok voltak a gömbökön, amelyek az oszlopok tetején valának; hét volt az egyik gömbön, és hét volt a másik gömbön is.
18. És megkészté az oszlopokat, és két sor díszítést tett köröskörül az egyik hálón, hogy befedje a gömböket, amelyek az oszlopfőkön voltak; és így csinálá a másik gömböt is.
- 1 Kir. 7,20., Jer. 52,23.
19. És a gömbök, amelyek a tornácban levő oszlopok tetején voltak, lilium formájúak voltak, négy singnyiek.
20. Gömbök voltak a két oszlopon, felül, közel a kidomborodáshoz, amely a háló mellett volt. És kétszáz gránátalma volt sorban köröskörül a második gömbön.
21. És felállítá az oszlopokat a templom tornáczában; és felállítá a jobb oszlopot, és nevezé annak nevét Jákinnak, és felállítá a bal oszlopot, és nevezé annak nevét Boáznak.
22. És az oszlopok tetején liliumok formáltattak vala. És ilyen módon végezteték el az oszlopok műve.
- 1 Kir. 7,19.
23. És csinálá egy öntött tengert, amely egyik szélétől fogva a másik széléig tíz sing volt, köröskörül kerek, és öt sing magas, és a területit harmincz sing zsinór érte vala körül.
- Jer. 52,20.
24. Valának pedig a peremén alól köröskörül formáltatva apró sártökök; tíz-tíz mindenik singben az egész tenger körül, az ilyen sártököcskék két renddel valának öntve köröskörül a maga öntésében.
25. És tizenkét ökrön állott, három északra fordulva, három nyugotra, három délre és három naptámadatra, és a tenger fölül rajtok, hátok pedig mind befelé.
- 2 Krón. 4,3., 2 Krón. 4,5.
26. És a vastagsága egy tenyérnyi volt, és a pereme olyan, mint a pohár ajaka, vagy a lilium virága, és kétezer báth fért bele.
27. És készíté tíz ércz-talpat, mindegyik talpat négy sing hosszúra, és négy sing szélesre, és három sing magasra.
28. És e talpak így voltak csinálva: oldalaik voltak, és az oldalak a szélpártázatok között voltak.
29. És az oldalakon, amelyek a pártázatok között voltak, oroslánok, ökrök és Kérubok voltak, és a pártázatokon felül is ekként; az oroslánok és ökrök alatt pedig czifrázatok voltak bevéssett munkával.

30. És mindenik talpnak négy-négy réz kereke és réz tengelye volt, és a négy szegleten támaszok voltak; a mosdómedenczén alul voltak e támaszok öntve, és mindegyiknek oldalán cifrázatok.

31. És a szája az ő kerekded fészének belső részétől fogva oda felfelé egy singnyi volt, és a fészeknek szája kerekded vala, oszlopformára csinálva, másfél singnyi széles, és szájánál is szép metszések valának, és azoknak pártázatai négyszögűek valának, nem gömbölyűek.

32. És négy kerék volt a pártázatok alatt, és a kereknek tengelyei a talphoz voltak erősítve, és mindenik keréknek magassága másfél sing vala.

33. És e kereknek hasonlóak valának a szekérnek kerekéhez, csak hogy a tengelyeik, kerékagyaik, küllőik, talpaik mind öntve valának.

34. És négy vállacskát csinált mindenik talp négy szegletén; magából a talpból jöttek ki a vállacskák.

35. És e talp tetején fél singnyi kerekded magasság volt köröskörül, és a talp tetején voltak annak tartókezei és pártázatai a maga öntéséből.

36. Metsze pedig annak tábláira, tartókezeire, pártázataira Kérubokat, oroszlánokat és pálmafákat: mindeniknek az üres helye szerint, és koszorút köröskörül.

37. Így készítette a tíz talpat egy öntésből, egy mérték és forma szerint.

38. És csinála tíz mosdómedenczét is, rézből, és mindenik mosdómedenczébe negyven báth fér vala; és mindenik mosdómedencze négy singnyi vala, és a tíz talp mindenikén egy-egy mosdómedencze vala.

2 Krón. 4,6.

39. És helyezetté a talpak ötét a ház jobbfelől való részére, és ötét a ház balfelől való részére; a tengert pedig helyezetté a ház jobb része felől naptámadatra dél ellenébe.

40. És készített Hírárnak még üstöket, lapátokat és medenczét, és elvégezé az egész munkát, amelyet Salamon királynak csinált az *ÖrökkéValó* Házához;

41. Tudniillik a két oszlopot és a kerek gömböket, amelyek a két oszlop tetejére tétettek, és a két hálót a két kerek gömb befedezésére, amelyek az oszlopok tetejére tétettek.

42. És a négyszáz gránátalmát a két hálóra; két rend gránátalmát minden hálóra, a két kerekded gömb befejezésére, amelyek valának az oszlopok tetején;

43. A tíz talpat és a talpakra való tíz mosdófazekat;

44. Az egy medenczét és a tizenkét ökröt a medence alá;

1 Kir. 7,23., 1 Kir. 7,26.

45. Fazekakat, lapátokat és medenczét. És mindezek az edények, amelyeket Hírárnak Salamon királynak az *ÖrökkéValó* Háza számára készített, csiszolt rézből voltak.

1 Kir. 7,14.

46. A Jordán völgyében önteté ezeket a király az agyagos földben, Sukhót és Sártán között.

47. És mindezeket az edényeket Salamon méretlen hagyá, a réznek felettébb való sokasága miatt.

48. És megcsináltata Salamon minden egyéb felszerelést az *ÖrökkéValó* Házához szükséges volt: az arany oltárt, az arany asztalt, amelyen a szent kenyerek állottak.

2 Móz. 30,1., 2 Móz. 30,6., 2 Móz. 25,23., 2 Móz. 25,30.

49. És a mécstartókat színaranyból, ötöt jobbfelől és ötöt balfelől a Szentek-szentje elé, és arany virágokat, lámpákat, és hamvvevőket.

50. Azután csészéket, késeket, medenczét, tömjénezőket és serpenyőket színaranyból, sőt a belső ház, a Szentek-szentje és a szenthely ajtainak sarkait is mind aranyból.

1 Krón. 28,11., 1 Krón. 28,19.

51. És ilyenképen elvégezteték az egész mű, amelyet Salamon király csinála JaHuWaH Házához. És bevivé Salamon az ő atyjától, Dávidtól az *Igaz Teremtőnek* szenteltetett jószágot, az ezüstöt, aranyat és az edényeket és azokat is JaHuWaH Házának kincsei közé tevé.

2 Sám. 8,7., 2 Sám. 8,11., 2 Krón. 5,1.

8 Akkor összegyűjté Salamon az Izráel véneit és a nemzetségeknél minden fejeit, az Izráel fiai atyjaiknak fejedelmeit Salamon királyhoz Jeruzsálembe, hogy JaHuWaH Szövetségének Ládáját felvigyék a Dávid városából, amely a Sion.

2 Sám. 5,6., 2 Sám. 5,9., 2 Sám. 6,16., 2 Sám. 6,17.

2. És felgyülének Salamon királyhoz az Izráel minden férfiai az Ethánim havában, az ünnepen; ez a hetedik hónap.

3 Móz. 23,24., 3 Móz. 23,32.

3. Amikor pedig eljöttek mindnyájan az Izráel vénei: felvevék a papok a Ládát,

4. És felvivék az *ÖrökkéValó* Ládáját, a Gyülekezetnek Sátorát, és mind a szent edényeket, amelyek valának a sátorban, és felvivék azokat a papok és a Léviták.

4 Móz. 4,5., 4 Móz. 4,15.

5. És Salamon király és az Izráel egész gyülekezete, amely ő hozzá gyűlt, megyen vala ő vele a Láda előtt, áldozván juhokkal és ökrökkel, amelyek meg sem számláltathatnának, sem pedig meg nem irattathatnának a sokaság miatt.

6. És bevivé a papok az *ÖrökkéValó* Szövetségének Ládáját az ő helyére a ház belső részébe, a Szentek-szentjébe, a Kérubok szárnyai alá.

1 Krón. 22,19.

7. Mert a Kérubok kiterjesztik vala szárnyaikat a Láda helye felett, és befedik vala a Kérubok a Ládát és annak rúdjaikat felülről.

1 Kir. 6,23., 1 Kir. 6,28.

8. És a rudak olyan hosszúak voltak, hogy azok vége látható volt a szenthelyen a Szentek-szentjének első része felől; azonban kívül nem voltak láthatók; és ott vannak mind e mai napig.

2 Krón. 5,8., 2 Krón. 5,9.

9. És nem volt egyéb a Ládában, mint csak a két Kőtábla, amelyeket Mózes a Hórebnél helyezett bele,

amikor JaHuWaH szövetséget kötött az Izráel fiaival,
amikor kijövének Egyiptom földéből.

2 Móz. 25,16., 2 Móz. 25,21., Zsid. 9,4.

10. Amikor pedig kijöttek a papok a szenthelyből: köd
tölté be JaHuWaH-nak Házát.

2 Móz. 40,34., 2 Móz. 40,35.

11. Úgy, hogy meg sem állhattak a papok az ő
szolgálatjokban a köd miatt; mert az *ÖrökkéValó*
Dicsősége töltötte vala be az *ÖrökkéValó* Házát.

2 Móz. 20,21., 2 Krón. 5,14.

12. Akkor mondá Salamon: JaHuWaH mondotta, hogy ő
lakoznék ködben.

3 Móz. 16,2., 4 Móz. 12,5.

13. Építve építettem házat néked lakásul; helyet, ahol
örökké lakjál.

14. Azután megfordult a király, és megáldá Izráel egész
gyülekezetét és az Izráel egész gyülekezete felállott.

2 Sám. 6,18.

15. És mondá: Áldott legyen az *ÖrökkéValó*, Izráelnek
Elohimje, Aki szólott az ő szája által Dávidnak, az én
atyámnak; és azt az ő hatalmasságával beteljesítette,
mondván:

2 Krón. 6,4.

16. Attól a naptól fogva, amelyen kihoztam az Én
népemet, az Izráelt Egyiptomból, soha nem választottam
egyetlen várost sem az Izráel minden nemzetségei közül,
hogy ott nékem házat építenének, amelyben lenne az Én
nevem; hanem csak Dávidot választottam, hogy ő legyen
az Én népem, Izráel felett.

2 Sám. 7,6., 2 Sám. 7,8.

17. És ámbár az én atyám, Dávid már elvégezte volt,
hogy ő épít házat JaHuWaH-nak, Izráel Elohimje
névének;

2 Sám. 7,2.

18. De az *ÖrökkéValó* azt mondá Dávidnak, az én
atyámnak: Azt, hogy arra gondoltál, hogy az Én
nevemnek házat építs, jól cselekedted, hogy szívedben
ezt végezted;

19. Mégis nem te építesz házat nékem, hanem a te fiad,
aki a te ágyékdoból származik, az épít házat az Én
nevemnek.

2 Sám. 7,11., 2 Sám. 7,13.

20. És beteljesíté JaHuWaH az ő beszédét, amelyet
szólott; mert felkelék az én atyám, Dávid helyett, és ülék
az Izráel királyi székibe, amiképen megmondotta vala
JaHuWaH, és megépítém a házat JaHuWaH, Izráel
Elohimje névének.

21. És helyet szerzettem ott a Ládának, amelyben
JaHuWaH szövetsége vagyon, amelyet szerzett a mi
atyáinkkal, amikor kihozta őket Egyiptom földéből.

1 Kir. 8,9.

22. És oda állott Salamon JaHuWaH oltára elé, az Izráel
egész gyülekezetével szembe, és felemelé kezeit az ég
felé,

2 Krón. 6,12., 2 Krón. 6,13.

23. És mondá: *ÖrökkéValóm*, Izráel Elohimje! nincsen
hozzád hasonló Elohim, sem az Égben ott fenn, sem a
Földön itt alatt, Aki megtartod a szövetséget és az

Ezékias próféta könyve

irgalmasságot a te szolgálidnak, akik te előtted teljes

24. Aki megtartottad azt, amit a te szolgálidnak,
Dávidnak, az én atyámnak szólottál; mert magad
szólottál néki, és a te hatalmaddal beteljesítetted, amint e
mai napon megtetszik.

2 Sám. 7,12., 2 Sám. 7,13.

25. Most azért *ÖrökkéValóm*, Izráel Elohimje, tartsd
meg, amit a te szolgálidnak, Dávidnak, az én atyámnak
ígértél, ezt mondván: A te magodból való férfiú el nem
fogy én előttem, aki az Izráel királyi székibe üljön;
csak hogy a te fiaid örizzék meg az ő útjokat, hogy én
előttem járjanak, amint te én előttem jártál.

2 Sám. 7,16.

26. Most teljesítsd be, Izráel Elohimje, a te szavaidat,
amelyeket szólottál a te szolgálidnak, Dávidnak, az én
atyámnak.

27. Vajjon gondolható-é, hogy lakozhatnék Elohim a
földön? Ímé az ég, és az egeknek egei be nem foghatnak
téged; mennyivel kevésbbé e ház, amelyet én építettem.

Ésa. 66,1., Jer. 23,24.

28. De tekints a te szolgálád imádságára és könyörgésére,
óh *ÖrökkéValóm*, én *Igaz Teremtőm*, hogy meghalljad a
dicséretet és az imádságot, amelylyel a te szolgálád
könnyörög előtted e mai napon;

2 Krón. 7,12., 2 Krón. 7,16.

29. Hogy a te szemeid e házra nézzenek éjjel és nappal,
e helyre, amely felől azt mondottad: Ott lészen az Én
nevem; hallgasd meg ez imádságot, amelylyel könnyörög
a te szolgálád e helyen.

5 Móz. 12,11.

30. És hallgasd meg a te szolgálidnak és a te népednek, az
Izráelnek könyörgését, akik imádkozándanak e helyen;
hallgasd meg lakóhelyedből, a Mennyekből, és
meghallgatván légy kegyelmes!

31. Amikor vétkezéndik valaki felebarátja ellen, és
esküre köteleztetik, hogy megesküdjék és ő ide jő,
megesküszik az oltár előtt ebben a házban:

32. Te hallgasd meg a Mennyekből, és vidd véghez, és
tégy igazat a te szolgálid között, kárhoztatván gonoszt,
hogy fején teljék, amit keresett; és megigazítván az
igazat, megfizetvén néki az ő igazsága szerint.

2 Móz. 22,10., 2 Móz. 22,11

33. Amikor megverettetik a te néped, az Izráel, az ő
ellenségeitől, mivel ellened vétkeztek, és hozzád
megtéréndenek, és vallást teéndenek a Te nevedről, és
néked imádkozándanak és könyörgéndenek e házban:

5 Móz. 28,15., 5 Móz. 28,28.

34. Te hallgasd meg a Mennyekből, és bocsásd meg az
Izráelnek, a te népednek vétkeit; és hozd vissza őket arra
a földre, amelyet adtál az ő atyáiknak.

35. Amikor berekesztetik az ég, és nem lészen eső, mert
ellened vétkeztek; és imádkozándanak e helyen, és
vallást teéndenek a Te nevedről, és megtéréndenek az ő
bűnökből, mert te szorongatod őket:

2 Krón. 6,26.

36. Te hallgasd meg őket a Mennyekből, és légy kegyelmes a te szolgálóidnak és az Izráelnek, a te népednek vétke iránt, tanítsd meg őket a jó útra, amelyen járjanak; és adj esőt a te földedre, amelyet örökségül adtál a te népednek.

2 Krón. 7,13., 2 Krón. 7,15.

37. Éhség ha lesz e földön, ha döghalál, aszály, ragya, sáska, cserebogár; ha ellenség szállja meg kapuit; vagy más csapás és nyavalya jövőend reájok:

Ésa. 37,14., Ésa. 37,29.

38. Aki akkor könyörög és imádkozik, legyen az bárki; vagy a te egész néped, az Izráel, ha elismeri ki-ki az ő szívére mért csapást, és kiterjeszténdi kezeit e ház felé:

39. Te hallgasd meg a Mennyekből, a te lakhelyedből és légy kegyelmes, és cselekedd azt, hogy kinek-kinek fizess az Ő útai szerint, amint megismerted az ő szívét, mert egyedül csak te ismered minden embernek szívét.

Jer. 17,10.

40. Hogy féljenek Téged mind éltig, míg e földnek színén lakoznak, amelyet adtál a mi atyáinknak.

41. Sőt még az idegen is, aki nem a te néped, az Izráel közül való, ha eljövőnd messze földről a Te nevedért;

2 Krón. 6,32.

42. (Mert meghallják a Te nagyságos Nevedet és a te hatalmas kezedet és kinyújtott karodat), és eljövén imádkozánd e házban:

2 Krón. 6,32.

43. Te hallgasd meg a Mennyekből, a te lakhelyedből, és add meg az idegennek mindazt, amiért könyörög néked, hogy mind az egész Földön való népek megismerjék a Te nevedet, és féljenek úgy téged, miképen a te néped az Izráel; és ismerjék meg, hogy a Te nevedről neveztetik ez a ház, amelyet én építettem.

44. Ha a te néped hadba megy ki az ő ellensége ellen, az úton, amelyen te küldöd el, és imádkozándik az *ÖrökkéValó*hoz, fordulván az úton e város felé, amelyet te magadnak választottál és e ház felé, amelyet építettem a Te nevednek:

Dán. 6,10.

45. Hallgasd meg a Mennyekből az ő imádságokat és könyörgéseket, és szerezz nekik igazságot.

46. Ha te ellened vétkezéendek, - mert nincsen ember, aki ne vétkeznék - és megharagudván reájok, ellenség kezébe adándod, és fogva elviéndik őket azok, akikről megfogattak, az ellenségnek földére, messze vagy közel;

Péld. 20,9., 1 Ján. 1,8., 1 Ján. 1,10.

47. És eszökre térnek a földön, melyre fogva vitettek, és megtérvén könyörögenek néked azoknak földökön, akikről fogva elvitettek, mondván: Vétkeztünk, hamisan és gonoszul cselekedtünk!

48. És megtéréendek Te hozzád teljes szívökből és lelkökből, az ő ellenségeknek földében, akik őket fogva elvitték, és imádkozándanak hozzád az ő földöknek útja felé fordulva, amelyet adtál az ő atyáinknak, és e város felé, amelyet magadnak választottál, és e ház felé, amelyet a Te nevednek építettem:

Dán. 9,4., Dán. 9,23., Dán. 6,10.

Ezékiel próféta könyve
49. Hallgasd meg a Mennyekből, a Te lakhelyedből az ő imádságokat és könyörgéseket, és szerezz nekik igazságot;

50. És légy kegyelmes a Te néped iránt, akik ellened vétkezéendek, és minden bűneik iránt, amelyekkel ellened vétkeztek; és szerezz kedvességet nekik azok előtt, akik őket fogva tartják, hogy könyörüljenek rajtuk;

Jer. 52,31., Jer. 52,34.

51. Mert ők a Te néped és örökséged, akiket kihoztál Egyiptomból, a vaskemencze közepéből,

5 Móz. 4,20.

52. Hogy a Te szemeid nézzenek a te szolgálóknak imádságára és a Te népednek az Izráelnek könyörgésére; meghallgatván őket mindenkor, amikor Téged segítségül hívnak.

53. Mert Te különválasztottad őket magadnak örökségül a földnek minden népei közül; amiképen megmondottad volt Mózes, a Te szolgáló által, amikor kihoztad a mi atyáinkat Egyiptomból, *ÖrökkéValóm*, Elohim!

2 Móz. 19,5., 2 Móz. 19,6., 5 Móz. 7,6.

54. És amikor elvégezte Salamon az *ÖrökkéValó* előtt való minden imádságát és könyörgését, felkele az *ÖrökkéValó* oltára elől, és megszűnék az ő térdein való állástól, és kezeinek az égbe felemelésétől.

55. És felállván megáldá az Izráel egész gyülekezetét, felszóval ezt mondván:

2 Sám. 6,18.

56. Áldott legyen JaHuWaH, Aki nyugalmat adott az ő népének, az Izráelnek, minden Ő beszéde szerint, csak egy beszéde is hiábavaló nem volt minden Ő jó beszédei közül, amelyeket szólott Mózes, az Ő szolgálója által.
5 Móz 12,10

57. JaHuWaH, a mi Elohimünk, legyen velünk, amiképen volt a mi atyáinkkal, ne hagyjon el minket, el se távozzék tőlünk,

58. Hanem hajtsa magához a mi szívünket, hogy járjunk minden Ő útiban, és őrizzük meg az Ő parancsolatit, rendeléseit és végzésit, amelyeket a mi atyáinknak parancsolt.

59. És ezek a szavak, amelyekkel imádkoztam JaHuWaH előtt, legyenek jelen JaHuWaH előtt a mi Elohimünk előtt éjjel és nappal, hogy ítéletet tegyen az Ő szolgálójának és az Ő népének, az Izráelnek, minden időben,

60. Hogy megismerjék a Földön minden népek, hogy csak az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő*, és hogy Ő kívülotte nincsen más. *5 Móz 4,35, 5 Móz. 4,39, Ésa 44,8*

61. És a ti szívetek legyen tökéletes JaHuWaH-hoz, ami Elohimünkhöz, hogy járjatok az Ő rendeléseiben, és őrizzétek meg az Ő parancsolatit, amiképen e mai napon.

62. És a király és az egész Izráel ő vele, áldozatokat áldozának az *ÖrökkéValó* előtt.

2 Krón. 7,1., 2 Krón. 7,2.

63. És Salamon áldozék hálaadó áldozatul, amelyet áldozék JaHuWaH-nak: huszonkétezer ökröt,

százhuszezer juhot. És eképen szentelék fel JaHuWaH Házát a király és az Izráel minden fiai.

2 Krón. 7,5. **Ezékiel próféta könyve**

64. Ugyanazon napon szentelék fel a király a középső pitvart, amely JaHuWaH Háza előtt vala; mert ott szerze egészen égőáldozatokat, ételáldozatokat és hálaáldozatok kövéreit. Mert a rézoltár, amely JaHuWaH előtt állott, kisebb volt, mintsem reá fért volna az égőáldozat, az ételáldozat és a hálaáldozatok kövére.

65. És Salamon ünnepet szerze ebben az időben, és vele együtt az egész Izráel; egy nagy gyűlést Hámát határától fogva Egyiptom határáig, az *ÖrökkéValó* előtt, a mi *Igaz Teremtőnk* előtt, hét napig és újra hét napig, azaz tizennégy napig.

2 Krón. 7,7., 2 Krón. 7,8., 2 Krón. 7,10.

66. És a nyolczadik napon elbocsátá a népet. És áldák a királyt, és elmenének az ő hajlékaikba örömmel és víg szívvel, mindama jók felett, amelyeket cselekedett JaHuWaH az ő szolgálójával, Dáviddal, és az Izráellel, az ő népével.

2 Krón. 7,10., 1 Kir. 4,20., 1 Kir. 4,21., 1 Kir. 5,4., 2 Sám. 12,7., 2 Sám. 12,8.

9 És lőn, amikor elvégezte Salamon JaHuWaH házának és a király házának építését, és mindent a mit kívánt és a mit akart építeni Salamon:

2 Krón. 7,11., 2 Krón. 7,12.

2. Megjelenék az *ÖrökkéValó* Salomonnak másodszor is, amiként megjelent volt néki Gibeonban.

1 Kir. 3,5.

3. És mondá néki JaHuWaH: Meghallgattam a te imádságodat és könyörgésedet, amelylyel könyörgöttél előttem: Megszenteltem e házat, amelyet építettél, abba helyeztetvén az Én nevemet mindörökké, és ott lesznek az Én szemeim és az Én szívem mindenkor.

5 Móz. 12,11., 1 Kir. 8,29.

4. És ha te előttem járándasz, amint járt Dávid, a te atyád, egyenes és tökéletes szívvel, úgy cselekedvén mindenekben, amint néked megparancsoltam, az Én rendelésimet és végzésimet megtartándod;

1 Kir. 3,14.

5. Megerősítem a te birodalmadnak trónját az Izráelen mindörökké, amint megígértem volt Dávidnak a te atyádnak, mondván: Nem fogy el a te nemzetségedből való férfiú az Izráel királyi székéből.

1 Kir. 11,38., 2 Sám. 7,12., 2 Sám. 7,16.

6. De hogyha elszakadtok ti és a ti fiaitok Én tőlem, és meg nem őrizénditek az Én parancsolatimat és végzéseimet, amelyeket előtökbe adtam; hanem elmentek, és idegen elohimeknek szolgáltok, és meghajoltok azok előtt:

Józs. 23,16., Zsolt. 89,31., Zsolt. 89,33.

7. Kigyomlálom az Izráelt e föld színéről, amelyet nékik adtam; e házat, amelyet az Én nevemnek szenteltem, elvetem szemeim elől, és az Izráel példabeszédül és meséül lészen minden nép előtt.

5 Móz. 4,25., 5 Móz. 4,27., 5 Móz. 4,28., 5 Móz. 4,36., 5 Móz. 4,37.

8. És bár e ház felséges, mégis akik elmennek mellette, elcsodálkoznak, felkiáltanak, és azt mondják: Miért

cselekedett így JaHuWaH ezzel a földdel és ezzel a néppel?

Siral. 2,2., Siral. 2,7., Siral. 2,21., 5 Móz. 29,24., 5 Móz. 29,28.

9. És azt felelik: Azért, mert elhagyták az *ÖrökkéValót*, az ő *Igaz Teremtőjüket*, Aki az ő atyáikat kihozta volt Egyiptom földéből, és idegen elohimekhez ragaszkodtak, és azokat imádták, és azoknak szolgáltak: ezért bocsátá ő reájok JaHuWaH mind ezt a nyomorúságot.

10. És lőn a húsz esztendő végén, ami alatt Salamon a két házat, JaHuWaH házát és a király házát megépíté,

2 Krón. 8,1.

11. Amelyekhez Hírám, Tírus királya adott volt ajándékban Salomonnak czédrusfákat, fenyőfákat, aranyat egész kívánsága szerint: ada Salamon király Hírámnak húsz várost Galileának földén.

12. És kiméne Hírám Tírusból, hogy megnézzé azokat a városokat, amelyeket Salamon néki ada, de nem tetszetek azok néki.

13. És mondá: Miféle városok ezek, atyámfia, amelyeket nékem adtál? És Kábul földnek nevezé azokat mind e mai napig.

14. Küldött vala pedig Hírám a királynak százhusz tálentom aranyat.

15. És ez az összege annak az adónak is, amelyet kivetett volt Salamon király, hogy megépíthesse JaHuWaH házát, és a maga házát, és Millót, és Jeruzsálem kőfalait, és Kháczort, Megiddót és Gézert.

Józs. 17,11.

16. Mert a Faraó, Egyiptom királya, feljött volt, és meghódítá Gézert, és felégette tűzzel, és a Kananeusokat, akik a városban laktak, megölte, és adá azt ajándékban az ő leányának, a Salamon feleségének.

Józs. 16,10., 1 Kir. 3,1.

17. És megépíté Salamon Gézert és alsó Bethoront;

18. Bahalátot és Thadmort a pusztában, azon a földön;

19. És a tárházak minden városait, amelyek a Salamonéi valának, a szekerek városait, és a lovagok városait, és mindeneket, amelyeknek építéséhez Salomonnak kedve volt Jeruzsálemben és a Libánonon, és az ő birodalmának egész földén.

1 Kir. 7,2., 1 Kir. 7,8.

20. És mindazt a népet, amely megmaradt volt az Emoreusoktól, Hitteusoktól, Perizeusoktól, Hivveusoktól, Jebuzeusoktól, akik nem valának az Izráel fiai közül.

Józs. 16,10., 1 Krón. 22,2.

21. Azoknak fiait, akik ő utánok azon a földön maradtak volt, akiket az Izráeliták ki nem irthattak, Salamon jobbágyokká tette mind e mai napig.

22. De az Izráel fiai közül senkit nem vetett Salamon szolgálat alá, hanem ezek hadakozó férfiak voltak és ő szolgálói és főemberei és hadnagyai és az ő szekereinek és lovagjainak fejei.

3 Móz. 25,39.

23. És a hivatalnokoknak, akik Salamon munkáinak élén állottak, száma ötszázötven volt, akik igazgatták a népet, amely dolgozott a munkán.

1 Kir. 5,16.

24. És a Faraó leánya felméne a Dávid városából a maga házába, amelyet Salamon épített néki. Akkor építé meg Millót is.

1 Kir. 7,2., 1 Kir. 7,8., 2 Krón. 8,11.

25. És áldozék Salamon minden esztendőben háromszor, égő és hálaáldozatot azon az oltáron, amelyet épített vala az ÖrökkéValónak, és áldozik vala jóillattal azon, amely az ÖrökkéValó előtt vala. És elvégeze a házat.

2 Móz. 34,23., 2 Móz. 34,24., 5 Móz. 16,16., 5 Móz. 16,17.

26. És hajókat is csináltata Salamon király Esiongáberben, amely Elót mellett van a Veres tenger partján, az Edom földén.

2 Krón. 8,17., 2 Krón. 8,18.

27. És elküldé Hírám az ő szolgálait a hajókon, akik jó hajósok és a tengeren jártasak valának, a Salamon szolgálival.

1 Kir. 5,12.

28. És egész Ofírig menének, és hozának onnét négyszázhusz talentom aranyat, és vivék azt Salamon királyhoz.

10 A Séba királynéasszonya pedig hallván Salomonnak hírért és JaHuWaH nevét, eljőve, hogy megkisértgesse őt nehéz kérdésekkel.

1 Kir. 4,29., 1 Kir. 4,34., Mát. 12,42., 1 Kir. 8,42.

2. És bejőve Jeruzsálembe igen nagy sereggel és tevékkel, amelyek hoznak vala fűszerszámokat, igen sok aranyat és becsesköveket, és Salamonhoz méne, és szöla vele mindenekről, amelyek szíven voltak.

Luk. 11,31.

3. És Salamon megfelelt néki mindenre, semmi sem volt a király előtt elrejtve, amire ne tudott volna néki felelni.

1 Kir. 4,29., 1 Kir. 4,34.

4. És amikor látta Séba királynéasszonya Salomonnak minden bölcsességét, és a házat, amelyet épített vala;

1 Kir. 6,7.

5. És az ő asztalának étkeit, és szolgálinak lakásait, és szolgálai udvarlásának módját, és azok öltözeteit, és pohárszékeit, és az ő áldozatját, amelylyel az ÖrökkéValó házában áldozott: a lélekzete is elállott;

1 Kir. 9,25.

6. És mondá a királynak: Mind igaz, amit az én földemben hallottam volt a te dolgaid felől és a te bölcseségedről.

1 Kir. 4,29., 1 Kir. 4,34.

7. De én hinni sem akartam azokat a beszédeket, míg én magam el nem jöttem, és szemeimmel nem láttam. És ímé nekem a felét sem beszélték el: te meghaladtad bölcsességgel és jósággal a hírt, amelyet hallottam felőled.

8. Boldogok a te embereid, boldogok ezek a te szolgálid, akik udvarlanak néked mindenkor, és hallhatják a te bölcseségedet:

Luk. 10,23.

9. Legyen JaHuWaH, a te Elohimed áldott, Aki kedvelt téged, hogy az Izráel királyi székibe ültetett, mert

szerette JaHuWaH az Izráelt mindörökké, és királylyá tette téged, hogy életet és igazságot szolgáltass.

1 Kir. 5,7.

10. És ada a királynak száz és husz talentom aranyat, és igen sok fűszerszámot és becseskövet. Nem hoztak azután ilyen és ennyi sokaságú fűszerszámot, amennyit Séba királynéasszonya ada Salamon királynak.

1 Kir. 10,2.

11. És a Hírám hajója is, amely aranyat hozott Ofírból, ébenfát is hozott Ofírból nagy bőséggel és becsesköveket.

1 Kir. 9,27., 1 Kir. 9,28.

12. És csinála a király az ébenfából oszlopokat JaHuWaH házába és a király házába, és az éneklőknek hegedűket és lantokat; nem hoztak soha többé olyan ébenfákat, és nem is láttak olyanokat mind e mai napig.

13. És Salamon király ada a Séba királynéasszonyának mindent, amit csak kívánt és kért tőle, azokon kívül, amelyeket gazdagságához képest ada Salamon király néki. Annakutána megtére, és méne az ő földébe szolgálival egyetemben.

1 Kir. 10,1.

14. Vala pedig mértéke az aranyak, amely kezéhez jő vala Salomonnak minden esztendőben, hatszáz és hatvanhat talentom arany.

2 Krón. 9,13.

15. Azonkívül, ami jő vala az árus emberektől és a fűszerszámokkal kereskedő kalmároktól, és mind az Arábiabeli királyoktól, és annak a földnek tisztartóitól.

16. És csináltata Salamon király kétszáz paizst tiszta vert aranyból; mindenik paizsra hatszáz aranyat adott.

1 Kir. 14,25., 1 Kir. 14,26.

17. És háromszáz kerek paizst vert aranyból, három font aranyat ada mindenik paizsra: és azokat a király helyezetté a Libánon erdő házába.

1 Kir. 7,2.

18. És készíté a király elefántcsontból egy nagy királyi széket és beborítá azt finom aranynyal.

2 Krón. 9,17., 2 Krón. 9,19.

19. Hat grádicsa volt e királyi székek és e székek teteje kerekded vala hátul, és karjai valának mindkétfelől az ülés mellett, és két oroszlán állá ott a karoknál.

20. És tizenkét oroszlán állá ott kétfelől a grádics hat lépésén. Senki soha olyant nem csinált egyetlen országban sem.

21. És Salamon királynak összes ivóedényei is aranyból voltak, és a Libánon erdő házában összes edényei tiszta aranyból; nem volt azok között semmi ezüst, mert annak semmi becse nem vala Salamon idejében.

1 Kir. 10,27.

22. Mert a király Társis hajója, amely a tengeren Hírám hajójával járt, minden három esztendőben egyszer fordult meg, s hozott a Társis hajó aranyat, ezüstöt, elefántcsontokat, majmokat és pávákat.

1 Kir. 9,26., 1 Kir. 9,28.

23. És feljebb magasztaltaték Salamon király gazdagsággal és bölcseséggel a földön való minden királyoknál.

1 Kir 3,12, 1 Kir 3,13, 1 Kir 4,29, 1 Kir 4,31

24. És mind az egész föld kívánja vala látni Salamont, hogy hallhatnák az ő bölcseségét, amelyet Elohim az ő szívébe adott volt.

25. És azok néki ajándékot hoznak vala, ezüst és arany edényeket, öltözeteket, hadi szerszámokat, fűszerszámokat, lovakat, öszvéreket, esztendőnként.

1 Kir 10,1., 1 Kir 10,2., 1 Kir 10,10.

26. És gyűjte Salamon szekereket és lovagokat úgy, hogy ezer és négyszáz szekere, és tizenkétezer lovagja volt néki, akiket helyhez tette a szekerek városaiba, és a király mellé Jeruzsálemben.

5 Móz. 17,16, 2 Krón 1,14

27. És felhalmozá a király Jeruzsálemben az ezüstöt mint a követ, és a czédrust, mint a vad fügefákat, amelyek nagy tömegben vannak a mezőn.

2 Krón. 9,27.

28. És Salamonnak Égyiptomból hozának lovakat, és a király kereskedői sereggel vették volt a lovakat megszabott áron.

2 Krón. 1,16.

29. És egy-egy szekér hatszáz ezüst siklusért és egy-egy ló százötven siklusért ment fel és jött ki Égyiptomból, és ugyancsak ők szállították ezeket a Hitteusok királyainak és Siria királyainak.

II Salamon király pedig megszerete sok idegen asszonyt, még pedig a Faraó leányán kívül a Moábiták, Ammoniták, Edomiták, Sídonbeliek és Hitteusok leányait,

5 Móz. 17,17.

2. Olyan népek közül, akik felől azt mondotta volt JaHuWaH az Izráel fiainak: Ne menjeteek hozzájuk, és őket se engedjétek magatokhoz jönni, bizonyára az ő elohimeik után hajtják a ti szíveteket. Ezekhez ragaszkodék Salamon szeretettel.

2 Móz. 34,16., 5 Móz. 7,3., 5 Móz. 7,4.

3. És valának néki feleségei, hétszáz királynéasszony és háromszáz ágyas; és az ő feleségei elhajták az ő szívét.

1 Kir 21,25., 5 Móz. 7,4.

4. És amikor megvénült Salamon, az ő feleségei elhajták az ő szívét az idegen elohimek után, úgy, hogy nem volt már az ő szíve tökéletes JaHuWaH-hoz, az ő Elohiméhez, amint az ő atyjának, Dávidnak szíve.

5. Mert Salamon követi vala Astoretet, a Sídonbeliek elohimét, és Milkómot, az Ammoniták útálatos bálványát.

Bir. 2,13.

6. És gonosz dolgot cselekedék Salamon az ÖrökkéValó szemei előtt, és nem követé olyan tökéletességgel az ÖrökkéValót, mint Dávid, az ő atyja.

7. Akkor építe Salamon templomot Kámosnak, a Moábiták útálatos bálványának a hegyen, amely Jeruzsálem áttellenében van, és Moloknak, az Ammon fiai útálatos bálványának.

4 Móz. 21,29., Bir. 11,24., 3 Móz. 18,21., 3 Móz. 20,2.

Ezékiel próféta könyve

8. És ekképén cselekedék Salamon mind az ő idegen feleségeivel, akik az ő elohimeiknek tömjéneztek és áldoztak.

9. Megharaguvék azért az ÖrökkéValó Salamonra, hogy elhajlott az ő szíve az ÖrökkéValótól, Izráel Elohimétől, Aki megjelent volt néki kétszer is,

1 Kir. 3,5., 1 Kir. 9,2.

10. És azt parancsolta volt néki, hogy ne kövessen idegen elohimeket, és mégsem őrizte meg JaHuWaH parancsolatját.

1 Kir. 6,12

11. Mondá azért JaHuWaH Salamonnak: Miután ez történt veled, és nem őrizted meg az Én szövetségemet és az Én rendelésimet, amelyeket parancsoltam néked: elszakasztván elszakasztom tőled az országot, és adom a szolgádnak.

1 Kir 11,30., 1 Kir 11,31., 1 Kir 6,12., 1 Kir 12,16., 1 Kir 12,19., 1 Kir 11,26., 1 Kir 12,20.

12. Mindazáltal míg élsz, nem cselekeszem ezt Dávidért, a te atyáért; hanem a te fiadnak kezétől szakasztom el azt.

13. De nem szakasztom el az egész birodalmat; hanem egy nemzetséget adok a te fiadnak Dávidért, az én szolgámért és Jeruzsálemért, amelyet magamnak választottam.

1 Kir 11,32., 1 Kir 12,20., 1 Kir 12,24.

14. És ellenséget támaszta az ÖrökkéValó Salamonra, az Edombeli Hadádot, aki az Edombeli királyi nemből való vala.

15. Mert Amikor Dávid az Edomiták ellen ment volt, és Joáb, a sereg fővezére elment volt a megöletteknek temetésére, és levágott minden férfiú nemet Edomban, -

2 Sám. 8,14.

16. Mert hat hónapig volt ott Joáb az egész Izráellel, míg minden férfiúi nemet ki nem vesztett Edomban, -

17. Akkor szaladott vala el Hadád és vele együtt valami Edomiták az ő atyjának szolgálai közül ő vele, bemenvén Égyiptomba. Hadád pedig akkor még kis gyermek volt.

18. Kik felkelvén Midiánból, menének Páránba, és melléjük vévén a Páránbeli férfiak közül, bemenének Égyiptomba a Faraóhoz, az Égyiptombeli királyhoz, aki házat ada néki, és ételt, italt szolgáltatata néki, és jószágot is ada néki.

19. Igen kedvében lőn azért Hadád a Faraónak, úgyannyira, hogy feleségül adá néki az ő feleségének hugát, Táfnes királyasszonynak hugát.

20. És a Táfnes huga szülé néki Génubátot, az ő fiát, és elv拉斯ztá azt Táfnes a Faraó házában, és Génubát ott volt a Faraó házában, a Faraó fiai között.

21. Amikor pedig Hadád meghallotta Égyiptomban, hogy Dávid elaludt az ő atyáival, és hogy Joáb is, a seregnek fővezére, meghalt, mondá Hadád a Faraónak: Bocsáss el engem, hadd menjek el az én földembe.

22. És felele néki a Faraó: Mi nélkül szűkölködöl én nálam, hogy a te földedbe igyekezel menni? Felele az: Semmi nélkül nem szűkölködöm, de kérlek bocsáss el engem.

23. És támaszta az *Igaz Teremtő* néki más ellenséget is, Rézont, az Eljada fiát, aki elfutott vala Hadadéztól, a Sóbabeli királytól, az ő urától.
2 Sám 8,3., 2 Sám. 10,18.
24. És hadakozó férfiakat gyűjtött maga mellé, és ő vala a sereg hadnagya, amikor megölé őket Dávid; azután Damaskusba menvén ott lakának, és uralkodának Damaskusban.
25. És ellensége volt Izráelnek Salamonnak egész életében, a nyomorúságon kívül, amelyet Hadád szerze, és gyűlölte Izráelt, és uralkodott Siriában.
1 Kir. 9,4., 1 Kir. 9,5.
26. Azután Jeroboám, a Nébát fia, Seredából való Efrateus, - akinek anyja Sérúa, egy özvegy asszony volt - a Salamon szolgája emelte fel kezét a király ellen.
2 Krón. 13,6., 2 Krón. 13,7.
27. Annak pedig, amiért felemelte kezét a király ellen, ez volt az oka: Amikor Salamon megépítette Millót, és berakatta az ő atyjának, a Dávid városának romlását;
28. Jeroboám erős férfiú vala; és látván Salamon, hogy az ő szolgája az ő dolgában szorgalmatos, reá bízá a József háza gondviselésének egész terhét.
1 Móz. 48,1., 1 Móz. 48,5.
29. És történt ebben az időben, hogy amikor kiment egyszer Jeroboám Jeruzsálemből, találkozék az úton Ahijával, a Silóbeli prófétával, és rajta új köpönyeg volt, és csak ketten valának a mezőn együtt.
30. És megragadván Ahija az új ruhát, amely azon volt, hasítá azt tizenkét részre.
1 Kir. 12,15.
31. És mondá Jeroboámnak: Vedd el magadnak a tíz részt; mert ezt mondja JaHuWaH, Izráel Elohimje: Ímé elszakasztom ez országot Salamon kezétől, és néked adom a tíz nemzetséget;
1 Kir. 11,11.
32. Egy nemzetséget hagyok pedig ő nála az én szolgámért, Dávidért, és Jeruzsálem városáért, amelyet magamnak választottam az Izráel minden nemzetségei közül,
1 Kir. 11,12., 1 Kir. 11,13.
33. Még pedig azért, mert elhagytak engem, és imádták Astoretet, a Sídonbeliek elohimét, és Kámot, a Moábiták elohimét, és Milkomot, az Ammon fiainak elohimét, és nem jártak az én utaimban, hogy azt cselekedték volna, ami tetszett volna az Én szemeimnek: az Én rendelésimet és végzéseimet, amint Dávid, az ő atyja.
34. De nem veszem el az egész birodalmat az ő kezétől, hanem akarom, hogy fejedelem legyen életének minden idejében, Dávidért az Én szolgámért, akit választottam; mivelhogy megőrizte az Én parancsolatimat és rendeléseimet;
2 Sám. 7,12., 2 Sám. 7,15.
35. Hanem az ő fiának kezétől már elveszem a királyságot, és néked adom azt, tudniillik a tíz nemzetséget.
1 Kir. 12,17., 1 Kir. 12,19.
36. Az ő fiának pedig egy nemzetséget adok, hogy Dávidnak, az Én szolgámnak legyen előttem szövétneke mindenkor Jeruzsálemben, a városban, amelyet Magamnak választottam, hogy ott helyezhessem az Én nevemet.
Zsolt 132,17.
37. Téged pedig felveszlek, és uralkodol mindenekben a Izráel királyaként, és király lesz az Izráelen.
1 Kir. 12,20.
38. És ha te minden parancsolatimnak engedénsz, és járándasz az Én utaimban, és azt cselekedédsz, ami tetszik Nékem, megőrizvén az Én rendelésimet és parancsolatimat, amint Dávid, az Én szolgám cselekedett: Én veled leszek, és építek néked állandó házat, amint Dávidnak építettem, és néked adom az Izráelt.
1 Kir. 9,4., 1 Kir. 9,5.
39. És megsanyargatom ezért a Dávid magvát: de még sem örökre.
2 Sám. 7,14., Mik. 5,2., Mik. 5,4.
40. Igyekezik vala pedig Salamon megölni Jeroboámot; ezért felkelvén Jeroboám, futa Égyiptomba, Sésákhhoz, az Égyiptombeli királyhoz, és ott volt Égyiptomban, Salamon haláláig.
1 Kir. 11,11., 1 Kir. 11,31., 1 Kir. 14,25., 1 Kir. 14,26.
41. Salamonnak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, amelyeket cselekedett, és bölcsesége avagy nem íratattak-é meg a Salamon cselekedeteiről írott tekercsben?
2 Krón. 9,29.
42. Az az idő pedig, amelyben uralkodott Salamon Jeruzsálemben az egész Izráelen; negyven esztendő.
2 Krón. 9,30., 2 Krón. 9,31.
43. És elaluvék Salamon az ő atyáival, és eltemetteték az ő atyjának, Dávidnak városában. És Roboám, az ő fia uralkodék helyette.
2 Sám. 5,6., 2 Sám. 5,9.

12 És elméne Roboám Síkembe; mert Síkembe gyűlt fel az egész Izráel, hogy királylyá tegyék őt.

2 Krón. 10,1.

2. Amikor pedig meghallotta ezt Jeroboám, a Nébát fia, (aki még Égyiptomban volt, ahová futott volt Salamon király elől, és Égyiptomban tartozkodék Jeroboám,

1 Kir. 11,40.

3. És hozzá küldvén, elhivaták őt); elmenének Jeroboám és az Izráel egész gyülekezete, és szólának Roboámnak, mondván:

4. A te atyád igen megnehezítette a mi igánkat, de te most könnyebítsd meg atyádnak kemény szolgálatát, és a nehéz igát, amelyet mi reánk vetett, és szolgálunk néked.
2 Krón. 10,4.

5. És mondá nekik: Menjetek el, és harmadnap mulva jöjjetek vissza hozzám. És a nép elméne.

6. És tanácsot tarta Roboám király a vénekkel, akik Salamon, az ő atyja előtt állottak vala életében, mondván: Micsoda tanácsot adtok ti, hogy milyen választ adjak e népnek?

7. És szólának azok, mondván: Ha e mai napon szolgája lesz e népnek, és nekik szolgálsz, és választ adsz nekik, és jó szót adsz nekik: mind éltig szolgálnak néked.

8. De ő megveté a vének tanácsát, amelyet néki adtak, és tanácsot tarta az ifjakkal, akik ő vele együtt nevedtek. *Ezékiasz próféta könyve* Ezékiel 10,2-3. És az ifjak, akik ő vele együtt nevedtek, voltak fel, és akik ő előtte udvarlottak.
9. És mondá azoknak: Micsoda tanácsot adtok ti, hogy választ adjunk e népnek, amely nékem szólván, azt mondja: Könnyebítsd meg az igát, amelyet reánk vetett a te atyád?
10. És mondának néki az ifjak, akik együtt nevedtek volt fel ő vele: Így szólj ennek a népnek, amely szólván néked, ezt mondja: A te atyád megnehezítette a mi igánkat, te pedig könnyebítsd meg nekünk; e képen szólj nekik: Az én kis ujjam vastagabb az én atyám derekánál.
11. Most azért, ha az én atyám reátok nehéz igát vetett, én még nehezebbé teszem a ti igátokat: ha az én atyám ostorral fékezett titeket, én skorpiókkal ortorozlak benneteket.
12. És elméne Jeroboám és mind az egész nép Roboámhoz harmadnap, amint meghagyta volt a király, ezt mondván: Jöjjetek hozzám harmadnapon. *1 Kir. 12,5.*
13. És a király kemény választ adott a népnek, megvetve a vének tanácsát, amelyet adtak vala néki; *1 Kir. 12,7.*
14. És szóla nekik az ifjak tanácsa szerint, mondván: Ha az én atyám megnehezítette a ti igátokat, én még nehezebbé teszem azt; ha az én atyám ostorral fékezett titeket, én skorpiókkal ortorozlak benneteket.
15. És nem hallgatá meg a király a népet; mert ezt JaHuWaH fordította ekként, hogy megerősítse az ő beszédét, amelyet szólott volt az *ÖrökkéValó* a Silóbeli Ahija által Jeroboámnak, a Nébát fiának. *1 Kir. 11,30., 1 Kir. 11,31., Józs. 11,19., Józs. 11,20.*
16. Amikor pedig látta az egész Izráel, hogy meg nem hallgatta őket a király, felele az egész nép a királynak ekképen: Micsoda részünk van nekünk Dávidban? Nincsen nekünk örökségünk az Isai fiában: menj el a te hajlékidba, óh, Izráel! Most viseld gondját immár a te házadnak, óh Dávid! Elméne azért az Izráel az ő hajlékiba; *Péld. 15,1., 2 Sám. 20,1.*
17. Úgyhogy Roboám csak azokon az Izráel fiain uralkodék, akik Júda városaiban laktak. *1 Kir. 12,21.*
18. És amikor elküldé Roboám király Adorámot, az adószedőt, megköveze őt az egész Izráel, és meghala, és maga Roboám király is hamarsággal szekerébe üle, hogy elmeneküljön Jeruzsálembe. *1 Kir. 4,6., 1 Kir. 5,14.*
19. Így szakada el az Izráel népe Dávid házától mind e mai napig.
20. És lön, amikor meghallotta az egész Izráel, hogy megjött Jeroboám, érette küldvén, hivaták őt a gyülekezetbe, és királylyá tevék őt az egész Izráelen; senki pedig nem követé Dávidnak házát, hanem csak egyedül a Júda nemzetsége. *1 Kir. 11,30., 1 Kir. 11,31.*
21. És amikor megérkezett Roboám Jeruzsálembe, összegyűjté Júda egész házát és Benjámín nemzetségét, száznolczvanezer válogatott hadra való férfiút, hogy harcoljanak Jeroboám ellen az Izráel házával, és visszanyerjék az országot Roboámnak, a Salamon fiának.
22. De az *Igaz Teremtő* beszéde lön Semájához, az *Igaz Teremtő* emberéhez, mondván: *2 Krón. 11,2., 2 Krón. 11,4.*
23. Ezt mondjad Roboámnak, a Salamon fiának, a Júda királyának, és az egész Júda és Benjámín házának, és a többi népnek, mondván:
24. Azt mondja JaHuWaH: Fel ne menjetek, és ne hadakozzatok a ti atyátokfiai ellen, az Izráel ellen; térjete meg ki-ki a maga házába, mert Én tőlem lett e dolog. És ők engedének JaHuWaH beszédének, és visszatérvén, elmenének JaHuWaH beszéde szerint. *1 Kir. 11,11., 1 Kir. 11,13.*
25. Jeroboám pedig megépíté Síkemet az Efraim hegyén, és abban lakék; és onnét kimenvén, építé Pénuel. *Bir. 8,17.*
26. És mondá Jeroboám az ő szívében: Majd visszatér ez ország Dávid házához;
27. Ha felmegy a nép, hogy áldozatot tegyen Jeruzsálembe az *ÖrökkéValó* házában; e népnek szíve az ő urához, Roboámhoz, a Júda királyához hajol, és engem megölnek, és visszatérnek Roboámhoz, a Júda királyához. *1 Kir. 11,37., 1 Kir. 11,38.*
28. Tanácsot tartván azért a király, csináltata két arany borjút, és mondá nekik: Sok néktek Jeruzsálembe felmennetek: Ímhol vannak a te elohimeid, óh Izráel, akik téged kihoztak Egyiptomnak földéből. *2 Móz. 32,4., 2 Móz. 32,8.*
29. És az egyiket helyezteté Béthelbe, a másikat pedig Dánba. *1 Móz. 28,11., 1 Móz. 28,19.*
30. És e dolog nagy bűnnek lett az okozója, mert a nép felment az egyik elé egészen Dánig. *5 Móz. 4,15.*
31. Azután felállítá a magas helyek templomát, és papokat szerze a nép aljából, akik nem voltak a Lévi fiai közül. *2 Krón. 11,15., 2 Krón. 11,16., 2 Krón. 13,9.*
32. És szerze Jeroboám egy ünnepet is a nyolczadik hónapban, a hónap tizenötödik napján, a Júdabeli ünnep módja szerint, és áldozék az oltáron. Hasonlóképen cselekedék Béthelben is, áldozván a borjúnak, amelyeket csinált vala, és szerze Béthelben papokat a magaslatokhoz, amelyeket csinált vala.
33. És áldozék azon az oltáron is, amelyet Béthelben állított fel, a nyolczadik hónap tizenötödik napján, abban a hónapban, amelyet az ő szívében gondolt vala; és ünnepet szerze az Izráel fiainak, és felméne az oltárra, hogy jóillatot szerezzen.
- 13** És ímé Elohim embere jöve fel Júdából Béthelbe, JaHuWaH-nak intésére, és Jeroboám ott állott az oltár mellett, hogy tömjént gyűjtson. *1 Kir. 13,3., 1 Kir. 13,9., 1 Kir. 13,21., 1 Kir. 13,24.*

2. És kiálta az oltár ellen JaHuWaH intése szerint, és mondá: Oltár, oltár! ezt mondja JaHuWaH: Ímé egy fiú születik a Dávid házából, akinek neve Józsiás leszén, aki megáldozza rajtad a magaslatok papjait, akik most te rajtad tömjéneznék, és emberek csontjait égetik meg rajtad,

2 Kir. 23,15., 2 Kir. 23,16.

3. És ugyanazon napot csudát tőn, mondván: E leszén jegye, hogy JaHuWaH mondotta légyen ezt: Ímé az oltár meghasad, és kiomol a hamu, amely rajta van.

4. És amikor meghallotta a király Elohim emberének beszédét, amelyet kiáltott vala az oltár ellen Béthelben, kinyújtá Jeroboám az ő kezét az oltártól, mondván: Fogjátok meg őt. És megszárad a ő keze, amelyet kinyújtott volt ellene, és nem tudta azt magához visszavonni.

5. És meghasadt az oltár, és kiomlott a hamu az oltárról a jel szerint, amelyet tett vala Elohim embere az *ÖrökkéValó* beszéde által.

1 Kir. 13,3.

6. És szóla a király és mondá Elohim emberének: Könyörögi JaHuWaH-nak a te Elohimednek, és imádkozz érettem, hogy ismét hozzám hajoljon az én kezem. És amikor könyörgött Elohim embere JaHuWaH-nak, visszahajla a király keze, és olyan lőn, mint azelőtt.

2 Móz. 8,8.

7. És mondá a király Elohim emberének: Jere haza velem és egyél ebédet, meg akarlak ajándékozni.

8. És mondá Elohim embere a királynak: Ha a te háznak felét nékem adnád is, nem mennék el veled, és nem enném kenyeret, sem vizet nem innám e helyen;

4 Móz. 22,18.

9. Mert azt parancsolta az *ÖrökkéValó* nékem az *Ő* beszéde által, mondván: Ne egyél ott kenyeret, vizet se igyál; vissza se térj az úton, amelyen elmenéndesz.

10. És elméne más úton, és nem tére meg azon az úton, amelyen Béthelbe ment.

11. És lakozék Béthelben egy vén próféta, akihez eljövén az ő fia, elbeszélé az ő atyjának mindazt a dolgot, amelyet aznap Elohim embere cselekedett volt Béthelben, és a beszédek, amelyeket szólt vala a királynak; és elbeszélék azokat az ő atyjoknak.

12. Akkor mondá nekik az ő atyjok: Mely úton ment el? És megmutaták az ő fiai az utat, amelyen elment volt Elohim embere, aki Júdából jött.

13. És mondá az ő fiainak: Nyergeljétek meg nékem a szamarat; És amikor megnyergelék néki a szamarat, felüle reá,

14. És elméne az *Igaz Teremtő* embere után, és megtalálá őt egy cserfa alatt ülve, és mondá néki: Te vagy-e ama Elohim embere, aki Júdából jöttél? És mondá: Én vagyok.

1 Kir. 13,2., 1 Kir. 13,6.

15. Akkor mondá néki: Jere haza velem és egyél kenyeret.

16. De az felele: Nem mehetek vissza veled, be sem mehetek a házába, nem eszem kenyeret, vizet sem iszom veled e helyen;

17. Mert meg van nékem JaHuWaH-nak beszédével parancsolva: Ne egyél kenyeret, vizet se igyál ott, és ne térj azon az úton vissza, amelyen oda menéndesz.

1 Kir. 13,9.

18. És felele az néki: Én is olyan próféta vagyok, mint te, és nékem angyal szólott JaHuWaH-nak beszédével, mondván: Hozd vissza őt veled a te házádba, hogy kenyeret egyék és vizet igyék. És e képen hazuda néki.

19. Megtére azért vele, és kenyeret evék az ő házában, és vizet ivék.

20. Amikor pedig az asztalnál ülének: lőn JaHuWaH beszéde a prófétához, aki őt visszahozta vala,

21. És kiálta Elohim emberének, aki Júdából jött vala, ezt mondván: Ezt mondja JaHuWaH: Mivelhogy engedetlen voltál JaHuWaH szájának, és meg nem tartottad a parancsolatot, amelyet néked JaHuWaH, a te az *Igaz Teremtő*d parancsolt volt;

1 Kir. 13,9.

22. Hanem visszatértél, és kenyeret ettél és vizet ittál azon a helyen, amely felől azt mondotta vala néked: Ne egyél ott kenyeret, vizet se igyál: Nem temettetik a te tested a te atyáid sírjába.

1 Kir. 13,24., 1 Kir. 13,30.

23. És miután evett kenyeret és ivott, megnyergelék a szamarat a prófétának, akit visszahozott vala.

24. És amikor elment, egy oroslán találá őt az úton, amely megöle őt; és az ő teste az úton fekszik vala, és mind a szamar, mind az oroslán aholttest mellett állanak vala.

1 Kir. 20,35., 1 Kir. 20,36., 2 Kir. 17,25.

25. És ímé az arra menő emberek láták az úton heverő testet és az oroslánt aholttest mellett állani; és elmenvén elbeszélék a városban, amelyben a vén próféta lakott.

1 Kir. 13,11.

26. Amikor ezt meghallott a próféta, aki visszahozta vala őt az útról, mondá: Elohim embere volt az, aki engedetlen volt JaHuWaH szájának; ezért adta JaHuWaH őt az oroslánnak, és az törte össze és ölte meg őt, JaHuWaH beszéde szerint, amelyet szólt volt néki.

1 Kir. 13,9., 1 Kir. 13,18.

27. És szóla az ő fiainak, mondván: Nyergeljétek meg nékem a szamarat. És felnyergelték.

28. És ő elment és megtalálá a holttestet az útfélre vetve, és a szamarat és az oroslánt aholttest mellett állva. Az oroslán nem evett a holtból, és a szamarat sem tépte szét.

29. És felvevé a próféta Elohim emberének holttestét, és feltevé azt a szamárra, és visszahozá azt, és beméne a városba a vén próféta, hogy ott sirassa és eltemesse őt.

30. És eltemeté aholttat a maga sírboltjába, és siraták őt: Ah, szerelmes atyámfia!

Jer. 22,18.

31. És miután eltemette őt, szóla az ő fiainak, mondván: Ha meghalok, ebbe a sírba temessetek engem is, amelybe az *Igaz Teremtő* embere temettetett, tetemimet tegyétek az ő tetemei mellé;

32. Mert beteljesedik az, amit kiáltott JaHuWaH-nak beszédével az oltár ellen, amely Béthelben van, és a magas helyeken való házak ellen, amelyek Samaria városaiban vannak.

1 Kir. 13,2.

33. De még e történet után sem tért meg Jeroboám az ő gonosz útjáról, hanem ismét papokat rendele a nép aljából a magaslatoakra, és aki akarja vala, azt szentelé fel, hogy legyen a magaslatok papja.

1 Kir. 13,4., 1 Kir. 13,6.

34. És ez a dolog lett az oka a Jeroboám háza vétkének, és a föld színéről való kiirtatásának és megsemmisítésének.

1 Kir. 11,37., 1 Kir. 11,38., 1 Kir. 15,29., 1 Kir. 15,30.

14 Ebben az időben megbetegedék Abija, a Jeroboám fia.

2. És monda Jeroboám az ő feleségének: Kelj fel most, és változtasd meg öltözetedet, hogy meg ne ismerjék, hogy te vagy Jeroboám felesége, és menj el Silóba: Ímé ott van Ahija próféta, aki nékem megmondotta volt, hogy királylyá leszek e népen. *1 Kir 11,31, 1 Kir 11,37*

3. És végy magadhoz tíz kenyeret és pogácsát, és egy edényben mézet, és menj el hozzá; ő majd megmondja néked, mi történik a gyermekkel.

4. És e képen cselekedék a Jeroboám felesége; és felkészülvén, elméne Silóba, és beméne az Ahija házába. Ahija azonban már nem látott; mert meghomályosodtak az ő szemei a vénség miatt.

5. És JaHuWaH monda Ahijának: Ímé a Jeroboám felesége jött hozzád, hogy valamit kérjen tőled az ő fia felől, mert beteg; te azért így s így szólj néki. És amikor bement, másnak tetteté magát.

2 Kir. 6,32.

6. De amikor meghallotta Ahija az ő lábainak zörejét, amint az ajtóhoz közelgete, monda: Jöjj be Jeroboám felesége; miért tetteted magadat másnak? Én te hozzád kemény követséggel küldtettem.

7. Menj el, mondd meg Jeroboámnak: Ezt mondja az *ÖrökkéValó*, Izráelnek Elohimje: Mivelhogy én téged e nép közül felmagasztaltalak, és téged fejedelemmé tettelek az Én népemen, az Izráelen;

1 Kir. 11,29., 1 Kir. 11,30., 1 Kir. 12,20.

8. És elszakasztottam az országot a Dávid házatól, és azt néked adtam; te azonban nem voltál olyan, mint az én szolgám, Dávid, aki megőrizte az Én parancsolatimat, és aki engem követett teljes szívéből, csak azt cselekedvén, ami kedves az Én szemeim előtt;

1 Kir. 12,17., 1 Kir. 12,19.

9. Hanem gonoszabbul cselekedtél mindazoknál, akik te előtted voltak; mert elmentél és idegen elohimeket csináltál magadnak, és öntött bálványokat, hogy engem haragra ingerelj, és engem hátad mögé vetettél:

1 Kir. 12,28., 1 Kir. 12,30., Jer. 2,27.

Ezékiel próféta könyve

1. Az Én *ÖrökkéValó* haragveszedelmet hozok a Jeroboám házára, és kiirtom Jeroboámnak még az ebét is, és mind a berekesztettet, mind az elhagyottat Izráelben, és kihányom a Jeroboám háza maradékait, amiképen a ganéjt kihányják, mígnem vége lesz.

1 Kir. 21,21., 1 Kir. 15,29., 1 Kir. 15,30.

11. Aki meghal a Jeroboám maradékai közül a városban, azt az ebek eszik meg; aki pedig a mezőn hal meg, az égi madarak eszik meg; mert JaHuWaH szólott.

1 Kir. 16,4.

12. Te pedig kelj fel, és menj haza, mert amint belépsz a városba, meghal a gyermek;

13. És az egész Izráel siratja őt, és eltemeti őt, mert a Jeroboám magvából csak egyedül ő temettetik el sírba, mivel a Jeroboám háznépe közül JaHuWaH iránt, Izráel Elohimje iránt csak ő benne találtatott valami jó.

14. És támaszt az *ÖrökkéValó* magának királyt Izráelben, aki kigyomlálja a Jeroboám házát egy napon. De mit mondok? Már is támasztott!

1 Kir. 15,29.

15. És megveri JaHuWaH az Izráelt, mint ahogy a nád a vízben ide s tova hanyattatik, és elszakasztja az Izráelt erről a jó földről, amelyet adott az ő atyáiknak, és szétszórja őket a folyóvizzen túl, mivelhogy Aserákat csináltak magoknak, hogy az *ÖrökkéValót* ingereljék.

2 Kir. 17,23.

16. És kézbe adja az Izráelt a Jeroboám bűneiért, aki maga is vétkezett és az Izráelt is bűnbe ejtette. *1 Kir 12,30*

17. És felkészült a Jeroboám felesége, elment és jutta Thirsába. És amikor a ház küszöbén belépett, meghalt a gyermek. *1 Kir. 14,12., 1 Kir. 14,13.*

18. És eltemeték őt, és siratá őt az egész Izráel, JaHuWaH beszéde szerint, amelyet szólott az *Ö* szolgája, Ahija próféta által.

19. Jeroboámnak pedig egyéb cselekedetei, mimódon hadakozott és uralkodott, ímé meg vannak írva az Izráel királyainak krónika-könyvében.

1 Kir. 13,13., 1 Kir. 13,20.

20. És az idő, amelyben uralkodott Jeroboám, huszonkét esztendő, és elaluvék az ő atyáival, és uralkodék Nádáb, az ő fia, ő helyette.

21. Roboám pedig, a Salamon fia Júdában uralkodék: Negyvenegy esztendő volt Roboám, amikor uralkodni kezdett, és tizenhét esztendeig uralkodott Jeruzsálemben, abban a városban, amelyet az *ÖrökkéValó* választott volt magának az Izráelnek minden nemzetségei közül, hogy ott helyeztesse az ő nevét; és az ő anyjának Naama volt a neve, aki az Ammon nemzetségéből való volt.

1 Kir. 9,3., 1 Kir. 11,1.

22. Júda is gonoszul cselekedék JaHuWaH szemei előtt, és sokkal nagyobb haragra indíták őt az ő vétkeikkel, amelyekkel vétkeztek, mint atyáik azokkal, amelyeket ők cselekedtek volt.

23. Mert ők is építének magoknak magaslatokat, és faragott képeket és Aserákat minden magas halmon, és minden zöldellő fa alatt.

2 Kir. 16,4.

24. És valának férfi paráznák is az országban, és cselekedének a pogányok minden útálatos vétkei szerint, akiket JaHuWaH kiűzött volt az Izráel fiai előtt.
2 Kir. 23,7., 5 Móz. 18,9., 5 Móz. 18,12., Róm. 1,27.
25. És lőn Roboám király ötödik esztendejében, feljött Sisák, az Égyiptombeli király Jeruzsálem ellen.
1 Kir. 11,40.
26. És elvivé az *ÖrökkéValó* házának kincseit, és a király házának kincseit, és mindent, ami csak elvihető volt; elvitte mind az arany paizsokat is, amelyeket Salamon csináltatott.
1 Kir. 10,16., 1 Kir. 10,17.
27. Amelyek helyett Roboám király azután rézpaizsokat csináltatott, és adá azokat a testőrök fejedelmeinek kezébe, akik a király házának kapunállói valának.
28. És valahányszor a király bement az *ÖrökkéValó* házába, bevitték azokat a testőrök, és ismét visszahozták a testőrök házába.
29. Roboámnak pedig több dolgai és minden cselekedetei, nemde nem meg vannak-é írva a Júda királyainak krónika-könyvében?
2 Krón. 12,15.
30. És folyton hadakozás volt Roboám és Jeroboám között.
1 Kir. 15,6.
31. És elaluvék Roboám az ő atyáival, és eltemetették az ő atyáival a Dávid városában; és az ő anyjának Naama volt a neve, az Ammoniták nemzetségéből való; és Abija, az ő fia, lett a király ő helyette.
1 Kir. 11,43.
- 15** Jeroboám királynak, a Nébát fiának tizennyolczadik esztendejében Abija lett a király Júdában.
2 Krón. 13,1., 2 Krón. 13,2.
2. És három esztendeig uralkodott Jeruzsálemben. Az ő anyjának neve Maaka, az Abisáalom leánya.
3. És járt az ő atyjának minden bűneiben, amelyeket ő előtte cselekedett, és nem volt az ő szíve olyan tökéletes az ő Urához Elohiméhez, mint Dávidnak, az ő atyjának szíve.
1 Kir. 14,21., 1 Kir. 14,24.
4. De mindazáltal Dávidért adott néki JaHuWaH az ő Elohimje szövétneket Jeruzsálemben: felmagasztalván az ő fiát ő utána és Jeruzsálemet megerősítvén;
1 Kir. 11,36.
5. Mert Dávid azt cselekedte, ami kedves volt az *ÖrökkéValó* szemei előtt, és el nem távozott azoktól, amelyeket parancsolt néki az ő életének minden idejében, kivéve a Hitteus Uriás dolgát.
2 Sám. 11,2., 2 Sám. 11,17., 2 Sám. 12,9.
6. És hadakozás volt Roboám és Jeroboám között mind éltig.
7. Abija egyéb dolgai és minden cselekedetei pedig vajjon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónika-könyvében? És hadakozás volt Abija és Jeroboám között.
2 Krón. 13,2., 2 Krón. 13,19.
8. És elaluvék Abija az ő atyáival, és eltemeték őt a Jeruzsálemi sírkönyvében, és uralkodék helyette Asa, az ő fia.
2 Krón. 14,1., 2 Krón. 14,2.
9. Jeroboámnak az Izráel királyának a huszadik esztendejében Asa lett a király Júdában,
10. És uralkodék negyvenegy esztendeig Jeruzsálemben; és az ő anyjának Maaka vala neve, az Abisáalom leánya.
11. És Asa azt cselekedé, ami kedves volt az *ÖrökkéValó* szemei előtt, mint Dávid, az ő atyja.
1 Kir. 15,5.
12. Mert kiveszté a férfiú paráznákat az országból; és lerontá mind a bálványokat, amelyeket csináltak volt az ő atyái.
1 Kir. 22,47., 1 Kir. 14,24.
13. És Maakát az ő anyját is megfosztá a királynéságtól, mivelhogy egy iszonyú bálványt csináltatott a berekben; és elrontá Asa az ő bálványát, és megégeté azt a Kidron pataknál.
1 Kir 15,2., 2 Sám 5,21.
14. De ha a magaslatokat nem rontották is le, mégis Asának szíve tökéletes volt JaHuWaH-hoz életének minden napjaiban.
1 Kir. 22,44.
15. És bevitte JaHuWaH házába az ezüstöt és az aranyat, és az edényeket, amelyeket az ő atyja és ő maga arra szenteltek volt.
16. És hadakozás volt Asa és Baása, az Izráel királya között, mind éltig.
17. Mert feljöve Baása, az Izráel királya Júda ellen, és megépíté Rámát, hogy senkit ki és be ne bocsásson Asához a Júda királyához.
2 Krón. 16,1.
18. És vévén Asa mind az ezüstöt és aranyat, amely megmaradott volt mind az *ÖrökkéValó*, mind a király házának kincseiből; adá azt az ő szolgáinak kezébe, és elküldé azt Asa király Benhadádnak, Tabrimmon fiának, aki Héczion fia volt, Siria királyának, aki Damaskusban lakott, ezt izenvén néki:
19. Szövetség van köztem és te közötted, az én atyám és a te atyád között. Ímé ajándékot küldök néked, ezüstöt és aranyat, bontsd fel a te szövetségedet Baásával, az Izráel királyával, hogy távozzék el tőlem.
20. És Benhadád engedelmeskedett Asa királynak és elküldé az ő seregeinek vezéreit az Izráel városai ellen; és bevév Hijont és Dánt, és Abel Beth-Maakát, és az egész Kinneróthot a Nafthali egész földével.
2 Kir. 15,29.
21. Amikor pedig Baása ezt meghallotta, abbahagyta Ráma építését, és lakék Thirsában.
22. Akkor Asa király egybegyűjté az egész Júdát, senkit ki nem hagyván, és elhordák Rámának mind köveit, mind fáját, amelyekkel Baása épített volt, és építé azokból Asa király Gébát, a Benjámin nemzetségében és Mispát.
23. Asának minden egyéb dolgai pedig és egész uralkodása és valamit cselekedett, és a városok, amelyeket épített, vajjon nincsenek-é megírva a Júda

királyainak krónika-könyvében? kivéve azt, hogy vénségében megbetegedett a lábaira.

2 Krón. 14,2., 2 Krón. 14,15.

24. És elaluvék Asa az ő atyáival, és eltemették az ő atyáival Dávidnak, az ő atyjának városában. És Jósafát, az ő fia, uralkodék helyette.

2 Krón. 16,13., 2 Krón. 16,14.

25. Izráelben pedig Nádáb, a Jeroboám fia lett a király, Asának, a Júdabeli királynak második esztendejében; és két esztendeig uralkodék Izráelen;

26. És gonoszul cselekedék JaHuWaH szemei előtt és jára az ő atyjának útján és annak vétkében, amelylyel bűnbe ejtette volt az Izráelt.

1 Kir. 12,28., 1 Kir. 12,33.

27. De Baása, az Ahija fia, az Issakhár nemzetségéből, pártot ütött ellene, és megveré őt Baása Gibbethonnál a Filiszteusok városánál: mert Nádáb és az egész Izráel Gibbethonnál táboroztak.

Józs. 19,40., Józs. 19,44.

28. És megölé őt Baása, Asának, a júdabeli királynak harmadik esztendejében, és uralkodék helyette.

1 Kir. 16,7., 1 Sám. 24,7.

29. És lőn, amikor uralkodni kezdett, levágá Jeroboámnak egész háznépét; egy lelket sem hagyott Jeroboám háznépéből, mígnem mind elveszté őket JaHuWaH beszéde szerint, amelyet megmondott volt az ő szolgája, a Silóbeli Ahija által.

1 Kir. 14,10.

30. A Jeroboám vétkeiért, amelyekkel vétkezék és az Izráelt is vétekbe ejté; és a bosszantásért, amelylyel felbosszantotta az ÖrökkéValót, Izráel Igaz Teremtőjét,

31. Nádáb egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajjon nincsenek-é megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében?

32. És hadakozás volt Asa és Baása, az Izráel királya között mind éltig.

33. Asának, a Júdabeli királynak harmadik esztendejében lett Baása, az Ahija fia királylyá az egész Izráelen Thirsában, huszonnégy esztendeig.

34. És gonoszul cselekedék az ÖrökkéValó szemei előtt, és jára a Jeroboám útján, és az ő vétkében, amelylyel bűnbe ejtette az Izráelt.

1 Kir. 12,28., 1 Kir. 12,33.

16 Lőn azonban JaHuWaH beszéde Jéhuhoz, a Hanáni fiához, Baása ellen, mondván:

1 Kir. 16,7.

2. Mivelhogy téged felemeltelek a porból, és fejedelemsmé tettelek téged az Én népemen, az Izráelen, te pedig a Jeroboám útján jársz, és bűnbe ejted az Én népemet, az Izráelt, hogy engem haragra indítsanak az ő vétkeikkel:

1 Kir. 15,34.

3. Íme Én elvetem Baása maradékait és az ő háza maradékait, és olyanná teszem a te házat, mint Jeroboámnak, a Nébát fiának házát. 1 Kir 15,28, 1 Kir 15,30

Ezékiel próféta könyve
4. Aki Baása maradékai közül a városban hal meg, azt az ég madarak eszik meg, aki pedig a mezőn haland meg, azt az ég madarak eszik meg.

1 Kir. 14,11.

5. Baása több dolgai pedig, és amit cselekedett, és az ő uralkodása vajjon nincsenek-é megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében?

2 Krón. 16,1., 2 Krón. 16,5.

6. És elaluvék Baása az ő atyáival, és eltemették Thirsában, és az ő fia, Ela uralkodék ő utána.

1 Kir. 16,23., 1 Kir. 16,8.

7. És nemcsak azért lőn JaHuWaH beszéde Jéhu próféta, a Hanáni fia által Baása és az ő háza ellen és minden ő gonoszsága ellen, amelyet cselekedett volt JaHuWaH szemei előtt, Őt haragra indítván az ő kezeinek cselekedetei által, hogy olyan lesz, mint a Jeroboám háza, hanem azért is, mert azt megölte.

1 Kir. 16,1., 1 Kir. 16,4., 1 Kir. 15,28.

8. És Asának, a Júda királyának huszonhatodik esztendejében lett királylyá Ela, a Baása fia, az Izráelen Thirsában, két esztendeig.

9. Azonban az ő szolgája Zimri, a szekerek fél részének feje, pártot ütött ellene. És Ela Thirsában volt, és az ital miatt igen megrészegeedett az Arsa házában, aki az ő házában Thirsában gondviselője volt;

10. És eljövén Zimri, megveré és megölé őt, Asának, a Júdabeli királynak huszonhetedik esztendejében, és ő uralkodék helyette.

2 Kir. 9,31.

11. Amikor pedig királylyá lett és trónját elfoglalta, kiirtá Baása egész házát minden rokonságával és barátaival együtt és nem hagyott belőle még csak egy ebet sem.

12. Így veszté ki Zimri a Baása egész házát, az ÖrökkéValó beszéde szerint, amelyet Baása ellen szólott Jéhu próféta által:

1 Kir. 16,3., 1 Kir. 16,4.

13. Baása minden vétkeiért, és Elának, az ő fiának vétkeiért, akik vétkeztek és vétekbe ejtették az Izráelt, haragra indítván az ÖrökkéValót, Izráelnek Elohímét az ő bálványozásukkal.

14. Elának egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajjon nincsenek-é megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében?

15. Asának, a Júdabeli királynak huszonhetedik esztendejében, uralkodék Zimri hét napig Thirsában; a nép pedig Gibbethon előtt táborozott, amely a Filiszteusoké.

1 Kir. 15,27.

16. Amikor pedig hallotta a nép a táborban beszélni, hogy pártot ütött Zimri és a királyt meg is ölte: az egész Izráel azon a napon Omrit, az Izráel seregeinek fővezérét választá királylyá a táborban.

17. És felvonult Omri és az egész Izráel ő vele Gibbethonból, és megszállák Thirsát.

18. De Zimri, amikor látta, hogy a várost bevették, bemenvén a királyi ház palotájába, tűzzel magára gyújtotta a királyi házat, és meghala.

1 Kir. 16,9.

19. Az ő bűneiért, amelyekkel vétkezék, gonoszul cselekedvén JaHuWaH szemei előtt; járván a Jeroboám útjában és az ő bűnében, amelyet cselekedett volt, vétekbe ejtvén az Izráelt.

20. Zimrinek egyéb dolgai pedig és az ő pártütése, amelyet cselekedett, vajjon nincsenek-e megírva az Izráelbeli királyok krónika-könyvében?

21. Akkor kétfelé hasonlék az Izráel népe: a nép egyik része Tibnit, a Ginát fiát követte és azt tette királylyá, a másik része pedig Omrihoz ragaszkodott.

1 Kir. 16,16.

22. De a népnek az a része, amely Omrihoz ragaszkodott, erősebb volt, mint az a nép, amely Tibnit, a Ginát fiát követte, és meghalván Tibni, uralkodék Omri.

23. Asának, a Júdabeli királynak harminczegyedik esztendejében uralkodék Omri Izráelben tizenkét esztendeig; Thirsában uralkodék hat esztendeig.

24. És megvevé áron a Samaria hegyét Sémertől két talantom ezüstön; és építe a hegyre, és nevezé a várost, amelyet építe, Sémernek, a hegy urának nevérol, Samariának.

2 Kir. 17,6.

25. És gonoszul cselekedék Omri az *ÖrökkéValó* szemei előtt, és gonoszságával meghaladá mind az ő előtte valókat.

26. És jára Jeroboámnak, a Nébát fiának minden útján és az ő bűnében, amelylyel vétekbe ejté az Izráelt, haragra indítván az *ÖrökkéValót*, Izráel Elohímét az ő bálványozásai által.

27. Omrinak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei és az ő erőssége, amelylyel cselekedett, vajjon nincsenek-e megírva az Izráelbeli királyok krónika-könyvében?

28. És elaluvék Omri az ő atyáival, és eltemetteték Samariában, és uralkodék ő utána az ő fia, Akháb.

1 Kir. 16,23., 1 Kir. 16,24.

29. Akháb pedig, az Omri fia uralkodni kezdé Izráelen, Asának, a Júdabeli királynak harmincznyolczadik esztendejében; és uralkodék Akháb, az Omri fia Izráelen Samariában huszonzét esztendeig.

30. És gonoszabbul cselekedék Akháb, az Omri fia az *ÖrökkéValó* szemei előtt mindazoknál, akik ő előtte voltak.

31. Mert nem elégedék meg azzal, hogy Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneiben járjon, hanem elméne és feleségül vevé magának Jézabelt, Ethbaálnak, a Sídónbeli királynak leányát, és elmenvén, a Baálnak szolgálta, és meghajtá magát annak.

2 Móz. 34,16.

32. És oltárt emele a Baálnak a Baál házában, amelyet Samariában épített.

2 Kir. 3,2., 2 Kir. 10,27.

Ezékiah próféta könyve
33. És eszmált Akháb Aserát is, és jobban haragra indítá Akháb az *ÖrökkéValót*, Izráel *Igaz Teremtőjét*, mint az Izráel valamennyi királya, akik ő előtte voltak.

1 Kir. 18,19.

34. Ennek idejében építé meg a Béthelbeli Hiel Jérikhót. Az ő elsőszülött fiának, Abirámnak élete árán veté meg annak fundamentomát, és az ő kisebbik fiának, Ségubnak élete árán állítá fel annak kapuit, JaHuWaH beszéde szerint, amelyett szólott volt Józsué, a Nún fia által.

Józs. 6,26.

17 És szóla Thesbites Illés, a Gileád lakói közül, Akhábnak: Él JaHuWaH, az Izráel Elohímje, Aki előtt állok, hogy ez esztendőben sem harmat, sem eső nem léssen; hanem csak az én beszédem szerint.

1 Kir. 18,5., 1 Kir. 18,42., 1 Kir. 18,45., Jak. 5,17., Jak. 5,18.

2. És lőn JaHuWaH beszéde ő hozzá, mondván:

3. Menj el innét, és menj napkelet felé, és rejtézzél el a Kérith patakja mellett, amely a Jordán felé folyik.

4. És a patakból lesz néked italod; a hollóknak pedig megparancsoltam, hogy tápláljanak téged ott.

5. Elméne azért, és JaHuWaH beszéde szerint cselekedék; és elméne és leüle a Kérith patakja mellett, amely a Jordán felé folyik.

6. És ahollók hoztak néki kenyeret és húst reggel és este, és a patakból ivott.

1 Kir. 17,4., 1 Kir. 19,5.

7. És lőn néhány nap múlva, hogy kiszáradt a patak; mert nem volt eső a földre.

8. És lőn az *ÖrökkéValó* beszéde ő hozzá, mondván:

9. Kelj fel, és menj el Sareptába, amely Sídónhoz tartozik, és légy ott; ímé megparancsoltam ott egy özvegyasszonynak, hogy gondoskodjék rólad.

Luk. 4,26.

10. És felkelvén, elméne Sareptába, És amikor a város kapujához érkezett, ímé egy özvegyasszony volt ott, aki fát szedegetett, és megszólítván azt, mondá néki: Hozz, kérlek, egy kevés vizet nékem valami edényben, hogy igyam.

11. De amikor az elment, hogy vizet hozzon, utána kiáltott, és mondá néki: Hozz, kérlek, egy falat kenyeret is kezedben.

12. Az pedig mondá: Él az *ÖrökkéValó*, a te Elohimed, hogy nincs semmi sültkenyerem, csak egy marok lisztecském van a vékában, és egy kevés olajom a korsóban, és most egy kis fát szedegetek, és haza megyek, és megkészítem azt magamnak és az én fiamnak, hogy megegyük és azután meghaljunk.

13. Mondá pedig néki Illés: Ne félj, menj el, cselekedjél a Te beszéded szerint; de mindazáltal nékem süss abból először egy kis pogácsát, és hozd ide; magadnak és a te fiadnak pedig azután süss;

14. Mert azt mondja JaHuWaH, Izráel *Igaz Teremtője*, hogy sem a vékabeli liszt el nem fogy, sem a korsóbeli olaj meg nem kevesül addig, míg JaHuWaH esőt ad a földnek színére.

1 Kir. 17,9.

15. És ő elméne, és az Illés beszéde szerint cselekedék, és evék mind ő, mind amaz, mind annak háznépe, naponként.

16. A vékabeli liszt nem fogyott el, sem pedig a korsóbeli olaj nem kevesült meg, az *ÖrökkéValó* beszéde szerint, amelyet szólott Illés által.

2 Kir. 4,2., 2 Kir. 4,6.

17. És lőn ezek után, hogy megbetegedék a ház gazdasszonyának fia, és az ő betegsége felette nagy vala, annyira, hogy már a lélekzete is elállott.

18. Mondá azért Illésnek: Mit vétettem ellened, Elohimnek embere? Azért jöttél hozzám, hogy eszembe juttassad álnokságomat, és megöljed az én fiamat?

19. És mondá néki: Add ide a te fiadat. És ő elvevé azt az ő kebeléről, és felvivé a felházba, amelyben ő lakik vala, és az ő ágyára fektetvé.

20. Akkor kiálta az *ÖrökkéValó*hoz, és mondá: Én *ÖrökkéValóm*, Elohimem, nyomorúságot hozol erre az özvegyre is, akinél én lakom, hogy az ő fiát megölöd?

21. És ráborult háromszor a gyermekekre, és felkiáltott az *ÖrökkéValó*hoz, mondván: Én *ÖrökkéValóm*, *Igaz Teremtőm*, térítsd vissza e gyermek lelkét ő belé!

2 Kir. 4,33., 2 Kir. 4,35., Csel. 20,10.

22. És meghallgatta az *ÖrökkéValó* Illés szavát, és megtért a gyermekbe a lélek, és megélede.

23. És felvévén Illés a gyermeket, alávivé őt a felházból a házba, és adá őt az ő anyjának, és mondá Illés: Lássad, él a te fiad!

24. És mondá az asszony Illésnek: Most tudtam meg, hogy te Elohim embere vagy, és hogy JaHuWaH beszéde a te ajkadon: igazság.

1 Kir. 17,14., 1 Kir. 18,39.

18 És lőn sok idő multán, a harmadik esztendőben, JaHuWaH beszéde Illéshez, mondván: Menj el, mutasd meg magadat Akhábnak, és esőt adok a föld színére.

1 Kir. 18,40., 1 Kir. 18,45.

2. És elméne Illés, hogy megmutassa magát Akhábnak. Nagy éhség volt pedig Samariában.

1 Kir. 16,23., 1 Kir. 16,24.

3. És Akháb hivatá Abdiást, aki az ő házának gondviselője volt. (Abdiás pedig felette igen féli vala az *ÖrökkéValót*;

1 Kir. 18,13.

4. Mert amikor Jézabel megölette JaHuWaH prófétáit, Abdiás száz prófétát vett oltalmába, és rejtette el ötvenenként egy-egy barlangba, és ott táplálta őket kenyérrel és vízzel).

5. És mondá Akháb Abdiásnak: Menj el az országba szerén-szerte a vizek forrásaihoz és a patakokhoz, hogyha valami füvet találhatnánk, hogy a lovakat és öszvéreket megtarthatnánk életben, és ne hagynánk a barmokat mindenestől elpusztulni.

Jer. 14,3.

Ezékiel próféta könyve
6. Eloszták azért magok közt a földet, amelyen ki-ki is egyedül ment az egyik úton, és Abdiás is egyedül ment a másik úton.

7. És amikor Abdiás az úton ment, imé Illés előtalálá őt, És amikor felismerte őt, arcra borula és mondá: Nem te vagy-é az, uram, Illés?

8. Felele néki: Én vagyok; menj el, mondd meg a te uradnak: Imé itt van Illés.

1 Kir. 18,1.

9. Ő pedig mondá: Mit vétettem ellened, hogy a te szolgádat Akháb kezébe akarod adni, hogy megöljön engem?

10. Él az *ÖrökkéValó* a te *Igaz Teremtőd*: nincs sem nemzetség, sem ország, ahova el nem küldött volna az én *ÖrökkéValóm*, hogy megkeressen téged. És ha azt mondták: Nincs itt! az országot és a népet megesküdtette, hogy téged csakugyan nem találtak meg.

11. És most te azt mondod: Menj el, mondd meg a te uradnak: Imé itt van Illés.

12. Ha most elmegyek tőled, téged pedig olyan helyre ragad el JaHuWaH Szelleme, amelyet én nem tudok, és én elmegyek, hogy megmondjam Akhábnak, és ha ő téged nem talál meg, engem öl meg; pedig a te szolgád féli az *ÖrökkéValót* gyermekségétől fogva.

13. Nem mondták-é meg az én uramnak, mit cselekedtem, amikor Jézabel megölette az *ÖrökkéValó* prófétáit? hogy hogyan rejtettem el az *ÖrökkéValó* prófétái közül száz férfiút ötvenenként egy-egy barlangba és tápláltam őket kenyérrel és vízzel.

1 Kir. 18,4.

14. És te mégis azt mondod: Menj el és mondd meg a te uradnak: Imé itt van Illés; hogy megöljön engemet.

15. És felele Illés: Él a Seregek JaHuWaH-ja, Aki előtt állok: e mai napon megmutatom magamat néki.

1 Kir. 18,1.

16. Elméne azért Abdiás Akháb eleibe, és megjelenté ezt néki, és eleibe méne Akháb Illésnek.

17. És amikor meglátta Akháb Illést, mondá Akháb néki: Te vagy-é az Izráel megháborítója?

1 Kir. 17,1., Ámós. 7,10., Ámós. 7,11.

18. Ő pedig mondá: Nem én háborítottam meg az Izráelt, hanem te és a te atyád háza, azzal, hogy elhagytátok az *ÖrökkéValó* parancsolatait, és a Baál után jártatok.

1 Kir. 16,30., 1 Kir. 16,33.

19. Most azért küldj el, gyűjtsd hozzám az egész Izráelt a Kármel hegyre, és a Baál négyszázötven prófétáját, és az Áserának négyszáz prófétáját, akik a Jézabel asztaláról élnek.

1 Kir. 16,33.

20. És elkülde Akháb mind az egész Izráel fiaihoz, és egybegyűjté a prófétákat a Kármel hegyre.

21. És odamenvén Illés az egész sokasághoz, mondá: Meddig sántikáltok kétfelé? Ha JaHuWaH Elohim,

kövessétek őt; ha pedig Baál, kövessétek azt. És nem felelt néki a nép csak egy szót sem.

Józs. 24,14., Józs. 24,16.

22. Akkor mondá Illés a népnek: Én maradtam meg csak egyedül JaHuWaH prófétái közül; amíg a Baál prófétái négyszázötvenen vannak;

1 Kir 18,4.

23. Adjatok azért nekünk két tulkot, és ők válaszzák magoknak az egyik tulkot, amelyet vagdaljanak darabokra, és rakják a fákra; de tüzet ne tegyenek alája; én pedig a másikat készítem el, amelyet a fákra rakok, de tüzet én sem teszek alája.

24. Akkor hívjátok segítségül a ti elohimteknek nevét, és én is segítségül hívom JaHuWaH nevét; és amely Elohim tűz által felel, az Elohim. És felelvén az egész sokaság, mondá: Jó lesz!

25. És mondá Illés a Baál prófétáinak: Válasszátok el magatoknak az egyik tulkot, és készítsétek el ti először; mert ti többen vagytok, és hívjátok segítségül a ti elohimteknek nevét, de tüzet ne tegyetek alája.

26. És vevék a tulkot, amelyet nekik adott, és azt elkészíték, és segítségül hívák a Baálnak nevét reggeltől fogva délig, mondván: Baál! hallgass meg minket! De nem jött szó, sem felelet. És ott sántikáltak az oltár körül, amelyet készítettek.

27. Amikor pedig már dél lett, elkezdte őket gúnyolni Illés, azt mondván: Kiáltatok hangosabban, hiszen elohim! Talán elmélkedik, vagy félrement, vagy úton van, vagy talán aluszik, és felszerken.

28. És elkezdtek hangosan kiabálni és az ő szokásuk szerint késekkel és borotvákcal metélték magokat, amíg csak ki nem csordult a vérök.

3 Móz. 19,28.

29. Amikor pedig a dél elmúlt, prófétálni kezdtek egész az esteli áldozatig; de akkor sem lett se szó, se felelet, se meghallgattatás.

30. Akkor mondá Illés az egész sokaságnak: Jöjjetek én hozzám. És hozzá méne az egész sokaság, és megépíté JaHuWaH oltárát, amely leromboltatott volt.

31. És vőn Illés tizenkét követ, a Jákób fiai nemzetségeinek száma szerint, akiknek az Igaz Teremtő azt mondotta volt: Izráel legyen a Te neved;

Józs. 4,5., Józs. 4,20., 1 Móz. 32,28.

32. És oltárt építe a kövekből JaHuWaH nevében, és egy árkot húzott az oltár körül, amelybe két véka vetni való mag férne.

33. És oda készíté a fát, és felvagdalá a tulkot, és felraká azt a fára;

34. És mondá: Töltsétek meg négy vedret vízzel, és öntsétek az égőáldozatra és a fára. Mondá ismét: Tegyétek ezt még egyszer! És másodszor is azt tevék. Mondá még is: Harmadszor is tegyétek meg! És harmadszor is azt mívelék;

35. Úgy, hogy a víz lecsurgott az oltárról, és még az árok is tele lett vízzel.

1 Kir 18,32.

36. És amikor eljött az esteli áldozás ideje, oda lépett Illés próféta és mondá: Óh, ÖrökkéValóm, Ábrahámnak,

Ezékia próféta könyve

Izsáknak és Izráelnek Elohimje, hadd ismerjék meg e népnek, hogy te vagy Elohim az Izráelben, és hogy én a te szolgád vagyok, és hogy mindezeket a Te parancsolatodból cselekedtem.

2 Móz. 3,6., 1 Kir 18,19., 1 Kir 18,24.

37. Hallgass meg engem, ÖrökkéValóm, hallgass meg engem, hogy tudja meg e nép, hogy te, JaHuWaH vagy Elohim, és te fordítod vissza az ő szívöket!

38. Akkor alászálla az ÖrökkéValó tüze, és megemészté az égőáldozatot, a fát, a köveket és a port, és felnyalta a vizet, amely az árokban volt.

1 Kir 18,24., 3 Móz. 9,24.

39. Amikor ezt látta az egész sokaság, arczra borult, és mondá: JaHuWaH Elohim! JaHuWaH Elohim!

1 Kir 18,36., 1 Kir 17,24.

40. És mondá Illés nekik: Fogjátok meg a Baál prófétáit; senki el ne szaladjon közülök! És megfogák őket, és alávivé őket Illés a Kison patakja mellé, és megöle ott őket.

2 Kir 10,25., 2 Kir 10,28

41. Akkor mondá Illés Akhábnak: Eredj fel, egyél és igyál, mert nagy esőnek zúgása hallszik.

42. És felment Akháb, hogy egyék és igyék. Illés pedig felment a Kármel hegy tetejére, és leborula a földre, és az ő orcáját az ő két térde közé tevé;

43. És mondá az ő szolgájának: Menj fel, és nézz a tenger felé. És felment, és arrafelé nézett, és mondá: Nincsen semmi. És mondá Illés: Menj vissza hétszer.

2 Kir 5,10.

44. És lőn hetedúttal, mondá a szolga: Ímé egy kis felhőcske, mint egy embernek a tenyere, jó fel a tengerből. Akkor mondá: Menj fel, mondd meg Akhábnak: Fogj be és menj le, hogy meg ne késleljen az eső.

45. És lőn azonközben, hogy besötétedett az ég a fellegektől és a széltől, és nagy eső lett. Akháb pedig szekérre ült és elment Jezréelbe.

1 Kir 18,1, Jak 5,18

46. És lőn JaHuWaH keze Illésen, és felővezvén az ő derekát, még Akháb előtt futott el Jezréel felé.

19 És Akháb elbeszélé Jézabelnek mindazokat, amelyeket Illés cselekedett és a többek között, hogy hogyan ölte meg mind a prófétákat fegyverrel.

1 Kir 16,31., 1 Kir 18,40., 5 Móz. 13,6., 5 Móz. 13,9.

2. És követet küldé Jézabel Illéshez, mondván: Ezt cselekedjék velem az elohimek és úgy segéljenek, haholnap ilyenkor úgy nem cselekszem a te életeddél, mint ahogy te cselekedtél azoknak életekkel mind egyig.

1 Kir 2,23.

3. Amit, amikor megértett, felkelvén elméne, vigyázzván az ő életére. És méne Beersebába, amely Júdában volt; és ott hagyá az ő szolgáját.

Józs. 19,1., Józs. 19,2.

4. Ő pedig elméne a pusztába egynapi járó földre, és elmenvén leüle egy fenyőfa alá, és könyörgött, hogy hadd haljon meg, és mondá: Elég! Most óh,

ÖrökkéValóm, vedd el az én lelkemet; mert nem vagyok jobb az én atyáimnál!

Jób. 7,16.

5. És lefeküvék és elaluvék a fenyőfa alatt. És imé angyal illeté őt, és monda néki: Kelj fel, egyél.

1 Kir. 17,4., 1 Kir. 17,6.

6. És amikor körülnézett, imé fejénél vala egy szén között sült pogácsa és egy pohár víz. És evék és ivék, és ismét lefeküvék.

7. És JaHuWaH angyala eljött másodszor is és megilleté őt, és monda: Kelj fel, egyél; mert erőd felett való utad van.

8. És ő felkelt, és evett és ivott; és méne annak az ételnek erejével negyven nap és negyven éjjel egész Elohim hegyéig, Hóreb-ig.

2 Móz. 24,18., 2 Móz. 34,28., Mát. 4,2.

9. És beméne ott egy barlangba, és ott hála. És imé lőn JaHuWaH beszéde ő hozzá, és monda néki: Mit csinálsz itt Illés?

10. Ő pedig monda: Nagy búsulásom van JaHuWaH-ért, a Seregek Elohiméért; mert elhagyták a Te szövetségedet az Izráel fiai, a Te oltáraidat lerontották, és a Te prófétáidat fegyverrel megölték, és csak én egyedül maradtam, és engem is halálra keresnek.

1 Kir. 18,30., 1 Kir. 18,4., 1 Kir. 19,2.

11. És monda: Jőjj ki és állj meg ezen a hegyen, JaHuWaH előtt. És imé ott JaHuWaH volt elmenendő. És JaHuWaH előtt megyen vala nagy és erős szél, amely a hegyeket megszaggatta és meghasogatta a kősziklákat JaHuWaH előtt; de JaHuWaH nem vala abban a szélben. És a szél után földindulás lett; de JaHuWaH nem volt a földindulásban sem.

2 Móz. 33,21., 2 Móz. 33,23., 1 Kir. 19,13.

12. És a földindulás után tűz jöve, de nem volt JaHuWaH a tűzben sem. És a tűz után egy halk szelíd hang hallatszék.

1 Kir. 19,13.

13. És amikor Illés ezt hallotta, befedé az ő arcát palástjával, és kimenvén, megállta a barlang ajtajában, és imé szózat lőn ő hozzá, amely ezt monda: Mit csinálsz itt Illés?

1 Kir. 19,9.

14. És ő felele: Nagy búsulásom van az ÖrökkéValóért, a Seregeknek Elohiméért, mert az Izráel fiai elhagyták a Te szövetségedet, lerontották a Te oltáraidat, és a Te prófétáidat megölték fegyverrel, és én egyedül maradtam, és engem is halálra keresnek.

15. És monda JaHuWaH néki: Menj el, térj vissza a te utadon a pusztán át Damaskusba, És amikor oda jutándasz, kenjed királylyá Hazáelt Siriában;

2 Kir. 8,13.

16. És Jéhut, a Nimsi fiát kenjed királylyá Izráelben, és Elizeust, az Abelméholabeli Sáfát fiát pedig kenjed prófétává a te helyedbe.

2 Kir. 9,2., 2 Kir. 9,3., 2 Kir. 9,6.

17. És lészen, hogy aki megmenekedik Hazáel Jéhu prófétájának, az Elizeus öli meg, és aki megmenekedik a Jéhu fegyverétől, azt Elizeus öli meg.

2 Kir. 9,14., 2 Kir. 9,37.

18. De meghagyok Izráelben hétezer embert: minden térdet, amely nem hajolt a Baálnak, és minden ajkat, amely meg nem csókolta azt.

Róm. 11,4.

19. És ő elmenvén onnét, megtalálá Elizeust, a Sáfát fiát, amint szántott tizenkét járom ökörrel, és ő maga a tizenkettedikkel volt; és Illés hozzá méne, és az ő palástját reá veté.

1 Kir. 19,16.

20. És ő elhagyván az ökröket, Illés után futott, és monda: Kérlek hadd csókoljam meg az én atyámat és az én anyámat, és azután követlek. És monda: Menj, térj vissza; mert mit cselekedtem tenéked?

Luk. 9,61.

21. És elmenvén ő tőle, vőn azután egy pár ökröt, és levágá azt, és az ekéhez való szerszámokból tüzet rakván, megfőzé azok húsát, és a népnek adá, és evének; és felkelvén, elméne Illés után, és szolgálta néki.

20 És Benhadád, Siria királya összegyűjté egész seregét, és harminczkét király volt ő vele és nagyon sok ló és szekér, és felméne és megszállá Samariát, és ostromolni kezdte azt.

2. És követeket küldött Akhábhoz, az Izráel királyához a városba;

3. És azt izené néki: Azt mondja Benhadád: A te ezüstöd és aranyad az enyém, a te feleségeid is és a te szép fiaid is az enyéme.

4. És felele az Izráel királya, és monda: Amint megmondottad uram, király, tiéd vagyok mindennel, amelyeket bírok.

5. Megtérvén pedig a követek, mondának: Azt mondja Benhadád: Miután hozzád küldöttem, és azt izentem, hogy a te ezüstödet és aranyadat és a te feleségeidet és fiaidat add nékem;

6. Azért holnap ilyenkor elküldöm az én szolgálmat hozzád, és felkutatják a te házadat, és a te szolgálid házait; és kezekhez veszik, ami csak kedves előtted, és elhozzák.

7. Akkor egybehívá az Izráel királya mind az ország véneit, és monda: vegyétek eszetekbe, és lássátok meg, minemű gonosz szándékkal van ez; mert hozzám küldött az én feleségeimért és gyermekeimért, ezüstömért és aranyomért, és meg nem tagadtam tőle.

8. És mondának néki a vének mindnyájan, és az egész nép: Ne engedj néki, és az ő akaratját be ne teljesítsd.

9. És ő monda a Benhadád követeinek: Mondjátok meg az én uramnak, a királynak: Mindazokat, amelyek felől először izentél a te szolgáltnak, megcselekszem, de ezt a dolgot nem tehetem meg. Így elmenvén a követek, megmondák néki a választ.

10. Akkor hozzá küldte Benhadád, és mondá: Úgy cselekedjenek velem az elohimek és úgy segéljenek, hogy Samariának minden pora sem elég, hogy a velem való nép közül mindeniknek csak egy-egy marokkal is jusson!

11. És felele az Izráel királya, mondván: Mondjátok meg néki: Ne kérkedjék úgy, aki fegyverbe öltözik, mint aki már leveti a fegyvert!

12. Meghallván pedig ezt a választ, amikor ő ivott a királyokkal a sátorokban, mondá az ő szolgálinak: Vegyétek körül a várost! És azok körülvevék azt.

13. És ímé egy próféta méne Akhábhoz, az Izráel királyához, aki ezt mondá: Azt mondja JaHuWaH: Avagy nem láttad-e mindezt a nagy sokaságot: ímé e mai napon kezdedbe adom azt, hogy megtudjad, hogy én vagyok az ÖrökkéValó!

14. Mondá pedig Akháb: Ki által? És felele: Azt mondja JaHuWaH: A tartományok fejedelmeinek ifjai által. Akkor mondá Akháb: Ki kezdje meg a harcot? És felele: Te!

15. Megszámlálá azért a tartományok fejedelmeinek ifjait, akik kétszázharminczketten voltak; ezekután megszámlálá mind az Izráel fiainak is minden népét, hétezer embert.

16. És elindulának délben. Benhadád pedig ott ivott a királyokkal a sátorokban, és lerészegedett ő és a harminczkét király, aki segítségére jött vele.

17. És a tartományok fejedelmeinek ifjai vonultak ki legelőször. Benhadád pedig elkülde, és megmondották néki, ezt mondván: Valami férfiak jöttek ki Samariából!

18. És mondá: Akár békességért jöttek ki, fogjátok meg őket elevenen; akár viadalért jöttek ki, fogjátok el őket elevenen.

19. De amikor kivonultak a városból a tartományok fejedelmeinek ifjai és a sereg, amely őket követte:

1 Kir. 20,15.

20. Mindenik vágni kezdte azt, aki eléje került, és elfutottak a Siriabeliek, az Izráel pedig kergette őket, és megfutott maga Benhadád, Siria királya is lovon a lovagokkal együtt.

21. És azután kivonult az Izráel királya, és megveré mind a lovagokat, mind a szekereket, és megveré a Siriabelieket nagy csapással.

1 Kir. 20,13.

22. És méne az Izráel királyához egy próféta, és ezt mondá néki: Menj el, erősítsd meg magad, és vedd eszedbe és lásd meg, mit kelljen cselekedned, mert esztendő múlva ismét feljö Siria királya ellened.

23. A siriabeli király szolgálai pedig mondának néki: A hegyeknek elohimeik az ő elohimeik, azért győztek le bennünket; de vívjunk csak meg velök a síkon, és meglátod, ha le nem győzzük-e őket?

1 Kir. 11,23., 1 Kir. 11,25.

24. És tedd ezt: Küldd el a királyokat, mindeniket a maga helyéről; és állíts hadnagyokat helyettök,

25. És szervezz magadnak olyan sereget, mint az volt, és olyan lovakat és szekereket, mint amazok voltak; és vívjunk meg velök a síkon, és meglátod, ha le nem győzzük-e őket? És engede az ő szavoknak, és akképen cselekedék.

26. Amikor azért az esztendő elmúlt, rendbeszedte Benhadád a Siriabelieket, és feljöve Afekbe, hogy hadakozzék az Izráel ellen.

27. De az Izráel fiai összeszámláltattak és elláttattak élelemmel, és eleikbe menének azoknak. Táborba szállván pedig az Izráel fiai, amazokhoz képest olyanok voltak, mint két kicsiny kecskenyájacska; míg a Siriabeliek ellepték a földet.

1 Kir. 20,15., 1 Kir. 20,10., 1 Kir. 20,25., 1 Kir. 20,29., 1 Kir. 20,30.

28. Jött vala pedig egy Elohim embere, és szóla az Izráel királyának, mondván: Azt mondja JaHuWaH: Azért, mert a Siriabeliek azt mondták, hogy csak a hegyeknek Elohimje JaHuWaH, és nem a völgyeknek Elohimje is: mindezt a nagy sokaságot a Te kezdedbe adom, hogy megismerjétek, hogy Én vagyok JaHuWaH.

1 Kir. 20,23., 2 Kir. 19,28., 2 Kir. 19,35.

29. És ott táboroztak egészen velök szemben hetednapig. A hetedik napon azután megütköztek, és az Izráel fiai levágtak a Siriabeliek közül egy nap százezer gyalogost.

1 Kir. 20,27.

30. És a többiek elmenekültek Afek városába; de a falak rászakadtak a megmaradott huszonkétezer emberre, és Benhadád is elfutott és ott bolyongott a városban kamaráról-kamarára.

1 Kir. 20,10.

31. És mondának néki az ő szolgálai: Ímé hallottuk, hogy az Izráel házának királyai kegyelmes királyok, azért hadd öltözzünk zsákokba, és vessünk köteleket a mi nyakunkba, és menjünk ki az Izráel királyához, talán életben hagyja a te lelkedet.

32. És zsákokba öltözenek, és köteleket vetének nyakokba, és elmenének az Izráel királyához, és mondának: A te szolgád, Benhadád, ezt mondja: Hagyd életben kérlek, az én lelkemet! És mondá: Él-e még? én atyámfia ő!

1 Kir. 20,3., 1 Kir. 20,10.

33. És a férfiak jó jelnek vették azt, és gyorsan megragadták a szót, és mondának: A te atyádfia Benhadád él. És mondá: Menjetek, és hozzátok ide őt. Kijöve azért ő hozzá Benhadád, és felülteté őt az ő szekérébe,

34. És mondá néki: A városokat, amelyeket elvett volt az én atyám a te atyádtól, azokat visszaadom, és csinálj magadnak utcákat Damaskusban, mint az én atyám csinált volt Samariában; én ezzel a kötéssel bocsátlak el téged. És szövetséget kötött vele, és elbocsátá őt.

35. Egy férfiú pedig a próféták közül mondá az ő felebarátjának JaHuWaH beszéde szerint: Verj meg engem kérlek; de ez nem akará őt megverni.

36. Akkor mondá néki: Azért, mert nem engedtél az *ÖrökkéValó* szavának: ímé mihelyt én tőlem elmégy, megöl téged az oroszlán. És amikor elment ő tőle, találá őt egy oroszlán, és megölé.

1 Kir. 13,21., 1 Kir. 13,24.

37. Talála azután más férfiat, akinek mondá: Kérlek, verj meg engem. És megveré az annyira, hogy megsebesítette.

38. És elméne a próféta, és az útfélen a király elé állá és elváltoztatá magát szemeit bekötözvén.

39. Amikor pedig arra ment el a király, kiálta a királyhoz, és mondá: A te szolgád kiment volt a hadba, és ímé egy férfiú eljövén, hozza én hozzám egy férfiút, és mondá: Őrizd meg ezt a férfiút; ha elszaladand, meg kell halnod érte, vagy egy tálentom ezüstöt fizetsz.

40. És mialatt a te szolgádnak itt és amott dolga volt, az az ember már nem volt. És mondá néki az Izráel királya: Az a te ítéleted; magad akartad.

41. És mindjárt elvevé a kötést az ő szeméről, és megismeré őt az Izráel királya, hogy a próféták közül való.

42. És mondá néki: Ezt mondja JaHuWaH: Mert elbocsátottad kezedből a férfiút, akit én halálra szántam, azért lelked lészen lelkéért és néped népéért.

1 Kir. 20,34., 1 Kir. 22,37.

43. És házához méne az Izráel királya szomorú és megbúsult szívvel, és méne Samariába.

21 És történt ezek után, hogy a Jezréelbeli Nábótnak egy szőlője volt Jezréelben, Akhábnak, Samaria királyának a háza mellett.

1 Kir. 18,46.

2. És szóla Akháb Nábótnak, mondván: Add nékem a te szőlődet, hogy legyen veteményes kertem; mert közel van az én házamhoz, és néked érte jobb szőlőt adok annál, vagy ha néked tetszik, pénzül adom meg az árát.

3. És felele Nábót Akhábnak: Elohím őrizzen, hogy néked adjam az én atyáimtól maradt örökséget.

3 Móz. 25,23., 4 Móz. 36,7.

4. Akkor haza méne Akháb nagy bánattal és haraggal a beszéd miatt, amelyet szólott néki a Jezréelbeli Nábót, mondván: Nem adom néked az én atyáimtól maradt örökséget; és lefeküvék az ő ágyára, és arczát a fal felé fordítá, és nem evék kenyeret.

5. Hozzá menvén az ő felesége Jézabel, mondá néki: Miért háborodott meg a te szíved, és kenyeret nem eszel?

1 Kir. 21,10., 1 Kir. 19,2.

6. És ő mondá néki: Mert ama Jezréelbeli Nábóttal beszéltem, és azt mondtam néki: Add nékem a te szőlődet pénzért, vagy ha inkább tetszik, más szőlőt adok néked érte, ő pedig azt mondotta: Nem adom néked az én szőlőmet.

7. Akkor mondá néki Jézabel, az ő felesége: Te bírod-e most az Izráel királyságát? Kelj fel, egyél kenyeret, és a

te szíved örvendezzen, én majd néked adom a Jezréelbeli *Ezékiel próféta könyve*

8. És levelet írt Akháb nevével, amelyet megpecsételt az ő gyűrűjével, és elküldé azt a levelet a véneknek és a főembereknek, akik Nábóttal egy városban laktak;

9. És a levélben ezt írta, mondván: Hirdessetek bőjtöt, és ültessétek Nábót a nép élére;

10. És ültessetek vele szembe két gonosz embert, akik tanúbizonyságot tegyenek ő ellene, mondván: Megszidalmaztad Elohimt és a királyt. Azután vigyék ki, és kövezzék meg őt, hogy meghaljon.

5 Móz. 17,6., 5 Móz. 19,15.

11. És ekképen cselekedének a vének és a főemberek, akik az ő városában laktak, amint Jézabel nékik megparancsolta, és amint a levélben megírta, amelyet nékik küldött;

12. Bőjtöt hirdetének, és ülteték Nábót a nép élére.

13. Előjőve azután két gonosz ember, és leült vele szemben, és tanúbizonyságot tettek ez gonosz emberek Nábót ellen a nép előtt, mondván: Megszidalmazta Nábót Elohimt és a királyt. Kivivék azért őt a városból, és megkövezzék, és meghala.

14. Azután megizenék Jézabelnek, mondván: Megköveztetett Nábót, és meghalt.

1 Kir. 21,10., 2 Kir. 9,10., 2 Kir. 9,30., 2 Kir. 9,36.

15. Amikor pedig meghallotta Jézabel, hogy megköveztetett Nábót és meghalt, mondá Jézabel Akhábnak: Kelj fel és foglald el a Jezréelbeli Nábót szőlőjét, amelyet nem akart néked pénzért oda adni; mert nem él Nábót, hanem meghalt.

16. És amikor meghallotta Akháb, hogy Nábót meghalt, felkelt Akháb, hogy lemenjen a Jezréelbeli Nábót szőlőjébe, és azt elfoglalja.

17. Akkor szóla az *ÖrökkéValó* Thesbites Illésnek, mondván:

1 Kir. 18,46., 1 Kir. 19,2.

18. Kelj fel, és menj Akhábnak, az Izráelbeli királynak eleibe, aki Samariában lakik, ímé ott van a Nábót szőlőjében, amelybe lement, hogy azt elfoglalja;

19. És szólj néki, ezt mondván: Így szól JaHuWaH: Nemde megölted-e és nemde el is foglaltad-e? És szólj néki, mondván: Ezt mondja JaHuWaH: Ugyanazon a helyen, ahol felnyalták az ebek Nábót véré, ebek nyalják fel a te véredet is!

1 Kir. 22,38., 2 Kir. 9,10.

20. És mondá Akháb Illésnek: Megint rám találtál ellenségem? És ő mondá: Rád találtam; mert te magadat mindenestől arra adtad, hogy gonoszságot cselekedjél JaHuWaH szemei előtt.

1 Kir. 18,17., 1 Kir. 19,2.

21. Ímé, azt mondja az *ÖrökkéValó*: Veszedelemet hozok reád, és elvesztem a te maradékaidat, és kigyomlálom Akhábnak még az ebét is, és a berekesztettet és az elhagyatottat Izráelben;

2 Kir. 9,7., 2 Kir. 9,10., 2 Kir. 9,30., 2 Kir. 9,36.

22. És olyanná teszem a te házadat, mint Jeroboámnak, a Nébát fiának házát, és mint Baásának, az Ahija fiának

házaért, amiért haragra ingerlettél engem, és a miért bűnbe ejtetted az Izráelt.

1 Kir. 15,29., 1 Kir. 16,11., 1 Kir. 16,13.

23. És Jézabel felől is szóla az *ÖrökkéValó*, mondván: Az ebek eszik meg Jézabelt Jezeél kőfala előtt;

2 Kir. 9,30., 2 Kir. 9,36.

24. Azt, aki Akháb házából a városban hal meg, az ebek eszik meg; azt pedig, aki a mezőben hal meg, az égi madarak eszik meg.

1 Kir. 14,11., 2 Kir. 9,24., 2 Kir. 9,26.

25. Mert bizonyára nem volt Akhábnak mássa, aki magát arra adta volna, hogy csak gonosztságot cselekedjék JaHuWaH szemei előtt, amelyre az ő felesége, Jézabel ösztökélte őt.

1 Kir. 21,20., 1 Kir. 21,10., 1 Kir. 16,30., 1 Kir. 16,31.

26. Mert igen utálatos dolgot cselekedék, követván a bálványokat mind a szerint, amint cselekedének az Emoreusok, akiket JaHuWaH kiűzött volt az Izráel fiai előtt.

27. Lőn pedig, amikor meghallotta Akháb e beszédeket, megszaggatá az ő ruháit, és zsákba öltözék és böjtöle, és a zsákban hála, és nagy alázatossággal jár vala.

Ezsdr. 9,3.

28. És szóla JaHuWaH Thesbites Illésnek, mondván:

29. Nem láttad-é, hogy Akháb hogyan megalázta magát előttem? Mivelhogy pedig megalázta magát előttem, nem hozom reá a veszedelmet az ő életében, hanem csak az ő fia idejében hozom el a veszedelmet az ő házára.

1 Kir. 21,21., 2 Kir. 9,24., 2 Kir. 9,26.

22 És három esztendő lefolyt úgy, hogy nem volt hadakozás a Siriabeliek és az Izráel között.

2. De a harmadik esztendőben aláméne Josafát, Júda királya az Izráel királyához,

2 Krón. 18,1., 2 Krón. 18,2.

3. Akkor mondá az Izráel királya az ő szolgáinak: Nem tudjátok-é, hogy Rámoth Gileád a miénk? És mi hallgatunk és nem vesszük vissza azt Siria királyától?

Józs. 21,38.

4. És mondá Josafátnak: Feljössz-é velem e hadba Rámoth Gileád ellen? Felele Josafát az Izráel királyának: Úgy én, mint te, úgy az Én népem, mint a te néped; úgy az én lovaim, mint a te lovaid.

2 Krón. 18,3.

5. És mondá Josafát az Izráel királyának: Kérdezősködjél még ma JaHuWaH beszéde után.

2 Kir. 3,11.

6. És összegyűjté az Izráel királya a prófétákat, közel négyszáz férfiút, és mondá nekik: Elmenjek-é Rámoth Gileád ellen hadba, vagy elhagyjam? És mondának: Menj fel; mert JaHuWaH kezébe adja azt a királynak.

7. És mondá Josafát: Nincs itt már több prófétája JaHuWaH-nak, hogy attól is tudakozódhatnánk?

8. És mondá az Izráel királya Josafátnak: Még van egy prófétánk, megkérdehetjük az *ÖrökkéValót*, Mikeás, a Jemla fia; de én gyűlölöm őt, mert soha nem jövendöl nekem jót, hanem mindig csak rosszat. És mondá Josafát: Ne beszéljen így a király!

1 Kir. 21,20.

9. És előszólítá az Izráel királya egy udvariszolgát, és mondá: Hívd ide hamar Mikeást, a Jemla fiát.

10. És ott ült az Izráel királya és Josafát, Júda királya, ruhákba öltözötten, mindenik a maga trónusán Samaria kapuja előtt a térségen, és a próféták mind ott jövendöltek előttük.

2 Krón. 18,9.

11. És Sédékiás, a Kénaána fia, vasszarvakat készített, és mondá: Ezt mondja JaHuWaH: Ezekkel ökleled a Siriabelieket, míg meg nem emészted őket.

12. És a próféták is mindnyájan ekképen jövendöltek, mondván: Menj fel Rámoth Gileád ellen, és jó szerencséd lesz; mert azt JaHuWaH a király kezébe adja.

13. A követ pedig, aki elment volt, hogy elhívja Mikeást, szóla néki, mondván: Ímé a próféták egyenlő akarattal jót jövendölnek a királynak: szólj, kérlek, te is úgy, mint azok közül egy, és jövendölj jót.

14. Mikeás pedig mondá: Él az *ÖrökkéValó*, hogy csak azt fogom mondani, amit az *ÖrökkéValó* mondand nekem.

4 Móz. 22,38., 4 Móz. 24,13.

15. És amikor a királyhoz ment, mondá néki a király: Mikeás! elmenjünk-é Rámoth Gileád ellen hadba, vagy elhagyjuk? Ő pedig mondá néki: Menj fel és járj szerencsével; JaHuWaH kezébe adja azt a királynak.

16. És mondá néki a király: Még hányszor kényszerítselek téged, hogy az igaznál egyebet ne mondj nekem JaHuWaH nevében?

Mát. 26,63., Mát. 26,65.

17. És mondá: Látám az egész Izráelt szétszéledve a hegyeken, mint a juhokat, amelyeknek nincsen pásztoruk. És mondá JaHuWaH: Nincsen ezeknek urok? Térjen vissza ki-ki az ő házához békességben.

18. És mondá az Izráel királya Josafátnak: Nemde nem megmondottam-é néked, hogy soha jót nekem nem jövendöl, hanem csak rosszat.

1 Kir. 22,8.

19. És mondá Mikeás: Azért halld meg most JaHuWaH beszédét: Látám az *ÖrökkéValót* az Ő székiben ülni, és az egész mennyei sereget az ő jobb- és balkeze felől mellette állani.

Dán. 7,10.

20. És mondá az *ÖrökkéValó*: Kicsoda csalja meg Akhábót, hogy felmenjen, és elvesszen Rámoth Gileádnál? És ki egyet, ki mást szól vala hozzá.

21. Akkor előjöve egy szellem, aki JaHuWaH eleibe áll, és mondá: Én akarom megcsalni őt. JaHuWaH pedig mondá néki: Miképen?

Jób 1,6

22. És felele: Kimegyek és hazug szellem leszek minden ő prófétáinak szájában. Akkor mondá JaHuWaH: Csald Ezékiel próféta könyve
meg és győzd meg; menj ki, és cselekedjél úgy.
Jel 16,14
23. Ímé az ÖrökkéValó a hazugságnak szellemét adta mindezeknek a te prófétáidnak szájába; és az ÖrökkéValó szólott veszedelmes dolgot ellened.
24. Akkor odalépett Sédékiás, a Kénaána fia, és arczul csapván Mikeást, mondá: Hogyan? Eltávozott volna én tőlem JaHuWaH Szelleme, hogy csak néked szólana?
Ján. 18,22.
25. És mondá Mikeás: Ímé meglátod azon a napon, amikor az egyik kamarából a másik kamarába megy be, hogy elrejtőzhess.
Kir 20,30
26. Az Izráel királya pedig mondá: Fogjad Mikeást, és vidd vissza őt Ammonhoz, a város fejedelméhez, és Joáshoz, a király fiához;
27. És mondjad: Ezt mondja a király: Vessétek ezt a tömlöczbe, és tápláljátok őt a nyomorúság kenyerével és a nyomorúság vizével, míg békességgel megjövök.
28. Mondá pedig Mikeás: Ha békességgel térsz vissza, nem JaHuWaH szólott én általam: Azután mondá: Halljátok ezt meg minden népek!
1 Kir. 22,17., 1 Kir. 22,20., 5 Móz. 18,21., 5 Móz. 18,22.
29. És felvonult az Izráel királya, és Josafát, a Júda királya Rámoth Gileád ellen.
30. És mondá az Izráel királya Josafátnak: Megváltoztatom ruhámat, és úgy megyek a viadalra, te pedig öltözzél fel ruhádba. És elváltoztatá ruháját az Izráel királya, és úgy méne a viadalra.
1 Kir. 22,17., 1 Kir. 22,23.
31. Siria királya pedig megparancsolá az ő szekerei harminczkét fejedelmeinek, mondván: Ne vívjatok se kicsinynyel, se nagygyal, hanem egyedül csak az Izráel királya ellen vívjatok.
32. És amikor meglátták a szekerek fejedelmei Josafátot, mondának: Nyilván ez az Izráel királya; és reá rohanván vívának ellene. De Josafát elkezdett kiáltani.
33. Amikor pedig látták a szekerek fejedelmei, hogy nem az Izráel királya, ott hagyták.
34. Egy ember pedig csak úgy találomra kilövé az ő kezívét, és találá az Izráel királyát a páncél és a kapocs között. És ő mondá a kocsisának: Fordulj meg és vigy ki engem a táborból, mert megsebesültem!
1 Kir. 22,23., 1 Kir. 22,28.
35. És az ütközet mind erősebb lett azon a napon, és a király az ő szekérében állott a Siriabeliek ellen, és meghalt este felé, és a vér a sebből a szekérbe csorgott.
36. És ki-kiálták napnyugotkor a táborban, mondván: Minden ember menjen haza a maga városába és földjébe!
37. És meghalt a király és visszavitetvén Samariába, eltemeték a királyt Samariában.
38. És amikor mosták az ő szekerét a Samaria mellett lévő tóban: az ebek nyalták az ő vérét, és paráznák fürödtek ott, az ÖrökkéValó beszéde szerint, amelyet Kir. 21,19.
39. Akhábnak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, az elefántcsontból épített ház, és mind a városok, amelyeket épített, vajjon nincsenek-é megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében?
40. És elaluvék Akháb az ő atyáival; és uralkodék ő utána fia, Akházia.
41. És Josafát, az Asa fia lett királylyá Júdában, Akhábnak, az Izráel királyának negyedik esztendejében.
42. És Josafát harminczöt esztendő volt, amikor uralkodni kezdett, és huszonöt esztendeig uralkodott Jeruzsálemben. Az ő anyjának Azuba volt a neve, Silhi leánya.
43. És jára Asának, az ő atyjának minden útjában, és abból ki nem tére, azt cselekedvén, ami JaHuWaH szemei előtt kedves.
44. Csakhogy a magaslatokat nem rombolták le, és a nép még áldozott és tömjénezett a magaslatokon.
1 Kir. 15,14., 2 Krón. 20,33.
45. És békességben élt Josafát az Izráel királyával.
46. Josafátnak egyéb dolga pedig és az ő ereje, amelylyel cselekedett, és amelylyel hadakozott, vajjon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónika-könyvében?
47. A férfi paráznákat is, akik még megmaradtak volt az atyjának, Asának idejéből, kiüzte az országból.
1 Kir. 15,12.
48. Akkor nem volt király Edomban, hanem csak helyettes király.
2 Sám 8,14.
49. És Josafát Társis hajókat csináltatott, hogy aranyért mennének Ofirba, de nem mehettek el; mert a hajók összetörték Esiongáberben.
2 Krón. 20,37., 1 Kir. 9,26.
50. Akkor mondá Akházia, az Akháb fia, Josafátnak: Hadd menjenek el az én szolgáim a te szolgáiddal e hajókon; de Josafát nem akará.
1 Kir. 22,49., 2 Krón. 20,37.
51. És elaluvék Josafát az ő atyáival; és eltemetették az ő atyáival az ő atyjának, Dávidnak városában; és az ő fia, Jórám, uralkodék helyette.

52. Akházia pedig, az Akháb fia kezde uralkodni
Izráelen Samariában, Josafátnak, a Júda királyának *Ezékiel próféta könyve*
tizenhetedik esztendejében, és uralkodék Izráelben két
esztendeig.

53. És gonoszul cselekedék JaHuWaH szemei előtt,
járván az ő atyjának és anyjának útján, és Jeroboámnak,
a Nébát fiának útján, aki bűnbe ejté az Izráelt;

1 Kir. 15,29., 1 Kir. 15,30.

54. És szolgálja a Baálnak, és azt imádá és haragra indítá
az *ÖrökkéValót*, Izráel *Igaz Teremtőjét*, mint ahogy az ő
atyja cselekedett.

1 Kir 16,31

Ezékiel próféta könyve **A királyokról írt II. könyv**

1 És elszakadt Moáb, Akháb halála után, az Izráeltől.

2 Sám. 8,1., 2 Sám. 2,12.

2. És amikor Akházia kibukott az ő felházának korlátján Samariában, és megbetegedék, követeket küld el, akiknek azt parancsolá: Menjetek el, kérjétek tanácsot a Baálzebubtól, az Ekron elohimétől, hogy meggyógyulok-e e betegségből?

3. JaHuWaH angyala pedig szóla Thesbites Illésnek: Kelj fel, menj el eleibe a Samariabeli király követeinek, és szólj nekik: Nincs-e Elohim (*Igaz Teremtő*) Izráelben, hogy Baálzebubhoz, az Ekron elohiméhez mentek tanácsot kérni?

1 Kir. 9,3., 1 Kir. 18,38., 1 Kir. 18,39.

4. Azért azt mondja JaHuWaH: Az ágyból, amelyben fekszel, fel nem kelsz, hanem kétség nélkül meghalsz. És elméne Illés.

2 Kir. 1,17.

5. És amikor a követek visszajöttek ő hozzá, mondá nekik: Miért jöttetek vissza?

6. És felelének neki: Egy férfiú jöve előnkbe, és mondá nekünk: Menjetek el, térjétek vissza a királyhoz, aki titeket elküldött, és mondjátok meg neki: Ezt mondja JaHuWaH: Nincs-e Izráelben az *Igaz Teremtő*, hogy te Baálzebubhoz, Ekron elohiméhez küldesz tanácsot kérni? Azért az ágyból, amelyben fekszel, fel nem kelsz, hanem kétség nélkül meghalsz.

7. És mondá nekik: Milyen volt az a férfiú, aki előtökbe jött volt, és ezeket a beszédeket szólá néktek?

8. És felelének neki: Egy szőr-ruhás ember, derekán bőr övvel felővezve. Akkor mondá: Thesbites Illés volt.

9. És hozzá küldé egy ötven ember előtt járó főembert, az alatta való ötven emberrel. És amikor ez hozzá felment, ott ült fenn a hegy tetején, és mondá neki: Elohim embere, a király azt parancsolja: Jöjj le!

10. Felelvén Illés, mondá az ötven ember előtt járó főembernek: Ha én Elohim embere vagyok, szálljon tűz alá az égből, és emészszen meg téged és az alattad való ötven embert. És tűz szálla alá az égből, és megemészté őt és az ő ötven emberét.

Luk. 9,54.

11. És ismét küldé ő hozzá a király más ötven ember előtt való főembert, mind az ötven férfival egybe, aki szóla és mondá neki: *Igaz Teremtő* embere, a király azt parancsolja, hogy hamar jöjj alá!

12. És felele Illés, és mondá nekik: Ha Elohim embere vagyok, szálljon tűz az égből alá, és emészszen meg téged és a te ötven emberedet. És Elohimnek tüze szálla alá az égből, és megemészté őt és az ő ötven emberét.

Jel. 11,5.

13. És újra elküldött egy harmadik ötven ember előtt járó főembert is, az ő ötven emberével együtt, és felmenvén ez az ötven ember előtt járó főember, elméne

és térdre borult Illés előtt, és könyörögvén neki, mondá: Óh, Elohim embere, kérlek, legyen becsülete a te szemeid előtt az én lelkemnek, és ezeknek a te szolgálóidnak, ez ötven ember lelkének!

14. Ímé tűz szállott le az égből és megemészté az ötven ember előtt való elábbi két főembert, az ő ötven emberével egybe: Most azért legyen becsülete az én lelkemnek a te szemeid előtt!

15. Ekkor szóla JaHuWaH angyala Illésnek: Menj alá vele, ne félj semmit tőle. És ő felkelvén aláméne vele a királyhoz.

16. És szóla neki: Ezt mondja JaHuWaH: Amiért követeket küldöttél tanácsot kérni Baálzebubhoz, Ekron elohiméhez, mintha nem volna Izráelben Elohim, Akinék a beszédéből tanácsot kérhetnek: azért fel nem kelsz ez ágyból, amelyben fekszel, hanem kétség nélkül meghalsz.

2 Kir. 1,2., 2 Kir. 1,4.

17. És meghalt az *ÖrökkéValó* beszéde szerint, amelyet szólott Illés, és uralkodék Jórám ő helyette, Jórámnak, a Josafát fiának, a Júdabeli királynak második esztendejében; mert Akházíának nem volt fia.

2 Kir. 3,1.

18. Akházíának egyéb dolgai pedig, amelyeket cselekedett, vajjon nincsenek-e megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében?

2 És lőn, amikor JaHuWaH Illést fel akará vinni a szélvész által Mennyekbe: elméne Illés és Elizeus Gilgálból.

2 Kir. 3,11., 1 Kir. 19,16.

2. És mondá Illés Elizeusnak: Maradj itt, kérlek, mert JaHuWaH Béthelbe küldött engem. És felele Elizeus: Él JaHuWaH, és a te lelked, hogy el nem hagylak téged! És amikor lemenének Béthel felé:

3. Kijövének a próféták fiai, akik Béthelben valának, Elizeushoz, és mondának neki: Nem tudod-e, hogy e mai napon az *ÖrökkéValó* elragadja a te uradat tőled? És mondá: Tudom én is, hallgassatok.

4. És mondá neki Illés: Elizeus! Maradj itt, kérlek; mert JaHuWaH engem Jérikhóba küldött. Ő azonban mondá: Él JaHuWaH és a te lelked, hogy el nem hagylak téged. És amikor elmenének Jérikhóba:

1 Kir. 16,34.

5. A próféták fiai, akik Jérikhóban valának, Elizeushoz jövének, és mondának neki: Nem tudod-e, hogy e mai napon az *ÖrökkéValó* a te uradat elragadja tőled? És ő mondá: Én is tudom, hallgassatok.

6. Azután mondá neki Illés: Maradj itt, kérlek; mert az *ÖrökkéValó* engem a Jordán mellé küldött. De ő felele: Él az *ÖrökkéValó* és a te lelked, hogy el nem hagylak téged. És elmenének együtt mindketten.

7. Ötven férfiú pedig a próféták fiai közül utánok menvén, velök szemben messze megállanak, amikor őket a Jordán mellett megállottak.

8. És fogá Illés az ő palástját, és összehajta azt, megüté azzal a vizet; és az kétfelé válék; úgy, hogy mind a ketten szárazon menének át rajta.

2 Móz. 14,21., Józs. 3,15., Józs. 3,16.

9. És amikor általmentek, mondá Illés Elizeusnak: Kérj tőlem, mit cselekedjem veled, mielőtt tőled elragadtatom. És mondá Elizeus: Legyen, kérlek, a te benned való Szellemnek kettős mértéke én rajtam.

10. És ő mondá: Nehéz dolgot kértél; mégis, ha majd meglátándasz engem, amikor tőled elragadtatom, meglesz, amit kérsz: ha pedig meg nem látándasz, nem lesz meg.

11. És lőn, amikor menének és menvén beszélgetének, ímé egy tüzes szekér tüzes lovakkal elv拉斯ztá őket egymástól. És felméne Illés a szélvészben az Égbe.

5 Móz. 5,24.

12. Elizeus pedig ezt látván, kiált vala: Édes atyám, édes atyám! Izráel szekerei és lovagjai! És nem látá őt többé. És vevé a maga ruháit, és két részre szakasztá azokat,

2 Kir. 13,14.

13. És felemelé az Illés palástját, amely róla leesett, és visszatért, és megállott a Jordán partján.

14. És vevé az Illés palástját, amely róla leesett, és azzal megüté a vizet, és mondá: Hol van JaHuWaH, az Illés Elohimje? És amikor ő is megütötte a vizet, kétfelé válék az; és általméne Elizeus.

2 Kir. 2,8., 2 Kir. 2,10.

15. És amikor látták őt a próféták fiai, akik átellenben Jérikhónál valának, mondának: Az Illés szelleme megnyugodt Elizeuson. És eleibe menének néki, és meghajták magokat ő előtte a földig;

2 Kir. 2,8., 2 Kir. 2,10.

16. És mondának néki: Ímé a te szolgálid között van ötven ember, erős férfiak, küldd el őket, hadd keressék meg a te uradat, hátha JaHuWaH Szellemé ragadta el őt, és letette őt valamelyik hegyen, vagy völgyben. De ő mondá: Ne küldjete.

17. De azok kényszerítették őt egész a megszégyenülésig, és mondá: Hát küldjete el! És elküldék az ötven férfiút, de harmadnapig keresvén sem találák meg őt.

18. És amikor visszajöttek ő hozzá, mert Jérikhóban lakott, mondá nekik: Nem mondtam-é, hogy ne menjete el?

19. És mondának a város férfiai Elizeusnak: Ímé e város jó lakóhely volna, amint uram magad látod; de a vize ártalmas, és a föld gyümölcsét meg nem érleli.

20. És mondá: Hozzatok nekem egy új csészét, és tegyete sót belé. És elhozák néki.

21. Ő pedig kiment a forráshoz, és bele veté a sót, és mondá: Ezt mondja JaHuWaH: Meggyógyítottam e vizeket; nem származik ezután azokból halál és időtlen termés.

2 Móz. 15,23., 2 Móz. 15,25.

22. És egész megesekké lőnek a vizek mind e mai napig, Elizeus beszéde szerint, amelyet szólott.

23. Felméne azután onnét Béthelbe; És amikor az úton felfelé méne, apró gyermekek jövének ki a városból, akik őt csúfolják vala, ezt mondván: Jőjj fel, kopasz, jőjj fel, kopasz!

24. És hátratekintvén és meglátván őket, megátkozá őket JaHuWaH nevében, és az erdőből két nőtény medve jöven ki, szétszaggata közülök negyvenkét gyermeket.

2 Kir. 17,25.

25. Onnét azután felment a Kármel hegyére; onnét pedig Samariába tért vissza.

3 Jórám pedig, az Akháb fia kezdte uralkodni Izráelen Samariában Josafátnak, a Júda királyának tizennyolczadik esztendejében, és uralkodék tizenkét esztendeig.

2 Kir. 1,17., 2 Kir. 8,16.

2. És gonoszul cselekedék az ÖrökkéValó szemei előtt, de nem annyira, mint az ő atyja és anyja; mert elrontá a Baál képét, amelyet az ő atyja készíttetett volt.

1 Kir. 16,32.

3. De mindazáltal követé Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneit, aki vétekbe ejtette volt az Izráelt, és el nem távozó azoktól.

1 Kir. 12,28., 1 Kir. 12,33.

4. És Mésának, a Moáb királyának nagyon sok juha volt, és az Izráel királyának adóban százezer bárány és százezer kos gyapját fizette.

5. De amikor meghalt Akháb, a Moáb királya elszakadt az Izráel királyától.

2 Kir. 1,1.

6. Kiméne azért Jórám király azon a napon Samariából, és megszámmlálá az egész Izráelt;

7. És elméne, és küldé követeket Josafáthoz, Júda királyához, ezt izenvén néki: A Moáb királya elszakadt tőlem; eljősz-é velem a Moáb ellen a hadba? Felele: Felmegyek, úgy én, mint te; úgy az Én népem, mint a te néped; úgy az én lovam, mint a te lovoid.

2 Kir. 1,1.

8. És mondá: Mely úton menjünk fel? Felele: Az Edom pusztájának útján.

9. És elméne az Izráel királya és Júda királya és az Edom királya; És amikor hét napig bolyongtak az úton, nem volt vize sem a tábornak, sem a velök volt barmoknak.

2 Kir. 8,20., 2 Sám. 8,14.

10. Akkor mondá az Izráel királya; Jaj, jaj; JaHuWaH azért hívta egybe e három királyt, hogy a Moáb kezébe adja őket!

11. És mondá Josafát: Nincs itt JaHuWaH prófétái közül egy sem, hogy általa tanácsot kérhetnénk JaHuWaH-tól? És felele egy az Izráel királyának szolgálai közül, és mondá: Itt van Elizeus, a Sáfát fia, aki Illésnek kezeire vizet tölt vala.

12. És mondá Josafát: Nála van az *ÖrökkéValó* beszéde. És alámenének hozzá az Izráel királya és Josafát és az Edom királya.

2 Kir. 2,14., 2 Kir. 2,15., 1 Kir. 19,16., 1 Kir. 19,19.

13. És mondá Elizeus az Izráel királyának: Mi közöm van hozzád? Menj a te atyádnak és anyádnak prófétáihoz! És mondá néki az Izráel királya: Ne utasíts el; mert JaHuWaH gyűjtötte össze ezt a három királyt, hogy a Moáb kezébe adja őket.

1 Kir. 18,19., 1 Kir. 22,6., 1 Kir. 22,34.

14. És mondá Elizeus: Él a Seregek JaHuWaH-ja, Aki előtt állok, ha nem nézném Josafátnak, a Júda királyának személyét, bizony téged nem néznék, és rád sem tekintenek;

2 Kir. 3,2., 2 Kir. 3,3.

15. Hozzatok ide egy énekest. És amikor énekelt előtte az éneklő, JaHuWaH keze lőn ő rajta.

16. És mondá: Ezt mondja JaHuWaH: Csináljatok itt és ott e patakon árkokat;

17. Mert ezt mondja JaHuWaH: Nem láttok sem szelet, sem esőt, és mégis e patak megtelik vízzel, hogy ihattok mind ti, mind a ti nyájakot és barmaitok.

18. Kevés pedig még ez az *ÖrökkéValó* szemei előtt, hanem a Moábot is kezetekbe adja.

2 Kir. 3,1., 2 Kir. 3,5.

19. És megvesztek minden kulcsos várost és minden szép várost, és minden jótermő fát kivagdaltok, és minden kútfit betöltötök, és minden jó szántóföldet behánytok kövekkel.

20. És lőn reggel, amikor áldozatot szoktak tenni, ímé vizek jönnek vala Edom útjáról, és megtelék a föld vízzel.

2 Móz. 29,38., 2 Móz. 29,39.

21. Amikor pedig meghallotta az egész Moáb, hogy feljöttek a királyok ő ellenök harcolni, egybegyűlének mindnyájan, akik fegyvert foghattak, és megállottak az ő tartományuk határán.

22. És amikor felkeltek reggel, és a nap feljött a vizekre, úgy láták a Moábiták, mintha ő ellenökbe az a víz vereslenék, mint a vér.

23. És mondának: Vér ez! Megvítak a királyok egymással, és megölte egyik a másikat. Prédára most, Moáb!

24. De amikor az Izráel táborához jutottak, felkeltek az Izráeliták, és megverték a Moábitákat, és azok megfutamodtak előtőlük; betörték hozzájok és leverték Moábot.

4 Móz. 24,17.

25. És városaikat lerontották, és a jó szántóföldekre ki-ki követ hányt, és elborították azt kövekkel, és minden kútfit behánytak, és minden jótermő fát kivágtak úgy, hogy csak Kir-Haréset kőfalait hagyták fenn; de körülvevék azt is a parittyások, és lerontották.

2 Kir. 3,19.

26. Látván pedig a Moáb királya, hogy legyőzzetetik a viadalban, maga mellé vett hétszáz fegyverfogó férfiút,

hogy keresztül törjenek az Edom királyához; de nem

Ezékiel próféta könyve

27. Akkor vevé az ő elsőszülött fiát, aki ő helyette uralkodandó volt, és égőáldozatul megáldozá a kőfalon. Amely dolog felett az Izráel népe igen felháborodék, és elmenének onnét, és megtérének az ő földjökbe.

2 Kir. 16,3., 5 Móz. 12,31.

4 És kiálta egy asszony a próféták fiainak feleségei közül Elizeushoz, és mondá: A te szolgád, az én férjem meghalt; te tudod, hogy a te szolgád félte az *ÖrökkéValót*. Eljött pedig a hitelező, hogy elvigye mind a két gyermekemet, hogy néki szolgálai legyenek.

3 Móz. 25,39.

2. Mondá néki Elizeus: Mit cselekedjem veled? Mondd meg nekem, mi van a házában? Mondá az: A te szolgálóleányod házában nincs egyéb, csak egy korsó olaj.

1 Kir. 17,12., 1 Kir. 17,16.

3. Akkor mondá: Menj el, kérj ott kinn minden te szomszédidtól üres edényeket, de ne keveset;

4. És menj be és zárkózzál be magad a te fiaiddal, és tölts az olajból mindenik edénybe, és a tele edényt állítsd földre.

5. És elment ő tőle, és bezárkózott az ő fiaival, azok hordták néki az edényeket, ő maga pedig csak töltögetett.

6. És amikor megtöltötte az edényeket, mondá az ő fiának: Hozz ide még egy edényt. Felele az: Nincs több edény; és akkor megállott az olaj.

7. És elment, és elmondá ezt az *Igaz Teremtő* emberének. Az pedig mondá: Menj el, add el az olajat, és fizess ki hiteleződet; te pedig és a te fiaid éljetelek a maradékából.

8. És történt ebben az időben, hogy Elizeus Sünembe ment. Ott volt egy gazdag asszony, aki tartóztatá őt, hogy nála egyék kenyeret. És lőn, hogy valamikor csak arra járt, betért oda, hogy kenyeret egyék.

Józs. 19,17., Józs. 19,18.

9. És mondá az asszony a férjének: Ímé úgy veszem észre, hogy az Elohim embere, aki szüntelen erre jár által, szent ember;

1 Kir. 19,16.

10. Csináljunk, kérlek, egy kicsiny felházat, és tegyünk abba néki egy ágyat, asztalt, széket és mécestartót, hogy amikor hozzánk jön, hadd térjen oda.

1 Kir. 17,9., 1 Kir. 17,17., 1 Kir. 17,23.

11. És történt egy napon, hogy oda ment Elizeus és megszállott a felházban, és megpihent ott.

12. És mondá Géházinak, az ő szolgájának: Hívd ide azt a Sünemitát. Előhívá azért azt, és eleibe állá.

2 Kir. 4,8.

13. Megmondotta volt pedig néki: Mondd meg néki: Ímé nagy szorgalmatossággal szolgálsz nekünk, mit kívánsz, hogy cselekedjem veled? Nincs-e valami mondáni valód a király előtt, vagy a sereg fővezére előtt? És mondá az: Én az én nemzetségem között békességgel lakom.

14. Mondá Elizeus: Mit lehetne tehát érette tennünk?
Felele Géházi: Nincs fia és a férje vén ember.

15. És mondá: Hívd ide! És amikor oda hívta, megállott az ajtóban.

16. És mondá Elizeus: Esztendő ilyenkorra fiút fogsz ölelni. És mondá az: Ne, édes uram, Elohim embere, ne mondj képtelen dolgot a te szolgálóleányodnak!

2 Kir. 4,14., 1 Móz. 18,10., 1 Móz. 18,12.

17. És áldott állapotba esék az asszony és fiat szült abban az időben, amelyet megmondott volt Elizeus.

18. De amikor megnőtt a gyermek, történt, hogy egy napon kiment az ő atyjához, az aratókhoz.

19. És mondá az ő atyjának: Jaj fejem, jaj fejem! És mondá az ő atyja a szolgának: Vidd el őt az anyjához.

20. Ki amikor felvette őt, vivé az ő anyjához, és az az ölében tartá délig, és akkor meghalt.

21. És felméne az asszony, és az *Igaz Teremtő* emberének ágyára tevé őt, és az ajtót bezárván kijöve onnét.

2 Kir. 4,10., 2 Kir. 4,11.

22. És előhívatá az ő férjét és mondá: Kérlek, küldj ide nekem egyet a szolgák közül és egy szamarat, hadd menjek el hamar Elohim emberéhez, és mindjárt megjövök.

2 Kir. 4,25.

23. És az mondá: Miért mégis ő hozzá, ma nincs sem újhold, sem szombat? Felele az: Csak hagyd rám!

24. És megnyergelé a szamarat, és mondá a szolgának: Hajtsd és siess, ne késlelj engem a menésben, hanem ha mondanom néked.

25. És elmenvén, juta Elohim emberéhez a Kármel hegyére. És amikor meglátá őt Elohim embere távolról, mondá Géházinak, az ő szolgájának: Ímé a Súnemita ez!

2 Kir 2,25., 1 Kir 18,19., 1 Kir 18,30.

26. Fuss, kérlek, eleibe, és kérdezd meg tőle, ha békességben van-e mind ő, mind az ő férje, mind az ő gyermeke? Mondá az: Békességben!

27. Amikor pedig Elohim emberéhez jutott a hegyre, átölelte az ő lábait; de Géházi oda ment, hogy elűzze őt, Elohim embere azonban így szólt: Hagyj békét néki, mert megkeseredett az ő szíve, és JaHuWaH eltitkolta tőlem, és nem jelentette meg nekem.

2 Kir. 5,26.

28. És mondá az: Vajjon én kértem-e fiat az én uramtól? Nemde nem mondtam-e néked: Ne csalj meg engemet?

2 Kir. 4,16.

29. És mondá Elizeus Géházinak: Övezd fel derekadat, és vedd kezedbe az én pálczámat, és menj el, ha valakivel találkozol, ne köszönj néki, és annak is, aki köszön néked, ne felelj, és az én pálczámat tedd a gyermek arczára.

Luk. 10,4.

30. De a gyermeknek anyja mondá: Él JaHuWaH és él a te lelked, hogy el nem hagylak téged. Felkele azért és követé őt.

31. Géházi pedig már előttök elment volt, és a pálczáat a gyermek lábához rakta, de nem szólott és nem is eszmélt rá a gyermek. Azért visszatért eleibe, és megmondá néki, mondván: Nem támadt fel a gyermek.

32. És bement Elizeus a házba, és ímé a gyermek ott feküdt halva az ő ágyán.

2 Kir. 4,21.

33. És bement, és bezárta az ajtót magára és a gyermekekre, és könyörgött JaHuWaH-nak.

Luk. 8,54.

34. És az ágyra felhágván, a gyermekekre feküdt, és az ő száját a gyermek szájára tevé, szemeit szemeire, kezeit kezeire, és ráborult, és megmelegedék a gyermek teste.

35. Azután felállott, és egyszer alá és fel járt a házban, majd újra felment és ráborult. Akkor a gyermek prüsszente vagy hétszer, és felnyitá szemeit a gyermek.

1 Kir. 17,19., 1 Kir. 17,22.

36. Ő pedig szólítá Géházit, és mondá: Hívd ide a Súnemitát. És oda hívá azt. És amikor oda ment, mondá: Vedd a te fiadat.

37. Ki amikor bement, lábához esék, és leborula a földre, és az ő fiát fogván, kiméne.

38. Azután visszament Elizeus Gilgálba. Éhség vala pedig akkor az országban, és a próféták fiai ő vele laktak vala. És mondá az ő szolgájának: Tedd fel a nagy fazekat, és főzz valami főzeléket a próféták fiainak.

2 Kir. 2,15., 2 Kir. 6,1.

39. Kiméne azért egy a mezőre, hogy paréjt szedjen. És holmi vad indákra találván, tele szedé az ő ruháját azokról sártökökkel, És amikor hazament, belevagdalta a fazékba főzeléknek; de nem tudta, hogy mi az?

40. Amikor azután feladták a férfiaknak, hogy egyenek, és ők enni kezdenek a főzelékből, felkiáltának és mondanak: Halál van a fazékban, Elohim embere! És nem bírták megenni.

41. Ő pedig mondá: Hozzatok lisztet. És beleveté azt a fazékba, és mondá: Add fel immár a népnek, hadd egyenek. És nem volt már semmi rossz a fazékban.

2 Móz. 15,25.

42. Jöve pedig egy férfi Baál Sálisából és hoz vala Elohim emberének első zsengek kenyereit, hús árpaenyert, és megzsundult gabonafejeket az ő ruhájában; de ő mondá: Add a népnek, hadd egyenek.

43. Felele az ő szolgálója: Minek adjam ezt száz embernek? Ő pedig mondá ismét: Add a népnek, hadd egyenek, mert ezt mondja JaHuWaH: Esznek és még marad is.

Ján. 6,9., Ján. 6,13.

44. És ő eleikbe adá, és evének, és még maradt is belőle, JaHuWaH beszéde szerint.

2 Kir. 4,43., Mát. 15,34., Mát. 15,38.

5 És Naámán, a siriai király seregének fővezére, az ő ura előtt igen nagy férfiú és nagyabecsült volt, mert általa szabadította volt meg JaHuWaH Síríát; és az a férfi vitéz hős, de bélpoklos volt.

Luk. 4,27.

2. Egyszer portyázó csapatok mentek ki Siriából, és azok Izráel országából egy kis leányt vittek el foglyul, és ez Naámán feleségének szolgált.

3. És mondá ez az ő asszonyának: Vajha az én uram szembe lenne azzal a prófétával, aki Samariában van, kétség nélkül meggyógyítaná őt az ő belpoklosságából.

4. És Naámán beméne, és elbeszélé az ő urának, mondván: Így s így szólott az Izráel országából való leány!

5. Akkor mondá Siria királya: Menj el, és ím levelet küldök az Izráel királyának. Elméne azért és vőn magával tíz tálentom ezüstöt és hatezer aranyat, azon felül tíz öltöző ruhát.

6. És elvivé a levelet az Izráel királyának, ezt írván: Amikor e levél hozzád érkezik, ímé az én szolgálmat, Naámánt azért küldöttem hozzád, hogy őt gyógyítsd meg belpoklosságából.

7. De amikor elolvasta az Izráel királya a levelet, megszaggatá az ő ruháit és mondá: Elohim vagyok-e én, hogy öljek és elevenítsek, hogy ez én hozzám küld, hogy gyógyítsam meg e férfiút az ő belpoklosságából? Vegyétek eszetekbe és lássátok, hogy csak okot keres ellenem.

5 Móz. 32,39.

8. Amikor pedig meghallotta Elizeus, az Igaz Teremtő embere, hogy az Izráel királya ruháit megszaggatva, küldte a királyhoz ilyen izennel: Miért szagattad meg a te ruháidat? Hadd jöjjön hozzám, és tudja meg, hogy van próféta Izráelben.

9. És elméne Naámán lovaival és szekereivel, és megállta az Elizeus házána ajtaja előtt.

2 Kir. 5,3.

10. És küldte Elizeus követet ő hozzá, mondván: Menj el és fürödj meg hétszer a Jordánban, és megújul a te tested, és megtisztulsz.

11. Akkor megharaguvék Naámán és elment, és így szólt: Ímé én azt gondoltam, hogy kijő hozzám, és előállván, segítségül hívja JaHuWaH-nak, az ő Elohimjének nevét, és kezével megilleti a beteg helyeket, és úgy gyógyítja meg a kiütést.

12. Avagy nem jobbak-é Abana és Párpár, Damaskus folyóvizei Izráel minden vizeinél? Avagy nem fürödhetném-e meg azokban, hogy megtisztuljak? Ilyen módon megfordulván, nagy haraggal elment.

13. De hozzá menének az ő szolgálai, és szólának néki, mondván: Atyám, ha valami nagy dolgot mondott volna e próféta neked, avagy nem tetted volna-e meg? Mennyivel inkább, amikor csak azt mondja, hogy fürödj meg és megtisztulsz?

14. Beméne azért a Jordánba, és belemeríté magát abba hétszer Elohim emberének beszéde szerint, és megújult az ő teste, mint egy kis gyermek teste, és megtisztult.

2 Kir. 5,10., Luk. 4,27.

15. Azután visszatért egész kíséretével Elohim emberéhez, és bemenvén megállta előtte, és mondá: Ímé, most tudom már, hogy nincsen az egész földön Elohim, csak Izráelben! Azért most vedd el, kérlek, ez ajándékot a te szolgálótól.

2 Kir. 5,8.

6. És megmondá: Él JaHuWaH, Aki előtt állok, hogy el nem veszem. Kényszeríti vala pedig őt, hogy elvegye; de ő nem akará.

1 Kir. 17,1.

17. És mondá Naámán: Ha nem; adj kérlek a te szolgáltnak e földből annyit, amennyit elbír két öszvér; mert a te szolgál többé égőáldozattal, vagy egyéb áldozattal nem áldozik idegen elohimeknek, hanem csak JaHuWaH-nak.

2 Kir. 5,8.

18. Ebben a dologban legyen az ÖrökkéValó kegyelmes a te szolgáltnak, hogy amikor bemegy az én uram a Rimmon templomába, hogy ott imádkozzék, és ő az én kezemre támaszkodik, ha akkor én is meghajlok a Rimmon templomában: azt, hogy én meghajlok a Rimmon templomában, bocsássa meg az ÖrökkéValó a te szolgáltnak ebben a dologban.

19. És mondá néki Elizeus: Eredj el békességgel. És amikor elment ő tőle, úgy egy mértföldnyire,

20. Géházi, Elizeusnak, Elohim emberének szolgálja azt gondolta: Ímé az én uram megkimélé ezt a Siriabeli Naámánt, és nem akará tőle elvenni, amit hozott volt; él JaHuWaH, hogy utána futok, és valamit kérek tőle.

21. És utána futott Géházi Naámánnak. Látván pedig Naámán őt, hogy utána fut, leugrott a szekérből és eleibe méne és mondá: Rendben van minden?

22. És mondá: Rendben. Az én uram küldött engem, ezt mondván: Ímé most csak ez órában jött hozzám két ifjú az Efraim hegyéről a próféták fiai közül: adj kérlek azoknak egy tálentom ezüstöt és két öltöző ruhát.

23. És mondá Naámán: Kérlek végy két tálentomot. És kényszeríté őt és egybeköte két tálentom ezüstöt két zsákba, és két öltöző ruhát, és azokat két szolgáljának adá, akik előtte vitték azokat.

24. De amikor a dombhoz ért, elvette tőlök azokat, és elrejté egy házban, és elbocsátá a férfiakat, és elmenének.

25. Ő pedig bemenvén, megállta az ő ura előtt, és mondá néki Elizeus: Honnét, Géházi? Felele: Nem ment a te szolgál sehová.

26. Ő pedig mondá néki: Nem ment-e el az én szívem veled, amikor az a férfiú leszállott szekereből elődbe? Most az ideje, hogy szerezz ezüstöt, és hogy végy ruhákat, olajfákat, szőlőket, juhokat, barmokat, szolgálát és szolgálóleányokat?!

2 Kir. 4,27.

27. Azért rád és a te magodra ragad a Naámán belpoklossága mindörökké. És kiment ő előle megpoklosodva, mint a hó.

4 Móz. 12,10.

6 Ésmondának a próféták fiai Elizeusnak: Ímé ez a hely, ahol nálad lakunk, igen szoros nekünk;

2 Kir. 2,14., 2 Kir. 2,15., 2 Kir. 4,38.

2. Hadd menjünk el, kérlek, a Jordán mellé, hogy mindenikünk egy-egy fát hozzon onnét, hogy ott valami

hajlékot építsünk magunknak, amelyben lakjunk. És mondá: Menjetek el!

3. És mondá egy közülök: Nyugodj meg rajta, és jöjj el a te szolgáliddal. És mondá: Én is elmegyek.

4. És elméne velök. És menének a Jordán mellé, és ott fákat vágtak.

5. És történt, hogy amikor egy közülök egy fát levágna, a fejsze beesék a vízbe. Akkor kiálta és mondá: Jaj, jaj, édes uram! pedig ezt is kölcsön kértem!

6. És mondá az *Igaz Teremtő* embere: Hová esett? És amikor megmutatta néki a helyet, levágott egy fát és utána dobta, és a fejsze feljött a víz színére.

7. És mondá: Vedd ki. És kinyújtván kezét, kivevé azt.

8. Siria királya pedig hadat indított Izráel ellen, és tanácsot tartván az ő szolgálival, mondá: Itt meg itt lesz az én táborom.

9. És elküldé Elohim embere az Izráel királyához, mondván: Vigyázz, ne hagyd el azt a helyet, mert ott akarnak a siriaiak betörni.

10. És elküldé az Izráel királya arra a helyre, amelyről néki Elohim embere szólott, és őt megintette volt, és vigyázott magára nem egyszer, sem kétszer.

11. És felháborodott ezen a siriai király szíve, és összegyűjtván az ő szolgálit, mondá nékik: Miért nem mondjátok meg nekem, ki tart közülünk az Izráel királyával?!

12. Akkor mondá egy az ő szolgálai közül: Nem úgy, uram király, hanem Elizeus próféta, aki Izráelben van, jelenti meg az Izráel királyának a beszédeket, amelyeket te a te titkos házában beszélsz.

2 Kir. 5,9., 2 Kir. 5,14.

13. És mondá: Menjetek el és nézzétek meg, hol van, hogy utána küldjek és elhozassam őt. És megjelenték néki, mondván: Ímé Dótánban van.

14. Akkor lovakat, szekereket és nagy sereget küldé oda, akik elmenének éjjel, és körülvevék a várost.

15. Felkelvén pedig jókor reggel Elohim emberének szolgálja, kiméne, és ímé seregek vették körül a várost, és lovak és szekerek. És mondá néki az ő szolgálja: Jaj, jaj, édes uram! mit cselekedjünk?

16. Felele ő: Ne félj. Mert többen vannak, akik velünk vannak, mint akik ő velök.

17. És imádkozott Elizeus és mondá: Óh, *ÖrökkéValóm*! nyisd meg kérlek az ő szemeit, hadd lásson. És megnyitá JaHuWaH a szolga szemeit és látá, és ímé a hegy rakva volt tüzes lovagokkal és szekerekkel Elizeus körül.

2 Kir. 3,11.

18. És amikor azok hozzá lementek, könyörgött Elizeus az *ÖrökkéValónak*, mondván: Verd meg ezt a népet vaksággal! És megveré őket vaksággal az Elizeus kívánsága szerint.

1 Móz. 19,11.

19. És mondá nékik Elizeus: Nem ez az út, sem ez a *Ezékiel próféta könyve* utánam, és ahhoz a férfiúhoz vezetlek titeket, akit kerestek. És elvezeté őket Samariába.

1 Kir. 16,24., 1 Kir. 16,29.

20. És amikor bementek Samariába, mondá Elizeus: Óh *ÖrökkéValóm*, nyisd meg ezek szemeit, hogy lássanak. És megnyitá az *ÖrökkéValó* az ő szemeiket és látának, és ímé Samaria közepében voltak.

2 Kir. 6,18.

21. Az Izráel királya pedig amikor látta őket, mondá Elizeusnak: Vágván vágassam-é őket, atyám?

22. És mondá: Ne vágasd. Le szoktad-é vágatni azokat, akiket karddal vagy kézívvvel fogsz el? Adj nékik kenyeret és vizet, hogy egyenek és igyanak, és elmenjenek az ő urokhoz.

Péld. 25,21., Mát. 5,44., Mát. 5,48.

23. És nagy lakomát szerzett nékik; és miután ettek és ittak, elbocsátá őket. Ők pedig elmenének az ő urokhoz; és ettől fogva többé nem jöttek a siriai portyázó csapatok az Izráel földjére.

24. És lön ezek után, hogy Benhadád, Siria királya összegyűjté egész seregét, és felment és megszállotta Samariát.

25. És igen nagy inség lett Samariában, mert addig tartották megszállva a várost, míg egy számarfej nyolczvan ezüst, és egy véka galambganéj öt ezüst lett.

2 Kir. 18,27.

26. És amikor az Izráel királya a kőfalon széjjeljára, egy asszony kiálta ő hozzá, mondván: Légy segítségemmel, uram király!

27. A király mondá: Ha nem segít meg téged Elohim, hogyan segítsék én meg? A szerűről vagy a sajtóról?

28. És mondá néki a király: Mit akarsz? Mondá az: Ez az asszony azt mondta nekem: Add ide a te fiadat, hogy együk meg őt ma, az én fiamat pedig holnap eszszük meg.

29. És megfőztük az én fiamat, és megettük őt. Amikor azután másnap azt mondtam néki: Add ide a te fiadat, hogy azt is együk meg, ő elrejté az ő fiát.

5 Móz. 28,53., 5 Móz. 28,57., Siral. 4,10.

30. Amikor pedig hallotta a király az asszonynak beszédét, megszággatá az ő ruháit, amint a kőfalon járt, és meglátta a nép, hogy ímé alól zsákruha van az ő testén.

31. És mondá: Úgy cselekedjék velem az *Igaz Teremtő* és úgy segéljen, ha Elizeusnak, a Sáfát fiának feje ma rajta marad!

32. Elizeus pedig ott ült az ő házában, és együtt ültek vele a vének. És elküldött a király egy férfiat maga előtt. Mielőtt azonban hozzá jutott volna a követ, mondá Elizeus a véneknek: Látjátok-é, hogy az a gyilkos hogyan küld ide, hogy a fejemet vétesse? Vigyázzatok, hogy amikor ide ér a követ, zárjátok be az ajtót és szorítsátok meg őt az ajtóban: Ímé az ő ura lábainak dobogása követi őt.

33. És amikor még így beszélne velök, már a követ leérkezett hozzá és nyomában a király, és mondá: Ímé ilyen veszedelem származott az *ÖrökkéValótól*;

várjak-é még tovább az *ÖrökkéValóra*? 2 Kir. 7,1.

7 És mondá Elizeus: Halljátok meg JaHuWaH beszédét. Ezt mondja JaHuWaH: Holnap ilyenkor egy kőből zsemlyelisztet egy sikluson, és két kőből árpát egy sikluson vesznek Samaria kapujában. 2 Kir. 7,16.

2. És felelvén egy főember, akinek kezére támaszkodott a király, Elohim emberének, mondá: Hacsak az *ÖrökkéValó* ablakokat nem csinál az égen; akkor meglehet? És mondá Elizeus: Ímé, te szemeiddel meg fogod látni, de nem eszel belőle. 2 Kir. 7,19, 2 Kir. 7,20

3. A kapu előtt pedig volt négy bélpoklos férfi, akik mondák egymásnak: Miért maradunk itt, hogy meghaljunk éhen?

3 Móz. 13,46.

4. Ha azt határozzuk is, hogy bemegyünk a városba, ott is inség van, és akkor ott halunk meg; ha pedig itt maradunk, akkor itt halunk meg; jertek el azért, szökjünk el a Siriabeliek táborába, ha meghagyják életünket, élünk, ha megölnék, meghalunk.

5. És felkeltek alkonyatkor, hogy a Siriabeliek táborába menjenek; És amikor odaértek a Siriabeliek táborának széléhez, ímé már nem volt ott senki.

6. Mert JaHuWaH azt cselekedte volt, hogy a Siriabeliek tábora szekerek zörgését és lovak dobogását, és nagy sereg robogását hallotta, és mondanak egymásnak: Ímé az Izráel királya bérbe fogadta meg ellenünk a Hitteusok királyit és az Egyiptombeliek királyit, hogy ellenünk jöjjenek.

2 Kir. 19,7.

7. És felkelvén elfutának alkonyatkor, és elhagyák mind sátorait, mind lovaikat, mind szamaraikat, amint a tábor volt, és elfutának, csakhogy életüket megmenthessék.

8. Amikor azért e bélpoklosok a tábor széléhez értek, bemenvén egy sátorba evének és ivának, és elvivének onnét ezüstöt, aranyat és ruhákat, és elmenvén elrejték azokat; és megtérvén más sátorba menének be, és abból is hozának és elmenvén, elrejték.

9. És mondá egyik a másiknak: Nem igazán cselekszünk: ez a mai nap örömmondás napja, ha mi hallgatunk, és a virradatot megvárjuk, büntetés ér bennünket; most azért jertek és menjünk el, és mondjuk meg a király házának.

10. És elmenének, és kiáltának a város kapuján állónak, és elbeszélék nekik, mondván: Odamentünk volt a Siriabeliek táborába, és ímé már nem volt ott senki; emberek szava nem hallatszott, csak a lovak és szamarak vannak kikötve, és a sátorok úgy, amint voltak.

11. Kiáltának azért a kapunállók, és hírré tévék ott benn a király házában.

12. És felkele éjszaka a király, és mondá az ő szolgálainak: Megmondom néktek, mit csinálnak velünk a

Siriabeliek. Tudják, hogy éhen vagyunk, és csak azért elrejtőzzenek a mezőn, hogy elrejtőzzenek a mezőn, mondván: Amikor kijönnek a városból, megfogjuk őket elevenen, és bemegyünk a városba.

13. Akkor felele egy az ő szolgálai közül, és mondá: Ki kell választani a megmaradt lovak közül, amelyek a városban megmaradtak, ötöt, - ímé épen olyanok ezek, mint Izráel egész sokasága, amely megmaradt; ímé épen olyanok ezek, mint Izráel egész sokasága, amely elpusztult, - és küldjük ki, hadd lássuk meg.

14. És vevének két szekeret lovakkal, és kiküldé a király a siriaiak táborába, mondván: Menjetek el és nézzétek meg.

15. És amikor utánuk mentek egész a Jordánig, ímé az egész út rakva volt ruhákkal és edényekkel, amelyeket a siriaiak a sietségben elhántak. És amikor visszajöttek a követek, és elmondák ezt a királynak:

16. Kiment a nép, és kirabolta a Siriabeliek táborát, és egy kőből zsemlyelisztet egy sikluson, és két kőből árpát egy sikluson vettek, JaHuWaH beszéde szerint.

2 Kir. 7,1.

17. A király pedig azt a főembert, akinek kezére szokott támaszkodni, oda rendelte a kapuhoz. És a nép eltapodá őt a kapuban, és meghala, amint Elohim embere megmondotta, aki megjövendölte ezt, amikor a király lement hozzá.

2 Kir. 7,2.

18. Úgy történt, amint Elohim embere a királynak jövendölte: Két kőből árpát egy sikluson és egy kőből zsemlyelisztet egy sikluson adnak holnap ilyenkor Samaria kapujában.

19. És ezt felelte volt a főember Elohim emberének, mondván: Hacsak az *ÖrökkéValó* ablakokat nem csinál az égen; akkor meglehet? és ő azt mondotta rá: Ímé te szemeiddel meg fogod látni; de nem eszel belőle.

2 Kir. 7,2.

20. És teljesen így történt vele, mert eltapodá őt a nép a kapuban és meghalt.

8 És Elizeus szólott volt annak az asszonynak, akinek a fiát feltámasztotta volt, mondván: Kelj fel, és menj el a te házadnépével együtt, és tartózkodjál, ahol tartózkodhatol; mert az *ÖrökkéValó* éhséget hívott elő, és el is jött a földre hét esztendeig.

2 Kir. 4,35., 2 Kir. 4,36.

2. És felkelt az asszony, és az *Igaz Teremtő* emberének beszéde szerint cselekedék, és elment ő és az ő háznépe, és lakék a Filiszteusok földében hét esztendeig.

Ruth. 1,1., Ruth. 1,6.

3. Amikor pedig elmúlt a hét esztendő, visszatért az asszony a Filiszteusok földéből, és elment, hogy panaszkodjék a királynak az ő házáért és szántóföldeiért.

4. A király pedig beszélt Géházival, Elohim emberének szolgájával, mondván: Beszélj el, kérlek, nekem mindazokat a csudálatos dolgokat, amelyeket Elizeus cselekedett.

5. És amikor elbeszélé a királynak, mimódon támasztotta fel a halottat, ímé az asszony, akinek a gyermekét feltámasztotta volt, éppen akkor kiáltott a királyhoz az ő házáért és szántóföldeiért; és mondá Géházi: uram király, ez az az asszony és ez az ő fia, akit feltámasztott Elizeus.

2 Kir. 4,8., 2 Kir. 4,32., 2 Kir. 4,36.

6. És kikérdezé a király az asszonyt és az elbeszélé néki; és ada a király ő mellé egy udvari szolgát, mondván: Adasd vissza néki minden jószágát, és a szántóföldnek minden hasznát attól az időtől fogva, amióta elhagyta a földet egész mostanig.

7. És Elizeus elment Damaskusba, Benhadád pedig, Siria királya beteg volt, és hírül adák néki, mondván: Elohim embere ide jött.

2 Kir. 6,13., 2 Kir. 6,23.

8. És mondá a király Hazáelnak: Végy ajándékot kezedbe, és menj eleibe az Igaz Teremtő emberének, és kérj tanácsot JaHuWaH-tól ő általa, mondván: Meggyógyulok-e ebből a betegségből?

1 Kir. 14,2., 1 Kir. 14,3.

9. És eleibe ment Hazáel, és ajándékokat vitt kezében mindenféle becses damaskusi jószágból negyven teve terhét; és elment, és megállott előtte, és így szólt: A te fiad, Benhadád, Siria királya, az küldött engem hozzád, mondván: Vajjon meggyógyulok-e ebből a betegségből?

10. Felele néki Elizeus: Menj el, mondd meg néki: Nem maradsz életben, mert megjelentette nekem az ÖrökkéValó, hogy halált hal.

2 Kir. 1,4.

11. És mereven ránézett Hazáelre, mígnem zavarba jött; végre sírni kezdett Elohim embere.

12. És mondá Hazáel: Miért sír az én uram? És felele: Mert tudom a veszedelmet, amelyet az Izráel fiaira hozol; az ő erős városait megégeted, az ő ifjait fegyverrel leváगतod, és kis gyermekeit a földhöz vered, és terhes asszonyait ketté vágod.

2 Kir 10,32, 2 Kir 10,33, 2 Kir 12,18, 2 Kir 13,3, 2 Kir 15,16

13. És mondá Hazáel: Kicsoda a te szolgád, ez az eb, hogy ilyen nagy dolgokat cselekednék? És felele Elizeus: Megjelentette nekem az ÖrökkéValó, hogy te leszel Siria királya.

1 Kir. 19,15.

14. És elméne Elizeustól, és beméne az ő urához, és az mondá néki: Mit mondott Elizeus? és mondá: Azt mondta, hogy meggyógyulsz.

15. Másnap azonban elővett egy takarót és bemártván azt vízbe, ráteríté az ő arczára, és meghalt: és uralkodék Hazáel ő helyette.

2 Kir. 8,13.

16. És Jórámnak, az Akháb fiának, az Izráel királyának ötödik esztendejében, amikor még Josafát vala Júda királya, uralkodni kezdett Jórám, a Josafát fia, Júda királya.

2 Krón. 21,4.

17. Harminczkét esztendő volt, amikor uralkodni kezdett, és nyolcz esztendeig uralkodott Jeruzsálemben.

Ezékiel próféta könyve

18. És járt az Izráel királyainak útján, amiképen cselekedtek volt az Akháb házából valók; mert az Akháb leánya volt a felesége, és gonoszul cselekedék JaHuWaH szemei előtt.

1 Kir. 21,20., 1 Kir. 21,25., 1 Kir. 21,26.

19. De az ÖrökkéValó még sem akarta elveszteni Júdát Dávidért, az ő szolgájáért; amint megígérte volt néki, hogy szövétneket ad néki és az ő fiainak mindörökké.

2 Sám. 7,11., 2 Sám. 7,16.

20. Az ő idejében szakadt el Edom a Júda birodalmától, és választott királyt magának.

2 Sám. 8,14., 1 Móz. 27,40.

21. És átment Jórám Seirbe és minden harci szekere ő vele, s amikor éjjel felkelt és megtámadta az Edomitákat, akik körülvárták őt, és a szekerek fejedelmeit, megfutott a nép, ki-ki az ő hajlékába.

2 Kir. 14,7.

22. És elszakadt Edom a Júda birodalmától mind e mai napig; ugyanebben az időben szakadt el Libna is.

Józs. 21,13.

23. Jórámnak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajjon nincsenek-e megírva a Júda királyainak krónika-könyvében?

24. És elaluvék Jórám az ő atyáival, és eltemetteté az ő atyáival a Dávid városában, és uralkodék Akházia, az ő fia, ő helyette.

2 Krón. 22,1.

25. Jórámnak az Akháb, az Izráel királya fiának tizenkettedik esztendejében kezdett uralkodni Akházia, Jórámnak, a Júdabeli királynak fia.

26. Huszonkét esztendő volt Akházia, amikor uralkodni kezdett, és egy esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Athália volt, Omrinak, az Izráel királyának leánya.

2 Kir. 11,1., 2 Krón. 22,2.

27. És járt az Akháb házának útján, és gonoszul cselekedék JaHuWaH szemei előtt, mint az Akháb háza; mert az Akháb házának veje vala.

1 Kir. 16,30., 1 Kir. 16,33., 1 Kir. 21,20.

28. És hadba ment Jórámmal, az Akháb fiával, Siria királya, Hazáel ellen, Rámóth Gileádba; de a Siriabeliek megverték Jórámot.

2 Krón. 22,1., 2 Krón. 22,5.

29. Akkor visszatért Jórám király, hogy meggyógyíttassa magát Jezréelben a sebekből, amelyeket rajta a Siriabeliek Ráma alatt ütöttek, amikor Hazáel, Siria királya ellen harcolt. Akházia pedig, a Jórám fia, Júda királya aláméne, hogy meglátogassa Jórámot, az Akháb fiát Jezréelben, ahol az betegen feküdt.

2 Kir 9,15.

9 Elizeus próféta pedig szólíta egyet a próféták fiai közül, és mondá néki: Övezd fel derekadat, és vedd kezédbe e korsócska olajat, és menj el Rámóth Gileádba.

2. És menj be oda, és nézd meg, hol van Jéhu, Josafátnak, a Nimsi fiának fia. Amikor pedig oda érsz, *Ezékiel próféta könyve* költsd fel őt az ő atyjafiai közül, és vidd be a belső kamarába,
3. És vedd elő e korsócska olajat, és töltsd az ő fejére, ezt mondván: Azt mondja JaHuWaH: Téged kentelek királylyá Izráelen! És az ajtót kinyitván, fuss el, és semmit ott ne időzz.
- 1 Kir. 19,16., 2 Kir. 9,11.*
4. És elment az ifjú, a próféta tanítványa, Rámóth Gileádba.
5. És amikor bement, ímé a seregek fejedelmei ott ültek együtt, és ő mondá: Beszédem volna veled, fejedelem! És mondá Jéhu: Kivel volna beszédem ennyiönk közül? És mondá: Te veled, fejedelem!
6. Felkele azért, és bement a házba, és fejére tölté az olajat, és mondá neki: Azt mondja JaHuWaH, Izráel Elohimje: Királylyá kentelek téged JaHuWaH-nak népén, az Izráelen,
- 2 Krón. 22,7.*
7. Hogy elveszítsed Akhábnak, a te uradnak háznépét; mert bosszút állok az én szolgálóimnak, a prófétáknak véérért, és mind JaHuWaH szolgálóinak véérért Jézabelen.
- 1 Kir 21,21, 1 Kir 21,25, 1 Kir 21,29, 1 Kir 18,13, 1 Kir 19,10*
8. És kivész egészen az Akháb háza, és kigyomlálom mind az Akhábhoz tartozókat, még az ebet is, mind a berekesztettet, mind az elhagyottat Izráelben;
- 2 Kir. 10,11., 2 Kir. 10,14.*
9. És olyanná teszem az Akháb házát, mint Jeroboámnak, a Nébát fiának házát, és mint Baasának, az Ahija fiának házát.
- 1 Kir. 15,29.*
10. Jézabelt pedig az ebek eszik meg Jezréel mezején, és nem lesz, aki eltemesse őt. És kinyitván az ajtót, elfutott.
- 2 Kir. 9,30., 2 Kir. 9,35., 1 Kir. 21,23.*
11. És amikor Jéhu kiment az ő urának szolgálóihoz, mondának neki: Békességes-é a dolog? Miért jött e bolond hozzád? És felele nekik: Hiszen ismeritek ez embert és az ő beszédét!
- 2 Kir. 9,1.*
12. És mondának: Hazugság! Mondd meg az igazat. És mondá: Így s így szóla nekem, mondván: Azt mondja az *ÖrökkéValó*: Királylyá kentelek téged Izráelen.
13. Akkor nagy sietséggel ki-ki mind vevé az ő ruháját, és alája terítették a grádics felső részére és megfuvaták a harsonákat, és ki-kiálták: Jéhu uralkodik!
14. Így ütött pártot Jéhu, Josafátnak, a Nimsi fiának fia, Jórám ellen. Jórám pedig ott táborozott volt Rámóth Gileád alatt az egész Izráellel, Hazáel, Siria királya ellen.
- 2 Kir. 8,28., 1 Kir. 22,29.*
15. De visszatért volt Jórám király, hogy magát Jezréelben gyógyíttassa a sebekből, amelyeket a Siriabeliek ütöttek rajta, amikor Hazáel, Siria királya ellen harczolt. És mondá Jéhu: Ha néktek is úgy tetszik, ne engedjete senkit kimenni a városból, aki elmenjen és hírül vigye ezt Jezréelbe.
16. És befogatott Jéhu, és elment Jezréelbe, ahol Jórám Akházia is, a Júda királya lement volt, hogy meglátogassa Jórámot.
- 2 Kir. 8,24., 2 Kir. 8,27.*
17. Amikor pedig az őrálló, aki Jezréelben a tornyon állott, meglátta Jéhu seregét, hogy jő, mondá: Valami sereget látok. Akkor mondá Jórám: Válassz egy lovast és küldj eléjük, és mondja ezt: Békességes-é a dolog?
18. És oda lovagolt a lovas eléjük, és mondá: Azt kérdi a király: Békességes-é a dolog? Felele Jéhu: Mi gondod van a békességgel? Kerülj a hátam mögé. Megjelenté pedig ezt az őrálló, mondván: Hozzájok ment ugyan a követ; de nem tért vissza.
- 2 Kir 9,15.*
19. Akkor elküldött egy másik lovast, aki hozzájok ment, és mondá: Azt kérdi a király: Békességes-é a dolog? Felele Jéhu: Mi gondod van a békességgel? Kerülj a hátam mögé.
- 2 Kir. 9,15.*
20. Hírül adá ezt is az őrálló, mondván: Hozzájok ment ugyan, de nem jött vissza. De a hajtás olyan, mint Jéhunak, a Nimsi fiának hajtása; mert mint egy örült, úgy hajt.
21. Akkor mondá Jórám: Fogjatok be! És befogván az ő szekerét, kiméne Jórám, az Izráel királya, és Akházia, a Júda királya, mindenik a maga szekeren, Jéhu eleibe, és a Jezréelbeli Nábót mezején találkoztak vele.
- 1 Kir. 21,1., 1 Kir. 21,13.*
22. És amikor meglátta Jórám Jéhut, mondá: Békességes-é a dolog, Jéhu? Felele ő: Mit békesség?! Amikor Jézabelnek, a te anyádnak paráznasága és varázslása mindig nagyobb lesz!
- 1 Kir. 18,4., 1 Kir. 21,8., 1 Kir. 21,11.*
23. Akkor megfordítá Jórám az ő kezét és futni kezde, és mondá Akháziának: Árulás ez, Akházia?
24. Jéhu pedig meghúzván az ívét, Jórámot hátba lövé a lapoczkák között úgy, hogy a szíven ment át a nyíl, és lerogyott a szekérben.
25. És mondá Bidkárnak, az ő hadnagyának: Fogd meg és vedd a Jezréelbeli Nábót mezejére; mert emlékezz csak vissza, amikor mi, én és te, ketten az ő atyja, Akháb után lovagoltunk, és JaHuWaH ő felőle ezt a fenyegetést mondotta:
26. Bizonyára megkeresem a Nábót vérét és az ő fiainak vérét, amelyet tegnap láttam, azt mondja JaHuWaH: Azért megfizetek néked ezen a szántóföldön, azt mondja JaHuWaH: Most azért fogjad őt, és vedd a szántóföldre, JaHuWaH beszéde szerint.
- 1 Kir. 21,19., 1 Kir. 21,29., 1 Kir. 22,38.*
27. Akházia pedig, a Júda királya, amikor látta ezt, futni kezde a kert házának útján; de Jéhu utána menván, mondá: Ezt is vágjátok le a szekérben és megsebesíték őt a Gúr hágójánál, amely Jibleám mellett van; és ő Megiddóba menekülván, ott meghalt.
- 2 Kir. 9,8., 2 Kir. 8,27., Józs. 17,11.*
28. És az ő szolgálói elvitték őt szekéren Jeruzsálembe, és eltemették az ő sírboltjába az ő atyáival a Dávid városában.

29. Akházia pedig uralkodni kezdett Júdában Jórámnak, az Akháb fiának tizenegyedik esztendejében.

30. És amikor Jéhu Jezréelbe ment és Jézabel ezt meghallotta, arcát megékesíté kenettel, felékesítette fejét, és kitámaszkodott az ablakon.

31. És amikor Jéhu bevonult a kapun, mondá: Békesség van-é, óh Zimri! uradnak gyilkosa?

1 Kir. 16,8., 1 Kir. 16,10.

32. Ő pedig feltekintve az ablakra, mondá: Ki van ott velem? Ki? És alátekintett két vagy három főember.

33. És mondá azoknak: Vessétek alá őt. És aláveték, és az ő vére szétfreckendezett a falra és a lovakra, és eltapodtatá őt.

34. Bemenvén pedig oda, evett és ivott, és mondá: Nézzetek utána annak az átkozottnak és temessétek el; hiszen mégis csak király leánya.

2 Kir. 9,30., 2 Kir. 9,33., 1 Kir. 21,8., 1 Kir. 21,10., 1 Kir. 21,25., 1 Kir. 16,31.

35. De amikor kimentek, hogy eltemetnék őt, már semmit sem találtak belőle, csak a koponyáját, a lábait és a keze fejét.

36. És visszamenvén, megmondák néki, és ő mondá: Ez JaHuWaH beszéde, amelyet szólott az ő szolgája, Thesbites Illés által, mondván: Az ebek eszik meg Jézabel testét a Jezréel földén,

1 Kir. 21,23.

37. És olyan lesz Jezréel földjén a Jézabel teste, mint a mezőn a ganéj, úgy, hogy senki meg nem mondhatja: Ez Jézabel!

10 Akhábnak pedig hetven fia volt Samariában. És levelet írt Jéhu, és elküldé azt Samariába Jezréel fejedelmeihez, a vénekhez, és az Akháb fiainak tőroaihoz, ilyen parancsolattal:

2. Mihelyt e levél hozzátok jut, akiknél vannak a ti uraitok fiai a szekerekkel, lovakkal, az erős városokkal és fegyverekkel együtt,

3. Nézzétek meg, melyik a legjobb és a legigazabb a ti uratok fiai közül, azt ültessétek az ő atyjának királyi székébe, és harcoljatok a ti uratok házáért.

4. És megrettenének felette igen, és mondanak; Ímé már két király nem maradhatott meg ő előtte, mimódon maradhatnánk hát mi meg?

2 Kir. 9,24., 2 Kir. 9,27.

5. És elküldének mind a király házának, mind a városnak fejedelmei, és a vének és a tőroai Jéhuhoz, mondván: A te szolgálid vagyunk mi, valamit parancsolsz nekünk, azt cselekeszszük; mi senkit királylyá nem teszünk, ami néked tetszik, azt cselekedjed!

6. És írt nekik levelet másodszor is, mondván: Ha velem tartotok és az én beszédemre hallgattok, vegyétek fejéket a férfiaknak, a ti uratok fiainak, és jőjjetek hozzám holnap ilyenkor Jezréelbe. És a király fiai: hetven férfiú, és a város nagyaival tartottak, akik nevelték őket.

Ezékiel próféta könyve
7. És amikor a levél hozzájuk jutott, vevék a király fiait, és megölték őket, hetven férfiút, és fejeiket kosarakba rakták, és ő hozzá küldték Jezréelbe.

8. És amikor odaérkezett a követ, és bejelenté néki, mondván: Elhozták a király fiainak fejeit, mondá: Rakjátok két rakásba azokat a kapu előtt reggelig.

9. És amikor reggel kiment, megállott, és mondá az egész népnek: Ti igazak vagytok. Ímé az én uram ellen én ütöttem pártot és én öltem meg őt; de ki ölte meg mind ezeket?

10. Azért vegyétek eszetekbe ebből, hogy JaHuWaH beszédéből egyetlen egy sem esik a földre, amit JaHuWaH az Akháb háza ellen szólott, és JaHuWaH véghezvitte, amit az ő szolgája, Illés által mondott.

1 Kir. 21,19., 1 Kir. 21,24.

11. Azután levágá Jéhu mindazokat, akik megmaradtak volt az Akháb házából Jezréelben, és minden főemberét, egész rokosságát és minden papját, amíg csak ki nem irtotta a maradékát is.

2 Kir. 9,8., 1 Kir. 21,21.

12. És felkelvén, elindult és elment Samariába. De útközben volt a pásztorok juhnyíró háza.

13. És itt Akháziának, a Júda királyának atyjafiaira talált Jéhu, és mondá: Kik vagytok? És felelének azok: Akházia atyjafiai vagyunk, és alájöttünk, hogy köszöntsük a király gyermekeit és a királyné fiai.

2 Kir. 9,27., 2 Krón. 22,8.

14. Ő pedig mondá: Fogjátok meg őket elevenen. És megfogták őket elevenen, és megölték őket a juhnyíróház kútja mellett, negyvenkét férfiút; és egyetlen egyet sem hagyott meg közülük.

15. És amikor elment onnét, Jonadábal, a Rekháb fiával találkozott, aki elébe jött, és köszönté őt, és mondá néki: Vajjon olyan igaz-é a te szíved, mint az én szívem a te szívedhez? És felele Jonadáb: Olyan. Ha így van, nyújts kezet. És ő kezet nyújta, és felülteté őt maga mellé a szekérbe.

Jer. 35,6.

16. És mondá: Jer velem és lásd meg, mint állok bosszút az ÖrökkéValóért. És vele együtt vitték őt az ő szekeren.

2 Kir. 10,25., 2 Kir. 10,26.

17. És megérkezett Samariába, és levágta mindazokat, akik az Akháb nemzetségéből megmaradtak volt Samariában, míg ki nem veszté azt JaHuWaH beszéde szerint, amelyet szólott Illésnek.

2 Kir. 9,7., 2 Kir. 9,10., 1 Kir. 21,21., 1 Kir. 21,24.

18. És Jéhu összegyűjté az egész népet, és mondá néki: Akháb kevésbé szolgált Baált; Jéhu sokkal jobban akarja szolgálni.

1 Kir. 16,31., 1 Kir. 16,33., 1 Kir. 21,25., 1 Kir. 21,26.

19. Most azért hívjátok hozzám a Baál minden prófétáit, minden papját és minden szolgáját; senki el ne maradjon; mert nagy áldozatot akarok tenni a Baálnak; valaki elmarad, meg kell halni annak. Jéhu pedig ezt álnokságból cselekedte, hogy elveszítse a Baál tisztelőit.

2 Kir. 10,25., 2 Kir. 10,26.

20. És mondá Jéhu: Szenteljetek ünnepet Baálnak. És kiálták.

21. És szétküldött Jéhu egész Izráelbe, és eljövének mind a Baál tisztelői, és senki el nem maradt, aki el nem jött volna, és bemenének a Baál templomába, és megtelék a Baál temploma minden zugában.

1 Kir. 16,32.

22. Akkor mondá a ruhatárnoknak: Hozz ruhákat ki a Baál minden tisztelőinek. És hozott nékik ruhákat.

23. És bement Jéhu és Jonadáb, a Rekháb fia a Baál templomába, és mondá a Baál tisztelőinek: Tudakozzátok meg és lássátok meg, hogy valamiképen ne legyen itt veletek JaHuWaH szolgálai közül valaki, hanem csak a Baál tisztelői.

2 Kir. 10,15.

24. És amikor bementek, hogy ajándékokkal és égőáldozatokkal áldozzanak, Jéhu oda állított kívül nyolczvan embert, akiknek azt mondta: Aki egyet elszalaszt azok közül, akiket én kezetekbe adok, annak meg kell érte halni.

25. Amikor pedig elvégezték az égőáldozatot, mondá Jéhu a vitézeknek és hadnagyoknak: Menjetek be, vágjátok le őket, csak egy is közülök meg ne meneküljön! És levágták őket fegyver élével, és elhányták az ő holttestöket a vitézek és a hadnagyok. Azután elmentek a Baál templomának városába.

1 Kir. 18,40., 5 Móz. 13,6., 5 Móz. 13,17.

26. És kihordván a Baál templomának bálványait, megégeték azokat.

2 Kir. 11,18.

27. És lerontották a Baál képét is templomostól együtt, és azt árnyékszékké tették mind e mai napig.

28. Így veszté ki Jéhu a Baált Izráelből.

29. De Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneitől, aki vétekbe ejté az Izráelt, nem szakadt el Jéhu, az arany borjúktól, amelyek Béthelben és Dánban valának.

1 Kir. 12,26., 1 Kir. 12,30.

30. És mondá JaHuWaH Jéhunak: Amiért szorgalmasan megcselekedted azt, ami Nékem tetszett, és az Én szívem kívánsága szerint cselekedtél az Akháb házával: azért a te fiaid negyedízig ülnek az Izráel királyi székekben.

2 Kir. 15,12.

31. De Jéhu még sem igyekezett azon, hogy JaHuWaH-nak, Izráel Igaz Teremtőjének törvényében járjon teljes szívéből, mert nem szakadt el a Jeroboám bűneitől, aki bűnbe ejtette az Izráelt.

2 Kir. 10,29.

32. Abban az időben kezdett az ÖrökkéValó pusztítani Izráelben, és megveré őket Hazáel, Izráel minden határában.

2 Kir. 8,12., 2 Kir. 8,13.

33. A Jordántól egész napkeletig, a Gileádbelieknek, a Gád nemzetségének, a Rúben nemzetségének, Manasse nemzetségének egész földjét. Aroertől fogva; amely az Arnon patak mellett van, mind Gileádot, mind Básánt.

34. Jéhunak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, és minden könyve, vajon nincsenek-e megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében?

2 Krón. 22,8., 2 Krón. 22,9.

35. És elaluvék Jéhu az ő atyáival, és eltemeték őt Samariában. És uralkodék Joakház, az ő fia, helyette.

2 Kir. 13,1.

36. A napok pedig, amelyekben uralkodott Jéhu Izráelen Samariában, huszonnyolcz esztendő.

11 És Athália, Akházia anyja, amikor látta, hogy fia meghalt, felkelt és az egész királyi magot megölette.

2 Kir. 8,26., 2 Kir. 9,27.

2. De Jóseba, Jórám király leánya, Akházia huga, fogá Joást, Akházia fiát, és ellopván őt a király fiai közül, akik megöltették vala, elrejté az ő dajkájával együtt az ágyasházban; és elrejték őt Athália elől úgy, hogy ez nem öletették meg.

3. És elrejtve vala Joás ő vele együtt JaHuWaH házában hat esztendeig, és Athália uralkodott az országban.

4. A hetedik esztendőben azonban elküldött Jójada, és magához hívatta a Káriánusok és a testőrök csapatainak vezéreit, és bevitte őket magával JaHuWaH házába, és szövetséget kötött velök, és megesküdteté őket JaHuWaH házában, és megmutatta nékik a király fiát.

2 Krón. 23,1.

5. És megparancsolta nékik, mondván: Ezt kell cselekednetek: közületek a harmadrész, akik szombaton jönnek őrségre, tartsa a király házának őrizetét;

1 Krón. 9,22., 1 Krón. 9,25.

6. A harmadrésze legyen a Súr kapuban, és a harmadrésze a testőrök háta mögött való kapuban, és nagy szorgalmatossággal őrizzétek e házat, hogy senki reánk ne üthessen.

7. Az a két rész pedig közületek, az egész, amely szombaton az őrszolgálatból kilép, vigyázzon az ÖrökkéValó házának megőrzésére a királyhoz vezető részen.

8. És vegyétek körül a királyt, mindenki kezében fegyverével, és aki a sorokba benyomul, öletessék meg, és a király körül legyetek kijövelekor és bemenetelekor.

9. És a csapatok vezérei úgy cselekedtek, amint meghagyta volt nékik Jójada pap; és mindenik maga mellé vette az ő embereit, azokat, akik bementek szombaton az őrségre, azokkal együtt, akiket felváltottak szombaton, és Jójada paphoz mentek.

10. És a pap a csapatok vezéreinek azokat a kopját és paizsokat adta oda, amelyek Dávid királyei voltak, és az ÖrökkéValó házában voltak.

2 Sám 8,7, 2 Sám 8,11

11. És a testőrök ott állottak a király körül, mindenik fegyverrel kezében, a ház jobb szárnyától a bal szárnyáig, az oltár és a szenthely felé.

12. És kivezeté Jójada a király fiát, és fejébe tevé a koronát, és kezébe adá a bizonyágtételt, és királylává

tevék őt és felkenék; és kezeikkel tapsolván, kiáltanak:
Éljen a király!

5 Móz. 17,18., 5 Móz. 17,20., 5 Móz. 17,22.

13. Amikor pedig Athália meghallotta a testőröknek és a községnek kiáltását, bement a néphez JaHuWaH házába.

2 Kir. 11,1.

14. És amikor szétnézett, ímé a király ott állott az emelvényen, amint szokás, és a király előtt állottak a fejedelmek és a trombitások, és az egész föld népe ujjongott, és kürtöltek. Akkor megszaggatá Athália az ő ruháit, és kiáltván, mondá: Összeesküvés! Összeesküvés!

15. De parancsola Jójada pap a csapatok vezéreinek, a sereg hadnagyainak, és mondá nékik: Vezessétek ki őt a sorok között, és ha valaki őt követné, öljétek meg fegyverrel. Mert azt mondta a pap: Ne öletessék meg JaHuWaH házában.

16. És útát nyitottak néki, és ő arra az útra ment, a merre a lovakat vezetik be a király házába, és ott megölték.

2 Kir. 11,1., 2 Móz. 21,14.

17. És szövetséget tőn Jójada az ÖrökkéValó, meg a király és a nép között, hogy ők az ÖrökkéValó népe lesznek; és külön a király és a nép között.

Nehem. 9,38., Nehem. 10,28., Nehem. 10,30.

18. És elment az egész föld népe a Baál templomába, és azt lerombolta, és oltárait és bálványait teljesen összetörte, és Matthánt, a Baál papját az oltárok előtt ölték meg. És a pap gondviselőket rendele JaHuWaH házában.

2 Kir. 10,25, 2 Kir. 10,26, 5 Móz. 13,6, 5 Móz. 13,17

19. És maga mellé vevén a csapatok vezéreit, a Káriánusokat és a testőröket és az egész föld népét, elvivék a királyt JaHuWaH Házából, és menének a testőrök kapujának útján a király házához. És Joás üle a királyok székébe.

20. És örvendezett mind az egész föld népe, és megnyugovék a város, miután megölték Atháliát fegyverrel a király háza mellett.

2 Kir. 11,1., 2 Kir. 11,16.

21. Joás hét esztendő volt, amikor uralkodni kezdett.

12 Jéhunak hetedik esztendejében tették Joást királylyá, és negyven esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; az ő anyjának pedig Sibja vala neve, aki Beersebából való volt.

2 Krón. 24,1.

2. És cselekedék Joás kedves dolgot JaHuWaH szemei előtt mindaddig, amíg Jójada pap oktatá őt;

2 Kir. 11,4.

3. Azonban a magaslatok oltárai nem rontattak le, a nép még mindig ott áldozott és tömjénezett a magaslatok oltárain.

5 Móz. 12,5., 5 Móz. 12,8., 3 Móz. 17,3., 3 Móz. 17,4.

4. És megparancsolá Joás a papoknak, hogy minden pénzt, amely Elohimnek szenteltetik és JaHuWaH Házába bevitetik, mind a megszámlálás pénzét és a személyek váltságának pénzét, mind pedig, amelyet ki-ki szabad akaratja szerint JaHuWaH házához bevisz.

2 Móz. 30,13., 5 Móz. 16,16., 5 Móz. 16,17.

5. Vegyék magokhoz a papok, mindenik a maga házához, és építsék meg JaHuWaH Házának romlásait mindenütt, ahol romlást látnak rajta.

6. De amikor Joás király huszonharmadik esztendejéig sem építették meg a papok JaHuWaH Házának romlásait,

7. Előhivattatá Joás király Jójada papot a többi papokkal együtt, és mondá nékik: Miért nem építitek meg JaHuWaH Házának romlásait? Ezután ne vegyétek a pénzt magatokhoz a ti ismerőseitektől, hanem JaHuWaH Háza romlásainak építésére adjátok azt.

8. És a papok beleegyeztek, hogy többé semmi pénzt nem vesznek el a néptől, és nem javítják ki a ház romlásait.

9. És Jójada pap vett egy ládát, és annak a fedelén csinált egy nyílást, és helyezteté azt az oltár mellé jobbfelől, amely felől JaHuWaH Házába bemennek, hogy abba töltsenek a papok, a templom küszöbinek őrizői minden pénzt, amelyet JaHuWaH házába hoznak.

1 Krón. 26,1.

10. És amikor látták, hogy sok pénz van a ládában, felment a király íródeákja a főpappal együtt, csomóba kötötték és megszámlálták a pénzt, amely az ÖrökkéValó Házában találtatott.

2 Krón. 24,11.

11. És a megmért pénzt a munka vezetőinek kezeibe adták, akik JaHuWaH Házához voltak rendelve, és ezek kiadták azt az ácsoknak és építőknek, akik a házon dolgoztak,

12. És a kőműveseknek és a kőfaragóknak, fa és faragott kő vásárlására, JaHuWaH Háza romlásainak kijavítására, és mindarra, ami a ház javítására szükséges volt.

13. De abból a pénzből, amelyet bevittek JaHuWaH Házába, nem csináltattak JaHuWaH Házához sem ezüst poharakat, sem késeket, sem medenczéket, sem trombitákat, sem valami egyéb arany vagy ezüst edényt.

4 Móz. 10,2., 4 Móz. 10,10.

14. Hanem a munkásoknak adták azt, és csak JaHuWaH Házát javították ki abból.

15. Számot sem vettek azoktól az emberektől, akiknek keze által kiadták a pénzt a munkásoknak, mert híven jártak el.

2 Kir. 22,7.

16. De a vétekért és a bűnért való pénzt nem vitték JaHuWaH Házába; az a papoké lett.

3 Móz. 5,15., 3 Móz. 5,16.

17. Ebben az időben jött fel Hazáel, Siria királya, és megszállotta Gáthot, és be is vette azt; azután megfordult Hazáel, hogy Jeruzsálem ellen menjen.

2 Kir. 8,12., 2 Kir. 8,13., 2 Kir. 13,3., 2 Kir. 13,4.

18. De Joás, Júda királya, vevé mind a megszentelt ajándékokat, amelyeket az ő atyái, Josafát, Jórám és Akházia, Júda királyai JaHuWaH-nak szenteltek volt, és amelyeket ő maga szentelt néki, és minden aranyat, amely találtaték mind JaHuWaH Házának, mind pedig a

király házában kincsei között, és elküldé Hazáelnek, Siria királyának, és az elment Jeruzsálem alól.

1 Kir. 15,18.

19. Joásnak egyéb dolgai és minden cselekedetei pedig, vajjon nincsenek-e megírva a Júda királyainak krónika-könyvében?

2 Krón. 24,1., 2 Krón. 24,18.

20. Fellázadván pedig az ő szolgálai, pártot ütének ellene, és megölték Joást Beth-Millóban, amerre Sillába megy az ember.

2 Kir. 14,17., 2 Kir. 14,19.

21. Jozakhár, a Simeáth fia, és Jozadáb, a Sómer fia, az ő szolgálai ölték meg őt, és meghalt és eltemették őt az ő atyáival, a Dávid városában. És Amásia, az ő fia lett a király ő helyette.

13 Joásnak, az Akházia fiának, Júda királyának huszonharmadik esztendejében lett király Joákház, a Jéhu fia Izráelen Samariában tizenhét esztendeig.

2. És gonoszul cselekedék az *ÖrökkéValó* szemei előtt, és követé Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneit, aki bűnbe ejté az Izráelt, és nem szakadt el azoktól.

3. És felgerjedd JaHuWaH haragja Izráel ellen, és adá őket Hazáelnek, a Siria királyának kezébe, és Benhadádnak, a Hazáel fiának kezébe, az ő életének minden idejében.

2 Kir. 8,12., 2 Kir. 8,13.

4. De könyörgött Joákház JaHuWaH-nak, és meghallgatá őt JaHuWaH; mert megtekintette az Izráel nyomorúságát, hogy mikép nyomorgatja őket Siria királya.

5. És Elohim szabadítót küldött Izráelnek, aki megmentette őket a Siriabeliek hatalmától, hogy az Izráel fiai lakhassanak az ő sátoraikban, mint azelőtt.

2 Kir. 14,27.

6. De még sem távoztak el a Jeroboám házában bűneitől, aki bűnbe ejté az Izráelt, hanem azokban jártak; sőt az Asera is helyén maradt Samariában;

7. Pedig nem hagyattatott meg Joákháznak több nép, mint ötven lovag, tíz szekér és tízezer gyalogos; a többi mind megölte Siria királya, és olyanná tette, mint a cséplő pora.

2 Kir. 8,12., 2 Kir. 8,13.

8. Joákház egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei és az ő ereje, vajjon nincsenek-e megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében?

9. És elaluvék Joákház az ő atyáival, és eltemették őt Samariában; és az ő fia, Joás, uralkodék ő helyette.

10. Joásnak, a Júda királyának harminczhetedik esztendejében lett a király Joás, a Joákház fia, Izráelen Samariában, tizenhat esztendeig.

11. És gonoszul cselekedék JaHuWaH szemei előtt, és nem távoztak el Jeroboámnak, a Nébát fiának semmi bűnétől, aki az Izráelt bűnbe ejté, hanem azokban járt.

12. Joásnak egyéb dolgai pedig és valamit cselekedett és az ő erőssége, amelylyel Amásia, a Júda királya ellen harczolt, vajjon nincsenek-e megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében?

2 Kir 14,8, 2 Kir 14,11, 2 Kir 14,12, 2 Krón 25,18, 2 Krón 25,24

Ezékiel próféta könyve

13. És elaluvék Joás, az ő atyáival, és Jeroboám ült az ő királyi székibe; és eltemették Joás Samariában, az Izráel királyai mellé.

2 Kir. 14,16.

14. És megbetegedett Elizeus olyan betegséggel, amelybe bele is halt, és lement hozzá Joás, az Izráel királya, és arczára borulván sírt és mondá: Édes atyám, édes atyám! Izráel szekerei és lovagjai!

2 Kir. 13,15., 2 Kir. 13,19., 2 Kir. 21,12., 2 Kir. 21,15., 2 Kir. 3,14., 2 Kir. 3,19., 2 Kir. 7,1., 2 Kir. 7,7.

15. És mondá néki Elizeus: Végy kézivet és nyilakat. És ő kézivet és nyilakat vett kezébe.

16. Akkor mondá az Izráel királyának: Fogd meg kezedd a kézivet. És ő megfogván azt kezével, Elizeus is rátette kezeit a király kezeire;

17. És mondá: Nyisd ki az ablakot napkelet felől. És amikor kinyitotta, mondá Elizeus: Lőjj! És lőtt. Akkor mondá: az *ÖrökkéValó* győzedelmes nyíla ez, győzedelmes nyíl a Siriabeliek ellen; mert megvered a Siriabelieket Afekben a megsemmisülésig.

18. Mondá azután: Vedd fel a nyilakat. És felvette. Ő pedig mondá az Izráel királyának: Lőjj a földbe, és bele lőtt a földbe háromszor; azután abbahagyta.

19. Akkor megharaguvék reá az *Igaz Teremtő* embere, és mondá: Ötször vagy hatszor kellett volna lőnöd, akkor megverted volna a Siriabelieket a megsemmisülésig; de így már csak háromszor vered meg a Siriabelieket.

20. Azután meghalt Elizeus, és eltemették. A moábita portyázó csapatok pedig az országba törtek a következő esztendőben.

2 Kir. 1,1.

21. És történt, hogy egy embert temettek, És amikor meglátták a csapatokat, gyorsan odatették azt az embert az Elizeus sírjába; de amint odajutott és hozzáért az Elizeus tetemeihez, megelevenedett és lábaira állott.

22. Hazáel pedig, Siria királya nyomorgatá az Izráelt Joákház minden napjaiban.

2 Kir. 8,12., 2 Kir. 8,13.

23. De megkegyelmezett JaHuWaH nekik, és megkönyörült rajtuk, és hozzájuk tért az *Ő* szövetségéért, amelyet kötött volt Ábrahámval, Izsákkal és Jákóbbal, és nem akarta őket elveszíteni, sem el nem vetette őket az *Ő* orczája elől mind ez ideig.

1 Móz. 17,1., 1 Móz. 17,10., 2 Móz. 2,24., 2 Móz. 2,25.

24. És meghalt Hazáel, Siria királya, és az ő fia, Benhadád lett helyette a király.

25. És visszavévé Joás, a Joákház fia Benhadádnak, a Hazáel fiának kezéből a városokat, amelyeket erővel elvett volt Joákháznak, az ő atyjának kezéből. Háromszor veré meg őt Joás, és visszaszerezte Izráel városait.

2 Kir. 13,22.

14 Joásnak, a Joákház fiának, Izráel királyának második esztendejében kezdett uralkodni Amásia, Joásnak, a Júda királyának fia.

2. Huszonöt esztendő volt, amikor uralkodni kezdett, és huszonkilencz esztendeig uralkodott Jeruzsálemben. Az ő anyjának pedig Joáddán volt a neve, Jeruzsálemből való.
3. És kedves dolgot cselekedett JaHuWaH szemei előtt, de még sem annyira, mint Dávid, az ő atyja, hanem csak úgy tett mindent, mint az ő atyja, Joás.
4. Mert a magaslatokat nem rontották le, hanem a nép még mindig ott áldozott és ott tömjénezett a magaslatokon.
5. Amikor azután a birodalom kezében megerősödött, megölte az ő szolgálait, akik a királyt, az ő atyját megölték volt.
6. De a gyilkosok fiait nem ölte meg, amint meg van írva a Mózes törvénykönyvében, amelyben JaHuWaH megparancsolta és megmondotta:
- Meg ne ölettessenek az atyák a fiakért, se a fiak meg ne ölettessenek az atyáikért; ki-ki az ő bűnéért haljon meg.*
7. Ugyanő megvert az Edomiták közül tízezeret a sós völgyben; és bevette Sélát ostrommal, és ezt nevezé Joktéelnek mind e mai napig.
8. Akkor követeket küldött Amásia Joáshoz, a Joákház fiához, aki Jéhunak, az Izráel királyának volt a fia, ezt izenvén: Jere, nézzünk egymás szemébe!
9. És elküldte Joás, Izráel király a Amásiához, Júda királyához, ezt válaszolván: A bogácskóró, amely a Libánonon van, elküldött a Libánon czédrusfájához, ezt izenvén: Add a te leányodat az én fiamnak feleségül; de a mező vadja, amely a Libánonon van, átszaladt a bogácskórón és eltapodta azt.
10. Megverted az Edomitákat, azért fuvalkodtál fel szívedben. Elégedjél meg a dicsőséggel és maradj otthon; miért akarsz a szerencsétlenséggel harczra kelni, hogy elessél magad is és Júda is veled együtt?
11. De Amásia nem hallgatott reá, és felvonult Joás, Izráel király, és szembe-szállottak egymással, ő és Amásia, Júda király Bethsemesnél, amely Júdában van.
12. De megveretett Júda Izráeltől, és ki-ki elfutott az ő sátorába.
13. És Amásiát, Júda királyát, Joásnak, az Akház fia fiát is elfogta Joás, Izráel király Bethsemesnél; és Jeruzsálem ellen ment, és lerontotta Jeruzsálem kerítését, az Efraim kapujától egész a szegletkapuig, négyszáz singre.
14. És elvitt minden aranyat, minden ezüstöt és minden edényt, amely találtatott JaHuWaH Házában és a király házában kincsei között, és kezesekeket is vévén, visszatért Samariába.
15. Joás egyéb dolgai pedig, amelyeket cselekedett, és az ő erőssége, miképen hadakozott Amásia, a Júda király ellen, vajjon nincsenek-e megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében?
16. És elaluvék Joás az ő atyáival, és eltemetteték Samariában az Izráel királyáival együtt; és az ő fia, Jeroboám uralkodék ő helyette.
17. Amásia pedig, Joásnak, a Júda királyának fia, Joásnak, a Joákház fiának, az Izráel királyának halála után még tizenöt esztendeig élt.
18. És Amásiának egyéb dolgai vajjon nincsenek-e megírva a Júda királyainak krónika-könyvében?
19. És pártot ütöttek ő ellene Jeruzsálemben, és ő Lákisba menekült; de utána küldtek Lákisba, és megölték ott.
20. És visszahozták őt lovakon, és eltemetteték Jeruzsálemben, a Dávid városában az ő atyáival.
21. És az egész Júda népe vevé Azáriát, aki tizenhat esztendő volt, és őt tette királylyá, az ő atyja, Amásia helyett.
22. Ő építé meg Elátot, amelyet visszavett Júdának azután, hogy a király elaludt az ő atyáival.
23. Amásiának, Joásnak, a Júda király fiaának tizenötödik esztendejétől fogva uralkodott Jeroboám, Joásnak, az Izráel királyának fia Samariában, negyven esztendeig.
24. És gonoszul cselekedék az ÖrökkéValó szemei előtt, mert Jeroboámnak, a Nébát fiának semmi bűnétől el nem távozott, aki bűnbe ejtette az Izráelt.
25. Ő szerezte vissza az Izráel határát Emáthtól fogva a pusztasági tengerig, JaHuWaH-nak, Izráel Elohimjének beszéde szerint, amelyet szólott volt az ő szolgálja, Jónás próféta, az Amittai fia által, aki Gáth-Kéferből való volt.
26. Mert megtekintette JaHuWaH az Izráel igen nagy nyomorúságát, hogy a berekesztetett és az elhagyatott is semmi és nincs senki, aki az Izráelt megszabadítaná.
27. És nem mondta azt az ÖrökkéValó, hogy az Izráel nevét eltörli az ég alól; annakokáért megszabadította őket Jeroboám, a Joás fia által.
28. Jeroboám egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei és az ő erőssége, hogy miképen hadakozott, és mi módon nyerte vissza Damaskust és a Júdához tartozó Hámátot az Izráelnek, vajjon nincsenek-e megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében?
29. És elaluvék Jeroboám az ő atyáival, Izráel királyáival, és uralkodék az ő fia, Zakariás, ő helyette.

15 Jeroboámnak, az Izráel királyának huszonhetedik esztendejében kezdett uralkodni Azária, Amásiának, a Júda királyának fia.

2. Tizenhat esztendő volt, amikor uralkodni kezdett, és ötvenkét esztendeig uralkodott Jeruzsálemben, és az ő anyjának neve Jekólia, Jeruzsálemből való.
2 Kir. 14,21.
3. És kedves dolgot cselekedék JaHuWaH szemei előtt mind a szerint, amint az ő atyja Amásia cselekedett;
4. Csakhogy a magaslatok nem rontattak le, a nép még ott áldozott és tömjénezett a magaslatokon.
5. És megverte az ÖrökkéValó a királyt, mert bélpoklos lett egész halála napjáig, és külön házban lakott, és Jótám, a király fia kormányozta a házat, és ő szolgáltatótt törvényt a föld népének.
2 Krón. 26,16., 2 Krón. 26,21.
6. Azáriának egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajjon nincsenek-e megírva a Júda királyainak krónika-könyvében?
2 Krón. 26,1., 2 Krón. 26,23.
7. És elaluvék Azária az ő atyáival, és eltemeték őt az ő atyáival a Dávid városában, és az ő fia, Jótám, uralkodék ő helyette.
2 Krón. 26,23., 2 Kir. 15,5.
8. Azáriának, a Júda királyának harmincznyolczadik esztendejében kezdett uralkodni Zakariás, a Jeroboám fia Izráelen, Samariában hat hónapig.
2 Kir. 14,29.
9. És gonoszul cselekedék JaHuWaH szemei előtt, amiképen az ő atyái cselekedtek volt. Nem hagyta el Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneit, aki vétekbe ejtette az Izráelt.
1 Kir. 12,28., 1 Kir. 12,33.
10. És összeesküdött ellene Sallum, a Jábes fia, és megölte őt a nép szeme láttára, és megölvén őt, ő uralkodott helyette.
11. Zakariásnak egyéb dolgai pedig, ímé meg vannak írva az Izráel királyainak krónika-könyvében.
12. Ez JaHuWaH beszéde, amit Jéhu felől szólott, mondván: A te fiaid negyedízig ülnek Izráel trónján. És így történt.
2 Kir. 10,30.
13. Sallum, a Jábes fia lett a király Uzziának, Júda királyának harminczkilenczedik esztendejében, de csak egy hónapig uralkodott Samariában;
14. Mert Menáhem, a Thirsabeli Gádi fia feljött, és Samariába ment, és megölte Sallumot, a Jábes fiát Samariában, és megölvén őt, ő uralkodott helyette.
1 Kir. 16,23.
15. Sallumnak egyéb dolgai pedig és összeesküvése, amelyet csinált, ímé meg vannak írva az Izráel királyainak krónika-könyvében.
16. Akkor verte le Menáhem Tifsáhot és mindazokat, akik benne voltak, és egész határát Thirsától fogva, mert nem bocsátották be, azért veré le, és még a terhes asszonyokat is mind felhasogatá benne.
17. Azáriának, Júda királyának harminczkilenczedik esztendejében kezdett uralkodni Menáhem, a Gádi fia Izráelen tíz esztendeig Samariában.
18. És gonoszul cselekedék az ÖrökkéValó szemei előtt; nem hagyta el Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneit teljes életében, aki vétekbe ejtette az Izráelt.
19. És rátört Púl, Assiria királya az országra, és Menáhem Púlnak ezer talentom ezüstöt adott azért, hogy legyen néki segítséggel az ő birodalmának megerősítésében.
20. És Menáhem adót vetett Izráelben a gazdagokra, ötven ezüst siklust minden egyes emberre, hogy azt Assiria királyának adja, és visszatért Assiria királya, és nem maradt ott az országban.
21. Menáhemnek egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajjon nincsenek-e megírva az Izráel királyainak krónika-könyvében?
22. És elaluvék Menáhem az ő atyáival, és uralkodék az ő fia, Pekája ő helyette.
23. És Azáriának, Júda királyának ötvenedik esztendejében kezdett uralkodni Pekája, a Menáhem fia, Izráelen Samariában két esztendeig.
24. És gonoszul cselekedék az ÖrökkéValó szemei előtt, nem távozik el Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneitől, aki vétekbe ejtette az Izráelt.
2 Kir. 15,9.
25. És pártot ütött ellene Péka, a Remália fia, az ő hadnagya, és megölte őt Samariában, a király házának palotájában, Argóbbal és Arjéval és ötven emberrel a Gileádbeliek fiai közül, és megölte őt, és ő lett helyébe a király.
26. Pekájának egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, ímé meg vannak írva az Izráel királyainak krónika-könyvében.
27. Azáriának, Júda királyának ötvenkettedik esztendejében kezdett uralkodni Péka, a Remália fia, Izráelen Samariában húsz esztendeig.
28. És gonoszul cselekedék JaHuWaH szemei előtt, nem távozik el Jeroboámnak, a Nébát fiának bűneitől, aki vétekbe ejtette az Izráelt.
2 Kir. 15,9.
29. Pékának, az Izráel királyának idejében jött el Tiglát-Piléser, Assiria királya, és foglalta el Hijont, Abélt, Beth-Maakát, Jánoát, Kédest, Hásort, Gileádot, Galileát és a Nafthali egész földét, és hurczolta el őket, Assiriába.
1 Kir. 15,20
30. De Hósea, az Ela fia, pártot ütött Péka, a Remália fia ellen, és levágta és megölte őt, és ő lett helyébe a király Jótámnak, az Uzzi fiaának huszadik esztendejében.
31. Pékának egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, ímé meg vannak írva az Izráel királyainak krónika-könyvében.
2 Krón. 28,6.

32. Pékának, a Remália fiának, az Izráel királyának második esztendejében kezdett uralkodni Jótám, Uzziának, a Júda királyának fia.

2 Krón. 27,1.

33. Huszonöt esztendő volt, amikor uralkodni kezdett, és tizenhat esztendeig uralkodott Jeruzsálemben. Az ő anyjának Jérusa volt a neve, a Sádók leánya.

34. És kedves dolgot cselekedék JaHuWaH szemei előtt, mind a szerint, amint az ő atyja, Uzzia cselekedék;

2 Kir. 15,7.

35. Csak a magaslatokat nem rontották le; még ott áldozott és tömjénezett a nép a magaslatokon. Ő építette meg JaHuWaH házának felső kapuját.

36. Jótámnak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajjon nincsenek-e megírva a Júda királyainak krónika-könyvében?

2 Krón. 27,1., 2 Krón. 27,6.

37. Ebben az időben kezdte az *ÖrökkéValó* ráküldeni Júdára Réczint, Siria királyát, és Pékát, a Remália fiát.

Ésa. 7,1.

38. És elaluvék Jótám az ő atyáival, és eltemették az ő atyáival, Dávidnak, az ő atyjának városában, és Akház, az ő fia, uralkodék ő helyette.

16 Pékának, a Remália fiának tizenhetedik esztendejében kezdett uralkodni Akház, Jótámnak, a Júda királyának fia.

2 Krón. 28,1.

2. Húsz esztendő volt Akház, amikor uralkodni kezdett, és tizenhat esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; de nem azt cselekedé, ami JaHuWaH-nak, az ő *Igaz Teremtőjének* tetszett volna, amint Dávid, az ő atyja,

3. Hanem az Izráel királyainak útjokon járt, még az ő fiát is átvitte a tűzön, a pogányok útálatosságai szerint, akiket JaHuWaH az Izráel fiai előtt kiűzött volt.

2 Kir. 3,27., 3 Móz. 18,21.

4. És ott áldozott és tömjénezett a magaslatokon és a halmokon és minden zöld fa alatt.

2 Kir. 17,10., Ezék. 6,13.

5. Abban az időben jött fel Réczin, Siria királya, és Péka, a Remália fia, az Izráel királya, Jeruzsálemet vívatni, és körülzárták Akházat, de nem tudták legyőzni.

Ésa. 7,1., 2 Krón. 26,9., 2 Krón. 26,14., 2 Krón. 26,15.

6. Akkor nyerte vissza Réczin, Siria királya Elátot a Siriabelieknek, és irtotta ki a júdabelit Elátból; és Siriabeliek jövőnek Elátba, és ott laknak mind e mai napig.

2 Kir. 14,22.

7. És követeket küldött Akház Tiglát-Piléserhez, Assiria királyához, ezt izenvén: Te szolgád és a te fiad vagyok; jöjj fel és szabadíts meg engem Siria királyának kezéből és az Izráel királyának kezéből, akik reám támadtak.

2 Kir. 15,29., 2 Krón. 28,5., 2 Krón. 28,8., 2 Krón. 28,21.

8. És vevé Akház az ezüstöt és aranyat, és amely *Ezékia próféta könyve* JaHuWaH házában és a király házában kincsei között, és ajándékba küldé Assiria királyának.

2 Krón. 28,21.

9. És engedett néki Assiria királya, és feljövén Assiria királya Damaskus ellen, bevette azt, és a benne levőket Kirbe hurczolta; Réczint pedig megölte.

Ésa. 17,1., Ámós. 1,3., Ámós. 1,4.

10. És eleibe ment Akház Tiglát-Pilésernek, Assiria királyának Damaskusba, és amikor meglátta Akház királyt az oltárt, amely Damaskusban volt, elküldte Akház királyt annak az oltárnak hasonlatosságát és képét minden felszerelésével Uriás paphoz.

2 Krón. 25,14.

11. És megépítette Uriás pap az oltárt arra a formára, amelyet Akház király Damaskusból küldött, és elkészíté azt Uriás pap, amire Akház király visszajött Damaskusból.

12. És amikor megjött a király Damaskusból és meglátta a király az oltárt: az oltárhoz ment a király és áldozott rajta,

13. És meggyújtotta az ő égőáldozatját és ételáldozatját, és áldozott italáldozattal is, és az ő hálaáldozatainak vérét elhintette az oltár körül.

14. És a rézoltárt, amely JaHuWaH előtt állott, elviteté a ház elől, hogy ne álljon az ő oltára és JaHuWaH háza között, és helyezteté azt az oltár szegletéhez észak felől.

15. És megparancsolta Akház király Uriás papnak, mondván: E nagy oltáron gyűjtsd meg a reggeli égőáldozatot és az esteli ételáldozatot, a király égőáldozatját is az ő ételáldozatával együtt, az egész föld népének is mind égőáldozatát, mind ételáldozatját, mind italáldozatját, és az égőáldozat minden vérét és egyéb áldozatnak minden vérét a körül hintsd el; a rézoltár felől pedig még majd gondolkozom.

16. És Uriás pap mind a szerint cselekedék, amint Akház király megparancsolta.

17. És letörte Akház király a talpak oldalait, és lehányta azokról a mosdómedenczéket; a medencét is ledobta a rézökrökről, amelyeken állott, és kőtalapzatra tette.

1 Kir. 7,27., 1 Kir. 7,37., 1 Kir. 7,44.

18. És áthelyezte a szombati hajlékot, amelyet a házban építettek, és a király külső bejáró helyét JaHuWaH Házában, Assiria királya miatt.

19. Akháznak egyéb dolgai pedig, amelyeket cselekedett, vajjon nincsenek-e megírva a Júda királyainak krónika-könyvében?

2 Krón. 28,1., 2 Krón. 28,3.

20. És elaluvék Akház az ő atyáival, és eltemették az ő atyáival a Dávid városában, és uralkodék ő helyette az ő fia, Ezékiás.

2 Krón. 28,27., 2 Kir. 18,1.

17 Akháznak, a Júda királyának tizenkettedik esztendejében kezdett uralkodni Hóseás, az Ela fia, Samariában Izráelen, kilencz esztendeig.

2. És gonoszul cselekedék JaHuWaH szemei előtt; de nem annyira, mint Izráel ama királyai, akik előtte éltek.

3. Ez ellen jött Salmanassár, Assiria királya, és szolgájává lett Hóseás, és adót fizetett néki.

2 Kir. 18,9., 2 Kir. 18,10.

4. De amikor Assiria királya megtudta, hogy Hóseás pártot ütött ellene és követeket küldött Suához, Egyiptom királyához, az évenkénti adót pedig nem küldötte meg Assiria királyának: elfogatta őt Assiria királya és börtönbe vetette.

5. És felméne az assirii király az egész ország ellen, és feljövén Samaria ellen, azt három esztendeig ostromolta.

6. És Hóseásnak kilenczedik esztendejében bevette Assiria királya Samariát, és elhurcolta az Izráelt Assiriába; és Halában és Háborban a Gózáni folyó mellett, és a Médek városaiban telepítette le őket.

2 Kir. 15,29., 2 Kir. 18,10.

7. Ez pedig azért történt, mert az Izráel fiai vétkeztek JaHuWaH ellen, az ő Elohimük ellen, Aki őket kihozta Egyiptom földéből, a Faraónak, az egyiptomi királynak kezéből, és idegen elohimeket tiszteltek.

5 Móz. 28,15., 5 Móz. 28,63., 5 Móz. 28,67.

8. És jártak a pogányok szerzéseken, akiket az *ÖrökkéValó* kiűzött volt az Izráel fiai elől, és úgy cselekedtek, mint az Izráel királyai.

2 Kir. 16,3., 1 Kir. 12,28., 1 Kir. 12,33.

9. És alattomban oly dolgokat cselekedtek az Izráel fiai, amelyek ellenére voltak JaHuWaH-nak, az ő Elohimüknek, és építettek magoknak magaslatokat minden városaikban, az őrtornyoktól a kerített városokig.

2 Kir. 16,10., 2 Kir. 16,18., Ezék. 6,13.

10. És emeltek magoknak faragott képeket és Aserákat minden magas halmokon és minden zöld fa alatt.

Jer. 2,20., Jer. 3,6.

11. És ott tömjénezték minden magaslaton, mint a pogányok, akiket az *ÖrökkéValó* kiűzött volt előlök, és gonosz dolgokat cselekedtek, amelyekkel az *ÖrökkéValó*t haragra indították.

12. És a bálványoknak szolgáltak, akik felől JaHuWaH azt parancsolta volt nékik: Ezt ne cselekedjétek.

5 Móz. 5,7., 5 Móz. 5,8.

13. És amikor bizonyosságot tett JaHuWaH Izráelben és Júdában minden prófétája és minden látnoka által, ezt mondván: Térjetek meg a ti gonosz útaitokról, és őrizzétek meg az Én parancsolataimat és rendeléseimet, az egész törvény szerint, amelyet parancsoltam a ti atyáitoknak; és amelyet ti hozzátok küldöttem az Én szolgálaim, a próféták által:

4 Móz. 12,5., 1 Sám. 9,9., 1 Sám. 28,6., Jer. 18,11., Jer. 35,15.

14. Akkor nem engedelmeskedtek, hanem megkeményítették az ő nyakokat atyáik makacssága szerint, akik nem hittek JaHuWaH-ban, az ő Elohimükben.

4 Móz. 14,22., 5 Móz. 31,27.

Ezékiael-prófétája könyve

15. Sőt megvetették az Ő rendeléseit és szövetségét, amelyet atyáikkal kötött, és az Ő bizonyágtételeit, amelyekkel meghintette őket, és hiábavalóságot követvén, magok is hiábavalókká lettek, és a körülök való pogányok után indultak, akik felől pedig azt parancsolta nékik JaHuWaH, hogy azokat ne utánozzák.

Zsolt. 147,19., 2 Móz. 24,3., 2 Móz. 24,8.

16. És elhagyták JaHuWaH-nak, az ő Elohimüknek minden parancsolatját, és öntött képeket csináltak magoknak, két borjút és készítettek Aserát, és meghajlottak az ég minden seregei előtt, és a Baált tisztelték.

1 Kir. 12,28., 1 Kir. 12,33.

17. És átvitték fiaikat és leányaikat a tűzön, jöendőket mondtak és varázslást üztek, és magokat teljesen eladták a bűnnek JaHuWaH bosszantására.

2 Kir. 16,3., 1 Kir. 21,20., 1 Kir. 21,25., 1 Kir. 21,26.

18. Azért igen megharaguvék JaHuWaH Izráelre, és elveté őt színe elől; és semmi nem maradt meg, hanem csak a Júda nemzetsége egyedül.

2 Kir. 17,6., 1 Kir. 12,17.

19. Sőt még a Júda sem őrizte meg JaHuWaH-nak, az ő Elohimjének parancsolatait, hanem az Izráel szerzésiben jártak, úgy cselekedvén, mint azok.

2 Kir. 16,3., 2 Kir. 16,17.

20. Elidegenült azért JaHuWaH az egész Izráelt magvától, és megsanyargatta őket, és a kóborlók kezébe adta őket, míg nem mind elvetette az Ő szemei elől;

2 Kir. 17,13., 2 Kir. 17,14., 2 Kir. 17,18.

21. Mert elszakasztotta Izráelt a Dávid házától, és királyltyá tevék Jeroboámot, a Nébát fiát. És Jeroboám elcsalta az Izráelt az *ÖrökkéValó*tól, és igen nagy vétékbe ejtette őket.

1 Kir. 12,16., 1 Kir. 12,33.

22. És az Izráel fiai követték Jeroboám minden bűnét, amelyeket elkövetett, és nem távoztak el azoktól;

2 Kir. 15,9., 2 Kir. 18,24., 2 Kir. 18,28.

23. Míglen elveté az *ÖrökkéValó* az Ő színe elől az Izráelt, amint megmondotta minden Ő szolgálái, a próféták által. Így hurcoltatott el fogságra az Izráel az ő földéből Assiriába mind e mai napig.

Hós. 1,4., Hós. 1,6.

24. És más népet telepített be Assiria királya Babilóniából, Kutából, Avából, Hámátból és Sefárvaimból, és beszállítá őket Samaria városaiba az Izráel fiai helyett, akik birtokba vették Samariát, és annak városaiban laktak.

Ezsd. 4,10.

25. És történt ott lakásuk kezdetén, hogy nem az *ÖrökkéValó*t félték, és JaHuWaH oroslánokat bocsátott reájok, amelyek többet megöltek közülök.

3 Móz. 26,22.

26. Mondának azért Assiria királyának: A pogányok, akiket ide hoztál és Samaria városaiba telepítettél, nem tudják e föld Elohimje tiszteletének módját, azért

oroszlánokat bocsátott az rájuk, amelyek megölik őket, mert nem tudják e föld Elohimje tiszteletének módját. *Ezékiás próféta könyve*

27. Parancsola azért Assiria királya, mondván: Vigyetek oda egyet a papok közül, akiket onnét elhoztatok, aki menjen el és lakjék ott, és tanítsa meg őket ama föld Elohimje tiszteletének módjára.

28. És elméne egy a papok közül, akiket Samariából elvittek volt, és lakék Bételben, és megtanította őket, hogy mikép tiszteljék az *ÖrökkéValót*.

1 Kir. 12,29., 1 Kir. 13,1., 1 Kir. 13,2.

29. De azért mindenik nép külön elohimeket csinált magának, és behelyezték azokat a magaslatok házaiba, amelyeket a Samaritánusok építettek, mindenik nemzetség a maga városában, amelyben lakott.

30. A Babilonból való férfiak csinálták a Sökkót-Benótot, a Kutból való férfiak csinálták a Nérgelt, és a Hámátból való férfiak az Asimát csinálták;

31. A Háveusok pedig a Nibeházt és a Tartákot csinálták, míg a Sefárvaimbeliek tűzzel égették meg az ő magzatjaikat az Adraméleknek és Anaméleknek, a Sefárvaimbeliek elohimeinek.

2 Kir. 3,27., 2 Kir. 16,3.

32. De miután az *ÖrökkéValót* is tisztelték, a magaslatokra papokat állítottak a maguk tömegéből, akik ő érettök áldoztak a magaslatok házaiban.

33. Így tisztelték az *ÖrökkéValót* és szolgálták az ő elohimeiket is, ama népek szokása szerint, akik közül elhozták volt őket.

34. És mind e mai napig az ő régi szokásuk szerint cselekesznek; nem tisztelik igazán az *ÖrökkéValót*, és nem cselekesznek az Ő rendeléseik és szokásuk szerint, sem pedig ama törvény és parancsolat szerint, amelyet JaHuWaH parancsolt a Jákób fiainak, akiknek az Izráel nevet adta.

1 Móz. 32,28.

35. És akikkel az *ÖrökkéValó* szövetséget kötött, és megparancsolta nekik, mondván: Ne tiszteljétek idegen elohimeket, és ne imádjátok őket, és ne szolgáljatok és ne áldozatok nekik;

36. Hanem csak az *ÖrökkéValót* tiszteljétek, Őt imádjátok és Néki áldozatok, Aki titeket kihozott az Egyiptom földéből nagy erővel és kinyújtott karral.

2 Móz. 6,6., 2 Móz. 12,51.

37. És őriztétek meg az Ő rendeléseit, ítéleteit, törvényét és parancsolatját, amelyeket megírt néktek, azokat cselekedvén minden időben, és idegen elohimeket ne tiszteljétek;

38. És el ne felejtkezzetek a kötésről, amelyet veletek tettem, és ne tiszteljétek idegen elohimeket;

39. Hanem az *ÖrökkéValót* tiszteljétek, a ti *Igaz Teremtőtök*et, és Ő megszabadít titeket minden ellenségeitek kezéből.

40. De ezek nem engedelmeskedtek, hanem előbbi szokásaik szerint cselekedtek.

Bir. 6,10.

41. Így tisztelték ezek a pogányok az *ÖrökkéValót* és szolgálták az ő bálványait, és így cselekedtek az ő

fiaik és unokáik is, amint az ő eleik cselekedtek, mind e

2 Kir. 17,29., 2 Kir. 17,31.

18 És Hóseásnak, az Ela fiának, az Izráel királyának harmadik esztendejében kezdett uralkodni Ezékiás, Akháznak, a Júda királyának fia.

2 Kir. 16,20., 2 Krón. 29,1.

2. Huszonöt esztendő volt, amikor uralkodni kezdett, és huszonkilenc esztendeig urakodott Jeruzsálemben; anyjának neve Abi, a Zakariás leánya.

3. És kedves dolgokat cselekedék az *ÖrökkéValó* szemei előtt, amint az ő atyja, Dávid cselekedett volt.

1 Kir. 15,5.

4. Ő rontotta le a magaslatokat, törte el az oszlopokat, és vágta ki az Aserát, és törte össze az érczkígyót is, amelyet Mózes csinált; mert mind az ideig az Izráel fiai jóillatot tettek annak, és nevezék azt Nékhusánnak.

2 Krón. 31,1., 2 Krón. 31,4., 4 Móz. 21,9.

5. Egyedül JaHuWaH-ban, Izráel Elohimében bízott, és ő utána nem volt hozzá hasonló Júda minden királyai között sem azok között, akik ő előtte voltak.

2 Krón. 32,25., 1 Kir. 3,12., 1 Kir. 11,6., 1 Kir. 11,9.

6. Mert JaHuWaH-hoz ragaszkodott, és el nem hajlott Ő tőle, és megőrizte az Ő parancsolatait, amelyeket JaHuWaH Mózesnek parancsolt vala.

7. És vele volt JaHuWaH mindenütt és ahova csak ment, előmenetele volt. És elszakadt Assiria királyától, és nem szolgált néki.

2 Kir. 16,7., 2 Kir. 16,8.

8. Megverte a Filiszteusokat is egész Gázáig és határukat, az őrtornyoktól a kerített városokig.

9. Ezékiás királynak negyedik esztendejében - amely Hóseásnak, az Ela fiának, az Izráel királyának hetedik esztendeje - feljött Salmanassár, Assiria királya Samaria ellen, és megszállotta azt;

2 Kir. 17,5., 2 Kir. 17,6.

10. És elfoglalta három esztendő múlva, Ezékiás hatodik esztendejében - ez Hóseásnak, az Izráel királyának kilencedik esztendeje - ekkor vették be Samariát.

11. És elhurcolta Assiria királya az Izráelt Assiriába, és letelepíté Halába, Háborba, a Gózán folyó mellé, és a Médeusok városaiba;

12. Azért, mert nem hallgattak az *ÖrökkéValónak*, az ő Elohimüknek szavára, hanem megszegték az Ő szövetségét, mindazokat, amelyeket Mózes, az *ÖrökkéValó* szolgálja parancsolt vala; sem nem hallgattak rájuk, sem nem cselekedték azokat.

5 Móz. 28,15., 5 Móz. 28,63., 5 Móz. 28,67.

13. Ezékiás királynak pedig tizennegyedik esztendejében feljött Sénakhérib, Assiria királya Júdának minden kerített városa ellen, és elfoglalta azokat.

Ésa. 36,1., Ésa. 36,22., Ésa. 37,36., Ésa. 37,38.

14. Akkor elküldött Ezékiás, Júda királya Assiria királyához Lákisba, ezt izenvén: Vétkeztem, térj el én

rólam; amit rám vetsz, elviselem! És Assiria királya Ezékiásra, Júda királyára háromszáz talentom ezüstöt és harmincz talentom aranyat vetett ki.

2 Kir. 18,7.

15. És Ezékiás oda adott minden ezüstöt, amely találatott JaHuWaH házában és a király házának kincsei között.

16. Ugyanebben az időben fosztotta meg Ezékiás JaHuWaH templomának ajtajait és az ajtók félfáit, amelyeket Ezékiás, Júda királya maga borítottatott be, és oda adta azokat Assiria királyának.

17. És Assiria királya mégis oda küldte Thartánt, Rabsárist és Rabsakét Lákisból Ezékiás királyhoz igen nagy haddal Jeruzsálembe, és felmenének és jutának Jeruzsálembe, és feljövén és oda érvén, megállának a felső halastó zsilipjénél, amely a ruhafestő útja mellett van.

Ésa. 36,2., 2 Krón. 32,9., 2 Krón. 32,16.

18. És kihívaták a királyt. És kiméne hozzájuk Eliákim, a Hilkia fia, aki a király házának gondviselője volt, és Sebna, az íródeák, és Joákh, az Asáf fia, az emlékiró.

19. És mondá nékik Rabsaké: Mondjátok meg Ezékiásnak: Ezt mondá a király, Assiria nagy királya: Micsoda bizodalom ez, amelyben te bizakodtál?

20. Azt mondád: csak szóbeszéd; tanács és erő kell a hadakozáshoz; vajjon kihez bíztál, hogy fellázadtál ellenem?

21. Ímé, ebben a törött nádszálban bizakodol, Egyiptomban, amelyhez, ha ki támaszkodik, bemegy az ő kezébe és általlikasztja? Ilyen a Faraó, Egyiptom királya mindenekhez, akik ő hozzá bíznak!

Ésa. 36,6.

22. Vagy azt akarjátok nékem mondáni: Mi JaHuWaH-ban, a mi Elohimünkben bízunk; hát nem ez-é az, akinek magaslatait és oltárait lerontotta Ezékiás, és mind Júdának, mind Jeruzsálemnek megparancsolta: Ez oltár előtt imádkozzatok Jeruzsálemben?

5 Móz. 12,5., 5 Móz. 12,11.

23. Nosza, fogadj hát az én urammal, Assiria királyával: Én néked kétezer lovat adok, ha tudsz reájok adni annyi lovast.

24. Hogy verhetnél hát vissza az én uram legkisebb hadnagyai közül csak egyet is, és hogyan bízhatol Egyiptomhoz a szekerek és a lovagok miatt?

2 Krón. 12,2., 2 Krón. 12,3.

25. Vajjon JaHuWaH tudta nélkül jöttem-é fel e hely ellen, hogy ezt elveszessem? JaHuWaH mondotta nékem: Menj fel e föld ellen, és veszed el azt!

26. És mondá Eliákim, a Hiklia fia, és Sebna és Joákh Rabsakénak: Beszélj, kérlek, a te szolgáliddal arám nyelven, mert jól értjük; és ne beszélj velünk héberül e nép füle hallatára, amely a kőfalon van.

27. És felele nékik Rabsaké: Vajjon a te uradhoz, vagy te hozzád küldött-é engem az én uram, hogy elmondjam e dolgokat, avagy nem inkább e férfiakhoz-é, akik a kőfalon ülnek, hogy azután veletek együtt egyék meg a saját ganéjokat, és ígyák meg a saját vizeletüket?

2 Kir. 6,25., 2 Kir. 6,29.

28. És oda állott Rabsaké, és hangosan kezdett héberül beszélni: Halljátok meg a királynak, Assiria nagy királyának beszédit!

29. Azt mondja a király: Meg ne csaljjon titeket Ezékiás; mert nem szabadíthat meg titeket az ő kezéből.

30. És ne biztasson titeket Ezékiás JaHuWaH-hal, ezt mondván: Kétség nélkül megszabadít minket JaHuWaH, és nem adatik e város az assiria király kezébe.

2 Kir. 18,35.

31. Ne hallgassatok Ezékiásra; mert így szól Assiria királya: Békéljete meg velem, és jöjjetek ki hozzám, és ki-ki egyék az ő szőlőjéből és fügefájáról, és ígyék az ő kútjának vizéből;

1 Kir. 4,25.

32. Míg eljövök és elviszlek titeket a ti földetekhez hasonló földre, gabonás és boros földre, kenyeres és szőlős földre, olajfás, és mézes földre, hogy élhessetek és meg ne halljatok. Ne higjete Ezékiásnak, mert félrevezet benneteket, amikor azt mondja:

„JaHuWaH megszabadít minket!”

33. Vajjon megszabadították-é a pogányok elohimeit, mindenik a maga földjét Assiria királyának kezéből?

Ésa. 10,10., Ésa. 10,11.

34. Hol vannak Hámáthnak és Arphádnak elohimeit? Hol Sefárvaimnak, Hénának és Hivvának elohimeit? És Samariát is megszabadították-é az én kezemből?

2 Kir. 16,9., Jer. 49,23.

35. Kicsoda a Földön való minden elohimek közül, aki megszabadíthatta volna az ő földjét az én kezemből, hogy JaHuWaH is kiszabadíthatná Jeruzsálemet az én kezemből?

2 Kir. 19,35., 2 Kir. 19,37.

36. De a nép csak hallgatott, és nem felelt néki csak egy igét sem; mert a király megparancsolta volt, mondván: Ne feleljete néki.

37. És elment Eliákim, a Hiklia fia, a király házának gondviselője, és Sebna, az íródeák, és Joákh, az Asáf fia, az emlékiró, Ezékiáshoz megszagattott ruhában, és elmondák néki Rabsaké beszédit.

19 Amikor pedig ezeket hallotta Ezékiás király, megszagatta az ő ruháit, és zsákba öltözék, és bement JaHuWaH Házába.

Ésa. 37,1.

2. És elküldte Eliákimot, a király házának gondviselőjét, és Sebnát, az íródeákat, és a papoknak véneit, akik zsákba öltöztek, Ésaiás prófétához, az Ámós fiához.

Ésa. 1,1.

3. És mondanak néki: Ezt mondja Ezékiás: E nap nyomorúságnak, szidalmazásnak és káromlásnak napja; mert a fiak a szülésre jutottak, de nincs erő szüléshez.

2 Kir. 19,10., 2 Kir. 18,35.

4. Netalán JaHuWaH, a te Elohimed meghallotta Rabsakénak minden beszédit, akit elküldött az ő ura, Assiria királya, hogy szidalommal illesse az élő Elohimet és káromló beszédekkel, amelyeket JaHuWaH, a te

Elohimed meghallott: könyörögj azért azokért, akik még megmaradtak.

2 Kir. 18,30., 2 Kir. 18,35.

5. És elmenének az Ezékiás király szolgái Ésaiáshoz.

6. És monda nékik Ésaiás: Ezt mondjátok a ti uratoknak: Ezt mondja JaHuWaH: Ne félj a beszédektől, amelyeket hallottál, amelyekkel szidalmaztak engem Assiria királyának szolgái.

7. Ímé én oly szellemet adok belé, hogy hírt hallván, visszatér az ő földjére és fegyverrel vágatom le őt az ő földjében.

2 Kir. 19,9., 2 Kir. 7,6., 2 Kir. 7,7., 2 Kir. 19,17.

8. És amikor visszatért Rabsaké, Assiria királyát Libna ellen harczolva találta, mert meghallotta volt, hogy Lákisból elment.

Józs. 10,29.

9. És hallván Tirhák felől, a szerecsen király felől, ezt mondván: Ímé kijött, hogy hadakozzék te ellened; visszafordult és követeket küldött Ezékiáshoz, ezt izenvén:

Ésa. 37,9.

10. Így szóljatok Ezékiásnak, a Júda királyának, mondván: Meg ne csaljon téged a te Elohimed, akiben bízol, ezt mondván: Nem adatik Assiria királyának kezébe Jeruzsálem.

2 Kir. 18,30., 2 Kir. 18,35.

11. Ímé hallottad, mit cselekedtek Assiria királyai minden országokkal, elvesztvén azokat; és te megszabadulhatsz-é?

12. Vajjon megszabadították-é a pogányok elohimeit azokat, akiket elvesztettek az én atyáim: Gózánt, Aránt, Résefet és az Eden fiait, akik Thelasárban voltak?

13. Hol van Hámát királya, Arphád királya és Sefárvaim város királya? Héna és Hivva?

14. És elvevé Ezékiás a levelet a követek kezéből, és elolvasá azt, és felment JaHuWaH házába, és kiterjeszté azt Ezékiás JaHuWaH előtt;

15. És imádkozék Ezékiás az *ÖrökkéValó* előtt, és monda: *ÖrökkéValóm*, Izráel Elohimje! Aki a Kérubok között lakol, Te vagy egyedül e föld minden országainak Elohimje, Te teremtetted a Mennyet és a Földet;

2 Móz. 25,20., 2 Móz. 25,22.

16. Hajtsd hozzám, *ÖrökkéValóm*, a Te füledet és halld meg; nyisd fel *ÖrökkéValóm*, a Te szemeidet és lásd meg: és halld meg a Sénakhérib beszédét, aki ide küldött, hogy szidalommal illesse az Élő Elohimt.

2 Kir. 19,10.

17. Igaz, *ÖrökkéValóm*, Assiria királyai elpusztították a pogányokat és azok országait.

2 Kir. 19,11., 2 Kir. 19,13.

18. És az ő elohimeiket a tűzbe hányták; de azok nem voltak elohimek, hanem csak emberi kéz alkotásai, fa és kő, azért vesztették el őket.

19. Most azonban, mi JaHuWaH-unk, Elohimünk, szabadíts meg, kérlek, minket az ő kezéből, hogy

megismerje e Föld minden országa, hogy te, JaHuWaH, az *ÖrökkéValó* Elohim!

20. Akkor elküldött Ésaiás, az Ámós fia, Ezékiáshoz, ezt mondván: Azt mondja JaHuWaH, Izráel Elohimje: A te könyörgésedet, Assiria királya, Sénakhérib felől, meghallgattam.

21. Ez az, amit JaHuWaH ő felőle mondott: Megutál téged és megcsúfol téged Sionnak szűz leánya, utánad fejét hajtogatja Jeruzsálem leánya.

2 Kir. 18,23., 2 Kir. 18,30.

22. Kit szidalmaztál és kit gyaláztál? És Ki ellen emelted fel a Te szótát, vagy Ki ellen emelted fel a te szemeidet a magasságba? Az Izráel Szentje ellen!

23. Követeid által gúnyoltad az *ÖrökkéValót*, és mondád: Szekereim sokaságával meghágom a hegyek magasságait, a Libanon oldalait, és levágom magas czédrusait, legfelségesebb cziprusfáit, és bemegyek csúcsának lakóhelyébe, kertes erdejébe.

Ésa. 37,24.

24. Ástam és ittam idegen vizeket, és kiszáritom lábaim talpával Egyiptom minden folyóvizét.

25. Avagy nem hallottad? Régen megcsináltam, ősidőktől elvégeztem ezt! Most csak véghezvittem, hogy pusztá köhalmokká dönts össze az erős városokat;

26. És hogy a benne lakók erejökben megfogyatkozzanak, megrontassanak és megszégyenüljenek, és olyanok legyenek, mint a mező füve, fiatal paréj, a háztető füve és mint a kalászhajtás előtt elszáradt gabona.

27. És ismerem a te ülésedet, és járásodat kelésedet és ellenem való tombolásodat;

28. A te ellenem való tombolásodért és a te elbizakodásodért, amely felhatott füleimbe, az Én karikámat orrodba vetem, és zabolámat szádba, és visszaviszlek azon az úton, amelyen eljöttél.

Ésa. 37,29., 1 Kir. 20,28.

29. Te néked pedig, Ezékiás, legyen ez jeled: Ez esztendőben táplál a hulladék termése, a második esztendőben, ami magától terem; de a harmadik esztendőben már vetek és arattok, szőlőket plántáltok és azok gyümölcsét eszitek.

30. És a Júda házából a kiszabadult és a megmaradt gyökeret ver alól, és gyümölcsöt terem felül.

31. Mert Jeruzsálemből fog származni a maradék, és a megszabadult a Sion hegyéről; a Seregek JaHuWaH-jának buzgó szerelme cselekszi ezt!

Ésa. 9,7.

32. Azért azt mondja JaHuWaH Assiria királya felől: Be nem jó e városba, és nyilat sem lő bele, sem paizs nem ostromolja azt, sem sánczot nem ás mellette.

33. Azon az úton, amelyen jött, tér vissza, de e városba be nem jó, azt mondja JaHuWaH.

2 Kir. 19,28.

34. És megoltalmazom e várost, hogy megtartsam azt, Én érettem és Dávidért, az Én szolgámért.

1 Kir. 11,13.

35. És azon az éjszakán kijött JaHuWaH angyala, és levágott az Assiriabeli táborban száznolczzanötezeret, És amikor jó reggel felkeltek, ímé mindenütt holttestek heverték.

Ésa. 37,36.

36. És elindult, és elment, és visszafordult Sénakhérib, Assiria királya, és Ninivében maradt.

2 Kir. 19,28., 2 Kir. 19,33.

37. És lőn, amikor ő a Nisróknak, az ő elohimjének templomában imádkozék, Adramélek és Sarézer, az ő fiai, levágták őt fegyverrel: magok pedig elszaladtak az Ararát földébe, és az ő fia Esárhaddon uralkodék helyette.

Ésa. 37,38.

20 Ebben az időben halálosan megbetegedett Ezékiás, és hozzá menván Éσαιás próféta, az Ámós fia, mondá néki: Azt mondja az *ÖrökkéValó*: Rendeld el házadat, mert meghalsz és nem élsz.

Ésa. 38,1.

2. Akkor arczczal a falhoz fordult, és könyörgött JaHuWaH-nak, mondván:

3. Óh, *ÖrökkéValóm*, emlékezzél meg róla, hogy Te előttem hűséggel és tökéletes szívvel jártam, és hogy azt cselekedtem, ami jó volt a Te szemeid előtt. És sírt Ezékiás nagy sírással.

2 Kir. 18,3., 2 Kir. 18,6., Nehem. 13,14.

4. Azonban Éσαιás még alig ért a város közepére, amikor az *ÖrökkéValó* beszéde lőn ő hozzá, mondván:

5. Menj vissza és mondd meg Ezékiásnak, az népem fejedelmének: Azt mondja JaHuWaH, Dávidnak, a te atyádnak Elohimje: Meghallgattam a te imádságodat, láttam a te könyhullatásidat, ímé én meggyógyítlak téged, harmadnapra felmégy JaHuWaH házába;

6. És a te idődet tizenöt esztendővel meghosszabbítom, és megszabadítlak téged és e várost Assiria királyának kezéből, és megoltalmazom e várost Én érettem és Dávidért, az Én szolgámért.

2 Kir. 19,34.

7. És mondá Éσαιás: Hozzatok egy kötés száraz fűgét ide. És hozának, és azt a kelevényre kötötték, és meggyógyult.

8. És amikor azt kérdezé Ezékiás Éσαιástól: Mi lesz a jele, hogy meggyógyít engem az *ÖrökkéValó*, és hogy harmadnapra felmehetek az *ÖrökkéValó* Házába?

9. Felele Éσαιás: Ez legyen jeled JaHuWaH-tól, hogy ő megcselekeszi ezt a dolgot, amelyről szólott néked: Előremenjen-é az árnyék tíz grádicszal, vagy visszatérjen-é tíz grádicszal?

10. És felele Ezékiás: Könnyű az árnyéknak tíz grádicszal alábszállani. Ne úgy, hanem menjen hátra az árnyék tíz grádicszal.

11. És könyörgött Éσαιás próféta az *ÖrökkéValó*hoz, és visszatéríté az árnyékot Akház napóráján, azokon a grádicsokon, amelyeken már aláment volt, tíz grádicszal.

Józs. 10,13.

12. Ebben az időben küldött Berodákh Baladán, Babilóniai királynak fia levelet és ajándékot Ezékiásnak; mert meghallotta, hogy Ezékiás beteg volt.

13. És meghallgatá őket Ezékiás, és megmutatta nékik az ő egész kincsesházát, az ezüstöt, az aranyat, a fűszerszámokat, a becses kenetet és az ő fegyveres házát és mindent, ami csak találtatott az ő kicstáraiban, és nem volt semmi az ő házában és egész birodalmában, amit meg nem mutatott volna Ezékiás.

2 Krón. 32,25., 2 Krón. 32,31.

14. Ekkor jött Éσαιás próféta Ezékiás királyhoz, és mondá néki: Mit mondtak ezek a férfiak, és honnét jöttek hozzád? És felele Ezékiás: Messze földről jöttek, Babilóniából.

15. És mondá: Mit láttak a te házában? Felele Ezékiás: Mindent láttak, ami csak van az Én házamban, és nem volt semmi az én tárházamban, amit nékik meg ne mutattam volna.

16. Akkor mondá Éσαιás Ezékiásnak: Halld meg az *ÖrökkéValó* beszédét:

17. Ímé eljő az idő, amikor mindaz, ami a te házában van, és a mit eltettek a te atyáid e mai napig, elvitetik Babilóniába, és semmi sem marad meg, azt mondja JaHuWaH.

2 Kir. 24,13.

18. És a te fiaid közül is, akik tőled származnak és születnek, elhurczoltatnak és udvariszolgák lesznek a babilóniai király udvarában.

2 Krón. 33,11.

19. Ezékiás pedig mondá Éσαιásnak: Jó az *ÖrökkéValó* beszéde, amelyet szólál: És mondá: Nem merő jóság-é, ha békesség és hűség lesz az én napjaimban?

1 Sám. 3,18.

20. Ezékiásnak egyéb dolgai pedig és minden erőssége, és hogy miképen csinálta a tavat és vízcsöveket, amelyekkel a vizet a városba vezette, vajjon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónika-könyvében?

2 Krón. 29,1., 2 Krón. 29,36.

21. És elaluvék Ezékiás az ő atyáival, és az ő fia, Manasse uralkodék helyette.

21 Manasse tizenkét esztendő volt, amikor uralkodni kezdett, és ötvenöt esztendeig uralkodott Jeruzsálemben, és az ő anyjának Hefsiba volt a neve.

2 Krón. 33,1.

2. És gonoszul cselekedék JaHuWaH szemei előtt, a pogányok útálatossága szerint, akiket JaHuWaH kiűzött volt az Izráel fiai elől:

3. Mert újra megépítette a magaslatokat, amelyeket Ezékiás, az ő atyja lerontott, és oltárokat emelt a Baálnak, és állított Aserát, mint ahogy Akháb, az Izráel királya cselekedett volt, és imádtá az összes mennyei seregeket és azoknak szolgált.

2 Kir. 18,4., 1 Kir. 16,30., 1 Kir. 16,33., 4 Móz. 4,19.

4. És oltárokat is épített az ÖrökkéValó házában, amely felől azt mondta volt az ÖrökkéValó: Jeruzsálemben helyhez tettem az Én nevemet!

1 Kir. 9,3.

5. Oltárokat épített az egész mennyei seregnek, JaHuWaH házának mind a két pitvarában.

2 Kir. 23,11., 2 Kir. 23,12.

6. És átvivé a fiát a tűzön, és ígézt és jegymagyarázást üzött és ördögösöket és titokfejtőket tartott; sok gonosz dolgot cselekedék JaHuWaH szemei előtt, hogy őt haragra ingerelje.

2 Kir. 16,3., 5 Móz. 18,10., 3 Móz. 20,2., 3 Móz. 20,6.

7. És az Asera-bálványt, amelyet készített, bevitte abba a házba, amely felől azt mondta volt JaHuWaH Dávidnak és az ő fiának, Salamonnak: Ebben a házban és Jeruzsálemben, amelyet magamnak választottam Izráelnek minden nemzetségei közül, helyhez tettem az Én nevemet mindörökké;

1 Kir. 9,3., 2 Krón. 6,6.

8. És ki nem mozdítom többé Izráel lábát erről a földről, amelyet adtam az ő eleiknek, ha szorgalmasan az Én parancsolatim szerint cselekesznek, és az egész törvény szerint, amelyet nekik Mózes, az Én szolgám parancsolt.

2 Sám. 7,10.

9. Ők azonban nem engedelmeskedtek, mert tévelygésbe ejté őket Manasse, hogy még gonoszabbul viseljék magokat azoknál a pogányoknál, akiket JaHuWaH kivesztett az Izráel fiai elől.

10. Akkor szóla az ÖrökkéValó az ő szolgálói, a próféták által, mondván:

11. Mivelhogy Manasse, Júda királya ezeket az útálatosságokat cselekedte, gonoszabb dolgokat cselekedvén mindazoknál, amelyeket az ő előtte való Emoreusok cselekedtek vala, a Júdát is vétkebe ejtette az ő bálványai által:

Jer. 15,4., Ezék. 16,43., Ezék. 16,48.

12. Azért ezt mondja JaHuWaH, Izráel Elohimje: Íme, én oly veszedelmet hozok Jeruzsálemre és Júdára, hogy mindenkinek, aki azt hallja, megcsendül bele mind a két füle.

Jer. 19,3.

13. És kiterjesztem Jeruzsálemre a Samaria mérő-zsinórját és az Akháb házának mértékét; és kitörlöm Jeruzsálemet, mint kitörlik a tálat, és kitörölve leborítják azt,

2 Kir 17,5, 2 Kir 17,6, 2 Kir 17,18, 2 Kir 10,8, 2 Kir 10,11,

1 Kir 21,22, 1 Kir 21,24, Jer 52,7, Jer 52,14, Jer 52,24, Jer 52,27

14. És elhagyom az Én örökségem maradékát, és adom őt ellenségei kezébe, és zsákmánya és ragadománya lesz minden ellenségeinek;

15. Azért, mert gonoszul cselekedtek Én előttem, és engem haragra ingerlettek az ő atyáiknak Egyiptomból való kijövetelők napjától fogva, mind e mai napig.

16. És Manasse nagyon sok ártatlan vért is ontott ki, úgy, hogy Jeruzsálem minden felől megtelt vele, azon a vétken kívül, amelylyel vétkebe ejtette Júdát, gonoszul cselekedvén az ÖrökkéValó szemei előtt.

2 Kir. 24,3., 2 Kir. 24,4., 2 Kir. 21,2., 2 Kir. 21,9.

Ezék. 17, próféták könyve
Manasse király egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei és az ő vétke, amelyet cselekedett, vajjon nincsenek-e megírva a Júda királyainak krónika-könyvében?

2 Krón. 32,2., 2 Krón. 32,16.

18. És elaluvék Manasse az ő atyáival, és eltemették az ő háza mellett lévő kertben, az Uzza kertjében, és az ő fia, Amon uralkodék helyette.

19. Amon huszonkét esztendő volt, amikor uralkodni kezdett, és két esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Mésullémet volt, a Jóthabeli Hárus leánya.

2 Krón. 33,21., 2 Krón. 33,24.

20. És gonoszul cselekedék JaHuWaH szemei előtt, amint cselekedett Manasse, az ő atyja.

21. És tökéletesen azon az úton járt, amelyen járt volt az ő atyja, és szolgált a bálványoknak, akiknek szolgált volt atyja, és azokat imádta.

2 Kir. 21,2., 2 Kir. 21,11.

22. És elhagyta az ÖrökkéValót, atyái Elohimét, és nem járt az ÖrökkéValó útában.

3 Móz. 26,14., 3 Móz. 26,33.

23. És pártot ütöttek Amon ellen a maga szolgálói, és megölték a királyt az ő házában.

24. De a föld népe levágta mindazokat, akik pártot ütöttek volt Amon király ellen, és a föld népe királylyá tevő az ő fiát, Jósiást, helyette.

25. Amonnak egyéb dolgai pedig, amelyeket cselekedett, vajjon nincsenek-e megírva a Júda királyainak krónika-könyvében?

2 Krón. 33,21.

26. És eltemették őt az ő sírjába, Uzza kertjében, és fia, Jósiás lett a király ő helyette.

2 Kir. 21,18.

22 Nyolcz esztendő volt Jósiás, amikor uralkodni kezdett, és harminczeg esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Jédida, a Boskátból való Adaja leánya.

2 Krón. 34,1., 2 Krón. 34,33.

2. És kedves dolgot cselekedék JaHuWaH szemei előtt, és járt az ő atyjának, Dávidnak minden útiban, és nem tért el sem jobbra, sem balra.

2 Kir. 18,3., 1 Kir. 15,5.

3. És történt Jósiás király tizennyolczadik esztendejében, elküldte a király Sáfánt, Asaliának, a Messullám fiának fiát, az írődeákot, az ÖrökkéValó házához, mondván:

4. Menj fel Hilkiához, a főpaphoz, és számlálják meg JaHuWaH házába begyűlt pénzt, amelyet gyűjtöttek az ajtóőrök a néptől.

5. És adják azt JaHuWaH házában való mivesek pallérainak kezébe, hogy adják a munkásoknak, akik JaHuWaH házán dolgoznak, hogy a háznak romlásait kijavítsák;

6. Az ácsoknak, az építőknek és a kőműveseknek, hogy fákat és faragott köveket vásároljanak a ház kijavítására. *Ezékias próféta könyve*
2 Krón. 34,11.
7. De számadást nem kell tőlök venni a pénzről, amely kezökbe adatik, mert ők azt becsülettel végzik.
2 Kir. 12,15.
8. És mondá Hilkia, a főpap, Sáfánnak, az íródeáknak: Megtaláltam a törvénytekercset az ÖrökkéValó házában. És Hilkia oda adta a tekercset Sáfánnak, hogy olvassa el azt.
2 Krón. 34,14.
9. És elméne Sáfán, az íródeák, a királyhoz, és megvívé a királynak a választ, és mondá: A te szolgálaid egybeszedék a pénzt, amely a házban találtatott, és oda adták azt az ÖrökkéValó házában munkálkodók pallérainak kezébe.
10. És megmondá Sáfán, az íródeák, a királynak, mondván: Egy könyvtekercset adott nékem Hilkia pap. És felolvasá azt Sáfán a király előtt.
11. Amikor pedig hallotta a király a törvény könyvének beszédit, megszagatá az ő ruháit.
2 Kir. 22,18., 2 Kir. 22,19.
12. És megparancsolta a király Hilkia papnak és Ahikámnak, a Sáfán fiának, és Akbórnak, Mikája fiának, és Sáfánnak, az íródeáknak, és Asájának, a király szolgájának, mondván:
13. Menjetek el, kérdezzétek meg az ÖrökkéValót én érettem és a népert és az egész Júdáért, e könyvnek beszédei felől, amely megtaláltatott; mert nagy JaHuWaH haragja, mely felgerjedett ellenünk, mivel a mi atyáink nem engedelmeskedtek e Könyvtekercs beszédeinek, hogy cselekedtek volna mindent úgy, amint megíratott nekünk.
14. És elméne Hilkia pap és Ahikám, Akbór, Sáfán és Asája Hulda próféta asszonyhoz, Sallumnak, a Tikva fiának - aki Harhásnak, a ruhák őrizőjének fia volt - feleségéhez, aki Jeruzsálem más részében lakott, és beszéltek vele.
15. És mondá nekik: Azt mondja az ÖrökkéValó, Izráel Elohimje: Mondjátok meg a férfiúnak, aki titeket Hozzám küldött;
16. Ezt mondja JaHuWaH: Ímé Én veszedelmet hozok e helyre és e helyen lakozókra a Könyvtekercs minden beszédei szerint, amelyet olvasott a Júda királya;
2 Kir. 21,12., 2 Kir. 21,15., Sof. 2,6.
17. Mert elhagytak Engem, és idegen elohimeknek áldoztak jóillattal, hogy engem haragra indítsanak az ő kezöknek minden csinálmányával: azért felgerjed az Én haragom e hely ellen, és meg sem oltatik.
18. A Júda királyának pedig, aki elküldött titeket, hogy megkérdezzétek az ÖrökkéValót, ezt mondjátok: Azt mondja JaHuWaH, Izráel Elohimje: Mivelhogy e beszédekre, amelyeket hallottál,
19. Meglányult a te szíved, és magadat megaláztatd JaHuWaH előtt, hallván azokat, amiket e hely és az ezen helyen lakók ellen szólottam, hogy pusztulássá és átokká tegyél magad és a te országod, megszagattad a te ruháidat, és sirtál előtttem; azért Én is meghallgattalak, azt mondja az ÖrökkéValó.
20. Azért ímé Én téged a te atyáidhoz gyűjtelek, és a te sírodba békességgel visznek téged, és meg nem látják a te szemeid azt a nagy veszedelmet, amelyet Én e helyre hozok. És megvitték a királynak a választ.
2 Kir. 21,12., 2 Kir. 21,15., Jer. 52,12., Jer. 52,27.
- 23** És elküldött a király, és hozzá gyűltek Júdának és Jeruzsálemnek minden vénei.
2. És felment a király JaHuWaH Házába, és Júdából minden férfi és Jeruzsálem minden lakosa vele volt; a papok, a próféták és az egész nép kicsinytől fogva nagyig. És minden beszédét elolvasá előttök a Szövetség Könyvének, amely megtaláltatott JaHuWaH házában.
2 Krón. 34,30.
3. És oda állott a király az emelvényre, és kötést tőn JaHuWaH előtt, hogy ők az ÖrökkéValót akarják követni, és az Ő parancsolatait, bizonyágtételeit és rendelkezéseit teljes szívből és lélekből megőrizni, és beteljesíteni e szövetség beszédeit, amelyek meg vannak írva abban a Könyvtekercsben; és ráállott az egész nép a kötésre.
5 Móz. 26,17., 5 Móz. 26,19.
4. És megparancsolá a király Hilkiának, a főpapnak és a másod rendbeli papoknak és az ajtóőrízőknek, hogy JaHuWaH Templomából hordjanak ki minden edényt, amelyet a Baálnak, az Aserának és az egész mennyei seregnek csináltak, és megégeté azokat Jeruzsálemen kívül és Kidron völgyében, és azok hamvait Béthelbe vivé.
2 Kir 21,2, 2 Kir 21,11, 1 Kir 12,28, 1 Kir 12,29 1 Kir. 16,30, 1 Kir. 16,33
5. És kiirtá a bálvány papokat is, akiket Júda királyai állítottak be, hogy a magaslatokon tömjénezzenek Júda városaiban és Jeruzsálem körül, és mindazokat is, akik a Baálnak, a napnak, holdnak, égi jeleknek és az egész mennyei seregnek tömjénezték.
2 Kir 16,3, 2 Kir 16,4, 2 Kir 21,2, 2 Kir 21,5, 2 Kir 21,7, 2 Kir. 23,11., 2 Krón. 33,5., 2 Krón. 33,7.
6. Kivívé JaHuWaH házából az Aserát is Jeruzsálemen kívül a Kidron patakja mellé, és megégeté azt a Kidron völgyében, és porrá zúzta, és annak porát a község temetőhelyére hinté.
2 Kir. 23,16., 2 Krón. 34,4.
7. És lerontá a férfi paráznák házait, amelyek az ÖrökkéValó háza mellett voltak, és amelyekben az asszonyok kárpitokat szőttek az Aserának.
1 Kir. 14,24., 1 Sám. 2,22.
8. És behozatta az összes papokat Júda városaiból, és megfertéztette a magaslatokat, amelyeken a papok tömjénezték, Gebától egész Beersebaig, és lerontotta a kapuk mellett levő magaslatokat is, amelyek Józsuének, a város fejedelmének kapuja előtt voltak balkéz felől, a város kapujában.

9. De a magaslatok papjai sohasem áldoztak az *ÖrökkéValó* oltárán Jeruzsálemben, hanem a kovásztalan kenyeret az ő atyjokfiai között ették.

10. Megfertőztette a Tófetet, a Hinnom fiainak völgyében, hogy senki az ő fiát, vagy leányát át ne vihesse a tűzön Moloknak.

3 Móz. 20,2., 2 Krón. 33,6.

11. És eltávolította a lovakat, amelyeket Júda királyai a napnak szenteltek JaHuWaH házában bemenetelénél, a Nátán-Mélek udvari szolga háza mellett, amely a Pharvarimban volt, és a nap szekereit tűzzel elégette.

2 Kir. 23,5., 2 Krón. 33,5.

12. És az oltárokat, amelyek az Akház palotájának tetején voltak, amelyeket a Júda királyai csináltak, és azokat az oltárokat is, amelyeket Manasse csinált volt JaHuWaH házában mindkét pitvarában, lerontotta a király, és lehányván, porukat a Kidron patakjába szóratta.

2 Kir. 21,5.

13. Azokat a magaslatokat is megfertőztette a király, amelyek Jeruzsálem előtt voltak az Olajfák hegyének jobbfelől levő oldalán, amelyeket még Salamon, az Izráel királya épített volt Astóretnek, a Sídonbeliek útálatosságának, és Kámósnak, a Moábiták útálatosságának, és Milkómnak, az Ammon fiai útálatosságának.

1 Kir. 11,7., 1 Kir. 11,8.

14. És összetörte az oszlopokat és kivágatta az Aserákat, és azok helyeit embercsontokkal töltötte meg.

2 Móz. 23,24.

15. Még az oltárt is, amely Béthelben volt, a magaslatot, amelyet Jeroboám, a Nébát fia csinált, aki vétekbe ejtette az Izráelt, - azt az oltárt is és azt a magaslatot is letörte, és a magaslatot felégette, porrá tette, és az Aserát megégette.

1 Kir. 12,28., 1 Kir. 12,33., 1 Kir. 13,2.

16. És körültekintett Jósiás, és meglátta a sírokat, amelyek ott a hegyen voltak, és elküldött és elhozatta a csontokat a sírokból, és megégette az oltáron, és megfertőztette azt JaHuWaH beszéde szerint, amelyet mondott volt Elohim embere, aki e dolgot megjövendölte volt.

1 Kir. 13,2.

17. És mondá: Miféle síremlék ez, amelyet látok? És felelének néki a város férfiai: Elohim emberének sírja ez, aki Júdából jött volt és mindezeket megjövendölte a Béthelbeli oltár felől, amiket most cselekedtél.

1 Kir. 13,1., 1 Kir. 13,2., 1 Kir. 13,29., 1 Kir. 13,30.

18. És mondá: Hagyjatok békét néki, és senki meg ne mozdítsa az ő tetemeit. És megmentették az ő tetemeit annak a prófétának a tetemeivel együtt, aki Samariából jött volt.

1 Kir. 13,11., 1 Kir. 13,13., 1 Kir. 13,32.

19. És lerontotta Jósiás a magaslatok minden házát is, amelyek Samária városaiban voltak, amelyeket az Izráel királyai csináltak volt, hogy az *ÖrökkéValó*t haragra ingereljék, és épen úgy cselekedett azokkal mindenekben, amint Béthelben cselekedett.

Ezékiel próféta könyve

20. És megáldozta a magaslatok összes papjait, akik ott voltak, az oltárokon, és emberi csontokat égetett meg azokon, és úgy tért vissza Jeruzsálembe.

2 Kir. 23,5., 1 Kir. 13,2.

21. És parancsolt a király az egész népnek, és mondá: Ünnepeljete Páskhát az *ÖrökkéValó*nak, a ti *Igaz Teremtőtöknek*, amint meg van írva e Szövetség Könyvtékercsében;

2 Móz 12,3, 2 Móz 12,17

22. Mert nem szereztetett olyan Páskha a birák idejétől fogva, akik az Izráelt ítélték, sem pedig az Izráel és a Júda királyainak minden idejében,

2 Krón. 35,1., 2 Krón. 35,19.

23. Hanem csak Jósiás király tizennyolczadik esztendejében szereztetett ilyen Páskha JaHuWaH-nak Jeruzsálemben.

24. És kivesztette Jósiás király az ördögösöket és a titokfejtőket, a teráfokat és a bálványokat, és mindazokat az útálatosságokat, amelyek láttattak Júda földjén és Jeruzsálemben, hogy helyreállítsa a törvény beszédit, amelyek meg valának írva a Könyvtékercsben, amelyet Hilkia pap talált meg az *ÖrökkéValó* házában.

2 Krón. 33,6., 2 Kir. 22,8.

25. Nem is volt ő hozzá hasonló király ő előtte, aki úgy megtért volna JaHuWaH-hoz teljes szívéből és teljes lelkéből és teljes erejéből, Mózesnek minden törvénye szerint; de utána sem támadott hozzá hasonló.

2 Kir. 18,5., 2 Krón. 32,25.

26. De JaHuWaH még sem szünt meg az Ő megbúsult nagy haragjától, amelylyel megharagudott volt Júdára mindazokért a bosszantásokért, amelyekkel bosszantotta őt Manasse.

2 Kir. 21,11., 2 Kir. 21,16.

27. Mert azt mondá JaHuWaH: Júdat is elvetem szemem elől, mint ahogy az Izráelt elvettem, és megútálom ezt a Várost, amelyet választottam, Jeruzsálemet, és ezt a Házat is, amelyről azt mondtam volt: Ott legyen az Én nevem!

2 Kir. 17,6., 2 Kir. 17,18., 1 Kir. 9,3., 1 Kir. 9,8.

28. Jósiásnak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajjon nincsenek-é megírva a Júda királyainak krónika-könyvében?

2 Krón. 34,1., 2 Krón. 35,20.

29. Az ő idejében jött fel Faraó-Nékó, az egyiptomi király Assiria királya ellen az Eufrátes folyóvize mellé. És Jósiás király eleibe ment, de az megölte őt Megiddóban, amint meglátta őt.

2 Krón. 35,20.

30. És az ő szolgálai szekérre tévén őt, halva vitték el Megiddóból és Jeruzsálembe hozván, eltemették őt az ő sírboltjába. A föld népe pedig vevé Joákházt, a Jósiás fiát, és felkenvén őt, királylyá tevő az ő atyja helyett.

Zak. 12,11., 2 Krón. 36,1.

31. Huszonhárom esztendő volt Joákház, amikor uralkodni kezdett, és három hónapig uralkodott Jeruzsálemben, és az ő anyjának neve Hamutál, a Libnabeli Jeremiás leánya.

32. És gonoszul cselekedék az *ÖrökkéValó* szemei előtt mind a szerint, amint az ő atyái cselekedtek volt.

2 Kir. 16,2., 2 Kir. 16,4.

33. De Faraó-Nékó bilincsekbe verte őt Riblában, Hámát földjén, amikor Jeruzsálemben királylyá lett; és az országra adót vetett, száz talentom ezüstöt és egy talentom aranyat.

2 Kir 23,29., Ezék. 19,4., Ezék. 19,9.

34. És Faraó-Nékó Eliákimot, a Jósias fiát tette királylyá, az ő atyja, Jósias helyett, és nevét Joákimra változtatta; Joákházt pedig magával vivé, és az Egyiptomba megérkezvén, ott hala meg.

35. Az ezüstöt és az aranyat megadta ugyan Joákim a Faraónak, de az országot sarczoltatta meg, hogy megadhassa az ezüstöt a Faraó parancsolata szerint; a föld népe közül mindenkitől az ő értéke szerint hajtott be ezüstöt és aranyat, hogy Faraó-Nékónak adja.

36. Joákim huszonöt esztendő volt, amikor uralkodni kezdett, és tizenegy esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Zébuda, a Rúmabeli Pedája leánya.

37. És gonoszul cselekedék az *ÖrökkéValó* szemei előtt mind a szerint, amint az ő atyái cselekedtek.

2 Kir. 23,32., 2 Kir. 21,2., 2 Kir. 21,9.

24 Joákim idejében jött fel Nabukodonozor, Babilónia királya, és Joákim szolgája lett három esztendeig; de azután elfordult és elpártolt tőle.

2 Kir. 20,17., 2 Kir. 20,18., 2 Krón. 36,5., 2 Krón. 36,7.

2. És ráküldé JaHuWaH a Káldeusok seregeit, a Siriabeliek seregeit, a Moábiták seregeit és az Ammon fiainak seregeit, és ráküldte őket Júdára, hogy elveszessék őt JaHuWaH beszéde szerint, amelyet szólott szolgái, a próféták által.

2 Kir. 21,10., 2 Kir. 21,14.

3. Csak JaHuWaH beszéde szerint történt ez Júdán, hogy elvesse őt a Maga orczája elől Manasse bűneiért, mind a szerint, amint cselekedett vala;

2 Kir. 21,2., 2 Kir. 21,9.

4. És az ártatlan véért is, amelyet kiontott, és hogy betöltötte volt Jeruzsálemet ártatlan vérről; ezért nem akart JaHuWaH megbocsátani néki.

2 Kir. 21,16.

5. Joákimnak egyéb dolgai pedig és minden cselekedetei, vajjon nincsenek-e megírva a Júda királyainak krónika-könyvében?

2 Krón. 36,4., 2 Krón. 36,7.

6. És elaluvék Joákim az ő atyáival, és az ő fia, Joákin uralkodék helyette,

2 Krón. 36,9.

7. És Egyiptom királya többé nem jött ki az ő földéből; mert Babilónia királya mindent elvett, ami csak az egyiptomi királyé volt, Egyiptom folyóvizétől az Eufrátes folyóvizéig.

Jer. 46,2.

8. Tizenhatsz esztendő volt Joákin, amikor királylyá lett, és három hónapig uralkodott Jeruzsálemben. Az ő anyjának neve Nékhushta, a Jeruzsálembeli Elnatán leánya.

9. És gonoszul cselekedék JaHuWaH szemei előtt mind a szerint, amint az ő atyái cselekedtek volt.

Ezék. 19,4., Ezék. 19,9.

2 Kir. 23,37.

10. Ebben az időben jöttek fel Nabukodonozornak, Babilónia királyának szolgái Jeruzsálem ellen, és szállották meg a várost.

2 Krón. 36,10.

11. Maga Nabukodonozor, Babilónia királya is feljött a város ellen, amelyet már az ő szolgái megszállottak volt.

12. És kiment Joákin, a Júda királya Babilónia királyához az ő anyjával, szolgálóival, hadnagyjaival és udvariszolgálóival együtt, de fogságra vetette őt Babilónia királya az ő uralkodásának nyolczadik esztendejében.

13. És elvitte onnét JaHuWaH Házának minden kincsét és a király házának kincsét, és összevagdalt minden arany edényt, amelyet Salamon, az Izráel királya csináltatott volt JaHuWaH templomában, amint JaHuWaH megmondotta volt.

2 Kir. 20,17., 2 Kir. 20,18.

14. És elhurczolta az egész Jeruzsálemet, összes fejedelmeit és minden vitézeit, tízezer foglyot, az összes mesterembereket és lakatosokat, úgy, hogy a föld szegény népén kívül senki sem maradt ott.

15. És elhurczolta Joákint is Babilóniába, és a király anyját, és a király feleségeit és udvariszolgálóit, és az ország erős vitézeit fogságba hurczolta Jeruzsálemből Babilóniába;

Jer. 37,1., Jer. 52,28., Jer. 52,31.

16. És az összes előkelő férfiakat, hétezeret, és a mesterembereket és a lakatosokat, ezeret, és az összes erős, harczra termett férfiakat fogva vitte Babilóniába Babilónia királya.

17. És Babilónia királya Mattaniát, nagybátyját, tette ő helyette királylyá, és nevét Sédékiásra változtatta.

Jer. 37,1., 1 Krón. 3,15.

18. Huszonegy esztendő volt Sédékiás, amikor uralkodni kezdett, és tizenegy esztendeig uralkodott Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Hamutál, a Libnából való Jeremiás leánya.

19. És gonoszul cselekedék JaHuWaH szemei előtt mind a szerint, amint Joákim cselekedett volt;

2 Kir. 23,27.

20. Mert JaHuWaH haragja miatt történt ez így Jeruzsálemmel és Júdával, amíg csak el nem vetette őket az Ő orczája elől. Sédékiás azonban elpártolt Babilónia királyától.

2 Kir. 21,12., 2 Kir. 21,13., Jer. 52,3., Jer. 52,30.

25 És történt az ő uralkodásának kilenczedik esztendejében, a tizedik hónapban, és annak tizedik napján, hogy feljött Nabukodonozor, Babilónia királya minden ő seregével Jeruzsálem ellen, és táborba szállott ellene, és köröskörül ostromtornyokat építettek ellene.

2 Krón. 36,17., 2 Krón. 36,22.

2. És megszállva tartatott a város Sédékiás király tizenegyedik esztendejéig;

3. De a negyedik hónap kilenczedik napján akkora inség lett a városban, hogy nem volt mit enni a föld népének.

Jer. 52,6., Jer. 52,30.

4. És betöretett a város, és a harcosok mind futni kezdtek éjjel a kettős kőfal között levő kapu útján, amely a király kertje mellett van; a Káldeusok pedig ott táboroztak a város körül. És a király is elfutott a pusztá útján.
5. De a Káldeusok hada üzőbe vette a királyt, és utólérték őt Jerikhó mezején, és egész serege szétszóródott mellőle.
6. És elfogták a királyt, és elvitték őt Babilónia királyához Riblába, ahol ítéletet tartottak fölötte.
Jer. 34,21.
7. És Sédékiás fiait saját szeme láttára vágták le; Sédékiás szemeit pedig megvakították, és lánczokba verve vitték el őt Babilóniába.
5 Móz. 28,15., 5 Móz. 28,36.
8. És az ötödik hónap hetedik napján - ez a Nabukodonozor, babilóniai király uralkodásának tizenkilencedik esztendeje - feljött Nabuzár-Adán, a vitézek hadnagya, Babilónia királyának szolgálja Jeruzsálembé;
9. És felgyújtotta az ÖrökkéValó Házát és a király házat, és Jeruzsálem összes házait és mind a nagy palotákat felégette tüzzel.
10. És Jeruzsálem kőfalait köröskörül lerombolta a Káldeusok serege, amely a vitézek hadnagyával volt.
1 Kir. 9,3., 1 Kir. 9,8.
11. A többi népet pedig, amely a városban még megmaradt volt, és azokat, akik Babilónia királyához hajlottak, és a többi népet mind elhurczolta Nabuzár-Adán, a vitézek hadnagya.
12. A föld népének csak a szegényéből hagyott ott a vitézek hadnagya szőlőműveseket és szántó-vető embereket.
13. És a rézoszlopokat, amelyek JaHuWaH Házában voltak, és a mosdómedenczék talpait és a réztengert, amely JaHuWaH Házában volt, összetörték a Káldeusok, és azok rezét Babilóniába vitték.
Jer. 27,19., Jer. 27,22.
14. Elvitték a fazekakat is, a lapátokat, a késeket, temjénezőket, és minden, szolgálatra rendelt, egyéb rézedényeket.
1 Kir. 7,50.
15. És elvitte a vitézek hadnagya a serpenyőket, a medenczéket, amelyek közül némelyek aranyból, némelyek pedig ezüsből voltak,
16. A két rézoszlopot, a réztengert és a mosdómedenczék talpait, amelyeket Salamon csinált volt az ÖrökkéValó házában; megmérhetetlen volt mindezeknek az edényeknek a reze.
1 Kir. 7,15., 1 Kir. 7,39.
17. Az egyik oszlop magassága tizenhatsz sing volt, és egy rézgömb volt rajta és a gömb három sing magas volt, a gömbön köröskörül hálózattal és gránátalmák mind ércből, és ugyanilyen volt a másik oszlop is a hálózattal együtt.
18. És elhurczolta a vitézek hadnagya Serája papot is, az Előjáró prófétát, és Sofóniás papot, a második rendből és a három ajtónállót,
1 Krón. 6,14.
19. És a városból elvitt egy főembert, aki a hadakozó férfiak előjáró hadnagya volt, és öt férfiút, akik a király körül forgolódtak volt, akik találtattak a városban, és a sereg hadnagyának íródeákját, aki sereget gyűjt vala a föld népe közül, és hatvan férfiakat a föld népe közül, akik ott találtattak a városban.
20. És vevé őket Nabuzár-Adán, a vitézek hadnagya, és elvitte Babilónia királyához Riblába,
21. És levágta őket Babilóna királya, és megölte Riblában a Hámát földjén. És így vitették el Júda az ő földjéről.
2 Kir. 21,13., 2 Kir. 21,14.
22. A Júda földjén megmaradt népnek pedig, amelyet meghagyott Nabukodonozor, Babilónia királya, Gedáliát, Ahikámnak, a Sáfán fiának fiát, rendelte tisztartóul.
23. Amikor pedig meghallották a seregek hadnagyai mind, és az ő embereik, hogy Babilónia királya Gedáliát tette tisztartóvá, elmentek Gedáliához Mispába, Izmaél, a Nétánia fia, és Johanán, a Kareáh fia, és Serája, a nétofáti Tánhumet fia, és Jahazánia, Maakáti fia, ők és az ő embereik;
Jer. 40,5., Jer. 40,9.
24. És megesküdött nekik Gedália és az ő embereiknek, és mondá nekik: Ne féljetek a Káldeusoknak való szolgálattól. Maradjatok az országban, és szolgáljatok Babilónia királyának, és jó dolgotok lesz.
25. A hetedik hónapban azonban elment Izmaél, Nétániának, az Elisáma fiának fia, aki királyi magból volt, és vele tíz férfiú, és megölték Gedáliát és meghalt; és a Júdabelit és a Káldeusokat, akik ő vele voltak Mispában.

26. És felkelt az egész nép kicsinytől nagyig és a seregek hadnagyai, és elmentek Egyiptomba; mert féltek a *Ezékiel próféta könyve* Káldeusoktól.

27. És lőn a harminczhetedik esztendőben, Joákinnak, a Júda királyának fogságba hurczoltatása után, a tizenkettedik hónap huszonhetedik napján, kivette Evil-Merodák, Babilónia királya, az ő uralkodásának első esztendejében Joákint, Júda királyát a fogházból;

28. És kegyesen beszélt vele, és feljebb tette az ő székét a többi királyok székeinél, akik nála voltak Babilóniában;

29. És kicserélte fogsága ruháit, és mindenkor nála volt étele életének minden idejében.

30. És mindenkor kijárt az ő része, amelyet a király adott néki napról-napra életének minden idejében.

Ezékiel próféta könyve **Krónika I. könyve**

I Ádám, Séth, Énós.

1 Móz. 5,3.

2. Kénán, Mahalálél, Járed.

3. Énókh, Methuséláh, Lámekh.

4. Noé, Sém, Khám és Jáfet.

5. Jáfetnek fiai: Gómer, Mágog, Madai, Jáván, Thubál, Mésekh és Thirász.

1 Móz. 10,2.

6. A Gómer fiai pedig: Askhenáz, Rifáth és Tógármah.

1 Móz. 10,3.

7. Jávánnak pedig fiai: Elisah, Thársis, Kitthim és Dodánim.

8. Khámnak fiai: Khús, Miczráim, Pút és Kanaán.

1 Móz. 10,6.

9. Khúsnak fiai: Széba, Hávilah, Szábthah, Rahmáh és Szabthékah; Rahmáhnak pedig fiai: Séba és Dédán.

10. Khús nemzé Nimródót is; ez kezde hatalmassá lenni a földön.

1 Móz. 10,8., 1 Móz. 10,12.

11. Miczráim pedig nemzé Lúdimot, Anámimot, Lehábimot és Naftukhimot.

1 Móz. 10,13., 1 Móz. 10,14.

12. Pathruszimot és Kaszlu khimot, akiktől a Filiszteusok származtak, és Kafthorimot.

13. Kanaán pedig nemzé Czídont, az ő elsőszülöttét és Khétet,

1 Móz. 10,15., 1 Móz. 10,20.

14. És Jebuzeust, Emorreust és Girgazeust.

15. Khiveust, Harkeust és Szineust.

16. Arvadeust, Czemareust és Hamatheust.

17. Sémnek fiai: Élám és Assur, Arpaksád, Lúd, Arám, Úcz, Húl, Gether és Mesek.

18. Arpaksád pedig nemzé Séláht és Séláh nemzé Hébert.

19. Hébernek is lett két fia, az egyiknek neve Péleg, mivelhogy az ő idejében osztatott el a Föld; testvérének neve pedig Joktán.

1 Móz. 10,21., 1 Móz. 10,25.

20. Joktán pedig nemzé Almodádót és Sélefet, Hacarmávethet és Jerákhót,

21. Hadórámot, Úzált és Diklát,

22. És Ebált, Abimáelt és Sébát,

23. Ofírt, Havilát és Jóbábot. Ezek mind Joktán fiai.

24. Sém, Arpaksád, Séláh.

1 Móz. 11,10., 1 Móz. 11,12.

25. Héber, Péleg, Réu.

26. Sérug, Nákhör, Tharé.

27. Abrám, ez az Ábrahám.

28. Ábrahám fiai: Izsák és Ismáel.

1 Móz. 16,15., 1 Móz. 21,2., 1 Móz. 21,3.

29. Ezeknek nemzetségei pedig ezek: Ismáel elsőszülötte Nebájót és Kédar, Adbeél és Mibszám.

1 Móz. 25,12., 1 Móz. 25,16.

30. Misma és Dúmáh, Massza, Hadad és Théma.

31. Jétur, Náfis és Kedmah; ezek az Ismáel fiai.

32. Keturának pedig, az Ábrahám ágyasának fiai, akiket szüle, ezek: Zimrán, Joksán, Médán, Midián, Isbák és Suakh. És a Joksán fiai: Séba és Dédán.

1 Móz. 25,1., 1 Móz. 25,4.

33. És a Midián fiai: Éfah, Héfer, Hánok, Abida és Eldáh. Mindezek a Keturáh fiai.

34. Ábrahám pedig nemzé Izsákot; Izsák fiai pedig ezek: Ézsau és Izráel.

1 Móz. 25,19., 1 Móz. 25,26.

35. Ézsau fiai: Elifáz, Réhuél, Jéhus, Jahlám és Korakh.

1 Móz. 36,9., 1 Móz. 36,14.

36. Elifáz fiai: Thémán, Omár, Czefti, Gahtám, Kenáz és Timna és Amálek.

37. Réhuél fiai: Nakhath, Zérakh, Samma és Mizza.

38. Széir fiai: Lótán és Sóbál, Czibhón, Haná, Disón, Eczer és Disán.

39. Lótán fiai pedig: Hóri és Hómám: Lótánnak huga pedig Timna.

40. Sóbál fiai: Alján és Mánakháth, Hébal, Sefi és Onám; Czibhón fiai pedig: Aja és Haná.

41. Haná fia: Disón, Disón fiai pedig: Hamrán és Esbán, Ithrán és Kherán.

42. Eczer fiai: Bilhán és Zahaván, Jakán. Disán fiai: Húcz és Arán.

43. Ezek pedig a királyok, akik uralkodának Edom földén, mielőtt az Izráel fiai között király uralkodott volna: Bela, Behor fia, az ő városának neve Dinhába vala.

1 Móz. 36,31.

44. Bela meghalván, uralkodék helyette Jóbáb, a Boczrából való Zerakh fia.

45. És hogy Jóbáb meghala, uralkodék helyette a Témán földéből való Khusám.

46. Meghala Khusám is, és uralkodék helyette Hadád, a Bédád fia, aki megveré a Midiánitákat a Moáb mezején; és az ő városának neve Hávit vala.

47. Hadád is, hogy meghala, uralkodék helyette a Masrekából való Szamlá.

48. Szamlá holta után uralkodék helyette Saul, a folyóvíz mellett való Rékhobóthból.

49. Saul is meghala, és uralkodék helyette Báhál-Khanán, az Akhbór fia.

50. Báhal-Khanán holta után uralkodék helyette Hadád; és az ő városának neve Páhi, feleségének pedig neve Mehetábéel, aki Mézaháb leányának Matrédnak volt a leánya.

1 Móz. 36,39.

51. Hadád halála után Edom fejedelmei valának: Timná fejedelem, Halvá fejedelem, Jetéth fejedelem,
52. Ohólibámá fejedelem, Éla fejedelem és Pinon fejedelem,
53. Kenáz fejedelem, Témán fejedelem és Mibczár fejedelem,
54. Magdiél fejedelem és Hírám fejedelem. Ezek voltak Edom fejedelmei.

2 Ezek az Izráel fiai: Rúben, Simeon, Lévi, Júda, Issakhár és Zebulon;

1 Móz. 35,22., 1 Móz. 35,26.

2. Dán, József, Benjámin, Nafthali, Gád és Áser.
3. Júdának fiai: Hér, Ónán és Sela; e három születék néki a Kanaánita Súahnak leányától. De Hér, Júdának elsőszülött fia gonosz vala az *ÖrökkéValó* szemei előtt, és megölé őt az *ÖrökkéValó*.

1 Móz. 38,2., 1 Móz. 38,5.

4. Thámár pedig, az ő menyé szülé néki Péreczet és Zerákhót. Júdának fiai mindnyájan öten valának.

1 Móz. 38,29., 1 Móz. 38,30.

5. Pérecz fiai: Kheczrón és Khámul.

1 Móz. 46,12.

6. Zerákh fiai pedig: Zimri és Ethán, Hémán, Káلكól és Dára; mindenestől öten.

7. Kármi fiai; Ákán, Izráelnek megrontója, mivel lopott a zsákmányból.

Józs. 7,1., Józs. 7,25.

8. Ethán fia: Azária.

9. Kheczrón fiai, akik születtenek néki: Jérahméel, Rám és Kélubai.

Ruth. 4,19., Ruth. 4,22.

10. Rám nemzé Amminádábot, Amminádáb pedig nemzé Nakhsont, a Júda fiainak fejedelmét.

11. Nakhsón nemzé Szálmát, Szálma pedig nemzé Boázt;

12. Boáz nemzé Obedet; Obed nemzé Isait;

13. Isai pedig nemzé Eliábot, az ő elsőszülöttét, és Abinádábot, másodikat, Simeát, harmadikat.

1 Sám. 16,6., 2 Sám. 13,3.

14. Netanéelt, negyediket, és Raddait, ötödiket.

15. Osemet, hatodikat és Dávidot, a hetedik fiát;

1 Sám. 17,1., 1 Sám. 17,12., 1 Sám. 17,13.

16. És nővéreiket, Sérúját és Abigáilt. Sérújának pedig fiai voltak: Absai, Joáb és Asáel, e három.

2 Sám. 18,2., 2 Sám. 21,17., 1 Kir. 2,5., 1 Kir. 2,29., 2 Sám. 2,22., 2 Sám. 2,23.

17. Abigáil szülé Amasát; Amasának atyja pedig az Ismáel nemzetségéből való Jéter vala.

1 Krón. 12,18., 2 Sám. 17,25.

Ezékiás próféta könyve

48. Káleb pedig, a Kheczrón fia nemzett vala az ő Azuba nevű feleségétől és Jérióttól; és ezek az ő fiai: Jéser, Sobáb és Ardon.

19. Azuba meghala, és Káleb vevé magának feleségül Efratát, és ez szülé néki Húrt.

20. Húr nemzé Urit, Uri pedig nemzé Bésaléelt.

2 Móz. 31,2., 2 Móz. 31,5.

21. Azután beméne Kheczrón Mákirnak, Gileád atyjának leányához; mert ő ezt elvette vala hatvan esztendőskorában, és szülé néki Ségubot.

22. Ségub pedig nemzé Jáirt, kinek huszonhárom városa vala a Gileád földén.

Bir. 10,3.

23. De Gesur és Áram elvették tőlük Jáir falvait, Kenáthot és mezővárosait, hatvan várost. Mindezek Mákirnak, a Gileád atyjának fiaiei.

24. Minekutána pedig meghala Kheczrón Káleb-Efratában, akkor szülé néki Abija, a Kheczrón felesége, Asúrt, Tékoa atyját.

25. Jérahméelnek, a Kheczrón elsőszülöttének fiai voltak: Rám, az elsőszülött, Búna, Orem, Osem és Akhija.

26. Volt más felesége Jérahméelnek, Atára nevű; ez az Onám anyja.

27. Rámnak, Jérahméel elsőszülöttének pedig fiai voltak: Maás, Jámin és Héker.

28. Onám fiai voltak: Sammai és Jáda; és Sammai fiai: Nádáb és Abisúr.

29. Abisúr feleségének neve Abihail, aki szülé néki Akhbánt és Mólidot.

30. Nádáb fiai: Széled és Appaim: Széled magtalanul halt meg.

31. Appaim fia: Isi; Isi fia: Sésán; Sésán fia: Ahálai.

32. Jáda fiai, aki Sammai testvére volt: Jéter és Jonathán; Jéter magtalanul halt meg.

33. Jonathán fiai: Pélet és Záza. Ezek voltak a Jérahméel fiai.

34. Sésánnak nem voltak fiai, hanem csak leányai; de volt Sésánnak egy Egyiptombeli szolgája, Járha nevű.

35. És adá Sésán e Járha nevű szolgájának az ő leányát feleségül, aki szülé néki Athait.

36. Athai pedig nemzé Nátánt; Nátán nemzé Zabádót;

37. Zabád nemzé Eflált; Eflál nemzé Obedet;

38. Obed nemzé Jéhut; Jéhu nemzé Azáriát.

39. Azária nemzé Hélest; Héles nemzé Elását;

40. Elása nemzé Sisémait; Sisémai nemzé Sallumot;

41. Sallum nemzé Jékámiát; Jékámia pedig nemzé Elisámát.

42. A Káleb fiai pedig, aki Jérahméel testvére vala: elsőszülötte Mésa; ez volt Zifnek és Marésa fiainak atyjok, Hebronnak atyja.

43. Hebron fiai: Kórah, Tappuah, Rékem és Séma.

44. Séma pedig nemzé Rahámot, a Jorkeám atyját; és Rékem nemzé Sammait,

45. A Sammai fia pedig: Máon; ez a Máon volt a Betúr atyja.

46. Efa pedig, a Káleb ágyastársa, szülé Háránt és Mósát és Gázezt; és Hárán nemzé Gázezt.

47. Jaddai fiai pedig: Régem, Jotám, Gésán, Pelet, Héfa és Saáf.

48. A Káleb ágyasa Maaka szülé Sébert és Tirhánát.

49. És szülé Saáfot, Madmanna atyját, Sevát, a Makbéna atyját és Gibeá atyját; és Aksza a Káleb leánya vala.

Józs. 15,16.

50. Ezek voltak Káleb fiai, aki Húrnak, az Efrata elsőszülöttének fia volt: Sobál, Kirját-Jeárim atyja.

51. Szálma, Bethlehem atyja; Háref, Bethgáder atyja.

52. Voltak pedig Sobálnak is, akirját-Jeárim atyjának fiai: Haróé, a fél Menuhót ura.

53. A Kirját-Jeárim háznépei: Jitreusok, Puteusok, Sumateusok, Misraiteusok; ezektől származának a Sorateusok és az Estaoliteusok.

1 Krón. 4,2.

54. Szálma fiai, Bethlehem és a Netofátbeliak, Atróth, Beht-Joáb, a Czórabeli Manahateusok fele.

55. És a Jábesben lakozó tudós emberek háznépei: a Tirateusok, Simateusok, Sukateusok. Ezek a Kineusok, akik Hámáttól, a Rékáb házának atyjától származtak.

Jer. 35,2.

3 Ezek a Dávid fiai, akik Hebronban születének néki: elsőszülötte vala Amnon, a Jezréelből való Ahinoámtól; második vala Dániel, a Kármelből való Abigailtól.

2 Sám. 3,2.

2. Harmadik Absolon, aki Maakának, a Gessurbeli Talmai király leányának volt a fia; negyedik Adónia, Haggittól való.

2 Sám. 15,13., 2 Sám. 16,22., 2 Sám. 18,15.

3. Ötödik Sefátia, Abitáltól való; hatodik Jitreám, az ő feleségétől, Eglától való.

4. E hat fia születék néki Hebronban, ahol hét esztendeig és hat hónapig uralkodott; Jeruzsálemben pedig harminczhárom esztendeig uralkodék.

2 Sám. 5,4., 2 Sám. 5,5.

5. Jeruzsálemben pedig ezek születének néki: Simea, Sóbáb, Nátán és Salamon, négyen, Bathsuától, az Ammiel leányától.

2 Sám. 5,14.

6. És Ibhár, Elisáma és Elifélet.

7. Nógah, Néfeg és Jáfia.

8. És Elisáma, Eljada és Elifélet, kilenczen.

9. Mindezek a Dávid fiai, az ő ágyastársainak fiain kívül; és ezeknek a huga, Támár.

2 Sám. 13,14.

10. Salamonnak pedig fia volt Roboám; ennek fia Abija, ennek fia Asa, ennek fia Josafát.

1 Kir. 11,43., 1 Kir. 12,17., 1 Kir. 12,19.

11. Ennek fia Jórám, ennek fia Akházia, ennek fia Joás.

Ezékiel próféta könyve

2 Kir. 8,16., 2 Kir. 8,18.

12. Ennek fia Amásia, ennek fia Azária; ennek fia Jótám.

2 Kir. 14,1., 2 Kir. 14,3.

13. Ennek fia Akház, ennek fia Ezékiás, ennek fia Manasse.

2 Kir. 16,1., 2 Kir. 16,5., 2 Kir. 18,1., 2 Kir. 18,9., 2 Kir. 20,6.,

2 Kir. 21,1., 2 Kir. 21,16.

14. Ennek fia Amon, ennek fia Jósiás.

15. Jósiásnak pedig fiai: elsőszülötte Johanán, második Jójákim, harmadik Sédékiás, Sallum negyedik.

16. Jójákim fiai: az ő fia Jékoniás, ennek fia Sédékiás.

2 Kir. 24,17., 2 Kir. 25,7., 2 Kir. 25,9.

17. Jékóniásnak fiai: Assir, ennek fia Saálthiel.

2 Kir. 24,15.

18. És Málkirám, Pedája, Sénasár, Jékámia, Hosáma és Nédábia.

19. Pedája fiai: Zerubábel és Simei. Zerubábel fiai: Mesullám, Hanánia; és az ő hugok vala Selómit.

Ezsdr. 2,2., Ezsdr. 3,8.

20. És Hásuba, Ohel, Berekia, Hasádia és Jusáb-Hésed, ezek öten.

21. Hanánia fiai: Pelátia és Jésaia; és Refája fiai és Arnám fiai, Obádia fiai, Sekánia fiai.

22. És Sekánia fiai: Semája. Semája fiai: Hattus, Jigeál, Báriah, Neárja és Sáfát, ezek hatan.

23. Neárja fiai: Eljohénai, Ezékiás és Azrikám, ezek hárman.

24. Eljohénai fiai: Hódajéva, Eliásib, Pelája, Akkub, Johanán, Delája és Anáni; ezek heten.

4 Júda fiai ezek: Pérecz, Kheczrón, Kármí, Húr és Sobál.

1 Krón. 2,4.

2. Reája pedig, a Sobál fia nemzé Jáhátot; Jáhát nemzé Ahumáit és Lahádót; ezek a Sorateusok háznépei.

1 Krón. 2,53.

3. Ezek Etám atyjától valók: Jezréel, Jisma, Jidbás; és az ő hugoknak neve Haslelponi.

4. Pénuel pedig Gedor atyja, és Ezer Húsa atyja. Ezek Efrata elsőszülöttének, Húr-nak fiai, aki Bethlehem atyja vala.

5. AsHúr-nak pedig, a Tékoa atyjának volt két felesége, Heléa és Naára.

6. És Naára szülé néki Ahuzámot, Héfert, Teménit és Ahastárit. Ezek a Naára fiai.

7. Heléa fiai: Séret, Jészohár, Etnán és Kócz.

8. Kócz pedig nemzé Hánubot, Hásobébát és Ahárhel háznépét, aki Hárumnak fia vala.

9. Jábes pedig testvéreinél tisztelteméltóbb vala, és azért nevezé őt az ő anyja Jábesnek, mondván: Mivelhogy fájdalommal szülém őt.

1 Móz. 35,16., 1 Móz. 35,18.

10. És Jábes az Izráel Elohimét hívá segítségül, mondván: Ha engem megáldanál és az én határomat

- megszélesítenéd, és a Te kezéd én velem lenne, és engem minden veszedelemtől megoltalmaznál, hogy békés legyen az országom, és ne lássak! És megadá Elohím néki, amit kért vala.
11. Kélub pedig, a Súkha testvére, nemzé Méhírt; ez az Eston atyja.
12. Eston nemzé Béth-Rafát, Paseákhót, Tehinnát, Ir-Náhás atyját. Ezek a Rékától való férfiak.
13. Kénáz fiai: Othniel és Serája; Othniel fia: Hatát.
Józs. 15,17., Bir. 1,13.
14. Meonótai nemzé Ofrát; Serája pedig nemzé Joábot, a Gé-Harasimbeliek atyját, mert mesteremberek valának.
Nehem. 11,35.
15. Káleb fiai, ki Jefunné fia vala: Iru, Ela és Naám; és Ela fiai; és Kénáz.
16. Jéhalélel fiai: Zif, Zifa, Tirja és Asárel.
17. Ezra fiai: Jéter, Méred, Efer és Jálon; és szülé Mirjámot, Sammait és Isbát, Estemóá atyját.
18. Ennek felesége pedig, Jehudéja szülé Jéredet, a Gedor atyját és Hébert, a Szókó atyját, Jékuthielt, a Zánoah atyját; ezek Bithiának, a Faraó leányának fiai, akit Méred elvett vala.
19. Hódia nevű feleségének pedig fiai, ki Nahamnak, Keila atyjának nővére vala: Hagármí és a Maakábeli Estemóá.
20. Simon fiai: Amnon, Rinna, Benhanán és Thilon. Isi fiai: Zohét és Benzohét.
21. Júda fiának, Sélának fiai: Er, Léka atyja, és Laáda, Marésa atyja, és a gyapotszövők háznépe Béth-Asbeában;
1 Móz. 38,5.
22. És Jókím és Kozeba lakosai, és Joás és Saráf, akik Moáb urai voltak, és Jásubi, Léhem. De ezek már régi dolgok.
23. Ezek voltak a fazekasok, és Netaimban és Gederában laktak. A királylyal laktak ott, az ő dolgáért.
24. Simeon fiai: Némuel, Jámin, Járib, Zéráh, Saul;
1 Móz. 46,10.
25. Kinek fia, Sallum, kinek fia Mibsám, kinek fia Misma.
26. Misma fiai: Hammúel az ő fia, Zakkur az ő fia, Simi az ő fia;
27. Siminek tizenhat fia és hat leánya volt; de testvéreinek nem volt sok fia, s általában háznépök nem volt oly népes, mint Júda fiaié.
28. Lakoznak vala pedig Beersebában és Móladában és Haczar-Suálban.
Józs. 19,1., Józs. 19,2.
29. Bilhában, Eczemben és Toládban,
30. Bétuelben, Hormában és Cziklágban,
31. Beth-Markabótban, Haczar-Szuszimban, Beth-Biriben és Saárainban; ezek valának az ő városaik mindaddig, míg Dávid királylyá lett.
32. Faluik pedig ezek: Etám, Ain, Rimmon, Tóken és Asán, öt város;
- Ezékias próféta könyve.**
33. És mindazok a falvaik, amelyek e városok körül voltak Bálig; ezek valának lakóhelyeik és nemzetségeik:
34. Mesobáb, Jámlek és Jósa, Amásia fia.
35. És Jóel és Jéhu, a Jósibia fia, ki Serája fia, ki Asiel fia vala;
36. És Eljoénai, Jaákoba, Jésohája, Asája, Adiel, Jesiméel és Benája.
37. Ziza, a Sifi fia, aki Alon fia, aki Jedája fia, aki Simri fia, aki Semája fia.
38. Ezek a névszerint felsoroltak voltak a főemberek nemzetségekben, akik igen elszaporodtak volt atyjok házában,
39. Azért elindulának Gedor felé, hogy a völgy keleti részére menjenek és ott barmaiknak legelőt keressenek.
40. Találának is zsíros és jó legeltető helyet (az a föld pedig tágas, nyugodalmas és békességes), mert Khámból valók laktak ott azelőtt.
41. Elmenvén pedig e névszerint megnevezettek Ezékiásnak, a Júda királyának idejében, lerombolták sátoraikat, és a Maonitákat, akiket ott találtak, kiirtották mind e mai napig, s helyökbe letelepedének, mivel ott barmaik számára legelőhelyeket találtak.
1 Kir. 18,1.
42. És közülök, a Simeon fiai közül, némelyek elmenének a Seir hegyére, úgymint ötszázan, akiknek előljáróik az Isi fiai, Pelátja, Nehárja, Refája és Uzriel voltak.
5 Móz. 1,4., 5 Móz. 1,5.
43. És valakik az Amálek nemzetségéből megmaradtak vala, mind levágák azokat, és ott letelepedének mind e mai napig.
1 Sám. 15,7.
- 5** Rúbennek, Izráel elsőszülöttének fiai (mert ő volt az elsőszülött; Amikor pedig megfertőztette az ő atyjának ágyasházát, az ő elsőszülöttségi joga a József fiainak adaték, aki Izráel fia vala, mindazáltal nem úgy, hogy ők neveztessenek származás szerint elsőszülötteknek,
1 Móz. 35,22.
2. Mert Júda tekintélyesebb vala az ő testvérei között, és ő belőle való volt a fejedelem, hanem az elsőszülöttségnek haszna lön József):
1 Móz. 45,8.
3. Ezek Rúbennek, Izráel elsőszülöttének fiai: Khánokh, Pallu, Kheczrón és Kármi.
1 Móz. 46,8., 1 Móz. 46,9.
4. Jóel fiai: Semája ennek fia, Góg ennek fia, Simeinek fia.
5. Mika ennek fia, Reája ennek fia, Baál ennek fia.
6. Beéra ennek fia, akit fogságba vitt Tiglát-Piléser, az Assiriabeli király; ő a Rúbeniták fejedelme vala.
7. Testvérei pedig, családjaik, nemzetségük megszámlálása szerint ezek valának: a fő Jéhiel és Zakariás,
8. Bela, Azáz fia, aki Séma fia, aki Jóel fia vala, aki Aróerben lakott Nébóig és Baál-Meonig.
Józs. 13,15., Józs. 13,16.

9. Napkelet felé is lakik vala a pusztában való bemenetelig, az Eufrátes folyóvíztől fogva; mert az ő barmai Gileád földén igen elszaporodtak.

10. Saul királynak idejében pedig támasztának hadat a Hágárénusok ellen, és elhullának azok az ő kezeik által, és lakának azoknak sátoraikban, Gileádnak napkelet felé való egész részében.

11. A Gád fiai pedig velök szemben a Básán földén laktak Szalkáig.

Józs. 13,24., Józs. 13,30.

12. Jóel vala előljárójok, Sáfám második az után; Johánai és Sáfát Básánban.

13. És testvéreik, családjaik szerint ezek: Mikáel, Mésullám, Séba, Jórai, Jaékán, Zia és Éber, heten.

14. Ezek az Abihail fiai, aki Húri fia, ki Jároáh fia, aki Gileád fia, aki Mikáel fia, aki Jésisai fia, aki Jahadó fia, aki Búz fia.

15. És Ahi, a Gúni fiának, Abdielnek a fia volt a család feje.

16. Ezek Gileádban, Básánban és az ezekhez tartozó mezővárosokban laktak, és Sárónnak minden legelőjén, határaikig.

1 Krón. 27,29.

17. Akik mindnyájan megszámláltatának Jótámnak, a Júda királyának idejében, és Jeroboámnak, az Izráel királyának idejében.

2 Kir. 15,5., 2 Kir. 14,16.

18. A Rúben fiai közül és a Gáditák közül és a Manasse félnemzetsége közül erős paizs- és fegyverhordozó férfiak, kézivesek és a hadakozásban jártasok, negyvennégyezerhatszázhatvanan harczra kész férfiak;

19. Hadakozának a Hágárénusok ellen, Jétúr, Náfis és Nódáb ellen.

20. És győzedelmesek levének azokon, és kezekbe adatának a Hágárénusok és mindazok, akik ezekkel valának; mert Elohimhez kiáltának harcz közben, és Ő meghallgatá őket, mert Ő benne bíztak.

Zsolt. 91,15.

21. És elvivék az ő barmaikat, ötvenezer tevét, kétszázötvenezer juhot, kétezer szamarat és százezer embert.

22. A seb miatt pedig sokan elhullának; mert Elohimtől vala az a harcz; és azok helyén lakának a fogságig.

1 Krón. 5,26., 2 Kir. 17,6., 2 Kir. 17,18.

23. A Manasse nemzetsége felének fiai pedig azon a földön laktak, amely Básántól Baál-Hermonig, Szenirig és Hermon hegyéig terjedt, mert igen megsokasodtak vala.

Józs. 13,30.

24. És ezek voltak az ő atyjok háznépének fejedelmei: Efer, Isi, Eliel, Azriel, Irméja, Hodávia és Jahdiel, igen erős férfiak, híres férfiak, akik az ő atyjok háznépe között fők voltak.

25. Vétkezének pedig az ő atyjoknak Elohimje (*Igaz Teremtője*) ellen; mert a föld lakóinak

bálványelohimeivel paráználkodának, akiket Elohim elpusztított.

2 Kir. 17,7., 2 Kir. 17,17.

26. Felindítá azért az Izráel Elohimje Pulnak, az Assiriabeli királynak szívét és Tiglát-Pilésernek, az assirii királynak szívét, és fogva elvivé őket, a Rúbenitákat, a Gáditákat és a Manasse félnemzetségét is; és elvivé őket Haláhba és Háborba, Hárába és a Gózáni folyóvizéhez mind e mai napig.

2 Kir. 15,19., 2 Kir. 15,29.

6 Lévi fiai: Gerson, Kéhát és Mérári.

1 Móz. 46,11.

2. Kéhát fiai pedig: *Amrá*m, Ishár, Hebron és Uzziel.

3. Amrá m gyermekei: *Áron*, *Mózes* és *Miriám*; Áron fiai pedig: Nádáb, Abihu, *Eleázár* és *Ithamár*.

2 Móz. 2,1., 2 Móz. 2,2., 2 Móz. 2,10., 2 Móz. 4,14., 2 Móz. 6,23.

4. Eleázár nemzé Fineást, Fineás nemzé Abisuát;

5. Abisua pedig nemzé Bukkit, Bukki nemzé Uzzi;

6. Uzzi nemzé Zeráhiát, Zeráhia nemzé Merajót;

7. Merajót nemzé Amáriát, Amária nemzé Ahitúb;

8. Ahitúb nemzé Sádókot; Sádók nemzé Ahimáhást;

2 Sám. 8,17., 1 Krón. 27,17.

9. Ahimáhas nemzé Azáriát, Azária nemzé Jóhanánt;

10. Jóhanán nemzé Azáriát, ez volt a pap abban a házban, amelyet Salamon Jeruzsálemben épített vala.

2 Krón. 26,17.

11. Azária nemzé Amáriát; Amária nemzé Ahitúb;

12. Ahitúb nemzé Sádókot; Sádók nemzé Sallumot;

13. Sallum nemzé Hilkiát; Hilkia nemzé Azáriát;

2 Kir. 22,4.

14. Azária nemzé Séráját, Sérája nemzé Jéhozadákot;

2 Kir. 25,18., 2 Kir. 25,21

15. Jéhozadák pedig fogságba méne, amikor az *Örökkévaló* Júdát és Jeruzsálemet fogságba viteté Nabukodonozor által.

2 Kir. 25,8., 2 Kir. 25,11.

16. Lévi fiai: Gerson, Kéhát és Mérári.

17. Ezek Gerson fiainak nevei: Libni és Simhi.

2 Móz. 6,17.

18. Kéhát fiai: Amrá m, Jiczhár, Khebron és Huzziel.

19. Mérári fiai: Makhli és Musi. Ezek a Lévi háznépei az ő nemzetségeik szerint.

20. Gersonnak fiai: Ligni az ő fia, Jáhát ennek fia, Zima ennek fia.

21. Jóah ennek fia, Iddó ennek fia, Zérah ennek fia és Jéathérai ennek fia.

22. Kéhát fiai: Amminádáb az ő fia, Kórákh ennek fia és Asszir ennek fia;

2 Móz. 6,24.

23. Elkána ennek fia, Ebiásáf ennek fia és Asszir ennek fia.

24. Tákhát ennek fia, Uriel ennek fia, Uzziának fia és Saul ennek fia.

25. Elkána fiai: Amásai és Ahimót,

26. Elkána. Elkána fia: Sófai az ő fia és Náhát ennek fia. megszentelésére rendeltetének mind a szerint, amint
27. Eliáb ennek fia, Jérohám ennek fia, Elkána ennek fia. *Ezekiel próféta könyve* szolgálja megparancsolta volt.
- 1 Sám. 1,1. 2 Móz 30,7., 2 Móz. 30,10., 3 Móz. 8,1., 3 Móz. 8,36.,
4 Móz. 4,16.
28. Sámuel fiai pedig: az elsőszülött Vásni, a második
Abija.
1 Sám. 1,1., 1 Sám. 1,20., 1 Sám. 3,19., 1 Sám. 7,15.
29. Mérári fiai: Mahli, Libni ennek fia; Simhi ennek fia
és Uzza ennek fia.
30. Simea ennek fia, Haggija ennek fia és Asája ennek
fia.
31. Ezek azok, akiket Dávid állított be az *ÖrökkéValó*
házában az énekléshez, amikor Elohim Ládája
elhelyeztetett.
2 Sám. 6,17.
32. És amíg Salamon felépíté az *ÖrökkéValó* Házát
Jeruzsálemben, addig a Gyülekezet Sátora előtt
szolgáltak énekléssel és állottak szolgálatban, ki-ki az ő
rendje szerint.
1 Kir. 6,1., 1 Kir. 6,38.
33. Ezek pedig akik szolgáltak, és az ő fiaik: a Kéhátiták
fiai közül Hémán főéneklő, Jóel fia, aki Sámuel fia.
34. Aki Elkána fia, aki Jérohám fia, aki Eliél fia, aki
Thóa fia.
35. Aki Czúf fia, aki Elkána fia, aki Mahát fia, aki
Amásai fia.
36. Aki Elkána fia, aki Jóél fia, aki Azárja fia, aki
Séfánia fia.
37. Aki Tákhát fia, aki Asszir fia, aki Ebiásáf fia, aki
Kórakh fia.
1 Krón. 6,22.
38. Aki Jiczár fia, aki Kéhát fia, aki Lévi fia, aki Izráel
fia.
1 Krón. 2,1.
39. És ennek testvére, Asáf, aki jobbkeze felől áll vala;
Asáf, a Berekiás fia, ki Simea fia vala.
40. Aki Mikáel fia, aki Bahásia fia, aki Melkija fia.
41. Aki Ethni fia, aki Zérah fia, aki Adája fia.
42. Aki Etán fia, aki Zimma fia, aki Simhi fia.
43. Aki Jáhát fia, aki Gerson fia, aki Lévi fia.
1 Krón. 6,1.
44. Továbbá a Mérári fiai, akik azokkal atyafiak valának,
balkéz felől állnak vala; Etán, Kisi fia, aki Abdi fia, aki
Malluk fia.
1 Krón. 6,1.
45. Aki Kasábja fia, aki Amásia fia, aki Hilkia fia.
46. Aki Amsi fia, aki Báni fia, aki Sémer fia.
47. Aki Makhli fia, aki Musi fia, aki Mérári fia, aki Lévi
fia.
1 Krón 6,1.
48. És testvéreik, a Léviták rendeltetnek Elohim Háza
hajlékának egyéb szolgálatjára.
49. Áron pedig és az ő fiai az egészen megégetendő
áldozatnak oltára mellé, és a füstölő oltár mellé, a
Szentek-szentjének szolgálatja mellé, és az Izráel
50. Áron fiai pedig ezek: Eleázár, az ő fia, ennek fia
Fineás, ennek fia Abisua.
51. Ennek fia Bukki, ennek fia Uzzi, ennek fia Zerája.
52. Ennek fia Merájót, ennek fia Amárja, ennek fia
Akhitúb.
53. Ennek fia Sádók, ennek fia Akhimás.
2 Sám. 15,27.
54. És az Áron fiainak, a Kéhátiták nemzetségéből, ezek
a lakhelyeik, letelepedésük szerint az ő vidékükön, mert
ez jutott volt nekik sors által.
1 Krón. 6,55., 1 Krón. 6,81., Józ. 21,9., Józ. 21,13.
55. Ők kapták Hebront, a Júda földében és a körulte való
legelőket.
56. De e város földjeit és annak faluit Kálebnek, a
Jefunné fiának adák.
4 Móz. 14,30.
57. Az Áron fiainak azért a Júda városai közül adák a
menedékvárosokat, Hebront, Libnát és legelőit, Jatthirt
és Esthemoát és ezeknek legelőit,
58. És Hilent és annak legelőit, és Débirt és annak
legelőit,
59. Asánt és annak legelőit, és Béth-Semest és annak
legelőit.
1 Sám. 6,19.
60. A Benjámin nemzetségéből: Gébát és annak legelőit,
Allémetet és annak legelőit, Anatót várost is és annak
legelőit. Ezeknek az ő nemzetségek szerint tizenhárom
városuk volt.
61. A Kéhát többi fiainak pedig az egy nemzetségnek
családjaitól, és a félnemzetségből, a Manasse
nemzetségének felétől, sors által tíz várost adtak.
Józ. 21,5.
62. Míg a Gerson fiainak meg az ő nemzetségek szerint
az Izsakhár nemzetségéből, az Áser nemzetségéből, a
Nafthali nemzetségéből és a Manasse nemzetségéből
Básánban adtak tizenhárom várost.
63. A Mérári fiainak az ő nemzetségek szerint a Rúben
nemzetségéből, a Gád nemzetségéből és a Zebulon
nemzetségéből sors által tizenkét várost.
64. Adának tehát az Izráel fiai a Lévitáknak városokat,
azoknak legelőivel együtt.
65. Sors által adták a Júda nemzetségéből, a Simeon
nemzetségéből és a Benjámin nemzetségéből ezeket a
névszerint megnevezett városokat.
66. Azoknak, akik a Kéhát fiainak családjából valók
voltak, és a határukban levő városok az Efraim
nemzetségéből valának:
67. Azoknak adák a menedékvárosokat, Sikemet és
annak legelőit az Efraim hegyén, Gézert és annak
legelőit.
1 Kir. 9,15.

68. És Jokmeámot és annak legelőit, Bethoront és annak legelőit.

69. Ajalont és annak legelőit; Gáthrimmont is és annak legelőit.

Józs. 10,12.

70. A Manasse nemzetségének feléből Anert és annak legelőit, Bileámot és annak legelőit, a Kéhát többi fiainak családjai részére.

71. A Gerson fiainak pedig a Manasse felnemzetségéből Gólánt Básánban és annak legelőit, és Astarót és annak legelőit:

1 Krón. 6,1.

72. Az Izsakhár nemzetségéből adák Kédest és annak legelőit; Dobrátot és annak legelőit.

73. Rámót és annak legelőit, Anémet és annak legelőit.

74. Az Áser nemzetségéből Másált és annak legelőit, és Abdont és annak legelőit.

Józs. 21,30.

75. Hukókot és annak legelőit; Réhobot és annak legelőit.

76. A Nafthali nemzetségéből Kédest Galileában és annak legelőit; Hammont és annak legelőit; és Kirjáthaimot és annak legelőit.

77. A Mérári többi fiainak a Zebulon nemzetségéből Rimmont és annak legelőit, és Thábort és annak legelőit.

1 Krón. 6,1.

78. A Jordánon túl Jérikhó ellenében a Jordánnak napkelet felől való részében a Rúben nemzetségéből Bésert a pusztában és annak legelőit; Jahását és annak legelőit.

79. Kedemót és annak legelőit; Mefaátot és annak legelőit.

80. A Gád nemzetségéből Rámót Gileádban és annak legelőit; Mahanaimot és annak legelőit.

Józs. 21,38.

81. Hesbont és annak legelőit; Jaázert és annak legelőit.

7 Izsakhár fiai: Thóla, Pua, Jásub és Simron, négyen.

1 Móz. 46,13.

2. Thóla fiai pedig: Uzzi, Réfája, Jériel, Jakhmai, Jibsám és Sámuel, akik fejedelmek valának az ő atyjaiknak családjaiban. A Thóla fiai erős hadakozók voltak nemzetségekben, akiknek száma Dávid király idejében huszonkétezerhatszáz vala.

2 Sám. 24,2., 2 Sám. 24,9.

3. Uzzi fiai: Izráhja; és az Izráhja fiai: Mikáel, Obádia, Joel, Issia, öten, akik mind főemberek valának.

4. És közöttük nemzetségeik és családjaik szerint harminczhatezer hadakozó férfi volt, mert sok feleségök volt és sok fiuk is.

5. Ezeknek testvéreik is, Izsakhárnak egész nemzetsége szerint erős hadakozó férfiak valának, nyolczvanhétezeren szám szerint mindenestől.

6. Benjámin fiai: Bela, Béker és Jediáel, hárman.

1 Móz. 46,21.

7. Bela fiai: Esbon, Uzzi, Uzziel, Jérimót és Hiri, öt ember, erős nemzetségekben, erős hadakozó férfiak, akik megszámláltatván, huszonkétezerharmincznégyen valának.

8. Béker fiai: Zémira, Joás, Eliézer, Eljoénai, Omri, Jeremót, Abija, Anatót és Alémet; ezek mindnyájan Béker fiai.

9. Azok megszámláltatván nemzetségeik szerint, családjuk fejei és az erős hadakozó férfiak húszezerkétszázan valának.

10. Továbbá Jediáel fia: Bilhán; Bilhán fiai: Jéus, Benjámin, Éhud, Kénaána, Zetán, Társis és Ahisahár.

11. Ezek mind Jediáel fiai, családfők, erős hadakozó férfiak, akik tizenhétezerkétszázan mehetnek vala ki a viadalra.

12. Ir fiai: Suppim és Khuppim; Húsím Ahernek fia.

13. Nafthali fiai: Jakhcziel, Gúni, Jéczer, Sallum, a Bilha fiai.

1 Móz. 46,24.

14. Manasse fiai: Aszriel, akit szüle az ő felesége. Az ő ágyastársa pedig, a Siriabeli asszony szülé Mákirt, a Gileád atyját.

15. Mákir pedig vevé feleségül Khuppimnak és Suppimnak hugát, akinek neve Maáka. A másíknak neve Czélofhád. Czélofhádnak leányai voltak.

4 Móz. 27,1.

16. Maáka, a Mákir felesége szüle fiat, akit nevezé Péresnek; annak pedig öcscsét Séresnek. Ennek fiai: Ulám és Rékem.

17. Ulám fia: Bédán. Ezek a Gileád fiai, aki Mákir fia volt, ki Manasse fia volt.

18. Az ő huga, Moléket pedig szülé Ishodot, Abiébert és Makhlát.

19. Semidának fiai voltak: Ahián, Sekem, Likhi és Aniám.

20. Efraim fiai pedig: Sútélákh, akinek fia Béréd, ennek fia Táhát, ennek fia Elhada, ennek fia Táhát.

4 Móz. 26,35.

21. Ennek fia Zábád, ennek fia Sútélákh, Ezer és Elhád. És megölék ezeket a Gáthbeliek, a földnek lakosai; mert alámentek vala, hogy barmaikat elhajtsák.

22. Efraim azért, az ő atyjok sokáig siratá őket, akihez elmennek vala az ő atyjafiai, és őt vigasztalják vala.

Jób. 2,11.

23. Beméne azért az ő feleségéhez, aki fogada méhében, és szüle fiat, és nevezé Bériának, mivelhogy szerencsétlenség történt az ő házában.

24. Leánya pedig Seéra vala, aki alsó és felső Bethoront és Uzen-Seérát építé.

25. Réfah is az ő fia és Resef; ennek fia Théla, ennek fia Táhán.

26. Ennek fia Laadán, ennek fia Ammihud, ennek fia Elisáma.

27. Ennek fia Nún, ennek fia Józsué.

4 Móz. 13,9., Józs. 1,1.

28. Ezeknek birtokuk és lakóhelyük vala: Béthel és annak mezővárosai; napkeletre Naarán, napenyészetre Gézer és ennek mezővárosai, Sikem és ennek mezővárosai, szinte Gázáig és az ehhez tartozó mezővárosokig;

29. És a Manasse fiai mellett: Béth-Seán és ennek mezővárosai, Thaanák és ennek mezővárosai, Megiddó és ennek mezővárosai, Dór és ennek mezővárosai. Ezekben laktak az Izráel fiának, Józsefnek fiai.

1 Móz. 48,5.

30. Áser fiai: Jimnah, Jisvah, Jisvi, Beriha és Szerakh, az ő hugok.

31. Beriha fiai: Khéber és Malkhiel, aki Birzávit atyja volt.

1 Móz. 46,17.

32. Khéber pedig nemzé Jaflétet, Sómert, Hótámot és Suát, az ő hugokat.

33. Jaflét fiai: Pásák, Bimhál, Asvát; ezek Jaflét fiai.

34. Sómer fiai: Ahi és Róhega, Jehubba és Arám.

35. Testvérenek, Hélemnek fia vala: Sófákh, Jimna, Séles és Amál.

36. Sófákh fiai: Suákh, Harnéfer, Suál, Béri és Imra.

37. Béser, Hód, Samma, Silsa, Itrán és Beéra.

38. Jéter fiai: Jéfunné, Pispa és Ara.

39. Ulla fiai: Ara, Hanniel és Risja.

40. Ezek mind Áser fiai, családfők, válogatott harcosok, a fejedelmek fejei; és megszámláltatván az ő nemzetségek rendje szerint, huszonhatezer harczra képes férfi volt.

8 Benjámin pedig nemzé Belát, az ő elsőszülöttét, másodikat Asbél, harmadikat Akhráhot,

1 Móz. 46,21.

2. Negyediket Nóhát, és Ráját ötödiket.

3. (Belának fiai voltak: Adár, Géra és Abihúd,

4. Abisua, Naamán, Ahóah.)

5. Gérát, Sefufánt és Hurámot.

6. Ezek az Ehud fiai: (Ezek voltak főemberek a Géba városában lakó nemzetség között, akiket fogságba vittek Manahátba.

7. Nevezetesen Naamánt és Ahiját és Gérát vitték fogságba): nemzé pedig Uzzát és Akhihúdot.

8. Saharáim pedig nemzé a Moáb mezején, minekutána eltaszítá feleségeit, Husimot és Baarát;

9. Nemzé Hódes nevű feleségétől Jobábot és Sibját, Mésát és Malkámot,

10. Jéust is, Sokját és Mirmát. Ezek az ő fiai; főemberek az ő nemzetségekben.

11. Husimtól nemzé Abitúbot és Elpaált.

12. Elpaál fiai: Eber, Miseám és Sémer; ez építé Onót és Lódot és ennek mezővárosait.

13. Béria, Séma, (ezek voltak fők az Ajalonban lakozó nemzetségek közt, és ezek üzték vala el Gáthnak lakóit),

14. Ahio, Sasák, Jeremót,

15. Zebádia, Arad, Ader.

16. Mikáel, Ispa, Jóha, Béria fiai.

17. Zebádia, Mésullám, Hizki, Héber.

18. Ismérai, Izlia és Jobáb; Elpaál fiai.

19. Jákim, Zikri, Zabdi,

20. Eliénai, Silletai, Eliel,

21. Adája, Berája és Simrát, Simhi fiai.

22. Jispán, Eber, Eliel,

23. Abdon, Zikri, Hanán,

24. Hanánja, Elám, Anatótija,

25. Ifdēja, Pénuel, Sasák fiai,

26. Samsérai, Sehárja, Atália.

27. Jaarésia, Elia, és Zikri, Jérohám fiai.

28. Ezek voltak a családfők az ő nemzetségek szerint, főemberek és ezek laktak Jeruzsálemben.

29. Gibeonban pedig laktak Gibeonnak atyja; az ő feleségének neve Maaka vala.

1 Krón. 9,35.

30. És az ő elsőszülötte Abdon, azután Súr, Kis, Baál, Nádáb;

31. Gedor, Ahio és Zéker,

32. És Miklót, aki nemzé Simámot. Ezek is testvéreiknek átellemében, Jeruzsálemben laktak testvéreikkel.

33. Nér pedig nemzé Kist; Kis nemzé Sault, Saul nemzé Jonathánt, Malkisuát, Abinádábot és Esbaált.

1 Sám. 9,2., 1 Sám. 10,2.

34. Jonathán fia: Méribbaál; Méribbaál nemzé Mikát.

2 Sám. 9,12.

35. Mika fiai: Pitón, Mélek, Tárea és Akház.

36. Akház pedig nemzé Jehoádát. Jehoáda pedig nemzé Alémetet és Azmávetet és Zimrit; Zimri nemzé Mósát;

37. Mósa pedig Binát; ennek fia Ráfa, ennek fia Elása, ennek fia Asel.

38. Továbbá Aselnek hat fia volt, akiknek ezek neveik: Azrikám, Bókru, Ismáel, Seárja, Obádia és Hanán; ezek mind Asel fiai.

39. Az ő testvérenek Eseknek fiai ezek: Ulám az ő elsőszülötte, Jéus második és Elifélet harmadik.

40. És az Ulám fiai erős hadakozó férfiak, kézívesek voltak, s gyermekeik és unokáik százötvenre szaporodtak. Mindezek a Benjámin fiai közül valók voltak.

9 Az egész Izráel megszámláltatván nemzetségeik szerint, beirattak az Izráel és Júda királyainak könyvébe, akik gonoszságukért Babilóniába vitetének.

2 Kir. 24,15., 2 Kir. 24,16., 2 Kir. 25,11.

2. A legelső lakosok az ő jószágaikon s városaikban, ezek: Izráeliták, papok, Léviták és Nétineusok.

3. Mert Jeruzsálemben laktak a Júda fiai közül s Benjámin fiai közül, Efraim és Manasse fiai közül valók:

4. Utái, Ammihud fia, aki Omri fia, aki Imri fia, aki Báni fia, a Pérecz fiai közül való, aki Júda fia vala. *1 Krón. 4,1.*
5. A Silóniták közül, Asája, aki elsőszülött vala s ennek fiai.
6. A Zérah fiai közül: Jéluel és az ő atyjafiai, hatszázkilenczvenen.
7. A Benjámin fiai közül: Sallu, Mésullám fia, aki Hodávia fia, aki Hasénua fia.
8. Ibnéja, Jérohám fia, és Ela, Uzzi fia, aki Mikri fia, és Mésullám, Séfátja fia, aki Reuel fia, aki Ibnija fia vala.
9. Testvéreik, nemzetségeik szerint, kilencszázötvenhatan valának; ezek mind családfők voltak az ő atyjok háznépe szerint.
10. A papok közül is: Jedája, Jéhojárib és Jákin.
11. Azária, Hilkia fia, aki Mésullám fia, aki Sádók fia, aki Mérájót fia, ki Ahitubnak, Elohim háza főgondviselőjének fia vala.
12. És Adája Jérohám fia, aki PasHúr fia, aki Málkija fia; Maasai, Adiel fia, aki Jahzéra fia, aki Mésullám fia, ki Mésillémit fia, aki Immer fia.
13. Ezeknek atyjokfiai az ő családjaiknak fejei, ezerhétszázhatvanan valának, buzgók Elohim Háza dolgának munkájában.
14. A Léviták közül Semája, Hásub fia, aki Azrikám fia, aki Hasábia fia, a Mérári fiai közül. *1 Krón. 6,1.*
15. Bakbakkár, Héres és Galál, és Mattánia, a Mika fia, aki Zikri fia, aki Asáf fia vala. *Zsolt. 73,1.*
16. Obádia, a Semája fia, Galál fia, aki Jédutun fia, és Bérékia, Asa fia, aki Elkána fia, aki Nétofáti faluiban lakik vala.
17. És az ajtónállók: Sallum, Akkúb, Talmon, Ahimán és ezek testvérei; Sallum pedig fő vala.
18. (És ennek mindez ideig a királykapun van helye napkelet felől.) Ezek az ajtónállók a Léviták rendje szerint.
19. Sallum pedig a Kóré fia, aki Ebiásáf fia, aki Kórakh fia, és ennek rokonságai a Kórakhiták családjából a szolgálat munkájában a hajlék ajtajának őrizői valának, mint az ő atyáik JaHuWaH seregében őrizték vala a bejáratot,
20. Amikor Fineás, az Eleázár fia volt egykor az ő előljárójok, akivel az *ÖrökkéValó* vala. *4 Móz. 25,7.*
21. Zakariás, a Meselémi fia, a Gyülekezet Sátorába való bejárat őrizője.
22. Ezek mind választott ajtónállók voltak, kétszáztizzenketten; akik az ő faluikban, nemzetségek szerint, megszámláltattak volt; akiket Dávid rendelt és Sámuel próféta az ő tisztókba. *1 Sám. 16,1., 1 Sám. 16,13.*
23. Ők és fiaik őrizik vala renddel az *ÖrökkéValó* Házának, a sáornak kapuit.
24. Négyfelé valának az őrizők: napkeletre, napnyugotra, északra és délre.
25. És ezeknek atyjokfiai az ő faluikban valának, de *Ezékiel próféta* között az amazokhoz felmenének Jeruzsálembe bizonyos ideig.
26. De a kapunállók négy főemberének állandó megbízatásuk volt. Ezek a Léviták őrizik vala a kamarákat és Elohim Házának kincseit. *1 Kir. 6,5., 1 Kir. 7,51.*
27. És az *ÖrökkéValó* Háza körül hálnak vala, mivelhogy az őrzés az ő tisztók volt, és minden reggel ők nyitják vala meg az ajtókat.
28. És ő közülök némelyek a szolgálati edényekre viselnek vala gondot; mert mind a kivitelnél, mind a visszavitelnél számon veszik vala azokat. *2 Móz. 27,3.*
29. Ugyanazok közül választattak vala némelyek másféle edénynek, a szenthely minden eszközeinek, a lisztnek, bornak, olajnak, tömjénnek és fűszereknek gondviselésére.
30. A papok fiai közül valók csinálják vala fűszerekből a becseskenetet is. *2 Móz. 30,22., 2 Móz. 30,33., 2 Móz. 30,34., 2 Móz. 30,38.*
31. Továbbá Mattitja, a Léviták közül való (aki elsőszülötte a Kórakhiták közül való Sallumnak), a serpenyőkre visel vala gondot. *3 Móz. 2,5.*
32. A Kéhátiták fiai és azok atyjokfiai közül rendeltettek volt a szent kenyérnek gondviselésére, hogy minden szombaton megkészítsék azt. *3 Móz. 24,5., 3 Móz. 24,6., 3 Móz. 24,8.*
33. Ezek közül valók valának az éneklők is, a Léviták közül a családfők, akik szabadosok valának egyéb tiszttól az ő kamarájokban; mert éjjel és nappal szolgálattal tartoznak vala. *Zsolt. 134,1., Zsolt. 134,3.*
34. Ezek a Léviták között családfők nemzetségek szerint, főemberek, és ezek Jeruzsálemben laktak.
35. Gibeonban pedig laktak a Gibeon atyja, Jéhiel, és az ő feleségének neve Maaka. *1 Krón. 8,29., 1 Kir. 3,4.*
36. Az ő elsőszülött fia Abdon, azután Súr, Kis, Baál, Nér és Nádáb.
37. Gedor, Ahió, Zékária és Miklót.
38. Miklót pedig nemzé Simámot. Ezek is az ő atyjokfiai átellenében laktak Jeruzsálemben az ő testvéreikkel.
39. Nér nemzé Kist, Kis nemzé Sault, Saul pedig nemzé Jonathánt, Málkisuát, Abinádábot és Esbaált. *1 Krón. 8,33.*
40. Jonathán fia Méribbaál; és Méribbaál nemzé Mikát.
41. Mika fiai: Piton, Mélek és Táréa.
42. Akház pedig nemzé Jahrát, Jahra nemzé Alémetet, Azmávetet, Zimrit, Zimri pedig nemzé Mósát.
43. Mósa nemzé Bineát, ennek fia Réfája, ennek fia Elása, ennek fia Ásel.
44. Áselnek hat fia volt, akiknek neveik; Azrikám, Bókru, Ismáel, Seárja, Obádia és Hanán; ezek Ásel fiai.

10 A Filiszteusok pedig hadakoznak vala az Izráellel, és megfutamodék Izráel népe a Filiszteusok előtt, és néhányan a sebek miatt el is hullának a Gilboa hegyén.

1 Sám. 31,1., 1 Sám. 31,4.

2. Elérék pedig a Filiszteusok Saul és az ő fiait, és megölék a Filiszteusok Jonathánt, Abinádábot és Malkisuát, a Saul fiait.

3. És a viadal igen heves volt Saul körül, és rátalálván a kézivesek, nyilakkal megsebesíték őt.

4. És mondá Saul az ő fegyverhordozójának: Vond ki fegyveredet, és verj által engem vele, mert netalán eljönnek e körülmetéletlenek, és meggyaláznak engemet. De fegyverhordozója nem akará, mert igen fél vala. Ragadá azért Saul a fegyvert, és belé bocsátkozék.

5. Látván pedig az ő fegyverhordozója, hogy Saul immár meghalt, ő is a fegyverbe bocsátkozék, és meghala.

6. Meghala azért Saul és az ő három fia, és egész háznépe is egyetemben meghala.

1 Krón. 10,2.

7. Amikor pedig meglátták Izráelnek minden férfiai, akik a völgyben valának, hogy ők megfutamodtak, és hogy Saul és az ő fiai megholtak: pusztán hagyák városaikat és elfutának. Akkor eljövének a Filiszteusok, és azokba beszállának.

8. Lőn pedig másodnap, eljövének a Filiszteusok, hogy a holtakat kifoszszák, és megtalálák Saul és az ő fiait, halva feküdven a Gilboa hegyén.

9. És kifoszták őt, és elvevék fejét és az ő fegyvereit, és elküldék a Filiszteusok minden tartományába köröskörül, hogy hírül adják bálványaiknak és a népnek.

1 Krón. 10,12.

10. Az ő fegyvereit elohimeik házába helyezék el, fejét pedig Dágon templomában akasztották fel.

11. Amikor pedig meghallotta az egész Jábesgileád, hogy mit cselekedtek a Filiszteusok Saullal:

12. Feltámadának mindnyájan az erős férfiak, és elvívék Saulnak és az ő fiainak testét; és Jábesbe vivén, eltemeték azoknak csontjaikat a tölgyfa alatt Jábesben, és bőjtölének hetednapig.

1 Sám. 31,12., 1 Sám. 31,13., 2 Sám. 21,12., 2 Sám. 21,14.

13. Meghala azért Saul az ő gonoszsága miatt, mivel vétkezett az ÖrökkéValó ellen, az ÖrökkéValó igéje ellen, amelyet nem őrzött meg, sőt az ördögöst is megkereste, hogy megkérdezze;

1 Sám. 13,13., 1 Sám. 13,14., 1 Sám. 15,19., 1 Sám. 15,21.,

1 Sám. 28,8., 1 Sám. 28,16.

14. És nem az ÖrökkéValót kérdé. Ezért elveszté őt, és adá az ő országát Dávidnak, az Isai fiának.

1 Sám. 16,1., 1 Sám. 16,13.

11 És gyülének az Izráeliták mindnyájan Dávidhoz Hebronba mondván: Ímé mi a te csontod és a te tested vagyunk;

2 Sám. 5,1., 2 Sám. 5,5., 2 Sám. 2,1., 2 Sám. 2,4.

2. Ezelőtt is, még amikor Saul volt a király, te voltál az, aki az Izráelt ki- és bevezetéd, és ezt mondotta a te ÖrökkéValó Igaz Teremtőd néked: Te legelteted az Én

népemet, az Izráelt, és te leszel vezér az Én népemen, az Izráel népe.

Ezékiel próféta könyve

1 Sám. 16,1., Zsolt. 78,71.

3. Elmenének azért mindnyájan az Izráel vénei a királyhoz Hebronba, és szövetséget tőn Dávid velők Hebronban az ÖrökkéValó előtt; és királylyá kenték Dávidot Izráel felett, az ÖrökkéValónak, Sámuel által való beszéde szerint.

1 Sám. 16,13.

4. Elméne akkor Dávid és az egész Izráel Jeruzsálembe; ez Jebus (ott a Jebuzeusok voltak a föld lakosai).

2 Sám. 5,6., 2 Sám. 5,9., Józs. 15,8.

5. És mondának Jebus lakói Dávidnak: Ide be nem jössz! De megvevé Dávid a Sion várát; ez a Dávid városa;

6. Mert ezt megmondotta vala Dávid: Aki legelőször egy Jebuzeust levág, előljáró és vezér legyen. Felméne azért legelőször Joáb, a Séruja fia; és lőn előljáróvá.

2 Sám. 5,7., 2 Sám. 5,8.

7. Azután lakék Dávid a várban, azért nevezék azt Dávid városának.

8. És megépíté Dávid a várost Millótól fogva egészen körül; Joáb pedig megépíté a városnak maradékát.

9. És folytonosan emelkedék Dávid; mert a Seregek JaHuWaH-ja vala ő vele.

10. Ezek pedig a hősök előljárói, akik Dávid mellett valának, akik erősen forgolódának vele az ő királyságáért egész Izráellel, hogy királylyá válaszzák őt Izráel felett, JaHuWaH beszéde szerint.

1 Sám. 16,1., 1 Sám. 16,12., 1 Sám. 16,13.

11. Ezek számszerint a hősök, akik Dávid körül valának: Jásobeám, Hakhmoni fia, a harmincznek előljárója; ez emelte vala fel az ő kopjáját háromszáz ellen, akiket egyszerre megsebesíte.

1 Sám. 23,8., 1 Sám. 23,39., 1 Krón. 12,14.

12. Ezután Eleázár, az Ahóhita Dódó fia; aki a három hős közül egy vala.

2 Sám. 23,9., 2 Sám. 23,10., 2 Sám. 23,18.

13. Ő vala Dáviddal Pasdamimban, ahová összegyülének a Filiszteusok viadalra. Egy darab föld árpával vala tele, és a nép elmenekült a Filiszteusok elől.

14. De ők megállának ott annak a darab földnek a közepén, és megtartották azt, és megverék a Filiszteusokat, és JaHuWaH megszabadítá őket nagy szabadítással.

15. Továbbá, amikor alámentek hárman a harmincz főember közül Dávidhoz, a kösziklához, az Adullám barlangjába; a Filiszteusok pedig tábort járnak a Réfaim völgyben.

2 Sám. 23,13.

16. (Dávid az erősségben vala akkor, a Filiszteusok hada pedig Bethlehemnél.)

17. Kivána Dávid vizet, és mondá: Óh, ki adhatna nekem innom a Bethlehem kapuja előtt való forrásnak vizéből!

2 Sám. 23,15., 2 Sám. 23,17.

18. Akkor keresztülvágták magokat hárman a Filiszteusok táborán, és vizet merítének a Bethlehem forrásából, amely a kapu előtt vala és felvivék, és menének Dávidhoz; de Dávid nem akara inni, hanem kitölté azt az *Örökkévalónak*.

1 Sám. 7,6.

19. És mondá: Távoztassa el tőlem az én Elohimem, hogy ezt cselekedném. Avagy e férfiaknak vérét igyam-e meg, akik életöket halálra vetették? Mert ők ezt életök veszedelmével hozták. És semmiképen nem akara inni. Ezt cselekedé a három hős.

20. És Abisai, a Joáb testvére vala e háromnak előljárója; ő ragadott vala dárdát háromszáz ellen, akiket megsebesíte; és ő volt a leghíresebb a három között.

2 Sám. 21,17., 1 Krón. 12,14.

21. A három közül a kettőnél híresebb vala, azért volt azok előljárója; de azért egymaga még sem ért föl a hárommal.

2 Sám. 23,19.

22. Benája, a Jojada fia, vitéz férfiúnak fia Kabséelből, aki nagy dolgokat cselekedék; ő ölte meg Moáb két oroszlánját, és ő méne alá a verembe, s ölte meg az oroszlánt, amikor havas idő volt.

1 Krón. 27,6., 2 Sám. 23,20., 2 Sám. 23,22.

23. Ugyanez ölé meg az Egyiptombeli férfit, akinek magassága öt sing volt, és oly dárda vala az Egyiptombeli férfiú kezében, mint a szövő zugoly. Szembeszállta vele egy pálczával, s kiragadá az Egyiptombeli ember kezéből a dárdát, és saját dárdájával általveré.

24. Ezeket cselekedte Benája, a Jojada fia, aki híres vala a három hős között.

25. Híres vala ő a harmincz között, de azzal a hárommal nem ért fel. És előljáróvá tevé őt Dávid a tanácsosok között.

1 Krón. 11,12.

26. A seregnek pedig ezek vitézei: Asael, a Joáb testvére; Elhanán, Dódónak fia, ki Bethlehembeli vala.

2 Sám. 2,18., 2 Sám. 2,23., 2 Sám. 2,24.

27. Haróritből való Sammót, Péloból való Héles,

28. Tékoabeli Hira, Ikkés fia, Anatóbeli Abiézer,

29. Húsatbeli Sibbékai, Ahóhitbeli Hirai.

30. Nétofátbeli Maharai, Nétofátbeli Héled, Bahána fia;

1 Krón. 27,15.

31. Ittai, Ribai fia, a Benjámin fiainak Gibeá városából való; Pirátonbeli Benája;

1 Krón. 27,14., 1 Krón. 27,15.

32. Húrai, a Gaás völgyéből való; Arbátbeli Abiel;

33. Baharumbeli Azmávet, Saálbonitbeli Eliáhbá;

Józs. 19,32., Józs. 19,42.

34. Gisonbeli Hássem fiai: Jonathán, Hararitbeli Ságé fia.

35. Hararitbeli Ahiám, Sákár fia; Elifál, Úr fia,

36. Mekerátbeli Héfer, Pélonbeli Ahija,

37. Kármelből való Hésró, Naárai, Ezbái fia,

38. Jóel, Nátán testvére; Mibhár, Géri fia;

39. Sélek, Ammon nemzetségéből való; Berótbeli Elhanán, aki Séruja fia vala, fegyverhordozója;

2 Sám. 8,16.

40. Itrébeli Hira, Itrébeli Gáreb,

41. Hitteus Uriás, Zabád, Ahlai fia;

2 Sám. 11,3., 2 Sám. 11,15., 2 Sám. 11,17.

42. Hadina, a Rúben nemzetségéből való Siza fia, aki a Rúbeniták előljárója vala, és vele harminczan valának.

43. Hanán, Maaka fia, és Mitnibeli Jósafát,

44. Asterátbeli Uzzija; Sába és Jéhiel, Aróerbéli Hótám fiai.

45. Jidiháel, Simri fia, és az ő testvére, Joha, Tisibeli.

46. Mihávimbeli Eliel, Jéribai és Jósavía, Elnaám fia, és Jitma, Moáb nemzetségéből való.

47. Eliel és Obed és Jaásiel, Mésóbájából valók.

12 Ezek azok, akik Dávidhoz menének Siklágba, amikor Saul, a Kis fia miatt még számkivetésben vala, akik a hősöknek a harcban segítői voltak.

1 Sám. 27,6., 2 Sám. 1,1., 1 Krón. 11,10., 1 Krón. 11,47.

2. Ívesek, akik mind jobb-, mind balkézre kövel hajítanak és nyíllal lőnek vala, akik Saul atyjafiai közül valók valának, Benjámin nemzetségéből.

Bir 20,16.

3. Előljáró vala Ahiézer és Joás, a Gibeabeli Semáa fiai és Jéziel és Pélet, Azmávet fiai, Beráka és Jéhu, Anatótból,

4. És a Gibeonbeli Ismája, a harmincz közül való hős, akiknek előljárójok is vala; Irméja, Jaháziel, Johanán és Gederátbeli Józabád,

5. Elúzai, Jérimót, Behália, Sémária és Hárufbeli Sefátja,

6. Elkána, Isija, Azaréel, Jóézer és a Kóré nemzetéből való Jásobéám.

7. Joéla és Zebádja, a Gedorból való Jérohám fiai.

8. A Gádíták közül is menének Dávidhoz, amikor a pusztában vala az erősségben, erős és hadakozó férfiak, paizsosok, dárdások, akiknek orczájok, mint az oroszlánnak orczája és gyorsaságra hasonlóak a hegyen lakozó vadkecskékhez.

2 Sám. 17,8., 2 Sám. 2,18.

9. Ézer az első, Obádia második, Eliáb harmadik,

10. Mismanna negyedik, Jirméja ötödik,

11. Attai hatodik, Eliel hetedik,

12. Nyolczadik Johanán, kilenczedik Elzabád,

13. Tizedik Jirméja, tizenegyedik Makbánnai.

14. Ezek voltak főemberek a seregben a Gád fiai közül; a legkisebbek egyike száz ellen, a legnagyobbak egyike ezer ellen!

1 Krón. 11,20.

15. Ezek azok, akik a Jordánon átmentek volt az első hónapban, noha az árvíz a partot felülmúlta, és elűzték mindazokat, akik a völgyben valának napkelet felől és napnyugot felől.

16. Jövének Dávidhoz a Benjámin és a Júda fiai közül is az erősségbe.

2 Sám. 23,13.

17. És kiméne Dávid elejökbe, és felelvén, mondá nekik: Hogyha békesség okáért jöttök hozzám, hogy

segítségemre legyetek, az én szívem egy lesz ti veletek; ha pedig meg akartok csinálni, hogy eláruljátok az én ellenségeimnek, holott semmi gonoszságot nem követtem el: lássa meg a mi atyáink Elohimje és büntessen meg.

1 Sám. 19,1., 1 Sám. 26,1., 1 Sám. 26,2.

18. A lélek pedig felindítá Amásait, a harmincznak fejedelmét, s mondá: Óh, Dávid, tied vagyunk és te veled leszünk, Isai fia! Békesség, békesség néked, békesség a te segítőidnek is, mert megsegít téged a te Elohimed! Magához fogadá azért őket Dávid, és főemberekké tevő a seregben.

1 Krón. 2,17., 1 Krón. 11,25., 1 Krón. 11,26., 2 Sám. 23,23., 2 Sám. 23,39.

19. Ennekfelette Manasséból is hajlának Dávidhoz, amikor a Filiszteusokkal együtt Saul ellen ment volna harcolni; de nem segéllék őket; mert tanácsot tartván, haza küldék a Filiszteusok fejedelmei, mondván: A mi fejünk veszésével fog visszamenni az ő urához, Saulhoz.

1 Sám. 29,1., 1 Sám. 29,11.

20. Amikor visszatére Siklágba, hajlánek ő hozzá a Manassé fiai közül Adna, Józabád, Jediháel, Mikáel, Józabád, Elihu és Sillétai, akik a Manasse nemzetségéből való ezrek előljárói voltak.

1 Sám. 30,1.

21. És ezek Dávidnak segítségül voltak az ellenség seregei ellen; mert fejenként mind erős vitézek valának, és vezérek a seregben.

1 Sám. 23,1., 1 Sám. 23,5., 1 Sám. 30,1., 1 Sám. 30,18.

22. Annakfelette minden nap mennek vala Dávidhoz, hogy segítségére legyenek néki, míg serege nagygyá lön, mint Elohimnek táborá.

23. Ezek pedig számszerint a viadalhoz készült előljárók, akik Dávidhoz mentek vala Hebronban, hogy őt Saul helyett az országban királylyá válaszsák, Elohim ígérete szerint.

2 Sám. 2,1., 2 Sám. 2,4., 2 Sám. 5,1., 2 Sám. 5,3.

24. A Júda fiai közül, akik paizst és kopját viselének hatezernyolczszáz vala harczra készen.

25. A Simeon fiai közül vitéz férfiak a viadalra, hétezerszáz.

26. A Lévi fiai közül négyezerhatszáz vala.

27. Jojada is, aki az Áron fiai között előljáró vala, és ő vele háromezerhatszáz.

28. És az ifjú Sádók, aki igen erős vala, és az ő atyja házából huszonkét főember.

2 Sám. 15,24.

29. A Benjámin fiai közül, akik Saul atyjafiai valának, háromezer; mert még azok közül sokan hűségesen őrizik vala a Saul házát.

1 Krón. 12,2.

30. Az Efraim fiai közül húszezerhatszáz, igen vitézek, akik az ő nemzetségekben híres férfiak valának;

31. Manassénak félnemzetségéből pedig tizenhatszáz, akik névszerint kijelöltetének, hogy elmenjenek és Dávidot királylyá válaszsák.

32. Az Izsahár fiai közül, akik felismerék az idő alkalmas voltát, hogy tudnák, mit kellene Izráelnek

cselekednie, kétszáz főember és az ő rokonaik mind a harczra készen valók.

Ezékias próféta könyve

33. A Zebulon fiai közül a harczra kimenők, minden hadiszerszámokkal felkészülve, ötvenezeren valának, készek a viadalra állhatatos szívvel.

34. A Nafthali nemzetségéből ezer főember vala; és ő velek paizssal s kopjával harminczhétezer vala.

35. A Dániták közül, akik a viadalhoz készek valának, huszonnyolcezerhatszázan voltak.

36. És az Áser fiai közül a hadakozók és az ütközethez készek negyvenezeren valának.

37. A Jordánon túl lakozók közül, azaz a Rúbeniták, Gáditák és a Manasse nemzetségének fele közül, minden viadalhoz való szerszámokkal egyetemben, jöttek százhuszezeren.

38. Mindezek hadakozó férfiak, a viadalra elkészülve, egy értelemmel mentek vala Hebronba, hogy Dávidot az egész Izráel felett királylyá válaszsák, sőt ezeken kívül is az egész Izráel egy szívvel azon volt, hogy Dávidot királylyá válaszsák.

1 Krón. 12,23.

39. És ott maradának Dáviddal harmadnapig, s esznek és isznak vala; mert az ő atyjokfiai készítettek vala nékik;

2 Sám. 5,3.

40. És úgy a szomszédságukban levők, mint mások Izsahárig, Zebulonig és Nafthaliig hoznak vala kenyereket szamarakon, tevéken, öszvéreken és ökrökön, eleséget, lisztet, fűgét, aszuszóllót, bort, olajat, vágóbarmokat, juhokat számtalan sokat; mert nagy öröm vala Izráelben.

13 Tanácsot tartá pedig Dávid az ezredeknek és századoknak fejeivel és minden előljárókkal.

2. És mondá Dávid Izráel egész gyülekezetének: Ha néktek tetszik, és ha JaHuWaH-tól, ami Elohimünkötől van: küldjünk el mindenfelé a mi atyánkfiainkhoz, akik otthon maradtak Izráel minden tartományaiban, s velök együtt a papokhoz és Lévitákhoz, az ő városaik és vidékeik szerint, hogy ők is gyűljenek hozzánk.

2 Sám. 6,1., 2 Sám. 6,2.

3. Hogy hozzuk ide a mi Elohimünknek Ládáját mi hozzánk, mert a Saul idejében nem töröttünk vele.

4. És mondá az egész gyülekezet, hogy úgy kell cselekedni; mert igaznak láttaték e dolog az egész nép előtt.

5. Összegyűjté azért Dávid mind az Izráel népét Egyiptomnak Nilus folyóvizétől fogva egészen Hámátig, hogy Elohimnek Ládáját elhozzák Kirjáth-Jeárimból.

2 Sám. 6,1.

6. Felméne azért Dávid és vele az egész Izráel Baalába vagy Kirjáth-Jeárimba, amely Júdában van, hogy onnan elhozzák JaHuWaH Elohimnek Ládáját, amely az ő nevéről neveztetik, aki a Khérubok közt ül.

2 Sám. 6,2., 2 Móz. 25,18., 2 Móz. 25,22.

7. És helyhez teték Elohim Ládáját az Abinádáb házából egy új szekérre; Uzza és Ahió vezetik vala a szekeret. *Ezékiel próféta könyve*
1 Krón. 13,10.
8. Dávid pedig és az egész Izráel tánczolnak vala Elohim előtt teljes erővel, énekekkel, cziterákkal, hegedűkkel, dobokkal, czimballmokkal és kürtökkel.
2 Sám. 6,5., 2 Sám. 6,14., 2 Sám. 6,15.
9. Amikor pedig jutottak a Kidon szérűjéhez, Uzza reá tevé kezét a Ládára, hogy megtartsa, mert az ökrök félre tértek vala.
2 Sám. 6,6.
10. És JaHuWaH haragja felgerjede Uzza ellen, és őt megveré, hogy reá tevé kezét a Ládára, s meghala ugyanott Elohim előtt.
1 Krón. 13,7.
11. Akkor Dávid igen megdöbbene, hogy az *ÖrökkéValó* ily csapással sujtá Uzzát. Azért azt a helyet mind e mai napig Péres-Uzzának nevezik.
12. És félni kezde Dávid azon a napon Elohimtől, mondván: Miképen merjem magamhoz bevinni Elohim Ládáját?!
13. És nem vivé be Dávid magához a Ládát a Dávid városába, hanem elhelyezé azt a Giteus Obed-Edom házában.
2 Sám. 6,10.
14. És az *Igaz Teremtő* Ládája Obed-Edom házában volt három hónapig; és megáldá az *ÖrökkéValó* Obed-Edom házat és mindenét, valamije volt.
- 14** Küldé pedig Hírá, Tírus királya Dávidhoz követeket: czédrusfákat, kömíveseket és ácsmestereket, hogy néki házat csináljanak.
2 Sám. 5,11.
2. És megismeré Dávid, hogy az *ÖrökkéValó* őt megerősítette a királyságban Izráel felett, mivelhogy igen felmagasztaltatott vala az ő országa az ő népéért, az Izráélért.
2 Sám. 5,12.
3. Vón pedig Dávid még több feleséget Jeruzsálemben, és nemze Dávid még több fiaikat és leányokat.
2 Sám. 5,13.
4. És ezek neveik azoknak, akik születtek néki Jeruzsálemben: Sammua, Sobáb, Nátán és Salamon,
1 Krón. 3,4., 1 Krón. 3,9., Luk. 3,31.
5. Ibhár, Elisua és Elpélet,
6. Nógah, Néfeg és Jáfia,
7. Elisáma, Beheljada és Elifélet.
8. Megértvén pedig a Filiszteusok, hogy Dávid királylyá kenetett fel az egész Izráel felett, feljövének mind a Filiszteusok, hogy megkeressék Dávidot. Mely dolgot Amikor Dávid meghallott, azonnal ellenök ment.
2 Sám. 5,17.
9. A Filiszteusok pedig eljövén, elszéledének a Réfaim völgyében.
10. Akkor Dávid megkérde Elohimt, mondván: *Ezékiel próféta könyve* Filiszteusok ellen, és kezembe adod-e őket? És mondá néki JaHuWaH: Menj fel, és kezedbe adom őket.
11. Felmenének azért Baál-perásimba, és ott Dávid őket megveré, és mondá Dávid: Elohim elosztatá az én ellenségeimet az én kezem által, mint a vizeknek oszlását; azért nevezék azt a helyet Baál-perásimnak.
Ésa. 28,21.
12. És ott hagyák az ő bálvány Elohomeiket, és Dávid megparancsolá, hogy megégessék azokat.
5 Móz. 7,25.
13. Ismét feltámadának a Filiszteusok és a völgyben szétterjeszkedtek.
14. Azért Dávid ismét megkérde Elohimt, és mondá Elohim néki: Ne menj fel utánok, hanem fordulj el tőlök, és menj reájok a szederfák irányában;
15. És amikor hallándod a járás dobogását a szederfák tetején, akkor menj ki a viadalra; mert Elohim te előtted megyen, hogy megverje a Filiszteusok táborát.
2 Sám. 5,24.
16. Dávid azért úgy cselekedék, amint néki az *Igaz Teremtő* meghagyta volt, és vágák a Filiszteusok táborát Gibeontól fogva szinte Gézerig.
17. És elterjede Dávid híre az országokban, és JaHuWaH adá a tőle való félelmet minden pogányokra.
- 15** Csináltata pedig Dávid magának házakat az ő városában; és helyet készített Elohim ládájának, és annak sátort állított fel.
1 Krón. 14,1., 2 Sám. 5,7.
2. Akkor mondá Dávid: Nem szabad másnak hordozni Elohim Ládáját, hanem csak a Lévitáknak, mert JaHuWaH őket választotta, hogy hordozzák Elohim Ládáját, és néki szolgáljanak mindörökké.
4 Móz. 4,4., 4 Móz. 4,33.
3. Összegyűjté azért Dávid Jeruzsálemben az egész Izráel népét, hogy az *ÖrökkéValó* Ládáját az ő helyére vitesse, melyet számára csináltatott vala.
1 Krón. 15,1., 1 Krón. 13,13., 1 Krón. 13,14.
4. Összegyűjté Dávid az Áron fiait is és a Lévitákat.
5. A Kéhát fiai között fő vala Uriel, és az ő atyjafiai százhuszan valának.
1 Krón. 6,1.
6. A Mérári fiai között Asája volt a fő, és az ő atyjafiai kétszázhuszan valának.
7. A Gerson fiai között Jóel volt a fő, és az ő atyjafiai százharminczan valának.
1 Krón. 6,1.
8. Az Elisáfán fiai között Semája volt a fő, és az ő atyjafiai kétszázan valának,
9. A Hebron fiai között Eliel volt a fő, és az ő atyjafiai nyolczvanan valának.
10. Az Uzziel fiai között fő vala Amminádáb, és az ő atyjafiai száztizenketten.

11. Hivatá akkor Dávid Sádók és Abjátár papokat, a Léviták közül pedig Urielt, Asáját, Jóelt, Sémáját, Eliet és Amminádábot. *2 Sám 8,17*

12. És mondá nekik: Ti vagytok a Léviták családfői. Szenteljétek meg magatokat s a ti atyátokfiait, és vigyétek az *ÖrökkéValó*nak, Izráel Elohimjének Ládáját arra a helyre, amelyet készítettem számára. *1 Krón. 15,1.*

13. Minthogy kezdettől fogva nem mivelték ezt, JaHuWaH, a mi Elohimünk csapást bocsátott reánk, mert nem kerestük őt a rendtartás szerint. *Bir 4,1, Bir 4,2*

14. Megszentelék azért magokat a papok és a Léviták, hogy vigyék JaHuWaH-nak, Izráel Elohimjének Ládáját.

15. És felvevék a Léviták fiai Elohim Ládáját, úgy, amint Mózes meghagyta volt az *ÖrökkéValó* beszéde szerint, a rudakkal vállaikra. *2 Móz. 25,14., 4 Móz. 4,15.*

16. És mondá Dávid a Léviták fejedelmeinek, hogy állítsanak az ő atyjokfiai közül éneklőket, éneklőszerszámokkal, lantokkal, cziterákkal és czimbalmokkal, hogy énekeljenek felemelt szóval, nagy örömmel. *1 Krón 13,8.*

17. Választák azért a Léviták Hémánt a Jóel fiát, és az ő atyjafiai közül Asáfot, a Berekiás fiát, és a Mérári fiai közül, akik azoknak atyjokfiai valának, Etánt, a Kúsája fiát. *Zsolt. 73,1.*

18. És ő velök együtt az ő atyjokfiait másod renden, Zakariást, Bént, Jeázielt, Semirámót, Jéhielt, Unnit, Eliábot, Benáját, Maasját, Mattithját, Elifélet, Miknéját, Obed-Edomot és Jehielt, akik ajtónállók valának.

19. Éneklők: Hémán, Asáf és Etán, réz czimbalmokkal, hogy zengedezzenek; *1 Krón. 16,5., Zsolt. 73,74., Zsolt. 73,75., Zsolt. 89,1.*

20. Zakariás, Aziel, Semirámót, Jéhiel, Unni, Eliáb, Maaséja és Benája lantokkal a szűzek módjára;

21. Mattithja, Elifélet, Miknéja, Obed-Edom, Jéhiel és Azaziás, hogy énekeljenek cziterákkal a nyolczhúru szerint.

22. És Kénániás volt a Léviták vezére az éneklésben, ő igazgatá az éneklést, mivel tudós vala.

23. Berekiás és Elkána a Láda előtt való ajtónállók valának;

24. Sébániás pedig és Jósafát, Nétenéel, Amásai, Zakariás, Benája és Eliézer papok kürtölnek vala Elohim Ládája előtt; Obed-Edom és Jéhija, akik kapunállók valának, a Láda után mennek vala.

25. Dávid pedig s az Izráel vénei és az ezredek vezérei, akik elmenének, hogy felvigyék JaHuWaH Szövetségének Ládáját az Obed-Edom házából, nagy örömben valának. *2 Sám. 6,10., 2 Sám. 6,12.*

26. Lön pedig, amikor az *Igaz Teremtő* megsegíté a Lévitákat, akik JaHuWaH Szövetségének Ládáját viszik vala, áldozának hét tulokkal és hét kossal.

27. Dávid pedig bíorból csinált ruhába öltözvén, vala, éneklők is és Kénániás, aki az éneklés vezére vala, énekelének (Dávidon pedig gyolesből csinált efód vala). *2 Sám. 6,14.*

28. És az egész Izráel vivé JaHuWaH Szövetségének Ládáját nagy örömmel, kürtökkel, trombitákkal, czimbalmokkal, zengedezvén lantokkal és cziterákkal. *2 Sám. 6,15.*

29. Amikor pedig immár JaHuWaH Szövetségének Ládája a Dávid városába jutott, Mikál a Saul leánya kitekinté az ablakon, s látván, hogy Dávid király tánczol és vígad, szívében megutálá őt. *2 Sám. 6,16., 2 Sám. 6,20., 2 Sám. 6,23.*

16 Amikor pedig bevitték Elohim Ládáját és elhelyezék azt a Sátor közepén, amelyet Dávid annak számára felállított vala: áldozának egészen égő- és hálaáldozatokkal *Igaz Teremtő* előtt. *2 Sám. 6,17.*

2. És amikor Dávid elvégezte az egészen égőáldozatot és a hálaáldozatot, JaHuWaH nevében megáldá a népet. *1 Kir. 8,55., 1 Kir. 8,61.*

3. És osztogata minden Izráelitának, férfinak úgy, mint asszonynak egy-egy kenyeret, és egy-egy darab húst és egy-egy kalácsot. *2 Sám. 6,19.*

4. És rende az *ÖrökkéValó* Ládája elé a Léviták közül szolgálakat, akik hirdessék, tiszteljék és dicsérjék az *ÖrökkéValót*, Izráel Elohimét.

5. Asáf vala a fő, utána másodrenden Zakariás, Jéhiel, Semirámót, Jékhiel, Mattithja, Eliáb, Benája és Obed-Edom. Jéhiel lantokkal és cziterákkal, Asáf pedig czimbalmokkal énekel vala; *1 Krón. 15,19.*

6. Továbbá Benája és Jaháziel papok kürtölnek vala szüntelen Elohim Szövetségének Ládája előtt. *4 Móz. 10,8.*

7. Azon a napon adott Dávid először éneket JaHuWaH-nak dicséretére Asáfnak és az ő atyjafiainak kezébe. *1 Krón. 16,8., 1 Krón. 16,36., Zsolt. 105,1.*

8. Dicsérjétek az *ÖrökkéValót*, hívjátok segítségül az ő nevét, hirdessétek minden népek között az ő nagy dolgait. *Ésa. 12,4., Ésa. 12,5.*

9. Énekeljétek néki, mondjátok dicséretet néki, beszéljétek minden csudálatos dolgairól.

10. Dicsekedjétek az ő szent nevében; örvendezzen szívök azoknak, akik az *ÖrökkéValót* keresik.

11. Keressétek az *ÖrökkéValót* és az ő erősségét; keressétek az ő orczáját szüntelen.

12. Emlékezzetek meg az ő csudálatos dolgairól, amelyeket cselekedett, az ő csudáiról és az ő szájának ítéletiről. *Zsolt. 78,12., Zsolt. 78,27.*

13. Óh, Izráelnek, az ő szolgájának magva! Jákóbnak, az ő választottjának fiai!

1 Móz. 25,23., 1 Móz. 25,26.

14. Ez JaHuWaH, a mi *Igaz Teremtőnk*; az egész Földön az ő ítéletei!

15. Emlékezzetek meg örökké az Ő szövetségéről, és az Ő beszédéről, amelyet parancsolt, ezer nemzetségig;

1 Móz. 15,1., 1 Móz. 15,21., 1 Móz. 17,9., 1 Móz. 17,14.

16. Amelyet szerzett Ábrahámval; és az Izsáknak tett esküjéről.

1 Móz. 17,9., 1 Móz. 17,24., 1 Móz. 13,14., 1 Móz. 13,17.,

1 Móz. 26,2., 1 Móz. 26,3.

17. Amelyet állíta Jákóbnak örök végzésül, Izráelnek örökkévaló szövetségül,

1 Móz. 28,13.

18. Mondván: A Kanaán földét néked adom, hogy legyen néktek öröksétek.

19. Midőn ti számszerint kevesen valátok, igen kevesen, és zsellérek azon a földön;

1 Móz. 34,30.

20. Mert járnak vala egyik nemzetségtől a másikhoz, és egyik országból más országba:

1 Móz. 20,1., 1 Móz. 26,1., 1 Móz. 35,1.

21. Mégsem engedé senkinek őket bántani, sőt még a királyokat is megbünteté érettök.

1 Móz. 35,5., 1 Móz. 20,3., 1 Móz. 20,18.

22. Ezt mondván: Az én felkentjeimet ne bántsátok, prófétáimnak se ártsatok.

1 Móz. 20,7.

23. Mind ez egész föld énekeljen az *ÖrökkéValónak*, napról-napra hirdessétek az Ő szabadítását.

Zsolt. 96,1.

24. Beszéljétek a pogányok között az Ő dicsőségét, minden népek között az Ő csudálatos dolgait;

25. Mert nagy JaHuWaH és igen dicsérendő, és rettenetes minden elohimek felett;

26. Mert a pogányoknak minden elohimeik csak bálványok, de JaHuWaH teremtette az Egeket.

Ésa. 42,5.

27. Dicsőség és tisztesség van Ő előtt, erősség és vígasság az Ő helyén.

28. Adjatok JaHuWaH-nak, népeknek nemzetségei, adjatok JaHuWaH-nak dicsőséget és erősséget!

Zsolt. 29,1.

29. Adjatok JaHuWaH nevének dicsőséget, hozzatok ajándékot, és jöjjetek eleibe, imádjátok az *ÖrökkéValót* a szentség ékességében.

30. Rettegjen az egész Föld az Ő orczájától; a Föld kereksége is megerősíttetik, hogy ne ingadozzék.

31. Örüljenek az Egek, és örvendezzen a Föld, és mondják a pogányok között: JaHuWaH uralkodik!

32. Zengjen a tenger és az ő teljessége; örvendezzen a mező és minden, ami azon van.

33. Akkor örvendezni kezdenek az erdőnek fái *Ezékias próféta könyve*, amikor eljövend megítélni a Földet.

34. Tiszteljétek az *ÖrökkéValót*, mert igen jó, mert örökkévaló az Ő irgalmassága.

Zsolt. 107,1., Zsolt. 118,1.

35. És mondjátok: Tarts meg minket, mi szabadító Elohimünk, gyűjts össze minket, és szabadíts meg a pogányoktól, hogy a Te szent nevedet tisztelhessük, dicsekedhessünk a Te dicséretedben!

1 Krón. 15,13.

36. Áldott legyen JaHuWaH, Izráel Elohimje öröktől fogva mindörökké! És mondá a sokaság: Ámen! és dicsére az *ÖrökkéValót*.

37. Ott hagyá azért Dávid JaHuWaH Szövetségének Ládájánál Asáfot és az ő atyjafiait, hogy a Láda előtt szüntelen minden napon szolgáljanak,

1 Krón. 16,5.

38. Obed-Edomot és az ő hatvannyolcz atyjafiát (Obed-Edom pedig a Jedithun fia) és Hósát pedig ajtónállóknak.

1 Krón. 13,13., 1 Krón. 13,14.

39. Sádók papot pedig és az ő pap atyjafiait, JaHuWaH Sátora előtt hagyá a magaslaton, amely Gibeonban vala;

1 Krón. 29,22., 2 Sám. 8,17., 1 Kir. 3,4.

40. Hogy áldozzanak JaHuWaH-nak szüntelen égőáldozattal az égőáldozatnak oltárán minden reggel és estve, és hogy mindent a szerint cselekedjenek, amint megiratott JaHuWaH törvényében, amelyet parancsolt vala az Izráelnek,

2 Móz. 29,38., 2 Móz. 29,43.

41. Hémánt is és Jédutunt velök hagyá, és többeket is választott, akik nevök szerint megneveztek, hogy az *ÖrökkéValót* dicsérjék, mert az Ő irgalmassága örökkévaló.

1 Krón. 15,19.

42. És ő velök Hémánt és Jédutunt kürtökkel, czimbalmokkal és Elohim énekének szerszámaival. A Jédutun fiait pedig kapunállókká tevé.

43. Akkor eltávozék az egész nép, ki-ki az ő házához. Dávid pedig visszatére, hogy az ő háznépét is megáldja.

2 Sám. 6,20., 2 Sám. 6,23.

17 Lőn pedig, amikor Dávid az ő házában ülné, mondá Nátán prófétának: Ímé én czédrusfából csinálta házban lakom, JaHuWaH Szövetségének Ládája pedig kárpitok alatt.

1 Krón. 14,1., 1 Krón. 15,1., 2 Sám. 7,1., 2 Sám. 7,2.

2. Akkor mondá Nátán Dávidnak: Valami a te szívedben van, cselekedd meg, mert Elohim veled leend.

3. Azon éjjel pedig lőn az *Igaz Teremtőnek* szava Nátánhoz, mondván:

4. Menj el, és mondd meg az én szolgámnak, Dávidnak: Ezt mondja JaHuWaH: Ne te építs Nékem házat lakásul;

5. Mert nem laktam Én attól fogva házban, mióta az Izráel fiait kihoztam, mind e mai napig, hanem egy hajlékból más hajlékba mentem és sátorból sátorba.

1 Kir. 8,16.

6. Amely helyeken jártam az Izráel egész népével, szólottam-é vagy egyszer valakinek az Izráel birái közül (akiknek parancsoltam vala, hogy az Én népemet legeltessék), mondván: Miért nem csináltatok nékem cédrusfából házat?

7. Most azért ezt mondjad az Én szolgálómnak, Dávidnak: Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja:

Én választottalak téged a juhok mellől a pásztorkunyhóból, hogy légy vezére az Én népemnek, az Izráelnek,

1 Sám. 16,11., 1 Sám. 16,13., Zsolt. 78,70.

8. És veled voltam mindenütt, valahová mentél, minden ellenségeidet is a Te orczád elől elvesztettem, ennekfelette oly hírt szerzettem néked, aminemű hírók van a hatalmasoknak, akik a Földön vannak;

2 Sám. 7,9., 2 Sám. 8,1., 2 Sám. 8,13.

9. Lakóhelyet is adtam az Én népemnek, az Izráelnek és elplántálám őt; és lakik az ő helyén, és ki nem mozdul többé, s nem fogják az álnokságnak fiai sanyargatni, mint azelőtt.

1 Móz. 17,8., 2 Kir. 21,8., 2 Kir. 21,14.

10. És attól az időtől fogva, hogy megparancsoltam volt, hogy bírák legyenek az Én népem, az Izráel felett, minden te ellenségeidet megalázám, és azt is jelentém néked, hogy JaHuWaH házat épít néked.

1 Krón. 17,11., 1 Krón. 17,14., 2 Sám. 7,12., 2 Sám. 7,13.

11. És leszen, amikor betelnek a te életed napjai, hogy a te atyáidhoz elmenj, a te magodat feltámasztom te utánad, amely a te fiaid közül való lesz, és az ő országát megerősítem.

12. Ő épít Nékem házat, és megerősítem az ő királyi székét mindörökké.

1 Kir. 6,1., 1 Kir. 6,38.

13. Én leszek néki atyja, ő pedig fiam leszen, és az Én irgalmasságomat ő tőle el nem veszem, mint ahogy a te előtted valótól elvettem;

Zsolt. 89,27., 1 Sám. 16,1., 2 Sám. 7,13., 2 Sám. 7,15., Zsid. 1,5., Zsid. 1,6.

14. Hanem megerősítem őt az Én házamban és az Én országomban mindörökké, és az ő királyiszéke erős lesz mindörökké.

1 Kir. 9,4., 1 Kir. 9,7., 1 Kir. 11,9., 1 Kir. 11,13.

15. Mind e beszédek szerint és mind e látás szerint szóla Nátán Dávidnak.

16. Beméne azért Dávid király, és leüle JaHuWaH előtt, és mondá: Ki vagyok én, óh *ÖrökkéValóm*, Elohim, s micsoda az én házam is, hogy engemet eddig juttattál?

1 Krón. 17,11., 1 Krón. 17,14.

17. Sőt még ez is kevés volt előtted, óh, Elohim! Hanem ennekfelette szólál jövődöt is a Te szolgáló háza felől, és mint magas rangú embert, úgy tekintettél engemet, JaHuWaH Elohim!

1 Krón. 17,8., 2 Sám. 7,22.

Ezekiel próféta könyve
18. És mit kérhetne Dávid többet te tőled, a te szolgálódnak könyve, holott Te jól ismered a Te szolgálódat?

19. Óh, *ÖrökkéValóm*, a Te szolgálóért és a Te szíved szerint cselekedéd mind e nagy dolgokat, hogy kijelentéd mindezeket a csudálatos dolgokat,

20. (Óh, *ÖrökkéValóm*, nincsen senki hasonló hozzád, és nincsen elohim Náladnál több), mind a szerint, amint füleinkkel hallottuk.

Ésa. 43,10., Ésa. 43,13.

21. És kicsoda olyan, mint a Te néped, az Izráel, egy nemzetség a Földön, amelyért elment volna Elohim, hogy megváltaná magának népül; hogy magadnak nagy és rettenetes nevet szerezz, kiűzvén a pogányokat a Te néped elől, amelyet Egyiptomból megszabadítál!

2 Sám. 7,23.

22. És az Izráel népét a Te népeddé tevéd mindörökké, és Te *ÖrökkéValóm*, nékik *Igaz Teremtőjük* lettél.

5 Móz. 4,7., 5 Móz. 7,6.

23. Most azért *ÖrökkéValóm*, a szó, amelyet szólál a Te szolgáló felől és az ő háza felől, erősíttessék meg mindörökké, és úgy cselekedjél, amint szóltál.

24. Maradjon meg és magasztaltassék fel a Te neved mindörökké, hogy mondhassák: A Seregek JaHuWaH-ja az Izráel Elohimje, Elohimje Izráelnek; és Dávidnak, a Te szolgálódnak háza legyen állandó előtted.

1 Krón. 17,14.

25. Minthogy Te, én Elohimem, a Te szolgálódnak füle hallására megjelentetted, hogy néki házat csinálsz: ezokáért indula meg a te szolgáló, hogy könyörögne előtted.

1 Krón. 17,10., 1 Krón. 17,14., 2 Sám. 7,27.

26. Most azért én *ÖrökkéValóm*, Te vagy az *Igaz Teremtő*, és Te szólád e jó dolgot a Te szolgáló felől.

1 Krón. 17,14.

27. Most azért tessék néked megáldani a Te szolgálódnak házat, hogy legyen állandó mindörökké előtted; mivelhogy Te, *ÖrökkéValóm*, megáldottad, legyen azért áldott mindörökké.

18 Ezek után pedig megveré Dávid a Filiszteusokat, és megaláza őket, és Gáth városát faluival együtt elvevé a Filiszteusok kezéből.

2 Sám. 8,1.

2. A Moábitákat is megveré; és a Moábiták Dávidnak adófizető szolgálói lettek.

Zsolt. 60,10.

3. Továbbá megveré Dávid Hámátban Hadadézt is, Sóbának királyát, amikor elindult vala, hogy az Eufrátes folyóvizig vesse birodalmának határát.

1 Móz. 15,18., 2 Sám. 8,3.

4. Dávid pedig nyere ő tőle ezer szekeret és hétezer lovast és húszezer gyalogost; és minden szekeres

lovaknak inait elvagdaltatá Dávid, és csak száz szekérbe valót tarta meg azokból.

5 Móz. 17,16.

5. És amikor eljövénék Damaskusból a Siriabeliek, hogy megsegílenék Hadadézert, a Soba királyát: levága Dávid a Siriabeliek közül huszonkétezer férfit.

1 Kir. 11,23.

6. És rendele Dávid tisztartókat Siriában, ahol Damaskus van; és lettek a Siriabeliek Dávidnak adófizető szolgálai. És megsegíté JaHuWaH Dávidot mindenütt, amerre csak ment.

7. És vevé Dávid az arany paizsokat, amelyeket a Hadadézer szolgálai viselének, és vivé Jeruzsálembe.

8. És hozza Dávid Tibhátból és Kúnból, a Hadadézer városaiból igen sok rezet. Abból csinálá Salamon a rézmedencét, az oszlopokat és a rézedényeket.

2 Sám. 8,8., 1 Kir. 7,23., 1 Kir. 7,44.

9. Amikor meghallotta volna pedig Tóhu, a Hamáthbeli király, hogy Dávid megverte Hadadézert, a Soba királyának egész hadát:

10. Küldé Dávid királyhoz az ő fiát, Hadorámot, hogy köszöntené őt és megáldaná, mivelhogy megharczolt vala Hadadézertel és megverte vala őt; mert Tóhu is hadakozik Hadadézer ellen. És küldé Dávidnak sok arany, ezüst és rézedényt.

11. És Dávid király ezeket is JaHuWaH-nak szentelé, az ezüstrrel és az arannyal együtt, amelyet nyert vala minden pogányoktól, az Edomitáktól, a Moábitáktól, az Ammon fiaitól, a Filiszteusoktól és Amálekítáktól.

1 Krón. 22,14., 1 Kir. 7,51.

12. Abisai pedig, a Séruja fia, az Edoniták közül a Sónak völgyében megvere tizenhatszekeret.

1 Krón. 11,20.

13. És rendele Edomban Dávid tisztartókat, és lettek az Edombeliek mind Dávidnak szolgálai. És megsegíté JaHuWaH Dávidot mindenütt, a merre csak ment.

4 Móz. 24,18., Zsolt. 60,10.

14. Így uralkodék Dávid az egész Izráel felett, és ítéletet és igazságot szolgáltat vala egész népének.

1 Krón. 21,2.

15. Joáb pedig, Séruja fia, a sereg előljárója volt, Jósafát, az Ahilud fia pedig emlékiró.

2 Sám 8,16, 2 Sám 8,18

16. Sádók, az Akhitub fia és Abimélek, az Abjátár fia, voltak a papok; Sausa az írődeák.

17. És Benája, a Jójada fia, a Kereteusok és Peleteusok előljárója volt; a Dávid fiai pedig első a király mellett.

19 Történt ezután, hogy meghalt Náhás, az Ammon fiainak királya, és uralkodék az ő fia helyette.

2 Sám. 10,1., 2 Sám. 10,2.

2. És mondá Dávid: Minden jóval leszek a Náhás fiához, Hánunhoz; mert az ő atya is jól tett volt velem. Ezért Dávid követeket küldé ő hozzá, akik vigasztalnák őt az atyjának halála miatt; és elmenének a Dávid szolgálai az Ammon fiainak földére Hánunhoz, hogy őt vigasztalnák.

Ezékiel próféta könyve

3. Akkor mondanak az Ammon fiainak főemberei Hánunhoz, hogy Dávid atyád iránti tiszteletből küldött hozzád vigasztalókat? Avagy nem azért jöttek-e az ő szolgálai hozzád, hogy a földet megvizsgálják, elpusztítsák és kikémleljék?

4. Megfogatá azért Hánun a Dávid szolgálait és azokat megnyirató, és ruhájokat félig elmetszeté az ő derekukig, és úgy bocsátá el őket.

2 Sám. 10,4.

5. Elmenének pedig és értesíték Dávidot, hogy mi történt a férfakkal. És küldé eljők (mert azok a férfiak felette nagy gyalázzal illették vala) és ezt izené a király: Maradjatok Jérikhóban, míg szakállatok megnövénd, akkor jöjjetek hozzám.

6. Látván pedig az Ammon fiai, hogy tisztességtelen dolgot cselekedtek vala Dáviddal, küldének Hánun és az Ammon fiai ezer tálentom ezüstöt, hogy fogadjanak szekereket és lovakokat Mésopotámiából, siriai Maakából és Sóbából.

7. Fogadának azért magoknak harminczkétezer szekeret, Maakának királyát is az ő népével együtt, akik eljövénék és tábornak járának Medeba előtt. Az Ammon fiai is összegyűlenék az ő városaikból és jövének az ütközetre.

8. Amit amikor meghallott Dávid, elküldé Joábot és a vitézek egész seregét.

1 Krón. 18,15.

9. És az Ammon fiai kimenvén, csatarendbe állának a város kapuja előtt; amely királyok pedig segítségre jöttek vala, külön valának a mezőn.

10. Látván pedig Joáb, hogy mind elől, mind hátul ellenség állana, kiválaszta az egész Izráel harczosai közül egynéhányat, és a Siriabeliek ellen rendelé.

11. A nép többi részét pedig testvére, Abisaira bizá, és ezek az Ammon fiaival állának szembe.

1 Krón. 18,12.

12. És mondá: Ha a Siriabeliek rajtam erőt vennének, légy segítségemre; ha pedig az Ammon fiai rajtad vennének erőt, én is megsegílek.

13. Légy erős, sőt legyünk bátrak mindnyájan a mi népünkért és a mi Elohimünk városaiért; JaHuWaH pedig cselekedje azt, ami néki tetszik.

5 Móz. 20,1., 1 Kir. 11,13.

14. Harczra indula azért Joáb és az ő hada a Siriabeliek ellen, akik ő előtte megfutamodának.

15. Az Ammon fiai pedig amikor látták, hogy megfutamodának a Siriabeliek: ők is megfutamodának Abisai elől az ő testvére elől, és a városba menekülének; Joáb pedig visszatért Jeruzsálembe.

1 Krón. 19,11.

16. Látván pedig a Siriabeliek, hogy az Izráel előtt megverettetének, követeket küldének és kihozatták a Siriabelieket, akik a folyóvízen túl laknak vala, és Sófák, a Hadadézer seregeinek vezére volt az előljárójuk.

17. Amikor pedig hírül adák Dávidnak, összegyűjté az egész Izráelt, és a Jordán vizén átmenvén, hozzájuk érkezék és csatarendbe állott ellenök. És amikor csatarendbe állott Dávid a Siriabeliek ellen, ők is megütközének ő vele.

18. De a Siriabeliek megfutamodának Izráel elől, és levága Dávid a Siriabeliek közül hétezer szekeret és negyvenezer gyalogot; annakfelette Sófákot, a sereg vezérét is megölé.

2 Sám. 10,18., 1 Krón. 19,16.

19. Amikor pedig látták a Hadadézer szolgálai, hogy Izráel előtt legyőzetének: békét kötöttek Dáviddal és szolgálának néki, és nem akarák többször a Siriabeliek megseggélleni az Ammon fiait.

20 És lőn az esztendőnek fordulásával, amikor a királyok harczba menni szoktak, elindítá Joáb a hadat, és elpusztítá az Ammon fiainak földjét. És elmenvén megszállá Rabbát, (Dávid pedig Jeruzsálemben marada) és elfoglalá Joáb Rabbát és elrontá azt.

2 Sám. 11,1., 1 Krón. 19,1., 1 Krón. 19,4., 1 Krón. 19,9.

2. És elvevé Dávid az ő királyuknak fejéről a koronát, amely egy tálentom arany súlyú vala, s amelyben becseskövek valának. És Dávid fejére tette azt, s a városból is temérdek zsákmányt vitt el.

2 Sám. 12,30.

3. A város népét pedig kihozatá és fűrészszel vágatá, és vasboronákkal és fejszékkel. Így cselekedék Dávid az Ammon fiainak minden városával; azután megtére Dávid az egész néppel Jeruzsálembé.

2 Sám. 12,31.

4. Ezután ismét had támada Gézerben a Filiszteusok ellen; és akkor ölé meg a Husátites Sibbékai az óriások nemzetségéből való Sippait: és ilyen módon megaláztatának.

Józs. 21,21., 2 Sám. 21,18.

5. Ismét lőn had a Filiszteusok ellen, amelyben megölé Elhanán, a Jáir fia a Gáthbeli Lákhtit, a Góliát atyjafiát; és az ő dárdájának nyele hasonló vala a szövök zúgolyfájához.

2 Sám. 21,19.

6. Ezek után ismét versengés támadt Gáthban, ahol egy magas ember vala, akinek hat-hat, vagyis huszonnégy ujja volt; ez is óriás fia vala.

7. És szidalommal illeté Izráelt, és megölé őt Jonathán, Dávid testvérének, Simeának fia.

8. Ezek ugyanazon egy óriásnak fiai voltak Gáthban, akik elveszének Dávidnak és az ő szolgálainak keze által.

2 Sám. 21,20., 2 Sám. 21,22.

21 Támada pedig a Sátán Izráel ellen, és felindítá Dávidot, hogy megszámlálja Izráelt.

2 Sám. 24,1.

2. Mondá azért Dávid Joábnak és a nép előljáróinak: Menjetek el, számláljátok meg Izráelt, Beersebától fogva Dánig: és hozzátok hozzám, hadd tudjam számát.

2 Sám. 17,11.

3. Akkor mondá Joáb: JaHuWaH száz ennyivel szaporítsa meg az ő népét, amennyien vannak. Avagy nem mind a te szolgálid-é azok, uram, király? S miért

tudakozza ezt az én uram? Miért lenne Izráelnek Ezékiel próféta könyve

2 Sám. 24,3., 1 Krón. 21,7., 1 Krón. 21,14.

4. De a király szava erősebb volt a Joábénál. Elméne azért Joáb, és bejárta egész Izráelt; azután megtért Jeruzsálembé.

5. És megjelenté Joáb a megszámlált népnek számát Dávidnak. És volt az egész Izráel népének száma ezerszer ezer és százezer fegyverfogható férfi. A Júda fiai közül pedig négyszázhetvenezer fegyverfogható férfi.

1 Móz. 15,5.

6. A Lévi és Benjámín fiait azonban nem számlálta közéjük; mert sehogy sem tetszett Joábnak a király parancsolata.

7. Sőt az Igaz Teremtőnek sem tetszék e dolog, amelyért meg is veré Izráelt.

8. Mondá pedig Dávid az Igaz Teremtőnek: Igen vétkeztem, hogy ezt művelém: most azért bocsásd meg a te szolgád vétkét, mert felette esztelenül cselekedtem!

2 Sám. 24,10.

9. Akkor szóla JaHuWaH Gádnak, a Dávid prófétájának, mondván:

10. Eredj el, szólj Dávidnak ekképen: Ezt mondja JaHuWaH: Három dolgot teszek elődbe, válaszszt magadnak azok közül egyet, hogy azt cselekedjem veled.

11. Elméne azért Gád próféta Dávidhoz, és mondá néki: Ezt mondja JaHuWaH: válaszszt magadnak!

2 Sám. 24,11.

12. Vagy három esztendeig való éhséget, vagy hogy három hónapig emésztessél ellenségeid által és a te ellenséged fegyvere legyen rajtad; vagy JaHuWaH fegyvere és a döghalál három napig kegyetlenkedjék földedben és JaHuWaH angyala pusztítson Izráel minden határaiban! Azért lássad most, mit feleljek annak, aki engem hozzád küldött.

2 Sám. 24,12., 2 Sám. 24,13.

13. És mondá Dávid Gádnak: Nagy az én szorongattatásom! Hadd essem inkább az ÖrökkéValó kezébe (mert igen nagy az Ő irgalmassága) és ne essem az emberek kezébe!

1 Krón. 21,15., 2 Móz. 20,6.

14. Bocsáta azért JaHuWaH döghalált Izráelre; és meghalának Izráel közül hetvenezeren.

15. Bocsáta annakfelette anglyalt JaHuWaH Jeruzsálemre, hogy elpusztítaná azt. És amikor vágná a népet, meglátá JaHuWaH és könyörüle az ő veszedelmökön; és mondá a pusztító angyalnak: Elég immár, szünjél meg. JaHuWaH angyala pedig áll vala a Jebuzeus Ornánnak szérűjénél.

1 Krón. 21,13., 2 Krón. 3,1.

16. Akkor Dávid felemelé az ő szemeit, és látá JaHuWaH angyalát állani a föld és az ég között, kivont kardja a kezében, amelyet Jeruzsálem ellen emelt vala fel. Leesék azért Dávid és a vének is, zsákba öltözvén, és az ő orczájokra.

17. És mondá Dávid Elohimnek: Nemde nem én számláltattam-é meg a népet? Én vagyok, aki vétkeztem és igen gonoszul cselekedtem! De ez a nyáj mit tett? Óh, én *ÖrökkéValóm*, *Igaz Teremtőm* forduljon ellenem a Te kezéd és az én házam népe ellen, és ne legyen a te népeden a csapás.

18. Akkor szóla JaHuWaH angyala Gádnak, hogy megmondja Dávidnak, hogy menjen fel Dávid és építsen oltárt JaHuWaH-nak a Jebuzeus Ornán szerűjén.

1 Krón. 21,15.

19. Felméne azért Dávid a Gád beszéde szerint, amelyet JaHuWaH nevében szólott vala.

1 Krón. 21,18.

20. Amikor pedig Ornán hátratekintvén, látta az angyalt, ő és az ő négy fia, akik vele valának, elrejtőzének (Ornán pedig búzát csépel vala).

21. És juta Dávid Ornánhoz. Amikor pedig feltekintett vala Ornán, meglátta Dávidot, és kimenvén a szerűről, meghajtá magát Dávid előtt, arccal a földre.

2 Sám. 24,20.

22. És mondá Dávid Ornánnak: Add nékem e szerűhelyet, hogy építsek oltárt rajta JaHuWaH-nak; igaz árán adjad nékem azt, hogy megszűnjék e csapás a népen.

1 Krón. 21,18.

23. Mondá Ornán Dávidnak: Legyen a tied, és az én uram, a király azt cselekedje, ami néki tetszik; sőt az ökröket is oda adom égőáldozatul, és fa helyett a cséplőszerszámokat, a gabonát pedig ételáldozatul; mindezeket ajándékul adom.

3 Móz. 2,1., 3 Móz. 2,16.

24. És mondá Dávid király Ornánnak: Nem úgy, hanem igaz áron akarom megvenni tőled; mert a mi a tied, nem veszem el tőled JaHuWaH-nak és nem akarok égőáldozattal áldozni néki a másébol.

25. Ada azért Dávid Ornánnak a szerűért hatszáz arany siklust.

2 Sám. 24,24., 2 Sám. 24,25.

26. És építe ott oltárt Dávid az *ÖrökkéValónak*, és áldozék égő- és hálaáldozatokkal és segítségül hívá az *ÖrökkéValót*, Aki meghallgatá őt, Mennyből tüzet bocsátván az égőáldozat oltárára.

3 Móz. 9,24., 1 Kir. 18,38.

27. És parancsola JaHuWaH az angyalnak; és betevé az ő kardját hüvelyébe.

1 Krón. 21,16.

28. Abban az időben, amikor látta Dávid, hogy JaHuWaH őt meghallgatta a Jebuzeus Ornán szerűjén, áldozék ott.

1 Krón. 21,26., 1 Krón. 21,27.

29. (JaHuWaH Sátora pedig, amelyet csinált vala Mózes a pusztában, és az égőáldozat oltára is akkor Gibeon magaslatán vala.

2 Móz. 29,43., 2 Móz. 40,1., 2 Móz. 40,34., 1 Krón. 16,39.

Ezékiel próféta könyve
30. És Dávid nem mehetett fel oda, hogy Elohimt megengesztelje, mert igen megrettent volt JaHuWaH angyalának kardjától.)

1 Krón. 21,16.

22 Mondá Dávid: Ez JaHuWaH Elohimnek háza és az égőáldozatnak oltára Izráel számára.

1 Krón. 21,18., 1 Krón. 21,26., 1 Krón. 21,28., 2 Krón. 3,1.

2. Megparancsolá azért Dávid, hogy gyűjtsék össze az Izráel földén való jövevényeket, akiket kövágókká tön, hogy faragni való köveket vágnának, hogy az *Igaz Teremtő* házat megcsinálják.

2 Krón. 2,17.

3. Továbbá sok vasat szerze Dávid szegeknek, az ajtókhöz és a foglalásokra; rezet is bőségesen minden mérték nélkül.

1 Krón. 18,8.

4. Számtalan czédrusfát is; mert a Sídón és Tírus városbeliek czédrusfákat bőségesen szállítanak Dávidnak.

1 Krón. 14,1.

5. Mert mondá Dávid: Az én fiam, Salamon, gyermek és igen gyenge, JaHuWaH-nak pedig nagy házat kell építeni, amely híres legyen és ékesség az egész világon; elkészíték azért mindeneket néki. Dávid azért mindeneket nagy bőségesen megszerze, minekelőtte meghalna.

1 Krón. 29,1., 1 Kir. 3,7.

6. Hivatá azért Dávid az ő fiát, Salamont, és meghagyá néki, hogy JaHuWaH-nak, Izráel Elohimjének házat csináltasson.

1 Krón. 17,11., 1 Krón. 17,12.

7. És mondá Dávid Salamonnak: Édes fiam, én elgondoltam vala szívemben, hogy JaHuWaH-nak, az én Elohimemnek nevének házat építsek;

1 Krón. 17,1.

8. De JaHuWaH ekképen szóla nékem, mondván: Sok vért ontottál, és sokat hadakoztál; ne építs az Én nevemnek házat, mert sok vért ontottál ki a földre Én előttem.

2 Sám. 7,5., 2 Sám. 7,13., 1 Kir. 5,3.

9. Ímé fiad leszen néked, akinek csendessége leszen, mert nyugodalmat adok néki minden körüle való ellenségeitől; azért neveztetik Salamonnak, mert békességet és nyugodalmat adok Izráelnek az ő idejében.

2 Sám. 12,24., 2 Sám. 12,25., 1 Kir. 4,25.

10. Ő csinál az Én nevemnek házat; ő leszen nékem fiam és Én néki atyja leszek, és megerősítem az ő királyságának trónját Izráel felett mindörökké.

1 Kir. 6,1., 1 Kir. 6,38., 2 Sám. 7,13., 2 Sám. 7,14.

11. Most édes fiam legyen JaHuWaH veled, hogy sikerüljön néked házat építeni JaHuWaH-nak, a te Elohimednek, amiképen szólott te felőled;

1 Krón. 17,12.

12. De adjon JaHuWaH néked értelmet és bölcseséget, amikor téged Izráel fölé helyez, hogy JaHuWaH-nak a te Ezer és a Simhi fia. Ezekiel próféta könyve

13. Akkor jól lesz dolgod, ha a rendeléseket és a végzéseket megtartod és teljesíted azokat, amelyeket JaHuWaH Mózes által parancsolt volt Izráelnek. Légy bátor, légy erős, ne félj, és ne rettegj!

1 Kir. 9,4., 1 Kir. 9,8., 5 Móz. 29,9.

14. Ímé én is az én szegénységemben szereztem JaHuWaH házának építésére százezer talentom aranyat és ezerszer ezer talentom ezüstöt és rezt, s vasat mérték nélkül, mert igen bőven van; fákat is, köveket is szerzettem; te is szerezz ezekhez.

1 Krón. 18,11., 1 Krón. 29,3., 1 Krón. 29,4.

15. Van néked sok mivesed, kövágód, kő- és fafaragód és mindenféle dologban bölcs mesterembered.

16. Az aranyak, ezüstnek, vasnak és réznek száma nincsen: azért kelj fel, láss hozzá, és az ÖrökkéValó legyen veled!

17. Megparancsolá pedig Dávid Izráel összes főembereinek, hogy ők is legyenek segítségül az ő fiának, Salamonnak, ezt mondván:

1 Krón. 29,6., 1 Krón. 29,8.

18. Avagy nincsen-e JaHuWaH, a ti Elohimtek ti veletek, Aki néktek békességet adott köröskörül? Mert az én hatalmam alá adá e földnek lakosait, és meghódolt e föld JaHuWaH előtt és az Ő népe előtt.

1 Kir. 5,3.

19. No azért keressétek JaHuWaH-ot a ti Elohimtetek teljes szívetek és lelketek szerint, és felkelvén, JaHuWaH Elohim szentséges helyét csináljátok meg, hogy vigyétek JaHuWaH Szövetségének Ládáját és Elohimnek szentelt edényeket a házba, amely építtetik JaHuWaH Nevének.

23 Megvénhedék pedig Dávid és amikor igen koros volna: királylyá tevő az ő fiát, Salamont Izráel felett.

1 Kir. 1,1., 1 Kir. 1,39.

2. És összegyűjté Izráel összes fejedelmeit, a papokat és a Lévitákat is.

3. És megszámláltatának a Léviták, harmincz esztendőstől fogva, és akik annál idősebbek valának; és azok száma fejenként, férfianként harmincznyolczezer volt.

1 Krón. 23,27., 4 Móz. 4,3.

4. Ezek közül huszonnégyezeren JaHuWaH háza teendőinek gondviselői valának, és hatezeren tisztartók és bírák.

5. Négyezeren ajtónállók; négyezeren pedig dicsérik vala az ÖrökkéValót minden zengő szerszámokkal, amelyeket Dávid készíttetett a dicséretre.

2 Krón. 29,25.

6. És Dávid őket csoportokba osztá a Lévi fiai szerint: Gersonitákra, Kéhátitákra és Méráritákra.

1 Móz. 46,11.

7. A Gersoniták közül valók valának Lahdán és Simhi.

8. Lahdán fiai: Jéhiel a fő, Zétám és Joel hárman.

9. És a Simhi fiai: Selómit, Hásiel és Hárán, hárman; ezek voltak a Lahdán családjának fejei.

10. Simhi fiai: Jahát, Zina, Jéus és Béria; ezek négyen voltak Simhi fiai.

11. Jahát volt a fő, Zina második: de Jéus és Béria, mivel nem sok fiakat nemzének, az ő családjukban csak egy ágnak vétettek.

12. Kéhát fiai: Amrám, Ishár, Hebron és Uzziel, négyen.

13. Amrám fiai: Áron és Mózes, Áron kiválasztott, hogy felszenteltetnék a szentek szentje számára, ő és az ő fiai mindörökké, hogy jóillatot tennének az ÖrökkéValó előtt, és szolgálnának Néki, s az Ő nevében a népet megáldanák mindörökké.

2 Móz. 6,20., 2 Móz. 28,1., 4 Móz. 6,22., 4 Móz. 6,27.

14. Mózesnek, Elohim emberének fiai pedig számláltatának a Lévi nemzetségei közé.

15. Mózes fiai: Gerson és Eliézer.

2 Móz. 18,3., 2 Móz. 18,4.

16. Gerson fiai: Sébuel a fő.

1 Krón. 26,24.

17. Eliézer fiai voltak: Rehábía a fő. Eliézernek nem volt több fia; de a Rehábía fiai igen megsokasodtak vala.

18. Ishár fiai: Selómit, aki fő vala.

19. Hebron fiai: Jéria a fő, Amárja második, Jaháziel harmadik és Jékámám negyedik.

1 Krón. 24,23.

20. Uzziel fiai: Mika a fő, és Isija második.

1 Krón. 24,24.

21. Mérári fiai: Mákhli és Músi: Mákhli fiai: Eleázár és Kis.

1 Krón. 6,1., 1 Krón. 6,19.

22. Meghala pedig Eleázár és nem voltak néki fiai, hanem leányai, akiket a saját atyjokfiai, a Kis fiai vettek el.

23. Músi fiai: Mákhli, Eder és Jeremót, hárman.

24. Ezek Lévi fiai családjaik szerint, a családfők, az ő megszámláltatásuk szerint, neveik száma szerint fejenként, akik JaHuWaH házában szolgáltak, húsz éves korban és azon felül.

4 Móz. 8,24.

25. Mert ezt mondotta vala Dávid: JaHuWaH, az Izráel Elohimje nyugodalmat adott az ő népének, és Jeruzsálemben lakozik mindörökké;

1 Kir. 9,3., 1 Kir. 9,6., 1 Kir. 9,8.

26. Azért a Lévitáknak sem kell többé hordozni Elohim Hajlékát, s mindazokat az eszközöket, amelyek az ő szolgálatához valók.

4 Móz. 4,4., 4 Móz. 4,33.

27. Annakokáért Dávidnak utolsó rendelete szerint megszámláltattak a Lévi fiai, húsz éves korban és azon felül.

1 Krón. 23,3.

28. Mert az ő helyök az Áron fiai mellett van, hogy szolgáljanak JaHuWaH házában és annak pitvaraiban,

kamaráiban, és mindenféle szent edények tisztítása és Elohim házának szolgálatja által.

29. És hogy gondot viseljenek a szent kenyerekre, az ételáldozathoz való lisztlángra, a kovász nélkül való lepényekre, a serpenyőben főltre és pirítotttra, minden mértékre és mérőre.

3 Móz. 24,5., 3 Móz. 24,9., 3 Móz. 3,1., 3 Móz. 3,16.

30. És hogy álljanak JaHuWaH-nak tiszteletére és dicséretére, úgy reggel, mint este;

2 Móz. 29,38., 2 Móz. 29,42.

31. És hogy áldozzanak JaHuWaH-nak minden égőáldozattal, minden szombaton, a hónapok első napjain és a szokott ünnepeken bizonyos szám szerint, amint szükség vala, szüntelen JaHuWaH előtt;

3 Móz. 23,2., 3 Móz. 23,33.

32. És hogy szorgalmasan őrizték a Gyülekezet Sátorát, őrizték a szenthelyet, és hogy vigyázzanak az ő atyjokfiainak, az Áron fiainak szolgálatjánál az ÖrökkéValó házában.

3 Móz. 8,35.

24 Az Áron fiainak is voltak rendjeik. Áron fiai: Nádáb, Abihú, Eleázár és Itamár.

2. Nádáb és Abihú még atyjuk előtt meghaltak és fiaik nem valának, azért Eleázár és Itamár viselék a papságot.

4 Móz. 3,2., 4 Móz. 3,4.

3. És elosztá őket Dávid és Sádók, aki az Eleázár fiai közül vala, és Ahimélek, aki az Itamár fiai közül vala, az ő tisztök szerint a szolgálatra.

2 Sám. 8,17.

4. Eleázár fiai között pedig több főember találtaték, mint az Itamár fiai között, amikor eloszták őket. Az Eleázár fiai között családjaik szerint tizenhat főember volt; az Itamár fiai közül, családjaik szerint, nyolcz.

5. Eloszták pedig őket sors által válogatás nélkül, mert a szenthelynek fejedelmei és Elohimnek fejedelmei valának úgy az Eleázár, mint az Itamár fiai közül valók.

6. És beírá őket Semája, a Nétanéel fia, a Lévi nemzetségéből való írdeák, a király előtt és a fejedelmek előtt, Sádók pap előtt; Ahimélek előtt, ki Abjátár fia vala, és a papoknak és Lévitáknak családfői előtt. Egy család sorsoltatott az Eleázár és egy az Itamár nemzetségéből.

1 Krón. 27,17., 2 Sám. 8,17.

7. Esék pedig az első sors Jojáriba; a második Jedájára;

8. Hárimra a harmadik; Seórimra a negyedik;

9. Málkijára az ötödik; Mijáminra a hatodik;

10. Hakkósra a hetedik; Abijára a nyolczadik;

Luk. 1,5.

11. Jésuára a kilenczedik; Sekániára a tizedik;

12. Eliásibra a tizenegyedik; Jákimra a tizenkettedik;

13. Huppára a tizenharmadik; Jésebeábra a tizennegyedik;

14. Bilgára a tizenötödik; Immérre a tizenhatodik;

15. Hézirre a tizenhetedik; Hápisesre a tizennyolczadik;

16. Petáhiára a tizenkilenczedik; Jéhezkélre a huszadik;

17. Jákinra a huszonegyedik; Gámulra a huszonkettedik;

18. Delájára a huszonharmadik; Maáziára a huszonnegyedik; Ezékiel, próféták közt.

19. Ez az ő hivatalos rendjök szolgálatukban, hogy bejárnának JaHuWaH házába sorban, az ő atyjoknak Áronnak rendelése szerint, amint megparancsolta volt néki JaHuWaH, Izráel Elohimje.

20. Ami Lévi többi fiait illeti: az Amrák fiai közül vala Subáel; a Subáel fiai közül Jehdéja.

21. Ami illeti Rehábiát: A Rehábia fiai közül Issija vala fő.

22. Az Ishár fiai közül Selómót; és a Selómót fiai közül Jahát.

23. A Hebron fiai közül első vala Jérija, Amárja második, Jaháziel harmadik, Jekámhám negyedik.

1 Krón. 23,19.

24. Uzziel fiai: Mika; a Mika fiai közül Sámir.

25. Mika atyjafia Issija; Issija fiai közül Zekáriás.

26. Mérári fiai: Mákhli és Músi; Jaázija fia, Bénó.

27. Mérárinak Jaázijától, az ő fiától való fiai: Sohám, Zakkúr és Hibri.

28. Mákhlitól vala Eleázár, és ennek nem valának fiai.

1 Krón. 23,21.

29. Kistól: a Kis fiai közül való volt Jérahmél.

30. Músi fiai: Mákhli, Eder és Jérimót. Ezek a Léviták fiai az ő családjaik szerint.

31. Ezek is sorsot vetének az ő atyjokfiaival az Áron fiaival együtt Dávid király előtt, Sádók és Ahimélek előtt, és a papok és Léviták családfői előtt, a fő a kisebbekkel egyformán.

25 Dávid és a sereg fővezérei a szolgálatra kijelölék az Asáf, Hémán és Jédutun fiait, hogy prófétáljanak cziterákkal, lantokkal és czimbalmokkal. Azok száma, akik e szolgálatra rendeltettek, az ő szolgálatuk szerint:

Zsolt. 73,1., 2 Krón. 29,25.

2. Az Asáf fiai közül: Zakkúr, József, Nétánia és Asaréla, az Asáf fiai Asáf mellett, aki a király mellett prófétál vala.

3. A Jédutun fiai közül: A Jédutun fiai Gedália, Séri, Jésája, Hasábia, Mattithia és Simej, hatan cziterával az ő atyjok Jédutun mellett, aki JaHuWaH tiszteletére és dicséretére prófétál vala.

4. A Hémán fiai közül: Hémán fiai: Bukkija, Mattánia, Uzziel, Sébuel, Jérimót, Hanánia, Hanáni, Eliáta, Giddálti, Romámti-Ezer, Josbekása, Mallóti, Hótir, Maháziót.

5. Ezek mind Hémán fiai, aki Elohim beszédeiben a király látnoka a hatalom szarvának emelésére. Elohim Hémánnak tizennégy fiút és három leányt ada.

6. Ezek mindnyájan az ő atyjuk mellett valának, akik JaHuWaH házában énekelnek vala czimbalmokkal, lantokkal és cziterákkal Elohim házában szolgálatában, a királynak, Asáfnak, Jédutunnak és Hémánnak parancsolata szerint.

7. Ezeknek száma testvéreikkel együtt, akik jártasok valának JaHuWaH énekében, mindnyájan tudósok, kétszáznyolczvannolcz vala.

8. És sorsot vetének a szolgálat sorrendjére nézve, kicsiny és nagy, tanító és tanítvány egyaránt.

1 Krón. 24,31.

9. És esék az első sors az Asáf fiára, Józsefre; Gedáliára a második. Ő és testvérei tizenketten valának.

10. A harmadik ZakkJaHuWaH-ra, akinek fiai és testvérei tizenketten valának.

11. Negyedik Jisrire esék, akinek fiai és testvérei tizenketten valának.

12. Ötödik Nétániára, akinek fiai és testvérei tizenketten valának.

13. Hatodik Bukkijára, akinek fiai és testvérei tizenketten valának.

14. Hetedik Jésarelára, akinek fiai és testvérei tizenketten valának.

15. Nyolczadik Jésájára, akinek fiai és testvérei tizenketten valának.

16. Kilenczedik Mattániára, akinek fiai és testvérei tizenketten valának.

17. Tizedik Simeire, akinek fiai és testvérei tizenketten valának.

18. Tizenegyedik Azárelre, akinek fiai és testvérei tizenketten valának.

19. Tizenkettedik Hasábiára, akinek fiai és testvérei tizenketten valának.

20. Tizenharmadik Subáelre, akinek fiai és testvérei tizenketten valának.

21. Tizennyolczadik Mattithiára, akinek fiai és testvérei tizenketten valának.

22. Tizenötödik Jérimótra, akinek fiai és testvérei tizenketten valának.

23. Tizenhatodik Hanániára, akinek fiai és testvérei tizenketten valának.

24. Tizenhetedik Josbekására, akinek fiai és testvérei tizenketten valának.

25. Tizennyolczadik Hanánira, akinek fiai és testvérei tizenketten valának.

26. Tizenkilenczedik Mallótira, akinek fiai és testvérei tizenketten valának.

27. Huszadik Eliátára, akinek fiai és testvérei tizenketten valának.

28. Huszonegyedik Hótirra, akinek fiai és testvérei tizenketten valának.

29. Huszonkettedik Giddáltire, akinek fiai és testvérei tizenketten valának.

30. Huszonharmadik Maháziótra, akinek fiai és testvérei tizenketten valának.

31. Huszonnegyedik Romámti-Ezerre, akinek fiai és testvérei tizenketten valának.

Ezékiel próféta könyve

26 Az ajtónállók rendje ez: A Kóriták közül Meselémias, a Kóré fia, aki az Asáf fiai közül való volt.

2 Krón. 35,15., 1 Krón. 25,1.

2. A Meselémias fiai közül elsőszülött Zekária, Jédiáel második, Zebádia harmadik és Játniel negyedik,

3. Elám ötödik, Jóhanán hatodik, Eljehoénai hetedik.

4. Obed-Edom fiai közül: Semája elsőszülött, Józabád második, Jóah harmadik, Sákár negyedik, Nétanéel ötödik,

5. Ammiel hatodik, Issakhár hetedik, Pehullétai nyolczadik, mert Elohim megáldotta vala őt.

6. Az ő fiának, Semájának is születtek fiai, akik családjukban uralkodtak, mert erős vitézek valának.

7. Semája fiai: Othni, Refáel, Obed, Elzabád, akinek testvérei igen erős férfiak valának, Elihu és Sémakiás.

8. Ezek mindnyájan Obed-Edom fiai közül valók; mind ő magok, mind fiaik és testvéreik derék férfiak valának, erősek a szolgálatra; hatvanketten Obed-Edomtól valók.

9. Meselémiasnak is fiai és testvérei tizennyolczan erős férfiak valának.

10. Hósásnak is, a Mérári fiai közül, valának fiai, akik között Simri volt a fő, nem mintha elsőszülött volna, hanem mivel az ő atyja őt akará választani főnek;

11. Hilkiás a második, Tebáliás a harmadik, Zekária negyedik; mindnyájan a Hósa fiai és testvérei, tizenhárman.

12. Ezek között osztaték el az ajtónállás tiszte a főemberek által, hogy az ő atyjokfiaival együtt vigyáznának és szolgálnának JaHuWaH házában.

13. És sorsot vetének kicsiny és nagy egyaránt az ő családjaik szerint mindenik kapura.

1 Krón. 24,31., 1 Krón. 25,8.

14. És esék a napkelet felé való kapunak őrizete sors szerint Selémiasra; Zekáriára pedig, az ő fiára, aki bölcs tanácsadó vala, amikor sorsot vetének, esék az északi kapu sors szerint.

15. Obed-Edomnak a déli kapu; az ő fiainak pedig a kincstartó ház.

2 Krón. 25,24.

16. Suppimnak és Hósának a napnyugotra való kapu, a Salléketh kapuval együtt a felmenő töltésen, egyik őrizőhely szemben a másikkal.

17. Napkelet felé vala hat Lévitá; észak felé minden napra négy; délre is minden napra négy; a kincstartó háznál kettő-kettő.

18. A külső részen napnyugat felé: négy a felmenő töltésen, kettő a külső rész felé.

19. Ezek az ajtónállók csoportjai a Kóriták és Méráriták közül.

20. A Léviták közül: Ahija volt Elohim háza kincsének, és Elohimnek szentelt kincsnek főgondviselője.

1 Kir. 7,51.

21. A Lahdán fiai, Gersoniták fiai Lahdántól; a Lahdán családfői, Gersonita Jéhiéli.

22. Jéhiéli fiai: Zétám és Joel az ő testvére, akik az ÖrökkéValó háza kincseinek valának gondviselői.

1 Krón. 29,8.

23. Az Amrák, Ishár, Hebron és Azriel nemzetségéből valók is.

24. Sébuel pedig Gersonnak, a Mózes fiának fia a kincs főgondviselője volt.

1 Krón. 23,16.

25. Az ő atyjafiai pedig, Eliézertől valók, ezek: Rehábias az ő fia, akinek fia Jészia, akinek fia Jórám, akinek fia Zikri, kinek fia Selómit.

1 Krón. 23,15., 1 Krón. 23,17.

26. Ez a Selómit és az ő testvérei valának gondviselői minden megszentelt kincsnek, amelyet Dávid király, a nemzetségek fejedelmei, az ezredesek, századosok és a hadakozó nép fejedelmei szenteltek vala Elohimnek,

1 Krón. 22,14., 1 Krón. 22,16., 1 Krón. 29,6., 1 Krón. 29,8.

27. Amelyet a hadban való zsákmányból szenteltek vala az ÖrökkéValó házának építésére.

2 Sám. 8,11., 2 Sám. 8,12.

28. És amit csak szentelt Sámuel próféta, és Saul, a Kis fia, és Abner, a Nér fia, és Joáb, a Séruja fia; és bárki szentelt is valamit Elohimnek: mind Selómitnak és az ő testvéreinek gondviselése alatt volt.

1 Sám. 9,2., 1 Sám. 10,1.

29. Az Isháriták közül Kenániás és az ő fiai Izráel külső dolgaival bíztattak meg, mint tisztartók és bírák.

30. A Hebroniták közül Hasábias és testvérei igen erős férfiak, ezren és hétszázan valának, akik Izráel népe között, a Jordán vizén túl napenyészetre, gondviselők voltak JaHuWaH minden dolgában és a király szolgálatjában.

31. A Hebroniták között Jerija vala a fő (a Hebroniták nemzetségeik és családjaik szerint megkerestetének a Dávid királyságának negyvenedik esztendejében és találtak bátor férfiakat Gileád-Jaézerben).

32. És az ő atyjafiai, erős férfiak, kétezerhétszázan valának, családfők; akiket Dávid király gondviselőkké tett a Rubenitákon és Gáditákon és Manasse félnemzetségén, mind az Igaz Teremtőnek, mind a királynak minden dolgaiban.

27 Ezek az Izráel fiai szám szerint, családfők, ezredesek, századosok és előljáróik azoknak, akik a király szolgálatában állottak a seregek minden dolgaiban, akik be- és kimennek hónapról-hónapra az egész esztendőn át; a seregek egyenként huszonnégyezer emberből állának.

2. Az első csapatnak vezére az első hónapban Jasobeám, a Zabdiel fia vala, amely csapat huszonnégyezerből állott;

3. Ő a Péres fiai közül való volt és vezére az első hónapra rendelt sereg minden előljárójának.

1 Krón. 4,1.

4. A második csapatnak vezére a második hónapban Dódai Ahohites vala és az ő csapata; és Miklót az előljáró. Az ő csapata is huszonnégyezerből állott.

Ezékias próféta könyve
5. A harmadik seregnek a harmadik hónapban Benája Jójada főpapnak volt a fia; az ő csapata is huszonnégyezerből állott.

6. Ez a Benája hős volt a harmincz között, sőt a harmincz felett való volt. Csapatjának előljárója az ő fia, Ammizabád vala.

2 Sám. 23,22.

7. A negyediknek vezére a negyedik hónapban Asáel vala, a Joáb testvére és utána az ő fia, Zebádia. Az ő csapata is huszonnégyezerből állott.

2 Sám. 23,24.

8. Az ötödiknek vezére az ötödik hónapban Jizráhites Samhut vala. Az ő csapata is huszonnégyezerből állott.

9. A hatodiknak vezére a hatodik hónapban a Tékoabeli Ira volt, az Ikkés fia. Az ő csapata is huszonnégyezerből állott.

10. A hetediknek vezére a hetedik hónapban a Pélonbeli Héles vala, az Efraim fiai közül. Az ő csapata is huszonnégyezerből állott.

2 Sám. 23,26.

11. A nyolczadiknak vezére a nyolczadik hónapban a Husábeli Sibbékai vala, a Zárhiták közül. Az ő csapata is huszonnégyezerből állott.

2 Sám. 21,18.

12. A kilenczediknek vezére a kilenczedik hónapban az Anatótbeli Abiézer vala, a Benjáminiták közül. Az ő csapata is huszonnégyezerből állott.

13. A tizediknek vezére a tizedik hónapban a Nétófátfeli Maharai vala, a Zárhiták közül. Az ő csapata is huszonnégyezerből állott.

14. A tizenegyediknek vezére a tizenegyedik hónapban a Pirathonbeli Benája vala, az Efraimiták közül. Az ő csapata is huszonnégyezerből állott.

1 Krón. 11,31.

15. A tizenkettediknek vezére a tizenkettedik hónapban a Nétófátfeli Héldai vala, Othniel nemzetségéből való. Az ő csapata is huszonnégyezerből állott.

16. Izráel nemzetségei között, a Rubeniták előljárója Eliézer, a Zikri fia; a Simeonitáké Sefétias, a Maaka fia.

1 Krón. 11,30.

17. Lévinek Hasábia, a Kémuel fia; Áronnak Sádók;

2 Sám. 8,17.

18. Júdának Elihu, a Dávid atyjafiai közül; Izsakhárnak Omri, Amikáel fia;

19. Zebulonnak Ismája, az Obádiás fia; Nafthalinak Jérímót, Azriel fia;

20. Efraim fiainak Hósea, az Azáziás fia; a Manasse félnemzetségének Jóel, a Pedája fia;

21. Manasse Gileád földén való félnemzetségének Iddó, a Zekáriás fia; Benjáminnak Jaasiel, az Abner fia;

2 Sám. 2,8.

22. Dánnak Azaréel, a Jérohám fia. Ezek valának az Izráel nemzetségének fejedelmei.

23. Nem számláltatá meg pedig Dávid azokat, akik húsz esztendőn alól valának; mert JaHuWaH megígérte, hogy egész Izráelt, mint az égnek csillagait, és a Júda törzsében az én atyámnak háznépét; az én háznépét pedig engem méltóztatott királylyá tenni egész Izráel felett.

1 Krón. 21,1., 1 Krón. 21,2., 1 Krón. 21,14., 1 Krón. 21,15.

24. Joáb, a Séruja fia megkezdé a számlálást, de véghez nem vivé, mivelhogy e miatt Elohimnek haragja támadt Izráel ellen. Ez okból a szám nem vétetett fel a Dávid király krónikájának száma közé. *1 Krón. 21,4., 1 Krón. 21,6.*

25. A király kincsenek gondviselője vala Azmávet, az Adiel fia; a mezőkön, a városokban, a falvakban, a várakban való kincseknek pedig Jónatán, az Uzziás fia volt a gondviselője;

26. A föld művelésére rendelt mezei munkások felett volt Ezri, a Kélub fia.

27. A szőlőművesek felett volt a Rámátbeli Simej, és a szőlőkben levő boros tárházak felett a Sifmitbéli Zabdi;

28. Az olajfák és a mezőn való fügefák művesei felett a Gideritbéli Baálhanán; az olajos tárházak felett Joás;

29. A Sáron mezején legelő barmok felett a Sáronbéli Sitrai; a völgyekben legelő barmok felett pedig Sáfát, az Adlai fia.

30. A tevék felett az Ismáel nemzetéből való Obil; a szamarak felett a Méronótbéli Jehdėja;

31. A juhok felett a Hágárénus Jaziz. Mindnyájan ezek valának a Dávid király jószágainak gondviselői.

32. Jónatán, a Dávid nagybátyja főtanácsos vala, aki értelmes és írástudó ember volt. Jéhiel, a Hakhmóni fia pedig a király fiaival vala.

33. Akhitófel is a királynak tanácsosa volt. Arkites Khúσαι pedig a király barátja.

2 Sám 17,1, 2 Sám 17,4, 2 Sám 17,23, 2 Sám 17,7, 2 Sám 17,14

34. Akhitófel után volt Jójada, a Benája fia, és Abjátár; a király hadának fővezére pedig Joáb.

2 Sám. 8,16.

28 Egybehívatá pedig Dávid Jeruzsálembe az Izráel összes fejedelmeit, a nemzetségek fejedelmeit, a király szolgálatában levő csapatok előjáróit, az ezredeseket, a századosokat, a király minden jószágának és marhájának gondviselőit, a maga fiait is, udvariszolgáival, a harcosokat minden erős vitézivel egyetemben.

1 Krón. 27,1., 1 Krón. 27,34.

2. És felállá Dávid király az ő lábaira, és mondá: Halljátok meg szómat atyámfiak és Én népem! Elvégezém szívem szerint, hogy JaHuWaH Szövetsége Ládájának nyugodalmas házat csináltatnék és a mi Elohimünk lábainak zsámolyt; hozzá is készítettem mindent az építéshez.

1 Krón. 17,1., 1 Krón. 17,11., 1 Krón. 17,12.

3. De az *Igaz Teremtő* mondá nékem:

Ne te csinálj házat az Én nevemnek; mert hadakozó ember vagy, sok vért is ontottál immár.

1 Krón. 22,8., 1 Krón. 5,3.

4. Engem választá JaHuWaH, Izráel Elohimje az én atyámnak egész házából, hogy lennék királya az Izráel népének mindörökké; mert Júdát választotta előjárónak

1 Móz. 49,8., 1 Sám. 16,1., 1 Sám. 16,13.

5. És minden fiaim közül (mert JaHuWaH sok fiakat adott nékem) választotta Salamon az én fiamat, hogy űlne az *ÖrökkéValó* királyságának székében Izráel felett.

6. És mondá nékem: Salamon a te fiad építi meg az Én Házamat és az Én Pitvarimat; mert Én őt magamnak fiamul választottam, és Én is néki Atyja leszek;

1 Krón. 22,9., 1 Krón. 22,10.

7. Megerősítem az ő királyságát mindörökké; ha az Én parancsolatimat és ítéletimet szorgalmasan megtartándja, amint e mai napon.

1 Kir. 9,4., 1 Kir. 9,5.

8. Most azért az egész Izráelnek, JaHuWaH gyülekezetének szeme előtt és a mi Elohimünk hallására: őrizzétek s keressétek JaHuWaH-nak, a ti *Igaz Teremtő*töknek minden parancsolatit, hogy bírhattok e jó földet, és hogy örökségül hagyhattok fiaitokra is magatok után mindörökké.

4 Móz. 28,1., 4 Móz. 28,68.

9. Te azért, fiam, Salamon, ismerd meg a te atyád Elohimét, és szolgálj néki tökéletes szívvel és jó kedvvel; mert az *ÖrökkéValó* minden szívbe belát és minden emberi gondolatot jól ért. Hogyha Őt kereséted, megtalálod; ha ellenben Őt elhagyándod, Ő is elhagy téged mindörökké.

1 Krón. 29,17.

10. Most azért, mivelhogy az *ÖrökkéValó* választott téged, hogy néki szent házat építs: légy erős és készítsd meg azt.

11. Akkor átadá Dávid az ő fiának, Salomonnak a tornácznak, annak házacskáinak, kincstartó helyeinek, felházainak és belső kamaráinak, a kegyelem táblája helyének is formáját,

1 Krón. 28,19., 2 Móz. 25,9., 2 Móz. 26,30.

12. És mindennek formáját, amelyeket szívében elgondolt vala, JaHuWaH Házának pitvarai felől, Elohim Háza kincsenek és a szent kincseknek számára köröskörül levő minden kamarák felől.

13. A papok és Léviták csapatjainak háza, JaHuWaH Háza szolgálatának minden munkája és JaHuWaH Háza szolgálatára való minden eszköz felől.

14. Azután aranyat mérték szerint, a különböző szolgálatok eszközei számára; mértékkal minden ezüst eszközök és a különböző szolgálatok eszközei számára.

1 Krón. 29,3., 1 Krón. 29,5., 1 Krón. 22,14.

15. Vagyis aranyat mértékkal az arany mécstartókra és azok arany szövéténekére, mértékkal mindenik mécstartóra és annak szövéténekire, s az ezüst mécstartókra mértékkal, a mécstartóra és annak szövéténekire, mindegyik mécstartó rendeltetése szerint.

16. És aranyat mértékkal, a szent kenyerek asztalai, minden asztal számára, azonképen ezüstöt az ezüst asztalok számára.

17. A villákra, medenczékre és kancsókra tiszta aranyat; az arany poharakra is bizonyos mérték szerint ada aranyat, minden pohárra; és az ezüst poharakra ezüstöt bizonyos mértékkel, minden pohárra.

18. A füstölő oltár számára megtisztított aranyat mérték szerint; aranyat a szekérnek, azaz a Kéruboknak mintázására, akik kiterjesztett szárnyakkal az *ÖrökkéValó* Szövetségének Ládáját befedezik.

1 Krón. 28,2., 1 Kir. 6,23., 1 Kir. 6,28.

19. Mindezek JaHuWaH kezétől irattattak meg, Aki engem megtanított az egész alkotmány formájára.

2 Móz. 25,9., 2 Móz. 26,30.

20. Mondá ezek után Dávid Salamonnak, az ő fiának: Légy bátor és erős, és kezdj hozzá, semmit ne félj és ne rettegj; mert JaHuWaH Elohim, az én *Igaz Teremtőm* veled leszen, téged el nem hagy, tőled el sem távozik, míglen elvégzed JaHuWaH Háza szolgálatának minden művét.

1 Krón. 22,9., 1 Krón. 22,10., 2 Krón. 7,11.

21. Ímé, itt vannak a papok és Léviták csapatjai Elohim Házának minden szolgálatára, veled lesznek minden munkában készségesen bölcseséggel, a fejedelmek is és az egész nép minden dolgaidra nézve.

29 Azután mondá Dávid király az egész gyülekezetnek: Ím látjátok, hogy egyedül az én fiamat Salamont választotta Elohim, aki még gyermek és gyenge; a munka pedig nagy, mert nem emberé leszen az a ház, hanem JaHuWaH Elohimé.

1 Krón. 22,9., 1 Krón. 22,10.

2. Én pedig teljes tehetségem szerint az én Elohimem háza számára bőségesen szereztem aranyat az arany szerszámokra, ezüstöt az ezüst szerszámokra, rezet a rézre, vasat a vasra, fákat a fákra, ónyxköveket, foglalni való köveket, veres köveket, különb-különbszínű köveket; mindenféle becsesköveket; márványköveket is bőséggel.

3. Ezenfölül, mivel nagy kedvem van az én Elohimem Házához, ami kincsem, aranyam és ezüstöm van, oda adom az én Elohimem Házának szükségére, azok mellett, amelyeket szereztem a szentház számára.

1 Krón. 29,4., 1 Krón. 22,14., 1 Krón. 22,16.

4. Háromezer talentom aranyat Ofir aranyából és hétezer talentom tiszta ezüstöt, a házak falainak beborítására.

1 Kir. 6,20., 1 Kir. 6,22., 2 Krón. 3,5., 2 Krón. 3,10.

5. Aranyat az arany szerszámokra, ezüstöt az ezüstre és minden szükségre, a mesteremberek kezéhez. És ha valaki még adni akar, szabad akaratja szerint, töltsse meg az ő kezét ma és adjon, amit akar az *ÖrökkéValónak*.

6. Azért szabad akaratjok szerint adának ajándékokat az atyák fejedelmei, az Izráel nemzetségeinek fejedelmei, az ezredesek, századosok és a király dolgainak fejedelmei.

7. És adának Elohim házának szükségére ötezer talentom aranyat és tízezer dáríkot; tízezer talentom ezüstöt és tizennyolczezer talentom rezet és százezer talentom vasat.

8. És valakinél becseskövek találtatának, adák az *Ezékélnak* az *ÖrökkéValó* házának kincséhez, a Gersoniták közül való Jéhiel kezébe.

1 Krón. 26,22.

9. És örvendezte a sokaság, hogy szabad akaratjokból adának; mert tiszta szívökből adakozának JaHuWaH-nak; Dávid király is nagy örömmel örvendezett.

10. Hálákat ada azért Dávid JaHuWaH-nak az egész gyülekezet előtt, és mondá Dávid: Áldott vagy te, *ÖrökkéValóm*, Izráelnek, ami atyánknak *Igaz Teremtője*, öröktől fogva mind örökké!

11. Oh, *ÖrökkéValóm*, tied a nagyság, hatalom, dicsőség, *ÖrökkéValóság* és méltóság, sőt minden, valami a Mennyben és a Földön van, tied! Tied, oh, *ÖrökkéValóm*, az ország, te magasztalod fel magadat, hogy légy minden fejedelmek felett!

Mát. 6,13., Jel. 5,13.

12. A gazdagság és a dicsőség mind Te tőled vannak, és te uralkodol mindeneken; a Te kezeden van mind az erősség és mind a birodalom; a Te kezeden van mindeneknek felmagasztaltatása és megerősítettése.

2 Krón. 20,6.

13. Most azért, oh, mi *Igaz Teremtőnk*, vallást teszünk előtted, és dicsérjük a Te dicsőséges nevedet;

14. Mert micsoda vagyok én, és micsoda az Én népem, hogy erőnk lehetne a szabad akarat szerint való ajándék adására, amint tettünk? Mert Tőled van minden, és a miket a Te kezedből vettünk, azokat adtuk most néked.

1 Kor. 4,7.

15. Mert mi csak jövevények vagyunk Te előtted és zsellérek, amint a mi atyáink is egyenként; a mi életünk napjai olyanok e földön, mint az árnyék, amelyben állandóság nincsen.

1 Móz. 23,4., Zsid. 11,13., Zsolt. 90,9.

16. Oh, mi JaHuWaH-unk, Elohimünk! mind ez a gazdagság, amit gyűjtöttünk, hogy néked és a Te szent nevednek házat építsünk, a Te kezedből való és mindazok tiéid!

17. Jól tudom, oh, én *Igaz Teremtőm*, hogy Te a szívet vizsgálod és az igazságot szereted. Én mindezeket tiszta szívemből, nagy jó kedvvel adtam, s látom, hogy a Te néped is, amely itt jelen van, nagy örömmel, szabad akaratja szerint adta ezeket néked.

1 Krón. 28,9.

18. Oh, *ÖrökkéValóm*, Ábrahámnak, Izsáknak és Izráelnek, ami atyáinknak Elohimje, tartsd meg mindörökké ezt az érzést a Te néped szívében, és irányítsd az ő szívöket Te feléd!

2 Móz. 3,6., Fil. 2,13.

19. Salamonnak pedig, az én fiamnak adj tökéletes szívet, hogy a Te Parancsolatodat, Bizonyágtételeidet és Rendelésidet megőrizhesse, s hogy mindazokat megcselekedhesse, s felépíthesse azt a házat, amelyet én megindítottam.

20. És szóla Dávid az egész gyülekezethez: Kérlek, áldjátok az *ÖrökkéValót*, a ti *Igaz Teremtőtöket*. Áldá azért az egész gyülekezet az *ÖrökkéValót*, az ő atyáik *Igaz Teremtőjét*; s leborulván, tisztelék az *ÖrökkéValót* és a királyt.

21. És áldozának az *ÖrökkéValónak* áldozatokkal, és áldozának egészen égőáldozatokkal az *ÖrökkéValónak* másnapon, ezer tulkot, ezer kost, ezer bárányt italáldozataikkal, és sokféle áldozatokkal az egész Izráelért.

22. S évének és ivának JaHuWaH előtt azon a napon nagy vígasságban. Azután Salamont, a Dávid fiát másodszer is királylyá tevék és felkenék őt az *ÖrökkéValónak*, hogy lenne fejedelem; Sádókot is fölkenék a főpapságra.

1 Kir. 1,28., 1 Kir. 1,40.

23. És üle Salamon JaHuWaH székébe, mint király az ő atyjának, Dávidnak helyében, és mindenben szerencsés vala, mert engedelmeskedék néki az egész Izráel.

24. A fejedelmek és a hatalmasok, sőt a Dávid király fiai is mindnyájan kezet adának, hogy Salamon királynak engedelmeskedni fognak.

1 Kir. 1,53.

25. És igen felmagasztalá az *ÖrökkéValó* Salamont mind az egész Izráel népe előtt, és oly királyi méltóságot szerzett néki, amelyhez hasonló egy királynak sem volt ő előtte Izráelben.

1 Kir. 3,13.

26. Így uralkodott Dávid, az Isai fia az egész Izráel felett.

27. Az idő pedig, amelyben uralkodék Izráel felett, negyven esztendő. Hebronban uralkodék hét esztendeig, Jeruzsálemben pedig harminczháromig uralkodék.

1 Kir. 2,11.

28. És meghala jó vénségben, életével, gazdagságával és minden dicsőségével megelégedve. És uralkodék az ő fia, Salamon helyette.

1 Kir. 15,5.

29. Dávid királynak pedig úgy első, mint utolsó dolgai, ímé megirattak a Sámuel próféta könyvében és a Nátán próféta könyvében és a Gád próféta könyvében;

1 Sám. 16,1., 1 Sám. 30,1., 2 Sám. 1,1., 2 Sám. 24,1.

30. Az ő egész országlásával, hatalmasságával és mind azzal, ami az ő idejében történt vele, Izráellel és a Föld minden országaival.

Ezékiel próféta könyve **Krónika II. könyve**

I Megerősödék királyságában Salamon, a Dávid fia; és JaHuWaH, az ő Elohimje (*Igaz Teremtője*) vele volt, és őt igen felmagasztalá.

1 Kir. 2,46.

2. És szóla Salamon az egész Izráel népének, ezredeseknek, századosoknak, a bírácoknak és az egész Izráel minden előljáróinak és a családfőeknek,

3. Hogy elmennének Salamon és az egész gyülekezet ő vele a magaslatra, mely Gibeonban vala; mert ott volt Elohim Gyülekezetének Sátora, amelyet Mózes, az *ÖrökkéValó* szolgálja csinált vala a pusztában;

1 Krón. 16,39., 1 Kir. 3,4.

4. De Elohim Ládáját Dávid már felvitte volt Kirját-Jeárimból arra a helyre, amelyet készített számára Dávid; mert sátort állított fel számára Jeruzsálemben.

2 Sám. 7,1., 2 Sám. 6,17.

5. A rézoltár azonban, amelyet Bésaléel, az Uri fia csinált, aki a Huri fia volt, ott volt JaHuWaH sátora előtt; felkeresé tehát azt Salamon és a gyülekezet.

2 Móz. 38,1.

6. És áldozék ott Salamon a rézoltáron JaHuWaH előtt, amely a Gyülekezetnek Sátorában vala, áldozék azon ezer égőáldozatot.

7. Azon éjszaka megjelenék Elohim (*az Igaz Teremtő*) Salomonnak, és mondja néki: Kérj amit akarsz, hogy adjak néked.

1 Kir. 3,5.

8. És mondá Salamon Elohimnek: Te nagy irgalmasságot cselekedtél az én atyámmal, Dáviddal; és ő helyette engemet királylyá tettél.

1 Krón. 28,5.

9. Most, oh, *ÖrökkéValóm* Elohim, legyen állandó a Te beszéded, amelyet szólottál volt az én atyámnak, Dávidnak; mert te választottál engem királylyá e nép felett, amely oly sok, mint a földnek pora.

1 Krón. 17,11., 1 Krón. 17,14.

10. Most azért adj nékem bölcseséget és tudományt, hogy a te néped előtt mind ki-, mind bemehessek; mert vajjon kicsoda kormányozhatja ezt a te nagy népedet?

1 Kir. 3,7., 1 Kir. 3,9., 1 Krón. 21,5., 1 Krón. 21,6.

11. Akkor mondá Elohim Salomonnak: Minthogy ez volt a te szívedben, és nem kértél tőlem gazdagságot, kincset és tisztességet, avagy a téged gyűlölőknek lelkét, sem hosszú életet magadnak nem kértél, hanem kértél magadnak bölcseséget és tudományt, hogy kormányozhasd az En népemet, amely felett királylyá tettelek téged:

12. A bölcseséget és a tudományt megadtam néked, sőt gazdagságot, kincset és tisztességet is olyat adok néked, amelyhez hasonló nem volt sem az előtted, sem az utánad való királyoknak.

1 Krón. 29,25.

13. És visszatére Salamon Jeruzsálemba a Gibeon hegyéről, a Gyülekezet Sátora elől és uralkodék az Izráelen.

14. Szerze Salamon szekereket és lovagokat; és vala néki ezernégyszáz szekere és tizenkétezer lovagja, akiket helyezett a szekerek városaiba és Jeruzsálemba a király mellé.

1 Kir. 4,26., 1 Kir. 10,26.

15. És felhalmozá a király az ezüstöt és aranyat, mint a köveket, Jeruzsálemben; a czédrusfákat is felhalmozá, mint a vadfügefákat, amelyek a lapályon nagy tömegben vannak.

1 Kir. 10,27.

16. És Salomonnak hoznak vala lovakat Egyiptomból; mert a király kereskedői sereggel vették volt meg a lovakat szabott áron.

17. És amikor feljönek vala, hozának Egyiptomból egy szekeret hatszáz ezüst siklusért, egy-egy lovat százötven ezüst siklusért; és ugyan csak ők szállították ezeket a Hitteusok minden királyainak és Siria királyainak.

2 Elvégezé Salamon magában, hogy JaHuWaH nevének házat építene, és magának királyi palotát.

2. És rendele Salamon hetvenezer férfit teherhordásra, nyolczvanezer férfit favágásra a hegyen; hármezerhatszáz felügyelőt azokhoz.

3. És küldé Salamon a tírusbeli Híram királyhoz, mondván: Amint az én atyámmal, Dáviddal cselekedtél, akinek küldöttél czédrusfákat, hogy építene magának házat, amelyben lagnék;

1 Krón. 14,1.

4. Úgy én az én *ÖrökkéValóm*, Elohimem Nevének akarok házat építeni, hogy néki szenteljem, és abban füstölő szerekkel jó illatot gerjeszsek, hogy folytonosan szent kenyerek álljanak előtte, s minden reggel és este égőáldozatot áldozzak szombatnapokon, és új holdnak napjain, és JaHuWaH-nak, ami Elohimünknek szentelt ünnepeken, amelyeket örökké kell cselekedniök az Izráelitáknak.

2 Móz. 30,34., 2 Móz. 30,36., 2 Móz. 29,38., 2 Móz. 29,43.,

3 Móz. 23,2., 3 Móz. 23,44.

5. A ház pedig, amelyet építeni szándékozom, igen nagy lesz, mert a mi Elohimünk nagyobb minden elohimeknél.

1 Krón. 22,5.

6. De kinek volna annyi ereje, hogy Néki házat csinálhatna? Az ég és az egeknek egei őt be nem foghatják, s ki vagyok én is, hogy Néki házat csinálhassak? hanem hogy csak jóillatot tegyenek abban Ő előtte.

2 Krón. 6,18.

7. Most azért küldj hozzám tudós mesterembert, aki tudjon készíteni aranyból, ezüsből, rézből, vasból, bíborból, karmazsinból és kék bíborból; aki tudjon metszéseket metszeni az én mesterembereimmel együtt, akik Júdában és Jeruzsálemben vannak, akiket az én atyám, Dávid szerzett.

1 Krón. 22,15.

8. Annakfelette küldj cédrusfákat, fenyőfákat és ébenfákat a Libánusról, mert tudom, hogy a te szolgálid tudják vágni a Libánusnak fáit; és imé az én szolgálaim is a te szolgáliddal lesznek.

9. Hogy készítsenek nekem sok fát, mert a ház, amelyet építetek, nagy és csudálatos lészen.

2 Krón. 3,3., 2 Krón. 3,17., 2 Krón. 4,1., 2 Krón. 4,22.

10. És imé a munkásoknak, a favágóknak, a te szolgálidnak adok húszezer véka cséplett búzát és húszezer véka árpát, húszezer báth bort és húszezer báth olajat.

1 Kir. 5,7., 1 Kir. 5,11.

11. Felele pedig Hírám, a Tírus királya levélben, amelyet küldje Salamonnak: Mivelhogy JaHuWaH szerette az ő népét, azért adott téged nekik királyul.

12. Ismét mondá Hírám: Áldott JaHuWaH, az Izráel Elohimje, Aki mind a Mennyet, mind a Földet teremtette; Aki ilyen bölcs, tudós, okos és értelmes fiat adott volt Dávid királynak, aki mind JaHuWaH-nak házat, mind magának királyi palotát akar építeni.

13. Imé küldöttem azért bölcs, tudós és értelmes férfit, aki az én atyámé, Húrámé volt;

14. A Dán nemzetségének leányai közül való asszony fiát (és az ő atyja Tírus városából való), aki tud készíteni aranyból, ezüsből, rézből, vasból, kövekből, fákból, bíborból, kék bíborból, lenből és karmazsinból és mindenféle metszést metszeni és minden remekművet elkészíteni, amelyekkel megbízatik, a te tudós mesterembereiddel és az én uramnak, Dávid királynak, a te atyádnak tudós mestereivel egyben.

2 Móz. 31,2., 2 Móz. 31,7.

15. Azért most, amely búzát, árpát, olajat és bort ígért az én uram, küldje el az ő szolgálinak;

2 Krón. 2,10.

16. Mi pedig a Libánuson vágunk fát, amennyire néked szükséged lesz, és elviszszük azokat szálakon a tengeren Joppéhoz, és te onnét vitessed Jeruzsálembe.

Csel. 10,32.

17. Megszámláltata azért Salamon minden idegen férfit az Izráel földén, az ő atyjának, Dávidnak megszámláltatása után és találtatának százötvenháromezerhatszázán.

1 Kir. 5,13., 1 Kir. 5,15., 1 Krón. 22,2.

18. És választá azok közül hetvenezer teherhordót, favágásra pedig a hegyen nyolczvanezeret; pallérokul, akik a népet szorgalmaztatnák, rendele háromezerhatszázat.

1 Kir. 5,15., 1 Kir. 5,16.

3 Elkezdé építtetni Salamon az ÖrökkéValó házát Jeruzsálemben a Móríja hegyén, amely Dávidnak, az ő

atyjának megmutattatott, azon a helyen, amelyet Ezékiel próféta látott a Jebuzeus Ornán szerűjén.

1 Kir. 6,1., 1 Kir. 6,38., 1 Krón. 21,18., 1 Krón. 21,26.,

1 Krón. 21,27., 1 Krón. 22,1.

2. Elkezdé pedig az építést a második hónap második napján, királyságának negyedik esztendejében.

3. És ilyen alapot vetett Salamon Elohim házának építésénél: hosszúsága a régi mérték szerint vala hatvan sing, szélessége húsz sing.

4. És a tornác a templom hosszában, a ház szélessége szerint, húsz sing volt, a magassága pedig százhusz sing; és beborítá azt belől tiszta arannyal.

5. A derék házat pedig megbélelteté fenyőfákkal és finom arannyal borítá be, amelyen pálmafákat és lánczokat metszete.

6. És beborította a házat becseskövekkel ékességül, és az arany Párvaimból való arany volt.

7. És beboríttatá a háznak gerendáit, ajtó mellékeit, falait és annak ajtait is arannyal; és metszete a háznak falaira Kérubokat.

8. Megcsináltatá a Szentek-szentjét is, amelynek hosszúsága a derék háznak szélességével arányban húsz sing, szélessége is húsz sing volt, és beboríttatá azt hatszáz talentom finom arannyal.

1 Krón. 29,4.

9. A szegeknek súlya ötven arany siklus volt. A felső helyiségeket is beboríttatá arannyal.

10. És csináltatott a Szentek-szentjébe két Kérubot is, szoborműveket, és beboríták azokat arannyal.

2 Móz. 25,18., 2 Móz. 25,22.

11. A Kérubok szárnyainak hosszúsága húsz sing vala; egyik szárnya öt sing, és a háznak falát érinté; a másik szárnya is öt sing és a másik Kérub szárnyát érinté.

12. A másik Kérubnak szárnya is, amely öt sing volt, a háznak falát érinté; a másik szárnya pedig, amely ismét öt sing volt, a másik Kérub szárnyát érinté.

13. Úgy, hogy a Kérubok szárnyai húsz singnyire valának kiterjesztve; lábaikon állának, és arcuk befelé.

1 Krón. 28,18.

14. Annakfelette függönyt is csináltata, kék és piros bíborból és karmazsinból és lenből, amelyre Kérubokat csináltatott.

Mát. 27,51.

15. Két oszlopot is csináltata a ház előtt, amelyeknek hossza harminczöt sing vala, és gömböt felül mindenikre, amely öt sing vala.

1 Kir. 7,15., Jer. 52,21., Jer. 52,24.

16. És csináltatott lánczokat is, mint a belső részben, s az oszlopok tetejére helyezteté; és száz gránátalmát is csináltatott, s a lánczokba helyezteté.

2 Krón. 3,5.

17. És felállítá ez oszlopokat a templom előtt: egyiket jobbfelől, a másikat balfelől. És nevezé a jobbfelől valót Jákinnak, a balfelől valót pedig Boáznak.

1 Kir. 7,15., 1 Kir. 7,21.

4 Csináltatott rézoltárt is, amelynek hosszúsága húsz sing, szélessége is húsz sing, magassága pedig tíz sing vala.

2. Csináltatott öntött medencét is, amely egyik szélétől fogva a másik széléig tíz sing vala, köröskörül kerek, és öt sing magas, és harmincz sing zsinór érte be a kerületit.

1 Kir. 7,23., 1 Kir. 7,26.

3. Az alatt ökor alakok valának köröskörül, tíz lévén egy singnyire, amelyek kört alkotának a tenger körül; az ökor alakok két renddel valának öntve ugyanazon öntésből.

4. Tizenkét ökrön állott; három északra fordulva, három nyugotra, három délre és három napkeletre, és a medence felül vala rajtok, hátuk pedig mind befelé.

5. Vastagsága egy tenyérnyi volt, és karimája olyan, mint a pohár ajaka, vagy a liliom virága; és háromezer báth fért belé.

6. Csináltatott annakfelette tíz mosdómedenczét, és ötöt helyeztete jobbkéz felől, ötöt pedig balkéz felől, hogy azokban mossanak, mossák azt, ami áldozatra való; a medence pedig a végre vala, hogy abban mosakodjanak a papok.

1 Kir. 7,37., 1 Kir. 7,39.

7. Csináltatott tíz arany mécstartót is, az utasítás szerint, és helyezteté a templomban, ötöt jobbkéz felől, ötöt balkéz felől.

1 Kir. 7,49.

8. Csináltatott tíz asztalt is, amelyeket helyeztete a templomban, ötöt jobbkéz felől, ötöt balkéz felől; csináltatott száz arany medenczét is.

9. Megcsináltatá a papok pitvarát is és a nagy tornácot; és ajtókat a tornácra, s azok ajtait rézzel borítá be.

10. A medencét pedig helyezteté jobbkéz felől napkeletre, délnek ellenébe.

2 Krón. 4,2., 2 Krón. 4,4.

11. Húrám fazekakat, lapátokat és medenczéket is csinált. És elvégezé Húrám a mívet, amelyet csinálnia kellett Salamon királynak, az *Igaz Teremtő* házában;

12. Tudniillik a két oszlopot és a két kerek gömböt a két oszlop tetejére, és a két hálót a két kerek gömb befedezésére, amelyet az oszlopok tetején valának.

2 Krón. 3,15.

13. És négyszáz gránátalmát a két hálóra; két rend gránátalmát minden hálóba a két kerek gömb befedezésére, amelyek az oszlopok tetején valának.

14. Csinála talpakat is, és azokra mosdómedenczéket.

1 Kir. 7,27., 1 Kir. 7,30.

15. Egy tengert és tizenkét ökröt az alá.

2 Krón. 4,2., 2 Krón. 4,4.

16. Fazekakat, lapátokat és villákat. Mindezen eszközöket Húrám az ő atyja tiszta rézből csinálta Salamon királynak az *ÖrökkéValó* háza számára.

17. A Jordán mezején önteté azokat a király az agyagos földben, Sukkót és Seredáta között.

1 Kir. 7,46.

Ezékiel próféta könyve

18. Mindezen eszközöket Salamon nagy mennyiségben csináltatá, mert nem tekinték a réznek súlyát.

19. És megcsináltata Salamon minden egyéb felszerelést is, amely JaHuWaH házához szükséges volt: az arany oltárt és az asztalokat, amelyeken a szent kenyerek voltak.

20. A mécstartókat és azoknak szövétnekeit is, hogy égjenek azok rendeltetésök szerint a Szentek-szentje előtt, finom aranyból.

2 Krón. 4,7.

21. Azok virágait, szövétnekeit és hamvvevőit is aranyból, és pedig tiszta aranyból.

22. És az ollókat, medenczéket, tálakat és tömjénezőket finom aranyból, és a ház kapuját, a Szentek-szentjéhez való bejárat belső ajtóit és a templom házának belső ajtóit aranyból.

5 És elvégezteték az egész mű, amelyet Salamon király csinála az *ÖrökkéValó* házához. És bevivé Salamon Dávidtól, az ő atyjától, Elohimnek szenteltetett jószágot, az ezüstöt, aranyat és az összes edényeket, és helyezteté azokat Elohim házának kincsei közé.

1 Kir. 6,38., 1 Kir. 7,51.

2. Akkor Salamon összegyűjté az Izráel véneit és a nemzetségek összes fejedelmeit és az Izráel háznépének fejedelmeit Jeruzsálembe, hogy felvigyék JaHuWaH Szövetségének Ládáját a Dávid városából, amely a Sion.

1 Kir. 8,1., 1 Krón. 16,1., 1 Krón. 16,37.

3. És felgyülének Izráelnek minden férfiai a királyhoz, a hetedik hónap ünnepén.

1 Kir. 8,2., 3 Móz. 23,24., 3 Móz. 23,32.

4. Amikor pedig eljöttek volna mindnyájan az Izráel vénei: felvevék a Léviták a Ládát.

5. És felvivék a Ládát, a Gyülekezet Sátorát és minden szent edényeket, amelyek a sátorban valának; felvivék azokat a papok és Léviták.

1 Krón. 16,39.

6. Salamon király pedig és az Izráel egész gyülekezete, amely ő hozzá gyűlt, megy vala a Láda előtt, áldozván juhokkal és ökrökkel, amelyek meg sem számláltathatnának, sem meg nem irattathatnának sokaságuk miatt.

2 Sám. 6,13.

7. És bevivé a papok az *ÖrökkéValó* Szövetségének Ládáját az ő helyére, Elohim házának belső részébe, a Szentek-szentjébe, a Kérubok szárnyai alá.

2 Krón. 3,10., 2 Krón. 3,13.

8. A Kérubok pedig szárnyaikat kiterjesztik vala a Láda felett, és befedezik vala a Kérubok a Ládát és annak rúdja felülről.

9. Azután kijebb vonták annak rúdjaikat, úgy, hogy a rudaknak végei láthatók valának a Ládán kívül, a legbelső rész felől, de kívülről nem voltak láthatók. És ott volt mind e mai napig.

10. Nem volt egyéb a Ládában, hanem csak Mózes két táblája, amelyeket ő a Hóreb hegyén tett vala abba, amikor az *ÖrökkéValó* szövetséget kötött Izráel fiaival, amikor kijövének Egyiptomból.

1 Kir. 8,9.

11. Lón pedig, amikor a papok kijöttek a szent helyből, (mert a papok mindnyájan, akik ott valának, magokat megszentelték vala és akkor nem kellett megtartaniok az ő sorrendjüket,

1 Krón. 15,12.

12. Annakokáért az énekes Léviták mind, amennyien valának, Asáf, Hémán, Jedutun, az ő fiaik és testvéreik fehér ruhákban, czimbalmokkal, lantokkal és cziterákkal állanak vala napkelet felől az oltárnál és ő velök százhusz kürtölő pap;

1 Krón. 25,1.

13. Mert a kürtölőknek és éneklőknek tisztök vala egyenlőképen zengeni JaHuWaH-nak dicséretére és tiszteletére.) És amikor nagy felszóval énekelnének kürtökkel, czimbalmokkal és mindenféle zengő szerszámokkal, dicsérvén az *ÖrökkéValót*, hogy ő igen jó és *ÖrökkéValó* az Ő irgalmassága: akkor a ház, az *ÖrökkéValó* háza megtelék köddel,

Zsolt. 118,4.

14. Annyira, hogy meg sem állhattak a papok az ő szolgálatjukban a köd miatt, mert JaHuWaH dicsősége töltötte vala be Elohimnek házat.

2 Móz. 30,34., 2 Móz. 30,35.

6 Akkor mondá Salamon: az *ÖrökkéValó* mondotta, hogy Ő lakoznék ködben.

1 Kir. 8,12., 2 Móz. 20,21., 4 Móz. 12,5.

2. Én pedig lakóházat építettem néked, helyet, ahol örökké lakjál.

2 Krón. 2,6., 3 Móz. 16,2.

3. Azután megfordult a király, és megáldá Izráel egész gyülekezetét; és Izráel egész gyülekezete felállott.

1 Kir. 8,14.

4. És mondá: Áldott az *ÖrökkéValó*, Izráel Elohimje, Aki szólott volt az Ő szája által az én atyámnak, Dávidnak, és hatalmas kezeivel beteljesítette, mondván:

2 Sám. 7,5., 2 Sám. 7,13., 1 Krón. 22,9., 1 Krón. 22,10.

5. Attól a naptól fogva, amelyen kihozám az Én népemet Egyiptom földéből, soha nem választottam egyetlen várost sem az Izráel minden nemzetségei közül, hogy házat építenének, amelyben lenne az Én nevem, sem férfit nem választottam, hogy az Én népemnek Izráelnek vezére lenne.

6. Hanem Jeruzsálemet választottam, hogy az Én nevem abban lenne, és választám Dávidot, hogy vezére lenne az Én népemnek, Izráelnek.

2 Krón. 7,12., 1 Krón. 21,18., 1 Krón. 21,26., 1 Krón. 21,27.,

1 Krón. 22,1.

7. Ámbár az én atyám, Dávid elvégezé magában, hogy házat építene JaHuWaH-nak, Izráel Elohimjének,

1 Krón. 29,3.

8. De JaHuWaH azt mondotta Dávidnak, az én *ÖrökkéValó* könyvem, hogy arra gondoltál, hogy az Én nevemnek házat építs, jól tetted, hogy szívedben ezt elvégezted;

9. Mégis nem te építesz házat nékem, hanem a te fiad, aki a te ágyékdoból származik, ő épít az Én nevemnek házat.

2 Sám. 7,12., 2 Sám. 7,13.

10. És beteljesíté most JaHuWaH az Ő beszédét, amelyet szólott; mert felkelék az én atyám Dávid helyett, és ülék az Izráel királyi székébe, amint JaHuWaH megmondotta volt; és megépítém a házat JaHuWaH-nak, Izráel Elohimje nevének.

2 Krón. 6,2.

11. És abba helyeztem a Ládát, amelyben az *ÖrökkéValó* Szövetsége van, amelyet szerzett volt az Izráel fiaival.

2 Krón. 5,10.

12. És oda állott Salamon JaHuWaH oltára elé, az Izráel egész gyülekezetével szemben, és kezeit kiterjesztette.

1 Kir. 8,22.

13. Salamon pedig egy széket csináltatott vala rézből, amelyet a tornácznak közepén helyeztetett el, melynek hossza öt sing, szélessége is öt sing, magassága pedig három sing vala. Felállta abba, és térdeire esván az egész Izráel gyülekezete előtt, kezeit az ég felé kiterjeszté,

14. És mondá: Oh, *ÖrökkéValóm*, Izráelnek *Igaz Teremtője*! nincsen hozzád hasonló Elohim sem Mennyben, sem Földön, Aki megtartod a te fogadásodat és irgalmasságodat a Te szolgálidhoz, akik Te előtted teljes szívvel járnak!

2 Móz. 3,6., 2 Móz. 15,11.

15. Aki megtartottad a Te szolgálidnak, az én atyámnak, Dávidnak, amit szólottál néki; mert Te magad szólottál, és kezeiddel beteljesítetéd, amint e mai napon megtetszik.

16. Most azért, oh, *ÖrökkéValóm*, Izráelnek Elohimje, tartsd meg, amit a Te szolgálidnak, Dávidnak, az én atyámnak ígértél, mondván: Nem fogy el előttem a te magodból való férfiú, aki az Izráelnek királyiszekiben üljön; csakhogy a te fiaid örizzék meg az ő útjokat, hogy az Én törvényemben járjanak, mint te Én előttem jártál.

2 Sám. 7,12., 2 Sám. 7,16., 1 Kir. 9,4., 1 Kir. 9,8.

17. Most azért, oh, *ÖrökkéValóm*, Izráelnek Elohimje, bizonyosodjék meg a Te beszéded, amelyet szólottál volt a Te szolgálidnak, Dávidnak!

18. (Avagy lakozhatnék-e valósággal az *Igaz Teremtő* a Földön az emberek között? Ím az egek, és az egeknek egei téged be nem foghatnak, mennyivel kevésbbé e ház, amelyet én építettem.)

2 Krón 2,6, Csel 7,48, Csel 7,49

19. És tekints a te szolgálid könyörgésére és imádságára, oh, én *ÖrökkéValóm* Elohimem, meghallgatván kiáltását és könyörgését, amelylyel könyörög a Te szolgálid előtted!

20. Hogy a Te szemeid éjjel és nappal figyelmezzenek e házra, e helyre, amelyről azt mondtad, hogy nevedet abba helyezéded, meghallgatván könyörgését a Te szolgálidnak, amikor e helyen könyörögne.

2 Sám. 7,13., 2 Móz. 20,24.

21. Hallgasd meg azért a Te szolgádnak és a Te népednek Izráelnek könyörgését, amikor könyörögni fognak e helyen; hallgasd meg a Te mennyei lakhelyedből, és meghallgatván őket, légy kegyelmes!

22. Amikor valaki vétkezéndik felebarátja ellen, és esküre köteleztetik, hogy megesküdjék, és ő ide jó, megesküszik oltárod előtt ebben a házban,

2 Móz. 22,10., 2 Móz. 22,11.

23. Te hallgasd meg a Mennyből és vidd véghez, és tégy igaz ítéletet a te szolgáid között, gonoszt megbüntetvén, fejére fordítván az ő útját; és az igazat megigazítván, megfizetvén néki az ő igazsága szerint.

24. Amikor pedig megverettetik a te néped, az Izráel, az ő ellenségeitől, mivel te ellened vétkeztek és hozzád visszatérve vallást tesznek a Te nevedről, könyörögnek és imádkoznak Te előtted e házban:

5 Móz. 28,15., 5 Móz. 28,27., 5 Móz. 28,28.

25. Te hallgasd meg a Mennyből, és bocsásd meg a Te népednek, az Izráelnek bűnét, és hozd vissza őket arra a földre, amelyet adtál nékik és az ő atyáiknak.

26. Amikor az ég berekesztetik és nem leszen eső, mivel vétkeztek Te ellened; és imádkozni fognak e helyen, és vallást tesznek a Te nevedről és megtérnek bűneikből, mert Te sanyargatod őket:

5 Móz. 28,23., 5 Móz. 28,24.

27. Te hallgasd meg a Mennyből, és légy kegyelmes a Te szolgáidnak és a te népednek, az Izráelnek; minekutána őket megtanítándod az igaz útra, amelyen járjanak; és adj esőt a Te földre, amelyet adtál a Te népednek örökségül.

28. Éhség, ha lesz a földön, ha döghalál, aszály, ragya, sáska, cserebogár; ha az ő ellensége szorongatja az ő birodalmának földében; ha bármiféle csapás és nyomorúság jövend reájok:

2 Krón. 20,9., Ésa. 37,14., Ésa. 37,29.

29. Aki akkor könyörög és imádkozik, legyen az bárki; vagy a Te néped, az Izráel, ha elismeri ki-ki az ő csapását és fájdalmát és kezeit e házban kiterjeszténi:

2 Krón. 6,12., 2 Krón. 6,13.

30. Te hallgasd meg a Mennyből, a Te lakhelyedből és légy kegyelmes, és kinek-kinek fizess az Ő útai szerint, amint megismerted az ő szívét, mert egyedül csak Te ismered az emberek fiainak szívét;

Jer. 17,10.

31. Hogy féljenek téged, járván a Te útaidon, míg élnek e föld színén, amelyet adtál volt a mi atyáinknak.

32. Sőt még az idegen is, aki nem a Te néped, az Izráel közül való, ha eljövendő messze földről a Te nagy nevedért és a Te hatalmas kezedért és a Te kiterjesztett karodért, amikor ide jutván, könyörögnek e házban:

1 Kir. 8,41., 1 Kir. 8,43.

33. Te hallgasd meg a Mennyből, a Te lakóhelyedből, és add meg az idegennek mindazt, amiért könyörög hozzád, hogy megismerjék a földnek minden népei a Te nevedet, és tiszteljenek téged úgy, mint a Te néped, az Izráel, és ismerjék meg, hogy a Te nevedről neveztetik e ház, amelyet én építettem.

34. Ha a Te néped hadba megy ki az ő ellensége ellen *Ezékiel próféta könyve*, amelyen elbocsátd őket; ha könyörögnek, hozzád fordulván e város felé, amelyet választottál magadnak, és e ház felé, amelyet a Te nevednek építettem:

Dán 6,10.

35. Te hallgasd meg az égből az ő könyörgésöket és imádságukat, és szerezz nekik igazságot.

36. Ha vétkeznek ellened (mert nincsen ember, aki nem vétkeznék) és reájok megharagudván, az ellenség kezébe adándod és őket fogságba viendik azok, akiktől megfogattak, messze földre vagy közelre,

Péld. 20,9., 1 Ján. 1,8., 1 Ján. 1,10.

37. És ha az idegen földön, ahol fogva tartatnak, magokba szállnak, és megtérvén, az ő fogságuk helyén könyörögnek hozzád, és ezt mondándják: Vétkeztünk, hamisan és gonoszul cselekedtünk;

38. És megtérendenek Te hozzád teljes szívökből és teljes lelkökből az ő fogságuk földében, ahol őket fogva tartják, és könyörögnek hozzád, az ő földjüknek útja felé fordulva, amelyet adtál az ő atyáiknak, és e város felé, amelyet választottál magadnak, és e ház felé, amelyet a Te nevednek építettem:

Dán. 6,10.

39. Hallgasd meg akkor az ő könyörgésöket és imádságukat a Mennyből, a Te lakhelyedről, és szerezz nekik igazságot, és bocsásd meg a Te népednek, hogy ellened vétkezett.

2 Krón. 33,11., 2 Krón. 33,13., Dán. 9,4., Dán. 9,23.

40. Most azért, oh, én *Igaz Teremtőm*, legyenek a Te szemeid nyitva és füleid legyenek figyelmesek a könyörgésre ezen a helyen.

41. És most kelj fel, oh, JaHuWaH Elohim, a Te nyugodalmadba, Te és a Te hatalmasságodnak Ládája! A Te papjaid, oh, JaHuWaH Elohim, öltöztessenek fel üdvösséggel, és a Te szenteid örvendezzenek a jóban.

4 Móz. 10,35., 4 Móz. 10,36., 2 Móz. 25,10., 2 Móz. 25,22.,

2 Sám. 7,6., 2 Sám. 7,13., Zsolt. 132,9.

42. Oh, JaHuWaH Elohim, ne utáld meg a Te felkenetett királyod orcáját; emlékezzél meg Dávidhoz, a Te szolgádhoz való nagy irtalmasságaidról!

7 És amikor Salamon elvégezte a könyörgést, tűz szálla le az Égből, és megemészté az egészen égőáldozatot és a véres áldozatot, és JaHuWaH dicsősége betölté a házat,

1 Krón. 21,26., 1 Kir. 18,38.

2. Annyira, hogy még a papok sem mehettek be JaHuWaH házába; mert JaHuWaH dicsősége betölté JaHuWaH házat.

3. És az Izráel fiai mindnyájan látták, amikor alászáll a tűz és az *ÖrökkéValó* dicsősége a házra, és arczczal leborulának a föld felé a padlózatra, s imádkák és tisztelék az *ÖrökkéValót*, hogy jó és az Ő kegyelme mindörökké való!

2 Krón. 5,13.

4. A király pedig és az egész nép áldoznak vala áldozatokat az *ÖrökkéValó* előtt.

1 Kir. 8,62., 1 Kir. 8,63.

5. Áldozék Salamon király áldozatot huszonkétezer ökörrel és százhuszezer juhval; és ekképen szentelék fel ~~JaHuWaH házát~~ ^{Ézékiel próféta könyve} a király és az egész nép.
6. A papok pedig foglalatások valának az ő tisztókben; a Léviták is JaHuWaH-nak minden zengő szerszámaival, amelyeket Dávid király készíttetett, hogy az *ÖrökkéValó* dicséért (mert *ÖrökkéValó* az Ő irgalmassága) a Dávid dicséretivel, amely kezökbe adatott; a papok pedig kürtölének velök szemben, amíg az egész Izráel ott áll.
- 2 Krón. 5,12., 2 Krón. 5,13., Zsolt. 136,1., 4 Móz. 10,10.*
7. És felszentelé Salamon a középső pitvart, amely JaHuWaH-nak háza előtt vala; mert ott szerze égőáldozatokat és hálaadóáldozatok kövéreit; mert a rézoltárra, amelyet Salamon készíttete, nem fér vala az égőáldozat, az ételáldozat és a hálaadóáldozat kövére.
- 2 Krón. 4,1.*
8. És Salamon ünnepet szerze ebben az időben hét napig, és vele együtt az egész Izráel, nagy gyülekezet, amely összegyülekezek Hámáttól fogva az Egyiptom patakáig.
- Józs. 13,3.*
9. A nyolczadik napon pedig gyülekezést tartának, mert az oltár felszentelését hét napon át végezték és az ünnepet is hét napon.
- 1 Kir. 8,65.*
10. A hetedik hónapnak huszonharmadik napján elbocsátá a népet sátoraikba, vígan és megelégedve mindama jók felett, amelyeket cselekedett az *ÖrökkéValó* Dáviddal, Salomonnal és az ő népével Izráellel.
- 3 Móz. 23,24., 3 Móz. 23,36.*
11. És Salamon bevégezé JaHuWaH házát és a királyi palotát, s mindazt, amit magában elhatározott Salamon, hogy megcsinál JaHuWaH házában és a maga házában; szerencsésen bevégezé.
- 1 Kir. 6,1., 1 Kir. 6,38., 1 Kir. 7,1., 1 Kir. 9,15., 1 Krón. 28,20.*
12. Megjelenék pedig az *ÖrökkéValó* Salomonnak azon éjjel, s mondá neki: Meghallgattam a te könyörgésedet, és e helyet magamnak áldozat házául választottam.
- 2 Krón. 6,12., 2 Krón. 6,42., 5 Móz. 12,5.*
13. Ímé, amikor az eget bezárandom, hogy ne legyen eső; és amikor parancsolok a sáskának, hogy a földet megemészsze; vagy amikor döghalált bocsátandok az Én népemre:
- 2 Krón. 6,40., 1 Kir. 9,3., 1 Kir. 9,5.*
14. És megalázza magát az Én népem, amely nevemről neveztetik, s könyörög és keresi az Én arczomat, és felhagy az ő bűnös életmódjával: Én is meghallgatom őket a Mennyből, megbocsátom bűneiket, és megszabadítom földjüket.
15. Most már az Én szemeim nyitva lesznek, és füleim figyelmesek lesznek e helyen a könyörgésre.
16. Most választottam és megszenteltem e házat, hogy az Én nevem abban legyen mindörökké, és ott lesznek az Én szemeim és az Én szívem mindenkor.
17. És ha te előttem járándasz, amint járt Dávid, a te megparancsoltam, s az Én rendelésimet és ítéletimet megtartándod:
- 1 Kir. 15,5.*
18. Megerősítem a te birodalmad trónját, amint megigértem volt Dávidnak, a te atyádnak, mondván: Nem vétetik el a te nemzetségedből való férfiú az Izráel királyiszekiből.
- 2 Sám. 7,12., 2 Sám. 7,14.*
19. De hogyha ti elszakadtok, s rendelésimet és parancsaimat, amelyeket előtökbe adtam, elhagyjátok, s elmenvén, idegen elohimeknek szolgálandotok és azok előtt meghajoltok:
- 5 Móz. 28,15., 5 Móz. 28,68.*
20. Kiszaggatom őket az Én földemből, amelyet adtam volt nékik: és ezt a házat, amelyet az Én nevemnek szenteltem, orczám elől elvetem; tanulságul és példabeszédül adom őket minden nemzetségnek.
- 2 Kir. 25,4., 2 Kir. 9,21.*
21. És ezen a házon, amely felséges vala, minden elmenő álmélnodni fog, és azt mondja: Miért cselekedett így JaHuWaH ezzel az országgal és ezzel a házzal?
- Jer. 52,13., Jer. 52,14.*
22. És azt felelik: Azért, mert elhagyták az *ÖrökkéValót*, atyáik Elohimét, Aki őket kihozta volt Egyiptom földéből, és idegen elohimekhez hajlottak, azokat imádták és azoknak szolgáltak; azért hozta rájuk mind e veszedelmet.
- 1 Kir. 9,9.*
- 8** Lón pedig húsz esztendő mulva, ami alatt Salamon megépíté az *ÖrökkéValó* Házát és a maga palotáját:
- 1 Kir. 9,10.*
2. Azokat a városokat, amelyeket Hirám adott Salomonnak, megépíté Salamon, és Izráel fiait telepíté oda.
3. Azután elméne Salamon Hámát-Sobába és azt hatalmába keríté.
4. És megépíté Tádmort a pusztában, és minden kincstartó városokat, amelyeket Hámátban épített.
5. Annakfelette mind a felső, mind az alsó Bethoront megépíté s megerősített városokká tette kőfalakkal, kapukkal és zárokkal.
6. És Baalátot, s a tárházak minden városait, amelyek Salamonéi valának, a szekereknek és a lovagoknak minden városait; és mindent, amihez Salomonnak kedve volt, megépíté Jeruzsálemben, a Libánuson és az ő egész birodalmának földén.
- 1 Kir. 9,15., 1 Kir. 7,2., 1 Kir. 7,12.*
7. Mindazt a népet, amely megmaradt a Hitteusok közül, az Emoreusok, Perizeusok, Hivveusok és a Jebuzeusok közül, akik nem az Izráel közül valók;
8. Hanem azoknak fiai közül, akik azon a földön ő utánok maradtak volt, akiket az Izráel fiai ki nem irthattak, azokat Salamon adófizetőkké tevő mind e mai napig.
9. De az Izráel fiai közül Salamon senkit nem tett szolgává az ő külső dolgaiban; mert ezek hadakozó

férfiak voltak, és az ő hadnagyinak vezérei, s szekereinek és lovagjainak vezérei.

10. Azok, a Salamon király seregeinek vezérei, kétszázötvenen valának, akik uralkodnak vala a népen.

11. És felviteté Salamon a Faraó leányát a Dávid városából a házba, amelyet néki épített vala; mert ezt mondá: Nem lakhatik az én feleségem az Izráel királyának, Dávidnak házában; mert szentséges hely az, mivel JaHuWaH Ládája abba vitetett.

1 Kir. 7,2., 1 Kir. 7,8., 2 Sám. 6,16., 2 Sám. 6,17.

12. Akkor égőáldozatokat áldozék Salamon az ÖrökkéValónak az ÖrökkéValó oltárán, amelyet rakatott vala a tornác előtt;

13. Naponként áldozának azon, Mózes parancsolatja szerint, Szombatnapokon, a Hónapok első napjain, és évenként a főünnepeken háromszor; tudniillik a Kovásztalan kenyerek ünnepén, a Hetek ünnepén és a Sátorok ünnepén.

2 Móz. 29,38., 2 Móz. 29,43., 2 Móz. 23,14., 2 Móz. 23,17.

14. És elrendelé az ő atyjának, Dávidnak rendelése szerint a papok tisztét az ő szolgálatjokban, a Lévitákat is az ő tisztök szerint, hogy dicsérnék Elohimt és szolgálnának a papok mellett naponként; az ajtónállókat is, az ő csoportjaik szerint minden kapuhoz, mert így volt Elohim emberének, Dávidnak parancsolatja.

1 Krón. 24,5., 1 Krón. 24,31., 1 Krón. 25,1., 1 Krón. 25,31., 1 Krón. 26,1., 1 Krón. 26,32.

15. És nem tértek el a király parancsolatjától, amelyet parancsolt vala a papoknak és Lévitáknak minden dolog és a kincsek felől.

16. Ilyen módon bevégeződött Salomonnak minden munkája azon naptól, amikor az ÖrökkéValó házának alapját letették, annak befejezéséig, amikor immár az ÖrökkéValó háza elkészült.

1 Kir 6,38, 1 Kir 9,10.

17. Azután elméne Salamon Esiongáberbe és Elótba, amely a tenger partján, Edom földén volt.

1 Kir. 9,26., 1 Kir. 9,28.

18. És küldé Hirám az ő szolgálói által néki hajókat és szolgálakat, akik a tengeren jártasok valának, akik menének a Salamon szolgálíval együtt Ofirba, honnan négyszázötven tálentom aranyat hozának és vívék Salamon királynak.

9 A Séba királynéasszonya pedig hallván Salamon hírét, eljőve, hogy megkisértse Salamont nehéz kérdésekkel, Jeruzsálembe, igen nagy sereggel és tevékkel, amelyek hoznak vala fűszereket, igen sok aranyat és becsesköveket; és Salamonhoz méne, és beszélt vele mindenekről, amelyek szíven voltak.

1 Kir. 10,1., 1 Kir. 10,2.

2. És Salamon megfelelt minden beszédeire, mert semmi sem volt Salamon elől elrejtve, amelyet meg nem mondhatott volna néki.

1 Kir. 4,29., 1 Kir. 4,34.

3. És amikor látta Séba királynéasszonya Salamon bölcsességét és a házat, amelyet épített vala;

Ezékias próféta könyve
4. És az ő asztalának étkeit, szolgálinak lakását és szolgálóinak állását és öltözékeiket, pohárnokait s azoknak öltözékeit és az ő áldozatát, amelylyel az ÖrökkéValó házában áldozott: a lélekzete is elállott.

5. És mondá a királynak: Mind igaz volt, amit hallottam volt az én lakóföldemben a te dolgaidról és bölcseségedről.

1 Kir. 10,4., 1 Kir. 10,7.

6. De hinni sem akartam azoknak beszédeit, míg én magam el nem jöttem, és szemeimmel nem láttam. És ímé nekem a felét sem beszélték el a te bölcseséged nagyságának; felülmúltad a hírt, amelyet hallottam.

7. Boldogok a te embereid és boldogok ezek a te szolgálid, akik szüntelen udvarlanak néked, hogy hallhatják a te bölcseségedet!

Luk. 10,23.

8. Legyen JaHuWaH, a te Elohimed áldott, Aki téged annyira szeretett, hogy az Ő székébe helyezett, hogy lennél JaHuWaH-nak, a te Elohimednek királya; mivel a te Elohimed szerette Izráelt, hogy megerősítse őt mindörökké, azért tett téged királylyá felettök, hogy szolgáltass ítéletet és igazságot.

9. És ada a királynak százhusz tálentom aranyat és felette sok fűszerszámot és becsesköveket. Nem is volt több olyan fűszerszám, mint amelyet Séba királynéasszonya ada Salamon királynak.

10. És Hirám szolgálói is és Salamon szolgálói is, akik hoztak vala aranyat Ofirból; hoztak ébenfát és becsesköveket is.

1 Kir. 10,11., 1 Kir. 10,12.

11. És csinála a király az ébenfából lépcsőket az ÖrökkéValó házába és a király házába, s cziéterákat és lantokat az éneklőknek. Ezekhez hasonlókat nem láttak azelőtt Júda országában.

12. Salamon király pedig ada a Séba királynéasszonyának mindent, amit csak kívánt és kért tőle, azon-kivül, amit ő a királynak hozott. Azután megtére és méne az ő földébe mind ő, mind az ő szolgálói.

13. Vala pedig mértéke az aranynak, amely esztendőnként bejő vala Salomonnak hatszázhatvanhat tálentom arany,

14. Azonkivül, amit hoznak vala a kalmárok és kereskedők; de még Arábia minden királyai és annak a földnek fejedelmei és hoznak vala aranyat és ezüstöt Salomonnak.

15. És csináltata Salamon király kétszáz paizst vert aranyból, mindenik paizsra hatszáz vert arany siklus ment fel.

16. Háromszáz kerek paizst is vert aranyból; mindenik paizsra háromszáz arany siklus megy vala, amelyeket a király helyezett a Libánon erdejének házába.

1 Kir. 7,2., 1 Kir. 7,12.

17. És csináltatott a király egy nagy királyiszéket elefántcsontból, és beboríttatá azt finom aranynyal.

1 Kir. 10,18., 1 Kir. 10,20.

18. Hat lépcsője volt a székeknek, és arany zsámolya a székekhez erősítve, és támaszai valának mindkét felől az ülés mellett, és két oroslán állott a karok mellett.

19. És tizenkét oroszlán áll vala ott a hat lépcsőn mindkét felől. Senki soha olyant nem csinált egyetlen országban sem.

20. És Salamon királynak összes ivóedényei és aranyból valának; a Libánon erdő házának is összes edényei tiszta aranyból valának; nem vala az ezüstnek semmi becse a Salamon idejében; *1 Kir. 10,27.*

21. Mert hajói voltak a királynak, amelyek Társisba jártak a Híram szolgálival együtt. Minden három esztendőben egyszer menének a hajók Társisba, honnan aranyat, ezüstöt, elefántcsontot, majmokat és pávákat hoznak vala.

22. És felülmúlta Salamon király e földnek minden királyait gazdagságban és bölcseségben. *1 Kir. 10,23.*

23. És e földnek minden királyai kívánnak vala szembe lenni Salamonnal, hogy hallhatnák az ő bölcseségét, amelyet az Igaz Teremtő adott vala az ő szívébe. *1 Kir. 10,24., 1 Kir. 10,25.*

24. És azok mindnyájan ajándékot visznek vala néki, arany és ezüst edényeket, ruhákat, fegyvert, fűszerszármokot, lovakat és öszvéreket esztendőnként.

25. És Salamonnak négyezer lóistállóí, szekerei és tizenkétezer lovagai valának, akiket helyeztete a szekerek városaiba és a király mellé Jeruzsálemben. *1 Kir. 4,26.*

26. És uralkodó vala minden király felett az Eufrátes folyóvíztől a Filiszteusok földéig és az Égyiptom határáig. *1 Móz. 15,18.*

27. És a király Jeruzsálemben olyanná tevé az ezüstöt, mint a követet, és a czédrusfákat úgy elszaporítá, mint a vad fügefákat, amelyek nevednek a mezőségen bőséggel. *2 Krón. 9,20.*

28. Hordnak vala pedig Salamonnak lovakat Égyiptomból és minden országból.

29. Salamonnak egyéb dolgai, úgy az első, mint az utolsó, avagy nem írtattak-e meg a Nátán próféta könyvében, és a Silóbeli Ahija próféciájában, és Jehdó prófétának Jeroboám ellen, a Nébát fia ellen írt látásaiban? *1 Kir. 11,1., 1 Kir. 11,41.*

30. És uralkodék Salamon Jeruzsálemben az egész Izráel felett negyven esztendeig. *1 Kir. 11,42.*

31. És elaluvék Salamon az ő atyáival egyetemben, és eltemeték őt az ő atyjának, Dávidnak városában, és uralkodék helyette az ő fia Roboám.

10 Elméne Roboám Síkembe; mert Síkembe gyűlt vala az egész Izráel, hogy őt királylyá választanák. *1 Kir. 12,1., 1 Kir. 12,2.*

2. Lőn pedig, amikor ezt meghallotta Jeroboám, a Nébát fia, aki akkor Égyiptomban vala; mert oda futott volt Salamon király elől, visszatére Jeroboám Égyiptomból.

1 Kir. 11,40.

Ezékiel próféta könyve.
9. És hozza az Úr, elhivaták őt. Eljőve azért Jeroboám és az egész Izráel, és szólának Roboámnak, mondván:

1 Kir. 11,26., 1 Kir. 11,29., 1 Kir. 11,32.

4. A te atyád igen megnehezítette a mi igánkat, de te most könnyebbítsd meg atyádnak kemény szolgálatát és az ő nehéz igáját, amelyet reánk vetett, és szolgálunk néked.

5. És mondá nékik: Harmadnapig gondolkodom róla, azután jőjjetek hozzám. Elméne azért a nép.

6. És tanácskozik Roboám király a vén emberekkel, akik Salamon előtt az ő atyja előtt állottak vala életében, mondván: Mit tanácsoltok, mit válaszoljak e népnek?

7. És azok ekképen szólának: Ha javára leendesz ennek a népnek, s kedvezel nékik és jó szóval beszélsz hozzájuk; akkor te szolgálid lesznek mindenkor.

8. De ő megvetette a vének tanácsát, amelyet néki tanácsoltak, és tanácsot tarta az ifjakkal, akik ő vele nevedtek volt fel és néki udvaroltak.

9. És mondá azoknak: Ti micsoda tanácsot adtok, hogy választ adjunk e népnek, akik nékem így szólának: Könnyebbítsd meg az igát, amelyet a te atyád reánk vetett?

10. Akkor felelének az ifjak, akik ő vele együtt nevedtek vala, mondván: Így szól a népnek, amely szólván néked, azt mondja: A te atyád megnehezítette a mi igánkat, te pedig könnyebbítsd meg nekünk; így szól nékik: Az én legkisebb ujjam erősebb atyám derekánál;

11. Most azért, ha az én atyám nehéz igát vetett reátok, én még nehezebbé teszem igátokat; ha az én atyám ostorral vert titeket, én skorpiókkal.

12. És elméne Jeroboám és az egész nép Roboámhoz harmadnap, amint a király meghagyta, ezt mondván: Jőjjetek hozzám harmadnapon. *2 Krón. 10,5.*

13. És a király kemény választ adott nékik, megvetve Roboám király a vének tanácsát. *2 Krón. 10,6., 2 Krón. 10,7.*

14. És az ifjak tanácsa szerint szóla nékik, mondván: Ha az én atyám megnehezítette a ti igátokat, én még nehezebbé teszem azt; ha az én atyám ostorral vert titeket, én skorpiókkal.

15. És a király nem hallgatá meg a népet; mert ezt JaHuWaH fordította ekként, hogy megerősítené JaHuWaH az ő beszédét, amelyet szólott vala a Silóbeli Ahija által Jeroboámnak, a Nébát fiának. *2 Krón. 10,3., 2 Krón. 10,4., 1 Kir. 11,29., 1 Kir. 11,39.*

16. Amikor pedig az egész Izráel látta, hogy nem hallgatá meg őket a király, felele a nép a királynak, mondván: Micsoda részünk van nekünk Dávidban? Nincsen nekünk örökségünk az Isai fiában! Menj el a te hajlékidba, oh Izráel! Ám viseld gondját a te házadnak, oh Dávid! Elméne azért hajlékiba az egész Izráel;

17. Úgy, hogy Roboám csak azokon az Izráel fiaian uralkodék, akik Júda városaiban laktak. *2 Krón. 11,12., 1 Kir. 12,21.*

18. És amikor elküldé Roboám Adorámot, az adószedőt, megkövezék őt Izráel fiai, és meghala; Roboám király pedig sieté szekerébe ülni, hogy Jeruzsálembe szaladjon.

1 Kir. 12,18.

19. Így szakada el az Izráel népe a Dávid házatól, mind e mai napig.

1 Kir. 12,18., 1 Kir. 12,20.

11 Méne azért Roboám Jeruzsálembe, és összegyűjté a Júda és Benjámin házat, száznolczvanezer válogatott hadviselőket, hogy hadakoznának Izráel ellen, és visszanyernék az országot Roboámnak.

1 Kir. 12,21.

2. Szóla pedig JaHuWaH Semájának, Elohim emberének, mondván:

3. Mondd meg Roboámnak, Salamon fiának, Júda királyának és az egész Izráelnek Júdában és Benjáminban, így szólván:

4. Ezt mondja az *ÖrökkéValó*: Ne menjetek fel és ne hadakozzatok atyátokfiai ellen; térjete meg ki-ki a maga házába, mert Én tőlem lett e dolog. És engedének az *ÖrökkéValó* szavának, és megtérének a helyett, hogy Jeroboám ellen mennének.

1 Kir. 11,11., 1 Kir. 11,13.

5. Lakozék azért Roboám Jeruzsálembe, és megerősíté a városokat Júdában.

6. Így megépíté Bethlehemet, Etámot és Tékoát.

Mik. 5,2.

7. Bethsúrt, Sókót és Adullámot,

8. Gátot, Marésát és Zifet,

9. Adoráimot, Lákist és Azekát,

10. Sorát, Ajalont és Hebront, amelyek erős városok valának Júdában és Benjáminban.

1 Kir. 2,11.

11. És amikor megerősítette ez erősségeket, helyezett azokba előjárókat és szerze tárházakat eleségnek és bornak és olajnak.

12. És mindenik városban szerze paizsokat és kopjákat, és rendkívül megerősíté azokat. És az övé lön Júda és Benjámin.

13. Továbbá a papok és a Léviták, akik az egész Izráelben valának, ő hozzá csatlakozának minden ő határukból;

14. Mert a Léviták elhagyták az ő faluikat és jószágukat, és Júdába és Jeruzsálembe menének, mert kiűzte vala őket Jeroboám és az ő fiai, hogy JaHuWaH-nak ne szolgálnának.

2 Krón. 13,9.

15. És rendele magának papokat a magaslatokhoz, a bakokhoz és a borjúkhoz, amelyeket csináltatott vala.

1 Kir. 12,31.

16. És utánuk Izráel minden nemzetségei közül azok, akik szívök szerint keresték az *ÖrökkéValót*, Izráelnek Elohimét, menének Jeruzsálembe, hogy áldoznának az *ÖrökkéValónak*, az ő atyáik Elohimjének.

17. És megerősíték Júda országát, és megerősíték Jeruzsálemet, Salamon fiát három esztendeig; mert három esztendeig járanak Dávidnak és Salamonnak útján.

1 Kir. 12,28.

18. És feleségül vevé Roboám Mahalátát, Jérimótnak, a Dávid fiának leányát és Abihailt, Eliábnak, az Isai fiának leányát,

1 Sám. 16,6.

19. Aki szüle néki fiaikat: Jeust, Semáriát és Zahámot,

20. És ő utána vevé Maakát, az Absolon leányát, aki szülé néki Abiját, Attait, Zizát és Selómitot.

1 Sám. 18,17.

21. Legjobban szereté pedig Roboám Maakát, az Absolon leányát minden feleségei és ágyasai között; mert tizenholcz felesége és hatvan ágyasa volt. És nemze huszonholcz fiút és hatvan leányt.

22. És Roboám Abiját, a Maaka fiát tette testvérei között vezérre és előjáróvá, mert őt akará királylyá tenni.

2 Krón. 11,20.

23. És okosan gondolkodván, szétosztá fiait mind Júda és Benjámin földén a megerősített városokba, akiknek bőségesen adott eleséget és sok feleséget szerzett számukra.

12 Lön pedig, amikor Roboám az ő királyságát megszilárdította és abban megerősödött: elhagyta az *ÖrökkéValó* Törvényét, és vele együtt az egész Izráel.

1 Kir. 14,21., 1 Kir. 14,24.

2. Azért a Roboám királyságának ötödik esztendejében feljöve Sésák, az egyiptomi király Jeruzsálem ellen, (mert az *ÖrökkéValó* ellen vétkezének).

1 Kir. 14,15., 1 Kir. 14,26.

3. Ezerkétszáz fegyveres szekérrel és hatvanezer lovaggal, és megszámlálhatlan vala a nép, amely vele Egyiptomból feljött, a Libiabeliekkal, Sukkeusokkal és Szerecsenekkel;

4. És elfoglala Júdának erős városait, azután méne Jeruzsálem alá.

5. Akkor Semája próféta méne Roboámhoz és a Júda fejedelmeihez, akik Jeruzsálembe gyűltek össze Sésáktól való féltőkben, és mondá nékik: Ezt mondja JaHuWaH: Mivel ti Engem elhagytatok, Én is a Sésák kezébe bocsátlak titeket.

2 Krón. 11,2.

6. Akkor megalázák magokat az Izráel fejedelmei és a király, s mondának: JaHuWaH igaz!

1 Kir. 14,22., 1 Kir. 14,24.

7. És amikor JaHuWaH látta, hogy megalázták magokat, ekképen szóla JaHuWaH Semája prófétának:

Megalázták magokat, nem veszem el őket, hanem némi szabadulást szerzek nékik, és nem ontom ki az Én haragomat Jeruzsálem ellen Sésák által;

8. Mindazáltal szolgálai lesznek néki, hogy megtudják a különbséget az Én szolgálatom és más országok királyságainak szolgálatai között.

9. Feljöve azért Sésák, az egyiptomi király Jeruzsálem ellen, és elvivé JaHuWaH házának kincsét, s a király házának kincsét; mindazokat elvivé; az arany paizsokat is elvivé, amelyeket Salamon csináltatott vala.

1 Kir. 10,16., 1 Kir. 10,17.

10. Ezek helyett Roboám király rézpaizsokat csináltata, és bízta azokat a gyalogosok fejedelminek kezére, akik őrzik a király házának ajtaját.

11. És amikor a király felmegy JaHuWaH házába, mennek a gyalogosok is, és felviszik azokat, s azután visszahozzák a gyalogosok szobájába.

12. Amikor azért megalázta magát Roboám, eltávozték az *ÖrökkéValó* haragja ő róla, hogy meg ne semmisülne mindenestől, mert Júdában is volt még jó dolog.

2 Krón. 7,14.

13. Megerősödék azért Roboám király Jeruzsálemben és uralkodék; mert negyvenegy esztendő volt Roboám, amikor uralkodni kezdett volt, és tizenhét esztendeig uralkodék Jeruzsálemben, a városban, amelyet JaHuWaH választott vala az Izráel minden nemzetségei közül, hogy ott helyeztesse az Ő nevét.

És az ő anyjának neve vala Naáma, aki Ammonita volt.

2 Krón. 7,12.

14. Cselekedék pedig gonoszt, mert az *ÖrökkéValó* szíve szerint keresni nem akará.

15. Roboámnak pedig első és utolsó dolgai, avagy nincsenek-é megírva a Semája próféta könyvében, és Iddónak, a látnoknak könyvében, a nemzetségi lajstromban? És hadakozás volt Roboám és Jeroboám között egész élőkben.

2 Krón. 12,5., 2 Krón. 12,7., 2 Krón. 11,2., 1 Sám. 9,9.

16. És elaluvék Roboám az ő atyáival, és eltemették a Dávid városában; és uralkodék az ő fia, Abija, helyette.

2 Sám. 5,9., 2 Krón. 11,22.

13 Jeroboám királynak tizennyolczadik esztendejében kezde uralkodni Abija Júdában.

1 Kir. 15,1.

2. Három esztendeig uralkodék Jeruzsálemben. Az ő anyjának neve Mikája vala, aki a Gibeából való Uriel leánya. És Abija és Jeroboám között háború vala.

1 Kir. 12,20.

3. Azért felkészüle Abija a háborúra négyszázezer válogatott harczosból álló sereggel; és Jeroboám vele szembeszállott nyolczszázezer válogatott harczosból álló sereggel.

4. Akkor felállá Abija a Semárim hegyének tetején, amely az Efraim hegységében vala, és mondá: Hallgassátok meg szómat, Jeroboám és az egész Izráel!

5. Avagy nem kellene-é néktek meggondolnotok, hogy JaHuWaH, az Izráel Elohime Dávidnak adta volt a királyságot Izráel felett örökre; néki és fiainak, sónak szövetsége által?

2 Sám. 7,8., 2 Sám. 7,12., 2 Sám. 7,16., 4 Móz. 18,19.

6. Mindazáltal felkele Jeroboám, a Nébát fia, Salomonnak, a Dávid fiának szolgálja, és támada az ő ura ellen;

1 Kir. 11,26.

Ezékiel próféta könyve
Ezek a gyermekek ő hozzá a haszontalan emberek, Belial fiai, akik ellene szegültek Roboámnak, a Salamon fiának, amikor Roboám gyermek és félénk szívű volt, és azok ellen magát nem oltalmazhatta.

8. És most azt gondoljátok, hogy ti ellene állhattok JaHuWaH királyságának, amely a Dávid fiainak kezében van, mivel sokan vagytok, s veletek vannak az aranyborjúk is, amelyeket Jeroboám öntetett néktek Elohimiek gyanánt.

1 Kir. 11,12., 1 Kir. 11,36., 1 Kir. 12,28., 1 Kir. 12,33.

9. Avagy nem ti üztétek-e el az *ÖrökkéValó* papjait, az Áron fiait és a Lévitákat? És nem ti szerzettetek-e magatoknak papokat, mint egyéb országoknak nemzetségei, akárkit, aki az ő szolgálatjának felszentelésére egy gyermekded tulokkal és hét kossal eljött, és lett a bálványok papja, amelyek nem Elohimiek.

2 Krón. 11,14., 2 Krón. 11,15.

10. Mi mellettünk van pedig JaHuWaH, a mi Elohimünk, akit mi el nem hagytunk; a papok pedig, akik JaHuWaH-nak szolgálnak, az Áron fiai, és vannak Léviták, akik forgolódnak az ő tisztökben.

11. És áldoznak JaHuWaH-nak égőáldozattal minden reggel és minden estve, és füstölőáldozattal, és a kenyérnek a tiszta asztalra való tételére és az arany mécstartóra, szövétnekeivel egybe gondot viselnek, meggyújtván azokat minden estve; mert mi megtartjuk JaHuWaH-nak, ami Elohimünknek rendelését: ti pedig elhagytátok őt.

12. Azért ímé mi velünk van az *Igaz Teremtő* vezér gyanánt, és az ő papjai a riadó kürtökkel, hogy ti ellenetek kürtöljenek. Izráel fiai! Ne harcoljatok JaHuWaH ellen, a ti atyáitok Elohimje ellen, mert nem lesztek szerencsések!

4 Móz. 10,9.

13. Jeroboám pedig lest vetett ellenök, hogy hátuk mögé kerüljön, s ilyen módon Júda előtt is ők legyenek, hátuk mögött is a les.

Józs. 8,2.

14. Látván pedig Júda, hogy ímé mind elől, mind hátul megtámadtatának: kiáltának JaHuWaH-hoz, a papok pedig kürtölének vala a kürtökkel.

15. És kiáltának Júda férfiai; És amikor kiáltának a Júda férfiai, az *Igaz Teremtő* megveré Jeroboámot és az egész Izráelt, Abija és Júda előtt.

4 Móz. 10,9.

16. És az Izráel fiai menekülének Júda elől, de az *Igaz Teremtő* kezökbe adá őket;

17. Mert megveré őket Abija és az ő népe nagy csapással, úgyannyira, hogy az Izráeliták közül seb miatt ötszázezer válogatott férfi esett el.

18. És ilyen módon aláztatának meg az Izráel fiai abban az időben; Júda fiai pedig megerősödének, mert ők JaHuWaH-ra, az ő atyáik Elohimjére támaszkodtak volt.

19. És üldözé Abija Jeroboámot, és elfoglala ő tőle egynéhány várost, Béthelt és annak faluit, Jésanát és annak faluit, s Efráviót és annak faluit.

20. És nem jutott többé erőhöz Jeroboám Abija idejében, hanem megveré őt JaHuWaH, és meghala.

21. Abija pedig hatalmasná lőn, és vett vala magának tizennégy feleséget, akiktől nemze huszonkét fiút és tizenhat leányt. *2 Krón. 12,16.*

22. Abijának pedig több dolgai, útai és beszédei megíratk az Iddó próféta könyvében.

2 Krón. 12,15.

14 Elaluvék pedig Abija az ő atyáival, és eltemeték őt a Dávid városában, s uralkodék helyette az ő fia, Asa, akinek idejében tíz esztendeig volt békesség a földön.

1 Kir. 15,8.

2. És Asa mindazt cselekedé, ami jó és igaz vala JaHuWaH előtt, az ő Elohimje előtt;

3. Elrontá az idegen elohimek oltárait és a magaslatokat; a bálványokat eltörölte, és az Aserákat kivágatá;

2 Krón. 12,1., 2 Krón. 12,14., 1 Kir. 11,7., 1 Kir. 11,8.

4. És megparancsolá Júdának, hogy az *ÖrökkéValót*, az ő atyáik Elohimjét keressék, és cselekedjék Elohim törvényét és parancsolatját.

5. Kipusztítá Júda minden városaiból a magaslatokat és a nap-oszlopokat, és az ország csendes lőn alatta.

6. És építettett megerősített városokat Júdában, mivelhogy nyugalomban volt a föld, és senki sem folytatott ellene háborút azokban az esztendőken, mert JaHuWaH nyugalmat adott vala néki.

7. Mert ezt mondja vala Júdának: Építsük meg a városokat és vegyük körül kerítéssel, tornyokkal, kapukkal, zárokkal, míg a föld birodalmunkban van; mert megkerestük az *ÖrökkéValót*, a mi *Igaz Teremtőnket*, megkerestük és nyugalmat adott nekünk minden felől. Azért építenek és lőn jó előmenetelök.

8. Vala pedig az Asa serege, amely paizst és kopját visel vala, Júdából háromszázezer; és Benjáminból paizst viselők és kézívesek kétszáznyolcvanezeren valának; mindezek erős vitézek.

9. És kijöve ő ellenök a szerecsen Zéráh, ezerszer ezer emberrel és háromszáz szekérrel, és méne Marésáig.

2 Krón. 16,8.

10. Kiméne Asa is ő ellene, és viadalhoz készülének a Sefáta völgyben, Marésa mellett.

11. Akkor kiálta Asa JaHuWaH-hoz, az ő Elohiméhez, és mondá: Oh, *ÖrökkéValóm*, nincs különbség előtted a sok között és az erő nélkül való között, hogy megsegítsed! Segélj meg minket, oh, mi JaHuWaH-unk, Elohimünk, mert Benned bízunk, és a Te nevedben jöttünk e sokaság ellen! Oh, *ÖrökkéValóm*, Te vagy a mi Elohimünk, ne vegyen ember Te rajtad erőt. *1 Sám 14,6*

12. Megveré azért az *ÖrökkéValó* a szerecseneket Asa és Júda előtt, és elfutának a szerecsenek.

13. És üldözé őket Asa az ő seregével Gerárig, és elhullának a szerecsenek közül sokan, hogy közülök senki sem marada életben, mert leverettek JaHuWaH előtt és az ő serege előtt; és hozának nagy zsákmányt.

14. És Gérár környékén elpusztítának minden várost, ~~Ezékia próféta könyve~~ és a városokat mind feldúlták, mivelhogy sok ragadomány vala azokban.

15. A barmok tanyáit is lerombolták, és sok juhot és tevét elhajtának, s úgy tértek vissza Jeruzsálembe.

15 És Azáriást, az Obed fiát felindítá Elohim Szellem:

2. Aki Asa elé lépett, és mondá: Hallgassatok meg engem, Asa s egész Júda és Benjámin! JaHuWaH van veletek, ha ti is Ő vele lesztek; ha Őt keresenditek, megtaláljátok; de ha Őt elhagyándjátok, Ő is elhagy titeket.

3. Sok ideje, hogy Izráel az *Igaz Igaz Teremtő* nélkül, tanító pap nélkül, és törvény nélkül van.

2 Krón. 12,1., 2 Krón. 13,8., 2 Krón. 13,9., 1 Kir. 11,4., 1 Kir. 11,8.,

1 Kir. 14,22., 1 Kir. 14,24.

4. Ha megtért volna az ő nyomorúságában JaHuWaH-hoz, Izráel Elohiméhez: megtalálták volna azok, akik Őt keresik.

2 Krón. 7,14.

5. De ezekben az időkben nincs békessége sem a kimenőnek, sem a hazajövőnek, mivelhogy nagy a nyomorúsága mindazoknak, akik e földön lagnak:

Zak. 8,10.

6. Annyira, hogy egy nemzetség a másik nemzetséget és egyik város a másik várost elpusztítja; mert az *Igaz Teremtő* gyöttri őket minden sanyarúsággal.

2 Krón. 13,16., 2 Krón. 13,19.

7. Ti azért bátorságosok legyetek, kezeiteket le ne eresztétek, mert a ti munkátoknak jutalma van.

2 Krón. 14,2., 2 Krón. 14,5.

8. Amikor pedig Asa meghallotta e beszédeket és az Obed prófétának prófécziáját, megbátorodék, és elpusztítá a Júda és Benjámin földéről mindenestől a bálványokat, a városokból is, amelyeket elfoglalt az Efraim hegységén, és megújítá JaHuWaH oltárát is, amely JaHuWaH tornácza előtt volt.

2 Krón. 13,19.

9. És összegyűjté az egész Júda és Benjámin nemzetségét és azokat, akik jövények valának köztök az Efraim, Manasse és Simeon nemzetségéből; mert az Izráel nemzetségéből sokan csatlakozának ő hozzá, látván, hogy JaHuWaH, az ő Elohimje, ő vele volt.

2 Krón. 11,13., 2 Krón. 11,14., 2 Krón. 11,16.

10. Összegyűlének azért Jeruzsálembe a harmadik hónapban, Asa királyságának tizenötödik esztendejében.

11. És áldozának az *ÖrökkéValónak* azon a napon a nyert zsákmányból hétszáz ökörrel és hétezer juhval;

12. És fogadást tettek, hogy ezután az *ÖrökkéValót*, az ő atyáik az *Igaz Teremtőjét* teljes szívvel és teljes lélekkel fogják keresni.

Józs. 24,25., 2 Kir. 23,3.

13. És ha valaki nem keresné az *ÖrökkéValót*, Izráel Elohimét, megöletessék kicsinytől fogva nagyig, úgy a férfir, mint az asszony.

2 Móz. 22,20.

14. És megesküvének JaHuWaH-nak felszóval, kiáltással, harsona- és kürtszókkal.

15. És örvendezett az egész Júda az eskü felett; mert teljes szívökből esküdtek, és egyenlő akarattal keresték az *ÖrökkéValót*; és megtaláltaték általok, és JaHuWaH nyugodalmat szerze nekik minden felől.

5 Móz. 28,1., 5 Móz. 28,14.

16. De még Maakát, Asa király anyját is megfosztá a királynéságtól, mivel egy iszonyú bálványt emelt vala Aserának, és Asa elrontá és összetörte annak iszonyú bálványát, és a Kedron patakjánál megégeté.

1 Kir. 15,13., 2 Móz. 32,20.

17. Jóllehet Izráelből a magaslatokat nem irtották ki, mindazáltal Asának tiszta szíve vala egész életében.

2 Krón. 14,2.

18. És bevivé Elohim házába, amit atyja és ő megszentelének, ezüstöt, aranyat és edényeket.

19. És nem volt háború Asa királyságának harminczötödik esztendejéig.

16 Asa király uralkodásának harminczhatodik esztendejében feljöve Baása, az Izráel királya Júda ellen, és megépíté Rámát, hogy ne engedjen senkit se kimenni, se bemenni Asához a Júda királyához.

1 Kir. 15,17., 1 Kir. 15,22., Józs. 18,21., Józs. 18,25.

2. De Asa JaHuWaH-nak és a királynak tárházából hozza ki ezüstöt, aranyat, és küldé azt Benhadádnak, a Siriabeli királynak, aki lakik vala Damaskusban, mondván:

1 Kir. 15,18.

3. Szövetség van köztem és te közötted, amint az én atyám és a te atyád között is volt azelőtt. Ímé küldök néked ezüstöt és aranyat. Menj el, bontsd fel a te szövetségedet Baásával, az Izráel királyával, hogy távozzék el tőlem.

2 Krón. 16,1.

4. És engedvén Benhadád Asa királynak, elküldé az ő seregének vezéreit Izráel városai ellen, és bevév é Ijont, Dánt, Abelmaímot és Naftáli minden kincses városait.

5. Amit amikor meghallott Baása, abbanhagyta Ráma építését és megszünteté munkáját.

6. Akkor Asa király felvév az egész Júda népét, és Rámából a köveket és a fákat mind elhordák, amelyekkel Baása a vársot építi vala, és azokból Gébát és Mispát építé.

7. Az időben méne Hanáni próféta Asához, a Júda királyához, és mondá neki: Mivel a Siriabeli királyban volt bizodalmad, és nem JaHuWaH-ban, a te Elohimedben bízál: ezért szabadult meg a Siriabeli király hada a Te kezedből.

Jer. 17,5.

8. Avagy nem vala-é a Szerecseneknek és a Libiabelieknek nagy seregök, felette sok szekereik és lovagjaik? Mindazáltal, mivel JaHuWaH-ban volt bizodalmad, kezedbe adá azokat;

2 Krón. 14,9.

9. Mert JaHuWaH szemei forognak az egész Földön, hogy hatalmát megmutassa azokhoz, akik Ő hozzá teljes

szívvel ragaszkodnak; bolondul cselekedél ebben; azért *Ezékias prófeta könyve* háborúk lesznek te ellened.

Jób. 34,21., Jer. 17,5.

10. Akkor megharaguvék Asa a prófétára, és veté őt a tömlöczházba, mert igen megharagudott vala e szóért reá; és ugyanakkor Asa a nép közül is sokat megnyomoríta.

11. De ímé Asának mind első, mind utolsó dolgai megvannak írva a Júda és az Izráel királyainak könyvében.

12. És megbetegedék Asa, királyságának harminczkilenczedik esztendejében lábaira, annyira, hogy igen súlyos volt az ő betegsége; mindazáltal betegségeben is nem az *ÖrökkéValót* keresé, hanem az orvosokat.

13. És elaluvék Asa az ő atyáival, és meghala az ő királyságának negyvenegyedik esztendejében.

14. És eltemeték őt az ő sírjába, amelyet magának vágatott vala a Dávid városában; és helyezék őt az ágyba, amelyet megtöltének értékes fűszerekkel, s kenőcsöcsé feldolgozott jó illatokkal, és érette felette nagy égést rendezének.

1 Móz. 50,2.

17 Uralkodék pedig ő helyette az ő fia, Jósafát, és megerősíté magát Izráel ellen.

1 Kir. 15,24.

2. És sereget helyezett Júda minden erős városaiba, és őrségeket helyezett Júda országába és Efraim városaiba, amelyeket az ő atyja, Asa meghódított vala.

2 Krón. 15,8.

3. És az *ÖrökkéValó* Jósafáttal vala, mivel az ő atyjának Dávidnak előbbi útain jára, és nem kére segítséget a bálványoktól,

1 Kir. 15,5.

4. Hanem az ő atyjának *Igaz Teremtőjét* kereste, és az Ő parancsolatiban járt vala, és nem Izráelnek cselekedetei szerint.

1 Kir. 12,28., 1 Kir. 12,33.

5. Azért JaHuWaH megerősíté a királyságot az ő kezében, és az egész Júda ada Jósafátnak ajándékot, s gazdagsága és dicsősége igen nagy volt.

6. És az ő szíve felemelkedett JaHuWaH útjain, és még jobban kiirtá Júdából a magaslatokat és az Aserákat.

2 Krón. 15,17.

7. Királyságának harmadik esztendejében elküldé az ő vezérei közül Benhailát, Obádiást, Zakariást, Nétanéelt és Mikáját, hogy tanítsanak a Júda városaiban,

8. És velök Lévitákat: Semája, Nétánia, Zebádia, Asáel, Semirámot, Jónatán, Adónia, Tóbiás és Tóbadónia Lévitákat, és velök Elisáma és Jórám papokat.

9. Tanítának azért Júdában, és az *ÖrökkéValó* törvényének könyve velök vala, amikor jártak vala Júda városaiban, tanítván a népet.

10. Ezért az *ÖrökkéValó* igen megrettenté a földnek minden országait, amelyek Júda körül valának, annyira, hogy nem merének Jósafát ellen hadakozni.

1 Móz. 35,5.

11. A Filiszteusoktól is hoznak vala Jósafátnak ajándékokat és adópénzt; az Arábiabeliek is hoznak néki nyájukat, hétezerhétszáz kost és hétezerhétszáz bakot.

1 Kir. 4,21.

12. És Jósafát mindig nagyobb és hatalmasabb lőn, és építe Júdában kastélyokat és tárházakat.

13. És sok munkája vala néki Júda városaiban, és erős hadakozó férfiakból álló serege volt Jeruzsálemben.

14. Ez pedig azoknak száma nemzetségeik szerint: Júdában az ezredesek: Adna, a fővezér, és vele háromszázezer harcos.

15. Mellette Johanán volt a vezér, és vele kétszáznyolcvanezer ember.

16. Mellette Amásia, a Zikri fia, aki magát szabadakaratjából JaHuWaH-nak kötelezte vala; és ő vele kétszázezer harcos.

17. A Benjámin nemzetségéből vitéz harcos vala Eljada, és vele a kézívesek és paizsosok kétszázezeren.

18. Mellette Józabád, és vele száznyolcvanezeren harczra felszerelve.

19. Ezek szolgálnak vala a királynak azokon kívül, akiket a király egész Júdában a megerősített városokba helyezett.

2 Krón. 17,2.

18 Jósafátnak nagy gazdagsága és dicsősége vala. Ő sógorságot szerze Akhábbal.

2 Krón. 17,5., 1 Kir. 18,18., 1 Kir. 21,20.

2. Néhány esztendő mulva aláméne Akhábbhoz Samariába, és leváगतott Akháb az ő és a vele való nép számára sok juhot és ökröt, és rávette őt, hogy felmenjen vele Rámóth Gileádba.

1 Kir. 22,1., 1 Kir. 22,38.

3. Mert ezt mondá Akháb, az Izráel királya Jósafátnak, a Júda királyának: Feljössz-e velem Rámóth Gileádba? Felele néki, és mondá: Úgy én, mint te; úgy az Én népem, mint a te néped együtt lesz a harczban.

4. Azután mondá Jósafát az Izráel királyának: Kérdezősködjél még ma az *ÖrökkéValó* beszéde után.

2 Kir. 3,11., 2 Kir. 3,12.

5. És összegyűjté az Izráel királya a prófétákat, mintegy négyszáz férfiút, és mondá nekik: Elmenjünk-e Rámóth Gileád ellen hadba, vagy elhagyjam? Felelének: Menj el, és az *Igaz Teremtő* a király kezébe adja.

6. És mondá Jósafát: Nincsen-e itt több prófétája az *ÖrökkéValónak*, hogy attól is tudakozódhatnánk?

1 Kir. 22,7., 1 Kir. 22,9.

7. És mondá az Izráel királya Jósafátnak: Van még egy férfiú, aki által az *ÖrökkéValót* megkérdezhetjük, de én gyűlölöm őt, mert soha nem jövendöl nékem jót, hanem mindig csak rosszat; ez Mikeás, a Jimla fia. És mondá Jósafát: Ne beszéljen így a király!

8. Szólíta azért az Izráel királya egyet az ő szolgálai közül, és mondá: Hívd ide hamar Mikeást, a Jimla fiát.

9. És az Izráel királya és Jósafát, a Júda királya ott ülnek vala, ki-ki az ő királyiszekében, királyi ruhákba

öltözötte; ott ülnek vala Samaria kapuja előtt, a terepben, és a próféták mind prófétálnak vala ő előttök.

2 Krón. 18,5.

10. Csináltatott vala pedig magának Sédékiás, a Kénaána fia vasszarvakat, és mondá: Ezt mondja JaHuWaH: Ezekkel ökleled a Siriabelieket, mígnem megemészted őket!

1 Kir. 22,11.

11. A többi próféták is mind ekképen jövendöltek, mondván: Menj fel Rámóth Gileád ellen, szerencsés leszel; mert azt JaHuWaH a király kezébe adja.

12. A követ pedig, aki elment volt, hogy elhívna Mikeást, szóla néki, mondván: Ímé a próféták egyenlő akarattal jót jövendölnek a királynak; szólj, kérlek, te is úgy, mint azok közül egy, és jövendölj jót.

13. Akkor mondá Mikeás: Él JaHuWaH, hogy csak azt fogom mondáni, amit az én Elohimem nékem mondánd!

4 Móz. 22,38., 4 Móz. 24,13.

14. Amikor azért a király elé jutott, akkor mondá a király néki: Mikeás! elmenjünk-e Rámóth Gileád ellen hadba, vagy elhagyjam? És mondá: Menjetek el, és jó szerencsétek leszen, kezetekbe adattatnak azok.

15. És mondá a király néki: Hányszor esküdtesselek meg téged, hogy az igaznál egyebet ne mondj nékem JaHuWaH nevében?

16. Akkor mondá: Látám az egész Izráelt elszéledve a hegyeken, mint a juhokat, amelyeknek pásztoruk nincsen. És azt mondá JaHuWaH: Nincsen ezeknek urok. Térjen meg ki-ki az ő házához békességben.

17. És mondá az Izráel királya Jósafátnak: Nemde nem megmondottam-e, hogy nem fog nékem jót jövendölteni, hanem rosszat?

2 Krón. 18,7.

18. Ismét mondá: Halljátok meg azért most az *ÖrökkéValó* szavát: Látám az *ÖrökkéValót* ülni az *Ő* királyiszekében, és az egész Mennyei Sereget jobb és balkeze felől mellette állani.

Dán. 7,10.

19. És mondá JaHuWaH: Kicsoda csalja meg Akhábot, az Izráel királyát, hogy felmenjen, és elveszen Rámóth Gileádban? És ki egyet, ki mást szóla.

1 Kir.

22,20.

20. Akkor eljőve egy szellem, aki megállván JaHuWaH előtt, mondá: Én akarom megcsalni őt. JaHuWaH pedig mondá néki: Mimódon?

1 Kir.

22,21.

21. És felele: Kimegyek és leszek hazug szellem az ő összes prófétái szájában. Mondá azért: Csald meg és győzd meg, menj ki és cselekedjél úgy.

22. Ímé azért most JaHuWaH adta a hazugságnak szellemét ezen te prófétáid szájába, és JaHuWaH szólott veszedelmes dolgot ellened.

2 Krón. 18,10., 2 Krón. 18,11., Ésa. 19,14.

23. Akkor oda lépett Sédékiás, a Kénaána fia, és arcul csapá Mikeást, és mondá: Melyik úton távozott el JaHuWaH szelleme tőlem, hogy csak néked szólana?

2 Krón. 18,10., Ján. 18,22.

24. Felele Mikeás: Ímé meglátod magad azon a napon, amikor egyik kamarából a másik kamarába mégy, hogy elrejtőzhessél.
1 Kir. 22,25.
25. Akkor mondá az Izráel királya: Fogjátok meg Mikeást, és vigyétek Amonhoz, a város fejedelméhez, és Joáshoz, a király fiához.
26. És mondjátok: Ezt mondja a király: Vessétek őt a tömlöczbe, és tápláljátok őt a nyomorúság kenyerével és a nyomorúság vizével, míg békességgel megjövök.
1 Kir. 22,27.
27. És mondá Mikeás: Ha békével térsz vissza, akkor nem JaHuWaH szólott én általam: Ismét mondá: Halljátok meg minden népek!
2 Krón. 18,16., 5 Móz. 18,21., 5 Móz. 18,22.
28. És felvonult az Izráel királya és Jósafát a Júda királya Rámóth Gileád ellen.
29. És mondá az Izráel királya Jósafátnak: Ruhámat megváltoztatom, és úgy megyek a viadalra; te pedig öltözzél fel ruhádba. És megváltoztatá az Izráel királya az ő ruháját, és menének viadalra.
30. Siria királya pedig meghagyta vala az ő szekerei fejedelmeinek, mondván: Ne harcoljatok se kicsiny, se nagy ellen, hanem csak az Izráel királya ellen.
31. És amikor meglátták a szekerek fejedelmei Jósafátot, mondanak: Ez az Izráel királya! És körülfozták őt, hogy legyőzzék. Akkor felkiálta Jósafát, és JaHuWaH megsegéllé őt, és az *Igaz Teremtő* azokat elfordítá tőle;
1 Kir. 22,32., 1 Kir. 22,33.
32. Mert amikor látták a szekerek fejedelmei, hogy nem az Izráel királya, ott hagyták.
33. Egy férfi pedig kifeszíté kezívét csak úgy találomra, és találá az Izráel királyát a páncél és a kapocs között. És ő mondá az ő kocsisának: Fordulj meg és vígy ki engem a táborból, mert megsebesültem.
1 Kir. 22,34., 1 Kir. 22,37., 1 Kir. 22,38.
34. És az ütközet mind erősebb lett azon a napon, és az Izráel királya az ő szekerében állott a Siriabeliek ellen estvéig, és naplementekor meghala.
- 19** Megtére pedig Jósafát, a Júda királya az ő házához Jeruzsálembé békével.
2. És eleibe méne Jéhu próféta, a Hanáni fia, és mondá Jósafát királynak: Avagy gonosznak kellett-e segítségül lenned, és JaHuWaH-nak gyűlölőit szeretned? Ezért nagy JaHuWaH haragja ellened.
1 Kir. 21,20., 1 Kir. 21,25., 1 Kir. 22,29.
3. Mindazáltal némi jó dolog találtatott benned, hogy e földről kivágtad az Aserákat és Elohim keresésére adtad magadat.
2 Krón. 17,4., 2 Krón. 17,6.
4. És Jósafát egy ideig Jeruzsálemben tartózkodék, azután pedig kiméne a nép közé, Beersebától fogva mind az Efraim hegységéig, és megtéríté őket JaHuWaH-hoz, az ő atyáiknak Elohiméhez;
5. És rende le bírákat azon a földön, Júdának minden erős városaiba, városonként.
6. És mondá a bírának: Jól meglássátok, amit Ezeiél próféta könyve mond, mert nem ember nevében ítélték hanem JaHuWaH-nak nevében, Aki az ítéletben veletek lesz.
Zsolt. 82,1.
7. Azért JaHuWaH félelme legyen rajtatok, vigyázzatok arra, amit tesztek; mert JaHuWaH-nál, ami Elohimünknel nincsen hamisság, sem személyválogatás, sem ajándékvétel.
5 Móz. 10,17., Csel. 10,34., 1 Pét. 1,17.
8. Sőt Jeruzsálemben is beállíta némelyeket Jósafát a Léviták, papok és az Izráel nemzetségeiből való fejedelmek közül JaHuWaH ítéletére és a perlekedésekre. És ők Jeruzsálembé visszatérének.
9. És meghagyá nekik, mondván: Így cselekedjete az *ÖrökkéValó* félelmében hűséggel és tökéletes szívvel.
10. Ha valamely pert előtökbe hoznak a ti atyátokfiai, akik lakoznak az ő városaikban, emberhalál, törvény és parancsolat, a rendtartások és ítéletek miatt: intsétek őket, hogy ne vétkezzenek JaHuWaH ellen, és ne szálljon reátok és a ti atyáitokfiakra JaHuWaH haragja. Így cselekedjete és ne vétkezzetek.
11. És ímé Amária pap lesz a fő ti köztetek JaHuWaH-nak minden dolgaiban; és Zebádia, az Ismáel fia lesz a Júda házának vezére a király minden dolgában; a Léviták is előjáróitok lesznek. Legyetek azért erősek a ti tisztetekben és JaHuWaH mellette lesz az igaznak.
- 20** És lön ezek után, eljövének a Moáb fiai és Ammon fiai, és velök mások is az Ammoniták közül, Jósafát ellen, hogy hadakozzanak vele.
2 Sám. 8,2., 2 Sám. 8,12., 2 Kir. 3,5.
2. Eljövének pedig a hírmondók, és megmondák Jósafátnak, mondván: A tenger tulsó részéről nagy sokaság jön ellened Siriából, és már Hasés-on-Tamárban vannak; ez az Engedi.
1 Móz. 14,7., Józs. 15,20., Józs. 15,62.
3. Megfélemlék azért Jósafát, és az *ÖrökkéValót* kezdé keresni és hirdete az egész Júda országában bőjtöt.
4. Azért felgyülének a Júdabeliek, hogy JaHuWaH segedelmét keressék, Júdának minden városaiból is jövének, hogy az *ÖrökkéValót* megkeressék.
5. És megállá Jósafát Júda és Jeruzsálem gyülekezetiben, JaHuWaH házában az új pitvar előtt;
6. És mondá: Oh, ÖrökkéValóm, mi atyáink Elohimje! nem Te vagy-e egyedül *Igaz Teremtő* a Mennyben, Aki uralkodol a pogányoknak minden országain? A Te kezeden van az erő és hatalom, és senki nincsen, aki ellened megállhatna.
7. Oh, mi *Igaz Teremtők*! nem te üzed-e ki e földnek lakóit a te néped az Izráel előtt, és nem te adád-e azt Ábrahámnak, a te barátod magvának mindörökké?
Ésa. 41,8., Jak. 2,23.
8. És lakának azon és építettek azon a Te nevednek szentséges hajlékot, mondván:
1 Kir. 6,27., 1 Kir. 9,3.

9. Amikor veszedelem jövend mi reánk, háború, ítélet, döghalál vagy éhség, megállunk e házban előtted (mert a ~~Ezékiel prófétájának könyve~~ *Ezékiel prófétájának könyve* Te neved e házban van) és amikor kiáltunk hozzád a mi nyomorúságainkban: hallgass meg és szabadíts meg minket.
1 Kir. 8,33., 1 Kir. 8,37., 2 Krón. 5,13., 2 Krón. 5,14., 2 Sám. 7,13., 2 Móz. 20,24.
10. És most ímé az Ammoniták, a Moábiták és a Seir hegyén lakozók, akiknek földjén nem akarád, hogy általmenjenek az Izráel fiai, amikor Égyiptom földéből kijöttek, hanem mellettök menének el és nem pusztíták el őket;
5 Móz. 2,4., 5 Móz. 2,9., 5 Móz. 2,19.
11. Ímé ezért azzal fizetnek nekünk, hogy ellenünk jönnek, hogy kiűzzenek a te örökségedből, melyet örökségül adtál nekünk.
12. Oh mi Elohimünk, nem ítéled-e meg őket? Mert nincsen mi bennünk erő e nagy sokasággal szemben, mely ellenünk jön. Nem tudjuk, mit cselekedjünk, hanem csak te reád néznek a mi szemeink.
Zsolt. 123,1., Zsolt. 123,2.
13. És a Júdabeliek mindnyájan állanak vala JaHuWaH előtt, gyermekeikkel, feleségeikkel és fiaikkal egyetemben.
14. Akkor Jaházíelre, a Zakariás fiára (ki Benája fia vala, ki Jéhiel fia, ki Mattániás fia vala, és az Asáf fia közül vala Lévíta vala) az *ÖrökkéValó* Szellemé szálla, a gyülekezet közepette,
1 Krón. 25,1.
15. És mondá: Mindnyájan, akik Júdában és Jeruzsálemben lakoztok, és te Jósafát király, halljátok meg szómat! Így szól az *ÖrökkéValó* néktek: Ne féljete és ne rettegjete e nagy sokaság miatt; mert nem ti harcoltok velök, hanem Elohim.
16. Holnap szálljatok szembe velök! Ímé ők a Czicz hágóján fognak felmenni, és rájuk találtak a völgynek szélénél, a Jeruel pusztájával szemben.
17. Nem kell néktek harcolnotok, hanem csak álljatok veszteg, és lássátok az *ÖrökkéValó* szabadítását rajtatok. Júda és Jeruzsálem, ne féljete és ne rettegjete! Holnap menjete ellenök, mert az *ÖrökkéValó* veletek lesz.
18. Akkor Jósafát meghajtá fejét a föld felé, s Júda és Jeruzsálem lakói leborulának az *ÖrökkéValó* előtt és imádák az *ÖrökkéValót*.
19. A Kéhátiták fiai közül és a Kóriták fiai közül való Léviták pedig felállának, hogy az *ÖrökkéValót*, Izráel Elohímét nagy felszóval dicsérjék.
1 Krón. 6,1., 1 Krón. 6,22., 1 Krón. 6,33.
20. És reggel felkészülvén, kimenének a Tékoa pusztájára; És amikor kiindulnának onnan, megállá Jósafát, és mondá: Halljátok meg szómat, Júda és Jeruzsálemben lakozók! Bízatok JaHuWaH-ban, a ti Elohimtekben, és megerősítettetek; bízatok az *Ö*
Ésa. 7,9., 1 Sám. 15,24.
21. Tanácsot tartván pedig a néppel, előállítá JaHuWaH énekeseit, hogy dicsérjék a szentség ékességét, a sereg előtt menvén, és mondják: Tiszteljétek az *ÖrökkéValót*, mert *ÖrökkéValó* az *Ö* irgalmassága;
1 Krón. 16,34., 1 Krón. 16,35., Zsolt. 136,1., Zsolt. 136,3.
22. És amint elkezdették az éneklést és a dicséretet: JaHuWaH ellenséget szerze az Ammon fiai és a Moábiták és a Seir hegyén lakozók ellen, akik Júdra jövének, és megvertettenek.
Bir. 7,22.
23. Mert az Ammon és a Moáb fiai a Seir hegyén lakozók ellen támadának, hogy őket levágnák és elvesztenék; És amikor mind elvesztették a Seir hegyén lakozókat, azután egymás elpusztítását segítették elő.
1 Sám. 14,20.
24. A Júda népe pedig méne Mispába a pusztá felé, És amikor a sokaság felé fordulának: ímé csak elesett holttestek valának a földön, és senki sem menekült meg.
25. Akkor elméne Jósafát és az *ö* népe, hogy azoknak jószágait megszákmányolják, és találának nálok temérdek gazdagságot és a holttesteken becses, szép ruhákat, amelyeket lefosztának rólok, oly sokat, hogy alig vihették el, és harmadnapig kapdosták a zsákmányt, mert felette sok vala.
26. Negyednapra pedig gyűlének a hálaadásnak völgyébe, mivel JaHuWaH-nak ott adának hálákat; azért azt a helyet hálaadás völgyének nevezék mind e mai napig.
27. Megtére azért Júdának és Jeruzsálemnek egész népe Jósafáttal, az *ö* fejedelmökkel egybe, hogy visszamenjen Jeruzsálembe nagy örömmel; mert az *ÖrökkéValó* megvigasztalta vala őket az *ö* ellenségeik felett.
28. És bemenének Jeruzsálembe, lantokkal, cziterákkal és harsonákkal, JaHuWaH házához.
29. És lön Elohimnek félelme az országok minden királyságain, amikor meghallották, hogy JaHuWaH hadakozott vala az Izráel ellenségei ellen.
30. Megnyugovék azért a Jósafát országa, és békességet ada néki az *ö* Elohimje minden felől.
31. És uralkodék Jósafát Júda felett. Harminczöt esztendőös vala, amikor uralkodni kezdé, és uralkodék Jeruzsálemben huszonöt esztendeig; és az *ö* anyjának neve Azuba vala, a Silhi leánya.
1 Kir. 22,41., 1 Kir. 22,42.
32. És jára Asának, az *ö* atyjának útján, el sem távozik attól, cselekedvén azt, ami az *ÖrökkéValó* szeme előtt kedves dolog vala.
1 Kir. 15,9., 1 Kir. 15,15., 1 Kir. 15,24.
33. Csakhogy még a magaslatok nem rontattak le, és a nép nem készítette az *ö* szívét az *ö* atyái Elohiméhez.
34. Jósafátnak pedig első és utolsó dolgai ímé meg vannak írva Jéhunak, a Hanáni fiának könyvében, aki azokat beírta az Izráel királyainak könyvébe.

35. Azután Jósafát, a Júda királya megbarátkozék Akháziával, az Izráel királyával, aki gonoszul cselekedett vala;

1 Kir. 22,52., 1 Kir. 22,54.

36. Mindazáltal vele megbarátkozék, hogy hajókat készítenének, amelyeken Társisba mennének; és a hajókat Esiongáberben készítették.

1 Kir. 22,49., 1 Kir. 22,50.

37. Jövendőle azért Eliézer, a Maresából való Dódava fia Jósafát ellen, mondván: Minthogy megbarátkozál Akháziával, JaHuWaH megsemmisíti a te munkádat. És a hajók mind összetörének, és nem mehetének Társisba.

21 És meghala Jósafát az ő atyáival egyetemben, és eltemették az ő atyáival a Dávid városában; és uralkodék helyette az ő fia, Jórám.

1 Kir. 22,51.

2. És az ő testvérei, a Jósafát fiai ezek valának: Azária, Jéhiel, Zakariás, Azáriás, Mikáel és Sefátja. Ezek mind Jósafátnak, az Izráel királyának fiai voltak.

3. És adott nékik az ő atyjok sok ajándékot ezüstben, aranyban és értékes dolgokban, Júdabeli megerősített városokkal; de a királyságot Jórámnak adá, mivel ő vala elsőszülötte.

4. Kezde azért Jórám az ő atyjának királyságában uralkodni, És amikor immár abban megerősödött, az ő testvéreit mind megöle fegyverrel; sőt Izráel fejedelmei közül is némelyeket.

5. Harminczkét esztendősen kezdett vala uralkodni Jórám, és nyolcz esztendeig uralkodék Jeruzsálemben.

6. És jára az Izráel királyainak útján, amint cselekszik vala az Akháb háznépe; mert az Akháb leányát vette vala magának feleségül; és az *ÖrökkéValó* szemei előtt gonosz dolgot cselekedék.

7. Nem akará mindazáltal az *ÖrökkéValó* a Dávid házat elveszteni a szövetségért, amelyet Dáviddal kötött, és mivel ígéretet tett vala, hogy szövétneket ad néki és az ő fiainak minden időben.

2 Kir. 8,17., 2 Kir. 8,19., 2 Sám. 7,11., 2 Sám. 7,12., 1 Kir. 11,36.

8. Az ő idejében szakada el Edom Júda keze alól, és királyt választának magoknak. *1 Móz. 27,40., 2 Sám. 8,14.*

9. Elméne ugyan Jórám az ő vezéreivel és a szekerek mind ő vele, és felkelvén éjjel, megveré az Edomitákat, akik őt körülvették vala, és szekereiknek fejedelmeit;

2 Krón. 20,10., 2 Krón. 20,22.

10. Mindazáltal Edom elszakada Júdának keze alól mind e mai napig. Ugyanakkor elszakada Libna is az ő keze alól, mivel elhagyta az *ÖrökkéValót*, atyái Elohimét.

11. Ő is csináltatott magaslatokat Júda hegyein, és azt művelé, hogy a Jeruzsálembeliek paráználkodának, sőt Júdát is felbízta erre.

12. Jutta pedig azonközben az Illés próféta írása hozzá, mondván: Ezt mondja JaHuWaH, a te atyádnak,

Dávidnak Elohimje: Mivel nem járál a te atyádnak, *Ezékiel próféta könyve*, sem a Júda királyának, Asának útján;

13. Hanem járál az Izráel királyainak útján, és azt művelé, hogy Júda és Jeruzsálem lakói paráználkodjanak, amint az Akháb háza is paráználkodik; annakfelette testvéreidet, atyádnak házat megöléd, akik jobbak voltak nálad:

14. Ímé JaHuWaH nagy csapást bocsát a te népedre, fiadra, feleségeidre és minden jószágodra.

15. Te pedig súlyos betegségbe, bélbajba esel, mindaddig, míg a te béled naponként kimegy a betegség miatt. *2 Krón. 21,19.*

16. Felindítá azért az *ÖrökkéValó* Jórám ellen a Filiszteusok és az Arábiabeliek elméjét, akik a szerecsenekkel határosok valának.

17. És feljövének Júda ellen és megtámadván őt, zsákmányul vivék mindazt a vagyont, ami a király házában található volt, sőt fiait és feleségeit is, és nem maradt néki más fia, csak Joákház, a legkisebbik.

18. És mindezek után megveré őt az *ÖrökkéValó* felette nagy bélbajjal, amely gyógyíthatatlan vala.

19. És ez így volt napról-napra, egészen a második év végéig, midőn belei kifolytak a betegség miatt, és meghala nagy kínokban: és népe nem égete néki becses illatú fűszereket, mint az ő atyáinak égettek vala.

2 Krón. 16,14.

20. Harminczkét esztendősen vala, amikor uralkodni kezde, és nyolcz esztendeig uralkodék Jeruzsálemben. És amikor minden részvét nélkül kimula, eltemették őt a Dávid városában; de nem a királyok sírjába.

22 És királylyá tevék Jeruzsálem lakosai helyette az ő legkisebb fiát Akháziát; mert az idősebbeket mind megölték azok, akik az Arábiabeliekkel jöttek vala a táborba. Uralkodék azért Akházia, Jórámnak a Júda királyának fia.

2 Kir. 8,24., 2 Krón. 21,16., 2 Krón. 21,17.

2. Akházia negyvenkét esztendősen volt, amikor királylyá lett, és egy esztendeig uralkodék Jeruzsálemben.

Anyjának neve Athália volt, aki az Omri leánya vala.

3. Ő is az Akháb házában útjain jára; mert az ő anyja vala néki tanácsadója gonosz cselekedetre.

2 Kir. 8,27.

4. És gonoszul cselekedék az *ÖrökkéValó* szemei előtt, amiképen az Akháb háznépe, mert azok voltak tanácsadói atyja halála után, az ő veszedelmére.

5. Sőt azoknak tanácsa után indulva, hadba méne Jórámmal az Akháb fiával az Izráel királyával Hazáel ellen a Siriabeli király ellen, Rámóth Gileádba; de a Siriabeliek Jórámot megverék. *2 Kir. 8,25.*

6. Visszatért azért Jórám, hogy meggyógyíttassa magát Jezréel városában; mert sebek valának rajta, amelyekkel megsebesítettett Rámában, amikor Hazáel ellen, Siria királya ellen harczolt. Akházia pedig, Jórámnak a Júda királyának fia, aláméne, hogy meglátogatná Jórámot, az Akháb fiát Jezréelben, mert beteg vala.

7. Hogy Akházia Jórámhoz méne, az Igaz Teremtő akaratából, az ő romlása vala, mert odaérkezvén, elméje Jórámmal Jéhu ellen, aki a Nimsi fia volt, akit JaHuWaH felkenetett, hogy kiirtaná az Akháb háznépét.

2 Kir. 9,1., 2 Kir. 9,2., 2 Kir. 9,6., 2 Kir. 9,10.

8. Lőn azért, amikor Jéhu az Akháb házán bosszút állá, rátalált a Júda fejedelmeire és az Akházia testvéreinek fiaira, akik Akházíának szolgálnak vala, és megöle őket.

2 Kir. 10,13., 2 Kir. 10,14.

9. Akházíát is keresé és megfogák őt, (aki Samariában rejtőzött vala el) és vivék őt Jéhuhoz, aki megöleté őt. De eltemették, mert ezt mondják róla: Mégis a Jósafát fia volt, aki teljes szívvel keresé az ÖrökkéValót. És nem vala immár senki az Akházia háznépe közül, aki képes lett volna a királyságra.

2 Kir. 9,27.

10. És Athália az Akházia anyja, látván, hogy az ő fia meghalt: felkele és megöle a Júda háznépének minden királyi sarját.

2 Kir. 11,1., 2 Kir. 11,3.

11. De Jósabát a király leánya vevé Joást az Akházia fiát, és kivivé őt titkon a király fiai közül, akik megölettek, és elrejté őt és az ő dajkáját az ágyasházban. És elrejté őt Jósabát, a Jórám király leánya, aki a Jójada pap felesége volt, (mert Akházíának huga vala) Athália elől, hogy őt meg ne ölhesse.

2 Krón. 24,1.

12. És náluk vala JaHuWaH házában elrejtve hat esztendeig. Athália pedig uralkodék az ország felett.

23 A hetedik esztendőben pedig felbátorodván Jójada, szövetséget kötött a századosokkal, Azáriával a Jérohám fiával, Ismáellel a Jóhanán fiával, Azáriával az Obed fiával, Maaséjával az Adája fiával, és Elisafáttal a Zikri fiával;

2 Kir. 11,4., 2 Kir. 11,12.

2. Akik Júda országát körüljárván, összegyűjték Júdának minden városaiból a Lévitákat és az Izráel családfőit, és jövének Jeruzsálembe.

3. Szövetséget tőn pedig mind az egész gyülekezet a királylyal Elohim házában, minekutána Jójada ekképen szólott nékik: Ímé a király fia fog uralkodni, amint JaHuWaH szólott volt a Dávid fiairól;

2 Sám. 7,12., 2 Sám. 7,16., 1 Kir. 11,36.

4. Azért ez az a dolog, amit cselekednetek kell: Harmadrész közületek, akik a szombatra szoktatok feljönni a papok és a Léviták közül, ajtónálló legyen;

5. Harmadrész a király házában, és harmadrész a főkapunál álljon; az egész nép pedig legyen az ÖrökkéValó házában pitvariban;

6. Senki ne menjen be JaHuWaH házába, hanem csak a papok és akik szolgálnak a Léviták közül, csak ők menjenek be, mert szent dologra rendeltettek; az egész nép tartsa magát JaHuWaH parancsolatjához.

7. És a Léviták vegyék körül a királyt, fegyvere mindenkinek kezében legyen, és ha valaki bemenne a

házba, ott megöletessék; és a király mellett legyetek, és a királylyal együtt és amikor kijön.

8. És mind a szerint cselekedének a Léviták és az egész Júda, amint Jójada pap megparancsolá, és ki-ki maga mellé vevé az ő embereit, mindazokat, akik felmennek vala a szombatra, mind akik kijönek vala szombaton; mert Jójada pap nem ereszté el a csapatokat.

9. És Jójada pap a századosoknak azokat a dárdákat, paizsokat és pánczélokot adá, amelyek Dávid királyei voltak, amelyek Elohim házában valának.

10. És állítá az egész népet, mindenkinek fegyvere kezében lévén, a ház jobb oldalától a ház bal oldaláig, az oltár mellett és a ház mellett a király körül.

11. Akkor kihozák a király fiát, és reá tevék a koronát és a bizonyágtételt, és királylyá tevék őt, és megkenék őt Jójada és az ő fiai, mondván: Éljen a király!

12. Amikor pedig meghallotta Athália a futkosó nép szavát, akik a királyt dicsérik vala; akkor ő is felméne a nép közé az ÖrökkéValó házába.

13. És amikor látta, hogy a király az ő oszlopánál áll a bejáratnál, s a fejedelmek és a kürtölnek a király mellett vannak, és hogy az egész föld népe örül, kürtöl, s az énekesek a zengő szerszámokkal énekelnek, akik tudósok valának Elohim dicséretében: megszaggatá Athália az ő ruháit, és mondá: Árulás! Árulás!

2 Kir. 23,3.

14. És kiküldé Jójada pap a századosokat, a sereg előljárait, mondván nékik: Vezessétek ki a rendek között, és ha valaki utána menne, fegyverrel öletessék meg. Mert ezt mondja vala a pap: Ne öljétek meg őt JaHuWaH házában.

2 Kir. 11,15.

15. Helyet adának azért néki, hogy kimehessen, És amikor jutott volna a király háza felé a lovak kapujáig, ott megölték őt.

2 Krón. 22,10., 2 Móz. 21,14.

16. Szövetséget tőn pedig Jójada ő maga között, az egész nép között és a király között, hogy ők az ÖrökkéValó népei legyenek.

17. És beméne az egész sokaság a Baál házába, és azt elrontá, és annak mind oltárait, mind bálványait összetöré; Mattánt pedig, a Baál papját az oltárok előtt ölék meg.

2 Krón 21,11, 2 Krón 22,3, 2 Krón 22,4, 2 Kir 11,18, 5 Móz 13,9

18. És gondviselőket állíta Jójada JaHuWaH házába, a lévítai papok által, akiket Dávid csoportokba osztott JaHuWaH házában, hogy áldoznának égőáldozatokkal JaHuWaH-nak, amint a Mózes törvényében megíratott, nagy vígassággal és énekszóval, a Dávid rendelése szerint.

1 Krón. 24,3., 1 Krón. 24,7., 1 Krón. 25,1., 1 Krón. 25,8.

19. És állítá az ajtónállókat JaHuWaH házában kapuihoz, hogy be ne mehessen, aki tisztátalan bármely dolog által.

1 Krón. 26,1., 1 Krón. 26,19.

20. Azután maga mellé vevé a századosokat és a főembereket és akik a nép felett uralkodnak, s az egész ország népét, és kivezetvén a királyt JaHuWaH házából,

bemenének a király házána felső kapuján, és ülteték a királyt a királyiszékbe.

21. És örvendezett a föld minden népe, és a város megnyugovék; minekutána Atháliát megölék fegyverrel.

2 Krón. 23,15.

24 Hét esztendő vala Joás, amikor uralkodni kezdé, és uralkodék Jeruzsálemben negyven esztendeig; az ő anyjának neve Sibia vala, Beersebából.

2 Krón. 23,1., 2 Krón. 23,11., 2 Kir. 11,21., 2 Kir. 12,1.

2. És cselekedék Joás az *ÖrökkéValó* előtt kedves dolgot, Jójada papnak teljes életében.

3. Vett pedig néki Jójada két feleséget, és nemze fiaat és leányokat.

4. Ezek után elvégezé magában Joás, hogy megújítja JaHuWaH-nak házát.

5. És összehivatá a papokat és a Lévitákat, és mondá nékik: Menjetek el a Júda városaiba, és szedjete az Izráel népétől fejenként pénzt, hogy a ti Elohimtek háza esztendőnként kijavíttassék. Ti pedig siessetek e dologgal; de a Léviták nem sietének.

6. Akkor hivatá a király Jójadát a papifejedelmet, és mondá néki: Miért nem gondoltál a Lévitákra, hogy behozzák Júdából és Jeruzsálemből az ajándékot, amelyet rendelt Mózes JaHuWaH szolgája és az Izráel gyülekezete, a Gyülekezet Sátorához?

2 Móz. 30,11., 2 Móz. 30,15.

7. Mert gonosz Athália és az ő fiai elpusztították Elohim házát, és mindazt, ami az *ÖrökkéValó* házána vala szentelve, a bálványokra költötték.

2 Krón. 22,3., 2 Krón. 22,10.

8. És amikor parancsolt a király, csinálának egy ládát, amelyet JaHuWaH házána kapuja előtt helyezének el, kívül.

9. És kihirdeték Júdában és Jeruzsálemben, hogy hozzák el JaHuWaH-nak az ajándékot, amelyet Elohim szolgája Mózes parancsolt a pusztában Izráelnek.

2 Krón. 24,6.

10. Akkor a vezérek mindnyájan és az egész nép örömmel vivék az ő ajándékaikat és veték a ládába, míg megtelék.

11. És időnként a Léviták által elviteték a ládát a király gondviselőjéhez, és amikor látták, hogy sok pénz van benne, eljövén a király íródeákja és a főpap választott embere, kiüríték a ládát, s azután ismét visszavitték a helyére. Ezt művelék időnként, és nagy összeg pénzt gyűjtének.

12. És adá azt a király és Jójada JaHuWaH háza körül való munka felügyelőjének; és fogadának favágókat és ácsokat JaHuWaH házána újítására, vas- és rézműveseket is JaHuWaH házána megerősítésére.

13. Munkálkodának azért a művesek, és az ő kezök által a kijavítás előrehaladt, s JaHuWaH-nak házát előbbi állapotába helyezék, és megerősíték azt.

14. Amikor pedig elvégezték, a megmaradt pénzt vivék a királynak és Jójadának, amelyből csinálának az *ÖrökkéValó* háza számára edényeket, Elohim tiszteletére

és az áldozat számára kanalakat, s arany és ezüst *Ezékias próféta könyve* áldozának vala égőáldozatokkal szüntelen az *ÖrökkéValó* házában, Jójadának, teljes életében.

2 Krón. 23,18., 2 Krón. 23,20.

15. Megvénhedék pedig Jójada, és meglegedvén életével, meghala. Százharmincz esztendő korában hala meg.

16. És eltemeték őt a Dávid városában a királyok között, mivel kedves dolgot cselekedett vala Izráelben mind Elohimmel, s mind az ő házával.

17. Minekutána pedig meghala Jójada, eljövének a Júda fejedelmei, és meghajták magokat a király előtt; a király pedig hallgatott reájok.

18. És elhagyák az *ÖrökkéValó*nak, atyáik Elohimjének házát, és szolgálának az Aseráknak és bálványoknak; amely vétkek miatt lön az *ÖrökkéValó* haragja Júda és Jeruzsálem ellen.

2 Krón. 21,11.

19. És küldé hozzájuk prófétákat, hogy visszatérítenék őket JaHuWaH-hoz, akik bizonyosságot tevének ellenök, de nem hallgattak reájok.

20. Elohim Szellemé pedig felindítá Zakariást, a Jójada pap fiát, aki felállá a nép között, és mondá nékik: Ezt mondja Elohim: Miért szegtétek meg JaHuWaH-nak parancsolatait? - mert az nem használ néktek. Ha elhagytátok az *ÖrökkéValó*t, Ő is elhagy titeket.

2 Krón. 24,23., 2 Krón. 24,25.

21. Amazok pedig reá támadván, ott JaHuWaH háza pitvarában megkövezék őt a király parancsolatjából.

Mát. 23,35.

22. És nem emlékezék meg Joás király a jótéteményről, amelylyel annak atyja, Jójada vala ő hozzá éltében, hanem megöleté a fiát. Amikor pedig meghalna, ezt mondá: Látja JaHuWaH és bosszút áll!

2 Krón. 23,1., 2 Krón. 23,11.

23. És már az esztendő elmúltával feljöve ellene Siria királyának serege, és méne Júdára és Jeruzsálemre, és kiirtották a népnek minden vezéreit a nép közül, és minden zsákmányukat küldék Damaskusba a királynak;

24. Mert noha kevés emberrel jött vala rájuk a Siriabeli had, mindazáltal JaHuWaH kezökbe adá Júdának nagy seregét, mivel az *ÖrökkéValó*t, atyáiknak *Igaz Teremtőjét* elhagyták; és Joáson is bosszút állának.

25. És amikor tőle elmentek (súlyos betegségben hagyták hátra): pártot ütének ellene az ő szolgálói, a Jójada pap fiának haláláért, és megölék őt ágyában, és meghala. És eltemeték őt a Dávid városában, de nem temeték őt a királyok sírjába.

26. Ezek ütöttek ellene pártot: Zabád, az Ammonbeli Simeát asszony fia, és Józabád, a Moábbeli Simrith fia.

27. Az ő fiai, és alatta az adónak megsaporodása, s Elohim házána kijavítása, ímé meg vannak írva a királyok könyvének magyarázatában. Uralkodék helyette az ő fia, Amásia.

2 Kir. 12,1., 2 Kir. 12,18.

25 Huszonöt esztendő korában kezdett Amásia uralkodni, és huszonkilencz esztendeig uralkodott

Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Jéhoaddán vala, Jeruzsálemből való.

14,1.

2. És kedves dolgot cselekedék az ÖrökkéValó előtt; de nem tiszta szívből.

3. Lőn pedig azután, hogy országában megerősödék, megölé az ő szolgálait, akik a királyt, az ő atyját megölték vala.

2 Krón. 24,25., 2 Krón. 24,26.

4. De azoknak fiait nem öleté meg, hanem a szerint cselekedék, amint a törvényben, a Mózes könyvében megíratott, amelyben JaHuWaH parancsolt volt, mondván: Meg ne ölettessenek az atyák a fiakért és a fiak se ölettessenek meg az atyákért, hanem ki-ki az ő saját bűnéért ölettessék meg.

5 Móz. 24,16.

5. Összegyűjté annak felette Amásia a Júda népét, és választá közülök a nemzetségek szerint egész Júdában és Benjáminban ezredeseket és századosokat; és megszámlálá őket a húsz esztendőstől fogva és akik feljebb valának, és találá azok közül válogatott fegyverfoghatókat, kopjasokat és paizsosokat, háromezerezeret.

6. Annakfelette az Izráeliták közül százezer erős vitézt fogadott fel, száz talentom ezüstön.

7. Eljőve pedig Elohím embere ő hozzá, mondván: Oh király! ne menjen el te veled Izráel serege, mert JaHuWaH nem lesz Izráellel, Efraim minden fiaival.

8. Ha nem hiszed, ám menj el, készülj a viadalhoz; de megver Elohím téged az ellenség előtt; mert Elohím hatalmában van mind a segítség, mind a megveretés.

1 Sám. 2,6.

9. Akkor monda Amásia az Igaz Teremtő emberének: De mit tegyünk a száz talentom ezüsttel, amelyet Izráel seregének adtam? És felele Elohím embere: az ÖrökkéValó néked annál sokkal többet adhat.

10. Kiválasztá azért Amásia azt a sereget, amely Efraimból jött vala ő hozzá, hogy mennének helyökre; amely dologért igen megharagvának a Júda népére, és felgerjedt haraggal tértek vissza helyeikre.

11. Amásia pedig felbátorodván, elindítá népét, és méne a sós völgybe; és megvere a Seir fiai közül tízezeret.

2 Krón. 25,14., 2 Krón. 20,10., 2 Krón. 20,22., 2 Krón. 21,9.,

2 Krón. 21,10.

12. És Júda fiai tízezeret élve fogtak el, akiket egy magas kőszikla tetejére vivének, és letaszították őket a magas kőszikláról, és mindnyájan összeroncsoltattak.

13. Annak a seregnek fiai pedig, akiket visszakülde Amásia, hogy ne menjenek ő vele hadba: Júdának városaira ütének Samariától fogva mind Bethóronig; és levágván háromezerezeret azok közül, nagy zsákmányt vivének el.

2 Krón.

25,10.

14. Lőn azután, hogy Amásia megtére az Edomiták megveréséből, a Seir fiainak elohimeit elhozá és Elohím gyanánt tisztelé azokat, akik előtt magát meghajtja vala, és nekik jóillatot gerjeszte.

2 Krón. 25,11., 2 Sám. 5,21.

15. Ezért megharaguvék az ÖrökkéValó Amásiára, és elűzte őt Jeruzsálemből, hozzá, aki monda néki: Miért imádod annak a népnek Elohimeit, akik nem szabadíthatták meg az ő népoket a Te kezedből?

16. Lőn pedig, amikor ekképen szólott volna néki, monda néki a király: Vajjon te tanácsosa vagy-e a királynak? Hallgass, mert rosszul jársz. Megszünék azért a próféta, minekutána ezt mondotta volna: Látom, hogy Elohím el akar téged veszteni, mivel ezt műveléd, és tanácsomat nem fogadád meg.

2 Krón. 24,20., 2 Krón. 24,21., 5 Móz. 28,15., 5 Móz. 28,59.

17. Amásia pedig, a Júda királya, tanácsot tartván, követet küldé Joáshoz, a Joákház fiához, aki Jéhunak fia vala, az Izráel királyához, mondván: Nosza, szálljunk szembe egymással!

2 Kir. 13,1., 2 Kir. 13,10.

18. Akkor Joás, az Izráel királya ilyen választ ada Amásiának, a Júda királyának: A Libánus hegyén való tövis küldé a Libánuson való cédrusfához, mondván: Add a te leányodat az én fiamnak feleségül; eközben azonban arra menvén egy fenevad, amely a Libánuson lakik vala, eltapodá azt a tövist.

19. Te magadban így gondolkodtál: Megveréd az Edomitákat, azért fuvalkodtál fel magadban, hogy dicsekedjél. Kérlek, maradj otthon, miért szereznél magadnak veszedelmet, hogy te és Júda elveszzen általam.

2 Krón. 25,11., 2 Krón. 25,12.

20. De Amásia nem nyugodhatott, mert Elohím elvégezte vala, hogy az ellenség kezébe adja őket, mivel az Edomiták elohimeit keresték.

2 Krón. 25,14., 2 Krón. 25,16.

21. Felindula azért Joás, az Izráel királya, és szembeszállának egymással ő és Amásia, a Júda királya Béth-Semesnél, amely Júdában van.

22. És Júda megveretteté Izráel által, és elmenekülének mindnyájan sátoraikba.

23. Amásiát pedig, a Júda királyát, a Joás fiát, aki Joákház fia volt, Joás, az Izráel királya elfogá Béth-Semesben, és vivé őt Jeruzsálembé, és Jeruzsálem kőfalát lerontá az Efraim kaputól fogva mind a szeglet kapujáig négyszáz singnyire.

24. És az aranyat, az ezüstöt és mindenféle edényeket, amelyek Elohím házában, az Obed-Edom birtokában találtatának, és a király házának kincseit, s a kezesek fiait mind Samariába vivé.

1 Krón. 26,15.

25. Amásia, a Joás fia, a Júda királya, minekutána meghala Joás, a Joákház fia, az Izráel királya, még tizenöt esztendeig éle.

2 Kir. 13,10.

26. Amásiának pedig többi dolgai, az elsők és utolsók, avagy nincsenek-e megírva a Júda és az Izráel királyainak könyvében?

2 Kir. 14,1., 2 Kir. 14,17.

27. Azon időtől fogva pedig, hogy Amásia JaHuWaH-tól elszakada, összeesküvést szőttek ellene Jeruzsálemben;

és elmeneküle Lákisba, de utána küldötték Lákisba, és megölték ott őt.

kihajigálására. És az ő híre messzire elterjede; mert Ezékiel próféta sok megsegítették, míglen megerősödék.

2 Krón. 25,14.

28. És elhozák onnét lovakon, és eltemeték őt az ő atyáival, Júdának városában.

2 Krón. 24,25.

26 Akkor előhozván az egész Júda nemzetsége Uzziást (aki tizenhat esztendőös vala), királylyá tevék őt az ő atyja Amásia helyett.

2 Kir. 14,21., 2 Kir. 14,22.

2. Ő építé meg Elótot, és csatolta ismét Júdához, minekutána Amásia király meghalt az ő atyáival egybe.

3. Tizenhat esztendőös korában kezdett vala uralkodni Uzziás, és ötvenkét esztendeig uralkodék Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Jékólia vala, Jeruzsálemből való.

4. És JaHuWaH előtt kedves dolgot cselekedék, amint az ő atyja, Amásia is cselekedett vala.

5. És keresi vala Elohimt Zakariás próféta idejében, aki Elohim látásokban értelmes vala; és mindaddig, míg az ÖrökkéValót keresé, jó előmenetelt adott néki Elohim;

2 Krón. 24,2.

6. Mert kimenvén, hadakozék a Filiszteusok ellen; és a Gáth kerítését, a Jabné kerítését és az Asdód kerítését letöré, és építé városokat Asdódban és a Filiszteusok tartományában.

7. És megsegéllé őt Elohim a Filiszteusok ellen és az Arábiabeliek ellen, akik lakoznak vala Gúr-Baálban, és Meunimban.

8. És adának az Ammoniták Uzziásnak ajándékot, és elterjede az ő híre Egyiptomig; mert felette igen megnevekedett az ő hatalma;

9. És építé Uzziás tornyokat Jeruzsálemben a szeglet kapuja felett, a völgy kapuja felett és a szegletek felett, és igen megerősítetté azokat.

10. A pusztában is tornyokat épített, és sok kutat ásatott; mert sok nyája vala mind a völgyekben, mind a lapályon, és szántóvető szolgálai, vinczellérei a hegyeken és Kármelben, mert a földművelést kedvelte.

11. Uzziásnak hadakozó serege is vala, amely harczba mehetett csapatonként, amint megszámláltatott Jéhiel íródeák és Maaséja előljáró által Hanániás vezetése alatt, aki a király vezérei közül való.

12. A családfők egész száma a hadakozó vitézek között kétezerhatszáz vala.

13. És az ő kezök alatt levő hadakozó sereg háromszázhetezeröttszáz harczosból állott, akik képesek valának megsegíteni a királyt ellenségei ellen.

2 Krón 25,5

14. És készítetté Uzziás nekik, az egész sereg számára paizsokat, kopjákat, sisakokat, pánczélokot, íveket és parittyába való köveket.

15. Készítetté annakfelette Jeruzsálemben értelmes mesteremberek által gépezeteket a tornyok tetején és a kőfal szegletein, nyilaknak és nagy köveknek

16. Amikor pedig ilyen módon megerősödött volna, felfuvalkodék, hogy megfertőztetné magát és vétkezék JaHuWaH ellen, az ő Elohimje ellen. Beméne JaHuWaH templomába, hogy a füstölő oltáron füstölne.

17. És beméne ő utána Azáriás pap, és vele az ÖrökkéValó papjai nyolczvanan, igen erősek.

1 Krón. 6,10.

18. És ellene állának Uzziás királynak és mondának néki: Uzziás! nem a te dolgod JaHuWaH-nak füstölni, hanem az Áron pap fiaiei, akik felszenteltetének, hogy füstöljenek. Menj ki e szent helyből; mert igen vétkeztél és dicsőségedre nem leend JaHuWaH Elohimtől.

2 Móz. 30,7., 4 Móz. 3,10.

19. És megharaguvék Uzziás, akinek kezében vala a füstölő szerszám, hogy füstölne; És amikor haragudnék a papokra, belpoklosság támadta a homlokán ott a papok előtt, az ÖrökkéValó házában, a füstölő oltár előtt.

20. És amikor tekintett volna ő reá Azáriás főpap, és vele mind a többi papok, láták a belpoklosságot az ő homlokán; és elűzék őt onnét, sőt maga is sietett kimenni, mert JaHuWaH megverte vala őt.

21. És lön Uzziás király halála napjáig belpoklos; és lakik vala egy elkülönített házban belpoklosan, mert az ÖrökkéValó házából kivettetett vala. És Jótám, az ő fia vala a király házában, aki ítélkezék az ország népe felett.

2 Kir. 15,5.

22. Uzziásnak pedig első és utolsó dolgait megírta Ésaías próféta, az Ámós fia.

Ésa. 6,1.

23. És meghala Uzziás az ő atyáival egybe, és eltemeték őt az ő atyáival a temetőbe, amely a királyoké vala, mert ezt mondják felőle: belpoklos volt. És uralkodék helyette Jótám, az ő fia.

27 Huszonöt esztendőös vala Jótám, amikor uralkodni kezde, és tizenhat esztendeig uralkodék Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Jérusa vala, a Sádók leánya.

2 Kir. 15,32., 2 Kir. 15,33.

2. És kedves dolgot cselekedék JaHuWaH előtt, amint az ő atyja, Uzziás is cselekedett vala, csakhogy nem méne JaHuWaH templomába; a nép azonban tovább is vétkezék.

3. Ő építé meg JaHuWaH házának felső kapuját; a vár kőfalán is sokat építé.

4. Annakfelette a Júda hegyes földén városokat építé, és a ligetekben palotákat és tornyokat építé.

5. Ő is hadakozott az Ammon fiainak királyai ellen, akiket megvere; és adának néki az Ammon fiai azon esztendőben száz tálentom ezüstöt s tízezer véka búzát és tízezer véka árpát. Ezt fizették néki az Ammon fiai a második és harmadik esztendőben is.

2 Krón. 20,1., 2 Krón. 20,22., 2 Krón. 20,23., 2 Krón. 26,8.

6. És hatalmassá lőn Jótám, mert útjában JaHuWaH előtt, az ő Elohimje előtt járt.

7. Jótámnak pedig több dolgait, minden hadakozásait és útjait, ímé megírták az Izráel és a Júda királyainak könyvében.

2 Kir. 15,32., 2 Kir. 15,38.

8. Huszonöt esztendősen kezdett uralkodni, és tizenhat esztendeig uralkodék Jeruzsálemben.

9. És elaluvék Jótám az ő atyjával, és eltemeték őt a Dávid városában; és uralkodék Akház, az ő fia helyette.

28 Húsz esztendősen volt Akház, amikor uralkodni kezdett, és tizenhat esztendeig uralkodék Jeruzsálemben, és nem cselekedék kedves dolgot JaHuWaH előtt, mint Dávid, az ő atyja;

2 Kir. 16,1., 2 Kir. 16,19.

2. Hanem az Izráel királyainak útján járt, és öntött bálványokat is csináltatott a Baál tiszteletére.

3. Annakfelette tömjéneze a Hinnom fiának völgyében; fiait is megégeté tűzben, a pogányok útálatosságai szerint, akiket JaHuWaH az Izráel fiai előtt kiűzött volt.

2 Krón. 33,6., 5 Móz. 18,9., 5 Móz. 18,10., 5 Móz. 18,12.

4. Áldozék és tömjéneze a magaslatokon is, a halmokon is és minden zöld fa alatt.

2 Kir. 16,4.

5. Ezért JaHuWaH az ő Elohimje adá őt a Siriabeli király kezébe, és őt igen megverék, és sok foglyot hurczolának el ő tőle, akiket Damaskusba vivének. Sőt még az Izráel királya kezébe is adaték, és az is igen megveré őt.

6. Mert Pékah, a Rémália fia, Júdában egy nap levága százhuszezer embert, mind vitézeket; mivel elhagyták az *ÖrökkéValót*, atyáik Elohimét. *2 Kir 16,5, 2 Ki. 16,8, Ésa 7,1*

7. Annakfelette az Efraimbeli vitéz Zikri megölé Maásiát, a király fiát, Azrikámot, az ő házának gondviselőjét, és Elkánát, aki a király után második vala.

8. És elvivének az Izráel fiai az ő atyjokfiai közül kétszázezer asszonyt, fiút, leányt és nagy vagyont rablának el tőlök, és azzal a zsákmánnyal mennek vala Samariába.

2 Krón. 25,21., 2 Krón. 25,24.

9. Vala pedig ott JaHuWaH-nak egy prófétája, akinek neve Odéd, aki eleibe menván a hadnak, amely Samariába megy vala, mondá nékik: Ímé, mivel JaHuWaH-nak, atyáitok Elohimjének haragja Júda ellen felgerjedett, őket kezetekbe adta, és ti sokat megölétek közülök haragotokban, amely szintén az égig felhatott;

10. És immár arra gondoltok, hogy Júdának és Jeruzsálemnek fiait megalázzátok, hogy néktek szolgáitok és szolgálóleányitok legyenek: avagy ezáltal nem teszitek-e magatokat bűnösökké JaHuWaH-nál, a ti Elohimeteknél?

11. Azért halljátok meg szómat: Vigyétek vissza a ti atyátokfiai közül való foglyokat, akiket ide hoztatok; különben az *ÖrökkéValónak* nagy haragja lészen rajtatok.

Ezékiel próféta könyve

12. Akkor felkelének némelyek az Efraimból való Ezékiás, a Jóhanán fia; Berékiás, a Mesillemót fia; Ezékiás, a Sallum fia, és Amása a Hadlai fia, azok ellen, akik a viadalból jönnek vala.

13. És mondának nékik: Ne hozzátok ide be a foglyokat, mert felette igen nagy bűn lesz az, amit akartok művelni, és ezzel a mi bűneinket és vétkeinket megsokasítjátok; mert e nélkül is sok bűnünk van, és felgerjedd a harag Izráel ellen.

14. Ott hagyá azért a sereg a foglyokat és a zsákmányt a vezérek és az egész gyülekezet előtt.

15. És felállának a névszerint megnevezett férfiak, s felvették a foglyokat, és akik mezítelének valának közülök, felöltöztették a zsákmányból; felöltöztették azokat, sarukat is adának lábaikra; ételt és italt is adának nékik; sőt meg is kenék őket, és a gyengélkedőket szamarakra helyezék, és vivék őket a pálmafák városába, Jérikhóba, az ő atyjokfiaihoz; azután megtérének Samariába.

16. Az időben küldé Akház király az Assiriabeli királyhoz, hogy megsegítené őt. *2 Kir 16,7, 2 Ki. 16,10*

17. Mert még az Edomiták is eljöttek vala, és a Júdabeliek közül sokat levágának, vagy rabságba hurczolának. *2 Krón. 21,10.*

18. A Filiszteusok is mind ellepék a lapályon való városokat és Júdának dél felől való részét, és elfoglalák Béth-Semest, Ajalont, Gederótot, Sókot és annak faluit; Timnát és annak faluit; Gimzót és annak faluit, és ott laknak vala;

19. Mert az *ÖrökkéValó* megalázta Júdát Akházért, az Izráel királyáért; mert arra indítá Júdát, hogy vétkezzék az *ÖrökkéValó* ellen. *2 Krón. 28,3., 2 Krón. 28,5.*

20. Eljöve azért ő ellene Tiglát-Piléser, Assiria királya, aki sanyargatá őt, és nem segítette meg.

21. Mert Akház kifosztá JaHuWaH házát, a királyét, a fejedelmekét, és az Assiriabeli királynak adá, de azért nem lőn néki segítségére.

22. Sőt még a szorongattatás idejében is tovább vétkezék JaHuWaH ellen; ilyen vala Akház király.

23. Mert áldozék Damaskus elohimeinek, akik őt megverték vala, ezt mondván: Mivel Siria királyainak elohimeik megsegítik őket, azért én is azoknak áldozom, hogy segéljenek engem is, holott mind néki, mind az egész Izráelnek azok okozták romlását.

2 Kir. 16,10., 2 Kir. 16,16.

24. És összehordá Akház Elohim házának edényeit, és összetöré Elohim házának edényeit, és az *ÖrökkéValó* házának ajtait bezárá, és csinála a maga számára oltárokat Jeruzsálemnek minden szegletén;

2 Kir. 16,14., 2 Kir. 17,18.

25. Júdának minden városaiban is magaslatokat építe, hogy az idegen elohimeknek tömjénezzon, és haragra ingerlé az *ÖrökkéValót*, atyái Elohimét.

26. Az ő több dolgai pedig és útjai, úgy az első, mint utolsók, ímé meg vannak írva a Júda és az Izráel királyainak könyvében.

2 Kir. 16,1., 2 Kir. 16,20

27. Meghala pedig Akház az ő atyáival, és eltemeték őt Jeruzsálem városában; mert nem vivéék őt az Izráel királyainak sírjába. És uralkodék az ő fia, Ezékiás, ő helyette.
2 Krón 21,20

29 Ezékiás huszonöt esztendő s korában kezdett uralkodni, és uralkodék huszonkilencz esztendeig Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Abija, a Zakariás leánya.

2 Kir. 18,1., 2 Kir. 18,10.

2. És kedves dolgot cselekedék JaHuWaH előtt, mind a szerint, amint Dávid, az ő atya is cselekedett vala.

1 Kir. 15,5.

3. És az ő királyságának első esztendejében, az első hónapban kinyitá JaHuWaH házának ajtait, és azokat megújíttatá.

2 Krón. 28,24.

4. És egybehivatá a papokat és a Lévitákat, és összegyűjté őket a napkelet felől való utczában;

5. És mondá nékik: Hallgassatok meg engem Léviták! Most szenteljétek meg magatokat, JaHuWaH-nak, atyáitok Elohimjének házát is szenteljétek meg, és hordjatok ki minden tisztátalanságot a szent helyről;

2 Kir. 16,10., 2 Kir. 16,14.

6. Mert vétkeztek a mi atyáink, és JaHuWaH előtt, a mi Elohimünk előtt gonoszul cselekedének, és elhagyták őt, JaHuWaH sátorától elfordították arcukat, hátat fordítván annak.

2 Krón. 28,2., 2 Krón. 28,4., 2 Krón. 28,22., 2 Krón. 28,23., Jer. 2,27.

7. A tornác ajtait is bezárták, a szövétnekeket eloltották, és füstölőszert nem füstölögtettek és égőáldozatot nem áldoztak az Izráel Elohimjének a szent helyen.

8. És ezért volt az *ÖrökkéValó* haragja Júdán és Jeruzsálemben, és adta volt őket rabságra és pusztulásra és kigunyoltatásra, amint ti magatok is látjátok.

2 Krón. 28,8., 2 Krón. 28,19.

9. És ímé a mi atyáink fegyver által hullottak el, fiaink, leányaink és feleségeink fogságba vitettek e dolog miatt.

10. Most azért elvégeztem magamban, hogy az *ÖrökkéValóval*, Izráel *Igaz Teremtőjével* szövetséget szerzek, hogy haragját tőlünk elfordítsa.

11. Fiaim, most ne tévelyegjete; mert JaHuWaH választott titeket, hogy ő előtt állván, néki szolgáljatok, hogy szolgálai legyetek néki és jóillatot szerezzetek.

2 Móz. 28,1., 2 Móz. 28,2., 4 Móz. 3,6., 4 Móz. 3,12.

12. Felkelének azért a Léviták: Máhát az Amásai fia, Jóel az Azárja fia, akik Kéhátiták valának; a Mérári fiai közül pedig Kis az Abdi fia, és Azária a Jéhalélel fia, és a Gersoniták közül Joah a Zimma fia, és Éden a Joah fia;

1 Krón. 23,6.

13. Az Elisáfán fiai közül Simri és Jéhiel; az Asáf fiai közül Zakariás és Mattánia;

1 Krón. 25,1.

14. A Hemán fiai közül Jéhiel és Simej; a Jédutun fiai közül Semája és Uzziel.

1 Krón. 25,1.

15. Összegyűjték az ő atyjokfiat, és megszentelék a házban, és bemenének a király parancsolatjából JaHuWaH-nak beszédei szerint, JaHuWaH házának megtisztítására.

16. És bemenének a papok JaHuWaH házának belső részébe, hogy azt megtisztítsák; kihordának belőle minden tisztátalanságot, amelyet JaHuWaH templomában találának, JaHuWaH házának pitvarába; és a Léviták felszedék, hogy onnan kihordják a Kidron patakába.

17. Elkezdék pedig a megszentelést az első hónap első napján, és a hónap nyolczadik napján bemenének JaHuWaH házának tornáczába, és megszentelék JaHuWaH házát nyolcz napon át úgy, hogy az első hónap tizenhatodik napján végezték be.

18. És akkor bemenének Ezékiás királyhoz, és mondanak: Megtisztítottuk mindenestől JaHuWaH házát, az égőáldozat oltárát is, minden hozzá tartozó edényekkel egybe, a szent asztalt is, minden szerszámaival;

2 Kir. 16,14., 2 Kir. 16,17.

19. Minden egyéb eszközöket is, amelyeket Akház király az ő királysága alatt megszentelt, amikor Elohim ellen vétkezett vala, helyreállítottunk és megszenteltünk, és ímé mind JaHuWaH oltára előtt vannak.

2 Krón 28,24

20. Reggel azért felkele Ezékiás király, és összegyűjté a város fejedelmeit, és felméne JaHuWaH házába.

21. És vivének fel hét tulkot és hét kost, hét bárányt és hét bakot bűnért való áldozatra az országért, a szent hajlékért és Júdáért, és megparancsolá az Áron fiainak, a papoknak, hogy megáldozzák az *ÖrökkéValó* oltárán.

3 Móz. 4,13., 3 Móz. 4,21.

22. Megölék azért a tulkokat, és a papok azoknak vérüket vévén, elhinték az oltárra; hasonlatosképen megölvén a kosokat, elhinték azoknak vérüket az oltárra; a bárányokat is megölvén, azoknak vérét az oltárra hinték.

23. Azután előhozák a bűnért való bakokat a király és a gyülekezet elé, és kezöket rájuk tevék.

24. Minekutána a papok azokat megölték, bűnért való áldozást végeztek a vérökkel az oltáron, az egész Izráel megtisztulására; mert az egész Izráelért parancsolta vala a király az égőáldozatot és a bűnért való áldozatot.

25. És beállítá a Lévitákat az *ÖrökkéValó* házába czimbalmokkal, lantokkal és cziterákkal Dávidnak és Gádnak a király prófétájának, és Nátán prófétának parancsolatja szerint; mert az *ÖrökkéValótól* volt a parancs az ő prófétái által.

1 Krón. 23,5., 1 Krón. 25,1.

26. Előállának azért a Léviták a Dávid zengő szerszámaival; a papok is a kürtökkel.

4 Móz. 10,4., 4 Móz. 10,10.

27. És megparancsolá Ezékiás, hogy egészen égőáldozatot áldozzanak az oltáron. És amikor megkezdődött az áldozás ugyanakkor megkezdődött JaHuWaH-nak éneke is és a harsonák hangja Dávidnak az Izráel királyának szerszámaival.

28. És az egész gyülekezet leborula, az énekesek énekelének, és a kürtösök kürtölének mindaddig, míg az egészen égőáldozatnak vége lőn.

29. És amikor elvégezték az áldozatokat, a király és mindnyájan a vele valók leborulván arczczal, imádkozának.

30. És megparancsolá Ezékiás király és a fejedelmek a Lévitáknak, hogy az *ÖrökkéValót* dicsérjék a Dávid és az Asáf próféta dicséreteivel; akik, amikor nagy örömmel dicsérték az *ÖrökkéValót*, meghajoltak és leborulának.

31. Azután szóla és mondá Ezékiás: Most már felavattátok magatokat JaHuWaH-nak, azért jöjjetek, és hozzatok áldozatokat és dicsérő áldozatokat az *ÖrökkéValó* házában. És az egész gyülekezet hozza áldozatokat és dicsérő áldozatokat, és mindaz, akit a szíve indított, egészen égőáldozatot.

32. És az égőáldozatra való barmok száma, amelyeket a gyülekezet hozott vala, ez volt: hetven tulok, száz kos, kétszáz bárány. Mindezek egészen égőáldozatul valának az *ÖrökkéValónak*.

33. Azonkívül szenteltek az *ÖrökkéValónak* hatszáz tulkot és hármezer juhot.

34. De mivel a papok kevesen valának, és nem győzték az áldozatokat mind megnyúzni, ezért az ő atyjokfiai, a Léviták segítségökre valának nekik mindaddig, amíg azt a munkát elvégezték, és amíg a többi papok magokat megszentelék; mert a Léviták igazabb szívűek valának a magok megszentelésében, mint a papok.

2 Krón. 30,15.

35. Az egészen égőáldozat is igen sok volt a hálaáldozatok kövérivel és az egészen égőáldozatokhoz való italáldozatokkal; és ekképen helyreállított JaHuWaH házában szolgálata.

36. Örvendezé azért Ezékiás és ő vele az egész gyülekezet, hogy Elohim erre hajlandóvá tette a népet; mert hirtelen történt ez a dolog.

1 Krón. 29,9.

30 És küldé Ezékiás az egész Izráelhez és Júdához, sőt Efraimnak és Manassének is íra leveleket, hogy jönnének el JaHuWaH házához Jeruzsálembe, hogy megtartanak a Páskhát JaHuWaH-nak, Izráel *Igaz Teremtőjének*.

2 Móz. 12,2., 2 Móz. 12,14.

2. És tanácsot tarta a király és fejedelmei s az egész gyülekezet Jeruzsálembe, hogy a második hónapban tartsák meg a Páskhát.

4 Móz. 9,10., 4 Móz. 9,11.

3. Mert azt akkor nem tarthatták meg, mert a papok nem szentelhatték meg magokat kellő számban, s a nép sem gyűlt vala össze Jeruzsálembe.

4. És e dolog igen tetszék mind a királynak, mind az egész gyülekezetnek.

5. Elhatározták tehát, hogy kihirdetik egész Izráelben *Ezékiás prófétájának* törvénye, hogy jöjjenek Jeruzsálembe Páskhát szentelni JaHuWaH-nak, Izráel Elohimjének, mert már régóta nem tartották meg úgy, amint megirattott.

6. Elmenének azért a híradók a király levelével és a fejedelmekével az egész Izráelhez és Júdához, és a király parancsolatjából ezt mondják vala: Izráel fiai! térjete meg JaHuWaH-hoz, Ábrahámnak, Izsáknak és Izráelnek Elohiméhez s ő is megtér a maradékhoz, amely megmaradt még köztetek az Assiriabeli királyok kezétől.

2 Kir. 17,6.

7. És ne legyetek olyanok, mint a ti atyáitok és atyátokfiai, akik vétkeztek volt JaHuWaH ellen, atyáik Elohimje ellen és elpusztította őket, amint ti magatok látjátok.

2 Kir. 16,6., 2 Kir. 16,7.

8. Most azért meg ne keményítsétek nyakatokat, mint a ti atyáitok; adjatok kezet JaHuWaH-nak, és bemenvén az ő szent helyébe, amelyet megszentelt örökké, szolgáljatok JaHuWaH-nak, a ti Elohimteknek, és elfordul rólatok haragja.

2 Kir. 17,13., 2 Kir. 17,15.

9. Mert hogy ha ti megtéréndetek JaHuWaH-hoz, a ti atyátokfiai és fiaitok kegyelmet találnak azoknál, akik őket fogságba vitték, és megtérnek erre a földre, mert irgalmas és kegyelmes JaHuWaH, a ti Elohimtek, és nem fordítja el orczáját tőletek, ha ő hozzá megtéréndetek.

2 Kir. 15,29., 2 Krón. 6,37., 2 Krón. 7,12., 2 Krón. 7,14.

10. Amikor pedig a híradók városról-városra menének az Efraim és a Manasse földén, mind Zebulonig, nevetik és csúfolják vala őket;

11. Mindazáltal némelyek az Áser, Manasse és a Zebulon nemzetségéből megalázzák magokat, és eljövének Jeruzsálembe.

12. Júdában is ezt cselekedé az *Igaz Teremtőnek* keze, adván beléjük egy akaratot, hogy engednének a király parancsolatjának és a fejedelmekének JaHuWaH beszéde szerint.

13. Sok nép gyüle azért Jeruzsálembe, hogy a kovásztalan kenyerek ünnepét megtartsák a második hónapban; igen nagy gyülekezet vala.

2 Krón. 30,1., 2 Móz. 12,2., 2 Móz. 12,20.

14. És felkelének, és elronták az oltárokat, amelyek Jeruzsálembe valának, és a füstölő oltárokat is mind elronták, és a Kidron patakába hányták.

2 Krón. 28,2., 2 Krón. 28,4.

15. És megölék a páskhabárányt a második hónap tizennegyedik napján; s a papok és a Léviták megszégyenlék és megszentelék magokat, és égőáldozatokat vittek az *ÖrökkéValó* házába;

2 Krón. 29,34.

16. És ki-ki állá az ő helyére az ő szokások szerint és Mózesnek Elohim emberének törvénye szerint, és a papok hintik vala a vért a Léviták kezéből.

17. Minthogy pedig igen sokan valának a gyülekezetben, akik magokat meg nem szentelték vala, ezért a Léviták és az Ezékiás próféta könyve

18. Mert a népnek nagy része, sokan az Efraim, Manasse, Izsakhár és Zebulon nemzetségéből, nem szentelték meg magokat, mindazáltal megevék a pászkaharányt, nem úgy, amint megiratott; de könyörge Ezékiás érettök, mondván: A kegyes az ÖrökkéValó tisztítsa meg azt;

19. Mindenkit, aki szívét elkészítette, hogy keresse Elohimt, az ÖrökkéValót, az ő atyái Elohimét, ha nem a szentségnek tisztasága szerint is.

20. És meghallgatá JaHuWaH Ezékiást, és a népnek megkegyelmeze.

21. Megtartották tehát az Izráel fiai, akik Jeruzsálemben találtatának, a kovásztalan kenyerek ünnepét hét napon át nagy örömmel, és dicsérik vala az ÖrökkéValót minden nap a Léviták és a papok, az ÖrökkéValó erejét éneklő szerszámokkal.

22. És kegyesen beszéle Ezékiás minden Léávitával, akik értelmesek és jóindulattal valának JaHuWaH iránt. És ünnepi lakomát tartottak hét napon át, áldozván hálaadó-áldozatokkal, és dicsérvén az ÖrökkéValót, atyáik Elohimét.

23. Tanácsot tarta pedig az egész gyülekezet, hogy még hét napig szentelne ünnepet; és így még hét napot töltöttek el vígasságban;

24. Mert Ezékiás, a Júda királya ada a gyülekezetnek ezer tulkot és hétezer juhot, a fejedelmek is adának a gyülekezetnek ezer tulkot és tízezer juhot; és megszentelék magokat a papok elegen.

25. Nagy örömben vala azért az egész Júda gyülekezete, a papok és a Léviták és azoknak egész gyülekezete, akik Izráelből oda mentek vala; mind az idegenek, akik az Izráel földjéről jöttek vala, mind a Júdában lakozók.

26. És volt nagy vígasság Jeruzsálemben; mert Salamonnak, az Izráel királyának, Dávid fiának idejétől fogva nem volt ehez hasonló ünnep Jeruzsálemben.

27. Ezek után felállának a papok és a Léviták, és megáldák a gyülekezetet; és meghallgatásra talált az ő szavok, és felhata az ő könyörgésök Mennybe Elohim szentséges lakhelyébe.

4 Móz. 6,23., 4 Móz. 6,27.

31 Amint mindezeknek vége lön: kiméne az egész Izráel, akik Júdának városaiban találtatának, s a bálványokat széttörték, az Aserákat kivagdalák, s leronták a magaslatokat és oltárokat egész Júdában, Benjáminban, Efraimban és Manasseban, mígnem befejezték; azután visszatérének az Izráel fiai mind, ki-ki az ő örökségébe és városaiba.

2 Kir. 18,4.

2. És helyreállítá Ezékiás a papok és Léviták osztályait csoportjaik szerint, kit-kit az ő szolgálata szerint, a papokat és a Lévitákat az égőáldozatokra és a hálaadó-

áldozatokra, a szolgálatra, hálaadásra és dicséretre a Jeruzsálemi templom kapuiban.

1 Krón. 23,1., 1 Krón. 26,1., 2 Krón. 23,18.

3. És rendelé a király az ő jövedelmének egy részét az égőáldozatok számára, a reggeli és estvéli égőáldozatok, a szombatnapok, az újhold és az ünnepek égőáldozatai számára, amint megiratott JaHuWaH törvényében.

4 Móz. 28,3., 4 Móz. 28,21., 4 Móz. 29,1.

4. Meghagyá a népnek is, Jeruzsálem lakosinak, hogy megadják a papok és a Léviták járandóságát, hogy JaHuWaH törvényéhez annál inkább ragaszkodjanak.

5. Amint ez intézkedés híre elterjedt: az Izráel fiai a búzának, a bornak és olajnak, a méznek és minden mezei termésnek zsongéját bőséggel megadják; és mindenből a tizedet bőséggel meghozák.

6. És az Izráel és Júda fiai, akik lakoznak vala a Júda városaiban, ők is elhozák a barmokból és juhokból a tizedet, és annak tizedét, ami JaHuWaH-nak, az ő Elohimüknek szenteltetett, és rakásonként felhalmozák.

7. A harmadik hónapban kezdék a rakásokat rakni, és a hetedik hónapban végezék el.

8. Oda menvén pedig Ezékiás és a fejedelmek, és látván a rakásokat: áldák az ÖrökkéValót és az ő népét, Izráelt.

9. Megkérde pedig Ezékiás a papokat és a Lévitákat a rakások felől.

10. Kinek felelvén Azáriás a főpap, a Sádók nemzetségéből való, mondá: Mióta az ÖrökkéValó házába kezdék az ajándékokat hozni: eleget ettünk és sok meg is maradt belőle, mert az ÖrökkéValó megáldotta az ő népét; és ez a rakás, ami megmaradt.

2 Krón. 26,17., 2 Krón. 26,18.

11. És mondá Ezékiás, hogy JaHuWaH házában csináljanak tárházakat, és megcsinálák.

12. Behordák azért az ajándékokat, a tizedeket, és a mi megszenteltetett, nagy hűséggel, és ezeknek főgondviselője Konánia Lévíta vala, a második pedig ennek atyjafia, Simei.

13. Jéhiel pedig és Azáriás, Náhát, Asáel, Jérimot, Józabád, Eliel, Ismákia, Máhát és Benája, gondviselők valának, Konániának és atyjafiának Simeinek keze alatt, Ezékiás királynak és Azáriásnak Elohim háza előljárójának parancsolatából.

14. Kóré Lévíta pedig, a Jemna fia, aki ajtónálló vala napkelet felől, Elohim számára tett önkéntes adományok gondviselője volt, hogy kiadja az ÖrökkéValónak és a Szentek szentjének áldozatát.

15. Keze alatt valának: Eden, Minjámin, Jésua, Semája, Amária és Sekánia a papok városaiban, hogy hűségesen osztogassák a csapatok szerint az ő atyjokfiainak, úgy a nagynak, mint a kicsinynek, Józ. 21,8., Józ. 21,10.

16. (Az ő nemzetségek férfiai kivül, a három esztendősi fiútól fogva feljebb) mindenkinek, akinek bejárása vala JaHuWaH házába a maga napján, a naponként való szolgálatra, rendtartásuk és csapatjaik szerint;

17. A papok nemzetségének családjaik szerint; a Lévitáknak is, akik hús esztendősek és feljebb valók volnának, az ő rendtartások és csapatjaik szerint.

1 Krón. 23,5., 1 Krón. 23,6.

18. És azok családjának minden kisdeddél, feleségeikkel, fiaikkal, leányaikkal, s az egész gyülekezetnek; mert az ő hitők szerint szentelték vala magokat a szentségre;

19. Az Áron fiainak is, a papoknak, az ő városaikhoz tartozó környékén, minden városban valának névszerint megnevezett emberek, hogy kiadják a részét minden férfinak a papok közül, és minden nemzetségnek a Léviták között.

20. És így cselekedék Ezékiás egész Júdában. Ami jó, igaz és helyes vala JaHuWaH előtt, az ő Elohimje előtt, azt művelé.

21. És minden munkában, amelyet elkezdett Elohim házának szolgálatában, a törvényben és parancsolatban, keresván az ő Elohimét, teljes szívvel jár vala el, és ezért szerencsés vala.

32 Ezen dolgok és igazságos cselekedetek után eljőve Sénakhérib, az Assiriabeli király, és Júdába menván, megszállá a megerősített városokat, azt mondván, hogy elfoglalja azokat magának. *2 Kir. 18,13., Ésa. 36,1.*

2. Amikor tehát Ezékiás látta, hogy Sénakhérib eljőve, és Jeruzsálemet meg akarná szállani:

3. Tanácsot tarta vezéreivel és vitézeivel, hogy a városon kívül való forrásokat betöltsék; és azok segítségére lőnek néki;

4. Mert összegyűlvén a sokaság, bedugának minden forrást és az ország közepén folyó patakot, mondván: Miért találjanak az assirii királyok elegendő vizet, ha eljönnek?!

5. És felbátorodván, megépíté a város leromlott kerítését, felemelvén a tornyokig, és kívül másik kőfalat is emelt, s Millót a Dávid városában megerősíté; ennekfelette szerze sok fegyvert és paizst.

6. És a nép fölé seregvezéreket tett, és maga köré gyűjtván őket a város kapujának utcájára, szóla az ő szívők szerint ekképen:

7. Erősek legyetek és bátrak, semmit se féljete, meg se rettenjete az assirii királytól és a vele való egész sokaságtól, mert velünk többen vannak, hogynem ő vele.

8. Ő vele testi erő van, velünk pedig az ÖrökkéValó a mi Elohimünk, hogy megsegéljen minket és érettünk hadakozzék. És megbátorodék a nép, ezt hallván Ezékiástól, a Júda királyától. *2 Krón. 32,21.*

9. Ezek után elküldé szolgálait Sénakhérib, az assirii király Jeruzsálembe (ő pedig Lákis mellett volt egész seregével) Ezékiáshoz a Júda királyához, és az egész Júdához, amely Jeruzsálemben vala, mondván:

1 Kir. 18,17., 1 Kir. 18,35.

10. Ezt mondja Sénakhérib, az assirii király: Kiben bíztok, hogy Jeruzsálemben maradtok a megszállás idején?

11. Avagy nem Ezékiás áltatott-é el titeket, hogy Ezechiás próféta és könyve, és a mi Elohimünk megszabadít minket az Assiriabeli király kezéből!

12. Vagy nem Ezékiás pusztította-é el az ő magaslatait és oltárait, amikor így szólott Júdához és Jeruzsálemhez, mondván: Csak egy oltár előtt imádkozzatok, és csak azon tömjénezetek?!

13. Avagy nem tudjátok-é, mit műveltem én és az én atyáim e Föld minden népeivel? Vajjon e Föld nemzetségeinek elohimeit megszabadíthatták-é az én kezemből az ő földöket?

14. És kicsoda e nemzetségek elohimeit közül az, amelyeket az én atyáim elvesztettek, aki az én kezemből az ő népét megszabadíthatta volna, hogy a ti Elohimetek is az én kezemből titeket megszabadíthatna?

15. Most azért Ezékiás titeket el ne ámítson és meg ne csaljon ily módon; ne higgyetek néki, mert ha egy népnek és országnak elohimje sem szabadíthatta meg az ő népét kezemből és az én atyáim kezéből: mennyivel kevésbbé szabadíthat meg titeket a ti Elohimetek az én kezemből!

16. Sőt ezenkívül az ő szolgálai még sokat szólnak JaHuWaH Elohim ellen, és az Ő szolgája Ezékiás ellen.

17. Levelet is íra, az ÖrökkéValót, Izráel Elohimét káromlással illetvén, és szólván ellene ilyen módon: Amint e földön lakozó népek elohimeit meg nem szabadíthatták az ő népeket az én kezemből: ekképen az Ezékiás Elohimje sem szabadíthatja meg az ő népét kezemből.

2 Kir. 19,14., 2 Kir. 19,19.

18. És kiáltnak nagy felszóval héber nyelven Jeruzsálem népe ellen, amely a kerítésen vala, hogy őket megrettentenék és megháborítanák, abban a reményben, hogy így a várost elfoglalhatják.

Ésa. 36,11., Ésa. 36,13.

19. És úgy szólnak a Jeruzsálem Elohiméről, mint a Föld népeinek elohimeit felől, amelyek emberi kézzel csináltattak. *Ésa 37,19.*

20. Akkor Ezékiás király könyörge, és ő vele Ésaías próféta az Ámós fia e káromlásért, és felkiáltának az Égre.

2 Kir. 19,15., 2 Kir. 19,19.

21. És elbocsátá JaHuWaH az Ő angyalát, aki megöle minden erős vitézt, előljárót és vezért az assirii király táborában, és nagy szégyennel megtére az ő földébe. Bemenvén pedig az ő Elohimjének házába, ott az ő saját fiai fegyverrel ölék meg őt.

Ésa. 37,36., Ésa. 37,37., Ésa. 37,38.

22. Megszabadítá azért JaHuWaH Ezékiást és a Jeruzsálem népét Sénakhéribtől az assirii királytól, és minden másoktól, és védelmezé őket mindenfelől.

23. És sokan ajándékokat hoznak vala Jeruzsálembe JaHuWaH-nak, Ezékiásnak is a Júda királyának becses dolgokat, és ő felmagasztaltatott minden pogányok szemei előtt azután.

24. Az időben Ezékiás halálos betegségbe esék; de könyörgött JaHuWaH-hoz, Aki szóla hozzá és csudajelt Ezékiásnak mindkét pitvariban. adott néki.

Ésa. 38,1., Ésa. 38,8.

25. De nem cselekedék Ezékiás az ő hozzá való jótétemény szerint, mert magában felfuvalkodék, azért Elohimnek haragja lön rajta, Júdán és Jeruzsálemen.

26. Azonban megalázta magát Ezékiás az ő felfuvalkodottságában, Jeruzsálem lakosaival egybe; ezért nem szálla többé reájok JaHuWaH haragja Ezékiás életében.

2 Kir. 20,13., 2 Kir. 20,19.

27. És igen nagy gazdagsága és dicsősége vala Ezékiásnak. És csináltatott magának kincsházat az ezüst, arany, drágakövek és értékes fűszerszámok, paizsok és mindenféle becses szerszámok számára;

28. És tárházakat jövedelmének a gabonának, bornak, olajnak számára, és mindenféle barom számára istállókat, a nyájaknak pedig aklokat.

29. Városokat is építe magának, és szerze igen sok juhot és barmot, mert Elohim nagy gazdagságot adott néki.

30. És Ezékiás volt az, aki betömé a Gihon vizeinek felső forrását, és Dávid városának napnyugat felől való részén vezeté lefelé. És minden dolgában igen szerencsés vala Ezékiás;

31. De mivel a Babilóniabeli fejedelmek követeivel megbarátkozék, akik ő hozzá küldettek, hogy megtudakoznák a csudajelt, amely a földön lön; elhagyá őt az Igaz Teremtő, hogy megkísértené őt és meglátná, mi volna az ő szívében.

2 Kir. 20,11.

32. Ezékiásnak pedig többi dolgai és jótéteményei ímé meg vannak írva az Ésaías prófétának, az Ámós fiának látásában, és a Júda és Izráel királyainak könyvében.

2 Kir. 18,19., 2 Kir. 18,20., Ésa. 36,37., Ésa. 36,38.

33. Meghala pedig Ezékiás az ő atyáival, és eltemeték őt a Dávid fiainak sírjaihoz vivő feljárón, és mind az egész Júda és Jeruzsálem nagy tisztességet tettek néki az ő halálának idején. És uralkodék Manasse, az ő fia helyette.

33 Tizenkét esztendő vala Manasse, amikor uralkodni kezdett, és ötvenöt esztendeig uralkodott Jeruzsálemben.

2 Kir. 21,1., 2 Kir. 21,7.

2. És gonoszul cselekedék az ÖrökkéValó szemei előtt a pogányok útálatosságai szerint, akiket az ÖrökkéValó az Izráel fiai elől kiűzött vala.

3. Mert a magaslatokat ismét megépíté, amelyeket Ezékiás az ő atyja azelőtt elrontott vala, és oltárokat emele Baálnak, Aserákat is plántála, és tisztelé az ég minden seregeit, és szolgálta azoknak.

2 Krón. 30,14., 5 Móz. 16,21.

4. Sőt JaHuWaH házában is építe oltárokat, amelyről JaHuWaH azt mondotta volt: Jeruzsálemben lészen az Én nevem örökké.

2 Kir. 21,4., 2 Krón. 7,12., 2 Krón. 7,16.

5. És építe oltárokat az ég minden seregeinek, az ÖrökkéValó házában mindkét pitvariban.

6. És fiait átvitte a tűzön a Hinnom fiának völgyében; és az időnek forgására ügyelt, jövendőmondásokat, varázslásokat és szemfényvesztéseket űzött, ördögösöket és jövendőmondókat szerzett, és sok gonosztságot cselekedett az ÖrökkéValó szemei előtt, hogy Őt haragra indítaná.

2 Krón. 28,3., 3 Móz. 19,31.

7. A faragott bálványt, amelyet csináltatott vala, JaHuWaH házában állítá fel, amelyről azt mondá az Igaz Teremtő Dávidnak, és az ő fiának, Salamonnak: E házban és Jeruzsálemben, amelyet választottam az Izráel minden nemzetségei közül, helyheztetem az Én nevemet mindörökké;

1 Kir. 9,3., 1 Kir. 6,13., Zsolt. 132,13.

8. És nem űzöm ki az Izráelt e földről, amelyet adtam volt a ti atyáitoknak; de csak úgy, ha ők is mind megtartándják, amelyeket nekik Mózes által parancsoltam, minden törvényt, rendeléseket és ítéleteket;

2 Sám. 7,10., 5 Móz. 28,1., 5 Móz. 28,15., 5 Móz. 28,26.

9. De Manasse elcsábítá Júdát és Jeruzsálem lakóit, hogy még gonoszabbul cselekedjenek, mint a pogányok, akiket az ÖrökkéValó kigyomlált volt az Izráel fiai elől.

10. És noha megszólította az ÖrökkéValó Manassét és az ő népét; de nem figyelmezőnek reá.

2 Kir. 21,11., 2 Kir. 21,15.

11. Reájok hozá azért JaHuWaH az Assiriabeli király seregének vezéreit, akik Manassét megfogták és vasba verving megkötözék őt két lánczczal, és Babilóniába vivék.

2 Kir. 20,18., 5 Móz. 28,36., 2 Sám. 7,14.

12. Amikor pedig nagy nyomorúságban volna, fohászkodék JaHuWaH-hoz az ő Elohiméhez, és teljesen megalázta magát az ő atyáinak Elohimje előtt.

2 Krón. 6,37., 2 Krón. 6,39.

13. És könyörögvén hozzá megkegyelmeze néki, és meghallgatván könyörgését, visszahozá őt Jeruzsálembe, az ő országába. Akkor ismeré meg Manasse, hogy JaHuWaH az Igaz Elohim.

2 Krón. 7,13., 2 Krón. 7,14., 3 Móz. 26,40., 3 Móz. 26,42.

14. Ezek után a Dávid városának külső köfalát felépíté Gihontól napnyugat felé a völgyben, a halkapu bemenetelig; Ofelt is körülveteté magas kerítéssel, és Júdának minden megerősített városaiba seregvezéreket helyezte.

15. És eltávolítá az idegen elohimeket és a bálványt JaHuWaH házából, és minden oltárt, amelyet JaHuWaH házában hegyén és Jeruzsálemben emeltetett, kihányatá azokat a városon kívül.

2 Krón. 33,4., 2 Krón. 33,5., 2 Krón. 30,14.

16. És megépíté JaHuWaH oltárát, és áldozék rajta hálaadó és dicsőítő áldozatokkal, és megparancsolá Júdának, hogy szolgáljanak JaHuWaH-nak, Izráel Elohimjének.

17. Mindazáltal még akkor a nép áldozik vala a magaslatokon; de csak JaHuWaH-nak, az ő Elohimjének.

5 Móz. 12,5., 5 Móz. 12,8., 3 Móz. 17,3., 3 Móz. 17,4.

18. Manassénak pedig többi dolgai, Elohiméhez való könyörgése, a próféták intése, akik az *ÖrökkéValónak*, Izráel Elohimjének nevében szólanának néki, ímé meg vannak írva az Izráel királyainak dolgai között.

2 Kir. 21,2., 2 Kir. 21,18.

19. Az ő könyörgése pedig, és hogy az *Igaz Teremtő* mint kegyelmezett volt meg néki, s az ő minden bűne és vétke; és a helyek, amelyeken magaslatokat épített volt, s Aserákat és bálványokat állított fel, minekelőtte megalázta volna magát: ímé meg vannak írva a Hózái beszédei között.

20. És meghala Manasse az ő atyáival, és eltemeték őt az ő házában; és uralkodék Amon, az ő fia helyette.

2 Kir. 21,18.

21. Huszonkét esztendőös vala Amon, amikor uralkodni kezdett, és két esztendeig uralkodék Jeruzsálemben.

2 Kir. 21,19., 2 Kir. 21,25.

22. És gonoszul cselekedék JaHuWaH szemei előtt, amiként az ő atyja Manasse cselekedett volt, mert áldozék Amon mindama bálványoknak, amelyeket az ő atyja Manasse csináltatott, és azoknak szolgál vala.

23. Meg sem alázá magát az *ÖrökkéValó* előtt, mint az ő atyja Manasse megalázta magát; hanem még sokasítá Amon a bűnt.

24. Pártot ütének pedig az ő szolgálói ő ellene, és őt saját házában megöleék.

25. A föld népe pedig levágá mindazokat, akik Amon király ellen pártot ütének, és királylyá tevé a föld népe Jósiást az ő fiát helyette.

34 Nyolcz esztendőös vala Jósiás, amikor uralkodni kezdett volt, és uralkodott harminczegy esztendeig Jeruzsálemben.

2 Kir. 22,1.

2. És jó dolgot cselekedék az *ÖrökkéValó* előtt, és jára az ő atyjának Dávidnak útjain, és nem hajolt el sem jobbra, sem balra;

1 Kir. 15,5.

3. Mert az ő királyságának nyolczadik esztendejében, amikor még gyermek volna, kezdé keresni az ő atyjának Dávidnak *Igaz Teremtőjét*; tizenkettedik esztendejében pedig Júdát és Jeruzsálemet kezdé megtisztítani a magaslatoktól, Aseráktól, bálványoktól és öntött képektől.

2 Krón. 33,22., 2 Kir. 23,4., 2 Kir. 23,15.

4. Leronták ő előtte a Baálok oltárait és az azokon levő szobrokat lehányatá; az Aserákat is a bálványokkal és öntött képekkel egyetembe szétrombolá és apróra töreté, és elhinteté azoknak temetőhelyén, akik azoknak áldoztak vala.

2 Kir. 23,5., 2 Kir. 23,7., 2 Móz. 32,20.

5. A papok csontjait megégeté azoknak oltárain, és megégeté a város és Jeruzsálemet.

2 Kir. 23,15., 2 Kir. 23,16.

6. Így cselekedék Manassénak, Efraimnak és Simeonnak városaiban is, mind Nafthaliig, azoknak pusztáiban köröskörül.

7. Lehányatá azért az oltárokat; az Aserákat és a bálványokat összetördelé mind porrá, és minden naposzlopot elpusztított Izráel egész földén; azután megtére Jeruzsálembe.

8. Királyságának tizennyolczadik esztendejében pedig, minekutána a földet és a házat megtisztítá, elküldé Sáfánt az Asália fiát, és Maaséját a város előljáróját, és Joát a Joákház fiát, az emlékirót, hogy kijavíttatnák JaHuWaH-nak, az ő Elohimjének házat.

9. És menének Hilkiás főpaphoz, és átadták néki az *Igaz Teremtő* házába begyült pénzt, amelyet a Léviták, az ajtónállók gyűjtöttek Manassétól, Efraimtól és az egész Izráel maradékaitól, és egész Júdától és Benjámintól, és Jeruzsálem lakóitól.

2 Kir. 22,4.

10. És adák a munkavezetőknek, akik felvigyáztak JaHuWaH házában, hogy adják azt a munkásoknak, akik dolgoztak JaHuWaH házában, hogy kijavítsák és helyreállítsák a házat.

11. És adának pénzt az ácsoknak és a kőműveseknek, hogy vegyenek faragott köveket és fákat a kapcsolásokra, és a házak gerendázására, amelyeket elrontottak a Júda királyai.

2 Kir. 22,6., 2 Kir. 22,7.

12. És az emberek hűségesen végzik vala a munkát; akikre felügyelének Jáhát és Obádía Léviták, a Mérári fiai közül valók; és Zakariás, Mésullám, a Kéhátiták fiai közül valók, akik szorgalmazták vala őket. E Léviták pedig mindnyájan mesterek valának az éneklőszerszámokban.

1 Krón. 23,6.

13. A teherhordókat pedig (mert voltak felügyelők a munkások felett mindenféle dologban) szorgalmazták a Léviták közül való íródeákok, igazgatók és ajtónállók.

2 Kir. 22,3.

14. Amikor pedig kihozák azok a pénzt, amely JaHuWaH házában gyűlt össze: megtalálá Hilkia pap JaHuWaH Törvénykönyvét, amelyet Mózes által adott volt.

5 Móz. 21,24., 5 Móz. 21,26.

15. Szóla pedig Hilkia, és mondá Sáfánnak, az íródeáknak: A Törvénytekercset megtalálám JaHuWaH házában. És adá Hilkia a tekercset Sáfánnak.

16. És vivé Sáfán a tekercset a királyhoz, és elbeszélé néki a dolgot, mondván: Valamit bíztál a te szolgáládra, abban híven eljárnak;

17. Mert JaHuWaH házában talált pénzt összeszedvén, adák a felügyelőknek és munkásoknak kezébe.

18. Továbbá jelenté Sáfán íródeák a királynak, mondván: Hilkia pap nékem egy tekercset ada; és olvasott abból Ezékiel próféta könyve, hogy ő az ÖrökkéValót követendi, és hogy parancsolatait, bizonyágtételeit és rendelkezéseit teljes szívéből és teljes lelkéből megőrzendi, cselekedvén a Szövetség beszédeit, amelyek megíratlak abban a tekercsben.

19. Amikor pedig a király hallotta a törvény beszédit, ruháit megszagattá.

20. És parancsola a király Hilkia papnak és Ahikámnak a Sáfán fiának, Abdonnak a Mika fiának, és az íródeáknak Sáfánnak, és Asájának a király szolgájának, mondván:

21. Menjetek el, és keressétek meg az ÖrökkéValót én érettem, s az Izráel és Júda maradékaiért, a könyv beszédei felől, amely megtaláltatott, mert nagy JaHuWaH haragja, amely mi reánk szállott azért, hogy a mi atyáink nem tartották meg JaHuWaH beszédét, hogy mind a szerint cselekedtek volna, amint e tekercsben megíratott.

22. Elméne azért Hilkia és a király embere Húlða prófétaasszonyhoz, a Sallum feleségéhez, aki Thókéhát fia vala, aki Hasrának, a ruhák gondviselőjének fia vala (ő pedig Jeruzsálemben, a második utcában lakik vala) és a szerint szólának neki. 2 Kir. 22,14.

23. Aki mondá nekik: Így szól JaHuWaH, Izráel Elohimje: Mondjátok meg a férfinak, aki titeket hozzám küldött;

24. Ezt mondja az ÖrökkéValó: Ímé én veszedelmet hozok e helyre és ennek lakosira, mindazokat az átkokat, amelyek meg vannak írva a tekercsben, amelyet felolvastak a Júda királya előtt;

25. Mivel elhagytak Engem, és idegen elohimeknek tömjéneztek, hogy Engem haragra gerjeszsenek az ő kezeiknek minden cselekedetei által. Felgerjedd az Én haragom e hely ellen, és el sem oltatik.

26. A Júda királyának pedig, aki titeket küldött, hogy az ÖrökkéValót megkérdjétek, így szóljatok: Így szól JaHuWaH, Izráel Elohimje: A mi a beszédeket illeti, amelyeket hallottál:

27. Mivel a te szíved meglágyult, és magadat megaláztad az Igaz Teremtő előtt, amikor hallád az Ő beszédeit e hely ellen és az ő lakosai ellen; mivel magadat megaláztad előttem, és ruháidat megszagattad és sírtál előttem: Én is meghallgattalak, ezt mondja az ÖrökkéValó.

28. Ímé Én téged a te atyáid közé takarítlak, és tétetel a te sírodba békességben, és nem látják a te szemeid azt a veszedelmet, amelyet Én hozok e helyre és ennek lakóira. És e szerint beszélték el ezt a királynak.

2 Krón. 35,21., 2 Krón. 35,25., 2 Krón. 36,6., 2 Krón. 36,7.,
2 Krón. 36,17., 2 Krón. 36,21.

29. Akkor a király elküldte, és összegyűjteté Júdának és Jeruzsálemnek minden véneit.

2 Kir. 23,1., 2 Kir. 23,2.

30. És felméne a király JaHuWaH házába, és ő vele Júdának minden férfiai, és Jeruzsálem lakosai, a papok, a Léviták és az egész nép kicsinytől fogva nagyig, és elolvasá fülök hallására a Szövetség Könyvének minden beszédeit, amelyet találtak vala JaHuWaH házában.

2 Krón. 34,14., 2 Krón. 34,15.

31. Azután felállván a király az ő helyén, fogadást tőn Jeruzsálemből és Benjáminból valók. És Jeruzsálem lakói Elohimnek, az ő atyáik Elohimjének Szövetsége szerint cselekedének.

Józs. 24,25.

32. És felfogadtatá e dolgot mindazokkal, akik Jeruzsálemből és Benjáminból valók. És Jeruzsálem lakói Elohimnek, az ő atyáik Elohimjének Szövetsége szerint cselekedének.

33. Akkor elpusztított Jósias minden útálatos bálványt Izráel fiainak egész földjéről, és kényszerite mindenkit, valaki találtatik vala Izráelben, hogy szolgáljon JaHuWaH-nak, az ő Elohimüknek; és az ő egész életében nem szakadának el JaHuWaH-tól, atyáik Elohimétől.

Nehem. 9,38, Nehem 10,1, Nehem 10,28, 2 Kir 23,4, 2 Kir 23,15

35 És megtartá Jósias Jeruzsálemben a Páskha ünnepet az ÖrökkéValónak; és megőlék a páskhabárányt az első hónap tizennegyedik napján. 2 Kir. 23,21., 2 Kir. 23,23.

2. És állítá a papokat az őrállásukra, és buzdítá őket az ÖrökkéValó házának szolgálatára.

3. És mondá a Lévitáknak, akik az egész Izráelt oktatják, és magokat JaHuWaH-nak szentelék: Helyheztesse a Szent Ládát a házba, amelyet készített volt Salamon a Dávid fia, az Izráel királya; nem kell most vállatokon hordoznotok; hanem szolgáljatok JaHuWaH-nak, a ti Elohimteknek, és az Ő népének az Izráelnek.

1 Krón. 23,26.

4. És készítsétek el magatokat a ti családjaitok és csoportjaitok szerint, amint Dávid az Izráel királya elrendelte volt, és megírta az ő fia Salamon.

1 Krón. 23,5., 1 Krón. 23,32.

5. És álljatok a szent helyen, a nép közül való testvéreitek családjainak csoportjai és a Léviták családjának egy-egy csoportja szerint.

1 Krón. 23,6.

6. Azután öljétek meg a páskhabárányt, és szenteljétek meg magatokat, és készítsétek el azt a ti atyátokfiainak, hogy JaHuWaH-nak Mózes által tett beszéde szerint cselekedjétek.

7. És ada Jósias a nép fiai számára juhokat, bárányokat és gödölyéket, mindezeket a húsvéti áldozatokra; mindenkinek, valaki ott találta vala, szám szerint harmincezeret, és háromezer tulkot; ezek mind a királyéból valának.

1 Kir. 8,63.

8. Az ő fejedelmei is szabad akaratjokból a községnek, a papoknak és a Lévitáknak adakozának; Hilkia, Zakariás és Jéhíel, Elohim házában fejedelmei, adának a papoknak a Páskha áldozatra kétezerhatszáz juhot és háromszáz tulkot.

9. Konánia pedig és Semája és Nétanéel az ő atyjafiai, Hasábia, Jéhíel és Józabád, a Léviták fejedelmei, adának

a Lévitáknak a Páskha áldozatira ötezer juhot és ötszáz tulkot.

10. Készen levén a szolgálat, a papok helyeikre állanak, a Léviták is csapatjaik szerint, amint a király parancsolta.

11. Megölék azért a páskhabarányt, és a papok hintik vala kezökből a vért, a Léviták pedig a bárányok bőrét húzzák le.

12. És külön választák az egészen égőáldozatra valókat, hogy adnák azokat a nép közül való családok csoportjainak, hogy áldoznának JaHuWaH-nak, amint Mózes könyvében megíratott; azonképen a tulkokból is elválaszták.

13. És megsüték a páskhabarányt szokás szerint a tűznél; a megszenteltetett állatokat pedig megfőzék fazekakban, vasfazekakban és üstökben: és nagy hamarsággal adák az egész községnek. *2 Móz. 12,8., 2 Móz. 12,9.*

14. Ezek után magoknak és a papoknak is elkészíték a páskhabarányt, mert a papok, az Áron fiai az égőáldozatoknak és a kövérségeknek megáldozásával el valának foglalva késő éjszakáig, azért a Léviták készítették el mind magoknak, mind a papoknak, az Áron fiainak.

15. Az éneklők is, az Asáf fiai, szolgálatukban valának, Dávidnak, Asáfnak, Hémánnak és Jédutunnak, a király prófétájának parancsolatja szerint; az ajtónállók is mindnyájan az ajtóknál valának; nem távozhatnak szolgálatukból, hanem az ő atyjokfiai, a Léviták készítik vala el nekik.

1 Krón. 25,1., 1 Krón. 25,2.

16. És elkészüle az *ÖrökkéValó*nak minden szolgálata azon a napon, hogy megtartának a Páskhát, egészen égőáldozatokkal áldozván az *ÖrökkéValó* oltárán, a Jósias király parancsolatja szerint.

17. Megtartották tehát az Izráel fiai, akik jelen lehetének, a Páskhát abban az időben, és a kovász nélkül való kenyerek ünnepét hét napon át. *2 Móz. 12,18.*

18. Ehhez hasonló Páskhát nem tartottak Izráelben a Sámuel próféta idejétől fogva; Izráel királyai közül is senki sem tartott olyan Páskhát, amelyet Jósias tartott és a papok, a Léviták, egész Júda, és akik Izráelből jelen voltak, és Jeruzsálem lakosai.

2 Kir. 23,22., 2 Kir. 23,23.

19. Jósias királyságának tizennyolczadik évében tartott ez a Páskha.

20. Mindezek után, hogy Elohim házát Jósias helyreállítá, feljöve Nékó, Égyiptom királya, hogy az Eufrátes mellett való Kárkemis városát elfoglalná; és Jósias ellene ment.

Jer. 46,2.

21. És noha követeket küldé ő hozzá Nékó, ezt mondván: Mi közöm te hozzád nekem, Júda királya? Mert én most nem ellened megyek, hanem az én országom ellensége ellen, és Elohim parancsolta, hogy siessek; ne tusakodjál Elohim ellen, aki én velem van, hogy el ne vesszen téged;

22. Mindazáltal Jósias nem tére ki ő előle, hanem, hogy megfőzék az *ÖrökkéValó*nak, öltözetit megváltoztatá, és nem hallgatott Nékó beszédeire, amelyek az *Igaz Teremtő* szájából származtak vala. Elméne azért, hogy megütközzék vele Megiddó mezején. *Zak. 12,11.*

23. Akkor a kézivesek nyilakat lövének Jósias királyra, és mondá a király az ő szolgáinak: Vigyetek ki engem innét; mert nagyon megsebesültem.

24. Levén azért őt az ő szolgálai a szekérből, másik szekere helyezék, és vivék Jeruzsálembe: És meghala, és eltemették az ő atyáinak sírjába; s egész Júda és Jeruzsálem siránkozik Jósias felett.

25. Jerémiás is siratá Jósiaszt, és siralmas énekekkel siratják vala őt az éneklő férfiak és asszonyok mindnyájan mind e mai napig, amelyek szokásossá lettek Izráelben, s ímé azok meg vannak írva a Jerémiás siralmaiban. *Jer. 9,17.*

26. Jósiasnak pedig többi dolgai, és a szerint való jó tettei, amint az *ÖrökkéValó* Törvényében meg van írva;

27. És az ő első és utolsó dolgai, ímé meg vannak írva az Izráel és Júda királyainak könyvében.

2 Kir. 22,1., 2 Kir. 22,23., 2 Kir. 22,28.

36 És előhozá a föld népe Joákházt a Jósias fiát, és királylyá tette őt atyja helyett Jeruzsálemben.

2 Kir. 23,30.

2. Huszonhárom esztendő s vala Joákház, amikor uralkodni kezdé, és három hónapig uralkodék Jeruzsálemben.

3. És letevé őt Égyiptom királya Jeruzsálemben, és a földre adót vetett, száz talentom ezüstöt és egy talentom aranyat.

2 Kir. 23,31., 2 Kir. 23,35.

4. És Égyiptom királya Eliákimot, az ő testvérét tette királylyá Júda és Jeruzsálem felett, megváltoztatván nevét Joákimra; Joákházt pedig az ő testvérét fogá és elvivé Nékó Égyiptomba.

5. Huszonöt esztendő s vala Joákim, amikor uralkodni kezdett, és tizenegy esztendeig uralkodék Jeruzsálemben; de gonoszul cselekedék az *ÖrökkéValó* előtt, az ő Elohimje előtt.

Jer. 26,21., Jer. 26,23.

6. És feljöve ellene Nabukodonozor a babilóniai király, és kettős békót vete lábaira, hogy Babilóniába vinné őt.

2 Kir. 24,1.

7. JaHuWaH házában való edények egy részét is elvivé Nabukodonozor Babilóniába, és helyzeté azokat az ő templomába, Babilóniában.

2 Krón. 36,18., 2 Krón. 36,19.

8. Joákimnak pedig többi dolgai és az ő útálatosságai, amelyeket cselekedett, s amelyek találtattak ő benne, ímé meg vannak írva az Izráel és Júda királyainak könyvében; és uralkodék helyette Joákin, az ő fia.

2 Kir. 24,1., 2 Kir. 24,5.

9. Nyolcz esztendő s korában kezdett uralkodni Joákin,
és három hónapig és tíz napig uralkodék Jeruzsálemben, **Ezékiel próféta könyve**
de ő is gonoszul cselekedék az *ÖrökkéValó* előtt.

2 Kir. 24,8., 2 Kir. 24,17.

10. Az esztendő fordultával pedig elkülde
Nabukodonozor király, és elviteté őt Babilóniába,
JaHuWaH házának becses edényeivel együtt, és
királylyá tevé az ő testvérét Sédékiást Júda és
Jeruzsálem felett.

11. Huszonegy esztendő s korában kezdett uralkodni
Sédékiás, és uralkodék tizenegy esztendeig
Jeruzsálemben.

12. És gonoszul cselekedék az *ÖrökkéValó* előtt, az ő
Elohimje előtt, és nem alázta meg magát Jeremiás
próféta előtt, aki az *ÖrökkéValó* képében szól vala néki.

Jer. 37,1., Jer. 37,2.

13. Sőt még Nabukodonozor király ellen is pártot ütött,
aki őt Elohim nevére megesküdtette vala, s makacscsá és
önfejűvé lett, a helyett, hogy megtért volna JaHuWaH-
hoz, Izráel Elohiméhez.

Ezék. 17,13., Ezék. 17,16.

14. Sőt még a papok fejedelmei és a nép is, mindnyájan
szaporították a bűnt a pogányok minden undokságai
szerint, és megfertőztették JaHuWaH házát, amelyet
megszentelt vala Jeruzsálemben.

Jer. 23,11.

15. És az *ÖrökkéValó*, az ő atyáiknak *Igaz Teremtője*
elküldé hozzájuk követeit jó idején, mert kedvez vala az
ő népének és az ő lakhelyének.

Mát 23,37, Mát 23,38

16. De ők az *Igaz Teremtő* követeit kigúnyolták, az ő
beszédeit megvetették, és prófétáival gúnyt űztek;
míglen az *ÖrökkéValó* haragja felgerjede az ő népe ellen,
s többé nem vala segítség.

2 Krón. 24,20., Ezék. 33,31., Ezék. 33,32.

17. És reájok hozá a Káldeusok királyát, aki fegyverrel
ölé meg ifjaikat az ő szent hajlékukban, s nem kedveze
sem az ifjaknak és szűzeknek, sem a vén és elaggott
embereknek, mindnyájokat kezébe adá.

18. És Elohim házának mindenféle edényeit, nagyokat,
kicsinyeket, és az *ÖrökkéValó* házának kincseit, s a
királynak és az ő vezéreinek kincseit, mindezeket
Babilóniába viteté.

2 Krón. 36,7., Jer. 20,5.

19. Az *Igaz Teremtő* házát meggyújták, Jeruzsálem
kőfalait lerontották, palotáit mind elégeték tűzzel, és
minden értékes dolgait elpusztították.

Jer. 37,10.

20. És akik a fegyver elől megmenekültek, azokat
elhurcolta Babilóniába, és néki és fiainak szolgálivá
lettek mindaddig, míg a Persiai Birodalom fel nem
támadott;

Ezsdr. 1,1., Ezsdr. 1,11.

21. Hogy beteljesedjék az *ÖrökkéValó*nak Jeremiás szája
által mondott beszéde, míg lerójjá a föld az ő
szombatjait, mert az elpusztulás egész ideje alatt
nyugovék, hogy betelnének a hetven esztendők.

3 Móz. 26,33., 3 Móz. 26,34., Jer. 25,12.

22. És Czírus persa király első esztendejében, hogy
beteljesednék JaHuWaH-nak Jeremiás szája által
mondott beszéde, JaHuWaH felindítá Czírus persa király
lelkét, és ő kihirdetteté az ő egész birodalmában,
élőszóval és írásban is, mondván:

Ezsdr. 1,1., Ezsdr. 1,2.

23. Így szól Czírus, a persa király: JaHuWaH, a
Mennynek Elohimje e Föld minden országait nékem
adta, és Ő parancsolta meg nékem, hogy építsek Néki
házat Jeruzsálemben, amely Júdában van; valaki azért ti
köztetek az Ő népe közül való, legyen vele JaHuWaH,
az ő Elohimje, és menjen fel.

Ésa. 44,28., Ésa. 45,1., Ésa. 45,13.

Ezsdrás könyve

Ezékiel próféta könyve

1 Czírus, persa király első esztendejében, hogy beteljesednék JaHuWaH-nak (az *ÖrökkéValónak*), Jeremiás szája által mondott beszéde, felindítá JaHuWaH Czírus persa király lelkét, és ő kihirdetteté az ő egész birodalmában, élőszóval és írásban is, mondván:

2 Krón. 36,22., Jer. 29,10., Jer. 25,11., Jer. 25,12.

2. Így szól Czírus, a persa király: JaHuWaH, a Mennynek Elohimje e Föld minden országait nékem adta, és Ő parancsolta meg nékem, hogy építsek néki házat Jeruzsálemben, amely Júdában van;

Ésa. 41,25., Ésa. 44,28., Ésa. 45,1., 2 Krón. 2,11.

3. Valaki azért ti köztetek az ő népe közül való, legyen vele az ő Elohimje, és menjen fel Jeruzsálembe, amely Júdában van, és építse JaHuWaH-nak, Izráel Elohimjének házát, Ő Elohim (az *Igaz Teremtő*), Aki Jeruzsálemben lakozik.

Dán. 6,26., Józs. 1,17., 1 Kir. 9,3., Zsolt. 132,13.

4. És mindenkit, aki még megmaradt, minden helyről, ahol lakik, segítsék azon helynek férfiai ezüsttel, arannyal, jószággal és barommal, azzal együtt, amit önkénytesen adnak Elohim házának, amely Jeruzsálemben van.

Ezsd. 8,25.

5. Fölkelének azért Júda és Benjámin családfői és a papok és a Léviták, és mindnyájan, akiknek felindítá az *Igaz Teremtő* a lelkeket, hogy felmenjenek az *ÖrökkéValó* házának építésére, amely Jeruzsálemben van.

Zsolt. 126,1., Zsolt. 126,4.

6. És minden körülők lakók segíték őket ezüst edényekkel, arannyal, jószággal, barommal, értékes dolgokkal, mindazon kívül, amit önkénytesen adának.

7. Czírus király pedig előhozatá JaHuWaH házának edényeit, amelyeket Nabukodonozor hozatott vala el Jeruzsálemből, s az ő elohimeinek házába helyezett vala;

2 Krón. 36,7., Dán. 1,2., 2 Kir. 24,13.

8. Előhozatá ezeket Czírus, a persák királya, Mithredáthes kincstartó kezeihez, aki is átszámolá azokat Sesbassárnak, Júda fejedelmének.

Ezsd. 5,14., Ezsd. 5,16., Ezsd. 7,19., Dán. 1,7.

9. És számok ez vala: Harmincz arany medencze, ezer ezüst medencze, huszonkilencz kés,

1 Kir. 7,50.

10. Harmincz arany pohár, négyszáztíz másrendbeli ezüst pohár, és ezer más edény.

11. Minden arany és ezüst edényeknek száma ötezernégyszáz. Mindezt magával vivé Sesbassár, amikor a foglyok kijövének Babilóniából Jeruzsálembe.

2 Ezek pedig a tartományok fiai, akik feljöttek vala a rabság foglyai közül, akiket Nabukodonozor, Babilónia

királya, fogva vitetett Babilóniába, s most visszajövének Jeruzsálembe és Júdába, ki-ki az ő városába.

2. Akik jövének Zorobábel, Jésuával, Nehémiással, Serájával, Rélájával, Mordokhaival, Bilsánnal, Mispárral, Bigvaival, Rehummal, Baanával. Izráel népe férfainak száma ez:

Nehem. 7,6., Agge. 1,12., Agge. 1,14., Agge. 2,2.

3. Paros fiai kétezerszázhetvenkettő;
4. Sefátja fiai háromszázhetvenkettő;
5. Árah fiai hétszázhetvenöt;
6. Pahath-Moáb fiai, Jésua és Joáb fiaitól, kétezernyolczszáztizenkettő;
7. Élám fiai ezerkétszázötvennégy;
8. Zattu fiai kilencszáznegyvenöt;
9. Zakkai fiai hétszázhatvan;
10. Báni fiai hatszáznegyvenkettő;
11. Bébai fiai hatszázhuszonhárom;
12. Azgád fiai ezerkétszázhuszonkettő;
13. Adónikám fiai hatszázhatvanhat;
14. Bigvai fiai kétezerötvenhat;
15. Ádin fiai négyszázötvennégy;
16. Áter fiai, Ezékiástól, kilenczvennyolcz;
17. Bésai fiai háromszázhuszonhárom;
18. Jórá fiai száztizenkettő;
19. Hásum fiai kétszázhuszonhárom;
20. Gibbár fiai kilenczvenöt;
21. Bethlehem fiai százhuszonhárom;
22. Netófah férfiai ötvenhat;
23. Anathóth férfiai százhuszonnyolcz;
24. Azmáveth fiai negyvenkettő;
25. Kirjáth-Árim, Kefira és Beéróth fiai hétszáznegyvenhárom;
26. Ráma és Géba fiai hatszázhuszonegy;
27. Mikmás férfiai százhuszonkettő;
28. Béthel és Ái férfiai kétszázhuszonhárom;
29. Nebó fiai ötvenkettő;
30. Magbis fiai százötvenhat;
31. A másik Élám fiai ezerkétszázötvennégy;
32. Hárím fiai háromszázhusz;
33. Lód, Hádíd és Ónó fiai hétszázhuszonöt;
34. Jérikó fiai háromszáznegyvenöt;
35. Szenáa fiai háromezerszázharmincz;
36. A papok: Jedája fiai, Jésua családjából, kilencszázhetvenhárom; *1 Krón. 24,7.*
37. Immér fiai ezerötvenkettő; *1 Krón. 24,14.*
38. Pashur fiai ezerkétszáznegyvenhét; *Krón. 9,12.*
39. Hárím fiai ezertizenhét; *1 Krón. 24,8.*

40. A Léviták: Jésuának és Kadmiélnek fiai, Hodávia fiaitól, hetvennégy.

1 Krón. 24,20., 1 Krón. 24,31., 1 Krón. 26,1., 1 Krón. 26,19.

41. Az énekesek: Asáf fiai százhuszonnyolcz;

42. A kapunállók fiai: Sallum fiai, Ater fiai, Talmón fiai, Akkub fiai, Hatita fiai, Sóbai fiai, összesen százharminczkilencz.

43. A Léviták szolgálói: Siha fiai, Hasufa fiai, Tabbaóth fiai;

Ezsd. 8,20., Nehem. 11,21., Józs. 9,21., Józs. 9,27., 1 Krón. 9,2.

44. Kérósz fiai, Sziaha fiai, Pádón fiai,

45. Lebána fiai, Hagába fiai, Akkub fiai,

46. Hágáb fiai, Salmai fiai, Hanán fiai,

Nehem. 7,48.

47. Giddél fiai, Gahar fiai, Reája fiai,

48. Resin fiai, Nekóda fiai, Gazzám fiai,

49. Uzza fiai, Pászéah fiai, Bészai fiai,

50. Aszna fiai, Meunim fiai, Nefiszim fiai.

2 Krón. 26,7., 1 Móz. 25,15.

51. Bakbuk fiai, Hakufa fiai, Harhur fiai,

52. Basluth fiai, Mehida fiai, Harsa fiai,

53. Barkósz fiai, Sziszerá fiai, Temah fiai,

54. Nesiah fiai, Hatifa fiai;

55. Salamon szolgálóinak fiai: Szótai fiai, Haszszófereth fiai, Peruda fiai.

56. Jaalá fiai, Darkón fiai, Giddél fiai,

57. Sefátia fiai, Hattil fiai, Pókhereth-Hássebaim fiai, Ámi fiai.

Ezsd. 8,20., 1 Kir. 9,20., 2 Krón. 8,7., Nehem. 11,3.

58. Összesen a Léviták szolgálói és a Salamon szolgálóinak fiai háromszázkilenczvenkettő.

59. És ezek, akik feljövének Tél - Melahból,

Tél-Harsából, Kerub-Addán-Immérből, de nem mondhatták meg családjukat és eredetüket, hogy Izráel közül valók-é:

60. Delája fiai, Tóbiás fiai, Nekóda fiai hatszázötvenkettő.

61. És a papok fiai közül: Habája fiai, Hakkós fiai, Barzillai fiai, aki a Gileádbeli Barzillai leányai közül vett magának feleséget, és ezek nevéről nevezteték;

1 Krón 24,7, 1 Krón 24,19, 2 Sám 17,27, 2 Sám 19,32, 2 Sám 19,39, 1 Kir. 2,7., 4 Móz. 27,1., 4 Móz. 27,11., 4 Móz. 36,1., 4 Móz. 36,13.

62. Ezek keresték írásukat, tudniillik a nemzetségök könyvét, de nem találák, amiért is kirekesztetének a papságból;

63. És megmondá nekik a király helytartója, hogy ne egyenek a szentséges áldozatból, mígnem pap íté az Urimmal és Tummimmal.

Nehem 7,65, Nehem 7,70, 3 Móz 2,3, 3 Móz 2,10, 3 Móz 6,10,

3 Móz 6,22, 4 Móz 18,9, 4 Móz 18,10, 2 Móz 29,37,

2 Móz 28,30, 4 Móz 27,21, 1 Sám 28,6

64. Mind az egész gyülekezet együtt **Ezékiel próféta könyve** háromszázhatvan.

65. Szolgáikon és szolgálóikon kívül - ezek száma hétezerháromszázharminczhét - valának nekik énekes férfiak és asszonyaik kétszázan.

Ezsd. 2,41., 2 Krón. 35,25., Préd. 2,8.

66. Lovaik hétszázharminczhat, öszvéreik kétszáznegyvenöt;

67. Tevéik négyszázharminczöt, hatezerhétszázhusz számmal.

68. A családfők közül pedig, amikor megérkezének JaHuWaH házához, amely Jeruzsálemben van, némelyek önkénytesen adakozának Elohim házára, hogy fölépítenék azt az ő helyén;

69. Tehetségök szerint adának az építés költségére aranyban hatvanegyezer dáríkot, s ezüstben ötezer mánét, és száz papi ruhát.

70. És lakozának mind a papok, mind a Léviták, mind a nép fiai, mind az énekesek, mind a kapunállók, mind a Léviták szolgálói városaikban, s így az egész Izráel a maga városaiban vala.

3Amikor pedig eljőve a hetedik hónap, és Izráel fiai az ő városaiban lakozának, felgyüle a nép egyenlőképen Jeruzsálembe.

Ezsd. 2,70.

2. És fölkele Jésua, Jósádák fia, és az ő atyjafiai, a papok, és Zorobábel, Sealtiel fia s az ő atyjafiai, és megépíték Izráel Elohimjének oltárát, hogy áldozzanak rajta égőáldozatokat, amint írva van Mózesnek, az *Igaz Teremtő* emberének törvényében.

5 Móz 12,5, Zak 3,1, 2 Krón 23,18, 2 Krón 35,12, 2 Krón 35,26

3. És erős fundamentomra állíták fel az oltárt, mert félnek vala a földnek népétől, és áldozának rajta égőáldozatokat JaHuWaH-nak, reggeli és estveli égőáldozatokat.

4 Móz. 28,3., 4 Móz. 28,10., 2 Móz. 29,38.

4. És megülék a Sátoros ünnepet, amint írva van, s áldozának égőáldozatot napról-napra szám és szokás szerint minden napit az ő napján.

3 Móz 23,34, 4 Móz 29,13, 4 Móz 29,34, 5 Móz 16,13, 5 Móz 16,15

5. És azután áldozák az állandó napi, továbbá a hónapok első napjain s JaHuWaH minden szent ünnep napjain viendő égőáldozatot, és mindazokért valót, akik önkénytesen ajándékoznak JaHuWaH-nak.

2 Móz. 29,42., 4 Móz. 28,11., 4 Móz. 29,2., 4 Móz. 29,5.,

4 Móz. 29,39., Nehem. 10,32., Nehem. 10,33.

6. Tehát a hetedik hónap első napjától fogva kezdenék égőáldozatot áldozni JaHuWaH-nak, amikor JaHuWaH templomának alapköve még nem tétetett le.

7. És adának pénzt a kő- és favágóknak s a mesterembereknek, és ételt és italt és olajat a Sidonbelieknek és Tírusbelieknek, hogy hozzanak

cedrusfákat a Libánról a joppéi tenger felé, Czírus, persa király nekik adott engedelmé szerint.

1 Kir. 5,2., 1 Kir. 5,6., 1 Kir. 5,9., 2 Krón. 2,10., 2 Krón. 2,15.

8. Második esztendőben azután, hogy fölmenének Elohím házához Jeruzsálembe, a második hónapban megkezdték az építést Zorobábel, a Sealtiel fia és Jésua, a Jósádák fia és a többi atyjafiaik, a papok és Léviták és mindnyájan, akik a fogságból visszajöttek vala Jeruzsálembe, és rendelék a Lévitákat, akik hús esztendősök vagy azon felül valának, az *ÖrökkéValó* háza építésének vezetésére.

1 Krón. 23,4., 1 Krón. 23,24.

9. És előállá Jésua, az ő fiai és atyjafiai, Kadmiél és fiai, a Júda fiai, egyenlőképen, hogy vezérei legyenek Elohím házat építő munkásoknak, továbbá Hénádák fiai, fiaik és testvéreik, - mind Léviták.

Ezsdr. 2,40., Nehem. 3,18., Nehem. 3,24., Nehem. 10,10.

10. S midőn az építők letették JaHuWaH templomának alapkövét, Jésua és Zorobábel oda állaták a papokat öltözetükben kürtökkel, s a Lévitákat, Ásáf fiait czimbalmokkal, hogy dicsérjék az *ÖrökkéValót*, Izráel királyának, Dávidnak rendelete szerint.

Ezsdr. 2,41., Ezsdr. 2,69., 2 Krón. 5,12., 2 Krón. 20,21., 2 Krón. 23,18., 1 Krón. 25,2.

11. És énekelének, dicsérvén az *ÖrökkéValót* és hálát adván néki, mert jó, mert mindörökké van az *Ő* irgalmassága Izráelen! És mind az egész nép nagy felszóval kiált vala, dicsérvén az *ÖrökkéValót*, hogy az *ÖrökkéValó* házának alapköve immáron letéttet!

Zsolt. 106,1., Zsolt. 107,1., Zsolt. 118,1., Zsolt. 136,1., 1 Krón. 16,1., 1 Krón. 16,34.

12. Nagy sokan pedig a papok és a Léviták és a családfők közül, a vének, akik látták vala az első házat, amikor alapot vetnek vala most e háznak az ő szemök előtt, nagy felszóval sírnak vala, sokan pedig örömben nagy felszóval kiáltanak vala;

Agge. 2,3., Zak. 4,10.

13. Úgy, hogy a nép nem tudja vala megkülönböztetni az örömben való kiáltást a nép siralmának szavától, mert a nép kiált vala nagy felszóval, és ez a szó messze földre meghallatott.

4Amikor pedig meghallák Júda és Benjámin ellenségei, hogy akik a fogságból visszatértek, templomot építenek JaHuWaH-nak, Izráel Elohímjének:

Ezsdr. 1,5.

2. Menének Zorobábelhez és a családfőkhöz, s mondának nekik: Hadd építsünk együtt veletek, mert amiképen ti, úgy mi is a ti Elohimeteket keressük s néki áldozunk Esárhaddon, Assiria királyának idejétől fogva, s aki ide hozott fel minket!

2 Kir. 17,24., 2 Kir. 17,33., 2 Kir. 19,37., Ésa. 37,38.

3. És mondá nekik Zorobábel és Jésua és Izráel családainak többi fői: Nem veletek együtt kell nekünk házat építeni a mi Elohimünknek, hanem mi magunk

fogunk építeni JaHuWaH-nak, Izráel Elohímjének, *Ezékiah* próféta könyve. ~~Amikor~~ kancsolta nekünk a király, Czírus, Persia királya.

Ezsdr. 1,1., Ezsdr. 1,2., Ezsdr. 1,3.

4. És igyekezék e tartomány népe megkötni Júda népének kezeit és elrémíteni azt az építéstől.

5. És felbérelni ellene tanácsosokat, hogy semmivé tegyék szándékát Czírusnak, Persia királyának egész idejében, Dárius persa király uralkodásáig.

6. És Ahasvérus uralkodásakor uralkodásának kezdetén, vádolást írnak Júda és Jeruzsálem lakói ellen.

Esz. 1,1.

7. Artaxerxes napjaiban pedig Bislám, Mithredathes és Tábeél s ennek többi társai írtak vala Artaxerxeshez a persiai királyhoz, s e levelet arám betűkkel írták, amely azután arám nyelvre fordítottatott át.

8. Rehum, a helytartó és Simsai, a kancellár, írnak egy levelet Jeruzsálem ellen Artaxerxes királyhoz ekképen.

9. Írnak pedig ekkor Rehum, a helytartó és Simsai, a kancellár és ezeknek többi társaik: a Dineusok, Afársatakeusok, Tarpeleusok, Afárseusok, Arkeveusok, Babilóniabeliek, Susánkeusok, Dehaveusok és a Hélameusok.

Esz. 1,2.

10. És a többi népek, akiket a nagy és dicsőséges Asznápár vitt el és tett lakosokká Samária városában és a többi városokban, amelyek a folyóvízen túl vannak és a többi.

2 Kir. 17,24.

11. Ez mássa a levélnek, melyet hozzá, Artaxerxes királyhoz küldének:

„A te szolgálád, a folyóvízen túl lévő férfiak és a többi.

12. Tudtára légyen a királynak, hogy a héberek, akik feljöttek tőled, megérkezének hozzánk Jeruzsálembe; a visszavonó és gonosz várost építik, a kőfalakat készítik s a fundamentumokat javítgatják.

13. Mostan tudtára légyen a királynak, hogy ha ez a város megépíttetik s a kőfalak elkészülnek, adót, rovást és úti vámot nem fognak fizetni, s a királyok jövedelmét megkárosítják.

Ezsdr. 4,16.

14. Mostan, mivel a palota savával sózunk s épen ezért a király kárát nem illik elnéznünk, ez okért küldjük e levelet és tudatjuk a királylyal,

15. Hogy nézzen utána valaki atyáid történeteinek könyvében, és meg fogod találni a történetek könyvében, és megtudod, hogy e város visszavonó és királyokat és tartományokat megkárosító város volt, s hogy eleitől fogva lázadások történtek abban, ezért pusztított is el e város.

2 Krón. 36,13.

16. Tudatjuk mi a királylyal, hogy ha ez a város megépülend és a kőfalak elkészülnek: ennek miatta birtokod a folyóvízen túl nem lesz.

17. A király választ küldött Rehumnak, a helytartónak és Simsainak, a kancellárnak és többi társaiknak, akik Samariában laknak vala, és minden folyóvízen túl lakozóknak:

„Békesség és a többi.

18. A levél, amelyet hozzánk küldtetek, világosan felolvasztatott előttem;

19. És megparancsolám, hogy nézzenek utána, és úgy találák, hogy ez a város eleitől fogva királyok ellen támadó volt, és hogy pártütés és lázadás történt vala benne;

20. És hogy hatalmas királyok voltak Jeruzsálemben és uralkodtak minden a folyóvizen túl lakókon, és adó, rovás és úti vám fizettetett nekik.

21. Mostan azért parancsoljátok meg, hogy akadályozzák meg a férfiakat, s e város ne építtessék addig, amíg tőlem parancsolat nem jövend;

22. És meglássátok, hogy ebben valami mulasztást el ne kövessetek, hogy ne nevedjék a veszedelem a királyok megkárosítására!”

23. Mihelyt Artaxerxes király levelének mássa felolvaszták Rehum és Simsai, a kancellár és társaik előtt, menének nagy hamarsággal Jeruzsálembe a héberekhez, és megakadályozák őket erővel és hatalommal.

24. Akkor megszűnnek az ÖrökkéValó házának építése, amely Jeruzsálemben van, és szünetelt Dárius, Persia királya uralkodásának második esztendejéig.

Ezsd: 4,5., Zak. 1,1., Zak. 1,16.

5 És prófétának a próféták, Aggeus, a próféta és Zakariás az Iddó fia a júdabelieknek, akik valának Júdában és Jeruzsálemben, szólván nekik az Izráel Elohijének nevében. Zak. 1,1., Zak. 1,7., Agge. 1,1.

2. Akkor fölkelének Zorobábel, Sealtiel fia és Júsua, a Jósádák fia, és hozzá kezdenének Elohim háza építéséhez, amely Jeruzsálemben van, s velők valának Elohim prófétái, támogatván őket.

Ezsd: 6,14., Agge. 1,12., Agge. 1,14.

3. Abban az időben jöve hozzájuk Tattenai folyóvizen túli helytartó, és Sethar-bóznai és társaik, és így szólának nekik: Ki adott néktek szabadságot, hogy e házat építsétek s e kőfalat készítsétek? Ezsd: 6,6

4. Ekkor megmondánk nekik ily módon, hogy akik ama férfiak névszerint, akik ez épületet építik.

5. És az ő Igaz Teremtőjük szeme vala a héberek vénein, hogy nem akadályozzák meg őket az építésben, amíg az ügy Dárius elébe jutand, amikor is levélben fognak felelni e dologra nézve.

6. Mássa a levélnek, amelyet küldött Tattenai folyóvizen túli helytartó, és Sethar-bóznai és az ő társai, az Afarsakeusok, akik a folyóvizen túl lakának, Dárius királyhoz.

7. Tudósítást küldének ugyanis hozzá, ekként levén az írva:

„Dárius királynak minden békesség!

8. Tudtára legyen a királynak, hogy elmentünk Júda tartományába, a nagy Elohimnek Házához, és az építtetik nagy kövekből, és fa rakatik a falakra, és e

munka szorgalmasan folyik, és jó szerencsés leszen az Ezékiel próféta könyve

9. Ekkor megkérdeink azokat a véneket, ily módon szólván hozzájuk: Ki adott néktek szabadságot, hogy e házat építsétek, s hogy e kőfalat készítsétek?

10. Sőt még neveiket is megkérdeztük tőlük, hogy tudassuk veled, hogy megír hassuk azon férfiak nevét, akik fejeik.

11. És ekképen felelének nekünk, mondván:

Mi az Ő, a Menny és Föld Elohimjének szolgálai vagyunk, és építjük e Házát, amely ennekelőtte sok esztendőkön át meg vala építve, és Izráelnek egy nagy királya építé és végezé be azt. 1 Kir. 6,1., 1 Kir. 6,38.

12. De minekutána haragra ingerelték volt atyáink a Mennynek Elohimét, adá őket a Babilóniabeli Káldeus királynak, Nabukodonozornak kezébe, aki e Házát lerontotta, és a népet Babilóniába rabságra vitte.

2 Krón. 36,16., Dán. 9,5., Dán. 9,12., 2 Kir. 21,14., 2 Kir. 25,1., 2 Kir. 25,10.

13. Azonban Czírusnak, Babilónia királyának első esztendejében Czírus király szabadságot adott, hogy Elohimnek ezt a Házát megépítenék.

Ezsd: 1,1., Ezsd: 1,2.

14. Sőt Elohim Házához való arany és ezüst edényeket is, amelyeket Nabukodonozor hozott vala el a jeruzsálemi Templomból s bevitte volt azokat a babilóniai templomba, kihozatá Czírus király a babilóniai templomból s adatá azokat annak a Sesbassár nevűnek, akit helytartóul rendelt;

Ezsd: 1,7., Ezsd: 1,11.

15. És monda neki: Vedd ez edényeket, menj és helyezd el azokat a jeruzsálemi Templomba, és Elohim Háza építtessék meg előbbi helyén.

16. Ekkor ez a Sesbassár eljött, letevő Elohim Házának alapkövét, amely Jeruzsálemben van, és attól fogva mindeddig építtetik és még sem végződött be.

Ezsd: 3,10., Ezsd: 3,11.

17. Mostan azért, ha tetszik a királynak, nézzen utána valaki a király kincstartó házában, ott Babilóniában, ha úgy van-é, hogy Czírus király szabadságot adott Elohim Házának megépítésére, amely Jeruzsálemben van, s a király akaratját erre nézve küldje hozzánk.”

6 Ekkor Dárius király megparancsolá, hogy nézzenek utána a könyvek tárházában, hogy a kincseket tartják vala Babilóniában.

2. És találtaték Akhméta várában, amely Média tartományában van, egy tekercs, amelyre emlékeztül ez vala írva:

3. „Czírus király első esztendejében, Czírus király parancsolatot adott Elohim Házára nézve, amely Jeruzsálemben van, hogy e ház építtessék meg, oly helyül, ahol áldozatokat áldoznak; s alapzati felemeltetvén, magassága hatvan sing, szélessége is hatvan sing legyen.

4. A nagy kövek rétege három s a fa rétege legyen egy, a költség pedig a király házából adassék.

1 Kir. 6,36., 1 Kir. 7,12.

5. Sőt Elohim házának arany és ezüst edényeit is, amelyeket Nabukodonozor hozott vala el a jeruzsálemi Templomból s vitt vala Babilóniába, adják vissza, hogy jussanak el azok a jeruzsálemi Templomba, helyökre, s te helyezd el azokat Elohim Házába.

Ezsdr. 5,15., 2 Krón. 36,7., 2 Krón 36,18.

6. Mostan azért Tattenai folyóvizen túli helytartó, Sethar-bóznai és társaik, és az Afarsakeusok, akik a folyóvizen túl laknak, távol legyetek onnan!

Ezsdr. 5,3., Ezsdr. 5,6.

7. Hagyjátok, hadd épüljön meg Elohimnek ama Háza! A héberek helytartója és a héberek vénei építsék meg Elohim ama Templomát a maga helyén!

8. És megparancsolom azt is, hogy mit cselekedjete a héberek ama véneivel, hogy megépítsék Elohim ama Házát; tudniillik a király folyóvizen túl való adójának kincseiből pontosan költség adassék ama férfiaknak, és pedig félbeszakítás nélkül,

9. És amik szükségesek, tulkok, kosok, bárányok, égőáldozatra a Menny Elohimjének, búza, só, bor és olaj, a jeruzsálemi papok szava szerint adassanak nekik naponként és pedig mulasztás nélkül,

2 Móz. 29,18., 2 Móz. 29,25.

10. Hogy vihessenek jó illatú áldozatot a Menny Elohimjének, és könyörögjenek a királynak és fiainak életéért.

Jer. 29,7., 3 Móz. 1,9., 3 Móz. 1,13., 3 Móz. 1,17.

11. És megparancsolom azt is, hogy valaki e rendeltést megszegi, annak házából szakíttassék ki egy gerenda s felállíttatván szegeztessék reá, háza pedig szemétdombbá tévessék e miatt.

Dán. 2,5., 2 Kir. 10,27., Eszt. 7,9., Eszt. 9,13., Dán. 3,29.

12. Elohim pedig, Aki nevének ott szerze lakást, megrontson minden királyt és népet, aki felemelendi kezét, hogy megszegje e rendeltést, hogy elpusztítsa Elohimnek ama Házát, amely Jeruzsálemben van.

Én, Dárius parancsoltam, pontosan megtörténjék."

Nehem. 1,9., 5 Móz. 12,11., 5 Móz. 14,23., 1 Kir. 8,29., Jer. 7,12.

13. Akkor Tattenai folyóvizen túli helytartó, Sethar-bóznai és társaik, miután Dárius ily rendeltést küldött, ahhoz képest cselekedének pontosan.

14. És a héberek vénei építének és jó szerencsések valának Aggeus próféta és Zakariás, Iddó fia prófétálása folytán, és megépítették és elvégezték Izráel Elohimjének akaratjából, és Czírus, Dárius és Artaxerxes, persiai királyok parancsolatjából.

15. Bevégezteték pedig e ház az Adár hó harmadik napjáig, amely Dárius király országlásának hatodik esztendejében vala.

16. És megtarták Izráel fiai, a papok, a Léviták és a fogságból visszajött többiek Elohim házának felszentelését örömmel.

17. Vivének pedig Elohim Házának felszentelésénél az egész nép, kétszáz kost, négyszáz bárányt és tizenkét kecskebakot bűnért való áldozatra egész Izráelért, Izráel nemzetségeinek száma szerint.

1 Kir. 8,5., 1 Kir. 8,63., Zak. 4,10., Ezék. 37,15.

18. És rendelék a papokat az ő osztályaik és a Lévitákat az ő rendjeik szerint az Igaz Teremtőnek szolgálatára Jeruzsálemben, Mózes könyvének rendelése szerint,

2 Krón 23,4, 2 Krón 23,18, 2 Kir 11,9, 1 Krón 9,25,

1 Krón. 27,4., 4 Móz. 3,6., 4 Móz. 3,8., 4 Móz. 9,14.

19. És megtarták a rabságból visszajöttek a Páskhát az első hó tizennegyedik napján;

2 Móz. 12,1., 2 Móz. 12,11.

20. Mert megtisztultak vala a papok és Léviták: egyetemben mindnyájan tiszták valának, és megölék a húsvéti bárányt mindazokért, akik a rabságból megjöttek, és atyjokfiáiért a papokért és önmagokért;

Zsid. 5,3., Nehem. 12,30.

21. És megevék azt Izráel fiai, akik a rabságból visszajöttek vala, és mindazok, akik elkülönítették vala magokat a föld népeinek tisztátalanságától s hozzájuk állottak vala, hogy keressék az ÖrökkéValót, Izráel Elohimét.

22. És azután megtarták a Kovásztalan kenyerek ünnepét hét napon örömmel, mert megvidámította vala őket JaHuWaH, hozzájuk hajtván az Assiriabeli király szívét, hogy erősítse kezöket Elohimnek, Izráel Elohimjének Háza építésében.

2 Móz 12,17., 2 Móz 12,20.

7 És ezek után Artaxerxes persa király uralkodásakor Ezsdrás, a Serája fia, aki Azariás fia, aki Hilkiás fia,

2. Aki Sallum fia, aki Sádók fia, aki Ahitub fia,

3. Aki Amária fia, aki Azariás fia, aki Mérájóth fia,

4. Aki Zerahja fia, aki Uzzi fia, aki Bukki fia,

5. Aki Abisua fia, aki Fineás fia, aki Eleázár fia, aki pedig Áronnak, a főpapnak fia volt.

2 Kir. 25,18., 1 Krón. 6,3., 2 Sám. 8,17., 2 Krón. 34,9.,

2 Krón. 34,15.

6. Ez az Ezsdrás feljőve Babilóniából, (ő, aki bölcs írástudó vala a Mózes törvényében, amelyet az ÖrökkéValó, Izráel Elohimje adott vala) és megadá néki a király az ÖrökkéValónak, az ő Igaz Teremtőjének rajta nyugovó kegyelme szerint minden kérését.

7. Feljővének pedig az Izráel fiai, a papok, a Léviták, az énekesek, a kapunállók és a Léviták szolgálai közül többen Jeruzsálemben Artaxerxes király hetedik esztendejében.

8. És Ezsdrás megérkezék velök Jeruzsálemben az ötödik hónapban, a király hetedik esztendejében.

9. Ugyanis az első hónap első napján határozá el a Babilóniából való feljövételt, és az ötödik hó első napján érkezett Jeruzsálemben, az ő Elohimjének rajta nyugvó jó kegyelme szerint;

10. Mert Ezsdrás erős szívvel törekedett keresni és cselekedni JaHuWaH Törvényét, és tanítani Izráelben a rendeléseket és ítéleteket.

11. És ez mássa a levélnek, amelyet adott vala Artaxerxes király Ezsdrásnak, az írástudó papnak, aki írástudó vala az ÖrökkéValó parancsolatainak beszédiben, Izráelnek adott rendelkezéseiben:

12. „Artaxerxes, a királyok királya Ezsdrás papnak, aki a Menny Elohimjének Törvényében bölcs írástudó és a többi.

13. Szabadságot adok, hogy valaki országomban Izráel népe, papjai és a Léviták közül Jeruzsálembe akar menni, veled elmehet.

14. Minthogy te elbocsáttatol a királytól és hét tanácsosától, hogy utána nézz Júdának és Jeruzsálemnek, a te Elohimed Törvénye szerint, amely kezedben van,

Ezsdr. 7,15., Ezsdr. 7,28., Eszt. 1,14.

15. És hogy elvigyed az ezüstöt és aranyat, amelyet a király és tanácsosai önkénytesen ajándékoznak Izráel Elohimjének, kinek hajléka Jeruzsálemben van,

16. És mindazt az ezüstöt és aranyat, amelyet kapni fogsz Babilónia egész tartományában, együtt a nép és a papok önkénytes ajándékával, amit ezek önkénytesen ajándékoznak az ő Elohimök házának, amely Jeruzsálemben van.

17. Annálfogva gondosan végy e pénzen bikákat, kosokat és bárányokat s hozzájok való étel- és italáldozatokat, s áldozd meg azokat Elohimetek Házának oltárán, amely Jeruzsálemben van: 4 Móz. 15,2., 4 Móz. 15,16.

18. A megmaradott ezüsstel és arannyal pedig, amit jónak láttok cselekedni te és atyádfiai, Elohimetek akarátja szerint, azt cselekedjétek.

19. És az edényekkel, amelyek néked adattak át a te Elohimed Házának szolgálatára, számolj be Elohim előtt Jeruzsálemben. Ezsdr. 8,25., Ezsdr. 8,27.

20. Egyéb szükségét pedig Elohimed Házának, amit csak teljesítened kell, teljesítsd a király kincstartó házából.

21. És én, Artaxerxes, a király, parancsolom minden a folyóvizen túl lakó kincstartóimnak, hogy minden, amit csak kérend tőletek Ezsdrás pap, aki a Menny Elohimjének Törvényében írástudó, pontosan teljesíttessék,

22. És pedig száz tálentom ezüstig, száz kór búzáig, száz báth borig, száz báth olajig és sóban, amennyi elég.

23. Minden, ami a Menny Elohimjének akarátja szerint való, pontosan teljesíttessék a Menny Elohimjének Házáért, hogy meg ne haragudjék a királynak és fiainak országára. Ezsdr. 6,10., Ezsdr. 6,14.

24. Veletek pedig tudatjuk, hogy sem a papokra, sem a Lévitákra, sem az énekesekre, sem a kapunállókra, sem a Léviták szolgálaira, sem Elohim e háza szolgálaira, adót, rovást és úti vámot senkinek vetni nem szabad.

25. És te Ezsdrás, a te Elohimed bölcs Törvénye szerint, amely kezedben van, rendelj ítélőket és bírakat, akik törvényt tegyenek minden a folyóvizen túl lakó nép között, mindazok között, akik tudják Elohimednek törvényeit, és akik nem tudják, azokat tanítsátok!

26. Valaki pedig nem fogja cselekedni a te Elohimednek Törvényét, ítélet hozassék felette pontosan, vagy halálra, vagy számkivetésre, vagy jószágvesztésre, vagy fogságra.” Ezsdr. 10,8.

27. Áldott az ÖrökkéValó, atyáink Elohimje, Aki erre indítá a király szívét, hogy megékesítse az ÖrökkéValó házát, amely Jeruzsálemben van.

28. És aki hozzám fordítá irgalmasságát a király előtt és tanácsosai előtt és a király minden hatalmas fejedelmei előtt! És én megerősödvén JaHuWaH-nak, az én Igaz Teremtőmnek rajtam nyugovó kegyelme által, családfőket gyűjték össze Izráelből, hogy feljönnének velem.

8 Ezek pedig családfőik és nemzetségi eredetők

azoknak, akik feljövének velem Artaxerxes uralkodásakor Babilóniából: Ezsdr. 2,2., Ezsdr. 2,35.

2. Fineás fiai közül: Gersóm; Ithamár fiai közül: Dániel; Dávid fiai közül: Hattus;

3. A Sekánia fiai közül, Parós fiai közül: Zakariás s vele egy nemzetségben másfélszáz férfi;

1 Krón. 3,22., Nehem. 10,5.

4. Pahath-Moáb fiai közül: Eljóénaí, Zerahia fia s vele kétszáz férfi; Ezsdr. 2,6.

5. Sekánia fiai közül a Jaházíel fia s ő vele háromszáz férfi;

6. Ádin fiai közül: Ebed, Jónathán fia és vele ötven férfi;

7. Élám fiai közül: Ésaiás, Athália fia és vele hetven férfi;

8. Sefátia fiai közül: Zebádia, Mikháel fia és ő vele nyolczvan férfi;

9. Joáb fiai közül: Obádia Jéhiel fia és vele kétszáztizennyolcz férfi; Ezsdr. 2,6.

10. Selómith fiai közül a Jószífia fia és vele százhatvan férfi;

11. Bébai fiai közül: Zakariás, Bébai fia és vele huszonnyolcz férfi;

12. Azgád fiai közül: Jóhanán, Hakkátán fia és vele száztíz férfi;

13. Adónikám fiai közül az utódok s neveik: Elifélet, Jeiel és Semája és velök hatvan férfi; Ezsdr. 2,13.

14. És Bigvai fiai közül: Uthai és Zabbud és velök hetven férfi.

15. Amikor pedig összegyűjtém őket az Aháva felé folyó folyóvízhez, ahol három napig valánk, megnéztem jól a népet és a papokat, s a Lévi fiai közül nem találtam közöttük senkit.

16. Elküldém annakokáért Eliézert, Arielt, Semáját, Elnáthánt, Járibot, Elnáthánt, Náthánt, Zakariást, Mesullámot, mint családfőket, és Jójáribot és Elnáthánt, mint eszes embereket.

17. És rendelém őket Iddóhoz, aki fő vala a Kászífia nevű helyen, és betanítám őket, hogy mit szóljanak Iddónak és az ő atyjafiainak, a Léviták szolgálóinak a Kászífia nevű helyen, - hogy hozzanak szolgálókat a mi Elohimünk házához.

18. És elhozák nekünk, az Igaz Teremtőnk rajtunk nyugvó jó kegyelme szerint, Is-szekhelt, a Mahli fiai közül, aki Lévi fia, aki meg Izráel fia vala, és Serébiát, fiaival és tizennyolcz testvérével együtt.

Nehem. 8,7., Nehem 9,4, Nehem 10,13, Nehem 12,24, 2 Móz. 6,16., 2 Móz. 6,19., 1 Krón. 6,17., 1 Krón. 6,19.

19. És Hasábiát s vele Ésaiást, a Mérári fiai közül, testvéreivel és húsz fiával együtt; *Neh 10,13., Neh 12,24.*

20. És a Léviták szolgálói közül, akiket Dávid és a fejedelmek adának a Léviták szolgálatába, kétszázhuszat; mindnyájok nevei feljegyeztettek.

Ezsd. 2,55., Ezsd. 2,58., 1 Kir. 9,20., 2 Krón. 8,7.

21. Ekkor bőjtöt hirdeték ott az Aháva folyóvíz mellett, hogy megaláznók magunkat a mi Elohimünk előtt, hogy kérnénk tőle szerencsés utat magunknak, családainknak és minden marháinknak.

2 Krón. 20,3., Jóel. 1,14., Jóel. 2,15., Jer. 36,9., Bir. 20,26.

22. Mert szégyeltem vala a királytól kérni sereget és lovagokat oltalmunkra a mi ellenségeink ellen ez útban, mert ezt mondtuk volt a királynak, mondván: A mi Igaz Teremtőnk kegyelme van mindazokon, akik Őt keresik, az ő javukra, és az Ő hatalma és haragja van mindazokon, akik elhagyják Őt.

23. És bőjtölénk a mi Elohimünkhöz könyörgénk annakokáért, és meghallgatott minket.

24. Ekkor különválaszték a papi fejedelmek közül tizenkettőt Serébiához és Hasábiához és hozzájuk atyjokfiai közül tízet. *Ezsd. 8,18.*

25. És átmérém nekik az ezüstöt és aranyat és az edényeket, ami Elohimünk házának ajándékait, amelyeket a király és tanácsosai és fejedelmei és minden Babilóniában élő Izráeliták ajándékoznak.

26. Közökhöz mérék pedig hatszázötven talentom ezüstöt, száz talentomot érő ezüst edényeket és száz talentom aranyat.

27. Húsz arany poharat, amelyek ezer dáríkot érnek vala, és két szép ragyogású rézedényt, amelyek oly becsesek, mint az arany.

28. És mondék nekik: Ti JaHuWaH szentei vagytok, ez edények is szentek, és ez az ezüst és arany JaHuWaH-nak, atyáitok Elohimjének önkénytesen adott ajándék:

29. Vigyázzatok azért reá és megőrizzétek, míg átméritek a papi fejedelmek, a Léviták és Izráel családainak fejedelmei előtt Jeruzsálemben az ÖrökkéValó házában kamaráiban!

30. És átvevék a papok és a Léviták az ezüstöt, aranyat és az edényeket súly szerint, hogy vigyék Jeruzsálembe Elohimünk házához.

31. Elindulánk pedig az Aháva folyóvíz mellől az első hó tizenkettedik napján, hogy Jeruzsálembe menjünk; s a mi Elohimünk kegyelme nyugodott rajtunk, megszabadítván minket a ránk leselkedő ellenségnek kezéből ez úton.

32. És megérkezénk Jeruzsálembe, és pihenénk ott három napig. *Nehem 2,11.*

33. Negyednap pedig átméretett az ezüst, az arany és az Elohimünk házában, Merémóth papnak Uriás fiának kezéhez, vele lévén Eleázár, a Fineás fia, és velök Józadáb, a Jésua fia és Nóadia, a Binnui fia, Léviták, *Neh 3,4., Neh 3,21., Neh 10,5., Neh 10,10.,*

Neh 12,8., Ezsd. 10,23.

34. Minden szám és súly szerint, s feljegyeztetett az egész súly abban az időben.

35. Akik pedig megérkeztek a fogságból, a rabságnak fiai, égőáldozatokat vivének Izráel Elohimjének: tizenkét tulkot egész Izráélért, kilenczvenhat kost, hetvenhét bárányt, tizenkét bakot bűnért való áldozatra, mindezt egészen égőáldozatul JaHuWaH-nak.

Ezsd 7,17., Ezsd 6,17.

36. És átadták a király parancsolatait a király helytartóinak, s a vizen túl lévő helytartóknak, és ezek segíték a népet és Elohim házát.

Ezsd. 7,21., Ezsd. 7,24., Nehem. 2,9.

9 Minekutána ezek elvégeződének, jövének hozzám a főemberek, mondván: Izráel népe és a papok és a Léviták nem különíték el magokat e tartományok népeitől, s miképen pedig azoknak, a Kananeusoknak, Hitteusoknak, Perizeusoknak, Jebuzeusoknak, Ammonitáknak, Moábitáknak, Égyiptomiaknak és Emoreusoknak útálatos vétke szerint el kellett volna,

2 Móz. 13,5., 2 Móz. 34,16., 5 Móz. 7,1., 5 Móz. 7,3., 5 Móz. 23,4.

2. Mert ezek leányai közül vettek vala feleséget magoknak és fiaiknak, és megegyedett a szent mag e tartományok népeivel; és pedig a fejedelmek és főemberek valának első e bűnben.

Ésa. 6,13., Nehem. 13,23., 2 Móz. 19,5., 5 Móz. 13,10.

3. Mihelyt e dolgot meghallottam, megszagattam alsó- és felső ruhámat, s téptem fejem hajszálait és szakállamat, és veszteg ültem. *Józs 7,6, Neh 1,4., Neh 13,25*

4. És hozzám gyűlének mindnyájan, akik reszketve gondoltak Izráel Elohimjének beszédeire azoknak vétke miatt, akik a fogságból megjöttek vala; és én veszteg ülök vala mind az estvéli áldozatig.

2 Móz. 29,39., 2 Móz. 29,41., 5 Móz. 7,4., Józs. 23,12., 1 Kir. 18,29.

5. Az estvéli áldozatkor pedig felkeltem sanyargatásomból, megszagattván alsó- és felső ruhámat; és térdeimre esvén, kiterjesztém kezeimet JaHuWaH-hoz, az én Elohimemhez.

2 Móz 29,38, 2 Móz29,41

6. És mondék: Én Elohimem, szegyenlem és átalom felemelni, én Elohimem az én orczámat te hozzád, mert a mi álnokságaink felülhaladtak fejünk fölött és a mi vétkeink mind az éig nevedektek! *2 Krón 28,9., Zsolt 38,5.*

7. A mi atyáink napjaitól fogva nagy vétkekben vagyunk mi mind e mai napig, és a mi álnokságainkért adattunk vala mi, a királyaink és a mi papjaink a földi királyok kezébe, fegyver által rabságra és ragadományra és orczapirulásra, amint ez a mai nap is van.

2 Kir. 17,2., 2 Krón. 36,12., 2 Krón. 36,21.

8. És most nem sok ideje, hogy JaHuWaH, a mi Elohimünk rajtunk könyörült, hogy hagyjon minékünk maradékot, és hogy adjon nekünk egy szeget az ő szent helyén, hogy így megvilágosítsa szemeinket a mi Elohimünk, s hogy megelevenítsen bennünket egy kissé a mi szolgáságunkban.

Ésa. 22,23., Zsolt. 13,4., Zsolt. 136,3., Nehem. 9,32., Ezék. 37,1.

9. Mert szolgák vagyunk mi, de szolgáságunkban nem hagyott el minket a mi *Igaz Teremtőnk*, hanem hozzánk fordítá irgalmasságát Persiának királyai előtt, hogy megelevenítene bennünket, hogy felemelhessük a mi Elohimünk házát s megépíthessük annak romjait, és hogy adjon nekünk bátorságos lakást Júdában és Jeruzsálemben.

10. És most mit mondjunk, óh mi Elohimünk, mindezek után? Azt, hogy mi mégis elhagytuk parancsolataidat,

11. amelyeket parancsoltál szolgálád, a próféták által, mondván: A föld, melyre bementek, hogy bírjátok azt, tisztátalan föld, a tartományok népeinek tisztátalansága miatt, útálatosságaik miatt, amelyekkel betölték azt egyik végétől a másikig tisztátalanságukban;

5 Móz. 17,1., 5 Móz. 17,3., 5 Móz. 27,7., 5 Móz. 11,8.,

3 Móz. 18,24., 2 Móz. 23,33., 2 Kir. 21,26.

12. Annakokáért leányaitokat ne adjátok az ő fiaiknak és az ő leányaikat ne vegyétek fiaitoknak, és nem keressétek barátságukat, sem javokat soha, hogy megerősödjete és éljete e föld javaival, és örökségképen adhassátok azt fiaitoknak mindörökké.

5 Móz. 7,2., 5 Móz. 7,3., 5 Móz. 23,7., 5 Móz. 11,8., Jer. 29,7.,

Esz. 10,3., Ezsdr. 1,19., Péld. 13,22., Ezék. 37,25.

13. Mindazok után pedig, amik reánk jövének gonosz cselekedeteinkért és nagy vétünkért, hiszen Te, a mi *Igaz Teremtőnk*, jobban kedveltél nekünk sem, mint bűneink miatt érdemeltünk volna, s adád nekünk e maradékot.

14. Hát megrontjuk-e ismét parancsolataidat s összeházasodunk-e ez útálatos népekkel? Nem fogsz-e haragudni reánk mindaddig, míg megemésztetünk, hogy sem maradékunk, sem hírmondónk ne legyen?

15. Oh, ÖrökkéValóm, Izráel Elohimje! igaz vagy te, mert meghagytál minket, maradék gyanánt, mint e mai nap bizonyítja. Ímé előtted vagyunk vétünkben, és nem állhatunk meg előtted e miatt!

10 És amikor imádkozék Ezsdrás és vallást tőn, sírva és földre borulva Elohim háza előtt, sereglének ő hozzá Izráelből igen nagy gyülekezetben férfiak és asszonyok és gyermekek, mert síra a nép is sokat és keservesen.

Ezsdr. 9,3., Ezsdr. 9,5.

2. És szóla Sekhánia, Jéhielnek fia, az Élám fiai közül, és mondá Ezsdrásnak: Mi vétkeztünk a mi Elohimünk ellen, hogy idegen feleségeket vettünk magunknak e föld népei közül: mindazáltal van reménysége Izráelnek, mind e mellett is!

3. Vessünk ugyanis frigyet a mi *Igaz Teremtőnkkel*, hogy elbocsátjuk mindazon asszonyokat és a tőlük születetteket az én *ÖrökkéValómnak* és azoknak akaratja szerint, akik

reszkette gondolnak a mi *Igaz Teremtőnk* parancsolataira, és a törvény szerint cselekedjünk!

Ezsdr. 9,4., 5 Móz. 7,3.

4. Kelj fel! Mert reád néz e dolog, s mi veled leszünk: légy erős és láss hozzá!

5. Fölkele annakokáért Ezsdrás és megesketé a papoknak, a Lévitáknak és az egész Izráelnek fejedelmeit, hogy e beszéd szerint fognak cselekedni; és megesküvének.

Ezsdr. 10,1.

6. És fölkele Ezsdrás Elohim háza elől, és elméne Jóhanánnak, Eliásib fiának szobájához s bemenvén abba, kenyeret nem evék, sem vizet nem ivék, mert gyászol vala a rabságból hazajöttek vétke miatt.

7. És meghirdeték Júdában és Jeruzsálemben mindazoknak, akik a rabságból hazajöttek, hogy Jeruzsálembe gyűljenek;

8. Valaki pedig el nem jön harmadnapra, a fejedelmek és vének tanácsa szerint, adassék minden vagyona a templomnak, és ő maga vettessék ki a rabságból hazajötteknek gyülekezetéből.

3 Móz. 27,28.

9. Összegyülének azért Júdának és Benjáminnak minden férfiai harmadnapra Jeruzsálembe a kilenczedik hóban, e hó huszadik napján, és leüle az egész nép Elohim házának piaczn, aggódván e dolog és az esőzések miatt.

Ezsdr. 3,1., Nehem. 8,1., 2 Móz. 12,2., 1 Sám. 12,18.

10. Ekkor fölkele Ezsdrás, a pap, és mondá nekik: Ti vétkeztetek, hogy idegen feleségeket vettetek magatoknak, hogy ezzel is többítenétek Izráel vétjét;

Ezsdr. 9,6., 5 Móz. 7,3.

11. Annakokáért tegyetek vallást az *ÖrökkéValó* előtt, atyáitoknak Elohimje előtt, és cselekedjete az ő akaratja szerint, elkülönítván magatokat e föld népeitől és az idegen feleségektől.

12. És felele az egész gyülekezet, és mondá felszóval: Ekképen a Te beszéded szerint kell minékünk cselekednünk!

13. De e nép igen sok és az esős idő miatt kívül nem állhatunk; annak felette ez nem egy, sem nem két napi munka, mert sokan vagyunk, akik vétkeztünk e dologban;

14. Hadd álljanak hát elő fejedelmeink, az egész gyülekezeté, és mindenki, aki idegen feleséget vett magának, városonként jöjjön elő bizonyos időben s velök a városoknak vénei és bírái, hogy elfordítsuk magunkról a mi Elohimünknek e dolog miatt való búsulásának haragját!

15. Csak Jónathán, az Asáhel fia és Jahzéja, a Tikva fia állának fel ez ellen és Mésullám és Sabbethai, a Léviták támogatók őket.

16. És cselekedének ekképen azok, akik a rabságból hazajöttek; és választá magának Ezsdrás, a pap férfiakat, a családfőket, családjuk szerint, s mindnyájok nevei feljegyeztettek. És összeülének a tizedik hó első napján, hogy nyomozzák e dolgot;

17. És bevégezék azt mindazon férfiakra nézve, akik idegen feleséget vettek vala magoknak, az első hónap *Ezékiel próféta könyve* első napjáig.

18. Találtatának pedig a papok fiai közül, akik idegen feleségeket vettek vala magoknak, Jésuának, a Jósádák fiának és az ő testvéreinek fiai közül: Maaséja, Eliézer, Járib és Gedálja; *Ezsdr. 2,36., Ezsdr. 2,39.*

19. És kezöket adák, hogy elbocsátják feleségeiket és egy kos áldozására ítéltetének vétükükért;

2 Kir. 10,15., 2 Krón. 30,8., Ezék. 17,18., 3 Móz. 5,1., 3 Móz. 7,1., 3 Móz. 7,7., Siral. 5,6.

20. Immér fiai közül pedig: Hanáni és Zebádja.

21. Hárím fiai közül: Maaszéja, Elija, Semája, Jéhiel és Uzzia,

22. Pashur fiai közül: Eljóénaj, Maaszéja, Ismáel, Nethanéel, Józabád és Elásza;

Ezsdr 2,36, Ezsdr 2,39, Nehem 8,4, Nehem 10,2, Nehem 10,9

23. Továbbá a Léviták közül: Józabád, Simej és Kélája. (az a Kelita), Pethahja, Júda és Eliézer;

Ezsdr. 2,40., Nehem. 8,7., Nehem. 10,11.

24. Az énekesek közül pedig: Eliásib, s a kapunállók közül: Sallum, Telem és Uri; *Ezsdr 2,41.*

25. Továbbá Izráel népéből: Parós fiai közül: Ramina, Jezija, Malkija, Mijámin, Eleázár, Malkija és Benája;

26. Elám fiai közül: Mattánia, Zakariás, Jéhiel, Abdi, Jerémóth és Élija;

27. Zattu fiai közül: Eljóénai, Eljásib, Mattánia, Jerémóth, Zabád és Aziza;

28. Bébai fiai közül: Jóhanán, Hanánia, Zabbai és Athlai;

29. Báni fiai közül: Mesullám, Mallukh, Adája, Jásub, Seál és Rámóth;

30. Pahath-Moáb fiai közül: Adna, Kelál, Benája, Maaszéja, Mattánia, Besaléel, Binnui és Manasse;

31. A Hárím fiai pedig: Eliézer, Jissija, Malkija, Semája, Simeon;

32. Benjámin, Mallukh, Semarja;

33. Hásúm fiai közül: Mattenai, Mattattá, Zabád, Elifélet, Jerémai, Manasse, Simej,

34. Báni fiai közül: Maádai, Amráam és Uél;

35. Benája, Bédéja, Keluhu;

36. Vanja, Merémóth, Eliásib;

37. Mattánia, Mattenai és Jaaszái;

38. Báni, Binnui, Simej;

39. Selemia, Náthán és Adája;

40. Makhnadbai, Sásai, Sára;

41. Azareél, Selemia és Semária;

42. Sallum, Amaria, József; *Ezsdr. 2,3.*

43. A Nebó fiai közül: Jéiel, Mattithja, Zabád, Zebina, Jaddai, Jóel, Benája.

44. Mindezek idegen feleségeket vettek vala magoknak. És valának e feleségek között olyanok is, akik már fiakat szültek. *Nehem. 13,23.*

I Nehémiásnak, a Hakália fiának beszédei. És lőn a Kislév nevű hóban, a huszadik esztendőben, hogy én Susán várában valék.

Nehem 3,16, Ezsdr 2,2, Eszt 1,2, Eszt 1,5, Dán 8,2, Ezsdr 6,2

2. És jöve hozzám Hanáni, egy az én atyámfiak közül, és vele együtt férfiak Júdából, és tudakozódtam tőlök a fogságból megszabadult maradék júdabeliek felől és Jeruzsálem felől.

3. És mondanak nékem: A fogságból megszabadult maradék júdabeliek ott abban a tartományban nagy nyomorúságban és gyalázatban vannak; és azonfelül Jeruzsálem kőfala lerontatott, kapui tűzben égtek meg!

Nehem. 2,17., 2 Kir. 14,13., 2 Krón. 32,5.

4. Hogy pedig meghallám e beszédeket, leültem és sírtam és keseregtem napokon át, s bőjtölék és imádkozám a Mennynek Elohimje előtt;

2 Krón. 36,23., Dán. 2,18., Ezsdr. 1,2., Ezsdr. 1,6., Ezsdr. 1,10., Ezsdr. 7,12., Ezsdr. 7,21., Ezsdr. 7,23., Ezsdr. 9,3.

5. És mondek: Kérlek *ÖrökkéValóm*, Mennynek Elohimje, nagy és rettenetes Elohim! Aki megtartja a szövetséget és irgalmasságot az Őt szeretőknek és az Ő parancsolatait megtartóknak;

Nehem 4,8, Nehem 4,9, Nehem 4,32, Dán 9,4, 2 Móz 20,5, 5 Móz 7,9

6. Oh, legyen figyelmes a te füled, és szemeid legyenek nyitva, hogy meghallgassad a te szolgádnak könyörgését, melylyel én könyörgök most előtted nappal és éjjel Izráel fiaikért, szolgálidért, és vallást tészek az Izráel fiainak bűneiről, amelyekkel vétkeztünk te ellened, én is s az én atyámnak háza vétkeztünk!

7. Felette igen vétkeztünk ellened, és nem tartottuk meg a parancsolatokat, és a rendeléseket és a törvényeket, amelyeket parancsoltál volt Mózesnek a te szolgádnak.

8. Oh, emlékezzél meg arról a beszédről, amelyet parancsoltál Mózesnek, a te szolgádnak, mondván: Ha ti vétkeztetek, Én meg elszélesztelek titeket a népek között;

5 Móz. 4,25., 5 Móz. 4,31., 5 Móz. 30,1., 5 Móz. 30,5., 3 Móz. 26,33., 3 Móz. 26,45.

9. Ha pedig megtérendetek hozzám és megtartjátok parancsolataimat és cselekeszitek azokat: még ha az égnek utolsó szélén volnának is szétszórt gyermekeitek, onnan is összegyűjtöm őket és beviszem arra a helyre, amelyet választottam, hogy lakozzék ott az Én nevem!

5 Móz. 12,11.

10. Ésők a te szolgálid és a te néped, akiket megszabadítottál a te nagy erőd által és a te erős kezéd által!

5 Móz. 7,8., 5 Móz. 9,26., 5 Móz. 9,29.

11. Kérlek oh, *ÖrökkéValóm*, legyen figyelmes a te füled a te szolgádnak könyörgésére és szolgálidnak könyörgésökre, akik kívánják felni a Te nevedet, és adj, kérlek, jó szerencsét most a te szolgádnak, és engedd, hogy kegyelmet találjon ama férfiú előtt. Én ugyanis a királynak pohárnoka voltam.

Nehem 2,5, Nehem 2,6

2 És lőn a Niszán nevű hóban, Artaxerxes királynak huszadik esztendejében, bor vala ő előtte és én fölvevém a bort, adám a királynak; azelőtt pedig nem voltam szomorú ő előtte.

Eszt. 4,2.

2. És monda nékem a király: Miért szomorú a Te orczád, holott te beteg nem vagy? Nem egyéb ez, hanem szívednek szomorúsága! És felette igen megfélemlém.

3. Akkor mondek a királynak: Örökké éljen a király! Miért nem volna szomorú az én orcám, hiszen a város, az én atyáim sírjainak helye, pusztán hever és kapui megemésztettek tűzben?!

Dán. 2,4., Dán. 3,9., 1 Kir. 1,31.

4. És monda nékem a király: Mi az, amit kívánsz? És könyörgék a Menny Elohiméhez (*Igaz Teremtőjéhez*).

5. És mondek a királynak: Ha tetszik a királynak és ha kedves előtted a te szolgád, azt kérem, hogy bocsáss el engem Júdába, atyáim sírjainak városába, hogy megépítsem azt!

6. És monda nékem a király (felesége pedig mellette ül vala): Meddig leszen utazásod és amikor jössz vissza? És tetszik a királynak engem elbocsátani, miután én tudattam vele az időt.

7. És mondek a királynak: Ha tetszik a királynak, adasson nékem leveleket a folyóvizet túl lakó tisztartókhoz, hogy hagyjanak engem utazni, míg Júdába érek;

8. És adasson egy levelet Ászáfhoz, a király erdeje őréhez, hogy adjon nékem fákat gerendácul a templom várának kapuihoz, és a város kőfalához, és a házhoz, amelybe költözni fogok. És megadá nékem a király az én Elohimmemnek rajtam nyugvó jó kegyelme szerint.

Ezsdr. 7,6., Ezsdr. 7,9.

9. És megérkezém a folyóvizet túl való tisztartókhoz és átadám nekik a király leveleit. Bocsátott vala pedig velem a király főembereket a seregből és lovagokat.

Ezsdr. 8,22., Nehem. 4,17.

10. Amikor pedig a Horonból való Szanballat és az Ammonita Tóbiás, a szolga, meghallották ezt, nagy bosszúságot okozott nekik, hogy jött valaki, aki Izráel fiainak javokat keresi.

Nehem. 4,1., 2 Krón. 8,5.

11. Azután elmenék Jeruzsálembe, és ott pihenék három napig.

Ezsdr 8,22.

12. És fölkelék éjszaka, én és velem néhány férfi, mert nem jelentém meg senkinek, hogy mire indítá az én *Igaz Teremtőm* az én szívemet, hogy azt Jeruzsálemért megcselekedjem, és barom sem vala velem, csak az, amelyen ülök vala,

13. És kimenék a völgynek kapuján éjjel, és pedig a sárkányok forrása felé, majd a szemét-kapuhoz, és vizsgálgattam Jeruzsálem kőfalait, amelyek elrontattak vala, és kapuit, amelyek tűz által megemésztetének.

Nehem. 3,13.

14. Azután átmenék a forrás kapujához és a király távához, holott nem vala hely a baromnak, hogy velem átmenjen.

15. Azért gyalog menék fel a völgyben éjjel és vizsgálgatám a kőfalat, azután megfordultam és bementem a völgy kapuján, és hazatértem.

16. A főemberek pedig nem tudták vala, hova mentem, és hogy mit akarok cselekedni, és sem a júdabelieknek, sem a papoknak, sem az előjáróknak, sem a főembereknek, sem a többi munkásoknak ez ideig nem jelentettem meg.

17. Ekkor mondék nékik: Ti látjátok a nyomorúságot, amelyben mi vagyunk, hogy Jeruzsálem pusztán hever és kapui tűzben égtek meg; jertek, építsük meg Jeruzsálem kőfalát, és ne legyünk többé gyalázatul!

Nehem. 1,3., Nehem. 2,3.

18. És megjelentém nékik az én *Igaz Teremtőmnek* rajtam nyugvó jó kegyelmét, és a király beszédit is, amelyeket nékem szolt, és mondának: Keljünk fel és építsük meg! És megerősíték kezeiket a jóra.

19. Amikor meghallák ezt a Horonból való Szanballat és az Ammonita Tóbiás, a szolga, és az arab Gesem, gúnyoltak és lenéztek minket, mondván: Micsoda ez, amit műveltek? Talán bizony a király ellen akartok pártot ütni?

Nehem. 6,1.

20. Akiknek felelék, és mondék: A Mennynek Elohimje, Ő ad jó szerencsét nékünk, és mi, mint az Ő szolgálai kelünk föl és építünk, néktek pedig részetek és jogotok és emlékezetetek nincsen Jeruzsálemben! Ezsd. 4,3.

3 És fölkele Eliásib, a főpap és atyjafiai, a papok és építék a juhok kapuját; ők szentelék meg azt és állíták fel annak ajtait; építék pedig a kőfalat a Meáh toronyig, amelyet megszentelének, s azután Hanánél tornyáig;

Ján. 5,2., Jer. 31,38., Zak. 14,10.

2. És ő mellette építének a Jerikóbeliek, ezek mellett pedig épített Zakkur az Imri fia;

Ezsd. 2,34.

3. A halaknak kapuját pedig építék a Hasszenáa fiai, ők gerendázák be azt és állíták fel annak ajtait, kapsait és závarait;

Ezsd. 2,35., Nehem. 12,39., 2 Krón. 33,14., Sof. 1,10.

4. Mellettök javítgatá a kőfalat Merémóth, Uriásnak, a Hakkós fiának fia, mellette pedig javítgatott Mesullám, Berekiásnak, a Mesézabéel fiának a fia, és ő mellette javítgatott Sádók, Baána fia.

Nehem. 3,30., Ezsd. 2,61., Nehem. 6,18., 1 Krón. 3,19.

5. Ezek mellett pedig javítgatának a Tékoabeliek, akiknek előkelői azonban nem hajták nyakukat az ő *Uruk* munkájának jármába.

Nehem. 3,27., Jer. 27,11., Jer. 27,12.

6. Az ó-város kapuját pedig javítgaták Jójada, a Pászéah fia és Mesullám, a Beszódia fia; ők gerendázák be azt és állíták fel annak ajtajt, kapsait és závarait;

Nehem. 12,39., 2 Krón. 33,14.

7. És mellettök javítgatott a Gibeonból való Melátia és a *Ezékiel próféta könyve* Jádón, Gibeonnak és Mispának lakosai, a folyóvízen túl való helytartónak hivatala helyéig;

Nehem. 3,15., Nehem. 3,19., 1 Krón. 27,30.

8. Mellettök javítgatott Uzziel, Harhajának fia az ötvösökkel, és ő mellette javítgatott Hanánia, a kenet-készítők egyike, és megerősíték Jeruzsálemet mind a széles kőfalig;

Nehem. 3,31., Nehem. 12,38.

9. Mellettök javítgatott Refája, Húr fia, aki a Jeruzsálemhez tartozó tartomány felének fejedelme vala;

10. Mellette javítgatott Jedája, Harumáf fia, és pedig a maga háza ellenébe, és mellette javítgatott Hattus, Hasabneja fia.

Nehem. 10,4., Nehem. 12,2., Nehem. 9,5.

11. A kőfal másik darabját javítgatá Malkija, Hárím fia és Hassub, a Pahath-Moáb fia, és a kemenczéknek tornyát.

Ezsd. 2,6., Ezsd. 2,32.

12. És mellettök javítgatott Sallum, Hallóhész fia, aki fejedelme vala a Jeruzsálemhez tartozó tartomány másik felének, ő és az ő leányai.

Nehem. 11,25., Nehem. 11,27.

13. A völgy kapuját javítgaták Hánun és Zánoah lakói, ők építék meg azt és állíták fel annak ajtait, kapsait és závarait; és a kőfalból ezer singet a szemét-kapuig.

Nehem. 11,30., Józ. 15,34., Nehem. 2,13., Nehem. 12,31.

14. A szemét-kaput pedig javítgatá Malkija, Rékáb fia, Beth-Hakkerem tartományának fejedelme, ő építé meg azt és állítá fel ajtait, kapsait és závarait.

15. És a forrásnak kapuját javítgatá Sallum, a Kól-Hóze fia, Mispa tartományának fejedelme, ő építé meg és héjazá be azt és állítá fel ajtait, kapsait és závarait; és a Selah tó kőfalát a király kertje felé, mind a garádicsokig, amelyeken a Dávid városából alájönek.

Nehem. 2,14., Nehem. 12,37., Nehem. 11,5., 2 Kir. 25,4., Jer. 39,4., Jer. 52,7.

16. Ő utána javítgata Nehémiás, Azbuk fia, Béth-Sur tartománya felének fejedelme, a Dávid sírjai ellenébe való helyig, és az újonnan készült tóig, és a vitézek házáig.

Nehem. 1,1., 2 Krón. 11,7., Józ. 15,58., 1 Krón. 9,26., 1 Krón. 26,6.

17. Ő utána javítgatának a Léviták: Rehum, Báni fia, aki mellett javítgata Hasábia, Kéila tartománya felének fejedelme tartománya lakosaival;

Nehem. 9,5., Ezsd. 2,2., Józ. 15,44., 1 Sám. 23,1., 1 Krón. 4,19.

18. Ő utána javítgatának atyjokfiai: Bavvai, a Hénadád fia, Kéila tartománya másik felének fejedelme;

Nehem. 3,24.

19. Javítgatá pedig ő mellette Ézer, Jésuának fia, Mispa fejedelme, a kőfal egy másik darabját, a szegleten levő fegyveresház felmenetelének ellenébe;

20. Ő utána Bárukh, Zakkai fia javítgató buzgósággal a kőfal egy másik darabját, a szeglettől fogva Eliásib főpap házának ajtajáig;

Ezsdr. 2,9., Ezsdr. 10,28.

21. Ő utána javítgató Merémóth Uriásnak fia, aki Hakkós fia vala, egy másik darabot, Eliásib házának ajtajától Eliásib házának végéig;

Nehem. 3,4., Ezsdr. 8,33.

22. Ő utána javítgatónak a papok, a környék férfiai;

Nehem. 12,28.

23. Ezek után javítgató Benjámin és Hassub, az ő házok ellenébe, utánok pedig javítgató Azariás, Maaséja fia - aki Ananiás fia vala - az ő háza mellett;

Nehem. 3,24., Ezsdr. 2,6.

24. Ő utánok javítgató Binnui, a Hénadád fia egy másik darabot, Azáriás házától mind a zugig és szegletig;

Nehem. 3,18., Nehem. 10,9.

25. Továbbá Palál, az Uzai fia, a szegletnek és a felső toronynak ellenébe, amely a király házából a tömlöcz udvaránál emelkedik ki; utána pedig Pedája, a Parós fia;

Jer. 32,2., Jer. 32,8., Jer. 32,12., Jer. 33,1., Jer. 37,21., Jer. 38,6., Jer. 38,13., Jer. 38,28., Jer. 39,14., Ezsdr. 2,3.

26. (A Léviták szolgálói pedig laknak vala az Ófelben, a vizek kapujának ellenéig napkelet felé és a kiemelkedő torony ellenéig;)

Nehem. 8,1., Nehem. 8,3., Nehem. 8,16., Nehem. 12,36., Nehem. 12,37, Nehem 12,40, 2 Krón 27,3, 2 Krón 33,14

27. Ő utána javítgatónak a Tékoabeliek egy másik darabot a kiemelkedő nagy toronynak ellenétől fogva az Ófel kőfaláig;

Nehem. 3,5., Nehem. 3,25.

28. A lovak kapuján felül javítgatónak a papok, ki-ki az ő házának ellenébe;

Jer. 31,40., 2 Kir. 23,11.

29. Utánok javítgató Sádók, Immér fia az ő háza ellenébe; és ő utána javítgató Semája, Sekaniás fia, a napkeleti kapu őrizője;

Ezsdr. 2,37., Ezsdr. 8,16., 1 Krón. 26,6.

30. Ő utána javítgató Hananiás, Selemiás fia és Hánun, Sáláfnak hatodik fia egy másik darabot; utánok javítgató Mesullám, Berekiás fia, az ő szobája ellenébe;

Nehem. 3,4., Nehem. 3,8., Nehem. 6,18., Jer. 35,4., Jer. 36,10.

31. Utána javítgató Malkija, az ötvösök egyike, a Léviták szolgálóinak és a kereskedőknek házáig, a törvénytevő ház kapujának ellenébe, a szegletnek hágójáig;

Ezék 43,21

32. A szeglet hágója és a juhok kapuja között pedig javítgatónak az ötvösök és a kereskedők.

4 Lőn pedig, amikor meghallotta Szanballat, hogy mi építjük a kőfalat, haragra gerjede és felette igen bosszankodék, és gúnyolá a júdabelit;

Nehem. 2,10., Nehem. 2,19.

2. És szóla az ő atyjafiai és a samáriai sereg előtt, és ezt mondá: Mit művelnek e nyomorult júdabeliek? Vajjon megengedik-e ezt nekik? Talán áldozni fognak? Hát

bevégezik ma? Avagy megelevenítik a kőveket a kőfal építéséhez, mielőtt azok elégték?!

3. Az Ammonita Tóbiás pedig mellette állván, mondá: Bármit építsenek, ha egy róka lép fel reá, összezúzza kőveiknek falát.

4. Halld meg, oh, mi *Igaz Teremtőnk!* hogy csúffá lettünk, fordítsad gyalázásukat az ő fejükre, és add őket prédára a rabságnak földében;

Nehem. 5,19., Nehem. 6,9., Nehem. 6,14., Nehem. 13,14.,

Nehem. 13,22., Nehem. 13,29., Nehem. 13,31.

5. Ne fedezd el az ő hamisságokat és az ő bűnök a Te orozád elől el ne töröltessék, mert téged bosszantának az építők előtt!

Zsolt 85,3., Zsolt 109,14.

6. És építők a falat annyira, hogy elkészült az egész fal félmagasságban, mert a nép nagy kedvvel dolgozott.

7. Amikor pedig meghallotta Szanballat és Tóbiás, továbbá az Arábiabeliek, az Ammoniták és az Asdódeusok, hogy javíttatnak Jeruzsálem kőfalai, és hogy a törések betömése megkezdődött, felette nagy haragra gerjedének;

Nehem. 2,10., Nehem. 2,19., Nehem. 4,1.

8. És összeesküvének mindnyájan egyenlő akarattal, hogy eljőnek Jeruzsálemet megostromolni és népét megrémíteni.

9. De mi imádkozánk a mi Elohimünkhöz, és állítánk ellenök őrseget nappal és éjjel, mivelhogy féltünk tőlök.

Nehem. 1,4., Nehem. 1,6., Nehem. 2,4.

10. És mondák a júdabeliek: Fogytán van ereje a tereh-hordónak, a rom pedig sok, és mi képtelenek vagyunk építeni a kőfalat.

11. A mi ellenségeink pedig ezt mondták: Ingyen se tudják meg, se ne lássák, míg közikbe bemegyünk és őket leöljük, és megszüntetjük a munkát.

12. És lőn, hogy eljöttek hozzánk mindenfelől a júdabeliek, akik ő mellettök laknak vala és nekünk tízszer is mondták: Térjetez haza!

13. Azért állítám a hely alsó és nyílt részeire a kőfal mögé, odaállítám a népet nemzetségek szerint, fegyvereikkel, dárdáikkal és kézíveikkel.

14. És körültekintvén, fölkeltem és így szóltam az előljárókhöz, a főemberekhez és a többi néphez: Ne féljetez tőlök! A nagy és rettenetes JaHuWaH-ra emlékezzetek, és harcoljatok testvéreitekért, fiaitokért, leányaitokért, feleségeitekért és házaitokért!

Nehem. 2,16., Nehem. 1,5., Nehem. 9,32., 5 Móz. 3,22., 5 Móz. 20,3., 5 Móz. 31,6., 2 Sám. 10,12., Ésa. 8,13., 4 Móz. 14,9.

15. És lőn, hogy meghallották a mi ellenségeink, hogy megtudtuk az ő szándékukat, és hogy Elohim semmivé tette az ő tanácsokat: megtérénk mi mindnyájan a kőfalhoz, ki-ki az ő munkájához;

Jób. 5,12., Zsolt. 33,10.

16. De azon naptól fogva legényeim egyik része munkálkodik vala, a másik része pedig tart vala

atyátokfiai, s ők nekünk adják el magokat?! És Ezékiel próféta könyve

3 Móz. 25,42., 3 Móz. 25,47.

9. És mondék: Nem jó dolog ez, amit ti cselekesztek. Hát nem fogtok a mi Elohimünk félelmében járni, hogy valahára ne gyalázzanak már minket a pogányok, ami ellenségeink?

10. Hiszen én, atyámfiái és legényeim is pénzt és gabonát kölcsönöztünk nekik; engedjék el, kérlek, e tartozást!

11. Adjátok vissza, kérlek, nékik még ma az ő mezeiket, szőlőiket, olajkerteiket és házaikat; ennekfelette, a kölcsönadott pénznek, gabonának, bornak és olajnak századát engedjétek el. *2 Móz. 22,25., 3 Móz 25,26.*

12. És felelének: Visszaadjuk és tőlök nem veszünk semmit; úgy cselekszünk, amint te mondd. Ekkor egybehívám a papokat és megeskettetém őket, hogy a beszéd szerint fognak cselekedni. 2 Krón 19,8.

13. Ruhámat is megrázám és mondek: Épen így rázzon ki Elohim minden embert az ő házából és vagyonából, és épen így legyen kirázott és üres, valaki meg nem teljesíti e beszédet. És monda az egész gyülekezet: Ámen. És dicsérék az *ÖrökkéValót*, és e beszéd szerint cselekedett a nép. Csel 18,6.

14. Sőt azon naptól fogva, melyen Júdának földére helytartójukot rendeltettem, Artaxerxes királynak huszadik esztendejétől fogva harminczkettedik esztendejéig, azaz tizenkét esztendeig, sem én, sem az én atyámfiaim a helytartónak járó kenyeret nem evénk.

2. Valának, akik ezt mondják vala: Fiainkkal és leányainkkal együtt sokadmagunkkal vagyunk, nekünk gabona kell, hogy együnk és éljünk.

15. Holott az előbbi helytartók, akik én előttem valának, terhelék a népet és vevének tőlök kenyérért és borért negyven ezüst sikluson felül; sőt még legényeik is zsarnokoskodának a népen. De én nem cselekedém így Elohim félelme miatt.

4. Viszontag valának, akik ezt mondják vala: Kölcsön vettünk pénzt a király adójáért a mi mezeinkre és szőlőinkre;

5. És ímé, bár a mi testünk éppen olyan, mint a mi atyánkfiainak testök, s a mi fiaink olyanok, mint az ő fiaik, mi nekünk mégis rabság alá kell adnunk fiainkat és leányainkat, sőt vannak már rabszolga leányaink is, és nincs erőnk arra, hogy őket megválthatnók, hisz mezeink és szőlőink másokéi már!

3 Móz. 25,39., 2 Móz 21,2., 2 Kir 4,1, Jer 34,8, Jer 34,22,

1 Móz. 30,2., 1 Móz. 31,29., Péld. 3,27., Mik. 2,1.

6. Felette nagy haragra gerjedtem azért, amikor kiáltásukat s e dolgokat hallottam:

7. És magamba szállva, gondolkodtam erről, és megfeddém az előljárókat és főembereket, ezt mondván nékik: Ti a ti atyátokfiaival szemben uzsoráskodtok! És szerzék ő ellenök nagy gyűlést;

*Nehem. 13,25., Nehem. 11,17., 5 Móz. 24,10., Jer. 15,10., Ésa. 24,2.,
Jób. 22,6., Jób. 24,3., 2 Kir. 4,1., 5 Móz. 23,20., 3 Móz. 25,36.*

8. És mondom nékik: Mi megváltottuk a mi atyánkfiait, a júdabelieket, akik a pogányoknak eladtak vala, ami tehetségünk szerint; és ti is meg akartjátok venni a ti

6 És lőn, hogy amikor meghallá Szanballat, Tóbiás, az Arábiabeli Gesem és a mi többi ellenségeink, hogy megépítettem a kőfalat, s hogy nem maradt azon semmi

romlás, jöllehet még az ideig ajtókat nem állítottam a kapukra:

Nehem. 2,10., Nehem. 4,7., Nehem 3,5.

2. Küldé Szanballat és Gesem hozzám ilyen izenettel: Jer és találkozzunk a faluk egyikében, az Onó-völgyében; holott ők gonoszt gondoltak ellenem.

Nehem. 11,35., 1 Krón. 8,12.

3. Küldék azért követeket hozzájok ilyen izenettel: Nagy dolgot cselekszem én, azért nem mehetek alá; megszűnnék e munka, ha attól eltávozván, hozzátok mennék.

4. És küldének hozzám ilyen módon négy ízben, és én ilyen módon felelék nékik.

5. Küldé továbbá hozzám Szanballat ilyen módon ötödször az ő legényét, akinek kezében egy felnyitott levél vala,

6. Aelyben ez vala írva: A szomszéd népek közt ez a hír és Gasmu is mondja, hogy te és a héberek pártot akartok ütni, annakokáért építet te a kőfalat; és hogy te leszel az ő királyok, e beszédek szerint.

Nehem. 3,12., Nehem. 2,19.

7. Sőt még prófétákat is rendelél, akik hirdetnék te felőled Jeruzsálemben, ezt mondván: Király van Júdában! És most e dolgoknak híre a királyhoz is elérkezik, annakokáért jer és tanácskozzunk együtt!

8. Én pedig küldék ő hozzá ilyen izenettel: Nem történt semmi olyan, aminőt te mondász, hanem csak magadtól gondoltad mindazt a te szívedben.

5 Móz. 4,32., Bir. 19,30.

9. Mert mindezek el akarnak vala minket rettenteni, ezt mondván: Leveszik kezöket a munkáról és az félben marad! Azért hát, oh, *ÖrökkéValóm!* erősítsd meg az én kezeimet.

Nehem. 5,15.

10. És én elmentem Semájának, a Delája fiának házába, aki Mehétabeél fia vala, és őt bezárkóзва találтам, és monda: Menjünk Elohim házába, a templom belsejébe és zárjuk be a templomnak ajtait, mert eljönek, hogy megöljenek téged, és pedig éjjel jönnek el, hogy megöljenek.

11. Én pedig mondek: Avagy ily férfiúnak, mint én vagyok, illik-e futni? Hát ilyen lévén, mint én, beléphet-é valaki a templomba, élvén? Nem megyek!

5 Móz. 13,1., 5 Móz. 13,5., 4 Móz. 18,7.

12. És megismerém, hogy nem az *Igaz Teremtő* küldötte őt, hanem azt a próféciát azért monda nékem, mert Tóbiás és Szanballat felbérelték őt.

Nehem 6,14, Nehem 6,17, Nehem 6,19, Nehem 13,4, Nehem 13,28

13. Azért vala pedig felbérelve, hogy én megrettenjek és akképen cselekedvén, vétkezzem, hogy így rossz híreket költhessék és rágalmazhassanak.

5 Móz. 22,14., 5 Móz. 22,19., Ezék. 23,10.

14. Emlékezzél meg én *Igaz Teremtő*m Tóbiásról és Szanballatról ezen cselekedeteik szerint, és a jövendőmondó Noádja asszonyról és a többi jövendőmondókról is, akik rémítgetének engem.

Nehem. 5,19., Nehem. 13,29., Nehem. 4,4.

15. Elvégezteték pedig a kőfal Elul hónap huszonötödik napján, az ötödik Nap alatt.

Nehem. 4,2., Nehem. 1,1., Nehem. 2,1., Nehem. 5,14., Nehem. 13,6., Nehem. 1,3., Nehem. 2,13., Nehem. 6,1.

16. És lön, hogy midőn meghallák minden mi ellenségeink, megfélemlének minden pogányok, akik körülünk valának, és igen összeestek a saját szemeikben, és megismerék, hogy a mi *Igaz Teremtőnk*től vitetett végbe e munka.

17. E napokban is sok levelet küldének némely júdabeli előljárók Tóbiásnak, és viszont Tóbiástól sok jöve hozzájok.

18. Mert sokan Júdában ő hozzá esküdtek, mivelhogy ő veje vala Sekániának, az Arah fiának, és Jóhanán, az ő fia, Mesullámnak, a Berékia fiának leányát vette volt el.

Nehem. 4,3., Ezsdr. 2,5., 2 Sám. 21,7., 1 Sám. 18,3.

19. Sőt még jó szándékait is emlegetik vala előttem, és az én beszédeimet megvívék néki. Leveleket pedig Tóbiás folyton küldött, hogy engem elrettentene.

Nehem. 6,6.

7 És lön, hogy midőn megépítették a kőfal, felállítám az ajtókat és kirendeltetének a kapunállók, az énekesek és a Léviták őrizetre;

1 Krón. 9,17., 1 Krón. 9,27., 1 Krón. 26,12., 1 Krón. 26,19.

2. És hadnagyokká tevém Jeruzsálem fölött Hanánit, testvéremet és Hanániást, a vár fejedelmét, mivelhogy ő hűségesebb és elohimfélőbb vala sokaknál.

Nehem. 1,2.

3. És mondek nékik: Meg ne nyitassanak Jeruzsálem kapui mindaddig, míg a nap melegen nem süt, és míg az örök ott állanak, addig tegyék be az ajtókat és zárjátok be azokat; azután állítsatok őrizőket Jeruzsálem lakosai közül, némelyeket az ő vigyázó helyökre, s másokat az ő házok ellenébe.

4. A város pedig felette igen széles vala és nagy, s a nép kevés lévén benne, házak nem épültek.

5. Felindítá azért az én Elohimem szívemet, hogy egybegyűjtsem az előljárókat, a főembereket és a népet, hogy felíratassanak; és megtalálám azok nemzetségének könyvét, akik először jöttek vala fel Babilóniából, amelyben ily írást találék:

6. Ezek a tartománynak fiai, akik feljöttek vala a rabság foglyai közül, akiket fogva vitetett Nabukodonozor, Babilónia királya, s most visszajövének Jeruzsálembe és Júdába, ki-ki az ő városába.

Ezsdr. 2,1.

7. Aki jövének Zorobábel: Jésua, Nehémiás, Azariás, Raámia, Nahamáni, Mordokhai, Bilsán, Miszpereth, Bigvai, Nehum, Baána. Izráel népe férfiaiinak számok ez:

8. Parós fiai: kétezerszázhetvenkettő;

9. Sefátja fiai: háromszázhetvenkettő;

10. Arah fiai: hatszázötvenkettő;

11. Pahath-Moáb fiai, Jésua és Joáb fiaitól:

kétezernyolcszázötvennyolcz;

12. Elám fiai: ezerkétszázötvennégy;

13. Zattu fiai: nyolczszáznegyvenöt;
 14. Zakkai fiai: hétszázhatvan;
 15. Binnui fiai: hatszáznegyvennyolcz;
 16. Bébai fiai: hatszázhuszonnyolcz;
 17. Azgád fiai: kétezerháromszázhuszonkettő;
 18. Adónikám fiai: hatszázhatvanhét;
 19. Bigvai fiai: kétezerhatvanhét;
 20. Adin fiai: hatszázötvenöt;
 21. Áter fiai, Ezékiástól: kilenczvennyolcz;
 22. Hásúm fiai: háromszázhuszonnyolcz;
 23. Bésai fiai: háromszázhuszonnégy;
 24. Hárif fiai: száztizenkettő;
 25. Gibeon fiai: kilenczvenöt;
 26. Bethlehem és Netófa férfiai: száznyolczvannolcz;
 27. Anathóth férfiai: százhuszonnyolcz;
 28. Beth-Azmáveith férfiai: negyvenkettő;
 29. Kirjáth-Jeárim, Kefira és Beéróth férfiai: hétszáznegyvenhárom;
 30. Ráma és Géba férfiai: hatszázhuszonegy;
 31. Mikmás férfiai: százhuszonkettő;
 32. Béthel és Ai férfiai: százhuszonhárom;
 33. A másik Nébó férfiai: ötvenkettő;
 34. A másik Elám fiai: ezerkétszázötvennégy;
 35. Hárím fiai: háromszázhusz;
 36. Jerikó fiai: háromszáznegyvenöt;
 37. Lód, Hádíd és Ónó fiai: hétszázhuszonegy;
 38. Szenáa fiai: háromezerkilenczszázharmincz;
 39. A papok: Jedája fiai Jésua családjából: kilenczszázhetvenhárom;
 40. Immér fiai: ezerötvenkettő;
 41. Pashur fiai: ezerkétszáznegyvenhét;
 42. Hárím fiai: ezertizenhét;
 43. A Léviták: Jésua és Kadmiel fiai, Hódávia fiaitól: hetvennégy;
 44. Az énekesek: Asáf fiai: száznegyvennyolcz;
 45. A kapunállók: Sallum fiai, Áter fiai, Talmón fiai, Akkub fiai, Hatita fiai, Sóbai fiai: százharmincznyolcz;
 46. A Léviták szolgálói: Siha fiai, Hasufa fiai, Tabbáóth fiai,
 47. Kérósz fiai, Szia fiai, Pádón fiai,
 48. Lebána fiai, Hagába fiai, Salmai fiai,
 49. Hanán fiai, Giddél fiai, Gahar fiai,
 50. Reája fiai, Resin fiai, Nekóda fiai,
 51. Gazzám fiai, Uzza fiai, Pászéah fiai,
 52. Bészai fiai, Meunim fiai, Nefiszim fiai,
 53. Bakbuk fiai, Hakufa fiai, Harhur fiai,
 54. Basluth fiai, Mehida fiai, Harsa fiai,
 55. Barkósz fiai, Sziszera fiai, Temah fiai,
 56. Nesiah fiai, Hatifa fiai,

57. A Salamon szolgálóinak fiai: Szótai fiai, Szófereth fiai, Ezékiel fiai, könyve

58. Jaalá fiai, Darkón fiai, Giddél fiai,
 59. Sefátia fiai, Hattil fiai, Pókhereth-Hassebaim fiai, Ámon fiai;
 60. Összesen a Léviták szolgálói és a Salamon szolgálóinak fiai, háromszázkilenczvenkettő.
 61. És ezek, akik feljövének Tel-Melahból, Tel-Harsából, Kerub-Addán-Immérből, de nem mondhatták meg családjukat és eredetüket, hogy Izráelből valók-é?
 62. Delája fiai, Tóbiás fiai, Nekóda fiai, hatszáznegyvenkettő;
 63. És a papok közül: Habája fiai, Hakkós fiai, Barzillai fiai, aki a Gileádbeli Barzillai leányai közül vett magának feleséget és ezek nevérol nevezteték;
 64. Ezek keresték írásukat, tudniillik nemzetségök könyvét, de nem találák, miért is kirekesztetének a papságból;
 65. És megmondá nekik a király helytartója, hogy ne egyenek a szentséges áldozatból, mígnem a pap ítél az Urimmal és Tummimmal;
 66. Mind az egész gyülekezet együtt negyvenkétezerháromszázhatvan.
 67. Szolgálóikon és szolgálóikon kívül - ezek valának hétezerháromszázharminczheten - valának nekik énekes férfiak és asszonyaik kétszáznegyvenöten;
 68. Lovaik hétszázharminczhat, öszvéreik kétszáznegyvenöt;
 69. Tevéik négyszázharminczöt, szamaraik hatezerhétszázhusz.
 70. Némelyek pedig a családfők közül adakozának az építésre: a király helytartója ada a kincsekhez aranyban ezer dáríkot, ötven medenczét ötszázharmincz papi ruhát;
 71. A többi családfők pedig adának az építés költségére aranyban húsezer dáríkot, és ezüstben kétezerkétszáz mánét;
 72. És a mit a többi nép ada, az aranyban húsezer dárík, és ezüstben kétezer máné, és hatvanhét papiruha vala.
 73. És lakozának mind a papok, mind a Léviták, mind a kapunállók, mind az énekesek, mind a nép fiai, mind a Léviták szolgálói, szóval az egész Izráel a magok városaikban.

8Amikor pedig eljőve a hetedik hónap, és Izráel fiai az ő városaikban lakozának; felgyüle az egész nép egyenlőképen a piacra, amely a vizek kapuja előtt vala, és mondák az írástudó Ezsdrásnak, hogy hozza elő a Mózes Törvényének könyvét, amelyet parancsolt vala JaHuWaH Izráelnek.

Nehem. 12,26., Ezsdr. 7,11.

2. Előhozá azért Ezsdrás pap a Törvényt a gyülekezet eleibe, melyben együtt valának férfiak és asszonyok és mindazok, akik azt értelemmel hallgathaták, a hetedik hónap első napján.

3 Móz. 23,23., 3 Móz. 23,25., 4 Móz. 29,1., 4 Móz. 29,6.

3. És olvasa abból a piaczon, amely a vizek kapuja előtt
vala, kora reggeltől fogva mind délig, a férfiak és az
asszonyok előtt és mindazok előtt, akik azt érthetik
vala, mivel az egész nép nagy figyelemmel hallgatá a
Törvényt.

4. Áll vala pedig az írástudó Ezsdrás egy ezen célra
csinált faemelvénnyel, és mellette álla jobb keze felől
Mattithia, Sema, Anája, Uriás, Hilkiás, Maaszéja,
balkeze felől pedig: Pedája, Misáel, Malkija, Hásúm,
Hasbaddána, Zakariás, Mesullám.

*Nehem. 3,4., Nehem. 3,6., Nehem. 3,11., Nehem. 3,14.,
Nehem. 3,21., Nehem. 3,23.*

5. És felnyitá Ezsdrás a tekercset az egész nép szemei
előtt, mert fölötté vala az egész népnek; És amikor
fölnyitá, felállá az egész nép.

6. És áldá Ezsdrás az *ÖrökkéValót*, a nagy *Igaz Teremtőt*,
és felele rá az egész nép felemelt kezekkel: Ámen!
Ámen! És meghajtván magukat, leborulának JaHuWaH
előtt arczczal a földre.

Nehem. 9,32., 1 Krón. 29,20., 1 Krón. 16,8., 1 Krón. 16,36.

7. Jészua, Báni, Serébia, Jámin, Akkub, Sabbethai,
Hódija, Maaszéja, Kelita, Azáriás, Józabád, Hanán,
Pelája Léviták pedig magyarázzák vala a népnek a
Törvényt, s a nép a maga helyén áll vala.

*Nehem. 10,10., Nehem. 10,14., Nehem. 9,4., Nehem. 11,15.,
Nehem. 11,18., Nehem. 12,8., Nehem. 12,24., Ezsdr. 8,28.*

8. Olvasának pedig a tekercsből, Elohím Törvényéből
világosan, s azután magyarázának, és a nép megérté az
olvasottakat.

9. Ekkor Nehémiás, a király helytartója és Ezsdrás, a
pap, az írástudó és a Léviták, akik magyaráznak vala a
népnek, így szólának az egész néphez:

E nap szent JaHuWaH-nak, a ti Elohimeteknek ne
keseregjete és ne sírjatek, mert sír vala az egész nép,
amikor a Törvény beszédeit hallá.

Neh 10,1, Neh 10,7, Neh 10,65, Neh 10,70, Neh 9,36

10. És ő mondá nékik: Menjete, egyeték kövért és
igyatok édest és küldjete belőle részt annak, akinek
semmi nem készítettet, mert szent e nap a mi Urunknak,
és ne bánkódjatek, mert JaHuWaH-nak öröme a ti
erősségetek.

Ésa 25,6, 1 Krón. 16,27., 5 Móz. 16,14.

11. A Léviták is csendesíték vala az egész népet,
mondván: Hallgassatek, mert e nap szent és ne
bánkódjatek!

12. Elméne azért mind az egész nép enni és inni és részt
küldeni és szerezni nagy vígasságot, mert megértették a
beszédeket, amelyekre őket tanították vala.

Nehem. 8,9., Eszt. 9,22.

13. Másod napon pedig összegyűlének az egész népnek,
a papoknak és Lévitáknak családfői Ezsdráshoz, az
írástudóhoz, hogy megértenék a Törvénynek beszédit.

14. Találák pedig írva a Törvényben, amelyet parancsolt
vala JaHuWaH Mózes által, hogy Izráel fiainak leveles

színekben kell lakozniok az ünnepen a hetedik
napján, **Ezékias próféta könyve**

3 Móz 23,39, 3 Móz 23,43, 5 Móz 16,13, 5 Móz. 16,15

15. És hogy nékik tudatniok kell és ki kell hirdettetniök
minden városaikban és Jeruzsálemben ezt: Menjete ki a
hegyre, és hozzatek lombokat a nemes és vad olajfáról,
mirtus és pálmalombokat, szóval akármely sűrű levelű
fáról lombokat, hogy csináljatek leveles színeket, amint
meg van írva.

3 Móz 23,42.

16. Kiméne azért a nép, és hozának lombokat, és
csinálának magoknak leveles színeket, ki-ki a maga háza
tetején és pitvaraikban, továbbá Elohím háza pitvariban,
a vizek kapujának piaczán és Efraim kapujának piaczán.

17. Csinála pedig az egész gyülekezet, amely hazatért a
fogságból, leveles színeket, és lakának a leveles
színekben; mert nem cselekedtek vala így Józsuének, a
Nún fiának idejétől fogva Izráel fiai mind az napiglan, és
lőn felette igen nagy örömük.

Józs

1,1.

18. És olvasának az *Igaz Teremtő* Törvényének
könyvéből minden napon, az első naptól fogva mind az
utolsó napig, és ünneplének hét napon át; a nyolczadik
napon pedig egybegyülekezés tartatott a Törvény szerint.

3 Móz. 23,36., 4 Móz. 29,35., 4 Móz. 29,38., 5 Móz. 16,1.,

5 Móz. 16,17., 5 Móz. 31,10.

9 Azután ugyanezen hónap huszonnegyedik napján
egybegyűlének Izráel fiai és bőjtölének, gyászba
öltözvén és port hintvén fejökre.

1 Sám. 4,12., 2 Sám. 1,2., 2 Sám. 23,19., Jób. 2,12., Jél. 1,8.,

Nehem. 8,9., Nehem. 8,12.

2. És elválának az Izráel magvából valók minden
idegenektől, és előállván, vallást tőnek az ő bűneikről és
atyáik hamisságáról.

3. És megállának a helyökön, és olvasának JaHuWaH-
nak, az ő Elohimüknek Törvénye könyvéből a nap
negyedrésze alatt, negyedrésze alatt pedig vallást tőnek
és leborulának JaHuWaH előtt, az ő Elohimök előtt.

4. És felállá a Léviták emelvényére Jészua, Báni,
Kadmiel, Sebánia, Bunni, Serébia, Báni és Kenáni és
kiáltának nagy felszóval az *ÖrökkéValó*hoz, az ő
Elohimökhöz.

Nehem. 3,17., Nehem. 7,43., Nehem. 10,14., Nehem. 10,11.,

Nehem. 12,8., Ezsdr. 2,40., Ezsdr. 3,9.

5. És mondának a Léviták, Jészua, Kadmiel, Báni,
Hasabnéja, Serébia, Hódija, Sebánia, Petáhia: Nosza
áldjatek az ÖrökkéValó, a ti *Igaz Teremtőt*ököt öröktől
fogva mindörökké; és áldják a Te dicsőséges nevedet,
amely magasabb minden áldásnál és dicséretnél!

Nehem. 7,43., Nehem. 10,4., Nehem. 10,10., Ezsdr. 10,23.,

1 Krón. 16,36., Zsolt. 41,14., Zsolt. 90,2.

6. Te vagy egyedül JaHuWaH! Te teremtetted az Eget, az
egeknek eget és minden seregöket, a Földet és mindent
a mi rajta van, a tengereket minden bennök valókkal
együtt; és te adsz életet mindnyájoknak, és az égnek
serege előtted borul le.

5 Móz. 10,14., 1 Kir. 8,27., Zsolt. 148,2., Zsolt. 103,21., Dán. 7,10.,
Ésa. 40,26., Zsid. 1,17.

7. Te vagy JaHuWaH, Elohim, Aki választottad
Ábrahámot és kihozád őt a Káldeusoknak JaHuWaH
nevű városából, és nevezéd őt Ábrahámnak.

1 Móz. 11,31., 1 Móz. 12,1., 1 Móz. 15,7., 1 Móz. 17,5.

8. És találád az ő szívét hűnek Te előtted és szerzél vele
szövetséget, hogy adod a Kananeusok, Hitteusok,
Emoreusok, Perizeusok, Jebuzeusok, Girgázeusok
földét, hogy adod az ő magvának; és megteljesítéd
beszédeidet, mert igaz vagy Te!

1 Móz. 17,5., 1 Móz. 15,18., 1 Móz. 15,21., 1 Móz. 22,12.,
1 Móz. 22,18., 5 Móz. 7,1., 5 Móz. 32,4., 2 Móz. 3,8.

9. Megtekintéd annakfelette a mi atyáinknak
Égyiptomban való nyomorúságát, és az ő kiáltásukat
meghallád a Veres tengernél,

2 Móz. 3,7., 2 Móz. 14,10., 2 Móz. 15,4.

10. És tevél jeleket és csodákat a Faraón és minden
szolgáin és földének egész népén, mert tudtad, hogy
kevélyen cselekedtek a Te néped ellen; és szerzél
magadnak nevet, mint e mai napság is van.

2 Móz. 7,10., 2 Móz. 18,11., 5 Móz. 6,22., Jer. 44,22., Ésa. 63,12.,
Ésa. 63,14.

11. És a tengert kétfelé választád ő előttök és szárazon
menének át a tenger közepén; üldözőiket pedig
mélységbe borítád, mint követ a vizekbe.

2 Móz. 14,21., 2 Móz. 14,28., 2 Móz. 15,19., 2 Móz. 5,10.,
Ésa. 43,16.

12. És felhőnek oszlopában vezetéd őket nappal s tűznek
oszlopában éjjel, hogy megvilágítsd nekik az utat,
amelyen menjenek.

2 Móz. 13,21., 4 Móz. 14,14., Zsolt. 78,14., Zsolt. 78,53.

13. És a Sinai hegyre leszállál, s szólál velök az Égből, s
adál nekik helyes végzéseket, igaz törvényeket, jó
rendeléseket és parancsolatokat.

2 Móz. 19,18., 2 Móz. 19,20., 2 Móz. 20,1., 5 Móz. 4,36., Zsolt. 119,39,
Zsolt. 119,43., Zsolt. 119,86., Zsolt. 119,142., Zsolt. 19,9

14. A te szent szombatodat is megjelentéd nekik, és
parancsolatokat, rendelkezéseket és Törvényt parancsolál
nekik szolgád, Mózes által.

2 Móz. 16,23., 2 Móz. 20,8., 2 Móz. 31,17.

15. És kenyeret az égből adál nekik éhségökben, és vizet
a kősziklából hozál ki nekik szomjúságokban; és
mondád nekik, hogy menjenek be és bírják a földet,
melyre nézve fölemelted kezedet, hogy nekik adod.

2 Móz. 16,4., 2 Móz. 17,6., 4 Móz. 14,30., 4 Móz. 20,8.,
5 Móz. 9,15., 5 Móz. 11,31., Zsolt. 105,40.

16. Ők pedig, ami atyáink, felfuvalkodának, és
megkeményíték nyakukat és nem hallgaták
parancsolataid;

Nehem 9,17., Nehem 9,29., 2 Móz. 32,9,
2 Móz. 33,3., 2 Móz. 34,9., 5 Móz. 9,6., 5 Móz. 9,13

17. És vonakodának engedelmeskedni, és meg nem
emlékezének a Te csudáteleidről, amelyeket velök
cselekedtél, hanem megkeményíték nyakukat, és arra
adák fejüket, hogy visszatérnek rabságukba az ő
makacskodásukban; de Te bűnbocsátnak Elohimje

vagy, könyörülő és irgalmas, hosszútűrő és nagy
kegyelmességű, és el nem hagytad őket.

Zsolt. 130,4., Ezsdr. 9,9., 5 Móz. 1,30., 5 Móz. 1,32., 4 Móz. 14,4.,
2 Móz. 34,6., Dán. 9,9., Jól. 2,13.

18. Sőt még borjúképet is csinálának magoknak, és ezt
mondják: Ez a te elohimed, aki kihozott téged
Égyiptomból, és nagy bosszúsággal illettek téged;

2 Móz. 32,1., 2 Móz. 32,6.

19. És Te nagy irgalmasságodban nem hagyd el őket a
pusztában; a Felhőnek oszlopa nem távozik el felőlök
nappal, hogy vezérle néket az úton, és a Tűznek
oszlopa éjjel, hogy világítana nekik az úton, amelyen
menének.

4 Móz. 14,14., 2 Móz. 13,22., 2 Móz. 40,36., 2 Móz. 40,38., Nehem. 9,12

20. És a Te jó Szellemedet adád nekik, hogy őket
oktatná; és Mannádat nem vonád meg szájuktól, s Vízet
adál nekik szomjúságokban.

Zsolt. 143,10., 4 Móz. 11,6., 4 Móz. 11,9., 4 Móz. 11,17.,
4 Móz. 11,25., 4 Móz. 20,2., 4 Móz. 20,8., Józ. 5,12.

21. És negyven esztendeig tápláltad őket a pusztában,
fogyatkozásuk nem vala, ruháik el nem nyűttenek és
lábaik meg nem dagadának. 5 Móz. 2,7., 5 Móz. 8,4., 5 Móz. 29,5

22. Adál annakfelette nekik országokat és népeket, és
elosztád ezeket határok szerint és ők elfoglalák Sihón
földét és Hesbon királyának földét, és Ógnak, Básán
királyának földét.

5 Móz. 1,4., 5 Móz. 3,4., 4 Móz. 21,21., 4 Móz. 21,35.

23. Fiaikat pedig megsokasítád, mint az ég csillagait, és
bevivéd őket a földre, mely felől megmondád atyáiknak,
hogy bemennek arra, hogy bírják azt.

5 Móz. 1,10., 5 Móz. 7,12., 1 Móz. 22,17., 4 Móz. 26,1., Józ. 1,11.,
2 Sám. 24,9.

24. És bemenének a fiak és elfoglalák a földet, és
megalázzád előttök a földnek lakóit, a Kananeusokat,
kezőkbe adád őket, mind királyaikat, mind a föld népeit,
hogy cselekedjenek velök kedvök szerint.

Nehem. 9,37., 5 Móz. 9,6., Bir. 4,23., 2 Krón. 28,19.

25. És megvevének erős városokat és kövér földet, s
elfoglalának minden jóval teljes házakat, kőből vágott
kutakat, szőlős és olajfás kerteket és sok gyümölcsfát, és
evének és meglegevének és meghízának, és
gyönyörködének a Te nagy jóvoltodban.

Józ. 8,1., 4 Móz. 13,20., 5 Móz. 6,11., 5 Móz. 32,15., Jer. 5,28.

26. Makacskodának pedig és pártot ütének ellened, és
veték Törvényedet hátuk mögé; prófétáidat is
meggyilkolák, akik bizonyosságot tőnek ellenök, hogy
őket te hozzád térítenék, és nagy bosszúsággal illettek
téged.

Nehem. 9,18., Ezék. 20,8., Ezék. 23,35., 1 Kir. 14,9., 1 Kir. 18,4.,
1 Kir. 18,13., 1 Kir. 19,10., Mát. 5,12., Mát. 23,29., Luk. 11,47.,
Luk. 13,33., 1 Thess. 2,15.

27. Annakokáért adád őket nyomorgatóik kezébe és
megnyomorgaták őket; de nyomorúságok idején hozzád
kiáltának, és Te az Égből meghallgatád és nagy
irgalmasságod szerint adál nekik szabadítókat, és
megszabadíták őket nyomorgatóik kezéből.

Bi. 2,6, Bir 2,23, Bir 3,9, Bir 3,15, Bir 4,6, Bir 4,24, Bir 6,12

28. És amikor megnyugodtak vala, ismét gonosz cselekvének előtted, és Te átadád őket ellenségeik kezébe, akik uralkodának rajtok; s midőn ismét hozzád kiáltának, Te az Égből meghallgatád és megszabadítád őket irgalmasságod szerint sokszor.

Bir. 3,11., Bir. 3,30., Bir. 5,31., Bir. 8,28., Bir. 2,19.

29. És bizonyoságot tével ellenők, hogy visszatérítsd őket törvényedhez; de ők felfuvalkodának s nem hallgaták parancsolatodat, és végzéseid ellen vétkezének, amelyeket, ha valaki megtart, él azok által; és makacskodva hátat fordítanak, s nyakukat megkeményíték és nem engedelmeskedének.

Nehem. 9,26., 3 Móz. 18,5., Ezék. 20,11., Zak. 7,11., Hós. 4,11.

30. És mégis meghosszabbítád felettök kegyelmedet sok esztendőkön át, s bizonyoságot tével ellenők Szellemeddel, prófétáid által, de nem figyelmezőnek; annakokáért adád őket a Föld népeinek kezébe.

Nehem. 9,32., Ezsdr. 9,1., 2 Krón. 24,19., 2 Krón. 34,15.,

2 Krón. 34,16, Jer 35,15, Jer 31,3, Zsolt 36,11, Zsolt 106,40

31. De nagy irgalmasságod szerint meg nem emésztéd őket, sem el nem hagyád őket, mert Te könyörülő és irgalmas Elohim vagy. *Jer 5,18, Jer 46,28, Jer 5,10, Ez 20,17*

32. Most annakokáért, oh, mi *Igaz Teremtőnk*, nagy, erős és rettenetes Elohim, Aki megőrized a szövetséget és irgalmasságot, ne legyen kicsiny előtted mindaz a nyomorúság, amely utolért minket, királyainkat, fejedelmeinket, papjainkat, prófétáinkat, atyáinkat és egész népedet, Assiria királyainak napjaitól fogva mind e mai napig. *Nehem. 1,5., 5 Móz. 10,17., 5 Móz. 32,18.*

33. Hiszen Te igaz vagy mindenekben, valamelyek reánk jövének; mert Te igazságot műveltél, mi pedig hamisságot cselekvünk!

Nehem. 9,8., Ezsdr. 9,15., Dán. 9,5., Dán. 9,8., 5 Móz. 32,4.

34. Hiszen a mi királyaink, fejedelmeink, papjaink és atyáink nem cselekedték Törvényedet és nem figyelmeztetek parancsolataidra és bizonyoságtételeidre, amelyek által bizonyoságot tettél ő ellenők;

Nehem. 9,26., Nehem. 9,29., Jer. 11,7.

35. És ők az ő országokban s a Te nagy jóvoltodban, amelylyel megáldád őket, s a széles és kövér földön, amelyet nekik adál, nem akartak szolgálóid lenni; és nem tértek meg gonosz cselekedeteikből.

Jer. 31,12., Jer. 31,14., 2 Móz. 3,8.

36. És ímé mi most szolgálak vagyunk azon a földön, amelyet a mi atyáinknak adál, hogy ennék annak gyümölcsét és javát, ímé mi szolgálak vagyunk azon;

Ezsdr. 9,9.

37. És termését bőven hozza a királyoknak, akiket fölübünk helyezél a mi bűneinkért, s testeinken uralkodnak és barmainkon az ő kedvök szerint; és mi nagy nyomorúságban vagyunk!

Ezsdr. 4,13.

38. És mindemellett mi erős kötést szerzünk és azt aláírtuk, amelyet megpecsételének a mi fejedelmeink, Lévitáink és papjaink.

Jer. 32,10., Jer. 32,14.

10. Ezékiel próféta könyve

A megpecsételt kötéseken pedig ott valának: Nehemiás, a király helytartója, a Hakhalia fia és Sédékiás;

2. Serája, Azariás, Jeremiás,

Nehem. 12,1., Nehem. 12,12., Nehem. 11,11.

3. Pashur, Amaria, Malakiás,

4. Hattus, Sebánia, Malluk,

5. Hárím, Merémóth, Abdiás,

6. Dániel, Ginnethón, Bárukh,

Ezsdr. 8,2.

7. Mesullám, Abija, Mijámin,

8. Maazia, Bilgai, Semája; ezek papok voltak.

Nehem. 12,1., Nehem. 12,8., Ezsdr. 2,36., Ezsdr. 2,39.,

1 Krón. 24,7., 1 Krón. 24,19.

9. A Léviták pedig ezek: Jésua, Azania fia, Binnui, a Hénadád fiai közül, Kadmiel,

Nehem. 7,43., Nehem. 12,8., Nehem. 8,7., Ezsdr. 2,40.

10. És atyjafiaik: Sebánia, Hódija, Kelita, Pelája, Hanán,

11. Mika, Rehób, Hasábia,

12. Zakkur, Serébia, Sebánia,

13. Hódija, Báni, Beninu.

14. A nép fejei pedig ezek: Parós Pahath-Moáb, Elám, Zattu, Báni,

15. Bunni, Azgád, Bébai,

16. Adonija, Bigvai, Adin,

17. Áter, Ezékiás, Azzur,

18. Hódija, Hásüm, Bésai,

19. Hárif, Anathóth, Nébai,

20. Magpiás, Mesullám, Hézir,

21. Mesézabel, Sádók, Jaddua,

22. Pelátia, Hanán, Anája,

23. Hóseás, Hanánia, Hásub,

24. Hallóhes, Pilha, Sóbek,

25. Rehum, Hasabná, Maaszéja,

26. És Ahija, Hanán, Anán,

27. Mallukh, Hárím, Baána.

Ezsdr. 2,1., Nehem. 7,1.

28. És a nép többi része, a papok, a Léviták, a kapunállók, az énekesek, a Léviták szolgálói és mindenki, aki elkülöníté magát a tartományok népeitől, Elohim Törvényéhez állván, feleségeik, fiaik, leányaik, mindenki, akinek értelme és okossága vala, *Józs. 9,23.*

29. Csatlakozának atyjokfiaihoz, előljáróikhoz, és átok mellett esküt ténének, hogy Elohim Törvényében járnak, amely Mózes által Elohim szolgálja által adatott vala ki; és hogy megőrzik és cselekeszik JaHuWaH-nak, a mi Urunknak minden parancsolatait, végzéseit és rendeléseit;

Nehem. 10,2., Nehem. 10,28., Nehem. 9,2., Nehem. 8,2.,

Nehem. 8,3., Ezsdr. 2,43., Ezsdr. 2,54., Ezsdr. 6,21., Józs. 24,25.

30. És hogy nem fogjuk adni leányainkat feleségül a föld népeinek, sem az ő leányaikat nem fogjuk venni a mi fiainknak,

2 Móz. 34,12., 2 Móz. 34,16., 2 Móz. 23,31., Ezsdr. 9,2.,
4 Móz. 33,52., 5 Móz. 7,2., 1 Móz. 26,35.

31. És hogy a föld népeitől, akik árúkat és mindenféle gabonát hoznak szombatnapon eladni, nem fogunk venni tőlök szombaton és egyéb szent napon, és hogy nem fogjuk bevetni a földet a hetedik esztendőben és elengedünk minden tartozást.

2 Móz. 23,10., 3 Móz. 25,2., 3 Móz. 25,7., 5 Móz. 15,2.

32. És megállapítánk magunkra nézve parancsolatokat: hogy vetünk magunkra harmadrész siklust esztendőnként a mi Igaz Teremtőnk házának szolgálatára,

2 Móz. 30,12., Mát. 17,24.

33. A szent kenyerekre, a szüntelen való ételáldozatra és a szüntelen való égőáldozatra, a szombatokon, újholdak napján viendő áldozatokra, az ünnepnapokra, a szent dolgokra, a bűnért való áldozatokra, hogy mindezek megtisztítsák Izráelt; és a mi Elohimünk házának minden munkájára;

3 Móz. 24,5., 3 Móz. 24,8., 2 Kir. 16,15., Ezék. 46,13., Ezék. 46,15.,
Ezék. 46,17., 4 Móz. 28,16., 4 Móz. 29,38., 4 Móz. 28,3.,
4 Móz. 28,8., 4 Móz. 28,11., 4 Móz. 28,14., 2 Krón. 30,22.,
Ezsdr. 6,22., Ezsdr. 7,20., Ezsdr. 7,22.

34. Sorsot vetünk továbbá a fa hozása felől a papok, Léviták és a nép között, hogy hordjuk azt a mi Elohimünk házába családaink szerint bizonyos időkben esztendőnként, hogy égjen az ÖrökkéValónak, a mi Igaz Teremtőnknek oltárán, amint meg van írva a Törvényben,

Nehem. 13,31., 3 Móz. 6,5.

35. És hogy felviszszük földünknek első zsgengéjét és minden gyümölcsének első zsgengéjét esztendőnként JaHuWaH házába;

2 Móz. 23,19., 2 Móz. 34,26., 3 Móz. 19,23., 4 Móz. 18,12., 5 Móz. 26,2

36. Annakfelette fiainknak, barmainknak első fiait, amint meg van írva a Törvényben; továbbá, hogy elviszszük szarvasmarháinknak és juhainknak első fajzásait a mi Elohimünk házába a papoknak, akik szolgálnak a mi Elohimünk házában.

4 Móz. 18,15., 2 Móz. 13,2., 2 Móz. 13,12.

37. És a mi lisztjeinknek, felemelt áldozatainknak, minden fa gyümölcsének, mustnak és olajnak zsgengéjét felviszszük a papoknak, a mi Elohimünk házának kamaráiba, földünknek tizedét pedig a Lévitákhoz; mert ők, a Léviták szedik be a tizedet minden földműveléssel foglalatoskodó városainkban.

4 Móz. 18,8., 4 Móz. 18,19., 4 Móz. 15,20., 2 Móz. 23,19.,
Ezék. 44,30., Ezék. 45,13., Nehem. 13,5., 3 Móz. 27,30.

38. És legyen a pap, Áron fia a Lévitákkal, midőn a Léviták a tizedet beszedik; és a Léviták vigyék fel a tizednek tizedét a mi Igaz Teremtőnk házába, a tárháznak kamaráiba;

4 Móz. 18,26., 2 Krón. 31,11., Nehem. 12,47.

39. Mert a kamarákba kell hozniok Izráel fiainak és Lévi fiainak a gabonának, a mustnak és az olajnak ajándékát,

holott vannak a szent edények és Elohimnek szolgáló papok, a kőművesek és az énekesek; és mi nem hagyjuk el a mi Elohimünknek házáat.

Nehem 13,9., Nehem 13,4.

11 És lakozának a nép fejedelmei Jeruzsálemben, a többi nép pedig sorsot vete, hogy minden tíz emberből vinnének egyet Jeruzsálembe, a szent városba lakóul, a többi kilencz pedig marad a maga városában.

Nehem. 11,18., Ésa. 48,2., Ésa. 52,1., Mát. 4,5.

2. És áldá a nép mindazon férfiakat, akik önkéntesen vállalkozának arra, hogy Jeruzsálemben lakoznak.

3. Ezek pedig a tartomány fejei, akik Jeruzsálemben megtelepedének; de Júda városaiban lakozék ki-ki az ő örökségében, városaikban: az Izráel, a papok, a Léviták, a Léviták szolgálói és Salamon szolgálóinak fiai.

Nehem. 7,73., Ezsdr. 2,1., Ezsdr. 2,70., 1 Krón. 9,2., 1 Krón. 9,34.

4. Jeruzsálemben azért megtelepedének a Júda fiai közül és Benjámin fiai közül: Júda fiai közül: Athája, Uzziya fia, aki Zakariás fia, aki Amaria fia, aki Sefátia fia, aki Mahalalél fia vala, a Pérecz fiai közül,

1 Móz. 38,15., 1 Móz. 38,29.

5. És Maaszéja, Báruk fia, aki Kolhóze fia, aki Hazája fia, aki Adája fia, aki Jójárib fia, aki Zakariás fia, aki Hasilóni fia vala.

Nehem. 3,15., 4 Móz. 26,26.

6. Pérecz fiai összesen, akik Jeruzsálemben laknak vala, négyszázhatvannyolcz erős férfi;

7. Benjámin fiai pedig ezek: Szallu, Mesullám fia, aki Jóed fia, aki Pedája fia, aki Kólája fia, aki Maaszéja fia, aki Ithiel fia, aki Ézsaiás fia vala,

8. És ő utána Gabbai, Szallai, kilenczszázhuszonnyolczan;

9. És Jóel, a Zikri fia előljárójok volt ezeknek, Júda pedig, a Hasszenua fia, a város másodrendű előljárója.

10. A papok közül: Jedája, Jójárib fia, Jákhin,

1 Krón. 9,10., 1 Krón. 24,7., 1 Krón. 24,17.

11. Serája pedig, a Hilkiás fia, aki Mesullám fia, aki Sádók fia, aki Merájóth fia, aki Akhitúb fia volt, Elohim házának fejedelme vala,

2 Sám. 8,17., Nehem. 10,2., Nehem. 12,1., Nehem. 12,12.,

2 Kir. 25,18., Ezsdr. 7,1., 1 Krón. 7,12.

12. És atyjokfiai, akik a ház munkáját teljesítik vala, nyolczszázhuszonketten; és Adája, a Jeróhám fia, aki Pelália fia, aki Amsi fia, aki Zakariás fia, aki Pashur fia, aki Malkija fia vala,

Nehem 12,6.

13. És az ő atyjafiai, a családfők kétszáznegyvenketten, és Amasszai, Azarél fia, aki Ahzai fia, aki Mesillémóth fia, aki Immér fia vala,

1 Krón. 9,12.

14. És az ő atyjokfiai, vitéz férfiak, százhuszonnyolczan, előljárójok volt pedig Zabdiel, a Haggédólim fia.

15. A Léviták közül pedig: Semája, Hassub fia, aki Azrikám fia, aki Hasábia fia, aki Bunni fia vala.

1 Krón. 9,14.

16. És Sabbethai és Józabád, Elohim házának külső munkája felett felügyelők valának a Léviták fejei közül,

Nehem. 10,33.

17. És Mattánia, - a Mika fia, aki Zabdi fia, aki Asáf fia
vala, - aki vezetője volt a hálaadó éneklésnek, s elkezdte
azt az imádság után, és Bakkukia, aki másodrendű
vala atyjafiai között, és Abda, Sammua fia, aki Gálál fia, aki
Jeduthun fia vala; *1 Krón. 16,5., 1 Krón. 16,8.*

18. A Léviták összesen a szent városban:
kétszáznyolcvannégyen. *1 Krón. 9,14., 1 Krón. 9,16.*

19. A kapunállók pedig: Akkub, Talmón és atyjokfiai, a
kapukat őrizők százhetvenketten.

Nehem. 12,25., 1 Krón. 9,17., 1 Krón. 9,22., Ezsdr. 2,41.

20. A többi Izráeliták pedig, a papok, a Léviták
lakozának Júdának minden városaiban ki-ki az ő
örökségében. *Nehem. 7,73., Ezsdr. 3,1., Ezsdr. 6,16.*

21. A Léviták szolgálói pedig lakozának az Ófelben, és
Siha és Gipsa valának előjáróik a Léviták szolgálóinak.
Nehem. 3,26., Nehem. 7,46., Ezsdr. 2,43.

22. A Léviták előjárója vala Jeruzsálemben, Elohim
háza szolgálatjánál, Uzzi, a Báni fia, - aki Hasábia fia,
aki Mattánia fia, aki Mika fia volt, - Asáf fiai, az
énekesek közül;

23. Mert ők, a Léviták, a király parancsolata szerint, az
énekesek pedig kötés szerint végeztek naponként való
teendőjüket; *Ezsdr. 7,12.*

24. Petáhja pedig, a Mesézabel fia, Júda fiának,
Zerahnak fiai közül, a király oldala mellett vala a nép
minden dolgában.

25. A falukban, ezek határaiban pedig Júda fiai közül
lakozának Kirjáth-Arbában és mezővárosaiban,
Dibonban és mezővárosaiban, Jekabseélben és faluiban.
Józs. 15,21., Józs. 15,26., 1 Móz. 23,2.

26. Jésuában, Móladában és Beth-Péletben. *Józs. 15,26.*

27. Hasár-Suálban, Beér-Sebában és mezővárosaiban,
Józs. 15,28., Józs. 15,31.

28. Siklágban, Mekónában és mezővárosaiban,
Józs. 15,31.

29. En-Rimmonban, Sorában, Jarmuthban,
Józs. 15,32., Józs. 15,33., Józs. 19,7., 1 Krón. 4,32.

30. Zánoáhbán, Adullámban és faluiban, Lákisban és
határaiban, Azékában és mezővárosaiban, - ekként
lagnak vala Beér-Sebától mind a Hinnóm völgyéig.
Józs. 15,34.

31. Benjámin fiai pedig lagnak vala Gebától fogva
Mikmásban, Ajában, Béthelben és mezővárosaiban.
*Nehem. 12,29., Ezsdr. 2,20., Ezsdr. 2,35., 2 Kir. 23,8., Zak. 14,10.,
1 Sám. 13,2., Józs. 7,2., Józs. 8,1., Józs. 18,21., Józs. 18,28.,
Ésa. 10,28., Ésa. 10,32.*

32. Anatótban, Nóbban, Anániában,

33. Hásórban, Rámában, Gittajimban,
2 Sám. 4,3.

34. Hádiban, Sebóimban, Neballátban,
Nehem. 7,37., 1 Sám. 13,18.

35. Lódban, Onóban, s a mesteremberek völgyében.
Ezsdr. 2,23., 1 Krón. 4,14.

36. A Léviták közül pedig némely júdai osztályok
Benjáminhoz csatlakozának.

**12 Ezek pedig a papok és Léviták, akik feljövének
Zorobábel, Sealtiel fiával és Jésuával: Serája,
Jeremiás, Ezsdrás. *Nehem. 10,3., Nehem.
10,9., Ezsdr. 2,1***

2. Amária, Mallukh, Hattus,

3. Sekánia, Rehum, Meremóth,

4. Iddó, Ginnethói, Abija,

5. Mijámin, Maádia, Bilga,

6. Semája, Jójárib, Jedája,

7. Szallu, Ámók, Hilkija, Jedája, - ezek valának fejei a
papoknak és atyjokfiainak Jésua napjaiban.

8. A Léviták pedig ezek: Jésua, Binnui, Kadmiel,
Serébia, Jehuda, Mattánia, - aki vezetője vala hálaadó
éneklésnek, atyjafiaival.

*Nehem 11,17, Nehem 8,7, Nehem 8,9, Nehem 4,10, Nehem 10,11.,
Nehem. 13,3., Nehem. 13,24., Ezsdr. 2,40., Ezsdr. 2,42., Ezsdr. 3,9.*

9. És Bakkukia, s Unni, az ő atyjokfiai velők szemben,
tisztók szerint.

1 Krón. 15,20., 1 Krón. 25,4.

10. És Jésua nemzé Jojákimot, s Jojákim nemzé
Eliásibot, s Eliásib nemzé Jójadát,

*Nehem. 12,12., Nehem. 12,26., Nehem. 3,1., Nehem. 13,4.,
Nehem. 13,7., Nehem. 13,28.*

11. És Jójada nemzé Jónathánt, s Jónathán nemzé
Jadduát. *Nehem. 12,22., Nehem. 12,23.*

12. Jójákim napjaiban pedig papok, családfők valának:

Serája családjában Merája, Jeremiáséban Hanánia,

13. Ezsdráséban Mesullám, Amáriéban Jóhanán,

14. Melikuéban Jónathán, Sebaniaéban József,
Nehem. 12,23.

15. Hárimeéban Adna, Merajóthéban Helkai,
Nehem. 10,5.

16. Iddoéban Zakhariás, Ginnethónéban Mesullám,
Nehem. 12,4., Zak. 1,1.

17. Abijáéban Zikri, Minjáminéban és Móadiáéban
Piltai,

18. Bilgáéban Sammua, Semájáéban Jónathán,

19. Jójáribéban Mattenai, Jedajáéban Uzzi,

20. Szallaiéban Kallai, Amókéban Éber,
Nehem. 12,7.

21. Hilkijáéban Hasábia, Jedajáéban Nethanéel.
Nehem. 12,1.

22. A Léviták közül Eliásib, Jójada, Jóhanán és Jaddua
napjaiban felírtak a családfők, a papok pedig mind a
persiai Dárius országlásáig.

23. A Léviták családfői felírtattak a Krónikák
könyvében Jóhanánnak, Eliásib fiának napjaiig;
Nehem. 12,10., Nehem. 12,8.

24. A Léviták családfői valának: Hasábia, Serébia, Jésua
a Kadmiel fia, és az ő atyjokfiai velők szemben a dicsérő
és hálaadó éneklésre, Dávidnak, az Igaz Teremtő
emberének parancsolata szerint, mint egy éneklő sereg
együtt a másikkal.

Nehem 10,11, Nehem 12,8, Ezsdr 8,18, Ezsdr 8,19, Ezsdr 2,40,

31,2 és a Meáh torony mellett mind a juhok kapujáig, s
Ezékiel próféta könyve
 megáll a Jeruzsálemi templom külső kapujában.

26. Ezek valának Jojákim napjaiban, aki Jészua fia, aki Jósadák fia volt, és Nehémiásnak, a helytartónak és Ezsdrásnak, a törvénytudó papnak napjaiban.

27. Jeruzsálem kőfalának felszentelésekor pedig fölkeresék a Lévitákat minden ő helyeiken, hogy behozzák őket Jeruzsálembe, hogy véghezvigyék a felszentelést örömmel és hálaadással és énekléssel, czimbalmokkal, lantokkal és cziterákkal.

28. És összegyűlének az énekesek fiai mind Jeruzsálem környékéről, mind pedig a Netófátiak faluiból.

29. Mind Beth-Gilgálból, mind Geba és Azmáveth
határaiból, mert falukat építének magoknak az énekesek
Jeruzsálem körül.

30. És minekutána megtisztíták magokat a papok és a Léviták, megtisztíták a népet is, s a kapukat és a kőfalat.

Ezsdr. 6,20., 2 Krón. 29,20.

31. Azután felvívém Júda fejedelmeit a kőfalhoz és rendelék két nagy hálaadást éneklő sereget és csapatokat; az egyik jobbkéz felé méne a kőfal mellett a szemétkapu felé. *Nehem. 12.38., Nehem. 3.14.*

Nehem. 12,38., Nehem. 3,14.

32. És utánok méne Hósaája és Júda fejedelmeinek fele,
33. És Azária, Ezsdrás és Mesullám.

Nehem. 10.23., Nehem. 10.3., Nehem. 12.33., Nehem. 12.36.

34. Júda és Benjámin, Semája és Jeremiás,

35. A papok fiai közül kürtökkel; és Zakariás, a Jónathán fia, aki Semája fia, aki Mattánia fia, aki Mikája fia, aki Zakkur fia, aki Asáf fia vala.

Nehem. 11,17., Nehem. 12,8., Nehem. 12,25.

36. És az ő atyjafiai: Semája, Azarél, Milalai, Gilalai, Máaj, Nethanéel, Júda és Hanáni, Dávidnak, Elohim emberének éneklőszerszámaival; Ezsdrás pedig, az írástudó előttök megy vala;

*Nehem. 12,32., Nehem. 12,24., Ezsdr. 3,10., 1 Krón. 15,16.,
1 Krón. 25,2., 1 Krón. 23,5., 2 Krón. 29,26.*

37. Méne pedig e sereg a forrás kapuja felé, s egyenesen fölmenének Dávid városának lépcsőin a kőfalhoz vezető lépcsőre, s menének Dávid háza mellett s a vizek kapujáig napkelet felé.

Nehem. 12.31., Nehem. 3.26.

38. A hálaadást éneklő második sereg pedig, amely átellenben megy vala - én pedig és a népnek fele utánok - méne a kőfal mellett, a kemenczék tornya mellett, mind a széles kőfalig.

39. És az Efraim kapuja mellett és az ó város kapuja mellett és a halaknak kapuja mellett és a Hananél tornya

40. És megállta a hálaadást éneklő mindkét sereg *az Igaz Teremtő* házánál, és én s a fejedelmeknek fele velem,
Nehem. 12,32

Nehem. 12,32.

41. És a papok: Eljákim, Maaséja, Minjámin, Mikája,
Eljoénai, Zakariás, Hanánia kürtökkel, *Nehem 12,35.*

Nehem 12,35.

42. És Maaséja, Semája, Eleázár, Uzzi, Jóhanán, Malkija, Elám és Ezer; és zengedeznek vala az énekesek, és Jizrahia az előljáró.

Ezsdr. 3,10., Zsolt. 147,1., Zsolt. 150,1.

43. És áldozának azon napon nagy áldozatokkal, és vigadának, mert az *Igaz Teremtő* megvidámítá őket nagy örömmel, sőt az asszonyok és gyermekek is vigadának; és Jeruzsálemnek öröme nagy messze hallatott.

Nehem 8,12, Nehem 8,17, Ezsdr 3,13, Ezsd. 6,22, 2 Krón 20,27

44. És rendeltetésének ama napon férfiak a kincseknek, felemelt áldozatoknak, első zsengéknek és a tizedeknek tárházai fölé, hogy összegyűjtsék azokba a városok határaiból a törvény szerint való részeket a papoknak és a Lévitáknak, mert örvendeze Júda a papokon és a Lévitákon, akik ott állának tisztokben.

Nehem. 13,12., Nehem. 10,38., Nehem. 10,39., 5 Móz. 10,8.

45. Mint akik megőrzik *az Igaz Teremtőjük* rendtartását s a tiszta tiszta rendtartását, és az énekesek és a kapunállók is ott állanak tisztókben, Dávidnak és az ő fiának, Salamonnak parancsolatja szerint:

2 Krón. 13,11., 2 Krón. 8,14., 1 Krón. 23,28., 1 Krón. 23,24.,
1 Krón. 23,26., 4 Móz. 18,4., 4 Móz. 18,5.

46. Mert Dávidnak napjaiban Asáf vala régtől fogva az énekesek és Elohimnek hálát adó és őt dicsérő éneklésnek vezetője. *1 Krón. 16,5., 1 Krón. 16,7.*

1 Krón. 16,5., 1 Krón. 16,7.

47. És a Zorobábel és Nehémiás napjaiban megadja vala az egész Izráel az énekeseknek és kapunállóknak az ő részöket naponként, nevezetesen oda szentelik vala azt a Lévitáknak, a Léviták pedig az Áron fiainak.

Nehem. 11,23., Nehem. 10,38., 4 Móz. 18,26., 4 Móz. 18,29.

13 Azon a napon olvasának a Mózes könyvéből a népnek hallatára és írva találák benne, hogy Ammón és Moáb soha be ne menjen Elohim gyülekezetébe,

Nehem. 9,2., 5 Móz. 23,3., 5 Móz. 23,6.

2. Mivelhogy nem mentek vala eleikbe Izráel fiainak kenyérrel és vízzel, sőt bérbe fogadták ellenök Bálámot, hogy őket megátkozná, de a mi *Igaz Teremtőnk* az átkot áldásra fordítá.

4 Móz. 22,2., 4 Móz. 23,7., 4 Móz. 24,3., 4 Móz. 24,19.

3. És lőn, hogy amikor hallották e törvényt,
kirekesztének Izráel közül minden elegy-belegy népet.

2 Móz. 12,38.

4. Ennekelőtte pedig Eliásib, a pap, aki *az Igaz Teremtőnk* házának kamarái fölé rendelteték, rokonságba jutott Tóbiással:

Nehem. 6.17.

5. És átengedett néki egy nagy kamarát, holott abban annakelőtte az ételáldozatot, a tömjént, az edényeket és az olajnak, mustnak és gabonának tizedét, mint a

- kapunállóknak, énekeseknek és Lévitáknak törvény szerint való részét és a papoknak ajándékát helyeztetik Ezerkötő kapujánál. *Nehem. 10,39.*
6. Mind ennek történetkor én nem valék Jeruzsálemben, mert Artaxerxes babilóniai királynak harminczketedik esztendejében visszamentem vala a királyhoz, s napok múltán újra szabadságot kértem a királytól. *Nehem. 5,14.*
7. És visszatérék Jeruzsálembe, és megértém e gonoszt, amelyet Eliásib cselekedett vala Tóbiásért, hogy átengedett néki egy kamarát Elohím házának pitvaraiban.
8. Igen gonosznak tetszék pedig ez nékem s kivettetém Tóbiás házában minden edényeit abból a kamarából;
9. És parancsolatomra megtisztíták a kamarákat, és visszahordatám azokba az *Igaz Teremtő* házában edényeit, az ételáldozatot és a tömjént.
10. Megtudtam azt is, hogy a Léviták részeit nem adták meg; ennek miatta ki-kí az ő mezejére szélede el Elohím házában szolgáló Léviták és énekesek közül. *Nehem. 5,12., Nehem. 5,47.*
11. És megfeddém a fejedelmeket, és mondek: Miért hagyatott el az *Igaz Teremtő* háza? És egybegyűjtván a Lévitákat, helyökre állítám őket; *Nehem. 13,17., Nehem. 12,40., Nehem. 2,16., Nehem. 11,1., Malak. 3,8., 2 Krón. 30,16., 2 Krón. 35,10.*
12. Az egész Júda pedig meghozá az olajnak, a mustnak és a gabonának tizedét a tárházakba. *Nehem 12,31, Nehem 12,44, Nehem 10,38, Nehem 13,5, Nehem 12,47*
13. És felügyelőkké rendelém a tárházak fölé Selemiát, a papot, Sádókot, az írástudót és Pedáját a Léviták közül, és melléjük Hanánt, aki Zakkur fia, aki Mattánia fia vala, mivelhogy híveknek ítéltettek volt és az ő tisztök vala kiosztani atyjokfiainak részét. *Nehem. 11,17., Nehem. 12,8., Nehem. 12,25., Nehem. 12,35., Nehem. 8,4., Nehem. 3,29.*
14. Emlékezzél meg én rólam én Elohímem ezért, és ne engedd, hogy eltöröltessenek az én jótéteményeim, amelyeket cselekedtem vala az én Elohímem házával és rendtartásaival! *2 Kir. 20,3.*
15. Azon napokban láttam Júdában, hogy sajtót taposnak szombaton és gabonát hoznak be, szamarakra rakván, sőt bort, szőlőt és olajat is és mindenféle terhet behoznak Jeruzsálembe szombat napon, és bizonyosságot tevék ellenök, amely napon eleséget árulnak vala. *Jer. 17,21.*
16. Tírusiak is lakozának a városban, akik hoznak vala halat és mindenféle árut, amelyeket eladnak vala szombat napon Júda fiainak Jeruzsálemben. *Ezsd. 3,7.*
17. Annakokáért megfeddém Júda előljáróit, és mondám nékik: Micsoda gonosz dolog ez, amit ti cselekesztek, hogy megfertőztetitek a szombathoz való napját? *Nehem. 5,7., 3 Móz. 19,30.*
18. Avagy nem így cselekedtek-e a ti atyáitok, s a mi Ezerkötő kapujánál hozá mindezen gonoszt és e városra?! És ti mégis növelitek Elohím haragját Izráel fölött, megfertőztetvén a szombathoz való napját!
- Jer. 17,19., Jer. 17,27., Ezsd. 10,10., Ezsd. 10,14.*
19. Lőn annakokáért, hogy midőn megárnýékosodtak Jeruzsálem kapui a szombat előtt, parancsolatomra bezáratának az ajtók, s megparancsolám, hogy meg ne nyissák azokat szombat utániig, annakfelette legényeim közül a kapukhoz rendelék, mondván: Nem fog bejöni teher a szombathoz való napján!
- Nehem. 13,9., Nehem. 13,4., Nehem. 13,10., Nehem. 13,17.*
20. Annakokáért a kereskedők és minden árúk árusai kívül hálának Jeruzsálemen egyszer vagy kétszer;
21. És bizonyosságot tevék ellenök, és mondám nékik: Miért háltok ti e köfal előtt? Ha ezt ismételitek, kezét vetek reátok! Az időtől fogva nem jöttek szombathoz való napra.
22. És megparancsolám a Lévitáknak, hogy magokat megtisztítsák, s hogy menjenek el és őrizzék a kapukat, hogy megszenteljék a szombathoz való napját. Ezért is emlékezzél meg rólam én *Igaz Teremtőm* és kedvezz nékem, kegyelmességednek nagy volta szerint! *Nehem. 13,14.*
23. Ugyanazon napokban meglátogatám azokat a júdabelieket, akik asdódi, Ammonita és Moábita asszonyokat vettek feleségül. *Ezsd. 9,2.*
24. És fiaik felerésze asdódi nyelven beszél vala, és nem tudnak vala beszélni héberül, hanem egyik vagy másik nép nyelvén.
25. Annakokáért feddődém velök, és megátkozám őket, és megverék közülök néhányat, és megtépém őket, és megesketém őket az *Igaz Teremtőre*:
- Bizony ne adjátok leányaitokat az ő fiaiknak, és ne vegyetek leányaik közül feleséget fiaitoknak és magatoknak. *Nehem. 10,30.*
26. Avagy nem ebben vétkezett-e Salamon Izráel királya? Noha nem volt sok nép között hozzá hasonlatos király, akit szeret vala az ő Elohímje és királylyá tette vala őt Elohím egész Izráel fölött; őt is bűnre vívék az idegen asszonyok:
- 1 Kir. 11,1., 1 Kir. 11,8., 1 Kir. 3,12., 2 Krón. 1,12., 2 Sám. 12,24.*
27. És néktek engedjünk-e, hogy cselekedjétek mindezen nagy gonosszást, vétkezzetek Elohímünk ellen, idegen asszonyokat vévén feleségül? *5 Móz. 4,32.*
28. Jójadának (aki Eliásib főpápnak fia vala) fiai közül is egy veje vala a Horonitbeli Szanballatnak, elűzém azért őt tőlem.

Nehem. 2,10., Nehem. 4,1., Nehem. 4,7., Nehem. 6,1.

29. Emlékezzél meg ő rólok én *Igaz Teremtőm*, a **Ezékiel próféta könyve**
papságnak és a papság szövetségének és a Lévitáknak
ilyen megfertőztetéséért!

30. És megtisztítám őket minden idegenektől és
rendtartást szabék a papoknak és a Lévitáknak,
kinek-kinek az ő dolgában.

Nehem. 9,2., Nehem. 13,1., Nehem. 13,13., Nehem. 13,23.

31. A fa hozására is bizonyos időkben és az első
zsengékre. Emlékezzél meg én Elohimem az én
javamra!

Nehem. 12,14., Nehem. 12,47., Nehem. 13,13., Nehem. 10,35.,

Nehem. 13,14., Nehem. 13,22., Nehem. 5,19.

1 Ahasvérus idejében történt (ez az Ahasvérus az, aki uralkodott Indiától fogva Szerecsenországig százhuszonhét tartományon),

2. Azokban a napokban, amikor Ahasvérus király üle királyi székében, amely Susán várában volt,

3. Uralkodása harmadik évében lakomát szerze minden fejedelmének és szolgáinak: Persia és Média hatalmasai, főemberei és a tartományok fejedelmei előtte valának.

4. Midőn mutogatá országa dicsőségének gazdagságát és az ő méltóságának fényes díszét sok napon át, száznyolczvan napig.

5. És amikor elmúltak ezek a napok, tőn a király az egész népnek, amely Susán várában találtaték, kicsinytől nagyig, hét napig tartó lakomát, a király palotája kertjének udvarán.

6. Fehér gypjű és kék bíbor szőnyegek valának megerősítve a fehér gypjűből és bíborból való köteleken, ezüst karikákon és fehér márványból való oszlopokon. Aranyból és ezüsből való kerevetek voltak az alabástromból, fehér márványból, gyöngyköböl és vörös márványból való padozaton.

7. Ittak pedig arany poharakból és különb-különbféle poharakból, és királyi bor bőven vala, királyi módon.

8. És az ivás, rendelet folytán, kényszer nélkül történt; mert így hagyta meg a király háza minden gondviselőjének, hogy kinek-kinek akarata szerint cselekedjenek.

9. Vásti királyné is lakomát szerze a nőknek, a királyi házban, amely Ahasvérus királyé vala.

10. Hetedik napon, amikor megvidámult a király szíve a bortól, mondá Méhumánnak, Biztának, Hárbonának, Bigtának és Abagtának, Zetárnak és Karkásnak, a hét udvarmesternek, akik szolgálának Ahasvérus király előtt,

11. Hogy hozzák el Vástit, a királynét a király elé, királyi koronával, hogy megmutassa a népeknek és fejedelmeknek az ő szépségét; mert szép arcú vala.

12. De Vásti királyné nem akara menni a király szavára, amely vala az udvarmesterek által. Erre igen megharagudott a király, és az ő haragja felgerjede benne.

13. És mondá a király az időket mérő bölcseknek, (mert a királynak összes dolgai a jog- és törvénytudók elé tartoznak).

14. Legközelebb valának pedig hozzá: Karséna, Sétár, Admata, Társis, Méres, Marséna, Mémukán, Persiának és Médiának hét fejedelme, akik láták a király arcát, és elől ülének az országban): *Eszdr 7,14*

15. Törvény szerint mit kellene cselekedni Vásti királynéval, mivelhogy nem teljesíté Ahasvérus királynak az udvarmesterek által üzent beszédét?

16. Akkor mondá Mémukán a király és a fejedelmek előtt: Nemcsak a király ellen vétkezett Vásti királyné; de valamennyi fejedelem és minden nép ellen, Ahasvérus király minden tartományában;

17. Mert a királyné cselekedetének híre fut minden asszonyhoz, úgy, hogy megvetik férjeiket szemeik előtt, és azt mondják: Ahasvérus király megparancsolá, hogy Vásti királyné hozzá menjen, és nem ment.

18. És e napon ugyanazt fogják mondani Persia és Média fejedelemasszonyai, akik meghallják a királyné cselekedetét, a király minden fejedelmének, és lesz elég megvetés és harag.

19. Ha azért a királynak tetszik, bocsásson ki királyi parancsot a maga részéről és irattassék a Persa-Méd törvények közé visszavonhatatlanul, hogy ne jöjjön többé Vásti Ahasvérus király színe elé, és hogy az ő királyságát adja a király másnak, aki jobb ő nálánál.

Eszdr. 8,8., Dán. 6,8., Dán. 12,15.

20. És hallják meg a király rendeletét, amelyet teend, egész országában, mert igen nagy az, hogy minden asszony adja meg a tiszteletet az ő férjének, a legnagyobbtól a legkisebbig.

21. És tetszett a szó a királynak és a fejedelmeknek, és a király Mémukán beszéde szerint cselekedék.

22. És levelet küldé a királynak minden tartományába, tartományról tartományra, annak saját írása szerint, és népről-népre, annak nyelve szerint, hogy legyen minden férfiúr az ő házában és beszéljen az ő népének nyelvén.

2 Ezek után, amint megszűnt Ahasvérus király haragja, megemlékezék Vástiról, és arról a mit cselekedett, és arról a mit végeztek felőle.

2. És mondának a király apródai, akik néki szolgálának: Keressenek a királynak szép ábrázatú szűz leányokat.

3. És rendeljen a király tiszteket országának minden tartományába, akik gyűjtsenek össze minden szép ábrázatú szűz leányt Susán várába, az asszonyok házába, Hégainak, a király kamarásának, az asszonyok őrzőjének keze alá, és adjanak nekik szépítő szereket.

4. És az a leány, aki tetszik a király szemeinek, uralkodjék Vásti helyett. És tetszett a dolog a királynak, és úgy cselekedék.

5. Vala egy júdabeli férfiú Susán várában, akinek neve Márdokeus, Jáirnak fia, aki Simei fia, aki Kis fia, Benjámin nemzetségéből,

6. Aki Jeruzsálemből fogva vitetett el a száműzött néppel, amely elvitetett Jekóniással, Júda királyával együtt, akit rabságba vitt el Nabukodonozor, babilóniai király.

2 Kir. 24,14., 2 Kir. 24,15.

7. És ez gondviselője volt Hadassának, azaz Eszternek az ő nagybátyja leányának; mert sem atyja, sem anyja nem volt, és a leány szép alakú és szép ábrázatú vala, s Amikor meghalt az ő atyja és anyja, Márdokeus leánya gyanánt magához fogadá.

8. Lőn pedig, amikor a király parancsa és rendelete kihirdtetett és sok leány gyűjtetett Susán várába, Hégai keze alá, akkor felvétellett Eszter is a király házába, Hégainak, az asszonyok őrének keze alá.

9. És tetszett a leány az ő szemeinek és kegyébe fogadá, és siette néki szépítő szereket adni, és kiadni az ő részét és kiegészítést. És megíratatták a krónikák könyvébe a király előtt.
10. Meg nem mondá Eszter az ő nemzetségét és származását; mert Márdokeus meghagyta néki, hogy meg ne mondja.
11. Márdokeus pedig minden nap járt az asszonyok házában pitvara előtt, hogy tudakozódják Eszter hogyléte felől, és hogy mi történik vele.
12. Amikor pedig eljött az ideje minden leánynak, hogy bemenne Ahasvérus királyhoz, miután asszonyok törvénye szerint tizenkét hónapig bántak vele (mert ennyi időbe telik az ő szépítésök, hat hónapig mirtusolajjal és hat hónapig illatos szerekekkel és asszonyi szépítő szerekekkel):
13. Akkor így ment a leány a királyhoz: Mindent, amit kívánt, megadtak néki, hogy menjen azzal az asszonyok házából a király házáig;
14. Este bement és reggel visszatért az asszonyok második házába, Sahásgáznak, a király udvarmesterének, a hálótársak őrzőjének kezei alá; nem jött többé a királyhoz, csak ha kívánta őt a király, és nevén hívták.
15. Amikor azért eljött az ideje Eszternek, a Márdokeus nagybátyja, Abihail leányának, akit leánya gyanánt fogadott, hogy bemenne a királyhoz, nem kívánt mást, mint a mit Hégaí, a király udvarmestere, az asszonyok őrzője mondott néki, és kedves vala Eszter mindenki szemei előtt, aki őt látá.
16. És felvitették Eszter Ahasvérus királyhoz, az ő királyi házába, a tizedik hónapban, ez a Tébet hónapja, országlásának hetedik évében.
17. És a király Esztert minden asszonynál inkább szereté, és minden leánynál nagyobb kedvet és kegyelmet nyert ő előtte, és tette a királyi koronát az ő fejére, és királynévá tette Vásti helyett.
18. És nagy lakomát adott a király minden ő fejedelmének és szolgálóinak, az Eszter lakomáját, és a tartományoknak nyugalmat adott, és ajándékokat osztogata király módjára.
19. És amikor összegyűjték a szűzeket másodszor, Márdokeus üle a király kapujában.
20. És Eszter nem mondá meg sem származását, sem nemzetségét, amiképen megparancsolá néki Márdokeus; mert Márdokeus szavát Eszter úgy fogadá, mint amikor gyámja volt.
21. Azokban a napokban pedig, amikor Márdokeus üle a király kapujában, megharagudott Bigtán és Téres, a király két udvarmestere, a kapu őrei, és azon voltak, hogy rávetik kezeiket Ahasvérus királyra.
22. Tudtára esett e dolog Márdokeusnak, és megmondá Eszter királynénak, és Eszter elmondá a királynak Márdokeus nevében.
23. És megvizsgálták a dolgot és úgy találták, és mind a király előtt és a népek között. És megíratatták a krónikák könyvébe a király előtt.
- 3** Ezek után nagy méltóságra emelé Ahasvérus király Hámánt, a Hammedáta fiát, az Agágibelit, és felmagasztalá őt, és feljebb helyezteté székét minden fejedelménél, akik vele valának.
2. És a király minden szolgálói, akik a király kapujában valának, térdet hajtottak és leborultak Hámán előtt; mert úgy parancsolta meg nekik a király; de Márdokeus nem hajtott térdet és nem borult le.
3. Mondának azért a király szolgálói, akik a király kapujában valának, Márdokeusnak: Miért szeged meg a király parancsát?
4. Lön pedig, amikor így szólnának néki minden nap és nem hallgata rájuk, feljelenték Hámánnak, hogy lássák, megállnak-e Márdokeus dolgai, mert azt jelenté nekik, hogy ő júdabeli.
5. És látván Hámán, hogy Márdokeus térdet nem hajt és nem borul le előtte, megtelék Hámán haraggal.
6. De kevés volt előtte, hogy csakis Márdokeusra magára vesse rá kezét, (mert megmondták néki Márdokeus nemzetségét) azért igyekezett Hámán elveszteni minden júdabelit, aki Ahasvérus egész országában vala, a Márdokeus nemzetét.
7. Az első hónapban, ez Nisán hónapja, Ahasvérus királyságának tizenkettedik évében, Púrt, azaz sorsot vetének Hámán előtt napról-napra és hónapról-hónapra a tizenkettedikig, s ez Adár hónapja.
- Eszter. 9,24.*
8. És mondá Hámán Ahasvérus királynak: Van egy nép, elszórva és elkülönítve a népek között, országod minden tartományában, és az ő törvényei különböznek minden nemzetségtől, és a király törvényeit nem teljesíti; a királynak bizony nem illik úgy hagyni őket.
9. Ha a királynak tetszik, írja meg, hogy ők elvesztessenek, és én tízezer tálentom ezüstöt mérek a hivatalnokok kezeibe, hogy a király kincstárába vigyék.
10. Akkor lehúzá a király az ő gyűrűjét a maga kezéről, és adá azt az Agágibeli Hámánnak, Hammedáta fiának, a júdabeliek ellenségének.
- 1 Móz. 41,42., 1 Móz. 41,43.*
11. És mondá a király Hámánnak: Az ezüst tied legyen s a nép is, hogy azt cselekedjed vele, ami néked tetszik.
12. Előhivatának azért a király irnokai az első hónap tizenharmadik napján, és megíraték minden úgy, amiként Hámán parancsolá, a király fejedelmeinek és a kormányzóknak, akik az egyes tartományokban valának, és minden egyes nép fejeinek; minden tartománynak annak írása szerint, és minden egyes népnek az ő nyelve szerint, Ahasvérus király nevében iratott és megpecsételtetett a király gyűrűjével.
- Eszter. 3,10.*
13. És elküldettek a levelek futárok által a király minden tartományába, hogy kipuštítsák, megöljék és megsemmisítsék mind a júdabelit, ifjútól a vénig, gyermekeket és asszonyokat egy napon, tizenharmadik

napján a tizenkettedik hónapnak, (ez Adár hónapja) és hogy javaikat elragadják.

14. Az írásnak mássa, hogy tétessék törvény minden egyes tartományban, meghirdettetett minden népnek, hogy legyenek készen azon a napon. *Esz. 3,13.*

15. A futárok kimenének gyorsan a király parancsával. És a törvény Susán várában is kiadatott; a király pedig és Hámán leültek, hogy igyanak; de Susán városa felháborodott.

4 Márdokeus pedig megtudta mindazt, ami történt; és Márdokeus megszaggatá ruháit, zsákba és hamuba öltözk, és a város közepére méne és kiálta nagy és keserves kiáltással.

2. És eljött a királynak kapuja elé; mert nem volt szabad bemenni a király kapuján zsákruhában.

3. És minden egyes tartományban, azon a helyen, a hová a király parancsa és törvénye eljutott, nagy gyásza volt a júdabelieknek, bőjt és siralom és jajgatás; zsák és hamu vala terítve sokak alá.

4. Eljöttek azért Eszternek leányai és udvarmesterei és megmondák néki, és megszorodék a királyasszony nagyon, és küldte ruhákat, hogy felöltöztetnék Márdokeust, és hogy vesse le a zsákot magáról; de nem fogadá el.

5. Akkor előhivatá Eszter Hatákot, a király udvarmesterei közül aki az ő szolgálatára volt rendelve, és kiküldé őt Márdokeushoz, hogy megtudja, mi az és miért van az?

6. Kiméne tehát Haták Márdokeushoz a város utcájára, amely a király kapuja előtt vala.

7. És elmondá néki Márdokeus mindazt, ami érte őt, és az ezüst összegét, amelyet Hámán mondott, hogy juttat a király kincséhez a júdabeliekért, hogy elvesztessenek.

8. És az írott rendeletnek mássát is, melyet Susánban adtak ki eltöröltetésökre, átadá néki, hogy mutassa meg Eszternek, és jelentse és hagyja meg néki, hogy menjen a királyhoz, könyörögni néki és esedezni előtte az ő nemzetségeért.

9. Elméne azért Haták, és elmondá Eszternek Márdokeus szavait.

10. És mondá Eszter Hatáknak, és meghagyá néki, hogy tudassa Márdokeussal:

11. A király minden szolgája és a király tartományainak népe tudja, hogy minden férfinak és asszonynak, aki bemegy a királyhoz a belső udvarba hivatlanul, egy a törvénye, hogy megöletessék, kivéven, akire a király aranypálcáját kinyújtja, az él; én pedig nem hívtam, hogy a királyhoz bemenjek, már harmincz napja.

Esz. 5,2., Esz. 8,4.

12. És megmondák Márdekousnak Eszter szavait.

13. És mondá Márdokeus visszaüzenve Eszternek: Ne gondold magadban, hogy te a király házában megmenekülhetsz a többi júdabeli közül.

14. Mert ha e mostani időben te hallgatsz, másunnan lészen könnyebbségök és szabadulások a júdabelieknek; te pedig és atyád háza elvesztek. És ki tudja, talán e mostani időért jutottál királlyságra?

15. És mondá Eszter visszaüzenve Márdokeusnak: **Ezékiel próféta könyve**

16. Menj el és gyűjts egybe minden júdabelit, aki Susánban találtatik, és bőjtöljetek érettem és ne egyetek és ne igyatok három napig se éjjel se nappal, én is és leányaim így bőjtölünk és ekképen megyek be a királyhoz, noha törvény ellenére; ha azután elveszek, hát elveszek.

17. Elméne azért Márdokeus, és úgy cselekedett mindent, amint néki Eszter parancsolá.

5 Történt pedig harmadnapon, hogy Eszter felöltözött királyiasan, és megállt a király házának belső udvarában, a király háza ellenében, és a király üle királyiszékében, a királyi házban, a ház ajtajának átellenében.

2. És lön, amint meglátá a király Eszter királynét, hogy áll az udvarban, kegyet találá szemei előtt, és kinyújtá a király Eszterre az arany pálczá, amely kezében vala, akkor oda méne Eszter, és megilleté az arany pálcza végét.

3. És mondá néki a király: Mi kell néked Eszter királyné? És mi a kérésed? Ha az ország fele is, megadatik néked.

Márk. 6,23.

4. És felele Eszter: Ha a királynak tetszik, jöjjön a király és Hámán ma a lakomára, amelyet néki készítettem.

5. És mondá a király: Gyorsan elő Hámánt, hogy teljesítse Eszter kívánságát. És elment a király és Hámán a lakomára, amelyet Eszter készített vala.

6. Mondá pedig a király Eszternek borivás közben: Mi a te kívánságod? Megadatik néked. És mi a te kérésed? Ha az ország fele is, meglészen!

7. És felele Eszter, és mondá: Az én kívánságom és kérésem ez:

8. Ha kegyet találtam a király szemei előtt, és ha a királynak tetszik megadni kívánságomat és teljesíteni kérésemet: jöjjön el a király és Hámán a lakomára, amelyet készítek nekik, és holnap a király beszéde szerint cselekszem.

9. És kiment Hámán azon a napon vígan és jó kedvvel. De amint meglátá Hámán Márdokeust a király kapujában, és ez fel nem kelt és nem mozdult meg előtte, megtelek Hámán haraggal Márdokeus ellen.

10. De megtartóztatá magát Hámán, és haza ment, és elküldvén, magához hivatá barátait és Zérest, az ő feleségét.

11. És elbeszélé nekik Hámán gazdagságának dicsőségét, fiainak sokaságát és mindazt, amivel felmagasztalta őt a király, és hogy feljebb emelte őt a fejedelmeknél és a király szolgáinál;

12. És mondá Hámán: Nem is hívott Eszter királyné mást a királylyal a lakomára, amelyet készített, hanem csak engem, és még holnapra is meghivattattam hozzá a királylyal.

13. De mindez semmit sem ér nekem, valamíg látom a júdabeli Márdokeust ülni a király kapujában.

14. És mondá néki Zéres, az ő felesége és minden barátja: Csináljanak ötven könyökni magas fát, és reggel mondd meg a királynak, hogy Márdokeust akaszszák reá, és

akkor menj a királylyal a lakomára vígan. És tetszett a dolog Hámánnak, és megcsináltatta a fát.

Esz. 7,9., Eszt. 9,14.

6 Azon éjjel került az álom a királyt, és megparancsolá, hogy hozzák elő a történetek emlékkönyvét, és ezek olvastattak a király előtt.

2. És írva találák, amint Márdokeus feljelenté Bigtánát és Térest, a király két udvarmesterét, a küszöb őrzőit, akik azon voltak, hogy rávetik kezöket Ahasvérus királyra.

Esz. 2,21., Eszt. 2,23.

3. És mondá a király: Micsoda tisztességet és méltóságot adtak azért Márdokeusnak? És felelének a király apródjai, az ő szolgálai: Semmit sem juttattak néki azért.

4. Akkor mondá a király: Ki van az udvarban? (Mert Hámán jöve a királyi ház külső udvarába, hogy megmondja a királynak, hogy akasztassa fel Márdokeust a fára, amelyet készítettett néki.)

Esz. 5,14.

5. És felelének néki a király apródjai: Ímé Hámán áll az udvarban. És mondja a király: Jöjjön be!

6. És beméne Hámán, és mondá néki a király: Mit kell cselekedni azzal a férfúval, akinek a király tisztességet kíván? (Hámán pedig gondolá az ő szívében: Kinek akarna a király nagyobb tisztességet tenni, mint én nékem?)

7. És mondá Hámán a királynak: A férfúnak, akinek a király tisztességet kíván,

8. Hozzanak királyi ruhát, amelyben a király jár, és lovat, amelyen a király szokott ülni és amelynek fejére királyi koronát szoktak tenni.

Dán. 5,16., Dán. 5,29., 1 Kir. 1,3.

9. És adják azt a ruhát és lovat a király egyik legelső fejedelmének a kezébe, és öltöztessék fel azt a férfút, akinek a király tisztességet kíván,

és hordozzák őt a lovon a város utcáin, és kiáltsák előtte: Így cselekesznek a férfúval, akinek a király tisztességet kíván.

1 Móz.

41,42., 1 Móz 41,43.

10. Akkor mondá a király Hámánnak: Siess, hozd elő azt a ruhát és azt a lovat, amint monadt, és cselekedjél úgy a júdabeli Márdokeussal, aki a király kapujában ül, és semmit el ne hagyj mindabból, amit szóltál.

Esz. 6,8.

11. Előhozá azért Hámán a ruhát és a lovat, és felöltözteté Márdokeust, és lovon hordozá őt a város utcáján, és kiáltá előtte: Így cselekesznek a férfúval, akinek a király tisztességet kíván.

Esz. 6,4.

12. És Márdokeus megtére a király kapujához. Hámán pedig sieté házába, búsulva és fejét betakarva.

13. És elbeszélé Hámán Zéresnek, az ő feleségének és minden barátjának mindazt, ami vele történt. És mondanak néki az ő bölcsei és Zéres, az ő felesége: Ha Márdokeus, aki előtt kezdte hanyatlani, a héberek magvából való: nem bírsz vele, hanem bizony elesel előtte.

Esz. 7,9., Eszt. 7,10.

14. És amíg így beszélének vele, eljövének a király udvarmesterei, és siettek Hámánt a lakomára vinni, amelyet készített vala

Eszter: Eszt. 5,8., Eszt. 5,12.

7 És elméne a király és Hámán a lakomára, Eszter királynéhoz.

Ezékiel prófeta könyve

2. És mondá a király Eszternek másodnapon is, borivás közben: Mi a te kívánságod Eszter királyné? Megadatik. És micsoda a te kérésed? Ha az országnak fele is, meglészen.

Esz. 5,6.

3. És felele Eszter királyné és mondá: Ha kegyet találtam szemeid előtt, oh, király! és ha a királynak tetszik, add meg nékem életemet kívánságomra, és nemzetségemet kérésemre.

4. Mert eladattunk, én és az én nemzetségem, hogy kipusztítsanak, megöljenek és megsemmisítsenek minket; ha csak szolgáluk, vagy szolgálókul adattunk volna el, akkor hallgatnék, jóllehet az ellenség nem adna kárpótlást a király vesztességéért.

5. És szóla Ahasvérus király és mondá Eszternek, a királynénak: Ki az és hol van az, akit az ő szíve erre vitt, hogy azt cselekedné?

6. És mondá Eszter: Az ellenség és gyűlölő, ez a gonosz Hámán! Akkor Hámán megrettene a király és királyné előtt.

Esz. 5,4., Eszt. 5,8.

7. A király pedig felkele haragjában a borivástól és méne a palotakertbe; Hámán pedig ott maradt, hogy életéért könyörögjön Eszter királynénál; mert látta, hogy a király részéről elvégeztetett az ő veszte.

8. És amikor a király visszatért a palota kertjéből a borivás házába, Hámán a kerevetre esék, amelyen Eszter vala. Akkor mondá a király: Erőszakot is akar elkövetni a királynén én nálam a házban?! Amint e szó kijött a király szájából, Hámán arcát befedék.

9. És mondá Harbona, az udvarmesterek egyike a király előtt: Ímé a fa is, amelyet készített Hámán Márdokeusnak, aki a király javára szólott vala, ott áll Hámán házában, ötven könyöknyi magas. És mondá a király: Akasszátok őt magát reá!

Esz. 5,14., Eszt. 6,4., Eszt. 2,22., Eszt. 2,23., Eszt. 6,13.

10. Felakaszták azért Hámánt a fára, amelyet készített Márdokeusnak, és megszűnék a király haragja.

8 Azon a napon adá Ahasvérus király Eszter királynénak Hámánnak, a héberek ellenségének házát, és Márdokeus beméne a király elébe, mert elmondotta Eszter, micsodája ő néki.

Esz. 2,7.

2. Lehúzá azért a király az ő gyűrűjét, amelyet Hámántól elvett, és adá azt Márdokeusnak. Eszter pedig Márdokeust tette Hámán házának fejévé.

Esz. 3,10.

3. És tovább szóla Eszter a király előtt, és leborult annak lábaihoz és sirt és könyörgött, hogy semmisítse meg az agági Hámán gonoszságát és tervét, amelyet kigondolt a júdabeliek ellen.

Esz. 3,9., Eszt. 3,15.

4. És a király kinyujtá Eszterre az arany pálczát, és Eszter felkelt és megáll a király előtt,

5. És mondá: Ha a királynak tetszik, és ha kegyet találtam ő előtte, és ha helyes a dolog a király előtt, és én kedves

vagyok a szemei előtt: írassék meg, hogy vonassanak vissza az agági Hámánnak, Hammedáta fiának tervéről szóló levelek, amelyeket írt, hogy elveszessék a júdabelieket, akik a király minden tartományában vannak.

6. Mert hogyan tudnám nézni azt a nyomorúságot, amely érné az én nemzetséget, és hogyan tudnám nézni az én atyámfiainak veszedelmét?

7. Mondá pedig Ahasvérus király Eszter királynénak és a júdabeli Márdokeusnak: Ímé Hámán házát Eszternek adtam, és őt felakasztották a fára azért, mert a júdabeliekre bocsátotta kezét.

Eszter 8,1., Eszter 7,10.

8. Ti pedig írjatok a júdabelieknek, amint tetszik néktek a király nevében és pecsételjétek meg a király gyűrűjével; mert az írás, amely a király nevében van írva és a királynak gyűrűjével van megpecsételve, vissza nem vonható.

Eszter 8,2., Eszter 1,19.

9. Hivattatának azért a király irnokai azonnal, a harmadik hónapban (ez a Síván hónap), annak huszonharmadik napján, és megírák úgy, amiként Márdokeus parancsolá a júdabelieknek és a fejedelmeknek, a kormányzóknak és a tartományok fejeinek, Indiától fogva Szerecsenországig százhuszonnégy tartományba; minden tartománynak annak írása szerint, és minden nemzetségnek az ő nyelvén, és a júdabelieknek az ő írások és az ő nyelvek szerint.

Eszter 3,12., Eszter 1,1.

10. És megírá Ahasvérus király nevében, és megpecsételé a király gyűrűjével. És küldte leveleket lovas futárok által, akik lovagolnak a királyi ménes gyors paripáin,

11. Hogy megengedte a király a júdabelieknek, akik bármely városban vannak, hogy egybegyűljenek és keljenek fel életükért, és hogy kipusztítsák, megöljék és megsemmisítsék minden népnek és tartománynak seregét, amely őket nyomorgatja, kicsinyeket és nőket, és hogy javaikat elragadják.

12. Egy napon, Ahasvérus királynak minden tartományában, tizenharmadik napján a tizenkettedik hónapnak (ez Adár hónapja).

Eszter 3,13

13. Az írásnak mássa, hogy adassék törvény minden egyes tartományban, meghirdetett minden népnek, hogy a júdabeliek készen legyenek azon a napon, hogy megbosszulják magokat ellenségeiken.

14. A futárok a királyi gyors paripákon kimenének sietve és sürgősen a király parancsolata szerint; és kiadatott a törvény Susán várában is.

15. Márdokeus pedig kiméne a király elől kék bíbor és fehér királyi ruhában, és nagy arany koronával, és bíborbársony palástban, és Susán városa vígáda és örvendezze.

Eszter 8,1., Eszter 8,2., Eszter 6,8., Eszter 6,10.

16. A júdabelieknek világosság támad, öröm, vigasság és tisztesség.

17. És minden tartományban és minden városban, a hová a király szava és rendelete eljuta, öröme és vigalma lőn a júdabelieknek, lakoma és ünnep, és sokan a föld népei

közül júdabeliekké lettek; mert a júdabeliektől való közlés profétáknak meg őket. *Eszter 9,22., Eszter 9,23., Eszter 6,13.*

9 A tizenkettedik hónapban azért (ez az Adár hónap), annak tizenharmadik napján, amikor eljött az ideje a király szavának és végzésének, hogy akkor teljesíttessék, azon a napon, amelyen a héberék ellenségei remélték, hogy hatalmat vesznek rajtuk, ellenkezőleg fordult; mert magok a júdabeliek vőnek hatalmat azokon, akik őket gyűlöltek. *Eszter 3,13., Eszter 8,12*

2. Egybegyűlének a júdabeliek városaikban, Ahasvérus király minden tartományában, hogy rávessék kezöket azokra, akik vesztöket keresték, és senki sem állhatott meg előttük; mert miattok való félelem szállott minden népre. *Eszter 8,11.*

3. És a tartományok minden feje, fejedelmek, kormányzók és a király hivatalnokai magasztalták a júdabelieket; mert a Márdokeustól való félelem szállott rájuk. *Eszter 6,13., Eszter 8,15.*

4. Mert nagy volt Márdokeus a király házában, és híre elment minden tartományba; mert ez a férfiú, Márdokeus, emelkedett és nagyobbodott.

5. És leverték a júdabeliek minden ellenségeiket fegyverrel, megölvén és megsemmisítvén azokat, és akaratok szerint cselekedének gyűlölőkkel.

6. És Susán várában megölének és megsemmisítének a júdabeliek ötszáz férfiút.

7. Parsandátát, Dalpont és Aspatát.

8. Porátát, Adáliát és Aridátát.

9. Parmástát, Arisait, Aridait és Vajzátát.

10. Tíz fiát Hámánnak, Hammedáta fiának, a júdabeliek ellenségének megölték; de zsákmányra nem tették rá kezöket. *Eszter 5,11.*

11. Azon a napon megtudá a király a Susán várában megöletteknek számát.

12. És mondá a király Eszternek királynénak: Susán várában megöltek a júdabeliek és megsemmisítettek ötszáz férfiút és Hámán tíz fiát; a király többi tartományaiban mit cselekesznek? Mi a kívánságod? és megadatik néked. És mi még a te kérdésed? és meglészen.

13. És mondá Eszter: Ha a királynak tetszik, engedje meg holnap is a júdabelieknek, akik Susánban laknak, hogy cselekedjenek a mai parancsolat szerint, és Hámán tíz fiát akasztassák fel a fára. *Eszter 6,14., Eszter 7,9., Eszter 7,10.*

14. És szóla a király, hogy úgy tegyenek. És kiadaték a parancs Susánban, és Hámán tíz fiát felakasztották.

15. És összegyűltek a júdabeliek, akik Susánban valának, Adár havának tizennegyedik napján is, és megölének Susánban háromszáz férfiút; de zsákmányra nem tették rá kezöket.

16. És a többi júdabeliek is, akik a király tartományaiban voltak, összegyűlének és feltámadtak életükért, és békében maradtak ellenségeiktől; megölének pedig gyűlölőikből hetvenötezeret; de zsákmányra nem tették rá kezöket. *Eszter 3,13.*

17. Történt ez az Adár hónapjának tizenharmadik napján, és megnyugovának a tizennegyedik napon, és tették azt vigalom és öröm napjává. *Ezék 9,26., Eszt. 9,23., Eszt. 9,27.*
18. De a júdabeliek, akik Susánban valának, egybegyülének azon hónap tizenharmadik és tizennegyedik napján, és megnyugovának azon hónap tizenötödik napján, és azt tették vigalom és öröm napjává. *Eszt. 9,19.*
19. Azért a vidéki júdabeliek, akik kerítetlen falvakban laktak, Adár hónapjának tizennegyedik napját tették öröm és vigalom napjává és ünneppé, amelyen ajándékokat küldözgetnek egymásnak. *Nehem. 8,10., Nehem. 8,12.*
20. És megírá Márdokeus e dolgokat, és leveleket küld minden júdabelinek, aki Ahasvérus király minden tartományában, közel és távol, vala.
21. Meghagyva nékik, hogy tartsák meg az Adár hónapnak tizennegyedik napját és annak tizenötödik napját évről-évre.
22. Mint olyan napokat, amelyeken megnyugovának a júdabeliek ellenségeiktől, és mint olyan hónapot, amelyben keserűségek örömré és siralmuk ünnepre fordult; hogy tartsák meg azokat vigalom és öröm napjaiul, és küldjenek ajándékot egymásnak és adományokat a szegényeknek. *Nehem 8,10., Nehem 8,12.*
23. És felfogadák a júdabeliek, hogy megcselekszik, amit kezdetek és a mit Márdokeus íra nékik. *Eszt. 9,21., Eszt. 9,22., Eszt. 9,27.*
24. Mert az agági Hámán, Hammedátának fia, minden júdabelinek ellensége, szándékozott a júdabelit elvesztetni, és Púrt, azaz sorsot vetett, hogy őket megrontsa és megsemmisítse; *Eszt 3,6., Eszt. 3,7.*
25. De amikor a király tudomására jutott, megparancsolá levélben, hogy gonosz szándéka, amelyet gondolt a júdabeliek ellen, forduljon az ő fejére, és felakaszták őt és fiait a fára. *Eszt 7,9., Eszt. 7,10., Eszt. 9,13., Eszt. 9,14.*
26. Annakokáért elnevezék e napokat Púrimnak a Púr nevétől. És azért ezen levél minden szava szerint, és amit láttak erre nézve, és ami érte őket: *Eszt 9,24., Eszt 9,31.*
27. Elhatározzák és elfogadák a júdabeliek mind magokra, mind ivadékokra és mindazokra, akik hozzájuk csatlakoznak, örök időkre, hogy megtartják e két napot, írásuk és határozatuk szerint minden esztendőben. *Eszt. 8,17., Eszt. 9,17., Eszt. 9,18.*
28. És ezen napok emlékezetben lesznek és megülik azokat nemzedékről-nemzedékre, családról-családra, tartományról-tartományra és városról-városra. És ezek a Púrim napjai el nem múlnak a júdabeliek között, és emlékek ki nem vész ivadékaik közül. *Eszt. 9,26.*
29. Ira pedig Eszter királyné, Abihail leánya és a júdabeli Márdokeus egész hatalommal, hogy megerősítsék e második levelet a Púrimról. *Eszt 9,20., Eszt 9,21*
30. És küldje leveleket minden júdabelinek Ahasvérus országának százhuszonhét tartományába, békességes és igazságos szavakkal;
31. Hogy megerősítsenek ezek a Púrim napjai, meghatározott idejökben, amiképen meghagyta nékik a júdabeli Márdokeus és Eszter királyné, és amint Eszter megírta könyveket a bűntől és jajkiáltás dolgát.
32. És Eszter beszéde megerősíté ezt a Púrim történetét, és tekercsbe iraték.
- 10** És Ahasvérus király adót vettete a földre és a tenger szigeteire.
2. Az ő erejének és hatalmának minden cselekedete pedig és Márdokeus nagy méltóságának története, amellyel felmagasztalá őt a király, avagy nincsenek-e megírva Média és Persia királyainak évkönyveiben,
3. Mert a júdabeli Márdokeus második volt Ahasvérus király után, nagy a júdabeliek között, és kedves az ő atyjafiai sokasága előtt, aki javát keresé népének, és békességet szerze minden ivadékának.

1 Vala Úz földén egy ember, akinek Jób vala a neve. Ez az ember feddhetetlen, igaz, elohimfélő vala és büngyülölő.

2. Születék pedig néki hét fia és három leánya.

Ezék. 14,14.

3. És vala az ő marhája: hétezer juh, háromezer teve és ötszáz igabarom és ötszáz szamár; cselédje is igen sok vala, és ez a férfiú nagyobb vala keletnek minden fiánál.

4. Eljártak vala pedig az ő fiai egymáshoz és vendégséget szerzének otthon, ki-ki a maga napján. Elküldtek és meghívták vala az ő három hugokat is, hogy együtt egyenek és igyanak velök.

5. Amikor pedig a vendégség napjai sorra lejártak vala, elkülde értők Jób és megszentelé őket, és jóreggel felserkene és áldozik vala égőáldozattal mindnyájuk száma szerint; mert ezt mondja vala Jób: Hátha vétkeztek az én fiaim és gonoszt gondoltak Elohim *(az Igaz Teremtő)* ellen az ő szivökben! Így cselekedik vala Jób minden napon.

Jób. 1,1.

6. Lőn pedig egy napon, hogy eljövénék Elohimnek fiai, hogy udvaroljanak JaHuWaH *(az ÖrökkéValó)* előtt; és eljőve Sátán is közöttök.

1 Kir. 22,19., 1 Kir. 22,21.

7. És mondá JaHuWaH a Sátánnak: Honnét jössz? És felele a Sátán JaHuWaH-nak és mondá: Körülkerültem és át meg át jártam a Földet.

1 Pét. 5,8.

8. És mondá JaHuWaH a Sátánnak: Észrevetted-e az én szolgálmat, Jóbot? Bizony nincs hozzá hasonló a Földön: feddhetetlen, igaz, elohimfélő, és büngyülölő.

9. Felele pedig JaHuWaH-nak a Sátán, és mondá: Avagy ok nélkül féli-e Jób Elohimt?

Ésa. 45,19.

10. Nem te vetted-e körül őt magát, házát és mindenét, amije van? Keze munkáját megáldottad, marhája igen elszaporodott e földön.

11. De bocsássad csak rá a Te kezedet, verd meg mindazt, ami az övé, avagy nem átkoz-e meg szemtől-szembe téged?!

Jób. 1,20., Jób. 1,22.

12. JaHuWaH pedig mondá a Sátánnak: Ímé, mindazt, amije van, kezembe adom; csak ő magára ne nyujtsd ki kezedet. És kiméne a Sátán JaHuWaH elől.

1 Kir. 22,22.

13. Lőn pedig egy napon, hogy az ő fiai és leányai esznek és bort isznak vala az ő elsőszülött bátyjoknak házában.

Jób. 1,18.

14. És követ jöve Jóbhoz, és mondá: Az ökrök szántanak, a szamarak pedig mellettök legelésznek vala.

15. De a Sabeusok rajtok ütének és elhajták azokat, a szolgálkat pedig fegyverrel ölék meg. Csak én magam szaladék el, hogy hírt adjak néked.

16. Még szól vala ez, amikor jöve egy másik, és mondá: Elohimnek tüze esék le az égből, és megégeté a juhokat és a szolgálkat, és megemészté őket. Csak én magam szaladék el, hogy hírt adjak néked.

17. Még ez is szól vala, amikor jöve egy másik, és mondá: A Káldeusok három csapatot alkotának és ráütének a tevékre, és elhajták azokat; a szolgálkat pedig fegyverrel ölék meg, csak én magam szaladék el, hogy hírt adjak néked.

Jób. 1,3.

18. Még ez is szól vala, amikor jöve egy másik, és mondá: A te fiaid és leányaid esznek és bort isznak vala az ő elsőszülött bátyjoknak házában;

19. És ímé nagy szél támad a pusztá felől, megrendíté a ház négy szegeletét, és rászakada az a gyermekekre és meghalának. Csak én magam szaladék el, hogy hírt adjak néked.

Jób. 1,5., Jób. 3,25.

20. Akkor felkele Jób, megszaggatá köntösét, megberetválá a fejét, és a földre esék és leborula.

21. És mondá: Meztelen jöttem ki az én anyámnak méhéből, és meztelen térek oda, vissza. JaHuWaH adta, JaHuWaH vette el. Áldott legyen JaHuWaH neve!

Préd. 5,15., 1 Tim. 6,7., Jób. 17,13.

22. Mindezekben nem vétkezék Jób, és Elohim ellen semmi illetlent nem cselekedék.

Jób. 1,11.

2 Lőn pedig, hogy egy napon eljövénék Elohimnek fiai, hogy udvaroljanak az *ÖrökkéValó* előtt. Eljőve a Sátán is közöttök, hogy udvaroljon az *ÖrökkéValó* előtt.

Jób. 1,6., Jób. 1,11.

2. És mondá JaHuWaH a Sátánnak: Honnét jössz? És felele a Sátán JaHuWaH-nak, és mondá: Körülkerültem és át meg át jártam a Földet.

3. Mondá pedig az *ÖrökkéValó* a Sátánnak: Észrevetted-e az én szolgálmat, Jóbot? Bizony nincs a Földön olyan, mint ő; feddhetetlen, igaz, elohimfélő, büngyülölő. Még erősen áll az ő feddhetetlenségében, noha ellene ingereltél, hogy ok nélkül rontsam meg őt.

Jób. 1,20., Jób. 1,22.

4. És felele a Sátán az *ÖrökkéValónak*, és mondá: Bőrt bőrért; de mindent, amije van, odaad az ember az életéért.

5. Azért bocsásd ki csak a Te kezedet, és verd meg őt csontjában és testében: avagy nem átkoz-e meg szemtől-szembe téged?

6. Mondá pedig az *ÖrökkéValó* a Sátánnak: Ímé kezembe van ő, csak életét kiméld.

2 Kor. 12,7.

7. És kiméne a Sátán az *ÖrökkéValó* elől, és megveré Jóbot undok fekélylyel talpától fogva a feje tetejéig.

Jób. 16,8.

8. És vön egy cserepet, hogy azzal vakarja magát, és így ül vala a hamu közepett.

Jób. 16,8.

9. Mondá pedig ő néki az ő felesége: Erősen állasz-é még mindig a te feddhetetlenségedben? Átkozd meg az *Igaz Teremtőt*, és halj meg!

Jób. 19,17.

10. Ő pedig mondá néki: Úgy szólsz, mint szól egy a bolondok közül. Ha már a jót elvettük Elohimtől, a rosszat nem vennők-é el? Mindezekben sem vétkezék Jób az ő ajkaival.

Ésa. 45,7., Ámós. 3,6.

11. Amikor pedig meghallá Jóbnak három barátja mind ezt a nyomorúságot, amely esett vala rajta: eljőve mindenik az ő lakó helyéből: a témáni Elifáz, a sukhi Bildád és a naamai Czófár; és elvégezék, hogy együtt mennek be, hogy bánkódjanak vele és vigasztalják őt.

1 Krón. 7,22.

12. És amint ráveték szemöket távolról, nem ismerék meg őt, és fenhangon zokognak vala; azután pedig megszagatá ki-ki a maga köntösét, és port hintének fejökre ég felé.

13. És ülének vele hét napon és hét éjszakán a földön, és nem szóla egyetlen szót egyik sem, mert látják vala, hogy igen nagy az ő fájdalma.

1 Sám. 31,13.

3 Ezután megnyitá Jób az ő száját, és megátkozá az ő napját.

Jer. 20,14., Jer. 20,18.

2. És szóla Jób, és mondá:

3. Veszszem el az a nap, amelyen születtem, és az az éjszaka, amelyen azt mondták: fiú fogantatott.

4. Az a nap legyen sötétség, ne törődjék azzal az *Igaz Teremtő* onnét felül, és világosság ne fénnyelje azon.

5. Tartsa azt fogva sötétség és a halál árnyéka; a felhő lakozzék rajta, nappali borulatok tegyék rettenetessé.

6. Az az éjszaka! Sűrű sötétség fogja be azt; ne soroztassék az az esztendőnek napjaihoz, ne számláltassék a hónapokhoz.

7. Az az éjszaka! Legyen az magtalan, ne legyen örvendezés azon.

8. Átkozzák meg azt, akik a nappalt átkozzák, akik bátrak felfingerelni a leviathánt.

9. Sötétüljenek el az ő estvéjének csillagai; várja a világosságot, de az ne legyen, és ne lássa a hajnalnak pirját!

10. Mert nem zárta be az én anyám méhének ajtait, és nem rejtette el szemeim elől a nyomorúságot.

11. Mért is nem haltam meg fogantatásomkor; mért is ki nem multam, mihelyt megszülettem?

Jób. 10,18., Jer. 20,18.

12. Mért vettek fel engem térdre, és mért az emlőkre, hogy szopjam?!

13. Mert most feküdném és nyugodnám, aludnám és aludnám, és nyugodni lehetnék.

Ezékiel próféta könyve

14. Királyokkal és az ország tanácsosaival, akik magoknak kőhalmokat építenek.

15. Vagy fejedelmekkel, akiknek aranyuk van, akik ezüsttel töltik meg házaikat.

16. Vagy mért nem lettem olyan, mint az elásott, idétlen gyermek, mint a világosságot sem látott kisdédé?

17. Ott a gonoszok megszűnnek a fenyegetéstől, és ott megnyugosznak, akiknek erejük ellankadt.

18. A foglyok ott mind megnyugosznak, nem hallják a szorongatónak szavát.

19. Kicsiny és nagy ott egyenlő, és a szolga az ő urától szabad.

20. Mért is ad az *Igaz Teremtő* a nyomorultnak világosságot és életet a keseredett szívűeknek?

Jób. 6,9.

21. Akik a halált várják, de nem jön az, és szorgalmasabban keresik, mint az elrejtett kincset.

22. Akik nagy örömmel örvendeznek, vigadnak, amikor megtalálják a sírt.

23. A férfiúnak, aki útvesztőbe jutott, és akit Elohim bekerített köröskörül.

24. Mert kenyerem gyanánt van az én fohászkodásom, és sóhajtásaim ömölnek, mint habok.

Jób. 16,16.

25. Mert a mitől remegve remegtem, az jöve reám, és a mitől rettegtem, az esék rajtam.

Jób. 1,5., Jób. 31,23.

26. Nincs békességem, sem nyugtom, sem pihenésem, mert nyomorúság támadt reám.

4 És felele a témáni Elifáz, és mondá:

2. Ha szólni próbálunk hozzád, zokon veszed-é? De hát ki bírná túrtöztetni magát a beszédben?

3. Ímé sokakat oktattál, és a megfáradott kezeket megerősítetted;

Ésa. 53,3.

4. A tántorgót a Te beszédeid fentartották, és a reszkető térdeket megerősítetted;

5. Most, hogy rád jött a sor, zokon veszed; hogy téged ért a baj, elrettensz!

6. Nem bizodalmad-é a te elohimfélelmed, s nem reménységed-é utaidnak becsületessége?

Jób. 1,8., Jób. 2,10.

7. Emlékezzél, kérlek, ki az, aki elveszett ártatlanul, és hol töröltettek el az igazak?

8. Amint én láttam, akik hamisságot szántanak és gonzságot vetnek, ugyanazt aratnak.

Péld. 22,8., Hós. 10,13., Hós. 10,14.

9. Elohimnek lehelletétől elvesznek, az Ő haragjának szelétől elpusztulnak.

Ésa. 11,4., 2 Thess. 2,8.

10. Az oroszlán ordítása, a sakál üvöltése, és az oroszlánkölyök fogai megsemmisülnek.

11. Az agg oroszlán elvész, ha nincs martaléka, a nöstény oroszlán kölykei elszélednek.

12. Szó lopódzék hozzám, s valami nesz üté meg abból fületem.

13. Éjjeli látásokon való töprengések között, amikor mély álm fogja el az embereket.

14. Félelem szálla rám, és rettegés, s megreszketteté minden csontomat.

15. Valami szellem suhant el előttem, s testemnek szőre felborzolódék.

16. Megállta, de ábrázatját föl nem ismerém, egy alak vala szemeim előtt, mély csend, és ilyen szót hallék:

17. Vajjon a halandó igaz-é az *Igaz Teremtőnél*: az ő Teremtője előtt tiszta-é az ember?

Jób. 35,2., Zsolt. 130,3.

18. Ímé az Ő szolgáljaiban sem bízhatik és az Ő angyalaiban is talál hibát:

19. Mennyivel inkább a sárházak lakosaiban, akiknek fundamentumok a porban van, és könnyebben szétnyomhatók a molynál?!

20. Reggeltől estig gyötrődnek, s a nélkül, hogy észrevennék, elvesznek örökre.

21. Ha kiszakíttatik belőlök sátoruk kötele, nem hálnak-é meg, és pedig bölcsesség nélkül?

Zsolt. 49,11.

5 Kiáltás csak! Van-é, aki felelne néked? A szentek közül melyikhez fordulsz?

2. Mert a bolondot boszúság öli meg, az együgyűt pedig buzgóság veszti el.

3. Láttam, hogy egy bolond gyökerezni kezdett, de nagy hamar megátkoztam szép hajlékát.

Zsolt. 37,35., Zsolt. 37,36.

4. Fiai messze estek a szabadulástól: a kapuban megrontatnak, mert nincs, aki kimentse őket.

5. Amit learatnak néki, az éhező eszi meg, a töviskerítésből is elviszi azt, kincseiket törvetők nyelik el.

6. Mert nem porból támad a veszedelem s nem földből sarjad a nyomorúság!

7. Hanem nyomorúságra születik az ember, amint felfelé szállnak a parázs szikrái.

Jób. 7,16.

8. Azért én az *Igaz Teremtőhöz* folyamodnám, az *Igaz Teremtőre* bíznom ügyemet.

Jób. 2,10.

9. Aki nagy, végére mehetetlen dolgokat művel, és csudákat, amiknek száma nincsen.

Jób. 9,10., Zsolt. 72,18., Róm. 11,33.

10. Aki esőt ad a földnek színére, és a mezőkre vizet bocsát.

Zsolt. 135,7.

11. Hogy az alázatosokat felmagasztalja, és a gyászolókat szabadulással vidámitsa.

1 Sám. 2,7., 1 Sám. 2,8.

12. Aki semmivé teszi a családok gondolatait, hogy szándékukat kezeik véghez ne vihessék.

Nehem. 4,15., Zsolt. 33,10., Ésa. 8,10.

13. Aki megfogja a bölcséket az ő családságukban, és a napról napra károsra válnak bavalóvá teszi.

14. Nappal sötétségre bukkannak, és délben is tapogatva járnak, mint éjszaka.

5 Móz. 28,29.

15. Aki megszabadítja a fegyvertől, az ő szájoktól, és az erősnek kezéből a szegényt;

Zsolt. 52,4., Zsolt. 52,7.

16. Hogy legyen reménysége a szegénynek, és a hamisság befogja az ő száját.

Zsolt. 63,12., Ésa. 52,15.

17. Ímé, boldog ember az, akit Elohim megdorgál; azért az *Igaz Teremtőnek* büntetését meg ne utáld!

Péld. 3,11-12., Jak. 1,2.

18. Mert Ő megsebez, de be is kötöz, összezúz, de kezei meg is gyógyítanak.

5 Móz. 32,39.

19. Hat bajodból megszabadít, és a hetedikben sem illet a veszedelem téged.

Zsolt. 91,13., Péld. 24,16.

20. Az éhínségben megment téged a haláltól, és a háborúban a fegyveres kezeztől.

21. A nyelvek ostora elől rejtve leszel, és nem kell félned, hogy a pusztulás rád következik.

Zsolt. 52,4., Zsolt. 52,7.

22. A pusztulást és becses dolgokat neveted, és a fenevadaktól sem félsz.

Zsolt. 34,11., Zsolt. 91,13.

23. Mert a mezőn való kövekkel is frigyed lesz, és a mezei vad is békességben lesz veled.

Hós. 2,17.

24. Majd megtudod, hogy békességben lesz a te sátorod, s ha megvizsgálod a te hajlékodat, nem találsz benne hiányt.

25. Majd megtudod, hogy a te magod megszaporodik, és a te sarjadékod, mint a mezőn a fű.

Jób. 42,11., Jób. 42,17., Zsolt. 127,3., Zsolt. 127,4.

26. Érett korban térsz a sírba, amint a maga idején takaríttatik be a learatott gabona.

27. Ímé ezt kutattuk mi ki, így van ez. Hallgass erre, jegyezd meg magadnak.

Jób. 3,1., Jób. 3,26., Jób. 2,10.

6 Jób pedig felele, és mondá:

2. Oh, ha az én bosszankodásomat mérlegre vetnék, és az én nyomorúságomat vele együtt tennék a fontba!

3. Bizony súlyosabb ez a tenger fövenyénél; azért balgatagok az én szavaim.

Péld. 27,3.

4. Mert az *Igaz Teremtő* nyilai vannak én bennem, amelyeknek mérge emésztí az én lelkemet, és az *Igaz Teremtőnek* rettenései ostromolnak engem.

Zsolt. 38,3., Zsolt. 38,4., Jób. 19,12.

5. Ordít-é a vadszamar a zöld fűvön, avagy bög-é az ökör az ő abrakja mellett?

6. Vajjon ízetlen, sótalan étet eszik-é az ember; avagy kellemes íze van-é a tojásfehérnek?

7. Lelkem iszonyodik érinteni is; olyanok azok nékem, mint a megromlott kenyér!

8. Oh, ha az én kérésem teljesülne, és Elohim megadná, amit reményelek;

9. És tetszenék Elohimnek, hogy összetörjön engem, megoldaná kezét, hogy szétvagdalon engem!

Jób. 3,20.

10. Még akkor lenne valami vigasztalásom; újjonganék a fájdalomban, amely nem kimél, mert nem tagadtam meg a Szentnek beszédét.

11. Micsoda az én erőm, hogy várakozzam; mi az én végem, hogy türtőztessen magam?!

12. Kövek ereje-é az én erőm, avagy az én testem aczélből van-é?

13. Hát nincsen-é segítség számomra; avagy a szabadulás elfutott-é tőlem?!

14. A szerencsétlent barátjától részvét illeti meg, még ha elhagyja is az Igaz Teremtőnek félelmét.

15. Atyámfiai hűtlenül elhagytak, mint a patak, amint túláradnak medrükön a patakok.

Jób. 2,11., Jób. 16,20.

16. Amelyek szennyesek a jégtől, amelyekben olvadt hó hömpölyög;

17. Amikor átmelegülnek, elapadnak, a hőség miatt fenéig száradnak.

18. Letérnek útiokról a vándorok; felmennek a sivatagba utánok és elvesznek.

19. Nézegetnek utánok Téma vándorai; Sébának utasai bennök reménykednek.

20. Megszégyenlik, hogy bíztak, közel mennek és elpirulnak.

21. Így lettetek ti most semmivé; látjátok a nyomort és féltek.

Zsolt. 31,12.

22. Hát mondtam-é: adjatok nékem valamit, és a ti jószágotokból ajándékozzatok meg engem?

23. Szabadítsatok ki engem az ellenség kezéből, és a hatalmasok kezéből vegyetek ki engem?

24. Tanítsatok meg és én elnémulok, s amiben tévedek, értessétek meg velem.

25. Oh, mily hathatóság az igaz beszéd! De mit ostoroz a ti ostorozásotok?

26. Szavak ostorozására készültök-é? Hiszen a szélnek valók a kétségbeesettnek szavai!

27. Még az árvának is néki esnétek, és sírt ásnátok a ti barátotoknak is?!

28. Most hát tessék néktek rám tekintenetek, és szemetekbe csak nem hazudom?

29. Kezdjétek újra kérlek, ne legyen hamisság. Kezdjétek újra, az én igazságom még mindig áll.

Jób. 16,17.

Ezékiel próféta könyve

30. Vajon az én nyelvemen hamisság, avagy az én ínyem nem veheti-é észre a nyomorúságot?

7 Nem rabszolga élete van-é az embernek a földön, és az ő napjai nem olyanok-é, mint a béresnek napjai?

Jób. 14,15., Ésa. 16,14.

2. Amint a szolga kívánja az árnyékot, és amint a béres reményli az ő bérét:

3. Úgy részesültem én keserves hónapokban, és nyomorúságnak éjszakái jutottak számomra.

Jób. 7,4.

4. Ha lefekszem, azt mondom: Mikor kelek föl? de hosszú az estve, és betellek a hánykolódással reggeli szürkületig.

5. Testem férgekkel van fedve és a pornak piszokjával; bőröm összehúzódik és meggennyed.

Jób. 2,7., Jób. 2,8., Jób. 16,8., Jób. 16,15.

6. Napjaim gyorsabbak voltak a vetélőnél, és most reménység nélkül tűnnek el.

7. Emlékezzél meg, hogy az én életem csak egy lehellet, és az én szemem nem lát többé jót.

Jób. 8,9., Jób. 14,1., Jób. 14,2.

8. Nem lát engem szem, amely rám néz; te rám veted szemed, de már nem vagyok!

9. A felhő eltűnik és elmegy, így aki leszáll a sírba, nem jó fel többé.

10. Nem tér vissza többé az ő hajlékába, és az ő helye nem ismeri őt többé.

11. Én sem tartóztatom hát meg az én számat; szólok az én lelkemnek fájdalmában, és panaszkodom az én szívemnek keserűségében.

12. Tenger vagyok-é én, avagy czethal, hogy őrt állítasz ellenem?

Jób. 41,12., Jób. 41,34.

13. Amikor azt gondolom, megvigasztal engem az én nyoszolyám, megkönnyebbíti panaszolkodásomat az én ágyasházam:

14. Akkor álmokkal rettentesz meg engem és látásokkal háborítasz meg engem;

Jób. 23,21.

15. Úgy, hogy inkább választja lelkem a megfojtatást, inkább a halált, mint csontjaimat.

Jób. 16,20.

16. Utálom! Nem akarok örökké élni. Távozzál el tőlem, mert nyomorúság az én életem.

1 Kir. 19,4., Jób. 30,15., Jób. 30,19.

17. Micsoda az ember, hogy őt ily nagyra becsülöd, és hogy figyelmedet fordítod reá?

Zsolt. 8,5.

18. Meglátogatod őt minden reggel, és minden szempillantásban próbálad őt.

19. Míglen nem fordítod el tőlem szemedet, nem távozol csak addig is tőlem, amíg nyálatam lenyelem?

20. Vétkeztem! Mit cselekedjem én néked, oh, embereknek őrizője? Mért tettél ki czéltáblául magadnak? Mért legyek magamnak is terhére.

Jób. 10,14.

21. És mért nem bocsátod meg vétkeimet és nem törölöd el az én bűnömet? Hiszen immár a porban fekszem, és ha keresel engem, nem leszek.

8 Akkor felele a sukhi Bildád, és mondá:

2. Meddig szólasz még efféléket, és lesz a Te szádnak beszéde sebes szél?

3. Elforgatja-e Elohim az ítéletet, avagy az *Igaz Teremtő* elforgatja-e az igazságot? *2 Krón. 19,7., Siral. 1,18.*

4. Ha a te fiaid vétkeztek ellene, úgy az ő gonoszságuk miatt vetette el őket. *Jób. 1,18., Jób. 1,19.*

5. De ha te Elohimt buzgón keresed, és az *Igaz Teremtőhöz* bocsánatért könyörögsz;

Jób. 22,23.

6. Ha tiszta és becsületes vagy, akkor legott felsejken éretted, és békességessé teszi a Te igazságodnak hajlékát.

7. És ha előbbi állapotod szegényes volt, ez utáni állapotod boldog lesz nagyon.

8. Mert kérdezd meg csak az azelőtti nemzedéket, és készülj csak fel az ő atyáikról való tudakozódásra!

5 Móz. 4,32., 5 Móz. 32,7.

9. Mert mi csak tegnapiak vagyunk és semmit nem tudunk, mert a mi napjaink csak árnyék e Földön.

Jób. 7,7., Zsolt. 39,13.

10. Nem tanítanak-e meg azok téged? Nem mondják-e meg néked, és nem beszélnek-e meg szívök szerint néked?!

11. Felnővekedik-e a káka mocsár nélkül, felnyúlik-e a sás víz nélkül?

12. Még gyenge korában, ha fel nem szakasztják is, minden fűnél előbb elszárad.

13. Ilyenek az ösvényeik mindazoknak, akik Elohimről elfeledkeznek, és a képmutatónak reménysége is elvész.

Zsolt. 129,5., Zsolt. 129,6., Jób. 11,20.

14. Mivel szétfoszol bizakodása és bizodalma olyan lesz, mint a pókháló.

Ésa. 59,6.

15. Házára támaszkodik, és nem áll meg; kapaszkodik belé, és nem marad meg.

16. Bő nedvességű ez a napfényen is, és ágazata túlnő a kertjén.

Zsolt. 1,2., Zsolt. 1,3.

17. Gyökerei átfonódnak a kőhalmon; átfűrnak a szikla-rétegen.

18. Ámha kiirtják helyéről, megtagadja ez őt: Nem láttalak!

19. Ímé ez az ő pályájának öröme! És más hajt ki a porból.

20. Ímé az *Igaz Teremtő* nem veti meg az ártatlant, de a gonoszoknak sem ad előmenetelt.

21. Még betölti szádat nevetéssel, és ajakidat vigassággal.

22. Gyűlölőid szégyenbe öltöznek, és a gonoszok sátora Ezékiel próféta könyve

9 Felele pedig Jób, és mondá:

2. Igaz, jól tudom, hogy így van; hogyan is lehetne igaz a halandó ember Elohimnél?

Jób. 4,17., Jób. 4,19.

3. Ha perelni akarna Ő velem, ezer közül egy sem felelhetne meg néki.

4. Bölcs szívű és hatalmas erejű: ki szegülhetne ellene, hogy épségben maradjon?

Ésa. 45,9., Ésa. 45,10.

5. Aki hegyeket mozdít tova, hogy észre se veszik, és megfordítja őket haragjában.

6. Aki kirengeti helyéből a Földet úgy, hogy oszlopai megrepedeznek.

7. Aki szól a napnak és az fel nem kél, és bepecsételi a csillagokat.

Józs. 10,12., Józs. 10,13.

8. Aki egymaga feszítette ki az egeket, és a tenger hullámain tapos.

9. Aki teremtette a Gönczölszekeret, a Kaszás csillagot és a Fiastyúkot és a délnek titkos tárait.

Ámós. 5,8.

10. Aki nagy dolgokat cselekszik megfoghatatlanul, és csudákat megszámlálhatatlanul. *Jób. 5,10.*

11. Ímé, elvonul mellettem, de nem látom, átmegy előttem, de nem veszem észre.

12. Ímé, ha elragad valamit, ki akadályozza meg; ki mondhatja néki: Mit cselekszel?

13. Ha Elohim el nem fordítja az Ő haragját, alatta meghajolnak Ráháb czinkosai is.

14. Hogyan felelhetnék hát én meg Ő néki, és lelhetnék vele szemben szavakat?

15. Aki, ha szinte igazam volna, sem felelhetnék néki; kegyelemért könyörögnék ítélő birámhoz.

16. Ha segítségül hívnám és felelne is nekem, még sem hinném, hogy szavamat fülébe vevé;

17. Aki forgószelelben rohan meg engem, és ok nélkül megsokasítja sebeimet.

Jób. 1,19.

18. Nem hagyna még lélekzetet se vennem, hanem keserűséggel lakatna jól.

19. Ha erőre kerülne a dolog? Ímé, Ő igen erős; és ha ítéletre? Ki tűzne ki én nekem napot?

20. Ha igaznak mondanám magamat, a szájam kárhozná engem; ha ártatlannak: bűnössé tenne engemet.

21. Ártatlan vagyok, nem törődöm lelkemmel, utálok az életemet.

Jób. 1,8., Jób. 2,3., Jób. 23,10., Jób. 23,12.

22. Mindegy ez! Azért azt mondom: elveszít Ő ártatlant és gonoszt!

23. Ha ostorával hirtelen megöl, neveti a büntelenek megpróbáltatását.

24. A Föld a gonosz kezébe adatik, Aki az Ő biráinak arcát elfedezi. Nem így van? Kicsoda hát Ő?

25. Napjaim gyorsabbak valának a kengyelfutónál: elfutának, nem láttak semmi jót.

26. Ellebbentek, mint a gyorsan járó hajók, amiként zsákmányára csap a keselyű.

27. Ha azt mondom: Nosza elfelejtem panaszomat, felhagyok haragoskodásommal és vidám leszek:

28. Megborzadok az én mindenféle fájdalmamtól; tudom, hogy nem találsz büntelenek engem.

29. Rossz ember vagyok én! Minek fárasztasz hát magamat hiába?

Zsolt. 73,13., Zsolt. 73,14.

30. Ha hóvízzel mosakodom is meg, ha szappannal mosom is meg kezeimet:

Jer. 2,22.

31. Akkor is a posványba mártanál engem és az én ruháim is utálnának engem.

32. Mert nem ember Ő, mint én, hogy néki megfelelhetnék, és együtt pörbe állanánk.

33. Nincs is közöttünk igazlító, aki kezét közbe vethesse kettőnk között!

34. Venné csak el rólam az ő veszszejét, és az ő rettentésével ne rettegtetne engem:

35. Akkor szólnék és nem félnék tőle: mert nem így vagyok én magammal!

Jób. 9,21., 1 Ján. 3,21.

10 Lelkemből útálom az életemet, megeresztem felőle panaszomat; szólok az én lelkem keserűségében.

2. Azt mondom az *Igaz Teremtőnek*: Ne kárhoztass engem; add tudtomra, miért perlesz velem?!

3. Jó-é az néked, hogy nyomorgatsz, hogy megútálod kezeden munkáját, és a gonoszok tanácsát támogatod?

Ésa. 64,8., Ésa. 64,9.

4. Testi szemeid vannak-é néked, és úgy látsz-é Te, amint halandó lát?

5. Mint a halandónak napjai, olyanok-é a Te napjaid, avagy a Te éveid, mint az embernek napjai?

6. Hogy az én álnokságomról tudakozol, és az én vétkem után kutatsz.

7. Jól tudod Te azt, hogy én nem vagyok gonosz, még sincs, aki kezedből kiszabadítson!

8. Kezeid formáltak engem és készítének engem egészen köröskörül, és mégis megrontasz engem?!

Zsolt. 139,14., Zsolt. 139,15.

9. Emlékezzél, kérlek, hogy mint valami agyagedényt, úgy készítettél engem, és ismét porrá tennél engem?

10. Nem úgy öntél-é engem, mint a tejet és mint a sajtot, megöltöttál engem?

11. Bőrrel és hússal ruháztál fel engem, csontokkal és ~~Ezékia~~ *Ezékia* ~~próféták~~ *próféták* engem.

12. Életet és kegyelmet szerzettél számomra, és a Te gondviselésed őrizte az én lelkemet.

13. De ezeket elrejtetted a Te szívedben, és tudom, hogy ezt tökélted el magadban:

14. Ha vétkeztem, mindjárt észreveszed rajtam, és bűnöm alól nem mentesz föl engem.

15. Ha gonosz vagyok, jaj nékem; ha igaz vagyok, sem emelem föl fejemet, eltelve gyalázattal, de tekints nyomorúságomra!

16. Ha pedig felemelkednék az, mint oroszlán kergetnél engem, és ismét csudafájdalmakat bocsátanál reám.

Ésa. 38,13.

17. Megújítanád a Te bizonyágidat ellenem, megöregbítenéd a Te boszúállásodat rajtam; váltakozó és állandó sereg volna ellenem.

Jób. 16,9., Jób. 13,14.

18. Miért is hoztál ki engem anyámnak méhéből? Vajha meghaltam volna, és szem nem látott volna engem!

Jób. 3,3., Jób. 3,11.

19. Lettem volna, mintha nem is voltam volna; anyámnak méhéből sírba vittek volna!

20. Hiszen kevés napom van még; szűnjék meg! Forduljon el tőlem, hadd viduljak fel egy kevésse,

21. Mielőtt oda megyek, honnét nem térhetek vissza: a sötétségnek és a halál árnyékának földébe;

22. Az éjféli homálynak földébe, amely olyan, mint a halál árnyékának sűrű setétsége; ahol nincs rend, és a világosság olyan, mint a sűrű setétség.

11 Felele a Naamából való Czófár, és mondá:

2. A sok beszédre ne legyen-é felelet? Avagy a csácsogó embernek legyen-é igaza?

3. Fecsegéseid elnémítják az embereket, és csúfolódsz is és ne legyen, aki megszegyenítsen?!

4. Azt mondod: Értelmes az én beszédem, tiszta vagyok a te szemeid előtt.

Jób. 10,7., Jób. 10,14.

5. De vajha szólalna meg maga az *Igaz Teremtő*, és nyitná meg ajkait te ellened!

6. És jelentené meg néked a bölcsességnek titkait, hogy kétszerre többet ér az az okoskodásnál, és tudnád meg, hogy Elohim még el is engedett néked a te bűneidből.

7. Az *Igaz Teremtő* mélységét elérheted-é, avagy az *Igaz Teremtőnek* tökéletességére eljuthatsz-é?

8. Magasabb az Égnél: mit teszel tehát? Mélyebb az alvilágnál; hogy ismerheted meg?

9. Hosszabb annak mértéke a Földnél, és szélesebb a tengernél.

10. Ha megtapos, elzár és ítéletet tart: ki akadályozhatja meg?

11. Mert ő jól ismeri a csalárd embereket, látja az álnokságot, még ha nem figyelmez is arra!

Zsolt. 10,14.

12. És értelmessé teheti a bolond embert is, és emberré szülheti a vadszamar csikóját is.

13. Ha te a te szívedet felkészítenéd, és kezedet felé terjesztenéd;
14. Ha a hamisságot, amely a Te kezekben van, távol tartanád magadtól, és nem lakoznék a te hajlékodon gonoszság;
Zsolt. 101,7.
15. Akkor a te arcodat fölemelhetnéd szégyen nélkül, erős lennél és nem félnél;
1 Ján 3,21.
16. Sőt a nyomorúságról is elfelejtkeznél, és mint lefutott vizekről, úgy emlékeznél arról.
17. Ragyogóbban kelne időd a déli fénynél, és az éjféλι sötétség is olyan lenne, mint a kora reggel.
Zsolt. 37,6.
18. Akkor bíznál, mert volna reménységed; és ha széttékennél, biztonságban aludnál.
19. Ha lefeküdnél, senki föl nem rettentene, sőt sokan hizelegnének néked.
Zsolt. 3,6., Zsolt. 3,7.
20. De a gonoszok szemei elepednek, menedékök eltűnik előlök, és reménységök: a lélek kilehellése!
Jób. 18,5., Jób. 18,21.

12 Felele erre Jób, és mondá:

2. Bizonyára ti magatok vagytok a nép, és veletek kihal a bölcsesség!
3. Nékem is van annyi eszem, mint néktek, és nem vagyok alábbvaló nálatok, és ki ne tudna ilyenfélétet?
Jób. 13,2.
4. Kikaczagják a saját barátai azt, mint engem, aki Elohimhez kiált és meghallgatja őt. Kikaczagják az igazat, az ártatlant!
Péld. 14,2.
5. A szerencsétlen megvetni való, gondolja, aki boldog; ez vár azokra, akiknek lábok roskadoz.
Zsolt. 38,17.
6. A kóborlók sátrai csendesek és bátorságban vannak, akik ingerlik Elohimt, és aki kezében hordja elohimét.
Zsolt. 73,3., Zsolt. 73,12.
7. Egyébiránt kérdezd meg csak a barmokat, majd megtanítanak, és az égnek madarait, azok megmondják néked.
8. Avagy beszélj a földdel és az megtanít téged, a tengernek halai is elbeszélnek néked.
9. Mindezek közül melyik nem tudja, hogy az ÖrökkéValó keze cselekszi ezt?
10. Akinek kezében van minden élő állatnak élete, és minden egyes embernek a lelke.
11. Nemde nem a fül próbálja-e meg a szót, és az íny kóstolja meg az ételt?
12. A vén emberekben van-e a bölcsesség, és az értelem a hosszú életben-e?
Jób. 15,9., Jób. 15,10., Jób. 33,7., Jób. 33,8.
13. Ő nála van a bölcsesség és hatalom, övé a tanács és az értelem.
14. Ímé, amit leront, nem az épül föl az; ha valakire rázárja az ajtót, nem nyílik föl az.
Jel 3,7.
15. Ímé, ha a vizeket elfogja, kiszáradnak; ha kibocsátja őket, felforgatják a földet.

16. Ő nála van az erő és okosság; övé az eltévelyedett és eltévedt nép útja.
Jób 9,4.
17. A tanácsadókat fogságra viszi, és a bírakat megbolondítja.
Ésa. 19,11., Ésa. 19,12., 1 Kor. 1,19.
18. A királyok bilincseit feloldja, és övet köt derekukra.
Dán. 2,21., Dán. 4,30., Dán. 4,33.
19. A papokat fogságra viszi, és a hatalmasokat megbuktatja.
20. Az ékesen szólótól eltávolítja a beszédet és a vénektől elveszi a tanácsot.
Jób. 12,17.
21. Szégyent zúdít az előkelőkre, és a hatalmasok övét megtágítja.
22. Feltárja a sötétségből a mélységes titkokat, és a halálnak árnyékát is világosságra hozza.
Dán. 2,22., 1 Kor. 4,5.
23. Nemzeteket növel fel, azután elveszíti őket; nemzeteket terjeszt ki messzire, azután elűzi őket.
Zsolt. 107,38.
24. Elveszi eszöket a Föld népe vezetőinek, és úttalan pusztában bujdosztatja őket.
Jób. 12,19., Zsolt. 107,40.
25. És világtalan setétben tapogatóznak, és tántorognak, mint a részeg.
Jób. 5,13., Jób. 5,14.
13 Ímé, mindezeket, látta az én szemem, hallotta az én fülem és megértette.
Jób. 12,12., Jób. 12,25.
2. Amint ti tudjátok, úgy tudom én is, és nem vagyok alábbvaló nálatok.
3. Azonban én az Igaz Teremtővel akarok szólni; az Igaz Teremtő előtt kívánom védeni ügyemet.
4. Mert ti hazugságnak mesterei vagytok, és mindnyájan haszontalan orvosok.
5. Vajha legalább mélyen hallgatnátok, az még bölcseségtekre lenne.
Péld. 17,27., Péld. 17,28.
6. Halljátok meg, kérlek, az én feddőzésem, és figyeljete az én számnak pörlekedéseire.
7. Elohim kedvéért szóltok-e hamisságot, és Ő érette szóltok-e családságot?
Jób. 42,8.
8. Az Ő személyére néztek-e, ha az Igaz Teremtő mellett tusakodtok?
9. Jó lesz-e az, ha egészen kiismer benneteket, avagy megcsalhatjátok-e Őt, amint megcsalható az ember?
10. Keményen megbüntet, ha titkon vagytok is személyválogatók.
Jób. 42,8.
11. Az Ő Fensége nem rettent-e meg titeket, a tőle való félelem nem száll-e rátok?
Zsolt. 119,120.
12. A ti emlékezéseitek hamuba írott példabeszédek, a ti menedékváraitok sárvárak.
13. Hallgassatok, ne bántsatok: hadd szóljak én, akármi essék is rajtam.

14. Miért szaggatnám fogaimmal testemet, és miért szorítanám markomba lelkemet?

Bir. 12,3., 1 Sám. 19,5.

15. Ímé, megöl engem! Nem reménylem; hiszen csak utaimat akarom védeni előtte!

16. Sőt az lesz nékem segítségül, hogy képmutató nem juthat elébe.

Zsolt. 1,5., Zsolt. 5,6., Zsolt. 5,7.

17. Hallgassátok meg figyelmetesen az én beszédemet, vegyétek fületekbe az én mondásomat.

18. Ímé, előterjesztem ügyemet, tudom, hogy nékem lesz igazam.

19. Ki az, aki perelhetne velem? Ha most hallgatnom kellene, úgy kimulnék.

20. Csak kettőt ne cselekedj velem, színed elől akkor nem rejtőzöm el.

21. Vedd le rólam kezedet, és a Te rettentésed ne rettentsen engem.

Jób 7,14.

22. Azután szólíts és én felelek, avagy én szólok hozzád és Te válaszolj.

23. Mennyi bűnöm és vétkem van nékem? Gonoszságomat és vétkeimet add tudtomra!

24. Mért rejteld el arcodat, és tartasz engemet ellenségedül?

Zsolt. 8,15.

25. A letépett falevelet rettegteted-é, és a száraz pozdorját üldöződ-é?

26. Hogy ily sok keserűséget szabtal réám, és az én ifjúságomnak vétkét örökölteted velem?!

Zsolt. 25,7., Zsolt. 90,8.

27. Hogy békóba teszed lábaimat, vigyázol minden én utamra, és vizsgálod lábomnak nyomait?

Jób. 33,11.

28. Az pedig elsenyved, mint a redves fa, mint ruha, amelyet moly emész.

14 Az asszonytól született ember rövid életű és háborúságokkal bővelkedő.

Zsolt. 90,10., Jób. 5,7.

2. Mint a virág, kinyílik és elhervad, és eltűnik, mint az árnyék és nem állandó.

Jób. 8,9., Zsolt. 103,15., Zsolt. 103,16.

3. Még az ilyen ellen is felnyitod-é szemeidet, Tennen Magaddal törvénybe állítasz-é engem?

Jób. 10,2.

4. Ki adhat tisztát a tisztátalanból? Senki.

Zsolt. 5,7.

5. Nincsenek-é meghatározva napjai? Az ő hónapjainak számát Te tudod; határt vetettél néki, amelyet nem hághat át.

Jób. 7,1., Zsolt. 31,16.

6. Fordulj el azért tőle, hogy nyugodalma legyen, hogy legyen napjában annyi öröme, mint egy béresnek.

7. Mert a fának van reménysége; ha levágják, ismét kihajt, és az ő hajtásai el nem fogynak.

8. Még ha megaggodik is a földben a gyökere, és ha elhal a szárá, a köve:

Ezékiel próféta könyve.

9. A víznek illatától kifakad, ágakat hajt, mint a csemete.

10. De ha a férfi meghal és elterül; ha az ember kimúlik, hol van ő?

11. Mint a víz kiapad a tóból, a patak elapad, kiszárad:

12. Úgy fekszik le az ember és nem kél fel; az egek elmúlásáig sem ébrednek, nem költetnek föl az ő álmukból.

13. Vajha engem a holtak országában tartanál; rejtegetnél engemet addig, amíg elmúlik a Te haragod; határt vetnél nékem, azután megemlékeznél rólam!

14. Ha meghal az ember vajjon feltámad-é? Akkor az én hadakozásom minden idejében reménylenék, míglen elkövetkeznék az én elváltozásom.

1 Kor. 15,42., 1 Kor. 15,44.

15. Szólítanál és én felelnék néked, kíváncznál a Te kezdednek alkotása után.

16. De most számlálgatod az én lépéseimet, és nem nézed el az én vétkeimet!

Zsolt. 56,9., Jer. 17,10.

17. Gonoszságom egy csomóba van lepecsételve, és hozzáadod bűneimhez.

Siral. 1,14., Hós. 13,12.

18. Még a hegy is szétomlik, ha eldől; a szikla is elmozdul helyéről;

Zsolt. 130,3.

19. A köveket lekoptatja a víz, a földet elsodorja annak árja: az ember reménységét is úgy teszed semmivé.

20. Hatalmaskodol rajta szüntelen és ő elmegy; megváltoztatván az arcát, úgy bocsátod el őt.

21. Ha tisztesség éri is fiait, nem tudja; ha megszégyenülnek, nem törődik velök.

22. Csak ömagáért fáj még a teste, és a lelke is ömagáért kesereg.

15 Majd felele a Témából való Elifáz és mondá:

2. Vajjon a bölcs felelhet-é ilyen szeles tudománnyal, és megtöltheti-é a hasát keleti széllel?

3. Vetekedvén oly beszéddel, amely nem használ, és oly szavakkal, amelyekkel semmit sem segít.

4. Te már semmivé akarod tenni Elohim félelmét is; és megkevesbítéd Elohim előtt való buzgólkodást is!

Jób. 4,6.

5. Mert gonoszságod oktatja a te szádát, és a családok nyelvét választottad.

Jób. 34,35., Jób. 34,37.

6. A Te szád kárhoztat téged, nem én, és a te ajkaid bizonyítanak ellened.

7. Te születél-é az első embernek; elébb formáltattál-é, mint a halmok?

8. Az Igaz Teremtő tanácsában hallgatóztál-é, és a bölcseséget magadhoz ragadtad-é?

Ésa. 40,13., Ésa. 40,14., Róm. 11,34.

9. Mit tudsz te, amit mi nem tudunk, és mit értesz olyat, ami nálunk nem volna meg?

Jób. 12,2., Jób. 32,12.

10. Ősz is, agg is van közöttünk, jóval idősebb a te atyádnál.

Jób. 12,12., Jób. 32,7., Jób. 32,12.

11. Csekélységek-é előtted Elohimnek vigasztalásai, és a beszéd, amely szeliden bánt veled?

12. Merre ragadt téged a szíved, és merre pillantottak a te szemeid?

13. Hogy *az Igaz Teremtő* ellen fordítod a te haragodat, és ilyen szavakat eresztasz ki a szádon?

14. Micsoda a halandó, hogy tiszta lehetne, és hogy igaz volna, aki asszonytól születik?

Jób. 9,20., 1 Kir. 8,46.

15. Ímé, még az Ő szenteiben sem bízok, az egek sem tiszták az Ő szemében:

16. Mennyivel kevésbé az utálatos és a megromlott ember, aki úgy nyeli a hamiságot, mint a vizet?!

Jób. 34,7.

17. Elmondom néked, hallgass rám, és mint láttam, úgy beszélem el;

18. Amit a bölcsek is hirdettek, és nem titkoltak el, mint atyáitól valót;

19. Akiknek egyedül adatott vala a föld, és közöttük idegen nem megý vala.

20. Az gonosz kínozza önmagát egész életében, és az erőszakoskodó előtt is rejtve van az ő esztendeinek száma.

Ésa. 57,20.

21. A félelem hangja cseng az ő füleiben; a békesség idején tör rá a pusztító!

Zsolt. 53,6., 2 Kir. 7,6., 2 Kir. 7,7.

22. Nem hiszi, hogy kijut a sötétségből, mert kard hegyére van ő kiszemelve.

23. Kenýr után futkos, hogy hol volna? Tudja, hogy közel van hozzá a sötétség napja.

24. Háborgatják őt a nyomorúság és rettegés; leverik őt, mint valami háborúra felkészült király.

25. Mert Elohim ellen nyujtotta ki kezét, és erősködött *az Igaz Teremtő* ellen;

26. Kinyujtott nyakkal rohant ellene, domború pajzsainak féllege alatt.

27. Mivel befedezte az arcát kövérséggel és hájat borított tomporára;

Zsolt. 73,7.

28. És lakozott elrombolt városokban; lakatlan házakban, amelyek dűlőfélben vannak:

29. Meg nem gazdagodik, vagyona meg nem marad, jószága nem lepi el a Földet.

30. Nem menekül meg a setéségtől, sarjadékát láng perzseli el, és szájának lehelletétől pusztul el.

31. Ne higýjen a hívságnak, aki megcsalott, mert hívság lészen annak jutalma.

32. Nem idejében telik el élete, és az ága ki nem virágzik.

33. Lehullatja, mint a szőlővessző az ő egresét, elhányja, mint az olajfa az ő virágát.

Zsolt. 1,4.

Ezékiel prófeta könyve
34. *Prófeta könyve* házanépe meddő, és tűz emészti meg az ajándékból való sátrakat.

35. Nyomorúságot fogan, álnokságot szűl, és az ő méhők csalárdságot érlel.

Zsolt. 7,15., Zsolt. 7,17., Ésa. 59,4., Ésa. 59,10.

16 Felele pedig Jób, és mondá:

2. Efféle dolgokat sokat hallottam. Nyomorult vigasztalók vagytok ti mindnyájan!

Jób. 13,4.

3. Vége lesz-é már a szeles beszédeknek, avagy mi ingerel téged, hogy így felelsz?

Jób. 15,4., Jób. 5,16.

4. Én is szólhatnék úgy, mint ti, csak volna a ti lelketek az én lelkem helyén! Szavakat fonhatnék össze ellenetek; csóválhatnám miattatok a fejemet;

Jób. 16,20.

5. Erősíthetnélek titeket csak a szájjammal és ajakim mozgása kevesbíténé fájdalmatokat.

6. Ha szólnék is, nem kevesbednék a keserúségem; ha veszteglek is: micsoda távozik el tőlem?

7. Most pedig már fáraszt engemet. Elpusztítád egész házam népét.

Jób. 1,19.

8. Hogy összenyomtál engem, ez bizonyság lett; felkelt ellenem az én ösztövérségem is, szemtől-szembe bizonyít ellenem.

Jób. 2,7., Jób. 2,8., Jób. 7,5.

9. Haragja széttépett és üldöz engem. Fogait csikorgatta rám, ellenségemként villogtatja felém tekintetét.

Jób. 30,21., Siral. 2,5.

10. Feltátották ellenem szájokat, gyalázatosan arczul csapdostak engem, összecsődültek ellenem.

11. Adott engem *az Igaz Teremtő* az álnoknak, és a gonoszok kezébe ejte engemet.

Jób. 2,6.

12. Csendességben valék, de szétszaggata engem; nyakszirten ragadott és szétfűzött engem, cél táblává tűzött ki magának.

13. Körülvettek az ő íjászai; veséimet meghasítja és nem kiméli; epémet a földre kiontja.

Jób. 7,5., Jób. 14,15.

14. Rést rés után tör rajtam, és rám rohan, mint valami hős.

15. Zsák-ruhát varrék az én fekélyes bőrömrre, és a porba fűrtam be az én szarvamat.

Jób. 2,8., Jób. 11,13., Jób. 7,5.

16. Orczám a sírástól kivörösödött, szempilláimra a halál árnyéka szállt;

Jób 17,6.

17. Noha erőszakosság nem tapad kezemhez, és az én imádságom tiszta.

18. Oh, föld, az én véretem el ne takard, és ne legyen hely az én kiáltásom számára!

19. Még most is ímé az Égben van az én bizonyosságom, és az én tanuim a magasságban!

Jób. 2,3., Jób. 10,7.

20. Csúfolóim a saját barátaim, azért Elohimhez sír fel az én szemem,

Jób 16,4, Jób 6,15, Jób 17,1.

21. Hogy ítélje meg az embernek Elohimmel, és az ember fiának az ő felebarátjával való dolgát.

22. Mert a kiszabott esztendőket letelnek, és én útra kelek és nem térek vissza.

Jób 9,25.

23. Lelkem meghanyatlott, napjaim elfogynak, vár rám a sír.

17 Még mindig csúfot üznek belőlem! Szemem az ő patvarkodásuk között virraszt.

5 Móz. 29,4.

2. Kezest magadnál rendelj, kérlek, nékem; különben ki csap velem kezet?

3. Minthogy az ő szívöket elzártad az értelem elől, azért nem is magasztalhatod fel őket.

Jób. 32,22.

4. Aki prédává juttatja barátait, annak fiainak szemei elfogyatkoznak.

5. Példabeszéddé tőn engem a népek előtt, és ijesztővé lettem előttök.

6. A bosszúság miatt szemem elhomályosodik, és minden tagom olyan, mint az árnyék.

7. Elálmléknak ezen a becsületesek, és az ártatlan a képmutató ellen támad.

8. Ám az igaz kitart az ő útján, és a tiszta kezű ember még erősebbé lesz.

9. Nosza hát, térjetez ide mindnyájan; jöjjetek, kérlek, úgy sem talállok bölcslet köztetek.

10. Napjaim elmúlnak, szívemnek kincsei: terveim meghiusulának.

11. Az éjszakát nappallá változtatják, és a világosság csakhamar sötétségbe lesz.

12. Ha reménykedem is, a sír már az én házam, a sötétségben vettem az én ágyamat.

13. A sírnak mondom: Te vagy az én atyám; a férgeknek pedig: Ti vagytok az én anyám és néném.

Jób. 1,21.

14. Hol tehát az én reménységem, ki törődik az én reménységemmel?

15. Leszáll az majd a sír üregébe, velem együtt nyugoszik a porban.

18 Felele pedig a sukhi Bildád, és mondá:

2. Amikor akartok a beszédnek véget vetni? Értsétek meg a dolgot, azután szóljunk.

3. Miért állítatunk barmoknak, és miért vagyunk tisztátalanok a ti szemeitekben?

4. Te éretted, aki szagatja lelkét haragjában, vajjon elhagyattatik-e a föld, és felszakasztatik-e a kőszikla helyéről?

5. Sőt inkább a gonoszok világa kialuszik, és nem fénylik az ő prófétáik szikrája.

Zsolt. 37,2., Zsolt. 37,9.

6. A világosság elsötétedik az ő sátorában, szövetségbe kialszik felette.

Péld. 13,9.

7. Erős léptei aprókká lesznek, saját tanácsa rontja meg őt.

Zsolt. 7,16.

8. Mert lábaival hálóba bonyolódik, és ó-verem felett jár.

9. A sarka törbe akad, és kelepce fogja meg őt.

10. Hurok rejtetett el a földbe ellene, és zsineg az ő szokott ösvényén.

11. Mindenfelől félelmek rettentik őt, és üldözik őt lépten-nyomon.

Jób. 15,21.

12. Éhség emészti fel az ő erejét, és nyomorúság leselkedik oldala mellett.

Jób. 20,21.

13. Megemészti testének izmait, megemészti izmait a halál zsengeje.

14. Eltűnik sátorából az ő bátorsága, és a félelmek királyához folyamodik ő.

Jób. 11,20., Péld. 10,28.

15. Az lakik sátorában, aki nem az övé, és hajlékára kénkövet szórnak.

1 Móz. 19,24.

16. Alant elszáradnak gyökerei, és felülről levágatják az ága.

17. Emlékezete elvész a Földről, még az utcákon sem marad fel a neve.

Jób. 18,14., Péld. 2,22.

18. A világosságról a sötétségbe taszítják, a Föld kerektségéről elüldözik őt.

19. Sem fia, sem unokája nem lesz az ő népében, és semmi maradéka az ő tanyáján.

20. Az ő pusztulásától megborzadnak, akik következnek és rettegés fogja el a most élő embereket.

21. Ilyenek az álnok embernek hajlékai, és ilyen annak lakóhelye, aki nem tiszteli Elohimet.

19 Felele pedig, Jób, és mondá:

2. Meddig búsítjátok még a lelkemet, és kínoztok engem beszéddel?

3. Tízszer is meggyaláztatok már engem; nem pirultok, hogy így erősködtök ellenem?

Jób. 16,20.

4. Még ha csakugyan tévedtem is, tévedésem én magamra hárul.

5. Avagy csakugyan pöffeszkedni akartok ellenem, és feddődni az én gyalázatom felett?

6. Tudjátok meg hát, hogy az Igaz Teremtő alázott meg engem, és az Ő hálójával Ő vett engem körül.

7. Ímé, kiáltozom az erőszak miatt, de meg nem hallgattatom, segélyért kiáltok, de nincsen igazság.

8. Utamat úgy elgátolta, hogy nem mehetek át rajta, és az én ösvényemre sötétséget vetett.

9. Tisztességemből kivetköztetett, és fejemnek koronáját elvevé.

10. Megronta köröskörül, hogy elveszszek, és reménységemet, mint a fát, letördelé.

11. Felgerjesztette haragját ellenem, és úgy bánt velem, mint ellenségeivel.

Jób. 13,24., Jób. 16,9.

12. Seregei együtt jövének be és utat csinálnak ellenem, és az én sátorom mellett táboroznak.

Jób. 6,4.

13. Atyámfiait távol üzé mellőlem, barátaim egészen elidegenedtek tőlem.

Jób. 2,9., Zsolt. 38,12.

14. Rokonaim visszahúzódtak, ismerőseim pedig elfelejtkeznek rólam.

15. Házam zsellérei és szolgálóim idegennek tartanak engem, jövevény lettem előttük.

Zsolt. 69,9.

16. Ha a szolgálmat kiáltom, nem felel, még ha könyörgök is néki.

17. Lehelletem idegenné lett házastársam előtt, s könyörgésem az én ágyékom magzatai előtt.

Jób. 2,9.

18. Még a kisdedek is megvetnek engem, ha fölkelek, ellenem szólnak nékem.

19. Megútált minden meghitt emberem; akiket szerettem, azok is ellenem fordultak.

20. Bőrömhöz és húsomhoz ragadt az én csontom, csak fogam húzával menekültem meg.

Zsolt. 102,6., Siral. 4,8.

21. Könyörüljetek rajtam, könyörüljetek rajtam, oh, ti barátaim, mert az *Igaz Teremtő* keze érintett engem!

22. Miért üldöztök, engem úgy, mint Elohim, és mért nem elégsztek meg a testemmel?

Jób. 16,9., Jób. 19,20.

23. Oh, vajha az én beszédeim leirattatnának, oh, vajha tekercsbe feljegyeztetnének!

24. Vasvesszővel és ónnal örökre kösziklába metszetnének!

25. Mert én tudom, hogy az én Megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll.

26. És miután ezt a bőromet megrágnák, testem nélkül látom meg Elohimt.

Zsolt. 17,15., Dán. 12,2., Csel. 24,15.

27. Akit magam látok meg magamnak; az én szemeim látják meg, nem más. Az én veséim megemésztettek én bennem;

28. Mert ezt mondjátok: Hogyan fogjuk őt üldözni! látva, hogy a dolog gyökere én bennem rejlik.

29. Féljete a fegyvertől, mert a fegyver a bűnök miatt kiált, hogy meg tudjátok, hogy van ítélet!

20 Felele pedig a Naamából való Czófár, és mondá:

2. Mindamellett az én gondolataim feleletre kényszerítenek engem, és e miatt nagy az izgatottság bennem.

3. Hallom gyalázatos dorgáltatásomat, de az én értelmes lelkem megfelel majd értem.

4. Tudod-é azt, hogy eleitől fogva, mióta az embert e Földre helyeztette,

Jób. 8,8.

5. Gonoszok vígassága rövid ideig tartó, és a képmutató öröme egy szempillantásig való?

Zsolt. 37,35., Zsolt. 37,36.

6. Ha szinte az égig érne is az ő magassága, és a felleget érné is a fejével:

7. Mint az emésztete, úgy vész el örökre, és akik látták, azt mondják: Hol van ő?

8. Mint az álom, úgy elrepül és nem találják őt; eltűnik, mint az éjjeli látomás.

Zsolt. 73,19., Zsolt. 73,20.

9. A szem, amely rá ragyogott, nem látja többé, és az ő helye sem törődik már vele.

10. Fiai a szegények kedvében járnak, és kezei visszaadják az ő rablott vagyonát.

Jób. 20,15.

11. Csontjai, ha megtelnek is ifjú erővel, de vele együtt roskad az a porba.

12. Ha édes az ő szájában a gonoszság, és elrejtí azt az ő nyelve alá;

13. És kedvez annak és ki nem veti azt, hanem ott tartogatja ínyei között:

14. Az ő étke elváltozik az ő gyomrában, vipera mérgévé lesz a belében.

15. Gazdagságot nyelt el, de kihányja azt, az ő hasából kiűzi azt Elohim.

16. A viperának mérgét szopta és a siklónak fulánkja öli meg őt,

17. Hogy ne lássa a folyóvizet, a tejjel és mézzel folyó patakokat.

18. Amit másoktól szerzett, vissza kell adnia, nem nyelheti el, ép így az ő cserébe kapott vagyonát is, hogy ne örvendezhessen annak.

19. Mert megrontotta és ott hagyta a szegényeket, házat rabolt, de nem építi meg azt.

20. Mivel gyomra nem tudott betelni, nem is mentheti meg semmi becses dologát.

21. Az ő falánksága elől semmi sem maradt meg, azért nem lesz tartós az ő jóléte.

Jób. 18,12.

22. Amikor teljes az ő bősége, akkor is szükségét lát, és mindenféle nyomorúság támad reá.

23. Amikor meg akarja tölteni a hasát, reá bocsátja haragjának tüzet, és azt önti rá étele gyanánt.

1 Thess. 5,3.

24. Amikor vasból csinált fegyver elől fut, aczélból csinált íj veri át.

25. Kihúzza és az kijön a testéből és kivillan az epéjéből; rettegés támad felette.

26. Mindenféle titkos sötétség van az ő vagyónán; fűvás nélkül való tűz emészti meg őt; elpusztítatik az is, ami sátrában megmaradt.

27. Megjelentik álnokságát az Egek, és a Föld ellene támad.

28. Házának jövedelme eltűnik, szétfoly az az ő haragjának napján.

29. Ez a gonosz ember fizetése Elohimtől, és az ő beszédének jutalma *az Igaz Teremtőtől*.

21 Felele pedig Jób, és mondá:

2. Jól hallgassátok meg az én beszédemet, és legyen ez a ti vigasztalástok helyett.

3. Szenvedjete el engem, amíg szólok, azután gúnyoljátok ki beszédemet.

4. Avagy én embernek panaszolkodom-é? Miért ne volna hát keserű a lelkem?

5. Tekintsetek reám és álmélkodjatok el, és tegyétek kezeteiket szátokra.

6. Ha visszaemlékezem, mindjárt felháborodom, és reszketés fogja el testemet.

7. Mi az oka, hogy a gonoszok élnek, vénséget érnek, sőt még meg is gyarapodnak?

Zsolt. 73,12., Jer. 12,1.

8. Az ő magvok előttök nő fel ő velök, és az ő sarjadékuk szemeik előtt.

9. Házok békességes a félelemtől, és *az Igaz Teremtő* vesseje nincsen ő rajtok.

10. Bikája folyat és nem terméketlen, tehene megellik és el nem vetél.

11. Kiereszti, mint nyáját, kisdedeiket, és ugrándoznak az ő magzataik.

12. Dobot és hárfát ragadnak, és örvendeznek a síp zengésének.

13. Jóllétben töltik el napjaikat, és egy pillanat alatt szállnak alá a sírba;

14. Noha azt mondják Elohimnek: Távozzál el tőlünk, mert a te utaidnak tudásában nem gyönyörködünk!

15. Micsoda *az Igaz Teremtő*, hogy tiszteljük őt, és mit nyerünk vele, ha esedezünk előtte?

16. Mindazáltal az ő javok nincsen hatalmukban, azért a gonoszok tanácsa távol legyen tőlem!

Jób. 22,18.

17. Hányszor aluszik el a gonoszok szövétneke, és jó rájuk az ő veszedelmök! Hányszor osztogatja részöket haragjában.

Péld. 13,9., Zsolt. 11,6.

18. Olyanok lesznek, mint a pozdorja a szél előtt, és mint *Ezékiel próféták könyve* forgószelel ragad el.

Zsolt. 1,4., Zsolt. 1,5.

19. Elohim az ő fiai számára tartja fenn annak büntetését. Megfizet néki, hogy megérzi majd.

20. Maga látja meg a maga veszedelmét, és *az Igaz Teremtő* haragjából iszik.

Ésa. 51,17., Ésa. 51,22., Jer. 25,15.

21. Mert mi gondja van néki házanépére halála után, ha az ő hónapjainak száma letelt?!

22. Ki taníthatja Elohimt bölcseségre, hisz ő ítéli meg a magasságban levőket is!

Róm. 11,34.

23. Ez meghal az ő teljes boldogságában, egészen meglegedetten és nyugodtan;

24. Fejödényei tejjel vannak tele, csontjainak velője nedvességtől árad.

Péld. 3,8.

25. Amaz elkeseredett lélekkel hal meg, mert nem élhetett a jóval.

26. Együtt fekszenek a porban, és fereg lepi őket.

27. Ímé, jól tudom a ti gondolatitokat és a hamisságokat, amelyekkel méltatlankodtok ellenem;

28. Mert ezt mondjátok: Hol van ama főembernek háza, hol van a gonoszok lakozásának sátora?

Jób. 29,25.

29. Avagy nem kérdeztétek-é meg azokat, akik sokat utaznak és jeleiket nem ismeritek-é?

30. Bizony a veszedelemnek napján elrejtetik a gonosz, a haragnak napján kiszabadul.

31. Kicsoda veti szemére az ő útját, és a mit cselekedett, kicsoda fizet meg néki azért?

32. Még ha a sírba vitetik is ki, a sírdomb felett is él.

33. Édesek lesznek néki a sírnak hantjai, és maga után vonsz minden embert, amint számtalanok mentek el előtte.

34. Hogyan vigasztalnátok hát engem hiábavalósággal? Felelésetek igazságtalanság marad.

22 Felele pedig a Témánból való Elifáz, és mondá:

2. Elohimnek használ-é az ember? Sőt önmagának használ az okos!

3. Gyönyörűségére van-é az *az Igaz Teremtőnek*, ha te igaz vagy; avagy nyereség-é, hogy feddhetetlenül jársz?

4. A te elohimi félelmedért fedd-é téged, és azért perel-é veled?

5. Avagy nem sok-é a te gonoszságod, és nem véghetetlen-é a te hamisságod?

Jób. 7,21.

6. Hiszen zálogot vettél a te atyádfiától méltatlanul, és a szegényeket mezítelenekké tetted.

7. Az eltikkadtnak vizet sem adtál inni, és az éhezőtől megtagadtad a kenyeret.

Jób. 31,19., Mát. 25,42., Mát. 25,45.

8. A ki hatalmas volt, azé vala az ország, és a ki nagytekintélyű volt, az lakik vala rajta.

9. Az özvegyeket üres kézzel bocsátottad el, és az árváknak karjai eltörtettek.

Jób. 31,17., Jób. 31,18., Jób. 31,21.

10. Azért vett körül téged a veszedelem, és retteg tet téged hirtelen való rettegés;

11. Avagy a setétség, hogy ne láthass, és a vizek árja, amely elborít!

Zsolt. 18,17., Zsolt. 69,15.

12. Hát nem olyan magas-é *az Igaz Teremtő*, mint az Egek? És lásd, a csillagok is ott fent mily igen magasak!

13. És mégis azt mondod: Mit tud *az Igaz Teremtő*; megítélheti-é, ami a homály mögött van?

14. Sűrű felhők leplezik el őt és nem lát, és az ég körületén jár.

15. Az ősvilág ösvényét követed-é, amelyen az álnok emberek jártak;

1 Móz. 6,5., 1 Móz. 6,7.

16. Akik időnap előtt ragadtattak el, és alapjokat elmosta a víz?!

17. Akik azt mondják vala Elohimnek: Távozzál el tőlünk! És mit cselekedék velök *az Igaz Teremtő*?

Jób. 21,14.

18. Ő pedig megtöltötte házaikat jóval. De gonoszok tanácsa távol legyen tőlem.

19. Látják ezt az igazak és örülnek rajta, az ártatlan pedig csúfolja őket:

Zsolt. 107,42.

20. Valósággal kigyomláztatott a mi ellenségünk, és az ő maradékjokat tűz emészti meg!

Zsolt. 37,17., Zsolt. 18,20.

21. Bízd csak azért magadat ő reá és légy békességben: ezekből jó származik reád.

22. Végy csak oktatást az ő szájából, és véd szívedbe az ő beszédeit!

Zsolt. 119,72.

23. Ha megtérsz *az Igaz Teremtőhöz*, megépítteted, és az álnokságot távol üződ a te sátorodtól.

24. Vesd a porba a nemes érczet, és a patakok kavicsába az ofíri aranyat:

25. És akkor *az Igaz Teremtő* lesz a te nemes érczed és a te ragyogó ezüstöd.

26. Bizony akkor *az Igaz Teremtőben* gyönyörködöl, és a te arcodat *az Igaz Teremtőhöz* emeled.

27. Hozzá könyörögsz és meghallgat téged, és lefizeted fogadásaidat.

28. Mihelyt valamit elgondolsz, sikerül az néked, és a te utaidon világosság fénylik.

Zsolt. 37,6., Zsolt. 92,11.

29. Hogyha megaláznak, felmagasztalásnak mondod azt, és ő az alázatost megtartja.

Péld. 29,23.

30. Megszabadítja a nem ártatlant is, és pedig a Te ~~szegények~~ *szegények* miatt szabadul meg az.

Jer. 5,1.

23 Felele pedig Jób, és mondá:

2. Még most is keserű az én beszédem; súlyosabb rajtam a csapás, ha panaszkodom.

3. Oh, ha tudnám, hogy megtalálom Őt, elmennék szinte az Ő székéig.

4. Elébe terjeszteném ügyemet, számat megtölteném mentő erősségekkel.

5. Hadd tudnám meg, mely szavakkal felelne nékem; hadd érteném meg, mit szólna hozzám.

6. Vajjon erejének nagy volta szerint perelne-é velem? Nem; csak figyelmezne reám!

7. Ott egy igaz perelne Ő vele; azért megszabadulhatnék bírámtól örökre!

8. Ámde kelet felé megyek és nincsen Ő, nyugot felé és nem veszem Őt észre.

9. Bal kéz felől cselekszik, de meg nem foghatom; jobb kéz felől rejtőzködik és nem láthatom.

10. De Ő jól tudja az én utamat. Ha megvizsgálna engem, úgy kerülnék ki, mint az arany.

11. Lábam az Ő nyomdokát követte; utát megőriztem és nem hajoltam el.

Zsolt. 119,106., 2 Sám. 22,21., 2 Sám. 22,25.

12. Az Ő ajakinak parancsolatától sem tértem el; szájának beszédeit többre becsültem, mint életem táplálékát.

13. Ő azonban megmarad egy mellett. Kicsoda téríthetné el Őt? És amit megkíván lelke, azt meg is teszi.

Zsolt. 115,3.

14. Bizony végbe viszi, ami felőlem elrendeltetett, és ilyen még sok van Ő nála.

15. Azért rettegek az Ő színe előtt, és ha csak rá gondolok is, félek tőle.

16. Mert Elohim félemlítette meg az én szívemet, *az Igaz Teremtő* rettentett meg engem.

Jób. 7,14.

17. Miért is nem pusztultam el e sötétség előtt, vagy miért nem takarta el előlem e homályt?!

Jób 30,23.

24 Miért is nem titkolja el *az Igaz Teremtő* az Ő büntetésének idejét, és miért is nem látják meg az Őt ismerők az Ő ítéletének napjait?!

3. A határokat odább tolják, a nyájat elrabolják és legeltetik.

5 Móz. 19,14.

4. Az árvák szamarát elhajtják, és az özvegynek ökrét zálogba viszik.

5. Lelölik az útról a szegényeket, és a Föld nyomorultjai együtt lappanganak.

Péld. 28,28.

6. Ímé, mint a vad szamarak a sivatagban, úgy mennek ki munkájukra ételmet keresni; a pusztá ad nekik kenyeret fiaik számára.

7. A mezőn a más vetését aratják, és a gonosznak szőlőjét szedik.

8. Meztelenül hálnak, testi ruha nélkül, még a hidegben sincs takarójuk.

9. A hegyi zápor csurog le rólok, s hajlékuk nem lévén, a sziklát ölelik.

10. Elszakítják az emlőtől az árvát, és a szegényen levőt zálogba viszik.

Zsolt. 94,6.

11. Meztelenül járnak, ruha nélkül, és éhesen vonszolják a kévét.

3 Móz. 19,13.

12. Az ő kerítéseik közt ütik az olajat, és tapossák a kádakat, de szomjuhoznak.

13. A városból haldoklók rimánkodnak, a megsebzettek lelke kiált, de Elohim nem törődik e méltatlansággal.

14. Ezek pártot ütöttek a világosság ellen, utait nem ismerik, nem ülnek annak ösvényein.

15. Napkeltekor fölkel a gyilkos, megöli a szegényt és szűkölködőt, éjjel pedig olyan, mint a tolvaj.

Zsolt. 10,8., Zsolt. 10,9.

16. A paráznának szeme pedig az alkonyatot lesi, mondván: Ne nézzem szem reám, és arczára álarcot teszen.

Péld. 7,7., Péld. 7,10.

17. Sebtében tör be a házakba; nappal elzárkóznak, nem szeretik a világosságot.

18. Sőt inkább a reggel nekik olyan, mint a halálnak árnyéka, mert megbarátkoztak a halál árnyékának félelmeivel.

19. Könnyen siklik tova a víz színén, birtoka átkozott a Földön, nem tér a szőlőkbe vivő útra.

Zsolt. 11,6.

20. Szárazság és hőség nyeli el a hó vizét, a Seol azokat, akik vétkeznek.

Zsolt. 49,15.

21. Elfelejté őt az anyaméh, feregnek lesz édességévé, nem emlékeznek róla többé, és összetörik, mint a reves fa.

22. Aki megrontotta a meddőt, aki nem szül, és az özvegygel jót nem tett.

23. De megtámogatja erejével a hatalmasokat; felkel az, pedig nem bízott már az élethez.

24. Biztonságot ad néki, hogy támaszkodjék, de szemei vigyáznak azoknak útjaira.

25. Magasra emelkednek, egy kevés idő és már nincsenek! Alásülyyednek, mint akárki és elenyésznek; és levágattatnak, mint a búzakarász.

Jób. 22,20., Zsolt. 1,4., Zsolt. 73,19., Zsolt. 73,20.

26. Avagy nem így van-e? Ki hazudtolhatna meg engem, és tehetné semmivé beszédemet?

25 Felele pedig a Sukhból való Bildád, és mondá:

2. Hatalom és fenség az övé, aki békességet szerez az Ő magasságaiban.

3. Van-e száma az Ő sereginek és kire nem kél fel az Ő

Ezékiel próféta könyve

4. Hogy-hogy lehetne igaz a halandó Elohim előtt, hogyan lehetne tiszta, aki asszonytól született?

Jób. 4,17., Jób. 4,19., Jób. 9,2., Jób. 15,14., Jób. 15,16.

5. Nézd a Holdat, az sem ragyogó, még a csillagok sem tiszták az Ő szemei előtt.

6. Mennyivel kevésbé a halandó, aki fereg, és az embernek fia, aki hernyó.

Zsolt. 22,7.

26 Jób pedig felele, és mondá:

2. Bezzeg jól segítettél a tehetetlenen, meggyámolítottad az erőtelen kart!

Jób. 2,11., Jób. 25,2., Jób. 25,6.

3. Bezzeg jó tanácsot adtál a tudatlannak, és sok értelmet tanusítottál!

4. Kivel beszélgettél, és kinek a lelke jött ki belőled?

5. A halottak is megremegnek tőle; a vizek alatt levők és azok lakói is.

6. Az alvilág meztelen előtte, és eltakaratlan a holtak országa.

Zsolt. 138,8., Zsolt. 138,12., Zsid. 4,13.

7. Ő terjeszti ki északot az üresség fölé és függeszti föl a Földet a semmiség fölé.

8. Ő köti össze felhőibe a vizeket úgy, hogy a felhő alattok meg nem hasad.

9. Ő rejt el királyi székének színét, felhőjét fölibe terítvén.

Zsolt. 104,2., Zsolt. 104,3.

10. Ő szab határt a víz színe fölé - a világosságnak és setétségnek elvégződéséig.

11. Az egek oszlopai megrendülnek, és dűledeznek fenyegetéseitől.

12. Erejével felriasztja a tengert, és bölcseségével megtöri Ráhábot (*a tenger Fejedelmét*).

2 Móz. 14,31., Ésa. 51,15.

13. Lehelletével megékesíti az eget, keze átdöfi a futó kigyót.

14. Ímé, ezek az Ő útainak részei, de mily kicsiny rész az, amit meghallunk abból! Ám az Ő hatalmának mennydörgését ki érthetné meg?

Péld. 3,11.

27 Jób pedig folytatá az ő beszédét, mondá:

2. Él Elohim, aki az én igazamat elfordította, és az *Igaz Teremtő*, Aki keserőséggel illette az én lelkemet,

3. Hogy mindaddig, a míg az én lelkem én bennem van, és Elohimnek lehellete van az én orromban;

Jób. 33,4., 1 Móz. 2,7.

4. Az én ajakim nem szólnak álnokságot, és az én nyelvem nem mond csalárságot!

5. Távol legyen tőlem, hogy igazat adjak néktek! Amíg lelkemet ki nem lehelem, ártatlanságomból magamat ki nem tagadom.

Jób. 31,1., Jób. 31,32.

6. Igazságomhoz ragaszkodom, róla le nem mondok; napjaim miatt nem korhol az én szívem.

7. Ellenségem lesz olyan, mint a gonosz, és aki ellenem támad, mint az álnok.

Jób. 2,9., Jób. 2,10.

8. Mert micsoda reménysége lehet a képmutatónak, hogy telhetetlenkedett, ha Elohim mégis mégis elragadja az ő lelkét?

Luk. 12,17., Luk. 12,21., Luk. 16,19., Luk. 16,23.

9. Meghallja-e kiáltását Elohim, ha eljő a nyomorúság reá?

Péld. 28,9., Ján. 9,31., Ésa 1,15.

10. Vajjon gyönyörködhetik-e az Igaz Teremtőben; segítségül hívhatja-e mindenkor az Igaz Teremtőt?

Jób. 21,14., Jób. 21,15.

11. Megtanítlak benneteket az Igaz Teremtő dolgaira; amik az Igaz Teremtőnél vannak, nem titkolom el.

Jób. 16,7., Jób. 16,9.

12. Ímé, ti is mindnyájan látjátok: miért van hát, hogy hiábavalósággal hivalkodtok?!

13. Ez a gonosz embernek osztályrésze Elohimtől, és a kegyetlenek öröksége az Igaz Teremtőtől, amelyet elvesznek:

Jób. 27,8., Jób. 27,9., Jób. 21,17., Jób. 21,20.

14. Ha megsokasulnak is az ő fiai, a kardnak sokasulnak meg, és az ő magzatai nem lakhatnak jól kenyérrel sem.

Hós. 9,15., Hós. 9,16.

15. Az ő maradékai dögvész miatt temettetnek el, és az ő özvegyeik meg sem siratják.

Zsolt 78,64.

16. Hamint a port, úgy halmozná is össze az ezüstöt, és úgy szerezne is össze ruháit, mint a sarat:

17. Összeszerezheti ugyan, de az igaz ruházza magára, az ezüstön pedig az ártatlan osztozik.

Péld. 13,22., Préd. 2,27.

18. Házát pók módjára építette föl, és olyanná, mint a csósz-csinálta kunyhó.

19. Gazdagon fekszik le, mert nincsen kifosztva; felnyitja szemeit és semmije sincsen.

Zsolt. 49,17., Zsolt. 49,19.

20. Meglepi őt, mint az árvíz, a félelem, éjjel ragadja el a zivatar.

Jób. 15,20., Jób. 15,21.

21. Felkapja őt a keleti szél és elviszi, elragadja őt helyéről.

22. Nyilakat szór reá és nem kiméli; futva kell futnia keze előtt.

23. Csapkodják felette kezeiket, és kisüvöltik őt az ő lakhelyéből.

1 Sám. 25,29.

28 Bizony az ezüstnek bányája van, és helye az aranyak, ahol tisztítják.

2. A vasat a földből hozzák elő, a követ pedig érczczé olvasztják.

3. Határt vet az ember a setétségnek, és átkutatja egészen és végig a homálynak és a halál árnyékának követ.

4. Aknát tör távol a lakóktól: mintha lábukról is kikapcsolnák őket, alámerülnek és lebegnek emberektől messze.

5. Van föld, amelyből kenyér terem, alant pedig fel van forgatva, mintegy tűz által;

6. Köveiben zafír található, göröngyeiben arany van.

7. Van ösvény, amelyet nem ismer a sas, sem a sólyom szeme nem látja azt.

8. Nem tudják azt büszke vadak, az oroszlán sem lépked azon.

9. Ráveti kezét az ember a kovaköre, a hegyeket tövükből kiforgatja.

10. A sziklákban tárnákat hasít, és minden becses dolgot meglát a szeme.

11. Elköti a folyók szivárgását, az elrejtett dolgot pedig világosságra hozza.

12. De a bölcsesség hol található, és az értelemnek hol van a helye?

13. Halandó a hozzá vivő utat nem ismeri, az élők földén az nem található.

14. A mélység azt mondja: Nincsen az bennem; a tenger azt mondja: én nálam sincsen.

15. Színaranyért meg nem szerezhető, ára ezüsttel meg nem fizethető.

Péld. 3,13., Péld. 3,18., Péld. 8,11., Péld. 8,19.

16. Nem mérhető össze Ofír aranyával, nem nagyértékű onikszszal, sem zafírral.

Péld. 16,16.

17. Nem ér fel vele az arany és gyémánt, aranyedényekért be nem cserélhető.

18. Korall és kristály említeni sem való; a bölcsesség ára becsesebb a gyöngyöknél.

19. Nem ér fel vele Kúsnak topáza, színaranyval sem mérhető össze.

Zsolt. 19,11.

20. A bölcsesség honnan jó tehát, és hol van helye az értelemnek?

21. Rejtve van az minden élő szemei előtt, az ég madarai előtt is fedve van.

22. A Seol és halál azt mondják: Csak hírét hallottuk füleinkkel!

23. Elohim tudja annak útját, ő ismeri annak helyét.

Péld. 8,1., Péld. 8,13.

24. Mert Ő ellát a Föld határira, Ő lát mindent az ég alatt.

Zsolt. 33,13., Zsolt. 33,14.

25. Amikor a szélnek súlyt szerzett, és a vizeket mértékre vette;

26. Amikor az esőnek határt szabott, és mennydörgő villámoknak útát;

27. Akkor látta és kijelentette azt, megalapította és meg is vizsgálta azt.

28. Az embernek pedig mondá: Ímé JaHuWaH-nak félelme: az a bölcsesség, és az értelem: a gonosztól való eltávozás.

24. Ha rájok mosolyogtam, nem bizakodtak el, és arczom
küld profétának körmök be.

Ezékiel próféta könyve

25. Örömet választottam útvonalat, mint főember ültem ott; úgy laktam ott, mint király a hadseregben, mint aki bankódókat vigasztal.

Jób. 29,9., Jób. 29,22., Jób. 29,23.

30 Most pedig nevetnek rajtam, akik fiatalabbak nálam, akiknek atyjokat az én juhaimnak komondorai közé sem számláltam volna.

Jób. 19.17., Jób. 19.19., Jób. 30.3., Jób. 30.8.

2. Mire való lett volna nékem még kezök ereje is? Rájok nézve a vénség elveszett!

3. Szükség és éhség miatt összeaszottak, akik a kopár földet futják, a sötét, sivatag pusztaságot.

4. Akik keserű füvet tépnek a bokor mellett, és rekettyegyökér a kenyerök.

5. Az emberek közül kiűzik őket, úgy hurítják őket, mint a tolvajt.

Jób, 29.10., Jób 29.23.

Jób. 29.9.. Jób. 29.23.

Jób. 29.12.. Jób. 29.14.

9. És most ezeknek lettem gúnydalává, nekik levék beszéd tárgyuk!

Zsolt. 69.13., Siral. 3.14., Siral. 3.63.

10. Útálnak engem, messze távoznak tőlem és nem ártalanak pökdösni előttem.

11. Sőt leoldják kötelöket és bántalmaznak engem, és zabolát előttem kivetik.

Jób, 16,11., Jób, 16,14.

12. Jobb felől ifjak támadnak ellenem, gáncsot vetnek lábaimnak, és ösvényt törnek felém, hogy megrontsanak.

13. Az én útam elrontják, romlásomat öregbítik,
nincsen segítség ellenök.

14. Mint valami széles résen, úgy rontanak elő, pusztulás között hömpölyögnek ide.

15. Rettegések fordultak ellenem, mint vihar űzik el
tisztességemet, boldogságom eltűnt, mint a felhő.

Jób. 7,14., Jób. 7,15.

16. Mostan azért enmagamért ontja ki magát lelkem;
nyomorúságnak napjai fognak meg engem.

17. Az éjszaka meglyuggatja csontjaimat bennem, és nem nyugosznak az én inaim.

Jób.

18. A sok erőlködés miatt elváltozott az én ruházatom; úgy szorít engem, mint a köntösöm galléra.

19. A sárba vetett engem, hasonlónvá lettem porhoz és hamuhoz.

20. Kiáltok hozzád, de nem felelsz; megállok és csak nézelek reám!

21. Kegyetlenné változtál irántam; kezéd erejével harczolsz ellenem.

428

22. Felemelsz, szélnek eresztasz engem, és széttépsz engem a viharban.

Zsolt. 102,11.

23. Hiszen tudtam, hogy visszatérsz engem a halálba, és a minden élő gyülekező házába;

Zsid. 9,27., 1 Móz. 3,19.

24. De a roskadóban levő ne nyujtsa-é ki kezét? Avagy ha veszendőben van, ne kiáltson-é segítségért?

25. Avagy nem sírtam-é azon, akinek kemény napja volt; a szűkölködő miatt nem volt-é lelkem szomorú?

Róm. 12,15.

26. Bizony jót reméltem és rossz következék, világosságot vártam és homály jöve.

Eszk. 8,16.

27. Az én bensőm forr és nem nyugoszik; megrohantak engem a nyomorúságnak napjai.

28. Feketülten járok, de nem a Nap hősege miatt; felkelek a gyülekezetben és kiáltozom.

29. Atyjok fiává lettem a sakáloknek, és társokká a strucz madaraknak.

30. Bőröm feketülten hámlik le rólam, és csontom elég a hőség miatt.

31. Hegedűm sírássá változék, sípom pedig jajgatók szavává.

31 Szövetségre léptem szemeimmel, és hajadonra mit sem ügyeltem.

Zsolt. 119,37.

2. És mi volt jutalmam Elohimtől felülről; vagy örökségem az Igaz Teremtőtől a magasságból?

3. Avagy nem gonoszt illeti-é romlás, és nem a gonosztevőt-é veszedelem?

Ésa. 66,24., Mát. 25,41.

4. Avagy nem láthatta-é utaimat, és nem számlálhatta-é meg lépéseimet?

5. Ha én csalárdsággal jártam, vagy az én lábam álnokságra sietett:

6. Az Ő igazságának mérlegével mérjen meg engem, és megismeri az Igaz Teremtő az én ártatlanságomat!

7. Ha az én lépésem letért az útról és az én lelkem követte szemeimet, vagy kezeimhez szenny tapadt:

8. Hadd vessek én és más egye meg, és tépjék ki az én maradékaimat gyökerestől!

9. Ha az én szívem asszony után bomlott, és leselkedtem az én felebarátomnak ajtaján:

Péld. 7,8., Péld. 7,9.

10. Az én feleségem másnak öröljön, és mások hajoljanak rája.

11. Mert gyalázatosság volna ez, és bírak elé tartozó bűn.

3 Móz. 20,10.

12. Mert tűz volna ez, amely az alvilágig emésztene, és minden jövedelmemet tövestől kiirtaná.

Péld. 6,26., Péld. 6,29.

13. Ha megvettem volna igazát az én szolgálómnak és szolgálómnak, amikor pert kezdtek ellenem:

14. Mi tevő lennék, ha felkelne az Igaz Teremtő, és ha felelnék neki?

15. Nem az teremtettem-é őt is, aki engem teremtett anyám méhében; nem egyugyanaz formált-é bennünket anyánk ölében?

Jób. 34,19., Péld. 22,2.

16. Ha a szegények kívánságát megtagadtam, és az özvegy szemeit epedni engedtem;

Jak. 1,27., Ésa. 10,2.

17. És ha falatomat egymagam ettem meg, és az árva abból nem evett;

Préd 11,2.

18. Hiszen ifjúságom óta, mint atyánál nevededtem nálam, és anyámnak méhétől kezdve vezettem őt!

Zsolt. 37,26.

19. Ha láttam a ruhátlanat veszni indulni, és takaró nélkül a szegényt;

Mát. 25,44., Mát. 25,45., Ésa. 58,7.

20. Hogyha nem áldottak engem az ő ágyékai, és az én juhaim gyapjából fel nem melegedtem;

21. Ha az árva ellen kezemet felemeltem, mert láttam a kapuban az én segítségemet;

22. A lapoczkájáról essék ki a vállam, és a forgócsontról szakadjon le karom!

23. Hiszen úgy rettegtem az Igaz Teremtő csapásától, és fensége előtt tehetetlen valék!

Péld. 22,23., Zsolt. 17,4., Zsolt. 119,120.

24. Ha reménységemet aranyba vettem, és azt mondtam az olvasztott aranyak: Én bizodalمام!

25. Ha örültem azon, hogy nagy a gazdagságom, és hogy sokat szerzett az én kezem;

26. Ha néztem a Napot, amikor fényesen ragyogott, és a Holdat, amikor méltósággal haladt,

27. És az én szívem titkon elcsábult, és szájjammal megcsókoltam a kezemet:

28. Ez is bíró elé tartozó bűn volna, mert ámtottam volna Elohimt oda fent!

2 Móz. 22,20., 5 Móz. 13,12., 5 Móz. 13,16.

29. Ha örvendeztem az engem gyűlölőnek nyomorúságán, és ugráltam örömben, hogy azt baj érte;

30. (De nem engedtem, hogy szájam vétkezzék azzal, hogy átkot kérjek az ő lelkére!)

Mát. 5,14.

31. Ha nem mondták az én sátorom cselédei: Van-é, aki az ő húsával jól nem lakott?

32. (A jövevény nem halt az utcán, ajtóimat az utas előtt megnyitám.)

33. Ha emberi módon eltitkoltam vétkeimet, keblembe rejtve bűnömet:

Zsolt 32,3., Zsolt 32,5., Péld 28,13

34. Bizony akkor tarthatnék a nagy tömegtől, rettegнем kellene nemzetségek megvetésétől; elnémulnék és az ajtón sem lépnek ki!

35. Oh, bárcsak volna valaki, aki meghallgatna engem! Ímé, ez a végszóm: az Igaz Teremtő feleljen meg nekem; és írjon tekercset ellenem az én vádlóm.

36. Bizony én azt a vállamon hordanám, és korona gyanánt a fejemre tenném!

37. Lépteimnek számát megmondánám néki, mint egy fejedelem, úgy járulnék hozzá!

38. Ha földem ellenem kiáltott és annak barázdái együtt siránkoztak;

39. Ha annak termését fizetés nélkül ettem, vagy gazdájának lelkét kioltottam;

40. Búza helyett tövis teremjen és árpa helyett konkoly! Itt végződnek a Jób beszédei.

32 Miután ez a három ember megszűnt vala felelni Jóbnak, mivel ő igaz vala önmaga előtt:

2. Haragra gerjede Elihu, a Barakeél fia, aki Búztól való vala, a Rám nemzetségéből. Jób ellen gerjedt föl haragja, mivel az igazabbnak tartotta magát *az Igaz Teremtőnél*.

3. De felgerjedt haragja az ő három barátja ellen is, mivelhogy nem találják vala el a feleletet, mégis kárhozzátják vala Jóbot.

Jób. 13,4., Jób. 15,4., Jób. 15,10.

4. Elihu azonban várakozott a Jóbbal való beszéddel, mert amazok öregebbek valának ő nála.

5. De amikor látta Elihu, hogy nincs felelet a három férfiú szájában, akkor gerjede föl az ő haragja.

6. És felele a Búztól való Elihu, Barakeél fia és mondá: Napjaimra nézve én még csekély vagyok, ti pedig élemedett emberek, azért tartózkodtam és féltem tudatni veletek véleményemet.

7. Gondoltam: Hadd szóljanak a napok; és hadd hirdessen bölcseséget az évek sokasága! *Jób 12,12., Jób 12,13.*

8. Pedig az éltető lehelet az az emberben és *az Igaz Teremtő* lehellése, ami értelmet ad néki!

Jób. 38,36., Dán. 1,17.

9. Nem a nagyok a bölcsek, és nem a vének értik az ítéletet. *Jób 12,12., Jób 12,13.*

10. Azt mondom azért: Hallgass reám, hadd tudassam én is véleményemet!

11. Ímé, én végig vártam beszédeiteket, figyeltem, amíg okoskodtatok, amíg szavakat keresgéltek.

12. Igen ügyeltem reátok és ímé, Jóbot egyikőtök sem czáfolá meg, sem beszédére meg nem felelt.

Jób. 15,9., Jób. 15,10.

13. Ne mondjátok azt: Bölcseségre találtunk, Elohim győzheti meg őt és nem ember!

14. Mivel én ellenem nem intézett beszédet, nem is a ti beszédeitekkel válaszolok hát néki.

15. Megzavarodának és nem feleltek többé; kifogyott belőlök a szó.

16. Vártam, de nem szóltak, csak álltak és nem feleltek többé.

17. Hadd feleljek hát én is magamért, hadd tudassam én is véleményemet!

18. Mert tele vagyok beszéddel; unszolgat engem a bennem levő lélek.

19. Ímé, bensőm olyan, mint az új bor, amelynek nyílása ~~Ezékiel próféta könyve~~ új tömlők, csaknem szétszakad.

20. Szólok tehát, hogy levegőhöz jussak; felnyitom ajkaimat, és felelek.

21. Nem leszek személyválogató senki iránt; nem hízlek egy embernek sem;

22. Mert én hízlekni nem tudok; könnyen elszólíthatna engem a Teremtőm! *Jób 17,4.*

33 No, azért halld meg csak Jób az én szavaimat, és vedd füledbe minden beszédemet!

2. Ímé, megnyitom már az én szájamat, és a beszéd nyelvem alatt van már.

3. Igaz szívből származnak beszédeim, tiszta tudományt hirdetnek ajkaim.

4. Elohimnek Szellemé teremtett engem, és *az Igaz Teremtőnek* lehellete adott nékem életet.

5. Ha tudsz, czáfolj meg; készülj fel ellenem és állj elő!

6. Ímé, én szintúgy Elohimé vagyok, mint te; sárból formáltattam én is.

1 Móz. 2,7., Csel. 14,15.

7. Ímé, a tőlem való félelem meg ne háborítson; kezem nem leszen súlyos rajtad.

8. Csak az imént mondtad fülem hallatára, hallottam a beszédnek hangját:

9. Tiszta vagyok, fogatkozás nélkül: mocsoktalan vagyok, bűn nincsen bennem.

10. Ímé, vádakát talál ki ellenem, ellenségének tart engem!

11. Békóba veti lábaimat, és őrzi minden ösvényemet.

12. Ímé, ebben nincsen igazad - azt felelem néked - mert nagyobb *az Igaz Teremtő* az embernél!

13. Miért perelsz vele? Azért, hogy egyetlen beszédre sem felelt?

14. Hiszen szól *az Igaz Teremtő* egyszer vagy kétszer is, de nem ügyelnek rá!

15. Álomban, éjjeli látomásban, amikor mély álom száll az emberre, És amikor ágyasházokban szenderegnek;

16. Akkor nyitja meg az emberek fülét, és megpecsételi megintetésökökkel.

17. Hogy eltérítse az embert a rossz cselekedettől, és elrejtse a kevélységet a férfi elől.

18. Visszatartja lelkét a romlástól, és életét, hogy azt fegyver ne járja át.

19. Fájdalommal is bünteti az ő ágyasházában, és csontjainak szüntelen való háborgásával.

Zsolt. 38,4.

20. Úgy, hogy az ő ínye undorodik az ételtől, és lelke az ő kedves ételétől.

Zsolt. 107,18.

21. Húsa szemlátomást aszík le róla; csontjai, amelyeket látni nem lehetett, kiülnek.

22. És lelke közelget a sírhoz, s élete a halál angyalaihoz.

Jób. 17,12., Jób. 17,13.

23. Ha van mellette magyarázó angyal, egy az ezer közül, hogy az emberrel tudassa kötelességét;

24. És Elohim könyörül rajta, és azt mondja: Szabadítsd meg őt, hogy ne szálljon a sírba; váltságdíjat találtam!

25. Akkor teste fiatal, erőtől duzzad, újra kezdi ifjúságának napjait.

26. Imádkozik az Igaz Teremtőhöz és Ő kegyelmébe veszi, hogy az Ő színét nézhesse nagy örömmel, és az embernek visszaadja az Ő igazságát.

Ésa. 58,8., Ésa. 58,9.

27. Az emberek előtt énekel és mondja: Vétkeztem és az igazat elferdítettem vala, de nem e szerint fizetett meg nekem;

28. Megváltotta lelkemet a sírba szállástól, és egész valóm a világosságot nézi.

29. Ímé, mindezt kétszer, háromszor cselekszi Elohim az emberrel,

30. Hogy megmentse lelkét a sirtól, hogy világoljon az élet világosságával.

Zsolt. 56,14.

31. Figyelj Jób, és hallgass meg engem; hallgass, hadd szóljak én!

32. Ha van mit mondanod, czáfolj meg; szólj, mert igen szeretném a Te igazságodat.

33. Ha pedig nincs, hallgass meg engem, hallgass és megtanítlak téged a bölcseségre!

34 És szóla Elihu, és mondá:

2. Halljátok meg bölcssek az én szavaimat, és ti tudósok hajtsátok hozzám füleiteket!

3. Mert a fül próbálja meg a szót, mint az íny kóstolja meg az ételt.

Jób. 12,11.

4. Keressük csak magunk az igazságot, értsük meg magunk között, mi a jó?

5. Mert Jób azt mondá: Igaz vagyok, de Elohim megtagadja igazságomat.

6. Igazságom ellenére kell hazugnak lennem; halálos nyíl talált hibám nélkül!

Jób. 27,5., Jób. 27,7.

7. Melyik ember olyan, mint Jób, aki iszsza a csúfolást, mint a vizet.

8. És egy társaságban forog a gonosztevőkkel, és gonosz emberekkel jár!

Jób. 22,5., Jób. 22,9., Jób. 23,12.

9. Mert azt mondja: Nem használ az az embernek, ha Elohimmel békeségben él.

Malak. 3,14.

10. Azért, ti tudós emberek, hallgassatok meg engem! Távol legyen az Igaz Teremtőtől a gonoszság, és az Igaz Teremtőtől az álnokság!

Jób. 8,3.

11. Sőt inkább, amint cselekszik az ember, úgy fizet néki, és ki-ki az ő útja szerint találja meg, amit keres.

Mát. 16,27.

Ezékiel próféta könyve
12. ~~12.~~ **13.** ~~13.~~ **14.** ~~14.~~ **15.** ~~15.~~ **16.** ~~16.~~ **17.** ~~17.~~ **18.** ~~18.~~ **19.** ~~19.~~ **20.** ~~20.~~ **21.** ~~21.~~ **22.** ~~22.~~ **23.** ~~23.~~ **24.** ~~24.~~ **25.** ~~25.~~ **26.** ~~26.~~ **27.** ~~27.~~ **28.** ~~28.~~ **29.** ~~29.~~ **30.** ~~30.~~ **31.** ~~31.~~ **32.** ~~32.~~ **33.** ~~33.~~ **34.** ~~34.~~ **35.** ~~35.~~ **36.** ~~36.~~ **37.** ~~37.~~ **38.** ~~38.~~ **39.** ~~39.~~ **40.** ~~40.~~ **41.** ~~41.~~ **42.** ~~42.~~ **43.** ~~43.~~ **44.** ~~44.~~ **45.** ~~45.~~ **46.** ~~46.~~ **47.** ~~47.~~ **48.** ~~48.~~ **49.** ~~49.~~ **50.** ~~50.~~ **51.** ~~51.~~ **52.** ~~52.~~ **53.** ~~53.~~ **54.** ~~54.~~ **55.** ~~55.~~ **56.** ~~56.~~ **57.** ~~57.~~ **58.** ~~58.~~ **59.** ~~59.~~ **60.** ~~60.~~ **61.** ~~61.~~ **62.** ~~62.~~ **63.** ~~63.~~ **64.** ~~64.~~ **65.** ~~65.~~ **66.** ~~66.~~ **67.** ~~67.~~ **68.** ~~68.~~ **69.** ~~69.~~ **70.** ~~70.~~ **71.** ~~71.~~ **72.** ~~72.~~ **73.** ~~73.~~ **74.** ~~74.~~ **75.** ~~75.~~ **76.** ~~76.~~ **77.** ~~77.~~ **78.** ~~78.~~ **79.** ~~79.~~ **80.** ~~80.~~ **81.** ~~81.~~ **82.** ~~82.~~ **83.** ~~83.~~ **84.** ~~84.~~ **85.** ~~85.~~ **86.** ~~86.~~ **87.** ~~87.~~ **88.** ~~88.~~ **89.** ~~89.~~ **90.** ~~90.~~ **91.** ~~91.~~ **92.** ~~92.~~ **93.** ~~93.~~ **94.** ~~94.~~ **95.** ~~95.~~ **96.** ~~96.~~ **97.** ~~97.~~ **98.** ~~98.~~ **99.** ~~99.~~ **100.** ~~100.~~ **101.** ~~101.~~ **102.** ~~102.~~ **103.** ~~103.~~ **104.** ~~104.~~ **105.** ~~105.~~ **106.** ~~106.~~ **107.** ~~107.~~ **108.** ~~108.~~ **109.** ~~109.~~ **110.** ~~110.~~ **111.** ~~111.~~ **112.** ~~112.~~ **113.** ~~113.~~ **114.** ~~114.~~ **115.** ~~115.~~ **116.** ~~116.~~ **117.** ~~117.~~ **118.** ~~118.~~ **119.** ~~119.~~ **120.** ~~120.~~ **121.** ~~121.~~ **122.** ~~122.~~ **123.** ~~123.~~ **124.** ~~124.~~ **125.** ~~125.~~ **126.** ~~126.~~ **127.** ~~127.~~ **128.** ~~128.~~ **129.** ~~129.~~ **130.** ~~130.~~ **131.** ~~131.~~ **132.** ~~132.~~ **133.** ~~133.~~ **134.** ~~134.~~ **135.** ~~135.~~ **136.** ~~136.~~ **137.** ~~137.~~ **138.** ~~138.~~ **139.** ~~139.~~ **140.** ~~140.~~ **141.** ~~141.~~ **142.** ~~142.~~ **143.** ~~143.~~ **144.** ~~144.~~ **145.** ~~145.~~ **146.** ~~146.~~ **147.** ~~147.~~ **148.** ~~148.~~ **149.** ~~149.~~ **150.** ~~150.~~ **151.** ~~151.~~ **152.** ~~152.~~ **153.** ~~153.~~ **154.** ~~154.~~ **155.** ~~155.~~ **156.** ~~156.~~ **157.** ~~157.~~ **158.** ~~158.~~ **159.** ~~159.~~ **160.** ~~160.~~ **161.** ~~161.~~ **162.** ~~162.~~ **163.** ~~163.~~ **164.** ~~164.~~ **165.** ~~165.~~ **166.** ~~166.~~ **167.** ~~167.~~ **168.** ~~168.~~ **169.** ~~169.~~ **170.** ~~170.~~ **171.** ~~171.~~ **172.** ~~172.~~ **173.** ~~173.~~ **174.** ~~174.~~ **175.** ~~175.~~ **176.** ~~176.~~ **177.** ~~177.~~ **178.** ~~178.~~ **179.** ~~179.~~ **180.** ~~180.~~ **181.** ~~181.~~ **182.** ~~182.~~ **183.** ~~183.~~ **184.** ~~184.~~ **185.** ~~185.~~ **186.** ~~186.~~ **187.** ~~187.~~ **188.** ~~188.~~ **189.** ~~189.~~ **190.** ~~190.~~ **191.** ~~191.~~ **192.** ~~192.~~ **193.** ~~193.~~ **194.** ~~194.~~ **195.** ~~195.~~ **196.** ~~196.~~ **197.** ~~197.~~ **198.** ~~198.~~ **199.** ~~199.~~ **200.** ~~200.~~ **201.** ~~201.~~ **202.** ~~202.~~ **203.** ~~203.~~ **204.** ~~204.~~ **205.** ~~205.~~ **206.** ~~206.~~ **207.** ~~207.~~ **208.** ~~208.~~ **209.** ~~209.~~ **210.** ~~210.~~ **211.** ~~211.~~ **212.** ~~212.~~ **213.** ~~213.~~ **214.** ~~214.~~ **215.** ~~215.~~ **216.** ~~216.~~ **217.** ~~217.~~ **218.** ~~218.~~ **219.** ~~219.~~ **220.** ~~220.~~ **221.** ~~221.~~ **222.** ~~222.~~ **223.** ~~223.~~ **224.** ~~224.~~ **225.** ~~225.~~ **226.** ~~226.~~ **227.** ~~227.~~ **228.** ~~228.~~ **229.** ~~229.~~ **230.** ~~230.~~ **231.** ~~231.~~ **232.** ~~232.~~ **233.** ~~233.~~ **234.** ~~234.~~ **235.** ~~235.~~ **236.** ~~236.~~ **237.** ~~237.~~ **238.** ~~238.~~ **239.** ~~239.~~ **240.** ~~240.~~ **241.** ~~241.~~ **242.** ~~242.~~ **243.** ~~243.~~ **244.** ~~244.~~ **245.** ~~245.~~ **246.** ~~246.~~ **247.** ~~247.~~ **248.** ~~248.~~ **249.** ~~249.~~ **250.** ~~250.~~ **251.** ~~251.~~ **252.** ~~252.~~ **253.** ~~253.~~ **254.** ~~254.~~ **255.** ~~255.~~ **256.** ~~256.~~ **257.** ~~257.~~ **258.** ~~258.~~ **259.** ~~259.~~ **260.** ~~260.~~ **261.** ~~261.~~ **262.** ~~262.~~ **263.** ~~263.~~ **264.** ~~264.~~ **265.** ~~265.~~ **266.** ~~266.~~ **267.** ~~267.~~ **268.** ~~268.~~ **269.** ~~269.~~ **270.** ~~270.~~ **271.** ~~271.~~ **272.** ~~272.~~ **273.** ~~273.~~ **274.** ~~274.~~ **275.** ~~275.~~ **276.** ~~276.~~ **277.** ~~277.~~ **278.** ~~278.~~ **279.** ~~279.~~ **280.** ~~280.~~ **281.** ~~281.~~ **282.** ~~282.~~ **283.** ~~283.~~ **284.** ~~284.~~ **285.** ~~285.~~ **286.** ~~286.~~ **287.** ~~287.~~ **288.** ~~288.~~ **289.** ~~289.~~ **290.** ~~290.~~ **291.** ~~291.~~ **292.** ~~292.~~ **293.** ~~293.~~ **294.** ~~294.~~ **295.** ~~295.~~ **296.** ~~296.~~ **297.** ~~297.~~ **298.** ~~298.~~ **299.** ~~299.~~ **300.** ~~300.~~ **301.** ~~301.~~ **302.** ~~302.~~ **303.** ~~303.~~ **304.** ~~304.~~ **305.** ~~305.~~ **306.** ~~306.~~ **307.** ~~307.~~ **308.** ~~308.~~ **309.** ~~309.~~ **310.** ~~310.~~ **311.** ~~311.~~ **312.** ~~312.~~ **313.** ~~313.~~ **314.** ~~314.~~ **315.** ~~315.~~ **316.** ~~316.~~ **317.** ~~317.~~ **318.** ~~318.~~ **319.** ~~319.~~ **320.** ~~320.~~ **321.** ~~321.~~ **322.** ~~322.~~ **323.** ~~323.~~ **324.** ~~324.~~ **325.** ~~325.~~ **326.** ~~326.~~ **327.** ~~327.~~ **328.** ~~328.~~ **329.** ~~329.~~ **330.** ~~330.~~ **331.** ~~331.~~ **332.** ~~332.~~ **333.** ~~333.~~ **334.** ~~334.~~ **335.** ~~335.~~ **336.** ~~336.~~ **337.** ~~337.~~ **338.** ~~338.~~ **339.** ~~339.~~ **340.** ~~340.~~ **341.** ~~341.~~ **342.** ~~342.~~ **343.** ~~343.~~ **344.** ~~344.~~ **345.** ~~345.~~ **346.** ~~346.~~ **347.** ~~347.~~ **348.** ~~348.~~ **349.** ~~349.~~ **350.** ~~350.~~ **351.** ~~351.~~ **352.** ~~352.~~ **353.** ~~353.~~ **354.** ~~354.~~ **355.** ~~355.~~ **356.** ~~356.~~ **357.** ~~357.~~ **358.** ~~358.~~ **359.** ~~359.~~ **360.** ~~360.~~ **361.** ~~361.~~ **362.** ~~362.~~ **363.** ~~363.~~ **364.** ~~364.~~ **365.** ~~365.~~ **366.** ~~366.~~ **367.** ~~367.~~ **368.** ~~368.~~ **369.** ~~369.~~ **370.** ~~370.~~ **371.** ~~371.~~ **372.** ~~372.~~ **373.** ~~373.~~ **374.** ~~374.~~ **375.** ~~375.~~ **376.** ~~376.~~ **377.** ~~377.~~ **378.** ~~378.~~ **379.** ~~379.~~ **380.** ~~380.~~ **381.** ~~381.~~ **382.** ~~382.~~ **383.** ~~383.~~ **384.** ~~384.~~ **385.** ~~385.~~ **386.** ~~386.~~ **387.** ~~387.~~ **388.** ~~388.~~ **389.** ~~389.~~ **390.** ~~390.~~ **391.** ~~391.~~ **392.** ~~392.~~ **393.** ~~393.~~ **394.** ~~394.~~ **395.** ~~395.~~ **396.** ~~396.~~ **397.** ~~397.~~ **398.** ~~398.~~ **399.** ~~399.~~ **400.** ~~400.~~ **401.** ~~401.~~ **402.** ~~402.~~ **403.** ~~403.~~ **404.** ~~404.~~ **405.** ~~405.~~ **406.** ~~406.~~ **407.** ~~407.~~ **408.** ~~408.~~ **409.** ~~409.~~ **410.** ~~410.~~ **411.** ~~411.~~ **412.** ~~412.~~ **413.** ~~413.~~ **414.** ~~414.~~ **415.** ~~415.~~ **416.** ~~416.~~ **417.** ~~417.~~ **418.** ~~418.~~ **419.** ~~419.~~ **420.** ~~420.~~ **421.** ~~421.~~ **422.** ~~422.~~ **423.** ~~423.~~ **424.** ~~424.~~ **425.** ~~425.~~ **426.** ~~426.~~ **427.** ~~427.~~ **428.** ~~428.~~ **429.** ~~429.~~ **430.** ~~430.~~ **431.** ~~431.~~ **432.** ~~432.~~ **433.** ~~433.~~ **434.** ~~434.~~ **435.** ~~435.~~ **436.** ~~436.~~ **437.** ~~437.~~ **438.** ~~438.~~ **439.** ~~439.~~ **440.** ~~440.~~ **441.** ~~441.~~ **442.** ~~442.~~ **443.** ~~443.~~ **444.** ~~444.~~ **445.** ~~445.~~ **446.** ~~446.~~ **447.** ~~447.~~ **448.** ~~448.~~ **449.** ~~449.~~ **450.** ~~450.~~ **451.** ~~451.~~ **452.** ~~452.~~ **453.** ~~453.~~ **454.** ~~454.~~ **455.** ~~455.~~ **456.** ~~456.~~ **457.** ~~457.~~ **458.** ~~458.~~ **459.** ~~459.~~ **460.** ~~460.~~ **461.** ~~461.~~ **462.** ~~462.~~ **463.** ~~463.~~ **464.** ~~464.~~ **465.** ~~465.~~ **466.** ~~466.~~ **467.** ~~467.~~ **468.** ~~468.~~ **469.** ~~469.~~ **470.** ~~470.~~ **471.** ~~471.~~ **472.** ~~472.~~ **473.** ~~473.~~ **474.** ~~474.~~ **475.** ~~475.~~ **476.** ~~476.~~ **477.** ~~477.~~ **478.** ~~478.~~ **479.** ~~479.~~ **480.** ~~480.~~ **481.** ~~481.~~ **482.** ~~482.~~ **483.** ~~483.~~ **484.** ~~484.~~ **485.** ~~485.~~ **486.** ~~486.~~ **487.** ~~487.~~ **488.** ~~488.~~ **489.** ~~489.~~ **490.** ~~490.~~ **491.** ~~491.~~ **492.** ~~492.~~ **493.** ~~493.~~ **494.** ~~494.~~ **495.** ~~495.~~ **496.** ~~496.~~ **497.** ~~497.~~ **498.** ~~498.~~ **499.** ~~499.~~ **500.** ~~500.~~ **501.** ~~501.~~ **502.** ~~502.~~ **503.** ~~503.~~ **504.** ~~504.~~ **505.** ~~505.~~ **506.** ~~506.~~ **507.** ~~507.~~ **508.** ~~508.~~ **509.** ~~509.~~ **510.** ~~510.~~ **511.** ~~511.~~ **512.** ~~512.~~ **513.** ~~513.~~ **514.** ~~514.~~ **515.** ~~515.~~ **516.** ~~516.~~ **517.** ~~517.~~ **518.** ~~518.~~ **519.** ~~519.~~ **520.** ~~520.~~ **521.** ~~521.~~ **522.** ~~522.~~ **523.** ~~523.~~ **524.** ~~524.~~ **525.** ~~525.~~ **526.** ~~526.~~ **527.** ~~527.~~ **528.** ~~528.~~ **529.** ~~529.~~ **530.** ~~530.~~ **531.** ~~531.~~ **532.** ~~532.~~ **533.** ~~533.~~ **534.** ~~534.~~ **535.** ~~535.~~ **536.** ~~536.~~ **537.** ~~537.~~ **538.** ~~538.~~ **539.** ~~539.~~ **540.** ~~540.~~ **541.** ~~541.~~ **542.** ~~542.~~ **543.** ~~543.~~ **544.** ~~544.~~ **545.** ~~545.~~ **546.** ~~546.~~ **547.** ~~547.~~ **548.** ~~548.~~ **549.** ~~549.~~ **550.** ~~550.~~ **551.** ~~551.~~ **552.** ~~552.~~ **553.** ~~553.~~ **554.** ~~554.~~ **555.** ~~555.~~ **556.** ~~556.~~ **557.** ~~557.~~ **558.** ~~558.~~ **559.** ~~559.~~ **560.** ~~560.~~ **561.** ~~561.~~ **562.** ~~562.~~ **563.** ~~563.~~ **564.** ~~564.~~ **565.** ~~565.~~ **566.** ~~566.~~ **567.** ~~567.~~ **568.** ~~568.~~ **569.** ~~569.~~ **570.** ~~570.~~ **571.** ~~571.~~ **572.** ~~572.~~ **573.** ~~573.~~ **574.** ~~574.~~ **575.** ~~575.~~ **576.** ~~576.~~ **577.** ~~577.~~ **578.** ~~578.~~ **579.** ~~579.~~ **580.** ~~580.~~ **581.** ~~581.~~ **582.** ~~582.~~ **583.** ~~583.~~ **584.** ~~584.~~ **585.** ~~585.~~ **586.** ~~586.~~ **587.** ~~587.~~ **588.** ~~588.~~ **589.** ~~589.~~ **590.** ~~590.~~ **591.** ~~591.~~ **592.** ~~592.~~ **593.** ~~593.~~ **594.** ~~594.~~ **595.** ~~595.~~ **596.** ~~596.~~ **597.** ~~597.~~ **598.** ~~598.~~ **599.** ~~599.~~ **600.** ~~600.~~ **601.** ~~601.~~ **602.** ~~602.~~ **603.** ~~603.~~ **604.** ~~604.~~ **605.** ~~605.~~ **606.** ~~606.~~ **607.** ~~607.~~ **608.** ~~608.~~ **609.** ~~609.~~ **610.**

33. Avagy te szerinted fizessen-é csak azért, mert ezt megvted, és hogy te szabd meg és nem én? Nos mit tudsz? Mondd!

34. Az okos emberek azt mondják majd nekem, és a bölcs férfiú, aki reám hallgat:

35. Jób tudatlanul szól, és szavai megfontolás nélkül valók.

36. Óh, bárcsak megpróbáltatnék Jób mind végiglen, amiért úgy felel, mint az álnok emberek!

37. Mert vétkét gonoszsággal tetézi, csapkod közöttünk, és Elohim ellen szószátyárkodik.

35 Tovább is felele Elihu, és mondá:

2. Azt gondolod-é igaznak, ha így szólsz: Az én igazságom nagyobb, mint Elohimé?

3. Hogyha ezt mondod: Mi hasznod belőle? Mivel várhatok többet, mintha vétkezném?

4. Én megadom rá néked a feleletet, és barátaidnak te veled együtt.

5. Tekints az égre és lásd meg; és nézd meg a fellegeket, milyen magasan vannak feletted!

6. Hogyha vétkezel, mit tehetsz ellene; ha megsokasítod bűneidet, mit ártasz néki?

7. Ha igaz vagy, mit adsz néki, avagy mit kap a Te kezedből?

8. Az olyan embernek árt a te gonoszságod, mint te vagy, és igazságod az ilyen ember fiának használ.

9. A sok erőszak miatt kiáltoznak; jajgatnak a hatalmasok karja miatt;

10. De egy sem mondja: Hol van az *Igaz Teremtő*, az én Teremtőm, Aki hálaénekre indít éjszaka;

11. Aki többre tanít minket a mezei vadaknál, és bölcsibbakké tesz az ég madarainál?

12. Akkor azután kiálthatnak, de Ő nem felel a gonoszok kevélysége miatt;

Jób. 27,8., Jób. 27,9.

13. Mert a hiábavalóságot az *Igaz Teremtő* meg nem hallgatja, az *Igaz Teremtő* arra nem tekint.

14. Hátha még azt mondod: Te nem látod Őt; az ügy előtte van és te reá vársz!

15. Most pedig, mivel nem büntet haragja, és nem figyelmez a nagy álnokságra:

16. Azért tátja fel Jób hívságra a száját, és szaporítja a szót értelem nélkül.

36 És folytatá Elihu, és mondá:

2. Várj még egy kevéssé, majd felvilágosítlak, mert Elohimért még van mit mondanom.

3. Tudásomat messzünnen veszem, és az én Teremtőmnek igazat adok.

4. Mert az én beszédem bizonyára nem hazugság; tökéletes tudású ember áll melletted.

5. Ímé, az *Igaz Teremtő* hatalmas, még sem vet meg semmit; hatalmas az Ő Szellemének ereje.

6. Nem tartja meg a gonosznak életét, de a szegénynek *Ezékias próféta könyve*.

7. Nem veszi le az igazról szeméit, sőt a királyok mellé, a trónba ülteti őket örökre, hogy felmagasztaltassanak.

Zsolt. 33,18., Zsolt. 113,7., Zsolt. 113,8.

8. És ha békóba veretnek, és fogva tartatnak a nyomorúság kötelein:

9. Tudtokra adja cselekedetöket, és vétkeiket, hogyha elhatalmaztak rajtuk.

10. Megnyitja füleiket a feddőzésnek és megparancsolja, hogy a vétekből megtérjenek:

11. Ha engednek és szolgálnak néki, napjaikat jóban végzik el, és az ő esztendeiket gyönyörűségekben.

12. Ha pedig nem engednek, fegyverrel veretnek által, és tudatlanságban múlnak ki.

13. De az álnok szívüek haragot táplálnak, nem kiáltanak, amikor megkötözi őket.

14. Azért ifjúságukban hal meg az ő lelkök, és életök a paráznakéhoz hasonló.

Jób. 15,32., Zsolt. 55,24.

15. A nyomorultat megszabadítja az ő nyomorúságától, és a szorongattatással megnyitja fülöket.

16. Téged is kiszabadítana az ínség torkából tág mezőre, ahol nincs szorultság, és asztalod étke kövérséggel lenne rakva.

Jób. 29,6., Zsolt. 23,5.

17. De ha gonosz ítélettel vagy tele, úgy utolérnek az ítélet és igazság.

18. Csakhogy a harag ne ragadjon téged csúfkodásra, és a nagy váltságdíj se tántorítson el.

Zsolt. 49,9.

19. Ad-é valamit a te gazdagságodra? Sem aranyra, sem semmiféle erőfeszítésre!

20. Ne kívánjad az éjszakát, amely népeket mozdít ki helyökből.

21. Vigyázz! ne pártolj a bűnhöz, noha azt a nyomorúságnál jobban szereted.

22. Ímé, mily fenséges az *Igaz Teremtő* az Ő erejében; kicsoda az, aki úgy tanítson, mint Ő?

Zsolt. 25,9.

23. Kicsoda szabta meg az Ő útjait, vagy ki mondhatja azt: Igazságtalanságot cselekedtél?

24. Legyen rá gondod, hogy magasztaljad az Ő cselekedetét, amelyről énekelnek az emberek!

25. Minden ember azt szemléli; a halandó távolról is látja.

26. Ímé, az *Igaz Teremtő* fenséges, mi nem ismerhetjük Őt! esztendeinek száma sem nyomozható ki.

27. Hogyha magához szívja a vízcseppeket, ködéből, mint eső cseperegnek alá,

28. Amelyet a fellegek özönnel öntenek, és hullatnak le temérdek emberre.

29. De sőt értheti-é valaki a felhő szétoszlását, az Ő sátorának zúgását?

30. Ímé, szétterjeszti magára az Ő világosságát, és ráborítja a tengernek gyökereit.

31. Mert ezek által ítéli meg a népeket, ad eledelt bőségesen.

Jób. 36,27., Jób. 36,28.

32. Kezeit elborítja a villámlással, és kirendeli a lázadó ellen.

Jak. 5,17., Jak. 5,18.

33. Az Ő dörgése ad hírt felőle, mint a barom a közeledő viharról.

Zsolt. 104,14., Zsolt 104,28.

34. Ezért remeg az én szívem, és csaknem kiszökik helyéből.

37 Halljátok meg figyelmesen az Ő hangjának dörgését, és a zúgást, amely az Ő szájából kijön!

2. Az egész ég alatt széteresztí az, és villámát is a Földnek széléig.

Zsolt 29,3.

3. Utána hang zendül, az Ő fenségének hangjával mennydörög, s nem tartja vissza azt, ha szava megzendült.

4. Elohim az Ő szavával csudálatosan mennydörög, és nagy dolgokat cselekszik, úgy hogy nem érthetjük.

5. Mert azt mondja a hónak: Essél le a földre! És a zápor-esőnek és a zuhogó zápornak: Szakadjatok.

Zsolt. 147,16., Zsolt. 148,8.

6. Minden ember kezét lepecsétli, hogy megismerje minden halandó, hogy az Ő műve.

7. Akkor a vadállat az ő tanyájára húzódik, és az ő barlangjában marad.

8. Rejtekeiből előjön a vihar, és az északi szelektől a fagy.

9. Elohim lehellelte által támad a jég, és szorol össze a víznek szélessége.

Zsolt. 147,17.

10. Majd nedvességgel öntözi meg a felleget, s áttöri a borulatot az Ő villáma.

11. És az köröskörül forog az Ő vezetése alatt, hogy mindazt megtegyék, amit parancsol nékik, a Föld kerekiségének színén.

12. Vagy ostorul, ha földjének úgy kell, vagy áldásul juttatja azt.

Jób. 26,27., Jób. 26,28.

13. Vedd ezt füledbe Jób, állj meg és gondold meg Elohimnek csudáit.

Jób. 37,9., 2 Móz. 9,18., 2 Móz. 9,23.

14. Megtudod-é, amikor rendeli azt rájok Elohim, hogy villanjon az Ő felhőjének villáma?

15. Tudod-é, hogy miként lebegnek a felhők, vagy a tökéletes tudásnak csudáit érted-é?

16. Miképen melegülnek át ruháid, amikor nyugton van a föld a déli szélről?

17. Vele együtt terjesztetted-é ki az eget, amely szilárd, mint az aczéltükör?

18. Mondd meg nekünk, mit szóljunk néki? A setétség miatt semmit sem kezdetünk.

19. Elbeszél-é néki, ha szólok? Ha elmondáná valaki: **Ezért parancsol nekem!**

20. Néha nem látják a Napot, bár az égen ragyog; de szél fut át rajta és kiderül.

21. Észak felől arany színű világosság támad, az Igaz Teremtő körül félelmetes Dicsőség.

22. Igaz Teremtő! Nem foghatjuk meg Őt; nagy az Ő hatalma és ítélő ereje, és a tiszta igazságot el nem nyomja.

23. Azért rettegjék Őt az emberek; a kevély bölcsek közül nem lát Ő egyet sem.

Jób. 34,19.

38 Majd felele az ÖrökkéValó Jóbnak a forgószelekből és mondá:

Jób 40,1.

2. Ki az, aki elhomályosítja az Örök Rendet tudatlan beszéddel?

3. Nosza övezd fel, mint férfiú derekadat, Én majd kérdezlek, te meg taníts engem!

Jób. 31,37.

4. Hol voltál, amikor a Földnek alapot vetettem? Mondd meg, ha tudsz valami okosat!

Péld. 8,27., Péld. 8,29.

5. Ki határozta meg mértékeit, ugyan tudod-é; avagy ki húzta el felette a mérő zsinórt?

6. Mire bocsátották le oszlopait, avagy ki vetette fel szegeletkövét;

Zsolt. 104,5.

7. amikor együtt örvendezének a hajnalcsillagok, és Elohimnek minden fiai vigadozának?

Zsolt. 148,3.

8. És kicsoda zárta el ajtókkal a tengert, amikor előtűnt, az anyaméhből kijött;

Jób. 38,10., Jób. 38,11., Zsolt. 33,7.

9. Amikor ruházatává a felhőt tevém, takarójául pedig a sűrű homályt?

10. Amikor reávonam törvényemet, zárat és ajtókat veték eléje:

11. És azt mondtam: Eddig jöjj és ne tovább; ez itt ellene áll kevély habjaidnak!

Zsolt. 104,9.

12. Parancsoltál-é a reggelnek, amióta megvagy? Kimutattad-é a hajnalnak a helyét?

13. Hogy belefogózzék a Földnek széleibe, és lerázassanak a gonoszok róla.

14. Hogy átváltozzék, mint a megpecsételt agyag, és előálljon, mint egy ruhában.

15. Hogy a gonoszoktól elvételessék világosságuk, és a főlemelt kar összetöressék?

Jób. 21,17., Jób. 21,19., Zsolt. 10,15.

16. Eljutottál-é a tenger forrásáig, bejártad-é a mélységnek fenekét?

17. Megnyíltak-é néked a halálnak kapui; a halál árnyékának kapuit láttad-é?

18. Áttekintetted-é a Föld szélességét, mondd meg, ha mindezt jól tudod?

19. Melyik út visz oda, hol a világosság lakik, és a sötétségnek hol van a helye?

20. Hogy visszavinnéd azt az ő határába, és hogy megismernéd lakása útjait.

21. Tudod te ezt, hiszen már akkor megszülettl; napjaidnak száma nagy!

22. Eljutottál-é a hónap tárházához; vagy a jégesőnek tárházát láttad-é?

23. Amit fentartottam a szükség idejére, a harc és háború napjára?

Józs. 10,11.

24. Melyik út visz oda, ahol széteszlik a világosság, és szétterjed a keleti szél a földön?

25. Ki hasított nyílást a záporosőnek, és a mennydörgő villámnak útát?

26. Hogy aláessék az ember nélkül való földre, a pusztaságra, holott senki sincsen;

Zsolt. 104,13., Zsolt. 104,16.

27. Hogy megitasson pusztát, sivatagot, és hogy sarjasszon zsenge pázsitot?

28. Van-é atyja az esőnek, és ki szülte a harmat cseppjeit?

29. Kinek méhéből jött elő a jég, és az ég daráját kicsoda szülte?

30. Miként rejtőznek el a vizek mintegy kő alá, és mint zárul be a mély vizek színe?

31. Összekötheted-é a Fiastyúk szálait; a Kaszáscsillag köteleit megoldhatod-é?

Jób. 9,10.

32. A Hajnalcsillagot előhozhatod-é az ő idejében, avagy a Gönczölszerket forgathatod-é fiával együtt?

33. Ismered-é az Ég Törvényeit, vagy te határozod-é meg uralmát a Földön?

Jer. 31,35., Jer. 31,36.

34. Felemelheted-é szavadat a felhőig, hogy a vizeknek bősége beborítson téged?

35. Kibocsáthatod-é a villámokat, hogy elmenjenek, vagy mondják-é néked: Itt vagyunk?

36. Ki helyezett bölcseséget a setét felhőkbe, vagy a tüneményeknek ki adott értelmet?

Jób. 32,8., Jób. 32,9.

37. Ki számlálta meg a bárányszőkeket bölcseséggel, és ki üríti ki az égnek tömlőit;

38. Amikor a por híg sárrá változik, és a göröngyök összetapadnak?

39 Vadászol-é prédát a nőstény oroszlánnak, és az oroszlánkölyök éhségét kielégítéd-é;

Zsolt. 104,20., Zsolt. 104,22.

2. Amikor meglapulnak tanyáikon, és a bokrok közt lesben vesztegelnek?

3. Ki szerez a hollónak eledelt, amikor a fiai Elohimhez kiáltoznak; kóvályognak, mert nincs mit enniük?

Zsolt. 147,9., Mát. 6,26.

4. Tudod-é a kőszáli zergék ellésének idejét; megpróbáltad-é a szarvasok fajzását?

5. Megszámláltad-é a hónapokat, ameddig vemhesek; tudod-é az ellések idejét?

6. Csak összegörnyednek, elszülik magzataikat, vajudásaiktól megszabadulnak.

7. Fiaik meggyarapodnak, a legelőn nagyra nőnek, elszélednek és nem térnek vissza hozzájuk.

8. Ki bocsátotta szabadon a vadszamarat, ki oldozta el e számárnak kötelét,

9. Amelynek házául a pusztát rendelém, és lakóhelyül a sós földet?

Jer. 2,24.

10. Ki neveti a városbeli sokadalmat, nem hallja a hajtsár kiáltozását.

11. A hegyeken szedeget, az ő legelőjén mindenféle zöld gazt felkeres.

12. Akar-é szolgálni néked a bölény? Avagy meghál-é a te jászolodnál?

13. Oda kötheted a bölényt a barázdához kötelénél fogva? Vajjon boronálja-é a völgyeket utánad?

14. Bízhatol-é benne, mivelhogy nagy az ereje, és munkádat hagyhatod-é reá?

15. Hiszed-é róla, hogy vetésedet behordja, és szérűdre betakarítja?

16. Vígán leng a strucz madár szárnya: vajjon az eszterág szárnya és tollazata-é az?

17. Hiszen a földön hagyja tojásait, és porral költeti ki!

18. És elfeledi, hogy a láb eltiporhatja, és a mezei vad eltaposhatja azokat.

19. Fiaival oly keményen bánik, mintha nem is övéi volnának; ha fáradsága kárba vész, nem bánja;

20. Mert az Igaz Teremtő a bölcseséget elfeledtette vele, értelmet pedig nem adott néki.

21. De hogyha néki ereszkedik, kineveti a lovat és lovagját.

22. Te adsz-é erőt a lónak, avagy a nyakát sörénnyel te ruházod-é fel?

23. Felugraszthatod-é, mint a sáskát? Tüsszögése dicső, félelmetes!

24. Lábai vermet ásnak, örvend erejének, a fegyver elé rohan.

25. Neveti a félelmet; nem remeg, nem fordul meg a fegyver elől;

26. Csörög rajta a tegez, ragyog a kopja és a dárda:

27. Tombolva, nyihogva kapálja a földet, és nem áll veszteg, ha harsona zeng.

28. A harsonaszóra nyerítéssel felel; messziről megneszeli az ütközetet, a vezérek lármáját és a csatazajt.

29. A te értelmed miatt van-é, hogy az ölyv repül, és kiterjeszti szárnyait dél felé?

30. A te rendelésedre száll-é fent a sas, és rakja-é fészékét a magasban?

31. A kősziklán lakik és tanyázik, a sziklák párkányain és bérczetőkön.

32. Onnét kémelel enni való után, messzire ellátnak szemei.

33. Fiai vért szívnak, és ahol dög van, mindjárt ott terem.

34. Szóla továbbá JaHuWaH Jóbnak, és mondá:

Jób. 38,1.

35. Aki pert kezd az Igaz Teremtővel, czáfolja meg, és aki az Igaz Teremtővel feddődik, feleljen néki!

36. És szóla Jób JaHuWaH-nak, és mondá:

37. Ímé, én parányi vagyok, mit feleljek néked? Kezemet a szájamra teszem.

38. Egyszer szóltam, de már nem szólok, avagy kétszer, de nem teszem többé!

40 Ekkor szóla JaHuWaH Jóbnak a forgószelekből, és mondá:

2. Nosza! övezd fel, mint férfi, derekadat; Én kérdezek, te pedig taníts engem!

3. Avagy semmivé teheted-é te az Én igazságomat; kárhoztathatsz-é te engem azért, hogy te igaz légy?

Zsolt. 51,6., Róm. 3,5., Róm. 3,6.

4. És van-é ugyanolyan karod, mint Elohimnek, mennydörgő hangon szólasz-é, mint Ő?

5. Ékesítsd csak fel magadat fényvel és méltósággal, ruházd fel magadat dicsőséggel és fenséggel!

6. Öntsd ki haragodnak tüztét, és láss meg minden kevélyt és alázd meg őket!

7. Láss meg minden kevélyt és törd meg őket, és a gonoszokat az ő helyükön tipord le!

8. Rejtsd el őket együvé a porba, orcájukat kösd be mélységes sötétlettel:

9. Akkor Én is dicsőítlek, hogy megtartott téged a te jobbkezed!

10. Nézd csak a behemótot, amelyet Én teremtettem, amiként téged is, füvel él, mint az ökör!

11. Nézd csak az erejét az ő ágyékában, és az ő erősségét hasának izmaiban!

12. Kiegyenesíti farkát, mint valami cédrust, lágyékának inai egymásba fonódnak.

13. Csontjai érczsövek, lábszárai, mint a vasrudak.

14. Elohim alkotásainak remeke ez, az ő Teremtője adta meg néki fegyverét.

15. Mert füvet teremnek számára a hegyek, és a mező minden vadja ott játszadozik.

16. Lótuszfák alatt heverész, a nádak és mocsarak búvóhelyein.

17. Befedezi őt a lótuszfák árnyéka, és körülveszik őt a folyami fűzfák.

18. Ha árad is a folyó, nem siet; bizton van, ha szájához a Jordán csapna is.

19. Megfoghatják-é őt szemei láttára, vagy átfúrhatják-é az orrát törökkel?!

41 Kihúzhatod-é a leviáthánt horoggal, leszoríthatod-é a nyelvét kötéllel?

2. Húzhatsz-é gúzszt az orrába, az állat szigonynyal átfurhatod-é?

3. Vajjon járul-é elődbe sok könyörgéssel, avagy szól-é hozzád sima beszédekkel?

4. Vajjon frigyét köt-é veled, hogy fogadd őt örökös szolgádul?

5. Játshatol-é vele, miként egy madárral; gyermekeid kedvéért megköthetod-é?

6. Alkudozhatnak-é felette a társak, vagy a kalmárok közt feloszthatják-é azt?

7. Tele rakhatod-é nyársakkal a bőrét, avagy szigonynyal a fejét?

8. Vesd rá a kezedet, de megemlékezzél, hogy a harcot nem ismételed.

9. Ímé, az ő reménykedése csalárd; pusztá látása is halálra ijeszt!

10. Nincs oly merész, aki őt felferje. Ki hát az, aki velem szállna szembe?

11. Ki adott nékem előbb, hogy azt visszafizessem? Ami az ég alatt van, mind az enyém!

12. Nem hallgathatom el testének részeit, erejének mivoltát, alkotásának szépségét.

13. Ki takarhatja fel ruhája felszínét; két sor foga közé kicsoda hatol be?

14. Ki nyitotta fel orcájának ajtait? Fogainak sorai körül rémület lakik!

15. Büszkesége a csatornás pajzsok, összetartva mintegy szorító pecséttel.

16. Egyik szorosan a másikhoz lapul, hogy közéje levegő sem megy.

17. Egyik a másikhoz tapad, egymást tartják, egymástól elszakadhatatlanok.

18. Tüszentése fényt sugároz ki, és szemei, mint a hajnal szempillái.

19. A szájából szövétnekek jönnek ki, és tüzes szikrák omlanak ki.

20. Orrlyukaiból gőz lövel elő, mint a forró fazékból és üstből.

21. Lehellelte meggyújtja a holt szenet, és szájából láng lövel elő.

22. Nyakszirtjén az erő tanyáz, előtte félelem ugrándozik.

23. Testének részei egymáshoz tapadtak; kemény önmagában és nem izeg-mozog.

24. Szíve kemény, mint a kő, oly kemény, mint az alsó malomkő.

25. Hogyha felkél, hősök is remegnek; ijedtökben vesztég állnak.

26. Ha éri is a fegyver, nem áll meg benne, legyen bár dárda, kopja vagy kelevéz.

27. Annyiba veszi a vasat, mint a pozdorját, az aczélt, mint a korhadt fát.

28. A nyíl vesszője el nem űzi őt, a parittyakövek pozdorjává változnak rajta.

29. Pozdorjának tartja a buzogányütést is, és kineveti a bárd suhogását.

30. Alatta éles cserepek vannak; mint szeges borona hentereg az iszap felett.

31. Felkavarja a mély vizet, mint a fazekat, a tengert olyanná teszi, mint a festékedény.

32. Maga után világos ösvényt hagy, azt hinné valaki, a tenger megőszült.

33. Nincs e Földön hozzá hasonló, amely úgy teremtetett, hogy ne rettegjen.

34. Lenéz minden nagy állatot, ő a király minden ragadozó felett.

42 Jób pedig felele az *ÖrökkéValó*nak, és mondá:

2. Tudom, hogy Te mindent megtehetsz, és senki Téged el nem fordíthat attól, amit elgondoltál.

3. Ki az - mondod - aki gáncsolja az Örök Rendet tudatlanul? Megvallom azért, hogy nem értettem; csodadolgok ezek nékem, és fel nem foghatom.

4. Hallgass hát, kérlek, én hadd beszéljek; én kérdezlek, Te pedig taníts meg engem!

5. Az én fülemnek hallásával hallottam felőled, most pedig szemeimmel látlak Téged.

Jób. 40,1., 4 Móz. 12,6., 4 Móz. 12,8.

6. Ezért hibáztatom magam és bánkódom a porban és hamuban!

7. Miután pedig e szavakat mondotta vala JaHuWaH Jóbnak, szóla a Témánból való Elifáznak: Haragom felgerjedt ellened és két barátod ellen, mert nem szóltatok felőlem igazán, mint az Én szolgám, Jób.

8. Most azért vegyetek magatokhoz hét tulkot és hét kost, és menjetek el az én szolgámhoz Jóbhoz, és áldozzatok magatokért égőáldozatot; Jób pedig, az Én szolgám, imádkozzék ti érettetek; mert csak az ő személyére tekintek, hogy retteneteset ne cselekedjem veletek, mivelhogy nem szóltatok felőlem igazán, mint az Én szolgám Jób.

Jak. 5,6., Jób. 13,7., Jób. 13,10.

9. Elmenének azért a Témánból való Elifáz, a Sukhból való Bildád és a Naamából való Czófár, és úgy cselekedének, amiképen mondotta vala nékik JaHuWaH, és JaHuWaH tekinté Jóbnak személyére.

10. Azután eltávolítá Elohim Jóbról a csapást, miután imádkozott vala az ő barátaiért, és kétszeresen visszaadá az *ÖrökkéValó* Jóbnak mindazt, amije volt.

Jób. 42,8.

11. És beméne hozzá minden fiútestvére és minden leánytestvére és minden előbbi ismerőse, és évének ő vele együtt kenyeret az ő házában; sajnálkozána felette és vigasztalák őt mindama nyomorúság miatt, amelyet az *ÖrökkéValó* reá bocsátott vala, és ki-ki ada néki egy-egy pénzt, és ki-ki egy-egy aranyfüggőt.

12. JaHuWaH pedig jobban megáldá a Jób életének végét, mint kezdetét, mert lőn néki tizennégyezer juha, hatezer tevéje, ezer ígás ökre és ezer számara. *Jób. 1,3.*

13. És lőn néki hét fia és három leánya.

Jób. 1,2.

Ezékiel próféta könyve

14. És az elsőnek neve vala Jémima a másodiké Kecziha, a harmadiké Kéren-Happuk.

15. És nem találtak vala olyan szép leányok, mint a Jób leánya, abban az egész tartományban, és az ő atyjok örökséget is ada nékik az ő fiútestvéreik között.

16. Jób pedig él vala ezután száznegyven esztendeig, és látja vala az ő fiait és unokáit negyedízig.

17. És meghala Jób jó vénségben és betelve az étellel.

1 Boldog ember az, aki nem jár gonoszok tanácsán, bűnösök útján meg nem áll, és csúfolódók székében nem ül;

Zsolt 26,4, Zsolt 26,5, Zsolt 119,1, Péld 1,10, Péld 1,15, Jer 15,17

2. Hanem JaHuWaH (az ÖrökkéValó) Törvényében van gyönyörűsége és az Ő Törvényéről gondolkodik éjjel nappal.

5 Móz. 17,19., Józs. 1,8.

3. És olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, amely idejekorán megadja gyümölcsét, és levele nem hervad el; és minden munkájában jó szerencsés lesz.

Jer. 17,8.

4. Nem úgy a gonoszok, hanem, mint a polyva, amit szétszór a szél.

Jób. 21,18., Zsolt. 35,5., Zsolt. 37,6., Ésa. 17,13., Ésa. 17,14.

5. Azért nem állhatnak meg a gonoszok az ítéletben; sem a bűnösök az igazak gyülekezetében.

Jób. 13,16., Mát. 25,33., Mát. 25,41., Mát. 25,46.

6. Mert tudja JaHuWaH az igazak útját; a gonoszok útja pedig elvész.

Zsolt. 37,18., Zsolt. 37,20., Jób. 23,10.

2 Miért dühösködnek a pogányok, és gondolnak hiábavalóságot a népek?

Csel. 4,25., Csel. 4,27.

2. A Föld királyai felkerekednek és a fejedelmek együtt tanácskoznak az ÖrökkéValó ellen és az Ő Felkentje ellen:

2 Sám. 5,17., 2 Sám. 5,22., 2 Sám. 8,12., Mát. 26,3., Mát. 26,4.

3. Szaggassuk le az ő bilincseiket, és dobjuk le magunkról köteleiket!

Jer. 10,20.

4. Az Egekben lakozó neveti, JaHuWaH megcsúfolja őket.

Zsolt. 37,13., Zsolt. 59,9.

5. Majd szól nekik haragjában, és megrettentíti őket gerjedelmében:

Zsolt. 46,7.

6. Én kentem ám fel az Én Királyomat a Sionon, az Én szent hegyemen!

1 Sám. 13,14., 1 Sám. 16,1., 1 Sám. 16,13., Mik. 4,7.

7. Törvényül hirdetem: az ÖrökkéValó mondá nekem: Én Fiam vagy Te; Én ma nemzettelek Téged.

Zsol. 89,28, Csel 13,32, Csel 13,33, Zsid 1,4, Zsid 1,5, Zsid 5,5

8. Kérjed tőlem és odaadom néked a pogányokat örökségül, és birtokodul a Föld határait.

Zsolt. 82,8., Zsolt. 22,28.

9. Összetöröd őket vasvesszővel: széjjelzúzod őket, mint cserépedényt.

Zsolt. 18,38., Zsolt. 18,39., Jel. 2,26., Jel. 2,27., Jel. 19,15.

10. Azért, királyok, legyetek eszesek, és okuljatok Földnek bírái!

11. Szolgáljátok az ÖrökkéValót félelemmel, és örüljetek reszketéssel.

Zsolt. 2,2.

12. Csókoljátok a Fiút, hogy meg ne haragudjék és el ne vesszettek az úton, mert hamar felgerjed az Ő haragja. Boldogok mindazok, akik Ő benne bíznak!

Zsolt. 2,6., Zsolt. 2,7., Zsolt. 34,9., Luk. 9,35., Róm. 9,33.

3 Dávid zsoltára; fia, Absolon elől való futásakor.

2 Sám. 15,13., 2 Sám. 15,18., 2 Sám. 16,11.

2. ÖrökkéValóm! mennyire megsokasodtak ellenségeim! sokan vannak a reám támadók!

Zsolt. 25,19.

3. Sokan mondják az én lelkem felől: Nincs számára segítség Elohimnél (az Igaz Teremtőnél), Szela.

2 Sám. 17,2.

4. De te, oh, ÖrökkéValóm! Paizsom vagy nekem, dicsőségem, az, Aki felmagasztalja az én fejemet.

1 Móz. 15,1., Zsolt. 27,6., Zsolt. 110,7.

5. Felszóval kiálték JaHuWaH-hoz, és Ő meghallgata engemet, az Ő szentsége hegyéről. Szela.

6. Én lefekszem és elalszom; felébredek, mert az ÖrökkéValó támogat engem.

Zsolt. 3,4., Zsolt. 4,9.

7. Nem félek sok ezernyi néptől sem, amely köröskörül felállott ellenem.

Zsolt. 3,4., Zsolt. 3,6., Zsolt. 27,3.

8. Kelj fel ÖrökkéValóm, tarts meg engem Elohimem, mert Te verted arcuzul minden ellenségemet; a gonoszok fogait összetörted.

Zsolt. 58,7., 2 Sám. 15,31.

9. Az ÖrökkéValóé a szabadtás; legyen a Te népeden a Te áldásod. Szela.

Ésa 43,11., Hós 13,4.

4 Az éneklőmesternek a neginóthra, Dávid zsoltára.

2. Amikor kiáltok, hallgass meg engem, igazságomnak Elohimje; szorultságomban tág tért adtál nekem; könyörülj rajtam és halld meg az én imádságomat!

Zsolt. 5,2.

3. Emberek fiai! Meddig lesz gyalázatban az én dicsőségem? Meddig szerettek hiábavalóságot, és kerestek hazugságot? Szela.

4. Tudjátok meg hát, hogy kedveltjévé választott JaHuWaH; meghallja JaHuWaH, ha hozzá kiáltok!

Zsolt. 2,6., 1 Sám. 13,14., 1 Sám. 16,1., 1 Sám. 16,13.

5. Haragudjatok, de ne vétkezzetek: beszéljete szívetekkel a ti ágyasházatokban és csillapodjatok! Szela.

Efész. 4,26.

6. Igazságnak áldozatával áldoztatok, és bízzatok az ÖrökkéValóban.

7. Sokan mondják: Kicsoda láttat velünk jót? Hozd fel reánk arczodnak világosságát, oh, *ÖrökkéValóm!*
4 Móz. 6,24., 4 Móz. 6,26.
8. Nagyobb örömet adsz így szívembe, mint amikor sok az ő búzájok és boruk.
9. Békességben fekszem le és legott elaluszom; mert te, *ÖrökkéValóm*, egyedül adsz nékem bátorságos lakozást.
Zsolt. 3,6.
- 5** Az éneklőmesternek a nehilótra, Dávid zsoltára.
2. *ÖrökkéValóm*, figyelmezz szavaimra; értsd meg az én sóhajtasomat!
Zsolt. 4,2., Zsolt. 17,1.
3. Ügyelj az én kiáltásom szavára, én Királyom és én Elohimem; mert én hozzád imádkozom!
4. *ÖrökkéValóm*, jó reggel hallgasd meg az én szómat; jó reggel készülök hozzád és vigyázok.
Zsolt. 59,17.
5. Mert nem olyan Elohim vagy Te, Aki hamisságban gyönyörködne; nem lakhatik tenálad gonosz.
Róm. 1,8., Zsolt. 34,17., Mát. 7,22., Mát. 7,23.
6. Nem állhatnak meg szemeid előtt a kevélyek, gyűlölsz Te minden bűnt cselekedőt.
Zsolt. 1,5., Zsolt. 11,5., Jób. 13,16.
7. Elvesztetd, akik hazugságot szólnak; a vérszopó és álnok embert útálja JaHuWaH.
Zsolt. 9,6., Csel. 5,3., Csel. 5,8., Csel. 5,10.
8. Én pedig a Te kegyelmed sokaságából házadba mehetek; leborulok szent templomodban a Te félelmedben.
2 Sám. 6,17.
9. *ÖrökkéValóm*, vezess engem a Te igazságodban az én ellenségeim miatt; egyengessd előttem a Te útadat!
Zsolt. 27,11.
10. Mert nincsen az ő szájokban egyenesség, belsejök csupa romlottság; nyitott sír az ő torkuk, nyelvökkel hizelkednek.
Róm. 3,13., Róm. 3,14.
11. Kárhoztasd őket, oh, *Igaz Teremtő*; essenek el saját tanácsaik által; taszítsd el őket vétkeik sokasága miatt, mert felláztak ellened.
12. És majd örülnek mindnyájan, akik bíznak benned; mindörökké vígadjanak, és Te megoltalmazod őket, és örvendeznek Te benned, akik szeretik a Te nevedet.
Dán. 3,28., Zsolt. 68,3.
13. Mert Te, *ÖrökkéValóm*, megáldod az igazat, körülveszed a Te jóvoltoddal, mint egy paizszsal.
Zsolt. 3,3.
- 6** Az éneklőmesternek a neginóthra (*húros-vonós hangszerekre*), a seminith (*legalacsonyabb hang*) szerint; Dávid zsoltára.
2. *ÖrökkéValóm*, ne feddj meg engem haragodban, és ne ostorozz engem búsulásodban.
Zsolt. 38,2.
3. Könyörülj rajtam *ÖrökkéValóm*, mert ellankadtam: *Ezék. 3,7.* megengem *ÖrökkéValóm*, mert megháborodtak csontjaim!
4. Lelkem is igen megháborodott, és Te, oh, *ÖrökkéValóm*, míglen?
5. Térj vissza *ÖrökkéValóm*, mentsd ki lelkemet, segíts meg engem kegyelmedért;
6. Mert nincs emlékezés rólad a halálban, a seolban kicsoda dicsőít téged?
7. Elfáradtam sóhajtozásomban, egész éjjel áztattam ágyamat, könnyullatással öntöttem nyoszolyámat.
Jób. 7,3., Jób. 7,4.
8. Szemem a bánattól elbágyadt, megvénhedett minden szorongatóm miatt.
Zsolt. 31,10., Jób. 17,6.
9. Távozzatok tőlem mind, ti bűnt cselekedők, mert meghallgatja JaHuWaH az én siralmam szavát.
Zsolt. 101,7., Zsolt. 101,8., Zsolt. 3,4., Zsolt. 3,6.
10. Meghallgatja JaHuWaH az én könyörgésemet, elfogadja JaHuWaH az én imádságomat.
Zsolt. 10,17.
11. Megszégyenül majd és igen megháborodik minden ellenségem; meghátrálnak és megszégyenülnek hirtelen.
Zsolt. 35,4., Zsolt. 40,15.
- 7** Dávid siggajonja, amelyet az *ÖrökkéValó*hoz énekelt a Benjáminita Kús beszéde miatt.
2 Sám. 16,5., 2 Sám. 16,11.
2. Én *ÖrökkéValóm*, *Igaz Teremtőm*, Benned bízom; oltalmaz meg engem minden üldözőmtől, és szabadíts meg engem,
3. Hogy szét ne tépje, mint az oroszlán az én lelkemet, szét ne szaggassa, ha nincsen szabadító.
Zsolt. 10,9.
4. Én *ÖrökkéValóm*, *Igaz Teremtőm*, ha cselekedtem ezt, ha hamisság van az én kezeimben.
5. Ha gonosszal fizettem jó emberemnek, és háborgattam ok nélkül való ellenségemet:
Jób. 31,7., Jób. 31,8.
6. Akkor ellenség üldözzé lelkemet, s érje el és tapodja földre az én életemet, és sujtsa porba az én dicsőségemet. Szela.
7. Kelj fel, *ÖrökkéValóm* haragodban, emelkedjél fel ellenségeim dühe ellen; serkenj fel mellettem, Te, Aki parancsoltál ítéletet!
Zsolt. 44,24., Zsolt. 142,8.
8. És népek gyülekezete vegyen téged körül, és felettök térj vissza a magasságba.
9. Az *ÖrökkéValó* ítéli meg a népeket. Bírálj meg engem *ÖrökkéValóm*, az én igazságom és ártatlanságom szerint!
1 Móz. 18,25., Zsolt. 18,21., Zsolt. 18,25.
10. Szünjék meg, kérlek, a gonoszok rosszasága és erősítsd meg az igazat; mert az igaz *Igaz Teremtő* vizsgálja meg a szíveket és veséket.
Jer. 11,20., Jel. 2,23.

11. Az én paizsom Elohimnél van, Aki megszabadítja az igazszívűeket.

Zsolt. 9,5.

12. Elohim igaz bíró; és olyan Elohim, Aki mindennap haragszik.

13. Ha meg nem tér a gonosz, kardját élesíti, kezívét felvonja és felkészíti azt.

5 Móz. 32,41., Siral. 2,4.

14. Halálos eszközöket fordít reá, és megtüzesíti nyilait.

15. Ímé, álnoksággal vajódik a gonosz, hamisságot fogan és hazugságot szül.

Jób. 15,35., Ésa. 59,4.

16. Gödröt ás és mélyre vájja azt; de beleesik a verembe, amit csinált.

Péld. 5,22., Zsolt. 9,16.

17. Forduljon vissza fejére az, amit elkövetett, és szálljon feje tetejére az ő erőszakossága.

18. Dicsérem az JaHuWaH-ot az Ő igazsága szerint, és éneklek a felséges JaHuWaH nevének.

Zsolt. 9,5., Zsolt. 9,7., Zsolt. 18,21., Zsolt. 18,28.

8 Az éneklőmesternek a gittithre (*citerára*); Dávid zsoltára.

2 Sám. 23,1.

2. Mi JaHuWaH-unk, Elohimünk, mily felséges a Te neved az egész Földön, Aki az egekre helyezted dicsőségedet.

Ésa. 6,3.

3. A csecsemők és csecsszopók szájával erősítetted meg hatalmadat a Te ellenségeid miatt, hogy a gyűlölködőt és bosszúállót elnémítsd.

Mát. 21,16.

4. Amikor látom egeidet, a Te újjaidnak munkáját; a Holdat és a csillagokat, amelyeket teremtetél:

Zsolt. 102,26.

5. Micsoda az ember - mondom - hogy megemlékezel róla? és az embernek fia, hogy gondod van reá?

Jób. 7,17., Zsid. 2,6.

6. Hiszen kevéssel tetted őt kisebb Elohimnél, és dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt!

7. Úrrá tetted őt kezeid munkáin, mindent lábai alá vetettél;

1 Kor. 15,27., Zsid. 2,5., Zsid. 2,8.

8. Juhokat és mindenféle barmot, és még a mezőnek vadait is;

Jer. 27,6.

9. Az ég madarait és a tenger halait, mindent, ami a tenger ösvényein jár.

1 Móz. 1,28., 1 Móz. 1,29.

10. Mi JaHuWaH-unk, Elohimünk, mily felséges a Te neved az egész Földön!

9 Az éneklőmesternek a múthlabbén szerint; Dávid zsoltára.

2 Sám. 23,1.

2. Dicsérlek *ÖrökkéValóm* teljes szívemmel, hirdetem nevedet.

Zsolt. 138,1., Zsolt. 138,2.

3. Örülök és örvendezek tebenned, zengedezem, oh, Magasságos, a Te nevedet;

Zsolt. 31,8., Zsolt. 31,9.

4. Hogy az én ellenségeim meghátráltak, elbuktak és elvesztek a Te orczád előtt;

2 Sám. 22,1., 2 Sám. 22,51.

5. Hogy véghezvitted ítéletemet és ügyemet: az Ítéző-székekben ültél, mint Igaz Bíró.

Zsolt. 7,9., Zsolt. 7,12.

6. Megdorgáltad a pogányokat, elvesztetted a gonoszt: nevöket mindörökre kitörölted.

7. Az ellenség megszűnt, elpusztult örökre; és a városoknak, amiket feldúltál még az emlékezetök is elveszett.

8. JaHuWaH pedig örökké trónol, ítéletre készítette el az Ő székét.

Zsolt. 103,19.

9. És Ő megítéli a világot igazsággal, törvényt tesz a népeknek méltányosan.

1 Móz. 18,25., Zsolt. 96,13.

10. És lesz az *ÖrökkéValó* nyomorultak kövére, kővár a szükség idején.

Zsolt. 37,39., Zsolt. 46,2.

11. Azért Te benned bíznak, akik ismerik a Te nevedet; mert nem hagytad el, *ÖrökkéValóm*, akik keresnek téged.

Zsolt. 34,5., Zsolt. 34,6., Zsolt. 36,11.

12. Zengjetek JaHuWaH-nak, Aki Sionban lakik; hirdessétek a népek között az Ő cselekedeteit.

1 Kir. 9,3., Zsolt. 76,3., Zsolt. 133,13., Zsolt. 133,14.

13. Mert számonkéri a kiontott vért, megemlékezik rólok, nem feledkezik el a szegények kiáltásáról.

Zsolt. 34,18.

14. Könyörülj rajtam, *ÖrökkéValóm*! Lásd meg az én nyomorúságomat, amely gyűlölőim miatt van, Aki felemelsz engem a halál kapuiból;

15. Hogy hirdessem minden dicséretedet Sion leányának kapuiban; hadd örvendjek a Te szabadításodban.

16. Besülyedtek a pogányok a verembe, amelyet ástak; a hálóban, amelyet elrejtettek, megakadt a lábok.

Zsolt. 16,17.

17. Megismertetted JaHuWaH, ítéletet hozott; a gonoszt annak kezemunkájával ejtette el. Higgajon. Szela.

18. Seolba jutnak a gonoszok, oda minden nép, amely elfeledkezik Elohimről.

19. Mert a szegény nem lesz végképen elfelejtve, a nyomorultak reménye sem vész el örökre.

Luk. 12,6., Luk. 12,7.

20. Kelj fel *ÖrökkéValóm*, ne hatalmasodjék el a halandó; ítéltesse meg a pogányok Te előtted!

21. Rettentsd meg, *ÖrökkéValóm*, őket; tudják meg a pogányok, hogy halandók ők! Szela.

Zsolt. 10,18.

10 ÖrökkéValóm, miért állasz távol? Miért rejtőzöl el a szükség idején?

Zsolt. 13,2.

2. A gonosznak kevélysége miatt sanyarog a szegény. Essenek foglyul a cseleknek, amiket koholtak.

Zsolt. 7,16., Jób. 18,7.

3. Mert dicsekszik a gonosz az ő lelkének kívánságával, és a fősvény megveti és szidja az ÖrökkéValót.

5 Móz. 29,19., 5 Móz. 29,20.

4. A gonosz az ő haragos kevélységében senkit sem tudakoz; nincs Elohim, ez minden gondolatja.

Zsolt. 14,1.

5. Szerencsések az Ő útai minden időben; messze vannak tőle ítéleteid, elfűjja minden ellenségét.

6. Azt mondja szívében: Nem rendülök meg soha örökké, mert nem esem bajba.

Jel. 18,7., Jel. 18,8.

7. Szája telve átkozódással, csalárdsággal és erőszakossággal; nyelve alatt hamisság és álnokság.

Róm. 3,13., Róm. 3,17.

8. Az utcák zugaiban lappang, a rejtekhelyeken megöli az ártatlant, szemei lesnek az ügyefogyottra.

9. Leselkedik a rejtekhelyen, leselkedik, mint az oroszlán az ő barlangjában, hogy elragadj a szegényt; elragadj a szegényt, mihelyt hálójába foghatja azt.

Zsolt. 37,32., Zsolt. 9,19.

10. Lenyomja, tiporja, és erejétől elesnek az ügyefogyottak.

11. Azt mondja szívében: Elfelejtkezett az Igaz Teremtő, elrejtette Arczát: nem is látott soha!

Zsolt. 94,7.

12. Kelj fel JaHuWaH-Elohim, emeld fel kezedet; ne feledkezzél el a szegényekről!

13. Miért szidja Elohimt a gonosz? Miért mondja szívében: Nem keresed rajta.

14. Te látod ezt, mert Te megnézed a hamisságot és a fájdalmat, hogy rávedd kezed. Te reád hagyja magát az ügyefogyott, az árvának is Te vagy segedelme.

Zsolt. 94,9., Zsolt. 94,10., Zsolt. 68,6.

15. Törd össze a gonosznak karját; és keressd a rosszon az ő gonoszságát, míg már nem találsz.

Jób. 38,15., Zsolt. 104,35.

16. JaHuWaH király mindenha és mindörökké; a pogányok kivesznek az Ő Földjéről.

Zsolt. 146,10., 3 Móz. 25,23.

17. A szegények kívánságát meghallgatod, oh, ÖrökkéValóm! Megerősíted szívöket, füleiddel figyelmezel,

Zsolt. 65,3.

18. Hogy ítéletet tégy az árvának és nyomorodottnak, hogy többé már ne retentsen a földből való ember.

11 Az éneklőmesternek; Dávidé. JaHuWaH-ban bízom; hogy mondhatjátok az én lelkemnek: fuss a ti hegyetekre, mint a madár?!

1 Sám. 16,19.

2. Mert ímé, a gonoszok megvonják az íjat, ráilleszték nyilokat az idegre, hogy a sötétségben az igazszívuikre lövöldözzenek.

Zsolt. 37,14.

3. Amikor a fundamentumok is elrontattak, mit cselekedett az igaz?

4. JaHuWaH az Ő szent Templomában, JaHuWaH trónja az egekben; az Ő szemei látják, szemöldökei megpróbálják az emberek fiait.

Hab. 2,20., Ésa. 66,1.

5. JaHuWaH az igazat megpróbálja, a gonoszt pedig, az álnokság kedvelőjét, gyűlöli az Ő lelke.

Zsolt. 26,2., Zsolt. 26,3., Zsolt. 5,5.

6. Hálókat hullat a gonoszokra; tűz, kénkö és égető szél az ő osztályrészők!

Ezék. 38,22.

7. Mert JaHuWaH igaz; igazságot szeret, az igazak látják az Ő orcáját.

5 Móz. 10,17., Zsolt. 33,18.

12 Az éneklőmesternek a seminithe; Dávid zsoltára.

1 Krón. 25,1.

2. Segíts ÖrökkéValóm, mert elfogyott a kegyes, mert eltűntek a hívek az emberek fiai közül.

Ésa. 57,1., Jer. 7,28.

3. Hamisságot szól egyik a másiknak; hizelkedő ajakkal kettős szívből szólnak.

Jer. 5,1., Jer. 5,3., Mik. 6,4., Mik. 6,6.

4. Vágja ki JaHuWaH mind a hizelkedő ajkakat, a nyelvet, amely nagyokat mond.

5. Akik ezt mondják: Nyelvünkkel felülkerekedünk, ajkaink velünk vannak; ki lehetne JaHuWaH felettünk?

6. A szegények elnyomása miatt, a nyomorultak nyögése miatt legott felkelek, azt mondja JaHuWaH; biztosságba helyezem azt, aki arra vágyik.

7. Az ÖrökkéValó beszédei tiszta beszédek, mint földből való kohóban megolvasztott ezüst, hétszer megtisztítva.

Zsolt. 18,31., Zsolt. 119,40., Péld. 30,5.

8. Te ÖrökkéValóm, tartsd meg őket; őrizd meg őket e nemzetségtől örökké.

9. Köröskörül járnak a gonoszok, mihelyt az alávalóság felmagasztaltatik az emberek fiai közt.

Péld. 28,12.

13 Az éneklőmesternek; Dávid zsoltára.

2 Sám. 23,1., 1 Krón. 25,1.

2. ÖrökkéValóm, meddig felejtkezel el rólam végképen? Meddig rejtet el orcádat tőlem?

Zsolt. 77,8., Zsolt. 77,11., Zsolt. 10,1.

3. Meddig tanakodjam lelkemben, bánkódjam szívemben naponként? Meddig hatalmaskodik az én ellenségem rajtam?

4. Nézz ide, felelj nékem, *ÖrökkéValóm, Igaz Teremtőm*; világosítsd meg szemeimet, hogy el ne aludjam a halálra;

5. Hogy ne mondja ellenségem: meggyőztem őt; háborgatóim ne örüljenek, hogy tántorgok.

Zsolt. 25,2.

6. Mert én a Te kegyelmedben bízam, örüljön a szívem a Te segítségednek; hadd énekeljek JaHuWaH-nak, hogy jót tett velem!

Zsolt. 4,7., Zsolt. 4,8., Zsolt. 5,11., Zsolt. 5,12.

14 Az éneklőmesternek; Dávidé. Azt mondja a balgatat az ő szívében: Nincs Elohim. Megromlottak, útálatosságot cselekedtek; nincs, aki jót cselekedjék.

Zsolt. 10,4., Zsolt. 53,3.

2. JaHuWaH letekintett a Mennyből az emberek fiaira, hogy meglássa, ha van-é értelmes, Elohimet kereső?

Zsolt. 33,12.

3. Mindnyájan elhajlottak; egyetemben elromlottak, nincs, aki jót cselekedjék, nincsen csak egy sem.

Róm. 3,11., Róm. 3,17.

4. Nem tudják-é ezt mind a gonosztévők, akik megeszik az Én népemet, mintha kenyeret ennének, az *ÖrökkéValót* pedig segítségül nem hívják?

Zsolt. 79,7., Hós. 7,7.

5. Majd rettegnek rettegéssel, mert az *Igaz Teremtő* az igaz nemzetséggel van!

6. A szegénynek tanácsát kicsúfoljátok, mert JaHuWaH az ő birodalma.

7. Vajha eljöne Sionból Izráelnek a szabadítás! Amikor JaHuWaH visszahozza népének foglyait, Jákób örül majd és vigad Izráel.

Zsolt. 53,7., 1 Krón. 15,13.

15 Dávid zsoltára. *ÖrökkéValóm* kicsoda tartózkodhatik Sátorodban, kicsoda lakozhatik szent hegyeden?

Zsolt. 24,3., Zsolt. 24,4., Ésa. 33,14., Ésa. 33,15.

2. Aki tökéletességben jár, igazságot cselekszik, és igazat szól az ő szívében.

3. Nem rágalmaz nyelvével; nem tesz rosszat felebarátjának, és nem szerez gyalázatot rokonainak.

Jak. 1,26., Jób. 17,4.

4. A megbélyegzett útálatos az *Ő* szemeiben, de az *ÖrökkéValót* félőket tiszteli: aki kárára esküszik, és meg nem változtatja.

Zsolt. 104,4., Zsolt. 104,6.

5. Pénzét nem adja uzsorára, és nem vesz el ajándékot az ártatlan ellen. Aki ezeket cselekszi, nem rendül meg soha örökké.

3 Móz. 25,36., 3 Móz. 25,37., 5 Móz. 16,19., Péld. 15,27.

16 Dávid miktámja. Tarts meg engem *Igaz Teremtőm*, mert Benned bízom.

2. Ezt mondom az *ÖrökkéValónak*:

Én *ÖrökkéValóm* vagy te; rajtad kívül nincsen jó.

3. A szentekben, akik e földön vannak és a felségesekben, *Ezékél próféta könyve* gyönyörűségem.

Zsolt. 101,6.

4. Megsokasodnak fájdalmaik, akik más elohim után sietnek; nem áldozom meg véres italáldozatjokat és nem veszem nevöket ajkaimra.

5. JaHuWaH az én osztályos részem és poharam; Te támogatod az én sorsomat.

Siral. 3,24.

6. Az én részem kies helyre esett, nyilván szép örökség jutott nékem.

7. Áldom az *ÖrökkéValót*, Aki tanácsot adott nékem; még éjjel is oktatnak engem az én veséim.

Zsolt. 63,7.

8. JaHuWaH-ra néztem szüntelen; mert jobb kezem felől van, meg nem rendülök.

Zsolt 28,7, Zsolt 49,16, Csel 2,25, Csel 2,28, Zsolt 109,31, Zsolt 110,5

9. Azért örül az én szívem és örvendez az én lelkem; testem is biztosságban lakozik.

10. Mert nem hagyod lelkemet a Seolban; nem engeded, hogy a te szented rothadást lásson.

Zsolt. 86,13., Zsolt. 88,6., Zsolt. 88,7., Zsolt. 116,8., Zsolt. 116,9., Csel. 2,31., Ésa. 53,10., Ésa. 53,12.

11. Te tanítasz engem az élet ösvényére, teljes öröm van tenálad; a Te Jobbodon gyönyörűségek vannak örökké.

Zsolt. 17,15.

17 Dávid imádsága. Hallgasd meg, *ÖrökkéValóm*, az igazságot, vedd észre könyörgésemet, figyelmezzél imádságomra, amely nem jó csalárd ajakról.

Zsolt. 4,2., Zsolt. 5,2.

2. A Te orczádtól jöjjön ki ítéletem, a Te szemeid hadd lássanak igazat.

Zsolt. 43,1.

3. Megpróbáltad az én szívemet, meglátogattál éjjel; megvizsgáltál engem, nem találtál semmi rosszat; ha tán gondoltam is nem jött ki a számon.

Zsolt. 139,1., Zsolt. 139,3.

4. Az emberek cselekedeteinél a Te ajkad igéjével vigyáztam az erőszakosnak ösvényeire.

Jób. 21,23., Zsolt. 119,120.

5. Ragaszkodtak lépteim a Te ösvényeidhez, nem ingadoztak lábaim.

6. Hívtalak én, mert Te felelhetsz nékem, Elohimem! Hajtsd hozzám füledet, hallgasd meg az én beszédemet.

7. Mutasd meg csudálatosan a Te kegyelmedet, Aki megszabadítod jobboddal a Te benned bízókat a támadóktól.

8. Tarts meg engemet, mint szemed fényét; szárnyaid árnyékába rejsz el engemet.

9. A gonoszok elől, akik pusztítanak engem; ellenségeim elől, akik lelkendezve vesznek körül engem.

10. Megkövéredett szívöket elzárták, szájokkal kevélyen szólnak.

11. Körülvettek most minket mentünkben; szemeiket ránk szegzik, hogy földre terítsenek.

12. Hasonlók az oroszlánhoz, amely zsákmányra szomjaz, és a rejtekhelyen ülő oroszláncölkökhöz.

Zsolt. 10,9.

13. Kelj fel, oh, *ÖrökkéValóm*! Szállj vele szembe, terítsd le őt, szabadítsd meg lelkemet a gonosztól fegyvereddel;

14. Az emberektől, oh, *ÖrökkéValóm*, kezedd el, a világ embereitől! Az ő osztályrészük az életben van; megtöltötted hasukat javaiddal, bővülködnek fiakkal, amiők pedig marad, gyermekeikre hagyják.

Jób. 21,8., Jób. 21,13.

15. Én igazságban nézem a Te orczádat, megelégszem a Te ábrázatoddal, midőn felszerkenek.

Jób. 19,26., Jób. 19,27., Dán. 12,1.

18 Az éneklőmesternek, JaHuWaH szolgájától, Dávidtól, aki JaHuWaH-hoz ez ének szavait azon a napon mondotta, amelyen JaHuWaH megszabadította őt minden ellenségének kezéből és Saul kezéből.

2 Sám. 22,1., 2 Sám. 22,2.

2. És mondá: Szeretlek JaHuWaH-om, én erősségem!

3. JaHuWaH az én kösziklám, váram és szabadítóm; az én Elohimem, az én kösziklám Ő benne bízom: az én paizsom, idvességem szarva, menedékem.

Zsid. 2,13.

4. JaHuWaH-hoz kiáltok, Aki dicséretre méltó, és megszabadulok ellenségeimtől.

Zsolt. 66,17., Zsolt. 66,19.

5. Halál kötelei vettek körül, s gonoszság árjai rettentettek engem.

Zsolt. 116,3., 1 Sám. 19,10., 1 Sám. 19,12., 1 Sám. 23,26.,

2 Sám. 21,15., 2 Sám. 21,17.

6. A Seol kötelei vettek körül; a halál törei fogtak meg engem.

7. Szükségemben az *ÖrökkéValót* hívtam, és az én Elohimemhez kiáltottam; szavamat meghallá templomából, és kiáltásom eljutott füleibe.

Zsolt. 16,8.

8. Megindult, megrendült a föld, s a hegyek fundamentomai inogtak; és megindultak, mert haragra gyúlt.

Bir. 5,4., Bir. 5,5.

9. Füst szállt fel orrából, és szájából emésztő tűz; izzó szén gerjedt belőle.

Zsid. 12,29.

10. Lehajtotta az eget és leszállt, és homály volt lábai alatt.

Ésa. 19,1.

11. Kérubon haladt és röpt, és a szelek szárnyain suhant.

2 Móz. 15,18., 2 Móz. 15,22., Zsolt. 104,4.

12. A sötétséget tette rejtekhelyévé; sátora körülötte a sötét felhők és sűrű fellegek.

Ésa. 50,3.

13. Az előtte lévő fényességből felhőin jégeső tört át és
Ezékiel próféta könyve

2 Móz. 24,17., Zsolt. 97,3., Zsolt. 97,4.

14. És dörgött JaHuWaH a Mennyekben, és a Magasságos zengett; és jégeső hullt és eleven szén.

1 Sám. 7,10., Józs. 10,11.

15. És kibocsátá nyilait és elszéleszté azokat, villámokat szórt és megháborította azokat.

Bir. 5,20.

16. És meglátszottak a vizek medrei s megmutatkoztak a világ fundamentomai; a te feddésedtől, *ÖrökkéValóm*, a Te orrod leheletének fuvásától.

17. Lenyúlt a magasból és felvett engem; kivont engem nagy vizekből.

1 Sám. 22,17., Zsolt. 69,15., Jób. 22,11.

18. Megszabadított engem az én erős ellenségemtől, s az én gyűlölőimtől, akik hatalmasabbak voltak nálamnál.

1 Sám. 24,15.

19. Rám jöttek veszedelmem napján; de JaHuWaH volt az én támaszom.

1 Sám. 23,26., 1 Sám. 23,28., Zsolt. 19,10., Zsolt. 19,12.

20. És kivitt engem tágas helyre; kiragadt engem, mert kedvét leli bennem.

21. JaHuWaH megfizetett nékem igazságom szerint, kezeimnek tisztasága szerint fizetett meg nékem;

Zsolt. 7,9., 2 Sám. 22,21., 2 Sám. 22,25.

22. Mert megőriztem JaHuWaH útait, és gonoszul nem távoztam el az én Elohimemtől.

1 Kir. 9,4., 1 Kir. 11,33.

23. Mert minden ítélete előttem, és rendeléseit nem hánytam el magamtól.

5 Móz. 17,19., 5 Móz. 17,20., 1 Kir. 3,14., 1 Kir. 3,19., 1 Kir. 9,4.

24. És tökéletes voltam előtte, őrizkedtem az én vétkemtől.

1 Kir. 9,4., 1 Kir. 15,5., 1 Sám. 25,22., 1 Sám. 25,23.

25. És megfizetett nékem JaHuWaH az én igazságom szerint; kezeim tisztasága szerint, ami szemei előtt van.

Zsolt. 18,23., Zsolt. 18,24.

26. Az irgalmashoz irgalmas vagy, a tökéleteshez tökéletes vagy.

Mát. 5,7.

27. A tisztával tiszta vagy; s a visszához visszas vagy.

3 Móz. 26,23., 3 Móz. 26,24.

28. Mert Te megtartod a nyomorult népet, és a kevély szemeket megalázod;

Ésa. 2,11., Péld. 29,23.

29. Mert Te gyujtod meg az én szövétnekemet; JaHuWaH, az én Elohimem megvilágosítja az én sötétségemet.

Zsolt. 132,17., Zsolt. 97,11., Zsolt. 112,4.

30. Mert általad táboron is átfutok, és az én Elohimem által kőfalon is átugrom.

Zsolt. 60,8., Zsolt. 60,12., 2 Sám. 22,30.

31. Elohimnek útja tökéletes; JaHuWaH beszéde tiszta; paizsuk Ő mindazoknak, akik bíznak benne.

Zsolt. 19,8., 2 Sám. 22,31., Zsolt. 12,7., Péld. 18,10.
 32. Mert kicsoda Elohim JaHuWaHon kívül?
 És kicsoda köszikla a mi Elohimünkön kívül?
 2 Sám. 22,32.
 33. Az Igaz Teremtő, Aki felövez engem erővel, és
 tökéletessé teszi útamat:
 Zsolt. 144,1., Zsolt. 144,2.
 34. Olyanná teszi lábamat, mint a szarvasé, és az én
 magas helyeimre állít engem.
 2 Sám. 22,34.
 35. Ő tanítja kezemet a harcra, karjaim meghajlítják az
 érczijat.
 1 Sám. 17,4., 1 Sám. 17,7., 1 Sám. 17,14., 1 Sám. 17,50.
 36. És adtad nékem a Te idvességednek paizsát, és Te
 Jobbod megszilárdított engem, és a Te jóvoltod
 felmagasztalt engem.
 2 Sám. 5,10., 2 Sám. 8,13., 2 Sám. 8,14.
 37. Kiszélesítetted lépésemet alattam, és nem tántorogtak
 lábaim.
 38. Üldözöm ellenségeimet és elérem őket, és nem térek
 vissza, míg meg nem semmisültek.
 2 Sám. 10,19., 2 Sám. 12,29., 2 Sám. 12,31.
 39. Összetöröm őket, hogy fel sem kelhetnek; lábaim alá
 hullanak.
 40. Mert Te öveztéél fel engem erővel a harcra, alám
 görbeszted az ellenem felkelőket.
 41. És megadtad, hogy ellenségeim meghátráltak, és az
 én gyűlölőimet elpusztíthattam.
 1 Sám. 20,15., 2 Sám. 10,19., 2 Sám. 12,29., 2 Sám. 12,31.
 42. Kiáltottak, de nem volt szabadító, JaHuWaH-hoz és
 nem felelt nékik.
 1 Sám. 28,6., 1 Sám. 28,15., 1 Sám. 28,18.
 43. És apróra törtem őket, amilyen a szél elé való por, és
 megtapodtam őket, mint utca sarát.
 Zsolt. 83,11.
 44. Megmentettél engem a nép pártoskodásaitól;
 nemzetek fejévé tettél engem; oly nép szolgál nékem,
 amelyet nem ismertem.
 2 Sám. 18,5., 2 Sám. 18,7., 2 Sám. 22,44.
 45. Amint hall a fülök, engedelmeskednek, és idegenek is
 hizelegnek nékem.
 2 Sám. 8,9., 2 Sám. 8,10.
 46. Az idegenek elepedtek, és reszkette jönnek elő zárt
 helyeikből.
 2 Sám. 8,12., 2 Sám. 8,13.
 47. Él JaHuWaH és áldott az én Kösziklám,
 magasztaltassék hát az én idvességemnek Elohimje!
 5 Móz. 32,15.
 48. Elohim, Aki bosszút áll értem, és népeket hajlít alá;
 2 Sám. 22,48.
 49. Aki megment engem ellenségeimtől. Még az ellenem
 felkelők fölött is felmagasztalsz engem, az erőszakos
 embertől megszabadítasz engem.
 Zsolt. 18,44., Zsolt. 27,6.

50. Azért dicsérlek téged ÖrökkéValóm, a nemzetek
 Ezékiel próféta könyve zengnek a Te nevednek.
 Zsolt. 60,8., Zsolt. 60,10., Zsolt. 60,11., Róm. 15,9.
 51. Nagy segítséget ad az ő királyának és irgalmasságot
 cselekszik az Ő felkentjével, Dáviddal és az Ő magvával
 mindörökké.
 2 Sám. 7,13., 2 Sám. 7,16., 2 Sám. 23,2., 2 Sám. 23,5.
19 Az éneklőmesternek; Dávid zsoltára.
 1 Krón. 25,1.
 2. Az Egek beszélnek az Igaz Teremtő dicsőségét, és
 kezeinek munkáját hirdeti az égboltozat.
 Zsolt. 97,6., 1 Móz. 1,6.
 3. Nap napnak mond beszédet; éj éjnek ad jelentést.
 Róm. 1,20.
 4. Nem olyan szó, sem olyan beszéd, amelynek hangja
 nem hallható:
 5. Szózatuk kihat az egész Földre, és a világ végére az ő
 mondásuk. A napnak csinált bennök sátor.
 Róm. 10,18.
 6. Olyan ez, mint egy vőlegény, aki az ő ágyasházából
 jön ki; örvend, mint egy hős, hogy futhatja a pályát.
 7. Kijövele az ég egyik szélétől s forgása a másik
 széléig; és nincs semmi, ami elrejtőzhetnék hevétől.
 8. JaHuWaH Törvénye tökéletes, megeleveníti a lelket;
 JaHuWaH Bizonyágtétele biztos, bölcsesé teszi az
 együgyűt.
 Zsolt. 18,31., Zsolt. 119,130.
 9. JaHuWaH Rendelése helyesek, megvidámítják a
 szívet; JaHuWaH Parancsolata világos, megvilágosítja a
 szemeket.
 Zsolt. 119,105.
 10. JaHuWaH Félelme tiszta, megáll mindörökké;
 JaHuWaH ítéletei változhatatlanok, s mindenestől fogva
 igazságosak.
 11. Kíváncosabbak az aranynál, még a sok színaranynál
 is; és edesebbek a méznél, még a színméznél is.
 Zsolt. 119,14., Zsolt. 119,72., Zsolt. 119,127.
 12. Szolgádat is intik azok; aki megtartja azokat, nagy
 jutalma van.
 3 Móz. 18,5.
 13. Ki veheti észre a tévedéseket? Titkos bűnöktől tisztíts
 meg engemet.
 3 Móz. 4,22.
 14. Tartsd távol a te szolgádat a szándékosoktól; ne
 uralkodjanak rajtam; akkor ártatlan leszek, és tiszta
 leszek, sok vétektől.
 Zsolt. 18,24., 1 Sám. 25,22., 1 Sám. 25,33.
 15. Legyenek kedvedre való szájam mondásai és az én
 szívem gondolatai előtted, legyenek, oh, ÖrökkéValóm,
 Kösziklám és Megváltóm.
 Zsolt. 104,34.
20 Az éneklőmesternek; Dávid zsoltára.

2. Hallgasson meg téged JaHuWaH a szükség idején; oltalmazzon meg téged a Jákób Elohimjének neve.

5 Móz. 28,58., Péld. 18,10.

3. Küldjön néked segítséget a szent helyről; és a Sionból támogasson téged.

4. Emlékezzék meg minden ételáldozatodról, és égőáldozataidat találja kövéreknek. Szela.

5. Cselekedjék veled szíved szerint, és teljesítse minden szándékodat.

Zsolt. 21,3.

6. Hogy örvendhessünk a te szabadulásodban, és a mi Igaz Teremtőnk nevében zászlót lobogtassunk: teljesítse JaHuWaH minden kérésedet!

Zsolt. 13,6., 2 Sám. 8,1., 2 Sám. 8,5.

7. Most tudom, hogy JaHuWaH megsegíti felkentjét; meghallgatja őt szent egeiből jobbjának segítő erejével.

2 Sám. 5,12.

8. Ezek szekerekben, amazok lovakban bíznak; mi pedig JaHuWaH-nak, ami Elohimünknek nevéből emlékezünk meg.

1 Sám. 17,45., Zsolt. 33,16., Zsolt. 44,7., Zsolt. 44,8.

9. Azok meghanyatlanak és elesnek; mi pedig felkelünk és megállunk.

10. ÖrökkéValóm, segítsd meg a királyt! Hallgasson meg minket, amikor kiáltunk hozzá.

21 Az éneklőmesternek; Dávid zsoltára.

2 Sám. 23,1.

2. ÖrökkéValóm, a Te erősségedben örül a király, és a Te segítségedben felette örvendez.

Zsolt. 13,6., Zsolt. 18,2., Zsolt. 18,51.

3. Szívének kívánságát megadtad néki; és ajkainak kérését nem tagadtad meg. Szela.

Zsolt. 20,5.

4. Sőt eléje vitted javaidnak áldásait; szín-arany koronát tettél fejére.

Zsolt. 132,18.

5. Életet kért Tőled: adtál néki hosszú időt, Örökkévalót és Végtelent.

Zsolt. 61,7., Zsolt. 61,8., Ésa. 38,1., Ésa. 38,5.

6. Nagy az ő dicsősége a Te segítséged által; fényt és méltóságot adtál reája.

2 Sám. 8,13.

7. Sőt áldássá tetted őt örökké, megvidámítottad őt színed örömeivel.

8. Bizony a király bízik JaHuWaH-ban, és nem inog meg, mert vele a Magasságosnak kegyelme.

Zsolt. 18,23., Zsolt. 18,25.

9. Megtálálja kezéd minden ellenségedet; jobbod megtálálja gyűlölőidet.

Zsolt. 2,9.

10. Tüzes kemenczévé teszed őket megjelenésed idején; Ezékiel prófétát köőnye haragjában elnyeli őket és tűz emészti meg őket.

Zsolt. 18,9.

11. Gyümölcsüket kiveszted e Földről, és magvokat az emberek fiai közül.

Zsolt. 109,13., Ésa. 14,20.

12. Mert gonoszságot terveztek ellened, csalárdságot gondoltak, de nem vihetik ki;

Zsolt. 2,1., Zsolt. 2,4.

13. Mert meghátráltatod őket, íved húrjait arcuknak feszítéd.

14. Emelkedjél fel ÖrökkéValóm, a Te erőddel, hadd énekeljünk, hadd zengedezzük hatalmadat!

22 Az éneklőmesternek az ajelethassakhar szerint; Dávid zsoltára.

2. Én Elohimem, én Elohimem, miért hagytál el engemet? Távol van megtartásomtól jajgatásomnak szava.

Mát. 27,46., Márk. 15,34.

3. Én Elohimem, kiáltok nappal, de nem hallgatsz meg; éjjel is és nincs nyugodalmam.

Jób. 19,7.

4. Pedig Te szent vagy, Aki Izráel dicséretei között lakozol.

1 Kir. 9,3.

5. Benned bíztak atyáink; bíztak és Te megszabadítottad őket.

6. Hozzád kiáltottak és megmenekültek; benned bíztak és nem szégyenültek meg.

Zsolt. 107,6.

7. De én féreg vagyok s nem férfiú; embereknek csúfja és a nép útálata.

Ésa. 53,2., Ésa. 53,3., Mát. 27,39., Mát. 27,40., Mát. 27,43.

8. Akik Engem látnak, mind csúfolkodnak Rajtam, félrehúzzák ajkaikat és hajtogatják fejüket:

Zsolt. 109,24., Zsolt. 109,25.

9. JaHuWaH-ra bízza magát, mentse meg Őt; szabadítsa meg Őt, hiszen gyönyörködött benne!

Zsolt. 42,4.

10. Mert Te hoztál ki engem az anyám méhéből, és biztattál engem anyámnak emlőin.

Zsolt. 71,6.

11. Születésem óta a Te gondod voltam; anyám méhétől fogva Te voltál Elohimem.

Zsolt. 31,15., Ésa. 49,1.

12. Ne légy messze tőlem, mert közel a nyomorúság, és nincs, aki segítsen.

13. Tulkok sokasága kerített be engem, körülfogtak engem Bászán bikái.

Józs. 17,5., Ámós. 4,4.

14. Feltátották rám szájokat, mint a ragadozó és ordító oroszlán.

Mát. 27,22.

15. Mint a víz, úgy kiöntettem; csontjaim mind széthullottak; szívem olyan lett, mint a viasz, megolvadt belső részeim között.

Zsolt. 40,13.

16. Erőm kiszáradt, mint cserép, nyelvem ínyemhez tapadt, és a halál porába fektetsz engemet.

Zsolt. 32,4., Zsolt. 102,4., Zsolt. 102,6.

17. Mert ebek vettek körül engem, a gonoszok serege körülfogott; átlukasztották Kezeimet és Lábaimat.

Ján. 19,18., Jel. 1,7.

18. Megszámlálhatnám minden csontomat, ők pedig csak néznek s bámulnak rám.

Zsolt. 22,8., Zsolt. 22,9.

19. Megosztóznak ruháimon, és köntösömre sorsot vetnek.

Ján. 19,23., Ján. 19,24.

20. De te, *ÖrökkéValóm*, ne légy messze tőlem; én erősségem, siess segítségemre.

21. Szabadítsd meg lelkemet a kardtól, s az én egyetlenemet a kutyák körmeiből.

Zsolt. 22,17., Zsolt. 40,14.

22. Ments meg engem az oroszlán torkából, és a bivalyok szarvai közül hallgass meg engem.

Zsolt. 58,7.

23. Hadd hirdessem nevedet atyámfiainak, és dicsérjelek téged a gyülekezetben.

Zsolt. 116,12., Zsolt. 116,14., Zsid. 2,11., Zsid. 2,12.

24. Ti, akik félitek az *ÖrökkéValót*, dicsérjétek Őt! Jákób minden ivadékai dicsőítétek Őt, és féljétek Őt Izráel minden magzata!

Zsolt. 32,1., Zsolt. 139,19., Zsolt. 139,20.

25. Mert nem veti meg és nem utálja meg a szegény nyomorúságát; és nem rejt el az Ő orcáját előle, És amikor kiált hozzá, meghallgatja.

Zsolt. 9,13., Zsolt. 40,18.

26. Felőled lesz dicséretem a nagy gyülekezetben. Az én fogadásaimat megadom azok előtt, akik félük Őt.

Zsolt. 56,13., Zsolt. 56,14.

27. Esznek a nyomorultak és megleégesznek, dicsérik az *ÖrökkéValót*, akik Őt keresik. Éljen szívetek örökké!

Zsolt. 22,25., Ésa. 65,13.

28. Megemlékeznek és megtérnek JaHuWaH-hoz a Föld minden határai, és leborul előtted a pogányok minden nemzetsége.

Zsolt. 72,11., Mal. 1,11.

29. Mert JaHuWaH-é a királyi hatalom, uralkodik a pogányokon is.

Zsolt. 24,1., Zsolt. 24,2.

30. Esznek és leborulnak a Föld gazdagai mind; Ő előtte hajtanak térdet, akik a porba hullanak, és aki életben nem tarthatja lelkét.

31. Őt szolgálják a fiak, JaHuWaH-ról beszélnek az utódoknak.

Zsolt. 110,2., Zsolt. 110,3.

32. Eljönnek s hirdetik az Ő igazságát az Ő utánok való népnek, hogy ezt cselekedte!

Zsolt. 69,37., Zsolt. 102,29., Zsolt. 52,11.

Ezékiel próféta könyve

23 Dávid zsoltára. JaHuWaH az én pásztorom; nem szűkölködöm.

Zsolt. 80,2., Ján. 10,11., Jel. 7,16., Jel. 7,17.

2. Fűves legelőkön nyugtat engem, és csendes vizekhez terelget engem.

3. Lelkemet megvidámítja, az igazság ösvényein vezet engem az Ő nevéért.

Jer. 31,35.

4. Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert Te velem vagy; a Te veszszód és botod, azok vigasztalnak engem.

Zsolt. 3,6., Zsolt. 3,7., Zsolt. 49,16., Zsolt. 86,13.

5. Asztalt terítesz nekem az én ellenségeim előtt; elárasztod fejem olajjal; csordultig van a poharam.

Zsolt. 92,11.

6. Bizonyára jóságod és kegyelmed követnek engem életem minden napján, s JaHuWaH házában lakozom hosszú ideig.

Zsolt. 27,4.

24 Dávid zsoltára. JaHuWaH-é a Föld s annak teljessége; a Föld kereksege s annak lakosai.

2 Sám. 23,1., 2 Móz. 19,5.

2. Mert Ő alapította azt a tengereken, és a folyókon megerősítette.

2 Pét. 3,5.

3. Kicsoda megy fel JaHuWaH hegyére? És kicsoda áll meg az Ő szent helyén?

Zsolt. 15,1., Zsolt. 15,5.

4. Az ártatlan kezű és tiszta szívű, aki nem adja lelkét hiábavalóságra, és nem esküszik meg csalárdságra.

5. Áldást nyer JaHuWaH-tól, és igazságot az idvesség Elohimétől.

Ésa. 18,18.

6. Ilyen az Őt keresők nemzetsége, a Jákób nemzetsége, akik a Te orcádat keresik. Szela.

7. Ti kapuk, emeljétek fel fejeiteket, és emelkedjétek fel ti *ÖrökkéValó* ajtók; hadd menjen be a Dicsőség Királya.

Zsolt. 118,19.

8. Kicsoda ez a Dicsőség Királya? Az erős és hatalmas JaHuWaH, az erős hadakozó JaHuWaH.

9. Ti kapuk, emeljétek fel fejeiteket, és emelkedjétek fel örökkévaló ajtók, hadd menjen be a Dicsőség Királya!

Zsolt. 24,7.

10. Kicsoda ez a Dicsőség Királya? A Seregek JaHuWaH-ja, Ő a Dicsőség Királya. Szela.

Zsolt. 24,8.

25 Dávidé. Hozzád emelem, *ÖrökkéValóm*, lelkemet!

2. Elohimem, benned bízom; ne szégyenüljek meg; ne örüljenek rajtam ellenségeim.

Zsolt. 22,5., Zsolt. 22,6., Zsolt. 13,4., Zsolt. 13,5.

3. Senki se szégyenüljön meg, aki téged vár; szégyenüljenek meg, akik ok nélkül elpártolnak tőled.

Ésa. 28,16., Róm. 10,11.

4. Útjaidat, *ÖrökkéValóm*, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem.

Zsolt. 5,9., Zsolt. 27,11.

5. Vezess engem a Te igazságodban és taníts engem, mert Te vagy az én szabadító *Igaz Teremtőm*, minennap várlak Téged.

Zsolt 18,3.

6. Emlékezzél meg, *ÖrökkéValóm*, irgalmasságodról és kegyelmedről, mert azok öröktől fogva vannak.

Zsolt. 103,17., Zsolt. 106,1.

7. Ifjúságomnak vétkeiről és bűneimről ne emlékezzél meg; kegyelmed szerint emlékezzél meg rólam, a Te jóvoltodért, *ÖrökkéValóm*!

Jób. 13,26.

8. Jó és igaz JaHuWaH, azért útba igazítja a vétkezőket.

9. Igazságban járhatja az alázatosokat, és az Ő útjára tanítja meg az alázatosokat.

Jób. 36,22.

10. JaHuWaH-nak minden útja kegyelem és hűség azoknak, akik szövetségét és bizonyosságait megtartják.

5 Móz. 28,1., 5 Móz. 28,14.

11. A Te nevedért, *ÖrökkéValóm*, bocsásd meg bűnömet, mert sok az.

Ésa. 43,25.

12. Kicsoda az, aki féli az *ÖrökkéValót*? Megmutatja annak az utat, amelyet válaszszon.

Zsolt. 32,8.

13. Annak lelke megmarad a jóban, és magzatja öröklí a földet.

Zsolt. 36,9.

14. JaHuWaH bizodalmas az Őt félőkhöz, és szövetségével oktatja őket.

Péld. 3,32.

15. Szemeim mindenha JaHuWaH-ra néznek, mert Ő húzza ki a törből lábamat.

Zsolt. 18,24.

16. Tekints reám és könyörülj rajtam, mert árva és szegény vagyok.

17. Eláradtak szívemnek szorongásai, nyomorúságaimból szabadíts meg engem.

18. Lásd meg szegénységemet és gyötrelmemet; bocsásd meg minden bűnömet.

Zsolt. 19,13.

19. Lásd meg ellenségeimet, mert megsokasodtak, és gyilkos gyűlöléssel gyűlölnék engem.

Zsolt. 69,5.

20. Őrizd meg lelkemet és szabadíts meg engem; ne szégyenüljek meg, hogy benned bízam.

21. Ártatlanság és becsület védelmezzenek meg engem, mert téged várlak.

Zsolt. 18,21., Zsolt. 18,24.

22. Mentsd ki, *Igaz Teremtőnk*, Izráelt minden bajából.

Zsolt. 130,8.

26 Dávidé. *Étéli meg engem, ÖrökkéValóm!* mert én ártatlanságban éltem és *ÖrökkéValómban* bízam ingadozás nélkül.

Zsolt. 18,24., Zsolt. 18,25.

2. Próbálj meg, *ÖrökkéValóm*, és kísért meg, és vizsgáld meg veséimet és szívemet.

Zsolt. 139,23.

3. Mert kegyelmed szemem előtt van, és hűségemben járok-kelek.

Zsolt. 11,5., 1 Kir. 14,8.

4. Nem ültem együtt hivalkodókkal, és alattomosokkal nem barátkoztam.

Zsolt. 1,1., Jób. 31,5.

5. Gyűlölöm a rosszak társaságát, és a gonoszokkal együtt nem ülök.

Zsolt. 101,7., Zsolt. 101,8.

6. Ártatlanságban mosom kezemet, és oltárodát gyakorlom *ÖrökkéValóm*!

5 Móz. 21,6., 5 Móz. 21,7., Zsolt. 27,6.

7. Hogy hallatós szóval dicsérjelek téged, és elbeszéljem minden csodatettedet.

8. *ÖrökkéValóm*, szeretem a Te házadban való lakozást, és a Te dicsőséged hajlékának helyét.

Zsolt. 42,23., Zsolt. 27,4., 2 Sám. 6,1., 2 Sám. 6,7.

9. Ne sorozd a bűnösökkel együvé lelkemet, sem életemet a vérszopókkal együvé.

Zsolt. 5,6., Zsolt. 5,7., Zsolt. 11,5.

10. Akiknek kezében vétek van, és jobbjuk telve vesztegetéssel.

11. Én pedig ártatlanságban élek; ments meg és könyörülj rajtam.

Zsolt. 26,3., Zsolt. 26,6.

12. Lábam megáll igazsággal; áldom az *ÖrökkéValót* a gyülekezetekben.

Zsolt. 1,1., Zsolt. 1,2., Zsolt. 18,22., Zsolt. 18,23.

27 Dávidé. JaHuWaH az én világosságom és üdvösségem: kitől féljek? JaHuWaH az én életemnek erőssége: kitől remegjek?

Mik. 7,8., Zsolt. 118,6.

2. Ha gonoszok jönnek ellenem, hogy testemet egyék: szorongatóim és elleneim - ők botlanak meg és hullanak el.

Zsolt. 18,38., Zsolt. 18,39.

3. Ha tábor fog körül, nem fél szívem; habár had támad reám, mégis Ő benne bízom én.

Zsolt. 3,6., Zsolt. 3,7.

4. Egyet kérek JaHuWaH-tól, azért esedezem:

Hogy lakhassam JaHuWaH Házában életemnek minden idejében; hogy nézhessem JaHuWaH szépségét és gyönyörködhessem az Ő Templomában.

Zsolt. 23,6., Zsolt. 23,42., Zsolt. 23,2., Zsolt. 23,3.

5. Bizony elrejt engem az Ő hajlékába a veszedelem napján; eltakar engem Sátorának rejtekében, sziklára emel fel engem.

Zsolt 31,21

6. Most is felül emeli fejemet ellenségeimen, akik körültem vannak, és én az Ő sátorában örömmáldozatokkal áldozom, énekelek és zengedezek JaHuWaH-nak.

7. Halld meg, *ÖrökkéValóm*, hangomat - hívlak! Irgalmaz nekem és hallgass meg engem!

8. Helyetted mondja a szívem: Az én orczámat keressétek! A Te orczádat keresem, oh, *ÖrökkéValóm*!

9. Ne rejtse el orczádat előlem; ne utasítsd el szolgálodat haraggal; Te voltál segítőm, ne taszíts el és ne hagyj el engem, üdvösségemnek Elohimje!

Zsolt. 104,28.

10. Ha atyám és anyám elhagynának is, JaHuWaH magához vesz engem.

Ésa. 49,15., Ésa. 49,16.

11. Taníts meg engem a Te útdra, oh, *ÖrökkéValóm*! Vezérelj engem egyenes ösvényen, az én üldözőim miatt.

Zsolt. 25,4., Zsolt. 25,5., Zsolt. 25,9.

12. Ne adj át engem szorongatóim kívánságának, mert hamis tanúk támadnak ellenem, és erőszakot lihegnek.

Zsolt. 31,9., 1 Sám. 24,10., Zsolt. 109,2.

13. Bizony hiszem, hogy meglátom JaHuWaH jóságát az Élőknek Földén!

14. Várjad az *ÖrökkéValót*, légy erős; bátorodjék szíved és várjad az *ÖrökkéValót*.

Ésa. 25,9., Zsolt. 31,25.

28 Dávidé. Hozzád kiáltok, *ÖrökkéValóm*, én szirtem; ne fordulj el szóltanul tőlem, hogy ne legyek, ha néma maradnál, a sírba szállókhoz hasonló. *Zsolt. 104,7.*

2. Halld meg esedezéseimnek szavát, amikor kiáltok hozzád, és amikor felemelem kezeimet a Te szentséged lakhelye felé.

3. Ne számlálj engem a hitetlenek és gonosztevők közé, akik békességgel szólnak felebarátaikhoz, pedig gonoszság van szívökben.

Zsolt. 26,9., 2 Sám. 20,9., Jer. 9,8.

4. Fizess meg nekik az ő cselekedeteik és igyekezetök rosszasága szerint; kezök munkája szerint fizess meg nekik; ad meg nekik jutalmukat!

Róm. 2,6., Róm. 2,9., 2 Thess. 1,6., 2 Thess. 1,7.

5. Minthogy nem figyelnek JaHuWaH cselekedeteire és kezének munkáira, lerontja őket és föl nem építi őket.

Jób. 34,26., Jób. 34,27., Luk. 19,42., Luk. 19,44.

6. Áldott JaHuWaH, hogy meghallgatta esedezéseimnek szavát. *Zsolt. 18,4., Zsolt. 18,49.*

7. JaHuWaH az én erőm és paizsom, Ő benne bízott szívem és megsegítetttem; örvend szívem és énekemmel dicsérem Őt.

8. JaHuWaH az Ő népének ereje, és az Ő fölKentjének megtartó erőssége. *Zsolt. 20,7.*

9. Tartsd meg a Te népedet és áldd meg a Te örökségedet, legeltesd és magasztald fel őket mindörökké!

29 Dávid zsoltára. Adjatok JaHuWaH-nak, ti fejedelmeknek fiai, adjatok JaHuWaH-nak tiszteletet és dicséretet!

Zsolt. 96,7., Zsolt. 96,8.

Ezékiel próféta könyve
2. Adjatok JaHuWaH-nak neve tiszteletét, imádjátok az JaHuWaH-ot szent ékességben.

3. JaHuWaH szava zeng a vizek fölött, a dicsőség Elohimje mennydörög, JaHuWaH ott van a nagy vizek felett.

4. JaHuWaH szava erős; JaHuWaH szava fenséges.

Ésa. 30,31.

5. JaHuWaH szava cédrusokat tördel, összetöri JaHuWaH a Libánon cédrusait is.

Ésa. 2,12., Ésa. 2,13.

6. És ugrándoztatja azokat, mint a borjút, a Libánont és a Szirjont, mint a bivalyfiat.

7. JaHuWaH szava tüzlángokat szór.

Ésa. 66,15., Ésa. 66,16., 2 Thess. 1,8.

8. JaHuWaH szava megrengeti a pusztát, megrengeti JaHuWaH Kádesnek pusztáját.

9. JaHuWaH szava megborjazzatja a nőstény szarvasokat, lehántja az erdőket, és az Ő hajlékában mindene azt mondja: dicső!

Zsolt. 134,1., Zsolt. 134,2.

10. JaHuWaH trónolt az Özönvíz felett; így trónol JaHuWaH, mint Király, mindörökké.

1 Móz. 6,17., 1 Móz. 8,1., 1 Móz. 8,3.

11. JaHuWaH ad erőt népének, JaHuWaH megáldja népét békességgel.

5 Móz. 28,7., 5 Móz. 28,13., 1 Kir. 4,20., 1 Kir. 4,21.

30 Dávid zsoltára. Templomszentelési ének.

2. Magasztallak *ÖrökkéValóm*, hogy felemeltél engem, és nem engedted, hogy ellenségeim örüljenek rajtam.

2 Sám. 5,11.

3. *ÖrökkéValóm*, Igaz Teremtőm, hozzád kiáltottam, és Te meggyógyítottál engem!

4. *ÖrökkéValóm*, felhoztad a Seolból az én lelkemet, föllesztettél a sírbaszállók közül.

Zsolt. 116,3., Zsolt. 116,4., Zsolt. 18,17., Zsolt. 18,20.

5. Zengedeztetek JaHuWaH-nak, ti hívei! Dicsőítsétek szent emlékezetét.

Zsolt. 97,12.

6. Mert csak pillanatig tart haragja, de élethossziglan jóakarata; este bánat száll be hozzánk, reggelre öröm.

Ésa. 54,7.

7. Azt mondtam azért én jó állapotomban: Nem rendülhetek meg soha.

8. *ÖrökkéValóm*, jókedvedből erősséget állítottál föl hegyemre; de elrejtéd orczádat, és megroskadtam.

2 Sám. 5,10., 2 Sám. 5,12., Zsolt. 104,29.

9. Hozzád kiáltok, *ÖrökkéValóm*!

Az én *ÖrökkéValómnak* irgalmáért könyörgök!

10. Mit használ vérem, ha sírba szállok? Dicsér-e téged a por; hirdeti-é igazságodat?

Zsolt. 6,5., Zsolt. 6,6., Zsolt. 115,17.

11. Hallgass meg, *ÖrökkéValóm*, könyörülj rajtam! *ÖrökkéValóm*, légy segítségem!

12. Siralmamat vígságra fordítottad, leoldoztad gyászruhámat, körülövezteél örömmel.

2 Sám. 15,30., Zsolt. 18,44., Zsolt. 18,50.

13. Hogy zengjen néked és el ne hallgasson felőled a dicséret: *ÖrökkéValóm*, én *Igaz Teremtőm*, örökké dicsőítlek téged.

31 Az éneklőmesternek, Dávid zsoltára.

2. Te benned bízom, *ÖrökkéValóm*! Ne szégyenüljek meg soha; igazságoddal szabadíts meg engem.

Zsolt. 22,6., Zsolt. 71,1.

3. Hajtsd hozzám füledet, hamar szabadíts meg; légy nékem erős kőszálam, erődített házam, hogy megtarts engem.

Zsolt. 71,3., Péld. 18,10.

4. Mert kösziklám és védőváram vagy Te; vezess hát engem a Te nevedért és vezérelj engemet.

Zsolt. 25,11.

5. Ments ki engem a hálóból, amelyet titkon vetettek nékem; hiszen Te vagy az én erősségem.

6. Kezetre bízom lelkemet, Te váltasz meg engemet, oh, *ÖrökkéValóm*, hűséges *Igaz Teremtő*.

7. Gyűlölöm a hazug hiúságok híveit, és az *ÖrökkéValóban* bízom én.

8. Hadd vigadjak és örüljek a Te kegyelmednek, amiért meglátod nyomorúságomat és megismered a háborúságokban lelkemet;

9. És nem rekesztesz be engem ellenség kezébe, sőt tágas térre állatod lábaimat.

10. Könyörülj rajtam, *ÖrökkéValóm*, mert szorongattatom; elsenyved a búbanat miatt szemem, lelkem, testem.

Jób. 17,6., Zsolt. 6,8.

11. Mert bánatban enyészik életem, és sóhajtásban múlnak éveim; bűnöm miatt roskadoz erőm, és kiasznak csontjaim.

12. Temérdek üldözőm miatt csúfsággá lettem, kivált szomszédaimé, és ismerőseimnek félelmévé; akik az utcán látnak, elfutnak tőlem.

13. Töröltettem, akár a halott, az emlékezetből; olyanná lettem, mint az elroshadt edény.

14. Mert hallottam sokak rágalmát, iszonyatosságot mindenfelől, amint együtt tanácskoztak ellenem, és tervezték, hogy elrabolják lelkemet.

15. De én benned bízom, *ÖrökkéValóm*! Azt mondom: Te vagy az *Igaz Teremtőm*.

Zsolt. 22,11.

16. Életem ideje kezeden van: szabadíts meg ellenségeim kezéből és üldözőimtől.

Jób. 14,5.

17. Világosítsd meg orcádat a te szolgádon, tarts meg engem jóvoltodból.

Zsolt. 4,7.

18. *ÖrökkéValóm*, ne szégyenüljek meg, mivelhogy *Ezékiel próféta könyve* azonoszik szégyenüljenek meg és pusztuljanak a Seolba.

Zsolt. 6,11.

19. A hazug ajkak némuljanak el, amelyek vakmerően szólnak az igaz ellen, kevélységgel és megvetéssel.

Péld. 14,3., Zsolt. 52,3., Zsolt. 52,4.

20. Mily bőséges a te jóságod, amelyet fentartasz a téged félőknek, és megbizonyítasz a te benned bízókon az emberek fiai előtt.

Ésa. 64,1., 1 Kor. 2,9.

21. Elrejtetted őket a Te orczádnak rejtekében az emberek zendülései elől; sátorban őrzöd őket a perpatvarkodó nyelvektől.

Zsolt. 27,5., Zsolt. 52,3., Zsolt. 52,5.

22. Áldott JaHuWaH, hogy csodálatossá tette kegyelmét rajtam, mint egy megerősített városon!

23. Én ugyan azt gondoltam ijedtemben: Elvettettem szemeid elől; de mégis, meghallgattad esedezéseimnek szavát, amikor kiáltottam hozzád.

Ésa. 38,11., Ésa. 38,12.

24. Szeressétek az *ÖrökkéValót* mind ti ő kedveltjei; a híveket megőrzi JaHuWaH és bőven megfizet a kevélyen cselekvőknek!

Zsolt. 34,10., Róm. 2,6., Róm. 2,9.

25. Legyetek erősek és bátorodjék a ti szívetekek mindnyájan, akik várjátok az *ÖrökkéValót*!

Zsolt. 27,4.

32 Dávid tanítása. Boldog az, akinek hamissága megbocsáttatott, vétke elfedeztetett.

Róm. 2,6., Róm. 2,7.

2. Boldog ember az, akinek JaHuWaH bünt nem tulajdonít, és lelkében csalárdság nincsen.

Jel. 14,1., Jel. 14,5.

3. Míg elhallgatám, megavultak csontjaim a napestig való jajgatás miatt.

Zsolt. 31,11.

4. Míg éjjel-nappal rám nehezedék kezéd, életerőm ellankadt, mintegy a nyár hevében. Szela.

5. Vétkeimet bevallám néked, bűnömet el nem fedeztem. Azt mondtam: Bevallom hamisságomat JaHuWaH-nak és te elvetted rólam bűneimnek terhét. Szela.

Zsolt. 51,6., Jób. 31,33., Péld. 28,13., 1 Ján. 1,9.

6. Azért hozzád fohászkodjék minden kegyes, alkalmas időben. Bár a nagy vizek áradnának, nem juthatnak azok el ő hozzá.

Ésa. 49,8.

7. Te vagy oltalmam, Te mentesz meg veszedelemtől; végy körül engem a szabadulás örömeivel! Szela.

Zsolt. 9,10., Zsolt. 18,1.

8. Bölcsesé teszek és megtanítlak téged az útra, amelyen járj; szemeimmel tanácsollak téged.

Zsolt. 25,12.

9. Ne legyetek okatlanok, mint a ló, mint az öszvér, amelyeknek kantárral és zabolával kell szorítani az állát, mert nem közelít hozzád.

Zsolt. 49,21., Ésa. 1,3., Préd. 3,19.

10. Sok bánata van a gonosznak, de aki bízik JaHuWaH-ban, kegyelemmel veszi azt körül.

Péld. 13,21., Ésa. 40,31.

11. Örüljétek JaHuWaH-ban, vigadozzatok ti igazak! Örvendeztetek mindnyájan ti egyeneslelkűek!

Zsolt. 33,1., Zsolt. 33,5., Luk. 1,46., Luk. 1,49.

33 Örvendeztetek ti igazak, JaHuWaH-ban; a hívekhez illik a dicséret.

Kol. 3,16., Jak. 5,13., Fil. 4,4.

2. Dicsérjétek az ÖrökkéValót cziterával; tízhúrú hárfával zengjétek néki.

3. Énekeljétek néki új éneket, lantoljatok lelkesen, harsogón.

Zsolt. 40,4.

4. Mert JaHuWaH szava igaz, és minden cselekedete hűséges.

Zsolt 146,6.

5. Szereti az igazságot és törvényt; JaHuWaH kegyelmével telve a Föld.

6. JaHuWaH szavára lettek az Egek, és szájának leheletére minden seregök.

1 Móz. 1,6., 1 Móz. 1,7., Ján. 1,1., Ján. 1,3., Jób. 26,13.

7. Összegyűjti a tenger vizeit, mintegy tömlőbe; tárházakba rakja a hullámokat.

Jób. 26,10.

8. Féljen JaHuWaH-tól mind az egész Föld, rettegjen tőle minden földi lakó.

Jób. 37,22., Jób. 37,23.

9. Mert Ő szólt és megtlett, Ő parancsolt és előállott.

1 Móz. 1,3., 1 Móz. 1,6.

10. JaHuWaH elforgatja a nemzetek tanácsát, megghiúsítja a népek gondolatait.

Nehem. 4,15., Zsolt. 2,1., Zsolt. 2,4., Ésa. 19,3.

11. JaHuWaH tanácsa megáll mindörökké, szívének gondolatai nemzedékről-nemzedékre.

Péld. 19,21.

12. Boldog nép az, amelynek Elohimje JaHuWaH, az a nép, amelyet örökségül választott magának.

5 Móz. 4,7., 5 Móz. 4,8., 2 Sám. 7,23., 2 Sám. 7,24.

13. Az Égből letekint JaHuWaH, látja az emberek minden fiát.

14. Székhelyéről lenéz a Föld minden lakosára.

15. Ő alkotta mindnyájok szívét, és jól tudja minden tettöket.

16. Nem szabadul meg a király nagy sereggel; a hős sem menekül meg nagy erejével;

Zsolt. 44,7.

17. Megcsal a ló a szabadításban, nagy erejével sem ment meg.

18. Ámde JaHuWaH szemmel tartja az Őt félőket, az Ő kegyelmében bízókat,

19. Hogy kimentse lelkeket a halálból, és az éhségben is

Zsolt. 37,19., Zsolt. 34,6., Zsolt. 34,7., Zsolt. 34,11., Jób. 5,20.

20. Lelkünk az ÖrökkéValót várja, segítségünk és paizsunk Ő.

1 Móz. 15,1.

21. Csak Ő benne vigad a mi szívünk, csak az Ő szent nevében bízunk!

22. Legyen, ÖrökkéValóm, a Te kegyelmed rajtunk, amiképen bízunk Te benned.

34 Dávidé, amikor elváltotta értelmét Abimélek előtt, és amikor ez elűzte őt és elment.

2. Áldom az ÖrökkéValót minden időben, dicsérete mindig ajkamon van!

Zsolt. 104,33.

3. Dicsekedik lelkem JaHuWaH-ban; s hallják ezt a szegények és örülnek.

Zsolt. 107,41., Zsolt. 107,42.

4. Dicsőítsétek velem az ÖrökkéValót, és magasztaljuk együtt az Ő nevét!

5. Megkerestem az ÖrökkéValót és meghallgatott engem, és minden félelmemből kimentett engem.

Ésa. 65,24.

6. Akik Ő reá néznek, azok felvidulnak, és arcuk meg nem pirul.

Zsolt. 33,20., Jób. 36,7.

7. Ez a szegény kiáltott, és JaHuWaH meghallgatta, és minden bajából kimentette őt.

8. JaHuWaH angyala tábort jár az Őt félők körül és kiszabadítja őket.

Zsid. 1,14., Zsolt. 91,11., Mát. 18,10.

9. Éreztétek és lássátok meg, hogy JaHuWaH jó! Boldog az az ember, aki Ő benne bízik.

1 Pét. 2,3., Jer. 17,7., Jer. 17,8.

10. Féljétek az ÖrökkéValót, ti szentjei! Mert akik Őt félik, nincs fogyatkozásuk.

Zsolt. 31,24., 5 Móz. 28,1., 5 Móz. 28,13., Jer. 17,7., Jer. 17,8.

11. Az oroslánok szűkölködnek, éheznek; de akik az ÖrökkéValót keresik, semmi jót sem nélkülöznek.

Jób. 5,22., Jób. 5,26., Péld. 13,25.

12. Jöjjetek fiaim, hallgassatok rám, megtanítlak titeket JaHuWaH félelmére!

13. Ki az az ember, akinek tetszik az élet, és szeret napokat, hogy jót láthasson?

14. Tartóztasd meg nyelvedet a gonosztól, és ajkadat a csalárd beszédől.

15. Kerüld a rosszat és cselekedjél jót; keresd a békességet és kövesd azt.

16. JaHuWaH szemei az igazakon vannak, és az Ő fülei azoknak kiáltásán;

17. JaHuWaH orcája pedig a gonosztevőkön van, hogy kiirtsa, emlékeztöket a Földről.

Zsolt. 5,6., Zsolt. 5,7., Jób. 36,14.

18. Ha igazak kiáltnak, JaHuWaH meghallgatja, és minden bajukból kimentí őket.

Zsolt. 9,11., Zsolt. 9,32., Zsolt. 9,10.

19. Közel van JaHuWaH a megtört szívekhez, és megsegíti a sebhedt lelkeket.

Zsolt. 145,18., Zsolt. 51,19.

20. Sok baja van az igaznak, de valamennyiből kimentí JaHuWaH.

Csel. 14,22., 2 Tim. 3,12.

21. Megőrzi minden csontját, egy sem töretik meg azokból.

22. A gonoszt gonoszság öli meg, és meglakolnak, akik gyűlölik az igazat.

Péld. 5,22.

23. JaHuWaH kimentí az Ő szolgálí lelkét, és senki meg nem lakol, aki Ő benne bízí.

Jer. 17,7., Jer. 17,8.

35 Dávidé. Perelj *ÖrökkéValóm* a velem perlőkkel; harczolj a velem harczolókkal.

2. Ragadj paizst és vértet, és kelj föl segítségemre.

3. Szegezz dárdát és rekeszd el üldözőim útját, mondd lelkemnek: Én vagyok segítséged.

4. Szégyen, gyalázat érje azokat, akik lelkemet keresik; vettessenek hátra és piruljanak, akik vesztemet koholják.

Jer. 17,18., Zsolt. 40,15., Zsolt. 70,3.

5. Legyenek olyanok, mint a polyva a szél előtt; JaHuWaH angyala verdesse őket.

Zsolt. 6,4., Jób. 21,18.

6. Legyen útjok sötét, csuszamlós, s JaHuWaH angyala kergesse őket.

7. Mert ok nélkül vetették elem titkon vont hálójokat, és ok nélkül ástak vermet az én lelkemnek.

8. Érje őt romlás váratlanul, fogja meg hálója, amelyet kivetett, essék belé a veszedelembe.

9. Az én lelkem pedig vigad majd JaHuWaH-ban, örvendezve szabadításában.

Zsolt. 18,1., Zsolt. 18,2.

10. Minden porcikám ezt mondja majd: Kicsoda olyan, mint Te, *ÖrökkéValóm*?! Aki megszabadítod a nyomorultat a nála erősebbtől, a szegényt és szűkölködőt az ő megrablójától.

Zsolt. 18,8.

11. Erőszakos tanúk állnak elő; azt kérdezik tőlem, amiről nem tudok.

Zsolt. 55,4.

12. Jóért rosszal fizetnek meg nékem, megrabolják lelkemet.

Zsolt. 38,10., Zsolt. 38,21., Zsolt. 38,41.

13. Pedig én az ő betegségeiben gyászba öltöttem, bőjttel gyötörtem lelkemet, imádságom kebelemre vissza-vissza szállt.

14. Mintha barátom, testvérem volna, úgy jártam-keltem érte; mintha anyámat siratnám, úgy jártam bűtől meghajolva:

15. Ők pedig örültek az én bukásomon és összegyűltek; ~~Ezért proféták közt nem a rágalmazók, tudtom nélkül gyaláztak és nem nyugodtak.~~

Jób. 30,12., Jób. 30,14.

16. Ingenélők léha csúfkodásai közt fogaitat vicsorgatva rám.

17. Oh, *ÖrökkéValóm*, meddig nézed? Szabadítsd meg lelkemet tombolásaiktól, az oroszláncölyköktől az én egyetlenemet.

Zsolt. 22,21.

18. Dicsérlek a nagy gyülekezetben, az erős nép között magasztallak téged.

Zsolt. 40,10.

19. Ne örüljenek rajtam az én hazug ellenségeim, méltatlan gyűlölőim se hunyorgassanak rám.

Zsolt. 35,15., Zsolt. 41,8., Zsolt. 41,9., Péld. 6,13.

20. Mert nem beszélnek békességet, hanem akik békességesek e Földön, azok ellen álnok dolgokat koholnak.

21. Föltátották rám szájokat, azt mondták: Haha! Haha! Láttá a szemünk.

Zsolt. 41,8., Zsolt. 41,9.

22. Láttad, oh, *ÖrökkéValóm* - ne hallgass, oh, *ÖrökkéValóm*; ne légy távol tőlem!

Zsolt. 35,25., Zsolt. 83,1., Zsolt. 83,3.

23. Serkenj föl, ébredj ítéletemre, oh, *ÖrökkéValóm*, Elohimem, az én ügyemért.

Zsolt. 44,24.

24. Ítélj meg engem a Te igazságod szerint, oh, *ÖrökkéValóm*, *Igaz Teremtőm*, hogy ne örüljenek rajtam!

Zsolt. 26,1., Zsolt. 26,9.

25. Ne mondassák szívökben: Örülj mi lelkünk! Ne mondassák: Elnyeltük őt!

Zsolt. 35,22., Zsolt. 41,6., Zsolt. 41,9.

26. Szégyenüljenek meg, piruljanak együttesen, akik bajomnak örülnek; szégyen és gyalázat borítsa be őket, akik felfuvalkodtak ellenem.

27. Vigadjanak és örüljenek, akik kívánják az én igazságomat, hadd mondják mindenkor: Nagy JaHuWaH, Aki kívánja az Ő szolgálójának békességét.

28. Az én nyelvem pedig hirdetni fogja a Te igazságodat, a Te dicsőségedet minden napon.

36 Az éneklőmesternek; JaHuWaH szolgálójáé, Dávidé.

2. A gonosznak hamissága felől így gondolkozom szívemben: nincs Ő előtte Elohim iránti félelem;

3. Mert hízeleg néki önmagának, ha bűnét elkövetheti, ha gyűlölködhetik.

4. Szájának beszéde hiábavalóság és hamisság; megszűnt bölcs lenni és jót cselekedni.

5. Hiábavalóságot gondolt ágyában; nem a jó útra áll, és nem veti meg a rosszat.

Mik. 2,1.

6. ÖrökkéValóm, az Égig ér a Te kegyelmességed; a Te hűséged a felhőkig!

7. Igazságod, mint az Igaz Teremtő hegyei; ítéleteid, mint a nagy mélységek; az embert és barmot Te tartod meg, ÖrökkéValóm!

Róm. 11,33.

8. Oh, Igaz Teremtő, milyen becses a Te kegyelmességed; az embernek fiai a Te szárnyaidnak árnyékába menekülnek.

Zsolt. 57,2.

9. Dúslakodnak háznak bőséges javaiban; megitatod őket gyönyörűséged folyóvizéből.

10. Mert nálad van az életnek forrása; a Te világosságod által látunk világosságot.

Ján. 1,4., Ján. 1,9., Ján. 1,10.

11. Terjeszd ki kegyelmességedet a Te ismerődre, és igazságodat az igaz szívűekre.

12. Ne támadjon engem a kevélynek lába, és ne üldözzön engem a gonosznak keze.

13. Hullnak már a gonosztevők; eltaszítatnak és nem állhatnak fel!

37 Dávidé. Ne bosszankodjál az elvetemültekre, ne irigykedjél a gonosztevőkre.

Péld. 24,1.

2. Mert hirtelen levágattatnak, mint a fű, s mint a gyöngye növény elfonnyadnak.

Jób. 22,16., Jób. 20,5.

3. Bízzál JaHuWaH-ban és jót cselekedjél; e Földön lakozzál és hűséggel élj.

4. Gyönyörködjél JaHuWaH-ban, és megadja néked szíved kéréseit.

5. Hagyjad JaHuWaH-ra a te útadat, és bízzál benne, majd ő teljesíti.

6. Felhossa a Te igazságodat, mint a világosságot, és a te jogodat, miként a delet.

Ésa. 58,8.

7. Csillapodjál le JaHuWaH-ban és várjad Őt; ne bosszankodjál arra, akinek útja szerencsés, se arra, aki álnok tanácsokat követ.

8. Szünj meg a haragtól, hagyd el heveskedésedet; ne bosszankodjál, csak rosszra vinne!

9. Mert az elvetemültek kivágattatnak; de akik az ÖrökkéValót várják, öröklík a Földet.

Jób. 20,5., Jób. 20,29.

10. Egy kevés idő még és nincs gonosz; nézed a helyét és nincsen ott.

11. A szelidek pedig öröklík a Földet, és gyönyörködnek nagy békességben.

5 Móz. 28,1., 5 Móz. 28,13., Mát. 5,5.

12. Fondorkodik a gonosz az igaz ellen, és fogait csikorgatja rá:

13. JaHuWaH neveti őt, mert látja, hogy eljő az ő napja.

Zsolt. 2,4.

14. Fegyvert vonnak a gonoszok; felvonják ívöket, hogy Ezekiel prófétát könyörtelen morultat elejtsék, és leöljék az igazán élőket;

15. De fegyverök saját szívökbe hat, és ívök eltörik.

16. Jobb a kevés az igaznak, mint a sok gonosznak az ő gazdagsága.

Péld. 15,16., Péld. 15,17.

17. Mert a gonoszok karja eltörik, de az igazakat támogatja JaHuWaH.

Zsolt. 34,10., Zsolt. 34,11., Péld. 13,25.

18. Jól tudja JaHuWaH feddhetetleneknek napjait, és hogy örökségök mindörökké meglesz.

19. Nem szégyenülnek meg a veszedelmes időben, és jóllaknak az éhség napjaiban.

Zsolt. 33,19.

20. De a gonoszok elvesznek, és JaHuWaH-nak ellensége, mint a liget ékessége, elmúlik, füstként múlik el.

Jób. 18,5., Jób. 18,21.

21. Kölcsön kér a gonosz és meg nem fizet, de az igaz irgalmas és adakozó.

5 Móz. 28,12., Jób. 31,16., Jób. 31,21.

22. Mert akiket Ő megáld, öröklík a Földet, és akiket Ő megátkoz, kivágattatnak azok.

23. JaHuWaH szilárdítja meg az igaz ember lépteit, és útját kedveli.

Zsolt. 18,25., Zsolt. 18,37., Zsolt. 1,6.

24. Ha elesik, nem terül el, mert JaHuWaH támogatja kezével.

Péld. 24,16., 2 Kor. 4,8., 2 Kor. 4,9.

25. Gyermeke voltam, meg is vénhedtem, de nem láttam, hogy elhagyottá lett volna az igaz, a magzatja pedig kenyérkéregetővé.

Péld. 10,3., Péld. 13,23.

26. Mindennapon irgalmatoskodik és kölcsön ad, és az ő magzatja áldott.

Jób. 3,16., Jób. 3,18., Zsolt. 112,9.

27. Kerüld a rosszat és jót cselekedjél, és megmaradsz mindörökké.

Péld. 11,6., Ésa. 1,16., Ésa. 1,17.

28. Mert JaHuWaH szereti az ítéletet, és el nem hagyja az Ő kegyeseit; megőrzi őket mindörökké, a gonoszok magvát pedig kiirtja.

Jób. 21,19.

29. Az igazak öröklík a Földet, és mindvégig rajta lakoznak.

Zsolt. 37,11.

30. Bölcseséget beszél az igaznak szája, és a nyelve ítéletet szól.

31. Elohimjének Törvénye van szívében, lépései nem ingadoznak.

Zsolt. 1,2.

32. Leselkedik a gonosz az igazra, és halálra keresi azt;

Zsolt. 10,8., Zsolt. 10,10.

33. De JaHuWaH nem hagyja azt annak kezében, sem nem kárhoztatja, amikor megítéltetik.

34. Várjad az *ÖrökkéValót*, őrizd meg az *Ő* útját; és fölmagasztal téged, hogy örököld a Földet; és meglátod, amikor kiirtatnak a gonoszok.

35. Láttam elhatalmasodni a gonoszt és szétterjeszkedett az, mint egy gazdag lombozatú vadfa;

36. De elmúlt és ímé nincsen! kerestem, de nem található.
Zsolt. 49,13.

37. Ügyelj a feddhetetlenre, nézd a becsületest, mert a jövődő a béke emberéé.

Zsolt. 18,5., Zsolt. 20,44.

38. De a bűnösök mind elvesznek; a gonosznak vége pusztulás.

Jób. 18,16., Jób. 18,20.

39. Az igazak segedelme pedig JaHuWaH-tól van; *Ő* az *ő* erősségek a háborúság idején.

Zsolt. 9,10.

40. Megvédi őket JaHuWaH és megszabadítja őket; megszabadítja őket a gonoszoktól és megsegíti őket, mert *Ő* benne bíznak.
Jób. 20,10., Zsolt. 18,45.

38 Dávid zsoltára emlékeztetőül.

2. *ÖrökkéValóm*, haragodban ne fenyíts meg engem; felgerjedésedben ne ostorozz meg engem!

Zsolt. 6,2.

3. Mert nyilaid belém akadtak, és kezéd rám nehezült.

Jób. 6,4.

4. Nincs épség testemben a te haragodtól; nincs békesség csontjaimban vétkeim miatt.

5. Mert bűneim elborítják fejemet; súlyos teherként, erőm felett.

6. Megsenyvedtek, megbűzhödtek sebeim oktalanságom miatt.

7. Lehorgadtam, meggörbedtem nagyon; naponta szomorúan járok.

Zsolt. 42,10.

8. Mert derekam megtelt gyulladással, és testemben semmi ép sincsen.

9. Erőtlen és összetört vagyok nagyon, s szívem keserősége miatt jajgatok.

10. *ÖrökkéValóm*, előtted van minden kívánságom, és nincs előled elrejtve az én nyögésem!

11. Szívem dobogva ver, elhagy erőm, s szemem világa - az sincs már velem.

Zsolt. 22,16., Jób. 17,6.

12. Szeretteim és barátaim félreállanak csapásomban; rokonaim pedig messze állanak.

Zsolt. 31,12., Jób. 19,13.

13. De tört vetnek, akik életemre törnek, és akik bajomra törnek; hitványságokat beszélnek, és csalárdságot koholnak mindennap.

14. De én, mint a siket, nem hallok, és olyan vagyok, mint a néma, aki nem nyitja föl száját.

15. És olyanná lettem, mint az, aki nem hall, és szájában nincsen ellenmondás.

16. Mert Téged vártalak *ÖrökkéValóm*, Te hallgass meg *Ezétől-prófétát-könyve* *Igaz Teremtőm!*

17. Mert azt gondolom: csak ne örülnének rajtam; Amikor lábam ingott, hatalmaskodtak ellenem!

Zsolt. 35,15.

18. És bizony közel vagyok az eleséshez, és bánatom mindig előttem van.

19. Sőt bevallom bűneimet, bánkódom vétkem miatt.

20. De ellenségeim élnek, erősödnek; megsokasodtak hazug gyűlölőim,

21. És akik jóért rosszal fizetnek; ellenem törnek, amiért én jóra törekszem.

Zsolt. 35,12.

22. Ne hagyj el *ÖrökkéValóm*, *Igaz Teremtőm*, ne távolodjál el tőlem!

23. Siess segítségemre, oh, *ÖrökkéValóm*, én szabadítóm!

39 Az éneklőmesternek Jeduthunnak, Dávid zsoltára.

1 Krón. 16,41.

2. Mondám: nosza vigyázok útaimra, hogy ne vétkezzem nyelvemmel; megzabolázom szájamat, amíg előttem van a hitetlen.

Jak 3,2.

3. Elnémultam, vesztegléssel hallgattam a jóról, de fájdalom felzaklatódott.

4. Fölhevült bennem az én szívem, gondolatomban tűz gerjede fel, így szólék azért az én nyelvemmel:

5. Jelentsd meg *ÖrökkéValóm* az én végemet és napjaim mértékét, mennyi az? Hadd tudjam, hogy milyen múlandó vagyok.

Zsolt. 90,12.

6. Ímé tenyérnyivé tetted napjaimat, és az én életem Te előtted, mint a semmi. Bizony merő hiábavalóság minden ember, akárhogyan áll is! Szela.

Zsolt. 144,4.

7. Bizony árnyékként jár az ember; bizony csak hiába szorgalmazkodik; rakásra gyűjt, de nem tudja, ki takarítja be azokat!

1 Kor. 7,31., Zsolt. 49,11., Luk. 12,20.

8. Most azért, mit reméljek, oh, *ÖrökkéValóm*?! Te benned van bizodalمام.

9. Ments ki engem minden álnokságomból; ne tégy engem bolondok csúfjává!

10. Megnémultam, nem nyitom fel szájamat, mert Te cselekedted.

Jób. 39,37.

11. Vedd le rólam a Te ostorodat; kezéd fenyítéke miatt elenyésem én.

Zsolt. 38,4., Zsolt. 38,5.

12. Amikor a bűn miatt büntetéssel fenyítesz valakit, elemészted, mint moly, az *ő* szépségét. Bizony merő hiábavalóság minden ember. Szela.

13. Halld meg *ÖrökkéValóm* az én könyörgésemet, figyelmezzél kiáltásomra, könyhullatásomra ne

vesztegelj; mert én jövevény vagyok Te nálad, zsellér, mint minden én ösöm.

14. Ne nézz reám, hadd enyhüljek meg, mielőtt elmegyek és nem leszek többé!

40 Az éneklőmesternek; Dávid zsoltára.

2. Várván vártam az *ÖrökkéValót*, és hozzám hajolt, és meghallgatta kiáltásomat. *Zsolt. 38,16.*

3. És kivont engem a pusztulás gödréből, a sáros fertőből, és sziklára állította fel lábamat, megerősítvén lépteimet. *Zsolt. 69,3., Zsolt. 69,15., Zsolt. 69,16.*

4. És új éneket adott szájamba, a mi *Igaz Teremtőnknek* dicséretét; sokan látták és megfélemlettek, és bíztak JaHuWaH-ban.

5. Boldog ember az, aki JaHuWaHba vetette bizodalját, és nem fordul a kevélyekhez és hazugságra vetemedettekhez!

6. Sokat cselekedtél Te, *ÖrökkéValóm*, *Igaz Teremtőm*, a Te csodáiddal és terveiddel mi érettünk; semmi sem hasonlítható hozzád; hirdetném és elbeszélném, de többek, semhogylaszámálhatnám.

7. Véres áldozatot és ételáldozatot nem kedveltél; füleimet fölnyitottad; égőáldozatot és bűnért való áldozatot sem kívántál. *Zsolt. 51,18., Zsid. 10,5., Zsolt. 50,9., Zsolt. 50,14.*

8. Akkor azt mondtam: Ímé jövök; a Könyvtékercsben írva van Felőlem,

9. Hogy teljesítsem a Te akaratodat; ezt kedvelem, Én Elohimem, a Te törvényed keblem közepette van. *Ésa. 51,7., Zsolt. 119,70., Zsolt. 119,80., Zsolt. 119,92.*

10. Vígán hirdetem az igazságosságot a nagy gyülekezetben; ímé, nem tartom vissza ajkamat, Te tudod oh, *ÖrökkéValóm*!

11. Igazságosságodat nem rejtem el szívemben, elmondom a Te hűségedet és segítségedet; nem titkolom el kegyelmedet és igazságodat a nagy gyülekezetben.

12. Te, *ÖrökkéValóm*, ne tartsd vissza tőlem irgalmadat; kegyelmed és igazságod mindig megóvnak engem.

13. Mert bajok vettek engem körül, amelyeknek számuk sincsen; utolértek bűneim, amelyeket végig sem nézhetek; számosabbak a fejem hajszálainál, és a szívem is elhagyott engem. *Zsolt. 38,5.*

14. Tessék *ÖrökkéValóm* néked, hogy megments engemet; siess *ÖrökkéValóm* segítségemre! *Zsolt. 70,2.*

15. Szégyenüljenek meg és piruljanak mind, akik életemre törnek, hogy elragadják azt; riadjanak vissza, gyalázat érje, akik bajomat kívánják. *Zsolt. 70,3.*

16. Pusztuljanak el az ő gyalázatosságuk miatt, akik azt mondják nékem: Hehé, hehé! *Zsolt. 70,4.*

17. Örülnek és örvendeznek majd mindazok, akik téged *Ezékiel próféta könyve* mondják mindenha: Magasztaltassék fel JaHuWaH, akik szeretik a Te szabadításodat. *Zsolt. 70,5.*

18. Rólam is, noha én szegény és nyomorult vagyok, az én *ÖrökkéValóm* visel gondot. Te vagy segítségem, szabadítóm, oh, Elohimem, ne késsél! *Zsolt. 70,6.*

41 Az éneklőmesternek; Dávid zsoltára.

2. Boldog, aki a nyomorultra gondol; a veszedelem napján megmenti azt JaHuWaH. *Mát. 5,7., Mát. 25,34., Mát. 25,40.*

3. JaHuWaH megőrzi azt és élteni azt; boldog lesz e Földön, és nem adhatod oda ellenségei kívánságának.

4. JaHuWaH megerősíti őt az ő betegágyán; bármilyen az ágya, megkönnyítet betegségében.

5. Én azt mondtam: *ÖrökkéValóm* kegyelmezzen nékem, gyógyítsd meg lelkemet, mert vétkeztem ellened! *Zsolt. 32,5., Zsolt. 51,6.*

6. Ellenségeim rosszat mondanak felőlem: Mikor hal meg és vész ki a neve?

7. Ha látogatni jön be valaki, hiábavalóságot beszél; szíve álnokságot gyűjt össze magának, kimegy az utcára és beszél.

8. Minden gyűlölőm együtt suttog reám, gonoszat koholnak ellenem:

9. Elohimnek átka szállott ő reá, s mivelhogy benne fekszik, nem kél fel többé!

10. Még az én jóakaróm is, akiben bíztam, aki kenyeremet ette, fölemelte sarkát ellenem.

11. De te *ÖrökkéValóm*, könyörülj rajtam és emelj föl engemet, hadd fizessenek meg nekik!

12. Abból tudom meg, hogy kedvelsz engemet, ha ellenségem nem ujjong felettem;

13. Engem pedig feddhetetlenségemben támogatasz, és színed elé állatsz mindenha.

14. Áldott JaHuWaH, Izráelnek Elohimje öröktől fogva mindörökké. Ámen, ámen!

42 Az éneklőmesternek; Kóráh fiainak tanítása.

1 Krón. 25,1., 1 Krón. 26,1.

2. Mint a szarvas kívánczik a folyóvizekre, úgy kívánczik az én lelkem hozzád, oh, Elohim!

3. Szomjuhozik lelkem Elohimhez, az élő Elohimhez; Amikor mehetek el és jelenhetek meg Elohim előtt?

4. Könyhullatásom volt kenyerem éjjel és nappal, amikor mindennap azt mondták nékem:

„Hol van a te Elohimed?” *Zsolt. 22,8., Zsolt. 22,9.*

5. Amikor ezekről emlékezem, megkeseredem lelkemben; mert nagy csoportban vonultam ezelőtt és ujjongó örömmel és hálaadással vezettem őket, az ünneplő sokaságot, az *Igaz Teremtő* házáig. *Zsolt. 84,8.*

6. Miért csüggedsz el lelkem és nyughatatlankodol bennem? Bízzál Elohimben, mert még hálát adok én néki az Ő orcájának szabadításáért.

Zsolt. 42,7., Zsolt. 42,12., Zsolt. 43,5.

7. Elohimem! elcsügged bennem az én lelkem; azért emlékezem rád a Jordán és Hermon földjéről, amiczár hegyéről.

8. Örvény örvényt hív elő zuhatagjaid hangjára; minden vízáradásod és hullámod összecsap fölöttem!

Zsolt. 88,17.

9. Nappal kiküldte kegyelmét JaHuWaH, éjjel éneke volt velem, imádság az én életem Elohiméhez.

10. Hadd mondjam *az Igaz Teremtőnek*, az én Köszálmak: Miért felejtkeztél el rólam? Miért kell gyászban jánom ellenség háborgatása miatt?

Zsolt. 3,4., Zsolt. 43,2.

11. Mintha zúzódás volna csontjaimban, amikor gyaláznak engem az én szorongatóim, naponként ezt mondván nékem: Hol van a te Elohimed?

12. Miért csüggedsz el lelkem, és miért nyughatatlankodol bennem? Bízzál Elohimben, mert még hálát adok én néki, az én szabadítómnak és Elohimemnek.

Zsolt. 18,1., Zsolt. 43,5.

43 Ítéld meg engem oh, *Igaz Teremtő!* és oltalmazd meg ügyemet az irgalmatlan nemzetség ellen; az álnok és hamis embertől szabadíts meg engem.

2. Hiszen Te vagy oltalmam Elohimje, miért vetettél hát meg engemet? Miért kell gyászban jánom ellenség háborgatása miatt?

3. Küldd el világosságodat és igazságodat, azok vezessenek engem; vigyenek el a Te szent hegyedre és hajlékaidba.

4. Hadd menjek be Elohim oltárához, vígasságos örömömnek Elohiméhez, és hadd dicsérjelek téged cziterával, Elohim, én Elohimem!

5. Miért csüggedsz el lelkem, miért nyughatatlankodol bennem? Bízzál *az Igaz Teremtőben*, mert még hálát adok én Néki, az én Szabadítómnak és Elohimemnek.

Zsolt. 42,6., Zsolt. 42,12.

44 Az éneklőmesternek; a Kórán fiainak tanítása.

1 Krón. 25,1., 1 Krón. 26,1.

2. Oh, *Igaz Teremtő!* füleinkkel hallottuk, atyáink beszéltek el nekünk a dolgot, amelyet napjaikban, a hajdankor napjaiban cselekedtél.

2 Móz. 12,26., 2 Móz. 12,29., Józs. 4,21., Józs. 4,22.

3. Nemzeteket üztél Te ki saját kezeddél, őket pedig beplántáltad; népeket törtél össze, őket pedig kiterjesztetted.

4. Mert nem az ő fegyverökkel szereztek földet, és nem az ő karjok segített nekik; hanem a Te Jobbod, a Te karod és a Te orcád világossága, mert kedvelted őket.

Józs. 11,6., Józs. 11,23.

5. Te magad vagy az én királyom oh, Elohim! Rendelj segítséget Jákóbnak!

6. Általad verjük le szorongatóinkat; a Te neveddel elűzzük haragjainkat.

7. Mert nem az ívemben bízom, és kardom sem védelmez meg engem;

Zsolt. 20,8., Zsolt. 33,16.

8. Hanem Te szabadítasz meg minket szorongatóinktól, és gyűlölőinket Te szégyeníted meg.

9. Dicsérjük *az Igaz Teremtőt* mindennap, és mindörökké magasztaljuk nevedet. Szela.

10. Mégis megvetettél, meggyaláztál minket, és nem vonulsz ki seregeinkkel.

Zsolt. 60,3.

11. Megfutamítottál minket szorongatóink előtt, és akik gyűlölnek minket, fosztogattak magoknak.

12. Oda dobtál minket vágó-juhok gyanánt, és szétszórtál minket a nemzetek között.

Róm. 8,36.

13. Eladtad a Te népedet nagy olcsón, és nem becsülted az árát magasra.

5 Móz. 32,30.

14. Csúfságul vetettél oda minket szomszédainknak, gúnyra és nevetségre a körülünk levőknek.

Zsolt. 79,4.

15. Példabeszédül vetettél oda a pogányoknak, fejcsóválásra a népeknek.

Jer. 24,9.

16. Gyalázatom naponta előttem van, és orcám szégyene elborít engem.

17. A csúfolók és káromlók szaváért, az ellenség és a bosszúálló miatt.

Zsolt. 74,10.

18. Mindez utolért minket, mégsem feledtünk el téged, és nem szegtük meg a Te frigidet.

19. Nem pártolt el tőled a mi szívünk, sem lépésünk nem tért le a Te ösvényedről:

20. Noha kiűztél minket a sakálok helyére, és reánk borítottad a halál árnyékát.

Zsolt. 23,4.

21. Ha elfeledtük volna Elohimünk nevét, és kiterjesztettük volna kezünket idegen elohimhez:

22. Nemde kifürkészte volna ezt *az Igaz Teremtő?* Mert Ő jól ismeri a szívnek titkait.

Zsolt. 139,4.

23. Bizony Te éretted gyilkoltak minket mindennapon; tekintettek bennünket, mint vágó-juhokat.

Róm. 8,36.

24. Serkenj fel! Miért alszol *ÖrökkéValóm?*! Kelj fel, ne vess el minket örökké!

Zsolt. 7,7., Mát. 8,25.

25. Miért rejtéd el orcádat, és felejtéd el nyomorúságunkat és háborúságunkat?

26. Bizony porba hanyatlik lelkünk, a földhöz tapad testünk.

Zsolt. 119,25.

27. Kelj fel a mi segítségünkre, ments meg minket a Te kegyelmedért!

Zsolt. 25,11.

45 Az éneklőmesternek a sosannimra, Kóráh fiainak tanítása; ének a szerelmetesről.

1 Krón. 25,1., 1 Krón. 26,1.

2. Fölbuzog szívem szép beszédre. Mondom: művem a királynak szól. Nyelvem gyors írónak tolla.

3. Szébb, szébb vagy az ember fiainál, kedvesség ömledez ajakidon, azért áldott meg Elohim örökké.

Én. 5,16.

4. Kösd derekadra kardodat vitéz! Dicsőségedet és ékességedet.

5. És ékességedben haladj diadallal az igazságért, a szelidségért és jogért, és rettenetesre tanítson meg téged a te jobb kezed.

6. Nyilaid élesek; népek hullanak alád; a király ellenségeinek szívében.

7. Trónod oh, *Igaz Teremtő, ÖrökkéValó*; igazságnak pálczája a te királyságodnak pálczája.

Zsid. 1,8.

8. Szereted az igazságot, gyűlölöd a gonoszságot, azért kent fel Elohim, a te Elohimed öröm olajával társaid fölé.

Zsid. 1,9.

9. Mirrha, áloe, kácziaillatú minden öltözeted; elefántesont palotából zeneszóval vidámítanak téged.

10. Királyok leányai a te ékességeid; jobb kezed fölől királyné áll ofíri aranyban.

11. Halld csak leány, nézd csak; hajtsd ide füledet! Feledd el népedet és az atyád házáat.

12. Szépségedet a király kívánja; hiszen urad ő, hódolj hát néki!

13. Tyrus leánya is, a nép dúsai, ajándékkal hizelegnek néked.

Zsolt. 72,10., Zsolt. 72,11.

14. Csupa ékesség a király leánya bent, vont aranyból van a ruhája.

15. Hímes öltözetben viszik a királyhoz, szűzek vonulnak utána, az ő társnői; néked hozzák őket.

16. Bevezetik őket örömmel, vígsággal; bemennek a király palotájába.

17. Atyáid helyett fiaid lesznek, megteszed őket fejedelmekké mind az egész Földön.

18. Hadd hirdessem a Te nevedet nemzedékről nemzedékre; örökkön örökké dicsérnek majd téged a népek!

46 Az éneklőmesternek, a Kóráh fiainak éneke, a halamothra.

1 Krón. 25,1., 1 Krón. 26,1.

2. Elohim a mi oltalmunk és erősségünk! igen bizonyos segítség a nyomorúságban.

Zsolt. 46,6., Zsolt. 9,10.

3. Azért nem félünk, ha elváltoznék is a föld, ha hegyek elmozdulnának, ha a Föld megrázkódtatja a Földön lakókat: mert az *Igaz Teremtő* a Földnek megerősítője.

Ésa. 54,10., Ezék. 38,20.

4. Zúghatnak, tajtékozhatnak hullámai; hegyek rendülhetnek meg háborgásától. Szela.

5. Forrásainak árja megörvendezteti Elohim városát, a Felségesnek szent hajlékait.

6. *Az Igaz Teremtő* ő közepette van, nem rendül meg; megsegíti *az Igaz Teremtő* virradatkor.

1 Kir. 9,3., Zsolt. 22,4.

7. Nemzetek zajongnak, országok mozognak; kiereszti hangját, megszeppen a Föld.

Zsolt. 2,1., Zsolt. 2,5.

8. A Seregek JaHuWaH-ja velünk van, Jákób Elohimje a mi várunk. Szela.

9. Jöjjetek, lássátok JaHuWaH tetteit, aki pusztaságokat szerez a Földön;

10. Hadakat némít el a Föld széléig; ívet tör, kopját ront, hadi szekereket éget el tűzben.

Zsolt. 76,4., Józs. 11,8., Józs. 11,9.

11. Csendesedjetek és ismerjétek el, hogy Én Vagyok Elohim! Felmagasztaltatom a nemzetek közt, felmagasztaltatom a Földön.

12. A Seregek JaHuWaH-ja velünk van, Jákób *Igaz Teremtő*je a mi várunk! Szela.

47 Az éneklőmesternek, a Kóráh fiainak zsoltára.

1 Krón. 25,1., 1 Krón. 26,1.

2. Ti népek mind tapsoljatok, harsogjatok Elohimnek vígságos szóval.

3. Mert JaHuWaH felséges, rettenetes; nagy király az egész Földön.

4. Alánk veti a népeket, a nemzeteket lábaink alá.

Zsolt. 60,8., Zsolt. 60,11., 2 Krón. 9,26.

5. Kiválasztja nekünk örökségünket, Jákób dicsőségét, akit szeret. Szela.

Csel. 17,26., 2 Móz. 2,8., 5 Móz. 32,8.

6. Felvonul *az Igaz Teremtő* harsona-szónál, kürtzengés közt JaHuWaH.

Zsolt. 132,8., 4 Móz. 10,35., 2 Sám. 6,15., 2 Sám. 6,16.

7. Énekeljetek Elohimnek, énekeljetek; énekeljetek királyunknak, énekeljetek!

8. Mert az egész Föld királya Elohim: énekeljetek bölcseséggel.

9. Elohim uralkodik a nemzetek fölött; *az Igaz Teremtő* ott ül az Ő Szentségének Trónján.

2 Móz. 25,20., 2 Móz. 25,22.

10. Népek fejedelmei gyülekeztek össze, mint Ábrahám *Igaz Teremtő*jének népe, mert *az Igaz Teremtő* a Földnek pajzsai; magasságos Ő igen!

48 A Kóráh fiainak zsoltáréneke.

1 Krón. 25,1., 1 Krón. 26,1.

2. Nagy JaHuWaH és igen dicséretes a mi *Igaz Teremtőnknek* városában, az Ő szentséges hegyén.

Zsolt. 132,13., Zsolt. 132,14.

3. Szépen emelkedik az egész Föld öröme, a Sion hegye, a szélső észak felé, a nagy királynak városa.

Mát. 5,35.

4. Elohim van az Ő palotáiban, ismeretes ott, mint menedék.

5. Mert ímé, a királyok összegyűltek, de tovatűntek együttesen.

6. Meglátták őket, legott elcsodálkoztak; megijedtek, elriadtak.

2 Kir. 19,35., 2 Kir. 19,37., Zsolt. 76,4., Zsolt. 76,7.

7. Rémület fogta el ott őket, fájdalom, amilyen a szülőasszonyé;

8. A keleti széllel összezúzd Tarsis hajóit.

9. Amiként hallottuk, akként láttuk a Seregek JaHuWaH-jának városában, ami Elohimünk városában; örökre megerősítette azt Elohim! Szela.

10. A Te kegyelmedről elmélkedünk oh, *Igaz Teremtőnk*, a Te templomodnak belsejében.

11. Amilyen a neved oh, Elohim, olyan a Te dicséreted a Föld határáig; igazsággal teljes a Te Jobbod.

1 Móz. 18,25.

12. Örül Sion hegye, ujjonganak Júda leányai a Te ítéletedért.

Zsolt. 48,5., Zsolt. 48,6., Zsolt. 67,5.

13. Vegyétek körül a Siont, kerüljétek meg azt, számláljátok meg tornyait.

14. Jól nézzétek meg sánczait, járjátok be palotáit, hogy elmondhassátok a jövőendő nemzedéknek:

15. Bizony ez Elohim a mi Elohimünk mindörökké, Ő vezet minket mindhalálig!

49 Az éneklőmesternek, a Kóráh fiainak zsoltára.

1 Krón. 25,1., 1 Krón. 26,1.

2. Halljátok meg ezt mind ti népek, figyeljetek mind ti, e világ lakói!

3. Akár közemberek fiai, akár főemberek fiai, együtt a gazdag és szegény.

4. Az én szájam bölcsességet beszél, szívemnek elmélkedése tudomány.

5. Példabeszédre hajtom fülemet, hárfaszóval nyitom meg mesémet.

Zsolt. 78,2., Mát. 13,35.

6. Miért féljek a gonoszság napjain, amikor nyomorgatóim bűne vesz körül,

7. Akik gazdagságukban bíznak, és nagy vagyonukkal dicsekesznek?

Luk. 12,19., Péld. 18,11.

8. Senki sem válthatja meg atyjafiát, nem adhat érte váltságdíjat az *Igaz Teremtőnek*.

Zsid. 9,27.

9. Minthogy lelköknek váltsága igen becses, abba kell hagyni a vágyakat.

Ezékiel 30,15.

10. Még ha örökké élne is és nem látná meg a sírgödört.

11. De meglátja! A bölcsek is meghalnak; együtt vész el bolond és ostoba, és gazdagságukat másoknak hagyják.

Préd. 2,15., Préd. 2,16., Zsolt. 39,7.

12. Gondolatjok ez: az ő házak örökkévaló, lakóhelyeik nemzedékről-nemzedékre szállnak, nevöket hangoztatják a Földön.

13. Pedig az ember, még ha tisztességben van, sem marad meg; hasonlít a barmokhoz, amelyeket levágnak.

Jób. 27,13., Jób. 27,23., Luk. 12,19., Luk. 12,20.

14. Ez az ő sorsuk bolondság nekik; de azért gyönyörködnek szavokban az ő követőik. Szela.

15. Mint juhok, a Seolra vettetnek, a halál legelteti őket, és az igazak uralkodnak rajtok reggel; alakjokat elemészti a Seol, távol az ő lakásuktól.

Jób. 27,17., Zsolt. 58,13.

16. Csak Elohim válthatja ki lelkemet a Seol kezéből, amikor az megragad engem. Szela.

Zsolt. 16,10., Zsolt. 23,4., Zsolt. 71,20., Zsolt. 71,21., Zsolt. 80,13.

17. Ne félj, ha valaki meggazdagszik, ha megöregbül házának dicsősége;

Jób. 27,13., Jób. 27,23.

18. Mert semmit sem vihet el magával, ha meghal; dicsősége nem száll le utána.

1 Tim. 6,7., Jób. 27,17.

19. Ha életében áldottnak vallja is magát, s ha dicsérnek is téged, hogy jól tettél magaddal:

20. Mégis az ő atyáinak nemzetségéhez jut, akik sohasem látnak világosságot.

21. Az ember, még ha tisztességben van is, de nincs okossága: hasonlít a barmokhoz, amelyeket levágnak.

Zsolt. 32,9., Préd. 3,19.

50 Asáf zsoltára. Az elohimek Elohimje, JaHuWaH szól, és hívja a Földet a Nap keltétől lenyugtáig.

Józs. 22,22.

2. A Sionról, amelynek szépsége tökéletes, fényeskedik Elohim.

Zsolt. 132,13., Zsolt. 132,14., Zsolt. 110,2.

3. Eljön a mi *Igaz Teremtőnk* és nem hallgat; emésztő tűz van előtte, s körulte erős forgószelel.

Ésa. 35,4.

4. Hívja az Egeket onnan felül, és a Földet, hogy megítélje népét:

Ésa. 1,2., 2 Móz. 19,5., 2 Móz. 19,6.

5. Gyűjtsétek elem kegyeseimet, akik áldozattal erősítik szövetségemet!

2 Móz. 24,3., 2 Móz. 24,6., 2 Móz. 24,8.

6. És az egek kijelentik az Ő igazságát, mert Elohim bíró. Szela.

Zsolt. 89,6.

7. Hallgass Én népem, hadd szóljak! Te Izráel, hadd tegyek bizonyosságot rólad; Elohim Vagyok Én, a te Elohimed.

5 Móz. 4,6., 5 Móz. 29,13., 5 Móz. 29,15., 2 Móz. 19,5., 2 Móz. 20,2.,
2 Sám. 7,23., 2 Sám. 7,22.

8. Nem feddlek Én téged áldozataidért, és hogy
égőáldozataid szüntelen előttem vannak.

9. De nem fogadhatok el tulkot a te házadból, vagy
bakokat a te aklaidból;

Ésa. 66,2., Ésa. 66,4.

10. Mert Enyém az erdőnek minden vadja, a barmok az
ezernyi hegyeken.

Zsolt. 8,8., Zsolt. 8,9.

11. Ismerem a hegyeknek minden szárnyasát, és a mező
állatai tudva vannak Nálam.

12. Ha megéhezném, nem mondanám meg néked, mert
enyém e világ és ennek mindene.

2 Móz. 19,5., Zsolt. 24,1.

13. Avagy eszem-é én a bikák húsát, és a bakoknak vérét
iszom-é?

14. Hálával áldozzál Elohimnek, és teljesítsd a
Felségesnek fogadásodat!

Zsolt. 116,13., Zsolt. 116,14.

15. És hívj segítségül Engem a nyomorúság idején, Én
megszabadítlak téged és te dicsőítesz Engem.

Jób. 22,27., Zsolt. 18,1., Zsolt. 18,2.

16. A gonosznak pedig ezt mondja az Igaz Teremtő:

Miért beszélsz te Rendeléseimről, és veszed szádra az Én
Szövetségemet?

17. Hiszen te gyűlölöd a Fenyítést, és hátad mögé veted
Rendelésimet!

Zsolt. 50,18., Zsolt. 50,20.

18. Ha lopót láatsz, mellé adod magad, és ha paráznakat,
társalkodol velök.

19. A szádat gonoszságra tátod, és a nyelved csalárdságot
sző.

20. Leülsz és felebarátodra beszélsz, anyád fiát is
megszidalmazod.

21. Ezeket teszed és Én hallgassak? Azt gondolod, olyan
Vagyok, mint te? Megfeddelek téged, és elédbe sorozom
azokat.

5 Móz. 29,19., 5 Móz. 29,20.

22. Értsétek meg ezt, ti az Igaz Teremtőt elfelejtők, hogy
el ne ragadjalak menthetetlenül:

Zsolt. 78,11., Malak. 4,1., Malak. 4,3.

23. Aki hálával áldozik, az dicsőít Engem, és aki az útra
vigyáz, annak mutatom meg Elohimnek Szabadítását.

Zsolt. 18,20., Zsolt. 18,27.

51 Az éneklőmesternek; Dávid zsoltára;

2. Amikor ő hozzá ment Nátán, a próféta, minekutána
Bethsabéval vétkezett.

2 Sám. 12,1., 2 Sám. 12,9.

3. Könyörülj rajtam én Igaz Teremtőm a Te
kegyelmességed szerint; irgalmasságodnak sokasága
szerint töröld el az én bűneimet!

4. Egészen moss ki engemet az én álnokságomból, és az
én vétkeimből tisztíts ki engemet;

2 Sám. 11,4., 2 Sám. 11,15.

5. Mert ismerem az én bűneimet, és az én vétkem
Ezeket próféta könyve forog.

6. Egyedül Te ellened vétkeztem, és cselekedtem azt, ami
gonosz a Te szemeid előtt; hogy igaz légy beszédedben,
és tiszta ítéletedben.

7. Ímé én vétekben fogantattam, és bűnben melengetett
engem az anyám.

Jób. 14,4.

8. Ímé, Te az igazságban gyönyörködöl, amely a
vesékben van, és bensőmben bölcseségre tanítasz engem.

9. Tisztíts meg engem izsóppal, és tiszta leszek; moss
meg engemet, és fehérebb leszek a hónál.

10. Hallass örömet és vígasságot velem, hogy
örvendezzenek csontjaim, amelyeket összetörtél.

11. Rejtsd el orczádat az én vétkeimtől és töröld el
minden álnokságomat.

12. Tiszta szívet teremts bennem, oh, Igaz Teremtő, és az
erős lelket újítsd meg bennem.

Jer. 32,39.

13. Ne vess el engem a Te orczád elől, és a Te szent
Szellemedet ne vedd el tőlem.

14. Add vissza nékem a Te szabadításodnak örömét, és
engedelmesség lelkével támogass engem.

15. Hadd tanítsam a bűnösöket a Te útadra, hogy a
vétközők megtérjenek hozzád.

16. Szabadíts meg engemet a vérontástól, oh, Elohim,
szabadításomnak Elohimje! hogy harsogja nyelvem a Te
igazságodat.

2 Sám. 11,15., 2 Sám. 11,17.

17. Örökké Valóm, nyisd meg az én ajakimat, hogy
hirdesse szájam a Te dicséretedet.

18. Mert nem kívánsz Te véresáldozatot, hogy adnék azt,
égőáldozatban sem gyönyörködöl.

19. Elohim előtt kedves áldozatok: a töredelmes lélek; a
töredelmes és bűnbánó szívet oh, Elohim nem veted meg!

Zsolt. 34,19.

20. Tégy jól a Te kegyelmedből a Sionnal; és építsd meg
Jeruzsálem kőfalait.

21. Akkor kedvesek lesznek előtted az igazságnak
áldozatai; az égő és egész áldozat: akkor a Te oltárodon
áldoznak néked tulkokkal.

3 Móz. 1,3., 3 Móz. 1,9., 3 Móz. 7,8., 3 Móz. 11,12.

52 Az éneklőmesternek; Dávid tanítása;

2. Amikor az Idumeus Dóeg eljött és hírt vitt Saulnak, és
ezt mondá néki: Dávid az Akhimélek házába ment be.

1 Sám. 21,7., 1 Sám. 22,9., 1 Sám. 22,10.

3. Mit dicsekedel gonoszságban, oh, te magabíró?

Az Igaz Teremtő kegyelme szüntelen való!

4. Nyelved ártalmakon elmélkedik, s olyan, mint az éles
olló, te álnokságnak mestere!

Zsolt. 12,4.

5. Szereted a gonoszt inkább, hogy nem a jót, és a
hazugságot inkább, mint igazságot szólni. Szela.

6. Szeretsz minden ártalmas beszédet, és az álnok
nyelvet.

7. Meg is ront Elohim téged, teljesen eltakarít, kigyomlál téged a te hajlékodból, és kiszaggat téged az élők földéről. Szela.

8. És látják ezt az igazak, és félnek, és nevetnek rajta:

9. Ímé az a férfit, aki nem Elohimt fogadta erősségévé, hanem az ő gazdagságának sokaságában bízott, és ereje az ő gonoszságában volt!

Jer. 49,4.

10. Én pedig mint zöldelő olajfa Elohim házában, bízom Elohim kegyelmében mind örökkön örökké.

11. Áldlak téged örökké, hogy így cselekedtél; Nevedben remélek, mert jóságos vagy, a Te híveid előtt.

53 Az éneklőmesternek a mahalathra, Dávid tanítása.

Zsolt. 14,1., Zsolt. 14,7.

2. Ezt mondta a balgatag az ő szívében: Nincs Elohim. Megromlottak és útálatos hamisságot cselekedtek, nincs a ki jót cselekedjék.

3. *Az Igaz Teremtő* letekint a Mennyből az emberek fiaira, hogy meglássa, ha van-e értelmes, Elohimt kereső?

4. Mindnyájan elhajlottak, és valamennyien megromlottak, nincsen aki jót cselekedjék, nincsen csak egy is.

Róm. 3,10., Róm. 3,13.

5. Avagy nincs értelem a hamisságnak cselekvőiben, akik az Én népemet megeszik, mintha kenyeret ennének, akik Elohimt segítségül nem hívják?

6. Ott félnek nagy félelemmel, ahol nincsen félelem; mert Elohim elszélesíti azoknak tetemeit, akik táborat járnak ellened; megszégyenítet azokat, mert Elohim megveti őket.

7. Oh, vajha eljönne Sionból Izráelnek a szabadítás! Amikor JaHuWaH visszahozza az ő népének foglyait, örül majd Jákób és vigad Izráel!

54 Az éneklőmesternek, hangszerekkel; Dávid tanítása;

2. Amikor a Zifeusok eljöttek, és azt mondták Saulnak: Nem mi nálunk lappang-e Dávid?

1 Sám. 23,19., 1 Sám. 23,20., 1 Sám. 26,1.

3. *Igaz Teremtőm*, a Te neveddel szabadíts meg engemet, és a Te hatalmasságoddal állj bosszút értem!

4. Óh, *Igaz Teremtőm*, hallgasd meg az én imádságomat, figyelmezz az én szájam beszédeire.

5. Mert idegenek támadtak ellenem, és kegyetlenek keresik lelkemet, akik nem is gondolnak Elohimre. Szela.

6. Ímé, Elohim segítőm nékem, JaHuWaH az én lelkemnek támogatója.

7. Bosszút áll az utánam leselkedőkön; a Te igazságod által rontsd meg őket.

8. Kész szívvel áldozom néked: áldom a Te nevedet, *ÖrökkéValóm*, mert jó.

9. Mert minden nyomorúságból megszabadított engem, s megpihentette szemeimet ellenségeimen.

55 Az éneklőmesternek, hangszerekkel; Dávid tanítása. *Ezékiel prófeta könyve*

2. Hallgasd meg, Elohim, az én imádságomat, és ne rejsd el magadat az én könyörgésem előtt;

3. Figyelmezz én reám és hallgass meg engemet; mert keseregve bolyongok és jajgatok!

4. Az ellenségnek szaváért és a hitetlenek nyomorgatásáért: mert hazugságot hárítanak reám, és nagy dühösséggel ellenkeznek velem.

1 Sám. 24,10., 1 Sám. 24,13., Zsolt. 35,11.

5. Az én szívem reszket bennem, és a halál félelmei körülvettek engem.

6. Félelem és rettegés esett én reám, és borzadály vett körül engem.

2 Sám. 21,11., 2 Sám. 21,23., 2 Sám. 13,26., 2 Sám. 15,14.

7. Mondám: Vajha szárnyam volna, mint a galambnak! Elrepülnék és nyugodnám.

8. Ímé, messze elmennék és a pusztában lakoznám. Szela.

9. Sietnék kiszabadulni e sebes szélből, e forgószélből.

10. Rontsd meg *ÖrökkéValóm*, és oszlasd meg az ő nyelvöket; mert erőszakot és háborgást látok a városban.

11. Nappal és éjjel körüljárják azt annak köfalainál, bent hamisság és ártalom van abban.

12. Veszedelem van bensejében; s nem távozik annak teréről a zsarnokság és csalárdság.

13. Mert nem ellenség szidalmazott engem, hisz azt elszenvedném; nem gyűlölöm emelte fel magát ellenem, hiszen elrejtettem volna magamat az elől:

14. Hanem te, hozzám hasonló halandó, én barátom és ismerősöm, *2 Sám. 15,31., 2 Sám. 16,23.*

15. Akik együtt édes bizalomban éltünk; Elohim házába jártunk a tömegben.

16. A halál vegye őket körül, elevenen szálljanak a Seolba; mert gonoszság van lakásukban, kebelökben.

17. Én Elohimhez kiáltok, és JaHuWaH megszabadít engem.

18. Estve, reggel és délben panaszkodom és sóhajtozom, és ő meghallja az én szómat. *2 Sám. 15,25., 2 Sám. 15,26.*

19. Megszabadítja lelkemet békességre a rám támadó hadtól, mert sokan vannak ellenem.

20. Meghallja Elohim és megfelel nekik, (mivelhogy ő eleitől fogva trónol, Szela), akik nem akarnak megváltozni és nem félik Elohimt.

2 Sám. 16,22.

21. Kezeit felemelte a vele békességben lévőkre; megszegte az ő szövetségét.

22. A vajnál simább az ő szája, pedig szívében háborúság van; lágyabbak beszédei az olajnál, pedig éles szablyák azok.

23. Vessed JaHuWaH-ra a te terhedet, ő gondot visel rólad, és nem engedi, hogy valamikor ingadozzék az igaz.

24. Te, Elohim, a veszedelem vermébe taszítod őket; a vérszopó és álnok emberek életüknek felét sem élik meg, én pedig te benned bízom.

Zsolt. 37,35., Zsolt. 37,36., Jób. 15,32., Jób. 15,33.

56 Az éneklőmesternek a Jónathelem rehokimra; Dávidnak miktámja; Amikor megragadták őt a filiszteusok Gáthban.

1 Sám. 21,11., 1 Sám. 21,14.

2. Könyörülj rajtam Elohimem, mert halandó tátoz ellenem és mindennap hadakozván, nyomorgat engem!

3. Ellenségeim minden napon tátoznak reám: bizony sokan hadakoznak ellenem, oh magasságos Elohim!

1 Sám. 21,11., 1 Sám. 21,14., 1 Sám. 24,2., 1 Sám. 24,3.

4. Amikor félnem kellene is, én bízom te benned.

5. Elohim által dicsekedem az ő igéjével; Elohimben bízom, nem félek; ember mit árthatna nékem?

6. Minden nap elforgatják beszédeimet; minden gondolatjok ellenem van, ártalomra.

7. Egybegyűlnek, elrejtőznek, sarkaimat lesik, mert kívánják az én lelkemet.

1 Sám. 23,22., 1 Sám. 23,24., 1 Sám. 24,3.

8. Gonoszsággal menekedhetnének? Haraggal rontsd meg, oh, *Igaz Teremtő*, a népeket!

9. Bujdosásomnak számát jól tudod: szedd tömlődbe könnyeimet! Avagy nem tudod-e azoknak számát?

10. Meghátrálnak majd ellenségeim, amikor kiáltok; így tudom meg, hogy velem van Elohim.

11. Dicsérem az *Igaz Teremtőt*, az Ő ígéretéért, dicsérem az *ÖrökkéValót* az Ő ígéretéért.

12. Elohimben bízom, nem félek: ember mit árthatna nékem?

13. Tartozom, oh, Elohim, az én néked tett fogadásaimmal; megadom néked a hálaáldozatokat;

Zsolt. 22,26., Zsolt. 66,13., Zsolt. 66,17., Zsolt. 18,1., Zsolt. 18,2.

14. Mert megszabadítottad lelkemet a haláltól, bizony az én lábaimat az eleséstől; hogy járjak az *Igaz Teremtő* előtt az életnek világosságában. *1 Sám. 23,26., 1 Sám. 23,27.*

57 Az éneklőmesternek az altashétre; Dávid miktámja; Amikor Saul elől a barlangba menekült.

1 Sám. 22,1., 1 Sám. 24,1., 1 Sám. 24,4.

2. Könyörülj rajtam, oh, Elohim könyörülj rajtam, mert benned bízok az én lelkem; és szárnyaid árnyékába menekülök, a míg elvonulnak a veszedelmek.

Zsolt. 36,8., 5 Móz. 32,11., 5 Móz. 32,12.

3. A magasságos Elohimhez kiáltok; Elohimhez, Aki jól végez felőlem.

Zsolt. 138,8., 1 Sám. 16,1., 1 Sám. 16,13., 1 Sám. 23,17.

4. Elküld a Mennyből és megtart engem: meggyalázza az engem elnyelőt. Szela. Elküldi az *Igaz Teremtő* az Ő kegyelmét és hűségét.

Zsolt. 61,8.

5. Az én lelkem oroszlánok között van, tűzokádók között fekszem, emberek között, akiknek foguk dárda és nyílak, nyelvök pedig éles szablya.

Jak. 3,6., Jak. 3,8.

Ezékiel próféta könyve
6. Magasztaltassál fel az egek felett, oh, *Igaz Teremtő*! Mind az egész Földön legyen a Te dicsőséged!

Zsolt. 108,6., Zsolt. 108,7.

7. Hálót készítettek lábaimnak, lelkem meggörnyedett; vermet ástak én előttem, de ők estek abba. Szela.

Zsolt. 7,16., Zsolt. 9,16.

8. Kész az én szívem, oh, *Igaz Teremtő*, kész az én szívem; hadd énekeljek és zengedezzek!

Zsolt. 108,2., Zsolt. 108,7.

9. Serkenj fel én dicsőségem, serkenj fel te lant és hárfa, hadd költsem fel a hajnalt!

Zsolt. 5,4.

10. Hálát adok néked, én *ÖrökkéValóm*, a népek között, és zengedezek néked a nemzetek között.

Zsolt. 108,4.

11. Mert nagy az egekig a Te kegyelmed, és a felhőkig a te hűséged.

Zsolt. 36,6.

12. Magasztaltassál fel az egek felett, oh, *Igaz Teremtő*! Mind az egész Földön legyen a Te dicsőséged!

58 Az éneklőmesternek az altashétre; Dávid miktámja.

2. Avagy valóban a néma igazságot szólaltatjátok-e meg? Avagy igazán ítélték-e ti embernek fiai?

Zsolt. 82,2., Zsolt. 82,3.

3. Sőt inkább hamisságot forgattok a ti szívetekben! a ti kezeiteknek hamisságát méritek e Földön.

4. Eltérték a gonoszok fogantatásuk óta; tévelygenek a hazugok anyjok méhétől kezdve.

5. Mérgek olyan, mint a kígyónak mérge; mint a siket ápsisé, amely füleit bedugja.

6. Amely nem hallja a bűbajosoknak szavát, sem a bűvölőét, aki bűbájokban jártas.

7. Elohim, rontsd meg az ő fogaikat az ő szájokban; az oroszlánoknak zápfogait törd össze, *ÖrökkéValóm*!

Zsolt. 10,9., Zsolt. 22,22.

8. Olvadjanak el, folyjanak szélllyel, mint a víz; ha felteszi nyilait, legyenek tompultak azok.

Jób. 24,18., Jób. 24,19.

9. Legyenek, mint a csiga, amely szétfolyván, elmúlik; mint az aszszonynak idétlen szülötte, amely nem látta a napot.

10. Mielőtt megéreznék fazekaitok a tövist, mind nyersen, mind égőn elragadja azt a forgószelel.

11. Örül az igaz, amikor látja a bosszúállást; lábait mossa a gonosznak vérében.

Zsolt. 32,11., Zsolt. 49,15., Zsolt. 49,16.

12. És azt mondja az ember: Bizonyára van jutalma az igaznak; bizony van ítélő Elohim e Földön!

Róm. 2,6., Róm. 2,11.

59 Az éneklőmesternek az altashétre. Dávid miktámja; midőn embereket küldé Saul, és őrizék az ő házát, hogy megöljék őt.

2. Szabadíts meg engemet az én ellenségeimtől,
Elohimem; a reám támadóktól ments meg engemet!

1 Sám. 19,9., 1 Sám. 19,10.

3. Szabadíts meg engemet a gonosztevőktől, és a vérontó
emberek ellen tarts meg engemet;

4. Mert ímé lelkem után leselkednek, egybegyültek
ellenem az erősek; anélkül, hogy hibás vagy vétkes
volnék, *ÖrökkéValóm!*

1 Sám. 20,31., 1 Sám. 20,32.

5. Bűnöm nélkül egybegyülnek és készülnek ellenem:
serkenj fel előmbe és láds meg ezeket!

Zsolt. 7,4., Zsolt. 7,7., Zsolt. 35,23.

6. Te, oh, *ÖrökkéValóm*, Seregek *Igaz Teremtője*, Izráel
Elohimje serkenj fel! Büntesd meg mind e pogányokat,
ne könyörülj senkin, aki hamisságot cselekszik. Szela.

Zsolt. 56,8.

7. Estenden megjelennek, ordítanak, mint az eb;
körüljárják a várost.

8. Ímé, szájjakkal csácsognak, ajkaikon szablyák vannak:
hisz, úgy mond, kicsoda hallja meg?

Zsolt. 52,4., Zsolt. 52,6., Zsolt. 57,5.

9. Te pedig, *ÖrökkéValóm*, neveted őket, és megcsúfolod
mind e pogány népet.

Zsolt. 2,4.

10. Hatalmával szemben te reád vigyázok; mert az *Igaz
Teremtő* az én váram.

11. Előmbe jön az én kegyelmes Elohimem; látnom
engedi Elohim az én ellenségeim romlását.

Zsolt. 54,9., 1 Sám. 20,15., 1 Sám. 26,10., 1 Sám. 31,2.

12. Ne öld meg őket, hogy népem meg ne felejtkezzék;
bujdosókká tedd őket a Te hatalmaddal, és alázd meg
őket *ÖrökkéValóm*, mi Paizsunk!

Zsolt. 68,2.

13. Szájuknak vétke az ő ajkaiknak beszéde,
fogattassanak meg kevélységükben; mert csak átkot és
hazugságot szólnak.

1 Sám. 24,10.

14. Veszítsd el őket búsulásodban, veszítsd el őket, hogy
ne legyenek; és tudják meg, hogy Elohim uralkodik és
Jákób fölött, mind a Földnek határáig. Szela.

Zsolt. 56,8.

15. Estenden megjelennek, ordítanak, mint az eb,
körüljárják a várost.

16. Étel után barangolnak, és ha nem laknak jól,
virrasztanak.

17. Én pedig éneklek a Te hatalmadat, és reggelenként
zengem a Te kegyelmességedet; mert váram voltál és
menedékem az én nyomorúságom napján.

Zsolt. 5,4.

18. Én erősségem! Te néked éneklek, mert Elohim az én
váram: Ő az én kegyelmes Elohimem!

Péld. 18,10.

60 Az éneklőmesternek a susanheduthra, Dávidnak
tanító miktámja;

2. Amikor harczolt a mesopotámiai szirusokkal és a
Ezékiel próféta könyve; és visszafordult Joáb és megverte az
Edomitákat a Sövölgyben, tizenkétezeret.

2 Sám. 8,3., 2 Sám. 8,12., 2 Sám. 8,13.

3. Elohim, elvetettél minket, elszélesztettél minket;
megharagudtál, hozz vissza minket!

Zsolt. 44,10., Zsolt. 44,11., 1 Sám. 31,1., 1 Sám. 31,2., 1 Sám. 31,7.

4. Megrendítetted ez országot, ketté szakasztottad; építsd
meg romlásait, mert megindult.

5. A Te népeddel nehéz dolgokat láttattál: bódító borral
itattál minket.

1 Sám. 31,1., 1 Sám. 31,6.

6. Adtál a téged félőknek zászlót, melyet felemeljenek az
igazságért. Szela.

7. Hogy megszabaduljanak a Te kedveltjeid: segíts
jobboddal és hallgass meg minket!

Zsolt. 108,7.

8. Az Ő szent helyén mondotta Elohim: Örvendek,
kiosztom Sikemet és kimérem a Szukkót völgyét:

Zsolt. 108,8., Zsolt. 108,14., Zsolt. 110,1., Zsolt. 110,2.

9. Enyim Gileád és enyim Manasse, Efraim az Én
fejemnek oltalma: Júda az Én törvény-rendelőm.

1 Móz. 49,8., 1 Móz. 49,10.

10. Moáb az én mosdómedenczém, Edomra vetem az én
sarumát; te Filisztea nékem örülj!

4 Móz. 24,17., 4 Móz. 24,18., 2 Sám. 8,2.

11. Kicsoda vezet engem az erős városba? Kicsoda kísért
el Edomig engem?

1 Krón. 18,13.

12. Nem te-é, oh, *Igaz Teremtő*, Aki megvetettél minket, s
nem vonultál ki, oh, *Igaz Teremtő*, a mi seregeinkkel?

Zsolt. 18,30.

13. Segíts ki minket a nyomorúságból, mert emberi
segítség hiábavaló.

Zsolt. 60,5., 1 Sám. 31,1., 1 Sám. 31,6.

14. Elohimmel győzedelmet nyerünk, s ő tapodja el
ellenségeinket.

2 Sám. 10,12., 2 Sám. 10,13.

61 Az éneklőmesternek hangszerre: Dávidé.

2. Hallgasd meg, oh, Elohim, az én kiáltásomat;
figyelmezzél az én könyörgésemre.

Zsolt. 5,2.

3. E Föld széléről kiáltok te hozzád; mert szívem elepedt:
Vigy el engem innen a sziklára, ahova én nem jutok.

4. Mert Te vagy az én menedékem, s erős tornyom az
ellenség ellen.

Péld. 18,10.

5. Hadd lakozzam a Te sátorodban mindörökké; hadd
meneküljek a Te szárnyaid árnyéka alá! Szela.

Zsolt. 36,8.

6. Mert Te, oh, *Igaz Teremtő*, meghallgattad az én
fogadásaimat; a Te neved tisztelőinek örökségét
megadtad nékem.

Csel. 7,45.

7. Adj napokat a király napjaihoz, esztendeit nemzedékről nemzedékre nyujtsd.

Zsolt. 21,5.

8. Elohim előtt lakozzék örökké; kegyelmedet és hűségedet rendeld ki, hogy őrizzék meg őt.

2 Sám. 7,26., Zsolt. 57,4., Zsolt. 89,24., Zsolt. 89,25.

9. Így éneklek majd a Te nevedet szüntelen, hogy beteljesítsem az én fogadásaimat minden napon.

Zsolt. 21,14., Zsolt. 56,13., Zsolt. 56,14.

62 Az éneklőmesternek, Jedutun szerint; Dávid zsoltára.

1 Krón. 16,41.

2. Csak az *Igaz Teremtőben* nyugoszik meg lelkem; Tőle van az én szabadulásom.

2 Sám. 8,14.

3. Csak Ő az én közsiklám és szabadulásom; Ő az én oltalmam, azért nem rendülök meg felettébb.

4. Meddig támadtok még egy ember ellen; meddig törtök ellene valamennyien, mint meghanyatlott fal és dűlő kerítés ellen?

5. Csak arról tanácskoznak, mimódon vessék őt le méltóságából; szeretik a hazugságot; szájukkal áldanak, szívükben átkoznak. Szela.

6. Csak Elohimben nyugodjál meg lelkem, mert tőle van reménységem.

Zsolt. 125,1.

7. Csak Ő az én közsiklám és szabadulásom; Ő az én oltalmam, azért nem rendülök meg.

Péld. 18,10.

8. Elohimnél van szabadulásom és dicsőségem; az én erős közsiklám, az én menedékem Elohimben van.

Zsolt. 61,4.

9. Bízatok Ő benne mindenkor, ti népek; öntsétek ki előtte szíveteket; az *Igaz Teremtő* a mi menedékünk. Szela.

10. Bizony hiábavalók a közembernek fiai és hazugok a főembernek fiai; ha mérőserpenyőbe vettetnek, mind alábbvalók a semminél.

Jób. 31,24., Jób. 31,25.

11. Ne bízatok zsarolt javakban, és rablott jószággal ne kevélykedjete; a vagyonban, ha nő, ne bízodjatok;

12. Egyszer szólott Elohim, kétszer hallottam ugyanazt, hogy a hatalom Elohimé.

13. Tiéd *ÖrökkéValóm*, a kegyelem is. Bizony Te fizetsz meg mindenkinek az ő cselekedete szerint!

63 Dávid zsoltára, amikor a Júda pusztájában volt.

2 Sám. 22,5.

2. Elohim! én Elohimem vagy Te, jó reggel kereslek téged; téged szomjúhoz lelkem, téged sóvárog testem a kiaszott, elepedt földön, amelynek nincs vize;

Zsolt. 42,2., Zsolt. 42,3., Zsolt. 27,4., Zsolt. 27,5.

3. Hogy láthassalak téged a szent helyen, szemlélvén a Te hatalmadat és dicsőségedet.

Zsolt. 42,5.

4. Hiszen a Te kegyelmed jobb az életnél: az én ajakim *Ezékél próféta könyve* mindig nyitva van téged.

Zsolt. 69,17.

5. Áldanálak ezért életem fogytaig; a Te nevedben emelném fel kezeimet.

Zsolt. 146,2.

6. Mintha zsírral és kövérséggel telnék meg lelkem, amikor víg ajakkal dicsérhet téged az én szájam!

7. Ha reád gondolok ágyamban: örváltásról örváltásra rólad elmélkedem;

Zsolt 16,7

8. Mert segítségem voltál, és a Te szárnyaidnak árnyékában örvendeztem.

9. Ragaszkodik hozzád az én lelkem; a Te Jobbod megtámogat engem.

10. Azok pedig, akik veszedelemre keresik lelkemet, a föld mélységeibe jutnak.

11. Szablya martalékaikul esnek el, és a rókáknak lesznek eledelei.

1 Sám. 31,1., 1 Sám. 31,2.

12. A király pedig örvendezni fog az *Igaz Teremtőben*; dicséri őt mindaz, aki Ő reá esküszik; mert bedugatik a hazugok szája.

Zsolt 18,1, Zsolt 18,3

64 Az éneklőmesternek; Dávid zsoltára.

2. Hallgasd meg, *Igaz Teremtő*, az én szómat, amikor panaszkodom; az ellenségtől való félelemtől mentsd meg életemet.

3. Rejts el engem a rosszakaróknak tanácsa elől, a gonosztevőknek gyülekezetétől.

4. Akik megélesítik nyelvöket, mint a szablyát; irányozzák nyilokat, keserű beszédöket.

Zsolt. 52,4., Zsolt. 52,5.

5. Hogy lövöldözzék titkon az ártatlant; nagy hirtelenséggel lövöldözik azt, és nem félnek.

Zsolt. 11,2.

6. Megátalkodottak gonosz szándékukban; megegyeztek, hogy tört vetnek titkon, mondják: ki látja őket?

7. Álnokságokat koholnak; a kikoholt tervet végrehajták; mindenikök keble és szíve kikutathatatlan.

8. De meglövi őket Elohim; hirtelen nyíl üt rajtok sebet.

Péld. 6,15.

9. És megejtik őket, a nyelvök lesz ellenök; iszonyodik mindenki, aki őket látja.

10. Akkor megfélemlenek mind az emberek; hirdetni fogják Elohimnek dorgát, és megértik cselekedetét.

11. Örvendeni fog az igaz Elohimben, és hozzá menekül; és dicsekedni fognak minden egyenesszívűek.

Zsolt. 33,1.

65 Az éneklőmesternek; zsoltár; Dávid éneke.

2. Tied a hódolat, a dicséret, oh, *Igaz Teremtőnk*, a Sionon; és néked teljesítik ott a fogadást.

Zsolt. 48,2., Zsolt. 48,3.

3. Oh, könyörgést meghallgató, hozzád folyamodik minden test.

4. Bűneim erőt vettek rajtam; vétkeinket Te bocsásd meg.

5. Boldog az, akit Te kiválasztasz és magadhoz fogadsz,
hogy lakozzék a Te tornácaidban; hadd teljesedjünk meg a Te házadban javaival, a Te templomodnak szentségével!

Zsolt. 84,5., Zsolt. 84,11., Zsolt. 84,12.

6. Csodálatos dolgokat szólasz nekünk a Te igazságodban, idvességünknek Elohimje; e Föld minden szélének és a messze tengernek bizodalma;

7. Aki hegyeket épít erejével, körül van övezve hatalommal;

8. Aki lecsillapítja a tengerek zúgását, habjaik zúgását, és a népek háborgását.

Mát 8,26.

9. Félnék is jeleidtől a szélek lakói; a napkelet és nyugot határait megörvendezteted.

10. Meglátogatod a Földet és elárasztod; nagyon meggazdagítod azt. Elohimnek folyója tele van vizekkel; gabonát szerzesz nekik, mert úgy rendelted azt.

Jób. 38,26., Jób. 38,27.

11. Megitatom barázdáit, göröngyeit meglapítod; záporosóval meglágyítod azt, termését megáldod.

12. Megkoronázod az esztendőt jóvoltoddal, és a Te nyomdokaidon kövérség fakad;

13. Csepegnek a puszta legelői és a halmokat vígság övezi.

Zsolt. 72,3., Zsolt. 72,16.

14. A legelők megtelnek juhokkal, és a völgyeket gabona borítja; örvendeznek és énekelnek.

Zsolt. 144,13., Zsolt. 144,14.

66 Az éneklőmesternek; zsoltár, ének. Örvendez Elohimnek, oh, te egész Föld.

2. Énekeljétek az Ő nevének dicsőségét; dicsőítsétek az Ő dicséretét!

3. Mondjátok Elohimnek: Mily csodálatosak a Te műveid: a Te hatalmad nagy volta miatt hízelegnek néked ellenségeid.

Zsolt. 18,45.

4. Az egész Föld leborul előtted; énekel néked, éneklí a Te nevedet. Szela.

5. Jöjjetek és lássátok az Igaz Teremtő dolgait; csodálatosak az Ő cselekedetei az emberek fiain.

Zsolt. 46,9., Zsolt. 65,12., Zsolt. 65,14.

6. A tengert szárazzá változtatta, a folyamon gyalog mentek át: ott örvendeztünk Ő benne.

2 Móz. 14,21., 2 Móz. 14,22., Józ. 3,14., Józ. 3,17.

7. Aki uralkodik az Ő hatalmával örökké, szemmel tartja a pogányokat, hogy az engedetlenek fel ne fuvalkodjanak magukban. Szela.

8. Áldjátok népek a mi Elohimünket, és hallassátok az Ő dicséretének szavát.

9. Aki megleveníti lelkünket, s nem engedi, hogy lábaink megtántorodjanak.

10. Mert megpróbáltál minket, oh, Igaz Teremtőnk, megtisztítottál, amint tisztítják az ezüstöt.

11. Hálóba vittél be minket, megszorítottad derekainkat.

12. Embert ültettél fejünkre, tűzbe-vízbe jutottunk: de kihoztál bennünket bőségre.

Zsolt. 60,14.

67 Az éneklőmesternek; zsoltár, ének. Örvendez Elohimnek, oh, te egész Föld. Örökösd meg az Igaz Teremtő fogadásaimat,

Zsolt. 116,14., Zsolt. 56,13., Zsolt. 56,14.

14. Amelyeket ajakim ígértek és szájam mondott nyomorúságomban.

15. Hízalt juhokat áldozom néked égőáldozatul, kosok jóillatú áldozatával; ökröket bakokkal együtt áldozom néked. Szela.

3 Móz. 3,1., 3 Móz. 3,17.

16. Jöjjetek el és halljátok meg, hadd beszéljem el mindenkinek, aki féli az Igaz Teremtőt: miket cselekedett az én lelkemmel!

17. Hozzá kiálték az én szájjammal, és magasztalás volt nyelvem alatt.

Zsolt. 18,4., Zsolt. 18,7.

18. Ha hamisságra néztem volna szívemben, meg nem hallgatott volna az én ÖrökkéValóm.

Ján 9,31., Jak 4,3.

19. Ámde meghallgatott Elohim, figyelmezett könyörgésem szavára.

Zsolt. 18,7., Zsolt. 18,20., Zsolt. 18,25.

20. Áldott az Igaz Teremtő, Aki nem vetette meg könyörgésemet, és kegyelmét nem vonta meg tőlem.

Zsolt. 18,50., Zsolt. 18,51.

67 Az éneklőmesternek, hangszerekkel; zsoltár, ének.

2. Elohim könyörüljön rajtunk és áldjon meg minket; világosítsa meg az ő orcáját rajtunk. Szela.

Zsolt. 4,7., 4 Móz. 6,24., 4 Móz. 6,26.

3. Hogy megismerjék e Földön a te útadat, minden nép közt a Te szabadításodat.

4. Dicsérnek téged a népek, oh, Elohim, dicsérnek téged a népek mindnyájan.

Zsolt. 22,28.

5. Örvendnek és vígadnak a nemzetek, mert igazsággal ítéled a népeket, és a nemzeteket e földön Te igazgatod. Szela.

Róm. 2,6., Róm. 2,11.

6. Dicsérnek téged a népek, oh, Elohim, dicsérnek téged a népek mindnyájan.

7. A föld megadta az ő gyümölcsét: megáld minket Elohim, ami Elohimünk;

Zsolt. 65,12., Zsolt. 65,14.

8. Megáld minket Elohim, és féli őt a Földnek minden határa!

68 Az éneklőmesternek; Dávid zsoltára, éneke.

2. Felkél Elohim, elszélednek ellenségei; és elfutnak előle az Ő gyűlölői.

4 Móz. 10,35.

3. Amint a füst elszéled, úgy széleszed el őket; amint elolvad a viasz a tűz előtt, úgy vesznek el a gonoszok Elohim elől;

Zsolt. 58,8., Zsolt. 58,9.

4. Az igazak pedig örvendeznek és vígadnak az Igaz Teremtő előtt, és ujjongnak örömmel.

Zsolt. 5,12., Zsolt. 33,1.

5. Énekeljetek Elohimnek, zengedeztetek az Ő nevének, csináljatok utat annak, Aki jön a pusztákon át, Akinek Jah a neve, és örüljete elötte.

6. Árváknak atyja, özvegyeknek bírása az Igaz Teremtő az Ő szentséges hajlékában.

Zsolt. 146,9.

7. Az Igaz Teremtő hozza vissza a száműzötteket, kihozza boldogságra a foglyokat; csak az engedetlenek lakoznak sivatag helyen.

1 Sám. 2,5.

8. Oh, Igaz Teremtőm, amikor kivonultál a Te néped előtt, amikor a pusztába beléptél: Szela.

2 Móz. 40,36., 2 Móz. 40,38.

9. A Föld reng vala, az egek is csepegnek vala Elohim előtt, ez a Sinai hegy is Elohim előtt, az Izráel Elohimje előtt.

Zsolt. 114,4., Zsolt. 114,7., 2 Móz. 19,16., 2 Móz. 19,18.

10. Bő záport hintesz vala, oh, Igaz Teremtőnk, a Te örökségedre, s a lankadót megújítod vala.

11. Benne tanyázott a Te gyülekezeted: Te szerzed jóvoltodból a szegénynek, oh, Igaz Teremtőm!

12. JaHuWaH ad vala szólniok az örömhírt vivő asszonyok nagy csapatának.

2 Móz. 15,1., 2 Móz. 15,21., Bir. 5,1., Bir. 5,31.

13. A seregek királyai futnak, futnak: s a házi asszony zsákmányt osztogat.

14. Ha cserények között heverték is: olyanok lesztek, mint a galambnak szárnyai, amelyeket ezüst borít, vagy mint vitorla-tollai, amelyek színarany fényűek.

15. Amikor az Igaz Teremtő szétszórta benne a királyokat, mintha hó esett volna a Salmonon.

Bir. 9,48.

16. Elohim hegye a Básán hegye; sok halmú hegy a Básán hegye;

17. Mit kevélykedtek ti sok halmú hegyek? Ezt a hegyet választotta az Igaz Teremtő lakóhelyéül; bizony ezen lakozik JaHuWaH mindörökké!

Zsolt. 87,1., Zsolt. 87,2., Zsolt. 132,13., Zsolt. 132,14.

18. Elohim szekere húszezer, ezer meg ezer; JaHuWaH közöttük van, mint a Sinai hegyen az Ő szent hajlékában.

2 Móz. 19,18., 2 Móz. 40,34., 2 Móz. 40,35.

19. Felmentél a magasságba, foglyokat vezettél, adományokat fogadtál emberekben: még a pártütők is ide jönnek lakni, oh, ÖrökkéValóm, Igaz Teremtőm!

Efész. 4,8., Kol. 2,14., Kol. 2,15.

20. Áldott legyen JaHuWaH! Napról-napra gondoskodik rólunk a mi szabadításunk Elohimje! Szela.

21. Ez a mi Elohimünk a szabadításnak Elohimje, és JaHuWaH Elohim az, Aki megszabadít a haláltól.

22. Csak Elohim ronthatja meg az Ő ellenségeinek fejét, a bűneiben járónak üstökös koponyáját.

Zsolt. 110,6.

23. Azt mondta vala JaHuWaH: Básánból visszahozlak, a tenger mélységéből is kihozlak,

24. Hogy lábadat veresre fessed a vérben, ebeidnek Ezeiél prófétáknak szájából lakomázzék.

25. Látták a Te bevonulásodat, oh, Elohim! Az én Elohimem, királyom bevonulását a szentélybe.

2 Móz. 25,17., 2 Móz. 25,22.

26. Elöl mennek vala az éneklők, utánok a húrpengetők, középben a doboló leányok.

2 Sám. 6,15., 2 Sám. 6,16.

27. A gyülekezetben áldjátok Elohimet, az ÖrökkéValót áldjátok, ti Izráel magvából valók!

28. Ott a kis Benjámin, aki uralkodik rajtok, a Júda fejedelmei és az ő gyülekezetük; a Zebulon fejedelmei és a Nafthali fejedelmei.

2 Sám. 6,1., 2 Sám. 6,2.

29. Elohimed rendelte el a te hatalmat: erősítsd meg, oh, Elohim, azt, amit számunkra készítettél!

30. A te Jeruzsálem felett álló hajlékodból királyok hoznak majd néked ajándékokat.

Zsolt. 72,10., 2 Krón. 32,23.

31. Fenyítsd meg a nádasnak vadját, a bikák csordáját a népek tulkaival egybe, akik ezüst-rudakkal terpeszkednek; szórd szét a népeket, akik a háborúban gyönyörködnek.

32. Eljönnek majd a főemberek Égyiptomból; Szerecsenország hamar kinyújtja kezeit Elohimhez.

Ésa. 19,21., Sof. 3,10.

33. E Földnek országai mind énekeljete Elohimnek: zengjete dicséretet JaHuWaH-nak! Szela.

Zsolt. 67,4., Zsolt. 67,6.

34. Aki kezdettől fogva az egek egein ül; ímé, onnét szól nagy kemény szóval.

Zsolt. 115,3., Csel. 7,49.

35. Tegyetek tisztességet az Igaz Teremtőnek, Akinek dicsősége az Izráelen és az Ő hatalma a felhőkben van.

36. Rettenetes vagy, oh, Elohim, a Te szent hajlékodból; az Izráelnek Elohimje ad erőt és hatalmat a népnek. Áldott legyen Elohim!

Zsolt. 60,11., Zsolt. 60,12., Zsolt. 60,14.

69 Az éneklőmesternek a sósannimra; Dávidé.

2. Szabadíts meg engemet, oh, Igaz Teremtő, mert a vizek lelkemig hatottak.

Zsolt. 40,3.

3. Mély sárba estem be, hol meg nem állhatok; feneketlen örvénybe jutottam, és az áradat elborít engem.

Zsolt. 42,8.

4. Elfáradtam a kiáltásban, kiszáradt a torkom; szemeim elbágyadtak, várván Elohimemet.

Zsolt. 22,3., Jób. 17,6.

5. Többen vannak fejem hajszálainál, akik ok nélkül gyűlölnék engem; hatalmasok a vesztetre török, akik ellenségeim alap nélkül; amit nem ragadtam el, azt kell megfizetnem!

6. Oh, Igaz Teremtőm, Te tudod az én balgatagságomat, és az én bűneim nyilván vannak Te előtted:

7. Ne szégyenüljenek meg miattam, akik Te benned remélnek, *ÖrökkéValóm*, Seregek JaHuWaH-ja! Ne pironkodjanak miattam, akik téged keresnek, oh, Izráelnek Elohimje!

Zsolt. 40,17.

8. Mert te éretted viselek gyalázatot, és borítja pirotság az én orczámat.

9. Atyámfiai előtt idegenné lettem, és anyám fiai előtt jövevénynyé.

Jób 19,13., Jób. 19,17.

10. Mivel a Te házadhoz való féltő szeretet emészt engem, a Te gyalázóidnak gyalázásai hullanak reám.

Zsolt. 119,139., Ján. 7,17., Róm. 15,3.

11. Ha sírok és böjtöléssel gyötröm lelkemet, az is gyalázatomra válik.

12. Ha gyászruhába öltözöm, akkor példabeszédül vagyok nékik.

13. A kapuban ülök rólam szólanak, és a borozók rólam énekelnek.

14. Én pedig néked könyörgök, oh, *ÖrökkéValóm*; jókedvednek idején, oh, Elohim, a Te kegyelmed sokaságához képest hallgass meg engem a Te megszabadító hűséggeddel.

Ésa. 49,8.

15. Ments ki engem az iszapból, hogy el ne sülyedjek; hadd szabaduljak meg gyűlölöimtől és a feneketlen vizekből;

Zsolt 18,17., Zsolt. 18,18.

16. Hogy el ne borítsa a vizek árja, és el ne nyeljen az örvény, és a veremnek szája be ne záruljon felettem!

17. Hallgass meg engem, *ÖrökkéValóm*, mert jó a Te kegyelmességed! A Te irgalmasságodnak sokasága szerint tekints én reám;

18. És ne rejtse el Orczádat a Te szolgálótól; mert szorongattatom nagyon: siess, hallgass meg engem!

Zsolt. 102,3.

19. Légy közel az én lelkemhez és váltsd meg azt; az én ellenségeimért szabadíts meg engem.

Zsolt. 22,12.

20. Te tudod az én gyalázatomat, szégyenemet és pirulásumat; jól ismered minden szorongatómat.

Zsolt. 35,21., Zsolt. 41,6., Zsolt. 41,9., Zsolt. 42,11.

21. A gyalázat megtörte szívemet és beteggé lettem; várok vala részvétre, de hiába; vigasztalókra, de nem találék.

22. Sőt ételemben mérget adnak vala, és szomjúságomban eczettel itatnak vala engem.

Mát. 27,34.

23. Legyen az ő asztalok előttök törre, és a bátorságosoknak hálóvá.

Róm 11,19.

24. Setétüljenek meg az ő szemeik, hogy ne lássanak; és az ő derekukat tedd mindenkorra roskataggá.

25. Öntsd ki a Te haragodat reájok, és a Te haragodnak búsulása érje utól őket.

26. Legyen az ő palotájok puszta, és az ő hajlékukban ne legyen lakos;

Csel 1,20.

27. Mert akit Te megvertél, azt üldözik, és a téled szolgái előttük könyva szólják meg.

Zsolt. 109,15., Zsolt. 109,16.

28. Szedd össze álnokságaikat, és a Te igazságodra ne jussanak el.

29. Töröltessenek ki az Élők Könyvéből, és az igazak közé ne irattassanak.

Zsolt. 109,15.

30. Engem pedig, aki nyomorult és szenvedő vagyok, emeljen fel, oh, *Igaz Teremtőm*, a Te segedelmed!

31. Dicsérem Elohimnek nevét énekel, és magasztalom hálaadással.

32. És kedvesebb lesz JaHuWaH előtt az ökörnél, a szarvas és hasadt körmű tuloknál.

Zsolt. 51,18., Zsolt. 51,19.

33. Látják ezt majd a szenvedők és örülnek; ti az *Igaz Teremtőt* keresők, elevenedjék a ti szívetek!

Zsolt. 22,27., Zsolt. 70,5.

34. Mert meghallgatja JaHuWaH a szegényeket, és az Ő foglyait nem veti meg.

35. Dicsérjék Őt az egek és a föld; a tengerek és a mi csak mozog azokban!

Zsolt. 148,1., Ésa. 49,13.

36. Mert megtartja Elohim a Siont, és megépíti Júdának városait; és ott lakoznak majd és bírní fogják azt.

Zsolt. 51,20.

37. És az Ő szolgálóinak maradékai öröklék azt, és abban laknak majd, akik szeretik az Ő nevét.

70 Az éneklőmesternek, Dávidtól, emlékeztetésre.

2. Elohim, az én szabadításomra, *ÖrökkéValóm*, az én segítségemre siess!

Zsolt. 40,14., Zsolt. 71,12.

3. Szégyenüljenek meg és piruljanak, akik életemre törnek; riadjanak vissza és gyalázat érje őket, akik bajomat kívánják.

Zsolt. 40,15.

4. Hátráljanak meg gyalázatosságuk miatt, akik azt mondják nékem: Hehé, hehé!

Zsolt. 40,16.

5. Örülnek és örvendeznek majd benned mindazok, akik keresnek tégedet, és ezt mondják majd szüntelen, akik szeretik a Te szabadításodat: Magasztaltassék fel Elohim!

Zsolt. 40,17.

6. Én pedig szegény és nyomorult vagyok: siess hozzám, oh, Elohim; segedelmem és szabadítóm vagy Te *ÖrökkéValóm*: ne késsél!

Zsolt. 40,18.

71 Te benned bízom, *ÖrökkéValóm*! Ne szégyenüljek meg soha.

Zsolt. 125,1.

2. A Te igazságod szerint ments meg és szabadíts meg engem; hajtsd hozzám füledet és tarts meg engem.

Zsolt. 31,2., Dán. 9,16.

3. Légy sziklaváram, ahova menekülhessek szüntelen; rendelkezél megtartásom felől, mert köszálam és erősségem vagy Te.

Péld. 18,10.

4. Én Elohimem, szabadíts meg engem a gonosznak kezéből; a hamisnak és kegyetlennek markából!

5. Mert Te vagy az én reménységem, oh, ÖrökkéValóm, Elohimem, és bizodalmam gyermekségemtől fogva!

Zsolt. 22,10., Zsolt. 22,11.

6. Reád támaszkodom születésem óta; anyámnak méhéből Te vontál ki engem; rólad szól az én dicséretem szüntelen.

7. Mintegy csudává lettem sokaknak; de Te vagy az én erős bizodalmam.

8. Megtelik szájam dicséreteddel, minden napon a Te dicsőségeddel.

9. Ne vess el engem az én vénségemnek idején; Amikor elfogy az én erőm, ne hagyj el engem!

10. Mert felőlem szólnak elleneim, és akik életemre törnek, együtt tanácskoznak,

Zsolt. 64,6., Zsolt. 64,7.

11. Mondván: az Igaz Teremtő elhagyta őt! Kergessétek és fogjátok meg, mert nincs, aki megszabadítsa.

12. Oh, Elohim, ne távozzál el tőlem! Én Elohimem, siess segítségemre!

Zsolt. 70,2., Zsolt. 70,4.

13. Szégyenüljenek meg és enyészsenek el életemnek ellenségei; borítsa szégyen és gyalázat azokat, akik vesztetre törnek!

14. Én pedig szüntelen reménylek, és szaporítom minden Te dicséretedet.

15. Szájam beszéli a Te igazságodat, minden nap a Te szabadításodat, mert számát sem tudom.

Zsolt. 139,17.

16. JaHuWaH Elohimnek nagy tetteivel járok; csak a Te igazságodról emlékezem!

Zsolt. 3,6., Zsolt. 3,7.

17. Oh, Igaz Teremtőm, gyermekségemtől tanítottál engem; és mind mostanig hirdetem a Te csudadolgaidat.

18. Vénségemig és megöszülésemig se hagyj el engem, oh, Elohim, hogy hirdessem a Te karodat e nemzetségnek, és minden következőnek a Te nagy tetteidet.

Zsolt. 18,1., Zsolt. 18,51.

19. Hisz a Te igazságod, oh, Elohim, felhat az égig, mert nagyságos dolgokat cselekedtél; kicsoda hasonló Te hozzád, oh, Elohim?!

20. Aki sok bajt és nyomorúságot éreztettél velünk, de ismét megelevenítesz, és a föld mélységéből ismét felhozol minket.

Zsolt. 18,1., Zsolt. 18,19., Zsolt. 18,44., Zsolt. 49,16., Zsolt. 80,13.

21. Megsokasítod az én nagyságomat; hozzám fordulsz és megvigasztalsz engem.

22. Én is tisztellek téged lanttal a Te hűségédért, én Elohimem! Éneklek néked hárfával, oh Izráelnek szentje!

23. Örvendeznek az én ajakim, hogy énekelhetek néked, és próféta kőnyvet megváltottál. *Zsolt 63,6, Zsolt 63,8*

24. Nyelvem is minden napon hirdeti a Te igazságodat, mert megszegyenültek és gyalázattal illettettek, akik vesztetre törnek.

72 Salamoné. Igaz Teremtő! a Te ítéletidet add a királynak, és a Te igazságodat a király fiának.

1 Kir. 3,9.

2. Hadd ítélje népedet igazsággal, és a Te szegényeidet méltányossággal.

2 Sám. 8,15., Péld. 31,8., Péld. 31,9.

3. Teremjenek a hegyek békességet a népnek, és a halmok igazságot.

1 Kir. 4,21., 1 Kir. 4,24., 1 Kir. 4,25., 1 Kir. 9,4., 1 Kir. 9,7.

4. Legyen bírása a nép szegényeinek, segítsen a szűkölködőnek fiain, és törje össze az erőszakoskodót.

1 Kir. 3,16., 1 Kir. 3,27.

5. Féljenek téged, amíg a Nap áll és ameddig a Hold fénylik, nemzedékről nemzedékre.

6. Szálljon alá, mint eső a rétre, mint zápor, amely megöntözi a földet.

7. Virágozzék az ő idejében az igaz és a béke teljessége, a míg nem lesz a Hold.

8. És uralkodjék egyik tengertől a másik tengerig, és a nagy folyamtól a Föld határáig.

1 Kir. 4,21., 1 Kir. 4,24.

9. Boruljanak le előtte a pusztalakók, és nyalják ellenségei a port.

10. Tarsis és a szigetek királyai hozzanak ajándékot; Seba és Seba királyai adománnyal járuljanak elé.

1 Kir. 9,11., 1 Kir. 9,14., 1 Kir. 10,1., 1 Kir. 10,10., 1 Kir. 10,24.,

1 Kir. 10,25., Ésa. 60,6.

11. Hajoljanak meg előtte mind a királyok, és minden nemzet szolgáljon néki.

12. Mert megszabadítja a kiáltó szűkölködőt; a nyomorultat, akinek nincs segítője.

13. Könyörül a szegényen és szűkölködőn, s a szűkölködők lelkét megszabadítja;

14. Az elnyomástól és erőszaktól megmenti lelköket, és vérök értékes az ő szemében.

15. És éljen ő és adjanak néki Seba aranyából; imádkozzanak érte szüntelen, és áldják őt minden napon.

16. Bő gabona legyen az országban a hegyek tetején is; rengjen gyümölcse, mint a Libanon, s viruljon a városok népe, mint a földnek füve.

1 Kir. 4,20., 1 Kir. 4,25.

17. Tartson neve mindörökké; viruljon neve, míg a Nap lesz; vele áldják magokat mind a nemzetek, és magasztalják őt.

18. Áldott JaHuWaH Elohim, Izráelnek Elohimje, Aki csudadolgokat cselekszik egyedül!

19. Áldott legyen az Ő dicsőséges neve mindörökké, és teljék be dicsőségével az egész Föld. Ámen! Ámen!

20. Itt végződnek Dávidnak, az Isai fiának könyörgései.

73 Aszáf zsoltára. Bizony jó Izráelhez az *Igaz Teremtő*, azokhoz, akik tiszta szívűek.

Zsolt. 18,17., Zsolt. 18,27.

2. De én?! Már-már meghanyatlottak lábaim; és kis híjja, hogy lépteim el nem iszamodtak (*csúsztak*).

3. Mert irigykedtem a kevélyekre, látván a gonoszok jó szerencséjét.

Jób. 21,7., Jób. 21,15.

4. Mert halálukig nincsenek kínjaik, és az ő erejük állandó.

5. A halandók nyomorúságában nincs részök, és az emberekkel nem ostromoztatnak.

6. Ezért nyakuknak ékessége kevélység, ruha gyanánt erőszak borítja őket.

7. A kövérség miatt kinn ülnek az ő szemeik, elméjük gondolatjai csaponganak.

8. Gúnyolódnak és gonoszsgot szólnak; elnyomásról beszélnek fennhéjázással.

Zsolt. 31,19., Zsolt. 94,3., Zsolt. 94,7.

9. Az Égre tátogatják szájukat, és nyelvök eljárja a Földet.

Jób. 21,14., Jób. 21,15.

10. Azért fordul az ő népe ide, hogy tele pohár vizet szűrcsölnek;

11. És mondják: Mint tudhatná ezt Elohim, s van-e a Magasságosban értelem?

12. Ímé, ezek gonoszok, és örök biztonságban vagyont gyűjtenek!

13. Bizony hiába tartottam én tisztán szívemet, és mostam ártatlanságban kezeimet;

Jób. 9,13., Jób. 9,31., Malak. 3,14., Malak. 3,15.

14. Mert nyomorgattatom minden napon, és ostromoztatom minden reggel!

15. Ha azt mondom: Ilyen módon szólok: Ímé, a te fiaid nemzedékét árulom el.

16. Gondolkodom, hogy ezt megérthessem; de nehéz dolog ez szemeimben.

17. Míg nem bemenék az *Igaz Teremtő* szent helyébe: megértém azoknak sorsát.

Jób. 21,16., Jób. 21,20.

18. Bizony síkos földön helyezted el őket; pusztaságokra vetetted ki őket.

19. Mind elpusztulnak egy szempillantásban! Elvesznek, elenyésznek a rettegestől.

Jób. 20,7., Jób. 20,11., Zsolt. 37,2.

20. Mint álmot, ha felserkenünk: Te *ÖrökkéValóm*, ha felserkensz, úgy veted meg képöket.

21. Hogyha keseregne szívem, és háborognának veséim:

22. Akkor balgatag és tudatlan volnék én, oktalan állat volnék Te irántad.

Ezékiel próféta könyve

23. De én mindenkor veled vagyok, Te fogod az én jobb

24. Tanácsoddal igazgatsz engem, és azután dicsőségbe fogadsz be engem.

Zsolt. 32,8.

25. Kicsodám van az Egekben? Náladnál egyébben nem gyönyörködöm e Földön!

Zsolt. 16,11., Zsolt. 32,10.

26. Ha elfogyatkozik is testem és szívem: szívemnek kösziklája és az én örökségem Te vagy, oh, Elohim, mindörökké!

27. Mert ímé, akik eltávoznak tőled, elvesznek; mind kiirtod azokat, akik elhajolnak tőled.

28. De én? Elohim közelsége oly igen jó nékem. JaHuWaH Elohimben vetem reménységemet, hogy hirdessem minden Te cselekedetedet.

Zsolt. 18,26., Zsolt. 18,27.

74 Aszáf tanítása. Miért vetettél el, oh, Elohim, teljesen? Miért füstölög haragod a Te legelődnek juhai ellen?

Zsolt. 80,1.

2. Emlékezzél meg a Te gyülekezetedről, amelyet régen szerzettél és amelyet megváltottál: a Te örökségednek részéről, a Sion hegyéről, amelyen lakozol!

Zsolt. 132,13., Zsolt. 132,14.

3. Lépj fel a teljes pusztaságba; mindent tönkre tett az ellenség a szent helyen!

4. Támadóid a Te gyülekezeted hajlékában ordítanak: jeleiket tüzték fel jelekké.

5. Úgy tűnnek fel, mint amikor valaki fejszéjét emelgeti az erdőnek sűrű fáira.

6. Faragványait már mind összetördelték: fejszékkel és pörölyökkel.

1 Kir. 9,7., 1 Kir. 9,8.

7. Szent helyedet lángba borították; neved hajlékát földig megfertőztették.

1 Kir. 9,3.

8. Ezt mondták szívökben: Dúljuk fel őket mindenestől! Felgyújtották az *Igaz Teremtő*nek minden hajlékát az országban.

9. Jeleinket nem látjuk, próféta nincs többé, és nincs közöttünk, aki tudná: meddig tart ez?

Siral. 2,9.

10. Meddig szidalmaz, oh, Elohim, a sanyargató? Örökké gyalázza-e az ellenség a Te nevedet?

11. Miért húzod vissza kezedet, jobbodat? Vond ki kebeledből: végezz!

12. Pedig Elohim az én királyom eleitől fogva, Aki szabadtársakat mível e Föld közepette.

Bir. 3,31., Bir. 4,24.

13. Te hasítottad ketté a tengert erőddel; Te törted össze a czethalak fejét a vizekben.

2 Móz. 14,21., 2 Móz. 14,22., Ezék. 29,3.

14. Te rontottad meg a leviathánnak fejét, s adtad azt eledelül a pusztai népnek.

15. Te fakasztottad fel a forrást és patakot, Te száraztottad meg az örök folyókat.

16. Tiéd a nappal, az éjszaka is tiéd; Te formáltad a Világosságot és a Napot.

17. Te szabta meg a Földnek minden határát: a nyarat és a telet te formáltad.

1 Móz. 8,22.

18. Emlékezzél meg erről: ellenség szidalmazta az ÖrökkéValót, s bolond nép káromolta a Te nevedet.

19. Ne adjad a fenevadnak a Te gerliczédnek lelkét; szegényeidnek gyülekezetéről ne feledkezzél meg végképen!

20. Tekints a szövetségre; mert telve vannak e Földnek rejtékhelyei zsaroló tanyákkal.

2 Móz. 24,8.

21. A megrontott ne térjen szégyenvallással vissza; a nyomorult és szűkölködő dicsérje a Te nevedet.

22. Kelj fel, oh, *Igaz Teremtő*, és véd a Te ügyedet; emlékezzél meg a Te gyaláztatásodról, amelylyel naponként illet téged a bolond!

23. Ne felejtkezzél el ellenségeidnek szaváról, és az ellened támadók háborgatásáról, amely szüntelen nevededik!

Zsolt. 137,7.

75 Az éneklőmesternek, az altashétre, Aszáf zsoltára, ének.

2. Tisztelünk téged, oh, Te *Igaz Teremtőnk*, tisztelünk; neved közel van, hirdetik csodatetteid.

3. Ha megszabom a határidőt, én méltányosan ítélek.

4. A Föld és annak minden lakosa elcsügged; én erősítem meg annak oszlopait. Szela.

Józs. 2,9., Józs. 2,24.

5. A kérkedőknek azt mondom: Ne kérkedjete; és a gonoszoknak: Ne emeljete szarvat!

6. Ne emeljétek magasra szarvatokat, ne szóljatok megkeményedett nyakkal;

Zsolt. 31,19.

7. Mert nem napkelettől, sem napnyugattól, s nem is a pusztá felől támad a felmagasztalás;

8. Hanem Elohim a Biró, Aki egyet megaláz, mást felmagasztal!

Dán. 5,21., 1 Sám. 2,7., Dán. 2,21.

9. Mert pohár van JaHuWaH kezében, bortól pezseg, nedvvel tele; ha tölt belőle, még seprejét is iszsza és szopja a Föld minden gonosztevője.

Zsolt. 60,5., Jób. 21,22., Jób. 21,29.

10. Én pedig hirdetem ezt mindörökké, és éneket mondok a Jákób Elohimjének.

11. És a gonoszoknak szarvait mind letördelem; az igaznak szarvai pedig felmagasztaltatnak.

Zsolt. 101,3., Zsolt. 101,8.

76 Az éneklőmesternek hangszerekkel; Aszáf zsoltára, ének.

2. Ismeretes Elohim Júdában, nagy az Ő neve Izráelben. *Ezékiel prófeta könyve*

3. Mert hajléka van Sálemben, és lakhelye Sionban.

Zsolt. 132,13., Zsolt. 132,14.

4. Ott törte össze a kézív villámain, paizst, szablyát és a hadat. Szela.

2 Sám. 5,6., 2 Sám. 5,7., Ésa. 37,36., Zsolt. 48,5., Zsolt. 48,8.

5. Ragyogó vagy Te, felségesebb, mint a zsákmányadó hegyek.

6. Kifosztattak a bátor szívűek, álmukat aluszsza, és minden hős kezének ereje veszett.

7. A Te dorgálásodtól, oh, Jákób Elohimje, megzsibbadt mind szekér, mind ló.

Ésa. 37,29., Ésa. 37,33., Ésa. 37,35.

8. Te, Te rettenetes vagy, és ki állhat meg orczád előtt, amikor haragszol?

5 Móz. 4,24.

9. Az Egekből jelentetted ki ítéletedet; a Föld megrettent és elcsendesedett,

Ésa. 37,36.

10. Amikor felkelt az *Igaz Teremtő* az ítéletre, hogy megszabadítsa a Föld minden nyomorultját! Szela.

11. Mert az emberek haragja megdicsőít téged, miután felővezed végső haragodat.

12. Tegyetek fogadást és adjátok meg azokat JaHuWaH-nak, a Ti Elohimeteknek; mindnyájan, akik Ő körülte laknak, hozzanak ajándékot a Rettenetesnek.

Zsolt. 50,14.

13. Mert a fejedelmek gögjét megtöri, rettenetes a Föld királyaihoz.

Dán. 2,21.

77 Az éneklőmesternek, Jedutunnak; Aszáfé, zsoltár.

2. Szavamat Elohimhez emelem és kiáltok; szavamat Elohimhez emelem, hogy figyelmezzem reám.

Zsolt. 18,4., Zsolt. 116,1., Zsolt. 116,2.

3. Nyomorúságom idején az ÖrökkéValót keresem; kezem feltartom éjjel szünetlenül; lelkem nem akar vigasztalást bevenni.

Zsolt. 50,15.

4. Az *Igaz Teremtőről* emlékezem és sóhajtok; róla gondolkodom, de elepedt az én lelkem. Szela.

5. Szemeimet ébren tartod; hanykolódom, de nem szólhatok.

6. Elmélkedem a régi napokról, a hajdankor éveiről.

7. Megemlékezem éjjel az én énekeimről; szívemben elgondolkodom és azt kutatja lelkem:

8. Avagy mindörökké elvet-é JaHuWaH? és nem lesz-é többé jóakaró?

9. Avagy végképen elfogyott-é az Ő kegyelme? vagy megszűnik-é ígérete nemzedékről nemzedékre?

10. Avagy elfelejtkezett-é könyörülni Elohim? avagy elzárta-é haragjában az Ő irgalmát? Szela.

11. És mondám: Ez az én betegségem, hogy a Fölségesnek jobbjá megváltozott.

12. Megemlékezem JaHuWaH cselekedeteiről, sőt megemlékezem hajdani csodáidról;

Zsolt. 76,7.

13. És elmélkedem minden cselekedetedről, és tetteidről gondolkodom.

14. Oh, Elohim, a Te utad szentséges; kicsoda olyan nagy elohim, mint Elohim?

15. Te vagy *az Igaz Teremtő*, Aki csodát mívelsz; megmutattad a népek között a Te hatalmadat.

16. Megváltottad népedet karoddal a Jákób és a József fiait. Szela.

2 Móz. 12,29., 2 Móz. 12,31., 2 Móz. 12,41., 2 Móz. 12,45.

17. Láttak téged a vizek, oh, Elohim, láttak téged a vizek és megfélemlének; a mélységek is megrázkódnak.

2 Móz. 14,21., Józs. 3,16., Józs. 3,17.

18. A felhők vizet ömlesztének; megzendülének a fellegek, és a Te nyílaid széllyel futkostanak.

19. Mennydörgésed zúgott a forgószelemben; villámlásaid megvilágosították a mindenséget; megrázkódott és megindult a Föld.

2 Móz. 9,24., 2 Móz. 9,25.

20. Utad a tengeren volt és ösvényed a nagy vizeken; és nyomaidd nem látszottak meg.

21. Vezetted, mint nyáját, a Te népedet, Mózesnek és Áronnak kezével.

Mik. 6,4.

78 Aszáf tanítása. Figyelj Én népem az én tanításomra; hajtsátok fületeket számnak beszédeire.

2. Megnyitom az én számat példabeszédre; rejtett dolgokat szólok a régi időből.

Zsolt. 49,5., Mát. 13,35.

3. Amiket hallottunk és tudunk; és a miket atyáink beszéltek nekünk,

5 Móz. 4,9.

4. Nem titkoljuk el azokat az ő fiaiktól; a jövő nemzedéknek is elbeszéljük JaHuWaH dicséretét, hatalmát és csodáit, amelyeket cselekedett.

Zsolt. 145,4., Zsolt. 145,5.

5. Mert Bizonyosságot állított Jákóbban, és Törvényt rendelt Izráelben; amelyek felől megparancsolta atyáinknak, hogy megtanítsák azokra fiaikat; *5 Móz. 4,9*

6. Hogy megtudja azokat a jövő nemzedék, a fiak, akik születnek; és felkeljenek és hirdessék azokat fiaiknak;

7. Hogy *az Igaz Teremtőbe* vessék reménységüket és el ne felejtkezzenek *az Igaz Teremtő* dolgairól, hanem az Ő Parancsolatait megtartsák.

1 Móz. 18,17., 1 Móz. 18,19.

8. Hogy ne legyenek olyanok, mint apáik: szilaj és makacs nemzedék, olyan nemzedék, amelynek szíve nem volt szilárd, és lelke sem volt hű Elohim iránt.

2 Móz. 32,9.

9. Efraim fiai, a fegyveres íjászok hátat fordítottak az ütközet napján;

10. Nem őrizték meg Elohim Szövetségét, és nem akartak *Ezékiját prófétát* követni;

11. Sőt elfelejtkeztek az Ő tetteiről, csodáiról, amelyeket mutatott nekik.

12. Apáik előtt csodát mívelt Égyiptom földjén, a Czoán mezején.

2 Móz. 7,10., 2 Móz. 8,24.

13. Ketté választotta a tengert s átvitte őket; és felállította a vizeket fal gyanánt.

2 Móz. 14,21., 2 Móz. 14,22., 2 Móz. 15,8.

14. Vezette őket nappal felhőben, és egész éjen át tűznek világosságában.

15. Sziklákat hasított meg a pusztában, és inniok adott bőségesen, akárcsak a mélységes vizekből.

16. Patakokat fakasztott a kősziklából, és folyamok módjára vizeket ömlesztett:

2 Móz. 17,6.

17. Mégis folyvást vétkeztek ellene, és haragították a Felségest a pusztában;

2 Móz. 17,7.

18. És megkísérték Elohimt az ő szívökben, enni valót kérvén az ő kívánságuk szerint.

19. És szólának *az Igaz Teremtő* ellen, mondván: Avagy tudna-e Elohim asztalt teríteni a pusztában?

20. Ímé, megcsapta a kősziklát és víz ömlött és patakok özönlöttek; de vajjon tud-e kenyeret is adni? avagy készíthet-e húst az ő népének?

2 Móz. 17,6.

21. Meghallotta JaHuWaH és megharagudott ezért, és tűz gyulladt fel Jákób ellen, és harag gerjedt fel Izráel ellen;

22. Mert nem hittek *az Igaz Teremtőben*, és nem bíztak az ő segedelmében,

23. És ráparancsolt a felhőkre ott fenn, és az egek ajtait megnyitotta.

24. És hullatott rájuk Mannát eledelül, és mennyei gabonát adott nekik.

2 Móz. 16,14., 2 Móz. 16,15.

25. Angyalok kenyerét ette az ember, bőséggel vetett nekik eleséget,

26. Megindítá a keleti szelet az egekben, és elhozá erejével a déli szelet;

27. És hullata rájuk annyi húst, mint a por, és annyi madarat, mint a tenger fővénye.

28. És leszállítá azokat az ő táboruk közepére, az ő sátoraikhoz köröskörül.

29. Evének azért és igen megelégedének, és a mit kívántak, azt hozá nekik.

30. Még fel sem hagytak a kívánságukkal; az étel még a szájukban vala:

31. Amikor Elohim haragja felgerjede ellenök, és főbbjeik közül sokakat megöle, és Izráelnek ifjait levágá;

32. Mindamellet is újra vétkezének, és nem hívének az Ő csodadolgaiban.

33. Azért hiábavalóságban töltötte el napjaikat, éveiket pedig rettegésben.

34. Ha ölte őket, hozzá fordultak, megtértek és Elohimet keresék.

35. És eszökbbe vevék, hogy az Igaz Teremtő az ő sziklájok, és a felséges Igaz Teremtő, az ő megváltójok;

36. És hízelkedének néki szájokkal, nyelvökkel pedig hazudozának néki.

37. De szívök nem volt tökéletes iránta, és nem voltak hűségesek az Ő Szövetségéhez;

38. Ő azonban irgalmas és bűnbocsátó, nem semmisít meg, sőt sokszor elfordítja haragját, és nem önti ki teljes búsulását.

39. Azért eszébe vevé, hogy test ők, és olyanok, mint az ellebbenő szél, amely nem tér vissza. *1 Móz. 6,3.*

40. Hányszor keserítették Őt a pusztában, hányszor illették fájdalommal a kietlenben?!

41. És újra kísértették az Igaz Teremtőt, és ingerelték Izráel szentjét.

42. Nem emlékeztek meg az Ő kezéről, sem a napról, amelyen megváltotta őket a nyomorgatótól;

43. Midőn kitűzte jeleit Égyiptomban, és csodáit a Czoán mezején.

44. És vérré változtatta folyóikat, hogy nem ihatták patakjaikat.

45. Legyeket bocsáta rájuk, amelyek emészték őket, és békát, amely pusztítja őket. *1 Móz. 8,6.*

46. Odaadta termésöket a szöcskének, s munkájuk gyümölcsét a sáskának.

47. Jégesővel pusztítja el szőlőjüket, s figefáikat köesővel.

48. Odaveté barmaikat a jégesőnek, marháikat pedig a mennyköveknek.

49. Rájok bocsátá haragjának tüzeit, mérgét, búsulását és a szorongatást: a gonosz angyalok seregét.

50. Utat tört haragjának, s nem tartotta meg a haláltól lelkeket, és életüket dögghalálnak veté.

51. És megöle minden elsőszülöttet Égyiptomban, az erő zsongéját Khám sátoraiban.

52. Elindítá mint juhokat, az Ő népét, s vezeté őket, mint nyáját a pusztában.

53. És vezeté őket biztonságban, és nem félének, ellenségeiket pedig elborítja a tenger.

54. És bevivé őket az Ő szent határába, arra a hegyre, amelyet szerzett az Ő jobbkezevel. *2 Móz 3,1, 2 Móz 3,12*

55. És kiűzé előlük a pogányokat, és elosztá nekik az örökséget sorsvetéssel; és letelepíté azok sátoraiban az Izráel törzseit.

4 Móz. 26,1., 4 Móz. 26,53., Józ. 13,7.

56. De megkisérték és megharagíták a magasságos Elohimet, és nem őrizék meg bizonyosságait;

57. Elfordulának ugyanis és hűtlenek levének, mint apáik; visszafelé fordulának, mint a csalfa kézív.

Ésa. 1,4., Hós. 7,16.

58. Haragra ingerelték Őt magaslataikkal, és bálványukkal. *Ezék 14,23.*

59. Meghallá ezt az Igaz Teremtő és felgerjede; és az Izráelt felette megútálá.

60. És elveté magától Silói hajlékát, a Sátort, amelyben lakott vala az emberek között;

61. Sőt fogságba viteté erejét, dicsőségét pedig ellenség kezébe.

1 Sám. 4,10., 1 Sám. 4,11.

62. És fegyver alá rekeszté az Ő népét; és az Ő öröksége ellen felgerjede.

63. Ifjait tűz emészté meg, és szüzei nem énekeltek meg.

64. Papjai fegyver miatt hullottak el, és özvegyei nem végezheték a siratást.

1 Sám. 4,17.

65. Akkor felserkene JaHuWaH, mintegy álomból; mint hős, aki bortól vigadoz;

66. És visszaveré ellenségeit; s örök gyalázatot vete rájuk.

67. Azután megútálá a József sátorát, és nem választá Efraim törzsét;

68. Hanem a Júda törzsét választá; A Sion hegyét, amelyet szeret. *Zsolt. 132,13., Zsolt 132,14.*

69. És megépíté szent helyét, mint egy magas várat; mint a Földet, amelyet örök időre fundált.

1 Kir. 7,1., 1 Kir. 7,38.

70. És kiválasztá Dávidot, az Ő szolgáját, és elhozá őt a juhok aklaiból.

1 Sám. 16,1., 1 Sám. 16,11., 1 Sám. 16,13.

71. A szoptatós juhok mellől hozá el őt, hogy legeltesse Jákóbot, az Ő népét, és Izráelt, az Ő örökségét. *2 Sám 7,8*

72. És legelteté őket szívének tökéletessége szerint, és vezeté őket bölcs kezeivel. *2 Sám 8,15*

79 Aszáf zsoltára. Oh, Igaz Teremtő, pogányok jöttek be örökségedbe, megfertőztették szent templomodat, Jeruzsálemet köhalommá tették.

2 Kir. 25,1., 2 Kir. 25,10.

2. Szolgáid holttestét az ég madarainak adták eledelül, szenteid húsát a föld vadjainak.

3. Ontották véroket, mint a vizet Jeruzsálem körül, s nem volt, aki eltemette volna őket.

4. Gyalázattá lettünk szomszédaink előtt, csúfságul és nevetségül a körülünk lakóknak.

Zsolt 44,14, Zsolt 80,7, Zsolt 137,7, Ezék 25,3, Ezék 25,6, Ezék 26,2

5. Meddig haragszol ÖrökkéValóm, szüntelen? meddig gerjedeztél féltő szerelmed, mint a tűz?

6. Ontsd ki haragodat a pogányokra, akik nem ismernek téged, és az országokra, amelyek nem hívják segítségül a Te nevedet;

Jer. 10,25.

7. Mert megemésztették Jákóbot, és hajlékát elpusztították.

8. Ne emlékezzél meg rovásunkra elődeink vétkeiről; siess elénk irgalmassággal, mert megnyomorodunk nagyon.

Ésa. 64,9., Ésa. 64,10.

9. Segíts meg bennünket, szabadító Elohimünk, a Te nevednek dicsőségéért; ments meg minket és bocsásd meg vétkeinket a Te nevedért.

Ésa. 48,9., Ezék. 20,22.

10. Minek mondanák a pogányok: Hol az ő Elohimük? Legyen nyilvánvaló a pogányokon szemeink láttára a Te szolgáid kiontott véreért való bosszúállásod.

11. Jusson elődbe a foglyok könyörgése; karod hatalmával tartsd meg a halálnak eme fiait;

12. És fizess meg szomszédaink keblébe hétszeresen a gyalázatért, amelylyel illettek téged, oh, ÖrökkéValóm!

Ésa. 65,6., Ésa. 65,7.

13. Mi pedig, a Te néped és a Te legelőd nyája, hálát adunk néked mindörökké, s nemzedékről-nemzedékre hirdetjük a Te dicséretedet!

5 Móz. 32,9., 5 Móz. 32,13.

80 Az éneklőmesternek a sosannim-éduthra; Aszáf zsoltára.

2. Oh, Izráelnek Pásztora, hallgass meg, Aki vezérled Józsefet, mint juhnyáját; Aki Kérubokon ülsz, jelenj meg fényeddel!

Zsolt. 74,1., 2 Sám. 6,2., Zsolt. 99,1.

3. Efraim, Benjámin és Manasse előtt támaszd fel a Te hatalmat, és jöjj el, hogy szabadíts meg minket!

4. Oh, *Igaz Teremtő*, állíts helyre minket, és világoltasd a Te orczádat, hogy megszabaduljunk.

Ésa 60,3, Zsolt 44,4, Zsolt 118,27

5. Seregek JaHuWaH-ja, Elohimje: meddig haragszol a Te népednek könyörgésére?

6. Könyhullatásnak kenyerével éteted őket, s könyhullatások árjával itatod meg őket.

Zsolt. 102,10.

7. Perpatvarrá tevél minket szomszédaink között, és a mi ellenégeink csúfoknak rajtunk.

Zsolt. 44,14., Zsolt. 79,4., Zsolt. 137,7.

8. Seregek Elohimje, állíts helyre minket; világoltasd a Te orczádat, hogy megszabaduljunk!

9. Egyiptomból Szőlőt hozál ki, kiűzéd a pogányokat és azt elültetéd.

Ésa. 5,1., Ésa. 5,7.

10. Helyet egyengettél előtte, és gyökeret eresztett, és ellepé a földet.

11. Hegyeket fogott el az árnyéka, és a vesszei olyanok lettek, mint az *Igaz Teremtő* cédrusfái.

12. Sarjait a tengerig ereszté, és hajtásait a folyamig.

13. Miért rontottad el annak gyepűit, hogy szaggathassa minden járókelő?

Ésa. 5,1., Ésa. 5,7.

14. Pusztítja azt a vaddisznó, és legeli a mezei vad.

Zsolt. 14,4. 15. Oh, Seregek Elohimje! kérlek, térj vissza, tekints alá ~~Ezék. 1,1.~~ és tekintsd meg e Szőlőt!

Ésa. 64,9., Ésa. 64,12.

16. És a csemetét, amit jobbod ültetett, a sarjat, amelyet felneveltél!

17. Elégett a tűzben, levágotott; arcod haragjától elvesznek.

2 Kir. 17,6.

18. Legyen a Te kezéd, a Te Jobbodnak férfián, és az embernek fián, akit megerősítettél magadnak,

19. Hogy el ne térjünk tőled. Eleveníts meg minket és imádjuk a Te nevedet.

20. Seregek JaHuWaH-ja, Elohimje! állíts helyre minket; világoltasd a Te orczádat, hogy megszabaduljunk!

81 Az éneklőmesternek, a gittithre. Aszáfé.

1 Krón. 25,1.

2. Örvendezetek Elohimnek, ami erősségünknek; ujjongjatok a Jákób Elohimjének!

3. Dalt zengjetek és dobot pergessetek, gyönyörű hárfát cziporával együtt.

4. Fújjatok kürtöt új holdra, holdtöltek, ami ünnepünk napján;

4 Móz. 10,2., 4 Móz. 10,10.

5. Mert végzett dolog ez Izráelnél, a Jákób Elohimjének rendelete.

6. Bizonyosságul tette Ő a József nemzetségében, amikor kijött Egyiptom földé ellen. Nyelvet hallék ott, amit nem tudtam.

2 Móz. 23,17.

7. Megszabadítottam a tehertől az ő vállát, kezei megmenekültek a kosártól.

2 Móz. 3,7., 2 Móz. 3,10.

8. A nyomorúságban segítségül hívtál és én megszabadítottalak téged; meghallgattalak téged a mennydörgésnek rejtekében; megpróbáltalak téged a versengések vizénél. Szela.

2 Móz. 14,10., 2 Móz. 17,7.

9. Hallgass Én népem, hadd tegyek bizonyosságot ellened! Oh, Izráel, ha te meghallgatnál engem!

5 Móz. 32,29.

10. Ne legyen te nálad idegen elohim, és az idegen elohim előtt meg ne hajolj!

11. Én, JaHuWaH vagyok a te Elohimed, Aki kihoztalak téged Egyiptom földéről: nyisd szét a te szájad és betöltöm azt.

2 Móz. 20,1., 2 Móz. 20,2.

12. De nem hallgatott népem az Én szómra, és Izráel nem engedelmeskedett nékem.

Csel. 7,39., Csel. 7,41.

13. Ott hagytam azért őt szívöknek keménységében, hogy járjanak a magok tanácsa szerint.

Csel. 7,42.

14. Oh, ha az Én népem hallgatna reám, s Izráel az Én utaimon járna!

Ésa. 48,18., 5 Móz. 28,1., 5 Móz. 28,13.

15. Legott megaláznám ellenségeit, s szorongatói ellen fordítanám kezem.

16. JaHuWaH-nak gyűlölői hízelegnének néki, és örökkévaló volna az ő idejük.

Zsolt. 18,24., Zsolt. 18,25.

17. És Ő megelégitené őt java búzával, és sziklából folyó mézzel töltenék be téged!

5 Móz. 32,13.

82 Aszáf zsoltára. Elohim áll Elohimnek gyülekezetében, ítél az elohimek között.

5 Móz. 19,17.

2. Meddig ítélték még hamisan, és emeltek a gonoszok személyét? Szela.

5 Móz. 1,17.

3. Ítéljetek a szegénynek és árvának; a nyomorultnak és elnyomottnak adjatok igazságot!

4. Mentsétek meg a szegényt és szűkölködőt; a gonoszok kezéből szabadítsátok ki.

Péld. 24,11., Zsolt. 99,1.

5. Nem tudnak, nem értenek, setéségbn járnak; a Földnek minden fundamentoma inog.

Zsolt. 75,4., Zsolt. 99,1.

6. Én mondtam: elohimek vagytok ti és a Felségesnek fiai ti mindnyájan:

Ján. 10,34.

7. Mindamellet meg haltok, mint a közember, és elhullotok, mint akármely főember.

8. Kelj fel, oh, *Igaz Teremtő*, íteld meg a Földet, mert néked jutnak örökségül minden népek.

83 Ének; Aszáf zsoltára.

1 Krón. 25,1.

2. Elohim, ne vesztegelj, ne hallgass és ne nyugodjál, Elohim!

3. Mert ímé, háborognak ellenségeid, s gyűlölőid fejüket emelik.

4. Néped ellen álnok tanácsot gondolnak s védenceid ellen terveket szőnek.

Zsolt. 2,2.

5. Ezt mondják: Jertek, vesszük el őket, hogy ne legyenek nemzet, hogy ne emlegessék többé Izráel nevét!

2 Krón. 20,10.

6. Mert tanácskoztak együtt, egy szívvel; szövetséget kötöttek ellened:

7. Az Edomiták és Ismáeliták sátrai, a Moábiták és Hagarénusok;

8. A Gebaliták, Ammoniták és Amálekiták, a Filiszteusok Tyrus lakosaival együtt.

9. Az asszir is szövetekezett velök, segítőjévé lettek a Lót fiainak. Szela.

1 Móz. 19,36., 1 Móz. 19,38.

10. Úgy bánj velök, mint Midjánnal, mint Siserával, mint Jábinnal a Kison patakjánál!

Bir. 6,33., Bir. 6,34., Bir. 7,19., Bir. 7,25., Bir. 4,13., Bir. 4,24.

11. Akik elvesztek vala Endornál, és a föld szemetjévé **Ezékias próféta könyve**

Zsolt 18,43.

12. Tedd őket, fejedelmöket olyanokká, mint Orebet s mint Zeébet, Zebahot és Szalmunát, minden felkentjökkel,

Bir. 7,25., Bir. 8,12.

13. Akik ezt mondták: Foglaljuk el magunknak az *Igaz Teremtő* hajlékait!

14. Én Elohimem! Tedd őket olyanokká, amilyen a porfelhő, és a milyen a polyva a szél előtt;

Zsolt. 1,4., Zsolt. 35,5., Zsolt. 35,6.

15. Olyanokká, mint a tűz, amely meggyújtja az erdőt, és mint a láng, amely elégeti a hegyeket.

16. Így kergesd őket a te szélvészeddel, és forgószeleddel így retentsd őket!

Zsolt. 18,14., Zsolt. 18,15.

17. Töltsd el orczájukat gyalázattal, hogy keressék *ÖrökkéValóm* a Te nevedet!

18. Szégyenüljenek meg és rémüljenek el örökké, és piruljanak és pusztuljanak,

19. Hogy megtudják, hogy Te, Akinek neve JaHuWaH, egymagad vagy Felséges *Igaz Teremtő* az egész Földön.

2 Kir. 5,15.

84 Az éneklőmesternek, a gittitre; Kóráh fiainak zsoltára.

1 Krón. 25,1., 1 Krón. 25,26.

2. Mily szerelmetesek a Te hajlékaid, Seregek JaHuWaH-ja!

3. Kiváncozik, sőt emésztődik lelkem JaHuWaH tornáczai után; szívem és testem ujjongnak az Élő *Igaz Teremtő* felé.

Zsolt. 42,2., Zsolt. 42,3., Zsolt. 26,6., Zsolt. 26,7.

4. A veréb is talál házat, és a fecske is fészket magának, a hová fiait helyezhesse, - a Te oltáraidnál, oh, Seregek JaHuWaH-ja, én Királyom és én Elohimem!

5. Boldogok, akik lakoznak a Te házádban, dicsérhetnek téged szüntelen! Szela.

Zsolt. 63,5., Zsolt. 65,5.

6. Boldog ember az, akinek Te vagy erőssége, s a Te ösvényeid vannak szívében.

Zsolt. 119,1., Zsolt. 18,2., Zsolt. 18,3.

7. Átmenvén a Siralom völgyén, forrássá teszik azt; bizony áldással borítja el korai eső.

8. Erőről erőre jutnak, míg megjelennek az *Igaz Teremtő* előtt a Sionon.

Zsolt. 132,13., Zsolt. 132,14.

9. *ÖrökkéValóm*, Seregeknek Elohimje! hallgasd meg az én könyörgésemet; hallgasd meg Jákóbnak Elohimje! Szela.

10. Mi paizsunk! Tekints alá, oh, Elohim, és lásd meg a Te felkentéd orcáját!

1 Móz. 15,1.

11. Mert jobb egy nap a Te tornáczaiddban, hogysem ezer másutt; inkább akarnék az én Elohimem Házának küszöbén ülni, hogysem lakni a gonosznak sátorában!

Zsolt. 63,6.

12. Mert nap és paizs JaHuWaH Elohim; kegyelmet és dicsőséget ad JaHuWaH, nem vonja meg a jót azoktól, akik ártatlanul élnek.

Zsolt 103,17, Zsolt 103,18, Zsolt 34,11, 5 Móz 28,1, 5 Móz 28,13

13. Seregek JaHuWaH-ja! Boldog ember az, aki bízik Benned.

Zsolt. 34,9., Zsolt 125,1.

85 Az éneklőmesternek, Kóráh fiainak zsoltára.

1 Krón. 25,1., 1 Krón. 26,1.

2. Jóakarattal voltál ÖrökkéValóm a Te földedhez. Visszahoztad a Jákób nemzetségéből való foglyokat.

2 Krón. 36,22., 2 Krón. 36,23.

3. Elengedted népednek álnokságát, elfedezted minden bűnüket. Szela.

Zsolt. 32,1.

4. Elhárítottad róluk minden búsulását, elfordítottad haragod gerjedését.

Ésa. 51,22., Ésa. 52,2., Ésa. 52,12.

5. Hozz vissza bennünket szabadításunk Elohimje, és szüntesd meg ellenünk való bosszankodásodat!

6. Avagy mindörökké haragszol-e ránk? Nemzedékről nemzedékre tartod-e haragod?

7. Avagy nem elevenítesz-e meg minket ismét, hogy néped örvendezzen benned?

Zsolt. 71,20.

8. Mutasd meg nekünk ÖrökkéValóm a Te kegyelmedet, és a Te szabadításodat adjad mi nekünk!

Zsolt. 50,15.

9. Hadd halljam meg: mit szól JaHuWaH Elohim! Kétségnélkül békességet szól az Ő népének és kegyeltjeinek, hogy vissza ne térjenek a bolondságra.

10. Bizonyára közel van az Ő szabadítása az Őt félőkhöz, hogy dicsőség lakozzék a mi földünkön.

11. Irgalmasság és Hűség összetalálkoznak, Igazság és Békesség csókolgatják egymást.

12. Hűség sarjad a Földből, és igazság tekint alá az Égből.

Ésa. 4,2., Ésa. 4,3.

13. JaHuWaH is megadja a jót, és földünk is megtermi gyümölcsét.

Zsolt. 67,7., Ésa. 4,4., Ésa. 4,5.

14. Igazság jár előtte és követi Őt az ő lépéseinek útján.

86 Dávid imádsága. Hajtsd hozzám ÖrökkéValóm füledet, hallgass meg engem, mert nyomorult és szegény vagyok én!

2 Sám. 23,1.

2. Tartsd meg életemet, mert kegyes vagyok én; mentsd meg én Elohimem a Te szolgádat, aki bízik benned.

3. Könyörülj én rajtam ÖrökkéValóm, mert hozzád kiáltok minden napon!

4. Vidámítsd meg a Te szolgádnak lelkét, mert hozzád kiáltok, ÖrökkéValóm lelkemet.

Zsolt. 50,15.

5. Mert Te ÖrökkéValóm jó vagy és kegyelmes és nagy irgalmasságú mindazokhoz, akik hozzád kiáltanak.

Zsolt. 103,17., Zsolt. 103,18.

6. Figyelmezzél ÖrökkéValóm az én imádságomra, és hallgasd meg az én könyörgésemnek szavát!

7. Nyomorúságomnak idején hozzád kiáltok, mert Te meghallgatsz engem.

Zsolt. 50,15.

8. Nincsen ÖrökkéValóm hozzád hasonló elohimek között, és nincsenek hasonlóak a Te munkáidhoz!

Zsolt. 95,3., Zsolt. 136,4.

9. Eljönnek a népek mind, amelyeket alkottál, és leborulnak előtted ÖrökkéValóm, és dicsőítik a Te nevedet.

Malak 1,11.

10. Mert nagy vagy te és csodadolgokat mívelsz; csak Te vagy Elohim egyedül!

11. Mutasd meg nekem a Te útadat, hogy járhassak a Te igazságodban, és teljes szívvel féljem nevedet.

Zsolt. 25,4., Zsolt. 32,8.

12. Dicsérlek téged ÖrökkéValóm, Igaz Teremtőm, teljes szívemből, és dicsőítem a Te nevedet örökké!

13. Mert nagy én rajtam a Te kegyelmed, és kiszabadítottad lelkemet a mélységes a Seolból.

Zsolt. 16,10., Zsolt. 49,16., Zsolt. 88,6., Zsolt. 88,7.

14. Elohim! Kevélyek támadtak fel ellenem, és kegyetlenek serege keresi lelkemet, akik meg sem gondolnak téged.

1 Sám. 24,12.

15. De te ÖrökkéValóm, könyörülő és irgalmas Elohim vagy, késedelmes a haragra, nagy kegyelmű és igazságú!

2 Móz. 34,6., 4 Móz. 14,18.

16. Tekints reám és könyörülj rajtam! Add a Te erődöt a Te szolgádnak, és szabadítsd meg a Te szolgálóleányodnak fiát!

Zsolt. 116,16.

17. Adj jelt nekem javamra, hogy lássák az én gyűlölőim és szégyenüljenek meg, amikor te ÖrökkéValóm megsegítesz és megvigasztalsz engem.

87 Ének. A Kóráh fiainak zsoltára. A szent hegyeken vetette meg az ő fundamentomát.

1 Krón. 25,1., 1 Krón. 26,1., Zsolt. 68,16., Zsolt. 68,18.

2. Szereti JaHuWaH Sionnak kapuit, jobban, mint Jákóbnak minden hajlékát.

Zsolt. 78,68., Zsolt. 78,69., Zsolt. 132,13., Zsolt. 132,14.

3. Dicsőséges dolgokat beszélnek felőled, te Elohimnek városa! Szela.

Zsolt. 48,3., Zsolt. 48,9., Zsolt. 76,4., Zsolt. 76,7.

4. Előszámlálom Égyiptomot és Bábelt, mint ismerőimet. Ímé Filisztea és Tyrus Kússal együtt: ez ott született.

Ésa. 49,6., Ésa. 49,7., Sof. 3,9., Sof. 3,10.

5. És ezt mondják a Sion felől: Mind ez, mind amaz ott született, és Ő, a Felséges, erősíti azt.

6. JaHuWaH beírván, feljegyzí a népet: ez ott született! Szela.

7. És tánczolva énekelik: minden forrásaim te benned vannak.

88 Ének. A Kóráh fiainak zsoltára. Az éneklőmesternek a Mahalath-lehannóthra. (*lantra, hárfára*).

Az Ezrahita Hémán tanítása.

1 Krón. 15,19., 1 Krón. 25,5.

2. *ÖrökkéValóm*, szabadításomnak Elohimje! Nappal kiáltok, éjjelente előtted vagyok:

3. Jusson elődbe imádságom, hajtsd füled az én kiáltózasomra!

4. Mert betelt a lelkem nyomorúságokkal, és életem a Seolig jutott.

Zsolt. 123,3., Zsolt. 123,4.

5. Hasonlatossá lettem a sírba szállókhoz; olyan vagyok, mint az erejevesztett ember.

6. A holtak közt van az én helyem, mint a megölteknek, akik a sírban fekszenek, akikről többé nem emlékezel, mert elszakasztottak a Te kezedtől.

7. Mély sírba vetettél be engem, sötétségbe, örvények köz.

Zsolt. 86,13., Zsolt. 141,7.

8. A Te haragod reám nehezedett, és minden haboddal nyomtál engem. Szela.

Zsolt. 42,8.

9. Elszakasztottad ismerőseimet tőlem, utálatá tettél előttök engem; berekesztettem és ki nem jöhetnek.

10. Szemem megsenyvedett a nyomorúság miatt; kiáltalak téged *ÖrökkéValóm* minden napon, hozzád terjengetem kezeimet.

Zsolt. 38,11., Zsolt. 143,6.

11. Avagy a holtakkal teszel-é csodát? Felkelnek-é vajjon az árnyak, hogy dicsérjenek téged? Szela.

12. Beszéli-é a sírban a Te kegyelmedet, hűségedet a pusztulás helyén?

Zsolt. 6,5.

13. Megtudhatják-é a sötétségben a te csodáidat, és igazságodat a feledékenység földjén?

14. De én hozzád rimánkodom, *ÖrökkéValóm*, és jó reggel elédbe jut az én imádságom:

Zsolt. 5,4.

15. Miért vetsz el hát *ÖrökkéValóm* engem, és rejtéd el orczádat én tőlem?

16. Nyomorult és holteleven vagyok ifjúságomtól kezdve; viselem a Te rettentéseidet, roskadozom.

17. Általmentek rajtam a Te búsulásaid; a Te szorongatásaid elemésztettek engem.

Zsolt. 42,8., Zsolt. 88,18., Zsolt. 88,19.

18. Körülvettek engem, mint a vizek egész napon; együttesen körülöveztek engem.

19. Elszakasztottál tőlem barátot és rokont; ismerőseim a *Ezékias próféta könyve*

89 Az Ezrahita Ethán tanítása.

1 Kir. 4,31., 1 Krón. 15,19.

2. JaHuWaH kegyelmességét hadd énekeljem örökké! Nemzetségről nemzetségre hirdetem a Te hűséges voltodat az én számmal!

3. Mert azt mondom: Örökké megáll a Te kegyelmességed, és megerősítet a Te hűséges voltodat az Egekben, mondván:

4. Szövetséget kötöttem az Én választottammal, megesküdtem Dávidnak, az Én szolgámnak:

2 Sám. 7,11., 2 Sám. 7,16., 2 Sám. 23,5.

5. Mindörökké megerősítem a te magodat, és nemzetségről nemzetségre megépítem a te királyi székedet. Szela.

6. És az Egek dicsérik a Te csodadolgotat *ÖrökkéValóm*; a Te hűséges voltodat is a Szentek Gyülekezetében.

Zsolt. 19,2.

7. Mert a felhőkben kicsoda hasonlatos JaHuWaH-hoz, s ki olyan, mint JaHuWaH, az elohimek fiai között?

2 Móz. 15,11., Zsolt. 86,8.

8. Igen rettenetes *Igaz Teremtő* Ő, a Szentek Gyűlésében, és félelmetes mindazokra, akik körulte vannak.

Dán. 7,10.

9. *ÖrökkéValóm*, Seregeknek Elohimje! Kicsoda olyan erős, mint Te vagy *ÖrökkéValóm*? És a Te hűséges voltod körülvesz téged.

Zsolt. 89,4., Zsolt. 89,35.

10. Te uralkodol a tengernek kevélységén; Amikor az ő hajjai felemelkednek, Te csendesíted le azokat.

Jób. 9,8.

11. Te rontád meg Égyiptomot mintegy átdöföttet; erős karoddal elszélesztetted ellenségeidet.

12. Tied az Egek, a Föld is a tied: e világot minden benne valóval Te fundáltad.

Zsolt. 24,1., Zsolt. 24,2., Zsolt. 50,12.

13. Az északot és a délt te teremtetted, a Thábor és a Hermon a Te nevednek örvendeznek.

Jób. 9,3.

14. A Te karod hatalommal teljes, a Te kezéd erős, a Te Jobbod méltóságos.

15. Igazság és jogosság a Te Királyi Székednek alapja; kegyelem és hűség jár a Te orczád előtt.

Zsolt. 89,9., Zsolt. 97,2.

16. Boldog nép az, amely megérti a kürt szavát; a Te orczádnak világosságánál jár ez, oh, *ÖrökkéValóm*!

Ésa. 2,5.

17. A Te nevedben örvendeznek egész nap; és a Te igazságodban felmagasztaltatnak.

Zsolt 105,3.

18. Mert az ő erejüknek ékessége Te vagy; a Te jóakaratoddal emeled fel a mi szarvunkat is.

19. Mert JaHuWaH a mi paizsunk, és Izráelnek Szentje és Királyunk.
Zsolt. 75,11., Zsolt. 132,17. Ezekiel próféta könyve
20. Akkor látásban szóltál a te kegyelmednek, és mondad: Segítséget adtam a vitéznek, felmagasztaltam a népből választottat;
2 Sám. 3,18., Zsolt. 78,70., Zsolt. 78,71., 2 Sám. 7,8., 2 Sám. 7,9.
21. Megtaláltam Dávidot, az én szolgámat; szent olajommal kentem fel őt.
1 Sám. 13,14.
22. Akivel állandóan vele lesz az Én kezem, sőt az Én karom erősíti meg őt.
23. Nem nyomhatja őt el az ellenség, és a gonosz ember sem nyomorgatja meg őt;
24. Mert ő előtte rontom meg az ő szorongatóit, és verem meg az ő gyűlölőit.
Zsolt. 18,1., Zsolt. 18,51.
25. És vele lesz az Én hűségem és kegyelmem, és az Én nevemmel magasztaltatik fel az ő szarva.
Zsolt. 61,8., Zsolt. 132,17., Zsolt. 132,18.
26. És rávetem az ő kezét a tengerre, és az ő jobbát a folyóvizekre.
Zsolt. 72,8., 2 Sám. 8,12., 2 Sám. 8,15., 2 Sám. 10,19.
27. Ő így szólít engem: Atyám vagy te; én Elohimem és szabadításom kösziklája!
Zsolt. 18,2.
28. Én meg elsőszülöttemmé teszem őt és felebbvalóvá a Föld királyainál.
Zsolt. 2,7., 2 Sám. 8,12., 2 Sám. 10,19.
29. Örökké megtartom néki az Én kegyelmemet, és az Én Szövetségem bizonyos marad ő vele.
2 Sám. 7,16., 2 Sám. 23,5.
30. És az ő magvát örökkévalóvá teszem, és az ő királyi székét, mint az egeknek napjait.
2 Sám. 7,12., 2 Sám. 7,16.
31. Ha az ő fiai elhagyják az Én Törvényemet, és nem járnak az Én Végzésem szerint;
32. Ha az Én Rendeléseimet megtörik, és meg nem tartják az Én Parancsolatimat;
33. Akkor vesszővel látogatom meg az ő bűnöket, és vereségekkel az ő álnokságukat;
34. De az Én Kegyelmemet nem vonom meg tőle, és az Én hűséges voltomban nem hazudom.
35. Nem töröm meg az Én Szövetségemet, és a mi kijött az Én Számból, el nem változtatom.
Zsolt. 89,4., Zsolt. 89,9.
36. Megesküdtem egyszer az Én szentségemre: vajjon megcsalhatnám-e Dávidot?
Zsolt. 89,4., Zsid. 9,13., Zsid. 9,17.
37. Az ő magva örökké megmarad, és az ő királyi széke olyan előttem, mint a nap.
2 Sám. 7,16., Luk. 1,32., Luk. 1,33.
38. Megáll örökké, mint a Hold, és bizonyos, mint a felhőben lévő bizonyág. Szela.
39. De te mégis elvetted és megútáltad őt, és megpróbáltuk te felkentedre.
1 Kir. 9,2., 1 Kir. 9,4., 1 Kir. 9,9.
40. Felbontottad a te szolgálóddal kötött szövetséget, földre tiportad az ő koronáját.
2 Kir. 21,11., 2 Kir. 21,16., 2 Kir. 25,8., 2 Kir. 25,11.
41. Lerontottad az ő kőfalait mind; romokká tetted erősségeit.
42. Zsákmányolták őt mind az úton járók; gyaláztatá lőn az ő szomszédai előtt.
43. Felmagasztaltad az ő szorongatóinak jobbát, és megvidámítottad minden ellenségét.
44. Még fegyverének élet is elvetted, és nem segítetted őt a harcban.
45. Eltörlötted az ő fényességét, és az ő királyi székét a földre vetetted.
46. Az ő ifjúságának napjait megrövidítetted, gyalázatot borítottál rá. Szela.
47. Meddig rejtegeted még magad, oh, ÖrökkéValóm, szüntelen, és ég a te haragod, mint a tűz?
Zsolt. 79,5., Zsolt. 77,8.
48. Emlékezzél meg rólam: mily rövid az élet! Mily semmire teremtetted te mind az embernek fiait!
Zsolt. 90,9., Zsolt. 90,10.
49. Kicsoda oly erős, hogy éljen és ne lásson halált s megszabadítsa magát a Seolnak kezéből? Szela.
Zsid. 9,27., Zsolt. 49,11.
50. Hol van a te előbbi kegyelmességed, ÖrökkéValóm? Megesküdtél Dávidnak a te hűséges voltodra!
Zsolt. 89,4., Zsolt. 89,36.
51. Emlékezzél meg ÖrökkéValóm a te szolgálóidnak gyaláztatjokról! hogy sok népnek gyaláztatját hordozom keblemben,
52. Amelyekkel gyaláztak a te ellenségeid ÖrökkéValóm, amelyekkel gyalázták a te felkentednek lépéseit.
53. Áldott legyen JaHuWaH mindörökké! Ámen és Ámen.
- 90** Mózesnek, az Igaz Teremtő emberének imádsága. ÖrökkéValóm, te voltál nekünk hajlékunk nemzedékről nemzedékre!
5 Móz. 33,1.
2. Minekelőtte hegyek lettek és Föld és Világ formáltaték, öröktől fogva mindörökké Te vagy az Igaz Teremtő.
Péld. 8,24., Péld. 8,29., Zsolt. 93,2.
3. Te visszatéríted a halandót a porba, és ezt mondd: Térjetek vissza embernek fiait!
1 Móz. 3,19
4. Mert ezer esztendő annyi előtted, mint a tegnapi nap, amely elmúlt, és mint egy őrzárasi idő éjjel.
2 Pét. 2,8.
5. Elragadod őket; olyanokká lesznek, mint az álom; mint a fű, amely reggel sarjad;

Jak. 1,10., Ésa. 40,6., Ésa. 40,7.

6. Reggel virágzik és sarjad, és estvére elhervad és megszárad.

7. Bizony megemésztetünk a Te haragod által és a Te búsulásod miatt megromlunk!

8. Elédbe vetted a mi álnokságainkat; titkos bűneinket a Te orczádnak világa elé.

4 Móz. 14,11., 4 Móz. 14,21., 4 Móz. 14,23., 4 Móz. 14,29.

9. Bizony elmúlik minden mi napunk a te bosszúállásod miatt; megemésztjük a mi esztendeinket, mint a beszédet.

Zsolt. 89,48.

10. A mi esztendeinknek napjai hetven esztendő, vagy ha feljebb, nyolczvan esztendő, és nagyobb részök nyomorúság és fáradság, amely gyorsan tovatűnik, mintha repülnénk.

Zsolt. 90,5., Zsolt. 90,6.

11. Ki tudhatja a te haragodnak erejét, és a te félelmetességed szerint való bosszúállásodat?

12. Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk.

13. Térj vissza *ÖrökkéValóm!* meddig késel? és könyörülj a te szolgálidon.

14. Jó reggel elégíts meg minket a Te kegyelmeddel, hogy örvendezzünk és vígadjunk minden mi időnkben.

15. Vidámits meg minket a mi nyomorúságunk napjaihoz képest, az esztendőkhöz képest, amelyekben gonoszt láttunk.

16. Láttassék meg a te műved a te szolgálidon, és a te dicsőséged azoknak fiain.

4 Móz. 14,24., 4 Móz. 14,31.

17. És legyen JaHuWaH-nak, ami Elohimünknek jó kedve mi rajtunk, és a mi kezünknek munkáját tedd állandóvá nekünk, és a mi kezünknek munkáját tedd állandóvá!

91 Aki a Felségesnek rejtekében lakozik, az Igaz Teremtőnek árnyékában nyugszik az.

2. Azt mondom JaHuWaH-nak: Én oltalmam, váram, Igaz Teremtőm, Ő benne bízom!

3. Mert ő szabadít meg téged a madarásznak töréből, a veszedelmes dögvésztől.

Zsolt. 124,7.

4. Tollaival fedez be téged, és szárnyai alatt lészen oltalmad; paizs és páncél az ő hűsége.

Zsolt. 57,2., 5 Móz. 32,11., 5 Móz. 32,12.

5. Nem félhetsz az éjszakai ijesztéstől, a repülő nyíltól nappal;

Jób 5,19., Jób 5,21.

6. A dögvésztől, amely a homályban jár; a döghaláltól, amely délben pusztít.

1 Krón. 21,15.

7. Elesnek mellőled ezenen, és jobb kezed felől tízezeren; és hozzád nem is közelít.

8. Bizony szemeiddel nézed és meglátod a gonoszoknak megbüntetését!

9. Mert azt mondtad te: JaHuWaH az én oltalmam; a te hajlékoddá;

10. Nem illet téged a veszedelem, és csapás nem közelget a sátorodhoz;

Zsolt. 121,6., Zsolt. 121,8.

11. Mert az ő angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged minden útadban.

Zsolt. 34,8., Zsid. 1,14., Mát. 4,6.

12. Kézen hordoznak téged, hogy meg ne üssed lábadat a kőbe.

Luk. 4,9., Luk. 4,12.

13. Oroszlánon és áspiskígyón jársz, megtaposod az oroszlánkölyköt és a sárkányt.

Jób. 5,22.

14. Mivelhogy ragaszkodik hozzám, megszabadítom őt, felmagasztalom őt, mert ismeri az Én nevemet!

Zsolt. 9,11.

15. Segítségül hív engem, ezért meghallgatom őt; vele vagyok háborúságában: megmentem és megdicsőítem őt.

Zsolt. 50,15.

16. Hosszú élettel elégítem meg őt, és megmutatom néki az én szabadításomat.

Zsolt. 34,13., Zsolt. 34,14.

92 Zsoltár, ének szombat napra.

2. Jó dolog dicsérni az *ÖrökkéValót*, és éneket mondani a Te nevednek, oh, Felséges!

Zsolt. 91,14., Zsolt. 147,1.

3. Hirdetni jó reggel a Te kegyelmedet, és éjjelente a te hűséges voltodat.

Zsolt. 59,17.

4. Tíz húrú hegedűvel és lanttal, hárfán való zengedezéssel.

5. Mert megvidámítottál engem *ÖrökkéValóm* a te cselekedetteddel, a Te kezeden műveiben örvendezem.

6. Mely nagyok *ÖrökkéValóm* a te műveid, igen mélységesek a te gondolataid!

Zsolt. 8,2., Zsolt. 104,24., Zsolt. 139,6.

7. A balgatag ember nem tudja, a bolond pedig nem érti meg ezt:

8. Hogy amikor felsarjaznak a gonoszok, mint a fű, és virágoznak mind a hamisság cselekedők, mindörökké elveszszenek ők;

Zsolt. 37,2., Zsolt. 37,9., Zsolt. 37,10., Zsolt. 73,4., Zsolt. 73,18.,

Zsolt. 73,20.

9. Te pedig *ÖrökkéValóm*, magasságos vagy örökké!

10. Mert ímé, a te ellenségeid elvesznek, és elszélednek mind a hamisság cselekedők!

Zsolt. 5,5., Zsolt. 5,7.

11. De magasra növeszted az én szarvamat, mint az egyszarvúét; elárasztatom csillogó olajjal.

Zsolt. 18,3., 1 Sám. 16,13.

12. És legeltetem szememet az én ellenségeimen, és az ellenem támadó gonosztevőkön mulat majd a fülem.

Zsolt. 54,9., Zsolt. 59,10.

13. Az igaz virágzik, mint a pálmafa, növekedik, mint a czédrus a Libánonon.

Hós. 14,6.

14. Plánták ők JaHuWaH házában; a mi *Igaz Teremtőnk* tornáczaiban virágzanak.

Zsolt. 52,10.

15. Még a vén korban is gyümölcsöznek; kövérek és zöldellők lesznek;

16. Hogy hirdessék, hogy igazságos JaHuWaH, az én kösziklám, és hogy nincsen hamisság benne!

Zsolt. 89,9.

93 Uralkodik JaHuWaH, méltóságot öltözött fel; felöltözött JaHuWaH: hatalmat övezett magára; megerősítette a Földet is, hogy meg ne induljon.

Zsolt. 96,10., Zsolt. 97,13.

2. Állandó a te királyi széked eleitől kezdve; öröktől fogva vagy te!

Zsolt. 90,2., Zsolt. 102,13.

3. A folyóvizek *ÖrökkéValóm*, a folyóvizek zúgnak, a folyóvizek hullámokat hánynak;

Zsolt. 46,4., Zsolt. 46,5.

4. A nagy vizek zúgásainál, a tengernek felséges morajlásánál felségesebb JaHuWaH a magasságban.

Zsolt. 89,10.

5. A Te bizonyosságaid igen bizonyosak, a te házatad illeti *ÖrökkéValóm* szentség, napok hosszág!

Ésa. 54,10., Luk. 16,17.

94 Az *ÖrökkéValóm*, bosszúállásnak Elohimje! Bosszúállásnak Elohimje, jelenj meg!

5 Móz. 32,35.

2. Emelkedjél fel te, földnek bírāja, fizess meg a kevélyeknek!

1 Móz. 18,25.

3. A hitetlenek, *ÖrökkéValóm*, meddig még, meddig örvendeznek még a hitetlenek?

4. Piszkolódnak, keményen szólnak; kérkednek mindnyájan a hamisság cselekedői.

Zsolt. 31,19.

5. A te népedet *ÖrökkéValóm* tapossák, és nyomorgatják a te örökségedet.

6. Az özvegyet és jövevényt megölik, az árvákat is fojtogatják.

Jób. 22,9., Jób. 31,21., Jób. 31,22.

7. És ezt mondják: Nem látja JaHuWaH, és nem veszi észre a Jákób Elohimje!

Zsolt. 10,11., Zsolt. 10,13.

8. Esméljete ti bolondok a nép között! És ti balgatagok, amikor tértek eszetekre?

Zsolt. 94,3., Zsolt. 94,7., Zsolt. 53,2.

9. Aki a fület plántálta, avagy nem hall-é? És Aki a szemet formálta, avagy nem lát-é?

2 Móz. 4,11.

10. Aki megfeddi a népeket, avagy nem fenyít-é meg? Ő, Aki az embert tudományra tanítja:

Zsolt. 33,15.

11. JaHuWaH tudja az embernek gondolatjait, hogy azok **Ezékiel próféta könyve**

1 Kor. 3,20.

12. Boldog ember az, akit te megfeddesz *ÖrökkéValóm*, és a kit megtanítasz a Te törvényedre;

Zsid. 12,6., Zsid. 12,8.

13. Hogy nyugalmat adj annak a veszedelem napján, míg megásták a vermet a hitetlennek!

14. Bizony nem veti el JaHuWaH az ő népét, és el nem hagyja az ő örökségét!

Ésa. 54,10.

15. Mert igazságra fordul vissza az ítélet, és utána mennek mind az igazszívűek.

16. Kicsoda támad fel én mellettem a gonoszok ellen? Kicsoda áll mellém a hamisság cselekedők ellen?

Zsolt. 27,10.

17. Ha JaHuWaH nem lett volna segítségül nékem: már-már ott lakoznék lelkem a csendességben.

18. Amikor azt mondtam: Az én lábam eliszamodott (*elcsúszott*): a Te kegyelmed, *ÖrökkéValóm*, megtámogatott engem.

Zsolt. 73,2.

19. Amikor megsokasodtak bennem az én aggódásaim: a te vígasztalásaid megvidámították az én lelkemet.

Zsolt. 73,21., Zsolt. 73,23.

20. Van-é köze te hozzád a hamisság székének, amely nyomorúságot szerez törvény színe alatt?

Zsolt. 5,5., Zsolt. 5,7.

21. Egybegyülekeznek az igaznak lelke ellen, és elkárhoztatják az ártatlannak vérét.

22. De kőváram lőn én nékem JaHuWaH, és az én Elohimem az én oltalmamnak kösziklájja;

23. És visszafordítja reájok az ő álnokságukat, és az ő gonoszságukkal vesztí el őket; elvesztí őket JaHuWaH, a mi *Igaz Teremtőnk*.

Zsolt. 7,16., Zsolt. 7,17.

95 Jőjjetek el, örvendezzünk JaHuWaH-nak; vígadozzunk a mi szabadításunk kösziklájának!

Zsolt. 33,1.

2. Menjünk elébe hálaadással; vígadozzunk néki zengedezésekkel.

3. Mert nagy JaHuWaH Elohim, és nagy király minden elohimen felül.

Zsolt 86,8

4. Akinek kezében vannak a földnek mélységei, és a hegyeknek magasságai is az övéi.

Zsolt. 24,1., Zsolt. 24,2.

5. Akié a tenger, és ő alkotta is azt, és a szárazföldet is az ő kezei formálták.

1 Móz. 1,9., 1 Móz. 1,10.

6. Jőjjetek, hajoljunk meg, boruljunk le; essünk térdre JaHuWaH előtt, ami alkotónk előtt!

Zsolt. 100,3.

7. Mert Ő a mi *Igaz Teremtőnk*, mi pedig az Ő legelőjének népei és az Ő kezének juhái vagyunk; vajha ma hallanátok az Ő szavát.

Zsolt. 79,13.

8. Ne keményítsétek meg a ti szíveteket, mint Meribáhnál, mint Maszszáh napján a pusztában:

2 Móz. 17,1.

9. Ahol megkisértettek Engem a ti atyáitok; próbára tették Engem, jóllehet látták az Én cselekedetemet.

2 Móz. 6,17., 2 Móz. 6,21., 2 Móz. 6,10., 2 Móz. 6,22., 2 Móz. 6,23.

10. Negyven esztendeig bosszankodtam e nemzetségen, és mondtam: Tévelygő szívű nép ők, és nem tudják ők az Én útamat!

4 Móz. 14,22., 4 Móz. 14,34., Zsid. 3,17.

11. Akiknek megesküdtem haragomban: Nem mennek be az én nyugalmam helyére.

4 Móz. 14,21., 4 Móz. 14,23., Zsid. 4,3.

96 Énekeljétek JaHuWaH-nak új éneket; énekelj JaHuWaH-nak te egész Föld!

Ésa. 42,10., Ésa. 42,12.

2. Énekeljétek JaHuWaH-nak, áldjátok az ő nevét; hirdessétek napról-napra az ő szabadítását.

Zsolt. 85,2., Zsolt. 85,4.

3. Beszéljétek a népek között az ő dicsőségét, minden nemzet között az ő csodadolgait;

Zsolt. 18,50.

4. Mert nagy JaHuWaH és igen dicséretes, rettenetes minden elohim felett.

5. Mert a nemzeteknek minden elohimje bálvány, JaHuWaH pedig Egeket alkotott.

Zsid. 1,10.

6. Ékesség és fenség van előtte; tisztesség és méltóság az ő szent helyén.

7. Adjatok JaHuWaH-nak népeknek nemzetségei: adjatok JaHuWaH-nak dicsőséget és tisztességet!

Zsolt 29,1.

8. Adjátok JaHuWaH-nak neve dicsőségét; hozzatok ajándékot és jöjjetek be az ő tornáczaiba!

5 Móz. 32,3., Zsolt. 29,2.

9. Hajoljatok meg JaHuWaH előtt szent ékességben; rettegjen előtte az egész Föld!

Zsolt. 78,69.

10. Mondjátok a népek között: JaHuWaH uralkodik; megerősítette a Földet, hogy meg ne induljon; ő ítéli meg a népeket igazsággal.

Zsolt 93,1, Zsolt 97,8, Zsolt 97,9

11. Örüljenek az Egek és örvendezzen a Föld; harsogjon a tenger és minden benne való!

12. Viduljon a mező és minden, ami rajta van; örvend akkor az erdő minden fája is,

13. JaHuWaH orczája előtt, mert eljön, mert eljön, hogy megítélje e Földet. Megítéli majd a Világot igazsággal, és a népeket az ő hűségével.

Jel. 12,10., Jel. 12,12., Zsolt. 98,9.

97 JaHuWaH uralkodik, örüljön a Föld; örvendezzenek a temérdek szigetek.

Zsolt. 93,1., Zsolt. 96,10.

2. Felhő és homályosság van körülte; Igazság és Jogosság Ezékiel örököse.

Zsolt. 18,9., Zsolt. 18,15.

3. Tűz jár előtte, és köröskörül elégeti az ő szorongatóit.

Zsolt. 50,3.

4. Megvilágosítják az ő villámai a világot; látja és megretteg a Föld.

5. A hegyek, mint a viasz megolvadnak JaHuWaH előtt, az egész Földnek Ura előtt.

6. Az Egek hirdetik az ő igazságát, és minden nép látja az ő dicsőségét.

Zsolt. 19,2.

7. Megszégyenülnek mind a faragott képek szolgálai, akik bálványokkal dicsekednek; meghajolnak előtte mind elohimek.

Ésa. 2,19., Ésa. 2,21., Ésa. 45,16., Zsolt. 82,1., Zsolt. 82,6.

8. Hallotta és örvendez Sion, és örülének Júdának leányai a Te ítéleteidnek *ÖrökkéValóm!*

9. Mert te felséges vagy *ÖrökkéValóm* az egész Földön, és igen felmagasztaltattál minden elohim felett!

10. Akik szeretitek az *ÖrökkéValót*, gyűlöljétek a gonoszt! Megőrzi ő az ő kegyeltjeinek lelkét; a gonoszok kezéből megszabadítja őket.

Ámós. 5,15., Róm. 12,9.

11. Világosság támad fel az igazra, és az egyenesszívűekre öröm.

Eszt. 8,16.

12. Örüljétek igazak JaHuWaH-ban, és tiszteljétek az ő szentséges emlékezetét!

Zsolt. 32,11., Zsolt. 33,1.

98 Zsoltár. Énekeljétek JaHuWaH-nak új éneket, mert csodadolgokat cselekedett; megsegítette őt az ő jobbkeze és az ő szentséges karja.

Ésa. 42,10., Ésa. 63,5., Ésa. 63,8.

2. Tudtul adta JaHuWaH az ő szabadítását; a népek előtt megjelentette az ő igazságát.

Ésa 52,10, Luk 2,30, Luk 2,32

3. Megemlékezett az ő kegyelméről és Izráel házához való hűségéről; látták a föld határai mind a mi Elohimünknek szabadítását.

4. Vigan énekelj JaHuWaH-nak te egész Föld; harsanjatok fel, örvendezzetek és zengedezzetek!

Zsolt. 96,11., Zsolt. 96,13.

5. Zengedezzetek JaHuWaH-nak hárfával, hárfával és hangos énekléssel;

1 Krón 25,1

6. Harsonákkal és kürtzengéssel vígadozzatok a király, JaHuWaH előtt!

7. Harsogjon a tenger és minden benne való, a világ és akik lakoznak benne.

Ésa. 44,23., Ésa. 44,24.

8. A folyóvizek tapsoljanak, a hegyek együttesen örvendezzenek

9. JaHuWaH előtt, mert eljön megítélni a Földet; megítéli a Világot igazsággal és a népeket méltányossággal.

Zsolt. 96,11., Zsolt. 96,13.

99 JaHuWaH uralkodik, reszkessenek a népek;
Kérubokon ül, remegjen a Föld!

2 Móz. 25,18., 2 Móz. 25,22.

2. Nagy JaHuWaH a Sionon, és magasságos ő minden
nép felett. Zsolt 132,13., Zsolt 132,14.

3. Tiszteljék a te nagy és rettenetes nevedet, - szent az!
2 Sám. 6,2.

4. És tisztesség a királynak, aki szereti a jogosságot! Te
megerősítetted az egyenességet; jogosságot és igazságot
szereztél Jákóbban.

5. Magasztaljátok az *ÖrökkéValót*, a mi *Igaz Teremtőnket*,
és boruljatok le az Ő lábainak zsámolya elé; szent Ő!

Zsolt. 99,1., Zsolt. 132,7.

6. Mózes és Áron az ő papjaival, és Sámuel az Ő nevét
segítségül hívókkal egybe, segítségül hívják vala az
ÖrökkéValót, és meghallgatá őket.

2 Móz. 32,11., 2 Móz. 32,14., Jer. 15,1.

7. Felhő-oszlopban szólt vala hozzájuk; megőrizték az ő
bizonyágtételét és rendeletét, amelyet adott vala nékik.

4 Móz. 16,42., 4 Móz. 16,44.

8. *ÖrökkéValóm*, mi Elohimünk! Te meghallgattad őket,
kegyelmes Elohim voltál hozzájuk; de bosszúálló az ő
hiábavalóságaik miatt.

4 Móz. 14,12., 4 Móz. 14,19., 4 Móz. 14,33., 4 Móz. 20,12,

4 Móz. 20,23., 4 Móz. 20,28., 5 Móz. 32,48., 5 Móz. 32,52.

9. Magasztaljátok az *ÖrökkéValót*, a mi *Igaz Teremtőnket*,
és boruljatok le az ő szent hegyén; mert szent JaHuWaH,
a mi Elohimünk!

100 Hálaadó zsoltár. Vígan énekelj JaHuWaH-nak te
egész Föld!

2. Szolgáljatok JaHuWaH-nak örvendezéssel; menjetek
eléje vígassággal. Zsolt. 98,5., Zsolt. 98,6.

3. Tudjátok meg, hogy JaHuWaH Elohim; ő alkotott
minket és nem magunk; az ő népe és az ő legelőinek
juhai vagyunk. 2 Sám. 7,23., 2 Sám. 7,24.

4. Menjetek be az ő kapuin hálaadással, tornáczaiiba
dicséretekkel; adjatok hálákat néki, áldjátok az ő nevét!

Zsolt. 50,23.

5. Mert jó JaHuWaH, örökkévaló az Ő kegyelme, és
nemzedékről nemzedékre való az ő hűsége!

Zsolt. 118,1., Zsolt. 118,4.

101 Dávid zsoltára. Kegyelmet és igazságot énekelek;
te néked zengek éneket, *ÖrökkéValóm*!

2 Sám. 23,1.

2. Gondom van a tökéletes útra: Amikor jössz el hozzám?
Szívemnek tökéletessége szerint járok én az Én
házamban.

3. Nem vetem a szemem hiábavaló dologra; a
pártoskodók cselekedetét gyűlölöm: nincs köze hozzám.

Zsolt. 26,5., Zsolt. 119,113.

4. A család szív távol van én tőlem, gonoszt nem
ismerek.

Zsolt. 15,1., Zsolt. 15,4.

5. Aki titkon rágalmazza az ő felebarátját, elvesztem azt;
Ezékias próféták könyve 24. fejeletének 24. versét, azt el nem szenvedem.

Péld. 6,16., Péld. 6,19.

6. Szemmel tartom a Föld hűségeseit, hogy mellettem
lakozzanak; a tökéletesség útjában járó, az szolgál
engem.

Zsolt. 119,63.

7. Nem lakozik az Én házamban, aki csalárdságot mível;
a ki hazugságot szól, nem állhat meg szemeim előtt.

Zsolt. 15,1., Zsolt. 15,5., Zsolt. 26,4., Zsolt. 26,6.

8. Reggelenként elvesztem e földnek latrait, hogy
kigyomláljak JaHuWaH városából minden gonosztevőt.

Péld. 25,4., Péld. 25,5.

102 A nyomorultnak imádsága, amikor eleped és kiönti
panaszát JaHuWaH elé.

2. *ÖrökkéValóm*, hallgasd meg az én imádságomat, és
kiáltásom jusson te hozzád! Zsolt. 50,15.

3. Ne rejtse el a Te orcádat tőlem; Amikor szorongatnak
engem, hajtsd hozzám a te füledet; Amikor kiáltok,
hamar hallgass meg engem!

4. Mert elenyésznek az én napjaim, mint a füst, és
csontjaim, mint valami tűzhely, üszkösök.

Jób. 7,6., Jób. 7,7.

5. Letaroltatott és megszáradt, mint a fű az én szívem;
még kenyerem megevéséről is elfelejtkezem.

6. Nyögésemnek szavától csontom a húsomhoz ragadt.

Jób. 19,20.

7. Hasonló vagyok a pusztai pelikánhoz; olyanná lettem,
mint a bagoly a romokon.

8. Virrasztok és olyan vagyok, mint a magános madár a
háztetőn.

9. Minden napon gyaláznak engem ellenségeim,
csúfolóim esküsznek én reám.

10. Bizony a port eszem kenyér gyanánt, és italomat
könyekkel vegyítem,

11. A te felindulásod és búsulásod miatt; mert felemeltél
engem és földhöz vertél engem.

12. Napjaim olyanok, mint a megnyúlt árnyék; magam
pedig, mint a fű, megszáradtam.

Zsolt. 109,23.

13. De te *ÖrökkéValóm* örökké megmaradsz, és a te
emlékezeted nemzetségről nemzetségre áll.

14. Te kelj fel, könyörülj a Sionon! Mert ideje, hogy
könyörülj rajta, mert eljött a megszabott idő.

Jer. 29,10., Jer. 29,11., Dán. 9,25.

15. Mert kedvelik a te szolgálaid annak köveit, és a porát is
kímélik.

Ezsd. 3,10., Ezsd. 3,13.

16. És félnek a népek JaHuWaH nevét, és e Földnek
minden királya a te dicsőségedet;

Zsolt. 72,10., Zsolt. 72,11.

17. Mivelhogy JaHuWaH megépítette a Siont, megláttatta
magát az ő dicsőségében.

18. Oda fordult a gyámoltalanok imádsága felé, és azoknak imádságát meg nem útálta.

19. Irattassék meg ez a következő nemzedéknek, és a teremtendő nép dicsérni fogja az ÖrökkéValót.

Zsolt. 126,1., Zsolt. 126,3., Jer. 23,7., Jer. 23,8.

20. Mert alátékintett az ő szentségének magaslatáról; a Mennyekekből a Földre nézett le JaHuWaH.

21. Hogy meghallja a fogolynak nyögését, és hogy feloldozza a halálnak fiait.

Zsolt. 126,1., Zsolt. 126,3.

22. Hogy hirdessék a Sionon JaHuWaH nevét és az ő dicséretét Jeruzsálemben.

23. Amikor egybegyűlnek a népek mindnyájan, és az országok, hogy szolgáljanak JaHuWaH-nak.

24. Meksanyargatta az én erőmet ez útbán, megrövidítette napjaimat.

25. Ezt mondtam: Én Igaz Teremtőm! Ne vígy el engem az én napjaimnak felén; a te esztendeid nemzedékek nemzedékéig tartanak.

Zsolt. 102,14., Jer. 29,10., Jer. 29,11.

26. Régente fundáltad a Földet, s az Egek is a Te kezdednek munkája.

Zsolt. 8,4.

27. Azok elvesznek, de te megmaradsz; mindazok elavulnak, mint a ruha; mint az öltözetet, elváltoztatod azokat, és elváltoznak.

Zsid. 1,10., Zsid. 1,12.

28. De te ugyanaz vagy, és a te esztendeid el nem fogynak.

29. A te szolgálóidnak fiai megmaradnak, és az ő magvok erősen megáll előtted.

Jer. 33,6., Jer. 33,26.

103 A Dávidé. Áldjad én lelkem az ÖrökkéValót, és egész bensőm az ő szent nevét.

2 Sám. 23,1.

2. Áldjad én lelkem az ÖrökkéValót, és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről.

Zsolt. 18,1., Zsolt. 18,51.

3. Aki megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet.

Zsolt. 32,5., 2 Sám. 12,13.

4. Aki megváltja életedet a sírtól; kegyelemmel és irgalmassággal koronáz meg téged.

Zsolt. 86,13.

5. Aki jóval tölti be a te ékességedet, és megújul a te ifjúságod, mint a sasé.

Ésa. 40,31.

6. Igazságot cselekszik JaHuWaH, és ítéletet minden elnyomottal.

Zsolt. 146,7., Róm. 2,6., Róm. 2,11.

7. Megismertette az Ő útait Mózesrel; Izráel fiaival az Ő cselekedeteit.

Zsolt. 147,19., Zsolt. 147,20.

8. Könyörülő és irgalmas JaHuWaH, késedelmes a haragra és nagy kegyelmű.

2 Móz. 34,6.

Ezékiel prófétákönyve
9. Nem tevedők minduntalan, és nem tartja meg haragját örökké.

Jer. 3,12., Jer. 3,15.

10. Nem bűneink szerint cselekszik velünk, és nem fizet nekünk a mi álnokságaink szerint.

Siral. 3,22.

11. Mert amilyen magas az Ég a Földtől, olyan nagy az Ő kegyelme az Őt félők iránt.

12. Amilyen távol van a napkelet a napnyugattól, olyan messze veti el tőlünk a mi vétkeinket.

13. Amilyen könyörülő az atya a fiakhoz, olyan könyörülő JaHuWaH az őt félők iránt.

Malak. 3,17.

14. Mert ő tudja a mi formáltatásunkat; megemlékezik róla, hogy por vagyunk.

1 Móz. 2,7

15. Az embernek napjai olyanok, mint a fű, úgy virágzik, mint a mezőnek virága.

16. Hogyha általmegy rajta a szél, nincsen többé, és az ő helye sem ismeri azt többé.

17. De JaHuWaH kegyelme öröktől fogva való és örökkévaló az őt félőkön, és az ő igazsága a fiaknak fiain;

Zsolt. 84,12., Zsolt. 84,13., Luk. 1,50.

18. Azokon, akik megtartják az ő szövetségét és megemlékeznek az ő parancsolatairól, hogy azokat megcselekedjék.

1 Kir. 9,4., 1 Kir. 9,9.

19. JaHuWaH a Mennyekebe helyeztette az Ő székét és az Ő uralkodása mindenre kihat.

Zsolt. 68,34.

20. Áldjátok az ÖrökkéValót ő angyalai, ti hatalmas erejűek, akik teljesítitek az ő rendeletét, hallgatván az ő rendeletének szavára.

Zsid. 1,14.

21. Áldjátok az ÖrökkéValót minden ő serege: ő szolgálai, akaratának teljesítői!

22. Áldjátok az ÖrökkéValót minden ő teremtményei, az ő uralkodásának minden helyén! Áldjad én lelkem az ÖrökkéValót!

104 Áldjad én lelkem az ÖrökkéValót! ÖrökkéValóm én Igaz Teremtőm, nagy vagy Te igen, ékességet és fenséget öltöztél magadra!

Zsolt. 146,1.

2. Aki körülvette magát világossággal, mint egy öltözet, és kiterjesztette az egeket, mint egy kárpitot;

1 Tim. 6,16., Ésa. 40,22.

3. Aki vizeken építi fel az Ő palotáját, a felhőket rendeli a szekérévé, jár a szeleknek szárnyain;

Ésa. 18,2.

4. Aki a szeleket teszi követeivé, a lángoló tüzet szolgálivá.

5. Ő fundálta a Földet az ő oszlopain, nem mozdul az meg soha örökké.

Zsolt. 24,2.

6. Vízáradattal, mint egy ruhával borítottad be azt, a hegyek felett is vizek állottak vala.

1 Móz. 1,9., 1 Móz. 1,10., 1 Móz. 7,19., 1 Móz. 7,24.

7. Egy kiáltásodtól eloszlanak, és mennydörgésednek szavától szétriadának.

1 Móz. 1,9., 1 Móz. 8,1., 1 Móz. 8,3., Jób. 37,4., Jób. 37,5.

8. Hegyek emelkedének fel és völgyek szállának alá arra a helyre, amelyet fundáltál nékik.

9. Határt vetettél, amelyet át nem hágnak, nem térnek vissza a földnek elborítására.

Jób. 38,20., Jób. 38,21., Jer. 50,22.

10. Aki elbocsátja a forrásokat a völgyekbe, hogy folydogáljanak a hegyek között;

11. Megitassák a mezőnek minden állatát; a vadszamarak is megoltásuk szomjúságukat.

12. Mellettök lakoznak az égnek madarai, az ágak közül hangicsálnak.

13. Aki megöntözi a hegyeket az ő palotájából; a te munkáidnak gyümölcseiből megelégtettetik a Föld.

Jób. 38,26., Jób. 38,27.

14. Aki füvet sarjaszt a barmoknak és növényeket az embereknek hasznára, hogy eledelt vegyenek a földből,

15. És bort, amely megvidámítja a halandónak szívét, fényesebbé teszi az orczát az olajnál; és kenyeret, amely megerősíti a halandónak szívét.

Péld 31,6, Péld 31,7, 2 Sám 14,2

16. Megelégtettetek JaHuWaH-nak fái, a Libánonnak czédrusai, amelyeket plántált;

17. Amelyeken madarak fészkelnek: az eszterág, amelynek a ciprusok a háza.

18. A magas hegyek a vadkecskéknak, a sziklák hörcsögöknek menedéke.

Péld. 30,24., Péld. 30,26.

19. Teremtett Holdat ünnepeknek mutatására; a Napot, amelyet lenyugovását tudja.

1 Móz. 1,14., 1 Móz. 1,16.

20. Szerzett setétséget, hogy éjszaka legyen, amelyben szétjárjanak a mezőnek összes vadai;

21. Az oroszlánkölykök, amelyek ordítanak a prédáért, sürgetvén Elohimtől eledelőket.

Ésa. 31,4.

22. Ha felkél a Nap, elrejtőznek és hajlékaikban heverésznek;

23. Az ember munkájára megy ki, és az ő dolgára mind estvéig.

24. Mily számtalanok a te műveid, ÖrökkéValóm! Mindazokat bölcsen alkottad meg, és betelt a Föld a te gazdagsággal.

Ésa. 6,3.

25. Ez a nagy és széles tenger! Itt vannak benne a megszámlálhatatlan csúszók; apró állatok nagyokkal együtt.

Zsolt. 24,2. 26. Amott gályák járnak s czethal, amelyet azért Ezékiel prófétája, hogy jászadozzék benne.

Jób. 25,13., Jób. 41,12., Jób. 41,33.

27. Mindazok te reád néznek, hogy megadjad eledelőket alkalmas időben.

Zsolt. 145,15.

28. Adsz nékik és ők takarnak; megnyitod kezedet, és megtelnek a te jóvoltoddal.

29. Elfordítod orczádat, megháborodnak; elveszed a lelkeket, kimulnak és porrá lesznek újra.

Jób. 34,14., Jób. 34,15.

30. Kibocsátod a te lelkedet, megújulnak, és újjá teszed a Földnek színét.

31. Legyen JaHuWaH-nak dicsőség örökké; örvendezzen JaHuWaH az ő teremtményeiben;

Zsolt. 104,24.

32. Aki, ha rátekint e Földre, megrendül az; megilleti a hegyeket, és füstölögnek azok.

2 Móz. 19,18., Zsolt. 18,8.

33. Éneklek JaHuWaH-nak egész életemben; zengedezek az én Elohimemnek, amíg vagyok!

34. Legyen kedves néki az én rebegésem; örvendezem én JaHuWaH-ban;

35. Vesszenek el a bűnösök a Földről, és a hitetlenek ne legyenek többé! Áldjad én lelkem az ÖrökkéValót; dicsérjétek az ÖrökkéValót!

105 Magasztaljátok az ÖrökkéValót, hívjátok segítségül az ő nevét, hirdessétek a népek között az Ő cselekedeteit!

Zsolt. 47,2., Zsolt. 47,4., 1 Krón. 16,8., 1 Krón. 16,10.

2. Énekeljétek néki, zengedeztetek néki, beszéljétek el minden ő csodatételét.

3. Dicsekedjétek az ő szent nevével; örvendezzen azoknak a szívök, akik keresik az ÖrökkéValót.

Zsolt. 33,1., Zsolt. 33,2., Zsolt. 89,17.

4. Kivánjátok az ÖrökkéValót és az ő erejét; keressétek az ő orczáját szüntelen.

Zsolt. 27,8., Zsolt. 27,9.

5. Emlékezzetek meg az ő csodáiról, amelyeket cselekedett; jeleiről és az ő szájának ítéleteiről.

Zsolt. 78,3., Zsolt. 78,6., Zsolt. 78,13., Zsolt. 78,27.

6. Oh, Ábrahámnak, az ő szolgájának magva; oh, Jákóbnak, az ő választottának fiai!

Malak. 1,2., Malak. 1,3.

7. Ő, JaHuWaH a mi Elohimünk, az egész Földre kihat az ő ítélete.

8. Megemlékezik az ő szövetségéről mindörökké; az ő rendeletéről, amelyet megszabott ezer nemzetségiglen;

9. Amelyet kötött Ábráhámmal, és az ő Izsáknak tett esküvéséről.

1 Móz. 17,2., 1 Móz. 26,3.

10. És odaállatta azt Jákóbnak szabályul, Izráelnek örök szövetségül,

1 Móz. 28,13., 1 Móz. 28,15.

11. Mondván: Néked adom Kanaán földét, sors szerint való örökségetekül.

1 Móz. 13,15.

12. Amikor még csekély számmal valának, igen kevesen és mintegy zsellérek abban,

13. És egyik nemzettől a másikhoz bujdosának, egyik országból a másik néphez:

1 Móz. 12,13., 1 Móz. 20,26.

14. Nem engedé, hogy valaki nyomorgassa őket, sőt királyokat is megfenyített miattok, mondván:

1 Móz. 20,3., 1 Móz. 20,7., 1 Krón. 16,22.

15. Meg ne illessétek az én felkentjeimet, és az én prófétáimnak ne ártsatok!

16. Amikor éhséget idéze elő a földön; és a kenyérnek minden botját eltöré,

1 Móz. 42,2.

17. Elküldött előttük egy férfiút, Józsefet, aki rabul adatott vala el;

1 Móz. 27,28., 1 Móz. 39,20., 1 Móz. 45,7.

18. A lábait békóba szorították, ő maga vasban járt vala,

19. Mindazideig, amíg szava beteljesedett. JaHuWaH beszéde megpróbálta őt.

20. Elküldött a király és feloldotta őt, a népeken uralkodó, és szabaddá tette őt;

1 Móz. 41,14.

21. Úrrá tevé őt az ő házán, és uralkodóvá minden jószágán;

1 Móz. 41,40.

22. Hogy főembereit tetszése szerint kötöztetheté, és véneit is bölcsességre taníthatá.

23. És beméne Izráel Égyiptomba, s Jákób a Khám földén zsellérkedék.

1 Móz. 46,6.

24. És igen megsaporítá az ő népét, és erősebbé tevé elnyomóinál.

2 Móz. 1,7., 2 Móz. 1,10.

25. Elváltoztatá azoknak szívét, hogy gyűlöljék az ő népét, és álnokul cselekedjenek az ő szolgálíval.

2 Móz. 1,10., 2 Móz. 1,16.

26. Elküldte Mózeszt, az ő szolgálját, és Áront, akit választott vala.

2 Móz. 3,10.

27. Elvégezek azok között az ő jeleit, és a csodákat a Khám földén.

2 Móz. 7,9.

28. Sötétséget bocsátott és elsötétítette azt, és azok nem engedetlenkedtek az ő rendeleteinek.

2 Móz. 10,21., 2 Móz. 10,23.

29. Vizeiket vérré változtatá, és megöle az ő halaikat.

2 Móz. 7,20.

30. Földjük békáktól hemzsege, még a királyuk termeiben is.

2 Móz. 8,3., 2 Móz. 8,6.

Ezékiel próféta könyve

31. Szólt, és támadának legyek és szúnyogok minden ő

32. Adott nékik eső gyanánt jégesőt, és lángoló tüzet a földjökre.

2 Móz. 9,23.

33. És elvevé szőlőjüket és fügefájokat, és széttördelé határuknak élő fáit.

34. Szólt és támad a sáska, és megszámlálhatatlan cserebogár.

2 Móz. 10,13.

35. És megemészte minden növényt az ő földjökön, és az ő szántóföldjöknek gyümölcsét megemészte.

36. És megöle minden elsőszülöttet földjökön, minden erejöknek zsengejét.

2 Móz. 12,29.

37. És kihozá őket ezüsttel és arannyal, és nemzetségeikben nem volt beteges.

2 Móz. 12,35.

38. Örült Égyiptom, amikor kijövének, mert a tölök való félelem megszállta őket.

2 Móz. 12,31., 2 Móz. 12,33.

39. Felhőt terjeszte ki, hogy befedezze őket, és tüzet, hogy világítson éjjel.

2 Móz. 13,21.

40. Könörgött és fürjeket hozza, és mennyei kenyérrel elégitette meg őket.

2 Móz. 16,13.

41. Megnyitotta a kősziklát és víz zúdula ki, folyóként futott a sivatagon.

Zsolt. 78,15.

42. Mert megemlékezett az ő szentséges ígérteréről, amelyet tőn Ábrahámnak, az ő szolgáljának.

1 Móz. 15,14., 1 Móz. 15,16.

43. Kihozá azért az ő népét örömmel, és az ő választottait vígasággal.

2 Móz. 14,8.

44. És nékik adá a pogányok földét, és öröklék a népek fáradságos szerzeményét.

5 Móz. 6,10., 5 Móz. 6,11.

45. Azért, hogy megtartsák az ő rendeleteit és törvényeit megőrizték. Dicsérjétek az **ÖrökkéValót**!

5 Móz. 6,12., 5 Móz. 6,18.

106 Dicsérjétek az **ÖrökkéValót**. Magasztaljátok az **ÖrökkéValót**, mert jó; mert örökkévaló az Ő kegyelme.

Zsolt. 107,1., 1 Krón. 16,7.

2. Ki beszélhetné el JaHuWaH nagy tetteit? és jelenthetné ki minden dicsőségét?

Zsolt. 105,27., Zsolt. 105,41.

3. Boldog, aki megtartja a törvényt, és igazán cselekszik minden időben.

5 Móz. 27,1., 5 Móz. 27,14.

4. Emlékezzél reám, **ÖrökkéValóm**, népedhez való jószágodért; jöjj el hozzám szabadításoddal,

5. Hogy láthassam választottaidhoz való jóvoltodat, és örvendezhessek néped örömében; hogy dicsekedjem a te örökségeddel!

6. Vétkeztünk atyáinkkal együtt; bűnösök, gonoszok valánk.

7. Atyáink nem értették meg Égyiptomban csodáidat, nem emlegették meg kegyelmed nagyságát, hanem daczoskodtak a tengernél, a Veres tengernél.

2 Móz. 14,11., 2 Móz. 14,12.

8. De ő megsegíté őket az ő nevéért, hogy megismertesse a maga erejét.

Ésa. 48,9., Ezék. 20,22.

9. Rákiálta a Veres tengerre és kiszáradt, s úgy vivé őket a mélységeken, mint egy síkon.

2 Móz. 14,21., 2 Móz. 14,22.

10. És kisegíté őket a gyűlölő kezéből; kimentette őket ellenség kezéből.

2 Móz. 14,8., 2 Móz. 14,23., 2 Móz. 14,28.

11. Szorongatóikat víz borította el, egy sem maradt meg belőlük.

2 Móz. 14,28.

12. És hittek az ő beszédeinek, és énekelték az ő dicséretét.

2 Móz. 15,1., 2 Móz. 15,21.

13. Hirtelen elfeledék cselekedeteit; nem várak az ő tanácsát!

2 Móz. 15,24., 2 Móz. 17,2.

14. Epekedés epeszté őket a pusztában, és próbára tevék Elohimt a sivatagon.

4 Móz. 11,4., 1 Kor. 10,6.

15. És megadá nekik, amit kívántak; és ösztövérséget bocsáta lelkökbe.

4 Móz. 11,31., 4 Móz. 11,32.

16. És irigységre indulának Mózes ellen a táborban, JaHuWaH szentje, Áron ellen.

4 Móz. 16,2., 4 Móz. 16,3., 4 Móz. 16,13., 3 Móz. 21,8.

17. Megnyilt a föld és elnyelé Dátánt, és beborítá Abirám seregét.

4 Móz. 16,32.

18. És tűz gyulladt fel azok seregében, láng égeté el a gonoszokat.

4 Móz. 16,35.

19. Borjút csináltak a Hóreb alatt, és hajlongtak az öntött bálvány előtt.

2 Móz. 32,4., 2 Móz. 32,6.

20. Felcserélték az ő dicsőségeket: ökörnek képével, amely füvet eszik.

21. Elfeledkezének az Igaz Teremtőről, szabadítójokról, Aki nagy dolgokat művelt Égyiptomban,

22. Csodákat a Khám országában, félelmetes dolgokat a Veres tenger mellett.

1 Krón. 1,8., Zsolt. 106,9., Zsolt. 106,11.

23. Gondolta, hogy kipusztítja őket; de Mózes, az Ő választottja, elébe állott a résre, hogy elfordítsa haragját, hogy el ne veszítse őket.

4 Móz. 14,11., 4 Móz. 14,20.

24. És becsmérelték a kíváncsú földet, nem hittek az Ő ígérétének.

4 Móz. 14,2., 4 Móz. 14,4.

25. És morgolódtak sátraikban, és nem hallgattak JaHuWaH szavára.

26. De Ő felemelé kezét reájok, hogy lesújtsa őket a pusztából, Ezék. 20,23., Ezék. 20,26.

4 Móz. 14,11., 4 Móz. 14,12.

27. S hogy a pogányok közé dobja magvaikat, és szétszórja őket a tartományokban.

Ezék. 20,23., Ezék. 20,26.

28. Majd hozzácsapódtak a Baál-Peorhoz, és ették a holtak áldozatait.

4 Móz. 25,3., 4 Móz. 25,9.

29. És felingerelték cselekedeteikkel, és zúdult reájok a csapás.

4 Móz. 25,4., 4 Móz. 25,9.

30. Ekkor felállott Fineás és ítelt; és a csapásnak vége lön.

31. És igazságul tulajdonították néki firól-fira mindörökké.

4 Móz. 25,7., 4 Móz. 25,12., 4 Móz. 25,13., 1 Sám. 2,30., 1 Sám. 2,33.

32. Megharagíták a Meribáh vizeinél is, és baja támadt Mózesnek miattok,

4 Móz. 20,8., 4 Móz. 20,11., 4 Móz. 20,12.

33. Mert megkeseríték az ő szívét, és gondatlanul szólt ajkaival.

34. Nem irtották ki a népeket sem, amint utasította őket JaHuWaH.

5 Móz. 7,1., 5 Móz. 7,2.

35. Sőt összeelegyedtek a pogányokkal, és eltanulták cselekedeteiket.

Bir. 3,5.

36. És tisztelték azoknak bálványait, és törre levének azok reájok.

37. És feláldozák fiaikat és leányaikat a démonoknak,

Ezék. 16,20., Ezék. 16,21., 2 Kir. 16,3., 2 Kir. 17,17.

38. És ártatlan vért ontának: fiaik és leányaik vérét, akiket Kanaán bálványainak áldoztak, és megfertőztették a föld öldökléssel.

39. És tisztátalanokká lőnek cselekedeteikben, és paráznákká tetteikben.

Bir. 2,13., Bir. 10,18., Bir. 10,19.

40. De felgyúlt JaHuWaH haragja népe ellen, és megútálta az ő örökségét.

Zsolt. 78,79.

41. És odaadá őket pogányok kezébe, és gyűlölőik uralkodtak rajtuk.

Bir. 2,13., Bir. 2,15.

42. És sanyargatták őket ellenségeik, és görnyedtek azoknak hatalma alatt!

43. Számtalanszor megmentette őket, de ők felháboríták szándékaikkal, és mélyebben merültek bűneikbe.

Bir. 2,16., Bir. 2,18., Jer. 15,6.

44. De reájok tekintett a nyomorúság napján, amikor meghallgatá rimázkodásukat;

45. És megemlékezett velök kötött szövetségéről, és nagy kegyelmessége szerint megengesztelődék.

5 Móz. 30,1., 5 Móz. 30,5.

46. És könyörületességre indítá irántok mindazokat, akik őket fogva elvivék.

2 Kir. 25,27., 2 Kir. 25,30.

47. Segíts meg minket, *JaHuWaH-unk, Elohimünk*, és gyűjts össze minket a pogányok közül, hogy dicsőítsük a Te szent nevedet, és dicsekedjünk a te dicséreteddel.

1 Krón. 16,35.

48. Áldott legyen *JaHuWaH*, Izráel Elohimje örökkön örökké, és minden nép mondja: Ámen.

Dicsérjétek az *ÖrökkéValót*.

107 Magasztaljátok az *ÖrökkéValót*, mert jó, mert *ÖrökkéValó* az *Ő* kegyelme.

Ésa. 3,11.

2. Ezt mondják *JaHuWaH*-nak megváltottai, akiket megváltott a szorongatónak kezéből;

3. És akiket összegyűjtött a különböző földekről: napkelet és napnyugot felől, északról és a tenger felől.

Zsolt. 106,27.

4. Bujdostak a pusztában, a sivatagban; lakó-város felé utat nem találtak vala.

5. Éhesek és szomjasok valának; lelkök is elepedt bennök.

6. De *JaHuWaH*-hoz kiáltának szorultságukban; sanyarúságukból megmenté őket.

5 Móz. 32,10., 5 Móz. 32,14.

7. És vezeté őket egyenes útra, hogy lakó-városhoz juthassanak.

8. Adjának hálát *JaHuWaH*-nak az *Ő* kegyelméért, és az emberek fiai iránt való csodadolgaiért,

9. Hogy megelégité a szomjúhozó lelket, és az éhező lelket betölté jóval!

Zsolt. 105,40.

10. Akik setéségben és a halálnak árnyékában ülnek, megköztetvén nyomorúsággal és vassal;

2 Krón. 33,9., 2 Krón. 33,11.

11. Mert ellenszegültek az *Igaz Teremtő* beszédének, és a Felségesnek tanácsát megútták;

12. Azért megalázta az ő szívöket nyomorúsággal: elestek és nem volt segítségök.

2 Krón. 33,12., 2 Krón. 33,13.

13. De *JaHuWaH*-hoz kiáltának szorultságukban, sanyarúságukból kiszabadítá őket.

14. Kihozá őket a setéségből és a halálnak árnyékából, köteleiket pedig elszaggatá.

15. Adjának hálát *JaHuWaH*-nak az *Ő* kegyelméért, és az emberek fiai iránt való csodadolgaiért,

16. Hogy összetöré az ércz-kapukat, és a vas-záratat letördelé!

17. A balgatagok az ő gonoszságuknak útjáért, és az ő hamisságukért nyomorgattattak.

2 Móz. 16,31., 5 Móz. 32,28.

18. Minden étket útála az ő lelkök, és a halál kapujához kiáltanak könyve

Jób. 33,20.

19. De *JaHuWaH*-hoz kiáltának szorultságukban: sanyarúságukból kiszabadította őket.

Zsolt. 107,12., Zsolt. 107,14.

20. Kibocsátá az *Ő* szavát és meggyógyítá őket, és kimenté őket az ő vermeikből.

Ésa. 44,26., Ésa. 44,28., Zsolt. 126,1., Zsolt. 126,3., Zak. 9,11.

21. Adjának hálát *JaHuWaH*-nak az *Ő* kegyelméért, és az emberek fiai iránt való csodadolgaiért,

Zsolt. 126,3.

22. És áldozzanak hálaadásnak áldozataival, és hirdessék az *Ő* cselekedeteit örvendezéssel!

Zsolt. 50,14., Zsolt. 50,23.

23. Akik hajókon tengerre szállnak, és a nagy vizeken kalmárkodnak,

24. Azok látták *JaHuWaH* dolgait és az *Ő* csodáit a mélységben.

25. Szólott ugyanis és szélvészt támaszta, amely felduzzasztá a habokat.

Jón. 1,4.

26. Az égig emelkedének, a fenéig sülyedének; lelkök elolvada az inségben.

27. Szédülének és tántorgának, mint a részeg, és minden bölcsességöknek esze vész vala.

28. De *JaHuWaH*-hoz kiáltának az ő szorultságukban, és sanyarúságukból kivezeté őket.

Jón. 1,5., Jón. 1,6.

29. Megállítá a szélvészt, hogy csillapodjék, és megcsendesedtek a habok.

Jón. 1,15.

30. És örülének, hogy lecsillapodtak vala, és vezérlé őket az ő kívánságuknak partjára.

31. Adjának hálát *JaHuWaH*-nak az *Ő* kegyelméért, és az emberek fiai iránt való csodadolgaiért!

32. És magasztalják fel őt a népnek gyülekezetében, és dicsérjék őt a vének ülésében!

33. Folyóvizeket tett vala pusztává, és vízforrásokat szárazzá;

34. Gyümölcstermő földet meddő földdé, a rajta lakó népnek gonoszsága miatt.

5 Móz. 28,20., 5 Móz. 24,38., 5 Móz. 24,42.

35. Pusztaságot tett vala álló tavakká, és kiaszott földet vízforrásokká.

36. És telepített oda éhezőket, hogy lakó-városokat építsenek.

37. És mezőket vetének be és szőlőket plántálának, hogy hasznos gyümölcsöt szerezzenek.

Ésa. 41,18., Ésa. 41,20.

38. És megáldá őket és igen megszaporodának, és barmaikat sem kevesbítette meg.

Jób. 12,23.

39. De megkevesedtek és meggörnyedtek vala inség, nyomorúság és keserűség miatt.

40. Gyalázatot zúdított a fejedelmekre, és bujdosztatta őket út nélkül való kietlenben.

Jób. 12,21.

41. De felemelé a nyomorultat az inségből, és hasonlóná tette a nemzetségeket a juhnyájhoz.

Zsolt. 113,7., Zsolt. 113,9.

42. Látják az igazak és örvendeznek, és minden gonoszság megtartóztatja az ő száját.

Zsolt. 34,3., Zsolt. 34,4., Jób. 5,16.

43. A bölcs, az eszébe veszi ezeket, és meggondolják JaHuWaH kegyelmességét!

Zsolt. 107,30., Zsolt. 107,41.

108 Ének. Dávid zsoltára.

2. Kész az én szívem, oh, *Igaz Teremtőm*, hadd énekeljek és zengedezzek; az én dicsőségem is kész.

Zsolt. 57,8., Zsolt. 57,9.

3. Serkenj fel te lant és hárfa, hadd keltsem fel a hajnalt!

4. Hálát adok néked a népek között *ÖrökkéValóm*, és zengedezek néked a nemzetek között!

Zsolt. 18,50., Zsolt. 18,51.

5. Mert nagy, egek felett való a Te kegyelmed, és a felhőkig ér a Te hűséges voltod!

Zsolt. 36,6., Zsolt. 57,10., Zsolt. 57,12.

6. Magasztaltassál fel, oh, *Igaz Teremtő*, az Egek felett, és dicsőséged legyen az egész Földön!

7. Hogy megszabaduljanak a Te szeretteid, segíts a Te jobb kezeddél és hallgass meg engem!

Zsolt. 18,18.

8. Az *Ő* szentélyében szólott Elohim: Örvendezek, hogy eloszthatom Sikkemet, és felmérhetem Sukkothnak völgyét.

Zsolt. 110,2., Zsolt. 60,8., Zsolt. 60,14.

9. Enyém Gileád, enyém Manassé; Efraim az *Én* fejemnek védelme, Júda az *Én* törvényrendelőm.

1 Móz. 49,8., 1 Móz. 49,10.

10. Moáb az *Én* mosdómedenczém, Edomra az *Én* saruimat vetem, Filistea felett kaczagok.

4 Móz. 24,17., 4 Móz. 24,18., 2 Sám. 8,2.

11. Kicsoda visz el engem a kerített városba? kicsoda vezérel engem Edomig?

1 Krón. 18,13.

12. Nem te vagy-é, oh, *Igaz Teremtő*, Aki megvetettél minket, hogy ki ne menj, oh, *Igaz Teremtő*, a mi seregeinkkel?

Zsolt. 18,30.

13. Adj szabadulást nekünk az ellenségtől, mert hiábavaló az emberi segítség!

Zsolt. 108,5., 1 Sám. 31,1., 1 Sám. 31,6.

14. Elohimmal hatalmasan cselekszünk, és *Ő* megtapodja ellenségeinket.

2 Sám. 10,12., 2 Sám. 10,13., Zsolt. 60,11., Zsolt. 60,12.

109 Az éneklőmesternek, Dávidé; zsoltár. *Én* dicséretemnek Elohimje, ne hallgass!

1 Krón. 25,1.

2. Mert a gonosznak szája és az álnokságnak szája felnyílt ellenem, hazug nyelvvel beszélnek én velem.

Zsolt. 27,12., 1 Sám. 24,10.

3. És körülvesznek engem gyűlölséges beszédekkel, és ostromolnak engem ok nélkül.

4. Szeretetemért ellenkeznek velem, én pedig imádkozom.

Zsolt. 35,12., Zsolt. 35,25., Zsolt. 41,10.

5. Roszszal fizetnek nékem a jóért, és gyűlölséggel az én szeretetemért.

Zsolt. 41,10.

6. Állíts fölibe gonoszt, és vádló álljon az ő jobb keze felől.

7. Amikor törvénykezik, mint gonosz jöjjön ki; még az imádsága is bűnné legyen.

8. Életének napjai kevesek legyenek, és a hivatalát más foglalja el.

1 Sám. 21,7., Csel. 1,20.

9. Fiai legyenek árvákká, a felesége pedig özvegygyé.

Jób. 20,10.

10. És bujdoszanak az ő fiai és kolduljanak, és elpusztult helyeiktől távol keressenek eledelt.

11. Foglalja le minden jószágát az uzorás, és idegenek ragadozzák el szerzeményét.

12. Ne legyen néki, aki kegyelmet mutasson iránta, és ne legyen, aki könyörüljön az ő árváin!

13. Veszsen ki az ő maradéka; a második nemzedékben töröltessék el a nevők!

Zsolt. 21,11.

14. Atyáinak álnoksága emlékezetben legyen JaHuWaH előtt, és anyjának bűne el ne töröltessék!

Jób. 20,11., 2 Móz. 20,5.

15. Mindenkor JaHuWaH előtt legyenek, és emlékezetük is veszsen ki e földről,

16. Amiatt, hogy nem gondolt arra, hogy kegyelmet gyakoroljon és üldözte a szegény és nyomorult embert, és a megkeseredett szívűt, hogy megölje.

1 Sám. 22,9., 1 Sám. 22,10.

17. Mivelhogy szerette az átkot, azért érte el őt; és mivel nem volt kedve az áldáshoz, azért távozik az el ő tőle.

18. Úgy öltözte fel az átkot, mint a ruháját, azért ment beléje, mint a víz, és az ő csontjaiba, mint az olaj.

19. Legyen az néki palástul, amelybe beburkolódik, és övül, amelylyel mindenkor övesse magát.

20. Ez legyen jutalmok JaHuWaH-tól az én vádolóimnak, és akik rosszat beszélnek az én lelkemre.

21. De te, én *ÖrökkéValóm*, *Igaz Teremtőm*, bánj velem a Te nevedért; mivelhogy jó a Te kegyelmed, szabadíts meg engem!

22. Mert szegény és nyomorult vagyok én, még a szívem is megsebesítettett én bennem.

23. Úgy hanyatlom el, mint az árnyék az ő
megnyúlásakor; ide s tova hanyattatom, mint a sáska.

Zsolt. 102,12.

24. Térdeim tántorognak az éhségtől, és testem
megfogyatkozott a kövérségtől.

25. Sőt gyalázatosná lettem előttök; ha látnak engem,
fejöket csóválják.

Zsolt. 69,13.

26. Segíts meg engem, ÖrökkéValóm, Igaz Teremtőm;
szabadíts meg engem a Te kegyelmed szerint!

Zsolt. 22,12., Zsolt. 22,20.

27. Hadd tudják meg, hogy a Te kezéd munkája ez, hogy
Te cselekedted ezt, ÖrökkéValóm!

28. Átkozzanak ők, de Te áldj meg! Feltámadnak, de
szégyenüljenek meg és örvendezzen a te szolgád.

Zsolt. 40,15., Zsolt. 40,16.

29. Öltözzenek az én vádlóim gyalázatba, és
burkolózzanak szégyenökbe, mint egy köpenybe!

Zsolt. 40,15.

30. Hálát adok JaHuWaH-nak felettébb az én számmal,
és dicsérem őt a sokaság közepette!

Zsolt. 22,23.

31. Mert jobb keze felől áll a szegénynek, hogy
megszabadítsa azoktól, akik elítélik annak lelkét.

Zsolt. 16,8., Zsolt. 110,5.

110 Dávidé; zsoltár. Mondá JaHuWaH az én
ÖrökkéValómnak: Ülj az Én Jobbomon, amíg
ellenségeidet zsámolyul vetem a Te Lábaid alá.

Mát 22,44, Márk 12,36, Luk 20,42, Csel 2,34, Csel 2,35, Zsid 1,13

2. A Te hatalmad pálczáját kinyújtja JaHuWaH Sionból,
mondván: Uralkodjál ellenségeid között!

3. A te néped készséggel siet a te sereggyűjtésed napján,
szentséges öltözetekben; hajnalpir méhéből leszen
ifjaidnak harmatja.

4. Megesküdt JaHuWaH és meg nem másítja: Pap vagy
Te örökké Melkhisedek rendje szerint.

Zsid. 5,6., Zsid. 6,20., Zsid. 7,17.

5. JaHuWaH a Te Jobbod felől; megrontja az Ő haragja
napján a királyokat;

Zsolt. 2,9., Zsolt. 2,12.

6. Ítéletet tart a nemzetek között; telve lesz holttestekkel;
összezúz messze földön minden főt.

Jel. 14,14., Jel. 16,14., Jel. 20,8.

7. Az út mellett való patakból iszik; ezért emeli fel az ő
fejét.

Fil. 2,9., Zsid. 1,3., Zsid. 1,10., Zsid. 1,12.

111 Dicsérjétek az ÖrökkéValót. Dicsérem az
ÖrökkéValót teljes szívből: az igazak környezetében és a
gyülekezetben.

2. Nagyok JaHuWaH-nak cselekedetei; kíváncsok
mindazoknak, akik gyönyörködnek azokban.

3. Dicsőség és méltóság az Ő cselekedete, és igazsága
megmarad mindvégig.

4. Emlékezetet szerzett az Ő csudálatos dolgainak;
Ezékias próféta könyve. Igazságos JaHuWaH.

5. Eledelt ad az őt félőknek; megemlékezik az Ő
szövetségéről örökké.

2 Móz. 16,35.

6. Cselekedeteinek erejét tudtul adta az ő népének, nekik
adván a pogányok örökségét.

7. Kezeinek cselekedetei hűség és igazság; minden Ő
végzése tökéletes.

8. Megingathatlanok örökké és mindvégig; hívségből és
egyenességből származottak.

9. Válságot küldött az ő népének, elrendelte Szövetségét
örökre; szent és rettenetes az Ő neve.

10. A bölcsesség kezdete JaHuWaH-nak félelme; jó
belátása van mindenkinek, aki ezt gyakorolja; annak
dicsérete megmarad mindvégig.

Jób. 28,28., Péld. 9,10.

112 Dicsérjétek az ÖrökkéValót. Boldog az ember, aki
féli az ÖrökkéValót, és az Ő parancsolataiban igen
gyönyörködik.

Zsolt. 1,1., Zsolt. 1,3.

2. Hős lesz annak magva a földön; a hívek nemzedéke
megáldatik.

3. Gazdagság és bőség lesz annak házában, s igazsága
mindvégig megmarad.

4. Az igazakra világosság fénylik a sötétben; attól aki
irgalmas, kegyelmes és igaz.

5. Jó annak az embernek, aki könyörül és kölcsön ad;
dolgoit pedig igazán végezi.

6. Mivelhogy soha sem ingadoz: örök emlékezetben lesz
az igaz.

7. Semmi rossz hírtől nem fél; szíve erős, JaHuWaH-ban
bizakodó.

8. Rendületlen az ő szíve; nem fél, míglen ellenségeire
lenéz.

9. Osztogat, adakozik a szegényeknek; igazsága
megmarad mindvégig; az ő szarva felemeltetik
dicsőséggel.

2 Kor. 9,8., 2 Kor. 9,9.

10. Látja ezt a gonosz és dühöng; fogait csikorgatja és
eleped; a gonoszok kívánsága semmivé lesz.

113 Dicsérjétek az JaHuWaH-ot. Dicsérjétek
JaHuWaH-nak szolgálai! dicsérjétek JaHuWaH nevét,
2. Áldott legyen JaHuWaH neve mostantól fogva és
örökké!

Dán. 2,20.

3. Napkelettől fogva napnyugotig dicsértessék JaHuWaH
neve!

Malak. 1,11.

4. Felmagasztaltatott JaHuWaH minden pogány nép
felett; dicsősége túl van az Egeken.

5. Kicsoda hasonló JaHuWaH-hoz, ami Elohimünkhöz,
Aki a Magasságban lakozik?

6. Aki magát megalázva, tekint szét Mennyen és Földön;
7. Aki felemeli az alacsonyt a porból, és a szűkölködőt kivonszsza a sárból,

1 Sám. 2,8., Zsolt. 107,41.

8. Hogy odaültesse őket a főemberek közé, az ő népének főemberei közé;
9. Aki beülteti a meddőt a házba, mint magzatoknak anyját, nagy öröme. Dicsérjétek az *ÖrökkéValót*!

114 Amikor Izráel népe kijöve Égyiptomból, Jákóbnak házanépe az idegen nép közül:

2 Móz. 13,3.

2. Júda lőn az ő szentséges népe és Izráel az ő királysága.
3. A tenger látá őt és elfutamodék; a Jordán hátrafordula.

2 Móz. 14,21., Józs. 3,13., Józs. 3,16.

4. A hegyek szöknek vala, mint a kosok, s a halmok, mint a juhoknak bárányai.

5. Mi a bajod, te tenger, hogy megfutamodál, és te Jordán, hogy hátrafordulál?

6. Hegyek, hogy szöktök vala, mint a kosok? Ti halmok, mint a juhoknak bárányai?

7. Indulj meg te Föld JaHuWaH orczája előtt, a Jákób Elohimje előtt,

8. Aki átváltoztatja a kösziklát álló tóvá, és a szirtet vizek forrásává.

2 Móz 17,6.

115 Nem nekünk *ÖrökkéValóm*, nem nekünk, hanem a Te nevednek adj dicsőséget, a Te kegyelmedért és hívségedért!

2. Miért mondanák a pogányok: Hol van hát az ő Elohimük?

Zsolt 79,10

3. Pedig a mi *Igaz Teremtőnk* az Égben van, és amit akar, azt mind megcselekszi.

4. Azoknak bálványa ezüst és arany, emberi kezek munkája.

5. Szájok van, de nem szólnak; szemeik vannak, de nem látnak;

5 Móz. 4,28., Jer. 10,3., Jer. 10,5.

6. Füleik vannak, de nem hallanak; orruk van, de nem szagolnak;

7. Kezeik vannak, de nem tapintanak, lábaik vannak, de nem járnak, nem szólnak az ő torkukkal.

8. Hasonlók legyenek azokhoz készítőik, és mindazok, akik bíznak bennök!

9. Izráel! te JaHuWaH-ban bizzál; az ilyenek segítsége és paizsa Ő.

10. Áronnak háza! JaHuWaH-ban bizzál; az ilyenek segítsége és paizsa Ő.

11. Akik félitek az *ÖrökkéValót*, az *ÖrökkéValóban* bízatok; az ilyenek segítsége és paizsa Ő.

12. JaHuWaH megemlékezik mi rólunk és megáld minket; megáldja Izráel házát, megáldja Áronnak házát.

13. Megáldja azokat, akik félnek az *ÖrökkéValót*, a kicsinyeket és a nagyokat.

14. Szaporítson titeket JaHuWaH, titeket és a ti fiaitokat.

Ezékiel próféta könyve

15. Aldottai vagytok ti JaHuWaH-nak, Aki teremtette a Mennyet és a Földet.

16. Az Egek JaHuWaH-nak Egei, de a Földet az ember fiainak adta.

17. Nem a meghaltak dicsérik az *ÖrökkéValót*, sem nem azok, akik alászállanak a csendességbe.

18. De mi áldjuk az *ÖrökkéValót* mostantól fogva mindörökké. Dicsérjétek az *ÖrökkéValót*!

116 Szeretem az *ÖrökkéValót*, mert meghallgatja esedezéseim szavát.

2. Mert az Ő fülét felém fordítja, azért segítségül hívom őt egész életemben.

3. Körülvettek engem a halál kötelei, és a Seol szorongattatásai támadtak meg engem; nyomorúságba és inségbe jutottam.

2 Sám. 22,5., 2 Sám. 22,6., Zsolt. 18,5., Zsolt. 18,6.

4. És JaHuWaH-nak nevét segítségül hívám: Kérlek *ÖrökkéValóm*, szabadítsd meg az én lelkemet!

5. JaHuWaH kegyelmes és igaz, és a mi Elohimünk irgalmas.

6. JaHuWaH megőrzi az alázatosokat; én ügyefogyott voltam és megszabadított engem.

7. Térj meg én lelkem a te nyugodalmadba, mert JaHuWaH jól tett teveled.

Zsolt. 13,6.

8. Minthogy megszabadítottad lelkemet a haláltól, szemeimet a könyhullatástól és lábamat az eséstől:

9. JaHuWaH orczája előtt fogok járni az élőknek Földén.

10. Hitttem, azért szóltam; noha igen megaláztatott valék.

2 Kor. 4,13.

11. Csüggedésemben ezt mondtam én: Minden ember hazug.

Róm. 3,4.

12. Mivel fizessenek JaHuWaH-nak minden hozzám való jótéteményéért?

13. A szabadulásért való poharat felemelem, és JaHuWaH nevét hívom segítségül.

14. JaHuWaH iránt való fogadásaimat megadom az ő egész népe előtt.

Zsolt. 22,26.

15. JaHuWaH szemei előtt ritkabecsű az ő kegyeseinek halála.

16. *ÖrökkéValóm*! én bizonyára a te szolgád vagyok; szolgád vagyok én, a te szolgáló leányodnak fia, te oldoztad ki az én köteleimet.

17. Néked áldozom hálaadásnak áldozatával, és JaHuWaH nevét hívom segítségül.

18. JaHuWaH iránt való fogadásaimat megadom az ő egész népe előtt,

Zsolt 50,14.

19. JaHuWaH házának tornáczaiban, te benned, oh, Jeruzsálem! Dicsérjétek az *ÖrökkéValót*!

117 Dicsérjétek az *ÖrökkéValót* mind, ti pogányok; magasztalják őt mind a népek!

Róm. 15,11.

2. Mert nagy az *Ő* kegyelmessége mi hozzánk, és az *ÖrökkéValó* igazsága megmarad örökké. Dicsérjétek az *ÖrökkéValót*!

Zsolt. 36,6.

118 Magasztaljátok az *ÖrökkéValót*, mert jó, mert örökkévaló az *Ő* kegyelme!

Zsolt 106,1

2. Mondja hát Izráel, hogy örökkévaló az *Ő* kegyelme!

3. Mondja hát az Áron háza, hogy örökkévaló az *Ő* kegyelme!

4. Mondják hát, akik félik az *ÖrökkéValót*, hogy örökkévaló az *Ő* kegyelme!

5. Szükségemben segítségül hívám az *ÖrökkéValót*, meghallgatott és tágas térre tett engem az *ÖrökkéValó*.

Zsolt. 116,3., Zsolt. 116,4., Zsolt. 116,6.

6. Velem van JaHuWaH, nem félek; mit árthat nékem ember?

Zsolt. 56,5., Zsolt. 56,12.

7. Velem van JaHuWaH az én segítőim közt, és nézni fogok az én gyűlölőimre.

8. Jobb JaHuWaH-ban bízni, mint emberekben reménykedni.

Zsolt 62,9, Zsolt 62,10, Zsolt 146,3, Zsol. 146,5, Jer 17,5, Jer 17,7

9. Jobb JaHuWaH-ban bízni, mint főemberekben reménykedni.

10. Körülvettek engem mind a pogányok, de JaHuWaH nevében elvesztém őket.

11. Körülvettek, bizony körülvettek engem, de JaHuWaH nevében elvesztém őket.

12. Körülvettek engem, mint méhek; eloltattak, mint tövis-tűz, mert JaHuWaH nevében elvesztém őket.

13. Igen taszítottál engem, hogy elessem; de JaHuWaH megsegített engem.

14. Erősségem és énekem JaHuWaH, és *Ő* lőn nékem szabadulásul.

2 Móz. 15,2., Ésa. 12,2.

15. Vigasságnak és szabadulásnak szava van az igazak sátoiraiban: JaHuWaH jobbkeze hatalmasan cselekedett!

16. JaHuWaH jobbkeze felmagasztaltatott; JaHuWaH jobbkeze hatalmasan cselekedett!

Luk. 1,51.

17. Nem halok meg, hanem élek, és hirdetem JaHuWaH cselekedeteit!

18. Keményen megostorozott engem JaHuWaH; de nem adott át engem a halálnak.

19. Nyissátok meg nékem az igazságnak kapuit, hogy bemenjek azokon és dicsérjem az *ÖrökkéValót*!

20. Ez JaHuWaH-nak kapuja; igazak mennek be azon.

21. Magasztallak téged, hogy meghallgattál, és szabadításomul lettél!

22. A Kő, amelyet az építők megvetettek, Szegeletkövé *Ezékiel próféta könyve*

Mát. 21,42., Márk. 12,10., Luk. 20,17., Csel. 4,11., Róm. 9,33.,

1 Pét. 2,4., 1 Pét. 2,7.

23. JaHuWaH-tól lett ez, csodálatos ez a mi szemeink előtt!

24. Ez a nap az, amelyet JaHuWaH rendelt; örvendezzünk és vígadjunk ezen!

25. Oh, *ÖrökkéValóm*, segíts most; oh, *ÖrökkéValóm*, adj most jó előmenetelt!

26. Áldott, Aki jó JaHuWaH nevében; áldunk titeket, akik JaHuWaH házából valók vagytok!

Mát. 21,9.

27. Elohim JaHuWaH és *ő* világosított meg minket. Kötelekkel kössétek az ünnepi áldozatot az oltár szarvához.

28. Elohimem vagy Te, azért hálát adok Néked! Én Elohimem, magasztallak Téged.

29. Magasztaljátok az *ÖrökkéValót*, mert jó; mert *ÖrökkéValó* az *Ő* kegyelme!

119 Boldogok, akiknek útjuk feddhetetlen, akik JaHuWaH törvényében járnak.

Zsolt. 1,1., Zsolt. 1,3.

2. Boldogok, akik megőrzik az *Ő* bizonyosságait, és teljes szívből keresik őt.

3. És nem cselekesznek hamisságot; az *Ő* útjaiban járnak.

4. Te parancsoltad *ÖrökkéValóm*, hogy határozataidat jól megőrizzük.

5 Móz. 26,16., 5 Móz. 26,19.

5. Vajha igazgattatnának az én útaim a Te rendeléseid megőrzésére!

6. Akkor nem szégyenülnék meg, ha figyelnék minden parancsolatra!

7. Hálát adok néked tiszta szívből, hogy megtanítottál engem a Te igazságod ítéleteire.

8. A Te rendeléseidet megőrzöm; soha ne hagyj el engem!

9. Mi módon őrizheti meg tisztán az ifjú az *ő* útát, ha nem a Te beszédednek megtartása által?

10. Teljes szívből kerestelek téged: ne engedj eltévedeznem a Te parancsolataidtól!

11. Szívembe rejtettem a Te beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.

12. Áldott vagy te, *ÖrökkéValóm*! Taníts meg engem a Te rendeléseidre.

13. Ajkaimmal hirdetem a Te szádnak minden ítéletét.

14. Inkább gyönyörködöm a Te bizonyosságaidnak útjában, mint minden gazdagságban.

15. A Te határozataidról gondolkodom, és a te ösvényeidre nézek.

16. Gyönyörködöm a Te rendeléseidben; a Te beszédedről nem feledkezem el.

17. Tégy jól a te szolgáladdal, hogy éljek és megtartsam a Te beszédedet.

18. Nyisd meg az én szemeimet, hogy szemléljem a Te törvényednek csodálatos voltát.

19. Jövevény vagyok e Földön, ne rejtse el tőlem a Te parancsolataidat.

20. Elfogyatkozik az én lelkem, a Te ítéleteid után való szüntelen vágyódás miatt.

21. Megdorgálok a kevélyeket; átkozottak, akik elhajolnak parancsolataidtól.

22. Fordítsd el rólam a szidalmat és gyalázatot, mert megőriztem a Te bizonyosságaidat!

23. Még ha fejedelmek összeülnek, ellenem beszélnek is; a te szolgád a Te rendelkezéseidről gondolkodik.

24. A Te bizonyosságaid én gyönyörűségem, és én tanácsadóim.

25. Lelkem a porhoz tapad; eleveníts meg engem a te ígéreted szerint.

26. Útaimat elbeszéltem előtted és te meghallgattál engem; taníts meg a Te rendelkezéseidre!

27. Add értenem a Te határozataidnak útját, hogy gondolkodjam a te csodálatos dolgaidról!

28. Sír a lelkem a keserűség miatt; vigasztalj meg a Te ígéd szerint!

29. A hamisságnak útját távoztasd el tőlem, és a Te törvényeddel ajándékozz meg engem!

30. Az igazság útját választottam; a Te ítéleteid forognak előttem.

31. Ragaszkodom a Te bizonyosságaidhoz; *ÖrökkéValóm*, ne hagyj megsegyenülni!

32. A Te parancsolataidnak útján járok, ha megvigasztalod az én szívemet!

33. Taníts meg *ÖrökkéValóm* a Te rendelkezéseidnek útjára, hogy megőrizsem azt mindvégig.

34. Oktass, hogy megőrizsem a Te törvényedet, és megtartsam azt teljes szívemből.

35. Vezérelj a Te parancsolataidnak útján, mert gyönyörködöm abban.

36. Hajtsd szívemet a Te bizonyosságaidhoz, és ne a telhetetlenségre.

37. Fordítsd el az én szemeimet, hogy ne lássanak hiábavalóságot; a te úton éltes engemet.

38. Teljesítsd ígéreted a te szolgádnak, aki fél téged.

39. Fordítsd el tőlem a gyalázatot, amitől félek; hiszen jók a Te ítéleteid.

40. Ímé, kívánczom a Te határozataid után; éltes engem a Te igazságod által.

41. És szálljon reám, *ÖrökkéValóm*, a Te kegyelmed, a Te szabadításod, amint megígérted,

42. Hogy megfelelhessenek az engem gyalázonak, hiszen bizodalom van a Te ígédben!

43. És az igazságnak beszédét se vedd el soha az én számtól, mert várom a Te ítéleteidet!

44. És megtartom a Te törvényedet mindenkor és mindörökké.

45. És tágas téren járok, mert a Te határozataidat *Ezékiel próféta könyve*

46. És a királyok előtt szólok a Te bizonyosságaidról, és nem szégyenülök meg.

47. És gyönyörködöm a Te parancsolataidban, amelyeket szeretek.

48. És felemelem kezeimet a Te parancsolataidra, amelyeket szeretek, és gondolkodom a Te rendelkezéseidről.

49. Emlékezzél meg a te szolgádnak adott ígédre, amelyhez nekem reménységet adtál!

50. Ez vigasztalásom nyomorúságomban, mert a Te beszéded megelevenít engem.

51. A kevélyek szerfelett gúnyoltak engem; nem hajlottam el a Te törvényedtől.

52. Megemlékezem a Te öröktől fogva való ítéleteidről *ÖrökkéValóm*, és vigasztalódom.

53. Harag vett rajtam erőt gonoszok miatt, akik elhagyták a Te törvényedet.

54. Ének volt rám nézve minden parancsolatod bujdosásomnak hajlékában.

55. *ÖrökkéValóm*! a Te nevedről emlékezem éjjel, és megtartom a Te törvényedet.

56. Ez jutott nekem, hogy a Te határozataidat megőriztem.

57. Azt mondtam *ÖrökkéValóm*, hogy az én részem a Te beszédeidnek megtartása.

58. Teljes szívből könyörgök a te színed előtt: könyörülj rajtam a te ígéreted szerint!

Zsolt. 123,3.

59. Meggondoltam az én útaimat, és lábaimat a Te bizonyosságaidhoz fordítom.

60. Sietek és nem mulasztom el, hogy megtartsam a Te parancsolataidat.

61. Gonoszok kötelei körülkerítettek engem; de a Te törvényedről el nem feledkezem.

62. Éjfélkor felkelek, hogy hálát adjak néked, igazságod ítéleteiért.

63. Társok vagyok mindazoknak, akik félnek téged, és akik határozataidat megtartják.

64. A Te kegyelmeddel, oh, *ÖrökkéValóm*, teljes e Föld: taníts meg engem rendelkezéseidre!

65. Jót cselekedtél a te szolgálóddal, *ÖrökkéValóm*, a Te ígéd szerint.

66. Az okosságnak és tudománynak drága voltára taníts meg engem, mert hiszek a Te parancsolataidnak.

67. Minekelőtte megaláztattam, tévelyegtem vala; most pedig vigyázok a Te szódra.

68. Jó vagy te és jóltevő, taníts meg engem a Te rendelkezéseidre.

69. A kevélyek hazugságot költöttek reám, de én teljes szívből megtartom a Te parancsolataidat.

70. Kővér az ő szívök, mint a háj; de én a Te törvényedben gyönyörködöm.

Zsolt. 73,4., Zsolt. 73,7.

71. Jó nékem, hogy megaláztál, azért, hogy megtanuljam a Te rendeléseidet.

Péld. 20,30.

72. A Te szádnak törvénye jobb nékem, mint sok ezer arany és ezüst.

Zsolt. 19,10., Zsolt. 19,11.

73. A Te kezeid teremtettek és erősítettek meg engem; oktass, hogy megtanuljam parancsolataidat.

Jób. 10,9.

74. Akik Téged félnek, látnak engem és örvendeznek, mivel a Te igédben van az én reménységem.

75. Tudom *ÖrökkéValóm*, hogy a Te ítéleteid igazak, és igazságosan aláztál meg engem.

1 Móz. 18,25.

76. Legyen velem a Te kegyelmed, hogy megvigasztalódjam a te szolgáltnak tett ígéreted szerint.

77. Szálljon reám a Te irgalmasságod, hogy éljek, mert a Te törvényedben gyönyörködöm.

78. Szégyenüljenek meg a kevélyek, akik csalárdul elnyomtak engem, holott én a Te határozataidról gondolkodom.

79. Forduljanak hozzám, akik Téged félnek, és ismerik a Te bizonyosságaidat!

80. Legyen az én szívem feddhetetlen a Te rendeléseidben, hogy meg ne szégyenüljek.

81. Elfogyatkozik az én lelkem a Te szabadításod kívánása miatt; a Te igédben van az én reménységem.

82. A Te beszéded kívánása miatt elfogyatkoznak az én szemeim, mondván: Amikor vigasztalsz meg engem?

83. Noha olyanná lettem, mint a füstön levő tömlő; a Te rendeléseidről el nem feledkezem.

84. Mennyi a te szolgáltnak napja, És amikor tartasz ítéletet az én üldözőim felett?

85. Vermet ástak nékem a kevélyek, akik nem a Te törvényed szerint élnek.

86. Minden parancsolatod igaz; csalárdul üldöznek engem; segíts meg engem!

87. Csaknem semmivé tettek engem e földön, de én nem hagytam el a Te határozataidat.

88. A Te kegyelmed szerint eleveníts meg engem, hogy megőrizhessem a Te szádnak bizonyosságait.

89. *ÖrökkéValóm*! örökké megmarad a Te igéd a mennyben.

90. Nemzedékről nemzedékre van a Te igazságod, Te erősítettél meg a Földet és áll az.

Préd. 1,4.

91. A Te ítéleteid szerint áll minden ma is; mert minden, ami van, Te néked szolgál.

92. Ha nem a Te törvényed lett volna az én gyönyörűségem, akkor elvesztem volna az én nyomorúságomban.

Jer. 15,16.

93. Sohasem feledkezem el a Te határozataidról, mert azok által elevenítettél meg engem.

94. Tied vagyok, tarts meg engem, mert a Te *ÖrökkéValóm* velem.

95. Vártak rám a gonoszok, hogy elveszessenek, de én a Te bizonyosságaidra figyelek.

96. Látom, minden tökéletes dolognak vége van, de a Te parancsolatodnak nincs határa.

97. Mely igen szeretem a Te törvényedet, egész napestig arról gondolkodom!

98. Az én ellenségeimnél bölcsebbé teszel engem a Te parancsolataiddal, mert mindenkor velem vannak azok.

99. Minden tanítómnál értelmesebb lettem, mert a Te bizonyosságaid az én gondolataim.

100. Előrelátóbb vagyok, mint az öreg emberek, mert vigyázok a Te határozataidra.

101. Minden gonosz ösvénytől visszatartóztattam lábaimat, hogy megtartsam a Te beszédedet.

102. Nem távoztam el a Te ítéleteidről, mert te oktattál engem.

103. Mily édes az én ínyemnek a Te beszéded; méznél édesbb az az én számnak!

Zsolt. 19,11.

104. A Te határozataidból leszek értelmes, gyűlölöm azért a hamisságnak minden ösvényét.

105. Az én lábamnak szövétneke a Te igéd, és ösvényemnek világossága.

106. Megesküdtem és megállok, hogy megtartom a Te igazságodnak ítéleteit.

Nehem. 10,29.

107. Felette nagy nyomorúságban vagyok; *ÖrökkéValóm*, eleveníts meg a Te igéd szerint.

108. Szájamnak önkéntes áldozatai legyenek kedvesek előtted *ÖrökkéValóm*! és taníts meg a Te ítéleteidre.

Zsolt. 19,15.

109. Lelkem mindig veszedelemben van, mindazonáltal a Te törvényedről el nem feledkezem.

110. Tört vetettek ellenem gonoszok, de a Te határozataidról el nem tévelyedtem.

Zsolt. 140,6.

111. A Te bizonyosságaid az én örökségem mindenha, mert szívemnek örömei azok.

112. Az én szívem hajlik a Te rendeléseid teljesítésére mindenha és mindvégig.

113. Az állhatatlanokat gyűlölöm, de a Te törvényedet szeretem.

114. Menedékem és paizsom vagy te; igédben van az én reménységem.

115. Távozzatok tőlem gonoszok, hogy megőrizzem az én Elohimemnek parancsolatait.

116. Támogass engem a Te beszéded szerint, hogy éljek, és ne engeddd, hogy megszégyenüljek reménységemben.

117. Segélj, hogy megmaradjak, és gyönyörködjem a Te rendeléseidben szüntelen.

118. Megtapodod mindazokat, akik rendeléseidről elhajolnak, mert az ő álnokságuk hazugság.

119. Mint salakot mind elveted e Földnek gonoszait, azért szeretem a Te bizonyosságaidat.

120. Borzad testem a tőled való félelem miatt, és félek a Te ítéleteidtől.

121. Méltányosságot és igazságot cselekedtem; ne adj át nyomorgatóimnak!

122. Légy kezes a te szolgádért az ő javára, hogy a kevélyek el ne nyomjanak engem.

123. Szemeim epekednek a Te szabadításod és a Te igazságod beszéde után.

124. Cselekedjél a te szolgáddal a Te kegyelmességed szerint, és a Te rendeléseidre taníts meg engem!

125. Szolgád vagyok, oktass, hogy megismerjem a Te bizonyosságaidat!

126. Ideje, hogy JaHuWaH cselekedjék; megrontották a Te törvényedet.

127. Inkább szeretem azért a Te parancsolataidat, mint az aranyat, mint a legtisztább aranyat.

128. Igaznak tartom azért minden határozatodat, és a hamisságnak minden ösvényét gyűlölöm.

Zsolt. 26,5.

129. Csodálatosak a Te bizonyosságaid, azért az én lelkem megőrzi azokat.

130. A Te beszéded megnyilatkozása világosságot ad, és oktatja az együgyűeket.

131. Szájamat feltátom és lihegek, mert kívánom a Te parancsolataidat.

132. Tekints reám és könyörülj rajtam, amiképen szoktál a Te nevednek kedvelőin.

133. Vezérelj utamat a Te igéd szerint, és ne engedd, hogy valami hamisság uralkodjék rajtam!

Róm. 6,12.

134. Oltalmaz meg az emberek erőszakosságától, hogy megőrizsem a Te határozataidat!

135. A Te orczádat világosítsd meg a te szolgádon, és taníts meg a Te rendeléseidre!

Zsolt. 4,7.

136. Víznek folyásai erednek az én szemeimből azok miatt, akik nem tartják meg a Te törvényedet.

137. Igaz vagy *ÖrökkéValóm*, és a te ítéleted igazságos.

138. A Te bizonyosságaidat igazságban és hűségben jelentetted meg, és mindenek felett való egyenességben.

139. Buzgóságom megemészt engem, mert elfeledkeztek a Te beszédedről az én ellenségeim.

Zsolt. 69,10.

140. Felettébb tiszta a Te beszéded, és a te szolgád szereti azt.

2 Sám. 22,31., Zsolt. 12,7., Zsolt. 18,31.

141. Kicsiny vagyok én és megvetett, de a Te határozataidról el nem feledkezem.

142. A Te igazságod igazság örökké, és a Te törvényed igaz.

143. Nyomorúság és keserűség ért engem, de a Te parancsolataid gyönyörűségeim nékem.

144. A Te bizonyosságaidnak igazsága *ÖrökkéValó*; oktass, *Ezékiel próféta könyve*

145. Teljes szívből kiáltok hozzád, hallgass meg, *ÖrökkéValóm!* megtartom a Te rendeléseidet.

146. Segítségül hívlak: tarts meg engem, és megőrzöm a Te bizonyosságaidat.

147. Hajnal előtt felkelek, kiáltok hozzád; a Te beszédedben van reménységem.

Zsolt. 5,4., Zsolt. 130,6.

148. Szemeim megelőzik az éjjeli őrseget, hogy a Te beszédedről gondolkodjam.

149. Hallgasd meg az én szómat a Te kegyelmességed szerint, *ÖrökkéValóm!* Eleveníts meg a te jóvoltod szerint!

150. Közelgetnek hozzám az én gonosz háborgatóim, akik a Te törvényedtől messze távoztak.

151. Közel vagy te, *ÖrökkéValóm!* és minden Te parancsolatod igazság.

152. Régtől fogva tudom a Te bizonyosságaid felől, hogy azokat örökké állandókká tetted.

153. Lásd meg az én nyomorúságomat és szabadíts meg engem; mert a Te törvényedről nem felejtkezem el!

154. Te perelj peremben és ments meg; a Te beszéded szerint eleveníts meg engem!

155. Távol van a gonoszoktól a szabadítás, mert nem törődnek a Te rendeléseiddel.

156. Nagy a Te irgalmasságod, *ÖrökkéValóm!* A te ítéletid szerint eleveníts meg engem.

157. Sokan vannak az én háborgatóim és üldözőim, de nem térek el a Te bizonyosságaidtól.

158. Láttam a hűteleneket és megundorodtam, hogy a te mondásodat meg nem tartják.

159. Lásd meg *ÖrökkéValóm*, hogy a Te határozataidat szeretem; a Te kegyelmességed szerint eleveníts meg engem!

160. A Te igédnek summája igazság, és a Te igazságod ítélete mind *ÖrökkéValó*.

161. A fejedelmek ok nélkül üldöztek engem; de a Te igédől félt az én szívem.

162. Gyönyörködöm a Te beszédedben, mint a ki nagy nyereséget talált.

163. A hamisságot gyűlölöm és utálok; a Te törvényedet szeretem.

164. Naponként hétszer dicsérlek téged, a Te igazságodnak ítéleteiért.

165. A Te törvényed kedvelőinek nagy békességök van, és nincs bántódásuk.

5 Móz. 28,1., 5 Móz. 28,14.

166. Várom a Te szabadításodat, oh, *ÖrökkéValóm!* és a Te parancsolataidat cselekszem.

167. Az én lelkem megtartja a Te bizonyosságaidat, és azokat igen szeretem.

168. Megtartom a Te határozataidat és bizonyosságaidat, mert minden útam nyilván van előtted.

169. Oh, ÖrökkéValóm! hadd szálljon az én könyörgésem a Te színed elé; tégy bölcsesé engem a Te igéd szerint.

170. Jusson elődbe az én imádságom; a Te beszéded szerint szabadíts meg engem!

Zsolt. 50,15.

171. Ajkaim dicséretet zengjenek, mert megtanítasz a Te rendeléseidre.

172. Nyelvem a Te beszédedről énekel, mert minden parancsolatod igaz.

173. Legyen segítségemre a Te kezed, mert a Te határozataidat választottam!

174. ÖrökkéValóm! vágyódom a Te szabadításod után, és a Te törvényed nékem gyönyörűségem.

175. Éljen az én lelkem, hogy dicsérjen téged, és a Te ítéleteid segítsenek rajtam!

176. Tévelygek, mint valami elveszett juh: keresd meg a te szolgádat; mert a Te parancsolataidat nem felejtettem el!

Ésa 53,6

120 Grádicsok éneke. Nyomorúságomban JaHuWaH-hoz kiálték, és meghallgata engem.

Zsolt. 18,5., Zsolt. 18,7., Zsolt. 18,50., Zsolt. 18,15.

2. Mentsd meg, ÖrökkéValóm, lelkemet a hazug ajaktól és a csalárd nyelvtől!

1 Sám. 24,10.

3. Mit adjak néked, vagy mit nyujtsanak néked, te csalárd nyelv?!

4. Vitéznek hegyes nyilait fenyőfa parázsával.

Zsolt. 52,4., Zsolt. 52,6.

5. Jaj nékem, hogy Mésekben bujdosom és a Kédár sátrai közt lakom!

1 Móz. 10,2., 1 Móz. 15,12., 1 Móz. 15,15., Ezék. 27,21.

6. Sok ideje lakozik az én lelkem a békességnek gyűlölőivel!

7. Magam vagyok a békesség, de mihelyt megszólalok, ők viadalra készek.

121 Grádicsok éneke. Szemeimet a hegyekre emelem, onnan jön az én segítségem.

Zsolt. 123,1.

2. Az én segítségem JaHuWaH-tól van, Aki teremtette az Eget és Földet.

1 Móz. 1,1., Zsolt. 124,8.

3. Nem engedi, hogy lábad inogjon; nem szunnyad el a te őriződ.

Zsolt. 121,4., Ésa. 27,3.

4. Ímé, nem szunnyad és nem alszik az Izráelnek őrizője!

5. JaHuWaH a te őriződ, JaHuWaH a te árnyékokod a te jobbkezed felől.

6. Nappal a nap meg nem szúr téged, sem éjjel ahold.

2 Móz 13,21, 2 Móz 13,22, 2 Móz 14,19, 2 Móz 14,20, 2 Móz 14,24

7. JaHuWaH megőrizz téged minden gonosztól, megőrzi a te lelkedet.

Zsolt. 91,6., Zsolt. 91,10.

8. Megőrzi JaHuWaH a te ki- és bemeneteledet, mindörökké!

122 Grádicsok éneke, Dávidtól. Örvezdek, amikor mondják nékem: Menjünk el JaHuWaH házába!

Zsolt. 84,3.

2. Ott álltak a mi lábaink a te kapuidban, oh, Jeruzsálem!

3. Jeruzsálem te szépen épült, mint a jól egybeszerkesztett város!

Zsolt. 48,2., Zsolt. 48,4., Zsolt. 48,12., Zsolt. 48,13.

4. Ahová feljárnak a nemzetségek, JaHuWaH-nak nemzetségei, bizonyosságul Izráelnek, JaHuWaH nevének tiszteletére.

5 Móz. 16,16., 5 Móz. 16,17., Zsolt. 132,12., Zsolt. 132,13.

5. Mert ott ülnek az ítélőszékek, Dávid házának székei.

2 Sám. 5,6., 2 Sám. 5,9.

6. Könyörögjete Jeruzsálem békességeért; legyenek boldogok a téged szeretők!

2 Krón. 6,6.

7. Békesség legyen a te várfalaid között, csendesség a te palotáidban.

8. Atyámfiáiért és barátaimért hadd mondhassam: béke veled!

9. JaHuWaH-nak, a mi Igaz Teremtőnknek házáért hadd kívánhassak jót tenéked!

Zsolt. 132,12., Zsolt. 132,13., 2 Krón. 6,6.

123 Grádicsok éneke. Hozzád emelem szemeimet, oh, Te Egekben lakozó!

Zsolt. 121,2.

2. Ímé, mint a szolgák szemei uroknak kezére, mint a szolgálány szemei asszonya kezére: úgy néznek szemeink JaHuWaH-ra, ami Elohimünkre, mígnem megkönyörül rajtunk!

3. Könyörülj rajtunk, ÖrökkéValóm, könyörülj rajtunk! Mert igen elteltünk gyalázattal.

Zsolt. 88,4.

4. Lelkünk igen eltelt a gazdagok csúfolkodásával, és a kevésbéek gyalázkodásával.

124 Grádicsok éneke, Dávidtól. Ha nem JaHuWaH az, Aki velünk volt, így szóljon Izráel,

2. Ha nem JaHuWaH az, Aki velünk volt, amikor ránk támadtak az emberek:

2 Sám. 5,17., 2 Sám. 8,1., 2 Sám. 8,14., 2 Sám. 10,1., 2 Sám. 10,9.

3. Akkor elevenen nyeltek volna el minket, amint felgerjedt haragjok ellenünk;

4. Akkor elborítottak volna minket a vizek, patak futott volna át felettünk;

Zsolt. 69,16., Ésa. 8,7., Ésa. 8,8.

5. Akkor átfutottak volna rajtunk a felbőszült vizek.

6. Áldott JaHuWaH, Aki nem adott minket fogaiak prédájául!

7. Lelkünk megszabadult, mint a madár, a madarásznak töréből. A tör elszakadt, mi pedig megszabadultunk.

Zsolt. 91,3.

8. A mi segítségünk JaHuWaH nevében van, Aki teremtette az Eget és Földet.

Zsolt. 121,2.

125 Grádicsok éneke. Akik bíznak JaHuWaH-ban, olyanok, mint a Sion hegye, amely meg nem inog, örökké megáll.

Zsolt. 78,68., Zsolt. 78,69.

2. Jeruzsálemet hegyek veszik körül, JaHuWaH pedig körülveszi az ő népét mostantól fogva mindörökké.

Zsolt. 34,8.

3. Mert nem pihen meg a gonoszság pálczája az igazak részén, hogy rosszra ne nyújsák ki kezeiket az igazak.

4. Tégy jól, *ÖrökkéValóm*, a jókkal, és a szívök szerint igazakkal!

Zsolt. 112,4.

5. A görbe utakra tévedezőket pedig ragadtassa el JaHuWaH, együtt a gonosztevőkkel; békesség legyen Izráelen!

Zsolt. 5,5., Zsolt. 5,7., Gal. 6,16.

126 Grádicsok éneke. Amikor visszahozta JaHuWaH Sionnak foglyait, olyanok voltunk, mint az álmodók.

1 Krón. 15,13., 1 Krón. 16,35., Ezsdr. 1,1., Ezsdr. 1,5., Ezsdr. 2,1.

2. Akkor megtelt a szánk nevetéssel, nyelvünk pedig a vígadozással. Akkor így szóltak a pogányok: Hatalmasan cselekedett ezekkel JaHuWaH!

Sof. 3,20.

3. Hatalmasan cselekedett velünk JaHuWaH, azért örvendezünk.

4. Hozd vissza, *ÖrökkéValóm*, ami foglyainkat, mint patakokat a déli földön!

2 Krón. 15,13., 2 Krón. 16,35.

5. Akik könyhullatással vetnek, vígadozással aratnak majd.

6. Aki vetőmagját sírva emelve megy tova, vígadozással jó elő, kévéit emelve.

127 Grádicsok éneke Salamontól. Ha JaHuWaH nem építi a házat, hiába dolgoznak azon annak építői. Ha JaHuWaH nem őrzi a várost, hiába vigyáz az őríző.

2. Hiába néktek korán felkelnetek, későn feküdnötök, fáradsággal szerzett kenyeret ennetek! Szerelmesének álmában ad eleget.

Ezék. 12,19., Mát. 6,31., Mát. 6,33.

3. Ímé, JaHuWaH öröksége, a fiak; az anyaméh gyümölcse: jutalom.

Zsolt. 128,3., Zsolt. 128,6., 1 Móz. 35,5.

4. Mint a nyilak a hősnek kezében, olyanok a serdülő fiak.

5. Boldog ember, aki ilyenekkel tölti meg tegzét; nem szégyenülnek meg, ha ellenséggel szólnak a kapuban.

Zsolt. 127,4.

128 Grádicsok éneke Mind boldog az, aki féli az *ÖrökkéValót*, aki az Ő útjaiban jár!

Zsolt. 128,3., Zsolt. 128,6., Zsolt. 1,1., Zsolt. 1,3.

2. Bizony, kezed munkáját eszed! Boldog vagy és jól van *Ezékias próféta könyve*

Zsolt. 37,25., Zsolt. 37,26.

3. Feleséged, mint a termő szőlő házad belsejében; fiaid, mint az olajfacsemeték asztalod körül.

4. Ímé, így áldatik meg a férfit, aki féli az *ÖrökkéValót*!

5. Megáld téged JaHuWaH a Sionról, hogy boldognak lássad Jeruzsálemet életednek minden idejében;

Zsolt. 132,13., Zsolt. 132,14.

6. És meglássad fiaidnak fiait; békesség legyen Izráelen!

2 Móz. 20,12., Zsolt. 106,5., 1 Kir. 4,20., 1 Kir. 4,21.

129 Grádicsok éneke. Sokat szorongattak engem ifjúságom óta! mondja most Izráel.

Bir. 3,12., Bir. 3,14., Bir. 6,1., 1 Sám. 4,10., 1 Sám. 4,11.

2. Sokat szorongattak engem ifjúságom óta, még sem bírtak velem.

3. Szántók szántottak hátamon, hosszúra nyújtották barázdáikat.

4. Igaz JaHuWaH! Elszaggatja a gonoszok kötelét.

2 Sám. 7,9., 2 Sám. 7,10.

5. Megszégyenülnek és hátraszorulnak mindazok, akik gyűlölik a Siont.

Zsolt 46,6, Zsolt 46,7, Zsolt 48,3, Zsolt 48,9 Zsolt 76,3, Zsolt 76,7

6. Olyanok lesznek, mint a háztetőn a fű, amely kiszárad, mielőtt letépnek.

Ésa. 37,27., Ésa. 36,37.

7. Amelyet sem arató nem szed markába, sem kévekötő az ölébe.

8. Az átutazók se mondják: JaHuWaH áldása rátok! Áldunk benneteket JaHuWaH nevében!

130 Grádicsok éneke. A mélységből kiáltok hozzád, *ÖrökkéValóm*!

Zsolt. 88,6., Zsolt. 88,8.

2. *ÖrökkéValóm*, hallgasd meg az én szómat; legyenek füleid figyelmetesek könyörgő szavamra!

3. Ha a bűnöket számon tartod *ÖrökkéValóm*, *ÖrökkéValóm*, kicsoda maradhat meg?!

Zsolt. 25,11., Jóh. 14,16., Jóh. 14,18.

4. Hiszen Te nálad van a bocsánat, hogy féljenek Téged!

Zsolt. 32,5., Zsolt. 103,2., Zsolt. 103,3.

5. Várom az *ÖrökkéValót*, várja az én lelkem, és bízom az Ő ígéretében.

6. Várja lelkem az *ÖrökkéValót*, jobban, mint az örök a reggelt, az örök a reggelt.

7. Bízzál Izráel JaHuWaH-ban, mert JaHuWaH-nál van a kegyelem, és bőséges nála a szabadítás!

Zsolt. 130,4.

8. Meg is szabadítja ő Izráelt minden ő bűnéből.

Ésa. 4,3.

131 Grádicsok éneke; Dávidtól. *ÖrökkéValóm*, nem fuvalkodott fel az én szívem, szemeim sem láttak

magasra, és nem jártam nagy dolgok után, erőmet haladó csodadolgok után;

2. Sőt lecsendesítém és elnémítám lelkemet. Amilyen az elválasztott gyermek az anyjánál; mint az elválasztott gyermek, olyan bennem az én lelkem.

3. Bízzál Izráel JaHuWaH-ban mostantól fogva mindörökké!

Zsolt. 115,9.

132 Grádicsok éneke. Emlékezzél meg, *ÖrökkéValóm*, Dávid minden nyomorúságáról;

2. Aki megesküdt JaHuWaH-nak, fogadást tőn a Jákób Elohimjének:

3. Nem megyek be sátoros házamba, nem hágozok fel hálónyoszolyámba;

4. Nem bocsátok álmod szemeimre s pilláimra szendert;

5. Míg helyet nem találok JaHuWaH-nak, Jákób Elohimjének hajlékot!

1 Krón. 28,2., 1 Krón. 28,3., 1 Krón. 29,3.

6. Ímé, hallottunk róla Efratában; rátaláltunk Jaar térségein:

7. Hadd menjünk be az Ő hajlékaiba, boruljunk le lábainak zsámolyához!

Zsolt. 99,5.

8. Indulj *ÖrökkéValóm*, a Te nyugvóhelyedre: Te és a Te hatalmadnak Ládája!

4 Móz. 10,35.

9. Papjaid öltözködjének igazságba, kegyeltjeid pedig örvendezzenek!

10. Dávidért, a te szolgáért, ne fordulj el felkentet színétől!

1 Kir. 11,12., 2 Kir. 19,34.

11. Hűséget esküdött JaHuWaH Dávidnak, nem tér el attól: Ágyékok gyümölcsét ültetem székedbe;

2 Sám. 7,12., 2 Sám. 7,16.

12. Ha megtartják fiaid Szövetségemet és Bizonyágomat, amelyekre megtanítám őket, fiaik is mindörökké székedben ülnek.

13. Mert a Siont választotta ki JaHuWaH, azt szerette meg magának lakhelyül:

1 Krón. 21,26., 1 Krón. 22,1., 1 Krón. 22,2.

14. Ez lesz nyugovóhelyem örökre, itt lakozom, mert ezt szeretem;

1 Kir. 6,12., 1 Kir. 6,13., 1 Kir. 9,3.

15. Eleséggel megáldom gazdagon, szegényeit jóltartom kenyérrel;

16. Papjait meg felruházom szabadítással, és vígan örvendeznek kegyeltjei.

2 Krón. 6,41.

17. Megnöveszttem ott Dávidnak hatalmát, szövétneket szerzek az Én felkentemnek.

Zsolt. 132,11., Zsolt. 132,12., 1 Kir. 11,36.

18. Ellenségeire szégyent borítok, rajta pedig koronája ragyog.

Zsolt. 18,38., Zsolt. 18,43., Zsolt. 21,4., Zsolt. 21,6.

133 Grádicsok éneke Dávidtól. Ímé, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak!

Ezékiel próféta könyve

2. Mint a becses olaj a fejen, amely aláfol a szakállon, az Áron szakállán; amely lefoly köntöse prémjére;

2 Móz. 30,23., 2 Móz. 30,33.

3. Mint a Hermon harmatja, amely leszáll Sion hegyeire. Csak oda küld áldást JaHuWaH és életet örökké!

Én. 4,8.

134 Grádicsok éneke. Nosza, áldjátok az *ÖrökkéValót* mind, ti szolgálai JaHuWaH-nak, akik JaHuWaH házában álltok éjjelente!

2. Emeljétek fel kezeiteket a szenthelyen, és áldjátok az *ÖrökkéValót*!

Zsolt. 141,2.

3. Áldjon meg téged JaHuWaH a Sionról, Aki teremtette az Eget és a Földet!

Zsolt. 132,12., Zsolt. 132,13.

135 Dicsérjétek az *ÖrökkéValót*! Dicsérjétek JaHuWaH-nak nevét, dicsérjétek szolgálai JaHuWaH-nak!

2. Akik álltok JaHuWaH-nak házában, az *Igaz Teremtőnk* házában pítvaraiban.

Zsolt 134,1.

3. Dicsérjétek az *ÖrökkéValót*, mert jó az *ÖrökkéValó*; zengjétek nevét, mert gyönyörűséges!

Zsolt. 118,1.

4. Mert kiválasztá magának JaHuWaH Jákóbot, Izráelt a saját örökségül.

2 Móz. 19,5., 2 Móz. 19,6., 1 Pét. 2,9.

5. Én bizony tudom, hogy nagy JaHuWaH, és a mi Urunk minden elohimnél főségebb.

2 Móz. 15,11., Zsolt. 86,8.

6. Mind megteszi JaHuWaH, amit akar: az Egekben és a Földön, a vizekben és minden mélységben.

Zsolt. 115,3.

7. Felemeli a felhőket a földnek széléről; villámlást készít, hogy eső legyen, s szelet hoz elő tárházaiból.

Jer. 10,13.

8. Aki megverte Égyiptom elsőszülötteit, az emberétől a baroméig.

2 Móz. 12,29.

9. Jeleket és csodákat küldött rád, oh, Égyiptom, Faraóra és összes szolgáira.

Zsolt. 78,43., Zsolt. 78,51.

10. Aki megvert sok népet, és megölt erős királyokat:

Józs. 12,1., Józs. 12,24.

11. Szíhont, az Emoreusok királyát, meg Ógot, a Básán királyát, és Kanaánnak minden királyát.

4 Móz. 21,23., 4 Móz. 21,35.

12. És odaadta földüket örökségül; örökségül saját népének, Izráelnek.

Zsolt. 78,55.

13. *ÖrökkéValóm*! örökkévaló a Te Neved; nemzedékről nemzedékre emlegetnek téged.

Zsolt. 102,13.

14. Mert bírálja JaHuWaH az Ő népének, és könyörületes az ő szolgálói iránt.

5 Móz. 32,36.

15. A pogányok bálványai ezüst és arany, emberi kezek alkotásai.

Zsolt. 115,4., Zsolt. 115,8.

16. Szájok van, de nem beszélnek, szemeik vannak, de nem látnak;

17. Füleik vannak, de nem hallanak, és lehellet sincsen szájokban!

18. Hasonlók lesznek hozzájuk alkotóik is, és mindazok, akik bíznak bennök.

Ésa. 42,17.

19. Izráel háznépe: áldjátok az *ÖrökkéValót*!

Áronnak háznépe: áldjátok az *ÖrökkéValót*!

20. Lévinek háznépe: áldjátok az *ÖrökkéValót*!

Kik félnek az *ÖrökkéValót*: áldjátok az *ÖrökkéValót*!

21. Áldott JaHuWaH a Sionon, Aki Jeruzsálemben lakozik! Dicsérjétek az *ÖrökkéValót*! 1 Kir. 11,36.

136 Magasztaljátok az *ÖrökkéValót*, mert jó; mert örökkévaló az Ő kegyelme.

Zsolt. 106,1.

2. Magasztaljátok elohimek Elohimét; mert örökkévaló az Ő kegyelme.

5 Móz. 10,17.

3. Magasztaljátok az uraknak Urát; mert örökkévaló az Ő kegyelme.

4. Aki nagy csodákat művel egyedül; mert örökkévaló az Ő kegyelme.

Zsolt. 72,18.

5. Aki teremtette az egeket bölcseséggel; mert örökkévaló az Ő kegyelme.

Jer. 10,12.

6. Aki kiterjesztette a földet a vizek fölé; mert örökkévaló az Ő kegyelme.

Zsolt. 24,2.

7. Aki teremtette a nagy világító testeket; mert örökkévaló az Ő kegyelme.

1 Móz. 1,16., 1 Móz. 1,18.

8. A Napot, hogy uralkodjék nappal; mert *ÖrökkéValó* az Ő kegyelme.

9. A Holdat és csillagokat, hogy uralkodjanak éjszaka; mert örökkévaló az Ő kegyelme.

10. Aki megverte az egyiptomiakat elsőszülötteikben; mert örökkévaló az Ő kegyelme.

2 Móz. 12,29.

11. Aki kihozta Izráelt azok közül; mert örökkévaló az Ő kegyelme.

2 Móz. 12,31., 2 Móz. 12,37.

12. Hatalmas kézzel és kifeszített karral; mert örökkévaló az Ő kegyelme.

13. Aki kétfelé választotta a Veres tengert; mert örökkévaló az Ő kegyelme.

2 Móz. 14,21.

14. És átvitte Izráelt annak közepén; mert örökkévaló az *ÖrökkéValó* kegyelme.

2 Móz. 14,22., 2 Móz. 14,28.

15. Faraót pedig és seregét a Veres tengerbe meríté; mert örökkévaló az Ő kegyelme.

16. Aki vezérlette népét a pusztában; mert örökkévaló az Ő kegyelme.

2 Móz. 15,22.

17. Aki nagy királyokat vert le; mert örökkévaló az Ő kegyelme.

4 Móz. 21,21., 4 Móz. 21,25.

18. És megverte hatalmas királyokat; mert örökkévaló az Ő kegyelme.

19. Szíhont, az Emorusok királyát; mert örökkévaló az Ő kegyelme.

4 Móz. 21,21., 4 Móz. 21,25.

20. Meg Ógot, a Básán királyát; mert örökkévaló az Ő kegyelme.

4 Móz. 21,33., 4 Móz. 21,35.

21. És örökségül adta az ő földjüket; mert *ÖrökkéValó* az Ő kegyelme.

22. Örökségül szolgálójának, az Izráelnek; mert örökkévaló az Ő kegyelme.

23. Aki megemlékezett rólunk alacsonyságunkban; mert örökkévaló az Ő kegyelme.

24. És megszabadított minket elleneinktől; mert örökkévaló az Ő kegyelme.

25. Aki eledelet ad minden testnek; mert örökkévaló az Ő kegyelme. Zsolt 147,9.

26. Magasztaljátok az egek Elohimét; mert örökkévaló az Ő kegyelme!

137 Babilon folyóvizeinél, ott ültünk és sírtunk, amikor a Sionról megemlékezünk.

Jer. 39,9.

2. A fűzfákra, közepette, oda függesztettük hárfáinkat,

3. Mert énekszóra nógattak ott elfogóink, kínzóink pedig víg dalra, mondván: Énekeljetek nekünk a Sion énekei közül!

2 Kir. 25,1., 2 Kir. 25,11.

4. Hogyan énekelnök JaHuWaH-nak énekét idegen földön?!

5. Ha elfelejtkezem rólad, Jeruzsálem felejtkezzék el rólam az én jobbkezem!

Jer. 51,50.

6. Nyelvem ragadjon az ínyemhez, ha meg nem emlékezem rólad; ha nem Jeruzsálemet tekintem az én vígasságom fejének!

7. Emlékezzél meg, *ÖrökkéValóm*, az Edom fiairól, akik azt mondták Jeruzsálem napján: Rontsátok le, rontsátok le fenékg!

Ésa. 34,5., Ésa. 34,8., Jer. 39,2., Jer. 39,3., Jer. 39,8., Ezék. 25,3., Ezék. 25,6., Ezék. 25,8., Ezék. 26,2., Ezék. 35,15., Abd. 1,11.

8. Babilon leánya, te pusztulóra vált! Áldott legyen, Aki megfizet néked gonoszságodért, amelylyel te fizettél nekünk!

Jer. 50,1., Jer. 50,3., Jer. 51,1., Jer. 51,49.

9. Áldott legyen, aki megragadja és sziklához paskolja kisdedeidet!

Ésa. 13,16., Ésa. 13,17., Dán. 5,30., Dán. 5,31.

138 Dávidé. Magasztallak téged teljes szívemből; énekkel áldlak elohimek előtt.

Zsolt. 9,2., Zsolt. 82,1., Zsolt. 82,6.

2. Szent templomod felé hajolok, s magasztalom nevedet kegyelmedért és igazságodért; mert minden neveden felül felmagasztalád a Te beszédedet.

Zsolt. 132,7.

3. Amikor kiáltottam, meghallgattál engem, felbátorítottál engem, lelkemben erő támadt.

4. Magasztal téged, *ÖrökkéValóm*, e Földnek minden királya, amikor meghallják szádnak beszédeit,

Zsolt. 68,32., Zsolt. 68,33.

5. És énekelnek JaHuWaH-nak útairól, mert nagy JaHuWaH dicsősége!

6. Noha felséges JaHuWaH, mégis meglátja az alázatot, a kevélyt pedig távolról ismeri.

Zsolt. 113,6., Zsolt. 113,8., Ésa. 66,2.

7. Ha nyomorúságban vergődöm, megelevenítesz; ellenségeim haragja ellen kinyújtod kezedet, és a Te jobbkezed megment engemet.

Zsolt. 18,5., Zsolt. 18,6., Zsolt. 16,17.

8. Elvégzi értem JaHuWaH. *ÖrökkéValóm*, a Te kegyelmed örökkévaló: ne hagyd el a Te kezeidnek alkotásait!

Zsolt. 57,3., Fil. 1,6., 2 Sám. 3,18., 2 Sám. 7,12., 2 Sám. 7,16.

139 Az éneklőmesternek, Dávid zsoltára. *ÖrökkéValóm*, megvizsgáltál engem, és ismersz.

2 Sám. 23,1., Zsolt. 17,3., Jer. 12,3.

2. Te ismered ülésemet és felkelésemet, messziről érted gondolatomat.

3. Járásomra és fekvésemre ügyelsz, minden útam jól tudod.

4. Amikor még nyelvemen sincs a szó, immár egészen érted azt *ÖrökkéValóm*!

Zsolt. 44,22.

5. Elöl és hátul körülzártál engem, és fölöttem tartod kezedet.

6. Csodálatos előttem e tudás, magasságos, nem érthetem azt.

Zsolt. 92,6.

7. Hová menjek a Te Szellemed elől és a Te orczád elől hova fussak?

8. Ha a Mennybe hágnak fel, ott vagy; ha a Seolba vetek ágyat, ott is jelen vagy.

Ámós. 9,2.

9. Ha a hajnal szárnyaira kelnék, és a tenger túlsó szélére szállanék:

10. Ott is a Te kezéd vezérelne engem, és a Te jobbkezed *Ezékiel próféta könyve*

11. Ha azt mondom: A sötétség bizonyosan elborít engem és a világosság körülöttem éjszaka lesz,

12. A sötétség sem borít el előled, és fénylik az éjszaka, mint a nappal; a sötétség olyan, mint a világosság.

Zsolt. 139,2., Zsolt. 139,4.

13. Bizony Te alkottad veséimet, Te takargattál engem anyám méhében.

14. Magasztallak, hogy csodálatosan megkülönböztettél. Csodálatosak a Te cselekedeteid! és jól tudja ezt az én lelkem.

15. Nem volt elrejtve előttem az én csontom, amikor titokban formáltattam és idomítottam, mintegy a föld mélyében.

Jób. 10,10., Jób. 10,12.

16. Látták szemeid az én alaktalan testemet, és Könyvedben ezek mind be voltak írva: a napok is, amelyeken formáltatni fognak; holott egy sem volt még meg közülök.

17. És nekem milyen kedvesek a Te gondolataid, oh, *Igaz Teremtő*! Mily nagy azoknak summája!

Zsolt. 40,6., Zsolt. 71,15.

18. Számlálgatom őket: többek a fővénynél; felserkenek s mégis veled vagyok.

19. Vajha elvesztené az *Igaz Teremtő* a gonoszt! Vérszopó emberek, fussatok el tőlem!

20. Akik gonoszul szólnak felőled, és nevedet hiába veszik fel, a te ellenségeid.

21. Ne gyűlöljem-é, *ÖrökkéValóm*, a téged gyűlölőket? Az ellened lázadókat ne utáljam-é?

Zsolt. 101,4., Zsolt. 101,8., Jel. 2,6.

22. Teljes gyűlölettel gyűlölöm őket, ellenségeimmé lettek!

23. Vizsgálj meg engem, oh, Elohim, és ismerd meg szívemet! Próbálj meg engem, és ismerd meg gondolataimat!

Zsolt. 26,2.

24. És lásd meg, ha van-e nálam a gonoszságnak valamilyen útja? és vezérelj engem az *ÖrökkéValóság* útján!

140 Az éneklőmesternek, Dávid zsoltára.

1 Krón. 25,1.

2. Szabadíts meg engem, *ÖrökkéValóm*, a gonosz embertől; a zsarnok férfitől védj meg engemet!

3. Akik gonoszt gondolnak szívökben, és minden nap háborút kezdenek.

4. Nyelvöket élesítik, mint a kígyó; áspiskígyó mérge van ajkaik alatt. Szela.

Róm. 3,13., Jak. 3,8.

5. Ments meg, oh, *ÖrökkéValóm*, a gonosz kezétől; a zsarnok férfitől védj meg engemet! Akik megejtteni szándékoznak lépéseimet.

6. Tört hánytak elem titkon a kevélyek és köteleket; hálót terítettek ösvényem szélére, hurkokat vetettek elem! Szela.

Zsolt. 7,16., Zsolt. 7,17.

7. Mondám JaHuWaH-nak: Elohimem vagy te! Hallgasd meg én ÖrökkéValóm könyörgésem szavát!

8. Én ÖrökkéValóm, Igaz Teremtőm, szabadításom ereje: fedezd be fejemet a háború napján!

2 Sám. 7,9.

9. Ne add meg ÖrökkéValóm, amit a gonosz kíván; rossz szándékát ne segítsd elő, mert felfuvalkodik! Szela.

10. A körültem ólálkodóknak fejét borítsa be ajkaiknak átka.

Zsolt. 7,16., Zsolt. 7,17.

11. Eleven szenek hulljanak reájok; tűzbe vesse őket, örvényekbe, fel ne keljenek!

Jób. 20,26., Jób. 20,28.

12. A nyelves ember meg ne maradjon e Földön; a zsarnok embert üzze a veszedelem, míg nyaka szakad.

Jób. 20,7., Jób. 20,8.

13. Tudom, hogy felfogja JaHuWaH a szegények ügyét, a nyomorultaknak jogát.

Zsolt 9,3.

14. Csak az igazak magasztalják a Te nevedet, s orczád előtt lakoznak az igazságosak.

Zsolt 92,13, Zsolt 92,16

141 Dávid zsoltára. ÖrökkéValóm! hívlak Téged: siess én hozzám; figyelmezz szavamra, amikor hívlak Téged.

2. Mint jóillatú füst jusson elődbe imádságom, s kezem felemelése estvéli áldozat legyen.

2 Móz. 30,7., 2 Móz. 30,9., Zsolt. 134,2.

3. Tégy ÖrökkéValóm závárt az én szájamra; őriztessed az én ajkaim nyílását!

Zsolt. 39,2.

4. Ne engedd szívemet rosszra hajlani, hogy gonoszul ne cselekedjem a gonosztevő emberekkel egybe; és ne egyem azoknak kedvelt ételéből!

Zsolt. 119,36.

5. Ha igaz fedd engem: jól van az; ha dorgál engem: mintha fejem kenné. Nem vonakodik fejem, sőt még imádkozom is értök nyavalyájokban.

Péld. 10,20.

6. Ha sziklához paskoltatnak az ő bírái, akkor hallgatják az én beszédeimet, mert gyönyörűségek.

7. Mint aki a földet vágja és hányja, úgy szórátanak szét csontjaik a Seol torkában.

Zsolt. 88,6., Zsolt. 88,7., Ésa. 27,19.

8. De az én szemeim, ÖrökkéValóm, Igaz Teremtőm, rajtad csüggenek; hozzád folyamodom: ne oltsd el életemet!

Zsolt. 123,2.

9. Őrizz meg a törtől, amit elem hánytak, és a gonosztevőknek hálótól!

Zsolt 140,6.

10. Essenek az álnokok saját töreikbe; míg én egyben általmegyek!

Zsolt. 7,17.

142 Dávid tanítása; imádság a barlangban létekor.

1 Sám. 24,4., Zsolt. 57,1.

Ezekiel próféta könyve.
2. Fenszóval hívom az ÖrökkéValót, fenszóval könyörgök ÖrökkéValóhoz.

3. Kiöntöm előtte panaszomat, kitárom előtte nyomorúságomat.

Zsolt. 2,19.

4. Amikor elcsügged bennem a lelkem. Te pedig tudod az én ösvényemet, hogy az úton, amelyen járok, tört hánytak elem.

Zsolt. 40,13.

5. Tekints jobbra és lásd meg, hogy senki sincsen, aki ismerne; nincsen számomra menedék; senki sem tudakozódik felőlem.

6. Hívlak téged, oh, ÖrökkéValóm; s ezt mondom: Te vagy oltalmam és örökségem az élőknek Földén;

Zsolt. 16,5.

7. Figyelmezz esedezésemre, mert igen nyomorult vagyok! Szabadíts meg engem üldözőimtől, mert hatalmasabbak nálamnál!

1 Sám. 23,26.

8. Vezesd ki lelkemet a börtönből, hogy magasztaljam a Te nevedet! Az igazak vegyenek engem körül, amikor jól teszel majd velem.

143 Dávid zsoltára. ÖrökkéValóm, hallgasd meg könyörgésemet, figyelmezzél imádságomra; hűséged és igazságod szerint hallgass meg engemet.

2 Sám. 23,1., Zsolt. 50,15.

2. Ne szállj perbe a te szolgáloddal, mert egy élő sem igaz előtted!

Jób. 9,2., Jób. 9,3.

3. Ímé, ellenség üldözi lelkemet, a földhöz paskolja életemet; betaszít engem a sötétségbe amilyen a régen megholtaké!

1 Sám. 23,78., 1 Sám. 24,3.

4. Elcsügged bennem a lelkem, felháborodik bennem a szívem!

1 Sám. 26,19., 1 Sám. 27,1., 1 Sám. 27,2.

5. Megemlékezem a régi időkről, elgondolom minden Te dolgodat; kezed munkáiról elmélkedem.

Zsolt. 78,12., Zsolt. 78,27., Zsolt. 119,52.

6. Feléd terjesztgetem kezeimet; lelkem, mint szomjú föld, úgy eped utánad. Szela.

Zsolt. 63,20.

7. Siess, hallgass meg engem ÖrökkéValóm!

Elfogyatkozik az én lelkem. Ne rejtssd el orczádat előlem, hogy ne legyenek hasonló a sírba szállókhoz.

Zsolt. 28,1.

8. Korán hallasd velem kegyelmedet, mert bízom benned! Mutasd meg nékem az utat, amelyen járok, mert hozzád emelem lelkemet!

Zsolt 143,9

9. Szabadíts meg engem ellenségeimtől, ÖrökkéValóm; Hozzád menekülök!

1 Sám. 26,10., 1 Sám. 26,11.

10. Taníts meg engem a Te akaratodat teljesítenem, mert te vagy Elohimem! A Te jó Szellemed vezéreljen engem az egyenes földön.

Zsolt. 25,4.

11. Eleveníts meg engem, ÖrökkéValóm, a Te nevedért; vidd ki lelkemet a nyomorúságból a Te igazságodért!

Róm. 2,6., Róm. 2,11.

12. És kegyelmedből rontsd meg ellenségeimet, és veszítsd el mindazokat, akik szorongatják lelkemet; mert szolgálád vagyok.

144 Dávidé. Áldott JaHuWaH, az én kövárom, Aki hadakozásra tanítja kezemet, s viadalra az én ujjaimat.

2 Sám. 22,2., 2 Sám. 22,47., Zsolt. 18,33., Zsolt. 18,41.

2. Jóltevőm és megoltalmazóm, mentővárom és szabadítóm nékem; paizsom, és az, Akiben én bízom: Ő veti alá népemet.

2 Sám. 22,44.

3. ÖrökkéValóm! Micsoda az ember, hogy tudsz felőle, és az embernek fia, hogy gondod van reá?

Zsolt. 8,5.

4. Olyan az ember, mint a lehellet; napjai, mint az átfutó árnyék.

Zsolt. 39,6., Jób. 14,1., Jób. 14,2.

5. ÖrökkéValóm, hajlítsd meg egeidet és szállj alá; illesd meg a hegyeket, hogy füstölögjenek!

Zsolt. 18,8., Zsolt. 18,15., Ésa. 64,1., Ésa. 64,3.

6. Lövelj villámot és hányd szerte őket; bocsásd ki nyilaidat és vedd el eszüket.

7. Nyújtsd le kezeidet a magasból; ragadj ki és ments meg engem a nagy vizekből, az idegen-fiak kezéből;

Zsolt. 18,17., Zsolt. 18,18., Zsolt. 69,2., Zsolt. 69,15.

8. Akiknek szájok hazugságot beszél, s jobb kezők a hamisság jobb keze.

9. Elohim! Új éneket éneklek néked; tízhúrú hangszerrel zengedezlek Téged;

Zsolt 33,2, Zsolt 33,4

10. Ki segítséget ad a királyoknak, s megmenti Dávidot, az ő szolgáját a gonosz szablyától.

Zsolt. 18,1., Péld. 21,31.

11. Ragadj ki és ments meg engem az idegen-fiak kezéből, akiknek szájok hazugságot beszél, s jobbkezők a hamisság jobbkeze.

12. Hogy fiaink olyanok legyenek, mint a plánták, nagyokká növe ifjú korukban; leányaink, mint a Templom mintájára kifaragott oszlopok.

13. Legyenek telve tárházaink, eledelt eledelre szolgáltatassanak; juhaink százsorosodjanak, ezerszeresedjenek a mi legelőinken.

5 Móz. 28,4., 5 Móz. 28,11., Zsolt. 65,12., Zsolt. 65,14.

14. Ökreink megrakodva legyenek; sem betörés, sem kirohanás, sem kiáltozás ne legyen a mi utcáinkon.

15. Boldog nép az, amelynek így van dolga; boldog nép az, amelynek JaHuWaH az ő Elohimje.

Zsolt. 33,12.

145 Dávid dicsérő éneke. Magasztallak téged, Elohimem, Királyom, és áldom nevedet örökkön örökké!

Zsolt. 25,4.

2. Minden napon áldalak Téged, és dicsérem neved

~~Ezékiel próféta könyve~~

Zsolt. 69,31., Zsolt. 69,32.

3. Nagy JaHuWaH és igen dicséretes, és az Ő nagysága megfoghatatlan.

4. Nemzedék nemzedéknek dicséri műveidet, s jelentgeti a Te hatalmasságodat.

Zsolt. 78,4., Zsolt. 78,5.

5. A Te méltóságod dicső fényéről, és csodálatos dolgairól elmélkedem.

Zsolt. 78,12., Zsolt. 78,27.

6. Rettenetes voltod hatalmát beszélük, és én a Te nagyságos dolgaidat hirdetem.

7. A Te nagy jóságod emlékeiről áradoznak, és a Te igazságodnak örvendeznek.

8. Irgalmas és könyörületes JaHuWaH, késedelmes a haragra és nagy kegyelmű.

Zsolt. 86,15.

9. Jó JaHuWaH mindenki iránt, és könyörületes minden teremtményéhez.

10. Dicsér téged, ÖrökkéValóm minden teremtményed és áldanak téged a te kegyeltjeid.

11. Országodnak dicsőségéről szólnak, és a Te hatalmadat beszélük.

12. Hogy tudtul adják az ember fiainak az Ő hatalmát, és az Ő országának fényes dicsőségét.

Zsolt. 145,5.

13. A Te országod örökre fennálló ország, és a Te uralkodásod nemzedékről nemzedékre.

14. JaHuWaH megtámogat minden elesendőt, és felegyenesít minden meggörnyedtet.

Zsolt. 146,8.

15. Mindenki szemei Te reád vigyáznak, és Te idejében megadod eledelőket.

Zsolt. 104,25., Zsolt. 104,27.

16. Megnyitod a Te kezedet, és megelégitesz minden élőten ingyen.

17. Igaz JaHuWaH minden Ő útában, és minden dolgában kegyelmes.

5 Móz. 32,4., Jel. 15,3.

18. Közel van JaHuWaH minden Őt hívóhoz; mindenkire, aki hűséggel hívja Őt.

Zsolt. 34,19., Zsolt. 50,51.

19. Beteljesíti az Őt félőknek kívánságát; kiáltásukat meghallgatja és megsegíti őket.

Péld. 10,24.

20. Megőrzi JaHuWaH mindazokat, akik Őt szeretik; de a gonoszokat mind megsemmisíti.

21. JaHuWaH dicséretét beszélje ajkam, és az Ő szent nevét áldja minden test örökkön örökké!

Zsolt. 65,3.

146 Dicsérjétek az ÖrökkéValót

2. Dicsérem az ÖrökkéValót, amíg élek; éneklek az én Elohimemnek, amíg vagyok.

Zsolt. 63,5., Zsolt. 104,33.

3. Ne bízzatok a fejedelmekben, emberek fiában, aki meg nem menthet!

Jer. 17,5., Jer. 17,7.

4. Kimegyen a lelke; visszatér földébe, és aznapon elvesznek az ő terveik.

1 Móz. 3,19., Préd 12,9.

5. Boldog, akinek segítsége a Jákób Elohime, és reménysége van JaHuWaH-ban, az ő Elohimében;

Zsolt. 84,13., Zsolt. 145,19.

6. Aki teremtette az Eget és Földet, a tengert és mindent, ami bennök van. Aki megtartja a hűségét örökké;

Csel. 14,15.

7. Igazságot szolgáltat az elnyomottaknak, eledelt ad az éhezőknek. JaHuWaH megszabadítja az elfogottakat.

Zsolt. 103,6.

8. JaHuWaH megnyitja a vakok szemeit, JaHuWaH felegyenesíti a meggörnyedteket; szereti JaHuWaH az igazakat.

Zsolt. 145,14.

9. Megoltalmazza JaHuWaH a jövevényeket; árvát és özvegyet megtart, és a gonoszok útját elfordítja.

Zsolt. 68,6., Zsolt. 147,6.

10. Uralkodni fog JaHuWaH örökké, a te Elohimed, oh, Sion, nemzedékről nemzedékre! Dicsérjétek az ÖrökkéValót!

Zsolt. 145,13.

147 Dicsérjétek az ÖrökkéValót! Hiszen az Igaz Teremtőnkől énekelni jó; hiszen Őt dicsérni gyönyörűsége és illendő dolog!

Zsolt. 33,1., Zsolt. 92,2.

2. Az építi Jeruzsálemet, összegyűjti Izráelnek elűzötteit;

3. Meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket.

Zsolt. 34,19., Ésa. 61,1.

4. Elrendeli a csillagok számát, és mindnyájukat nevről nevezi.

Ésa. 40,26.

5. Nagy a mi Urunk és igen hatalmas, s bölcsességének nincsen határa.

6. Megtartja JaHuWaH a nyomorultakat; a gonoszokat földig megalázza.

Zsolt. 146,9.

7. Énekeljétek JaHuWaH-nak hálaadással, pengessetek hárfát a mi Elohimünknek!

8. Aki beborítja az eget felhővel, esőt készít a föld számára, és fűvet sarjaszt a hegyeken;

Csel. 14,17.

9. Aki megadja táplálékát a baromnak, a holló-fiaknak, amelyek kárognak.

Mát. 6,26., Jób. 39,3.

10. Nem paripák erejében telik kedve, nem is a férfi lábszáraiban gyönyörködik;

Péld. 21,31., 1 Sám. 17,47.

11. Az őt félőkben gyönyörködik JaHuWaH, akik Kegyelmeiben reménykednek.

Zsolt. 33,18.

12. Dicsőítsd Jeruzsálem az ÖrökkéValót!

Dicsérd, oh Sion, a te Elohimedet!

~~Ezékiel próféta könyve~~

13. Mert erősekké teszi kapuid zárait, s megáldja benned a te fiaidat.

14. Békességet ad határaidnak, megelégit téged a legjobb búzával.

5 Móz. 32,13., 5 Móz. 32,14.

15. Leküldi parancsolatát a Földre, nagy hirtelen lefut az Ő rendelete!

16. Olyan havat ad, mint a gyapjú, és szórja a deret, mint a port.

Jób. 37,5.

17. Darabokban szórja le jegét: ki állhatna meg az Ő fagya előtt?

Jób. 37,9.

18. Kibocsátja szavát s szétolvasztja őket; megindítja szelét s vizek folydogálnak.

19. Közli igéit Jákóbbal, törvényeit s végzéseit Izráellel.

5 Móz. 4,7., 5 Móz. 4,8., Zsolt. 78,5.

20. Nem tesz így egyetlen néppel sem; végzéseit sem tudatja velök. Dicsérjétek az ÖrökkéValót!

Eféz. 2,12.

148 Dicsérjétek az ÖrökkéValót! Dicsérjétek az ÖrökkéValót az Égből; dicsérjétek Őt a magas helyeken!

Jel. 5,13.

2. Dicsérjétek Őt angyalai mind; dicsérjétek őt minden ő serege!

Jób. 38,7.

3. Dicsérjétek őt: nap és hold; dicsérjétek Őt mind: fényes csillagai!

Jób. 38,7.

4. Dicsérjétek Őt egeknek egei, és ti vizek, amelyek az ég felett vagytok!

1 Móz. 1,6., 1 Móz. 1,7.

5. Dicsérjék ők JaHuWaH nevét, mert parancsolt és előállottak ők.

1 Móz. 1,3., 1 Móz. 1,6.

6. Örök időre állította fel őket; törvényt szabott és nem tér el attól.

7. Dicsérjétek az ÖrökkéValót a földről: viziszörnyek és mély vizek ti mind!

8. Tűz és jégeső, hó és köd, szélvihar, amelyek az Ő rendelését cselekszik;

Jób. 37,5.

9. Ti hegyek és halmok mindnyájan, minden gyümölcsfa s mind ti czedrusok;

10. Vadak és minden barmok, férgek és szárnyas állatok;

11. Földi királyok és minden nemzet, fejedelmek és mind ti földi bírák!

12. Ifjak és szűzek, vének gyermekekkel:

13. Dicsérjék JaHuWaH nevét, mert az Ő neve dicső *Ezékiel próféta könyve*
egyedül; az Ő dicsősége égre-földre kihat!

14. És felemelte az Ő népének szarvát. Dicsőítse minden
Ő kegyeltje: Izráel fiai, a hozzá közel való nép.
Dicsérjétek az *ÖrökkéValót!*

Zsolt. 147,19., Zsolt. 147,20., 2 Móz. 19,6.

149 Dicsérjétek az *ÖrökkéValót!*

2. Örvendezzen Izráel az ő *Teremtőjében*: Sionnak fiai
örüljenek az ő királyukban!

3. Dicsérjék az Ő nevét tánczczal; dobbal és hárfával
zengjenek néki.

4. Mert kedveli JaHuWaH az ő népét, a szenvedőket
szabadulással dicsőíti meg. *5 Móz. 28,63., Zsolt. 147,6.*

5. Vígadozzanak a kegyesek tisztességben; ujjongjanak
nyugvó helyökön. *Zsolt. 134,1., Zsolt. 134,2.*

6. Elohim-dicsőítés legyen torkukban, kétélű fegyver
kezeikben; *2 Krón. 20,19., 2 Krón. 20,23.*

7. Hogy bosszút álljanak a pogányokon, és megfenyítsék
a nemzeteket!

8. Hogy lánczra fűzzék királyaikat, főembereiket pedig
vas-bilincsekbe.

9. Hogy végrehajtsák rajtok a megírott ítéletet. Dicsőség
ez az Ő minden kegyeltjére! Dicsérjétek az *ÖrökkéValót!*

5 Móz. 7,1., 5 Móz. 7,6., 5 Móz. 7,12., 5 Móz. 7,16.

150 Dicsérjétek az *ÖrökkéValót!* Dicsérjétek az *Igaz*
Teremtőt az Ő szent helyén; dicsérjétek Őt az Ő
hatalmának boltozatán! *Zsolt. 132,12., Zsolt.*
132,13., Ésa. 6,3.

2. Dicsérjétek Őt hősi tetteiért, dicsérjétek Őt
nagyságának gazdagsága szerint! *Zsolt 145,6.*

3. Dicsérjétek Őt kürt-zengéssel; dicsérjétek Őt hárfán és
cziterán; *Zsolt. 98,5.*

4. Dicsérjétek Őt dobbal és tánczczal, dicsérjétek Őt
hegedűkkel és fuvalával;

5. Dicsérjétek Őt hangos czimbalommal, dicsérjétek Őt
harsogó czimbalommal.

6. Minden lélek dicsérje az *ÖrökkéValót!*

Dicsérjétek az *ÖrökkéValót!*

Ezékiel próféta könyve **Bölcs Salamonnak példabeszédei**

1 Salamonnak, Dávid fiának, Izráel királyának példabeszédei,

Préd. 1,1.

2. Bölcsesség és erkölcsnek tanulására, értelmes beszédek megértésére;

3. Okos fenytéknek, igazságnak és ítéletnek és becsületességnek megnyerésére;

4. Együgyűeknek eszeség, gyermeknek tudomány és meggondolás adására.

5. Hallja a bölcs és öregbítse az ő tanulságát, és az értelmes szerezzen érett tanácsokat.

6. Pédabeszédnek és példázatnak, bölcsnek beszédeinek és találós meséinek megértésére.

7. JaHuWaH (az *ÖrökkéValó*) félelme feje a bölcseségnek; a bölcseséget és erkölcsi tanítást a bolondok megútálják.

Jób. 28,28., Zsolt. 111,10.

8. Hallgasd, fiam, a te atyádnak erkölcsi tanítását, és a te anyádnak oktatását el ne hagyd.

Péld. 6,20., Péld. 15,5.

9. Mert kedves ékesség lesz a te fejednek, és aranyláncz a te nyakadra.

10. Fiam, ha a bűnösök el akarnak csábítani téged: ne fogadd beszédöket.

Péld. 23,17.

11. Ha azt mondják: jere mi velünk, leselkedjünk vér után, rejtesszünk el az ártatlan ellen ok nélkül;

Mik. 7,2., Mik. 7,3.

12. Nyeljük el azokat, mint a sír elevenen, és egészen, mint akik mélységbe szállottak;

13. Minden értékes marhát nyerünk, megtöltjük a mi házainkat zsákmánnyal:

14. Sorsodat vesd közénk; egy erszényünk legyen mindnyájunknak:

15. Fiam, ne járj egy úton ezekkel, tartóztasd meg lábaidat ösvényüktől;

Zsolt. 1,1., Zsolt. 4,5.

16. Mert lábaik a gonoszra futnak, és sietnek a vérnek ontására.

Ésa. 59,7., Róm. 3,15.

17. Mert hiába vetik ki a hálót minden szárnyas állat szemei előtt:

18. Ezek mégis vérök árán is ólálkodnak, lelkek árán is leselkednek;

19. Ilyen az útja minden kapzsi embernek: gazdájának életét veszi el.

Zsolt. 5,5., Zsolt. 5,7.

20. A bölcsesség künn szerül-szerte kiált; az utcákon zengedeztetni az ő szavát.

Péld. 8,1., Péld. 8,3.

21. Lärmás utcáfölkön kiált a kapuk bemenetelin, a városban szólja az ő beszédit.

22. Míglen szeretitek, oh, ti együgyűek az együgyűséget, és gyönyörködnek a csúfolók csúfolásban, és gyűlölik a balgatók a tudományt?!

23. Térjete az én dorgálásomhoz; ímé közlöm veletek az én lelkemet, tudotokra adom az én beszédimet néktek.

24. Mivelhogy hívtalak titeket, és vonakodtatok, kiterjesztém az én kezemet, és senki eszébe nem vette;

Ésa. 65,12., Ésa. 66,4.

25. És elhagytátok minden én tanácsomat, és az én feddésemmel nem gondoltatok:

26. Én is a ti nyomorúságtokon nevetek, megcsúfollak, amikor eljő az, amitől féltek.

27. Amikor eljő, mint a vihar, az, amitől féltek, és a ti nyomorúságtok, mint a forgósél elközelget: Amikor eljő ti reátok a nyomorgatás és a szorongatás.

Péld. 10,24.

28. Akkor segítségül hívnak engem, de nem hallgatom meg: keresnek engem, de meg nem találják.

Jób. 27,8., Jób. 27,9., Jób. 36,12., Ésa. 1,15., Ésa. 59,2.

29. Azért, hogy gyűlölték a bölcseséget, és JaHuWaH félelmét nem választották.

30. Nem engedtek az én tanácsomnak; megvetették minden én feddésemet.

31. Esznek azért az ő útjoknak gyümölcséből, és az ő tanácsokból megelégednek.

Péld. 1,32., Róm. 2,6., Róm. 2,9.

32. Mert az együgyűeknek pártossága megöli őket, és a balgatóknak szerencséje elveszti őket.

33. Aki pedig hallgat engem, lakozik bátorságosan, és csendes lesz a gonosznak félelmétől.

Ésa. 1,19.

2 Fiam! ha beveszed az én beszédimet, és az én parancsolatimat elrejtéd magadnál,

2. Ha figyelmeztetvén a bölcsességre a te füleidet, hajtod a te elmédet az értelemre,

3. Igen, ha a bölcsességért kiáltasz, és az értelemért a Te szótad felemeled,

4. Ha keresed azt, mint az ezüstöt, és mint a kincseket kutatód azt:

5. Akkor megérted JaHuWaH félelmét, és Elohimnek (az *Igaz Teremtőnek*) ismeretére jutsz.

6. Mert JaHuWaH ad bölcseséget, az Ő szájából tudomány és értelem származik.

Jób. 32,8., Jak. 1,5., Jak. 1,6.

7. Az igazaknak valóságos jót rejteget, paizst a tökéletesen járóknak,

Zsolt. 3,4.

8. Hogy megőrizze az igazságnak útait, és kegyeseinek útját megtartja.

9. Akkor megérted az igazságot és törvényt és becsületességet, és minden jó utat.

10. Mert bölcsesség megy a te elmédbe, és a tudomány a te lelkedben gyönyörűségeles lesz.

11. Meggondolás öröklik feletted, értelem őriz téged,

12. Hogy megszabadítson téged a gonosznak útától, és a gonoszságszóló férfiútól;

13. Akik elhagyják az igazságnak útát, hogy járjanak a setétségnek útain.

14. Akik örülnek gonoszt cselekedvén, vígadnak a gonosz álnokságokon.

15. Akiknek ösvényeik görbék, és akik az ő útaikban gonoszok.

16. Hogy megszabadítson téged a nem hozzád tartozó asszonytól, az idegentől, aki az ő beszédével hízlik,

Péld. 7,5., Péld. 5,3.

17. Aki elhagyja az ő ifjúságának férjét, és az ő Igaz Teremtőjének szövetségéről elfelejtkezik;

18. Mert a halálra hanyatlik az ő háza, és az ő ösvényei az élet nélkül valókhoz.

19. Valakik mennek ahhoz, nem térnek meg, sem meg nem nyerhetik az életnek útait.

1 Kor. 6,9., 1 Kor. 6,10.

20. Hogy járj a jóknak útjokon, és az igazaknak ösvényeit kövessed.

21. Mert az igazak lakják a Földet, és a tökéletesek maradnak meg rajta.

Zsolt. 37,22., Zsolt. 37,29.

22. A gonoszok pedig a Földről kivágattatnak, és a hitetlenül cselekedők kiszaggattatnak abból.

Jób. 18,17., Jób. 18,21.

3 Fiam! az én tanításomról el ne felejtkezzél, és az én parancsolatimat megőrizze a te elméd;

Péld. 1,8., Péld. 1,9.

2. Mert napoknak hosszú voltát, és sok esztendő életet és békességet hoznak néked bőven.

5 Móz. 8,1., 5 Móz. 30,16.

3. Az irgalmasság és igazság ne hagyjanak el téged: kösd azokat a te nyakadra, írd be azokat a te szívednek táblájára;

Mát. 5,7., Mát. 5,44., Mát. 5,48., 5 Móz. 6,7., 5 Móz. 6,8.

4. Így nyersz kedvességet és jó értelmet Elohimnek és embernek szemei előtt.

5. Bizodalmad legyen az ÖrökkéValóban teljes elmédből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál.

Zsolt. 125,1.

6. Minden te útaidban megismered Őt; akkor Ő igazgatja a te útaidat.

7. Ne légy bölcs a te magad ítélete szerint; féld az ÖrökkéValót, és távozzál el a gonosztól.

1 Kor. 4,7., Péld. 26,12.

8. Egészség lesz ez a te testednek, és megújulás a te lelkednek.

Ezékiel próféta könyve

Jób. 21,24.

9. Tiszteld az ÖrökkéValót a te marhádból, a te egész jóvedelmed zsengejéből.

Malak. 3,10.

10. Eképen megtelnek a te csüreid elégséggel és musttal áradnak el sajtid váluí.

5 Móz. 28,1., 5 Móz. 28,8.

11. JaHuWaH fenyítését fiam, ne utáld meg, se meg ne und az Ő dorgálását.

Zsid. 12,5., Zsid. 12,7.

12. Mert akit szeret JaHuWaH, megdorgálja, és pedig mint az atya az ő fiát, akit kedvel.

13. Boldog ember, aki megnyerte a bölcseséget, és az ember, aki értelmet szerez.

14. Mert jobb ennek megszerzése az ezüstnek megszerzésénél, és a kiásott aranyánál ennek jóvedelme.

Péld. 8,11., Jób. 28,15., Jób. 28,19.

15. Becsesebb a fényes kárbunkulusoknál, és minden te gyönyörűségeid nem hasonlíthatók hozzá.

16. Napoknak hosszúsága van jobbában, baljában gazdagság és tisztesség.

17. Az ő útai gyönyörűségeles utak, és minden ösvényei: békesség.

18. Életnek fája ez azoknak, akik megragadják, és akik megtartják boldogok!

Péld. 3,16., Mát. 7,21., Jak. 1,25.

19. JaHuWaH bölcseséggel fundálta a Földet, erősítette az Eget értelemmel.

Zsolt. 136,5., Zsolt. 136,6.

20. Az Ő tudománya által fakadtak ki a mélységből a vizek, és a felhők csepegnek harmatot,

21. Fiam, ne távozzanak el a te szemeidtől, őrizd meg az igaz bölcseséget, és a meggondolást!

Jób. 28,28.

22. És lesznek ezek élet a te lelkednek, és kedvesség a te nyakadnak.

Péld. 3,16., Péld. 3,17.

23. Akkor bátorsággal járod a te útadat, és a te lábadat meg nem ütöd.

Zsolt. 37,23., Zsolt. 37,24.

24. Amikor lefekszel, nem rettegsz; hanem lefekszel és gyönyörűségeles lesz a te álmod.

Jób. 11,19.

25. Ne félj a hirtelen való félelemtől, és a gonoszok pusztításától, ha eljő;

Zsolt. 91,5., Zsolt. 91,9.

26. Mert JaHuWaH lesz a te bizodalmad és megőrzi a te lábadat a fogságtól.

27. Ne fogd meg a jótéteményt azoktól, akiket illet, ha hatalmadban van annak megcselekedése.

Péld. 11,17., Péld. 25,27., Préd. 11,2.

28. Ne mondd a te felebarátodnak: menj el, azután térj meg, és holnap adok; holott nálad van, amit kér.

Jak. 2,15., Jak. 2,17.

29. Ne forralj a te felebarátod ellen gonoszt, holott ő együtt ül bátorságosan te veled.

Zsolt. 15,1., Zsolt. 15,3.

30. Ne háborogj egy emberrel is ok nélkül, ha nem illetett gonosszal téged.

Mát. 5,38., Mát. 5,40.

31. Ne irigykedjél az erőszakos emberre, és néki semmi útát ne válaszd.

Zsolt. 71,1.

32. Mert utálja JaHuWaH az engedetlent; és az igazakkal van az ő titka.

Zsolt. 25,14.

33. JaHuWaH átka van a gonosznak házán; de az igazaknak lakhelyét megáldja.

5 Móz. 28,15., 5 Móz. 28,68.

34. Akik csúfolók, ő megcsúfolja azokat; a szelídeknek pedig ad kedvességet.

Zsolt. 18,27.

35. A bölcsék tisztességet örökölnek; a bolondok pedig gyalázatot aratnak.

Zsolt. 119,6.

4 Halljátok meg, fiaim, atyátok erkölcsi tanítását, és figyelmezzetek az értelemnek megtudására.

2. Mert jó tanulságot adok néktek; az én tudományomat el ne hagyjátok.

3. Mert én atyámnak fia voltam, gyenge és egyetlenegy az én anyám előtt.

4. Tehát tanított engem, és monda nékem: tartsa meg az én beszédemet a te elméd, hogy megtartván az én parancsolatimat, élj;

1 Krón. 28,9.

5. Szerezz bölcseséget, szerezz eszességet; ne felejtkezzél el, se el ne hajolj az én számnak beszéditől.

6. Ne hagyd el azt, és megtart téged; szeresd azt, és megőriz téged.

7. A bölcsesség kezdete ez: szerezz bölcseséget, és minden keresményedből szerezz értelmet.

Péld. 9,10.

8. Magasztald fel azt, és felmagasztal téged; tiszteltté tesz téged, ha hozzád öleled azt.

2 Krón. 7,17., 2 Krón. 7,18.

9. Ád a te fejednek kedvességnek koszorúját; igen szép ékes koronát ad néked.

Péld. 1,9.

10. Hallgasd, fiam, és vedd be az én beszédimet; így sokasulnak meg néked a te életednek esztendei.

Péld. 3,11., Péld. 3,16., Péld. 3,18.

11. Bölcsességnek útára tanítottalak téged, vezettelek téged az igazságnak ösvényin.

12. Amikor jársz, semmi nem szorítja meg a te járásodat; és ha futsz, nem ütközik meg.

13. Ragaszkodjál az erkölcsi tanításhoz, ne hagyd el; őrizd meg azt, mert az a te életed.

14. A hitetleneknek útjára ne menj, se ne járj a gonoszok ösvényén.

Zsolt. 1,1., Zsolt. 1,4.

15. Hagyd el, át ne menj rajta; térj el tőle, és menj tovább.

16. Mert nem alhatnak azok, ha gonoszt nem cselekesznek: és kimegy szemükből az álom, ha mást romlásra nem juttatnak.

17. Mert gonosszágnak étkét eszik, és az erőszaktételnek borát iszszák.

Péld. 1,11., Péld. 1,16., Péld. 1,31.

18. Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világossága, amely minél tovább halad, annál világosabb lesz, a teljes délig.

Jób. 29,3., Zsolt. 37,6.

19. Gonoszok útja pedig olyan, mint a homály, nem tudják miben ütköznek meg.

Ésa. 59,10., Ésa. 59,12.

20. Fiam, az én szavaimra figyelmezz, az én beszédimre hajtsad füledet.

21. Ne távozzanak el a te szemeidtől, tartsd meg ezeket a te elmédben.

22. Mert életök ezek azoknak, akik megnyerik, és egész testöknek egészség.

Péld. 3,18., Zsolt. 19,8.

23. Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet, mert abból indul ki minden élet.

Mát. 15,19.

24. Vesd el tőled a száj hamisságát, és az ajkak álnokságát távoztasd el magadtól.

Zsolt. 34,13., Zsolt. 34,15.

25. A te szemeid előre nézzenek, és szemöldökid egyenest magad elé irányuljanak.

Zsolt. 101,6.

26. Egyengesd el lábaid ösvényit, s minden te útaid állhatatosak legyenek.

27. Ne térj jobbra, se balra, fordítsd el a te lábadat a gonosztól.

5 Móz. 5,32.

5 Fiam! az én bölcseségemre figyelmezz, az én értelmemre hajtsd a te füledet,

2. Hogy megtartsd a meggondolást és a tudományt a te ajakid megőrizték.

3. Mert színmézet csepeg az idegen asszony ajka, és símább az olajnál az ő ínye.

Péld. 2,26.

4. De annak vége keserű, mint az üröm, éles, mint a kétélű tör.

5. Az ő lábai a halálra mennek, az ő léptei a sírba törekszenek.

6. Az életnek útját, hogy ne követhesse, ösvényei változókká lettek, anélkül, hogy ő eszébe venné.

7. Most azért, fiaim, hallgassatok engem, és ne távozzatok el számnak beszéditől!

8. Távoztasd el attól útadat, és ne közelgess házának ajtajához,

9. Hogy másoknak ne add a te ékességedet, és esztendeidet a kegyetlennek;

Péld. 6,32., Péld. 6,33.

10. Hogy ne az idegenek teljenek be a te marháiddal, és a te keresményed más házába ne jusson.

11. Hogy nyögnöd kelljen életed végén, amikor megemésztetik a te húsod és a te tested,

12. És azt kelljen mondánod: miképen gyűöltem az erkölcsi tanítást, és a fenyítéket útálta az én elmém,

13. És nem hallgattam az én vezetőim szavát, és az én tanítóimhoz nem hajtottam fülemet?!

14. Kevés hija volt, hogy minden gonoszságba nem merültem a gyülekezetnek és községnek közepette!

15. Igyál vizet a te kútadból, és a te forrásod közepéből folyóvizet.

16. Kifolynak-é a te forrásid, az utcákra a te vized folyásai?

17. Egyedül tied legyenek, és nem az idegenekéi veled.

18. Legyen a te forrásod áldott, és örvendezz a te ifjúságod feleségének.

19. A szerelmes szarvas és kedves zerge; az ő emlői elégítsenek meg téged minden időben, az ő szerelmében gyönyörködjél szüntelen.

20. És miért bujdosnál, fiam, az idegen után, és ölelnéd keblét az idegennek?

21. Mert JaHuWaH-nak szemei előtt vannak mindenkinek útai, és minden ösvényeit Ő rendeli.

Jób. 31,4., Jób. 34,21., Jób. 34,22., Jer. 16,18.

22. A maga álnokságai fogják meg gonoszt, és a saját bűnének köteleivel kötöztetik meg.

Zsolt. 7,16., Zsolt. 7,17., Zsolt. 34,22.

23. Ő meghal fenyíték híján, és bolondságának sokasága miatt támolyog.

6 Fiam! ha kezes lettél a te barátodért, és kezedet adván, kötelezted magadat másért:

2. Szádnak beszédei által estél törbe, megfogattattál a te szádnak beszédével.

3. Ezt míveld azért fiam, és mentsd ki magadat, mert a te felebarátodnak kezébe jutottál; eredj, alázd meg magadat, és kényszerítsd felebarátodat.

4. Még álmod se engedj szemeidnek, se szunnyadást szemöldökidnek,

5. Szabadítsd ki magadat, mint a zerge a vadász kezéből, és mint a madár a madarásznak kezéből.

6. Eredj a hangyához, te rest, nézd meg az ő útait, és légy bölcs!

7. Akinek nincs vezére, igazgatója, vagy ura,

8. Nyárban szerzi meg az ő kenyerét, aratáskor gyűjti eledelét.

9. Oh, te rest, meddig fekszel? Amikor kelsz fel a te ~~Ezékias próféta könyve~~

10. Még egy kis álom, még egy kis szunnyadás, még egy kis kéz-összefonás, hogy pihenjek;

Péld. 24,33., Péld. 24,34., Préd. 4,5., Préd. 4,6.

11. Így jő el, mint az útonjáró a te szegénységed, és a te szűkölködésed, mint a paizsos férfiú!

Péld. 24,34.

12. Haszontalan ember, hamis férfiú, aki álnok szájjal jár,

13. Aki hunyorgat szemeivel; lábaival is szól, és ujjaival jelt ad.

Zsolt. 35,19.

14. Álnokság van az ő szívében, gonoszt forral minden időben, háborúságot indít.

15. Annakokáért hirtelen eljő az ő nyomorúsága, gyorsan megrontatik, s nem lesz gyógyulása.

16. E *hat* dolgot gyűlöli JaHuWaH, és *hét* dolog útálat az Ő Szellemének:

17. A *kevély szemek*, a *hazug nyelv*, és az ártatlan *vért ontó kezek*,

18. Az *álnok* gondolatokat forraló *elme*, a *gonoszra* sietséggel *futó lábak*,

19. A hazugságlehelő *hamis tanú*, és *aki szerez háborúságokat* az atyafiak között!

20. Őrizd meg, fiam, atyád parancsolatját, és anyád tanítását el ne hagyd.

Péld. 1,8.

21. Kösd azokat szívedre mindenkor, fűzd a nyakadba.

Péld. 3,3., Péld. 3,23., Péld. 3,24.

22. Valahová mégysz, vezérel téged, amikor aluszol, őriz téged, amikor felserkensz, beszélget te veled.

23. Mert szövétnek a parancsolat, és a tudomány világosság és életnek útja a tanító-feddések.

Zsolt. 19,9.

24. Hogy a gonosz asszonytól téged megőrizzenek, az idegen asszony nyelvének hizelkedésétől.

25. Ne kívánd az ő szépségét szívedben, és meg ne fogjon téged szemöldökeivel;

Mát. 5,28.

26. Mert a parázna asszony miatt jut az ember egy darab kenyérre, és más férfi felesége nagybecsű életet vadász!

27. Vehet-é valaki tüzet az ő kebelébe, hogy ruhái meg ne égnének?

28. Vagy járhat-é valaki eleven szénen, hogy lábai meg ne égnének?

29. Így van, valaki bemegy felebarátjának feleségéhez, nem marad büntetlen, valaki illeti azt!

Jób. 31,11., Jób. 31,12.

30. Nem utálják meg a lopót, ha lop az ő kívánságának betöltésére, amikor éheznek;

31. És ha rajta kaptatik, hétannyit kell adnia, az ő házának minden marháját érette adhatja;

2 Móz. 22,1., 2 Móz. 22,4.

32. Aki pedig asszonyokkal paráználkodik, bolond; aki magát el akarja veszteni, az cselekszi ezt!

2 Sám. 13,13.

33. Vereséget és gyalázatot nyer, és az ő gyalázata el nem töröltetik.

34. Mert a féltékenység a férfiú haragja, és nem cselekszik kegyelmességgel a bosszúállásnak napján.

35. Nem gondol semmi váltsággal, nem nyugszik meg rajta, még ha nagy sok ajándékot adsz is neki.

7 Fiam, tartsd meg az én beszédeimet, és az én parancsolataimat rejtse el magadnál.

2. Az én parancsolatimat tartsd meg, és élsz; és az én tanításomat, mint a szemed fényét.

Péld. 4,4., 3 Móz. 18,5.

3. Kösd azokat ujjaidra, írd fel azokat szíved táblájára.

4. Mondd ezt a bölcseségnek: én néném vagy te; és az eszességet ismerősödnök nevezd,

5. Hogy megőrizzen téged a nem hozzád tartozó asszonytól, és az ő beszédivel hizelkedő idegentől.

Péld. 5,3., Péld. 5,4.

6. Mert házam ablakán, a rács mögül néztem,

7. És láték a bolondok között, eszembe vevék a fiak között egy bolond ifjat,

Péld. 6,32.

8. Aki az utcán jár, annak szeglete mellett, a házához menő úton lépeget,

Jób. 31,9.

9. Alkonyatkor, nap estjén, és setét éjjelben.

10. És ímé, egy asszony eleibe jő, paráználának öltözetében, álnok az ő elméjében.

11. Mely csélcsap és vakmerő, akinek házában nem maradhatnak meg az ő lábai.

Péld. 5,3.

12. Néha az utcán, néha a tereken van, és minden szegletnél leselkedik.

13. És megragadá őt és megcsókolá őt, és szemtelenségre vetemedvén, monda neki:

14. Hálaáldozattal tartoztam, ma adtam meg fogadásomat.

15. Azért jövék ki elődbe, szorgalmasan keresni a Te orczádat, és reád találtam!

16. Paplanokkal megvetettem nyoszolyámat, égyiptomi szövésű szőnyegekkel.

Péld. 21,22.

17. Beillatoztam ágyamat mirhával, áloessel és fahéjjal.

18. No foglaljuk magunkat bőségesen mind virradtig a szeretetben; vígadjunk szerelmeskedésekkel.

19. Mert nincs otthon a férjem, elment messze útra.

20. Egy erszény pénzt vőn kezéhez; holdtöltére jő haza.

21. És elhiteté őt az ő mesterkedéseinek sokaságával, ajkainak hizelkedésével elragadá őt.

Péld. 5,3.

22. Utána megy; mint az ökör a vágóhídra, és mint a bolond, egyszer csak fenyítő békóba;

23. Míg nem átjárja a nyíl az ő máját. Miképen siet a bolond a prófétákhoz, és nem tudja, hogy az az ő élete ellen van.

Ezekiel próféták könyve

24. Annakokáért most, fiaim, hallgassatok engem, és figyelmezzetek az én számnak beszédeire.

25. Ne hajoljon annak útaira a te elméd, és ne tévelyegj annak ösvényin.

26. Mert sok sebesültet elejtett, és sokan vannak, akik attól megölettek.

27. Sírba vívő út az ő háza, amely levisz a halálnak hajlékába.

8 Avagy a bölcsesség nem kiált-é, és az értelem nem bocsátja-é ki az Ő szavát?

Péld. 1,20., Péld. 1,21.

2. A magas helyeknek tetein az úton, sok ösvény összetalálkozásánál áll meg.

3. A kapuk mellett a városnak bemenetelin, az ajtók bemenetelinél zeng.

4. Tinéktek kiáltok, férfiak; és az én szóm az emberek fiaihoz van!

5. Értsétek meg ti együgyűek az eszességet, és ti balgatók vegyétek eszetekbe az értelmet.

6. Halljátok meg; mert jeles dolgokat szólok és az én számnak felnyitása igazság.

7. Mert igazságot mond ki az én ínyem, és utálat az én ajkaimnak a gonoszság.

8. Igaz én számnak minden beszéde, semmi sincs ezekben hamis, vagy elfordult dolog.

9. Mind egyenesek az értelmesnek, és igazak azoknak, akik megnyerték a tudományt.

10. Vegyétek az én tanításomat, és nem a pénzt; és a tudományt inkább, mint a választott aranyat.

11. Mert jobb a bölcsesség a drágagyöngyöknél; és semmi gyönyörűségek ehhez egyenlők nem lehetnek.

Péld. 3,14., Péld. 3,16., Jób. 28,15., Jób. 28,19.

12. Én bölcsesség lakozom az eszességben, és a megfontolás tudományát megnyerem.

13. JaHuWaH félelme a gonosznak gyűlölése; a kevélységet és felfuvalkodást és a gonosz utat, és az álnok száját gyűlölöm.

Jób. 28,28.

14. Enyém a tanács és a valóság, Én vagyok az eszesség, enyém az erő.

15. Én általam uralkodnak a királyok, és az uralkodók végeznek igazságot.

16. Én általam viselnek a fejedelmek fejedelemséget, és a nemesek, a földnek minden bírái.

17. Én az Engem szeretőket szeretem, és akik Engem szorgalmasan keresnek, megtalálnak.

Péld. 8,12.

18. Gazdagság és tisztesség van Nálam, megmaradandó jó és igazság.

Péld. 3,16.

19. Jobb az Én gyümölcsöm a tiszta aranyból és színaranyból, és az Én hasznom a válogatott ezüstről.

20. Az igazságnak után járok, és az igazság ösvényének közepén.

21. Hogy az Engem szeretőknek valami valóságost adjak örökségül, és erszényeiket megtöltssem.

Péld. 8,18.

22. Az ÖrökkéValó az Ő utának kezdetül szerzett engem; az Ő munkái előtt régen.

1 Móz. 1,1.

23. Örök időktől fogva felkenettem, kezdettől, a Föld kezdetétől fogva.

24. Még amikor semmi mélységek nem voltak, születtem vala; még amikor semmi források, vízzel teljesekek nem voltak.

Péld. 8,22., Péld. 8,23.

25. Minekelőtte a hegyek leülepedtek volna, a halmoknak előtte születtem.

26. Amikor még nem csinálta vala a földet és a mezőket, és a világ porának kezdetét.

Jób. 28,20., Jób. 28,27.

27. Amikor készíté az Eget, ott valék; Amikor felveté a mélységek színén a kerekseget;

28. Amikor megerősíté a felhőket ott fenn, amikor erősekké lőnek a mélységeknek forrásai;

29. Amikor felveté a tengernek határait, hogy a vizek át ne hágiák az Ő parancsolatját, amikor megállapítá e Földnek fundamentumait:

Zsolt. 104,9.

30. Mellette valék mint kézmíves, és gyönyörűsége valék mindennap, játszva Ő előtt minden időben.

Péld. 8,22.

31. Játszva az Ő földének kerekségén, és gyönyörűségemetelve az emberek fiaiban.

32. És most fiaim, hallgassatok engemet, és boldogok, akik az Én útaimat megtartják.

Zsolt. 119,1., Zsolt. 119,2.

33. Hallgassatok a tudományt és legyetek bölcssek, és magatokat el ne vonjátok!

34. Boldog ember, aki hallgat Engem, az Én ajtóim előtt virrasztván minden nap, az Én ajtóim félfáit őrizvén.

Péld. 8,11., Péld. 8,18., Zsolt. 84,11.

35. Mert aki megnyer Engem, nyert életet, és szerzett JaHuWaH-tól jóakaratot.

Péld. 3,16., Péld. 3,18.

36. De aki vétkezik ellenem, erőszakot cselekszik az ő lelkén; minden, valaki Engem gyűlöl, szereti a halált!

Péld. 3,35.

9 Bölcsesség megépítette az ő házát, annak hét oszlopát kivágván.

2. Megölte vágnivalóit, kitöltötte borát, asztalát is elkészítette.

3. Elbocsátá az ő leányit, hivatog a város magas helyeinek tetein.

Péld. 8,1., Péld. 8,2.

4. Ki tudatlan? térjen ide; az értelem nélkül valónak ezt Ezékiel próféta könyve

5. Jöjjetek, éljete az Én étkemmel, és igyatok a borból, melyet töltöttem.

6. Hagyjátok el a bolondokat, hogy éljete, járjatok az eszességnek után.

7. Aki tanítja a csúfolót, nyer magának szidalmat: és aki feddi a latrot, szégyenére lesz.

Péld. 14,7., Mát. 7,6.

8. Ne fedd meg a csúfolót, hogy ne gyűlöljön téged; fedd meg a bölcsét, és szeret téged.

Zsolt. 141,5.

9. Adj a bölcsnek, és még bölcsőbb lesz; tanítsd az igazat, és öregbíti a tanulságot.

10. A bölcseségnek kezdete JaHuWaH-nak félelme; és a Szentnek ismerete az eszesség.

Jób. 28,28.

11. Mert Én általam sokasulnak meg a te napjaid, és meghosszabbítják néked életednek esztendeit.

Péld. 3,18., Péld. 10,27.

12. Ha bölcs vagy, bölcs vagy te magadnak; ha pedig csúfoló vagy, magad valod kárát.

13. Balgaság asszony fecsegő, bolond és semmit nem tud.

Péld. 7,11., Péld. 7,18.

14. És leült az ő házának ajtajába, székre a városnak magas helyein,

Péld. 7,12

15. Hogy hívja az útonjárókat, akik egyenesen mennek útiúton.

16. Ki együgyű? térjen ide, és valaki esztelen, annak ezt mondja:

17. A lopott víz édes, és a titkon való étel gyönyörűsége!

18. És az nem tudja, hogy ott élet nélkül valóknak vannak; és a Seol mélyébe esnek az ő hivatalosai!

10 Salamon bölcs mondásai. A bölcs fiú örvendezteti az ő atyját; a bolond fiú pedig szomorúsága az ő anyjának.

Péld. 15,20.

2. Nem használnak a gonoszok kincsei; az igazság pedig megszabadít a halálból.

Péld. 13,11., Péld. 21,6., Péld. 10,27.

3. JaHuWaH nem hagyja éhezni az igaznak lelkét; gonoszoknak kívánságát pedig elveti.

Zsolt. 37,25., Zsolt. 37,26.

4. Szegénynyű lesz, aki cselekszik rest kézzel; a gyors munkások keze pedig meggazdagít.

5. Gyűjt nyárban az eszes fiú; álomba merül az aratás idején a megszégyenítő fiú.

6. Áldások vannak az igaznak fején; a gonoszok szája pedig erőszakot fed be.

7. Az igaznak emlékezete áldott; a hamisaknak neve pedig megrothad.

Zsolt. 112,6.

8. A bölcs elméjű beveszi a parancsolatokat; a bolond ajkú pedig elveszti magát.

9. Aki tökéletességben jár, bátorsággal jár; aki pedig elferdíti az ő útát, kiismertetik.

10. Aki szemmel hunyorgat, bántást szerez; és a bolond ajkú elesik.

11. Életnek kútfeje az igaznak szája; a gonoszoknak szája pedig erőszakot fedez el.

Péld. 13,14.

12. A gyűlölség szerez versengést; minden vétet pedig elfedez a szeretet.

1 Pét. 4,8., 1 Kor. 13,4., 1 Kor. 13,7.

13. Az eszesek ajkain bölcsesség találtatik; a vessző pedig a bolond hátának való.

Péld. 26,3.

14. A bölcssek tudományt rejtegetnek; a bolondnak szája pedig közeli romlás.

Péld. 10,8., Péld. 18,7.

15. A gazdagnak marhája az ő megerősített városa; szűkölködőknek romlása az ő szegénységök.

Péld. 18,11., Zsolt. 49,7.

16. Az igaznak keresménye életre, gonosznek jövedelme bűnre van.

17. A bölcsesség megőrizőnek útja életre van; a fenyítéket elhagyó pedig tévelyeg.

18. Aki elfedezi a gyűlölséget, hazug ajkú az; és aki szól gyalázatot, bolond az.

19. A sok beszédben elmaradhatatlan a vétek; aki pedig megtartóztatja ajkait, az értelmes.

Préd. 5,3.

20. Választott ezüst az igaznak nyelve; a gonosznak elméje kevés erő.

Zsolt. 141,5.

21. Az igaznak ajkai sokakat legeltetnek; a bolondok pedig esztelenségökben hálnak meg.

Péld. 11,3., Péld. 13,6.

22. JaHuWaH áldása, az gazdagít meg, és azzal semmi nem szerez bántást.

23. Amiképen játék a bolondnak bünt cselekedni, azonképen az eszes férfiúnak bölcsen cselekedni.

Péld. 11,23., Zsolt. 37,30., Zsolt. 37,31.

24. Amitől retteg a gonosz, az esik ő rajta; amit pedig kívánnak az igazak, meg lesz.

Zsolt. 145,19.

25. Amint a forgósél ráfuvall, már oda van gonosz; az igaznak pedig örökké való fundamentoma van.

26. Minémű az eczet a fogaknak és a füst a szemeknek, olyan a rest azoknak, akik azt elküldötték.

27. JaHuWaH félelme hosszabbítja meg a napokat; a gonoszoknak pedig esztendeik megrövidülnek.

Péld. 9,11., Jób. 15,32., Jób. 15,34., Zsolt. 55,24.

28. Az igazaknak reménysége öröm; gonoszoknak várakozása pedig elvész.

Jób. 18,14.

29. Erősség a tökéletesnek az ÖrökkéValó útá: de romlás a gonoszoké.

30. Az igaz soha meg nem mozdul; de a gonoszok nem lakják a Földet.

Zsolt. 37,22.

31. Az igaznak szája bőségesen szól bölcsességet; a gonoszság nyelve pedig kivágitik.

32. Az igaznak ajkai azt tudják, ami kedves; gonoszoknak szája pedig a gonoszságot.

Róm. 2,6., Róm. 2,11.

II Az álnok mérték utálatos JaHuWaH-nál; az igaz mérték pedig kedves néki.

5 Móz. 25,13., 5 Móz. 25,16.

2. Kevélység jó: gyalázat jó; az alázatosoknál pedig bölcsesség van.

Péld. 18,12.

3. Az igazakat tökéletességök vezeti; de a hitetleneket gonoszságuk elpusztítja.

Péld. 15,33., Péld. 18,12.

4. Nem használ a vagyon a haragnak idején; az igazság pedig kiragad a halálból.

Sof. 1,18., Ezék. 7,19.

5. A tökéletesnek igazsága igazgatja az ő útát; de önnön gonoszságében esik el gonosz.

6. Az igazaknak igazságok megszabadítja őket; de az ő kívánságokban fogatnak meg a hitetlenek.

Zsolt. 18,20., Zsolt. 18,25., Péld. 13,6.

7. Amikor meghal gonosz ember, elvész az ő reménysége; a bűnösök várakozása is elvész.

8. Az igaz a nyomorúságból megszabadul; gonosz ő helyette beesik abba.

Péld. 21,18.

9. Szájával rontja meg a képmutató felebarátját; de az igazak a tudomány által megszabadulnak.

10. Az igazak javán örül a város; És amikor elvesznek gonoszok, örvendezés van.

Zsolt. 42,8., Zsolt. 42,9.

11. Az igazaknak áldása által emelkedik a város; gonoszok szája által pedig megromol.

12. Megútálja felebarátját a bolond; az eszes férfiú pedig hallgat.

13. A rágalmazó megjelenti a titkot; de a hűséges lelkű elfedezi a dolgot.

Péld. 20,19.

14. Ahol nincs vezetés, elvész a nép; a megmaradás pedig a sok tanácsos által van.

Péld. 15,22.

15. Teljességgel megrontatik, aki kezes lesz idegenért; a aki pedig gyűlöli a kezességet, bátorságos lesz.

16. A kedves asszony megtartja a tiszteletet, a hatalmaskodók pedig megtartják a gazdagságot.

17. Ő magával tesz jól a kegyes férfiú; a kegyetlen pedig öntestének okoz fájdalmat.

Péld. 11,25., Péld. 11,37., Péld. 3,27.

18. gonosz munkál álnok keresményt; az igazságszerzőnek pedig jutalma valóságos.

Péld. 11,19.

19. aki őszinte az igazságban, az életére -, aki pedig a gonoszt követi, az vesztére műveli azt.

Gal. 6,8.

20. Útálatosok JaHuWaH-nál az álnok szívűek; kedvesek pedig Ő nála, akik az ő útjokban tökéletesek.

Zsolt. 5,5., Zsolt. 5,7.

21. Kézadással erősítem, hogy nem marad büntetlen a gonosz; az igazaknak pedig magva megszabadul.

22. Mint a disznó orrában az aranyperecz, olyan a szép asszony, akinek nincs okossága.

23. Az igazaknak kívánsága csak jó, gonoszok várakozása pedig harag.

Péld. 10,23.

24. Van olyan, aki bőven adakozik, és annál inkább gazdagodik; és aki megtartóztatja a járandóságot, de ugyan szűkölködik.

Zsolt. 112,1., Zsolt. 112,9.

25. A mással jóltevő ember megkövéredik; és aki mást felüdít, maga is üdül.

Péld. 11,17.

26. Aki búzáját visszatartja, átkozza azt a nép; annak fején pedig, aki eladja, áldás van.

Péld. 11,17., 5 Móz. 14,28., 5 Móz. 14,29.

27. Aki jóra igyekezik, jóakaratot szerez: aki pedig gonoszt keres, ő magára jó az.

Zsolt. 57,7.

28. Aki bízik az ő gazdagságában, elesik; de mint a fa ága, az igazak kivirágoznak.

Jób. 8,20., Jak. 5,1., Jak. 5,3., Zsolt. 1,1., Zsolt. 1,3., Zsolt. 92,13.

29. Aki megháborítja az ő házat, annak öröksége szél lesz; és a bolond szolgája a bölcs elméjűnek.

30. Az igaznak gyümölcse életnek fája; és lelkeket nyer meg a bölcs.

31. Ímé, az igaz e Földön megnyeri jutalmát; mennyivel inkább gonosz és a bűnös!

1 Pét. 4,17., 1 Pét. 4,18.

32. Aki szereti a dorgálást, szereti a tudományt; aki pedig gyűlöli a fenyítéket, oktalan az.

Péld. 3,11., Péld. 3,12.

12 A jó ember jóakaratot nyer az ÖrökkéValótól; de a gonosz embert kárhoztatja Ő.

2. Nem erősül meg ember gonoszsággal; az igazaknak pedig gyökerek ki nem mozdul.

Jób. 18,5., Jób. 18,20., Jób. 8,16., Jób. 8,17.

3. A derék asszony koronája az ő férjének; de mint az ő csontjaiban való rothadás, olyan a megszégyenítő.

Péld. 31,10., Péld. 31,29.

4. Az igazaknak gondolatjaik igazak; gonoszok tanácsa csalás.

5. Az gonoszok beszédei leselkednek a vér után; az igazaknak pedig szája megszabadítja azokat.

Péld. 1,11.

6. Leomlanak az gonoszok, és oda lesznek; az igazak pedig a próféta könyve.

7. Az ő értelme szerint dicsértetik a férfiú; de az elfordult elméjű útálatos lesz.

8. Jobb, akit kevésre tartanak, és szolgája van, mint aki magát felmagasztalja, és szűk kenyerű.

1 Sám. 18,23.

9. Az igaz az ő barmának érzését is ismeri, az gonoszok szíve pedig kegyetlen.

5 Móz. 25,4.

10. Aki műveli az ő földét, megelégedik eledellel; aki pedig követ hiábavalókat, bolond az.

Péld. 28,19.

11. Kivánja az gonosz a gonoszok prédáját; de az igaznak gyökere ád gyümölcsöt.

12. Az ajkaknak vétkében gonosz tör van, de kimenekedik a nyomorúságból az igaz.

Zsolt. 41,7., Zsolt. 52,4.

13. Az ő szájának gyümölcséből elégedik meg a férfi jóval; és az ő cselekedetének fizetését veszi az ember önmagának.

Péld. 13,3., Zsolt. 34,13., Zsolt. 34,16.

14. A bolondnak úta helyes az ő szeme előtt, de aki tanácsosál él, bölcs az.

15. A bolondnak haragja azon napon megismertetik; elfedezi pedig a szidalmat az eszes ember.

16. Aki igazán szól, megjelenti az igazságot, a hamis bizonyosság pedig az álnokságot.

Péld. 14,5.

17. Van olyan, aki beszél hasonlókat a törszúrásokhoz; de a bölcsnek nyelve orvosság.

Péld. 12,12., Zsolt. 52,4.

18. Az igazmondó ajak megáll mind örökké; a hazugságnak pedig nyelve egy szempillantásig.

19. Álnokság van a gonosz gondolóknak szívében; a békességnek tanácsosiban pedig vígasság.

Péld. 12,5.

20. Nem vettetik az igaz semmi bántásba; az gonoszok pedig teljeseek nyavalyával.

21. Útálatosok JaHuWaH-nál a csalárd beszédek; akik pedig cselekesznek hűségesen, kedvesek Ő nála.

22. Az eszes ember elfedezi a tudományt; a bolondok elméje pedig kiáltja a bolondságot.

Péld. 15,2.

23. A gyorsaknak keze uralkodik; a rest pedig adófizető lesz.

Péld. 19,15.

24. A férfiúnak elméjében való gyötrelem megalázza azt; a jó szó pedig megvidámítja azt.

25. Útba igazítja az ő felebarátját az igaz; de az gonoszok útja eltévelyíti őket.

26. Nem süti meg a rest, amit vadászásával fogott; de becses marhája az embernek serénysége.

Péld. 19,15.

27. Az igazságnak útjában van élet; és az ő ösvényének úta halhatatlanság.

Péld. 13,12.

13 A bölcs fiú enged atyja intésének; de a csúfoló semmi dorgálásnak helyt nem ad.

Péld. 15,5.

2. A férfi az ő szájának gyümölcséből él jóval; a hitetlenek lelke pedig bosszúságtétellel.

Péld. 12,13.

3. Aki megőrzi az ő száját, megtartja önmagát; aki felnyitja száját, romlása az annak.

4. Kivánsággal felindul, de hiába, a restnek lelke; a gyorsak lelke pedig megkövéredik.

Péld. 12,23.

5. A hamis dolgot gyűlöli az igaz; az gonosz pedig gyűlölséggé tesz és megszegyenít.

Zsolt. 101,3., Zsolt. 101,8.

6. Az igazság megőrzi azt, aki útjában tökéletes; az gonoszság pedig elveszíti a bűnöst.

Zsolt. 34,22.

7. Van, aki hányja gazdagságát, holott semmije sincsen; viszont tetteti magát szegénynek, holott sok marhája van.

8. Az ember életének váltsága lehet az ő gazdagsága; a szegény pedig nem hallja a fenyegetést.

9. Az igazak világossága vígassággal ég; de az gonoszok szövétneke kialszik.

Zsolt. 112,4., Jób. 18,5., Jób. 18,6., Jób. 21,17.

10. Csak háborúság lesz a kevélységből: azoknál pedig, akik a tanácsot beveszik, bölcsesség van.

Péld. 11,14.

11. A hiábavalóságból keresett marha megkisebül; aki pedig kezével gyűjt, megőregbíti azt.

Péld. 10,2., Péld. 20,2.

12. A halogatott reménység beteggé teszi a szívet; de a megadatott kívánság életnek fája.

Péld. 13,19.

13. Az ígének megútálója megrontatik; aki pedig féli a parancsolatot, jutalmát veszti.

14. A bölcsnek tanítása életnek kútfeje, a halál törének eltávoztatására.

Péld. 10,11., Péld. 16,22., Péld. 14,27.

15. Jó értelem ad kedvességet; a hitetleneknek pedig útja kemény.

16. Minden eszes cselekszik bölcseséggel; a bolond pedig kijelenti az ő bolondságát.

Péld. 12,22.

17. Az gonosz követ bajba esik; a hívséges követ pedig gyógyulás.

Péld. 25,13.

18. Szegénység és gyalázat lesz azon, aki a fenytéktől magát elvonja; aki pedig megfogadja a dorgálást, tiszteltetik.

19. A megnyert kívánság gyönyörűsége a léleknek, és útálatosság a bolondoknak eltávozniok a gonosztól.

Ezékiel próféta könyve

20. Aki jár a bölcsesekkel, bölcs lesz; aki pedig magát társul adja a bolondokhoz, megromol.

21. A bűnösöket követi a gonosz; az igazaknak pedig jóval fizet Elohim.

22. A jó örökséget hágy unokáinak; a bűnösnek marhái pedig eltétnak az igaz számára.

Jób. 27,17.

23. Bö étele lesz a szegényeknek az új törésen; de van olyan, aki igazságtalansága által vész el.

Péld. 12,23.

24. Aki megtartóztatja az ő vesszejét, gyűlöli az ő fiát; aki pedig szereti azt, megkeresi őt fenytékkal.

Péld. 22,15., Péld. 23,13.

25. Az igaz eszik az ő kivánságának meglegedéséig; az gonoszok hasa pedig szűkölködik.

Zsolt. 34,10.

14 A bölcs asszony építi a maga házát; a bolond pedig önkezével rontja el azt.

Péld. 31,10., Péld. 31,31.

2. Aki igazán jár, féli az ÖrökkéValót; aki pedig elfordult az ő útaitban, megútálja Őt.

Jób. 12,4.

3. A bolondnak szájában van kevélységnek pálczája; a bölcsnek pedig beszéde megtartja őket.

4. Amikor nincsenek ökrök: tiszta a jászol; a gabonának bősége pedig az ökörnek erejétől van.

5. A hűséges tanú nem hazud; a hamis tanú pedig hazugságot bocsát szájából.

Péld. 22,16., 2 Móz. 23,1.

6. A csúfoló keresi a bölcseséget, és nincs; a tudomány pedig az eszesnek könnyű.

7. Menj el a bolond férfiú elől; és nem ismerted meg a tudománynak beszédét.

Péld. 9,7., Péld. 23,9.

8. Az eszesnek bölcsesége az ő utának megértése; a bolondoknak pedig bolondsága csalás.

9. A bolondokat megcsúfolja a bűnért való áldozat; az igazak között pedig jóakarát van.

10. A szív tudja az ő lelke keserűségét; és az ő örömében az idegen nem részes.

11. Az gonoszok háza elvész; de az igazaknak sátora megvirágzik.

12. Van olyan út, amely helyesnek látszik az ember előtt, és vége a halálra menő út.

Péld. 16,25.

13. Nevetés közben is fáj a szív; és végre az öröm fordul szomorúságra.

Luk. 6,25.

14. Az ő útából elégszik meg az elfordult elméjű; önmagából pedig jó férfiú.

Péld. 1,31., Péld. 1,32.

15. Az együgyű hisz minden dolognak; az eszes pedig a maga járására vigyáz.

16. A bölcs félvén, eltávozik a gonosztól; a bolond pedig dühöngő és elbizakodott.

Zsolt. 17,4., Zsolt. 119,120.

17. A hirtelen haragú bolondságot cselekszik, és a cselszövő férfi gyűlölséges lesz.

18. Bírják az esztelenek a bolondságot örökség szerint; az eszesek pedig fonják a tudománynak koszorúját.

Péld. 14,24.

19. Meghajtják magokat a gonoszok a jók előtt, és a hamisak az igaznak kapujánál.

Zsolt. 18,45., Jób. 20,10.

20. Még az ő felebarátjánál is utálatos a szegény; a gazdagnak pedig sok a barátja.

Péld. 19,7.

21. Aki megútálja az ő felebarátját, vétkezik; aki pedig a szegényekkel kegyelmességet cselekszik, boldog az!

Jób. 31,16., Jób. 31,20., Mát. 25,34., Mát. 25,40.

22. Nemde tévelyegnek, akik gonoszt szereznek? Kegyelmesség pedig és igazság a jó szerzőknek.

Luk. 6,38.

23. Minden munkából nyereség lesz; de az ajkaknak beszédéből csak szűkölködés.

24. A bölcseknek ékességek az ő gazdagságuk; a tudatlanok bolondsága pedig csak bolondság.

25. Lelkeket szabadít meg az igaz bizonyosság; hazugságokat szól pedig az álnok.

26. JaHuWaH félelmében erős a bizodalom, és az Ő fiainak lesz menedéke.

Péld. 18,10.

27. JaHuWaH félelme az életnek kútfeje, a halál törének eltávoztatására.

Péld. 13,14.

28. A nép sokasága a király dicsősége; a nép elfogyása pedig az uralkodó romlása.

29. A haragra késedelmes bővelkedik értelemmel; aki pedig elméjében hirtelenkedő, bolondságot szerez az.

30. A szelíd szív a testnek élete; az irigység pedig a csontoknak rothadása.

31. Aki elnyomja a szegényt, gyalázzal illeti annak *Teremtőjét*; az pedig tiszteli, aki könyörül a szűkölködőn.

Péld. 17,5., Mát. 10,40., Mát. 25,40., Zsid. 6,10.

32. Az ő nyavalyájába ejti magát az gonosz; az igaznak pedig halála idején is reménysége van.

Zsolt. 5,7., Zsolt. 34,20.

33. Az eszesnek elméjében nyugszik a bölcsesség; ami pedig a tudatlanokban van, magát hamar megismerheti.

Péld. 13,16., Péld. 29,11.

34. Az igazság felmagasztalja a nemzetet; a bűn pedig gyaláztatára van a népeknek.

35. A királynak jóakarata van az eszes szolgálához; haragja pedig a megszegyenítőhöz.

15 Az engedelmes felelet elfordítja a harag felgerjedését; a megbántó beszéd pedig támaszt haragot.

1 Kir. 12,13., 1 Kir. 12,16., 1 Kir. 12,19.

Ezékiel próféta könyve
2. A bölcsnek nyelve beszél jó tudományt: a tudatlanoknak száján pedig bolondság buzog ki.

Péld. 13,16.

3. Minden helyeken vannak JaHuWaH szemei, nézven a jókat és gonoszokat.

Péld. 5,21., Jer. 16,17.

4. A nyelv szelídsége életnek fája; az abban való hamisság pedig a léleknek gyötrelme.

Péld. 13,14.

5. A bolond megútálja az ő atyjának tanítását; aki pedig megbecsüli a dorgálást, igen eszes.

Péld. 15,10.

6. Az igaznak házában nagy kincs van; az gonoszok jövedelmében pedig háborúság.

Jak. 5,1., Jak. 5,4.

7. A bölcseknek ajkaik hintegetnek tudományt; a bolondoknak pedig elméje nem helyes.

Péld. 15,2.

8. Az gonoszok áldozatja gyűlölséges JaHuWaH-nak; az igazak könyörgése pedig kedves Néki.

Ésa. 1,11., Ésa. 1,15., Ámós. 5,21., Ámós. 5,24.

9. Utálat JaHuWaH-nál az gonoszok útja; azt pedig, aki követi az igazságot, szereti.

10. Gonosz dorgálás jó arra, aki útját elhagyja; aki gyűlöli a fenytéket, meghal.

Péld. 15,5.

11. A sír és az alvilág JaHuWaH előtt vannak; mennyivel inkább az emberek szíve.

Jób. 26,6., Jer. 17,9., Jer. 17,10.

12. Nem szereti a csúfoló a feddést, és a bölcskekhez nem megy.

13. A vidám elme megvidámítja az orcát; de a szívnek bánata miatt a lélek megszorodik.

Péld. 15,15., Péld. 15,17., Péld. 15,22.

14. Az eszesnek elméje keresi a tudományt; a tudatlanok szája pedig legel bolondságot.

15. Minden napjai a szegénynek nyomorúságosak; a vidám elméjének pedig szüntelen lakodalma van.

16. Jobb a kevés JaHuWaH félelmével, mint a temérdek kincs, ahol háborúság van.

Zsolt. 37,16.

17. Jobb a paréjnak étele, ahol szeretet van, mint a hízlalt ökör, ahol van gyűlölség.

Péld. 17,1.

18. A haragos férfiú szerez háborúságot; a hosszútűrő pedig lecsendesíti a háborgást.

Péld. 26,32.

19. A restnek útja olyan, mint a tövises sövény; az igazaknak pedig útja megegyengetett.

20. A bölcs fiú örvendeztetni az atyját; a bolond ember pedig megútálja az anyját.

Péld. 10,1., Péld. 10,23., Péld. 19,26.

21. A bolondság öröme az esztelennek; de az értelmes férfiú igazán jár.

22. Hiábavalók lesznek a gondolatok, amikor nincs tanács; de a tanácsosok sokaságában előmennek.

Péld. 11,14.

23. Öröme van az embernek szája feleletében; és az idejében mondott beszéd oh, mely igen jó!

24. Az életnek útja felfelé van az értelmes ember számára, hogy eltávolozzék az alvilágtól, amely aláfelé van.

25. A kevélyeknek házát kiszaggatja JaHuWaH; de megerősíti pedig az özvegynek határát.

Péld. 2,21., Péld. 2,22., Péld. 14,11.

26. Útálatosak JaHuWaH-nak a gonosz gondolatok; de kedvesek a tiszta beszédek.

Péld. 6,16., Péld. 6,18.

27. Megháborítja az ő házát, aki követi a telhetetlenséget; aki pedig gyűlöli a megvesztegető ajándékokat, él az.

Zsolt. 15,5.

28. Az igaznak elméje meggondolja, mit szóljon; az gonoszok szája pedig ontja a gonoszt.

29. Messze van JaHuWaH az gonoszoktól; az igazaknak pedig könyörgését meghallgatja.

Zsolt. 145,18., Zsolt. 145,19.

30. A szemek világa megvidámítja a szívet; a jó hír megerősíti a csontokat.

Péld. 25,25.

31. Amely fül hallgatja az életnek dorgálását, a bölcssek között lakik.

32. Aki elvonja magát az erkölcsi tanítástól, megútálja az ő lelkét; aki pedig hallgatja a feddést, értelmet szerez.

33. JaHuWaH félelme a bölcseségnek tudománya, és a tisztesség előtt jár az alázatosság.

Jób. 28,28., Péld. 18,12.

16 Az embernél vannak az elme gondolatjai; de JaHuWaH-tól van a nyelv felelete.

Péld. 19,21., Jer. 10,23.

2. Minden útai tiszták az embernek a maga szemei előtt; de Aki a lelkeket vizsgálja, JaHuWaH az!

Péld. 21,2.

3. Bízzad JaHuWaH-ra a te dolgaiddat; és a te gondolatid véghez mennek.

Zsolt. 37,5., 1 Pét. 5,7.

4. Mindent teremtetett JaHuWaH az Ő maga céljára; gonoszt is a büntetésnek napjára.

Jób. 21,30., Róm. 2,6., Róm. 2,11.

5. Útálatos JaHuWaH-nak minden, aki elméjében felfuvalkodott, kezemet adom rá, hogy nem marad büntetlen.

Péld. 6,16., Péld. 6,17.

6. Könyörületességgel és igazsággal töröltetik el a bűn; és JaHuWaH félelme által távozzhatunk el a gonosztól.

Dán. 4,24.

7. Amikor jóakarattal van az ÖrökkéValó valakinek útjaihoz, még annak ellenségeit is jóakaróivá teszi.

8. Jobb a kevés igazsággal, mint a gazdag jövedelem hamissággal.

Péld. 15,16., 1 Tim. 6,6.

Ezékiel próféta könyve

9. Az embernek elméje gondolja meg az ő útát; de az ÖrökkéValó igazgatja annak járását.

Péld. 16,1., Péld. 19,21.

10. Jövendülés van a király ajkain; az ítéletben ne szóljon hamisságot az ő szája.

Péld. 16,12., Péld. 31,9.

11. JaHuWaH-é az igaz mérték és mérőserpenyő, az Ő műve minden mérőkö.

5 Móz. 25,13.

12. Útálatos legyen a királyoknál gonosztságot cselekedni; mert igazsággal erősítetik meg a királyiszek.

13. Kedvesek a királyoknak az igaz beszédek; és az igazmondót szereti a király.

Péld. 16,10., Zsolt. 101,6.

14. A királynak felgerjedt haragja olyan, mint a halál követe; de a bölcs férfiú leszállítja azt.

15. A királynak vidám orcájában élet van, jóakarata olyan, mint a tavaszi eső fellege.

Péld. 19,12.

16. Szerzeni bölcseséget, oh, mennyivel jobb az aranyból; és szerzeni eszességet, kívánatosb az ezüstnél!

Péld. 3,13., Péld. 3,15., Zsolt. 119,72.

17. Az igazak országútja eltávozás a gonosztól; megtartja magát az, aki megőrzi az ő útát.

18. A megromlás előtt kevélység jár, és az eset előtt felfuvalkodottság.

19. Jobb alázatos lélekkel lenni a szelídekkel, mint zsákmányon osztozni a kevélyekkel.

Ésa. 57,15.

20. Aki figyelmez az ígére, jót nyer; és aki bízik JaHuWaH-ban, oh, mely boldog az!

Jer. 17,7., Jer. 17,8.

21. Aki elméjében bölcs, hívatik értelmesnek; a beszédnek pedig édessége neveli a tudományt.

22. Életnek kútfeje az értelem annak, aki bírja azt; de a bolondok fenyítéke bolondságuk.

Péld. 13,14.

23. A bölcsnek elméje értelmesen igazgatja az ő száját, és az ő ajkain öregbíti a tudományt.

24. Lépesméz a gyönyörűséges beszédek; édesek a léleknek, és meggyógyítói a tetemeknek.

25. Van oly út, amely igaz az ember szeme előtt, de vége a halálnak útja.

Péld. 14,12.

26. A munkálkodó lelke magának munkálkodik; mert az ő szája kényszeríti őt.

27. A haszontalan ember gonoszt ás ki, és az ő ajkain mintegy égő tűz van;

Péld. 12,17., Jak. 3,6.

28. A gonosz ember versengést szerez, és a susárló elválasztja a jó barátokat.

29. Az erőszakos ember elhítteti az ő felebarátját, és nem jó úton viszi őt.

30. Aki behúnyja szemeit, azért teszi, hogy álnokságot gondoljon; aki összeszorítja ajkait, már véghez vitte a gonoszságot.

31. Igen szép ékes korona a vénség, az igazságnak útában találta.

32. Jobb a hosszútűró az erősnél; és aki uralkodik a maga indulatján, annál, aki várost vesz meg.

Péld. 15,18.

33. Az ember kebelében vetnek sorsot; de JaHuWaH-tól van annak minden ítélete.

17 Jobb a száraz falat, melylyel van csendesség; mint a levágott barmokkal teljes ház, amelyben háborúság van.

Péld. 15,17.

2. Az értelmes szolga uralkodik a gyalázatos fiún, és az atyafiak között az örökségnek részét veszi.

3. Az olvasztótégely az ezüst számára van, és a kemencze az aranyéra; a szívek vizsgálója pedig az *ÖrökkéValó*.

Jer. 17,10.

4. A gonosztevő hallgat az álnok beszédekre, a csalárd hallgat a gonosz nyelvre.

5. Aki megcsúfolja a szegényt, gyalázattal illeti annak *Teremtőjét*; aki gyönyörködik másnak nyomorúságában, büntetlen nem léssen!

Péld. 14,31., Péld. 24,17., Péld. 24,18.

6. A véneknek ékessége az unokák, és a fiaknak ékessége az atyák.

7. Nem illik a bolondnak az ékes beszéd, még kevésbé a tisztességesnek a hazug beszéd.

8. Ékes kő az ajándék elfogadójának szemei előtt; mindenütt, ahova csak fordul, okosan cselekszik.

9. Elfedezi a vétket, aki keresi a szeretetet; aki pedig ismétlen előhoz egy dolgot, elszakasztja egymástól a barátságosokat is.

Péld. 19,11.

10. Fogatosb a dorgálás az eszesnél, mintha megvernéd a bolondot százszor is.

Zsolt. 141,5.

11. Csak ellenkezést keres a gonosz, végre kegyetlen követ bocsátatik ellene.

12. Találjon valakire a fiától megfosztott medve, csak ne a bolond az ő bolondságában.

13. Aki fizet gonoszt a jóért, nem távozik el a gonosz annak házatól.

Róm. 12,17.

14. Mint aki árvizet szabadít el, olyan a háborúság kezdete; azért minekelőtte kihatna, hagyd el a versengést.

Péld. 20,3.

15. Aki igaznak mondja a bűnöst, és kárkoztatja az igazat, utálatos JaHuWaH-nak egyaránt mind a kettő.

Péld. 24,24., Ésa. 5,22., Ésa. 5,23.

16. Miért van a vétel ára a bolondnak kezében a bölcsesség megszerzésére, holott nincsen neki elméje?

17. Minden időben szeret, aki igaz barát, és testvérül szíve előtt nyitja háborúság idejére.

Péld. 18,24., Luk. 10,36., Luk. 10,37.

18. Értelmetlen ember az, aki kezét adja, fogadván kezességet barátja előtt.

19. Szereti a gonoszt, aki szereti a háborúságot; aki magasbítja kapuját, romlást keres.

20. Az elfordult szívű ember nem nyerhet jót, és aki az ő nyelvével gonosz, esik nyomorúságba.

21. Aki szül bolondot, szüli ő magának bánatra; és nem örvendez a bolondnak atyja.

Péld. 17,25.

22. A vidám elme jó orvossággul szolgál; a szomorú lélek pedig megszáraztja a csontokat.

Péld. 15,13., Péld. 15,15.

23. A kebelből kivett ajándékot a gonosz elveszi, a törvény utának elfordítására.

Péld. 17,15., 5 Móz. 16,19.

24. Az eszesnek orcájából kitetszik a bölcsesség; a bolondnak pedig szemei országolnak a Földnek végéig.

25. Búsulása az ő atyjának a bolond fiú, és az ő szülőjének keserősége.

Péld. 17,21., Péld. 10,1., Péld. 15,20., Péld. 19,13., Péld. 19,26.

26. Még megbírságolni is az igazat nem jó, a tisztességet megverni igazságáért.

27. Aki megtartóztatja beszédét, az tudós ember, és aki higgadt lelkű, az értelmes férfiú.

Jak. 1,19.

28. Még a bolond is, amikor hallgat, bölcsnek ítéltetik; Amikor ajkait bezárja, eszesnek.

Jób. 18,5.

18 A maga kívánsága után megy az agyas ember, minden igaz bölcsesség ellen dühösködik.

2. Nem gyönyörködik a bolond az értelemben, hanem abban, hogy az ő elméje nyilvánvalóvá legyen.

3. Amikor eljő a gonosz, eljő a megútálás; és a szidalommal a gyalázat.

4. Mély víz az ember szájának beszéde, buzogó patak a bölcsességnek kútfeje.

Péld. 20,5.

5. A gonosz személyének kedvezni nem jó, elfordítani az igazat az ítéletben.

3 Móz. 19,15

6. A bolondnak beszédei szereznek versengést, és az ő szája ütésekért kiált.

7. A bolondnak szája az ő romlása, és az ő beszédei az ő életének töre.

Péld. 10,14.

8. A susárlónak (*rágalmazónak*) beszédei hizelkedők; és azok a szív belsejét áthatják.

9. Aki lágyan viseli magát az ő dolgában, testvére annak, aki tönkre tesz.

10. Erős torony az *ÖrökkéValó* neve, ahhoz folyamodik az igaz és bátoraságos léssen.

11. A gazdagnak vagyona az ő erős városa, és mint a magas kőfal, az ő gondolatja szerint.
Zsolt. 18,3., Zsolt. 61,4. Péld. 10,15.
12. A megromlás előtt felfuvalkodik az ember elméje; a tisztesség előtt pedig alázatosság van.
Péld. 11,2., Péld. 15,33.
13. Aki felel valamit, míg meg sem hallja, ez bolondság és gyalázatos rá nézve.
Péld. 19,5.
14. A férfiú lelke elviseli a maga erőtlenségét; de a megtört lelket ki viseli el?
15. Az eszesnek elméje tudományt szerez, és a bölcsenek füle tudományt keres.
16. Az embernek ajándéka szabad utat szerez néki, és a nagyoknak orczája elé viszi őt.
17. Igaza van annak, aki első a perben; mígnem eljő az ő peresfele, és megvizsgálja őt.
18. A versengéseket megszünteti a sorsvetés, és az erőseket elválasztja.
Péld. 17,9.
19. A felingerelt atyafiú erősb az erős városnál, és az ilyen versengések olyanok, mint a vár zárja.
20. A férfi szájának hasznával elégedik meg az ő belseje; az ő beszédének jövedelmével lakik jól.
Péld. 13,2., Róm. 2,6., Róm. 2,11.
21. Mind a halál, mind az élet a nyelv hatalmában van, és amiképen ki-ki szeret azzal élni, úgy eszi annak gyümölcsét.
Péld. 21,23., Jak. 3,6., Jak. 3,9.
22. Megnyerte a jót, aki talált feleséget, és vett jóakaratot JaHuWaH-tól!
Péld. 19,14.
23. Alázatos kérést szól a szegény; a gazdag pedig keményen felel.
24. Az ember, akinek sok barátja van, széttöretik; de van barát, aki ragaszkodóbb a testvérnél.
Péld. 17,17.
- 19** Jobb a tökéletesen járó szegény a gonosz nyelvűnél, aki bolond.
Péld. 28,6.
2. A lélek sem jó tudomány nélkül; és aki csak a lábával siet, hibázik.
3. Az embernek bolondsága fordítja el az ő útát, és JaHuWaH ellen haragszik az ő szíve.
Jak. 1,13., Jak. 1,15.
4. A gazdagság szaporítja a sok barátot; a szegénytől pedig az ő barátja elválik.
Péld. 14,20.
5. A hamis tanú büntetetlen nem marad, és a hazugságoknak szólója meg nem szabadul.
5 Móz. 19,16., 5 Móz. 19,19.
6. Sokan hizelegnek a nemeslelkű embernek, és minden barát az adakozóé.
7. A szegényt minden atyjafia gyűlöli, még barátai is elhagyják; és az ő szegénysége miatt, unszolja szavakkal, de ők eltűnnek.
Péld. 14,20.
8. Aki értelmet szerez, szereti az életét, aki megőrzi az értelmességet, jót nyer.
9. A hamis bizonyosság nem marad büntetlen, és aki hazugságokat beszél, elvész.
Péld. 19,5.
10. Nem illik a bolondhoz a gyönyörködés; sokkal inkább nem illik a szolgának uralkodni a fejedelmeken.
Péld. 30,21., Péld. 30,22.
11. Az embernek értelme hosszútűrővé teszi őt; és ékességére van néki elhallgatni a vétet.
Péld. 17,9.
12. Mint az ifjú oroszlánnak ordítása, olyan a királynak haragja; mint a harmat pedig a fűvön, az ő jóakarata.
Péld. 20,2., Péld. 16,15.
13. Romlása az ő atyjának a bolond fiú, és mint a szüntelen csepegés, az asszonynak zsémbelődése.
Péld. 19,26., Péld. 17,25.
14. A ház és marha atyától való örökség; JaHuWaH-tól van pedig az értelmes feleség.
Péld. 18,22.
15. A restség álomba merít, és a lomha lélek megéhezik.
Péld. 20,13., Péld. 12,23., Péld. 12,26.
16. Aki megtartja a parancsolatot, megtartja ő magát; aki nem vigyáz útaira, meghal.
Péld. 3,21., Péld. 3,22., Luk. 11,28.
17. Kölcsön ad JaHuWaH-nak, aki kegyelmes a szegényhez; és az ő jótéteményét megfizeti néki.
Mát. 25,40.
18. Fenyítsd meg a te fiadat, mert még van remény felőle; de annyira, hogy őt megöld, ne vigyen haragod.
Péld. 13,24., Péld. 20,30.
19. A nagy haragú ember büntetést szenvedjen, mert ha menteni akarod, még növeled haragját.
20. Engedj a tanácsnak, és vedd be az erkölcsi oktatást, hogy bölcs légy végre.
Péld 11,14, Péld 11,15, Péld 11,22
21. Sok gondolat van az ember elméjében; de csak JaHuWaH-nak tanácsa áll meg.
Péld. 21,30., Zsolt. 33,10., Zsolt. 33,11.
22. Amit leginkább kell embernek kívánni, az irgalmasság az, és jobb a szegény a hazug férfiúnál.
Mát. 5,7.
23. JaHuWaH-nak félelme életre visz; és az ilyen meglegedve tölti az éjet, gonoszszal nem illetetik.
Zsolt. 34,10.
24. Bemártja a rest az ő kezét a tálba, de már a szájához nem viszi vissza.
Péld. 26,15., Préd. 4,5.
25. Ha a csúfolót megvered, az együgyű lesz okosabb; és ha megdorgáld az eszest, megérti a tudományt.
Péld. 21,11.

26. Aki atyjával erőszakoskodik, anyját elüzi: gyalázatos és megszégyenítő fiú az.

Péld. 19,13., Péld. 28,24.

27. Szünjél meg, fiam, hallgatni az olyan tanítást, amely téged arra visz, hogy a bölcseségnek ígéjétől eltévedj.

28. A semmirevaló bizonyosság csúfolja a törvényt; a gonoszok szája elnyeli a gonosztságot.

29. A csúfolóknak készítették a büntetések, és az ütések a bolondok hátának.

20 A bor csúfoló, a részegítő ital háborgó, és valaki abba beletéved, nem bölcs!

Péld. 31,4., Péld. 31,5.

2. Mint a fiatal oroszlán ordítása, olyan a királynak rettentése; aki azt haragra ingerli, vétkezik a maga élete ellen.

Péld. 19,12.

3. Tisztesség az embernek elmaradni a versengéstől; valaki pedig bolond, patvarkodik.

Péld. 14,17., 1 Kor. 6,7.

4. A hideg miatt nem szánt a rest; aratni akar majd, de nincs mit.

5. Mély víz a férfinak elméjében a tanács; mindazáltal a bölcs ember kimeríti azt.

Péld. 18,4.

6. A legtöbb ember talál valakit, aki jó hozzá; de hü embert, azt ki találhat?

Jak. 3,2.

7. Aki az ő tökéletességében jár, igaz ember; boldogok az ő fiai ő utána!

Zsolt. 142,1., Zsolt. 142,2.

8. A király, ha az ő ítélőszékiben ül, tekintetével minden gonoszt eltávoztat.

Péld. 20,2., Péld. 20,26.

9. Ki mondhatná azt: megtisztítottam szívemet, tiszta vagyok az én bűnömtől?

1 Kir. 8,46.

10. A kétféle font és a kétféle mérték, útálatos az ÖrökkéValónál egyaránt mind a kettő.

5 Móz. 25,13.

11. Az ő cselekedetiből ismerteti meg magát még a gyermek is, ha tiszta-é, és ha igaz-é az ő cselekedete.

Jak. 2,18.

12. A halló fület és a látó szemet, az ÖrökkéValó teremttette egyaránt mindkettőt.

2 Móz. 4,11.

13. Ne szeresd az álmod, hogy ne légy szegény; nyisd fel a te szemeidet, és megelégszel kenyérrel.

Péld. 19,15.

14. Hitvány, hitvány, azt mondja a vevő; De amikor elmegy, akkor dicsekedik.

15. Van arany és igazgyöngyök sokasága; de becss szer a tudományyal teljes ajak.

16. Vedd el ruháját, mert kezes lett másért, és az Ezékiel próféta könyve

Péld. 27,13.

17. Gyönyörűséges az embernek az álnokságnak kenyeré; de annakutána betelik az ő szája kavicsokkal.

Péld. 9,17., Péld. 9,18., Siral. 3,16.

18. A gondolatok tanácskozással erősek; és bölcs vezetéssel folytass hadakozást.

Péld. 15,22., Péld. 24,6.

19. Megjeleníti a titkot, aki rágalmazó; tehát aki fecsegő szájú, azzal ne barátkozzál.

Péld. 11,13.

20. Aki az ő atyját vagy anyját megátkozza, annak kialszik szövétneke a legnagyobb setétségben.

2 Móz. 21,17.

21. Amely örökséget először siettetnek, annak vége meg nem áldatik.

Péld. 28,20.

22. Ne mondd: bosszút állok rajta! Várjad az ÖrökkéValót, és megszabadít téged!

Mát. 5,39., Róm. 12,17., Róm. 12,19.

23. Útálatos JaHuWaH-nál a kétféle súly; és a hamis fontok nem jó dolgok.

5 Móz. 25,13.

24. JaHuWaH-tól vannak a férfi lépései; az ember pedig mit ért az ő útában?

Péld. 16,9., Jer. 10,23.

25. Tör az embernek meggondolatlanul mondáni: szent, és a fogadástétel után megfontolni.

Józs. 7,20., Józs. 7,25.

26. Szétszórja a gonoszokat a bölcs király, és fordít reájok kereket.

Péld. 20,8., Zsolt. 101,5., Zsolt. 101,6., Zsolt. 101,8.

27. JaHuWaH-tól való szövétnek az embernek a szelleme, aki megvizsgálja a szívnek minden rejtékét.

Péld. 21,2., Zsolt. 17,3.

28. A kegyelmesség és az igazság megőrzi a királyt, megerősíti irtalmasság által az ő székét.

Péld. 29,14.

29. Az ifjaknak ékessége az ő erejük; és a véneknek dísz az ősz haj.

Péld. 16,31.

30. A kékek és a sebek távoztatják el a gonoszt, és a belső részegig ható csapások.

Péld. 13,24., Zsolt. 119,71.

21 Mint a vizeknek folyásai, olyan a királynak szíve JaHuWaH kezében, valahová akarja, oda hajtja azt!

2. Az embernek minden útja igaz a maga szemei előtt; de a szívek vizsgálója JaHuWaH.

Péld. 16,2.

3. Az igazságnak és igaz ítéletnek gyakorlását inkább szereti JaHuWaH az áldozatnál.

Ésa. 1,11., Ésa. 1,16., Hós. 6,6.

4. A szemnek fenhéjázása és az elmének kevélysége: a gonoszok szántása, bűn.

5. A szorgalmatosnak igyekezete csak gyarapodásra van; valaki pedig hirtelenkedik, csak szükségre jut.

Péld. 10,4., Péld. 13,4.

6. A hamisságnak nyelvével gyűjtött kincs elveszett hiábavalósága azoknak, akik a halált keresik.

Péld. 10,2.

7. A gonoszok pusztítása magával ragadja őket; mert nem akartak igazságot cselekedni.

Péld. 5,22., Jak. 5,1., Jak. 5,5.

8. Tekervényes a bűnös embernek útja; a tisztának cselekedete pedig igaz.

9. Jobb a tető ormán lakni, mint háborgó asszonynyal, és közös házában.

Péld. 25,24.

10. A gonosznak lelke kíván gonoszt; és az ő szeme előtt nem talál könyörületre az ő felebarátja.

11. Amikor a csúfolót büntetik, az együgyű lesz bölcs; Amikor pedig a bölcsét oktatják, ő veszi eszébe a tudományt.

Péld. 19,25.

12. Nézi a gonosznak házát, hogy milyen veszedelemben jutottak a gonoszok.

13. Aki bedugja fülét a szegény kiáltására; ő is kiált, de meg nem hallgattatik.

14. A titkon adott ajándék elfordítja a haragot; és a kebelben való ajándék a kemény búsulást.

15. Vigasság az igaznak igazat cselekedni; de ijedelem a hamisság cselekedőinek.

Péld. 10,23.

16. Az ember, aki eltévelyedik az értelemnek útjáról, az élet nélkül valók gyülekezetiben nyugszik.

17. Szűkölködő ember lesz, aki szereti az örömet; aki szereti a bort és az olajat, nem lesz gazdag!

18. Az igazért váltságdíj gonosz, és az igazak helyett a hitetlen büntetettik meg.

Péld. 11,8.

19. Jobb lakozni a pusztának földén, mint a feddő és haragos asszonynyal.

Péld. 21,9.

20. Kiváncos kincs és kenet van a bölcsnek házában; a bolond ember pedig eltékozolja azt.

21. Aki követi az igazságot és az irgalmasságot, nyer életet, igazságot és tisztességet.

Péld. 22,9.

22. A hősök városába felmegy a bölcs, és lerontja az ő bizodalmoknak erejét.

Préd. 9,15., Préd. 9,17.

23. Aki megőrzi száját és nyelvét, megtartja életét a nyomorúságtól.

Péld. 18,21.

24. A kevély döllyősnek csúfoló a neve, aki haragjában kevélységet cselekszik.

25. A restnek kívánsága megemészti őt; mert az ő kezei nem akarják megőrizni.

Péld. 19,15., Péld. 22,13., Péld. 26,14.

26. Egész nap kívánságtól gyötretik; az igaz pedig ád, és nem tartóztatja meg adományát.

Zsolt. 37,26.

27. A gonoszok áldozatja útálatos; kivált amikor gonosz tettért viszi.

Péld. 15,8.

28. A hazug bizonyosság elvész; aki pedig jól figyelmez, örökké szól.

Péld. 19,5., Péld. 19,9.

29. Megkeményíti gonosz ember az ő orcáját; az igaz pedig jól rendeli az ő útát.

30. Nincs bölcsesség, és nincs értelem, és nincs tanács JaHuWaH ellen.

Péld. 19,21.

31. Készen áll a ló az ütközetnek napjára; de JaHuWaH-é a megtartás!

Zsolt. 33,17.

22 Kiváncosb a jó hírnév nagy gazdagságnál; ezüstnél és aranynál a kedvesség jobb.

Préd. 7,1.

2. A gazdag és szegény összetalálkoznak, mindkettőt pedig JaHuWaH szerzi.

Péld. 29,13.

3. Az eszes meglátja a bajt és elrejti magát; a bolondok pedig neki mennek és kárát vallják.

Péld. 27,12.

4. Az alázatosságnak bére JaHuWaH félelme, gazdagság és tisztesség és élet.

Zsolt. 34,13., Zsolt. 34,16.

5. Tövises és török vannak a gonosznak útában; aki megőrzi a maga lelkét, távol jár azoktól.

6. Tanítsd a gyermeket az ő útjának módja szerint; még amikor megvénhedik is, el nem távozik attól.

Péld. 22,15.

7. A gazdag a szegényeken uralkodik, és szolgálja a kölcsönvevő a kölcsönadónak.

8. Aki vet álnokságot, arat nyomorúságot; és az ő haragjának vesszeje megtöretik.

Jób. 4,8.

9. Az irgalmas szemű ember megáldatik, mert adott az ő kenyereből a szegénynek.

Péld. 21,20., 2 Kor. 9,6., 2 Kor. 9,9.

10. Űzd el a csúfolót, és elmegy a háborgás is, és megszűnik a patvarkodás és a szidalmazás.

11. Aki szereti a szívnek tisztaságát, beszéde kedvesség: annak barátja a király.

Zsolt. 101,6.

12. JaHuWaH szemei megőrzik a tudományt; a hitetlennek beszédét pedig felforgatja.

13. A rest azt mondja: oroszlán van ott kin, az utcák közepén megölettetném.

Péld. 21,25., Péld. 26,13.

14. Mély verem az idegen asszonyoknak szája; akire haragszik az ÖrökkéValó, oda esik.

Péld. 23,27., Préd. 7,26.

15. A gyermek elméjéhez köttetett a bolondság; de a fenytés vesszeje messze elúzi őtől azt.

Péld. 13,24., Péld. 19,18., Péld. 24,17.

16. Aki elnyomja a szegényt, hogy szaporítsa az ő marháját; aki ad a gazdagnak: végre szűkölködéssre jut.

Péld. 22,22., Péld. 22,23.

17. Hajtsd füledet, és hallgasd a bölcsenek beszédeit; és a te elmédet figyelmeztess az én tudományomra.

18. Mert gyönyörűséges lesz, ha megtartod azokat szívedben; legyenek együtt állandók a te ajkaidon!

19. Hogy JaHuWaH-ban legyen a te bizodalma, arra tanítottalak ma téged, igen, téged.

20. Nem írtam-é néked értékes szép tanulságokat, tanácsokban és tudományban?

21. Hogy tudtadra adjam néked az igazság beszédinek bizonyos voltát: hogy igaz beszédet vígy válaszul elküldődnek.

22. Ne rabold ki a szegényt, mert szegény ő; és meg ne rontsd a nyomorultat a kapuban; *Péld. 22,16., Zak. 7,10.*

23. Mert az ÖrökkéValó forgatja azoknak ügyét, és az ő kirablók életét elragadja.

2 Móz. 22,22., 2 Móz. 22,24., Jób. 31,21., Jób. 31,23.

24. Ne tarts barátságot a haragossal, és a dühösködővel ne menj;

25. Hogy el ne tanulj az Ő útait, és tört ne keress tennen magadnak.

26. Ne légy azok közt, akik kézbe csapnak, akik adóssáért kezkeskednek.

Péld. 6,1., Péld. 6,3., Péld. 11,15.

27. Ha nincs néked miből megadni; miért vegye el a te ágyadat te alólad?

5 Móz. 22,26., 5 Móz. 22,27.

28. Ne bontsd el a régi határt, amelyet csináltak a te eleid.

2 Móz. 19,14., 2 Móz. 27,17., Péld. 23,10.

29. Láttál-é az ő dolgában szorgalmatos embert? A királyok előtt álland, nem marad meg az alsó rendűek között.

1 Kir. 11,28.

23 Amikor leülsz enni az uralkodóval, szorgalmasan reá vigyázz, ki van előtted.

2. És kést tégy a torkodra, ha mértékletlen vagy.

3. Ne kívánd az ő csemegéit; mert ezek hazug étkek.

4. Ne fáraszd magadat ebben, hogy meggazdagulj; ez ilyen testi eszességedtől szűnjél meg.

1 Tim. 6,9.

5. Avagy a te szemeidet veted-é arra? holott az semmi, mert olyan szárnyakat szerez magának nagy hamar, mint a saskeselyű, és az ég felé elrepül!

6. Ne egyél az irigy szeműnek étkéből, és ne kívánd az ő csemegéit;

7. Mert mint aki számítgatja a falatot magában, olyan ő: *Ezék. 30,15., Jer. 22,28.* megmondja te néked; de azért nem jó akarattal van tehozzád.

8. A te falatodat, amelyet megettél, kihányod; és a te ékes beszédidet csak hiába vesztegeted.

9. A bolondnak hallására ne szólj; mert megútálja a te beszédidnek bölcseségét.

Péld. 14,7., Mát. 7,6.

10. Ne mozdítsd meg a régi határt, és az árváknak mezeibe ne kapj;

5 Móz. 19,14., Péld. 22,28.

11. Mert az ő Megváltójuk erős, az forgatja az ő ügyöket ellened!

Péld. 22,3.

12. Add a te elmédet az erkölcsi tanításra, és a te füleidet a bölcs beszédekre.

13. Ne vond el a gyermektől a fenytéket; ha megvered őt vesszővel, meg nem hal.

Péld. 20,3., Péld. 22,15.

14. Te vesszővel vered meg őt: és az ő lelkét a Seolból ragadod ki.

15. Szerelmes fiam, ha bölcs lesz a te elméd, örvendez a lelkem nékem is.

Péld. 23,25., Péld. 27,11.

16. És vígadoznak az én veséim, a te ajkaidnak igazmondásán.

17. Ne irigykedjék a te szíved a bűnösökre; hanem JaHuWaH félelmében légy egész napon;

Péld. 1,10.

18. Mert ennek bizonyos vége van; a te várakozásod meg nem csalatkozik.

1 Tim. 4,8.

19. Hallgass te, fiam, engem, hogy légy bölcs, és jártasd ez úton szívedet.

Péld. 15,5.

20. Ne légy azok közül való, akik borral dözölnek; azok közül, akik hússal dobzódnak.

Ésa. 7,11., Ésa. 7,22., Róm. 13,13.

21. Mert a részeges és dobzódo szegény lesz, és rongyokba öltöztet az aluvás.

22. Hallgasd a te atyádat, aki nemzett téged; és meg ne utáld a te anyádat, amikor megvénhedik.

Péld. 23,24., Péld. 1,8.

23. Szerezz igazságot, és el ne adj; bölcseséget és erkölcsöt és eszességet.

2 Móz. 20,12.

24. Igen örül az igaznak atyja, és a bölcsnek szülője annak vígadoz.

Péld. 23,15., Péld. 23,16.

25. Vígadjon a te atyád és a te anyád, és örvendezzen a te szülőd.

26. Adjad, fiam, a te szívedet Nékem, és a te szemeid az Én útaimat megőrizték.

27. Mert mély verem a tisztátalan asszony, és szoros kút az idegen asszony.

28. És az, mint a tolvaj leleselkedik, és az emberek közt a hitetleneket szaporítja.
29. Kinek jaj? kinek oh, jaj? kinek versengések? kinek panasz? kinek ok nélkül való sebek? kinek szemeknek veressége?
30. A bornál mulatóknak, akik mennek a jó bor kutatására.
31. Ne nézd a bort, mily veres színt játszik, mint mutatja a pohárban az ő csillogását; könnyen alá csuszamlík,
32. Végül, mint a kígyó, megmar, és mint a mérges kígyó, megcsíp.
33. A te szemeid nézik az idegen asszonyt, és a te elméd gondol gonosztságot.
34. És olyan leszel, mint aki fekszik a tenger közepiben, és aki fekszik az árbócfának tetején.
35. Ütöttek engem, nekem nem fáj; vertek, nem éreztem! Mikor ébredek fel? Akkor folytatom, ismét megkeresem azt.
- 24** Ne irigykedjél a gonosztevőkre, se ne kívánj azokkal lenni.
2. Mert pusztítást gondol az ő szívök, és bajt szólnak az ő ajkaik.
3. Bölcsesség által építetik a ház, és értelemmel erősítetik meg.
4. És tudomány által telnek meg a kamarák minden értékes és gyönyörűséges jószággal.
5. A bölcs férfiú erős, és a tudós ember nagy erejű.
6. Mert az eszes tanácsokkal viselhetsz hadat hasznodra; és a megmaradás a tanácsosok sokasága által van.
7. Magas a bolondnak a bölcsesség; a kapuban nem nyitja meg az ő száját.
8. Aki azon gondolkodik, hogy gonoszt cselekedjék, azt cselszövőnek hívják.
9. A balgatag dolognak gondolása bűn; és a rágalmazó az ember előtt utálatos.
10. Ha lágyan viselted magadat a nyomorúságnak idején: szűk a te erőd.
11. Szabadítsd meg azokat, akik a halálra vitetnek, és akik a megöletésre tántorognak, tartóztasd meg!
12. Ha azt mondanád: ímé, nem tudtuk ezt; nemde, Aki vizsgálja az elméket, Ő érti, és Aki őrzi a te lelkedet, Ő tudja? és kinek-kinek az ő cselekedetei szerint fizet.
13. Egyél, fiam, mézet, mert jó; és a színméz édes a te ínyednek.
14. Ilyennek ismerd a bölcseséget a te lelkedre nézve: ha el nem vész!
15. Ne leleskedjél, oh, te gonosz, az igaznak háza ellen, ne pusztítsd el az ő ágyasházát!
16. Mert ha hétszer elesik is az igaz, ugyan felkél azért; a gonoszok pedig csak egy nyavalyával is elvesznek.
17. Amikor elesik a te ellenséged: ne örülj; És amikor megütközik: ne vígadjon a te szíved,
18. Hogy JaHuWaH meg ne lássa és a gonosz ne legyen szemeiben, és el ne fordítsa arról az ő haragját te reád.
19. Ne gerjedj haragra a gonosztevők ellen, ne irigykedjél a gonoszokra;
20. Mert a gonosznak nem lesz jó vége, a gonoszok szövétneke kialszik.
21. Féld az ÖrökkéValót, fiam, és a királyt; a pártütők közé ne elegyedjél.
22. Mert hirtelenséggel feltámad az ő nyomorúságok, és e két rendbeliek büntetését ki tudja?
23. Ezek is a bölcssek szavai. Személyt válogatni az ítéletben nem jó.
24. Aki azt mondja a gonosznak: igaz vagy, ezt megátkozzák a népek, megútálják a nemzetek.
25. Akik pedig megfeddik a bűnöst, azoknak gyönyörűségekre lesz, és jó áldás száll reájok!
26. Ajkakát csókolgat az, aki igaz beszédekkel felel.
27. Szerezd el kívül a te dolgodat, és készíts elő a te meződben; annakutána építsd a házaodat.
28. Ne légy bizonyosság ok nélkül a te felebarátod ellen; avagy ámítanál-é valakit a te ajkaiddal?
29. Ne mondd ezt: amiképen cselekedett én vele, úgy cselekszem ő vele; megfizetek az embernek az ő cselekedete szerint.
30. A rest embernek mezejénél elmenék, és az esztelennek szőleje mellett.
31. És ímé, mindenütt felverte a tövis, és színét elfedte a gyom; és kögyepűje elromlott vala.
32. Amelyet én látván gondolkodám, és nézvén, ezt a tanulságot vevém abból:
33. Egy kis álom, egy ki szunynyadás, egy kis kézösszetevés az alvásra,
34. És így jő el, mint az útonjáró, a te szegénységed és a te szükséged, mint a paizsos férfiú.

25 Még ezek is Salamon példabeszédei, amelyeket összeszedettek Ezékiásnak, a Júda királyának emberei.

2. Elohimnek tisztességére van a dolgot eltitkolni; a királyoknak pedig tisztességére van a dolgot kikutatni.

5 Móz. 29,29., Róm. 11,33.

3. Az Ég magasságra, a Föld mélységre, és a királyoknak szíve kikutathatatlan.

4. Távolítsd el az ezüsből a salakot, és abból edény lesz az ötvösnek:

5. Távolítsd el a bűnöst a király elől, és megerősíttetik igazsággal az ő széke.

Zsolt. 101,7., Zsolt. 101,8.

6. Ne dicsekedjél a király előtt, és a nagyok helyére ne állj;

7. Mert jobb, ha azt mondják néked: jer ide fel; hogynem mint levettetned néked a tisztességes előtt, akit láttak a te szemeid.

Luk. 14,8., Luk. 14,11.

8. Ne indulj fel a versengésre (*veszekedésre*) hirtelen, hogy azt ne kelljen kérdened, mit cselekedjél az után, amikor gyalázattal illet téged a te felebarátod.

9. A te ügyedet végezd el felebarátoddal; de másnak titkát meg ne jelentsd;

10. Hogy ne gyalázzon téged, aki hallja; és a te gyalázatod el ne távozzék.

11. Mint az arany alma ezüst tányéron: olyan a helyén mondott ige!

12. Mint az aranyfüggő és színarany ékesség: olyan a bölcs intó a szófogadó fülnél.

13. Mint a havas hideg az aratásnak idején: olyan a hív követ azoknak, akik őt elbocsátják; mert az ő urinak lelkét megvidámítja.

Péld. 13,17.

14. Mint a felhő és a szél, amelyekben nincs eső: olyan a férfiú, aki kérkedik hamis ajándékkal.

15. Tűrés által engeszteltetik meg a fejedelem, és a szelíd beszéd megtöri a csontot.

Péld. 15,1.

16. Ha mézet találsz, egyél amennyi elég néked; de sokat ne egyél, hogy ki ne hányd azt.

Péld. 25,27.

17. Ritkán tedd lábadat a te felebarátodnak házába; hogy be ne teljesedjék te veled, és meg ne gyűlöljön téged.

18. Pöröly és kard és éles nyíl az olyan ember, aki hamis bizonyosságot szól felebarátja ellen.

Péld. 12,17., Zsolt. 57,5.

19. Mint a romlott fog és kimarjult láb: olyan a hitetlennek bizodalma a nyomorúság idején.

20. Mint aki leveti ruháját a hidegnek idején, mint az eczet a szikszón: olyan, aki éneket mond a bánatos szívű ember előtt.

Róm. 12,15.

21. Ha éheznek, aki téged gyűlöl: adj enni neki kenyeret; és ha szomszjúhozik: adj neki inni vizet;

Róm. 12,20.

Ezékiel prófétakönyve

22. Mint a felebarátod szemet gyűjtesz az ő fejére, és az ÖrökkéValó megfizeti néked.

23. Az északi szél esőt szül; és haragos ábrázatot a suttogó nyelvé.

24. Jobb lakni a tetőnek ormán, mint a háborgó asszony nyál, és közös házbán.

Péld. 21,9., Péld. 21,10., Péld. 30,23.

25. Mint a hideg víz a megfáradt embernek, olyan a messze földről való jó hírhallás.

Péld. 15,30.

26. Mint a megháborított forrás és megromlott kút, olyan az igaz, aki a gonosz előtt ingadozik.

27. Igen sok mézet enni nem jó; hát a magunk dicsőségét keresni dicsőség?

Péld. 25,16.

28. Mint a megromlott és kerítés nélkül való város, olyan a férfi, akinek nincsen birodalma az ő lelkén!

Péld. 16,32.

26 Mint a hó a nyárhoz és az eső az aratáshoz, úgy nem illik a bolondhoz a tisztesség.

2. Amiképen a madár elmegy és a fecske elrepül, azonképen az ok nélkül való átok nem száll az emberre.

3. Ostor a lónak, fék a szárnak; és vessző a bolondok hátának.

Zsolt. 32,9., Péld. 10,13.

4. Ne felelj meg a bolondnak az ő bolondsága szerint, hogy ne légy te is ő hozzá hasonlatos;

5. Felelj meg a bolondnak az ő bolondsága szerint, hogy ne legyen bölcs a maga szemei előtt.

6. Aki bolond által izen valamit, lábait vagdalja el magának, és bosszúságot szenved.

7. Mint a sántának lábai lógnak, úgy a bölcsmondás a bolondoknak szájában.

8. Mint aki követ köt a parittyába, úgy cselekszik, aki a bolondnak tisztességet tesz.

9. Mint a részeg ember kezébe akad a tövis, úgy akad az eszes mondás a bolondoknak szájába.

10. Mint a lövöldöző, aki mindent megsebez, olyan az, aki bolondot fogad fel, és aki csavargókat fogad fel.

11. Mint az eb megtér a maga okadására, úgy a bolond megkettőzteti az ő bolondságát.

2 Pét. 2,22.

12. Láttál-e oly embert, aki a maga szemei előtt bölcs? A bolond felől jobb reménységed legyen, hogynem mint a felől!

Péld. 29,20.

13. Azt mondja a rest: ordító oroszlán van az úton! oroszlán van az utcákon!

Péld. 22,12.

14. Mint az ajtó forog az ő sarkán, úgy a rest az ő ágyában.

Péld. 21,25., Préd. 4,5., Préd. 4,6.

15. Ha a rest az ő kezét a tálba nyújtotta, resteli azt csak szájához is vinni.

Péld. 19,25., Préd. 4,5.

16. Bölcsőbb a rest a maga szemei előtt, mint hét olyan, aki okos feleletet ad.

Péld. 26,13.

17. Kóbor ebet ragad fülön, aki felháborodik a perpatvaron, amely őt nem illeti.

18. Mint a balga, aki tüzet, nyilakat és halálos szerszámokat lövöldöz,

19. Olyan az, aki megcsalja az ő felebarátját, és azt mondja: csak tréfáltam!

20. Ha a fa elfogy, kialuszik a tűz; ha nincs súsárló (*rágalmazó*), megszűnik a háborgás.

Péld. 20,10.

21. Mint az elevenszénre a holtszén, és a fa a tűzre, olyan a háborúságszerző ember a patvarkodásnak felgyújtására.

Péld. 29,22.

22. A fondorlónak beszédei hízelkedők, és azok áthatják a szív belsejét.

Péld. 18,8.

23. Mint a meg nem tisztított ezüst, melylyel valami agyagedényt beborítottak, olyanok a gyulasztó ajkak a gonosz szív mellett.

24. Az ő beszédeivel másnak tetteti magát a gyűlölő, holott az ő szívében gondol álnokságot.

25. Amikor kedvesen szól, ne bízzál ő hozzá; mert hét iszonyatosság van szívében.

26. Elfedeztethetik a gyűlölség csalással; de nyilvánvalóvá lesz az ő gonoszsága a gyülekezetben.

27. Aki vermet ás másnak, abba belé esik; és aki felhengeríti a követ, arra gurul vissza.

Zsolt. 7,16., Préd. 10,8.

28. A hazug nyelv gyűlöli az általa megrontott embert, és a hízelkedő száj romlást szerez.

27 Ne dicsekedjél a holnapi nappal; mert nem tudod, mit hoz a nap tereád.

Jak. 4,13., Jak. 4,14.

2. Dicsérjen meg téged más, és ne a te szájad; az idegen, és ne a te ajkaid.

3. Nehézség van a köben, és teher a fvényben; de a bolondnak haragja nehezebb mind a kettőnél.

4. A búsulásban kegyetlenség van, és a haragban áradás; de ki állhatna meg az irigység előtt?

5. Jobb a nyilvánvaló dorgálás a titkos szeretetnél.

6. Jószándékból valók a barátságos embertől vett sebek; és temérdek a gyűlölőnek csókja.

Zsolt. 141,5.

7. A jóllakott ember még a lépesmézet is magtapodja; de az éhes embernek minden keserű édes.

8. Mint a madárka, amely elbujdosott fészketől, olyan az ember, aki elbujdosott az ő lakóhelyétől.

Ezekiel próféta könyve
9. Mint a kenet és jó illat megvidámítja a szívet: úgy az ő beszédei is, amelyek lelke tanácsából valók.

10. A te barátodat, és a te atyádnak barátját el ne hagyd, és a te atyádfiának házába be ne menj nyomorúságnak idején. Jobb a közel való szomszéd a messze való atyafinál.

Péld. 17,17., Péld. 18,24.

11. Légy bölcs fiam, és vidámítsd meg az én szívemet; hogy megfelelhessenek annak, aki engem ócsárol.

Péld. 23,15.

12. Az eszes meglátja a bajt, elrejtí magát; az esztelenek neki mennek, kárát vallják.

Péld. 22,3.

13. Vedd el a ruháját, mert kezes lett másért, és az idegenért zálogold meg.

Péld. 20,16.

14. Aki nagy hangon áldja az ő barátját, reggel jó idején felkelvén; átokul tulajdoníttatik néki.

15. A sebes záporosó idején való szüntelen csepegés, és a morgó asszonyember hasonló.

Péld. 19,13.

16. Valaki el akarja azt rejteni, szelet rejt el, és az ő jobbja olajjal találkozik.

17. Amiképen az egyik vassal a másikat élesítik, aképen az ember élesíti az ő barátjának orcáját.

18. Mint aki örzi a fügét, eszik annak gyümölcséből, úgy aki az ő urára vigyáz, tiszteltetik.

19. Mint a vízben egyik orca a másikat megmutatja, úgy egyik embernek szíve a másikat.

20. Mint a sír és a Seol meg nem elégednek, úgy az embernek szemei meg nem elégednek.

Préd. 1,8.

21. Mint az ezüst a tégelyben, és az arany a kemenczében próbáltatik meg, úgy az ember az ő híre-neve szerint.

Péld. 17,3.

22. Ha megtörnéd is a bolondot mozsárban mozsártörővel a megtört gabona között, nem távoznék el ő tőle az ő bolondsága.

Jer. 6,29.

23. Szorgalmasan megismerd a te juhaid külsejét, gondolj a nyájakra.

24. Mert nem örökkévaló a gazdagság, és vajjon a korona nemzetségről nemzetségre lesz-é?

25. Amikor leváगतott a szénafű, és megtetszett a sarjú, és begyűjtettek a hegyekről a fűvek:

26. Vannak juhaid a te ruházatotdra, és kecskebakok mezőnek áraul,

27. És elég kecsketej a te ételedre, a te házadnépének ételére, és szolgálóleányaidnak ételül.

28 Minden gonosz fut, ha senki nem üldözi is; az igazak pedig, mint az ifjú oroszlán, bátrak.

Jób. 15,21., Jób. 15,22., 3 Móz. 26,36.

2. Az ország bűne miatt sok annak a fejedelme; az eszes és tudós ember által pedig hosszabbodik fennállása.

3. A szegény emberből támadott elnyomója a szegényeknek hasonló a pusztító esőhöz, amely nem hágy kenyeret.

4. Akik elhagyják a törvényt, dicsérik a latrokat; de akik megtartják a törvényt, harcolnak azokkal.

5. A gonoszságban élő emberek nem értik meg az igazságot; akik pedig keresik az *ÖrökkéValót*, mindent megértenek.

6. Jobb a szegény, aki jár tökéletesen, mint a kétfelé sántáló gonosz, aki gazdag.

Péld. 19,1.

7. Aki megőrzi a törvényt, eszes fiú az; aki pedig társalkodik a dobzódókkal, gyalázattal illeti atyját.

Péld. 29,3.

8. Aki öregbíti az ő marháját kamattal és uzsorával, annak gyűjt, aki könyörül a szegényeken.

Préd. 2,27.

9. Valaki elfordítja az ő fülét a törvénynek hallásától, annak könyörgése is útálatos.

Zak. 7,11., Zak. 7,13.

10. Aki elcsábítja az igazakat gonosz útra, vermébe maga esik bele; a tökéletesek pedig örökség szerint bírják a jót.

Péld. 26,27., Préd. 10,8.

11. Bölcs az ő maga szemei előtt a gazdag ember; de az eszes szegény megvizsgálja őt.

12. Amikor örvendeznek az igazak, nagy ékesség az; Amikor pedig gonoszok feltámadnak, keresni kell az embert.

Péld. 11,11.

13. Aki elfedezi az ő vétkeit, nem lesz jó dolga; aki pedig megvallja és elhagyja, irgalmasságot nyer.

Zsolt. 32,5., 1 Ján. 1,9.

14. Boldog ember, aki szüntelen résen van; aki pedig megkeményíti az ő szívét, bajba esik.

15. Mint az ordító oroszlán és éhező medve, olyan a szegény népen uralkodó gonosz.

16. Az értelemben szükölködő fejedelem nagy elnyomó is; de aki gyűlöli a hamis nyereséget, meghosszabbítja napjait.

17. Az ember, akit ember-vér terhel, a sírig fut; senki ne támogassa őt.

18. Aki jár tökéletesen, megtartatik; aki pedig álnokul két úton jár, egyszerre elesik.

19. Aki munkálja az ő földét, megelégedik étellel; aki pedig hiábavalóságok után futkos, megelégedik szegénységgel.

Péld. 12,10.

20. A megbízható ember bővelkedik áldásokkal; de aki hirtelen akar gazdagulni, büntetlen nem marad.

Péld. 20,21.

21. Személyt válogatni nem jó; mert még egy falat kenyérért is vétkezhetik az ember.

Péld. 18,5., Péld. 24,23.

22. Siet a marhakeresésre a gonosz szemű ember; és nem veszi észre, hogy szükség jó reá.

23. Aki megfeddi az embert, végre is inkább kedvességet kap, mint a nyelvű.

Ezékiel, próféta könyve

24. Aki megrabolja az atyját, és anyját és azt mondja: nem véték! társa a romboló embernek.

25. A telhetetlen lélek háborúságot szerez; aki pedig bízik JaHuWaH-ban, megerősödik.

26. Aki bízik magában, bolond az; aki pedig jár bölcsen, megszabadul.

27. Aki ad a szegénynek, nem lesz néki szüksége; aki pedig elrejtja a szemét, megsokasulnak rajta az átkok.

Péld. 19,17., Péld. 22,9., 5 Móz. 15,7., 5 Móz. 15,10.

28. Amikor felemeltetnek a gonoszok, elrejtja magát az ember; De amikor azok elvesznek, öregbülnek az igazak.

Péld. 28,12., 2 Kir. 11,20.

29 Aki a feddésekre is nyakas marad, egyszer csak összetörik, gyógyíthatatlanul.

2. Amikor öregbülnek az igazak, örül a nép; Amikor pedig uralkodik a gonosz, sóhajt a nép.

Péld. 11,10.

3. A bölcsesség-szerető ember megvidámítja az ő atyját; aki pedig a paráznához adja magát, elveszti a vagyont.

Péld. 10,1., Luk. 15,3.

4. A király igazsággal erősíti meg az országot; aki pedig ajándékot vesz, elrontja azt.

5. A férfiú, aki hizelkedik barátjának, hálót vet annak lábai elé.

6. A gonosz ember vétkében tör van; az igaz pedig énekel és vígad.

7. Megérti az igaz a szegényeknek ügyét; a gonosz pedig nem tudja megérteni.

Jób. 29,16., Jób. 29,17., Luk. 18,2., Luk. 18,4.

8. A csúfoló férfiak fellobbantják a várost; de a bölcssek elfordítják a haragot.

9. Az eszes ember, ha vetekedik a bolonddal, akár felháborodik, akár nevet, nincs nyugodalom.

10. A vérszomjasak gyűlölik a tökéletes embert; az igazak pedig oltalmazzák annak életét.

11. Az ő egész indulatját előmutatja a bolond; de a bölcs végre megcsendesíti azt.

Péld. 14,33.

12. Amely uralkodó a hamisságnak beszédre hallgat, annak minden szolgálai latrok.

13. A szegény és az uzsorás ember összetalálkoznak; mind a kettőnek pedig szemeit JaHuWaH világosítja meg.

Péld. 22,2.

14. Amely király hűségesen ítéli a szegényeket, annak széke mindörökké megáll.

Péld. 20,28.

15. A vessző és dorgálás bölcseséget ad; de a szabadjára hagyott gyermek megszégyeníti az ő anyját.

Péld. 13,24.

16. Amikor nevednek a gonoszok, nevedik a vétek; az igazak pedig azoknak esetét megérik.

Zsolt. 58,11., Zsolt. 91,8.

17. Fenyítsd meg a te fiadat, és nyugodalmat hoz néked, és szerezh gyönyörűséget a te lelkednek.

Péld. 29,15., Péld. 23,13., Péld. 23,14.

18. Amikor nincs Mennyei látás, a nép elvadul; ha pedig megtartja a Törvényt, oh, mely igen boldog!

5 Móz. 28,1., 5 Móz. 28,14.

19. Csak beszéddel nem tanul meg a szolgál, mert tudna, de még sem felel meg.

20. Láttál-é beszédeiben hirtelenkedő embert? a bolond felől több reménység van, hogynem a felől!

Péld. 26,12.

21. Aki lágyan neveli gyermekségétől fogva az ő szolgáját, végre az lesz a fiú.

22. A haragos háborgást szerezh; és a dühösködőnek sok a vétke.

Péld. 26,21.

23. Az embernek kevélysége megalázza őt; az alázatos pedig tisztességet nyer.

Péld. 18,12., Mát. 23,12., Ésa. 66,2.

24. Aki osztozik a lopóval, gyűlöli az magát; hallja az esküt, de nem vall.

3 Móz. 5,1.

25. Az emberektől való félelem tört vet; de aki bízik JaHuWaH-ban, kiemeltetik.

26. Sokan keresik a fejedelemnek orcáját; de az ÖrökkéValótól van kinek-kinek ítélete.

Péld. 19,6.

27. Iszonyat az igazaknak a hamis ember; és iszonyat a gonosznak az igaz úton járó.

30 Agurnak, a Jáké fiának beszédei, próféczia, amelyet mondott a férfiú Itielnek, Itielnek és Ukálnak.

2. Minden embernél tudatlanabb vagyok én, és nincs emberi értelem én bennem.

3. És nem tanultam a bölcseséget, hogy a Szentnek ismeretét tudnám.

4. Kicsoda ment fel az Égbe, hogy onnan leszállott volna? Kicsoda fogta össze a szelet az ő markába? Kicsoda kötötte a vizet az ő köntösébe? Ki állapította meg a Földnek minden határit? Kicsoda ennek neve? Avagy kicsoda ennek fiának neve, ha tudod?

Ján. 3,13.

5. Elohimnek teljes beszéde igen tiszta, és paizs az ahhoz folyamodóknak.

Zsolt. 12,7.

6. Ne tégy az Ő beszédéhez, hogy meg ne feddjen téged, és hazug ne légy.

5 Móz. 4,2.

7. Kettőt kérek tőled; ne tartsd meg én tőlem, mielőtt meghalnék.

8. A hiábavalóságot és a hazugságot messze távoztasd tőlem; szegénységet vagy gazdagságot ne adj nékem; táplálj engem hozzám illendő eledellel.

Mát. 6,11.

Ezekiel próféta könyve
9. Hogy megelégedvén, meg ne tagadjalak, és azt ne mondjad: próféta vagyok a JaHuWaH? Se pedig megszegényedvén, ne lopjak, és gonoszul ne éljek az én Elohimem nevével!

5 Móz. 8,12., 5 Móz. 8,14.

10. Ne rágalmazd a szolgát az ő uránál, hogy meg ne átkozzon téged, és bűnhődnöd ne kelljen.

11. Van oly nemzetség, aki az ő atyját átkozza, és az ő anyját nem áldja.

Péld. 30,17.

12. Van nemzetség, aki a maga szemei előtt tiszta, pedig az ő rútságából ki nem tisztított.

Ésa. 65,5., Ésa. 65,6.

13. Van kevély szemű nemzetség, és akinek szemöldökei igen fellátnak!

14. Van olyan nemzetség, akinek fogai fegyverek, és akinek zápfogai kések; hogy a szegényeket kiemésszék e Földről, és az emberek közül a szűkölközőket.

Zsolt. 52,4., Zsolt. 52,5., Zsolt. 57,5.

15. A nadálynak (*piócának*) két leánya van: addsa, addsa! (*Add ide! Add ide!*). E három nem elégszik meg; négyen nem mondják: elég;

Péld. 30,16.

16. A sír és a meddő asszony, a föld meg nem elégszik a vízzel, és a tűz nem mondja: elég!

17. A szemet, amely megcsúfolja atyját, vagy megútálja az anyja iránt való engedelmisséget, kivágják a völgynek hollói, vagy megeszik a sasfiak.

18. E három megfoghatatlan előttem, és e négy dolgot nem tudom:

19. A keselyűnek útát az égben, a kígyónak útát a kösziklán, a hajónak nyomát a mély tengerben, és a férfiúnak útát a leánnyal.

20. Ilyen a paráználkodó asszonynak útja; eszik, azután megtörli száját és azt mondja: nem cselekedtem semmi gonoszt.

21. Három dolog alatt indul meg a föld, és négyet nem szenvedhet el.

22. A szolgál alatt, amikor uralkodik, és a bolond alatt, amikor elég kenyere van,

23. A gyűlölt asszony alatt, ha mégis férjhez megy; és a szolgáló alatt, ha örököse lesz az ő asszonyának.

Péld. 25,24.

24. E négy apró állata van a Földnek, amelyek bölcssek, elmések:

25. A hangyák erőtlén nép, mégis megkeresik nyárban a magok eledelét;

Péld. 6,8.

26. A marmoták nem hatalmas nép, mégis kösziklán csinálják az ő házokat;

Zsolt. 104,18.

27. Királyuk nincs a sáskáknak, mindazáltal mindnyájan szép renddel mennek ki;

28. A pókot kézzel megfoghatod, mégis ott van a királyok palotáiban.

29. Három állat van, amely szépen jár, sőt négy, amely jól jár.

30. Az oroszlán, a hős a vadak között, amely el nem fut senki elől;

31. A harczra felékesített ló, vagy a kecskebak, és a király, akinek senki nem mer ellene állani.

Jób. 39,22., Jób. 39,23.

32. Ha bolond voltál felfuvalkodásodban, vagy ha meggondoltad: kezedet szájadra vessed.

Jób. 21,5.

33. Mert amiképen, aki tejet köpül, vaját csinál; és aki keményen fújja ki az ő orrát, vért hoz ki: úgy, aki a haragot ingerli, háborúságot szerez.

31 Lemuel király beszédei, prófécia, melylyel tanította vala őt az anyja.

2. Mit szóljak, fiam? mit, én méhem gyermeke? mit, én fogadásimnak gyermeke?

3. Ne add asszonyoknak a te erődet, és a te útaidat a királyok eltörlőinek.

Préd. 10,17.

4. Távol legyen a királyoktól, oh, Lemuel, távol legyen a királyoktól a bornak itala; és az uralkodóktól a részegítő ital keresése.

Péld. 20,1.

5. Hogy amikor iszik, el ne felejtkezzék a Törvényről, és el ne fordítsa valamely nyomorultnak igazságát.

6. Adjátok a részegítő italt az elveszendőnek, és a bort a keseredett szívűeknek.

Zsolt. 104,15.

7. Igyék, hogy felejtkezzék az ő szegénységéről, és az ő nyavalyájáról ne emlékezzék meg többé.

8. Nyisd meg a te szádat a mellett, aki néma, és azoknak dolgában, akik adattak veszedelemre.

Jób. 29,12., Jób. 29,13.

9. Nyisd meg a te szádat, ítéld igazságot; forgasd ügyét a szegénynek és a szűkölködőnek!

3 Móz. 19,15.

10. Derék asszonyt kicsoda találhat? Mert ennek ára sokkal felülhaladja az igazgyöngyöket.

Péld. 12,3.

11. Bízok ahhoz az ő férjének lelke, és annak marhája el nem fogy.

12. Jóval illeti őt és nem gonosszal, az ő életének minden napjaiban.

13. Keres gyapjat vagy lent, és megkészíti azokat kezeivel kedvvel.

14. Hasonló a kereskedő hajókhöz, nagy messziről behozza az ő eledelét.

15. Felkel még éjjel, eledelt ad az ő házának, és rendel ételt az ő szolgálóleányinak.

16. Gondolkodik mező felől, és megveszi azt; az ő kezeinek munkájából szőlőt plántál.

17. Az ő derekát felövezi erővel, és megerősíti karjait.

18. Látja, hogy hasznos az ő munkálkodása; éjjel sem alszik, mert az ő munkája.

19. Kezeit veti a fonókerékre, és kezeivel fogja az orsót.

20. Markát megnyitja a szegénynek, és kezeit nyújtja a szűkölködőnek.

21. Nem félti az ő házanépét a hótól; mert egész házanépe karmazsinba öltözött.

22. Szőnyeget csinál magának; patyolat és bíbor az ő öltözte.

23. Ismerik az ő férjét a kapukban, amikor ül a tartománynak véneivel.

24. Gyölcsöt sző, és eladja; és övet, amelyet ad a kereskedőnek.

25. Erő és ékesség az ő ruhája; és nevet a következő napnak.

Jób. 5,22.

26. Az ő száját bölcsen nyitja meg, és kedves tanítás van nyelvén.

27. Vigyáz a házanépe dolgára, és restségnek étvét nem eszi.

Péld. 21,25., Péld. 24,14., Péld. 24,15.

28. Felkelnek az ő fiai, és boldognak mondják őt; az ő férje, és dicséri őt:

29. Sok leány munkálkodott serénységgel; de te meghaladod mindazokat!

30. Csalárd a kedvesség, és hiábavaló a szépség; amely asszony pedig félti az *ÖrökkéValót*, az szerez dicséretet magának!

31. Adjatok ennek az ő keze munkájának gyümölcséből, és dicsérik őt a kapukban az ő cselekedetei!

Péld. 31,28., Péld. 31,29.

A prédikátor Salamon könyve

1 A prédikátornak, Dávid fiának, Jeruzsálem királyának beszédei.

1 Krón. 22,9., 1 Krón. 22,10., Préd. 1,12.

2. Felette nagy hiábavalóság, azt mondja a prédikátor; felette nagy hiábavalóság! Minden hiábavalóság!

Préd. 1,14., Préd. 2,1., Préd. 2,27.

3. Micsoda haszna van az embernek minden ő munkájában, melylyel munkálkodik a Nap alatt?

4. Egyik nemzetség elmegy, és a másik eljő; a Föld pedig mindörökké megmarad.

5. És a Nap feltámad, és elnyugszik a Nap; és az ő helyére siet, ahol ő ismét feltámad.

Zsolt. 19,6., Zsolt. 19,7.

6. Siet délre, és átmegy észak felé; körbe-körbe siet a szél, és a maga keringéséhez visszatér a szél.

7. Minden folyóvíz siet a tengerbe; mindazáltal a tenger mégis meg nem telik: akármicsoda helyre a folyóvizek siessenek, ugyanazon helyre térnek vissza.

8. Minden dolgok, mint fáradoznak, senki ki nem mondhatja; nem elégednek meg a szem látván, sem be nem teljesednek hallásával a fül.

Péld. 27,20.

9. Ami volt, ugyanaz, ami ezután is lesz, és ami történt, ugyanaz, ami ezután történik; és semmi nincs új dolog a Nap alatt.

10. Van valami, amiről mondják: nézd ezt, új ez; régen volt már száz esztendőkön át, amelyek mi előttünk voltak.

11. Nincs emlékezet az előbbiekről; azonképen az utolsó dolgokról is, amelyek jövendők, nem lesz emlékezet azoknál, akik azután lesznek.

12. Én prédikátor, királya voltam Izráelnek Jeruzsálemben.

Préd. 1,1.

13. És adám az én elmémet mindazok vizsgálására és bölcsen való tudakozására, amelyek lesznek az ég alatt. Ez gonosz hiábavaló foglalatosság, amelyet adott Elohim (az Igaz Teremtő) az emberek fiainak, hogy gyötrődjenek vele.

1 Kir. 4,30., 1 Kir. 4,33.

14. Láttam minden dolgokat, amelyek lesznek a Nap alatt, és ímé minden csak hiábavalóság, és a léleknek gyötrelme!

Préd. 1,2., Préd. 2,1., Préd. 2,27.

15. Az egyenetlen meg nem egyenesíthető, és a fogatkozás meg nem számlálható.

16. Szóltam az én elmémnel, mondván: ímé, én nagygyá lettem, és gyűjtöttem bölcseséget mindazok felett, akik fők voltak én előttem Jeruzsálemben, és az én elmém bőven látott bölcseséget és tudományt!

1 Kir. 4,31.

17. Adtam annakfelette az én elmémet a bölcsességnek tudására, és az esztelenségnek és bolondságnak megtudására. Megtudtam, hogy ez is a lélek gyötrelme.

Préd. 2,4., Préd. 2,1.

2 Mert a bölcsességnek sokaságában sok búsulás van, és valaki öregbíti a tudományt, öregbíti a gyötrelmet.

2. Mondék az én szívemben: no, megpróbállak téged a vígan való lakásban, hogy lásd meg, mi a jó! És ímé, az is hiábavalóság!

3. A nevetésről azt mondom: bolondság! a vígasságról pedig: mit használ az?

4. Elvégezém az én szívemben, hogy boritalra adom magamat, (pedig szívem a bölcseséget követé) és előveszem ezt a bolondságot, míg nem meglátom, hogy az emberek fiainak mi volna jó, amit cselekedjenek az ég alatt, az életök napjainak száma szerint.

5. Felette nagy dolgokat cselekedtem; építék magamnak házakat; ülteték magamnak szőlőket.

6. Csinálék magamnak kerteket és ékességre való kerteket, és ülteték beléjük mindenféle gyümölcstermő fákat.

7. Csinálék magamnak víztartó tavakat, hogy azokból öntözzem a fáknak sarjadó erdejét.

8. Szerzek szolgákat és szolgálókat, házamnál nevededett szolgálaim is voltak nekem; öreg és apró barmoknak nyájaival is többel bírtam mindazoknál, akik voltak én előttem Jeruzsálemben.

1 Kir. 10,23., 1 Kir. 10,24.

9. Gyűjték magamnak ezüstöt és aranyat is, és királyok becses holmait és tartományokat; szerzek magamnak éneklő férfiakat és éneklő asszonyokat, és az emberek fiainak gyönyörűségét, asszonyt és asszonyokat.

1 Kir. 10,27., 1 Kir. 10,14.

10. És nagygyá levék és megnevededém mindazok felett, akik előttem voltak Jeruzsálemben; az én bölcsességem is helyén volt.

1 Kir. 4,30.

11. Valamit kívánnak vala az én szemeim: meg nem fogtam azoktól, meg sem tartóztattam az én szívemet semmi vígasságtól, hanem az én szívem örvendezett minden én munkámmal gyűjtött jókban; mivelhogy ez volt az én részem minden én munkáimból.

Préd. 2,2., Préd. 3,12., Préd. 3,22.

12. És tekinték minden dolgaimra, amelyeket cselekedtek vala az én kezeim, és az én munkámra, mit fáradsággal végeztem vala; és ímé, az mind hiábavalóság és a léleknek gyötrelme, és nincsen annak semmi haszna a Nap alatt!

13. Azért fordulék én, hogy lássak bölcseséget és bolondságot és esztelenséget, az az, hogy mit

cselekesznek az emberek, akik a király után következnek: azt, amit régen cselekedtek.

Préd. 2,4., Préd. 1,17.

14. És látám, hogy hasznosb a bölcsesség a bolondságnál, miképen hasznosb a világosság a setétségénél.

15. A bölcsnek szemei vannak a fejében; a bolond pedig setétben jár; de ugyan én megismerém, hogy ugyanazon egy végők lesz mindezeknek.

Préd. 2,17., Préd. 2,18., Zsolt. 49,11.

16. Annakokáért mondtam az én elmémben: bolondnak állapotja szerint lesz az én állapotom is, miért valék tehát én is bölcsőbb? és mondték az én elmémben: ez is hiábavalóság!

Préd. 2,17., Zsolt. 49,17.

17. Mert nem lesz emlékezete sem a bölcsnek, sem a bolondnak mindörökké; mivelhogy a következő időkben már mind elfelejtetnek: és amiképen meghal a bölcs, azonképen meghal a bolond is.

18. Azért gyűlöltem az életet; mert gonosznak látszék nékem a dolog, ami történik a Nap alatt; mert mindez hiábavalóság, és a léleknek gyötrelme!

19. Gyűlöltem én minden munkámat is, amelyet munkálkodom a Nap alatt; mivelhogy el kell hagynom azt oly embernek, aki én utánam lesz. *Préd. 2,5., Préd. 2,9.*

20. És ki tudja, ha bölcs lesz-e vagy bolond? és mégis uralkodik minden munkámon, amit cselekedtem és bölcsen szerzettem a Nap alatt! Ez is hiábavalóság!

21. Annakokáért elfordulék én, megfogván reménységtől az én szívemet minden munkám felől, melylyel munkálódtam a Nap alatt.

22. Mert van oly ember, akinek munkája elvégeztetett bölcseséggel, tudmánynyal és jó kimenetellel; és oly embernek adja azt örökségül, aki abban semmit sem munkálkodott. Ez is hiábavalóság és nagy gonosz!

23. Mert micsoda marad meg az embernek minden ő munkájából és elméjének nyughatatlan fáradozásából, melylyel ő munkálódott a Nap alatt?

24. Holott minden napja bánat, és búsulás az ő foglalatossága, még éjjel is nem nyugodott az ő elméje. Ez is hiábavalóság!

25. Nincsen csak e jó is az embernek hatalmában, hogy egyék, igyék, és azt cselekedje, hogy az ő szíve lakozzék gyönyörűséggel az ő munkájából; ezt is láttam én, hogy Elohimnek kezében van.

26. Mert kicsoda ehetnék és élhetne gyönyörűségére rajtam kívül? *Préd. 2,9., Préd. 2,10.*

27. Mert az embernek, aki jó az Ő szemei előtt adott Elohim bölcseséget és tudományt és örömet; a bűnösnek pedig adott foglalatosságot az egybegyűjtésre és az egybehordásra, hogy adja annak, aki jó az Igaz Teremtő előtt. Ez is hiábavalóság és az elmének gyötrelme!

3 Mindennek rendelt ideje van és ideje van az ég alatt minden akaratnak.

2. Ideje van a születésnek és ideje a meghalásnak; ideje az ültetésnek, ideje annak kiszagztatásának, ami ültettetett.

3. Ideje van a megölésnek és ideje a meggyógyításnak; ideje a prófétának, és ideje az építésnek.

4. Ideje van a sírásnak és ideje a nevetésnek; ideje a jajgatásnak és ideje a szökdelésnek.

5. Ideje van a kövek elhányásának és ideje a kövek egybegyűjtésének; ideje az ölelgetésnek és ideje az ölelgetéstől való eltávozásnak.

6. Ideje van a keresésnek és ideje a vesztésnek; ideje a megőrzésnek és ideje az eldobásnak.

7. Ideje van a szakgatásnak és ideje a megvarrásnak; ideje a hallgatásnak és ideje a szólásnak.

8. Ideje van a szeretésnek és ideje a gyűlölésnek ideje a hadakozásnak és ideje a békességnek.

9. Micsoda haszna van a munkásnak abban, amiben ő munkálkodik?

10. Láttam a foglalatosságot, amelyet adott az Igaz Teremtő az emberek fiainak, hogy fáradozzanak benne.

11. Mindent szépen csinált az ő idejében, e világot is adta az emberek elméjébe, csakhogy úgy, hogy az ember meg nem foghatja mindazt a dolgot, amit Elohim cselekszik kezdettől fogva mindvégig.

12. Megismertem, hogy nem tehetnek jobbat, mint hogy örvendezzen ki-ki, és hogy a maga javát cselekedje az ő életében. *Préd. 2,11., Préd. 12,15.*

13. De még az is, hogy az ember eszik és iszik, és jól él az ő egész munkájából, Elohimnek ajándéka.

14. Tudom, hogy valamit az Igaz Teremtő cselekszik, az lesz örökké, ahhoz nincs mit adni és abból nincs mit elvenni; és Elohim ezt a végre míveli, hogy az Ő orcáját rettegjék.

15. Ami most történik, régen megvan, és a mi következik, immár megvolt, és Elohim visszahozza, ami elmúlt.

16. Láttam annakfelette a Nap alatt, hogy az ítéletnek helyén hamisság, és az igazságnak helyén latorság van.

17. És mondték magamban: az igazat és a hamisat megítéli az Igaz Teremtő; mert minden ember akaratjának ideje van, és minden dolognak ő nála.

18. Így szólék azért magamban: az emberek fiai miatt van ez így, hogy kiválogassa őket Elohim, és hogy meglássák, hogy ők magokban véve az oktan állatokhoz hasonlók.

19. Az emberek fiainak vége hasonló az oktan állatnak végéhez, és egyenlő végők van azoknak; amint meghal egyik, úgy meghal a másik is, és ugyanazon egy éltető lehelet van mindenikben; és az embernek nagyobb méltósága nincs az oktan állatoknál, mert minden hiábavalóság.

Préd. 3,20., Préd. 2,17., Zsolt. 49,11., Zsolt. 49,13.

20. Mindenik ugyanazon egy helyre megy; mindenik a porból való, és mindenik porrá lesz.

1 Móz. 1,24., 1 Móz. 2,7., 1 Móz. 3,19.

21. Vajjon kicsoda vette eszébe az ember éltető leheletét, hogy felmegy-é; és az oktan állat éltető leheletét, hogy a föld alá megy-é?

22. *Azért úgy láttam, hogy semmi sincs jobb, mint hogy az ember örvendezzen az ő dolgaiban, mivelhogy ez az ő része e világban: mert ki hozhatja őt vissza, hogy lássa, mi lesz ő utána?*

Préd. 3,12.

4 Viszont látám én mind a nyomorgatásokat, amelyek a Nap alatt történnek, és ímé, nyilván van azoknak, akik nyomorgattatnak, könnyhullatások, és vigasztalójuk nincs nekik; és az őket nyomorgatóknak kezeiből erőszakot szednek, és vigasztalójuk nincs nekik.

2. És dicsérem én a megholtakat, akik már meghaltak vala, az élők felett, akik még élnek;

3. De mind a kettőnél boldogabbnak azt, aki még nem lett, aki nem látta azt a gonosz dolgot, amely a Nap alatt történik.

4. És látám én, hogy minden dolgát és minden ügyes cselekedetét az ember az ő felebarátja iránt való irigységből rendeli; annakokáért ez is hiábavalóság és lélek-fájdalom!

5. A bolond egybekapcsolja a kezeit, és megemésztí a maga testét.

Péld. 21,25.

6. Jobb egy teljes marok nyugalommal, mint mind a két maroknak teljessége nagy munkával és lelki gyötrellemmel.

7. Viszont láték a Nap alatt más hiábavalóságot.

8. Van oly ember, aki egymaga van és nincs vele másik, sem fia, sem atyjafia nincs; mindazáltal nincs vége minden ő fáradságának, és az ő szeme is meg nem elégszik gazdagsággal, hogy azt mondáná: vajjon kinek munkálkodom, hogy az én lelkemet minden jótól megfosztom? Ez is hiábavalóság és gonosz foglalatosság!

Zsolt. 39,7.

9. Sokkal jobban van dolga a kettőnek, hogynem az egynek; mert azoknak jó jutalmok vala az ő munkájukból.

10. Mert ha elesnek is, az egyik felemeli a társát. Jaj, pedig az egyedülvalónak, ha elesik, és nincsen, aki őt felemelje.

11. Hogyha együtt fekszenek is ketten, megmelegszenek; az egyedülvaló pedig mimódon melegedhetik meg?

12. Ha az egyiket megtámadja is valaki, ketten ellene állhatnak annak; és a hármastól nem hamar szakad el.

13. Jobb a szükölködő, de bölcs gyermek a vén és bolond királynál, aki nem szenved el az intést többé.

14. Mert az a fogságból is uralkodásra megy, holott ennek országában szegénységben született.

15. Láttam a Nap alatt járó minden élőket a második gyermek mellett; aki amannak helyére lépendő vala.

16. És hogy az egész sokaságnak nincs vége, mindazoknak, akiknek ő élén volt; mindazáltal az utánok valók már semmit nem örvendeztek ő benne. Mert ez is hiábavalóság és lelki gyötrellem!

5 *Örizz meg lábaidat, amikor Elohimnek Házához mégy, mert hallgatás végett közeledned jobb, hogynem a bolondok módja szerint áldozatot adni; mert ezek nem tudják, hogy gonoszt cselekesznek.*

2. Ne gyorsalkodjál a te száddal, és a te elméd ne siessen valamit szólni Elohim előtt; mert Elohim a Mennyben van, te pedig a Földön, azért a te beszéded kevés legyen;

Mát. 6,7.

3. Mert álom szokott következni a sok foglalatosságból; és sok beszédből bolond beszéd.

Péld. 10,19.

4. Amikor Elohimnek fogadást téssz, ne halogasd annak megadását; mert nem gyönyörködik a bolondokban. A mit fogadsz, megteljesítsd!

5 Móz. 23,21., 5 Móz. 23,22.

5. Jobb, hogy ne fogadj, hogynem mint fogadj és ne teljesítsd be.

6. Ne engedd a te szádnak, hogy bűnre kötelezze testedet, és ne mondd az angyal előtt, hogy tévedésből esett ez; hogy az *Igaz Teremtő* a te beszéded miatt fel ne háborodjék, és el ne veszesse a te kezeidnek munkáját.

2 Móz. 26,20., 2 Móz. 26,21.

7. Mert a sok álomban a hiábavalóság is és a beszéd is sok; hanem Elohimt féljed.

8. Ha a szegényeknek nyomoríttatását, és a törvénynek és igazságnak elfordíttatását látod a tartományban: ne csudálkozzál e dolgon; mert egyik felsőrendű vigyáz a másik felsőrendűre, és ezek felett még felsőbbrendűek vannak.

Ésa. 3,14., Ésa. 3,15.

9. Az ország haszna pedig mindennekfelett a földművelést kedvelő király.

10. Aki szereti a pénzt, nem telik be pénzzel, és aki szereti a sokaságot nem telik be jövedelemmel. Ez is hiábavalóság.

11. Amikor megszorodik a jóság, megszorodnak annak megemésztői is; mi haszna van azért benne urának, hanem hogy csak reá néz szemeivel?

12. Édes az álom a munkásnak, akár sokat, akár keveset egyék; a gazdagnak pedig bővölködése nem hagyja őt aludni.

Préd. 5,10., Jóh. 20,22.

13. Van gonosz nyavalya, amelyet láttam a Nap alatt: az ő urának veszedelmére tartott gazdagság;

14. Ugyanis az a gazdagság elvész valami szerencsétlen eset miatt, és ha fia született neki, annak kezében nem lesz semmi.

15. Amint kijött az ő anyjának méhéből, mezítelen megy ismét el, amint jött vala: és semmit nem vesz el munkájáért, amit kezében elvinne.

Jób. 1,21., 1 Tim. 6,7., Zsolt. 49,18.

16. Annakokáért ez is gonosz nyavalya, hogy amint jött, a képen megy el. Mi haszna van neki abban, hogy a szélnek munkálkodott?

17. És hogy az ő teljes életében a setétben evett, sokszori haraggal, keserőséggel és búsulással?

18. Ez azért a jó, amelyet én láttam, hogy szép dolog enni és inni, és jól élni minden ő munkájából, amelylyel

- fárasztotta magát a Nap alatt, az ő élete napjainak száma szerint, amelyeket adott néki Elohim; mert ez az ő része *Ezékiel próféta könyve*
Préd. 5,15., Préd. 3,13.
19. És amely embernek adott Elohim gazdagságot és kincseket, és akinek megengedte, hogy egyik abból és az ő részét elvegye, és örvendezzen az ő munkájának: ez Elohimnek ajándéka!
20. Mert nem sokat emlékezik meg az ilyen az ő élete napjainak számáról, mivelhogy az ő szívének örömét az *Igaz Teremtő* kedveli.
- 6** Van egy gonosz, amelyet láttam a Nap alatt, és nagy baj az az emberen;
2. Amikor valakinek az *Igaz Teremtő* ad gazdagságot és kincseket és tisztességet, és semmi nélkül nem szűkölködik, valamit kívánhat lelkének, és az *Igaz Teremtő* nem engedi néki, hogy éljen azzal, hanem más ember él azzal: ez hiábavalóság és gonosz nyavalya!
3. Ha száz gyermeket szül is valaki, és sok esztendeig él, úgy, hogy az ő esztendeinek napja sok, de az ő lelke a jóval meg nem elégszik, és nem lesz temetése néki: azt mondom, hogy jobb annál az idétlen gyermek,
Ésa. 14,19., Ésa. 14,20., Jer. 22,19.
4. Mert hiábavalóságra jött, setéségből megy el, és setéséggel fedeztetik be neve,
Préd. 5,17.
5. A Napot sem látta és nem ismerte; tűrhetőbb ennek állapota, hogynem amannak.
Jób. 3,16.
6. Hogyha kétezer esztendőt élt volna is, és a jóval nem élt: avagy nem ugyanazon egy helyre megy-e minden?
Zsolt. 89,49., Zsid. 9,27.
7. Az embernek minden munkája szájáért van; mindazáltal az ő kívánsága be nem telik.
8. Mert miben különbözik a bölcs a bolondtól, és miben a szegény, aki az élők előtt járni tud?
9. Jobb, amit ember szemmel lát, hogynem a lélek kívánsága; ez is hiábavalóság és a léleknek gyötrelme!
10. Valami van, régen ráadatott nevezete, és bizonyos dolog, hogy mi lesz az ember, és nem perlekedhetik azzal, aki hatalmasb nálánál.
Jób. 9,2., Jób. 9,3., Jób. 9,14., Jób. 9,19., Jób. 9,32.
11. Mert van sok beszéd, amely a hiábavalóságot szaporítja; és mi haszna van az embernek abban?
12. Mert kicsoda tudhatja, mi legyen az embernek jó e világon, az ő hiábavaló élete napjainak száma szerint, amelyeket mintegy árnyékot tölt el? Kicsoda az, aki megmondhatná az embernek, mi következik ő utána a Nap alatt?
Zsolt. 144,4.
- 7** Jobb a jó hír a értékes kenetnél; és a halálnak napja jobb az ő születésének napjánál.
Péld. 22,1.
2. Jobb a siralmas házhoz menni, hogynem a szomorú házhoz menni; mivelhogy minden embernek ez a vége, és az élő ember megemlékezik arról.
3. Jobb a szomorúság a nevetésnél; mert az orcának szomorúsága által jobbá lesz a szív.
2 Kor. 7,10., 2 Kor. 7,11.
4. A bölcsnek elméje a siralmas házban van, a bolondoknak pedig elméje a vígasságnak házában.
5. Jobb a bölcsnek dorgálását hallani, hogynem valaki hallja a bolondoknak éneklését.
Zsolt 141,5.
6. Mert olyan a bolondnak nevetése, mint a tövisnek ropogása a fazék alatt; ez is hiábavalóság!
Zsolt. 58,10.
7. Mert a zsarolás megbolondítja a bölcs embert is, és az elmét elveszti az ajándék.
8. Jobb akármi dolognak vége annak kezdetinél; jobb a tűrő, hogynem a kevés.
9. Ne légy hirtelen a lelkedben a haragra; mert a harag a bolondok kebelében nyugszik.
10. Ne mondd ezt: mi az oka, hogy a régi napok jobbak voltak ezeknél? mert nem bölcseségből származik az ilyen kérdés.
11. Jó a bölcsesség az örökséggel, és előmenetelökre van az embereknek, akik a Napot látják.
12. Mert a bölcsességnek árnyéka alatt, és a gazdagságnak árnyéka alatt egyformán nyugszik az ember! de a tudomány hasznosb, mivelhogy a bölcsesség életet ad az ő urainak.
Péld 13,14.
13. Tekintsd meg Elohimnek cselekedetét; mert kicsoda teheti egyenessé, amit Ő görbévé tett?
14. A jó szerencsének idején élj a jóval; a gonosz szerencsének idején pedig jusson eszedbe, hogy ezt is, épen úgy, mint azt, az *Igaz Teremtő* szerzette, a végre, hogy az ember semmit abból eszébe ne vegyen, ami reá következik.
Ésa. 45,7.
15. Mindent láttam az én hiábavalóságomnak napjain: van oly igaz, aki az ő igazságában elvész; és van gonosz ember, aki az ő életének napjait meghosszabbítja az ő gonoszságában.
Zsolt. 63,4., Zsolt. 63,17.
16. Ne légy felettébb igaz, és felettébb ne bölcselkedjél; miért kerestél magadnak veszedelmet?
Róm. 12,3., Róm. 12,16.
17. Ne légy felettébb gonosz, és ne légy balgata; miért halnál meg időd előtt?
18. Jobb, hogy ezt megfogd, és amattól is a te kezdet meg ne vond; mert aki Elohimet féli, mind ezektől megszabadul!
19. A bölcsesség megerősíti a bölcsset inkább, mint tíz hatalmas, akik a városban vannak.
20. Mert nincs egy igaz ember is a Földön, aki jót cselekednék és nem vétkeznék.
1 Kir. 8,46., 1 Ján. 1,8.
21. Ne figyelmezz minden beszédre, amelyet mondanak, hogy meg ne halld szolgádat, hogy átkoz téged.

22. Mert sok esetben tudja a te lelked is, hogy te is gonoszt mondottál egyebeknek.

23. Mind ezeket megpróbáltam az én bölcseségem által. Amikor azt gondolám, hogy bölcs vagyok, én tölem a bölcsesség távol vala.

24. Felette igen messze van, ami van, és felette mélységes; kicsoda tudhatja meg azt?

25. Fordítám én magamat és az én szívemet a bölcseségnek és az okoskodásnak tudására, kutatására és keresésére; azonképen hogy megtudjam a bolondságnak gonoszságát, és a tévelygésnek balgatagságát.

26. És találtam egy dolgot, amely keservesb a halálnál; tudniillik az olyan asszonyt, akinek a szíve olyan, mint a tör és a háló, kezei pedig olyanok, mint a kötelek. Aki Elohim előtt kedves, megszabadul attól; a bűnös pedig megfogattatik attól.

Péld. 5,4., Péld. 6,26., Péld. 22,14.

27. Lásd, ezt találtam, azt mondja a prédikátor; Amikor gyakorta nagy szorgalmassággal keresém a megfejtést,

28. Amit az én lelkem folyton keresett, és nem találtam. Ezer közül egy embert találtam; de asszonyt mind ezekben nem találtam.

29. Hanem lásd, ezt találtam, hogy Elohim teremtetten az embert igaznak; ők pedig kerestek sok kigondolást.

1 Móz. 1,27.

8 Kicsoda hasonló a bölcshez, és ki tudja a dolgok magyarázatát? Az embernek bölcsesége megvilágosítja az ő orcáját; és az ő ábrázatjának erőssége megváltozik.

Péld. 16,22.

2. Én mondom, hogy a királynak parancsolatját meg kell őrizni, és pedig az *Igaz Teremtőre* való esküvés miatt.

Péld. 24,21.

3. Ne siess elmenni az ő orcája elöl, ne állj rá a gonosz dologra; mert ha valamit akar, megcselekszi.

4. Mivelhogy a király szava hatalmas; és kicsoda merné néki ezt mondani: mit mívelsz?

5. Aki megtartja a Parancsolatot, nem ismer nyomorúságot, és a bölcsnek elméje megért mind időt, mind ítéletet;

Róm. 13,3.

6. Mert minden akaratnak van ideje és ítélete; mert az embernek nyomorúsága sok ő rajta;

7. Mert nem tudja azt, ami következik; mert ki mondja meg néki, mimódon lesz az?

8. Egy ember sem uralkodhatik a szélen, hogy feltartsa a szelet; és semmi hatalmasság nincs a halálnak napja felett, és az ütközetben senkit el nem bocsátanak; és a gonoszság nem szabadítja meg azt, aki azzal él.

Zsid. 9,27., Jóh. 14,5.

9. Mindezt láttam, és megfigyeltem minden dolgot, amely történik a Nap alatt, oly időben, amelyben uralkodik az ember az emberen maga kárára.

10. És azután láttam, hogy a gonoszok eltemették és nyugalomra mentek; viszont a szent helyről kimentek és

elfelejtettek a városban olyanok, akik becsületesen éltek. **Ezekiel próféta könyve** hiábavalóság!

11. Mivelhogy hamar a szentencia nem végeztetik el a gonoszságnak cselekedőjén, egészen arra van az emberek fiainak szíve ő bennök, hogy gonoszt cselekedjenek.

Zsolt. 10,6., Zsolt. 10,7.

12. Bár meghosszabbítja életét a bűnös, aki százszor is vétkezik; mégis tudom én, hogy elohimfélőknek lészen jól dolgok, akik az Ő orcáját félik;

Péld. 1,33., Ésa. 3,10., Ésa. 3,11.

13. A hitetlennek pedig nem lesz jó dolga, és nem hosszabbítja meg az ő életét, olyan lesz, mint az árnyék, mert nem rettegi Elohimnek orcáját.

Jób. 20,5., Jóh. 20,28.

14. Van hiábavalóság, amely e Földön történik; az, hogy vannak oly igazak, akiknek dolga a gonoszoknak cselekedetei szerint lesz; és vannak gonoszok, akiknek dolga az igazaknak cselekedetei szerint lesz; mondtam, hogy ez is hiábavalóság.

15. Annakokáért dicsérem vala én a vígasságot, hogy nincsen embernek jobb e világon, hanem hogy egyék, igyék és vígadjon; és ez kísérje őt munkájában az ő életének napjaiban, amelyeket ad néki az *Igaz Teremtő* a Nap alatt.

Préd. 5,18.

9 Amikor adám az én szívemet a bölcseségnek megtudására, és hogy megvizsgáljak minden fáradságot, amely e Földön történik, (mert sem éjjel, sem nappal az emberek szeme álmodat nem lát):

2. Akkor eszembe vevém Elohimnek minden dolgát, hogy az ember nem mehet végére a dolognak, amely a Nap alatt történik; mert fáradozik az ember, hogy annak végére menjen, de nem mehet végére: sőt, ha azt mondja is a bölcs ember, hogy tudja, nem mehet végére.

3. Mert mindezt szívemre vettem, és pedig azért, hogy megvizsgáljam mindezt: hogy az igazak és bölcsesek és azoknak minden cselekedetei Elohim kezében vannak; szeretet is, gyűlölet is, nem tudják az emberek, mind ez előttük van.

4. Minden olyan, hogy mindenkit érhet, egyazon szerencséje van az igaznak és gonosznak, jónak vagy tisztának és tisztátalannak, mind annak, aki áldozik, mind aki nem áldozik, úgy a jónak, mint a bűnösnek, az esküvőnek úgy, mint aki féli az esküvést.

5. Mind az ég alatt való dolgokban e gonosz van, hogy mindenkinek egyenlő szerencséjük van; és az emberek fiainak szíve is teljes gonoszsággal, és elméjükben minden bolondság van, amíg élnek, azután pedig a halottak közé mennek.

6. Mert akárkinek, valaki minden élők közé csatlakozik, van reménysége; mert jobb az élő eb, hogynem a megholt oroszlán.

7. Mert az élők tudják, hogy meghalnak; de a halottak semmit nem tudnak, és azoknak semmi jutalmok nincs többé; mivelhogy emlékezetök elfelejtetett.

8. Mind szeretetök, mind gyűlöletök, mind gerjedezésök immár elveszett; és többé semmi részök nincs semmi dologban, amely a Nap alatt történik.

9. No azért egyed vígassággal a te kenyeredet, és igyad jó szívvel a te borodat; mert immár kedvesek Elohimnek a te cselekedetid!

10. A te ruháid mindenkor legyenek fejérek, és az olaj a te fejedről el ne fogyatkozzék.

11. Éld életedet a te feleségeddel, akit szeretsz, a te hiábavaló életednek minden napjaiban, amelyeket Elohim adott néked a Nap alatt, a te hiábavalóságodnak minden napjaiban; mert ez a te részed a te életedben és a te munkádban, melylyel munkálódol a Nap alatt.

12. Valamit hatalmadban van cselekedni erőd szerint, azt cselekedjed; mert semmi cselekedet, okoskodás, tudomány és bölcsesség nincs a Seolban, ahová menendő vagy.

13. Fordítván magamat látám a Nap alatt, hogy nem a gyorsaké a futás, és nem az erőseké a viadal, és nem a bölcséké a kenyér, és nem az okosoké a gazdagság, és nem a tudósoké a kedvesség; hanem idő szerint és történetből lesznek mindezek.

14. Mert nem is tudja az ember az ő idejét; mint a halak, amelyek megfogatnak a gonosz hálóban, és mint a madarak, amelyek megfogatnak a törben, amiképen ezek, azonképen megfogatnak az emberek fiai a gonosznak idején, amikor az eljő reájok hirtelenséggel.

15. Ezt is bölcseségnek láttam a Nap alatt, és ez én előttem nagy volt.

16. Tudniillik, hogy egy kicsiny város volt, és abban kevés ember volt, és eljött az ellen hatalmas király, és azt körülvette, és az ellen nagy erősségeket épített.

17. És találtatott abban egy szegény ember, aki bölcs volt, és az ő bölcsességével a várost megszabadította; de senki meg nem emlékezett arról a szegény emberről.

Péld. 21,22.

18. Akkor én azt mondám: jobb a bölcsesség az erősségnél; de a szegénynek bölcsesége útálatos, és az ő beszédit nem hallgatják meg.

Préd. 9,16., Préd. 9,17.

19. A bölcsenek nyugodt beszédét inkább meghallgatják, mint a bolondok közt uralkodónak kiáltását.

20. Jobb a bölcsesség a hadakozó szerszámoknál; és egy bűnös sok jót vesz el.

Préd. 9,17.

21. A megholt legyenek a patikáriusnak kenetit megbüdösítik, megerjesztik; azonképen hathatósabb a bölcseségnél, tisztességnél egy kicsiny balgatagság.

22. A bölcs embernek szíve az ő jobbkezénél van; a bolondnak pedig szíve balkezénél.

23. A bolond, amikor az úton jár is, az ő elméje hiányos, és mindennek hirdeti, hogy ő bolond.

10 Amikor a fejedelemnek haragja felgerjed te ellened, a te helyedet el ne hagyjad; mert a szelidség nagy bűnöket lecsendesít.

2. Van egy gonosz, amelyet láttam a Nap alatt, mintha tévedés volna, amely a fejedelemtől származik.

3. Hogy a bolondság nagy méltóságra helyeztetett, a gazdagok pedig alacsony sorsban ülnek.

4. Láttam, hogy a szolgák lovakon ültek; a fejedelmek pedig gyalog mentek a földön, mint a szolgák.

5. Aki vermet ás, abba beesik; és aki a gyeput elhányja, megmarja azt a kígyó.

Zsolt. 7,16., Péld. 26,27., Péld. 28,10.

6. Aki a köveket helyökből kihányja, fájdalmat szenved azok miatt; aki hasogatja a fát, veszedelemben forog amiatt.

7. Ha a vas megtompul, és annak élit meg nem köszörüli az ember, akkor erejét kell megfeszíteni; a bölcsesség pedig minden dolognak eligazítására nagy előmenetel.

8. Ha megharap a kígyó, amíg meg nem varázsoltatott, azután semmi haszna nincsen a varázslónak.

9. A bölcs ember szájának beszédei kedvesek; a bolondnak pedig ajkai elnyelik őt.

10. Az ő szája beszédinek kezdete bolondság, és az ő szája beszédinek vége gonosz balgatagság.

11. És a bolond szaporítja a szót, pedig nem tudja az ember, ami következik, és ami utána lesz, kicsoda mondja meg azt néki?

12. A bolondnak munkája elfárasztja őt, mert a városba sem tud menni.

13. Jaj néked ország, akinek a te királyod gyermek; és a te fejedelmid reggel esznek.

Ésa. 3,5., Ésa. 3,6.

14. Boldog vagy te ország, akinek a te királyod nemes ember, és a te fejedelmid idejében esznek a testnek erejéért és nem az italért.

15. A restség miatt elhanyaglik a házfedél, és a kezek restsége miatt csepeg a ház.

16. Vígasságnak okáért szereznek lakodalmat, és a bor vidámítja meg az élőket: és a pénz szerzi meg mindezeket.

Zsolt. 104,15.

17. Még a te gondolatodban is a királyt ne átkozd, és a te ágyasházadban is gonoszt a gazdagnak ne mondj: mert az égi madár is elviszi a szót, és a szárnyas állat is bevádolná a te beszédedet.

11 Vesd a te kenyeredet a víz színére, mert sok nap mulva megtalálod azt.

2. Adj részt hétnek vagy nyolcznak is; mert nem tudod, micsoda veszedelem következik a földre.

Zsolt. 112,9.

3. Amikor a sűrű fellegek megtelnek, esőt adnak a földre; és ha leesik a fa délre vagy északra, amely helyre leesik a fa, ott marad.

4. Aki a szelet nézi, nem vet az; és aki sűrű fellegre néz, nem arat.

5. Amiképen, hogy nem tudod, melyik a szélnek útja, és hogy miképen vannak a csontok a terhes asszony méhében; azonképen nem tudod Elohimnek dolgát, Aki mindeneket cselekszik.

6. Reggel vesd el a te magodat, és este se pihentesd kezedet; mert nem tudod, melyik jobb, ez-é vagy amaz, vagy ha mind a kettő jó lesz egyszersmind.

7. Valóban, édes a világosság és jó a mi szemeinkkel néznünk a Napot.

8. Mert ha sok esztendeig él is az ember, mindazokban örvendezzen; és megemlékezzék a setétségnek napjairól, mert az sok lesz. Valami eljövendő, mind hiábavalóság.

Préd. 12,3.

12 Örvendezz a te ifjúságodban, és vídámítson meg téged a te szíved a te ifjúságodnak idejében, és járj a te szívednek útjaiban, és szemeidnek látásiban; de megtudd, hogy mindezekért *az Igaz Teremtő* tégedet ítéletre von!

Préd. 12,16.

2. Vesd el a haragot a te szívedből, és vesd el a gonoszt a te testedből; mert az ifjúság és a hajnal hiábavalóság.

3. És emlékezzél meg a te *Teremtő*dről a te ifjúságodnak idejében, míg a veszedelemnek napjai el nem jönnek, és míg el nem jönnek az esztendők, amelyekről azt mondod: nem szeretem ezeket!

4. Amíg a Nap meg nem setétedik, a világossággal, a Holddal és csillagokkal egybe; és a sűrű felhők ismét visszatérnek az eső után.

5. Az időben, amikor megremegnek a háznak őrizői, és megrogynak az erős férfiak, és megállanak az őrlő leányok, mert megkevesbedtek, és meghomályosodnak az ablakon kinézők.

6. És az ajtók kívül bezáratnak, amikor is a malom zúgása halkabbá lesz; és felkelnek a madár szóra, és halkabbakká lesznek minden éneklő leányok.

7. Minden halmocskától is félnek, és mindenféle ijedelmek vannak az úton, és a mandolafa megvirágozik, és a sáska nehezen vonszolja magát, és kipattan a kapor; mert elmegy az ember az ő örökös házába, és az utcán körül járnak a sírók.

Jer. 9,17., Jer. 9,18.

8. Minekelőtte elszakadna az ezüst kötél és megromolna az arany palaczkocska, és a veder eltörnék a forrásnál, és beletörnék a kerék a kútba,

9. És a por földdé lenne, mint azelőtt volt; az éltető lehelet pedig megtérne Elohimhez, Aki adta volt azt.

1 Móz. 2,7., 1 Móz. 3,19., Zak. 12,1.

10. Felette nagy hiábavalóságok, azt mondja a prédikátor, mindezek hiábavalóságok!

11. És azonfelül, hogy a prédikátor bölcs volt, még a népet is tudományra tanította, és fontolgatott, és tudakozott, és írt sok bölcs mondást.

1 Kir. 4,31., 1 Kir. 4,33.

12. És igyekezett a prédikátor megtudni sok kívánságos ~~Ezékiel próféta könyve~~ és igaz beszédeket.

Préd. 9,1.

13. A bölcsnek beszédei hasonlatosak az ösztökéhez, és mint a szegek, erősen le vannak verve a gyülekezetek tanítóinak szavai; amelyek egy pásztortól adattak.

14. Mindezekből, fiam, intessél meg: a sok könyvek írásának nincs vége, és a sok tanulás fáradságára van a testnek.

15. A dolognak summája, mindezeket hallván, ez: Elohimt féljed, és az Ő Parancsolatit megtartsad; mert ez az embernek földolga!

Zsolt. 111,10., Luk. 10,42.

16. Mert minden cselekedetet *az Igaz Teremtő* ítéletre előhoz, minden titkos dologgal, akár jó, akár gonosz legyen az.

2 Kor. 5,10.

Salamon Énekei

1 Énekek éneke, amely Salamoné.

2. Csókoljon meg engem az ő szájának csókjaival; mert a te szerelmeid jobbak a bornál.

Én. 4,10.

3. A te becses kenetid jók illatozásra; a te neved kiöntött becses kenet; azért szeretnek téged a leányok.

4. Vonj engemet te uánad, hadd fussunk! Bevitt engem a király az ő ágyasházába; örvendezünk és vígadunk te benned, előszámáljuk a te szerelmeidet, amelyek jobbak a bornál, méltán szeretnek téged.

Ján. 6,44., 1 Pét. 1,8.

5. Fekete vagyok, de szép, Jeruzsálem leányai; mint Kédár sátrai és Salamon szőnyegei.

6. Ne nézzetek engem, hogy én fekete vagyok, hogy a Nap lesütött engem; az én anyámnak fiai ellenem megharagudtak, a szőlőknek őrizőjévé tettek engem, - a magam szőlőjét nem őriztem.

7. Mondd meg nekem, te, akit az én lelkem szeret, hol legeltetsz, hol delectetsz délben; mert miért legyek én olyan, mint aki elfátyolozza magát, társaid nyájainál?

8. Mivelhogy nem tudod, oh, asszonyok között legszebb! Jöjj ki a nyájnak nyomdokain, és őrizd a te kecskéidet a pásztoroknak sátorai körül.

9. A Faraó szekereiben való paripákhoz hasonlítlak téged, én mátkám.

10. Szépek a te orczáid a halántékra való lánczokban, a te nyakad a gyöngysorokban.

11. Arany lánczokat csinálunk neked, ezüsből csinált gyöngyökkel.

12. Amikor a király az ő asztalánál ül, nárdusnak jóillatja származik én tőlem.

13. Olyan az én szerelmesem nekem, mint egy kötés mirha, amely az én kebeleim között hál.

14. Mint az Engedi szőlőiben a cziprusfürt, olyan nekem az én szerelmesem.

15. Ímé, szép vagy én mátkám, ímé, szép vagy, a te szemeid olyanok, mint a galambok. *Én. 4,1., Én. 5,12.*

16. Ímé, te is szép vagy én szerelmesem, gyönyörűséges, és a mi nyoszolyánk zöldellő.

17. A mi házainknak gerendái czédrusfák, és a mi mennyezetünk cziprusfa.

2 Én Sáronnak rózsája vagyok, és a völgyek lilioma.

2. Mint a lilium a tövisek közt, olyan az én mátkám a leányok közt.

3. Mint az almafa az erdőnek fái közt, olyan az én szerelmesem az ifjak közt. Az ő árnyékában felette igen kívánok ülni; és az ő gyümölcse gyönyörűséges az én ínyemnek.

4. Bevisz engem a borozó házba, és zászló felettem a szerelme.

5. Erősítetek engem szőlővel, üdítetek fel engem almákkal; mert betegek vagyok a szerelemnek.

6. Az ő balkeze az én fejem alatt van, és jobbkezevel megölel engem.

Én. 8,3.

7. Kényszerítlek titeket, Jeruzsálemnek leányai, a vadkecskékre és a mezőnek szarvasira: fel ne költsétek és fel ne serkentsétek a szerelmet addig, amíg akarja.

Én. 3,5., Én. 8,5.

8. Az én szerelmesemnek szavát hallom, ímé, ő jó, ugrálva a hegyeken, szökellve a halmokon!

9. Hasonlatos az én szerelmesem az őzhöz, vagy a szarvasoknak fiához. Ímé, ott áll a mi falunkon túl, néz az ablakon keresztül, tekintget a rostélyokon keresztül,

10. Szóla az én szerelmesem nekem, és mondá: kelj fel én mátkám, és szépem, és jöszte.

11. Mert ímé a tél elmúlt, az eső elmúlt, elment.

12. Virágok láttatnak a földön, az éneklésnek ideje eljött, és a gerliczének szava hallatik a mi földünkön.

13. A fügefá érleli első gyümölcset, és a szőlők virágzásban vannak, jóillatot adnak; kelj fel én mátkám, én szépem, és jöjj hozzám!

14. Én galambom, a kősziklának hasadékiban, a magas kőszálnak rejtekében, mutasd meg nekem a te orczádat, hadd halljam a te szódat; mert a te szód gyönyörűséges, és a te tekinteted ékes!

15. Fogjátok meg nekünk a rókákat, a rókafiakat, akik a szőlőket elpusztítják; mert ami szőlőink virágban vannak.

16. Az én szerelmesem enyém, és én az övé, aki a liliumok közt legeltet.

Én. 7,10., Én. 7,11.

17. Míglen meghűsül a nap és az árnyékok elmúlnak: térj meg és légy hasonló, én szerelmesem, az őzhöz, vagy a szarvasoknak fiához a Béther hegyein.

Én. 4,6.

3 Az én ágyasházamban éjjeleken keresém azt, akit szeret az én lelkem, keresém őt, és meg nem találtam.

2. Immár felkelek és eljáróm a várost, a tereket és az utcákat, keresem azt, akit szeret az én lelkem; keresém őt, és nem találám.

3. Megtalálának engem az őrizők, akik a várost kerülik. Mondék nekik: Láttátok-e azt, akit az én lelkem szeret?

4. Alig mentem vala el azoktól, amikor megtaláltam azt, akit az én lelkem szeret. Megragadám őt, el sem bocsátám, mígnem bevivém őt anyám házába, és az én szülőmnek ágyasházába.

5. Kényszerítlek titeket, Jeruzsálemnek leányai, a vadkecskékre, és a mezőknek szarvasira, fel ne költsétek és fel ne serkentsétek a szerelmet, valamíg ő akarja.

Én. 2,7., Én. 8,4.

6. Kicsoda az, aki feljő a pusztából, mint a füstnek oszlopa? mirhától és tömjéntől illatos, a patikáriusnak minden jó illatú porától.

Én. 8,5.

7. Ímé, ez a Salamon gyaloghintaja, hatvan erős férfi van körülötte, Izráelnek erősei közül!

8. Mindnyájan fegyverfogók, hadakozásban bölcssek, kinek-kinek oldalán fegyvere, az éjszakának félelme ellen.

9. Hálóágyat csinált magának Salamon király a Libánus fáiból.

10. Oszlopait ezüsből csinálta, oldalát aranyból, ágyát biborból, belső része ki van rakva szeretettel, a Jeruzsálemnek leányi által.

11. Jőjjetek ki, és nézzétek, Sionnak leányai, Salamon királyt a koronában, melylyel megkoronázta őt az anyja, az ő eljegyzésének napjára, és az ő szíve vígasságának napjára!

4 Ímé szép vagy, én mátkám, ímé szép vagy, a te szemeid galambok a te fátyolod mögött; a te hajad hasonló a kecskéknek nyájához, amelyek a Gileád hegyéről szállanak alá.

Én. 1,15., Én. 6,2.

2. A te fogaid hasonlóak a megnyirt juhok nyájához, amelyek a fördőből feljönnek, amelyek mind kettősöket ellenek, és nincsen azok között meddő.

3. Mint a karmazsin czérna, a te ajkaid, és a te beszéded kedves, mint a pomagránátnak darabja, olyan a te vakszemed a te fátyolod alatt.

4. Hasonló a te nyakad a Dávid tornyához, amely építettett fegyveres háznak, amelyben ezer paizs függesztetett fel, mind az erős vitézek paizsai.

5. A te két emlőd olyan, mint két vadkecske, egy zergének kettős fia, amelyek a liliumok közt legelnek.

Én. 7,3.

6. Míg meghűsül a nap, és elmúlnak az árnyékok, elmegyek a mirhának hegyére, és a tömjénnek halmára.

Én. 2,17.

7. Mindenestől szép vagy, én mátkám, és semmi szeplő nincs benned!

Eféz. 5,27.

8. Én velem a Libánusról, én jegyesem, én velem a Libánusról eljőjj; nézz az Amanának hegyéről, a Sénirnek és Hermonnak tetejéről, az oroszlánoknak barlangjokból, a párduczoknak hegyeiről.

5 Móz. 3,9.

9. Megsebesítetted az én szívemet, én húgom, jegyesem, megsebesítetted az én szívemet a te szemeidnek egy tekintésével, a te nyakadon való egy aranylánczczal!

10. Mely igen szépek a te szerelmeid, én húgom, jegyesem! mely igen jók a te szerelmeid! jobbak a bornál, és a te keneteidnek illatja minden fűszerszámnál!

Én. 1,2.

11. Színmézet csepegnek a te ajkaid, én jegyesem, méz és Libánusnak illatja, és a te ruháidnak illatja, mint a Libánusnak illatja.

12. Olyan, mint a berekesztett kert az én húgom, jegyesem! mint a befoglaltatott forrás, bepecsételt kútforrás!

13. A te csemetéid gránátalmás kert, édes gyümölcsökkel egybe, cziprusok nárdusokkal egybe.

14. Nárdus és sáfrány, jóillatú nád és fahéj, mindenféle temjéntermő fákkal, mirha és áloes, minden értékes fűszerszámmal.

4 Móz. 24,6.

15. Kerteknek forrása, élő vizeknek kútfeje, amelyek folynak a Libánusról.

16. Serkenj fel északi szél, és jőjj el déli szél, fújj az én kertemre, folyjanak annak becses illatú szerszámai, jőjjön el az én szerelmesem az ő kertébe, és egye annak nagybecsű gyümölcsét.

5 Bementem az én kertembe, én húgom, jegyesem, szedem az én mirhám, az én balzsammal, eszem az én lépesmézemet az én mézemmél, iszom az én boromat az én tejemmel. Egyetek barátim, igyatok, és részegedjete meg, szerelmesim!

2. Én elaludtam, de lelkemben vigyázok vala, és ímé az én szerelmesemnek szava, aki zörget, mondván: Nyisd meg nekem, én húgom, én mátkám, én galambom, én tökéletesem; mert az én fejem megrakodott harmattal, az én hajam az éjszakának harmatjával!

3. Felelek én: Levetettem ruhámat, hogy-hogy öltözhettél fel? Megmostam lábaimat, mimódon keverném azokat a porba?

4. Az én szerelmesem kezét benyújtá az ajtónak hasadékan, és az én belső részeim megindulának ő rajta.

5. Felkelék én, hogy az én szerelmesemnek megnyissam, és az én kezeimről mirha csepeg vala, és az én ujjaimról folyó mirha a závar kilincsére.

6. Megnyitám az én szerelmesemnek; de az én szerelmesem elfordult, elment; az én lelkem megindult az ő beszédén: keresém őt, de nem találám, kiáltám őt, de nem felele nekem!

7. Megtalálának engem az őrizők, akik a várost kerülik, megverének engem, megsebesítének engem, elvevék az én felöltömet tőlem a kőfalnak őrizői.

8. Kényszerítelek titeket, Jeruzsálemnek leányai, ha megtaláljátok az én szerelmesemet, mit mondotok néki? hogy én a szerelem betege vagyok!

9. Micsoda a te szerelmesed egyéb szerelmesek felett, oh, asszonyoknak szépe? Micsoda a te szerelmesed egyéb szerelmesek felett, hogy minket ilyen igen kényszerítesz?

10. Az én szerelmesem fejr és piros, tízezer közül is kitetszik.

11. Az ő feje, mint a választott értékes megtisztított arany; fodor haja fekete, mint a hollónak.

12. Az ő szemei, mint a vízfolyás mellett való galambok, amelyek tejben fürödnek, szép teljesen helyezettettek.

Én. 1,15., Én. 4,1.

13. Az ő orczája hasonlatos a becses füveknek táblájához, amelyeknek illatos plántákat nevelnek; az ő ajkai liliomok, amelyekről csepegő mirha foly.

14. Az ő kezei aranyhengerek; amelyek befoglaltattak topázba; az ő teste elefántcsontból való mű, zafirokkal megrakva.

15. Az ő szárai márványoszlopok; amelyek tiszta arany talpakra fundáltattak; az ő tekinteti, mint a Libánus; tetszetes mint a czédrusfa.

16. Az ő inye édességek, és ő mindenestől fogva kíváncsi! Ez az én szerelmem, és ez az én barátom, oh, Jeruzsálemnek leányai!

17. Hová ment a te szerelmesed, oh, asszonyoknak szépe? háová fordult a te szerelmesed, hogy keressük őt veled együtt?

18. Az én szerelmem, elment az ő kertébe, a becses füveknek táblái közé, hogy lakozzék a kertekben, és liliomokat szedjen.

19. Én az én szerelmemé vagyok, és az én szerelmem enyim, aki a liliomok közt legeltet.

6 Szép vagy én mátkám, mint Tirsza városa, kedves, mint Jeruzsálem, rettenetes, mint a zászlós tábor.

Zsolt. 48,3.

2. Fordítsd el a te szemeidet én tőlem, mert azok megzavarnak engem. A te hajad olyan, mint a kecskéknek nyája, amelyek a Gileádról szállanak alá.

Én. 4,1.

3. A te fogaid hasonlóak a juhok nyájához, amelyek feljönnek a fördőből, amelyek mind kettősöket ellenek, és meddő azok között nincsen.

Én. 4,2.

4. Mint a pomagránát darabja a te vakszemed, a te fátyolod alatt.

Én. 4,3.

5. Hatvanan vannak a királynék, és nyolczvanan az ágyasok és számtalan a leányzó.

6. És az én galambom, az én tökéletesem, az ő anyjának egyetlenegy, az ő szülőjének választottja. Látják a leányok, és boldognak mondják őt, a királynéasszonyok és az ágyasok, és dicsérik őt.

7. Kicsoda az, aki úgy láttatik mintegy hajnal, szép, mint a Hold, tiszta, mint a Nap, rettenetes, mint a zászlós tábor?

8. A diófás kertekbe mentem vala alá, hogy a völgynek zöld füveit lássam; hogy megnézzem, ha fakad-é a szőlő, és a pomagránátfák virágzanak-é?

9. Nem tudtam, hogy az én elmém ültete engem az én nemes népemnek díszhintájába.

10. Térj meg, oh, Sulamit! térj meg, térj meg, hogy nézzünk téged! Mit néztek Sulamiton? mintegy Machanaimbeli körtánczot!

7 Oh, mely szépek a te lépéseid a sarokban, oh, fejedelem leánya! A te csípőd hajlásai olyanok, mint a kőöntvény, mesteri kezeknek műve.

2. A te köldököd, mint a kerekded csésze, nem szűkülöködik nedvesség nélkül; a te hasad, mint a gabonaasztag, liliomokkal körül kerítve.

3. A te két emlőd, mint két őzike, a vadkecskének kettős fiai.

Én. 4,5.

4. A te nyakad, mint az elefántcsont torony; a te szemeid, mint a Hesbonbeli halastók, a sok népű kapunál; a te orrod hasonló a Libánus tornyához, mely néz Damaskus felé.

5. A te fejed hasonló rajtad a Kármelhez, és a te fejedén hajadnak fonatékja a biborhoz, a király is megköttetnék fürteid által!

6. Mely igen szép vagy és mely kedves, oh, szerelem, a gyönyörűségek közt!

Zsolt. 45,14.

7. Ez a te termeted hasonló a pálmafához, és a te emlőd a szőlőgerészdekhez.

8. Azt mondám: felhágok a pálmafára, megfogom annak ágait: és lesznek a te emlőd, mint szőlőnek gerézdei, és a te orrodnak illatja, mint az almának.

9. És a te ínyed, mint a legjobb bor, amelyet szerelmem kedvére szürcsöl, amely szóra nyitja az alvók ajkait.

10. Én az én szerelmemé vagyok, és engem kíván ő!

Én. 2,16.

11. No, én szerelmem, menjünk ki a mezőre, háljunk a falukban.

12. Felkelvén menjünk a szőlőkbe, lássuk meg, ha fakad-é a szőlő, ha kinyílt-é virágja, ha virágzanak-é a gránátalmafák: ott közlöm az én szerelmimet veled.

13. A mandagorák illatoznak, és a mi ajtónk előtt vannak minden nagyon becses gyümölcsök, ók és újak, amelyeket oh, én szerelmem, néked megtartottam!

8 Vajha lennél nékem én atyámfia, aki az én anyámnak emlőjét szopta, hogy téged kívül találván megcsókolnálak; még sem utálnának meg engem.

2. Elvinnélek, bevinnélek anyámnak házába, te oktatgatnál engem, én meg borral itatnálak, fűszeressel, gránátalma borral.

3. Az ő balkeze az én fejem alatt, és jobbkezevel megölel engem.

Én. 2,6.

4. Kényszerítlek titeket, Jeruzsálemnek leányai, miért költenétek és miért serkentenétek fel a szerelmet, míg nem ő akarja?

Én. 2,7.

5. Kicsoda ez aki feljö a pusztából, aki az ő szerelmeséhez támaszkodik? Az almafa alatt költöttelek fel téged, ott szült téged a te anyád, ott szült téged a te szülőd!

6. Tégy engem mintegy pecsétet a te szívedre, mintegy pecsétet a te karodra; mert erős a szeretet, mint a halál, szilárd, mint a Seol (*sír, alvilág*), a buzgó szerelem; lángjai tűznek lángjai, az ÚR ítéletének emésztő lángjai.

7. Sok vizek el nem olthatnák e szeretetet: a folyóvizek sem boríthatnák azt el: ha az ember minden házabeli marháját adná is e szeretetért, mégis megvetnék azt.

8. Kicsiny hígunk van nekünk, akinek nincsen még emlője; mit cselekedjünk a mi hígunk felől, a napon amelyen arról szót tesznek?

9. Ha ő kőfal, építünk azon ezüstdől palotát; ha pedig ajtó ő, elrekesztjük őt cédrus-deszkával.

10. Amikor én olyan leszek, mint a kőfal, és az én emlőim, mint a tornyok; akkor olyan leszek ő előtt, mint aki békességet nyer.

11. Szőlője volt Salamonnak Baálhamonban, adta az ő szőlője a pázsztoknak, ki-ki annak gyümölcséért hoz ezer-ezer ezüst siklust.

12. Az én szőlőmre, amely én reám néz, nekem gondom lesz: az ezer siklus, Salamon, tiéd legyen, a kétszáz annak gyümölcsének őrizője.

13. Oh te, aki lakol a kertekben! A te társaid a te szódra figyelmeznak; hadd halljam én is.

14. Fuss én szerelmesem, és légy hasonló a vadkecskéhez, vagy a szarvasnak fiához, a becses füveknek hegyein!

Ezékiel próféta könyve Ésaiás próféta könyve

1 Ésaiásnak, Ámós fiának látása, amelyet látott Júda és Jeruzsálem felől, Uzziásnak, Jóthámnak, Akháznak és Ezékiásnak, a Júda királyainak napjaiban.

2 Kir. 14,16., 2 Kir. 14,18., 2 Krón. 26,29., Hós. 1,1., Mik. 1,1.

2. Halljátok Egek, és vedd füleidbe Föld! mert JaHuWaH (az *ÖrökkéValó*) szól: Fiakat neveltem, s méltóságra emeltem, és ők elpártolának Tőlem.

5 Móz. 32,1., 5 Móz. 32,9., 5 Móz. 32,18., Mik. 1,2., Jer. 2,12.

3. Az ökör ismeri gazdáját, és a szamár az ő urának jászlát; Izráel nem ismeri, az Én népem nem figyel reá!

Jer. 8,7., Zsolt. 32,9., Péld. 6,6., Péld. 6,8.

4. Oh, gonosz nemzetség, hamissággal megterheltetett nép, gonosz mag, nemtelen fiak! elhagyták az *ÖrökkéValót*, megútták az Izráel Szentjét, és elfordultak tőle.

Ésa. 30,9., Mát. 3,7.

5. Miért ostorozzalak tovább, holott a bűnt növelitek? Minden fej beteg, és minden szív erőtelen.

Jer. 8,18.

6. Tetőtől talpig nincs e testben épség, csupa seb és dagadás és kelevény, amelyeket ki sem nyomtak, be sem kötöztek, olajjal sem lágyítottak.

Jer. 30,12., Jer. 30,13.

7. Országok pusztaság, városaitokat tűz perzselé föl, földeteket szemetek láttára idegenek emészti, és pusztaság az, mint ahol idegenek dúltak;

5 Móz. 28,51., 5 Móz. 28,52.

8. És úgy maradt a Sion leánya, mint kunyhó a szőlőben, mint kaliba az ugorkaföldön, mint megostromlott város.

Ésa. 17,9.

9. Ha a Seregek JaHuWaH-ja valami keveset meg nem hagyott volna bennünk, úgy jártunk volna, mint Sodoma, és Gomorához volnánk hasonlók.

1 Móz. 19,24., 1 Móz. 19,25., Siral. 3,22., Róm. 9,29.

10. Halljátok JaHuWaH-nak beszédét, Sodoma fejedelmei, és vedd füleidbe Elohimünk

(*Igaz Teremtőnk*) tanítását, Gomora népe:

Ésa. 3,10., Jer. 23,14., Mát. 11,23., Luk. 10,12.

11. „Mire való nékem véres áldozataitoknak sokasága? - ezt mondja JaHuWaH - *megelégetem a kosok egészen égőáldozatait és a hizlalt barmok kövérét, s a tulkok, bárányok és bakok vérében nem gyönyörködöm!*

Ám 5,21, Ám 5,24, Mik 6,6, Mik 6,8, Jer 6,20, Jer 7,21, Hós 6,6,

Zsolt 50,8, Zsolt 50,12, Zsolt 51,18, Zsolt 51,19, 1 Sám 15,22

12. *Ha eljöttök, hogy színem előtt megjelenjete, ki kívánja azt tőletek, hogy pitvarimat tapossátok?*

13. *Ne hozzatok többé hazug ételáldozatot, a jó illattétel útlat előtttem; újhold, szombat s ünnepre-felhívás: bűnt és ünneplést el nem szenvedhetek.*

Ésa. 66,3., Ésa. 66,4.

14. *Újholdaitokat és ünnepeiteket gyűlöli Szellemem; terhemre vannak, elfáradtam viselni.*

15. *És ha kiterjesztitek kezeiteket, elrejttem szemeimet előletek; sőt, ha megsokasítjátok is az imádságot, Én meg nem hallgatom: vérrel rakvák kezeitek!*

Ésa 59,1, Ésa 59,3, Péld 1,24, Péld 1,28, 3 Móz 20,4

16. *Mosódjatok, tisztuljatok meg, távoztassátok el szemeim elől cselekedeteitek gonoszságát, szűnjete meg gonoszt cselekedni!*

Jer. 4,14., 2 Kor. 7,1, Jak 4,8.

17. *Tanuljatok jól tenni; törekedjete igazságra, vezessétek jóra az erőszakoskodót, pártoljátok az árvák és özvegyek ügyét!*

Jer 22,3

18. *No jertek, törvénykezzünk, - azt mondja JaHuWaH -, ha bűneitek skarlátpirosak, hófehérek lesznek, és ha vérszínűek, mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gyapjú!”*

Mik. 6,2.

19. Ha engedelemmel hallgatándotok, e föld javaival éltek;

3 Móz. 26,3., 3 Móz. 26,12.

20. És ha vonakodtok, sőt pártot üttök, fegyver emészti meg; mert az *ÖrökkéValó* szája szól!

3 Móz. 26,14., 3 Móz. 26,33.

21. Mint lett paráznává a hív város! teljes vala jogossággal, igazság lakozott benne, és most gyilkosok!

Ésa. 5,4., Jer. 2,21.

22. Ezüstöd salakká lett, tiszta borod vízzel elegyítve:

Ezék. 22,18., Ezék. 22,22., Hós. 4,18.

23. Fejedelmid megátalkodottak és lopóknak társai; mind szereti az ajándékot és vesztegetést hajhász, árvát nem pártolnak, és az özvegy ügye nem kerül eléjük.

Jer. 5,27., Jer. 5,29., Zak. 7,10.

24. Ezért azt mondja JaHuWaH, a Seregek JaHuWaH-ja, Izráel erős Elohimje:

Jaj! mert vigasztalást veszek háborgatóimon, és bosszút állok ellenségimen!

5 Móz. 23,63., 5 Móz. 32,40., 5 Móz. 32,42.

25. *És kezemet ellened fordítom, és kiolvasztom mintegy lúggal salakodat, és eltávolítom minden ólmodat;*

Ésa. 4,3., Ezék. 22,18., Ezék. 22,22.

26. *És adok néked oly birákat, mint régen, és oly tanácsosokat, mint kezdetben, s ekkor azt mondják te néked: ez igaz város, ez hív város.*

Ésa. 4,2., Zak. 8,3.

27. Sion jogosság által váltatik meg, és megtérői igazság által;

Ezék. 16,38., Ezék. 16,42., Ésa. 9,7.

28. De elvesznek a bűnösök és gonoszok egyetemben, s megemésztetnek, akik az *ÖrökkéValót* elhagyták.

Jób. 31,3., Zsolt. 1,6., Zsolt. 73,27.

29. Mert szégyen éri őket a cserfákért, amelyekben gyönyörködtek, és pirulni fogtok a kertek miatt, amelyeket kedveltek;

Ezék. 20,28.

30. És hasonlatosok lesztek az elhullott levelű terpentinfához (*cserfához*), és a víz nélkül való kerthez:

31. És csepüvé lesz az erős, és munkája szikrává: mindketten égni fognak, és oltójok nem lesz.

2 Ésaiásnak, Ámós fiának beszéde, amelyet látott Júda és Jeruzsálem felől.

2. Lészen az utolsó időkben, hogy erősen fog állani JaHuWaH házának hegye, hegyeknek felette, és magasabb lesz a halmoknál, és özönlenni fognak hozzá minden pogányok;

Mik. 4,1., Mik. 4,2., Zsolt. 67,3., Zsolt. 68,16., Zsolt. 68,17.

3. És eljönnek sok népek, mondván:

Jertek menjünk fel JaHuWaH hegyére, Jákób Elohimjének házához, hogy megtanítsa minket az Ő útaira, és mi járunk az Ő ösvényein, mert tanítás Sionból jó, és Jeruzsálemből JaHuWaH-nak beszéde;

4. Ki ítéletet tesz a pogányok között, és bíraskodik sok nép felett; és csinálnak fegyvereikből kapákat, és dárdáikból metszőkéseket, és nép népre kardot nem emel, és hadakozást többé nem tanul.

Mik. 4,3., Mik. 4,4., Hós. 2,17.

5. Jákóbnak háza! jertek járjunk JaHuWaH-nak világosságában!

Zsolt. 89,16., Zsolt. 27,1., Péld. 6,23.

6. Mert elhagytad, *ÖrökkéValóm*, a Te népedet, Jákób házá; mivel telvék napkeleti erkölcsökkel, és szemfényvesztők, mint a Filiszteusok, és idegenek fiaival kötnek szövetséget;

Zsolt. 89,39., Mik. 5,12.

7. És betelt a földje ezüsttel és arannyal, és nincs szere-száma kincseinek; betelt a földje lovakkal, és nincs szere-száma szekereinek;

8. És betelt a földje bálványokkal, és kezeik csinálmányának hajolnak meg, mit ujjaiak csináltak.

Jer. 2,28., Ésa. 44,15.

9. Ezért porba hajtatik a közember, és megaláztatik a főember, és meg nem bocsátsz nekik.

10. Menj be a kösziklába, és rejtőzzél el a porba JaHuWaH félelme elől, és az Ő nagyságának dicsősége előtt.

Ésa 26,20

11. A kevély szemű közember megaláztatik, és a főemberek magassága porba hajtatik, és csak az *ÖrökkéValó* magasztaltatik fel ama napon.

Ésa. 5,15.

12. Mert a Seregek JaHuWaH-jának napja eljő minden kevély és magas ellen, és minden felemelkedett ellen, és az megaláztatik.

Jel. 6,15., Jel. 6,17.

13. És Libánon minden cédrusai ellen, amelyek magasak és felemelkedettek, s Básánnak minden tölgyfái ellen;

Zak. 11,1., Zak. 11,2., Ésa. 10,33., Ésa. 10,34., Ésa. 14,8.

14. Minden magas hegyek ellen, és minden felemelkedett ~~halál~~ *Ezék. 20,28.*

15. Minden magas torony ellen, és minden erős kőfal ellen;

16. És Társisnak minden hajói ellen, és minden gyönyörűségecs becses holmik ellen.

Ésa 23,14., Ezék. 27,29.

17. És porba hajtatik a közember kevélysége, és megaláztatik a főemberek magassága, és egyedül JaHuWaH magasztaltatik fel ama napon.

18. És a bálványokat teljességgel elveszti.

Zak. 10,2.

19. És bemennek a sziklák barlangjaiba és a sziklák hasadékaiba, JaHuWaH félelme elől és nagyságának dicsősége előtt, amikor felkél, hogy megrettentse a Földet.

20. Ama napon odadobja az ember ezüst bálványait és arany bálványait, amiket magának csinált, hogy azok előtt meghajoljon, a vakondoknak és denevéreknek,

Ésa. 30,22., Ésa. 31,7.

21. Hogy elmenjen a sziklák lyukaiba és a hegyek hasadékaiba, JaHuWaH félelme elől és az Ő nagyságának dicsősége előtt, amikor felkél, hogy megrettentse a Földet.

3 Oh, szünjete meg hát az emberben bízni, akinek egy lehellet van orrában, mert hát ugyan mire becsülhető ő?

1 Móz. 2,7., Zsolt. 104,29., Zsolt. 104,30., Zsolt. 118,8., Zsolt. 118,9., Zsolt. 146,4.

2. Mert ímé az *ÖrökkéValó*, a Seregek JaHuWaH-ja elveszi Jeruzsálemből és Júdából a támaszt és a táplálót, a kenyérnek minden erejét és a víznek minden erejét;

3 Móz. 26,26.

3. Az erőst és hadakozót, bírót és prófétát, jóst és öreg;

Siral. 2,9., Siral. 2,20., Ezék. 4,16., Ezék. 5,16.

4. Az ötvenedes hadnagyot, a tisztet embert, a tanácsost, az ügyes mestert és a varázsláshoz értőt;

5. És adok nekik gyerkőczöket fejedelmekül, és gyermekek uralkodnak rajtuk.

Préd. 10,3.

6. És nyomorba jut a nép; egyik a másik ellen, ki-ki az ő társa ellen támad, a gyermek az öreg ellen, becstelen a tiszt ellen;

7. És ha valaki megragadja atyja nemzetségéből való rokonát, mondván: Néked ruhád van, légy fejedelmünk és e romlás kezded alatt legyen;

8. Ez ama napon így fog felkiáltani: Nem leszek sebkötöző, házamban is nincsen kenyér és nincs ruha; ne tegyetek engem e nép fejedelmévé!

9. Mert megromlott Jeruzsálem, és Júda elesett, mert nyelvök és cselekedeteik az *ÖrökkéValó* ellen vannak, hogy az Ő dicsőséges szemeit ingereljék.

10. Arczuk tekintete tesz ellenök bizonyosságot, bűneikkel Sodoma módjára kérkednek, nemhogy eltitkolnák; jaj lelkeknek! mert magok szereztek magoknak gonoszt.

1 Móz. 18,20., Hós. 7,10.

11. Mondjátok az igaznak, hogy jól leszén dolga, mert cselekedeteik gyümölcseivel élnek.

Zsolt. 37,37., Zsolt. 37,40., Zsolt. 58,12.

12. Jaj a gonosznak, gonoszul lesz dolga, mert kezeinek cselekedete szerint fizetnek néki.

Róm. 2,6., Róm. 2,9.

13. Népem nyomorgatói gyermekek és asszonyok uralkodnak rajta; népem! a te vezéridek hitetők, és ösvényidnek útját elrejtik előled.

Mát. 9,16., Mát. 23,13., Ésa. 9,16.

14. Előáll a perelni JaHuWaH, és itt áll ítélni népeket.

15. JaHuWaH törvénybe megy népe véneivel és fejedelmivel: Hiszen ti lelegettétek a szőlőt, szegénytől rablott marha van házaikban:

Ésa. 5,1, Ésa 5,7.

16. Mi dolog, hogy népemet összezúzzátok, és a szegények orcáját összetöritek? ezt mondja JaHuWaH, a Seregek JaHuWaH-ja.

17. És szól az ÖrökkéValó: Mivel Sion leányai felfuvalkodtak, és felemelt nyakkal járnak, szemeikkel pillognak, és aprókat lépve járnak, és lábokkal nagy zengést bongást szereznek:

18. Megkopasztja az ÖrökkéValó Sion leányainak fejtetőjét, és az ő szemérmöket megmezteleníti.

19. Ama napon eltávolítja az ÖrökkéValó az ő lábaik zengő ékességét, a napocskákat és holdacskákat,

20. A fülönfüggőket, a karpereczeket és a fátyolokat,

21. A pártákat, a láblánczokat, az öveket, a jóillattartókat és az ereklyéket,

22. A gyűrűket és az orrpereczeket,

23. Az ünneplő ruhákat, a palástokat, a nagy kendőket és az erszényeket,

24. A tükröket, a gyolcsingeket, a főkötőket és a keczeléket (*vállkendőket*):

25. És lesz a balzsamillat helyén bűdösség, az öv helyén kötél, és a felfodrozott haj helyén kopaszság, a szép köpenynek helyén zsákruha, és a szépség helyén homlokra sült bélyeg.

26. Férfiaid fegyver által hullnak el, és vitézeid harcban:

27. És sírnak és gyászolnak kapui, és ő elpusztíttatván, a földön ül;

Siral. 1,1., Siral. 1,2., Siral. 2,1., Siral. 2,4.

28. És megragad hét asszony egy férfit ama napon, mondván: A magunk kenyerét eszszük és a mi ruhánkba öltözködünk, csak hadd neveztecsünk a te nevedről, és vedd le rólunk gyalázatunkat!

1 Móz. 12,17., 1 Móz. 46,20., 1 Móz. 30,23., Ésa. 54,4., 1 Sám. 1,6.

4 És ama napon JaHuWaH-nak csemetéje ékes és dicsőséges leszén, és a földnek gyümölcse nagyságos és díszes Izráel maradékának.

Zak. 6,12., Zak. 6,13., Jer. 23,5., Jer. 33,15., Zak. 3,8.

2. És leszén, hogy aki Sionban meghagyatik, és Jeruzsálemben megmarad, szentnek mondátik, minden, valaki Jeruzsálemben az élők közé beiratott.

Ésa. 52,1.

3. Ha elmosta JaHuWaH Sion leányainak undokságát, és Ezékiel prófétát tisztítá belőle az Ítélet Szellemével, a Tűz Szellemével:

Ésa. 1,25., Ésa. 1,27., Ésa. 27,9.

4. Akkor teremteni fog JaHuWaH Sion hegyének minden helye föl és gyülekezetei fölé nappal felhőt és ködöt, s lángoló tűznek fényességét éjjel; mert ez egész dicsőségen oltalma leszén;

2 Móz. 13,21., Zak. 12,3., Zak. 12,9.

5. És sátor leszén árnyékul nappal a hőség ellen, s oltalom és rejték szélvész és eső elől.

5 Hadd énekelek Kedvesemről, Szerelmesemnek énekét az Ő szőlőjéről! Kedvesemnek szőlője van nagyon kövér hegyen;

Jer. 2,21., Mát. 21,33., Luk. 20,9.

2. Felásta és megtisztítá kövektől, nemes vesszőt plántált belé, és közepére tornyot építtetett, sőt benne már sajtót is vágatott; és várta, hogy majd jó szőlőt terem, és az vadszőlőt termett!

3. Mostan azért, Jeruzsálem lakosi és Juda férfiai: ítéljetek köztem és szőlőm között!

4. Mit kellett volna még tennem szőlőmmel; mit meg nem tettem vele? Miért vártam, hogy jó szőlőt terem, holott vadat termett?!

5. Azért most tudatom veletek, hogy mit teszek szőlőmmel; elvonszom kerítését, hogy lelegettessék, elrontom kőfalát, hogy eltapodtassék;

Zsolt. 80,13., Zsolt. 80,14.

6. És parlaggá teszem; nem metszetik és nem kapáltatik meg, tövis és gaz veri föl, és parancsolok a fellegeknek, hogy rá esőt ne adjanak!

7. Az ÖrökkéValó szőlője pedig Izráel háza, és Júda férfiai az Ő gyönyörűséges ültetése; és várt jogörzésre, s ím lön jogorzás; és irgalomra, s ím lön siralom!

Jer. 31,20.

8. Jaj, azoknak, akik a házhoz házat ragasztanak, és mezőt foglalnak a mezőkhöz, míg egy helyecske sem marad, és csak ti magatok laktok itt e földön!

Mik. 2,2.

9. Hallásomra megesküdt az ÖrökkéValó, hogy sok házak pusztasággá lesznek, a nagyok és szépek lakos nélkül,

10. Mert tíz hold szőlő egy bálh bort ereszt, és egy hómer mag egy efát terem.

11. Jaj, azoknak, akik jó reggelen részegítő ital után futkosnak, és mulatnak estig, és bor hevíti őket:

Péld. 23,29., Péld. 23,30.

12. És czitera, lant, dob, síp és bor van lakodalmokban, de JaHuWaH-nak dolgát nem tekintik meg, és nem látják kezeinek cselekedetét.

Zsolt. 28,5., Ámós. 6,5., Ámós. 6,6., Ámós. 6,9.

13. Ezért fogságba megy népem, mivelhogy tudomány nélkül való, és főemberei éhen halnak, és sokasága szomjú miatt eped meg;

14. Azért a sír kiszélesíti torkát és feltátja száját szertelen, és leszállnak abba népem főemberei, és zajongó sokasága, és minden örvendezői;

15. És porba hajtatik a közember, és megaláztatik a főember, és a nagyok szemei megaláztatnak.

Ésa. 2,11., Ésa. 2,17.

16. És felmagasztaltatik az *ÖrökkéValó* az ítéletben, s a szent Elohim megszenteli magát igazságban.

Ésa. 24,23.

17. És bárányok legelnek ott, mint legelőjükön, s a gazdagoknak romjain idegenek élnek!

18. Jaj azoknak, akik a vétket hazugságnak kötelein vonszák, és a bűnt, mint szekeret köteleken;

19. Akik ezt mondják: siessen és tegye hamar munkáját, hogy lássuk, s közelítsen és jöjjön el Izráel Szentjének tanácsa, hogy tudjuk meg.

2 Pét. 3,4.

20. Jaj azoknak, akik a gonoszt jónak mondják és a jót gonosznak; akik a sötétséget világossággá s a világosságot sötétséggé teszik, és teszik a keserűt édessé, s az édest keserűvé!

21. Jaj azoknak, akik magoknak bölcseknek látszanak, és eszesek önnön magok előtt!

Péld. 3,7., Róm. 12,16.

22. Jaj azoknak, akik hősök borivásban és híresek részegítő ital vegyítésében;

23. Akik a gonoszt ajándékért igaznak mondják, és az igazak igazságát elfordítják tőlünk:

Péld. 17,15.

24. Ezért, mint a polyvát megemészti a tűznek nyelve, és az égő széna összeomlik: gyökerök megrothad, virágjok mint a por elszáll, mert az *ÖrökkéValó* Törvényét megvetették, és Izráel Szentjének beszédét megútálták.

Jób. 18,16., Ámós. 2,9., Malak. 4,1.

25. Ezért gerjedt fel JaHuWaH haragja népe ellen, és felemel rá kezét, és megveri, hogy a hegyek megrendülnek, és holttestök szemétként fekszik az utcán. Mindezekkel haragja el nem mult, és keze még felemelve van.

Ésa. 9,11., Ésa. 9,16.

26. És zászlót emel a távoli népeknek, és süvölt a Föld határán lakozóknak, és ímé hamarsággal könnyen eljönnek.

27. Nem lesz köztük egy is elfáradott, sem tántorgó; nem szunnyad, és nem aluszik; derekának öve sem oldódik meg, és nem szakad el saruja szíja sem;

28. Nyilai élesek, és minden ő kézívei felvonvák, lovai körme, miként a kova, és kerekei, mint a forgószél;

29. Ordítása, mint az oroszláné, és ordít, mint az oroszlán-kölykök, és morog s prédát ragad s elviszi, és nincs, aki elvegye tőle;

Jer. 2,15., Jer. 4,7., Zsolt. 74,4.

30. És rámordul ama napon, mint tenger mormmolása; és Ő a Földre néz, de ímé ott sűrű sötétség; és a Nap meghomályosodik a ráborult homályban!

Ésa. 8,22., Ámós. 8,1.

6. Amely esztendőben meghala Uzziás király, látám az *ÖrökkéValót* ülni magas és felemeltetett székekben, és palástja betölté a Templomot;

2. Szeráfok állanak vala felette: mindeniknek hat-hat szárnya vala: kettővel orcáját fedé be, kettővel lábait fedé be, és kettővel lebegett;

Jel. 4,8.

3. És kiált vala egy a másiknak, és mondá: Szent, szent, szent a Seregek JaHuWaH-ja, teljes mind a széles Föld az Ő dicsőségével!

4. És megrendülének az ajtó küszöbei a kiáltónak szavától, és a ház betelt füsttel.

1 Kir. 8,11.

5. Akkor mondék: Jaj nekem, elvesztem, mivel tisztátalan ajkú vagyok és tisztátalan ajkú nép közt lakom: hisz a királyt, a Seregek JaHuWaH-ját láták szemeim!

2 Móz. 24,10., 2 Móz. 24,11., 2 Móz. 33,20., Bir. 13,22., Jer. 4,13.

6. És hozzám repült egy a szeráfok közül, és kezében eleven szén vala, amelyet fogóval vett volt az oltárról;

7. És illette számát azzal, és mondá: Ímé ez illette ajkaidat, és hamisságod eltávozott, és bűnöd elfedeztetett.

Jer. 1,9., Dán. 10,16.

8. És hallám JaHuWaH szavát, Aki ezt mondja vala: Kit küldjek el és ki megyen el nekünk?

Én pedig mondék: Ímhol vagyok én, küldj el engemet!

9. És mondá: Menj, és mondd ezt e népnek: Hallván halljatok és ne értsetek, s látván lássatok és ne ismerjetelek;

Ésa. 42,20., Jer. 5,21., Mát. 13,15., Csel. 28,26.

10. Kövéritsd meg e nép szívét, és füleit dugd be, és szemeit kend be: ne lásson szemeivel, ne halljon füleivel, ne értsen szívével, hogy meg ne térjen, és meg ne gyógyuljon.

11. És én mondék: Meddig leszen ez *ÖrökkéValóm*?!

És mondá: Míg a városok pusztán állanak lakos nélkül, és a házak emberek nélkül, s a föld is pusztá leszen;

12. És JaHuWaH az embert messze elveti, s nagy pusztaság leszen a Földön;

13. És ha megmarad még rajta egy tizedrész, ismétlen elpusztul ez is; de mint a terpentinfának és cserfának törzsük marad kivágatás után: az ő törzsük szent mag leszen!

7 És lőn a Júda királyának, Akháznak, az Uzziás fiának, Jóthám fiának napjaiban, eljőve Reczin, Sziriának királya, és Remaljának fia, Pékah, Izráelnek királya Jeruzsálem ellen, hogy azt megostromolja; de nem vehet meg azt.

2 Kir. 16,1., 2 Kir. 16,5., 2 Krón. 28,1.

2. És hírül vivék a Dávid házának, mondván: Sziria Efraimmal egyesült! és megindula szíve s népének szíve, amint megindulnak az erdő fái a szél miatt.

3. És mondá JaHuWaH Ésaiásnak: Menj ki, kérlek, Akház eleibe te és Seár-Jásub fiad, a felső tó csatornájának végéhez, a ruhafestők mezejének útján;

2 Kir. 18,17., 2 Krón. 32,1., 2 Krón. 32,16., Ésa. 36,2.

4. És mondd néki: Vigyázz és légy nyugodt; ne félj! és meg ne lágyuljon szíved e két füstölgő üszögdarab miatt, Reczinnek és Sziriának, és Remalja fiának felgerjedett haragja miatt!

5. Mivelhogy gonosz tanácsot tartott ellened Sziria, Efraim és Remalja fia, mondván:

6. Menjünk el Júda ellen, s reszketessük meg, és kapcsoljuk magunkhoz, és tegyük királylyá benne Tábeal fiát,

Zsolt. 83,4., Zsolt. 83,6.

7. Így szól JaHuWaH Elohim: Nem áll meg és nem léssen ez!

8. Mert Sziria feje Damaskus, és Damaskusnak feje Reczin, és még hatvanöt esztendő, s megromol Efraim és nép nem léssen.

9. Efraim feje pedig Samaria, és Samaria feje a Remalja fia: ha nem hiszték, bizony meg nem maradtok!

Zsolt. 9,11., Zsolt. 37,3., Zsolt. 37,7., Zsolt. 37,34., Zsolt. 40,5.

10. És szóla ismét JaHuWaH Akházhoz, mondván:

11. Kérj jelt magadnak JaHuWaH-tól, a te Elohimedtől, kérj a mélységben vagy fent a magasban!

12. És amikor szóla Akház: Nem kérek s nem kísértem az ÖrökkéValót!

5 Móz. 6,16., Mát. 4,7.

13. Akkor mondá a próféta: Halld meg hát, Dávid háza! hát nem elég embereket bosszantanotok, hogy még az én Elohimemet is bosszantjátok?

14. Ezért ad jelt néktek JaHuWaH maga: Ímé, a Szűz fogan méhében, és szül Fiat, s nevezi azt Immánuelnek,

Mát. 1,23., Luk. 1,31.

15. Aki vajat és mézet eszik, míg megtanulja a gonoszt megvetni, és a jót választani;

16. Mert mielőtt e gyermek megtanulná megvetni a gonoszt, és a jót választani, elpusztul a föld, amelynek két királyától te reszketsz.

17. És hozni fog JaHuWaH reád és népedre és atyád házára oly napokat, amilyenek még nem jöttek, amióta Efraim elszakadt Júdától: Assiria királyát.

2 Kir. 18,13., 2 Kir. 18,23.

18. És lesz ama napon: süvölt JaHuWaH az Egyiptom folyóvize mellett való legyeknek, és Assiria földje méheinek,

19. S mind eljönnek, és letelepszene a meredek völgyekben és sziklák hasadékaiban, minden tövisen és minden legelőkön.

20. Ama napon leberetválja JaHuWaH a folyón túl bérlett beretvával, Assiria királya által a főt s a lábak szőrét, amely a szakált is leveszi;

21. És lesz ama napon, hogy ki-ki egy fejőstehenet tart és két juhot,

22. És léssen, hogy a tej bősége miatt vajat eszik; mert vajat és mézet eszik, valaki csak megmaradott e földön.

23. S léssen ama napon, hogy minden helyet, ahol ezer szőlőtő ezer siklust érő vala, tövis és gaz ver fel.

24. Nyilakkal és kézívvel mehet oda az ember, mivel Ezékiel, próféta könyve

25. Sőt a hegyekre, amelyeket kapával kapáltanak, sem fogsz felmenni, félvén a tövistől és gatzól; hanem barmok legelőjévé lesznek és juhok járásává.

8 És mondá nekem JaHuWaH: Végy magadnak egy nagy táblát, és írd fel reá közönséges betűkkel:

Siess zsákmányra és gyorsan prédára;

Hab. 2,2., Ésa. 30,8.

2. És én hív tanúkul választom magamnak Úrhiást, a papot és Zakariást, Jeberekiás fiát.

3. És bementem a prófétaasszonyhoz, aki fogant, és szült fiat; és mondá JaHuWaH nekem: Nevezd nevét: Siess Zsákmányra és Gyorsan Prédára.

4. Mert mielőtt e gyermek ezt ki tudja mondani: apám és anyám, Damaskus gazdagságát és Samaria prédáját Assiria királyának szolgája elviszi.

2 Kir. 15,29., 2 Kir. 16,9.

5. Ismét szólott JaHuWaH hozzám, mondván:

6. Mivel megútálta e nép Siloahnak lassan folyó vizét, és Reczinben és Remalja fiában gyönyörködik:

7. Azért ímé rájuk hozza JaHuWaH a folyónak erős és sok vizét, Assiria királyát és minden ő hatalmát, és feljő minden medre fölé, és foly minden partjai felett.

Zsolt. 124,4., Zsolt. 124,5., Zsolt. 69,16.

8. És becsap Júdába, és megáradván átmegy rajta, s torkig ér, és elterjesztett szárnyai ellepik földednek szélességét, oh, Immánuel!

9. Fenekedjete csak népek és romoljatok meg; figyeljete, valakik messze laktok; készüljete és megrontattok; készüljete és megrontattok.

10. Tanácskozzatok, de haszontalan lesz, beszéljete beszédet, de nem áll meg, mert Elohim van mi velünk!

Ésa. 7,2., Ésa. 7,5., Ésa. 7,7., Zsolt. 33,10., Zsolt. 46,1., Zsolt. 46,6.

11. Mert így szólott hozzám JaHuWaH, rajtam lévén erős keze, hogy tanítson engem, hogy e népnek útján ne járjak, mondván:

Ezék. 1,3., Ezék. 37,1.

12. Ti ne mondjátok összeesküvésnek, valamit e nép összeesküvésnek mond, és félelme szerint ne féljete és ne rettegjete;

13. A Seregek JaHuWaH-ját: Őt szenteljéte meg, Őt féljéte, és Őt rettegjéte!

14. És Ő néktek Szenthely léssen; de megütközés köve és botránkozás sziklája Izráel két házának, s tör és háló Jeruzsálem lakosainak.

Róm. 9,33.

15. És megütköznek köztük sokan, s elesnek és összetöretnek; törbe esnek és megfogatnak!

Mát. 21,42., Mát. 21,44., 1 Pét. 2,8.

16. Kösd be e bizonyágtételt, és pecsételd be e tanítást tanítványaimban!

Dán. 8,26., Dán. 12,4., Dán. 12,9., Jel. 5,1., Jel. 5,2., Jel. 5,3.

17. Én pedig várom az Örökkévalót, Aki elrejté orcáját Jákób házatól, és benne bízom.

Ésa. 49,4., Ésa. 50,7., Mik. 7,7., Zsolt. 40,1., Zsolt. 18,3.

18. Ímhol vagyok én és a fiak, akiket adott nékem JaHuWaH jelekül és csodákul Izráelben: a Sion hegyén lakozó Seregek JaHuWaH-jától vagyunk mi!

Zsid. 2,13.

19. És ha ezt mondják tinéktek: Tudakozzatok a halottidézőktől és a jövendőmondóktól, akik sipognak és suttognak: hát nem Elohimétől tudakozik-e a nép? az élőkért aholtaktól kell-e tudakozni?

3 Móz. 20,27., 5 Móz. 18,11., 5 Móz. 18,12., 1 Sám. 28,7.,

1 Sám. 28,15., Ésa. 29,4.

20. A Tanításra és Bizonyásgtétele hallgassatok! Ha nem ekként szólnak azok, akiknek nincs hajnalok:

21. Úgy bolyongani fognak a Földön, szorongva és éhezve; és leszen, hogyha megéheznek, felgerjed és megátkozza királyát és Elohimét, s néz fölfelé,

22. És azután a Földre tekint, és ímé mindenütt nyomor és sötétség, és szorongatásnak éjszakája, ő pedig a sűrű sötétben elhagyatva!

Ján. 12,35.

9 De nem lesz mindig sötét ott, ahol most szorongatás van; először megalázta Zebulon és Nafthali földjét, de azután megdicsőíti a tenger útját, a Jordán túlsó partját és a pogányok határát.

Ésa. 8,20., Mát. 4,13., Mát. 4,16.

2. A nép, amely sötétségben jár vala, lát nagy világosságot; akik lakoznak a halál árnyékának földében, fény ragyog fel fölöttök!

Ésa. 42,1., Ésa. 42,7., Ésa. 26,19., Ésa. 60,1.

3. Te megsokasítod e népet, nagy örömet szerzesz néki, és örvendeznek előtted az aratók örömeivel, és vígadoznak, mint amikor zsákmányt osztanak.

Zsolt. 126,3., Zsolt. 4,8., Zsolt. 68,13., Zsolt. 119,162.

4. Mert terhes igáját és háta vesszejét, az őt nyomorgatónak botját összetöröd, mint a Midián napján;

Bir. 7,22., Bir. 7,25., Ésa. 10,26., Zsolt. 83,10.

5. Mert a vitézek harci saruja és a vérbe fertőztetett öltözet megég, és tűznek eledele leszen;

6. Mert egy gyermek születik nekünk, Fiú adatik nekünk, és az uralom az Ő vállán leszen, és hívják nevét:

Csodálatosnak, Tanácsosnak, Erős Elohimnek, Örökkévalóság Atyjának, Békesség Fejedelmének!

Luk. 1,32., Luk. 1,33., Luk. 2,10., Luk. 2,11., Jer. 23,5., Jer. 23,6.

7. Uralma növekedésének és békéjének nem lesz vége a Dávid trónján és királysága felett, hogy fölemelje és megerősítse azt jogosság és igazság által mostantól mindörökké. A Seregek JaHuWaH-jának buzgó szerelme mívelendi ezt!

Ésa. 1,27., Ésa. 37,32., 2 Kir. 19,31.

8. Beszédet küldött JaHuWaH Jákóbnak, és leesett Izráelben,

9. Hogy megértse az egész nép: Efraim és Samaria lakosa, akik ezt mondják kevélyen és felfuvalkodva:

10. Téglák omlottak le, és mi faragott kőből építünk; Ezékiel próféta kővé válik, és mi czédrusokat ültetünk helyökre!

11. De JaHuWaH ellenök hozza Reczin szorongatóit, és ellenségeiket rájuk uszítja;

2 Kir. 16,9.

12. A Sziriabeliek elől, és a Filiszteusok hátul, s falják Izráelt feltátott torokkal. Mindezekkel azonban haragja el nem múlt, és keze még felemelve van.

2 Kir. 15,29., Ésa. 5,25.

13. Hiszen e nép nem tért meg az őt verő Igaz Teremtőhöz, és a Seregek JaHuWaH-ját nem keresték;

Jer. 5,3.

14. Ezért kivágja JaHuWaH Izráelből a főt és farkat, a pálmaágot és a kákát egy napon.

Ésa. 3,3., Ésa. 3,4.

15. A fő: a vén és a főember, a fark pedig a próféta, aki hazugságot szól.

16. Mert e nép vezérei hitetőkkel lettek, és akiket vezetének, elvesztek.

Ésa. 3,13., Jer. 6,14., Mát. 23,13.

17. Ezért ifjaiban sem gyönyörködik JaHuWaH, s árváin és özvegyein sem könyörül; mert mindnyájan gonoszok és gonosztevők, és minden száj bolondságot beszél. Mindezekkel haragja el nem múlt, és keze még felemelve van.

18. Mert a gonoszság felgerjedt, mint a tűz, s tövist és gazt emészt, és meggyújtja a sűrű erdőt, és felgomolyg a füst oszlopában.

Ésa. 47,14., Mát. 3,12.

19. A Seregek JaHuWaH-jának haragja miatt kiégett a föld, és a nép a tűznek eledele lön: Senki atyjafián nem könyörül,

Ésa. 13,9., Ésa. 13,10., Jer. 16,6., Jer. 16,9.

20. Jobbkézre vág és megéheznek, eszik balkézre és nem elégszik meg; mindnyájan karjoknak húsát eszik,

Jer. 19,9.

21. Manassé Efraimot és Efraim Manassét; s mindketten Júda ellen kelnek. Mindezekkel haragja el nem múlt, és keze még felemelve van.

10 Jaj a hamis határozatok határozóinak, és a jegyzőknek, akik gonoszt jegyeznek,

Mát. 23,13., Mát. 23,29.

2. Hogy elriaszszák a gyöngéket a törvénykezéstől, s elrabolják népem szegényeinek igazságát, hogy legyenek az özvegyek az ő prédájok, és az árvákban zsákmányt vessenek.

Ámós 2,6., Ámós 8,6., Mik. 2,9.

3. S vajjon mit míveltek a meglátogatásnak és a messzünnen rátok jövő pusztulásnak napján? Kihez futtok segítségért, és hol hagyjátok dicsőségeket?

Ésa. 7,17., Ésa. 7,20., Mik. 7,4., Luk. 12,20.

4. Bizony csak: a foglyok alá hanyatlanak és a megölettek alá hullanak; mind ezekkel haragja el nem múlt, és keze még felemelve van.

5. Jaj Assiriának, haragom botjának, mert pálcza az ő kezében az én búsulásom!

6. Gonosz nemzetség ellen küldtem őt, és haragom népe ellen rendelém, hogy prédáljon és zsákmányt vessen, és eltapodja azt, mint az utcák sarát.

7. De ő nem így vélekedik, és szíve nem így gondolkozik, mert ő pusztítani akar, és kigyomlálni sok népeket.

*Zak. 1,15., Jer. 50,28., Jer. 50,29., Jer. 51,24., Jer. 51,25.,
Zsolt. 137,9., 2 Kir. 18,24., 2 Kir. 18,33.*

8. Mert így szól: Vajjon vezéreim nem mind királyok-e?

9. Nem úgy megvettem-e Kalnót, mint Kárkemist? És Hamáthot, mint Arphádót? És Samariát, mint Damaskust? *2 Kir. 18,34., 2 Kir. 18,35., 2 Kir. 17,6., 2 Kir. 16,9*

10. Miképen megtalálta volt kezem a bálványok országait, holott pedig több faragott képük volt, mint Jeruzsálemnek és Samariának, *Ésa. 36,18., Ésa. 36,19.*

11. Avagy amint cselekedtem Samariával és az ő bálványaival; nem úgy cselekedhetem-e Jeruzsálemmel és bálványképeivel?

12. Ezért, ha majd elvégezi JaHuWaH minden dolgát Sion hegyén és Jeruzsálemben, meglátogatom az Assiriabeli király nagyakaró szíve gyümölcsét és nagyralátó szeme kevélységét.

Ésa. 10,7., Jer. 50,18.

13. Mert ezt mondá: Kezem erejével míveltem ezt és bölcseségemmel, mivel okos vagyok; elvettem sok népeknek határit, és kincseikben zsákmányt vettem, és leszállítám, mint erős, a magasan ülőket;

14. És kezem úgy találtamintegy fészket a népek gazdagságát; és a mily könnyen elszedik az elhagyott tojásokat, azonképen foglaltam én el az egész földet; és nem volt senki, aki szárnyát mozdította, vagy száját megnyitotta, vagy csak sipogott volna is!

15. Avagy dicsekszik-e a fejsze azzal szemben, aki vele vág? vagy a fűrész felemeli-e magát az ellen, aki vonszta azt? Mintha a bot forgatná azt, aki őt felemelé, és a pálcza felemelné azt, ami nem fa!

Ésa. 10,5., Ésa. 10,6., Ésa. 45,9., Ésa. 64,8., Róm. 9,20., Róm. 9,21.

16. Azért JaHuWaH, a Seregek JaHuWaH-ja kövéreire ösztövérséget bocsát, és az ő dicsősége alatt égés ég, miként a tűz égése;

17. És lészen Izráel világossága tűz gyanánt, és annak Szentje láng gyanánt, és ég és megemészti gazzát és tövisét egy napon;

18. Az ő erdejének és kertjének ékességét pedig lelkétől mind testéig megemészti, és lesorvad, mint a sorvadozó;

Zak. 11,1., Zak. 11,2.

19. Erdője fáinak maradéka kicsiny lészen, és azokat egy gyermek is felírhatja!

20. És lészen ama napon, hogy többé nem támaszkodik Izráel maradéka és a ki megmaradt Jákób házából, az őt nyomorgatóhoz, hanem támaszkodik JaHuWaH-hoz, Izráel Szentjéhez hűségesen;

21. A maradék megtér, a Jákób maradéka az erős *Igaz Teremtőnk*höz.

Róm. 11,5.

22. Mert ha néped Izráel számszerint annyi lenne is, mint a homok, csak maradéka tér meg; az elvégezett pusztulás elárad igazsággal!

Ésa. 28,5., Róm. 9,27.

23. Mert elvégezett pusztítást cselekszik JaHuWaH, a Seregek JaHuWaH-ja, mind az egész Földön.

24. Azért így szól JaHuWaH, a Seregek JaHuWaH-ja: Ne félj népem, Sionnak lakosa, az Assiriabeli királytól! bár botjával megver tégedet és pálczáját felemeli rád, miként Egyiptom egykoron;

25. Mert még csak egy kevés idő van: és elfogy búsulásom és haragom az ő megemésztesőkre lészen!

Agge. 2,7., Agge. 2,21., Agge. 2,22.

26. És a Seregek JaHuWaH-ja ostort emel ő ellenök, miként a Midián levágatása idején az Oreb köszikláján, és pálczáját a tenger fölé emeli, mint Egyiptomban egykoron.

2 Móz. 14,27., 2 Móz. 14,28., Bir. 7,25., Ésa. 9,4.

27. És lesz ama napon: eltávozik az ő terhe válladról és igája nyakadról, és megromol az iga a kövérségnek miatta.

28. Ajjájthba jő, Migronba átsiet, Mikhmásnál rakja le hadakozó szerszámaikat;

29. Átmennek a szoroson, Gébában lesz hálóhelyünk; megrémül Ráma, Gibeá, Saulnak városa elfut.

1 Sám. 10,26.

30. Kiált Gallim leánya, és vedd füleidbe Laisa, és szegény Anathóth!

31. Madména megindul, Gébim lakosai mentik övéiket;

32. Még Nóbba megyen ma, hogy ott megálljon, és emeli már kezét Sion leányának hegye és Jeruzsálemnek halma ellen!

33. De ímé JaHuWaH, a Seregek JaHuWaH-ja: levagdálja az ágakat rémítő hatalommal, és a magas termetűek kivágattatnak, és a magasságosak megaláztatnak;

34. Az erdő sűrű ágait levágja vassal, és megdől a Libánon egy Hatalmas által.

Zak. 11,1., Zak. 11,2., Ésa. 37,36., 2 Kir. 19,35.

II És származik egy vesszőszál Isai törzsökéből, s gyökereiből egy virágszál nevededik.

Ésa. 6,13., Zak. 6,12., Csel. 13,22., Csel. 13,23., Jel. 5,5.

2. Akin JaHuWaH Szellemé megnyugoszik: bölcseségnek és értelemnek Szellemé, tanácsnak és hatalomnak Szellemé, JaHuWaH ismeretének és félelmének Szellemé.

Mát. 3,16.

3. És gyönyörködik JaHuWaH-nak félelmében, és nem semeinek látása szerint ítél, és nem füleinek hallása szerint bíraskodik:

4. Igazságban ítéli a gyöngéket, és tökéletességben bíraskodik a Föld szegényei felett; megveri a Földet szájának vesszejével, és ajkai lehével megöli a hitetlent.

Zsolt. 72,2., Zsolt. 72,14., Jóh. 4,9., 2 Thess. 2,8., Jel. 2,16.

Ezékiel próféta könyve

Ésa. 65,25.

Ezék. 34,25., Jer. 31,34.

2 Móz. 14,29.

2 Móz. 15,2., Zsolt. 118,14.

Ésa. 46,47.

Ésa. 13,17., Ésa. 13,19.

Jóel. 1,15., Jel. 6,17.

Ésa. 21,3., Zsolt. 48,7., Jer. 49,24., Jer. 50,43.

Ésa. 26,21.

Ésa. 34,4., Jóel. 2,10., Ámós. 8,9., Mát. 24,29.

Ésa. 10,12., Jer. 50,29., Dán. 4,27.

540

13. Ezért az Egeket megrendítem, és megindul helyéről a Föld is, a Seregek JaHuWaH-jának búsulása miatt, és felgerjedett haragjának napján,

Agge. 2,6.

14. És mint az üzött zerge, és mint a pásztor nélkül való nyáj, ki-ki népéhez tér meg, és ki-ki az ő földére fut;

15. Valaki ott találtatik, átveretik, és valaki megfogatik, fegyver miatt hull el,

16. Kisdedeiket szemök előtt zúzzák szét, házaikat elzsákmányolják, és feleségeiket megszeplősítik.

Zsolt. 137,9., Hós. 10,14., Hós. 14,1.

17. Ímé, én feltámasztom ellenök a Médiabelieket, akik ezüsttel nem gondolnak, és aranyban nem gyönyörködnek;

Ésa. 45,1., Ésa. 45,4., Jer. 51,28.

18. Kézíveik szétzúznak ifjakat, és nem könyörülnek a méh gyümölcsén, a fiaknak nem irgalmaz szemök:

2 Kir. 8,12., 2 Kir. 15,16.

19. És olyan lesz Babilon, a királyságok ékessége, a Khaldeusok dicsekvésének dísze, mint ahogyan elpusztítá Elohim Sodomát és Gomorát;

1 Móz. 19,25., Ésa. 1,9.

20. Nem ülik meg soha, és nem lakják nemzetségről nemzetségre, nem von sátort ott az arábiai, és pásztorok sem tanyáznak ott;

Jer. 50,39., Ésa. 34,13.

21. Hanem vadak tanyáznak ott, és baglyok töltik be házaikat, és struczok laknak ott, és bakok szökdelnek ott;

3 Móz. 17,7., 2 Krón. 11,15.

22. És vad ebek üvöltenek palotáikban és mulató házaikban sakálok; és ideje nem sokára eljő, és napjai nem késnek.

14 Mert könyörül JaHuWaH Jákóban, és ismét elválasztja Izráelt, és megnyugotja őket földjükön; és a jövevény hozzájuk adja magát, és a Jákób házához csatlakoznak;

2. És felveszik őket a népek, és elviszik őket lakhelyökre, és Izráel háza bírni fogja őket JaHuWaH földén, szolgálók és szolgálók gyanánt; és foglyaik lesznek foglyul vivőik, és uralkodnak nyomorgatóikon.

3. És majd ama napon, amelyen nyugalmat ad néked JaHuWaH fáradságodtól és nyomorúságodtól és ama kemény szolgálattól, amelylyel szolgálnod kellett,

4. E gúnydalt mondod Babilon királya felett, és szólsz: Miként lőn vége a nyomorgatónak, a szolgaság házának vége lőn!

5. Eltorste az *ÖrökkéValó* a gonoszok pálczáját, az uralkodóknak vesszejét.

6. Aki népeket vert dühében szüntelen való veréssel, leigázott népségeket haraggal, kergettetik feltartóztatlanul.

7. Nyugszik, csöndes az egész föld. Ujjongva énekelnek.

8. Még a cziprusok is örvendenek rajtad: a Libánon ~~Ezékias próféta könyve~~ Ezékias próféta könyve: Mióta te megdőltél, nem jó favágó ellenünk.

Ésa. 37,24.

9. Alant a sír megindul te miattad megérkezésedkor, miattad felriasztja árnyait, a Föld minden hatalmasit, felkölti székeikről a népek minden királyait;

10. Mind megszólalnak, és ezt mondják néked: Erőtlenné lettél te is, miként mi; hozzánk hasonlatos levél!

11. Kevélységed és lantjaid zengése a sírba szállt; fekvő ágyad férgek, és takaró lepled pondrók!

Jób. 17,13.

12. Miként estél alá az égről Fényes Csillag, Hajnal Fia!? Levágattál a Földre, aki népeken tapostál!

13. Holott te ezt monád szívedben; Az Égbe megyek fel, Elohim csillagai fölé helyezem ülőszékemet, és lakom a Gyülekezet Hegyén messze északon.

Ésa. 10,13., Ésa. 37,24., 2 Thess. 2,4.

14. Felibök hágok a magas felhőknek, és hasonló leszek a Magasságoshoz.

15. Pedig a sírba szállsz alá, sírgödör mélységébe!

16. Akik látnak, rád tekintenek, és elgondolják: Ez-é a Föld ama háborgatója, aki királyságokat rendített meg?

17. Aki a Föld kerekességét pusztasággá tette, városait lerontá, és foglyait nem bocsátá haza!

18. A népeknek minden királyai dicsőségben nyugsznak, ki-ki az ő sírjában,

19. Te pedig messze vettél sírodtól, mint valami hitvány gally, takarva megölettekkel, fegyverrel átverettekkel, sziklasírba leszállókkal, mint valami eltapodott holttest!

20. Nem egyesülsz velök a sírban, mert elpusztítád földedet, megölted népedet: nem él sokáig a gonoszok magva sem!

Ésa. 22,16., Jób. 18,17., Jób. 18,21.

21. Készítetek öldöklést az ő fiainak atyáik vétkéért, hogy fel ne keljenek, és örökségül bírák e földet, és városokkal töltsék be e Földnek színét!

22. És felkelnek ő ellenök, szóla a Seregek JaHuWaH-ja, és kivágom Babilon nevét és maradékát, fiait és unokáit, szól JaHuWaH;

23. És a sündisznónak örökségévé és álló vizek tavává teszem azt, és elsöpröm azt a pusztítás seprőjével, szól a Seregek JaHuWaH-ja.

24. Megesküdött a Seregek JaHuWaH-ja, mondván: Úgy leszen, mint elgondolám, úgy megy véghez, mint elvégezém:

25. Megrontom Assiriát földemen, és megtapodom hegyeimen, és eltávozik róluk igája, és terhe válláról eltávozik.

Ésa. 9,4., Ésa. 10,27.

26. Ez az elvégezett tanács az egész Föld felől, és ez ama felemelt kéz minden népek fölött.

Ésa. 9,12., Ésa. 9,17., Ésa. 9,21., Ésa. 10,4., Ésa. 5,25.

27. Mert a Seregek JaHuWaH-ja végezte, és ki teszi azt erőtelenné? Az Ő keze fel van emelve; ki fordítja el azt?

28. Amely esztendőben meghalt Akház király, akkor lőn e jövődölés.

29. Ne örvendj oly nagyon Filisztea, hogy eltört a téged verőnek vesszeje, mert a kígyó magvából baziliskus jó ki, amelytől szárnyas sárkány származik.

30. És legelnek a szegényeknek elsősülöttei, és a szűkölködők bátorsággal nyugosznak; és Én kivesztem gyökeredet éhséggel, és maradékat megölik.

31. Jajgass kapu, kiáltás város! remeg egész Filisztea, mivel füst jó észak felől; és nem marad el seregeiből egy sem!

Ésa. 5,26.

32. És mit felelnek a népek követői? Azt, hogy JaHuWaH veté meg a Sion alapját, és abban bíznak népe szegényei.

15 Jövendölés Moáb ellen. Igen, a pusztulás éjjelén megsemmisült Ar-Moáb; igen, a pusztulás éjjelén megsemmisült Kir-Moáb!

2. Felmennek a templomba, és Dibon a magaslatokra megy sírni, Nebón és Médebán jajgat Moáb, minden fejen kopaszság, minden szakál lenyírva!

Jer. 48,37., Jer. 48,38., Ezék. 7,18.

3. Utczáin gyászruhába öltöznek, házfedelein és piacain jajgat minden, és könyvekben olvad el!

4. És kiált Hesbon és Eleálé, szavok Jáháczig hallatik; ezért ordítanak Moáb vitézei, és lelke reszket.

5. Szívem kiált Moábért, amelynek végvárai Zoárig, a három éves üszögig nyúltanak; mert Luhith hágóján sirással mennek fel, és mert Horonaim útján romlásuknak kiáltását hallatják.

Jer. 48,5., Jer. 48,34.

6. Mert Nimrim vizei pusztasággá lesznek, mert elszáradt a pázsit, elfogyott a fű, és semmi zöld nem lészen.

7. Ezért a mit megmenthettek és jószágukat a fűzfáknak patakja mellé hordják.

8. Mert kiáltás zengé körül Moáb határát, jajgatása Eglaimig, és Beér-Elimig hallatik jajgatása!

9. Mert Dimon vizei megteltek vérrel, mert új romlást hozok Dimonra: Moáb menekültjeire oroszlánt, és a földnek maradékira.

16 Küldjétek a Föld Urának bárányát Szelából a pusztán át Sion leányának hegyére.

2. Mert mint a bujdosó madár szétszórt fészek körül, olyanok lőnek Moáb leányai az Arnon gázlóján:

3. Adj tanácsot, tarts ítéletet; tegyed árnyékat délben olyanná, mint az éjszaka, rejtsd el a kiűzötteket, és a bujdosót ne add ki!

4. Lakozzanak benned menekültjeim, és Moábnak te légy oltalom a pusztító ellen! Mert vége a nyomorgatónak, megszűnt a pusztítás, és elfogytak a Földről a tapodók.

5. És Elohim kegyelme megerősített egy Ülőszéket, és ül azon igazsággal Dávid sátorában egy Bíró, jogosság keresője, igazság ismerője.

Mik. 5,3., Mik. 5,4., Ésa. 9,7.

6. Hallottuk volt Moáb kevélységét, a felettébb kevélyét, gögjét, kevélységét, dühét, és üres kérkedését.

Jer. 48,29., Jer. 48,31.

Ezékiel próféta könyve
1. Jajgatni fog Moáb Moábért, minden jajgatni fog, és nyögtök Kir-Háresethnek romjain egészen megtörve.

8. Mert Hesbon földi elhervadának, és Sibma szőlőjének becses vesszőit a népek fejedelmei levágták. Jáézerig értek azok, a pusztát bejárták, kacsai szétterjedtek, és a tengeren túlnyúltak.

9. Ezért siratom Jáézer siralmával Sibma szőlőjét, megnedvesítlek könyeimmel Hesbon és Eleálé, mert szüretedről és aratásodról a víg éneklés elmaradt.

Jer. 48,33.

10. Elvétetett a vígság és öröm a kertből, és a szőlőkben nem vígadnak és nem kiáltanak, bort sajtókban nem nyom a bornyomó, véget vetettem a víg éneklésnek.

Ámós. 5,17.

11. Ezért bensöm Moábért, mint a czitera sír, és szívem Kir-Heresért!

12. És lesz, hogy meg fog tetszeni, hogy Moáb a magaslaton elfáradt, és hogy templomába megy imádkozni, de nem mehet!

13. Ez a beszéd, amelyet szólott JaHuWaH Moáb felől már régen.

14. És most szól JaHuWaH, mondván: Három esztendő alatt, amelyek, mint napszámos esztendői, megaláztatik Moáb dicsősége egész nagy népével együtt, és maradéka kicsiny, kevés és erőtelen lészen.

17 Jövendölés Damaskus ellen. Ímé Damaskus városa elpusztíttatik, és romok halmává lesz;

2. Aróer városai elhagyatnak, és barmokéi lesznek, amelyek ott fognak nyugodni háborítatlanul.

3. És vége lesz Efraim erősségének, és Damaskus királyságának; Siria maradéka úgy jár, mint az Izráeliták dicsősége, ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja.

4. És lesz ama napon: megvékonyul a Jákób dicsősége, és húsa kövérsége megösztvéredik.

5. És lészen, mint amikor az arató összefogja a gabonát és a kalászokat kezével learatja, és lészen, mint amikor valaki kalászokat szed össze a Refáim völgyében;

Jóel. 3,12., Jóel. 3,13., Jel. 14,15.

6. És csak mezgérlés marad belőlök, mint az olajfa megrázásakor két-három bogyó az ágak hegyén, négy-öt a gyümölcsfának lombjai közt, így szól JaHuWaH, Izráel Elohimje.

7. Ama napon Teremtőjére tekint az ember, és szemei Izráel Szentjére néznek;

8. És nem tekint az oltárookra, kezeinek alkotmányára, és amiket ujjai csináltak, nem nézi azokat, a berkeket és a nap-oszlopokat.

9. Erős városai olyanok lesznek ama napon, mint elhagyott erdő és hegytető, amelyeket elhagytak volt Izráel fiai előtt, és pusztasággá lesznek.

10. Mert elfelejtkeztl megszabadító Elohimedről, és nem emlékeztl meg erős köszladról, ez okért ültetél gyönyörűséges ültetéseket, és idegen vesszőt plántáltál beléjük;

11. Amely napon elültetted, körül sövényezéd és reggelre magodat felvirágoztatád: de nem leszen aratás sebednek és nagy fájdalomnak napján!

12. Jaj, a sok nép zúgásának, akik úgy zúgnak, mint a tenger zúgása, és a népségek háborgásának, akik háborognak, mint erős vizek!

13. A népségek, mint sok vizek háborgása, úgy háborognak, de megdorgálja azt és elfut messzire, és elragadtatik, mint a hegyek polyvája szél előtt és mint pozdorja a forgószél előtt;

Jób. 21,18.

14. Estvének idején rémülés száll reájok és minekelőtte megvirrad, nem lesznek: ez jutalmok pusztítóinknak és sorsok rablóinknak!

18 Jaj, a szárnysuhogás országának, amely Szerecsenország folyóin túl van;

2. Amely követeket küld a tengeren gyékényből csinált tutajokon, vizek színén. Menjetek el gyors hírnökök, a magas és derék néphez, a néphez, amely rettenetes mióta van és ezután is; a hatalmas és hódító néphez, amelynek földét folyók hasítják át.

3. Föld kerekiségének minden lakói és földnek lakosai meglássátok, amikor a hegyeken zászló emelkedik, és halgassátok, ha kürt szól!

4. Mert ezt mondá az *ÖrökkéValó* nékem: Nyugodtan nézem sátoromból verőfényes melegenél, harmatozó felhőnél aratás hévségében.

5. Mert aratás előtt, ha a virágzás véget ér, és a virág erőfürtté leszen, levágja a vesszőket metszőkésekkel, és a kacsokat eltávolítja és lemetszi.

6. Mind ott hagyatnak a hegyek madarainak és a föld állatainak, és a madarak rajtok nyaralnak, és a föld minden állatai rajtok telelnek.

Ezék. 39,4., Ezék. 39,17., Jer. 7,33., Jer. 12,9., Jel. 19,17.

7. Abban az időben ajándékot viszen a Seregek JaHuWaH-jának a magas és derék nép; a nép, amely rettenetes, mióta van és ezután is, a hatalmas és hódító nép, amelynek földét folyók hasítják át; a Seregek JaHuWaH-ja nevének helyére, Sion hegyére.

19 Jövendölés Egyiptom ellen. Ímé az *ÖrökkéValó* könnyű felhőre ül, és bemegy Egyiptomba, és megháborodnak előtte Egyiptomnak bálványai, és az egyiptomiak szíve megolvad ő bennök.

Zsolt 18,11, Zsolt 104,3, Dán 7,13, Mát 24,30, Jel 1,7, Jel 14,14

2. És összeveszítem az egyiptomiakat az egyiptomiakkal, és egyik hadakozik a másik ellen, ki-ki felebarátja ellen, város város ellen és ország ország ellen.

3. És elfogyatkozik az egyiptomiak lelke ő bennök, és az ő tanácsát elnyelem, és tudakoznak a bálványoktól, szemfényvesztőktől, halottidézőktől és jövendőmondóktól.

4. És adom az egyiptomiakat kemény úrnak kezébe, és kegyetlen király uralkodik rajtok, szól JaHuWaH, a Seregek JaHuWaH-ja.

5. És elfogyatkoznak a tenger részei, és a folyamok kiszáradnak.

6. És bűdösséget árasztanak a folyamok, elfogynak és kiszáradnak Egyiptomnak patakjai; nád és sás ellankadnak.

7. A pázsit a folyó mellett, a folyónak partján, és a folyónak minden veteménye megszárad, elporlik és nem leszen.

8. És keseregnek a halászok, és gyászolnak mind, akik a folyóba horgot vetni szoktak, és akik a vizek színén hálót vetnek ki, búsulnak.

9. És megszégyenülnek a fésült len készítői és a gyolcs szövői.

10. Hatalmasaik megtöretnek, és minden napszámosaik bánkódnak lelkökben.

11. Bizony bolondok Zoán fejedelmei, a Faraó bölcs tanácsosai egy eszét veszített tanács; mimódon mondjátok a Faraónak: bölcses fia vagyok, régi királyoknak fia?

12. Ugyan hol vannak bölcseid? hogy megjelentsék néked és tudják, hogy mit végzett a Seregek JaHuWaH-ja Egyiptom felől?

13. Megbolondultak Zoán fejedelmei, és csalódtak Nóf fejedelmei, és elámiták az Egyiptomiakat törzseik szegletkövei.

Zak. 10,4., 1 Sám. 14,38., Bir. 20,2.

14. JaHuWaH beléje önté a szédelgés szellemét, hogy Egyiptomot elhitessék minden dolgaiban; miként a részeg tántorog az ő okádása felett.

Ésa. 28,8., Péld. 26,11.

15. És nem lesz Egyiptomnak semmi munkája, amelyet cselekednék a fő és fark, a pálmaág és a kaka.

Ésa. 9,15.

16. Ama napon olyan lesz Egyiptom, mint az asszonyok, retteg és fél a Seregek JaHuWaH-ja kezének felemelésétől, amelyet fölemel ellene.

17. És Júda földje félelmére lesz Egyiptomnak, valaki csak említi azt előtte, már fél, s a Seregek JaHuWaH-jának tanácsáért, amelyet Ő végzett felőle.

18. Ama napon lesz öt város Egyiptomnak földén, amelyek Kanaán nyelvén szólnak, és esküsznek a Seregek JaHuWaH-jére; az egyik „pusztulás városának” nevezetik.

5 Móz. 6,13.

19. Ama napon oltára lesz JaHuWaH-nak Egyiptom földének közepette és határán egy oszlop JaHuWaH-nak;

Malak. 1,11.

20. És lesz jegyül és bizonyságul a Seregek JaHuWaH-jának Egyiptom földén, hogy ha kiáltanak JaHuWaH-hoz a nyomorgatók előtt, hogy küldjön nekik megtartót és fejedelmet, és őket megszabadítsa.

Zak. 14,9., Zak. 14,20.

21. És megismerteti magát az *ÖrökkéValó* Egyiptommal, és megismeri Egyiptom az *ÖrökkéValót* ama napon, és szolgálják véres áldozattal és ételáldozattal, és fogadnak fogadást az *ÖrökkéValónak*, és teljesítik.

Zsolt. 87,4.

22. De ha megveri JaHuWaH Égyiptomot, megvervén, meggyógyítja, és megtérnek JaHuWaH-hoz, és Ő meghallgatja és meggyógyítja őket.

Zak. 14,21.

23. Ama napon út lesz Égyiptomból Assiriába, és Assiria megy Égyiptomba, Égyiptom meg Assiriába, és Égyiptom Assiriával az *ÖrökkéValót* tiszteli.

24. Ama napon Izráel harmadik lesz Égyiptom és Assiria mellett; áldás a Földnek közepette;

25. Amelyet megáld a Seregek JaHuWaH-ja, mondván: Áldott népem, Égyiptom! és Kezem munkája, Assiria! és Örökségem Izráel!

1 Móz. 12,23., Ésa. 2,4.

20 Amely esztendőben Asdódba ment a Tartán, Szargon Assiria királya küldvén őt, és vívá Asdódot és azt elfoglalá:

2. Ez időben szólott JaHuWaH Ésaiás, Ámos fia által, mondván: Menj és oldd le a gyászruhát derekadról, és sarudat vond le lábadról! És úgy cselekedett, járván ruha és saru nélkül.

2 Kir. 1,8., Zsid. 11,37.

3. És mondá JaHuWaH: Amint szolgám Ésaiás ruha és saru nélkül jár három esztendeig jegyül és jelenségül Égyiptomra és Szerecsenországra nézve:

4. Úgy viszi el Assiria királya Égyiptom foglyait és Szerecsenország rabjait, ifjakat és véneket, ruha és saru nélkül és mezítelen alfellel, Égyiptomnak gyalázatára;

Ésa. 3,18.

5. S megrettennek és megszégyenülnek Szerecsenország miatt, amelyben reménykedtek, és Égyiptom miatt, amelyben dicsekedtek.

Ésa. 30,2., Ésa. 31,4., Hós. 12,1.

6. És szól e partvidék lakosa ama napon: Ímé így járt reménységünk, hova segítségért futottunk, hogy Assiria királyától megszabaduljunk; hát mi miként menekülhetnénk meg?

21 Jövendölés a tenger pusztasága ellen. Mint szélvész, délen tombolók, úgy jó a pusztából, rettenetes földről.

2. Kemény látás jelentetett meg nekem: a csalárd csal, a pusztító pusztít. Jöjj fel Élám, szállj meg Madai, minden ő fohászkodásának véget vetek.

Ésa. 33,1.

3. Ezért ágyékim telvén fájdalommal, és kínok fogtak el, mint a szülő asszony kínjai: gyötrődöm hallása miatt, és megrémültem látása miatt.

Zsolt. 69,24.

4. Reszket szívem, iszonyúság rettent, a kedves éjszakát remegéssé tévé nekem.

Jób. 7,3.

5. Teríts asztalt, vigyázzon a vigyázó, egyetek, igyatok; föl fejedelmek, kenjétek a paizst!

2 Sám. 1,21., Jer. 51,11.

6. Mert így szólott hozzám JaHuWaH: Menj és állass őrállót, amit lát, mondja meg.

7. És látott lovas csapatot, páros lovagokat, szamaras csapatot, és nagy figyelmesen hallgatott.

Ezékias próféta könyve

8. És kiálta, mint oroszlán: *ÖrökkéValóm* az őrtoronyban állok szüntelen napestig, és őrhelyemen állok egész éjszakákon.

9. És ímé, lovas csapat jött, páros lovagok, és szólott és mondá: Elesett, elesett Babilon, s elohimeinek minden faragott képeit a földre zúzták le.

Jer. 51,8.

10. Oh, én cséplésem és szérűmnek fia, amit hallottam a Seregek JaHuWaH-jától, Izráel Elohimétől, azt jelentém meg néktek!

11. Jövendölés Dúma ellen: Seirből így kiáltnak hozzám: Vigyázó! meddig még az éjszaka, meddig még ez éj?

1 Móz. 25,14., 1 Krón. 1,30.

12. Szólt a vigyázó: Eljött a reggel, az éjszaka is; ha kérdeni akartok, kérdjétek, forduljatok vissza és jertek el!

13. Jövendölés Arábia ellen: Az erdőben háltak Arábiában, Dédán utazó seregei.

14. A szomjazó elé hozzatok vizet! Téma följenek lakosi kenyerökkel jönnek a bujdosó elébe.

Bir. 8,5., Jób. 6,19., Jób. 6,20.

15. Mert az ellenség fegyver előtt bujdosnak, a kivont fegyver előtt és a felvont kézívek előtt és a nehéz harcz előtt.

16. Mert így szólott hozzám JaHuWaH: Még egy esztendő, amely, mint a béresnek esztendeje, és elvész Kédárnak minden dicsősége;

Ésa. 16,14.

17. És Kédár vitéz fiainak kézíve számának maradéka megkevesedik; mert JaHuWaH, Izráel Elohimje mondá.

Ésa. 10,19.

22 Jövendölés a látás völgye ellen. Mi lelt most, hogy mindenestől felmenél a házak tetejére?

Bir. 16,27., Nehem. 8,16.

2. Te lármával teljes, zajos város, örvendező város, megöletteid nem fegyverrel ölettek meg, és nem harczon hullottak el!

3. Hadnagyaid mind elszaladtak a kézív előtt, de megköztöztettek; akik benned találtattak, mind megköztöztettek, midőn futni akartak messzire.

4. Ezért mondom: Ne nézzetek reám, hadd kesergessem magamat sírással; ne siessetek vigasztalni engem, népem leánya romlása felett.

5. Mert rémülésnek és eltapodtatásnak és zavarnak napja jó Elohimtől, a Seregek JaHuWaH-jától a látás völgyére, amely ledönti a kőfalat, és a hegyeken kiáltás hallatik.

6. És Élám fölvette a tegez, és jó szekeren emberekkel és lovagokkal, és Kir paizst meztelenít.

7. És lészen, hogy szép völgyeid betelnek szekerekkel, és a lovagok nyomulnak a kapu felé.

8. És fölfedi Júdának fátyolát, és tekintesz ama napon az erdő házának fegyverzetére,

1 Kir. 7,2.

9. És meglátjátok, hogy Dávid városán sok repedés van, és összegyűjtitek az alsó tó vizét.

2 Krón. 32,3., 2 Krón. 32,4.

10. És megszámoljátok Jeruzsálem házait, és némely házat lerontotok, hogy a kőfalat megerősíthessétek;

11. És árkot csináltok a két kőfal között a Régi tó vizének; és nem tekintetek arra, Aki ezt cselekvé, és Aki régen elvégzé ezt, Őt nem látjátok!

12. És fölhív JaHuWaH, a Seregek JaHuWaH-ja ama napon sírásra és gyászolásra, ti magatok megkopaszítására és gyászruha-öltésre,

13. És ímé öröm és vígasság; barmok ölése, juhok levágása, húsevés és borivás; együnk, igyunk, mert holnap meghalunk!

Ésa. 56,12., Ámós. 6,1., Ámós. 6,4., Ámós. 6,7.

14. És megjelenté magát füleimben a Seregek JaHuWaH-ja: Meg nem bocsátatik e bűn tinéktek, míg meg nem haltok; szól JaHuWaH, a Seregek JaHuWaH-ja.

Ésa. 5,9.

15. Így szólt JaHuWaH, a Seregek JaHuWaH-ja: No, menj el a kormányzóhoz, Sébnához, a királyi ház főemberéhez, és mondd meg néki:

16. Mi dolgoz itt, és ki lesz itten tied, hogy sírt vágatsz itten magadnak? mint aki sírját magas helyen vágatja, és sziklába véset hajlékot magának!

17. Ímé JaHuWaH elhajít téged erős hajítással, és megragadván megragad,

18. Hempelygetvén hempelyget, mint gombolyagot, mint labdát, nagy messze földre, ott halsz meg, oda mennek dicsőséged szekerei, te, urad házának gyalázata!

19. És kivetlek állásodból és lerántlak helyedről.

20. És lesz ama napon, hogy elhívom szolgálmat, Eliákimot, a Hilkiás fiát,

21. S felöltöztetem őt öltözetedbe, és öveddel megerősítem, és uralmatat kezébe adom, és ő lesz atyjok Jeruzsálem lakosainak és a Júda házának;

22. S az ő vállára adom a Dávid házának kulcsát, és amit megnyit, senki be nem zárja, és amit bezár, nem nyitja meg senki;

23. S beverem őt, mint szeget erős helyre, és leszén dicsőséges székül az ő atyja házának;

Zak. 10,4.

24. S reá függesztik atyja házának minden dicsőségét: fiaikat és unokákat, minden kicsiny edényt, a csészeedényektől a tömlőknek minden edényeiig.

25. Ama napon, azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, kiesik a szeg, amely erős helyre veretett, és leváogatik és leesik és összetörik a teher, amely rajta volt, mert JaHuWaH mondá.

23 Jövendölés Tírus ellen. Jajgassatok Tarsis hajói, mert elpusztított, úgy, hogy nincs benne ház és abba bemenet! A Kiteusok földéről jelentetett meg nekik.

2. Némuljatok meg lakosi e partvidéknek, amelyet Sidon kalmárai, akik tengeren járnak, töltöttek be egykor.

3. Amelynek sok vizeken át a Sihór veteménye és a Nilus elvezette a vizet, úgy, hogy népek vására volt!

Ezék. 26,1-6.

4. Pirulj Sidon, mert szól a tenger és a tenger erőssége, mondván: Nem vajudtam, nem is szültem, és nem tápláltam ifjakat, és nem neveltem szüzeket.

5. Mihelyt e hír Égyiptomba eljut, Tírus e híre miatt szenvednek ott is.

6. Menjetek át Tarsisba, és jajgassatok ti partvidék lakói!

7. Ez-e a ti örvendező várostok? amelynek eredete ősidőkből való; és most lábai viszik őt, bujdosni messzire!

8. Ki végezte ezt a koronás Tírus felől? amelynek kereskedői fejedelmek, és kalmárai a földnek tiszteletesei.

9. A Seregek JaHuWaH-ja végezte ezt, hogy meggyalázza minden dicsőségnek kevélységét, és hogy megalázza a föld minden tiszteleteseit.

10. Terülj el földeden, mint a folyóvíz, Tarsis leánya, nincs többé megszorító öv!

11. Kezét kinyújtá a tenger fölé, országokat rettentett meg, JaHuWaH parancsolt Kanaán felől, hogy elpusztítsák erősségeit;

12. És szólt: Nem fogsz többé örvendezni, te megszeplősített szűz, Sidon leánya; kelj és menj át Kittimbe, de ott sem leszen nyugodalmad!

13. Ímé, a Káldeusok földé; a nép, mely eddig nem vala; Assiria adá azt a pusztá lakosainak; felállítá őrtornyait, lerombolá Tírus palotáit, rommá tevő azt.

14. Jajgassatok Tarsis hajói, mert erősségtek elpusztított!

15. És lesz ama napon, hogy Tírus elfelejtetik hetven esztendeig egy király napjai szerint; hetven esztendő múltán Tírus sorsa a parázna nő éneke szerint leszén:

Jer. 25,11., Jer. 25,12., Jer. 29,10., Dán. 9,24.

16. Végy cziterát, járd be a várost, elfeledett parázna nő; pengesd szépen, dalolj sokat, hogy így emlékezetbe jöjj!

17. És lesz hetven esztendő múltán, meglátogatja JaHuWaH Tírust, és az ismét megkapja a maga keresetét, és paráználkodik a Föld minden országaival a Földnek színén!

Ezék. 29,12., Ezék. 29,13., Jer. 46,26., Jer. 49,6., Jer. 49,39.

18. S leszén az ő nyeresége és keresete szent JaHuWaH-nak, amely nem halmoztatik fel, sem el nem rejtetik, mert JaHuWaH előtt lakozóké leszén az ő nyeresége, hogy egyenek eleget, és szép ruházatuk legyen.

Mik. 1,7., Ésa. 60,5., Ésa. 60,7., Ésa. 18,7.

24 Ímé JaHuWaH megüresíti a földet és elpusztítja azt, és elfordítja színét és elszéleszti lakóit!

2. S olyan lesz a nép, mint a pap; a szolgál, mint az ő ura; a szolgáló, mint asszonya; a vevő, mint az eladó; a kölcsönadó, mint a kölcsönkérő; a hitelező, mint az, akinek hitelez;

3. Megüresítettén megüresíttetik a föld, és elpusztíttatván elpusztíttatik; mert az *ÖrökkéValó* szövege *Ezékiel próféta könyve* beszédek.
4. Gyászol és megromol a föld, elhervad és megromol a Földnek kerekése, elhervadnak a Föld népének nagyjai.
5. A Föld megfertőztetett lakosai alatt, mert áthágták a törvényeket, a rendelést megszegték, megtörték az Örök Szövetséget.
1 Móz. 4,11., 3 Móz. 26,15.
6. Ezért átok emésztí meg a Földet, és lakolnak a rajta lakók; ezért megégnek a Földnek lakói, és kevés ember marad meg.
3 Móz. 26,14., 3 Móz. 26,16., 5 Móz. 28,15., 5 Móz. 28,68., Jer. 11,3., Jer. 11,4.
7. Gyászol a must, elhervad a szőlő, és sóhajtnak minden vidám szívűek.
Jóel. 1,10., Jóel. 1,12.
8. Megszűnt a dobok vidámsága, elcsöndesült az örvendők zajgása, a cizterának vidámsága megszűnt.
Jóel. 1,5., Ésa. 5,12.
9. Énekléssel nem isznak bort; keserű a részegítő ital az ívónak;
10. Rommá lőn az álnokság városa, bezáróztatott minden ház, senki be nem mehet!
11. Az utcákon panaszkodás hallik a bor miatt; minden öröm alkonyra szállt, a föld vígassága elköltözött.
Ámós. 8,10.
12. A városban csak pusztaság maradt és rommá zúzatott a kapu.
13. Mert így lesz a föld közepette, a népek között, mint az olajfa megrázásakor, mint mezgérléskor, midőn a szüre elmúlt.
Ésa. 17,6.
14. Ők felemelik szavokat, ujjongnak, JaHuWaH nagyságáért rivalgnak a tenger felől.
15. Ezért dicsérjétek az *ÖrökkéValót* keleten, a tenger szigetein JaHuWaH-nak, Izráel Elohímjének nevét.
Ésa. 42,10., Ésa. 42,12.
16. A föld széléről énekeket hallánk: dicsőség az igaznak! S én mondek: végem van, végem van, jaj nékem! A hitetlenek hitetlenül cselekesznek és hitetlenséggel a hitetlenek hitetlenséget cselekesznek.
Ésa. 21,2.
17. Rettegés, verem és tör vár rád földnek lakója!
Ésa. 5,19., Jer. 48,43., Jer. 48,44.
18. És lesz, hogy aki fut a rettegésnek szavától, verembe esik, és aki kijó a veremből, megfogatik a törben, mert az Egek csatornáit megnyílnak, és megrendülnek a Föld oszlopai.
1 Móz. 7,11., Zsolt. 82,5., Péld. 8,29.
19. Romlással megromol a Föld, töréssel összetörik a Föld, rengéssel megrendül a Föld;
20. Inogva meging a Föld, miként a részeg, és meglódul, mint a kaliba, és reá nehezedik bűne és elesik; és nem kél fel többé!
21. És lesz ama napon: meglátogatja JaHuWaH a Magasság Serege a Magasságban, és a Föld királyait a Földön;
22. És összegyűjtve összegyűjtetnek gödörbe, mint a foglyok, és bezáratnak tömlöczbe, és sok napok után meglátogattnak.
23. És elpirul a Hold, és megszegyenül a Nap, amikor a Seregek JaHuWaH-ja uralkodik Sion hegyén és Jeruzsálemben: s vénei előtt dicsőség leszen.
Jóel. 2,31., Ésa. 60,19., Ésa. 60,20., Ésa. 30,26.
- 25** *ÖrökkéValóm*, Te vagy az *Igaz Teremtőm*, magasztallak, dicsérem nevedet! Mivel csodát cselekvél, örök tanácsaid hűség és igazság.
2. Mert a városból kőrakást csináltál, az erős városból romot, az idegenek palotáját olyanná tetted, hogy nincs többé város; soha örökké meg nem épül.
3. Ezért dicsőítnek téged erős népek, erőszakos pogányok városai félnek téged!
4. Mert erőssége voltál a gyöngének, erőssége a szegénynek szorongásában; a szélvész ellen oltalom, árnyék a hévség ellen, amikor az erőszakosok haragja olyan volt, mint kőfalrontó szélvész.
5. Mint hévséget száraz földön, megalázod az idegeneknek háborgását, mint a hévség sűrű felleg miatt, megszűnt a pogányoknak éneke.
6. És szerez a Seregek JaHuWaH-ja minden népeknek e hegyen lakodalmat kővér eledelekből, lakodalmat erős borból; velős, kővér eledelekből, megtisztult erős borból;
Zsolt. 22,27., Zsolt. 23,5., Zsolt. 55,1., Mát. 8,11., Luk. 14,15., Luk. 22,16., Jel. 19,9.
7. S elveszi e hegyen a fátvált, amely beboríta minden népeket, és a takarót, amely befödött vala minden népségeket;
8. Elveszti a halált örökre, és letörli JaHuWaH Elohím a könyhullatást minden orczáról: és népe gyalázatát eltávolítja az egész Földről; mert JaHuWaH szólott.
1 Kor. 15,54., 1 Móz. 2,16., 1 Móz. 17,18., 1 Móz. 3,2., 1 Móz. 19,22., Jel. 21,4.
9. És szólnak ama napon: Ímé Elohímünk, Akit mi vártunk és Aki megtart minket; ez JaHuWaH, Akit mi vártunk, örüljünk és örvendezzünk szabadításában!
10. Mert az *ÖrökkéValó* Keze nyugszik e hegyen, és eltapostatik Moáb az ő földében, mint eltapostatik a szalma a gánaj levében.
2 Kir. 9,37., Jer. 8,2., Jer. 16,4., Jer. 25,33.
11. És kiterjeszti kezeit abban, mint kiterjeszti az úszó, hogy ússzék; de JaHuWaH megalázza kevélységét és kezei csalárdságát;
12. És magas falaid erősségét lerontja, megalázza, a földre, porba dobja.
- 26** Ama napon ez éneket énekelik Júda földén: Erős városunk van nekünk, szabadítását adta kőfal és bástya gyanánt!

Zsolt. 46,2., Zsolt. 35,22.

2. Nyissátok fel a kapukat, hogy bevonuljon az igaz nép, a hűség megőrzője.

Zsolt. 118,19., Zsolt. 118,20., Jel. 22,14.

3. Akinek szíve reád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békében, mivel Te benned bízok;

Zsolt. 112,7., Zsolt. 112,8., Zsolt. 111,8.

4. Bízatok JaHuWaH-ban örökké, mert JaHuWaH-ban, Örök Készülünk van.

Zsolt. 62,9., Zsolt. 115,11.

5. Mert meghorgasztá a magasban lakozókat: a magas várost, megaláza azt, megaláza azt a földig, és a porba dobta azt;

Ésa. 25,2., Ésa. 25,12.

6. Láb tapodja azt, a szegény lábai, a gyöngék talpai!

7. Az igaznak ösvénye egyenes, egyenesen készíted az igaznak útját.

Péld. 3,6., Péld. 11,6.

8. Mi is vártunk Téged, ítéleted ösvényén, oh, ÖrökkéValóm! Te neved és emlékezeted után vágyott a lélek!

9. Szívem utánad vágyott éjszaka, az én lelkem is bensőmben Téged kerestem, mivel, ha ítéleteid megjelennek a Földön, igazságot tanulnak a Földnek lakosai.

Zsolt. 63,7., Zsolt. 77,3., Zsolt. 119,55., Zsolt. 119,62., Zsolt. 139,18.

10. Ha kegyelmet nyer a gonosz, nem tanul igazságot, az igaz földön is hamisságot cselekszik, és nem nézi JaHuWaH méltóságát.

11. ÖrökkéValóm! magas a Te kezed, de nem látják! de látni fogják, és megszégyenülnek, néped iránt való buzgó szerelmedet; és tűz emészti meg ellenségeidet.

5 Móz. 32,27., Zsolt. 69,10., Zsolt. 119,139., Ésa. 9,18.

12. ÖrökkéValóm! Te adsz nekünk békességet, hisz minden dolgainkat megcselekedted értünk.

Zsolt. 44,5., Zsolt. 44,6.

13. ÖrökkéValóm! a mi Igaz Teremtőnk! urak parancsoltak nekünk kívüled; de általad dicsőítjük neved!

14. A meghaltak nem élnek, az árnyak nem kelnek föl: ezért látogatád meg és vesztéd el őket, és eltörléd emlékezetöket.

Jel. 20,5., Jel. 20,6.

15. Megszaporítád e népet, ÖrökkéValóm! megszáporítád e népet, magadat megdicsőítéd, kiterjesztetted a Földnek minden határait.

Ésa. 49,19., Ésa. 49,21., Ésa. 54,1., Ésa. 54,5., Ésa. 62,4., Ésa. 62,5.

16. Oh, ÖrökkéValóm! a szorongásban kerestek Téged, és halk imádságot mondtanak, amikor rajtuk volt ostorod.

17. Amiként a terhes asszony, aki közel a szüléshez, vajudik, felkiált fájdalomiban, előtted olyanok voltunk, ÖrökkéValóm!

18. Mint terhesek vajudtunk, de csak szelet szültünk: szabadulása nem lőn e Földnek, és nem hulltak el a Föld kerek ségének lakói.

Hós. 8,7.

19. Megelevenednek halottaid és holttesteim fölkelnek: és én, a Földnek színe, énekeljek, akik a porban lakoztok, mert harmatod az élet harmata, és visszaadja a föld az árnyakat!

Ésa. 25,8., 1 Thess. 4,16., Je. 20,4., Jel. 20,5., Luk. 14,14., Dán. 12,2

20. Menj be népem, menj be szobáidba, és zárd be ajtóidat utánad, és rejtse el magad rövid szempillantásig, amíg elmúlik a bús harag!

21. Mert imé JaHuWaH kijő helyéről, hogy meglátogassa a Föld lakóinak álnokságát, s felmutatja a föld a vért, és el nem fedi megöletteit többé!

1 Móz. 4,10., 1 Móz. 4,11., Jóh. 16,18., Ezék. 24,7., Ezék. 24,8.

27 Ama napon meglátogatja JaHuWaH kemény, nagy és erős kardjával Leviatánt, a futó kígyót, Leviatánt, a keringő kígyót, és megöli a sárkányt, amely a tengerben van.

2. Ama napon a színború szőlőről énekeljete:

3. Én, JaHuWaH, őrizem azt, minden szempillantásban öntözöm, hogy senki meg ne látogassa, éjjel-nappal megőrzöm azt;

4. Nincsen haragom, de ha tövis és gaz jó elém, csatára megyek ellene, és meggyújtom azt mind együtt;

Ésa. 5,6., Ésa. 9,18., Ésa. 10,17.

5. Avagy fogja meg erősségemet, kössön békét Velem, békét kössön Velem!

6. Jövendőben Jákób meggyökerezik, virágzik és virul Izráel, és betöltik a földnek színét gyümölcscsel.

Ésa. 14,1., Ésa. 14,5., Ésa. 44,3., Ésa. 44,4.

7. Avagy az őt verőnek verése szerint verte őt? vagy ellenségei megöletteinek megölése szerint öletett-e meg?

Ésa. 13,19., Ésa. 13,20.

8. Mérték szerint ítélted őt, midőn elvetetted! Reájok fűtt kemény lehellelével a keleti szél napján.

Ésa. 48,9., Jóh. 27,21., Jer. 18,17., Jer. 4,11.

9. Ezért így tisztítatik el a Jákób hamissága, és épen ez a gyümölcse bűne elvételének, hogy olyanná teszi az oltárnak minden követ, minők a széttört mészkövek: nem kelnek fel többé a berkek és naposzlopok!

Ésa. 17,8., Hós. 10,8., 5 Móz. 9,21.

10. Mert az erős város magánosan álland, üres és elhagyott hely, miként a pusztá, ott legel a borjú és ott hever, és megemészti annak ágait.

Ésa. 7,23.

11. És ha megszáradnak gallyai, összetöretnek, az asszonyok előjövén, megégetik azokat; mert értelem nélkül való e nép, ezért nem könyörül meg rajta Teremtője, és nem kegyelmez neki alkotója.

4 Móz. 15,32., 4 Móz. 15,33., 1 Kir. 17,12., Ésa. 5,13., Jer. 4,22., Hós. 4,6

12. És lesz ama napon: cséplést tart JaHuWaH az Eufrátes folyóvizétől Egyiptom patakjáig, és ti egyenként összeszedettek, Izráel fiai.

1 Kir. 8,65., 2 Kir. 24,7., 1 Móz. 15,18., 5 Móz. 24,20.

13. És lesz ama napon: megfűjják a nagy kürtöt, és eljönek, akik elvesztek Assiria földében és akik kiűzettek

Égyiptom földébe, és leborulnak JaHuWaH előtt a szent hegyen, Jeruzsálemben.

Ésa. 11,12., Ésa. 11,14.

28 Jaj, Efraim részegei kevély koronájának és dicsőséges ékessége hervadó virágának, amely a bortól megverettek kövér völgye fején van.

Ámós. 6,1., Ámós. 6,6., Hós. 5,5.

2. Ímé, egy erős és hatalmas jő az **ÖrökkéValótól**, mint jégfergeteg, veszedelmes szélvész, mint özönlő erős vizeknek áradása: földhöz veri kezével azt!

Zsolt. 83,16., Ezék. 20,33., Hós. 13,15.

3. Lábbal tapodtatik meg Efraim részegeinek kevély koronája,

Siral. 1,13., Siral. 5,16., Zsolt. 89,40.

4. És úgy jár dicsőséges ékességének hervadó virága, amely a kövér völgynek fején van, mint a korai füge a gyümölcszedés előtt, amelyet mihelyt valaki meglát, alig veszi kezébe, lenyeli.

Mik. 7,1., Hós. 9,10., Jer. 24,2.

5. Ama napon a Seregek JaHuWaH-ja lesz ékes koronája és dicsőséges koszorúja népe maradékának;

6. És ítéletnek Szellemé annak, Aki az ítélőszékben ül, és erősség azoknak, akik visszanyomják a kapuig az ellenséget.

2 Sám. 11,23., 2 Kir. 18,8.

7. De ezek is tántorognak a bor miatt, és szédülnek a részegítő italtól: pap és próféta tántorog részegítő ital miatt, a bor elnyelte őket, szédülnek a részegítő ital miatt, tántorognak a jövődőlátásban, és inognak az ítéletmondásban;

8. Mert minden asztal telve undok okádással, úgy, hogy hely sincs a nélkül.

9. Kit tanít tudományra? A tanítást kivel érteti meg?

A tejtől elszakasztottakkal-é és a csecstől elválasztottakkal-é?

Zsolt. 8,3.

10. Mivel parancsra új parancs, parancsra új parancs, szabályra új szabály, szabályra új szabály; itt egy kicsi, ott egy kicsi.

11. Ezért dadogó ajakkal és idegen nyelven fog szólni e néphez,

1 Kor. 14,21.

12. Ő, aki ezt mondá nekik: Ez a nyugalom, hogy nyugtassátok meg a megfáradottat, és ez a pihenés! És nem akarták hallani!

13. És lőn nekik JaHuWaH beszéde parancsra új parancs, parancsra új parancs, szabályra új szabály, szabályra új szabály; itt egy kicsi, ott egy kicsi; hogy járjanak és hátra essenek és összetöressenek és törbe jussanak és megfogassanak!

Ésa. 8,14., Ésa. 8,15.

14. Ezért halljátok JaHuWaH-nak beszédét, csúfoló férfiak, akik uralkodtok e népen, amely Jeruzsálemben lakik.

Zsolt. 1,1., Péld. 9,7., Péld. 9,8., Péld. 13,1., Péld. 14,6.

Ezék. 13,1-5
15. Mert így szóltok: Frigyet kötöttünk a halállal, a sírral nem ér el minket; mert a hazugságot választók oltalmunkul, és csalásba rejtezőnk el!

Jób. 21,14., Jer. 2,31., Zsolt. 12,3., Zsolt. 12,5., Ésa. 28,18.

16. Ezért így szól JaHuWaH Elohim: Ímé, Sionban egy követ tettem le, egy próbakövet, becses szegletkövet, erős alappal, aki benne hisz, az nem fut!

Zsolt. 118,2., Ésa. 8,14., Ésa. 8,15., Mát. 21,42., Róm. 9,32.

17. És a jogosságot mérőkötéllé tevém, és az igazságot színlelővé, és jég söpri el a hazugság oltalmát, és vizek ragadják el a rejteket.

Ésa. 30,30., Ésa. 32,19., Ésa. 28,15.

18. És eltöröltetik a halállal való frigyetek, és a sírral való szövetségtek meg nem áll; az ostorozó áradat, ha eljő, eltapod titeket,

19. S a hányszor eljő, elragad titeket; mert minden reggel eljő, nappal és éjszaka; borzalom megértetni e tanítást;

20. Mert rövid lesz az ágy, hogy benne kinyújtózhassék, és a takaró szűk lesz az elrejtőzéskor.

21. Mert mint a Perázim hegyén, felkel JaHuWaH, és mint Gibeon völgyében, megharagszik, hogy megtegye munkáját, amely szokatlan lesz, és hogy cselekedje dolgát, amely hallatlan lesz.

Józs. 10,11., Józs. 10,12., 2 Sám. 5,20., 1 Krón. 14,11.

22. És most ne csúfolódjatok, hogy köteleitek szorosabbak ne legyenek; mert elvégzett pusztítást hallottam JaHuWaH-tól, a Seregek JaHuWaH-jától, az egész Föld felett.

Ésa. 10,23., Siral. 3,7.

23. Vegyétek füleitekbe és halljátok szavamat, figyeljetek és hallgassátok beszédemet!

24. Hát mindig szánt-é a szántó, hogy vessen, és barázdálja és boronálja-é földét?

25. Nemde, amikor elegyengette színét, hint fekete köményt, és szór illatos köményt, s vet sorban búzát és árpát a kijelölt földbe, és tönkölyt a szélére?

2 Móz. 9,31., 2 Móz. 9,32., Ezék. 4,9.

26. Így szoktatá őt rendre és tanítá őt az **Igaz Teremtője**.

27. Mert nem cséplő szánkával csépelik a fekete köményt, és nem szekér kerekével tapodják az illatos köményt; a fekete köményt bottal verik ki, és az illatot pálczával;

Bir. 6,11., Ruth. 2,17., Mik. 4,13.

28. A búzát csépelik; de nem örökre csépli azt, és bár hajtja rajta szekere kerekét és lovait, de szét nem töreti.

29. Ez is a Seregek JaHuWaH-jától származott:

Ő ad csodás Tanácsot és nagyságos Bölcséséget!

Jer. 32,19.

29 Jaj, Árielnek, Árielnek, a városnak, ahol Dávid lakott! Esztendőt esztendőhöz adjatok, és forogjanak az ünnepek!

2. És én megszorítom Árielt, és lesz fájdalom és siralom, és lesz nekem, mint Áriel.

3. Körülveszlek táborral, és bezárlak tornyokkal, és erősségeket állatok ellened.

Jer. 6,3., Jer. 6,6.

4. És megaláztatván, a földből szólsz és porból morog beszéded, szavad olyan lesz, mint halottidézőé, a földből, és porból sipog beszéded.

Ésa. 8,19.

5. Ellenségidnek sokasága olyan lesz, mint az apró por, és mint a repülő polyva az erőszakosok sokasága, és lesz hamar és hirtelen.

6. A Seregek JaHuWaH-jától látogatattik meg, mennydörgéssel, földindulással, nagy zúgással, forgószelel, viharral és emésztő tűzi lánggal;

Zsolt. 83,16., Ésa. 28,17., Ésa. 30,30.

7. Mint éjjeli álomlátás, olyan lesz minden pogányoknak sokasága, akik hadakoznak Áriel ellen, s akik hadakoznak ellene és vára ellen, és őt megszorítják.

8. És lesz, mint amikor álmodik az éhező, és ímé eszik, és midőn fölserken, üres a hasa, és mint amikor álmodik a szomjazó, és ímé iszik, és midőn fölserken, ímé szomjas és lelke eped: így lesz minden pogányoknak sokasága, akik hadakoznak Sion hegye ellen.

9. Ámuljatok és bámuljatok, vakítsátok magatokat és megvakultok! részegek, de nem bortól, tántorognak, de nem részgítítő italtól.

Ésa. 51,17., Jer. 13,13.

10. Mert rátok önté JaHuWaH a mély álomnak Szellemét, és bezárta szemeiteket, a prófétákat, és fejeiteket, a nézőket befedezte;

Róm. 11,8.

11. És lesz mind e látás néktek, mintegy bepecsételtetett írás beszédei, amelyet oda adnak egy írástudónak, mondván: Olvasd, kérlek, és ő szól: Nem tudom, mert bepecsételtetett.

Dán. 12,4., Dán. 12,9., Jel. 5,1., Jel. 5,3.

12. És ha e levelet annak adják, aki nem tud írást, mondván: Olvasd el, kérlek! ő így szól: Nem tudok írást.

13. És szólt JaHuWaH: Mivel e nép szájjal közelget hozzám, és csak ajkaival tisztel engem, szíve pedig távol van tőlem, úgy, hogy irántam való félelmök betanított emberi parancsolat lőn:

Mát. 15,8., Mát. 15,9., 1 Kor. 1,19., Zsolt. 78,34., Zsolt. 78,35., Zsolt. 78,36., Ésa. 19,11., Ésa. 19,14., Abd. 1,8.

14. Ezért én is csodásan cselekszem ismét e néppel, nagyon csodálatosan, és bölcsének bölcsesége elvész, és értelmeseinek értelme eltűnik.

15. Jaj, azoknak, akik JaHuWaH-tól mélységesen elrejtik tanácsukat, és akik a sötétségben szoktak cselekedni, mondván: Ki lát minket és ki ismer minket?

Zsolt. 94,7., Zsolt. 94,9., Mát. 23,13., 1 Kor. 4,5.

16. Mily együgyűek vagytok! Avagy a fazekas olyan, mint az agyag, hogy így szóljon a csinálmány csinálójának: Nem csinált engem! és az alkotmány ezt mondja alkotójának: Értelmetlen!

Róm. 9,20.

17. Nemde kevés idő múltán a Libánon termőföldd lesz, és a termőföld erdőnek tartatik?

Ésa. 32,15.

18. És meghallják ama napon a siketek az Írás beszédeit, és a próféták hűvének sötétből a vakoknak szemei látni fognak. Ésa 29,9., Ésa 29,24., Ésa 35,5., Mát 11,5., Mát 11,6

19. És nagy örömük lesz a szenvedőknek az ÖrökkéValóban, és a szegény emberek vígadnak Izráel Szentjében.

Zsolt. 22,27., Zsolt. 22,30., Zsolt. 25,9., Zsolt. 37,11.

20. Mert a kegyetlen elveszett, és a csúfoló elpusztult, és kivágattak a hamisságnak minden őrei,

1 Sám. 2,4., 1 Sám. 2,5., Mik. 2,1.

21. Akik az embert elítélik egy szóért, és tört vetnek annak, aki őket a kapuban megfeddi, és elejtik csalárdul az igazat.

Ámós. 5,10., Jer. 18,18.

22. Ezért így szól JaHuWaH Jákób házáról, Ő, Aki megváltá Ábrahámot: Nem szégyenül meg többé Jákób, és nem sáppad meg többé az ő orczája.

1 Móz. 12,1., Zsid. 11,8.

23. Ha látni fogják gyermekei kezeim munkáját közöttük, megszentelik nevemet, megszentelik Jákób Szentjét, és félík Izráel Elohimét.

Ésa. 43,5., Ésa. 43,6., Ésa. 54,1., Ésa. 54,8., Ésa. 54,13.

24. És megismerik a tévelygő lelkűek az értelmet, és akik zúgolódnak, tanulságot tanulnak.

Ésa. 29,18.

30 Jaj, a pártos fiaknak, így szól JaHuWaH, akik tervet visznek véghez nélkülük, és szövetséget kötnek, de nem Szellemem által, hogy bűnre bünt halmozzanak!

2. Akik Égyiptomba szállanak alá, és számat nem kérdezik meg, hogy meneküljenek a Faraónak oltalmába, és Égyiptom árnyékába rejtőzködjének.

3. És lesz néktek a Faraó oltalma szégyentekre, és az elrejtőzködés Égyiptom árnyékában gyalázatokra.

4. Mert már Zoánban voltak fejedelmei és követei Hánésig érkezének.

5. Megszégyenülnek mind a nép miatt, amely nem használ nekik, amely nem segít és nem használ, sőt szégyenökre és gyalázatokra lesz!

6. Jövendölés dél barma ellen: A nyomor és szorongatás földén keresztül, ahonnan nöstény és hím oroszlán és vipérák és szárnyas sárkányok jönnek ki; viszik számarcsikók hátán gazdagságukat, és a tevéknek púpján kincseket a népnek, amely pedig nem használ.

Ésa. 14,29., Ésa. 8,1., Ésa. 8,16., 5 Móz. 8,15., Bir. 19,4., Bir. 12,14.

7. Hitvány és üres Égyiptom segítsége, ezért nevezem őt nagyszájúnak, aki vesztig ül,

8. Most menj, írd ezt táblára nálok, és jegyezd föl tekercsbe ezt, hogy megmaradjon az utolsó napra bizonyossággul örökre.

Ésa. 8,1., 5 Móz. 31,19., 5 Móz. 31,21., 5 Móz. 31,26.

9. Mert pártütő nép ez, apát megtagadó fiak, fiak, akik nem akarják hallani JaHuWaH Törvényét;

Jób. 31,28., Péld. 30,9.

25. És lesznek minden magas hegyen és emelkedettebb
~~teljesítéseknek,~~ polyamok a nagy öldöklés napján,
 amikor a tornyok leomlanak.

Ésa. 2, 15.

26. És a Holdnak fénye olyan lesz, mint a Napnak fénye, és a Napnak fénye hétszer nagyobb lesz, olyan, mint hét Napnak napfénye; ama napon, amelyen JaHuWaH beköti népe romlását, és vereségének sebét meggyógyítja!

27. Ímé, JaHuWaH neve jó messziről, haragja ég és sötét gomolygó füstje; ajkai rakvák haraggal, és nyelve, mint emésztő tűz!

Zsolt. 44,6., Zsolt. 54,3., Hós. 5,14., Hós. 5,15.

28. Lehellete, mint megáradott patak, amely torkig ér, hogy megrostálja a népeket pusztulás rostájában, és tévelygés zabláiját vesse a népségek szájába.

Ésa. 41,16., Ésa. 37,29., Jer. 15,7., Ezék. 5,2.

29. És fölzendül éneketek, mint a szent ünnepnek
éjszakáján, és örvendez szívetek, mint azé, aki sípolva
megy JaHuWaH hegyére, Izráel kőszálához.

2 Móz 12,12., 5 Móz 16,16., Zsolt 122,4., Ezsdr 2,65., Nehem 7,67

30. És megzendíti JaHuWaH dicsőséges szavát, karjának lesújtását megmutatja megbúsult haragjában és emésztő tűz lángjában, vízáradással, zivatarral és jégeső kövével.

31. Mert az *ÖrökkéValó* szavától megretten Assiria, veri azt akkor vesszővel:

32. És a büntető vessző minden sujtását, amelyet JaHuWaH mérend reá, dobokkal és cziterákkal fogjátok kísérni, és Ő kezét fel-felemelvén, harczol ellene.

3 Móz. 26,8., 5 Móz. 32,8.

Zsolt. 68,26., Ésa. 10,5., Ésa. 10,15., Ésa. 10,24., Ésa. 28,15.,

Ésa. 28,18., Ésa. 28,19.

Péld. 16,20., Zsolt. 2,12.

33. Mert készen van a szörnyű tűzhely régen, készen áll az már a királynak is, mélyen és szélesen csinálta azt, mágyájában tűz és fa bőven; JaHuWaH fuwallata gyűjtja meg azt, mint kénköves patak.

Jel. 19,18., Jel. 19,20.

31 Jaj nekik, akik Égyiptomba mennek segítségért, lovakra támaszkodnak, és a szekerek sokaságában bíznak, és a nagyon erős lovagokban; és nem néznek Izráelnek Szentjére, és az *ÖrökkéValót* nem keresik.

Ésa. 30,10., 1 Kir. 22,27., Ezék. 4,16., Ezék. 4,17.

Ésa. 30,2., Ésa. 30,5., Ésa. 36,9.

2. De Ő is bölcs, és hoz veszedelmet, és Beszédeit nem változtatja meg; hanem fölkel a gonoszoknak háza ellen és a bűnt cselekvők segítségé ellen.

4 Móz. 23,19.

Ésa. 31,7.

3. Hiszen Égyiptom ember és nem Elohim, és lovai hús
nem szellem, és ha JaHuWaH kinyújtja kezét,
megtántorodik a segítő, és elesik a megsegített, és együtt
mind elvesznek.

3 Móz. 26,3., 3 Móz. 26,4.

Ezék. 28,9., Zak. 4,6.

4. Mert így szólott az *ÖrökkéValó* hozzám: Amint mormol az oroszlán és az oroszlánkölők zsákmánya mellett, amely ellen összehívatnak a pásztorok sereggel, és szavoktól ő meg nem retten, és meg nem ijed sokaságuktól: így száll alá a Seregek JaHuWaH-ja, hogy hadakozzék a Sion hegyén és halmán!

5 Móz. 22,10., 2 Móz. 23,12.

5. Mint repeső madarak, úgy oltalmazza a Seregek JaHuWaH-ja Jeruzsálemet, oltalmazván megszabadítja, kimélvén megmenti.

5 Móz. 32,11., 5 Móz. 32,12., Zsolt. 91,4., Mát. 23,37., Malak. 4,2.

6. Térjetez vissza hát Hozzá, Akitől oly nagyon elpártolátok, Izráelnek fiai!

7. Mivel ama napon megveti mindenki ezüst bálványait és arany bálványait, amelyeket kezeitek csináltak néktek bűnre.

Ésa. 2,20., Ésa. 30,22., Ámós. 8,10.

8. És elesik Assiria, nem férfiú kardjától, és nem ember kardja emészti meg azt; és fut egy kard előtt, és ifjai adófizetők lesznek;

Ésa. 10,34.

9. És köszála félelem miatt menekül, és a zászlótól fejedelmei elfutnak, szól JaHuWaH, Akinek tüze Sionban van, és kemenczéje Jeruzsálemben.

Ésa. 29,1.

32 Ímé, igazság szerint uralkodik a király, és a fejedelmek fők lesznek az ítélettelben;

2. Olyan lesz mindegyik, mint a rejtek szél ellen, mint oltalom zivatar ellen, mint patakok száraz vidéken, mint nagy kőszál árnyéka a szomjúhozó földön.

3. És nem lesznek zárva többé a látóknak szemei, és a hallók fülei figyelmeznak;

4. A hebehurgyák szíve ismerni tanul, és a dadogóknak nyelve gyorsan és világosan szól.

5. Nem nevezik a bolondot többé nemesnek, és a csalárdot sem hívják nagylelkűnek.

6. Mert a bolond csak bolondot beszél, és az ő szíve hamisságot forral, hogy gonosztséget cselekedjék, és szóljon JaHuWaH ellen tévelygést, hogy az éhező lelkét éhen hagyja, és a szomjazó italát elvegye.

Zsolt. 10,4., Zsolt. 10,5., Zsolt. 10,6., Zsolt. 14,1.

7. A csalárdnak eszközei csalárdok, ő álnokságot tervel, hogy elveszesse az alázatosokat hazug beszéddel, ha a szegény igazat szólna is.

Zsolt. 11,2., Zsolt. 11,3., Zsolt. 17,9., Zsolt. 17,11., Zsolt. 36,2.,

Zsolt. 36,4., Zsolt. 37,12., Zsolt. 37,14.

8. De a nemes nemes dolgokat tervel, és a nemes dolgokban meg is marad.

9. Ti gondtalan asszonyok, keljetez fel, halljátok szavamat, és ti elbizakodott leányzók, vegyétek füleitekbe beszédemet!

Ámós. 6,1., Ámós. 4,1., Ésa. 3,17., Ésa. 3,28.

10. Kevés idő múltán megháborodtok ti elbizakodottak, mert elvész a szüret, és gyümölcszedés sem lesz.

11. Reszkessetez ti gondtalanok, rettenjetez meg, ti elbizakodottak; vetkezzetez mezítenre és övezzétez fel ágyékaitokat gyászruhával.

12. Gyászolják az emlőket, a szép mezőket, a termő szőlőtöket.

13. Népemnek földét tüske, tövis verte fel, és az örvendő városnak minden öröm-házait;

14. A paloták elhagyatvák, a város zaja elnémult, torony és városfalok kőgödrök ká lettek örökre, hol a vadszamar kedvére él, a nyájak meg legelnek.

15. Míglen kiöntetik reánk a Szellem a Magasból, és lészen a pusztza termőfölddé, és a termőföld erdőnek tartatik;

Ésa. 29,17., Ésa. 41,18., Ésa. 43,19., Ésa. 44,3., Jóel. 2,28.,

Jóel. 2,30., Luk. 24,49., Csel. 1,8.

16. És lakozik a pusztában jogosság, és igazság fog ülni a termőföldön;

Zsolt. 85,12.

17. És lesz az igazság műve békesség, és az igazság gyümölcse nyugalom és biztonság mindörökké.

18. Népem békesség hajlékában lakozik biztonság sátraiban, gondtalan nyugalomban.

Ésa. 33,7., Ésa. 52,7., Ésa. 54,13.

19. De jégeső hull és megdől az erdő, és a város elsüllyedve elsüllyed!

Ésa. 10,18., Ésa. 10,19., Ésa. 10,33., Ésa. 10,34., Ésa. 28,2.

20. Oh, boldogok ti, akik minden vizek mellett vettek, és szabadon eresztitek a barmok és szamarak lábait!

33 Jaj, néked pusztító és el nem pusztított, te csalárd, akit még meg nem csaltak! Ha bevégzed a pusztítást, el fogsz pusztíttatni; ha készen leszel csalárdsággal, téged fognak megcsalni.

Hab. 2,8., Náh. 3,1.

2. ÖrökkéValóm, könyörülj rajtunk! Téged várunk; légy karjuk reggelenként, és szabadítónk a szorongatásnak idején!

3. Egy zendülő szózatától elfutnak a népek; ha te felemelkedel, elszélednek a népségek.

Dán. 10,6., Jel. 1,10., Zsolt. 68,1., Zsolt. 68,2., Zsolt. 68,3.

4. És elpusztítják zsákmánytokat sáska pusztításával, szöcske-ugrással ugrálnak reá.

5. Felmagasztaltatott JaHuWaH, mert magasságban lakozik, betölté Siont ítélettel és igazsággal.

Ésa. 1,27.

6. És békés lesz a te időd, gazdag boldogságban, bölcsességben és tudományban; JaHuWaH félelme lesz kincse.

Ésa. 9,7., Ésa. 11,1., Ésa 11,2.

7. Ímé, erőseik ott künn kiáltanak, a békesség követei keservesen sírnak.

8. Puszták az ösvények, megszűnt az úton járó; megszegte a frigyet, lenézte a városokat, nem gondolt az emberrel!

Bir. 5,8., Ésa. 10,9., Ésa. 36,19., 2 Kir. 18,14., 2 Kir. 18,16.

9. Sírt, meghervadt a föld, a Libánon megségényült, ellankadt; olyan lett Sáron, mint egy pusztza, és lombtalan Básán és Karmel.

Ésa. 24,4., Ésa. 24,7.

10. Most fölkelek, - így szól az ÖrökkéValó, - most föltámadok, most fölemelkedem!

11. Fogantok szalmát, szültök polyvát, dühötök tűz, megemésztt titeket.

12. A népek égetett mészszé lesznek, levágott tövisekké, **Ezékiel próféta könyve** 5.1. Mert megfeszült fegyverem az Égben, és imé leszáll tűzben hamvadnak el.

Ámós. 2,1.

13. Halljátok meg távol valók, amit cselekedtem, és tudjátok meg közel valók az Én hatalmammat!

14. Megrettentek a bűnösök Sionban, félelem fogja el a gazokat: ki lakhatik közülünk megemésztő tűzzel, ki lakhatik közülünk örök hőséggel?

Ésa. 31,9., Zsid. 12,29., 5 Móz. 4,24., 5 Móz. 9,3.

15. Aki igazságban jár és egyenesen beszél, aki megveti a zsarolt nyereséget, aki kezeit rázván nem vesz ajándékot, aki fülét bedugja, hogy véres tervet ne halljon, és szemeit befogja, hogy gonoszt ne lásson:

16. Az magasságban lakozik, kőszálak csúcsa a bástyája, kenyerét megkapja, vize el nem fogy.

Zsolt. 18,34., Zsolt. 30,8.

17. A királyt ékességében látják szemeid; látnak széles országot.

Ésa. 32,1., Ésa. 32,5.

18. Szíved elgondolja a mult félelmét: hol az író, hol a mérlegelő, hol a tornyok összeírója?

19. A gögös népet nem látod, a homályos, érthetetlen ajkú népet, dadogó nyelve meg nem érthető.

20. Lássad Siont, ünnepeinknek városát, szemeid nézzék Jeruzsálemet, mint nyugalom hajlékát, mint sátort, amely nem vándorol, amelynek szegei soha ki nem húzatnak, s kötelei soha el nem szakadnak;

21. Sőt, JaHuWaH, a dicsőséges lesz ott nekünk folyók és széles vizek gyanánt, amelyekbe nem jó evezős hajó, és nehéz gálya rajtok át nem megy.

Ésa. 28,1.

22. Mert JaHuWaH a mi bíránk, JaHuWaH a mi vezérünk, JaHuWaH a mi királyunk, Ő tart meg minket!

23. Megtárgultak köteleid, árbóczfájok alapját nem tartják erősen, vitorlát nem feszítenek: akkor sok rablott prédát osztanak, még a sánták is zsákmányt vetnek.

24. És nem mondja a lakos: beteg vagyok! a nép, amely benne lakozik, bűnbocsánatot nyer.

Ésa. 6,10., Zsolt. 103,3., Márk. 2,9., Mát. 8,17.

34 Jöjjetek népek és halljátok, nemzetségek figyeljete, hallja a Föld és teljessége, e Föld kerektsége és minden szülöttei.

2. Mert haragszik JaHuWaH minden népekre, és megbúsult minden ő seregökre; megátkozta, halálra adta őket.

5 Móz. 32,22.

3. Megöltjeik temetetlen maradnak, hulláik büze felszáll, és hegyek olvadnak meg vérök miatt.

Ésa. 14,19.

4. Szétoszlik az Ég minden serege, és az Ég, mint könyvtekerics összegöngyölődik, és minden serege lehull, miként lehull a szőlő levele és a fügefáról a hervadó lomb.

Ésa. 10,22., Zsolt. 104,2., Zsolt. 102,27., Jóel. 2,30., 2 Pét. 3,12.,

Malak. 1,2., Malak. 1,3., 5 Móz. 32,42.

6. JaHuWaH fegyvere telve vérrel, megrakva kövérrel, bárányoknak és bakoknak vérével, a kosoknak vesekövével; mert áldozatja lesz JaHuWaH-nak Boczrában, és nagy öldöklés Edom földén.

Jer. 46,10., Jer. 50,27., Jer. 51,40., Ezék. 39,17., Ezék. 39,19.,

Jel. 19,17., Jel. 19,18.

7. Elhullnak a bivalyok is velök, és a tulkok a bikákkal, és megrészededik földük vértől, és poruk borítva lesz kövérrel.

8. Mert bosszúállás napja ez az *ÖrökkéValónak*, a megfizetés esztendeje Sionnak ügyéért.

Abd. 1,10., Abd. 1,14.

9. És változnak patakjai szurokká, és pora kénkövé, és leszen földé égő szurokká.

Jer. 49,18.

10. Éjjel és nappal el nem alszik, örökre fölgomolyog füstje, nemzetségről nemzetségre pusztán marad, soha örökké senki át nem megy rajta;

Sof. 2,14.

11. És örökségül bírándja azt ökörbika, sündisznó; és gém és holló lakja azt, és fölvonják rá a pusztaság mérőkötélét és a semmiségnek köveit.

12. Nemesei nem választanak többé királyt, és minden fejedelmei semmivé lesznek.

13. És fölveri palotáit tövis, csalán és bogács a bástyáit, és lesz sakálok hajléka és struczok udvara.

Ésa. 13,21., Ésa. 13,22.

14. És találkozik vadmacska a vadebbel, és a kisértet társára talál, csak ott nyugszik meg az éji boszorkány és ott lel nyughelyet magának.

15. Oda rak fészket a bagoly és tojik és ül tojáson és költ árnyékában, csak ott gyűlnek együvé a sasok!

16. Keressétek meg majd JaHuWaH könyvében, és olvassátok: ezeknek egy hijjok sem lesz, egyik a másiktól el nem marad; mert az Ő szája parancsolta, és az Ő Szelleme gyűjté össze őket!

Ésa 41,26

17. Ő vetett sorsot köztök, és keze osztá ki azt nekik mérőkötéllel; örökre bírn fogják azt, nemzetségről nemzetségre lakoznak abban.

Malak. 1,3., Malak. 1,4.

35 Örvend a pusztaság és a kietlen hely, örül a pusztaság és virul, mint őszi ke.

2. Virulva virul és örvend ujjongva, a Libánon dicsősége adatott néki, Karmel és Sáron ékessége; meglátják ők JaHuWaH-nak dicsőségét, Elohimünk ékességét.

Ésa. 40,5., Ésa. 40,9., Ésa. 60,1.

3. Erősítsétek a lankadt kezeket, és szilárdítsátok a tántorgó térdeket.

Jób. 4,4., Jób. 12,12.

4. Mondjátok a remegő szívűeknek: legyetek erősek, ne féljetek! Ímé, Elohimetek bosszúra jő, az Igaz Teremtő, Aki megfizet, Ő jő, és megszabadít titeket!

Ésa. 40,10., Ésa. 59,20.

5. Akkor a vakok szemei megnyílnak, és a süketek fülei megnyitvatnak,

Mát. 11,5.

6. Akkor ugrándoz, mint szarvas a sánta, és ujjong a néma nyelve, mert a pusztában víz fakad, és patakok a kietlenben.

Ésa. 43,19., Ésa. 48,21., Ésa. 49,10., Ésa. 49,11.

7. És tóvá lesz a délibáb és a szomjú föld vizek forrásivá; a sakálok lakhelyén, ahol feküsznek, fű, nád és káka terem.

Ésa. 49,10.

8. És lesz ott ösvény és út, és szentség utának hívatik: tisztátalan nem megy át rajta; hisz csak az övék az; aki ez úton jár, még a bolond se téved el;

Ésa 49,11., Ésa 62,10, Ésa 52,2, Ésa 52,11, Ezék 44,9, Ésa 42,16

9. Nem lesz ott oroszlán, és a kegyetlen vad nem jő fel reá, nem is található ott, hanem a megváltottak járnak rajta!

Ésa. 11,6., Ésa. 11,7., Ésa. 65,25.

10. Hisz JaHuWaH megváltottai megtérnek, és ujjongás között Sionba jönnek; és örök öröm fejükön, vígasságot és örömet találnak: és eltűnik fájdalom és sóhaj.

Ésa. 51,11., Zsolt. 126,1., Zsolt. 126,2.

36 És lőn Ezékiás király tizennegyedik esztendejében, feljőve Szanhérib assir király Júdának minden erős városai ellen, és azokat megvévé.

2 Kir. 18,13., 2 Kir. 20,19.

2. És elküldé Assiria királya Rabsakét Lákisból Jeruzsálembe, Ezékiás királyhoz nagy sereggel, aki is megállt a Felső tó folyásánál, a Ruhamosók mezejének útján.

3. És kijöve hozzá Eljákim a Hilkiás fia az udvarnagy, és Sebna az íródeák, és Jóák Asáfnak fia az emlékiró.

4. És mondá nekik Rabsaké: Mondjátok meg kérlek, Ezékiásnak, így szól a nagy király, Assiria királya: Micsoda bizodalom ez, amelyre támaszkodol?

5. Azt mondom, hogy csak szóbeszéd az, hogy ész és erő van nálatok a háborúhoz; nohát kiben bízol, hogy ellenem feltámadál?

6. Ímé te e megtört nádszálban bízol, Egyiptomban, amelyre, aki támaszkodik, tenyerébe megy és átfúrja azt; ilyen a Faraó, Egyiptomnak királya, minden benne bízóknak.

Ezék. 29,7.

7. És ha azt mondom nékem: JaHuWaH-ban, ami Elohimünkben bízunk: vajjon nem Ő-é az, akinek magaslatait és oltárait elrontotta Ezékiás, és ezt mondá Júdának és Jeruzsálemnek: Ez előtt az oltár előtt hajoljatok meg.

2 Kir. 18,4.

8. Most azért harczolj meg, kérlek, az én urammal, az assir király, könyved adok néked kétezer lovat, ha ugyan tudsz lovagokat ültetni reájok.

9. Miképen állasz ellene egyetlen helytartónak is, aki legkisebb az uram szolgálai közt? De hisz Egyiptomban van bizalmad, a szekerekért és lovagokért.

10. És most talán JaHuWaH nélkül jöttem én e földre, hogy elpusztítsam azt? JaHuWaH mondá nékem: Menj a földre, és pusztítsd el azt!

11. És mondá Eljákim és Sebna és Jóák Rabsakénak: Szólj, kérünk, szolgálidhoz arám nyelven, mert értjük azt, és ne héberül szólj hozzánk, e kőfalon levő nép füle hallatára.

12. És mondá Rabsaké: Avagy a te uradhoz, vagy te hozzád küldött engem az én uram, hogy ezeket elmondjam? és nem az emberekhez-é, akik ülnek a kőfalon, hogy egyék ganéjokat és igyák vizeletüket veletek együtt?!

13. És odaállá Rabsaké, és kiálta felszóval héberül, és mondá: Halljátok a nagy királynak, Assiria királyának beszédit!

14. Ezt mondja a király: Meg ne csaljon benneteket Ezékiás, mert nem szabadíthat meg titeket.

15. És ne biztasson titeket Ezékiás JaHuWaH-hal, mondván: Kétségtelen megszabadít JaHuWaH minket, nem adatik e város az assirii király kezébe!

16. Ezékiásra ne hallgassatok, mert azt mondja Assiria királya: Tegyetek velem szövetséget és jöjjetek ki hozzám, és akkor ki-ki ehetik szőlőjéből és az ő olajfájáról, és ihatja kútjának vizét.

1 Kir. 4,25., Mik. 4,4.

17. Míg eljövök és elviszlek titeket oly földre, minő a ti földetek, gabona és must földére, kenyér és szőlő földére.

18. Rá ne szedjen titeket Ezékiás, mondván: JaHuWaH megszabadít minket! Avagy megszabadították-é a népek elohimei, ki-ki az ő földét Assiria királyának kezéből?

19. Hol vannak Hamáth és Arphádnak elohimei? hol Sefarvaimnak Elohimei? talán bizony megmentették Samariát kezemből?

Ésa. 10,9., Ésa. 10,10.

20. Kicsoda e földek minden elohimei között, aki megszabadította volna földét kezemből, hogy JaHuWaH megszabadítsa Jeruzsálemet az én kezemből?

21. Ők pedig hallgatának, és egy szót sem feleltek, mert a király parancsolá így, mondván: Ne feleljetek néki!

22. Akkor elmenének Eljákim a Hilkiás fia az udvarnagy, és Sebna az íródeák, és Jóák Asáf fia az emlékiró, Ezékiáshoz meghasogatott ruhákban, és hírül adák néki a Rabsaké beszédeit.

37 És lőn, hogy meghallá Ezékiás, a király, meghasogató ruháit, gyászba öltözött, és bement JaHuWaH házába.

2. És elküldé Eljákimot az udvarnagyot, és Sebnát az íródeákot, és a papoknak gyászházába öltözött véneit Ésaiáshoz, Ámós fiához, a prófétához.

3. Akik mondának néki: Így szól Ezékiás: nyomornak, büntetésnek és káromlásnak napja e nap, mert szülésig jutottak a fiak, és erő nincs a szüléshez!

Hós. 13,13.

4. Talán meghallja JaHuWaH, a te Elohimed, a Rabsaké beszédeit, akit elküldött az ő ura, az assíriai király, hogy káromolja az élő Elohimet, és szidalmazza azon beszédekkel, amelyeket hallott JaHuWaH, a te Elohimed; és te könyörögj a maradékért, amely megvan!

Ésa. 1,8., Ésa. 1,9.

5. Így menének el Ezékiás király szolgálai Ésaiaához.

6. És mondá nekik Ésaia: Így szóljatok uratoknak: ezt mondja az *ÖrökkéValó*: Ne félj a beszédektől, amelyeket hallottál, amelyekkel szidalmaztak Engem az assíriai király szolgálai.

7. Ímé, Én oly szellemet adok beléje, hogy hírt hallván, térjen vissza földére, és elejtem őt fegyver által az ő földében!

8. Rabsaké pedig visszatérvén, találá az assíriai királyt Libna ellen harcolni, mivel hallotta volt, hogy Lákistól elindult.

9. És meghallván Tirháká, Kús királya felől e hírt: eljött, hogy ellened harcoljon; ezt meghallván, követeket küldé Ezékiáshoz, mondván:

10. Így szóljatok Ezékiáshoz, Júda királyához: Meg ne csaljon Elohimed, akiben bízol, mondván: nem adatik Jeruzsálem az assíriai király kezébe!

11. Hiszen te hallottad, mit műveltek Assiria királyai minden országokkal, eltörölvén azokat, és te megszabadulnál?

12. Hát megszabadíták-é azokat a népek elohimeit, amelyeket eleim elpusztítanak? Gózánt, Háránt, Resefet és Telassárban Eden fiait?

13. Hol van Hamáth királya és Arphádnak királya, Sefarvaim városának királya, Héna és Ivva?

14. És elvevé Ezékiás a levelet a követek kezéből, és olvasá azt, és felmenvén az *ÖrökkéValó* házába, kiterjeszté Ezékiás azt az *ÖrökkéValó* előtt.

15. És könyörge Ezékiás JaHuWaH-hoz mondván:

16. Seregek JaHuWaH-ja, Izráel Elohimje, Aki a Kerubokon ülsz! Te, csak Te vagy a Föld minden országainak Elohimje, Te teremtéd a Mennyt és a Földet.

2 Móz 25,18., 2 Móz 25,22., Zsolt 18,11., Zsolt 104,4., Zsolt 80,2.

17. Hajtsd ide *ÖrökkéValóm* füledet és halljad, nyisd meg *ÖrökkéValóm* szemeidet és lássad! Halld meg Szanhéribnek minden beszédét, amelyeket izent az élő Elohim káromlására!

Zsolt. 86,1., Zsolt. 5,2., Zsolt. 3,4.

18. Bizony, *ÖrökkéValóm*, Assiria királyai elpusztítottak minden országokat és azoknak földjét,

19. És az elohimeiket tűzbe veték, mert csak elohimek voltak, csupán emberi kéznek csinálmányai, fából és kőből; így vesztették el azokat.

20. És most *ÖrökkéValóm*, mi *Igaz Teremtőnk*! szabadíts meg *ÖrökkéValóm* kezéből, hogy megtudják a Föld minden országai, hogy Te Vagy, *ÖrökkéValóm*, Elohim egyedül.

Zsolt. 73,25., Zsolt. 73,26.

21. És küldé Ésaia, Ámós fia Ezékiáshoz, mondván: Így szól JaHuWaH, Izráel Elohimje: mivel hozzám könyörögtél Szanhérib miatt, Assiria királya miatt:

22. Ez a beszéd, amelyet JaHuWaH felőle szól: Megútál téged, gúnyt űz belőled Sionnak szűz leánya, fejét rázza utánad Jeruzsálem leánya;

23. Kit káromoltál és szidalmazál, és Ki ellen emeltél szót, hogy oly magasra látsz? Izráel Szentje ellen!

24. Szolgáid által megkáromlád az *ÖrökkéValót*, és ezt mondád: Temérdek szekeremmel fölmentem e hegyek magaslatára, a Libánon csúcsára, és kivágom magas czédrusait, válogatott ciprusait, és behatolok végső magaslatába és kertjének erdejébe!

25. Én ástam és vizet ittam, és kiszáraztóm lábam talpával Égyiptom minden folyóit.

26. Hát nem hallottad-é, hogy régtől fogva Én tevém ezt, az őskor napjaiban elvégzém ezt, és most előhozám, hogy pusztá kőrakássá tégy erős városokat?!

27. És lakóik elájultak és megrendültek és megszégyenültek, és lőnek, mint a mező füve és gyöngye zöltség, és mint a virág a háztetőn, mint szárba nem indult vetés!

Zsolt 37,2, Zsolt 90,5, Zsolt 92,3, Ésa 40,6, Ésa 40,7, Zsolt 129,6

28. Ülésedet, kimentedet, bejöttödöt tudom, és ellenem való haragodat.

Jer. 50,29.

29. Ellenem való haragodért, és mert kevélységed Fülembe jutott, vetem orrodba horgomat és szádba zabolámat, és visszaviszlek az úton, amelyen jöved!

30. S ez legyen jelül néked: ez évben ugartermést esztek és a másik évben sarjut, és a harmadik évben vessetek, arassatok és szőlőt ültessetek, és egyétek gyümölcsöt.

31. Júda házának maradványa pedig, amely megszabadult, ismét gyökeret ver alul, és gyümölcsöt terem felül.

32. Mert Jeruzsálemből megy ki a maradék és a maradvány Sion hegyéről; a Seregek JaHuWaH-jának buzgó szerelme művelendi ezt!

Ésa. 9,5., Abd. 1,17., Jóel. 2,32.

33. Azért így szól JaHuWaH Assiria királyáról: Nem jó be e városba, nyilat sem lő reá, és nem szállja meg paizsszal azt, és töltést sem készít ellene.

34. Az úton, amelyen jött, visszatér, de e városba be nem jő, - azt mondja JaHuWaH -,

35. és megoltalmazom e várost, hogy megtartsam azt Én Magamért és szolgámért, Dávidért!

36. Akkor kijött JaHuWaH angyala, és levágott az assir táborban száznolczvanötezeret, és midőn reggel az emberek felköltek, ímé azok mindnyájan holt hullák valának!

37. Elindula azért és ment és visszatért Szanhérib, az assíriai király, és lakozék Ninivében.

38. És lőn, hogy amikor imádkozék, Nisróknak, az ő elohimjének templomában, fia: Adramélek és Saréser levágák őt karddal; és ezek Ararát földére menekülvén, fia, Esárhaddon uralkodék helyette.

38 Azon napokban halálos betegségbe esék Ezékiás, és eljött hozzá Ésaiás Ámós fia, a próféta, és monda néki: Ezt mondja JaHuWaH: rendeld el házatad, mert meghalsz és meg nem gyógyulsz!

2. És Ezékiás arczczal a falnak fordulván, könyörge JaHuWaH-nak,

3. És monda: Oh, ÖrökkéValóm, emlékezzél meg arról, hogy én előtted jártam, igazságban és egész szívvel, és hogy a mi jó előtted, azt műveltem! és sírt Ezékiás keservesen.

Nehem. 13,14., Zsolt. 106,4.

4. És lőn JaHuWaH beszéde Ésaiáshoz, mondván:

5. Menj el, és mondd Ezékiásnak: így szól JaHuWaH, Dávidnak, atyádnak Elohimje: Hallottam imádságodat, láttam könyeidet, ímé, még napjaidhoz tizenöt esztendő adok.

6. És az assíriai király kezéből megszabadítlak téged és e várost; megoltalmazom e várost!

7. Ez legyen jel néked JaHuWaH-tól, hogy teljesíti azt JaHuWaH, amit mondott:

8. Ímé, visszatérítem az árnyéket, azokon a fokokon, amelyeken az Akház napóráján a nap már átvonult, tíz fokkal; és visszatért az árnyék tíz fokkal azokon a fokokon, amelyeken már átvonult.

9. Ezékiásnak, Júda királyának följegyzése, amikor megbetegedett, és betegségéből fölgyógyult.

10. Én azt mondam: hát napjaimnak nyugalmban kell alászállanom a sír kapuihoz, megfosztva többi éveimtől!

11. Mondám: nem látom az ÖrökkéValót, az ÖrökkéValót az élők földében, nem szemlélek embert többé a nyugalom lakói közt.

Zsolt. 27,13., Zsolt. 52,7., Zsolt. 116,9., Jóh. 28,3.

12. Porsátorom lerontatik, és elmegy tőlem, mint a pásztor hajléka! Összehajtam, mint a takács, életemet; hiszen levágott a fonalról engem; reggeltől estig végzesz velem!

Jób 7,6, Jóh 9,25, 1 Móz 47,9, 2 Kor 5,4, 2 Pét 1,12, 2 Pét 1,13.

13. Reggelig nyugton vártam; mint oroszlán, úgy törte össze minden csontjaimat; reggeltől estig végzesz velem!

14. Mint a fecske és a daru, sipogtam, nyögtem, mint a galamb, szemeim a magasságba meredtek: ÖrökkéValóm! erőszak rajtam, szabadíts meg!

15. Mit mondjak? hogy szólott nékem és Ő azt meg is cselekedé! Nyugton élem le éveimet lelkem keserűsége után!

16. Oh, ÖrökkéValóm! ezek által él minden! és ezekben van teljességgel lelkem élete. Te meggyógyítasz és éltetsz engemet!

Zsolt. 104,27.

17. Ímé, áldásul volt nékem a nagy keserűség, és Te elohimje! a pusztulásnak verméből, mert hátad mögé vetetted minden bűneimet!

Zsolt. 109,14., Zsolt. 109,15., Jer. 16,17., Zsolt. 90,8., Hós. 7,2.

18. Mert nem a sír dicsőít Téged, és nem a halál magasztal Téged, hűségedre nem a sírverembe szállók várnak!

Zsolt. 6,6., Zsolt. 30,10., Zsolt. 88,11., Zsolt. 88,12., Zsolt. 88,13.

19. Aki él, aki él, csak az dicsőít Téged, mint ma én!

Az atya a fiaknak hirdeti hűségedet!

Zsolt. 78,4.

20. JaHuWaH szabadított meg engemet; azért énekeljük énekimet éltünk minden napjaiban JaHuWaH-nak Házában!

21. Akkor monda Ésaiás, hogy vegyenek egy fügekalácsot, és dörzsöljék rá a fekélyre, hogy meggyógyuljon.

22. És monda Ezékiás: Mi lesz a jele, hogy fölmegyek JaHuWaH házába?

39 Abban az időben levelet és ajándékot küldött a babilóniai király, Meródák Baladán, Baladán fia, Ezékiás királyhoz, mert hallotta, hogy beteg volt és meggyógyult.

2. És örvende rajtok Ezékiás, és megmutatá nékik tárházát, az ezüstöt, az aranyat, a fűszereket, a becses keneteit, s egész fegyvertárát, és mindent, ami kincsei közt található volt. Semmi nem volt, amit meg nem mutatott volna nékik Ezékiás házában és egész birodalmában.

3. És eljött Ésaiás, a próféta, Ezékiás királyhoz, és monda néki: Mit szólának ez emberek, és honnan jöttek te hozzád? És monda Ezékiás: Messze földről jöttek hozzám, Bábelből.

4. És monda: Mit látának házadban? És monda Ezékiás: Mindent láttak, ami csak házamban van, semmi nincs, amit meg nem mutattam volna nékik kincseim közül.

5. És monda Ésaiás Ezékiásnak: Halld a Seregek JaHuWaH-jának beszédét:

6. Ímé napok jönnek, és elvitetik, valami házadban van, és amit csak e mai napig gyűjtöttek eleid, Bábelbe; nem marad semmi meg, ezt mondja JaHuWaH!

7. És fiaid közül, akik tőled származnak, akiket te nemzesz, el fognak hurezolni, és lesznek komornyikok Bábel királyának palotájában.

8. Akkor monda Ezékiás Ésaiásnak: Jóságos az ÖrökkéValó beszéde, amelyet te szoltál! és monda: Csak napjaimban legyen béke és állandóság!

40 Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet, - így szól Elohimetek!

2. Szóljatok Jeruzsálem szívéhez, és hirdessétek néki, hogy vége van nyomorúságának, hogy bűne megbocsátott; hiszen kétszeresen sujtotta őt JaHuWaH keze minden bűneiért.

3. Egy szó kiált: A pusztában készítsétek JaHuWaH útát, ösvényt egyengessetek a kietlenben a mi Elohimünknek!

Mát. 3,3.

4. Minden völgy fölemelkedjék, minden hegy és halom alászálljon, és legyen az egyenetlen egyenessé és a bércek rónává.

5. És megjelenik JaHuWaH dicsősége, és minden test látni fogja azt; mert JaHuWaH szája szólt. *Ésa 52,10, Lk 3,6*

6. Szózat szól: Kiálts! és mondá: Mit kiáltsak? Minden test fű, és minden szépsége, mint a mező virága!

7. Megszáradt a fű, elhullt a virág, ha az *ÖrökkéValó* szele fuallt reá; bizony fű a nép.

Jób. 14,1., Zsolt. 95,5., Zsolt. 95,6., Zsolt. 103,15., 1 Pét. 1,24., 1 Pét. 1,25., Jak. 1,10., Jak. 1,11.

8. Megszáradt a fű, elhullt a virág;
de Elohimünk Beszéde mindörökre megmarad!

9. Magas hegyre menj fel, örömmondó Sion! emeld föl szódat magasan, örömmondó Jeruzsálem! emeld föl, ne félj! mondjad Júda városinak: Ímhol az *Igaz Teremtők!*

10. Ímé, JaHuWaH Elohim jó hatalommal, és karja uralkodik! Ímé, jutalma vele jó, és megfizetése Ő előtté.
Zak. 9,9., Mát. 21,5., Ésa. 62,2.

11. Mint pásztor, nyáját úgy legelteti, karjára gyűjti a bárányokat és ölében hordozza, a szoptatósokat szelíden vezeti.

Ésa. 66,12., Ezék. 34,12., Ezék. 34,16., Ján. 10,11., 1 Móz. 33,13., 4 Móz. 11,12.

12. Ki mérte meg markával a vizeket, és ki mértéklé az egeket arasszal, a föld porát ki foglalá mérczébe, és a hegyeket ki tette körtefontra, és a halmokat a mérlegserpenyőbe?

Jób. 26,10., Jób. 26,13., Jób. 38,5., Jób. 38,10., Péld. 30,4.

13. Kicsoda igazgatta JaHuWaH Szellemét, és ki oktatta Őt, mint tanácsosa?

Róm. 11,34., Jób. 11,7., Jób. 28,12., Jób. 28,21., Jób. 28,28., 1 Kor. 2,16.

14. Kivel tanácskozott, hogy felvilágosítsa Őt, és tanítsa Őt igazság ösvényére, és tanítsa ismeretre, és oktassa Őt az értelem útára?

15. Ím a népek, mint egy csöpp a vederben, és mint egy porszem a mérlegserpenyőben, olyanoknak tekintetnek; ímé a szigeteket, mint kis port emeli föl!

16. És a Libánon nem elég a tűzre, és vada sem elég az áldozatra.
Ésa. 66,1., Zsolt. 50,8.

17. Minden népek semmik Ő előtté, a semmiségnél és ürességnél alábbvalónak tartja. *Ésa 40,15, Dán 4,32, Jer 16,16*

18. És kihez hasonlítjátok az *Igaz Teremtőt*, és minő képet készítenek Ő róla?

Csel. 17,29., Zsolt. 89,7., Jer. 51,15., Jer. 51,19.

19. A bálványt a mester megönti, és az ötvös megaranyozza azt, és olvaszt ezüst lánczot reá;

20. Aki szegény ily áldozatra, oly fát választ, amely meg nem rothad; okos mestert keres, hogy oly bálványt állítson, amely nem ingadoz.
Jer. 10,3., Jer. 10,5.

21. Hát nem tudjátok és nem hallottátok-é, hát nem hirdettetett néktek eleitől fogva, hát nem értettétek-é meg a Föld fundamentumait?

22. Ki ül a Föld kereksege fölött, amelynek lakói, mint *Ezék. 1,2, Ezék. 1,2, Ezék. 1,2* az Egeket kiterjeszti, mint egy kárpitot, és kifeszíti, mint a sátort, lakásra;

Zsolt. 104,2., Zsolt. 113,5., Zsolt. 113,6., Zak. 12,1.

23. Aki a fejedelmeket semmivé teszi, és a Föld biráit hiábavalókká változtatja; *Jób. 12,17., Jób. 12,24., Dán. 2,21.*

24. Még alig plántáltattak, még alig vettetének el, alig vert gyökeret a földben törzsük, és Ő csak rájuk fuall, és kiszáradnak és őket, mint polyvát, forgószél ragadja el:

Ésa. 40,7., Ésa. 40,8., Jób. 8,16., Jób. 8,18.

25. Kihez hasonlítottok hát Engem, hogy hasonló volnék? - szól a Szent.

26. Emeljétek föl a magasba szemeiteket, és lássátok meg, ki teremté azokat? Ő, Aki kihozza seregeket szám szerint, mindnyáját nevén szólítja; nagy hatalma és erőssége miatt egyetlen híjok sincsen.

1 Móz. 1,3., 1 Móz. 1,18., Zsolt. 147,4., Zsolt. 147,5., Jób. 38,31., Jób. 38,37.

27. Miért mondod Jákób és szólsz ekként Izráel: Elrejtetett az én útam JaHuWaH-tól, és ügyemmel nem gondol az *Igaz Teremtőm*!?

Ésa. 27,8., Ésa. 27,9., Ésa. 49,14., Ésa. 49,16., Jób. 27,2.

28. Hát nem tudod-é, és nem hallottad-é, hogy JaHuWaH Elohim, az *ÖrökkéValó*, Aki teremté a Föld határait, nem fárad és nem lankad el; végére mehetetlen a Bölcsesége?!

Zsolt. 90,2., Róm. 11,33., Róm. 11,34.

29. Erőt ad a megfáradottnak, és az erőtlén erejét megsokasítja.

Zsolt. 68,10., Mát. 11,28.

30. Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is;

31. De akik az *ÖrökkéValó*ban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!

Zsolt. 103,5., 2 Sám. 1,23.

41 Hallgassatok reám, ti szigetek, és a népek vegyenek új erőt, közelgjenek, majd szóljanak, együtt hadd szálljunk perbe!

Jób. 40,2.

2. Ki támasztá fel azt keletről, akit igazságban hív az ő lábához? A népeket kezébe adja és királyok felett uralkodóvá teszi, kardjával, mint port szórja szét, mint repülő polyvát kezíve által!

Ésa. 44,28., Ésa. 45,1., Ésa. 45,7., Ésa. 46,11., Ezsdr. 1,2., Ezsdr. 1,7., Jób. 41,19., Jób. 41,21., Zsolt. 18,43.

3. Kergeti őket, békességgel vonul az úton, amelyen lábaival nem járt.

4. Ki tette és vitte végbe ezt? Aki elhívja eleitől fogva a nemzetségeket: Én, az *ÖrökkéValó*, az első és utolsókkal is az vagyok Én!

5. Látták a szigetek és megrémülének, a Földnek végei reszkettek, közelegtek és egybegyűltek.

6. Ki-ki társát segíti, és barátjának ezt mondja: Légy erős!

7. És bátorítja a mester az ötvöst, és a kalapácsal simító azt, aki az ültöt veri; így szól a forrasztásról: jó az, és megerősíti szegekkel, hogy meg ne mozduljon.

8. De te Izráel, én szolgálom, Jákób, akit Én elválasztottam, Ábrahámnak, az én barátomnak magva;

5 Móz. 7,6., 2 Krón. 20,7., Jak. 2,23.

9. Te, akit Én a Föld utolsó részéről hoztalak és véghatáraitól elhívtalak, és ezt mondtam néked: Szolgám vagy te, elválasztottalak és meg nem utállak:

10. Ne félj, mert Én veled vagyok; ne csüggedj, mert Én vagyok Elohimed; megerősítelek, sőt megsegítlek, és igazságom jobbajával támogatlak.

11. Ímé, megszegyenülnek és meggyaláztatnak, akik fölgerjednek ellened, semmivé lesznek és elvesznek, akik veled perlekednek.

Ésa. 60,12., 2 Móz. 23,22.

12. Keresed őket és meg nem találod a veled versengőket; megsemmisülnek teljesen, akik téged háborgatnak.

Jób. 7,10., Jób. 8,18., Zsolt 103,16.

13. Mivel Én vagyok JaHuWaH, a te Elohimed, Aki jobbkezedet fogom, és Aki ezt mondom néked:

Ne félj, én megsegítlek!

14. Ne félj, férgecske Jákób, maroknyi Izráel, Én megsegítlek, - szól JaHuWaH, a te megváltód, Izráelnek Szentje!

Zsolt. 22,7., Jób. 25,6.

15. Ímé, Én teszek éles, új cséplőhengerré, amelynek két éle van; hegyeket csépelj és zúzz össze, és a halmokat pozdorjává tegyed.

Ésa. 2,14., Ésa. 25,10., Mik. 4,13.

16. Te szórd, és a szél vigye el őket, és elszéleszsze őket a forgószél, és te örülsz az ÖrökkéValóban, és dicsekedel Izráelnek Szentjében.

Jer. 15,7.

17. A nyomorultak és szegények keresnek vizet, de nincs, nyelvök a szomjúságban elepedt: Én, JaHuWaH meghallgatom őket, Én, Izráel Elohimje, nem hagyom el őket.

18. Kopasz hegyeken folyókat nyitok és a rónák közepén forrásokat; a pusztát vizek tavává teszem és az aszú földet vizeknek forrásivá.

Ésa. 35,7., Ésa. 30,25., Ésa. 44,3., Ésa. 44,4., Zsolt. 107,35.

19. A pusztában czédrust, akácztot nevelek és mirtust és olajfát, plántálok a kietlenben cziprust, platánt, sudarczédrussal együtt,

20. Hogy lássák, megtudják, eszökbe vegyék és megértsék mindnyájan, hogy JaHuWaH keze mívelte ezt, és Izráel Szentje teremtette ezt!

21. Hozzátok ide ügyeteket, szól JaHuWaH, adjátok elő erősségeiteket, így szól Jákób királya.

22. Adják elő és jelentsék meg nekünk, amik történni fognak; amik először lesznek, jelentsék meg, hogy eszünkbe vegyük és megtudjuk végöket, vagy a jövődöket tudassátok velünk!

23. Jelentsék meg, mik lesznek ezután, hogy megtudjuk, hogy ti elohimek vagytok; vagy hát

miveljetez jót vagy gonoszt, hogy mérközzünk és majd **Ezékias próféta könyve**

24. Ímé, ti semmiből valók vagytok, és dolgotok is semmiből való; útálat az, aki titeket szeret.

Ésa. 42,17.

25. Feltámasztám északról, és eljött napkelet felől; hirdeti nevemet, és tapodja a fejedelmeket, mint az agyagot, és mint a fazekas a sarat tapossa.

Mik. 7,10., Zak. 10,5., Ésa. 10,6.

26. Ki jelenté meg ezt eleitől fogva, hogy megtudnók? vagy régen, hogy ezt mondánók: Igaz? De nem jelenté meg, de nem tudatá senki, nem hallá szavakat senki sem!

Ésa. 48,7.

27. Sionnak először én hirdetem, ímé itt vannak a tanúk, és örömondót adtam Jeruzsálemnek.

Ésa. 48,6., Ésa. 43,10., Ésa. 43,12.

28. És néztem és nem volt senki, ezek közül nem volt tanácsadó, hogy megkérdezzem őket és feleljenek nékem.

29. Ímé, mindnyájan semmik ők, semmiség cselekedetök, szél és hiábavalóság képeik.

Zsolt. 115,4., Zsolt. 115,8.

42 Ímé az Én szolgálom, akit gyámolítok, az Én választottam, akit szívem kedvel, Szellememet adtam ő belé, Törvényt beszél a népeknek.

Mát. 12,17., Mát. 12,21., Mát. 3,16., Mát. 3,17.

2. Nem kiált és nem lármáz, és nem hallatja szavát az utcán.

3. Megrepedt nádat nem tör el, a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, a törvényt igazán jelenti meg.

Ésa. 49,1., Ésa. 50,4.

4. Nem pislog és meg nem reped, amíg a Földön törvényt tanít, és a szigetek várnak tanítására.

Ésa. 51,5.

5. Így szól JaHuWaH Elohim, Aki az Egeket teremte és kifeszíté, és kiterjeszté termésivel a Földet, Aki lehetet ad a rajta lakó népnek, és lélekzetet a rajta járóknak:

Csel. 17,25.

6. Én, JaHuWaH, hívtalak el igazságban, és fogom kezedet, és megőrizlek és népnek szövetségévé teszek, pogányoknak világosságává.

Ésa. 49,6., Jer. 50,5., Luk. 2,32.

7. Hogy megnyisd a vakoknak szemeit, hogy a foglyot a tömlöczből kihozzad, és a fogházból a sötétben ülőket.

Luk. 4,48., Ésa. 47,5., Ésa. 49,9.

8. Én vagyok JaHuWaH, ez a nevem, és dicsőséget másnak nem adom, sem dicséretemet a bálványoknak.

Ésa. 18,11.

9. A régiek ímé beteltek, és most újakat hirdetek, mielőtt meglennének, tudatom veletek.

Ésa. 43,19.

10. Énekeljetez JaHuWaH-nak új éneket, és dicséretét a Földnek határaitól, ti, a tenger hajósai és teljessége, a szigetek és azoknak lakói.

Zsolt 96,1, Zsolt 33,3, Zsolt 40,4, Zsolt 98,1, Zsolt 144,9, Zsolt 149,1

11. Emeljék fel szavokat a puszta és annak városai, a faluk, amelyekben Kédár lakik, ujjongjanak a kösziklák lakói, a hegyeknek tetejéről kiáltsanak.

Zsolt. 97,1.

12. Adják az ÖrökkéValónak a dicsőséget, és dicséretét hirdessék a szigetekben.

13. JaHuWaH, mint egy hős kijő, és mint hadakozó felkölti haragját, kiált, sőt rivalg és ellenségein erőt vesz.

Ésa. 59,16., Zsolt. 35,1., Zsolt. 35,2., Zsolt. 35,3., 2 Móz. 15,3.

14. Régtől fogva hallgattam, néma voltam, magamat megtartóztatám: most, mint a szülő nő nyögök, lihegek és fűvök!

15. Elpusztítok hegyeket és halmokat, és megszáraztóm minden fűvöket, szigetekké teszek folyamokat, és tavakat kiszáraztok.

16. A vakokat oly úton vezetem, amelyet nem ismernek, járatom őket oly ösvényeken, amelyeket nem tudnak; előttök a sötétséget világossággá teszem, és az egyenetlen földet egyenessé; ezeket cselekszem velök, és őket el nem hagyom.

Jer. 2,6., Jer. 2,31., Jóh. 30,3.

17. Meghátrálnak és mélyen megszegyenülnek, akik a bálványban bíznak, akik ezt mondják az öntött képnek: Ti vagytok a mi elohimeink!

Zsolt. 97,7.

18. Oh, ti süketek, halljatok, és ti vakok, lássatok!

19. Kicsoda vak, ha nem az Én szolgám? és olyan süket, mint az Én követem, akit elbocsátok? Ki olyan vak, mint a békességgel megajándékozott, és olyan vak, mint JaHuWaH szolgálója?

Ezék. 12,2., 5 Móz. 32,28.

20. Sokat láttál, de nem vetted eszedbe; fülei nyitvák, de nem hall.

Ésa. 6,9., 5 Móz. 4,32., 5 Móz. 4,36., 5 Móz. 29,3., 5 Móz. 29,4., Zsolt. 78,1., Zsolt. 105,1., Zsolt. 106,1., Zsolt. 114,1.

21. JaHuWaH igazságáért azt akarta, hogy a Törvényt nagygyá teszi és dicsőségessé.

5 Móz. 4,8., 5 Móz. 4,32., 5 Móz. 5,21., 5 Móz. 5,23.

22. De e nép kiraboltatott és eltapodtatott, bilincsbe verve tömlöczben mindnyájan, és fogházakban rejtettek el, prédává lettek és nincs szabadító; ragadományyá lettek és nincsen, aki mondáná: add vissza!

23. Ki veszi ezt közületek fülébe? aki figyelne és hallgatna ezután!

Ésa. 42,19., Ésa. 42,25.

24. Ki adta ragadományul Jákóbot és Izráelt a prédálóknak? Avagy nem az ÖrökkéValóé, Aki ellen vétkezénk, és nem akartak járni útain és nem hallgattak az Ő Törvényére?

25. Ezért ontá ki reá búsulásának haragját és a had erejét; körülte lángolt az, de ő nem értett; és égett benne, de nem tért észére!

Ésa. 10,16.

43 És most, oh, Jákób, így szól az ÖrökkéValó, a te teremtőd, és a te alkotód, Izráel: Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, Enyém vagy!

2. Amikor vizen mégy át, Én veled vagyok, és ha folyókon, azok el nem borítanak, ha tűzben jársz, nem égsz meg, és a láng meg nem perzsel téged.

2 Móz. 14,29., Zsolt. 66,12., Zsolt. 124,4., Zsolt. 124,5., Dán. 3,19., Dán. 3,27.

3. Mert Én vagyok JaHuWaH, a te Elohimed, Izráelnek Szentje, a te megtartód, adtam váltságodba Egyiptomot, Kúst és Sebát helyetted.

4. Mivel kedves vagy az Én szemeimben, becses vagy és Én szeretlek: embereket adok helyetted, és népeket a te életedért:

2 Móz. 19,5., 5 Móz. 7,6., 5 Móz. 7,8.

5. Ne félj, mert Én veled vagyok, napkeletről meghozom magodat, és napnyugotról egybegyűjtelek.

Ésa. 44,2.

6. Mondom északnak: add meg; és délnak: ne tartsd vissza, hozd meg az én fiaimat messzünnen, és leányimat a Földnek végéről,

7. Mindent, aki csak az Én nevemről neveztetik, akit dicsőségemre teremtettem, akit alkottam és készítettem!

8. Hozd ki a vak népet, amelynek szemei vannak, és a süketeket, akiknek füleik vannak!

Ésa. 42,18., Ésa. 42,19.

9. Minden népek gyűljenek egybe, és seregelenek össze a népségek: ki hirdethet közölök ilyet? Vagy a régieket tudassák velünk, állítsák elő tanuikat, hogy igazuk legyen, hogy ezek hallván, ezt mondják: Igaz.

Ésa. 41,22., Ésa. 41,25.

10. Ti vagytok az Én tanuim, - így szól JaHuWaH, - és szolgám, akit elválasztottam, hogy megtudjátok és higgyetek Nékem és megértsétek, hogy Én vagyok az, Elöttem elohim nem alkottatott, és Utánam nem lesz!

Ésa. 41,4., Ésa. 42,1., Ésa. 41,27.

11. Én, Én vagyok JaHuWaH, és rajtam kívül nincsen szabadító!

12. Én hirdettem, és megtartottam, és megjelentettem, és nem volt idegen elohim köztetek, és ti vagytok az Én tanuim, - így szól JaHuWaH, hogy - Én Elohim vagyok.

Ésa. 41,26., Ésa. 41,27.

13. Mostantól fogva is Én az leszek, és nincs, aki az Én kezemből kimentsen; cselekszem, és ki változtatja azt meg?

Ésa. 14,27., Jóh. 9,12.

14. Így szól JaHuWaH, a ti megváltótok, Izráel Szentje: Ti értetek küldöttem el Bábelbe, és leszállítóm mindnyájokat, mint menekülőket a Káldeusokkal együtt vídamságuk hajóiba.

Jer. 29,10., 2 Krón. 36,22., 2 Krón. 36,23., Ésa. 13,3., Ésa. 13,17.

15. Én JaHuWaH vagyok, Szent Elohimetek, Izráelnek Teremtője, Királyotok.

16. Így szól JaHuWaH, Aki a tengeren utat csinál, és a hatalmas vizeken ösvényt,

2 Móz. 14,22., 2 Móz. 14,29., Józ. 3,16.

17. Aki kihozott szekeret és lovat, sereget és vitézt; együtt hevernek ottan, nem kelnek föl, kialudtak, mint gyertyabél elhamvadának!

2 Móz. 15,2., 2 Móz. 15,10.

18. Ne emlékezzetek a régiekről, és az előbbiekről ne gondolkodjatok!

19. Ímé, újat cselekszem; most készül, avagy nem tudjátok még? Igen, a pusztában utat szerzek, és a kietlenben folyóvizeket.

Ésa. 41,18.

20. Dicsőíteni fog Engem a mező vada, a sakálok és struczok, hogy vizet szereztem a pusztában; a kietlenben folyóvizeket, hogy választott népemnek inni adjak.

21. A nép, amelyet magamnak alkoték, hirdesse dicséretemet!

22. És még sem engem hívtál segítségül Jákób, hanem megfáradtál Én bennem Izráel!

23. Nem adtad Nékem égőáldozatul bárányaidat, és áldozataiddal nem dicsőítettél Engem; nem terheltelek ételáldozattal, és tömjénnel nem fárasztottalak.

24. Nem vettél pénzen Nékem jóillatú nádat, és áldozataid kövérevel jól nem tartottál, csak bűniddel terhelél, vétkeiddel fárasztál Engemet.

25. Én, Én vagyok, Aki eltörölöm álnokságaidat Enmagamért, és bűneidről nem emlékezem meg!

Ezék. 36,22., Ezék. 36,23., Ésa. 48,9., Ésa. 48,11., Zsolt. 115,1., Zsolt. 115,2., 5 Móz. 32,26., 5 Móz. 32,27.

26. Juttasd eszembe, no pereljünk együtt, beszéld el, hogy igaznak találtassál!

27. Az első atyád vétkezett, és tanítóid elpártoltak tőlem!
Róm. 3,4., Ésa. 51,2.

28. Ezért Én is megfertőztettem a szent fejedelmeket, és veszedelemre adám Jákóbot, és gyalázatra Izráelt!

44 És most hallgass Jákób, Én szolgám, és Izráel, akit Én elválasztottam.

Ésa. 41,8.

2. Így szól az *ÖrökkéValó*, Teremtőd és Alkotód anyád méhétől fogva, Aki megsegít: Ne félj, Én szolgám Jákób, és te igaz nép, akit elválasztottam!

Ésa. 43,5., Ésa. 43,6., Jer. 30,10.

3. Mert vizet öntök a szomjúhozóra, és folyóvizeket a szárazra; kiöntöm Szellememet a te magodra, és Áldásomat a te csemetéidre.

Ésa. 35,7., Jól. 2,28., Ezék. 34,26., Malak. 3,10., Ján. 7,38.

4. És nevednek, mint fű között, és mint a fűzfák vizek folyásinál.

5. Ez azt mondja: én JaHuWaH-é vagyok, amaz Jákób nevét emlegeti, és a másik önkezeléssel írja: JaHuWaH-é vagyok, és hízelkedve Izráel nevét említi.

Jel. 13,16.

6. Így szól JaHuWaH, Izráelnek királya és megváltója, a Seregek JaHuWaH-ja:

Én vagyok az Első, Én a Végso, és rajtam kívül nincsen **Ezék. próféta könyve**

Ésa. 41,4., Jel. 1,8., Jel. 1,17.

7. És ki hirdetett hozzám hasonlóan? jelentse meg és hozza azt elém, amióta e világ népét teremtem; és jelentsék meg a közeli és távoli jövőt.

8. Ne féljete és ne rettegjete! Hát nem mondtam-é meg és nem jelentém előre? Ti vagytok tanuim! Hát van-é rajtam kívül *Igaz Teremtő*? Nincs köszál, nem tudok!

Ésa. 41,27., 5 Móz. 4,35., 5 Móz. 4,39., 1 Kir. 8,32., 1 Kir. 8,60.

9. A bálványok csinálói mind hiábavalók, és kedvenceik mit sem használnak, és tanuik nem látnak és nem tudnak, hogy megszégyenüljenek.

Ésa. 40,20., Zsolt. 115,5.

10. Ki alkotott elohimt, és bálványt, ki öntött, amely semmit sem használ?!?

11. Ímé, minden barátai megszégyenülnek, és a mesterek magok is emberek; gyűljenek össze mind és álljanak elő; féljenek, szégyenüljenek meg együtt!

Ésa. 42,17., Zsolt. 97,7.

12. A kovács fejszét készít, és munkálkodik a szénnél, és alakítja azt pörölylyel, és munkálja azt erős karjával, és megéhezik és ereje nincsen, és vizet sem iszik és elfárad.

Jer. 10,3., Jer. 10,4.

13. Az ács mérőzsinórt von, és lefesti azt íróvesszővel, és meggyalulja azt, a czirkalommal alakítja, és csinálja azt férfiú formájára, ember ékességére, hogy házában lakjék.

14. Czédrusfát vág magának, tölgy- és cserfát hoz, és válogat az erdő fáiban, fenyőt plántál, amelyet az eső fölnevel.

15. Azokból az ember tüzet gerjeszt, vesz belőlök és melegszik, meggyújtja és kenyeret süt; sőt elohimt is csinál abból és imádja, bálványt készít és előtte leborul;

16. Felét tűzben megégeti, felénél húst eszik: pecsenyét süt és megelégszik, és aztán melengeti magát és szól: Bezzeg melegem van, tűznél valék!

17. Maradékából elohimt készít, bálványát; leborulva imádja azt és könyörög hozzá, és így szól: Szabadíts meg, mert te vagy elohimem!

18. Nem tudnak és nem értenek, mert bekenvék szemeik és nem látnak, és szívök nem eszmél.

19. És nem veszi észébe, nincs ismerete és értelme, hogy mondáná: Felét tűzben megégetem és kenyeret sütöttem annak szenénél, sütöttem húst és megettem; és maradékából útálatosságot csináljak-é, és leboruljak a fagaly előtt?

20. Ki hamuban gyönyörködik, megcsalt szíve vezette félre azt, hogy meg ne szabadítsa lelkét és ezt mondja: Hát nem hazugság van-é jobbkezemben?

Jer. 10,14., Péld. 15,14.

21. Oh, emlékezzél meg Jákób ezekről és Izráel, mert az Én szolgám vagy te, Én alkottalak téged, Én szolgám vagy, Izráel! nem feledlek el.

22. Eltöröltem álnokságaidat, mint felleget, és mint felhőt bűneidet; térj Én hozzám, mert megváltottalak.

Ésa. 43,14.

23. Örüljetegek egek, mert JaHuWaH végbe vitte, kiáltsatok földnek mélységei, ujjongva énekeljetegek hegyek, erdő és minden fa; mert megváltá JaHuWaH Jákóbot, és Izráelben megdicsőíti magát.

24. Így szól JaHuWaH, Megváltód és Alkotód anyád méhétől fogva: Én vagyok JaHuWaH, Aki mindent cselekszem, Aki az Egeket egyedül kifeszítem, és kiszélesítem a Földet magamtól;

Zsolt. 104,2.

25. Aki a hazugok jeleit megrontja, és a varázslókat megbolondítja, a bölcseket megszégyeníti, és tudományukat bolondsággá teszi.

26. Aki szolgálja beszédét beteljesíti, és véghez viszi követeli tanácsát, Aki így szól Jeruzsálemnek: Lakjanak benne! és Júda városainak: Megépíttessenek! és romjait felállatom!

27. Aki ezt mondja a mélységnek. Száradj ki! és kiapasztom folyóvizeidet!

28. Aki Czirusnak ezt mondja: Pásztorom! aki véghez viszi minden akaratomat, és ezt mondja Jeruzsálemnek: Megépíttessék! és a templomnak: Alapja vettessék!

45 Így szól az *ÖrökkéValó* felkentjéhez, Czirushoz, akinek jobbkezét megfogám, hogy meghódoltassak előtte népeket, és a királyok derekának övét megoldjam, ő előtte megnyissam az ajtókat, és a kapuk be ne zároltassanak;

2 Krón. 22,23., Jóh. 12,10.

2. Én menédek előtted, és az egyenetleneket megegyenesítem, az érczajtókat összetöröm, és leütöm a vaszárákat.

3. Néked adom a sötétségnek kincseit és a rejtékhelyek gazdagságait, hogy megtudjad, hogy Én vagyok JaHuWaH, Aki téged neveden hívtalak, Izráel Elohimje.

4. Az Én szolgálóimért, Jákóbért, és elválasztott Izráelemért neveden hívtalak el, szeretettel szólítalak, noha nem ismerél.

5. Én vagyok JaHuWaH és több nincs, rajtam kívül nincs Elohim! felőveztetek téged, bár nem ismerél.

5 Móz. 4,35.

6. Hogy megtudják napkelettől és napnyugtától fogva, hogy nincsen több rajtam kívül; Én vagyok JaHuWaH és több nincsen!

7. Aki a világosságot alkotom és a sötétséget teremtem, Aki békességet szerzek és gonoszt teremtek; Én vagyok az *ÖrökkéValó*, Aki mindezt cselekszem!

Jer. 31,35.

8. Egek harmatozzatok onnan felül, és a felhők folyjanak igazsággal, nyílják meg a föld és viruljon fel a szabadulás, és igazság sarjadjon fel vele együtt; én JaHuWaH teremtettem azt!

Hós. 10,12., Zsolt. 72,6., Zsolt. 72,7., Zsolt. 85,12., 5 Móz. 32,1.,

5 Móz. 32,2.

9. Jaj, annak, aki alkotójával perbe száll, holott cserép a föld többi cserepeivel! Vajjon mondja-é az agyag

alkotójának: Mit csinálsz? és csinálmányod ezt:

Ezékiel 1,10-11.

Jer. 18,6., Róm. 9,20., Róm. 9,21.

10. Jaj, annak, aki atyjának mondja: Miért nemzesz? és az asszonyoknak: Miért szülsz?

11. Így szól JaHuWaH, Izráelnek Szentje és Teremtője: Kérdezzétek meg a jövődöt tőlem, fiaimat és kezeim munkáját csak bízzátok reám!

12. Én alkotám a Földet, és az embert rajta Én teremtem, Én terjesztém ki kezeimmel az Egeket, és minden seregeket Én állatám elő.

Zsolt. 33,6.

13. Én támasztottam őt fel igazságban, és minden útait egyengetem, ő építi meg városomat, és foglyaimat elbocsátja, nem pénzért, sem ajándékért, szóla a Seregek JaHuWaH-ja!

Ésa. 44,28., Ésa. 52,3.

14. Így szól JaHuWaH: Égyiptom gyűjtött kincse és Kús nyeresége és a nagy természetű Szabeusok hozzád mennek és tied lesznek, téged követnek, békókban járnak, előtted leborulnak és hozzád könyörögnek: Csak közted van Elohim és nincsen több Elohim!

Ésa. 43,3., Ésa. 60,6., Ésa. 18,7., Ésa. 19,18., Ésa. 19,21., Sof. 3,9., Sof. 3,10.

15. Bizony Te elrejtőzködő *Igaz Teremtő* vagy, Izráelnek Elohimje, szabadító!

5 Móz. 29,29., Ésa. 55,8., Ésa. 55,9.

16. Szégyent vallanak és gyalázatot mind, egyetemben gyalázatban járnak a bálványok faragói;

17. És Izráel megszabadul az *ÖrökkéValó* által örök szabadulással, nem vallotok szégyent és gyalázatot soha örökké;

18. Mert így szól JaHuWaH, Aki az Egeket teremté; *Ő az Igaz Teremtő*, Aki alkotá a Földet és teremté azt és megerősíté; nem hiába teremté azt, hanem lakásul alkotá: Én vagyok JaHuWaH és több nincsen!

19. Nem titkon szóltam, a sötétség földének helyén; nem mondtam Jákób magvának: hiába keressetek engem! Én, JaHuWaH, igazságot szólok, és megjelentem, amik igazak.

2 Móz 19,16, 2 Móz 19,19, Ésa 48,16, 2 Móz 28,1, 2 Móz 28,14

20. Gyűlletek egybe és jöjjetek elő, közelegjetekek mind, akik a népek közül megszabadultatok; nem tudnak semmit, akik bálványuk fáját hordják, és könyörögnek oly elohimhez, aki meg nem tart!

Ésa. 46,1., Ésa. 46,7.

21. Jelentsétek meg és hozzátok elő, sőt egyetemben tanácskozzanak: ki mondta meg ezt régtől fogva és jelenté meg előre? Vajjon nem Én, JaHuWaH? És nincsen több Elohim nálam, Igaz Elohim és Megtartó nincs kívülem.

22. Térjetekek Én hozzám, hogy megtartassatok Földnek minden határai, mert én vagyok Elohim, és nincsen több!

23. Magamra esküdtem és igazság jött ki számból, egy szó, mely vissza nem tér: hogy minden térd nékem hajol meg, rám esküszik minden nyelv!

24. Csak JaHuWaH-ban van, így szólnak felőlem, minden igazság és erő, Ő hozzá mennek, és megszegyenülnek mindazok, akik reá haragusznak.

25. JaHuWaH-ban igazul meg és dicsekszik Izráelnek egész magva!

Ésa. 44,5.

46 Ledől Bél, elesik Nebó, oktalan barmokra kerülnek szobraik, és amiket ti hordoztatok, felrakatnak, terhél a megfáradott állatnak;

Jer. 50,2., Jer. 48,1., Jer. 51,47., Ésa. 45,20.

2. Elesnek, összerogynak együtt, nem menthetik meg a terhet; és ők magok fogságba mennek.

3. Hallgassatok rám, Jákób háza és Izráel házána minden maradéka, akiket Magamra raktam anyátok méhétől fogva, és hordoztalak születésetek óta;

Zsolt. 22,10., Zsolt. 22,11., Zsolt. 71,6., Ésa. 63,9., 2 Móz. 19,4.,

4 Móz. 11,12., 5 Móz. 1,31.

4. Vénségtekig Én vagyok az, és megöszüléstekig Én visellek; Én teremtettem és Én hordozom, Én viselem és megszabadítom.

5 Móz. 32,10.

5. Kihez hasonlítottok Engem, és kivel tesztetek egyenlővé? És kivel vettek egybe, hogy hasonlóknak volnánk?

Ésa. 40,18., Ésa. 40,25.

6. Kitöltik az aranyat az erszényből, és ezüstöt mérnek a mértékkel, és ötvöst fogadnak, hogy abból elohimt csináljon; meghajolnak, leborulnak előtte.

7. Vállukra veszik azt és hordozzák, majd állványára helyezik és veszteg áll, helyéről meg nem mozdul, ha kiáltasz is hozzá, nem felel, nyomorúságodból nem szabadít meg.

Jer. 10,5., Ésa. 45,20.

8. Emlékezzetek meg erről, és legyetek erősek, vegyétek eszetekbe, pártütők!

9. Emlékezzetek meg a messze régi dolgokról, hogy Én vagyok Elohim és nincsen több; Elohim vagyok, és nincs hozzám hasonlatos.

5 Móz. 32,7.

10. Aki megjelentem kezdettől fogva a véget, és előre azokat, amik még meg nem történtek, mondván: tanácsom megáll, és véghez viszem minden akaratomat;

Zsolt. 33,11., Zsid. 6,17.

11. Aki elhívom napkeletről a sást, messze földről tanácsom férfiát; nem csak szóltam, ki is viszem, elvégezem, meg is cselekszem!

Ezék. 17,2., Ezék. 17,3., Ezék. 17,12.

12. Hallgassatok Reám, kemény szívűek, akik távol vagytok az igazságtól.

13. Elhoztam igazságomat, nincs messze, és az Én szabadításom nem késik, Sionban lesz szabadításom, és Izráelen dicsőségem.

Ésa. 52,6., Jer. 29,10., Jer. 44,28.

47 Szállj le és ülj a porba, Babilon szüz leánya, ülj a földre királyi szék nélkül, te a Káldeusok leánya, mert nem hívnak többé téged gyöngének és elkényeztetetnek!

Siral. 2,10., Jób. 2,8., Jób. 2,13., Ésa. 14,11., Jer. 51,39., Dán. 5,1.

2. Vedd a malmot és örölj lisztet, főd fel fátolodat, és főd fel a ruhát, főd fel czombodat és menj át a folyókon.

2 Sám 15,30., 2 Móz 11,5., Jób 31,10., Náh 3,5., Jer 13,22., Jer 13,26

3. Födztessék föl meztelenséged és láttassék meg szemérmed; bosszút állok és embert nem kímélek!

Ésa. 3,18., Hós. 2,12., Jel. 17,16.

4. Így szól a mi Megváltónk, Seregek JaHuWaH-ja az Ő neve, Izráel Szentje!

5. Ülj némán és menj a sötétre, te a Káldeusok leánya, mert nem hívnak többé téged országok úrnőjének!

Ésa. 47,1., Mik. 7,8., Ésa. 9,2., Ésa. 50,10.

6. Fölgerjedtem volt népem ellen; megfertőztettem örökségemet és kezembe adtam azt: te nem cselekedtél velök irgalmasságot, az öregre nehéz igát vetettél!

2 Kir. 25,1., 2 Kir. 25,10., Zak. 1,15., Jer. 50,17., Jer. 51,34.,

Ésa. 4,16., Ésa. 5,12.

7. És ezt mondád: Örökre úrnő leszek! úgy, hogy ezekre nem is gondolál, és nem emlékeztél meg annak végéről.

Jel. 18,7.

8. És most halld meg ezt, bujálkodó, aki bátorságban ülsz, aki ezt mondja szívében: Én vagyok és nincs senki több, nem ülök özvegységben, és a gyermektelenséget nem ismerem!

Ezék. 28,2., Ésa. 54,1., Ésa. 54,4., Ésa. 54,5., Ésa. 54,6., Ésa. 54,7.,

Siral. 1,1., Jel. 17,7., Jel. 17,8.

9. És mind e kettő eljő reád nagy hamar egy napon: gyermektelenség és özvegység, teljességökben jönnek el reád, noha gazdag vagy a varázslásban, és sok nagyon igéző szózatod.

10. Gonoszságodban bíztál, és ezt mondád: Nem lát senki engem! Bölcseséged és tudományod csalt meg téged, és ezt mondád szívedben: Én vagyok és nincs senki több.

Zsolt. 10,11., Zsolt. 94,6., Zsolt. 94,7., Ezék. 8,12., Ezék. 9,9.,

Jób. 22,13., Jób 22,14., Ésa 19,11., Ezék 28,4., Jer 50,35., Jer 51,57

11. Azért jó te reád a gonosz, amelynek keletkezését nem tudod, és romlás sújt le rád, amelyet meg nem engesztelhetsz, és hirtelen jó pusztulás reád, nem is tudod!

12. No állj elő hát igéző szózatiddal és varázslásodnak sokaságával, amelyekkel ifjúságodtól fogva vesződtél, talán segíthetsz valamit, talán visszariaszthatod a veszedelmet.

Dán. 2,2.

13. Tanácsaid sokaságában megfáradtál; no álljanak elő és tartsanak meg az égnek vizsgálói, akik a csillagokat nézik, akik megjelentik az újholdak napján, hogy mi jövend reád.

Ésa. 44,25.

14. Ímé, olyanok lettek, mint a polyva, tűz emészté meg őket, nem mentik meg életöket a lángból, még szén sem marad belőlök melegülésre, sem körülülhető parázs!

Ésa. 29,6., Ésa. 30,30., Ésa. 1,31., Mát. 3,12.

15. Így járnak azok, akikkel vesződtél; és akik kereskedő társaid voltak ifjúságodtól fogva, futnak, ki-ki a maga útján; senki nem segít néked!

Ésa. 13,14., Jer. 51,6., Jer. 51,9., Nehem. 3,16., Nehem. 3,17.

48 Halljátok ezt Jákób háza, akik Izráel nevére neveztek, és Júda forrásából származának, akik JaHuWaH nevére esküsznek, és Izráel Elohimét emlegetik; de nem híven és nem igazán.

Zsolt. 78,34., Zsolt. 78,36., Jer. 5,2., Zsolt. 68,27.

2. Mert a szent várostól nevezik magokat, és Izráel Elohiméhez támaszkodnak, akinek neve Seregek JaHuWaH-ja!

3. Amik eddig történtek, előre megjelentém, szám hirdeté és tudatá azokat, gyorsan véghez vívém, és bekövetkezének,

4. Mert tudtam, hogy te kemény vagy, és vasinakból van nyakad és homlokod ércz:

2 Móz. 32,9., Hós. 4,4., Ezék. 3,7., Ezék. 3,9.

5. Tehát előre megjelentém néked, mielőtt bekövetkezett, tudtadra adtam, hogy ezt ne mondd: Faragott képem mívelé ezeket, bálványom és öntött képem parancsolá ezeket.

Ámós 3,7., 5 Móz 32,27.

6. Hallottad volt, és most lásd mindezt; avagy ti nem tesztek-é erről bizonytságot? Mostantól fogva újakat tudatok veled: titkoltakat, amelyeket nem tudtál;

7. Mostan rendeltettek el és nem régen, és ezelőtt nem hallottál felőlök, hogy ezt ne mondd: Ímé, tudtam én azokat.

8. Nem is hallottad, nem is tudtad, füled sem vala nyitva régen, mivel tudtam, hogy nagyon hűtelen vagy, és pártütőnek hívatál anyád méhétől fogva.

5 Móz. 32,15., 5 Móz. 32,18., Ésa. 50,5.

9. Nevemért elhalasztom haragomat, és dicséretemért fékezem magamat veled szemben, hogy ki ne vágjalak.

Ezék. 20,22.

10. Ímé, megtisztítottalak, de nem úgy, mint ezüstöt, megpróbáltalak a nyomor kemenczéjében.

Ésa. 27,9.

11. Enmagamért, Enmagamért cselekszem; mert hogyan szentségtelenítenék meg nevem?! És dicsőségemet másnak nem adom.

Ésa 42,8.

12. Hallgass rám Jákób és Izráel, Én elhívtam, Én vagyok az Első és Én a Végző.

Ésa. 41,4.

13. Hiszen kezem veté e Föld alapját, és jobbam terjeszté ki az Egeket, ha Én szólítom őket, mind itt állnak.

Ésa. 40,26.

14. Gyűljetek egybe mind, és halljátok meg: ki jelenté meg közülök ezeket? az, akit az ÖrökkéValó szeret, elvégzi akarátját Bábelben, és karja lészen a Káldeusokon.

15. Én, Én szóltam, és őt el is hívtam, elhoztam őt, és szerencsés lesz útja.

16. Közelgjetek hozzám, halljátok ezt, nem szóltam eleitől fogva titkon! Amióta ez történik, ott vagytok! És most az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő engem küldött, és az Ő Szellemét.

Ésa. 45,19.

17. Így szól JaHuWaH, Megváltód, Izráelnek Szentje: Én vagyok JaHuWaH, Elohimed, Aki tanítalak hasznosra, és vezetek oly úton, amelyen járnod kell.

18. Vajha figyelmeztél volna Parancsolataimra! olyan igazi próféta követe, mint a folyóvíz, és igazságod, mint a tenger habjai;

5 Móz. 28,1., 5 Móz. 28,14., Zsolt. 81,14., Zsolt. 81,17.

19. És olyan volna magod, mint a tengernek fővénye, és méhednek gyümölcsei, mint annak kövecskéi; nem vágnék ki és nem pusztulna el neve orcám előtt.

Hós. 1,10.

20. Menjetek ki Bábelből, fussatok el Káldeából ujjongásnak szavával! jelentsétek meg, tudassátok ezt, terjesszétek a Föld végső határáig; mondjátok: Megváltotta JaHuWaH szolgáját, Jákóbot.

Jer. 51,6., Jer. 51,8., Jer. 50,8., Jer. 50,10., Jer. 29,10.

21. Nem szomjaznak, bárha pusztaságon vezet is őket: kösziklából vizet fakaszt nekik, és meghasítja a sziklát és víz ömöl belőle.

2 Móz. 17,6., 4 Móz. 20,11., Zsolt. 78,15.

22. Nincs békessé a gonoszoknak, így szól JaHuWaH!

Ésa. 57,21.

49 Hallgassatok reám, ti szigetek, és figyeljetek távol való népek: anyám méhétől hívott el JaHuWaH, anyámnak szíve alatt már emlékezett nevemről.

Ésa. 50,4., Jer. 1,4.

2. Hasonlóvá tévé számat az éles kardhoz, keze árnyékában rejtett el engem, és fényes nyíllá tett engemet, és tegzébe zárt be engem.

Jer. 1,9., Jer. 1,10., Préd. 12,13.

3. És mondá nekem: Szolgám vagy te, Izráel, akiben én megdicsőülök.

4. És én mondtam: Hiába fáradoztam, semmire és haszontalan költöttem el erőmet; de JaHuWaH-nál van ítéletem, és jutalmam Elohimemnél.

5. És most így szól JaHuWaH, Aki engem anyám méhétől szolgájává alkotott, hogy Jákóbot Ő hozzá megtérítem és hogy Izráel hozzá gyűjtessék; hiszen tisztelt vagyok az ÖrökkéValó szemeiben és erősségem az én Igaz Teremtőm!

6. Így szól: Kevés az, hogy nekem szolgám légy, a Jákób nemzetségének megépítésére és Izráel megszabadultjainak visszahozására: sőt a népeknek is világosságul adtalak, hogy üdvöm a Föld végéig terjedjen!

Ésa. 42,6., Ésa. 42,7., Ésa. 60,3., Luk. 2,30., Luk. 2,32.

7. Így szól JaHuWaH, Izráel megváltója, Szentje, a megvetett lelkűhöz, a nép undorához, a zsarnokok szolgájához: Látjátok királyok! és majd fölkelnek, fejedelmek, és leborulnak JaHuWaH-ért, aki hű, Izráel Szentjéért, aki téged elválasztott.

Ésa. 52,14., Ésa. 52,15., Ésa. 53,3., Zsolt. 22,7.

8. Így szól JaHuWaH: Jókedvem idején Én meghallgattalak, és a szabadulás napján segítettelek; megtartlak és nép szövetségévé teszek, hogy megépítsd a földet, és kioszd az elpusztult örökségeket;

Ésa. 61,2., Ésa. 54,3., Ésa. 61,4.

9. Így szólván a foglyoknak: Jőjjetek ki! és azoknak, akik sötétben ülnek: Lépjetek elő! Az utakon legelnek, és minden halmokon legelőjük lesz:

Ésa. 42,7.

10. Nem éheznek, nem szomjúhozna, nem bántja őket délibáb és a nap; mert aki rajtok könyörült, vezeti őket, és őket vizek forrásaihoz viszi.

Jel. 7,16., Ésa. 35,7., Ésa. 43,19., Ésa. 43,20., Ésa. 48,21., Ésa. 40,10., Ésa. 40,11., Ésa. 42,16.

11. És teszem minden hegyemet úttá, és ösvényeim magasak lesznek.

Ésa. 35,8., Ésa. 51,3., Ésa. 52,9., Luk. 2,25.

12. Ímé, ezek messziről jönnek ímé, amazok észak és a tenger felől, és amazok Sinnek földéről!

13. Ujjongjatok egek, és föld örvendezz, ujjongva énekeljete hegyek; mert megvigasztalá népét JaHuWaH, és könyörül szegényein!

Ésa. 35,8., Ésa. 51,3., Ésa. 52,9., Luk. 2,25., Zsolt. 96,11.

14. És szól Sion: Elhagyott JaHuWaH engem, és rólam elfeledkezett JaHuWaH!

15. Hát elfeledkezhetik-e az anya gyermekéről, hogy ne könyörüljön méhe fián? És ha elfeledkeznének is ezek: Én te rólad el nem feledkezem.

Zsolt. 27,10.

16. Ímé, az Én markaimba metszettelek fel téged, kőfalaid előtttem vannak szüntelen.

2 Móz 25,40, 1 Krón 28,11, 1 Krón 28,19

17. Elősi etnek fiaid, rombolóid és pusztítóid eltávoznak belőled.

18. Emeld fel köröskörül szemeidet, és lássad, mindnyájan egybegyűlnek, hozzád jönnek. Élek Én, így szól az *ÖrökkéValó*, hogy fölrakod mindnyájokat, mint ékszer, és felkötöd, mint menyasszony.

Ésa. 60,4.

19. Mert romjaid és pusztaságaid és elpusztult földed, mindez szűk lesz most a lakosságnak, és messze távoznak elpusztítóid.

20. Gyermektelenségednek fiai még ezt mondják majd füled hallatára: Szoros e hely nékem, menj el, hogy itt lakhassam!

21. És te így szólsz szívedben: Ki szülte nékem ezeket? hisz én gyermektelen és terméketlen voltam, fogoly és számkivetett; és ezeket ki nevelte föl? Ímé, én egyedül maradtam meg; ezek hol voltak?

22. Így szól JaHuWaH Elohim: Ímé, fölemelem kezemet a népekhez, és előttök zászlómat felállatom, és elhozzák fiaidat ölükben, és leányaid vállukon hordoztatnak.

Ésa. 11,10., Ésa. 60,4., Ésa. 60,5., Ésa. 60,6., Ésa. 66,12., Ésa. 66,14.

23. És királyok lesznek dajkálód, fejedelmi asszonyaik dajkái, arczczal a földre borulnak előtted és lábaid porát nyalják: és megtudod, hogy Én vagyok JaHuWaH, Akit akik várnak, meg nem szégyenülnek.

Zsolt. 72,9., Mik. 7,17.

24. Elvétethetik-e a préda az erőstől, és megszabadulhatnak-e az igazak foglyai?

25. Igen, így szól JaHuWaH, az erőstől elvétetnek a foglyok, és megszabadul a kegyetlen zsákmánya, és háborgatóidat és háborítom meg, és Én tartom meg fiaidat.

26. És etetem nyomorgatóiddal az önnön húsokat, és mint a musttól, véröktől megrészegegednek, és megtudja minden test, hogy Én vagyok JaHuWaH; megtartód és megváltód, Jákóbnak erős Elohimje!

Jel. 14,20., Ésa. 9,19., Jel. 16,6.

50 Így szól JaHuWaH: Hol van anyátok elválólevele, amelylyel őt elbocsátám? vagy hol van egy kölcsönadóim közül, akinek titeket eladtalak? Ímé, a ti vétkeitekért adattatok el, és bűneitekért bocsáttatott el anyátok!

Ésa. 57,17., 5 Móz. 24,1., Mik. 2,9., Malak. 2,14., Malak. 2,15., Jer 3,8., Mát 5,31., Mát 5,32, Mát 18,25, 2 Móz 21,7, 2 Kir 4,1

2. Miért jöttem, holott nem volt ott senki? hívtam és nem felelt senki sem! vagy olyan rövid már a kezem, hogy meg nem válthat? vagy nincs bennem megszabadításra való erő? Ímé, Én dorgálásommal kiszáraztom a tengert, a folyókat pusztává teszem, megbűzhödnek halaik, hogy nincsen víz, és szomjúságtól meghalnak.

Ésa. 51,15., Ésa. 59,1., Mát. 8,27.

3. Felöltöttem az Egeket sötétségbe, és gyászruhával fődöm be azokat.

Jel. 6,12.

4. JaHuWaH Elohim bölcs nyelvet adott én nékem, hogy tudja erősíteni a megfáradtat beszéddel, fölserkenti minden reggel, fölserkenti fületem, hogy hallgassak, amiként a tanítványok.

1 Sám. 9,15., 1 Sám. 20,2., Zsolt. 40,7.

5. JaHuWaH Elohim megnyitotta fületem, és én nem voltam engedetlen, hátra nem fordultam.

Zsid. 10,5., Zsid. 10,7., Jer. 17,16., Ámós. 3,8.

6. Hátamat odaadám a verőknek, és orczámat a szagatóknak, képemet nem fődöztem be a gyalázás és köpdösés előtt.

Mát. 5,39., Mát. 5,47., Mát. 18,4., Ján. 13,1., Ján. 13,11., 5 Móz. 25,9., 4 Móz. 12,14., Mát. 26,67.

7. És JaHuWaH Elohim megsegít engemet, azért nem szégyenülök meg, ezért olyanná tettem képemet, mint a kova, és tudtam, hogy szégyent nem vallok.

Jer. 1,18., Ezék. 3,8., Ezék. 3,9.

8. Közel van, aki engem megigazít, ki perel én velem? Álljunk együtt elő! Kicsoda peresem? közelegjen hozzám!

Róm. 8,33., Jób. 13,19., Jób. 41,1., Jób. 41,20.

9. Ímé, JaHuWaH Elohim megsegít engem, kicsoda kárhoztatna engem? Ímé, mindnyájan, mint a ruha megavulnak, moly emészti meg őket!

Ésa. 51,8.

10. Ki féli közületek az *ÖrökkéValót*? és ki hallgat az ő szolgálja szavára? ő, aki sötétségben jár és nincs fényesség néki, bízzék JaHuWaH nevében, és támaszkodják az *Igaz Teremtőhöz*!

Ésa. 51,1., Ésa. 51,7.

11. Ímé, ti mind, akik tüzet gyujtotok, felövezvén magatokat tüzes nyilakkal, vettesetek tüzeteknek lángjába és a tüzes nyilakba, amelyeket meggyújtottatok! Kezemből jó ez rátok; fájdalomban fogtok feküdni!

51 Hallgassatok reám, akik az igazságot követitek, akik az *ÖrökkéValót* keresitek; tekintetek a közsálra, amelyből kivágattattok, és a kútfő nyílására, amelyből kiásattatok!

Péld 15,9, 1 Tim 6,11, 2 Tim 2,22, Ésa 48,1

2. Tekintetek Ábrahámra, atyátokra, és Sárára, aki titeket szült, hogy egymagát hívtam el őt, és megáldám és megszorítottam őt.

Zsid. 11,11., Zsid. 11,12., Ezék. 33,24., Malak. 2,15.

3. Mert megvigasztalja JaHuWaH Siont, megvigasztalja minden romjait, és pusztáját olyanná teszi, mint az Éden, és kietlenjét olyanná, mint JaHuWaH-nak kertje, öröm és vígasság találtatik abban, hálaadás és dicséret szava!

1 Móz. 2,8., 1 Móz. 2,10.

4. Figyeljete Reám, Én népem, és reám hallgassatok, Én nemzetem! mert tanítás megy ki tőlem, és törvényemet a népek megvilágosítására megalapítom.

Ésa. 42,6.

5. Közel igazságom, kijő szabadításom, és karjaim népeket ítélnék: engem várnak a szigetek, és karomba vetik reménységüket.

Ésa 2,3., Ésa 2,4.

6. Emeljétek az égre szemeiteket, és nézzetek a földre ide alá, mert az Egek mint a füst elfognak, és a Föld, mint a ruha megavul, és lakosai hasonlókép elvesznek; de szabadításom örökre megmarad, és igazságom meg nem romol.

Zsolt. 102,27., Zsolt. 103,17., Zsolt. 103,20., Zsolt. 118,6., Mát. 5,18., 1 Ján. 2,17., Ésa. 40,6., Ésa. 40,8.

7. Hallgassatok rám, kik tudjátok az igazságot, te nép, kinek szívében van törvényem! ne féljete az emberek gyalázatától, és szidalmaik miatt kétségbe ne essetek!

Zsolt. 37,31.

8. Mert mint a ruhát, moly emészti meg őket, és mint a gyapjat, féreg eszi meg őket, és igazságom örökre megmarad, és szabadításom nemzetségről nemzetségre!

Ésa. 50,9., Ésa. 50,10.

9. Kelj föl, kelj föl, öltözd fel az erőt, oh, az *ÖrökkéValó* Karja! kelj föl, mint a régi időben, a messze hajdanban! Avagy nem te vagy-é, aki Ráhábot (*tengeri szörnyet*) kivágta, és a sárkányt átdöfte?

2 Móz. 14,28., Ezék. 29,3., Bir. 5,12., Ésa. 43,16., Ésa. 43,17., Mik. 7,15.

10. Nem te vagy-é, aki a tengert megszáraztotta, a nagy mélység vizeit; aki a tenger fenekét úttá változtatta, hogy átmenjenek a megváltottak?!

11. Így térnek meg JaHuWaH-nak megváltottai, és ujjongás között Sionba jönnek, és örökös öröm fejükön; vígasságot és örömet találnak, eltűnik a fájdalom és sóhaj!

Ésa. 35,10., Zsolt. 126,1., Zsolt. 126,2.

12. Én, Én vagyok megvigasztalótok! Ki vagy te, hogy félsz halandó embertől? ember fiától, aki olyan lesz, mint a fű?!

Ésa. 40,1., Ésa. 40,6.

13. Hogy elfeledkeztél JaHuWaH-ról, Teremtődről, Aki *Ezék. 17,22.* és a Földet megalapította, és hogy félsz szüntelen minden napon nyomorgatódnak haragjától, aki igyekszik elveszteni? De hol van a nyomorgató haragja?

Zsolt. 104,2.

14. Hirtelen megszabadul a fogoly, és nem hal meg a veremben, kenyere sem fogy el:

Zak. 9,11.

15. Hiszen Én vagyok JaHuWaH, a te *Igaz Teremtőd*, Aki megreszkettetem a tengert és zúgnak hajjai; Seregek JaHuWaH-ja az Én nevem?

2 Móz. 14,21.

16. És adtam beszédemet a Te szádba, és kezem árnyékával fődöztelek be, hogy újonnan plántáljam az Egeket, és megalapítsam a Földet, és ezt mondjam Sionnak: Én népem vagy te!

Ésa. 49,2., Ésa. 49,3., Ésa. 50,4., Ésa. 50,5.

17. Serkenj föl, serkenj föl, kelj föl Jeruzsálem, aki megittad JaHuWaH kezéből haragja poharát; a tántorgás öblös kelyhét megittad, kiürítéd!

Ésa. 52,1., 2 Kir. 25,1., 2 Kir. 25,22., Ésa. 29,9., Jer. 25,10., Jer 49,12, Jer 51,7, Siral 4,21, Abd 1,16, Ezék 23,31, Jel 14,10.

18. Nem vala vezetője minden fiai közül, akiket szült, nem fogta senki őt kézen minden fiai közül, akiket fölnevelt.

19. E kettő esett rajtad! Kicsoda szánt meg téged? A pusztulás, a romlás, az éhség és a fegyver; miként vigasztaljalak téged?

20. Fiaid elájultan ott feküdtek minden utcáknak fejeinél, mint a hálóba esett zerge, megrészegedve az *ÖrökkéValó* haragjától, *Igaz Teremtőd* feddésétől.

Siral. 2,19., Siral. 4,1., Siral. 4,2., Siral. 4,3.

21. Ezért halld meg ezt, szenvedő, ki részeg vagy, de nem bortól!

Ésa. 29,9.

22. Így szól Urad, JaHuWaH, és Elohimed, Aki népéért bosszút áll: Ímé, kiveszem kezedből a tántorgás poharát, haragom öblös kelyhét, nem iszod többé azt meg!

Ésa. 51,17.

23. És adom azt nyomorgatóid kezébe, akik azt mondták lelkednek: Hajolj meg, hogy átmenjünk te rajtad, és a te hátadat olyanná tette, mint a föld, és mint a minő az utca a járóknak!

Ésa. 47,6., Ésa. 47,15., Zsolt. 129,3.

52 Serkenj föl, serkenj föl, öltözd fel erősségedet, Sion, öltözzél fel ékességed ruháiba, Jeruzsálem, szent város, mert nem lép te beléd többé körülméletlen, tisztátalan!

2. Rázd ki magad a porból, kelj fel, ülj fel Jeruzsálem, oldd ki magadat nyakad bilincseiből, Sion fogoly leánya!

Ésa. 47,1., Ésa. 47,4.

3. Mert így szól JaHuWaH Elohim: Ingyen adattatok el, és nem pénzen váltattok meg!

Ezsdr. 1,9., Ezsdr. 1,11., Ésa. 45,13.

4. Mert így szól JaHuWaH Elohim: Égyiptomba ment alá népem először, hogy ott bujdossék, és azután Assiria nyomorgatá őt ok nélkül.

1 Móz. 46,6., 1 Móz. 46,7., Ésa. 10,5., Ésa. 10,10.

5. És most mit tegyek itt? - szól JaHuWaH, - hiszen népem elvitetett ok nélkül, és a rajta uralkodók ujjonganak, - szól JaHuWaH, - és nevem szüntelen mindennap gúnyoltatik.

Ezék. 36,20., Ezék. 36,23., Ezék. 36,24.

6. Ezért hadd ismerje meg népem az Én nevemet, ezért ama napon! Hogy Én vagyok, aki mondom:

Ímé, itt vagyok! *Ésa. 46,13.*

7. Mily szépek a hegyeken az örömondónak lábai, aki békességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, aki ezt mondja Sionnak: Uralkodik a te Igaz Teremtőd!

Ésa. 40,9., Ésa. 40,10., Róm. 10,15.

8. Halld őrállóidat! felemelik szavokat, ujjonganak egyetemben, mert szemtől-szembe látják, hogy mint hozza vissza Siont az ÖrökkéValó!

Jer. 6,17., Ezék. 33,2.

9. Ujjongva énekeljete mindnyájan, Jeruzsálem romjai, mert megvigasztalá JaHuWaH népét, megváltá Jeruzsálemet.

Zsolt. 96,11., Zsolt. 96,13.

10. Feltúrte JaHuWaH szent karját minden népeknek szemei előtt, hogy lássák a Föld minden határai az Igaz Teremtőnk szabadítását!

Zsolt. 126,1., Zsolt. 126,3., Zsolt. 98,2., Zsolt. 98,3., Ezék. 4,7.,

Ésa. 9,12., Ésa. 9,17., Ésa. 9,21., Ésa. 10,4.

11. Távozzatok, távozzatok, jertek ki, onnan, tisztátalan ne illessetek, jertek ki közülök, tisztítsátok meg magatokat, akik JaHuWaH edényeit hordozzátok.

2 Kor. 6,17., Jel. 18,14., Siral. 4,11.

12. Mert ne sietséggel jertek ki, és ne futással menjetek; mert előtettek meg JaHuWaH, és követni fog Izráel Elohimje!

5 Móz. 16,3., 2 Móz. 12,39.

13. Ímé, jó szerencsés lesz szolgám, magasságos, felséges és dicső lesz nagyon.

Ésa. 57,15., Jer. 23,5., Jer. 23,6.

14. Amiképen eliszonyodtak tőled sokan, oly rút, nem emberi volt ábrázata, és alakja sem ember fiaié volt:

15. Akképen ejt ámulatba sok népeket; fölötte a királyok befogják szájokat, mert amit nekik nem beszéltek volt, azt látják, és amit nem hallottak volt, arra figyelnek.

Ésa 53,2, Ésa 53,3, Ésa 49,6, Ésa 49,7, Ésa 51,6, Zsolt 31,10,

Zsolt 31,12, Zsolt 22,16, Zsolt 22,18, Zsolt 6,3, Zsolt 6,8, Zsolt 35,21

53 Ki hitt a mi tanításunknak, és az ÖrökkéValó Karja kinek jelentetett meg?

Ésa. 49,4., Ján. 12,38., Róm. 10,16.

2. Felnőtt, mint egy vesszőszál Ő előtte, és mint gyökér a száraz földből, nem volt neki alakja és ékessége, és néztünk reá, de nem vala ábrázata kíváncs!

Ésa. 52,14.

3. Útált és az emberektől elhagyott volt, fájdalmak férfiai és próféták kímélték! mint Aki elől orcáinkat elrejtjük, útált volt; és nem gondoltunk vele.

Ésa. 51,8., Jer. 6,14., Zsolt. 22,7., Zsolt. 22,8., Zsolt. 22,15.,

Zsolt 22,16, Zsolt 22,18, Zsolt 38,3, Zsolt 38,9, Zsolt 38,11,

Zsolt. 39,12., Siral. 3,4., Siral. 3,12.

4. Pedig betegséginket Ő viselte, és fájdalmainkat hordozá, és mi azt hittük, hogy ostromoztatik, verettetik és kínoztatik Elohimtől!

Ésa 6,7., Mát. 8,17.

5. És Ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az Ő Sebeivel gyógyulánk meg.

Róm. 4,25., 1 Kor. 15,3., 1 Pét. 2,24.

6. Mindnyájan, mint juhok eltévelyedtünk, ki-ki az ő útára tértünk; de JaHuWaH mindnyájunk vétjét Ő reá veté.

Ésa 53,4

7. Kínoztatott, pedig alázatos volt, és száját nem nyitotta meg, mint bárány, amely mészárszékre vitetik, és mint juh, amely megnémul az ő nyírók előtt; és száját nem nyitotta meg!

Mát. 26,63., Csel. 8,32., Csel. 8,35., Zsolt. 22,3., Zsolt. 22,12.,

Zsolt 22,13, Zsolt 22,15, Zsolt 22,17, Zsolt 22,21, Zsolt 22,22,

Zsolt. 38,14., Zsolt. 38,15., Zsolt. 38,39., Zsolt. 38,10.

8. A fogságból és ítéletből ragadtatott el, és kortársainál ki gondolt arra, hogy kivágatott az élők földéből, hogy népem bűnéért lőn rajta vereség?!

Zsolt 88,6., Siral. 3,54.

9. És a gonoszok közt adtak sírt neki, és a gazdagok mellé jutott kínos halál után: pedig nem cselekedett hamisságot, és álnokság sem találtatott szájában.

1 Pét. 2,22., 1 Pét. 2,24., 1 Móz. 23,4., 1 Móz. 46,4., 1 Móz. 49,29.,

1 Móz. 49,31., 2 Krón. 21,20., 2 Krón. 24,25., 2 Krón. 28,27.

10. És JaHuWaH akarta Őt megrontani betegség által; hogyha Önlelkét áldozatul adja, magot lát, és napjait meghosszabbítja, és JaHuWaH akarata az Ő keze által jó szerencsés lesz.

Ésa. 44,28.

11. Mert lelke szenvedése folytán látni fog, és megelégszik, ismeretével igaz szolgám sokakat megigazít, és vétkeiket Ő viseli.

12. Azért részt osztok Néki a nagyokkal, és zsákmányt a hatalmasokkal oszt, mivelhogy életét halálra adta, és a bűnösök közé számláltatott; pedig Ő sokak bűnét hordozá, és a bűnösökért imádkozott!

Mát. 27,28., Luk. 23,34., Péld. 16,19.

54 Ujjongj te meddő, aki nem szültél, ujjongva énekelj és kiálts, aki nem vajudtál, mert többek az elhagyottnak fiai a férjnél való fiainál, azt mondja JaHuWaH.

Gal. 4,27., Ésa. 49,20., Ésa. 50,1., Ésa. 47,8.

2. Szélesítsd ki a sátorod helyét, és hajlékidnak kárpitjait terjeszszék ki; ne tiltsd meg; nyújtsd meg köteleidet, és erősítsd meg szegeidet.

Ésa. 49,19., Ésa. 49,21., Jer. 31,38., Zak. 14,10.

3. Mert mind jobb-, mind balkézre kiterjedsz, és magod népeket vesz örökségbe, és pusztá városokat megnépesítnék.

4. Ne félj, mert meg nem szégyenülsz, és ne pirulj, mert meg nem gyaláztatol, mert ifjúságod szégyenéről

elfeledkezel, és özvegységednek gyalázataról többé meg nem emlékezel.

Hós. 2,1., Hós. 2,18., Jer. 3,24., Jer. 3,25., Jer. 31,19., Jer. 51,5.

5. Mert férjed a te Teremtőd, Seregek JaHuWaH-ja az Ő neve, és megváltód Izráelnek Szentje az egész Föld Elohimjének hívattatik.

Mik. 4,13.

6. Mert mint elhagyott és fájó lelkű asszonyt hív téged JaHuWaH, és mint megvetett ifjú asszonyt; ezt mondja az Igaz Teremtőd:

7. Egy rövid szempillantásig elhagytalak, és nagy irgalmassággal egybegyűjtlek;

8. Búsulásom felbuzdultában elrejtém orczámat egy pillantásig előled, és örök irgalmassággal könyörülök rajtad; ezt mondja a Megváltó ÖrökkéValód.

Ésa. 60,10., Zsolt. 30,6.

9. Mert úgy lesz ez nékem, mint a Noé özönvize; amiként megesküvém, hogy nem megy át többé Noé özönvize e Földön, úgy esküszöm meg, hogy rád többé nem haragszom, és téged meg nem feddelek.

1 Móz. 8,21., 1 Móz. 9,11.

10. Mert a hegyek eltávoznak, és a halmok megrendülnek; de az Én irgalmasságom tőled el nem távozik, és békességem szövetsége meg nem rendül, így szól könyörülő ÖrökkéValód.

11. Oh, te szegény, szélvésztlől hányt, vigasztalás nélkül való! Ímé, ólomporba rakom köveidet, és zafirokra alapítalak.

Jel. 21,18., Jel. 21,21.

12. Rubinból csinálom falad párkányzatát, és kapuidat gránátkövekből, és egész határodát ék-kövekből;

13. És minden fiaid JaHuWaH tanítványai lesznek, és nagy lesz fiaid békessége.

Ján. 6,45., Siral. 2,9., Zsolt. 74,9., Ésa. 59,21.

14. Igazság által leszel erős, ne gondold a nyomorral, mert nincsen mit félned, és a rettegéssel, mert nem közelg hozzád.

Ésa. 9,7., Zsolt. 97,2.

15. És ha összegyűlvén összegyűlnek, ez nem Én tőlem lesz! Aki ellened összegyűl, elesik általad.

16. Ímé, Én teremtettem a kovácsot, aki a parazsat éleszti és fegyvert készít mestersége szerint: és Én teremtem a pusztítót is a vesztésre!

17. Egy ellened készült fegyver sem lesz jó szerencsés, és minden nyelvet, amely ellened perbe száll, kárhóztatsz: ez JaHuWaH szolgálainak öröksége, és az ő igazságuk, amely Tőlem van, - így szól JaHuWaH.

55 Oh, mindnyájan, akik szomjúhoztok, jertek e vizekre, ti is, akiknek nincs pénzetek, jertek, vegyetek és egyetek, jertek, vegyetek pénz nélkül és ingyen, bort és tejet.

Ján. 7,37., Ján. 7,38., Ésa. 41,17., Jel. 22,17.

2. Miért adtok pénzt azért, ami nem kenyér, és gyűjtött kincseteket azért, ami meg nem elégíthet? Hallgassatok, hallgassatok Reám, hogy jót egyetek, és gyönyörködjék lelketek kövérségben.

Zsolt. 36,9., Zsolt. 63,6.

Ezékiel próféta könyve

3. Hallgassatok az Úr parancsait, és jertek Hozzám; hallgassatok, hogy éljen lelketek, és szerzek veletek örök szövetséget, Dávid iránt való változhatatlan kegyelmességem szerint.

2 Sám. 7,16., Zsolt. 89,29., Csel. 13,34.

4. Ímé, bizonyságul adtam őt a népeknek, fejedelmül és parancsolóul népeknek.

5. Ímé, nem ismert népet hívsz elő, és a nép, amely téged nem ismert, hozzád siet JaHuWaH-ért, Elohimedért és Izráel Szentjéért, hogy téged megdicsőítt.

6. Keressétek az ÖrökkéValót, amíg megtalálható, hívjátok Őt segítségül, amíg közel van.

Péld. 8,17., 2 Krón. 15,4., Zsolt. 32,8., Jer. 29,14., Ésa. 65,1.

7. Hagyja el a gonosz az ő útát, és a bűnös férfiú gondolatait, és térjen JaHuWaH-hoz, és könyörül rajta, és a mi Elohimünkhöz, mert bővelkedik a megbocsátásban.

Ésa. 56,1., Ezék. 33,11., Zsolt. 103,3., Zsolt. 103,5.

8. Mert nem az Én gondolataim a ti gondolataitok, és nem a ti útaitok az Én útaim, így szól JaHuWaH!

4 Móz. 23,19., Zsolt. 103,11.

9. Mert amint magasabbak az Egek a Földnél, akképen magasabbak az Én útaim útaitoknál, és gondolataim gondolataitoknál!

10. Mert amint leszáll az eső és a hó az égből, és oda vissza nem tér, hanem megöntözi a földet, és termővé, gyümölcsözővé teszi azt, és magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek:

11. Így lesz az Én beszédem, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok, és szerencsés lesz ott, ahová küldöttem.

Zsolt. 65,11.

12. Mert örömmel jöttök ki, és békességben vezéreltettek; a hegyek és halmok ujjongva énekelnek ti előttetek, és a mező minden fája tapsolnak.

Ésa. 35,12., Zsolt. 98,8.

13. A tövis helyén cziprus nevededik, és bogács helyett mirtus nevededik, és lesz ez JaHuWaH-nak dicsőségül és örök jegyül, amely el nem töröltetik.

Ésa. 43,19., Ésa. 43,20.

56 Így szól JaHuWaH: Őrizzétek meg a jogosságot, és cselekedjétek igazságot, mert közel van szabadításom, hogy eljőjjön, és igazságom, hogy megjelenjék:

2. Boldog ember, aki ezt cselekszi, és az ember fia, aki ahhoz ragaszkodik! aki megőrzi a szombatot, hogy meg ne fertőztesse azt, és megőrzi kezét, hogy semmi gonoszt ne tegyen.

5 Móz. 5,14., Ésa. 55,6., Ésa. 58,13., Ésa. 58,14., Jer. 17,19.,

Jer. 17,27., Ezék. 20,12., Ezék. 22,8.

3. És ne mondja ezt az idegen, aki JaHuWaH-hoz adá magát: Bizony elszakaszt JaHuWaH engem az Ő népétől! ne mondja a herélt sem: Ímé, én megszáradt fa vagyok!

4. Mert így szól JaHuWaH a herélteknek: Akik megőrzik szombatimat és szeretik azt, amiben gyönyörködöm, és ragaszkodnak az Én szövetségemhez:

5. Adok nékik házamban és falaimon belül helyet, és oly nevet, amely jobb, mint a fiakban és lányokban élő név; örök nevet adok nékik, amely soha el nem vész;

5 Móz. 23,2., 5 Móz. 23,4., 5 Móz. 23,8.

6. És az idegeneket, akik JaHuWaH-hoz adák magukat, hogy Néki szolgáljanak és hogy szeressék JaHuWaH nevét, hogy Ő néki szolgálai legyenek; mindenkit, aki megőrzi a szombatot, hogy meg ne fertőztesse azt, és a szövetségemhez ragaszkodókat:

7. Szent hegyemre viszem föl ezeket, és megvidámítom őket imádságom házában; egészen égő és véres áldozataik kedvesek lesznek oltáromon; mert házam imádság házában hivatik minden népek számára!

Ésa. 2,2., Ésa. 2,4., Mát. 21,13., 1 Kir. 8,41., 1 Kir. 8,43.

8. Így szól JaHuWaH Elohim, Aki összegyűjti Izráel elszéledt fiait: Még gyűjtök ő hozzá, az ő egybegyűjtötteihez!

9. Mezőnek minden vadai! jertek el enni, erdőnek minden vadai!

Jer. 12,7., Jer. 12,9., Jel. 19,17.

10. Őrállói vakok mindnyájan, mit sem tudnak, mindnyájan néma ebek, nem tudnak ugatni; álmodók, heverők, szunnyadni szeretők!

Ezék. 34,5.

11. És ez ebek telhetetlenek, nem tudnak megelégedni, pásztorok ők, akik nem tudnak vigyázni; mindnyájan a magok útára tértek, ki-ki nyeresége után, mind együtt!

Jer. 6,13., Jer. 8,10., Mik. 3,5., Mik. 3,7.

12. Jertek, hadd hozzak bort, és igyunk részegítő italt! és legyen a holnap olyan, mint a ma, nagy és dicső felettébb!

57 Az igaz elvész és nem veszi észébe senki, és az irgalmasságtevők elragadtatnak és senki nem gondolja fel, hogy a veszedelem elől ragadtatik el az igaz;

Mik. 7,2.

2. Bemegy békességbe, nyugosznak ágyaikon, akik egyenes útaikon járanak.

Jób. 3,13., Jób. 3,15., Zsolt. 17,15., Zsolt. 73,24.

3. És ti közeljertek ide, szemfényvesztő fiai, paráznának magva, aki paráználkodik.

Ésa. 1,4., Hós. 2,1., Hós. 2,3.

4. Ki felett örvendeztek? Ki ellen tájtátok fel szátokat és öltitek ki nyelveteket? nem ti vagytok-e a bűn gyermekei, a hazugságnak magva?

Ésa 65,5, Ésa 66,5, Zsolt 35,21, Zsolt 22,8, Zsolt 22,14, Siral 2,15

5. Akik lángoltok a bálványokért minden zöld fa alatt, megöltök gyermekeket a völgyekben, a hegyek hasadécai alatt.

Ezék 6,13, 2 Krón 28,3 2 Krón 33,6, Jer 7,32, 2 Kir 16,3, 2 Kir 16,4

6. A folyónak sima köveiben van örökséged; azok, azok a te részed, töltöttél nékik italáldozatot is, vívél ételáldozatot és Én jó néven vegyem-e ezeket?

1 Sám. 17,40., Zsolt. 119,57., Zsolt. 16,5.

7. Magas és felemelkedett hegyen helyezted ágyadat, fel is menél oda áldozni áldozatot.

Ésa. 65,4., Ezék. 16,24.

8. Az ágyad és a porlad mögé tetted bálványjeleidet, és Tőlem eltávozván, fölfedted ágyadat, fölmentél rá, és megszelesítéd, és szövetséget szerzél velök, szeretted ágyukat, amerre csak láttad.

9. És menél a királyhoz olajjal, és megsokasítád keneteidet, és elküldéd követeidet messze földre, és megaláztad magadat a sírig.

Ezék. 16,36., Ezék. 23,16., Ezék. 23,40.

10. Nagy útagon megfáradál, és még sem mondad: mind hasztalan! erőd megújulását érezéd, így nem levél beteg!

11. Kitől féltél és rettegtél, hogy hazudtál és Rólam meg nem emlékezel, szívedre sem vevéd? vagy azért nem félsz engem, hogy hallgatók már régtől fogva?

12. Én jelentem meg igazságodat, és csinálmányaid nem használnak néked.

13. Ha kiáltasz: szabadítson meg téged bálványid raja; mindnyájokat szél viszi el, szél kapja fel, és aki bennem bízik, örökségül bírja a Földet, és örökli Szent Hegyemet.

Ésa 56,4, Ésa 56,5, Ésa 49,8, Zsolt 37,11, Zsolt 69,37, Mát. 5,5

14. És szól egy szó: Töltsétek, töltsétek, készítsétek az utat, vegyetek el minden botráncozást népem útáról.

Ésa. 40,3., Ésa. 62,10.

15. Mert így szól a Magasságos és Felséges, Aki örökké lakozik, és Akinek neve szent: Magasságban és Szentségben lakom, de a megrontottal és alázatos szívűvel is, hogy megelevenítsem az alázatosok lelkét, és megelevenítsem a megtörték szívét.

Zsolt. 51,19., Hós. 6,6., Zsolt. 138,6.

16. Mert nem örökké perlek, és nem mindenha haragszom, mert a lélek előttem megedpedne, és a leheletek, akiket Én teremtettem.

Zsolt. 10,3., Zsolt. 10,9., Zsolt. 78,38., Zsolt. 78,39., 1 Móz. 2,7.

17. Mert a telhetetlenségnek vétkéért haragudtam meg, és megvertem őt, elrejtém magamat és megharagudtam; és ő elfordulva, szíve útjában járt.

Kol. 3,5., 1 Tim. 6,10., Zsolt. 119,36.

18. Útait láttam, és meggyógyítom őt; vezetem őt, és vigasztalást nyujtok néki és gyászolóinak,

19. Megteremtem ajkaikon a hálának gyümölcsét. Békesség, békesség a messze és közel valóknak, így szól JaHuWaH; Én meggyógyítom őt!

Péld. 10,31.

20. És a hitetlenek olyanok, mint egy háborgó tenger, amely nem nyughatik, és amelynek vize iszapot és sárt hány ki.

21. Nincs békesség, szól az Igaz Teremtőm, a hitetleneknek!

Ésa. 48,22.

58 Kiálts teljes torokkal, ne kiméld; mint harsona emeld fel hangodat, és hirdesd népemnek bűneiket, és Jákób házának vétkeit.

Mik. 3,8., Mát. 24,31., Jel. 1,10., Jel. 4,1.

2. Holott ők Engem mindennap keresnek, és tudni kívánják útaimat, mint oly nép, amely igazságot

cselekedett és Elohimje törvényét el nem hagyta; kéri
Tőlem az igazságnak ítéleteit, és Elohimnek elközelgése
kivánják.

Malak. 2,17., Ámós. 5,18.

3. Mért bőjtölünk és Te nem nézed, gyötörjük lelkünket
és Te nem tudod? Ímé, bőjtölések napján kedvteléseket
üzitek, és minden robotosaitokat szorongatjátok.

4. Ímé perrel és versengéssel bőjtöltök, és sújtatok a
gazságnak öklével; nem úgy bőjtöltök mostan, hogy
meghallassék szavatok a Magasságban.

Jóel. 1,14., Jóel. 2,12., Dán. 10,2., Dán. 10,13.

5. Hát ilyen a bőjt, amelyet Én kedvelek, és olyan a nap,
amelyen az ember lelkét gyötri? Avagy, hamint káka
lehajtja fejét, és zsákot és hamvat terít maga alá: ezt
nevezed-e bőjtnek és JaHuWaH előtt kedves napnak?

Zak. 7,5.

6. Hát nem ez-e a bőjt, amit Én kedvelek: hogy megnyisd
a gonoszságnak bilincseit, az igának köteleit megoldjad,
és szabadon bocsádsz az elnyomottakat, és hogy minden
igát széttépjetelek?

3 Móz. 25,49., 3 Móz. 25,53., Jer. 34,8., Jer. 34,10.

7. Nem az-e, hogy az éhezőnek megszegd kenyeredet, és
a szegény bujdosókat házadba bevigyed, ha meztelent
látsz, felruházzad, és tested előtt el ne rejtssd magadat?

Ezék. 18,5., Ezék. 18,9., Mát. 25,36., Jak. 2,15., Jak. 2,16.

8. Akkor felhasad, mint hajnal a te világosságod, és
meggyógyulásod gyorsan kivirágzik, és igazságod előttem
jár; JaHuWaH dicsősége követ.

Ésa. 52,12., Zsolt. 37,6., Ésa. 8,21., Ésa. 8,22., Ésa. 9,2.

9. Akkor kiáltasz, és az *ÖrökkéValó* meghallgat, jajgatsz,
és Ő azt mondja: Ímé, itt vagyok. Ha elvetended közüled
az igát, és megszünsz ujjal mutogatni és hamisságot
beszélni;

10. Ha odaadod utolsó falatodat az éhezőnek, és az
elepedt lelkűt megalégít: feltámad a setétségben
világosságod, és homályosságod olyan lesz, mint a dél.

11. És vezérel téged az *ÖrökkéValó* szüntelen, megalégíti
lelkedet nagy szárazságban is, és csontjaidat megerősíti,
és olyan leszel, mint a megöntözött kert, és mint a
vízforrás, amelynek vize el nem fogy.

Zsolt. 1,3.

12. És megépítik fiaid a régi romokat, az emberöltők
alapzatait felrakod, és nevezetel romlás építőjének,
ösvények megújítójának, hogy ott lakhassanak.

Ésa. 61,4., Ámós. 9,11., Ezék. 13,5., Ezék. 22,30.

13. Ha megtartóztatod szombatod lábadat, és nem üzöd
kedvtelésedet szent napomon, és a szombatot
gyönyörűségnek hívod, JaHuWaH szent és dicsőséges
napjának, és megszenteled azt, dolgaiddat nem tevén,
foglalkozást sem találván, hamis beszédet sem szólván:

Ésa. 58,9., 5 Móz. 32,13., 5 Móz. 33,29., Hós. 10,4.

14. Akkor gyönyörűséged lesz az *ÖrökkéValó*ban; és Én
hordozlak a Föld magaslatain, és azt mívelem, hogy
Jákóbnak, atyádnak örökségével élj; mert az *ÖrökkéValó*
szája szól!

59 Ímé, nem oly rövid JaHuWaH keze, hogy meg ne
szabadíthatna, és nem oly süket az Ő füle, hogy meg nem
hallgathatna;

Ésa. 50,2.

2. Hanem a ti vétkeitek választanak el titeket az *Igaz
Teremtőtől*, és bűneitek fedezték el orcáját ti
előttetek, hogy meg nem hallgatott.

5 Móz. 31,8., Siral. 3,44.

3. Mert kezeitek bemocskolvák vérrel, és ujjaitok
vétekkal, ajkaitok hazugságot szólnak, nyelveitek gonoszt
suttog.

Ésa. 1,15., Zsolt. 5,7., Zsolt. 5,10., Zsolt. 12,3., Zsolt. 26,4.,

Zsolt. 31,19, Zsolt 59,13, Zsolt 17,9, Zsolt 17,11, Zsolt 26,9

4. Nincsen, aki az igazság mellett szólna, és nincsen, aki
igazságosan perelne, haszontalanban bíznak és
hazugságot beszélnek, gonoszt fogadnak és vétet
szülnek.

Ésa. 58,4., Zsolt. 7,15., Jób. 15,35.

5. Vipera tojásait költik ki, és pókhálót szőnek; aki
tojásaiból eszik, meghal, és ha egyre rátapodsz, vipera
kél ki.

Ésa. 14,29., Ésa. 34,15., 5 Móz. 32,33.

6. Pókhálójukból nem lesz ruha, csinálmányok nem
felvehető; cselekedeteik hamisságnak cselekedetei, és
erőszak tette van kezeikben.

Ésa. 59,5., Jób. 8,14., Jób. 8,15.

7. Lábaik a gonoszra futnak; és sietnek, hogy ártatlan vért
ontsanak; gondolataik hamisságnak gondolatai, pusztítás
és romlás ösvényeiken.

Péld. 1,16.

8. A békesség útját nem ismerik, és nincsen jogosság
kerékvágásukban, ösvényeiket elgörbítik, aki azon jár,
nem ismeri a békességet.

Péld. 10,9., Péld. 28,18.

9. Ezért van távol tőlünk az ítélet, és nem ér el minket az
igazság, várunk világosságra, és ímé, sötétség, és
fényességre, és ímé, homályban járunk!

Ésa. 5,30., Ámós. 5,18.

10. Tapogatjuk, mint vakok a falat, és tapogatunk, mint
akiknek szemök nincs, megütközünk délben, mint
alkonyatkor, és olyanok vagyunk, mint a halottak az
egészségesek közt.

11. Morgunk, mint a medvék mindnyájan, és nyögven
nyögünk, mint a galambok, várjuk az ítéletet és nem jó, a
szabadulást és távol van tőlünk.

Ésa. 38,14.

12. Mert sokak előttem gonoszságaink, és bűneink
bizonyoságot tesznek mi ellenünk, mert gonoszságaink
velünk vannak, és vétkeinket ismerjük:

Jer. 14,7., Zsolt. 51,5.

13. Elpártoltunk és megtagadtuk az *ÖrökkéValót*, és
eltávoztunk a mi *Igaz Teremtőtől*, szoltunk
nyomorgatásról és elszakadásról, gondoltunk és szoltunk
szívünkől hazug beszédeket.

14. És eltávozott a jogosság, és az igazság messze áll, mivel elesett a hűség az utcán, és az egyenesség nem juthat be. *Zsolt. 12,2., Zsolt. 12,3.*

15. És a hűség hiányzik, és aki a gonoszt kerüli, prédává lesz. És látta ezt JaHuWaH és nem tetszék szemeinek, hogy jogosság nincsen.

16. És látá, hogy nincsen senki, és álmélkodott, hogy nincsen közbenjáró; ezért karja segít néki, és igazsága gyámolítja őt. *Ésa. 63,5., Zsolt. 44,4., Zsolt. 98,1.*

17. És felölté az igazságot, mint pánczélt, és a szabadítás sisakja van fején; felölté a bosszúállás ruháit, mint köpenyt, és búsulással vevé magát körül, mint egy palásttal. *Eféz. 6,13., Eféz. 6,17., 1 Thess. 5,8.*

18. A cselekedetek szerint fog megfizetni: haraggal ellenségeinek, büntetéssel szorongatóinak, büntetéssel fizet a szigeteknek.

19. És félík napnyugottól fogva JaHuWaH-nak nevét, és naptamadattól az Ő dicsőségét, amikor eljő, mint egy sebes folyóvíz, amelyet JaHuWaH szele hajt. *Jer. 47,2., Jer. 46,7., Jer. 46,8.*

20. És eljő Sionnak a Megváltó, és azoknak, akik Jákóbban megtérnek hamisságokból, szól JaHuWaH. *Róm. 11,26., Ésa. 57,13.*

21. És Én ő velők ily szövetséget szerzek, - szól JaHuWaH: Szellemem, amely rajtad nyugoszik, és beszédeim, amelyeket szádba adtam, el nem távoznak szádból, és magodnak szájából, és magod magvának szájából, így szól JaHuWaH, mostantól mind örökké!

60 Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és JaHuWaH dicsősége rajtad feltámadt. *Ésa. 45,7., Ésa. 58,8., Ésa. 58,10., Ésa. 59,9.*

2. Mert ímé, sötétség borítja a Földet, és éjszaka a népeket, de rajtad feltámad az ÖrökkéValó, és dicsősége rajtad megláttatik.

3. És népek jönnek világosságodhoz, és királyok a néked feltámadott fényességhez.

4. Emeld fel köröskörül szemeidet és lásd meg: mindnyájan egybegyűlnek, hozzád jönnek, fiaid messziről jönnek, és leányaid ölben hozatnak el. *Ésa. 11,12., Ésa. 43,6., Ésa. 49,18., Ésa. 49,22., Ésa. 66,12.*

5. Akkor meglátod és ragyogsz örömtől, és remeg és kiterjed szíved, mivel hozzád fordul a tenger kincsözöne, és hozzád jó a népeknek gazdagsága.

6. A tevék sokasága elborít, Midján és Éfa tevecsikói, mind Sebából jönnek, aranyat és tömjént hoznak, és JaHuWaH dicséreteit hirdetik. *1 Móz. 37,25., Zsolt. 72,15., Ezék. 27,22.*

7. Kédár minden juhaid hozzád gyűlnek, Nebajóth kosai néked szolgálnak, felmennek kedvem szerint oltáromra, és dicsőségem házáat megdicsőítem. *1 Móz. 25,13.*

8. Kik ezek, akik repülnek, mint a felleg, s mint a galambok dúczaikhoz? *Hós 11,11., Zsolt. 55,7.*

9. Igen, engem várnak a szigetek; és elől jönnek Társis királyfiak, és a fiaidat messziről, és ezüstjüket és aranyokat azokkal együtt, a te ÖrökkéValó és Igaz Teremtőd nevének és Izráel Szentjének, hogy téged megdicsőített.

10. Az idegenek megépítik kőfalaidat, és királyaid szolgálnak néked; mivel haragomban megvertelek, és kegyelmemben megkönyörültem rajtad. *Ezsdr. 6,8., Ezsdr. 6,9., Ésa. 49,23., Nehem. 2,8.*

11. És nyitva lesznek kapuid szüntelen, éjjel és nappal be nem zároltatnak, hogy behozzák hozzád a népek gazdagságát, és királyaid is bevitetnek. *Jel. 21,25., Jel. 21,26.*

12. Mert a nép és az ország, amely néked nem szolgál, elvész, és a népek mindenestől elpusztulnak. *Ésa. 41,11., Ésa. 41,12., Zak. 14,16., Zak. 14,17.*

13. A Libánon ékessége hozzád jő, ciprus, platán, sudar czedrus, mind együtt Szenthelyemnek megékesítésére, hogy lábaim helyét megdicsőítem. *Zsolt. 99,5., Zsolt. 132,7., Siral. 2,1., Ésa. 41,19., 1 Krón. 28,2., 1 Kir. 5,1., 1 Kir. 5,11.*

14. És meghajolva hozzád mennek a téged nyomorgatók fiai, és leborulnak lábad talpainál minden megútálód, és neveznek téged JaHuWaH városának, Izráel Szentje Sionának. *Jel. 3,9., Ésa. 49,23.*

15. Ahelyett, hogy elhagyott és gyűlölt valál és senki rajtad át nem ment, örökkévaló ékességgé teszek, és gyönyörűséggé nemzetségről nemzetségre.

16. És szopod a népek tejét, és a királyok emlőjét szopod, és megtudod, hogy Én vagyok JaHuWaH, megtartód és megváltód, Jákóbnak erős Igaz Teremtője. *Ésa. 49,23., Ésa. 66,11.*

17. Réz helyett aranyat hozok, vas helyett ezüstöt hozok, és a fák helyett rezet, és a kövek helyett vasat, és teszem fejedelmeiddé a békességet, és előljáróiddá az igazságot.

18. Nem hallatik többé erőszakétel földeden, pusztítás és romlás határaidban, és a szabadulást hívod kőfalaidnak, és kapuidnak a dicsőséget. *Ezék. 48,35.*

19. Nem a Nap lesz néked többé nappali világosságod, és fényességül nem a Hold világol néked, hanem JaHuWaH lesz néked örök világosságod, és Elohimed lesz ékességed, *Jel. 21,3., Jel. 21,4., Jel. 21,23., Jel. 22,5.*

20. Napod nem megy többé alá, és holdad sem fogy el, mert az ÖrökkéValó lesz néked örök világosságod, és gyászod napjainak vége szakad. *Zak 14,7.*

21. És néped mind igaz lesz, és a földet mindörökké bírják, plántálásom vesszőszála ők, kezeim munkája dicsőségemre. *Ésa. 4,2., Ésa. 4,3.*

22. A legkisebb ezerre nő, és a legkevesebb hatalmas néppé. Én, az ÖrökkéValó, idején, hamar megteszem ezt.

61 JaHuWaH Elohim Szelleme van Én rajtam azért, mert fölkent Engem JaHuWaH, hogy a szegényeknek örömet mondjak; elküldött, hogy bekössem a megtört

szívüeket, hogy hirdessek a foglyoknak szabadulást, és a megkötözötteknek megoldást;

Luk. 4,17., Luk. 4,20., Zak. 9,1.

2. Hogy hirdessem JaHuWaH jókedvének esztendejét, és Elohimünk bosszúállása napját; megvigasztaljak minden gyászolót;

3. Hogy tegyek Sion gyászolóira, adjak nekik ékességet a hamu helyett, örömmek kenetét a gyász helyett, dicsőségnek palástját, a csüggedt lélek helyett, hogy igazság fáinak neveztesse, az *ÖrökkéValó* plántáinak, az *Ő* dicsőségére!

Ésa. 60,21., Zsolt. 23,5., Zsolt. 45,8.

4. És megépítik a régi romokat, az ősi pusztaságokat helyreállítják, és a pusztá városokat megújítják, és a régi nemzetségek pusztaságait.

Ésa. 58,12.

5. És ott állnak az idegenek, és legeltetik juhaitokat, és a jövevények szántóitok és vinczelléreitek lesznek.

Ésa. 14,2.

6. Ti pedig JaHuWaH papjainak hívatottok, Elohimünk szolgálóinak nevezettek; a népek gazdagságát eszitek, és azok dicsőségével dicsekedtek.

Ésa. 60,16., 2 Móz. 19,6.

7. Gyalázatotokért kettős jutalmat vesztek, és a szidalom helyett örvendenek örökségükben; ekként két részt öröklenek földükben, örökös örömük lesz.

8. Mert *ÉN*, JaHuWaH, a jogosságot szeretem, gyűlölöm a gazsággal szerzett ragadományt; és megadom híven jutalmukat, és Örök Szövetséget szerzek velök.

Jer. 32,40., Ésa. 55,3., Ésa. 55,4.

9. És ismeretes lesz magvok a népek közt, és ivadékaik a népségek között, valakik látják őket, megismerik őket, hogy ők az *ÖrökkéValótól* megáldott magok.

10. Örvendezvén örvendezek JaHuWaH-ban, örüljön lelkem az én *Igaz Teremtőmben*; mert az üdvnek ruháival öltöztetett fel engem, az igazság palástjával vett engemet körül, mint vőlegény, aki pap módon ékíti fel magát, és mint menyasszony, aki felrakja ékességeit.

Zsolt. 132,9.

11. Mert mint a föld megtermi csemetéjét, és mint a kert kisarjasztja veteményeit, akként sarjasztja ki JaHuWaH Elohim az igazságot s a dicsőséget minden nép előtt.

62 Sionért nem hallgatok és Jeruzsálemért nem nyugszom, míg földerül, mint fényesség az *Ő* igazsága, és szabadulása, mint a fáklya tündököl.

2. És meglátják a népek igazságodat, és minden királyok dicsőségedet, és új nevet adnak néked, amelyet az *ÖrökkéValó* szája határoz meg.

Ésa. 65,15.

3. És leszel dicsőség koronája JaHuWaH kezében, és királyi fejdísz az *Igaz Teremtő* kezében.

4. Nem neveznek többé elhagyatottnak, és földedet sem nevezik többé pusztának, hanem így hívnak: én gyönyörűségem, és földedet így: férjhez adott; mert JaHuWaH gyönyörködik benned, és földed férjhez adatik.

Hós. 1,10., Hós. 1,12., Ésa. 60,14., Jer. 3,17., Ezék. 48,35.

Ezékiel próféta könyve

5. *Yeremias* mint elveszi a legény a szüzet, akként vesznek feleségül téged fiaid, és amint örül a vőlegény a menyasszonynak, akként fog néked Elohimed örülni.

6. Kőfalaidra, Jeruzsálem, őrizőket állattam, egész nap és egész éjjel szüntelen nem hallgatnak; ti, akik az *ÖrökkéValót* emlékeztetitek, ne nyugodjatok!

Zsolt. 134,1.

7. És ne hagyjatok nyugtot néki, míg megújítja és dicsőségesé teszi Jeruzsálemet e földön.

8. Megesküdt JaHuWaH jobbára s erőssége karjára: nem adom többé gabonádat eleségül ellenségeidnek, s idegenek nem iszszák mustodat, amelyért munkálódtál,

Ésa. 65,21., Ésa. 65,22.

9. Hanem a betakarók egyék azt meg, és dicsérjék az *ÖrökkéValót*, s a beszűrők igyák meg azt szentségem pítvaraiban.

5 Móz. 12,17., 5 Móz. 12,18., 5 Móz. 14,23.

10. Menjetek át, menjetek át a kapukon, készítsétek a népnek utát, töltsétek, töltsétek az ösvényt, hanyjátok el a köveket, emeljétek zászlót a népek fölé.

Ésa. 11,12., Ésa. 49,22., Ésa. 40,3., Ésa. 57,14.

11. Ímé, JaHuWaH hirdette mind a Föld határáig: Mondjátok meg Sion leányának, ímé, eljött szabadulásod, ímé, jutalma vele jő, és megfizetése ő előtte!

Ésa. 40,10., Mát. 21,5., Zak. 9,9.

12. És hívják őket szent népnek, az *ÖrökkéValó* megváltottainak, és téged hívnak: keresett és nem elhagyott városnak.

Ésa. 4,2., Jer. 30,14., Ésa. 49,14.

63 Ki ez, ki jő Edomból, veres ruhákban Boczrából, aki ékes öltözetében, ereje sokaságában büszke? *ÉN*, aki igazságban szölok, elégséges vagyok a megtartásra.

Ésa. 34,5., Ésa. 34,8., Ezék. 35,6., Ezék. 35,8.

2. Miért veres öltözeted, és ruháid, mint a bornyomó ruhái?

Jel. 19,13.

3. A sajtót egyedül tapostam, és a népek közül nem volt velem senki, és megtapodtam őket búsulásomban, és széttapostam őket haragomban: így fecsecent vérök ruháimra, és egész öltözetemet bekevertem.

Siral. 1,15., Jól. 3,13., Jel. 19,13., Ésa. 18,5.

4. Mert bosszúállás napja volt szívemben, és megváltottaim esztendeje eljött.

Ésa 61,2.

5. Körültekinték és nem vala segítő, s álmélkodám és nem vala gyámolító, és segített nékem karom, és haragom gyámolított engem!

Ésa. 59,16.

6. És megtapodtam népeket búsulásomban, és megrészegíttem őket haragomban, és ontám a földre véröket!

7. JaHuWaH kegyelmességeiről emlékezem, JaHuWaH dicséreteiről mind a szerint, amit JaHuWaH velünk cselekedett; az Izráel házához való sok jóságáról, amelyet velök cselekedett irgalma és kegyelmének sokasága szerint.

8. És Ő mondá: Bizony az Én népem ők, fiak, akik nem hazudnak: és lőn nékik megtartójok.

9. Minden szenvedésüket Ő is szenvedte, és orczájának angyala megszabadítá őket, szerelmében és kegyelmében váltotta Ő meg őket, fölvette és hordozá őket a régi idők minden napjaiban.

2 Móz. 32,34., 2 Móz. 33,14., 2 Móz. 33,15., 5 Móz. 7,9.,
2 Móz. 23,20., 2 Móz. 23,21., 4 Móz. 20,16.

10. Ők pedig engedetlenek voltak és megszorították Szentségének Szellemét, és ő ellenségükké lőn, hadakozott ellenök.

4 Móz. 14,11., 4 Móz. 14,22., Efész. 4,30.

11. S megemlékezék népe a Mózes régi napjairól: hol van, aki őket kihozá a tengerből nyájának pásztorával? hol van, aki belé adá az Ő Szentségének Szellemét?

2 Móz. 14,29., 2 Móz. 14,30., Zsolt. 77,21., Zsolt. 78,52., Zsolt. 80,2.

12. Ki Mózes jobbján járatá dicsőségének karját, aki a vizeket ketté választá előttök, hogy magának örök nevet szerezzen?

Józs. 3,15., Józs. 3,16., Nehem. 9,11., Zsolt. 78,13.

13. Ki járatá őket mélységekben, mint a lovat a síkon, és meg nem botlottanak!

14. Mint a barmot, amely völgybe száll alá, nyugalomba vitte őket JaHuWaH Szelleme: így vezérletted népedet, hogy magadnak dicső nevet szerezzen!

Agge. 2,5., Zsolt. 143,10.

15. Tekints alá az Égből és nézz le szentséged és dicsőséged hajlékából! Hol van buzgó szerelmed és hatalmad? Szívednek dobogása és irgalmad megtartóztatják magokat én tőlem!

5 Móz.

26,15.

16. Hiszen Te vagy Atyánk, hiszen Ábrahám nem tud minket, és Izráel nem ismer minket, Te, ÖrökkéValóm, vagy a mi Atyánk, Megváltónk, ez neved öröktől fogva.

Ésa. 64,7., Jób. 14,21.

17. Miért engedel eltévelyedni minket útidról, oh, ÖrökkéValóm! miért keményítéd meg szívünket, hogy ne féljünk Tégedet? Térj meg szolgáláidért, örökséged nemzetségeiért!

Zsolt 81,13

18. Kevés ideig bírta szentségednek népe földét, ellenségink megtapodták szent helyedet.

Zsolt. 74,7.

19. Olyanok lettünk, mint akiken eleitől fogva nem uralkodtál, akik felett nem neveztetett neved.

64 Oh, vajha megszakasztanád az egeket és leszálnál, előttd a hegyek elolvadnának; mint a tűz meggyújtja a rőzsét, a vizet a tűz felforralja; hogy nevedet ellenségidnek megjelentsd, hogy előttd reszkessenek a népek;

Zsolt. 18,8., Zsolt. 18,10.

2. Hogy cselekednél rettenetes dolgokat, amiket nem vártunk; leszálnál és előttd a hegyek elolvadnának.

3. Hiszen öröktől fogva nem hallottak és fülökbe sem jutott, szem nem látott más Elohimet te kívüléd, aki így cselekszik azzal, aki Őt várja.

Ezékias próféta könyve
4. Elébe még annak, aki örvend és igazságot cselekszik, emlékezzél! Ímé, Te felgerjedtél, és mi vétkezőnk; régóta így vagyunk; megtartatunk-é?

5. És mi mindnyájan olyanok voltunk, mint a tisztátalan, és mint megfertéztetett ruha minden mi igazságaink, és elhervadánk, mint a falomb mindnyájan, és álnokságaink, mint a szél, hordának el bennünket!

Ésa. 1,4., Ésa. 1,10., Ésa. 1,28., Ésa. 1,30., Ésa. 57,13., Ésa. 59,12.,
Ésa. 59,13., Ésa. 17,6., Jób. 27,21.

6. S nem volt, aki segítségül hívta volna nevedet, aki felseknenne és beléd fogóznék, mert orczádat elrejtéd tőlünk, és álnokságainkban minket megolvasztál.

7. Most pedig, ÖrökkéValóm, Atyánk vagy Te, mi sár vagyunk és Te a mi alkotónk, és kezéd munkája vagyunk mi mindnyájan.

Ésa. 29,16., Ésa. 45,9.

8. Oh, ne haragudjál ÖrökkéValóm felettébb, és ne mindörökké emlékezzél meg álnokságinkról; ímé lásd, kérünk, mindnyájan a Te néped vagyunk.

Zsolt. 79,8.

9. Szentségednek városai pusztává lettenek, Sion pusztává lőn, Jeruzsálem kietlenné.

Zsolt. 74,3., Zsolt. 74,7.

10. Szentségünk és ékességünk házáat, ahol téged atyáink dicsértenek, tűz perzselé föl, és minden, amiben gyönyörködénk, elpusztult.

2 Kir. 25,9.

11. Hát megtartóztatod-é magad mind e mellett is, ÖrökkéValóm; hallgatsz-é és gyötörsz minket felettébb?

65 Megkeresni hagytam magamat azoktól, akik nem is kérdeztenek; megtaláltattam magamat azokkal, akik nem is kerestek. Ezt mondtam: Ímhol vagyok, ímhol vagyok, a népnek, amely nem nevemről neveztetett.

Róm. 10,20.

2. Kiterjesztém kezeimet egész napon a pártos nép után, amely nem jó úton járt gondolatainak nyomán;

4 Móz. 14,22.

3. A nép után, amely ingerel engem szemtől szembe, szünetlenül, kertekben áldozik, és téglákon szerez jóillatot,

Ésa. 1,29., Ésa. 66,17.

4. Amely a sírokhoz ül, és a barlangokban hál, a disznóhúst eszi, és fertelmes leves van tálaiban,

Ésa. 57,7., 3 Móz. 11,7.

5. Amely ezt mondja: Maradj otthon, ne jöjj hozzám, mert szent vagyok néked; e nép füst az orromban és szüntelen égő tűz.

Zsolt. 18,9., 5 Móz. 32,22., Ezék. 38,18.

6. Ímé, feliratott előttem: nem hallgatok, csak ha előbb megfizetek, megfizetek keblökben:

Zsolt. 79,12., Jer. 32,18.

7. Vétkeitekért és atyáitok vétkeiért mind együtt, szól JaHuWaH, akik hegyeken tettek jóillatot és halmokon csúfoltak Engemet meg, és visszamérem először jutalmokat keblökre.

2 Kir. 21,3., 2 Kir. 21,7., Ezék. 18,6., Hós. 4,13., Ésa. 57,7.

8. Így szól JaHuWaH: Mint amikor mustot lelnek a fűrtben, ezt mondják: ne veszed el, mert áldás van benne, ekként cselekszem szolgálaimért, és nem veszték mindent el!

Ésa. 17,6.

9. És nevelek Jákóbból magot, és Júdából, aki hegyeimnek örököse legyen, és bírják azt választottaim, és szolgálaim lakjanak ott!

Ésa. 6,13.

10. És lesz Sáron nyájak legelőjévé, és Ákhor völgye barmok fekvőhelyévé népem számára, amely engem keresett.

Józs. 7,26., Józs. 15,7.

11. Ti pedig, akik az *ÖrökkéValót* elhagytok, akik szent hegyemről elfeledkezétek, ti, akik Gádnak asztalt készíttetek, és Meninek italáldozatot töltötök,

12. Titeket Én a kard alá számlállak, és mindnyájan leborultok megöletésre: mert hívtalak és nem feleltetek, szóltam és nem hallottátok: a gonoszt cselekedtetek szemeim előtt, és amit nem szerettem, azt választottátok.

Ésa. 66,4., Ésa. 5,14., Ésa. 50,2., Péld. 1,24.

13. Azért így szól JaHuWaH Elohim: Ímé, szolgálaim esznek, ti pedig éheztek, ímé, szolgálaim isznak, ti pedig szomjúhoztok, ímé szolgálaim örvendnek, de ti megszégyenültök!

14. Ímé, szolgálaim vígadnak szívök boldogságában, és ti kiáltani fogtok szívetek fájdalmában, és megtört lélekkel jajgatni fogtok;

15. És átok gyanánt hagiátok itt neveteket az Én választottaimnak, és megöl titeket JaHuWaH Elohim, és szolgálait más névvel nevezi,

Ésa. 65,23., Jer. 29,22., Ésa. 62,2., 4 Móz. 5,51.

16. Hogy aki magát áldja e földön, áldja magát az igaz Elohimben, és aki esküszik e földön, esküdjék az igaz Elohimre, mert elfeledvék a régi nyomorúságok, és mert elrejtvék szemeim elől.

Jer. 4,2.

17. Mert ímé, új Egeket és új Földet teremtek, és a régiek ingyen sem említettnek, még csak észbe sem jutnak;

Ésa. 51,16., Ésa. 66,22., Jel. 21,2., Jel. 21,4.

18. Hanem örüljete és örvendjete azoknak mindörökké, amelyeket Én teremtek; mert ímé, Jeruzsálemet vígassággá teremtem, és az ő népét örömmé.

Ésa. 66,7., Ésa. 66,8., Ésa. 66,9.

19. És vígadok Jeruzsálem fölött, és örvendek népem fölött, és nem hallatik többé abban siralomnak és kiáltásnak szava!

Jel. 21,2., Jel. 21,4.

20. Nem lesz ott többé csupán néhány napot ért gyermek, sem vén ember, aki napjait be nem töltötte volna, mert az ifjú száz esztendőskorában hal meg és a bűnös száz esztendőskorában átkoztatik meg.

Zak. 8,4., Zak. 8,5.

21. Házakat építenek és bennök lakoznak, és szőlőket ültetnek, és bennök azok gyümölcsét.

Ámós. 9,14., Mik. 6,14., Mik. 6,15., 5 Móz. 28,30.

22. Nem úgy építenek, hogy más lakjék benne; nem úgy plántálnak, hogy más egye a gyümölcsöt, mert mint a fáké, oly hosszú lesz népem élete, és kezeik munkáját elhasználják választottaim.

Ésa. 65,20., Ésa. 61,3.

23. Nem fáradnak hiába, nem nemzenek a korai halálnak, mivel az *ÖrökkéValó* áldottainak magva ők, és ivadékaik velök megmaradnak.

Zsolt. 78,33.

24. És mielőtt kiáltanának, Én felelek, ők még beszélnek, és Én már meghallgattam.

Ésa. 38,18.

25. A farkas és bárány együtt legelnek, az oroszlán, mint az ökör, szalmát eszik, és a kígyónak por lesz az ő kenyere. Nem ártanak és nem pusztítanak sehol szentségemnek hegyén; így szól az *ÖrökkéValó*.

Ésa. 11,7., Ésa. 11,9., 1 Móz. 3,14., Mik. 7,17.

66 Így szól JaHuWaH: Az Egek nékem ülőszékem, és a Föld lábaimnak zsámolya: minő ház az, amelyet nékem építeni akartok, és minő az Én nyugalmamnak helye?

1 Kir. 8,27, Mát. 5,34, Mát. 5,35, Csel. 7,49, Csel. 17,24, Je. 21,22

2. Hiszen mindezeket kezem csinálta, így álltak elő mindezek; így szól JaHuWaH. Hanem erre tekintek én, aki szegény és megtörött lelkű, és aki beszédemet rettegi.

Zsolt. 34,19., Jel. 4,11.

3. Aki bikát öl, embert üt agyon; aki juhval áldozik, az ebet öl; aki ételáldozattal jó, disznóvért hoz eléme; aki tömjént gyújt, bálványt imád! Miként ők így választák útait, és lelkök útálatosságaikban gyönyörködött:

4. Akképen választom Én is az ő megcsúfolásukat, és rájuk hozom, amitől félnek; mivel hívtam és senki nem felelt, szóltam és nem hallották, és a gonoszt cselekedték szemeim előtt, s amit nem szerettem, azt választák.

Ésa. 65,12., Zsolt. 50,8., Zsolt. 50,11., Ámós. 5,21., Ámós. 5,24.,

Mát. 7,6., 2 Pét. 2,22.

5. Halljátok JaHuWaH-nak beszédét, akik rettegtek az Ő beszédére: így szólnak testvéreitek, akik titeket gyűlölnek, nevemért eltásztítanak: Jelenjék meg JaHuWaH-nak dicsősége, hogy lássuk örömtöket; de ők megszégyenülnek.

Ésa. 55,9., Ésa. 5,19., Ésa. 28,15.

6. Halld! zúgás a város felől, hah! a templom felől, hah! JaHuWaH, Aki megfizet ellenségeinek.

Ésa. 65,11., Ésa. 65,12.

7. Mielőtt vajudott volna, szült, mielőtt fájdalom jött rá, fiút hozott világra.

8. Ki hallott olyat, mint ez, ki látott hasonló dolgokat? Hát egy ország egy nap jön-e világra és egy nép egyszerre születik-e? mert vajudott és meg is születt Sion az ő fiait!

9. Hát Én csak megindítsam és ne vigyem véghez a szülést? szól JaHuWaH, vagy Én, aki vezetem a szülést, bezárjam-e a méhet? így szól az *Igaz Teremtő*.

10. Örüljete Jeruzsálemmel, és örvendjete fölötté mind, akik őt szeretite; vígadjate vele örvendezéssel mindnyájan, akik gyászoltatok miatta! *Zsolt 137,5*

11. Hogy szopjatek és megelégedjete megvígasztaltatásának emlőjén, hogy igyatek és örvendjete dicsőségének bőségén. *Ésa. 60,5., Ésa. 61,6., Zak. 14,14.*

12. Mivel így szól az ÖrökkéValó: Imé kiterjesztem rá a békességet, mint egy folyóvizet, és mint kiáradott patakot a népek dicsőségét, hogy szopjatek; ölben fognak hordozni, és térdeiken czirógnak titeket. *Ésa 60,4, Ésa 60,16*

13. Mint férfit, akit anyja vígasztal, akként vígasztallak titeket Én, és Jeruzsálemben vesztek vígasztalást! *Ésa. 49,15.*

14. Meglátjatek és örül szívetek, csontjaitok, mint a zöld fű, virágoznak, és megösmerik JaHuWaH kezét az Ő szolgálín, és haragját ellenségei fölött. *Jób. 21,24., Péld. 15,30., Zsolt. 22,16., Zsolt. 32,4.*

15. Mert imé, az ÖrökkéValó eljő tűzben, s mint forgósél az ő szekerei, hogy megfizesse búsulásában az Ő haragját, és megfeddését sebesen égő lánggal. *Ésa. 29,6., Ésa. 30,30., Zsolt. 50,3.*

16. Mert JaHuWaH tűzzel ítél és kardjával minden testet, és sokan lesznek JaHuWaH-tól megöltek.

17. Akik magokat megszentelik és megmossák, hogy a bálvány kertekben áldozzanak, egy középen álló körül; és akik disznóhúst esznek és férget és egeret, együtt pusztulnak el mind, mondja JaHuWaH. *3 Móz. 11,4., Ésa. 65,3., Ésa. 65,7.*

18. És Én cselekedeteiteket és gondolataitokat megbüntetem! Eljő az idő, hogy minden népeket és nyelveket egybegyűjtsek, hogy eljövén, meglássák az Én dicsőségemet. *Dán. 3,4., Dán. 3,7., Dán. 3,31., Ésa. 40,4., Ésa. 59,19., Ésa. 60,2.*

19. És teszek köztök jelt, és küldök közülök megszabadultakat a népekhez, Tarsisba, Pulba és Ludba, az íjjászokhoz, Tubálhoz és Jávánhoz; a messze szigetekbe, amelyek rólam nem hallottak, és nem látták dicsőségemet, és hirdetik dicsőségemet a népek között. *2 Móz. 10,2.*

20. És elhozzák minden testvéreiteket minden népek közül ajándékul JaHuWaH-nak, lovakon, szekereken, hintókban, öszvéreken és tevéken szentségemnek hegyére Jeruzsálembe, így szól JaHuWaH, amint hozzák Izráelnek fiai az ajándékot tiszta edényben JaHuWaH házába.

21. És ezek közül is választok a papok közé, a Léviták közé, így szól az ÖrökkéValó. *Ésa. 61,6.*

22. Mert mint az új Egek és az új Föld, amelyeket Én teremtek, megállnak Én előttem, szól JaHuWaH, azonképen megáll a ti magvatok és nevetek; *Ésa. 65,17.*

23. És lesz, hogy hónapról-hónapra és szombatról-szombatig minden test engem imádni, szól az ÖrökkéValó.

Ésa. 2,2., Ésa. 2,4.

24. És kimenvén, látni fogják azoknak holttesteit, akik ellenem vétkeztek, mert az ő férgek meg nem hal és tűzők el nem aluszik, és minden test előtt borzadásul lesznek. *Ésa. 66,17., Ésa. 66,18., Ésa. 65,5., Ésa. 65,7., Márk. 9,43., Márk. 9,44., Jer. 4,4., Jél. 3,2.*

Jeremiás ^{Ezékiel próféta könyve} próféta könyve

1 Jeremiásnak, Hilkiás fiának beszédei, aki az Anatótban, Benjámin földén lakó papok közül vala;
2. Akihez szóla JaHuWaH (az *ÖrökkéValó*), Jósiásnak, az Ammon fiának, Júda királyának napjaiban, az ő uralkodásának tizenharmadik esztendejében;

2 Kir. 21,25., 2 Kir. 21,26.

3. Továbbá Jójakimnak, a Jósiás fiának, Júda királyának napjaiban, Sedékiásnak, a Jósiás fiának, Júda királyának egészen tizenegyedik esztendejéig, Jeruzsálem fogságba viteléig, ami az ötödik hónapban vala;

2 Kir. 23,34., 2 Kir. 24,17.

4. Szóla pedig JaHuWaH nékem mondván:

5. Mielőtt az anyaméhben megalkottalak, már ismertelek, és mielőtt az anyaméhből kijövé, megszenteltelek; prófétának rendeltelek a népek közé.

6. És mondék: Ah, ah *ÖrökkéValóm* Elohimem (*Igaz Teremtőm*)! Imé, én nem tudok beszélni; hiszen ifjú vagyok én!

2 Móz. 3,11., 2 Móz. 4,10.

7. JaHuWaH pedig monda nékem: Ne mondd ezt: Ifjú vagyok én; hanem menj mind azokhoz, akikhez küldelek téged, és beszéld mindazt, amit parancsolok néked.

Ezék. 3,17.

8. Ne félj tőlök, mert Én veled vagyok, hogy megszabadítsalak téged! mond JaHuWaH.

5 Móz. 31,6., 5 Móz. 31,8.

9. És kinyújtá az *ÖrökkéValó* az Ő kezét, és megilleté számat, és monda nékem az *ÖrökkéValó*:

Imé, az Én ígéimet adom a te szádba!

Ésa. 6,6., Ésa. 6,7.

10. Lásd, Én e mai napon népek fölé és országok fölé rendellek téged, hogy gyomlálj, irts, pusztíts, rombolj, építs és plántálj!

Jer. 18,7.

11. Szóla továbbá nékem az *ÖrökkéValó*, mondván:

Mit látsz te, Jeremiás? És mondék: Mandulavesszőt látok én.

12. És monda nékem JaHuWaH:

Jól láttál, mert gondom van az Én ígémre, hogy beteljesítsem azt.

13. És másodszor is szóla hozzám JaHuWaH, mondván: Mit látsz te? És felelék: Forró fazekat látok én, és pedig a szája észak felől van.

14. És monda nékem az *ÖrökkéValó*: Észak felől támad a veszedelem e földnek minden lakosára.

15. Mert imé, előhívom Én az északi országok minden nemzetségét, mondja JaHuWaH, és eljönnek, és ki-ki felállítja az ő királyi székét Jeruzsálem kapui előtt, és köröskörül minden kerítése ellen, és Júdának minden városa ellen.

Jer. 5,15., Jer. 6,22., Jer. 6,24.

16. És kimondom ítéleteimet felettök az ő mindenféle gonoszságukért, minthogy elszakadtak tőlem, és idegen elohimeknek áldoztak, és tulajdon kezeik munkáit imádták.

2 Kir 21,4., 2 Kir 21,13.

17. Te azért övezd fel derekadat, és kelj fel, és mondd meg nékik mindazt, amit Én parancsolok néked; meg ne riadj tőlök, különben Én riasztalak el téged előlök!

18. Mert imé Én erősített várossá, vasoszloppá és érczbástyává teszek ma téged mind ez egész földön, Júda királyai, fejedelmei és papjai ellen és a föld népe ellen.

Jer 6,27., Jer 15,20.

19. Viaskodni fognak ugyan ellened, de nem győznek meg téged, mert Én veled vagyok, - azt mondja az *ÖrökkéValó*, - hogy megszabadítsalak téged.

Jer. 26,8., Jer. 26,24.

2 Majd szóla JaHuWaH nékem, mondván:

2. Menj el, és kiálts Jeruzsálem füleibe, mondván:

Ezt mondja JaHuWaH: Emlékezem reád gyermekkorod ragaszkodására, mátkaságod szeretetére, amikor követél Engem a pusztában, a még be nem vetett földön.

3. Szent volt Izráel JaHuWaH-nak, az Ő termésének zsengeje; akik emésztik vala Őt, mind vétkeznek vala, veszedelem támad rájuk, azt mondja JaHuWaH.

4. Halljátok meg JaHuWaH szavát, Jákób háza és Izráel házának minden nemzetsége.

5. Így szól JaHuWaH: Micsoda hamisságot találtak bennem a ti atyáitok, hogy elidegenedtek Tőlem, és hiábavalóság után jártak, és hiábavalókká lettek?

6. Még csak azt sem mondták: Hol van JaHuWaH, Aki felhozott minket Egyiptom földéről, Aki vezérelt minket a pusztában, a kietlen és járatlan földön, a szomjúságnak és a halál árnyékának földén, amelyen nem vonult át ember, és ahol halandó nem lakott?

7. És bevittelek titeket a bőség földébe, hogy annak gyümölcsseivel és javaival éljete; és bementetek, és megfertőztettétek az Én földemet, és az én örökségemet útálatossá tevétek.

8. A papok nem mondták: Hol van az *ÖrökkéValó*?

A törvény magyarázói nem ismertek Engem, és a pásztorok hűtelenekké lettek hozzám, a próféták pedig a Baál által prófétáltak, és azok után jártak, akik tehetetlenek.

9. Azért még perbe szállok veletek, - mondja az *ÖrökkéValó*, - és perelni fogok a ti fiaitok fiaival is!

10. Menjetek csak át a Kittim szigeteire, és lássátok meg; és küldjete Kédárba is és szorgalmasan vizsgálódjatok, és lássátok meg, ha volt-é ott ehhez hasonló?

11. Ha cserélt-é valamely nemzet elohimeket? noha azok nem Elohim. Az Én népem pedig felcserélte az Ő dicsőségét tehetetlenséggel!

12. Álmélkodjatok ezen, oh, egek, és borzadjatok és rémüljete meg igen! azt mondja JaHuWaH.

13. Mert kettős gonoszságot követett el az Én népem: Elhagytak Engem, az élő vizek Forrását, hogy kútakat ássanak magoknak; és repedezett kútakat ástak, amelyek nem tartják a vizet.

14. Szolga-é Izráel, avagy otthon született-é ő? Miért lett prédává?

15. Oroszlánok ordítanak reá, megereszti hangjokat, és sivataggá teszik földjét; városai szétromboltatnak, lakatlanok.

16. Nóf és Tahpan fiai is betörnek koponyádat.

17. Vajjon nem te szereztetted-e ezt magadnak? Elhagytad az *ÖrökkéValót*, a te *Igaz Teremtőt*ed, amikor vezérelt téged az úton!

18. Most is mi dolgoz van néked Egyiptom útjával? Hogy Nilus-vizet igyál? Vagy mi dolgoz van néked Assúr útjával? Hogy a folyam vizét igyad?

19. A magad gonoszsága fenýt meg téged, és a te elpártolásod büntet meg téged. Tudd meg hát és lásd meg: mily gonosz és keserves dolog, hogy elhagytad az *ÖrökkéValót*, a te Elohimedet, és hogy nem félsz engemet, ezt mondja JaHuWaH, a Seregek JaHuWaH-ja.

20. Bizony régóta széttörtem a te ígádat, és letéptem köteleidet, és azt mondtad: Nem leszek rabszolga; mindamellett minden magas halmon és minden lombos fa alatt bujkálsz vala te, mint egy parázna.

21. Pedig Én úgy plántállak vala el téged, mint nemes szőlővesszót, mindenestől hűséges magot: mimódon változtál hát nékem idegen szőlőtőnek fattyú hajtásává?

Ésa. 5,1., Ésa. 5,7., Zsolt. 80,9., Ésa. 1,4., Ésa. 10,21.

22. Még ha lúgban mosakodnál is, vagy szappanodat megsokasítanád is, feljegyezve marad a te álnokságod előttem, mondja JaHuWaH Elohim.

23. Mimódon mondhatnád: Nem undokítottam meg, nem jártam a Baálok után?! Lásd meg a te útadat a völgyben, ismerd meg csak: mit cselekedtél!

Gyorslábú kancza-teve, amely ide-oda futkos útain.

24. Pusztához szokott nőtény vadszamar, amely érzékiségének kívánságában levegő után kapkod. Gerjedelmét kicsoda csillapíthatja le? Senki ne fáraszsza magát, aki ezt keresi, megtalálja ezt a maga hónapjában.

25. Tartóztasd meg lábadat a mezítelenségtől, és torkodat a szomjúságtól! És te azt mondd: Hiába, nem lehet! mert idegeneket szeretek, és utánok járok.

26. Amiképen megszégyenül a tolvaj, ha rajtakapják, akképen szégyenül meg Izráel háza: ő maga, az ő királyai, fejedelmei, papjai és prófétái,

27. Akik azt mondják a fának: Te vagy az én atyám! a kőnek pedig: Te szültél engem! Bizony háttal fordulnak felém és nem arczczal, de nyomorúságuk idején azt mondják majd: Kelj föl és szabadíts meg minket!

28. De hol vannak a te elohimeid, amelyeket magadnak készítettél? Keljenek fel, ha megszabadíthatnak téged a te nyomorúságod idején; hiszen annyi elohimed volt, oh, Júda, ahány városod!

Jer. 11,13.

Ezékiel próféta könyve
29. Miért perlekedtek Velem? Mindnyájan hűtelenekké lettetek Hozzám, mondja JaHuWaH.

30. Hiába ostoroztam fiaitokat, a fenytés nem fogott rajtok; fegyveretek úgy emésztette prófétáitokat, mint pusztító oroszlán.

2 Krón. 24,20., 2 Krón. 24,21., Mát. 23,34., Mát. 23,35.

31. Oh, te nemzetség! Lásd meg JaHuWaH dolgát! A pusztá voltam-é Én Izráelnek, avagy a setétség földje? Miért mondotta az Én népem: Szabadok vagyunk, nem megyünk többé Hozzád!

32. Vajjon elfelejtkeztek-e a lány az ő ékszereiről; a menyasszony az ő nyaklánczairól? Az Én népem pedig számtalan napokon elfelejtett engem!

33. Mit szépítet a te útadat, hogy te szeretetet keresel; holott még a gonoszokat is tanítod a te útaidra!

34. Még ruháid szélén is található szegény, ártatlan emberek vére, nem azért, hogy betörésen kaptad őket, hanem mindamazokért!

2 Kir. 21,16.

35. És azt mondd: Bizonyára ártatlan vagyok, hiszen elfordult tőlem az Ő haragja! Ímé, Én törvénybe szállok veled, mivelhogy azt mondd: Nem vétkeztem!

36. Mit futkosol oly igen, változtatván útadat? Egyiptom miatt is megszégyenülsz, amint megszégyenültél Assúr miatt.

Ezék. 29,6.

37. Még ettől is elszakadsz s kezeidet fejedre kulcsolod, mert utálja JaHuWaH a te bizodalmasaidat, és nem leszel velök szerencsés.

3 Nos hát! Ha elbocsátja valaki az ő feleségét, és ez eltávozik tőle és más férfiúé lesz: vajjon visszamehet-e még a férfi ő hozzá? Nem lenne-e az a föld fertelmesen megfertőztetve? Te pedig sok szeretővel paráználkodtál, és visszajönnél Hozzám? mondja JaHuWaH.

5 Móz. 24,1., 5 Móz. 24,4.

2. Emeld fel szemeidet a magaslatokra, és lásd meg hol nem szeplősítettek meg téged? Az úton vártál reájok, mint az arab a pusztában, és megfertőztetted a földet paráznaságaidal és gonoszságoddal.

Jer. 3,6.

3. Noha megvonattak a korai záporok, és késői eső sem volt: mégis parázna asszony homlokúvá lettél, szégyenkezni nem akartál.

4. Nemde mostantól így kiáltasz nékem: Atyám! ifjúságomnak Te nagy vezére.

5. Mindörökké haragszik-é, mindvégig bosszankodik-é? Ímé, ezt mondd, de cselekszed a gonoszságokat, amint tőled telik.

6. És mondá JaHuWaH nékem Jósias király napjaiban: Láttad-é, amit az elpártolt Izráel cselekedett? Elment ő minden magas hegyre és minden zöldelő fa alá, és ott paráználkodott.

Jer. 2,20., Ésa. 57,7.

7. És mondtam, miután mindezt megcselekedte:

Térj vissza Hozzám! de nem tért vissza. És látta ezt az ő hitszegő húga, a Júda.

2 Kir. 17,8., 2 Kir. 17,19.

8. És láttam, hogy mindamellett is, hogy elbocsátottam az elpártolt parázna Izráelt, és adtam néki elválásról való levelet: nem félt a hitszegő Júda, az ő húga, hanem elment, és ő is paráználkodott.

2 Kir. 17,18.

9. És lőn, hogy az ő paráznaságának hírével megfertőztette a földet; mert kövel és fával paráználkodott.

10. És mindez után sem tért vissza Hozzám az ő hitszegő húga, a Júda, az ő szíve teljességével, hanem csak képmutatással, - azt mondja az *ÖrökkéValó*.

11. És mondá nekem az *ÖrökkéValó*:

Igazabb lelkű az elpártolt Izráel, mint a hitszegő Júda.

Ezék. 16,51., Ezék. 23,1.

12. Menj el, és kiáltsd e szókat észak felé, és mondd: Térj vissza, elpártolt Izráel, - ezt mondja JaHuWaH, - és nem bocsátom reátok haragomat, mert kegyelmes vagyok. Én, ezt mondja az *ÖrökkéValó*, nem haragszom mindörökké.

Zsolt. 103,8., Zsolt. 103,9.

13. Csakhogy ismerd el a te hamisságodat, hogy hűtelenné lettél JaHuWaH-hoz, a te Elohimedhez, és szertefutottál útaidon az idegenekhez mindenféle zöldelő fa alá, és az Én szómra nem hallgattatok, - ezt mondja JaHuWaH.

14. Térjetek meg, szófogadatlan fiak, - azt mondja az *ÖrökkéValó*, - mert Én férjetté lettem néktek, és Magamhoz veszek titeket, egyet egy városból, kettőt egy nemzetségből, és beviszlek titeket Sionba.

Jer. 3,8., Hós. 2,1.

15. És adok néktek szívem szerint való pásztorokat, és legeltetnek tudománynyal és értelemmel.

Jer. 23,4., Ezék. 34,23.

16. És ha majd megsokasodtok és megsaporodtok a földön azokban a napokban, - azt mondja JaHuWaH, - nem mondják többé: JaHuWaH Szövetségének Ládája! Szívére se veszi senki, rá se gondolnak, meg sem látogatják, és nem készítik meg újra.

17. Abban az időben Jeruzsálemet hívják majd JaHuWaH királyiszekének és minden nemzet oda gyülekezik JaHuWaH nevéért Jeruzsálembe, és nem követik többé gonosz szívöknek makacsságát.

18. Azokban a napokban a Júda háza Izráel házával fog járni, és együtt mennek be az északi földről abba a földbe, amelyet örökségül adtam a ti atyáitoknak.

Ezék. 37,16., Ezék. 37,22.

19. Azt mondtam ugyanis magamban: Mikenek tegyelek téged a fiak közé, és adjam néked a kíváncsú földet, a pogányok seregének becses örökségét? És azt végeztem: Hívj Engem atyámnak, és ne pártolj el Tőlem!

20. Mindamellett amint hitszegővé lesz az asszony az ő társa iránt: úgy lettetek hitszegőkké irántam, Izráel háza, - azt mondja JaHuWaH.

2 Móz. 19,8.

Ezék. 16,51., Ezék. 23,1.

21. És elmentek a magaslatokon, Izráel fiainak esdeklő sírása, mert elfordították útjokat, elfelejtkeztek JaHuWaHról, az ő Elohimükről.

Jer. 2,32.

22. Térjetek vissza, szófogadatlan fiak, és meggyógyítom a ti elpártolástokat!

Ímé, mi Hozzád járulunk, mert Te vagy JaHuWaH, a mi *Igaz Teremtőnk*!

Hós. 14,3.

23. Bizony hiábavaló a halmokról, a hegyekről való zajongás; bizony JaHuWaH-ban, ami Elohimünkben van Izráel megmaradása!

Zsolt. 121,2.

24. És ez a gyalázatosság emésztette a mi atyáink szerzeményét gyermekségünk óta: juhaikat, szarvasmarháikat, fiaikat és leányaikat!

25. Gyalázatunkban heverünk, és elborít minket a mi szégyenünk; mert vétkeztünk JaHuWaH ellen, a mi *Igaz Teremtőnk* ellen: mi és a mi atyáink gyermekségünk óta mind e mai napig, és nem hallgattunk JaHuWaH-nak, ami Elohimünknek szavára.

Zsolt. 106,6.

4 Ha visszatérsz, Izráel, - ezt mondja JaHuWaH, - Hozzám térj vissza, és ha eltávolítod a te útlatosságaidat előlem és nem ingadozol;

2. És így esküszöl: Él az *ÖrökkéValó*! hűségben, egyenességben és igazságban: akkor Ő benne áldják majd magokat a nemzetek, és benne dicsekesznek.

3. Mert ezt mondja JaHuWaH Júda és Jeruzsálem férfiainak: Szántsatok magatoknak új ugart, és ne vessetek tövisek közé!

Hós. 10,12.

4. Metéljétek magatokat körül az *ÖrökkéValónak*, és távolítsatok el szívetek előbőreit, Júda férfiai és Jeruzsálem lakosai, hogy fel ne gyúladjon az Én haragom, mint a tűz, és olthatatlanul ne égjen a ti cselekedeteitek gonoszsága miatt.

5 Móz. 10,16., Jól. 2,13., Ésa. 65,5., Ésa. 66,24.

5. Adjátok hírül Júdában, és hallassátok Jeruzsálemben és mondjátok, és kürtöljétek az országban; kiáltstok teljes erővel, és mondjátok: Gyűljetek össze és menjünk be az erősített városokba!

6. Emeljétek zászlót a Sion felé; fussatok, meg ne álljatok, mert veszedelmet hozok észak felől és nagy romlást!

Jer. 1,14., Jer. 1,15.

7. Felkelt az oroszán az ő tanyájából, és a népek pusztítója elindult; kijött helyéből, hogy elpusztítsa a te földedet; városaid lerontatnak, lakatlanokká lesznek.

8. Öltözzetek azért gyászba, sírjatok és jajgassatok, mert JaHuWaH haragjának tüze nem távozott el rólunk!

Jer. 6,26.

9. Azon a napon pedig, ezt mondja JaHuWaH:

Elvész a király bátorsága és a főemberek bátorsága, és a papok elálmélkodnak, és a próféták elcsodálkoznak.

Ezék. 13,9., Ezék. 13,10.

10. Én pedig ezt mondom: Oh, *ÖrökkéValóm, Igaz Teremtőm!* Bizony igen megcsaltad ezt a népet, és Jeruzsálemet, ezt mondván: Békességték lesz! holott a szablya lelkünkig hatott.

11. Abban az időben azt mondják e népnek és Jeruzsálemnek: Száraztó szél jó a magas helyekről a pusztában, az Én népem leányának útján; nem szóráshoz és nem tisztításhoz való!

12. Erős szél jó onnan reám is; azért hát ítéletet mondok ellenök.

13. Ímé! úgy jó fel, mint a felleg, és szekerei olyanok, mint a szélvész, lovai gyorsabbak a saskeselyűknél. Jaj, nekünk, mert elvesztünk!

14. Jeruzsálem, tisztítsd meg szívedet a gonoszságtól, hogy megtartassál! Meddig maradnak még te benned a te bűnös gondolataid?

Jer. 4,4., Ésa. 1,16.

15. Mert hírmondó szava hangzik Dán felől, és Efraim hegyéről vészhírdető.

16. Mondjátok meg a nemzeteknek; nosza, hirdessétek Jeruzsálem ellen: Őrizők jönnek messze földről, és kiáltoznak Júda városai ellen.

17. Mint a mezőnek őrizői, úgy lesznek ellene köröskörül, mert daczoskodott velem! - mondja JaHuWaH.

18. A te magad viselete és a te cselekedeteid szerezték ezeket néked; ez a gonoszságod bizony keserű, bizony egész a szívedig hatott!

19. Oh, én belsőm, oh, én belsőm! Alélldozom, oh, én szívemnek rekeszei! Háborog a szívem, nem hallgathatok! Hiszen hallottad én lelkem a kürt szavát, a harczi riadót!

Jer. 9,1., Ésa. 21,3., Ésa. 21,4.

20. Vészre vészt jelentenek; bizony elpusztul az egész föld, nagy hamarsággal elpusztulnak az én sátraim, kárpitjaim egy pillantás alatt!

21. Meddig látok még hadi zászlót, és hallom a kürt szavát?

22. Bizony bolond az Én népem: engem nem ismernek, balgatag fiak ők, és nem értelmesek! Bölcsék ők a gonoszra, jót cselekedni pedig tudatlanok!

Ésa. 1,3.

23. Nézek a Földre, de ímé kietlen és pusztá; és az Égre, de nincsen világossága!

24. Nézek a hegyekre is, ímé reszketnek; és a halmokra, de mind ingadoznak!

Ésa. 5,25.

25. Nézek és ímé egy ember sincsen; és az ég madarai is mind elmenekültek.

Sof. 1,3.

26. Nézek, és ímé a bő termő föld pusztává lőn; és minden városa összeomlott JaHuWaH előtt, az ő haragjának tüze előtt!

27. Bizony ezt mondja JaHuWaH:

Ezékiel próféta könyve

Pusztasággá lesz az egész ország, de nem vetem végét!

2 Kir. 24,1., 2 Kir. 24,3., 2 Kir. 25,1., 2 Kir. 25,21.

28. Azért gyászol a Föld, és homályosodik el oda fenn az Ég, mert szőlottam, határoztam, és meg nem bánom és el nem térek attól.

Jer. 15,6.

29. A lovasoknak és a kéziveseknek kiáltozása elől elfut minden város, elrejtőznek a sűrűségekbe, és felmásznak a sziklákra: minden város elhagyottá lett, és egyetlen ember sem lakik azokban.

30. És te, elpusztult, mit cselekszel akkor? Ha bíborba öltöazol, ha arany kösöntyűkkel ékesíted magadat, és ha festékkel mázolod is ki szemeidet: hiába szépítgeted magadat! Megvetnek téged a szeretőid, életedre törnek.

Ezék. 23,40., Ezék. 23,22.

31. Mert mintha vajudó asszony szavát hallanám, mintha az először szülőnek sikoltozását: olyan Sion leányának hangja; nyög, csapkodja kezait: Jaj nékem! mert roskadozik lelkem a gyilkosok előtt.

Jer. 6,24.

5 Járjátok el Jeruzsálem utcáit, és nézzétek csak és tudjátok meg és tudakozzátok meg annak piacain, ha találtak-é egy embert; ha van-é valaki, aki igazán cselekszik, hűségre törekszik, és én megbocsátok neki!

Ésa. 1,4., Ésa. 10,21., Ésa. 48,1.

2. Még ha azt mondják is: Él az *ÖrökkéValó!* bizony hamisan esküsznek!

3. *ÖrökkéValóm!* A Te szemeid avagy nem a hűségre néznek-é? Megverted őket, de nem bántódtak; tönkre tetted őket, de nem akarják felvenni a dorgálást; orczáik keményebbekké lettek a kösziklánál; nem akartak megtérni.

Jer. 9,15., Jer. 9,16.

4. Én pedig ezt mondom vala: Bizony szerencsétlenek ezek; bolondok, mert nem ismerik JaHuWaH-nak útját, a mi *Igaz Teremtőnknek* ítéletét!

Jer. 5,21., Jer. 8,7., 5 Móz. 32,28.

5. Elmegyek azért a főemberekhez, és beszélek velök; hiszen ők ismerik JaHuWaH-nak útját, Elohimüknek ítéletét! Ámde ők törték össze egyetemlegesen az ígát, és tépték le a köteleket!

Jer. 6,13.

6. Azért széttepi őket az oroszán az erdőből, elpusztítja őket a puszták farkasa, párducz ólálkodik az ő városaik körül; aki kijön azokból, mind szétszaggattatik; mert megsokasodtak az ő bűneik, és elhatalmasodtak az ő hűszegéseik.

Hab. 1,7., Hab. 1,9., 1 Móz. 49,27.

7. Oh, miért bocsátanék meg néked? Fiaid elhagytak Engem, Elohimet, és azokra esküsznek, akik csak elohimek; noha jól tartottam őket, mégis paráználkodtak és tolongtak a parázna házába.

5 Móz. 32,15.

8. Mint a hizlalt lovak, viczkándozókká lettek; ki-ki az ő felebarátjának feleségére nyerít.

Ezék. 22,11.

9. Avagy ne büntessem-é meg az ilyeneket, mondja JaHuWaH, és az e féle népen, mint ez, ne álljon-é bosszút az én lelkem?

10. Menjetek fel az ő kerítéseire és rontsátok, de ne tegyétek semmivé egészen! Távolítsátok el az ágait, mert nem JaHuWaH-éi azok!

Jer. 4,27., Ésa. 1,21.

11. Mert igen hűtelenné lett hozzám az Izráel háza és a Júda háza, azt mondja JaHuWaH!

12. Megtagadták az ÖrökkéValót, és azt mondták: Nincsen Ő, és nem jöhet reánk veszedelem: sem fegyvert, sem éhséget nem látunk!

Ésa. 28,15.

13. A próféták is széllé lesznek, és nem lesz, aki beszéljen bennök: így esik az ő dolguk!

14. Azért ezt mondja JaHuWaH, a Seregeknek Elohimje: Miután ti ilyen szóval szóltatok: ímé tűzzé teszem az Én ígétet a te szádban, ezt a népet pedig fákká, hogy megemészsze őket!

Jer. 1,9., Jer. 1,10.

15. Ímé, Én hozok reátok messzűnven való nemzetet, oh, Izráel háza! - ezt mondja JaHuWaH. - Kemény nemzet ez, ős időből való nemzet ez; nemzet, amelynek nyelvét nem tudod, és nem érted, mit beszél! *Hab 1,6, Jer 1,15*

16. Tegze olyan, mint a nyitott sír; mindnyájan vitézek.

17. És megemészti aratásodat és kenyeredet; megemészti fiaidat és leányaidat; megemészti juhaidat és ökreidet; megemészti szőlődet és fügedet; erősített városaidat, amelyekben te bízod, fegyverrel rontja le.

Hab. 1,9., 5 Móz. 28,31., 5 Móz. 28,33.

18. De még ezekben a napokban sem tesznek benneteket egészen semmivé, - azt mondja JaHuWaH.

19. Ha pedig az lenne, hogy kérdeznének: Miért cselekedte mindezt velünk JaHuWaH, a mi Elohimünk? akkor azt mondd nekik: Amiképen elhagytatok engem és idegen elohimeknek szolgáltatok a ti földetek: azonképpen idegeneknek fogtok szolgálni olyan földön, amely nem a tiétek.

Jer. 16,10., Jer. 16,11., 5 Móz. 28,64.

20. Hirdessétek ezt a Jákób házában, és hallassátok Júdában, mondván:

21. Halljátok csak, te bolond és esztelen nép, akiknek szemeik vannak, de nem látnak; füleik vannak, de nem hallanak!

Jer. 5,4., Jer. 6,10., Ésa. 6,9., Ésa. 6,10.

22. Nem féltek-é Engem? - ezt mondja JaHuWaH.

Az Én orczám előtt nem remegtek-é? Hiszen Én rendeltem a fövenyet a tenger határának örök korlátul, amelyet át nem hághat, és ha megrázkódtatják is hajjai, de nem bírnak vele, és ha megháborodnak, sem hághatnak át rajta.

Jób. 38,8., Jób. 38,11.

23. De ennek a népnek szilaj és daczos szíve van; elhajlottak és elmentek;

Ésa. 1,4.

24. És még szívökben sem mondják: Oh, csak félnők az ÖrökkéValót, a mi Igaz Teremtőnket, Aki esőt, korai és késői záport ad annak idejében; az aratásnak rendelt heteit megőrzi számunkra!

25. A ti bűneitek fordították el ezeket tőletek, és a ti vétkeitek fosztottak meg titeket e jótól!

26. Mert gonoszok vannak az Én népem között; guggolva fülelnek, mint a madarászok; tört hánynak, embereket fogdosnak.

27. Mint a madárral teli kalitka, úgy vannak teli az ő házaik álnoksággal; ezért lettek nagyokká és gazdagokká!

28. Meghíztak, megfényesedtek; eláradtak a gonosz beszédben; az árvának ügyét nem ítélik igaz ítélettel, hogy boldoguljanak; sem a szegényeknek nem szolgálnak igazságot.

5 Móz. 32,15., Ésa. 1,23., Ésa. 1,24., Ámós. 5,7., Ámós. 6,12.

29. Hát ezeket ne büntessem-é meg, - ezt mondja JaHuWaH;

- az ilyen nemzeten, mint ez, avagy ne álljon-é bosszút az én lelkem?

30. Borzadalmas és rettenetes dolgok történnek e földön:

31. A próféták hamisan prófétálnak, és a papok tetszésük szerint hatalmaskodnak, és az Én népem így szereti! De mit cselekesznek majd utoljára?!

Jer. 23,25., Jer. 23,26., Mik. 3,11., Ezék. 13,6., Ezék. 22,25.

6 Benjámin fiai, fussatok ki Jeruzsálemből, és fújjatok kürtöt Thekoában, és tűzzetek ki zászlót

Beth-Hakkeremben; mert veszedelem fenyeget észak felől és nagy romlás!

Jer. 1,15., Jer. 5,15.

2. A szép és elkényeztetett asszonyhoz tettem hasonlónak Sion leányát.

3. Pásztorok jönnek el hozzá nyájaikkal együtt; felvonják mellette a sátrakat köröskörül; ki-ki legelteti, ami keze ügyébe esik.

4. Készüljete hadba ellene; keljete fel, és menjünk fel délben! Jaj, nekünk, mert hanyatlík már a nap, mert hosszabbodnak az esteli árnyékok!

5. Keljete fel és menjünk fel éjjel, és rontsuk le az ő palotáit!

6. Mert ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja:

Vágjatek fákat és hányjatek töltést Jeruzsálem ellen; a büntetés városa ez, csupa nyomorgatás van benne!

Ésa. 5,7.

7. Mint a kút hidegen tartja meg a vizét, úgy tartja meg az ő gonzságát: erőszakosság és önkény hallatszik benne, és betegség és vereség van előttem szüntelen.

8. Térj eszedre, oh, Jeruzsálem, hogy el ne szakadjon tőled a Szellemem; hogy pusztává ne tegyelek téged, lakhatatlan földdé!

9. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja:

Teljesen megszedik Izráel maradékát, mint a szőlőt. Fordítsd kezedet reájuk, mint a szőlőszedő a kosarakra!

Ésa. 24,13.

10. Kinek szóljak és kiket kérjek, hogy hallják? Ímé, az Ézéki próféta könyve
fülök körülméletlen és nem figyelhetnek! Ímé, JaHuWaH szava útálatossággá lett előttük; nem gyönyörködnek abban:

11. Azért telve vagyok JaHuWaH haragjával, elfáradtam azt visszatartani! Öntsd ki a gyermekekre az utczán, és az ifjak gyülekezetére is egyszersmind; sőt még a férj a feleséggel, az öreg az aggastyánnal szintén fogattassanak el; Siral. 2,21.

12. És házaik idegenekre szálljanak, mezőik és feleségeik is egyszersmind; mert kinyújtom kezemet e föld lakosaira, - azt mondja az ÖrökkéValó.

5 Móz. 28,30.

13. Mert kicsinyeiktől fogva nagyjaikig mindnyájan telhetetlenségnek adták magokat; a prófétától fogva a papig mindnyájan családságot üznek.

Jer. 8,10., Jer. 4,5., Ésa. 56,11., Sof. 3,4.

14. És hazugsággal gyógyítgatják az Én népem leányának romlását, mondván:

Békesség, békesség, és nincs békesség!

Jer. 8,11., Ezék. 13,10.

15. Szégyenkezniök kellene, hogy útálatosságot cselekedtek, de szégyenkezni nem szégyenkeznek, még pirulni sem tudnak; ezért elesnek majd az elesendőkkal; az ő megfenyítettésök idején elhullanak, azt mondja JaHuWaH.

16. Így szólt JaHuWaH: Álljatok az utakra, és nézzetek szét, és kérdezősködjetek és régi ösvények felől, melyik a jó út, és azon járjatok, hogy nyugalmat találjatok a ti lelketeknek! És azt mondták: Nem megyünk!

17. Őrállókat is rendeltem fölējök, mondván: Figyeljete a kürtnek szavára! És azt mondták: Nem figyelünk!

18. Azért halljátok meg, ti nemzetek, és tudd meg, te gyülekezet azt, ami következik reájok.

19. Halld meg, oh, föld! Ímé, én veszedelmet hozok erre a népre: az ő gondolatainak gyümölcsét; mert nem figyeltek az Én beszédeimre, és az Én törvényemet megvetették.

5 Móz. 32,1., Ésa. 1,2.

20. Minek nékem ez a tömjén, ami Sébából kerül, és a messze földről való jóillatú fahéj? A ti égőáldozataitok nincsenek kedvemre, sem a ti véres áldozataitok nem tetszenek Nékem.

Ésa. 1,11., Ésa. 1,13., Hós. 6,6., Hós. 8,13.

21. Azért ezt mondja JaHuWaH: Ímé, én akadályokat szerzek e népnek, és megbotlanak bennök az atyák és fiak együttesen, a szomszéd és az ő barátja elvesznek.

22. Így szól JaHuWaH: Ímé, nép jön el az északi földről, és nagy nemzet serken fel a földnek végéről!

Jer. 1,14., Jer. 1,15., Hab. 1,6., Hab. 1,10.

23. Kézivet és kopját ragad, kegyetlen az és nem könyörül; szavok zúg, mint a tenger, és lovakon nyargalnak, fejenként viadalra készen te ellened, oh Sion leánya!

24. Halljuk a híret: kezeink elesnek; szorongás vesz erőt reánk, mint a vajudó asszonyon.

25. Ki ne menjetek a mezőre, és az úton se járjatok; mert ellenség fegyvere, rémület fenyeget köröskörül.

26. Népem leánya! Ölts gyászt, és heverj a porban, sírj, mint az egyszülöttet siratják, zokogj keservesen; mert reánk tör a pusztító hamar! Jer. 4,8., Ámós. 8,10.

27. Próbálóvá tettelek téged az Én népem között; őrállóvá, hogy megismerd és megpróbáld az ő útjokat.

28. Mindnyájan igen vakmerők, rágalmazva járnak, réz és vas; mindnyájan elvetemültek ők.

29. Megégett a fűvő a tüztől, elfogyott az ón, hiába olvaszt az olvasztó, mert a gonoszok, meg nem tisztíthatók.

Jer. 13,10, Jer. 13,23, Jer. 18,11, Jer. 18,12, Ezék. 22,18, Ezék. 22,22

30. Megvetett ezüstnek hívjátok őket, mert JaHuWaH megvetette őket!

Ésa. 1,22.

7 Az a beszéd, amelyet JaHuWaH szóla Jeremiásnak, mondván:

2. Állj JaHuWaH házának ajtajába, és kiáltsd ott e beszédet, és mondd: Halljátok JaHuWaH beszédét mind, ti Júdabeliek, akik bementek ezeken az ajtókon, hogy imádjátok az ÖrökkéValót!

3. Így szól a Seregek JaHuWaH-ja, Izráel Elohimje: Jobbítsátok meg a ti útaitokat és cselekedeteiteket, és veletek lakozom e helyen!

Jer. 26,13., 2 Krón. 7,12., 2 Krón. 19,21.

4. Ne bízzatok hazug beszédekben, mondván: JaHuWaH temploma, JaHuWaH temploma, JaHuWaH temploma ez!

Jer. 7,12., Jer. 7,14., Mik. 3,12.

5. Mert csak ha valóban megjobbítottátok a ti útaitokat és cselekedeteiteket; ha igazán ítélték az ember között és felebarátja között;

6. Ha jövevényt, árvát és özvegyet meg nem nyomorgattok, és ezen a helyen ártatlan vért ki nem ontotok, és idegen elohimek után sem jártok a magatok veszedelmére:

Ésa. 10,1., Ésa. 10,3.

7. Akkor lakozom veletek ezen a helyen, a földön, amelyet a ti atyáitoknak adtam, öröktől fogva mindörökké.

8. Ímé, ti hisztetek a hazug beszédeknek, haszon nélkül!

9. Nemde loptok, öltök és paráználkodtok, hamisan esküsztok, a Baálnak áldoztok és idegen elohimek után jártok, akiket nem ismertek:

Hab. 1,2., Hab. 1,4.

10. És eljötök, és megállotok előttem e házban, amely az Én nevemről neveztetik, és ezt mondjátok: Megszabadultunk; hogy ugyanazokat az útálatosságokat cselekedhessétek!

11. Vajjon latrok barlangjává lett-e ez a ház ti előttetek, amely az Én nevemről neveztetik? Ímé, Én is látok, - azt mondja az ÖrökkéValó.

Hab. 2,20., Mát. 21,13.

12. Mert menjetek csak el az Én helyemre, amely Silóban van, ahol először lakoztam az Én nevemmel, és lássátok meg, hogy mit cselekedtem azzal az Én népemnek, Izráelnek gonoszságáért!

Józs. 18,1., Zsolt. 78,60., Zsolt. 78,61.

13. Most pedig, mivelhogy mindezeket a cselekedeteket megcselekszitek, - azt mondja az ÖrökkéValó, - és mivelhogy szüntelen szóltam, és szóltam ti néktek, de nem hallottátok, és kiáltottam néktek, de nem feleltetek:

Ésa. 65,12.

14. Azért úgy cselekszem e házzal, amely az Én nevemről neveztetik, amelyben ti bizakodtok, és e hellyel, amelyet néktek és a ti atyáitoknak adtam, amint Silóval cselekedtem.

Jer. 7,4., 2 Krón. 36,17., 2 Krón. 36,19.

15. És elvetlek titeket színem elől, amint elvettem mind a ti atyátokfiat, Efraimnak minden magvát.

2 Kir. 16,6., 2 Kir. 17,18.

16. És te ne imádkozzál e népért, se jajszót, se könyörgést ne emelj érettök, és nálam közben ne járj; mert Én meg nem hallgatlak téged!

Jer. 14,11., Jer. 14,12., Jer. 15,1., 2 Móz. 32,10.

17. Nem látod-é te: mit cselekesznek ők Júda városaiban és Jeruzsálem utczáin?

18. A fiak fát szedegetnek, az atyák gyújtják a tüzet, az asszonyok pedig dagasztanak, hogy az ég királynőjének bélesekét készítsenek, és az idegen elohimeknek italáldozatokkal áldoznak, hogy Engem felingereljenek.

Jer. 44,19.

19. Avagy engem ingerelnek-é ők, azt mondja az ÖrökkéValó, és nem magokat-é, hogy gyalázat borítsa arcukat?

20. Azért ezt mondja JaHuWaH Elohim:

Ímé az Én haragom és búsulásom kiömlik e helyre, az emberekre és a barmokra, a mezőnek fáira és a földnek gyümölcseire, és égni fog, és el nem aluszik.

2 Kir. 22,17.

21. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, Izráel Elohimje: Égőáldozataitokat rakjátok a ti véres áldozataitokhoz, és egyetek húst!

Ámós 5,21., Ámós. 5,24.

22. Mert nem szóltam a ti atyáitokkal, és nem rendelkeztem velök, amikor kihoztam őket Égyiptom földéről, az égőáldozat és véres áldozat felől;

23. Hanem ezekkel a szavakkal utasítottam őket, mondván: Hallgassatok az Én szómra, és Én Elohimetekké leszek, ti pedig az Én népemmé lesztek, és mind csak azon az úton járjatok, amelyre utasítottalak titeket, hogy jól legyen dolgotok!

5 Móz. 6,1., 5 Móz. 6,3., 2 Móz. 19,5., 2 Móz. 19,6.

24. De nem hallgattak, és fülöket sem hajtották felém, hanem az ő gonosz szívök fásultságában a magok tanácsa szerint jártak, és háttal valának felém, és nem arczczal.

Zsolt 81,12.

25. Attól a naptól fogva, amelyen kijöttek a ti atyáitok Égyiptom földéből e mai napig küldtem hozzátok minden

Én szolgámat, a prófétákat napról-napra, szüntelen

Ezékiel próféta könyve

2 Krón. 36,16., 2 Krón. 36,17., Ámós. 2,10., Ámós. 2,11.

26. De nem hallgattak reám, és fülöket sem hajtották felém; hanem megkeményítették nyakukat, és gonoszabbul cselekedtek, mint az ő atyáik!

Jer. 6,10., Jer. 18,12.

27. Ha elmondod nékik mind e szavakat, és nem hallgatnak reád, ha kiáltasz nékik, és nem felelnek néked:

28. Akkor ezt mondd nékik: Az a nép ez, amely nem hallgat JaHuWaH-nak, az ő Igaz Teremtőjének szavára, sem fenyítését fel nem veszi; elveszett a hűség; kiszaggattatt az ő szájakból.

Ésa 59,14, Ésa. 59,15

29. Nyírd le hajadat és vedd el, és kezdj a hegyeken gyászéneket, mert utálja az ÖrökkéValó és elhagyja a nemzetséget, amelyre haragszik.

30. Mert gonoszt műveltek előttem Júdának fiai, azt mondja JaHuWaH; útálatosságait bevitték abba a házba, amely az Én nevemről neveztetik, hogy megfertőztessék azt.

2 Kir. 21,7., 2 Kir. 21,13.

31. És felépítették a Tófet magaslatait, amely a Ben-Hinnom völgyében van, hogy megégessék fiaikat és leányaikat a tűzben, amit nem parancsoltam, és ami gondolatomban sem volt.

2 Kir. 23,10.

32. Azért ímé eljönnek a napok, - azt mondja JaHuWaH, - amikor nem beszélnek többé a Tófetről, sem a Ben-Hinnom völgyéről, hanem az öldöklés völgyéről; és temetkezni fognak Tófetben, és hely sem lesz elég.

33. És e nép holtteste az ég madarainak és a mezei barmoknak lesz eledelökké, és nem lesz, aki elriassza azokat!

Jer. 34,20., 5 Móz. 28,26.

34. És megszüntetem Júda városaiban és Jeruzsálem utczáin az örömnak szavát és a vígasságnak szavát, a vőlegény szavát és a menyasszony szavát; mert elpusztul a föld!

Ésa. 24,7., Ésa. 24,12., Hós. 2,10., Hós. 2,12.

8 Abban az időben, azt mondja JaHuWaH, kihányják majd Júda királyainak csontjait és az ő fejedelmeinek csontait, a papok csontjait és a próféták csontjait és Jeruzsálem lakosainak csontjait az ő sírjaikból;

3 Móz. 26,30.

2. És kiterítik azokat a napra és a holdra és az égnek minden serege elé, amelyeket szerettek, és amelyeknek szolgáltak, és amelyek után jártak, és amelyeket kerestek, és amelyek előtt leborultak; nem szedetnek össze, el sem temettetnek, ganéjjá lesznek a föld színén!

3. És inkább választja a halált, mint az életet az egész maradék, mindazok, akik megmaradtak a gonosz nemzetségből, mindazokon a helyeken; ahol megmaradtak, ahová kiűztem őket; - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja!

Jel. 9,6.

4. Ezt is mondjad nékik: Így szól az *ÖrökkéValó*: Úgy esnek-é el, hogy fel nem kelhetnek? Ha elfordulnak, nem fordulhatnak-é vissza?
Ezék. 33,11.
5. Miért fordult el ez a nép, Jeruzsálem népe, örök elfordulással? A családságnak adták magokat, visszafordulni nem akarnak.
6. Figyeltem és hallottam: nem igazán beszélnek, senki sincs, aki megbánja az ő gonoszságát, ezt mondván: Mit cselekedtem? Mindnyájan az ő futó-pályájokra térnek, mint a harcra rohanó ló.
Jer. 18,11., Jer. 18,12.
7. Még az eszterág is tudja a maga rendelt idejét az égben, és a gerlicze, a fecske és daru is megtartják, hogy amikor kell elmenniök, de az *Én* népem nem tudja az *ÖrökkéValó* ítéletét!
Jer. 5,4., Ésa. 1,3.
8. Hogyan mondhatjátok: Bölcssek vagyunk, és JaHuWaH törvénye nálunk van? Bizony ímé hazugságra munkál az írástudók hazug tolla!
Róm. 2,17., Róm. 2,23.
9. Megszégyenülnek a bölcssek, megrémülnek és megfogattatnak! Ímé, megvetették az *ÖrökkéValó* szavát; micsoda bölcsességek van tehát nékik?
10. Azért az ő feleségeiket idegeneknek adom, mezőiket hódítóknak; mert kicsinytől fogva nagyig mindnyájan nyereség után nyargalnak; a prófétától fogva a papig mindnyájan hamisságot üznek.
11. És hazugsággal gyógyítgatják az *Én* népem leányának romlását, mondván: Békesség, békesség, és nincs békesség!
Jer. 6,14., Jer. 6,15.
12. Szégyenkezniök kellene, hogy útálatosságot cselekedtek; de szégyenkezni nem szégyenkeznek, még pirulni sem tudnak: ezért elesnek majd az elesendőkkel; az ő megfenyíttetésök idején elhullanak, - azt mondja az *ÖrökkéValó*.
Hós. 4,9.
13. Végképen véget vetek nékik, azt mondja JaHuWaH! Nincs gerezd a szőlőtőkén, nincs füge a fügefán, a levele is elhervadt; azt teszem azért, hogy tovavigyék őket.
14. Miért ülünk még? Gyűljetek össze, és menjünk be az erősített városokba, és hallgassunk ott; mert JaHuWaH, a mi Elohimünk hallgatásra juttatott minket, és mérges vizet adott innunk; mert vétkeztünk JaHuWaH ellen!
Jer. 9,15., Zsolt. 80,6., Zsolt. 80,7.
15. Miért békességre várni, holott nincs semmi jó; gyógyító időre, holott ímé itt van az ijedelem.
Jer. 14,19.
16. Dántól fogva hallatszik az ő lovainak tüszögése; méneinek nyerítő hangjától reng az egész föld; és eljönnek és megemésztik e földet és mindenét, amiye van, a várost és annak lakóit.
17. Mert ímé, én vipera-kígyókat bocsátok reátok, amelyek ellen nincsen varázslás, és megmarnak titeket, azt mondja JaHuWaH!
Zsolt. 58,5., Zsolt. 58,6.
18. Megnyugodhatom-é a nyomorúság felett? Szívem ~~Ezék. 33,11.~~
19. Ímé, az *Én* népem leányának kiáltó szava a messzi földről: Nincsen-é ott JaHuWaH a Sionon? Nincsen-é azon az ő királya? Miért ingereltek fel engem az ő faragott bálványaimmal, az idegen semmiségekkel?
20. Elmúlt az aratás, elvégződött a nyár, és mi nem szabadultunk meg!
21. Az *Én* népem leányának romlása miatt megromlottam, szomorkodom, iszonyat fogott el engem!
22. Nincsen-é balzsamolaj Gileádban? Nincsen-é ott orvos? Miért nem gyógyíttatott meg az *Én* népem leánya?
Jer. 46,11.
- 9** Bárcsak a fejem vízzé változnék, a szemem pedig könnyhullatásnak kútfejévé, hogy éjjel-nappal sirathatnám az *Én* népem leányának megöltjeit!
Ésa. 23,4.
2. Bárcsak pusztába vinne engem valaki, utasok szállóhelyére, hogy elhagyhatnám az *Én* népemet, és eltávozhatnám tőlök; mert mindnyájan paráznák, hitszegők gyülekezete!
Ésa. 1,4., Ésa. 1,10., Ésa. 1,21.
3. Felvonták nyelvöket, mint kézívöket, hazugsággal és nem igazsággal hatalmasok e földön; mert gonoszságból gonoszságba futnak, Engem pedig nem ismernek, - azt mondja JaHuWaH.
4. Mindenki őrizkedjék a barátjától, és egyetlen atyátokfiának se higgyetek, mert minden atyafi cselbe csal, és minden barát rágalmazva jár.
Jer. 12,6., Mik. 7,5., Mik. 7,6.
5. Egyik a másik ellen csúfoskodik, és nem szólnak igazat; nyelvöket hazug beszédre tanítják, elfáradtak a gonosztevésben.
6. A te lakásod az álnokság közepében van; az álnokság miatt nem akarnak tudni felőlem, - ezt mondja JaHuWaH.
7. Azért ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: Ímé, én megolvasztom őket, és megpróbálom őket, mert mit cselekedjem egyebet az *Én* népem leánya miatt?
Jer. 6,29., Jer. 6,30.
8. Sebző nyíl a nyelvök, álnokságot beszél; szájával békességesen szól barátjához, a szívében pedig lest hány.
Zsolt. 28,3.
9. Avagy ne fenyítsem-é meg őket ezekért? - azt mondja JaHuWaH; - vajjon az efféle nemzetségen ne álljon-é bosszút a Szellemem?
Jer. 5,8., Jer. 5,9., Jer. 5,29.
10. A hegyeken sírást és zokogást támasztok, és a pusztai ligetekben gyászzeneket; mert kiégnek úgy, hogy senki se megy keresztül rajtok, és nem hallják a nyájak bégetését; az ég madaraitól fogva a barmokig minden elköltözik és elmenekül.
11. Jeruzsálemet pedig kőhalommá teszem, sakálok tanyájává, és Júda városait sivataggá változtatom, hogy lakatlan legyen.
Jer. 52,13., Jer. 52,14.

12. Kicsoda olyan bölcs férfiú, hogy értse ezeket, és akihez JaHuWaH szája szólt, hogy hirdesse azt, hogy miért vész el a föld, és ég ki, mint a pusztá, amelyen senki se menjen keresztül?

13. Mondá továbbá az ÖrökkéValó: Mivelhogy elhagyták az Én Törvényemet, amelyet eléjük adtam, és nem hallgattak az Én szómlra, és nem jártak a szerint;

14. Hanem jártak az ő kevély szívök után és a Baálok után, amikre atyáik tanították őket!

15. Azért, ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, Izráel Elohimje: Ímé, Én megégetem őket, ezt a népet, örömmel, és megíthatom őket mérges vízzel.

Jer. 23,15., Jer. 8,14.

16. És szétszórom őket a nemzetek között, amelyeket nem ismertek sem ők, sem atyáik, és utánok küldöm a fegyvert, amíg megsemmisítem őket.

3 Móz. 26,23.

17. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: Figyelmezzetek reá, és hívjátok a siratóasszonyokat, hogy jőjjenek el, és a bölcs asszonyokhoz is küldjétek, hogy jőjjenek el,

18. És siessenek és fogjanak síráshoz miattunk, és a mi szemeink is hullassanak könnyeket, és szempilláink vizet ömleszsenek!

19. Mert a Sionról siralomnak szava hallatszik: Oh, hogy elpusztultunk! Igen megszegyenültünk, mert elhagyjuk e földet, mert széthányták lakhelyeinket!

20. Bizony halljátok meg, ti asszonyok, az ÖrökkéValónak szavát, és vegye be a ti fületek az Ő szájának beszédét, és tanítsátok meg lányaitokat a sírásra, és egyik asszony a másikat a jajgatásra;

21. Mert feljött a halál a mi ablakainkra, bejött a mi palotáinkba, hogy kipusztítsa a gyermekeket az útról, az ifjakat az utcákról.

22. Szólj! - ezt mondja JaHuWaH, és az emberek holtteste hever, mint a ganéj a mezőn, és mint a kéve az arató után, és nincs, aki összegyűjtse.

Jer. 7,33.

23. Ezt mondja az ÖrökkéValó: Ne dicsekedjék a bölcs az ő bölcseségével, az erős se dicsekedjék az erejével, a gazdag se dicsekedjék gazdagságával;

1 Kor. 1,31., Zsolt. 62,11.

24. Hanem azzal dicsekedjék, aki dicsekedik, hogy értelmes és ismer Engem, hogy Én vagyok JaHuWaH, Aki kegyelmet, ítéletet és igazságot gyakorlok e Földön; mert ezekben telik kedvem, azt mondja JaHuWaH.

2 Kor. 10,17., Hós. 6,6.

25. Ímé, eljönnek a napok, azt mondja JaHuWaH, és megfenyíték minden körülmetéledett a körülmetéletlenekkel együtt:

26. Egyiptomot és Júdát, Edomot és az Ammon fiait, Moábot és mindazokat, akik nyírott üstökűek és a pusztában laknak; mert mindez a nemzet körülmetéletlen, és Izráelnek egész háza is körülmetéletlen szívű.

Ésa. 15,18., Ésa. 19,20., 3 Móz. 26,41., 3 Móz. 26,42.

10 Halljátok meg a szót, amit JaHuWaH szól néktek, Ezékiel próféta könyve Izráel háza!

2. Ezt mondja JaHuWaH: A pogányok útját el ne tanuljátok, és az égi jelektől ne féljétek, mert a pogányok félnek azoktól!

3 Móz. 18,3., 3 Móz. 18,4.

3. Mert a népek bálványai csupa hiábavalóság, hiszen az erdő fájából vágják azt; ács-mester kezei készítik bárdal.

Ésa. 40,19., Ésa. 40,20., Ésa. 41,24., Hós. 4,12.

4. Ezüsttel és arannyal megékesíti azt, szegekkel és pörölyökkel megerősítik, hogy le ne essék.

5. Olyanok, mint az egyenes pálmafa, és nem beszélnek; viszik-hordják őket, mert mozdulni nem tudnak. Ne féljétek tőlök, mert nem tehetnek rosszat; de jót tenni se képesek!

Zsolt. 115,5.

6. Nincs hozzád hasonló, ÖrökkéValóm! Nagy vagy és nagy a Te neved a Te hatalmadért!

Zsolt. 86,8., Zsolt. 86,10.

7. Ki ne félne téled, nemzetek királya? Bizony tiéd a tisztelet, mert a nemzetek minden bölcsé közt és azok minden országában sincs hozzád hasonló!

Jel. 15,4.

8. Mind egyig balgatagok és bolondok; hiábavalóságokra tanít; fa az.

Hab 2,18

9. Társisból hozott lapított ezüst és Ofírból való arany; az ácsnak és az ötvös kezének munkája; öltözetök kék és piros bíbor; mesterek munkája valahány.

Ezék. 16,18.

10. De JaHuWaH igaz Elohim, élő Elohim Ő, és örökkévaló Király; az Ő haragja előtt reszket a Föld, és a nemzetek nem szenvedhetik el az Ő felindulását.

Zsolt. 10,16., Hab. 3,5., Hab. 3,12., Zsolt. 18,8.

11. (Mondjátok meg hát nékik: elohimek, akik az Eget és Földet nem alkották, el fognak veszni e Földről és az Ég alól!)

12. Elohim teremtetten a Földet az Ő erejével, Ő alkotta a világot az Ő bölcseségével, és Ő terjesztette ki az Egeket az Ő értelmével.

1 Móz. 1,1., 1 Móz. 1,31.

13. Szavára víz-zúgás támad az égből, és felhők emelkednek fel a föld hatáiról; villámlásokat készít az esőnek, és kihozza a szelet az ő rejtékhelyéből.

Zsolt. 18,14., Zsolt. 18,16.

14. Minden ember bolondná lett, tudomány nélkül, minden ötvös megszegyenül az ő öntött képével, mert hazugság az ő öntése, és nincsen azokban lélek.

Jer. 51,17.

15. Hiábavalók azok, nevetségre való munka, elvesznek az ő megfenyíttetésök idején!

Ésa. 19,1.

16. Nem ilyen a Jákób része, mint ezek; mert a mindenség alkotója Ő, és Izráel az Ő örökségének pálczája; Seregek JaHuWaH-ja az Ő neve!

5 Móz. 32,31., Zsolt. 16,5., Zsolt. 74,2.

17. Gyűjtsd össze a földről a te árúdat, aki erősített városban lakozol!

18. Mert ezt mondja JaHuWaH: Ímé, Én elvetem ezúttal e föld lakosait, és megsanyargatom őket, hogy megtaláljanak.

19. Jaj nékem az én romlásom miatt, gyógyíthatatlan az én sebem! De azt mondom mégis: Bizony ilyen az én vereségem, és szenvedem azt!

Jer. 14,18., Jer. 14,19.

20. Sátorom elpusztítottatott, köteleim mind elszakadoztak, fiaim elszakadtak tőlem és oda vannak ők; nincs többé, aki kifeszítse sátoromat, és felvonja kárpitjaimat!

21. Mert oktanok voltak a pásztorok, és nem keresték az *ÖrökkéValót*; ezért nem lettek szerencsésekké, és minden nyájuk szétszóratott.

Jer. 8,7.

22. A hír hangja ímé megjött, és nagy zúgás kél észak földe felől, hogy pusztává tegyék Júdának városait, és sakálok tanyájává.

Jer. 4,6., Jer. 9,11.

23. Tudom *ÖrökkéValóm*, hogy az embernek nincs hatalmában az ő útja, és egyetlen járókelő sem teheti, hogy irányozza a maga lépését!

Péld. 16,1., Péld. 16,9.

24. Fenyíts meg engem, *ÖrökkéValóm*, de mértékkel, nem haragodban, hogy szét ne morzsolj engem!

Ésa. 27,8., Zsolt. 6,2.

25. Öntsd ki haragodat ama nemzetekre, amelyek nem ismernek Téged, és ama nemzetségekre, amelyek nem hívják segítségül a Te nevedet; mert megették Jákóbot, bizony megették őt, és elemésztették őt, és lakóhelyét elpusztították!

Zsolt. 79,6.

II Az a beszéd, amelyet az *ÖrökkéValó* beszélt Jeremiásnak, mondván:

2. Halljátok meg e Szövetség igéit, és beszéljétek el Júda férfiainak és Jeruzsálem lakosainak!

3. Ezt mondd azért nékik: Így szól JaHuWaH, Izráelnek Elohimje: Átkozott mindenki, aki meg nem hallja e Szövetségnek igéit,

5 Móz. 27,26.

4. Amelyet akkor parancsoltam a ti atyáitoknak, amikor kihoztam őket Égyiptom földéről, a vaskemenczéből, mondván: Halljátok meg az Én szómat, és cselekedjétek mindazokat, amiket Én parancsolok néktek, és népemmé lesztek, és pedig az *Igaz Teremtőtökhé* lesztek néktek;

2 Móz. 19,3., 2 Móz. 19,6.

5. Hogy beteljesítsem az esküvést, amelylyel megesküdtem a ti atyáitoknak, hogy nékik adom a téjjel és mézzel folyó földet, amint most van ez! És felelék, és mondták: Ámen, *ÖrökkéValóm*!

5 Móz. 7,12.

6. És monda JaHuWaH nékem: Kiáltsd mindez igéket *Ezék. 33,31.* Jeruzsálem utczáin, mondván:

Halljátok e Szövetség igéit, és cselekedjétek azokat!

7. Mert kérve kértem a ti atyáitokat, amikor felhoztam őket Égyiptom földéről, mind e napig, szünetlenül kérvén és mondván: Halljátok meg az Én szómat!

Jer. 7,13., Jer. 7,25.

8. De nem hallották, még fülöket sem hajtották arra, hanem ment ki-ki az ő gonosz szívének hamissága után, és rájok szabtam e Szövetségnek minden igéjét, amelyeket azért parancsoltam, hogy megcselekedjék, de nem cselekedték.

5 Móz. 28,15., 5 Móz. 28,68.

9. És monda az *ÖrökkéValó* nékem: Pártütés van Júda a férfiai és Jeruzsálem lakosai között.

10. Visszatértek az ő atyáiknak előbbi bűneire, akik nem akarták hallani az Én igéimet, és ők magok is idegen elohimek után járnak, hogy azoknak szolgáljanak. Izráel háza és Júda háza megszegte az Én Szövetségemet, amelyet az ő atyáikkal kötöttem.

11. Azért ezt mondja JaHuWaH: Ímé, Én veszedelmet hozok reájok, amelyből ki nem menekülhetnek, és kiáltanak majd Én hozzám, de nem hallgatom meg őket.

Péld. 1,28., Péld. 1,29.

12. És elmennek Júda városai és Jeruzsálem lakosai, és kiáltanak elohimekhez, akiknek ők áldozni szoktak, de azok nem oltalmazták meg őket az ő nyomorúságok idején.

13. Mert városaidnak száma szerint voltak néked elohimeid, oh Júda, és Jeruzsálem utczáinak száma szerint készítettétek a gyalázatnak oltárait, az oltárokat, hogy áldozatok a Baálnak!

Jer. 2,28., Ezék. 16,24., Ezék. 16,31.

14. Te azért ne esdekelj e népért, és egy kiáltó és esdeklő szót se ejts érettök, mert Én meg nem hallgatom őket, amikor kiáltanak majd hozzám az ő nyomorúságuk miatt.

Jer. 7,16.

15. Mi köze az Én kedveltemnek az Én házamhoz? Temérdek gonosszséget cselekedtél; a szent húst abbahagytad; Amikor gonosszságban vagy, akkor örvendezel.

Jer. 13,23, Jer. 13,24

16. Lombos, szép formás gyümölcsű olajfa nevet adott néked az *ÖrökkéValó*. Nagy vihar morajánál tüzet gyújtja rajta, és leromlottak az ágai.

17. A Seregek JaHuWaH-ja, Aki plántált téged, rosszat végzett felőled Izráel házának és Júda házának rosszasága miatt, amit elkövettek magokban, hogy Engemet haragra ingereljenek, áldozván a Baálnak.

18. JaHuWaH tudtul adta nékem, és én tudtam; te láttattad meg velem az ő cselekedeteiket is!

19. Én pedig olyan valék, mint a mészárszékre hurczolt szelíd bárány, és nem tudtam, hogy terveket szőttek ellenem, mondván: Pusztítsuk el e fát gyümölcsével együtt; irtsuk ki ezt az élők földéből, hogy még a nevét se emlegessék többé!

Jer. 18,18.

20. És oh, Seregek JaHuWaH-ja, igaz bíró, veséknék és szívnek vizsgálója: hadd lássam a te bosszúállásodat rajtok, mert néked jelentettem meg az én ügyemet!

1 Sám. 16,7., Jel. 2,23.

21. Azért ezt mondja JaHuWaH az Anatóthbeli embereknek, akik életedre törnek és ezt mondják: Ne prófétálj JaHuWaH nevében, hogy meg ne halj a mi kezünk által!

Jer. 1,1., Ésa. 30,10., Mik. 2,6.

22. Azért ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: Ímé, Én megfenyítem őket; az ifjak fegyver által halnak meg, fiaik és leányaik pedig meghalnak éhen.

2 Kir. 25,1., 2 Kir. 25,2.

23. És senki sem marad meg közülök, hogyha veszedelmet hozok az Anatóthbeli emberekre, az ő büntetésök esztendejét.

12 Igaz vagy ÖrökkéValóm, hogyha perlek is veled; éppen azért hadd beszélhessek veled peres kérdésekről! Miért szerencsés gonoszok útja? Miért vannak békességben mindnyájan a hűtlenkedők?

Jób. 21,7., Jób. 21,13.

2. Beplántáld őket, meg is gyökereznek; felnevekednek, gyümölcsöt is teremnek; közel vagy te az ő szájokhoz, de távol vagy az ő szívöktől!

Jób. 21,14.

3. Engem pedig ismersz te, ÖrökkéValóm! látsz engem, és megvizsgáltad irántad való érzésemet: szakítsd külön őket, mint a mézsárszékre való juhokat, és készítsd őket a megölésnek napjára!

Zsolt. 17,3., Zsolt. 73,18., Zsolt. 73,20.

4. Meddig gyászoljon a föld, és meddig száradjon el minden fű a mezőn? A benne lakók gonoszsága miatt pusztul el barom és madár; mert azt mondják: Nem látja meg a mi végünket!

Zsolt. 107,34., Sof. 1,3.

5. Hogyha gyalogokkal futsz, és elfárasztanak téged: mimódon versenyezhetnél a lovakkal? És ha csak békességes földön vagy bátorságban: ugyan mit cselekednél a Jordán hullámai között?

6. Bizony még a te atyádfiai és a te atyádnak háznépe is: ők is hűtlenül bántak veled; ők is tele torokkal kiabáltak utánad! Ne higgy nekik, még ha szépen beszélgetnek is veled!

Jer. 9,4.

7. Elhagytam házamat; ellöktem örökségemet, ellenségének kezébe adtam azt, akit lelkem szeret.

5 Móz. 28,63.

8. Az én örökségem olyanná lett hozzám, mint az oroszlán az erdőben; ordítva támadt ellenem; ezért gyűlölöm őt.

9. Tarka madár-é az én örökségem nékem? Nem gyűlnek-é ellene madarak mindenfelől? Jöjjetek, seregeljetek össze mind ti mezei vadak; siessetek az evésre!

Ésa. 56,9., Ésa. 56,10.

10. Sok pásztor pusztította az én szőlőmet, taposta az én szőlőföldömet, az én becses örökségemet sivatag pusztává tették!

Jer. 5,7., Jer. 6,3.

11. Pusztává tették, felém sír, mint pusztát! Elpusztítatik az egész föld, mert nincs senki, aki észére térjen.

12. A pusztában lévő minden magaslatra pusztítók érkeznek, mert az ÖrökkéValó fegyvere emészt a föld egyik szélétől a föld másik széléig; senkinek sem lesz békessége.

13. Búzát vetettek és tövist aratnak; fáradnak, de nem boldogulnak, és szégyent vallotok a ti jövedelmetekkel JaHuWaH haragjának búsulása miatt.

3 Móz. 26,16., 5 Móz. 28,38.

14. Ezt mondja az ÖrökkéValó minden én gonosz szomszédom felől: akik hozzányúlnak az én örökségemhez, amelyet örökségül adtam az Én népemnek, Izráelnek: Ímé, Én kigyomlálom őket az ő földükből, és Júda házát is kigyomlálom közülök!

15. És azután, ha majd kigyomlálom őket, ismét könyörülök rajtok, és visszahozom őket, kit-kit az ő örökségébe, és kit-kit az ő földére.

16. És ha megtanulják az Én népemnek utait, és az Én nevemre esküsznek ilyen módon: Él JaHuWaH! amint megtanították népemet megesküdni a Baálra: akkor felépülnek majd népem között.

17. Ha pedig nem hallgatnak meg, akkor bizony kigyomlálom azt a népet, és elvesztem, azt mondja JaHuWaH.

13 Ezt mondá JaHuWaH nékem: Menj el, és vásárolj magadnak lenövet, és illeszd azt a derekadra, de vízbe ne vidd be azt!

2. És megvásároltam az övet, amint JaHuWaH rendelte vala, és derekamra illesztém.

3. És másodszor szól vala JaHuWaH hozzám, mondván:

4. Vedd az övet, amelyet vásároltál, amely a derekadon van, és kelj fel, és menj az Eufrateshez, és rejtse el azt ott a kőszikla hasadékaiban.

5. És elmenék, és elrejtém azt az Eufratesnél, amint megparancsolta nékem JaHuWaH.

6. Sok nap múlva pedig újra mondá nékem JaHuWaH: Kelj fel, menj az Eufrateshez, és vedd el onnan az övet, amely felől parancsoltam, hogy ott rejtse el.

7. És elmenék az Eufrateshez, és kiásám, és kivevém arról a helyről az övet, a hová elrejtettem azt, és ímé, az öv rothadt vala, egészen hasznavehetetlen.

8. És szóla JaHuWaH nékem, mondván:

9. Ezt mondja JaHuWaH: Így rothasztom meg a Júda kevélységét, és a nagy Jeruzsálem kevélységét.

10. Ez a gonosz nép, amely nem akar hallgatni az Én beszédeimre, amely a maga szívének hamisságában jár, és jár idegen elohimek után, hogy azoknak szolgáljon, és azokat imádja: olyanná lesz majd, mint ez az öv, amely egészen hasznavehetetlen.

Ésa. 1,4., Jer. 18,11., Jer. 18,12.

11. Mert amiként derekára kapcsolja a férfi az övet; akként kapcsoltam magamhoz Izráelnek egész házát és Júdának egész házát, azt mondja JaHuWaH, hogy legyenek az Én népemmé, az Én nevemre, dicséretemre és tisztességemre, de nem engedelmeskedtek.

5 Móz. 26,17., 5 Móz. 26,19.

12. Ilyen szókkal szólj azért nékik:

Ezt mondja JaHuWaH, Izráelnek Elohimje: Minden tömlőt meg kell tölteni borral! És azt mondják néked: Avagy nem tudjuk-e jól, hogy minden tömlőt borral kell megtölteni?

13. Te pedig azt mondd nékik: Ezt mondja JaHuWaH: Ímé betöltöm e földnek minden lakosát, és a királyokat, akik Dávid trónján ülnek, és a papokat, a prófétákat, és Jeruzsálemnek minden lakosát részegséggel;

14. És összeütöm őket, egyiket a másikhoz, az atyákat és a fiaikat együtt, azt mondja JaHuWaH; nem kegyelmezek meg, és nem kedvezek, és nem leszek irgalmas, hogy el ne veszítsem őket!

15. Hallgassatok és figyelmezzetek; ne fuvalkodjatok fel, mert JaHuWaH szólott!

16. Dicsőítsétek az ÖrökkéValó, a ti Igaz Teremtőtöket, mielőtt setéséget szerezne, és mielőtt megütnétek lábaitokat a setét hegyekben; mert világosságot vártok, és halál árnyékává változtatja azt, és sűrű homálylyá fordítja!

Jer. 13,18., Józs. 7,19., Jer. 8,11.

17. Ha pedig nem hallgatjátok ezt: sírni fog az én lelkem a rejtékhelyeken a ti kevélységetek miatt, és zokogva zokog; a szemem pedig könyeket hullat, mert JaHuWaH népe fogságba vitetik.

Siral. 1,2., Siral. 1,16., Jer. 52,4., Jer. 52,7., Jer. 52,12., Jer. 52,16.

18. Mondd meg a királynak és a királynéasszonynak: Alázzátok meg magatokat, és üljeteك veszteg, mert leesik fejetekről a ti dicsőségetek koronája!

Jer. 52,10., Jer. 52,11.

19. A dél felől való városok bezároltatnak, és nem lesz, aki megnyissa azokat; fogságra vitetik Júda egészen, fogságra vitetik mindenestül!

Jer. 13,17., Jer. 52,4., Jer. 52,7., Jer. 52,12., Jer. 52,16.

20. Emeljétek fel szemeiteket, és nézzétek azokat, akik északról jönnek! Hol van a nyáj, amely néked adatott, a te dicsőségednek juhnyája?

21. Mit mondász, hogy ha megfenyít téged? Hiszen te oktattad őket magad ellen, fejedelmekké tetted fejedet! A fájdalmaK nem környékeznek-e még téged, mint a szülőasszonyt?

22. És ha azt mondod a te szívedben: Miért következnenek ezek reám? A te hamisságod sokaságáért takartatik fel a te ruhád, és lesznek mezítelenné a te sarkaid.

Ésa. 47,2.

23. Elváltoztathatja-e bőrét a szerecsen, és a párducz az ő foltosságát? Úgy ti is cselekedhetek jól, akik megszoktátok a gonoszt.

24. Azért szétszórom őket, amint hányja-veti a pozdorját a pusztának szele.

Zsolt. 1,4., Zsolt. 1,5.

Ezékias próféta könyve

25. ~~23. Ezért én is~~ a te kimért részed én tőlem, ezt mondja JaHuWaH, Aki elfelejtkeztl én rólam, és hittél a hazugságnak.

Jer. 8,11., Jer. 14,13., Jer. 28,1., Jer. 2,15.

26. Azért én is arczodra borítom fel a te ruhádat, hogy látható legyen a te gyalázatod!

27. A te paráznaságaidat és nyihogásaidat bujálkodásodnak undokságát: a halmokon, a mezőn láttam a te útálatosságaidat. Jaj, néked Jeruzsálem! Nem leszel tiszta ezután se? Meddig még?

Jer. 5,8., Ezék. 22,11., Jer. 3,2., Jer. 52,13., Jer. 52,14., Ésa. 1,21.

14 JaHuWaH-nak szava, amit Jeremiásnak szólott a szárazság felől:

2. Gyászol Júda, és kapui roskadoznak; szomorkodnak a földön, és Jeruzsálem kiáltása felszáll.

3. Fejedelmeik is kiküldik gyermekeiket vízért: elmennek a kútakig, nem találnak vizet; visszatérnek üres edényekkel; szégyenkeznek és pironkodnak, és befedik fejüket.

Siral. 4,4., 2 Sám. 15,30., 2 Sám. 19,4.

4. A föld miatt, amely retteg, mert nem esett eső a földön, szégyenkeznek a szántóvetők, és befedik fejüket.

5. Még a szarvas-ünő is megellik a mezőn, és ott hagyja borját, mert nincsen fű.

6. A vadszamarak pedig a sziklához állanak, levegő után kapkodnak, mint a tengeri szörnyek, szemeik eltikkadnak, mert nincs fű.

7. Ha bűneink ellenünk tanúskodnak: cselekedjél ÖrökkéValóm a Te nevedért, mert temérdek a mi törvényszegésünk; vétkeztünk ellened!

Jer. 14,21., Ésa. 59,12.

8. Izráel reménysége, megszabadítója a nyomorúság idején! Miért vagy e földön úgy, mint valami jövevény és mint valami utas, aki éjjeli szállásra tér be?

Zsolt. 9,10.

9. Miért vagy olyan, mint a megriasztott férfi; mint a vitéz, aki nem tud segíteni? Hiszen te közöttünk vagy, ÖrökkéValóm, és mi a Te nevedről neveztetünk; ne hagyj el minket!

2 Krón. 7,16.

10. Ezt mondja JaHuWaH e népnek: Úgy szerettek ide-oda futkározni, lábaikat meg nem tartóztatták! Azért JaHuWaH nem kedvelte őket. Most megemlékezik az ő bűnökről, és vétkeikért megfenyíti őket.

Jer. 2,18., Hós. 8,13.

11. És mondá nekem JaHuWaH: Ne könyörögj e népért, az ő javára.

Jer. 11,14., Jer. 15,1.

12. Amikor bőjtölnek, Én meg nem hallgatom kiáltásukat, és ha égőáldozatot vagy ételáldozatot készítenek, nem lesznek kedvesek előttem; sőt fegyverrel, éhséggel és döghalállal irtom ki őket.

Jer. 13,23., Jer. 13,24., Ésa. 1,15., Ezék. 8,17., Ezék. 8,18.

13. És mondék: Ah, ÖrökkéValóm, Igaz Teremtőm!

Hiszen a próféták mondják vala nékik: Fegyvert nem láttok, éhség sem lesz rajtatok, sőt állandó békességet adok néktek ezen a helyen.

Jer. 14,15., Jer. 8,11., Jer. 29,8.

14. És mondá az **ÖrökkéValó** nékem: Hazugságot prófétálnak a próféták az Én nevemben; nem küldtem őket, nem parancsoltam nékik, nem is beszéltem velök; hazug látomást, varázslást, hiábavalóságot és szívbeli csalárdságot jövendőlnék néktek.

Jer. 28,1., Jer. 28,2., Jer. 28,15., Jer. 28,17.

15. Azért ezt mondja JaHuWaH a próféták felől, akik az Én nevemben prófétálnak, holott Én nem küldtem őket és mégis azt mondják: fegyver és éhség nem lesz e földön: Fegyver és éhség miatt vesznek el azok a próféták!

16. A nép pedig, amelynek ők prófétálnak, ott hever majd Jeruzsálem utczáin az éhség és a fegyver miatt, és nem lesz, aki eltemesse őket, őket és feleségeiket, fiaikat és leányaikat; így zúdítom rájuk gonoszságukat!

Siral. 2,21.

17. Azért e szavakat mondjad nékik: Szemeim könyeket hullatnak éjjel és nappal, és nem szünek meg; mert nagy rontással rontattott meg a szűz, az Én népemnek leánya, igen fájdalmas vereséggel.

Jer. 13,17., Siral. 1,16., Siral. 2,18.

18. Ha kimegyek a mezőre, hát ímé fegyver által levágottak; ha bemegek a városba, hát ímé éhség miatt elepedtek vannak ott! Bizony próféta is, pap is olyan földre költöznek, amelyet nem ismernek!

19. Egészen elvetetted-é Júdat, avagy a Siont útálja-é lelked? miért vertél úgy meg, hogy semmi orvosságunk se legyen? Békességet vártunk, de nincs semmi jó; és gyógyulásnak idejét, de ímé, itt van a rettegés!

Jer. 13,23., Jer. 13,24., Jer. 8,15., Jer. 8,16.

20. Ismerjük **ÖrökkéValóm** a mi gonoszságainkat, atyáink bűnét; bizony vétkeztünk ellened!

Dán. 9,8.

21. Ne vesd meg a Te nevedért; ne gyalázd meg a Te dicsőségednek székét! Emlékezzél; ne rontsd meg a Te velünk való szövetségedet!

Ésa 48,9, Ezék 20,22, 1 Krón 28,2, 1 Krón 28,20, 2 Krón 7,12, 2 Krón 7,14

22. Vannak-é a pogányok bálványai között, akik esőt adhatnak? És ad-é záporokat az ég? Avagy nem Te vagy-é a mi JaHuWaH-unk, Elohimünk, és nem Benned kell-é bízunk, hiszen Te cselekedted mindezt!

15 És mondá JaHuWaH nékem: Ha Mózes és Sámuel állanának is előttem, nem hajolna lelkem e néphez; küldd ki az orczám elől, hadd menjenek!

2 Móz. 32,10., 2 Móz. 32,14., 1 Sám. 7,9., Jer. 13,23., Jer. 13,24.

2. Ha pedig ezt mondják néked: Hová menjünk? ezt mondjad nékik: Így szól JaHuWaH: Aki halálra való, halálra; aki fegyverre való, fegyverre; a ki éhségre való, éhségre, és aki fogságra való, fogságra.

Jer. 29,16., Jer. 29,18., Ezék. 5,12., Zak. 11,8., Zak. 11,9.

3. Mert négyfélével támadok reájok, ezt mondja JaHuWaH: Fegyverrel, hogy gyilkoljon, kutyákkal, hogy

tépjenek, az ég madaraival és a mezei vadakkal, hogy **Ezék. próféta könyve** pusztítsanak. *3 Móz 26,15, 3 Móz 26,33*

4. Bújdosókká teszem őket e Földnek minden országában Manasséért, Ezékiásnak, Júda királyának fiáért, azok miatt, amiket ő Jeruzsálemben cselekedett.

Jer. 16,12., 2 Kir. 21,11., 2 Kir. 21,12.

5. Mert ki könyörül meg rajtad Jeruzsálem, és ki vigasztal meg téged, és ki mozdul meg, hogy kérdezze: jól vagy-é?

6. Te elhagytál engem, azt mondja JaHuWaH, másfelé jártál; azért kinyújtom kezemet ellened, és elvesztelek téged; belefáradtam a szánakozásba!

Jer. 34,10., Jer. 34,11., Jer. 34,15., Jer. 34,16., Zsolt. 106,43., Zsolt. 106,46., Zsolt. 78,38.

7. Elszórom őket szórólapáttal e földnek kapuibán; gyermektelenné teszem, elvesztem az Én népemet; nem tértek vissza útjaikról. *Mát. 3,12.*

8. Özvegyei számosabbak lesznek a tenger fővenyénél; pusztítót viszek reájok, az ifjúság anyjára délben; bocsátok reája nagy hirtelen észvesztést és rettentéseket.

9. Elsenyved, aki hét fiút szül; kileheli lelkét; lehanyatlík az ő napja, amikor még nappal volna; megszégyenül és pironkodik; a maradékaikat pedig fegyverre vetem az ő ellenségeik előtt, azt mondja JaHuWaH!

10. Jaj nékem, anyám, mert versengés (*perlekedés*) férfiává és az egész Föld ellen perlekedő férfiúvá szültél engemet! Nem adtam kölcsönt és nékem sem adtak kölcsönt: mégis mindnyájan szidalmaznak engem!

11. Mondá JaHuWaH: Avagy nem jóra tartalak-é meg téged? Avagy nem azt teszem-é, hogy ellenséged a baj idején és nyomorúság idején kérni fog téged?

Jer. 39,11., Jer. 39,12., Jer. 4,2., Jer. 4,4., Jer. 4,5.

12. Vajjon eltöri-é a vas az északi vasat és rezet?

13. Vagyonodat és kincseidet rablónak adom, nem pénzért, hanem a te mindenféle vétkeért, minden határodban.

Jer. 17,3., Zsolt. 44,13.

14. És elvitetlek ellenségeiddel olyan földre, amelyet nem ismersz, mert haragomnak tüze felgerjedd, lángra gyúlt ellenetek!

5 Móz. 32,22.

15. Te tudod, **ÖrökkéValóm**! Emlékezzél meg rólam és tekints reám, és állj bosszút értem üldözőimen; a Te haragodnak halogatásaival ne ejts el engem; tudd meg, hogy éretted szenvedek gyalázatot!

Nehem. 5,19.

16. Ha szavaidat hallattad, én élveztem azokat; a Te szavaid öröömre váltak nékem és szívemnek vígasságára; mert a Te nevedről neveztetem oh, **ÖrökkéValóm**, Seregeknek Elohimje!

Ezék. 3,3.

17. Nem ültem a nevetgélők gyülekezetében, és nem ujjongtam velök; a te hatalmad miatt egyedül ültem, mert bosszúsággal töltöttél el engem.

18. Miért lett szünetlenné az én fájdalmam, és halálössá, gyógyíthatatlanná az én sebem? Olyanná lettél nekem, mint a bizonytalan vízű, csaloéka patak! *Jób. 6,15.*

19. Azért ezt mondja az ÖrökkéValó: Ha megtérsz, Én is visszatérítelek téged, előttem állasz; és ha elválasztod a jót a hitványtól, olyanná leszel, mint az Én szájam. Ők térjenek meg te hozzád, de te ne térj ő hozzájuk!

20. És e nép ellen erős érczbástyává teszek téged, és viaskodnak ellened, de nem győzhetnek meg téged, mert Én veled vagyok, hogy megvédjelek és megszabadítsalak téged, azt mondja JaHuWaH! *Jer. 1,18., Jer. 1,19.*

21. És megszabadítlak téged a gonoszok kezeiből, és kimentelek téged a hatalmaskodók markából.

Jer. 26,8., Jer. 26,9., Jer. 26,24., Jer. 38,6., Jer. 38,13.

16 Majd szóla az ÖrökkéValó nekem, mondván:

2. Ne végy magadnak feleséget, és ne legyenek néked fiaid és leányaid ezen a helyen!

3. Mert ezt mondja JaHuWaH a fiak felől és leányok felől, akik ezen a helyen születnek, és anyjaik felől, akik szülik őket, és atyjaik felől, akik nemzették őket e földön:

4. Keserves halállal hálnak meg, nem sirattatnak el és el sem temettetnek; ganéjjá lesznek a föld színén, s fegyver és éhség miatt pusztulnak el, és az ő holttestök az ég madarainak és a mezei vadaknak lesznek eledelül.

Jer. 15,3., Siral. 2,21., Siral. 2,22.

5. Mert ezt mondja JaHuWaH: Ne menj be gyászoló házba, se sírni ne menj, se ne vigasztald őket; mert megvontam e néptől az Én békességemet, azt mondja JaHuWaH: az irgalmasságot és kegyelmet.

Jer. 15,1., Jer. 15,6.

6. És meghalnak nagyok és kicsinyek e földön; el sem temetik, meg sem siratják őket, sem össze nem metélik magokat, sem hajokat ki nem tépik érettök.

3 Móz. 19,28.

7. Kenyeret sem törnek nekik a gyászoláskor, hogy vigasztalják őket a meghaltért; a vigasztalás poharával sem itatják őket az ő atyjokért és anyjokért.

8. A lakodalmas házba se menj be, hogy leülj velök enni és inni.

9. Mert azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, Izráelnek Elohimje: Ímé, Én megszüntetem e helyen, a ti szemeitek előtt, a ti napjaitokban a vigasságnak szavát és az örömnök szavát, a vőlegénynek szavát és a menyasszonynak szavát. *Ésa. 24,7., Ésa. 24,9., Ámós. 8,10.*

10. És hogyha tudtára adod e népnek mind e határozatokat, és ezt mondják neked: Miért határozta JaHuWaH ellenünk mindezt a nagy gonoszt; és micsoda a mi bűnünk és micsoda a mi vétünk, amelylyel vétkeztünk JaHuWaH ellen, ami Elohimünk ellen?

Jer. 5,19.

11. Akkor ezt mondd nekik: Azért, mert elhagytak Engem a ti atyáitok, azt mondja JaHuWaH, és idegen elohimek után jártak, és azoknak szolgáltak és azokat imádták, Engem pedig elhagytak, és az Én Törvényemet meg nem tartották.

12. És ti gonoszabbul cselekedtetek, mint atyáitok; mert ~~Én, az ÖrökkéValó~~ *Ezékiel próféta könyve* a ti gonosz szívetek hamisságát követitek, nem hallgatva reám.

Jer. 7,26.

13. Azért kivetlek titeket e földből arra a földre, amelyet sem ti nem ismertek, sem a ti atyáitok, és ott szolgáltok majd idegen elohimeknek nappal és éjjel; mivelhogy nem könyörülök rajtatok.

5 Móz. 28,64., 5 Móz. 28,65.

14. Azért ímé, eljönnek a napok, ezt mondja JaHuWaH, amikor nem mondják többé; Él JaHuWaH, Aki felhozta Izráel fiait Egyiptom földéről;

15. Hanem ezt: Él JaHuWaH, Aki felhozta Izráel fiait északnak földéről és mindama földekről, amelyekbe elszórta őket! Mert visszaviszem őket az ő földjükre, amelyet az ő atyáiknak adtam.

Jer. 23,7., Jer. 23,8., Ezék. 28,25., Ezék. 28,26.

16. Ímé én sok halász után küldök, ezt mondja JaHuWaH, hogy halásszák ki őket; azután pedig elküldök sok vadász után, hogy vadásszák ki őket minden hegyből, minden halomból és a sziklák hasadékaiból is.

17. Mert szemmel tartom minden útjokat; nem rejtőzhetnek el orcám elől, és nincsen elfedve az ő bűnök szemeim elől. *Jób. 34,21.*

18. Előbb azonban megfizetek nekik az ő bűneikért és vétkeikért kétszeresen, mert megszenteltségtelenítették az Én földemet az ő útálatosságaiknak holttestével, és betöltötték az Én örökségemet az ő fertelmességeikkel.

Jer. 3,2., Ezék. 43,7., Ezék. 43,8.

19. Oh, ÖrökkéValóm, én erősségem, én bástyám és én menedékem a nyomorúság idején! Hozzád jönek majd a nemzetek a Föld határaitól, és ezt mondják: Bizony hamis elohimeket bírtak a mi atyáink és hiábavalókat, mert nincs köztük segíteni tudó.

20. Csinálhat-e az ember magának elohimeket? Hiszen azok nem elohimek!

21. Azért ímé, megismertetem velök ez úttal, megismertetem velök az Én kezemet és hatalmamot, és megtudják, hogy JaHuWaH az Én nevem.

17 A Júda vétke vas tollal, gyémánt hegygyel van felírva; fel van vésve szívök táblájára és oltáiraik szarvaira,

2. Mivelhogy megemlékeznek fiaik az ő oltáraikról, Aséra bálványaikról a zöld fák mellett és a magas halmokon. *Jer. 16,12.*

3. Oh, én hegyem a síkon! Vagyonodat, minden kincsedet prédává teszem a te magaslataidért, minden határodban való vétkeidért.

Jer. 15,13.

4. És elszakíttatol, és pedig magad által, a te örökségedtől, amelyet Én adtam neked, és szolgálatni fogom veled a te ellenségeidet olyan földön, amelyet nem

ismersz; mert tűzre lobbantottátok haragomat, örökké égni fog.

3 Móz. 26,4., 3 Móz. 26,33.

5. Ezt mondja JaHuWaH: Átkozott az a férfi, aki emberben bízik és testbe helyezi erejét, JaHuWaH-tól pedig eltávozott az ő szíve!

Zsolt. 146,3.

6. Mert olyanná lesz, mint a hangafa a pusztában, és nem látja, hogy jó következik, hanem szárazságban lakik a sivatagban, a sovány és lakhatatlan földön.

7. Áldott az a férfi, aki JaHuWaH-ban bízik, és akinek bizodalma JaHuWaH;

Zsolt. 125,1., Ésa. 40,31.

8. Mert olyanná lesz, mint a víz mellé ültetett fa, amely a folyó felé bocsátja gyökereit, és nem fél, ha hőség következik és a levele zöld marad; és a száraz esztendőben nem retteg, sem a gyümölcsözéstől meg nem szűnik.

Zsolt. 1,3.

9. Csalárdabb a szív mindennél, és gonosz az; kicsoda ismerhetné azt?

10. Én, JaHuWaH vagyok az, Aki a szívet fürkészem és a veséket vizsgálom, hogy megfizessenek kinek-kinek az Ő útai szerint és cselekedeteinek gyümölcse szerint.

Zsolt. 7,10.

11. Mint a fogoly madár, amely fiakat gyűjt, amelyeket nem ő költött, olyan, aki gazdagságot gyűjt, de nem igazán; az ő napjainak felén elhagyja azt, a halálakor pedig bolonddá lesz.

12. Óh, dicsőség trónja, kezdettől fogva magasságos, szentségünknek helye.

2 Krón. 7,16., Zsolt. 132,12., Zsolt. 132,13.

13. Izráelnek reménység, oh, ÖrökkéValóm! Akik elhagynak téged, mind megszégyenülnek! Akik elpártolnak tőlem, a porba iratnak be, mert elhagyták az élő vizeknek Kútfejét, az ÖrökkéValót!

Zsolt. 73,27.

14. Gyógyíts meg engem ÖrökkéValóm, hogy meggyógyuljak, szabadíts meg engem, hogy megszabaduljak, mert Te vagy az én dicsekvedésem!

15. Ímé, ők azt mondják nékem: Hol van JaHuWaH szózata? Most jöjjön el.

Ésa. 5,19.

16. De én nem siettem elhagyni a te útaidnak követését, sem gonosz napot nem kívántam, te tudod; ami ajkaimon jött ki, nyilvánvaló volt előtted.

17. Ne légy nékem rettentésemre: reménységem vagy te a háborúság napján!

Jer. 16,19.

18. Szégyenüljenek meg, akik üldöznék engem, de ne én szégyenüljek meg; ők rettegjenek és ne én rettegek; hozz reájok háborúság napját, és kétszeres zúzással zúzd össze őket!

Zsolt. 35,4.

19. Ezt mondá nékem az ÖrökkéValó: Menj és állj meg a nép fiainak kapujában, amelyen bemennek és amelyen

kijönnek Júdának királyai, és Jeruzsálemnek is minden lakosa, akik bejártok e kapukon!

Ezékiel próféta könyve

20. És ezt mondd nekik: Halljátok meg az ÖrökkéValó szavát Júdának királyai és egész Júda és Jeruzsálemnek minden lakosa, akik bejártok e kapukon!

21. Ezt mondja az ÖrökkéValó: Vigyázzatok a ti lelketekre, és ne hordjatok terhet szombat-napon, se Jeruzsálem kapuin be ne vigyetek!

Nehem. 13,19.

22. Házaitokból se vigyetek ki terhet szombat-napon, és semmi munkát ne végezzetek, hanem szenteljétek meg a szombat-napot, úgy amint atyáitoknak megparancsoltam!

2 Móz. 20,8., 2 Móz. 20,10., 2 Móz. 35,2.

23. De ők nem hallgattak, és fülöket sem hajtották rá, hanem megkeményítették nyakokat, hogy ne halljanak, és az oktatást be ne vehessék.

24. Pedig, ha szívesen hallgattok reám, ezt mondja JaHuWaH, és nem visztek be terhet e város kapuin szombat-napon, és megszentelitek a szombat-napot úgy, hogy semmi dolgot nem végeztek azon:

25. Akkor e város kapuin királyok és fejedelmek fognak bevonulni, akik a Dávid székén ülnek, szekereken és lovakon járnak, mind magok, mind fejedelmeik, Júdának férfiai és Jeruzsálemnek lakosai, és e városban lakni fognak mindörökké.

26. És bejőnek Júda városaiból, Jeruzsálem környékéről, Benjámin földéről, a lapályról, a hegyről és dél felől, hozván égőáldozatot, véres áldozatot, ételáldozatot és temjént, és hozván hálaáldozatot JaHuWaH-nak házába.

Zak. 7,7.

27. Ha pedig nem hallgattok reám, hogy megszenteljétek a szombat-napot, és hogy ne hordjatok terhet és ne jöjjetek be Jeruzsálem kapuin szombat-napon: tüzet gerjesztek az ő kapuiban, és megemészti Jeruzsálem palotáit, és nem lesz eloltható.

2 Kir. 25,9., Ámós. 2,5.

18 Az a beszéd, amelyet JaHuWaH beszélt Jeremiásnak, mondván:

2. Kelj fel és menj le a fazekasnak házába, és ott közlöm veled az Én beszédeimet!

3. Lemenék azért a fazekas házába, és ímé ő edényt készít vala a korongon.

4. És elromla az edény, amelyet Ő készít vala és amely, mint agyag volt a fazekas kezében, és azonnal más edényt készíte belőle, amint a fazekas jobbnak látta megkészíteni.

5. És szóla JaHuWaH nékem, mondván:

6. Vajjon nem cselekedtem-é veletek úgy, mint ez a fazekas, oh, Izráel háza? ezt mondja JaHuWaH. Ímé, mint az agyag a fazekas kezében, olyanok vagytok ti az Én kezemben, oh, Izráel háza!

Ésa. 45,9., Ésa. 45,10., Ésa. 64,8., Róm. 9,20., Róm. 9,23.

7. Hogyha szólok egy nép ellen és ország ellen, hogy kigyomlálok, megrontom és elvesztem:

8. De megtér az a nép az ő gonoszságából, amely ellen szóltam: én is megbánom a gonoszt, amelyet rajta véghezvinni gondoltam.

Ezék. 33,11.

9. És hogyha szólok a nép felől és ország felől, hogy felépitem, beültetem;

10. De a gonoszt cselekszi előttem, és nem hallgat az Én szómról: akkor megbánom a jót, amelylyel vele jót tenni akartam.

1 Sám. 15,11.

11. Most azért beszélj csak a Júda férfjaival és Jeruzsálem lakosaival, mondván: Ezt mondja JaHuWaH: Ímé, Én veszedelmet készítek ellenetek és tervet tervezek ellenetek! Nosza, térjete meg, ki-ki a maga gonosz útáról, és jobbítsátok meg útaitokat és cselekedeteiteket!

2 Kir. 17,13., 2 Kir. 17,14.

12. Ők pedig azt mondják: Hagyd el! Mert mi a magunk gondolatai után megyünk, és mindnyájan a mi gonosz szívünk hamisságát cselekedezünk.

13. Azért ezt mondja az *ÖrökkéValó*: Kérdezzétek csak meg a népeket: kicsoda hallott vala ilyeneket?

Igen útálatosan cselekedett Izráel leánya!

14. Elhagyja-e a mezőség szikláját a Libanon hava? Vajjon kiszáríthatók-e a felfakadó, csörgedező, hullámozó vizek?

15. Ám az Én népem elfeledkezett rólam; a hiábavalónak áldozik; elcsábították őket az ő útairól, az ősrégi nyomról, hogy ösvényeken, járatlan úton járjanak;

16. Hogy pusztasággá tegyem földjüket, örökös csúfsággá, hogy aki átmegy rajta, elálmélkodjék és fejét csóválja.

1 Kir. 9,7., 1 Kir. 9,9.

17. Mint keleti szél szórom szét őket az ellenség előtt, háttal és nem Arczczal nézek rájuk az ő pusztulásuk napján.

Ésa. 1,15.

18. Ők pedig mondák: Jertek és tervezzünk terveket Jeremiás ellen, mert nem vész el a törvény a paptól, sem a tanács a bölcstől, sem az ige a prófétától! Jertek el és verjük meg őt nyelvvel, és ne hallgassunk egy szavára sem!

Jer. 11,19., Jer. 19,7.

19. Figyelmezz reám *ÖrökkéValóm*, és az én pereseimnek szavát is halld meg!

20. Hát rosszal fizetnek-e a jóért, hogy ők vermet ásnak nékem? Emlékezzél! Előtted álltam, hogy javokra beszéljek, hogy elfordítsam rólok haragodat.

Zsolt. 35,12., Zsolt. 35,13.

21. Azért juttasd fiaikat éhségre és hányd őket fegyver hegyére, hogy legyenek az ő asszonyaik magtalanokká és özvegyekké; férjeik pedig legyenek halál martalékává, ifjaikat fegyver verje le a harczon.

22. Kiáltás hallattassék házaikból, amikor sereggel törsz rájuk hirtelen, mert vermet ástak, hogy elfogjanak engem, és tört vetettek lábaimnak.

23. Te pedig *ÖrökkéValóm*, tudod minden ellenem való gyilkos szándékukat; ne kegyelmezz meg bűneik miatt,

és ne töröld ki vétkeiket orczád elől, hanem veszni valók *Ezék. 33,11.* a Te haragod idején bánj el velök!

Jer. 18,18., Jer. 11,19.

19 Ezt mondja JaHuWaH: Menj el és végy egy cserépkorsót a fazekastól, és némelyekkel a nép vénei közül és a papok vénei közül.

2. Menj el a Ben-Hinnom völgyébe, amely a fazekasok kapujának bejáratánál van, és kiáltsd ott azokat a szavakat, amelyeket Én szólok néked;

3. És ezt mondjad: Halljátok meg JaHuWaH szavát Júda királyai és Jeruzsálem lakosai: Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, Izráel Elohimje: Ímé, Én veszedelmet hozok e helyre, úgy, hogy aki csak hallja, megcsendül bele a füle.

4. Azért, mert elhagytak Engem, és idegenné tették e helyet, és idegen elohimeknek áldoztak benne, akiket sem ők nem ismertek, sem atyáik, sem Júda királyai, és eltöltötték e helyet ártatlan vérrrel;

Ésa. 65,11., 2 Kir. 21,6., 2 Kir. 21,16.

5. És magaslatokat építének a Baálnak, hogy megégessék fiaikat a tűzben, égőáldozatul a Baálnak, amit Én nem parancsoltam, sem nem rendeltem, és a mire nem is gondoltam.

Jer. 7,31.

6. Azért ímé eljönnek a napok, azt mondja az *ÖrökkéValó*, és e hely nem neveztetik többé Tófetnek, sem Ben-Hinnom völgyének, hanem öldöklés völgyének.

7. És eszét veszttem e helyen Júdának és Jeruzsálemnek, és fegyverrel ejtem el őket ellenségeik előtt, és az életökre töröknek kezével; holttesteiket pedig az ég madarainak és a mezei vadaknak adom eledelül.

8. És e várost csudává teszem és nevetséggé, aki csak átmegy rajta álmélkodik, és szörnyűködik az ő nagy romlásán.

Jer. 18,16.

9. És megéttetem velök az ő fiaik húsát és leányaik húsát és megeszi ki-ki az ő barátjának húsát, a megszállás alatt és a veszedelem alatt, amelylyel megszorongatják őket ellenségeik és akik keresik az ő lelkeket.

5 Móz. 28,53.

10. Azután törd el a korsót azok szeme láttára, akik elmennek veled.

11. És ezt mondd nekik: Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: Így töröm össze e népet és e várost, amint összetörhető e cserépedény, amely többé meg sem építhető; és Tófetben temettetnek el, mert nem lesz más hely a temetkezésre.

Jer. 7,32.

12. Így cselekszem e helylyel és ennek lakosaival, azt mondja az *ÖrökkéValó*, és olyanná teszem e várost, amilyen Tófet.

13. És Jeruzsálem házai és Júda királyainak házai undokokká lesznek, mint a Tófet helye; mindazok a házak, amelyeknek tetején az ég egész seregének áldoztak és italáldozatot vittek az idegen elohimeknek.

14. Azután hazajöve Jeremiás Tófetből, ahová JaHuWaH **Ezékiel próféta könyve** küldte vala őt prófétálni; megállá JaHuWaH házának pitvarában, és szóla az egész népnek:

15. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, Izráel Elohimje: Ímé Én ráhozom e városra és ennek minden városára mindama veszedelmet, amelyről szóltam ő ellene; mert megkeményítették nyakukat, hogy ne hallják az Én beszédeimet.

Jer. 7,25., Jer. 7,26., Jer. 18,12.

20 És hallá Passúr a pap, az Immár fia (ő pedig fejedelem vala JaHuWaH házában), Jeremiást, amint e szókat prófétálta vala:

2. És megcsapdosá Passúr Jeremiást a prófétát, és beveté őt a tömlöczbe, amely a Benjámin felső kapujában vala, JaHuWaH háza mellett.

2 Krón. 16,10.

3. És lőn másnap, hogy kivevé Passúr Jeremiást a tömlöczből, és monda néki Jeremiás: Nem Passúrnak nevezett téged JaHuWaH, hanem Mágor Missábibnak;

4. Mert ezt mondja az **ÖrökkéValó**: Ímé, Én félelembe ejtelek téged és minden barátodat, és elhullanak az ő ellenségeik fegyvere által a szemeid láttára; az egész Júdát pedig odaadom a babiloni király kezébe, és elviszi őket Babilonba, és fegyverrel vágja le őket:

Jer. 39,1., Jer. 39,9.

5. És odaadom e városnak minden vagyonát és minden keresményét, és minden becses dolgait, és Júda királyainak minden kincsét odaadom az ő ellenségeik kezébe, és elrabolják, elhurczolják és Babilonba viszik azokat.

6. Te pedig Passúr és a te háznak minden lakosa, rabságba mentek, és Babilonba jutsz és ott halsz meg és ott temettetel el, te és minden barátod, akiknek hamisan prófétáltál.

7. Rávetél **ÖrökkéValóm** engem és rávétettem, megragadtál engem és legyőztél! Nevetségessé lettem minden időre, mindenki csúfol engemet;

8. Mert ahányszor csak szólok, kiáltozom, így kiáltok: erőszak és romlás! Mert JaHuWaH szava mindenkor gyalázatomra és csúfságomra lett nékem.

Jer. 20,1., Jer. 20,2.

9. Azért azt mondom: Nem emlékezem Róla, sem az Ő nevében többé nem szólok; de mintha égő tűz volna szívemben, az én csontjaimba rekesztetve, és erőlködöm, hogy elviseljem azt, de nem tehetem.

10. Mert hallom sokak rágalmazását, amindenfelől való fenyegetést: Jelentsétek fel és ezt mi is feljelentjük: mindazok is, akik barátaim, az én tántorodásomra figyelmeznak, mondván: Talán megbotlik és megfoghatjuk őt, és bosszút állhatunk rajta;

Jer. 18,18.

11. De JaHuWaH velem van, mint hatalmas hős, azért elesnek az én kergetőim és nem bírnak velem, igen megszégyenülnek, mert nem okosan cselekesznek: **ÖrökkéValó** gyalázat lesz rajtok és felejtethetlen.

13. Énekeljetek JaHuWaH-nak, dicsérjétek az **ÖrökkéValót**, mert a szegénynek lelkét megszabadítja a gonoszok kezéből.

Jer. 11,20.

14. Átkozott az a nap, amelyen születtem; az a nap, amelyen anyám szült engem, ne legyen áldott!

Jób. 3,3., Jób. 3,20.

15. Átkozott ember az, aki örömhírt vitt az én atyámnak, mondván: Fiúmagzatod született néked, igen megörvendeztetvén őt.

16. És legyen az az ember olyan, mint azok a városok, amelyeket elvesztett az **ÖrökkéValó** és meg nem bánta; és halljon reggel kiáltozást, és harczi riadót délben.

1 Móz. 19,24., 1 Móz. 19,25.

17. Hogy nem ölt meg engem az én anyám méhében, hogy az én anyám nékem koporsóm lett volna, és méhe sohasem szült volna!

18. Miért is jöttem ki az én anyámnak méhéből, hogy nyomorúságot lássak és bánatot, és hogy napjaim gyalázatban végződjenek?

21 Ez a beszéd, amelyet szóla JaHuWaH Jeremiásnak, amikor elküldé hozzá Sedékiás király Passúrt Melkiásnak fiát, és Sofóniást a Maásiás pap fiát, mondván:

2. Kérdezd meg most érettünk az **ÖrökkéValót**, mert Nabukodonozor, a babiloni király viaskodik ellenünk, ha cselekszik-é JaHuWaH velünk minden ő csodái szerint, hogy elhagyjon minket?

2 Kir. 19,32., 2 Kir. 19,36.

3. És monda nékik Jeremiás: Ezt mondjátok Sedékiásnak.

4. Így szól JaHuWaH Izráel Elohimje: Ímé, én elfordítok minden hadi szerszámot, amelyek a ti kezeitekben vannak, amelyekkel ti a babiloni király ellen és a Kaldeusok ellen viaskodtok, akik kívül a kőfalon ostromolnak titeket, és begyűjtöm őket e városnak közepébe;

Jer. 39,3.

5. És én kinyujtott kézzel vívok ellenetek és nagy erős karral és haraggal, búsulással és nagy felindulással.

6. És megverem e városnak lakosait, mind az embert, mind a barmot; nagy döghalállal hálnak meg.

7. És azután, azt mondja az **ÖrökkéValó**, Sedékiást a Júda királyát, és az ő szolgálait, és a népet, és akik megmaradnak e városban a döghaláltól, a fegyvertől és az éhségtől: odaadom Nabukodonozornak, a babiloni királynak kezébe és az ő ellenségeiknek kezébe és azoknak kezébe, akik keresik az ő lelköket, és megöli őket éles fegyverrel: nem kedvez nékik, nem enged és nem könyörül rajtok.

Jer. 39,6., Jer. 39,7.

8. Azután ezt mondjad e népnek: Ezt mondja JaHuWaH: Ímé, Én előtökbe adom néktek az élet útját és a halál útját.

9. Aki e városban lakik, fegyver, éhség és döghalál miatt kell meghalnia; aki pedig kimegy belőle és a Kaldeusokhoz megy, akik megostromolnak titeket, él, és az ő lelkét zsákmányul nyeri;

10. Mert orczámat e város veszedelmére fordítottam és nem megszabadulására, azt mondja az *ÖrökkéValó*: A babiloni király kezébe adatik, és tűzzel égeti meg azt!

11. Júda királya házának mondd meg: Halljátok meg az *ÖrökkéValó* szavát!

12. Dávidnak háza, ezt mondja az *ÖrökkéValó*: Hamarsággal tegyetek igaz ítéletet, a nyomorultat mentsétek meg a nyomorgatónak kezéből, különben az Én haragom kitör, mint a tűz és felgerjed, és nem lesz, aki megolthassa, az ő cselekedeteiknek gonoszsága miatt.

Jer. 22,3.

13. Ímé, Én reátok megyek, te völgy lakója és síkságnak szirtje; azt mondja JaHuWaH, akik azt mondjátok: Kicsoda jön le mi ellenünk, és kicsoda jön be a mi házainkba?

14. És a ti cselekedeteiteknek gyümölcse szerint fenyítlek meg titeket, azt mondja JaHuWaH, és tüzet gyújtok az ő erdejében, és köröskörül az mindent megemészt!

Róm. 2,6., Róm. 2,11.

22 Ezt mondja JaHuWaH: Menj alá a Júda királyának házába, és beszéld el ezeket:

2. És ezt mondd: Halld meg az *ÖrökkéValó* szavát, Júda királya, aki a Dávid királyi székében ülsz, te és a te szolgálid, és a te néped, akik bejártok e kapukon!

3. Ezt mondja JaHuWaH: Tegyetek ítéletet és igazságot, és mentsétek meg a nyomorultat a nyomorgató kezéből! A jövevényt, árvát és özvegyet pedig ne nyomorgassátok és rajta ne erőszakoskodjatok, és ártatlan vért e helyen ki ne ontsatok.

Jer. 21,12.

4. Mert ha ezt cselekszitek, akkor királyok mennek be e háznak kapuin, akik a Dávid székébe ülnek, szekereken és lovakon menvén ő, az ő szolgálai és az ő népe.

Jer. 17,25.

5. Ha pedig nem hallgattok e szókra, Én magamra esküszöm, azt mondja JaHuWaH, hogy elpusztul e ház.

Zsid. 6,13.

6. Mert így szól JaHuWaH a Júda királyának házához: Ha Gileád volnál nékem és a Libánon feje: mégis elpusztítlak téged, mint a városokat, amelyekben nem laknak.

7. És felkészítem ellened a rablókat, mindeniket az ő fegyverével, és kivágják a te válogatott czédrusaidat, és a tűzre vetik.

8. És sok nép megy át e városon, és ezt mondják egymásnak: Miért mívelte ez JaHuWaH ezt e nagy várossal?

2 Móz. 29,24., 2 Móz. 29,25.

9. És ezt mondják: Azért, mert elhagyták JaHuWaH-nak, az ő Elohimüknek frigyét, és idegen elohimek előtt borultak le és azoknak szolgáltak.

Ezékiel próféta könyve
10. Ne sirassátok a halottat és ne bánkódjatok érte, halottak, akik elmentek, mert nem jő vissza többé, és az ő szülőföldjét nem látja meg.

11. Mert ezt mondja az *ÖrökkéValó* Sallum felől, Jósiásnak, a Júda királyának fia felől, aki uralkodik az ő atyja, Jósiás helyett: Aki kimegy e helyből, nem tér többé ide vissza.
2 Kir. 23,31., 2 Kir. 23,34.

12. Hanem a helyen, ahová rabságra vitték, ott hal meg, és e földet nem látja többé.

13. Jaj annak, aki hamisan építi házát, felházait pedig álnokul; aki az ő felebarátjával ingyen szolgáltat, és munkájának bérét néki meg nem adja.

14. Aki ezt mondja: Nagy házat építek magamnak és tágas felházakat, és ablakait kiszélesíti és czédrusfával béleli meg és megfesti cinóberrel.

15. Király vagy-é azért, hogy czédrus után kívánczol? A te atyád nem evett és ivott-é? De igazságot és méltányosságot cselekedett, azért jó dolga volt.

16. Igazságosan ítélte a szegényt és a nyomorultat, azért jó volt dolga. Nem ez-é az igaz ismeret Felőlem? azt mondja az *ÖrökkéValó*!

17. De a te szemeid és szíved csak a te nyereségedre vágynak, és az ártatlan vérére, és ragadozásra és erőszak elkövetésére.

Ezék. 19,6., Ezék. 19,7.

18. Azért ezt mondja JaHuWaH Joákimnak, Jósiás, Júda királya fiának: Nem siratják őt: Jaj atyám! Jaj, húgom! nem siratják őt: Jaj *ÖrökkéValóm*! Jaj, az ő dicsőségének.

2 Krón. 36,4., 2 Krón. 36,6.

19. Úgy temetik el, mint a szamarat, kivonják és elvetik Jeruzsálem kapuin kívül!

Ésa. 14,19., Préd. 6,3.

20. Menj fel a Libánonra és kiálts, és a Básánon emeld fel szódat és kiálts az Abarimról, mert szeretőd mind tönkre jutottak.

21. Szóltam néked, amikor jól volt dolgod, de ezt mondtad: Nem hallom. Ifjúságotól fogva ez a te szokásod, hogy nem hallgattad az Én szómat!

Jer. 18,12.

22. Minden pásztorodat szél emésztí meg, és a szeretőd rabságra mennek; akkor szégyent vállal majd és pironkodik minden gonoszságodért.

23. Te, aki a Libánonon lakozol, a czédrusfákon fészkel: hogy fogsz majd nyögni, amikor fájdalmak lepnek meg, a gyermekszülő vajudása?

24. Élek Én, azt mondja JaHuWaH, hogy ha Kóniás; Joákimnak, a Júda királyának fia pecsétgyűrű volna is az én jobbkezemben: mindazáltal onnan lerántanálak.

2 Kir. 24,8., 2 Kir. 24,16., Agge. 2,23.

25. És odaadlak téged a te lelked keresőinek kezébe, és azoknak kezébe, akiknek tekintetétől félsz, és Nabukodonozornak, a babiloni királynak kezébe és a Káldeusoknak kezébe.

26. És elvetlek téged és a te anyádat, aki szült téged, idegen földre, amelyben nem születtetek, és ott haltok meg.

27. És nem jönnek vissza arra a földre, amelyre az ő lelkök visszajöni kíváncsozók.

28. Avagy útlatos és elromlott edény-é ez a férfiú, ez a Kóniás, avagy oly edény-é, amelyben semmi gyönyörűség nincsen? Miért lökték el őt és az ő magvát, és dobták olyan földre, amelyet ők nem ismernek?

Hós. 8,8.

29. Föld, föld, föld! halld meg az ÖrökkéValó szavát!

Ésa. 1,2.

30. Ezt mondja JaHuWaH: Írjátok fel ezt a férfiút, mint gyermektelent, mint olyan embert, akinek nem lesz jó előmenetele az ő idejében; mert senkinek, aki az ő magvából a Dávid székében ül, nem lesz jó állapotja, és nem uralkodik többé Júdában.

2 Kir. 24,1., 2 Kir. 24,7., 2 Kir. 25,1., 2 Kir. 25,7.

23 Jaj a pásztoroknak, akik elvesztik és elszélesztik az Én mezőmnek juhait, azt mondja az ÖrökkéValó.

Jer. 25,34., Jer. 25,36., Ezék. 34,2., Ezék. 34,20.

2. Azért ezt mondja JaHuWaH, Izráel Elohimje a pásztoroknak, akik legeltetik az Én népemet: Ti szélesztettétek el az Én juhaimat és üztétek el őket; és nem néztetek utánok; ímé, Én megbüntetem a ti cselekedeteiteknek gonoszságát, azt mondja JaHuWaH.

3. Juhaimnak maradékát pedig összegyűjtöm minden földről, amelyekre elűztém őket, és visszahozom őket az ő legelőikre, és szaporodnak és megsokasodnak.

4. És pásztorokat rendelek melléjük, hogy legeltessék őket, és többé nem félnek és nem rettegnek, sem meg nem fogatkoznak, azt mondja JaHuWaH.

Ezék. 34,11., Ezék. 34,15., Ésa. 40,10., Ésa. 40,11.

5. Ímé, eljönnek a napok, azt mondja JaHuWaH, és támasztok Dávidnak igaz magvát, és uralkodik, mint király, és bölcsen cselekszik és méltányosságot és igazságot cselekszik e földön.

Jer. 33,14., Jer. 33,16., Dán. 9,21., Dán. 9,25., Luk. 1,32., Luk. 1,33.

6. Az ő idejében megszabadul Júda, és Izráel bátorosan lakozik, és ez lesz az Ő neve, amelylyel nevezik őt: az ÖrökkéValó a mi igazságunk!

7. Azért ímé elközelgetnek a napok, azt mondja JaHuWaH, amelyekben nem mondják többé: El JaHuWaH, Aki kihozta Izráel fiait Egyiptom földéből.

8. Hanem inkább ezt mondják: Él az ÖrökkéValó, Aki kihozta és Aki haza vezérelte Izráel házának magvát az északi földről és mindama földekről, amelyekre kiűztém vala őket, és lakoznak az ő földjökön.

Jer. 16,14., Jer. 16,15.

9. A próféták miatt megkeseredett az én szívem én bennem, minden csontom reszket; olyan vagyok, mint a részeg férfi és mint a bortól elázott ember, JaHuWaH-ért és az Ő szent igéjéért.

10. Mert betelt a föld paráznákkal, mert a hamis esküvés miatt gyászol a föld, a pusztának legelője kiszáradt, és az ő futásuk gonosz, és erejük a gonoszság.

Jer 5,8.

11. Mert mind a próféta, mind a pap gonoszok, még az ÖrökkéValó is megfogalmaztam az ő gonoszságukat, azt mondja az ÖrökkéValó.

2 Krón. 36,14.

12. Azért az ő útjok olyan lesz, mint a sikamlós utak a setétben, megbotlanak és elesnek: mert veszedelmet hozok rájuk, az ő büntetésöknek esztendejét, azt mondja JaHuWaH.

Zsolt. 35,6.

13. A Samariabeli prófétákban is bolondságot láttam: A Baál nevében prófétáltak, és elcsalták az Én népemet, az Izráelt.

14. De a jeruzsálemi prófétákban is rútságot láttam: paráználkodnak és hazugságban járnak; sőt pártját fogják a gonoszoknak, annyira; hogy senki sem tér meg az ő gonoszságából; olyanok előttem mindnyájan, mint Sodoma, és a benne lakók, mint Gomora.

Ésa. 1,10.

15. Azért ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja a próféták felől: Ímé, Én ürmöt adok enniök és mérget adok inniök, mert a jeruzsálemi prófétáktól ment ki gonoszság minden földre.

Jer. 7,14., Siral. 3,15.

16. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: Ne hallgassátok azoknak a prófétáknak szavait, akik néktek prófétálnak, elbolondítanak titeket: az ő szívöknek látását szölgák, nem JaHuWaH szájából valót.

17. Szüntelen ezt mondják azoknak, akik megvetnek engem: Azt mondta JaHuWaH: Békességetek lesz néktek és mindenkinek, aki az ő szívének keménysége szerint jár; ezt mondák: Nem jó ti reátok veszedelem!

Jer. 6,14., Ezék. 13,10.

18. Mert ki állott JaHuWaH tanácsában, és ki látta és hallotta az Ő igéjét? Ki figyelmezett az Ő igéjére és hallotta azt?

19. Ímé, az ÖrökkéValó szélvésze nagy haraggal kitör, és a hitetlenek fejére forgószél zúdul.

Jer. 30,21., Jer. 30,23.

20. Nem szünik meg JaHuWaH haragja, míg meg nem valósítja és míg be nem teljesíti szívének gondolatait; az utolsó napokban értitek meg e dolog értelmét.

21. Nem küldöttem e prófétákat, de ők futottak, nem szólottam nekik, mégis prófétáltak.

Jer. 14,14.

22. Ha tanácsomban állottak volna, akkor az én ígéimet hirdették volna az Én népemnek, és eltérítették volna őket az ő gonosz útaikról, és az ő cselekedetöknek gonoszságától.

23. Csak a közelben vagyok-é Én Elohim? azt mondja JaHuWaH, és nem vagyok-é Elohim a messzeségben is?

24. Vajjon elrejtőzhetik-é valaki a rejtekhelyeken, hogy Én ne lássam őt? azt mondja JaHuWaH, vajjon nem töltöm-é Én be a Mennyet és a Földet? azt mondja az ÖrökkéValó.

Zsolt. 139,7., Zsolt. 139,13.

25. Hallottam, amit a hazug próféták mondának, akik hazugságot prófétálnak az Én nevemben, mondván: Álmodtál, álmodtál.

26. Meddig lesz ez a hazugságot prófétáló próféták szívében, akik az ő szívök csalárságát prófétálják?

Jer. 5,31.

27. Akik el akarják az Én népemmel felejtetni az Én nevemet az ő álmaikkal, amelyeket egymásnak beszélnek, miképen az ő atyáik elfeledtek az Én nevemről a Baálért?

Bir. 8,33., Bir. 8,34.

28. A próféta, aki álomlátó, beszéljen álmodt; akinél pedig az Én ígém van, beszélje az Én ígémét igazán. Mi köze van a polyvának a búzával? azt mondja JaHuWaH.

29. Nem olyan-é az Én ígém, mint a tűz? azt mondja az *ÖrökkéValó*, mint a sziklazúzó pöröly?

30. Azért ímé Én a prófétákra támadok, azt mondja JaHuWaH, akik az Én beszédeimet ellopják egyik a másikatól.

31. Ímé, Én a prófétákra támadok, azt mondja JaHuWaH, akik felemelik nyelvöket és azt mondják: JaHuWaH mondja!

32. Ímé, Én a prófétákra támadok, akik hazug álmokat prófétálnak, azt mondja JaHuWaH, és beszélnek azokat, és megcsalják az Én népemet az ő hazugságaikkal és hízelkedéseikkel, holott Én nem küldtem őket, sem nem parancsoltam nekik, és használni sem használtak e népnek, azt mondja az *ÖrökkéValó*.

5 Móz. 18,20., Sof. 3,4.

33. Amikor pedig megkérdez téged e nép vagy a próféta vagy a pap, mondván: Micsoda az *ÖrökkéValó* terhe? akkor mondd meg nekik azt: mi a teher? Az, hogy elvetlek titeket, azt mondja az *ÖrökkéValó*.

34. Amely próféta, vagy pap, vagy község azt mondja: Ez JaHuWaH-nak terhe, meglátogatom azt az embert és annak házáat.

35. Ki-ki ezt mondja az ő barátjának és ki-ki az ő atyjafiának: Mit felel JaHuWaH? és mit szólt JaHuWaH?

36. És az *ÖrökkéValó* terhét ne emlegessétek többé, mert mindenkinek terhes lesz az Ő szava, ha elforgatjátok az élő Elohimnek, a Seregek JaHuWaH-jának, a mi *Igaz Teremtőnknek*, beszédét.

37. Ezt mondjad a prófétának: Mit felelt néked JaHuWaH és mit szólt JaHuWaH?

38. Hogyha JaHuWaH terhét említitek, tehát ezt mondja JaHuWaH: Mivelhogy ti e szót mondottátok: ez JaHuWaH-nak terhe, jöllehet küldék ti hozzátok, akik ezt mondják: Ne mondjátok: ez JaHuWaH-nak terhe;

39. Ezért ímé Én elfeledlek titeket, és kigyomlállak titeket, és a várost, amelyet néktek és a ti atyáitoknak adtam, elvetem az Én orczám elől.

40. És *ÖrökkéValó* szégyent és *ÖrökkéValó* gyalázatot hozok ti reátok, amely felejtethetlen.

Jer. 20,11.

24 *Ezékiel prófeta könyve*

Látomást mutata nékem JaHuWaH, és ímé, két kosár füge volt letéve JaHuWaH temploma előtt, miután Nabukodonozor babiloniai király Jékóniást, Joákimnak, a Júda királyának fiát és Júdának fejedelmeit és az ácsokat és kovácsokat fogságra hurczolá Jeruzsálemből, és elvivé őket Babilonba.

2 Kir. 24,15., 2 Kir. 24,17.

2. Az egyik kosárban igen jó fügek valának, amelyenek az először érő fügek; a másik kosárban pedig igen rossz fügek valának, sőt ehetetlenek a rosszaság miatt.

3. És mondá JaHuWaH nékem: Mit látsz te Jeremiás? És mondék: Fügeket. A jó fügek igen jók, de a rosszak igen rosszak, sőt rosszaságok miatt ehetetlenek.

4. És szóla JaHuWaH nékem, mondván:

5. Ezt mondja JaHuWaH, Izráel Elohimje: Mint ezeket a jó fügeket, úgy megkülönböztetem a Júda foglyait, akiket e helyről a Kaldeusok földjére vitettem, az ő javokra.

5 Móz. 8,16.

6. És őket szemmel tartom az ő javokra, és visszahozom e földre, és megépítem és el nem rontom, és beplántálom és ki nem szaggatom.

7. És szívet adok nekik, hogy megismerjenek Engemet, hogy Én vagyok JaHuWaH, és ők Én népemmé lesznek, Én pedig Elohimökké leszek, mert teljes szívökből megtérnek Hozzáim.

5 Móz. 30,6., Jer. 30,22.

8. És amelyenek a rossz függék, amelyek ehetetlenek a rosszaság miatt, azt mondja az *ÖrökkéValó*, olyanná teszem Sedékiást, a Júda királyát, és az ő maradékát és az ő fejedelmeit, és Jeruzsálem maradékát, akik itt maradnak e földön, és azokat, akik Egyiptom földén laknak.

Jer. 29,17., 2 Kir. 25,1., 2 Kir. 25,11.

9. És kiteszem őket rettegésnek, veszedelemnek a Föld minden országában; gyalázatnak, példabeszédnek, gúnynak és szidalomnak minden helyen, ahová kiűzöm őket.

5 Móz. 28,36., 5 Móz. 28,37.

10. És fegyvert, éhséget és döghalált bocsátok reájok mindaddig, amíg elfogynak a földről, amelyet nekik adtam és az ő atyáiknak.

Jer. 15,3., Jer. 15,4.

25 Az a beszéd, amely lön Jeremiáshoz az egész Júda népe felől, Joákim negyedik esztendejében; aki fia vala Jósiásnak, a Júda királyának, az első esztendejében Nabukodonozornak, a babiloni királynak;

2 Kir. 23,34.

2. Amelyet szóla Jeremiás próféta az egész Júda népéhez és Jeruzsálem minden lakosához, mondván:

3. Jósiásnak tizenharmadik esztendejétől fogva, aki fia vala Amonnak, a Júda királyának, e napig (vagyis huszonhárom esztendő óta) szóla az *ÖrökkéValó* nékem, és szólottam én néktek, jó reggelt szóltam, de nem hallgattátok.

2 Kir. 22,1., 2 Kir. 23,29.

4. És elküldte JaHuWaH ti hozzátok minden ő szolgáját, a prófétákat, jó reggel elküldte, de nem hallgattátok, és fületeket sem hajtottátok a hallásra.

Jer. 18,12.

5. Ezt mondták: Térjetek meg már mindnyájan a ti gonosz útitokról és a ti gonosz cselekedeteitekből, hogy lakhassatok a földön, amelyet JaHuWaH adott néktek és a ti atyáitoknak öröktől fogva örökké.

2 Kir. 17,13., 2 Kir. 14,17.

6. És ne járjatok idegen elohimek után, hogy szolgáljatok nékik és imádjátok őket, és ne ingereljétek fel Engem a ti kezeitek munkájával, hogy veszedelmet ne hozzak rátok.

7. De nem hallgattatok Reám, - azt mondja az *ÖrökkéValó*, - hogy felereljétek Engem a ti kezeitek munkájával a ti veszedelmekre.

Jer. 18,12.

8. Azért ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: Mivelhogy nem hallgattatok az Én beszédemre:

9. Ímé, kiküldök Én és felveszem északnak minden nemzetségét, - azt mondja JaHuWaH, - és Nabukodonozort, a babiloni királyt, az Én szolgámat, és behozom őket e földre és ennek lakóira és mind e körül való nemzetekre, és elveszem őket és csudává és szörnyűséggé teszem őket és örökkévaló pusztasággá.

2 Kir. 25,1., 2 Kir. 25,11., Ésa. 10,6., Siral. 2,15.

10. És elveszem tőlök az öröm szavát, a vígasság szavát, a vőlegény szavát és a menyasszony szavát, a malmok zörgését és a szövétnek világosságát.

Jer. 16,9.

11. És ez egész föld pusztasággá és csudává lesz, és e nemzetek a babiloni királynak szolgálnak hetven esztendeig.

2 Krón. 36,22., 2 Krón. 36,23.

12. És amikor eltelik a hetven esztendő, meglátogatom a babiloni királyon és az ő népén az ő álnokságukat, - azt mondja JaHuWaH, - és a káldeai földön, és örökkévaló pusztasággá teszem azt.

Ésa. 47,1., Ésa. 47,15., Dán. 9,2., Dán. 5,30., Dán. 5,31.

13. És végbeviszem azon a földön mindazokat, amiket szoltam felőle, mindazt, ami megvan írva e tekercsben, amelyet prófétált Jeremiás az összes nemzetek felől.

Jer. 50,2., Jer. 50,3., Ésa. 21,2., Ésa. 21,9.

14. Mert ő rajtok is uralkodnak majd sok nemzetek és nagy királyok, és megfizetek nékik az ő cselekedeteik szerint és az ő kezeiknek munkája szerint.

Róm. 2,6., Róm. 2,11.

15. Mert ezt mondotta JaHuWaH, Izráelnek Elohimje nékem: Vedd el kezemből e harag borának poharát, és itasd meg vele mindama nemzeteket, akikhez én küldelek téged.

16. Hogy igyanak, részegüljenek meg és bolondoskodjanak a fegyver miatt, amelyet én közéjük bocsátok.

Náh. 3,11.

17. És elvevém a pohárt az *ÖrökkéValó* kezéből, és ~~Ezékias prófétát küldtem~~ a nemzeteket, akikhez küldem engem az *ÖrökkéValó*:

18. Jeruzsálemet és Júda városait, az ő királyait és fejedelmeit, hogy pusztasággá, csudává, szörnyűséggé és átokká tegyem őket, amint e mai napon van:

19. A Faraót, Égyiptom királyát, az ő szolgálait és fejedelmeit és minden ő népét,

Jer. 46,2.

20. És minden egyveleg népet, és az Úz földének minden királyát, és a Filiszteusok földének minden királyát, és Askalont, Gázát, Akkaront és Azótusnak maradékait,

Jer. 17,1.

21. Edomot, Moábot és az Ammon fiait,

Jer. 48,1., Jer. 49,2.

22. És Tírusnak minden királyát és Szidonnak minden királyát és a szigeteknek minden királyát, akik túl vannak a tengeren,

Jer. 47,2.

23. Dedánt és Témánt és Búzt és mindazokat, akik lenyírott üstökűek,

1 Móz. 25,3.

24. És Arábiának minden királyát és az egyveleg nép minden királyát, akik a pusztában laknak,

25. És Zimrinek minden királyát és Elámnak minden királyát és a Médusok minden királyát,

26. És északnak minden királyát, mind a közelvalókat, mind a távolvalókat, egyiket a másikra, és a Földnek minden országát, amelyek e Föld színén vannak; Sésák királya pedig ezek után iszik.

27. Azért ezt mondd nékik: Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, Izráelnek Elohimje: Igyatok és részegüljétek meg, okádjatok és hulljatok el, és fel ne keljétek a fegyver előtt, amelyet Én küldök közétek.

Jer. 25,16., Nehem. 3,11.

28. És ha majd a Te kezedből nem akarják elvenni a pohárt, hogy igyanak belőle: ezt mondd nékik: Így szól a Seregek JaHuWaH-ja: Meg kell innotok.

Abd. 1,16., Abd. 1,17.

29. Mert ímé, a város ellen, amely az Én nevemről neveztetik, az ellen veszedelmet indítok, ti pedig egészen megmenekültök-é? Nem menekeszték, mert Én fegyvert hozok e földnek minden lakosára, - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja,

1 Pét. 4,17., Ésa. 63,18., Ésa. 63,19.

30. Te pedig prófétáld meg nékik mind e szókat, és ezt mondd nékik: az *ÖrökkéValó* a magasságból harsog, és az Ő szent lakhelyéből dörög, harsanva harsog az Ő házára, riogatva kiált, mint a szőlőtaposók, e föld minden lakosa ellen.

Jóel. 3,16., Ámós. 1,2.

31. Elhat e harsogás a Földnek végére, mert pere van JaHuWaH-nak a pogányokkal, ő minden testnek ítélő bírása, a hitetleneket fegyverre veti, - azt mondja JaHuWaH.

1 Móz. 18,25., Jer. 15,1., Jer. 15,2., Jer. 15,6.

32. Így szól a Seregek JaHuWaH-ja: Ímé, veszedelem indul egyik nemzettől a másik nemzetre, és nagy szélvész ~~Ezékiel próféta házában~~ támad a föld széleitől.
Jer. 52,7., Jer. 52,11., Jer. 52,13., Jer. 52,15.
33. És azon a napon JaHuWaH-tól levágnak a Föld egyik végétől fogva a Föld másik végéig; nem sirattatnak meg, és össze sem hordatnak, és el sem temetgetnek, olyanok lesznek a földnek színén, mint a ganéj.
Jer. 16,4.
34. Jajgassatok pásztorok, és kiáltsatok, és heverjetekek porban, ti vezérei a nyájnak, mert eljön a ti megöletéseknek és szétszóratásoknak ideje, és elhullotok, noha becses edények vagytok.
Jer. 22,28., Jer. 23,1., Jer. 23,2., Jer. 24,8., Jer. 24,10.
35. És nincs hová futniok a pásztoroknak, és menekülniök a nyáj vezéreinek.
36. Hallatszik a pásztorok kiáltozása és a nyáj vezéreinek jajgatása, mert elpusztította JaHuWaH az ő legeltető helyeket.
37. Elpusztultak a békességes legeltető helyek JaHuWaH felgerjedt haragja miatt.
38. Elhagyta azokat, mint az oroszán az ő barlangját, mert pusztasággá lett az ő földjök a zsarnoknak dühe miatt és az Ő felgerjedt haragja miatt.
- 26** A Jojakim uralkodásának kezdetén, aki fia vala Jósiasnak, a Júda királyának, e szót szólá az *ÖrökkéValó*, mondván:
2 Kir. 23,34.
2. Ezt mondja JaHuWaH: Állj JaHuWaH házában, és mondd el Júdának minden városából azoknak, akik imádkozni jönnek JaHuWaH házába, mindazokat az ígéket, amelyeket parancsoltam néked, hogy mond el nekik. Egy szót se hagyj el!
5 Móz. 16,16., Jer. 20,9.
3. Hátha szót fogadnak, és mindenki megtér az ő gonosz útjától, akkor megbánom a veszedelmet, amelyet nekik okozni gondoltam az ő cselekedeteik gonoszsága miatt.
Jer. 22,3., Jer. 22,5.
4. És mondd meg nekik: Így szól az *ÖrökkéValó*: Ha nem hallgattok reám, hogy az Én törvényeim szerint járjatok, amelyet előtökbe adtam,
5. Hogy hallgassatok a prófétáknak, az Én szolgálóimnak beszédére, akiket Én küldék hozzátok, és pedig jó reggel küldém, de nem hallgattatok rájuk:
6. Akkor e házat hasonlóvá teszem Silóhoz, e várost pedig a Föld minden nemzetének átkává.
Jer. 7,14.
7. Hallák pedig a papok és próféták és az egész község Jeremiást, amint ez ígéket szólá JaHuWaH házában.
8. És lőn, amikor elvégezte Jeremiás a beszédet, amelyet JaHuWaH parancsolt vala mind az egész néphez szólania, megragadák őt a papok és a próféták és az egész nép, mondván: Halállal kell lakolnod!
2 Krón. 24,20., 2 Krón. 24,21.
9. Miért prófétáltál JaHuWaH nevében, mondván: Olyan lesz e ház, mint Siló, és e város elpusztul, lakatlanná lesz? És összegyüle az egész nép Jeremiás ellen ~~Ezékiel próféta házában~~.
10. De meghallák ezeket a Júda fejedelmei, és felmenének a király házából az *ÖrökkéValó* házába, és leülének az *ÖrökkéValó* új kapujának ajtajában.
11. És szólának a papok és a próféták a fejedelmeknek és az egész népnek, mondván: Halálra méltó ez az ember, mert e város ellen prófétált, amit fületekkel hallottátok.
Ámós. 7,10., Ámós. 7,13.
12. És szóla Jeremás mindazoknak a fejedelmeknek és az egész népnek, mondván: JaHuWaH küldött engem, hogy prófétáljak e ház ellen és e város ellen mind e szókkal, amelyeket hallottatok.
13. Most azért jobbjátok meg a ti útaitokat és cselekedeteiteket, és hallgassatok JaHuWaH-nak, a ti Elohimeteknek szavára, és JaHuWaH megbánja a veszedelmet, amelylyel fenyegetett titeket.
Jer. 7,3.
14. Én magam pedig ímé kezetekben vagyok, cselekedjetekek velem, amint jónak és amint helyesnek tetszik néktek.
15. De jól tudjátok meg, hogy ha megöltök engem, ártatlan vér száll ti reátok és e városra és ennek lakosaira, mert bizony az *ÖrökkéValó* küldött el engem hozzátok, hogy a ti fületekbe mondjam e szókat.
16. És mondák azok a fejedelmek és az egész község a papoknak és prófétáknak: Nem méltó ez az ember a halálra: mert JaHuWaH-nak, a mi *Igaz Teremtőnknek* nevében szólt nekünk!
17. Felkelének az ország vénei közül is némely férfiak, és szólának az egész összegyűlt népnek, mondván:
18. A móreseti Mikeás prófétált Ezékiásnak, a Júda királyának idejében, és szóla az egész Júda népének, mondván: Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: A Siont megszántják, mint szántóföldet, és Jeruzsálem elpusztul, és e háznak hegyét erdő növi be;
Mik. 1,1., Mik. 3,12.
19. Megölte-é azért őt Ezékiás, Júdának királya és az egész Júda? Nem félte-é az *ÖrökkéValót*? Nem könyörgött-é JaHuWaH-nak? És nem megbánta-é JaHuWaH a veszedelmet, amelylyel fenyegette őket? És mi olyan nagy veszedelmet vonnánk a mi lelkünkre?
2 Krón. 32,25., 2 Krón. 32,26.
20. Volt egy másik ember is, aki JaHuWaH nevében prófétált, Uriás, Semájának fia, Kirját-Jeárimból, és prófétált e város ellen és a föld ellen, egészen a Jeremiás beszéde szerint.
21. És meghallá Jojakim király és minden vitéze és minden fejedelme az ő beszédeit, és halálra kerestette őt a király; de meghallá Uriás és megijedt, és elfutott és átment Egyiptomba.
22. És Jojakim király embereket küldött Egyiptomba, Elnánt, az Akbor fiát, és más férfiakat vele együtt Egyiptomba.

23. És kihozák Uriást Égyiptomból és vivék Jojákim király elé, aki megöleté őt fegyverrel, holttestét pedig a köznép temetőjébe vetteté.

24. De Ahikámnak, a Sáfán fiának keze Jeremiással lön, hogy ne adják őt a nép kezébe halálra.

2 Kir. 22,14., Jer. 1,19.

27 A Jojákim uralkodásának kezdetén, aki fia vala Jósiásnak, a Júda királyának, ilyen szavakat szóla JaHuWaH Jeremiáshoz, mondván:

Jer. 26,1.

2. Így szól az *ÖrökkéValó* nékem: Csinálj magadnak köteleket, és jármot és vedd azokat a nyakadba.

Ezék. 7,23.

3. És küldd azokat Edom királyához és Moáb királyához, az Ammon fiainak királyához, Tírus királyához és Sidon királyához a követek által, akik eljönnek Jeruzsálembe Sedékiáshoz, Júdának királyához,

4. És parancsold meg nekik, hogy mondják meg az ő uraiknak: Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, Izráelnek Elohimje, ezt mondjátok a ti uraitoknak:

5. Én teremtettem a Földet, az embert és a barmot, amelyek e Föld színén vannak, az Én nagy örömmel és az Én kinyújtott karommal, és annak adom azt, aki kedves az Én szemeim előtt:

Dán. 4,14., Dán. 4,22.

6. És most Én odaadom mind e földeket Nabukodonozornak, a babiloni királynak, az Én szolgálómnak kezébe; sőt a mezei állatokat is néki adom, hogy néki szolgáljanak. *Dán. 2,37., Dán. 2,38., Dán. 4,19.*

7. És néki és az ő fiának és unokájának szolgál minden nemzet mindaddig, míg el nem jő az ő földének ideje, és szolgálnak néki sok nemzetek és nagy királyok.

Dán. 5,30., Dán. 5,31.

8. Azt a nemzetet és azt az országot pedig, amely nem szolgál néki, Nabukodonozornak, a babiloni királynak, és aki nem teszi nyakát a babiloni király jármába: fegyverrel és éhséggel és döghalállal verem meg azt a nemzetet, azt mondja JaHuWaH, míglen kiirtom őket az ő kezével.

9. Ti azért ne hallgassatok a ti prófétáitokra, se jövőmondóitokra, se álommagyarázóitokra, se varázslóitokra, se szemfényvesztőitekre, akik ezt mondják néktek: Ne szolgáljatok a babiloni királynak.

Jer. 27,14., Jer. 27,16.

10. Mert ők hazugságot prófétálnak néktek, hogy messze vigyelek titeket a ti földetekből és kiűzzelek titeket, és elveszszetek!

11. Azt a nemzetet pedig, amely nyakára veszi a babiloni király jármát és szolgál néki, az ő földében hagyom, azt mondja JaHuWaH, és míveli azt és lakozik benne.

12. Sőt Sedékiásnak, a Júda királyának is mind e beszédek szerint szólottam, mondván: Vegyétek nyakatokra a babiloni királynak jármát, és szolgáljatok néki és az ő népének, és éltek!

13. Miért halsz meg te és a te néped fegyver miatt, éhség és döghalál miatt, amint szólott JaHuWaH az olyan népről, amely nem szolgál a babiloni királynak?

Jer. 27,8.

14. Ne hallgassatok hát a próféták szavaira, akik így szólnak néktek: Ne szolgáljatok a babiloni királynak; mert ők hazugságot prófétálnak néktek.

Jer. 27,9., Jer. 27,10.

15. Mert nem küldöttem őket, azt mondja JaHuWaH, hanem ők az Én nevemben hazugságot prófétálnak, hogy kiűzzelek titeket, és elveszszetek ti és a próféták, akik prófétálnak néktek.

16. A papoknak és ez egész népnek is így szóltam: Ezt mondja JaHuWaH: Ne hallgassatok a ti prófétáitok szavaira, akik prófétálnak néktek, mondván: Ímé JaHuWaH házának edényei visszahozatnak Babilonból most mindjárt, mert hazugságot prófétálnak ők néktek:

Jer. 28,3., Jer. 28,4.

17. Ne hallgassatok rájuk; szolgáljatok a babiloni királynak, és éltek; miért legyen e város pusztasággá?

18. Ha ők próféták és ha nálok van JaHuWaH-nak ígéje: imádkozzanak most a Seregek JaHuWaH-jának, hogy az edények, amelyek még JaHuWaH házában és a Júda királyának házában és Jeruzsálemben maradtak, ne jussanak Babilonba;

19. Mert ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja az oszlopok felől, a tenger felől, az állványok felől és az edények maradéka felől, amelyek még e városban maradtak,

2 Kir. 11,14.

20. amelyeket el nem vitt Nabukodonozor, a babiloni király, amikor fogságba vivé Jékóniást, Jojákimnak, a Júda királyának fiát Jeruzsálemből Babilonba, és Júdának és Jeruzsálemnek minden fő népét;

2 Kir. 24,14., 2 Kir. 24,15.

21. Bizony ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, Izráelnek Elohimje az edények felől, amelyek megmaradtak az *ÖrökkéValó* házában és a Júda királyának házában és Jeruzsálemben:

22. Babilonba vitetnek, és ott lesznek mindama napig, amelyen meglátogatom őket, azt mondja JaHuWaH; és felhozom azokat, és visszahozom azokat e helyre.

2 Kir. 25,13., 2 Kir. 25,20., 2 Krón. 36,22., Ezsdr. 1,1., Ezsdr. 1,11.

28 És abban az esztendőben, Sedékiás, Júda királya uralkodásának kezdetén, a negyedik esztendőben, az ötödik hónapban mondá nékem Hanániás (Azúr fia, a próféta, aki Gibeonból való vala) az *ÖrökkéValó* házában, a papok és az egész nép szemei előtt, mondván:

2. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, Izráel Elohimje, mondván: Eltöröm a babiloni királynak jármát.

3. Teljes két esztendő múlva visszahozom e helyre az *ÖrökkéValó* házában mindamaz edényeit, amelyeket elvitt innen Nabukodonozor, a babiloni király, és bevitt Babilonba. *2 Kir. 24,1., 2 Kir. 24,11., 2 Kir. 24,16.*

4. És Jékóniást, Jojákimnak, a Júda királyának fiát és mindama júdabeli foglyokat, akik elvitettek Babilonba, visszahozom én e helyre, azt mondja az *ÖrökkéValó*; mert eltöröm a babiloni király jármát.

5. Akkor mondá Jeremiás próféta Hanániás prófétának a papok és az egész nép szemei előtt, amely ott áll vala az *ÖrökkéValó* házában;
6. Mondá pedig Jeremiás próféta: Úgy legyen, úgy cselekedjék JaHuWaH: teljesítse JaHuWaH a te beszédeidet, amelyekkel prófétálád, hogy JaHuWaH házában edényei és a foglyok is mind visszahozatnak Babilonból e helyre,
7. Mindazáltal halld csak e beszédet, amelyet én szólok néked és az egész népnek:
8. A próféták, akik előttem és előtted eleitől fogva voltak, sok ország ellen és nagy királyságok ellen, hadról, veszedelemről és dőghalálról prófétáltak.
9. Amely próféta a békességről prófétál, amikor beteljesedik a próféta beszéde, akkor ismertetik meg a próféta, ha JaHuWaH küldötte-e azt valóban?
- 5 Móz. 18,22.
10. És vevé Hanániás próféta a jármot a Jeremiás próféta nyakáról, és széttöré azt.
- Jer. 27,2.
11. És szóla Hanániás az egész nép előtt, mondván: Ezt mondja JaHuWaH: Így töröm le Nabukodonozornak, a babiloni királynak jármát két esztendei idő múlva minden nemzet nyakáról: és elméne Jeremiás próféta a maga útjára.
12. És szóla JaHuWaH Jeremiásnak, miután letöré Hanániás próféta a Jeremiás próféta nyakáról a jármot, mondván:
13. Menj el, és beszélj Hanániással, mondván: Ezeket mondja JaHuWaH: A fajármot eltörted, de csináltál helyébe vasjármokat.
14. Mert ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, Iráel Elohimje: Vasjármot vettem mind e nemzetek nyakára, hogy szolgáljanak Nabukodonozornak, a babiloni királynak, és szolgálnak néki, sőt a mezei állatokat is néki adom.
- Jer. 27,6.
15. És mondá Jeremiás próféta Hanániás prófétának: Halld csak, Hanániás! nem az *ÖrökkéValó* küldött téged, és te hazugsággal biztatod e népet.
- Jer. 28,2., Jer. 28,4.
16. Azért így szól JaHuWaH: Ímé, én elküdelek téged a föld színéről, meghalsz ez esztendőben: mert pártütőleg szóltál JaHuWaH ellen.
- 5 Móz. 13,5., Ezék. 13,3., Ezék. 13,9.
17. És meghala Hanániás próféta abban az esztendőben, a hetedik hónapban.
- 29** Ezek ama levél szavai, amelyet Jeremiás próféta küldé Jeruzsálemből a fogságban való vének maradékainak, és a papoknak és a prófétáknak és az egész népnek, amelyet fogva vitt vala el Nabukodonozor Jeruzsálemből Babilonba.
- 2 Kir. 24,10., 2 Kir. 24,16.
2. (Miután Jékóniás király és a királyné és az udvari szolgák, Júda és Jeruzsálem fejedelmei és az ács és a kovácsmester kijövének Jeruzsálemből.)
3. Elásának a Sáfán fiának, és Gamariának a Hilkiás írástudos fiának, akiket Sedékiás, Júda királya küldött Nabukodonozorhoz, a babiloni királyhoz Babilonba, mondván:
- 2 Kir. 24,17.
4. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, Izráel *Igaz Teremtője* mindama foglyoknak, akiket Jeruzsálemből Babilonba vittem:
5. Építsetek házakat és lakjatok azokban, plántáljatok kerteket és egyétek azoknak gyümölcseit.
6. Vegyetek magatoknak feleségeket és szüljete fiaikat és leányokat, és a fiaitokat is házassítsátok meg, a leányaitokat pedig adjátok férjhez, és szüljenek fiaikat és leányokat, és szaporodjatok meg ott, és meg ne kevesedjete.
7. És igyekezzetek a városnak jólétén, amelybe fogságra küldöttelek titeket, és könyörögjete érette JaHuWaH-nak; mert annak jóléte lesz a ti jóléte.
8. Mert ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, Izráel Elohimje: Ne hitessenek el titeket a ti prófétáitok, akik közöttetek vannak, se a ti jövődömondóitok, és ne figyelmezzetek a ti álmaitokra, amelyeket álmodoztok.
- Jer. 14,14., Jer. 28,2., Jer. 28,4.
9. Mert ők hamisan prófétálnak néktek az Én nevemben: Nem küldöttem őket, azt mondja az *ÖrökkéValó*.
10. Mert ezt mondja az *ÖrökkéValó*: Mihelyt eltelik Babilonban a hetven esztendő, meglátogatlak titeket; s betöltöm rajtatok az Én jó szömat, hogy visszahozzalak titeket e helyre.
- Jer. 25,12.
11. Mert Én tudom az Én gondolatimat, amelyeket Én felőletek gondolok, - azt mondja JaHuWaH; - békességnek és nem háborúságnak gondolata, hogy kívánatos véget adjak néktek.
- Jer. 24,5., Jer. 24,7.
12. Akkor segítségre hívtok Engem, és elmentek és imádtok Engem, és meghallgatlak titeket.
- Ezék. 6,9., Ezék. 6,10., Dán. 9,3., Dán. 9,23.
13. És kerestek Engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek Engem.
14. És megtaláltok Engem, - azt mondja JaHuWaH, - és visszahozlak a fogságból, és összegyűjtlek titeket minden nemzet közül és mindama helyekről, ahová kiűztelek titeket, - azt mondja JaHuWaH, - és visszahozlak e helyre, ahonnan számkivettelek titeket.
- Zsolt. 126,1., Zsolt. 126,2.
15. Mert ezt mondjátok: Támasztott nekünk az *ÖrökkéValó* prófétákat Babilonban is.
16. Mert ezt mondja JaHuWaH a királynak, aki Dávid székében ül, és az egész népnek, amely e városban lakik, tudniillik a ti atyátok fiainak, akik nem mentek el veletek a fogságra:
17. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: Ímé, Én reájok küldöm a fegyvert, az éhséget és a dőghalált, és olyanokká teszem őket, amilyenek a keserű fűgék, amelyek a rosszság miatt ehetetlenek.
- Jer. 24,8., Jer. 24,10.

18. És üldözöm őket fegyverrel, éhséggel és döghalállal, és rettenetessé teszem őket a Föld minden országára, átokká és csudává és szörnyűséggé és mindama nemzetnek gúnyjává, amelyek közé kivettem őket.

5 Móz. 28,25., 5 Móz. 28,37.

19. Azért, mert nem hallgattak az Én beszédeimre, - azt mondja JaHuWaH, - amelyeket Én üzentem nékik az Én szolgálaim, a próféták által, jó reggel elküldvén, de nem hallgattátok, - azt mondja JaHuWaH.

2 Kir. 17,6., 2 Kir. 17,14.

20. Ti azért, ti foglyok, halljátok meg az *ÖrökkéValó* szavát mindnyájan, akiket Jeruzsálemből Babilonba küldtem.

21. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, az Izráel Elohimje Akhábra a Kolája fiára, és Sedékiásra a Mahásiás fiára, akik hamisan prófétálnak néktek az Én nevemben: Ímé, Én odaadom őket Nabukodonozornak, Babilon királyának kezébe, és szemeitek láttára megöli őket.

22. És mind azokról vesznek átokformát a Júdából való foglyok, akik Babilonban vannak, mondván: Tegyen téged JaHuWaH olyanná, mint Sedékiást és mint Akhábot, akiket tűzzel égetett meg a babiloni király.

23. Mert Gonoszságot cselekedtek Izráelben, és paráználkodtak az ő felebarátjaik feleségével, és az Én nevemben hazugságot szóltak, amit nem parancsoltam nékik. Én pedig tudom azt, és bizonyosság vagyok, - azt mondja JaHuWaH!

24. A nehelámiti Semájának is szólj, ezt mondván:

25. Így szól a Seregek JaHuWaH-ja, az Izráel Elohimje, mondván: Mivelhogy te levelet küldöttél a magad nevével az egész néphez, amely Jeruzsálemben van, és Sofóniás paphoz, a Mahásiás fiához; és az összes papokhoz, mondván:

26. JaHuWaH tett téged pappá Jojáda pap helyébe, hogy felügyelők legyenek JaHuWaH házában minden bolond férfión, és prófétálni akarón, hogy vessed ezt a tömlöczbe és a kalodába.

27. Most azért, miért nem dorgáltad meg az Anatóthbeli Jeremiást, aki néktek prófétál?

Jer. 1,1.

28. Sőt még hozzánk küldött Babilonba, ezt mondván: Hosszú lesz az! Építetek házakat és lakjatok bennök, plántáljatok kerteket és éljetez azoknak gyümölcseivel.

29. És elolvasá Sofóniás pap e levelet a Jeremiás próféta hallására.

30. És szóla JaHuWaH Jeremiásnak, mondván:

31. Küldj el mind a foglyokhoz, mondván: Ezt mondja JaHuWaH a nehelámiti Semája felől: Mivelhogy prófétált néktek Semája, holott Én nem küldtem őt, és hazugsággal biztatott titeket;

32. Azért ezt mondja az *ÖrökkéValó*:

Ímé, Én megfenyíttem a nehelámiti Semáját és az ő magvát; nem lesz néki embere, aki lakjék e nép között, és nem látja a jót, melyet Én az Én népemmel cselekszem,

azt mondja JaHuWaH; mert JaHuWaH ellen való szót Ezékiás próféta könyve

Jer. 27,16.

30 Az a szó, amelyet szólott JaHuWaH Jeremiásnak, mondván:

2. Ezt mondja JaHuWaH, Izráel Elohimje, mondván: Mindama szókat, amelyeket mondtam néked, ird meg magadnak tekercsben;

3. Mert ímé, eljönnek a napok, azt mondja JaHuWaH, és visszahozom az Én népemet, az Izráelt és Júdát, azt mondja JaHuWaH, és visszahozom őket arra a földre, amelyet az ő atyáiknak adtam, és bírni fogják azt.

Jer. 25,12.

4. Ezek pedig azok a szók, amelyeket az *ÖrökkéValó* Izráel és Júda felől szólott.

5. Ezt mondta ugyanis az *ÖrökkéValó*: A félelemnek, rettentésnek szavát hallottuk, és nincs békesség.

6. Kérjétek meg csak és lássátok, ha szül-e a férfi? Miért látom minden férfi kezét az ágyékán, mintegy gyermekszülőét, és miért változtak orczáik fakósárgává?

7. Jaj! mert nagy az a nap annyira, hogy nincs hozzá hasonló; és háborúság ideje az Jákóbon; de megszabadul abból!

Sof. 1,15., Sof. 1,18.

8. És azon a napon, letöröm majd az ő igáját a te nyakadról, - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, - köteleidet leszaggatom, és nem szolgálak többé idegeneknek.

Dán. 5,30., Dán. 5,31.

9. Hanem szolgálak JaHuWaH-nak, az ő Elohimüknek, és Dávidnak az ő királyoknak, akit feltámasztok nékik.

Ezék. 34,23., Hós. 3,5.

10. Te azért ne félj, oh én szolgám Jákób, - azt mondja JaHuWaH, - se ne rettegj Izráel; mert ímhol vagyok Én, Aki megszabadítlak téged a messze földről, és a te magodat az ő fogságának földéből; és visszatér Jákób és megnyugoszik, és bátorságban lesz, és nem lesz, aki megháborítsa.

Ésa. 41,13., Ésa. 41,14.

11. Mert veled vagyok Én, - azt mondja az *ÖrökkéValó*, - hogy megtartsalak téged: mert véget vetek minden nemzetnek, akik közé kiüztelek téged, csak néked nem vetek véget, hanem megfenyítelek téged ítélettel, mert nem hagylak egészen büntetés nélkül.

Ésa. 27,8., Ésa. 27,9.

12. Mert ezt mondja az *ÖrökkéValó*: Veszedelmes a te sebed, gyógyíthatatlan a te sérülésed.

Mik. 1,9.

13. Senki sincsen, aki megítélje a te ügyedet, hogy bekösse sebedet, orvosságok és balzsam nincsenek számodra.

14. Elfeledkezett rólad minden szeretőd, és nem keres téged: mert megvertelek ellenséges veréssel, kegyetlen ostromozással, a te bűnödnek sokaságáért, és hogy eláradtak a te vétkeid.

Siral. 1,1., Siral. 1,2., Siral. 1,19., Siral. 2,18.

15. Miért kiáltozol a te sebed miatt? veszedelmes a te sérülésed? a te bűnöd sokaságáért és vétkeidnek eláradásáért cselekedtem ezeket veled.

16. Azért mindazok, akik benyelnek téged, elnyeletnek, és valamennyi ellenséged mind fogságra jut: és a te fosztogatóidat kifosztottakká, és minden te zsákmánylóidat zsákmánynyá teszem.

Ésa. 41,11., Ésa. 47,1., Ésa. 47,6.

17. Mert orvosságot adok néked, és kigyógyítlak a te sérülésemből, azt mondja az *ÖrökkéValó*. Mert számkivetettnek hívtak téged, Sion; nincs, aki tudakozódjék felőle.

18. Ezt mondja az *ÖrökkéValó*: Ímé, visszahozom Jákób sátorának foglyait, és könyörülök az ő hajlékain, és a város felépíttetik az ő magas helyén, és a palota a maga helyén marad.

19. És hálaadás és öröm szava jő ki belőlök, és megsokasítom őket és meg nem kevesednek, megőregbítem őket és meg nem kisebbednek.

20. És az ő fiai olyanok lesznek, mint eleintén, és az ő gyülekezete erősen megáll az Én orczám előtt, de megbüntetem mindazokat, akik nyomorgatták őt.

Ésa 1,26

21. És az ő fejedelme ő belőle támad, és az ő uralkodója belőle jő ki, és magamhoz bocsátom őt, hogy közeledjék hozzám: mert kicsoda az, aki szívét arra hajtáná, hogy hozzám jöjjön, azt mondja JaHuWaH.

22. És népemmé lesztek, Én pedig a ti Elohimetek leszek.

Jer. 24,7.

23. Ímé, az *ÖrökkéValó* Szélvésze, haragja tör elő, és a rohanó szélvész a hitetlenek fejére zúdul.

Jer 23,19, Ésa 1,27-28.

24. Nem szűnik meg JaHuWaH felgerjedt haragja, míg végbe nem viszi, és míg meg nem valósítja az Ő szívének gondolatait. Az utolsó napokban értitek meg e dolgot.

31 Az időben, mondá JaHuWaH, Izráel minden nemzetségének Elohimje lesztek, és ők az Én népemmé lesznek.

2. Ezt mondja JaHuWaH: Kegyelmet talált a pusztában a fegyvertől megmenekedett nép, az *Igaz Teremtő* ő előtte menván, hogy megnyugtassa őt, az Izráelt.

3. Messzünnen is megjelent nékem JaHuWaH, mert örökkévaló szeretettel szerettelek téged, azért terjesztettem reád az Én irgalmasságomat.

4. Újra felépítlek téged, és felépülsz, oh Izráel leánya. Újra felékesíted magadat, dobokkal és vígadók seregében jössz ki.

5. Még szőlőket plántálsz Samariának hegyein; akik plántálják a plántákat, élnek is azok gyümölcsével.

Ésa. 65,21.

6. Mert léssen egy nap, amikor a pásztorok kiáltnak az Efraim hegyén: Keljetek fel, és menjünk fel Sionba JaHuWaH-hoz, ami Elohimünkhez.

7. Mert ezt mondja JaHuWaH: Énekeljete Jákóbnak vígassággal, és ujjongjatok a nemzetek fejének. Hirdessétek dicséretét, és mondjátok: Tartsd meg *ÖrökkéValóm* a Te népedet, az Izráel maradékát.

8. Ímé, Én elhozom őket észak földéből, és összegyűjtöm *Ezékél proféták könyve* a földkiszáradásukról, közöttök lesz vak, sánta, viselős és gyermek-szülő is lesz velök, mint nagy sereg jönnek ide vissza.

9. Siralommal jönnek és imádkozva hozom őket, vezetem őket a vizek folyásai mellett egyenes úton, hol el nem esnek, mert Atyja leszek az Izráelnek, és az Efraim nékem elsőszülöttem.

Zsolt 126,1, Zsolt 126,2, Jer 31,18, 2 Móz 4,22

10. Halljátok meg JaHuWaH-nak szavát, ti pogányok, és hirdessétek a messzevaló szigeteknek, és ezt mondjátok: Aki elszórta az Izráelt, az gyűjti őt össze, és megőrzi, mint a pásztor a maga nyáját.

11. Mert megváltotta JaHuWaH Jákóbot, és kimentette a nálánál erősebbnek kezéből.

12. És eljönnek és énekelnek a Sion ormán, és futnak JaHuWaH-nak javaihoz, búza, bor, olaj, juhok és barmok nyája felé, és az ő lelkök olyan lesz, mint a megöntözött kert, és nem bántódnak többé.

Ésa. 61,11.

13. Akkor vígadoz a szűz a seregben, és az ifjak és a vénék együttesen, és az ő siralmokat örömmre fordítom, és megvigasztalom és felvidámítom őket az ő bánatukból.

14. És a papok lelkét megelégitem kövérséggel, és az Én népem eltelik javaimmal, - azt mondja JaHuWaH.

15. Ezt mondja JaHuWaH: Szó hallatszott Rámában, sírás és keserves jajgatás; Rákhel siratta az ő fiait, nem akart megvigasztaltatni az ő fiai felől, mert nincsenek.

Mát. 2,18.

16. Ezt mondja JaHuWaH: Tartsd vissza szódat a sírástól és szemeidet a könnyullatástól, mert meglesz a te cselekedetednek jutalma, azt mondja JaHuWaH, hiszen az ellenség földéből térnek vissza.

Jer. 29,10.

17. Jövendődnek is jó reménysége léssen, - azt mondja az *ÖrökkéValó*, - mert fiaid visszajönek az ő határaikra.

18. Jól hallottam, hogy panaszkodott Efraim: Megvertél engem és megvertettem, mint a tanulatlan tulok; téríts meg engem és megtérek, mert Te vagy JaHuWaH, az én Elohimem.

Siral. 5,21., Hós. 6,1., Hós. 6,2.

19. Mert azután, hogy megtérítettél engem, megbántam bűnömet, és miután megismertem magamat, czombomat vertem; szégyenkezem és pirulok, mert viselem az én ifjúságomnak gyalázatát.

5 Móz. 30,2., 5 Móz. 30,3.

20. Avagy nem kedves fiam-é nékem Efraim? Avagy nem kényeztetett gyermek-é? Hiszen valahányszor ellene szóltam, újra megemlékeztem ő róla, azért az Én belső részeim megindultak ő rajta, bizony könyörülök rajta, - azt mondja JaHuWaH!

Jer. 31,9., Hós. 11,3., Hós. 11,4.

21. Rendelj magadnak útjelzőket, rakj útmutató oszlopokat, vigyázz az ösvényre, az útra, amelyen mentél, jöjj vissza Izráelnek leánya, jöjj vissza ide a te városodba!

22. Meddig bújdosol, oh szófogadatlan leány? Mert JaHuWaH új rendet teremt e földön. Asszony környékez a férfit.
Ésa 7,14., Luk. 1,31.

23. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, Izráel Elohimje: Újra e szókat mondják majd a Júda földén és az ő városaiban, amikor visszahozom az ő foglyaikat: Áldjon meg téged JaHuWaH, oh igazságnak háza, oh szent hegy!

24. És ott lakoznak majd Júda és minden ő városa, a szántóvetők és baromtartók együttesen.

25. Mert megítatom a szomjú lelket, és minden éhező lelket meglégítek.

26. Ezért vagyok ébren és vigyázok, és az én álmom édes nékem.

27. Ímé, eljönnek a napok, - azt mondja JaHuWaH, és bevetem az Izráel házát és a Júda házát embernek magvával és baromnak magvával.

28. És amiképen gondom volt arra, hogy kigyomláljam és elrontsam, letörjem és pusztítsam és veszedelembe sodorjam őket, azonképen vigyázok arra, hogy megépítsem és beplántáljam őket, - azt mondja JaHuWaH!

29. Ama napokban nem mondják többé: Az atyák ették meg az egrest, és a fiak foga vásott el bele.

Ezék. 18,2., Ezék. 18,4.

30. Sőt inkább ki-ki a maga gonoszságáért hal meg; minden embernek, aki megeszi az egrest, tulajdon foga vásik el bele.

31. Ímé, eljönnek a napok, azt mondja az *ÖrökkéValó*; és új Szövetséget kötök az Izráel házával és Júda házával.

Zsid. 8,8., Zsid. 8,11.

32. Nem ama Szövetség szerint, amelyet az ő atyáikkal kötöttem az napon, amelyen kézen fogtam őket, hogy kihozzam őket Egyiptom földéből, de akik megrontották az Én Szövetségemet, noha Én férjök maradtam, azt mondja JaHuWaH.

2 Móz. 19,1., 2 Móz. 19,8., 2 Móz. 32,7., 2 Móz. 32,8.

33. Hanem ez lesz a Szövetség, amelyet e napok után az Izráel házával kötök, azt mondja JaHuWaH: Törvényemet az ő belsejökbe helyezem, és az ő szívökbe írom be, és Elohimükké leszek, ők pedig népemmé lesznek.

Jer 30,22.

34. És nem tanítja többé senki az ő felebarátját, és senki az ő atyjafiát, mondván: Ismerjétek meg az *ÖrökkéValót*, mert ők mindnyájan megismernek engem, kicsinytől fogva nagyig, - azt mondja JaHuWaH, - mert megbocsátom az ő bűneiket, és vétkeikről többé meg nem emlékezem.

Ésa. 54,13., Ján. 6,45., Jer. 33,8., Mik. 7,18., Csel. 10,43.

35. Ezt mondja JaHuWaH, Aki adta a Napot, hogy világítson nappal, aki törvényt szabott a Holdnak és a csillagoknak, hogy világítsanak éjjel, aki felháborítja a tengert és annak hajjai zúgnak, Seregek JaHuWaH-ja az Ő neve:

Ésa 51,15.

36. Ha eltűnnek e törvények előlem, - azt mondja JaHuWaH, - az Izráelnek magva is megszakad, hogy soha Én előttem nép ne legyen.

Ésa. 54,9., Ésa. 54,10.

37. Ezt mondja JaHuWaH: Ha megmérhetik az Egeket ott *Ezék. 40,1., Ésa. 40,12.* és a földet, megmérhetik a Föld fundamentumait: Én is megútálom Izráelnek minden magvát, mindazokért, amiket cselekedtek, - azt mondja JaHuWaH!

38. Ímé eljönnek a napok, - azt mondja JaHuWaH, és felépíttetik a város JaHuWaH-nak a Hanániel tornyától fogva a szeglet kapujáig.

39. És kijebb megy még a mérőkötél azzal átellenben a Garéb hegyéig, és lefordul Góhat felé.

40. És a holttesteknek és a hamunak egész völgye, és az egész mező a Kidron patakáig, a lovak kapujának szegletéig kelet felé JaHuWaH szent helye lesz, nem rontatik el, sem el nem pusztíttatik soha örökké.

Jer. 7,32.

32 Az a szó, amelyet szóla JaHuWaH Jeremiásnak, Sedekiásnak, a Júda királyának tizedik esztendejében:

Ez az esztendő a Nabukodonozor tizennyolcadik esztendeje.

2. És akkor megszállotta vala a babiloni király serege Jeruzsálemet, és Jeremiás próféta elzárva vala a tömlöcznek pitvarában, amely a Júda királyának házában vala.

3. Mert Sedekiás, a Júda királya záratta be őt, mondván: Miért prófétálsz te, ezt mondván: Ezt mondta az *ÖrökkéValó*: Ímé, én e várost a babiloni király kezébe adom és beveszi azt?

4. És Sedekiás, a Júda királya, meg nem menekszik a Káldeusok kezéből, hanem a babiloni király kezébe adatik, és ennek szája szól amannak szájával, és ennek szemei látják amannak szemeit.

Jer. 34,3., 2 Kir. 25,6., 2 Kir. 25,7.

5. És Babilonba viszi Sedekiást és ott lesz mindaddig, míg meg nem látogatom őt, azt mondja az *ÖrökkéValó*, hogyha hadakoztok a Káldeusok ellen, nem lesz jó dolgotok.

6. És mondá Jeremiás: Szólt az *ÖrökkéValó* nékem, ezt mondván:

7. Ímé, Hanameél, Sallumnak, a te nagybátyádnak fia hozzád megy, mondván: Vedd meg az én mezőmet, amely Anatótnban van, mert téged illet vér szerint, hogy megvegyed.

8. Eljőve azért hozzám Hanameél, az én nagybátyámnak fia, JaHuWaH beszéde szerint a tömlöcz pitvarához, és mondá nékem: Kérlek, vedd meg az én mezőmet, amely Anatótnban, a Benjámin földén van, mert téged illet, mint örököst, és te read néz vér szerint is, vedd meg hát magadnak. Akkor észrevevém, hogy JaHuWaH szava ez.

Jer. 1,1.

9. Azért megvevém Hanameéltől, az én nagybátyámnak fiától a mezőt, amely Anatótnban van, és kifizettem neki a pénzt, tizenhét ezüst siklust.

10. És beírák levélbe és megpecsétlém, és tanúkat is állíték, és megmérém a pénzt mérlegen.

11. Ezután kezembe vevém a vétel felől való levelet, amely meg vala pecsételve a parancsolat és törvények szerint, és a közönséges levelet is.

12. És a vétel felől való levelet odaadám Báruknak, a Néria fiának, aki Mahásiás fia vala, Hanameélnak, az én nagybátyám fiának szemei előtt, és a tanúk szemei előtt, akik be valának írva a vétel felől való levélbe, mindama júdaiak szemei előtt, akik ülnek vala a tömlöcz pitvarában.

13. És parancsolék Báruknak azok szemei előtt, mondván:

14. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, az Izráel Elohimje: Vedd fel e leveleket, ezt a vételi levelet, mind a bepecsételtetett, mind a közönséges levelet, és tedd azokat cserépedénybe, hogy sok ideig elálljanak.

15. Mert ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, Izráel Elohimje: Még házakat, mezőket és szőlőket fognak venni e földön.

16. És könyörgék JaHuWaH-nak, miután odaadám a vétel felől való levelet Báruknak, a Néria fiának, mondván:

17. Ah, ah, ÖrökkéValóm, Igaz Teremtőm! Ímé Te teremtetted a Mennyet és Földet a Te nagy hatalmaddal és a Te kiterjesztett karoddal, és semmi sincs lehetetlen előtted!

18. Aki irgalmasságot cselekszel ezeriziglen, és Aki az atyák bűnéért az ő fiaik keblében fizetsz meg ő utánok, Te nagy Igaz Teremtő, Te hatalmas, Akinek neve Seregek JaHuWaH-ja!

2 Móz. 34,7.

19. Nagy tanácsú és hatalmas cselekedetű, Akinek szemei jól látják az emberek fiainak minden útait, hogy kinek-kinek megfizess az Ő útai szerint, és az ő cselekedeteinek gyümölcse szerint;

Ésa. 28,29., Jób. 34,21.

20. Aki jeleket és csudákat tettél Égyiptom földén és mind e napiglan mind Izráel földén, mind az embereken, és nevet szerzettél magadnak, amint ez mai nap is megvan.

21. És kihoztad a Te népedet, az Izráelt Égyiptom földéből jelekkel és csudákkal, és hatalmas kézzel, és kinyújtott karral, és nagy rettegéssel.

2 Sám. 7,23.

22. És nékik adtad e földet, amely felől megesküdtél az ő atyáiknak, hogy adsz nékik tejjel és mézzel folyó földet.

23. És bementek és birtokolták azt, mindazáltal nem hallgattak a Te szóra, és nem jártak a Te törvényeidben, amiket parancsoltál nékik, hogy megcselekedjék, azokból semmit sem cselekedtek, azért mind e gonoszt rájuk borítottad.

24. Ímé, a sánczok a városhoz érnek, hogy bevegyék azt, és e város odaadatik a Káldeusok kezébe, akik megostromolják ezt fegyverrel, éhséggel és döghalállal. És amit szólottál, meglett, ímé látod is.

5 Móz. 28,25., 5 Móz. 28,29., 5 Móz. 28,49., 5 Móz. 28,53.

25. És mégis azt mondottad, ÖrökkéValó, Igaz Teremtőm, nékem: Végy magadnak mezőt pénzen, és legyenek tanúid fölöle, holott a város a Káldeusok kezébe adatik.

Jer. 32,7.

26. És szóla JaHuWaH Jeremiásnak, mondván:

27. Ímé, Én JaHuWaH, Elohimje vagyok minden testnek, Ezékiel próféta könyve

4 Móz. 26,22.

28. Azért ezt mondja JaHuWaH: Ímé, Én odaadom e várost a Káldeusok kezébe, és Nabukodonozornak, a babiloni királynak kezébe, hogy bevegye azt.

29. És bemennek a Káldeusok, akik ostromolják e várost, és e várost felgyújtják tűzzel és felégetik azt, és a házakat is, amelyeknek tetején füstöltek a Baálnak és áldoztak idegen elohimeknek, hogy Engem haragra ingereljenek.

2 Kir. 23,12.

30. Mert Izráel fiai és Júda fiai ifjúságoktól fogva csak azt cselekedték, ami gonosz az Én szemeim előtt, és az Izráel fiai csak haragra gerjesztettek engem az ő kezeik cselekedeteivel, azt mondja az ÖrökkéValó.

31. Mert csak bosszúságomra és búsulásomra volt e város, attól a naptól fogva, amelyen építették azt, mind ez ideig, úgy, hogy el kell azt törlenem az Én színem előtt.

32. Az Izráel fiainak és a Júda fiainak minden bűnéért, amelyet cselekedtek, hogy felháborítsanak engem, ők magok, az ő királyaik, fejedelmeik, papjaik és prófétáik és Júda vitézei és Jeruzsálem polgárai.

33. És háttal fordultak felém és nem arczczal, és tanítottam őket jó reggel, és noha tanítottam őket, nem voltak készek az intés befogadására.

Jer. 2,27., 2 Krón. 36,15., 2 Krón. 36,16.

34. Sőt az ő útálatosságait behelyezték a házba, amely az Én nevemről neveztetik, hogy megfertőztessék azt.

2 Kir. 21,7.

35. És magaslatokat emeltek a Baálnak, a Ben-Hinnom völgyében, hogy megáldozzák fiaikat és leányaikat a Moloknak, amit nem parancsoltam nékik, és még csak nem is gondoltam, hogy ez útálatosságot megcselekedjék, hogy Júdát vétekre vigyék.

2 Kir. 23,10., Zsolt. 106,37., Zsolt. 106,38.

36. És most azért azt mondja JaHuWaH, Izráel Elohimje e városnak, amely felől ti mondjátok: Odaadatik a babiloni király kezébe, fegyver, éhség és döghalál miatt:

37. Ímé Én összegyűjtöm őket mindama földekről, amelyekre kiűztem őket haragomban, felgerjedésemben és nagy bosszankodásomban, és visszahozom őket e helyre, és lakni hagyom őket bátorságban.

38. És népemmé lesznek Nékem, Én pedig nékik az Igaz Teremtőjük leszek.

Jer. 24,7.

39. És adok nékik egy szívet és egy utat, hogy mindenkor Engem féljenek, hogy jól legyen dolguk, nékik és az ő fiaiknak ő utánok.

Ezék. 11,19., Ezék. 18,30., Ezék. 18,31.

40. És örökkévaló szövetséget kötök velök, hogy nem fordulok el tőlök és a velök való jótéteménytől, és az Én félelmemet adom az ő szívökbe, hogy el ne távozzanak tőlem.

41. És örvendezek bennök, ha jót cselekedhetem velök és biztosan beplántálhatom őket e földbe, teljes szívvel és teljes lélekkel.

5 Móz. 28,63., Ámós. 9,15.

42. Mert ezt mondja JaHuWaH: Amiképen ráhoztam e népre mind e nagy veszedelmet, azonképen hozom rájok mind azt a jót, amiket Én ő felőlök mondok.

43. És vesznek még mezőt e földön, amely felől ti ezt mondjátok: Pusztaság ez emberek nélkül, barmok nélkül, és odaadatik a Káldeusok kezébe.

44. Pénzen vesznek mezőket, és beírják a levélbe, és megpecsételik, és tanukat állítanak a Benjámin földén, Jeruzsálem környékén és Júda városaiban, a hegyi városokban és a síkföldi városokban és a dél felé való városokban, mert visszahozom az ő foglyaikat, azt mondja az ÖrökkéValó.

Jer. 29,10., Ámós. 9,14., Ámós. 9,15.

33 Másodszor is szóla az ÖrökkéValó Jeremiásnak, amikor ő még fogva vala a tömlöcz pitvarában, mondván:

Jer. 32,2.

2. Ezt mondja JaHuWaH, Aki megteszi azt, JaHuWaH, Aki megvalósítja azt, hogy megerősítse azt, JaHuWaH az Ő neve.

3. Kiáltl hozzám és megfelelek, és nagy dolgokat mondok néked, és megfoghatatlanokat, amelyeket nem tudsz.

4. Mert ezt mondja JaHuWaH, az Izráel Elohimje, e városnak házai és a Júda királyának házai felől, amelyek lerontattak kosokkal és fegyverrel.

5. Amikor elmentek, hogy vívjanak a Káldeusokkal, és hogy megtöltsék azokat emberek holttesteivel, akiket Én haragomban és bosszúállásomban megöltem, mivelhogy elrejtettem az Én orcámat a várostól az ő sok gonoszságukért:

6. Ímé, Én hozok néki kötést és orvosságot, és meggyógyítom őket, és megmutatom nekik a békesség és hűség kincseit.

Jer. 38,17.

7. És visszahozom Júdát és Izráelt a fogságból, és felépítem őket, mint azelőtt.

8. És megtisztítom őket minden bűneiktől, amelyekkel vétkeztek ellenem, és megbocsátom minden bűneiket, amelyekkel vétkeztek ellenem, és amelyekkel gonoszul cselekedtek ellenem.

Ésa. 4,3., Jer. 31,34., Ezék. 37,21., Ezék. 37,23.

9. És ez a város lészen nékem híremre, nevemre, örömömre, tisztességemre és dicséretemre e földnek minden nemzetsége előtt, akik hallják mindama jót, amelyet Én cselekszem velök, és félni és rettegni fognak mindama jóért és mindama békességért, amelyet Én szerzek nekik!

Jer 32,41

10. Ezt mondja az ÖrökkéValó: Hallatszani fog még e helyen (amely felől ti ezt mondjátok: Pusztaság ez, emberek nélkül és barom nélkül való), a Júda városaiban és Jeruzsálem utczaiban, amelyek elpusztítottak és ember nélkül és lakó nélkül és oktan állat nélkül vannak,

11. Örömnök szava és vígasság szava, vőlegény szava és menyasszony szava, és azoknak szava, akik ezt mondják: Dicsérjétek a Seregek JaHuWaH-ját, mert jó JaHuWaH, mert örökkévaló az Ő kegyelme; akik hálaáldozatot

hoznak JaHuWaH házába, mert visszahozom e föld népét Ezékiel próféta könyve

Jer. 7,34., Hós. 2,11., Hós. 2,12.

12. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: E pusztá helyen, amelyen nincs ember és barom, és ennek minden városában pásztorok fognak még lakozni, akik az ő juhaikat terelgetik.

13. A hegyi városokban, a síkföldi városokban, a dél felől való városokban, a Benjámin földén, Jeruzsálem környékén és Júda városaiban még juhnyájak fognak átmenni a számlálónak keze alatt, - azt mondja az ÖrökkéValó.

3 Móz. 27,32.

14. Ímé, eljönnek a napok, - azt mondja az ÖrökkéValó, - és megbizonyítom az Én jó szót, amelyet az Izráel házának és a Júda házának szoltam.

15. Azokban a napokban és abban az időben sarjasztok Dávidnak igaz sarjadékot, és jogot és igazságot szerez e földön.

16. Azokban a napokban megszabadul a Júda, és bátorságban lakozik Jeruzsálem, és így hívják majd őt: JaHuWaH a mi igazságunk.

Jer. 23,5., Zak. 3,8.

17. Mert ezt mondja JaHuWaH: Nem vész ki a Dávid férfi sarjadéka, aki az Izráel házának székébe üljön.

18. És a lévita papok férfi sarjadéka sem vész ki előlem, aki égőáldozatot áldozzon, és ételáldozatot égessen, és véres áldozatot készítsen mindenkori.

19. És szóla JaHuWaH Jeremiásnak, mondván:

20. Ezt mondja JaHuWaH: Ha felbonthatjátok az Én szövetségemet a Nappal, és az én szövetségemet az éjszakával, hogy se nappal, se éjszaka ne legyen az ő idejében:

21. Az Én szolgálammal, Dáviddal való szövetségem is felbomlik, hogy ne legyen fia, aki uralkodjék az ő székében, és a lévita papokkal, az Én szolgálammal.

2 Sám. 7,12., 2 Sám. 7,15.

22. Mint az ég serege meg nem számlálható, és a tenger fövénye meg nem mérhető, úgy megsokasítom az Én szolgálomnak, Dávidnak magvát, és a Lévitákat, akik nékem szolgálnak.

1 Móz. 15,5.

23. És szóla JaHuWaH Jeremiásnak, mondván:

24. Nem vetted észre, mit szóla e nép? mondván: A két nemzetséget, amelyet JaHuWaH kiválasztott vala, elveté, és az Én népemet megútálták úgy, hogy többé ő előttök nem nemzet az.

25. Ezt mondja az ÖrökkéValó: Ha szövetségem nem lesz a Nappal és az éjszakával, és ha nem szabtam törvényeket az Égnek és a Földnek,

26. Jákóbnak és az Én szolgálomnak, Dávidnak magvát is elvetem, úgy, hogy az ő magvából senkit fel ne vegyenek, aki uralkodjék Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak

magván: mert visszahozom őket a fogságból, és megkegyelmezek nékik.

34 Az a beszéd, amelyet szólott az *ÖrökkéValó* Jeremiásnak, (Amikor Nabukodonozor a babiloni király és az egész serege és a Föld minden országa, amelyek az ő hatalma alatt valának, és a népek mind vívták vala Jeruzsálemet és minden városát) mondván:

2 Kir. 25,1.

2. Ezt mondja JaHuWaH, az Izráel Elohimje: Menj el, és mondd meg Sedékiásnak, a Júda királyának, és így szólj néki: Ezt mondja JaHuWaH: Ímé, Én odaadom e várost a babiloni király kezébe, és felgyújtja ezt tüzzel.

3. És te el nem szaladsz az ő kezéből, hanem bizonyynal megfognak és kezébe adnak, és a te szemeid meglátják a babiloni királynak szemeit, és az ő szája a te száddal szól, és bemegy Babilonba.

Jer. 32,4., Jer. 39,4., Jer. 39,5.

4. Mindazáltal halld meg JaHuWaH-nak szavát Sedékiás, Júda király; ezt mondja JaHuWaH te felőled: Nem halsz meg fegyver által.

5. Békességben halsz meg, és amint füstöltek a te atyáidnak, az előbbi királyoknak, akik te előtted voltak, úgy füstölnek néked is, és így siratnak téged:

Jaj, *ÖrökkéValó*! Mert én szoltam e szót, azt mondja az *ÖrökkéValó*.

2 Krón. 16,14.

6. És megmondá Jeremiás próféta Sedékiásnak, a Júda királyának, mind e szavakat Jeruzsálemben.

7. A babiloni király serege pedig vívja vala Jeruzsálemet és Júdának minden városát, amelyek megmaradtak vala, tudniillik Lákist és Azekát, mert a Júda városai közül csak ezek maradtak vala meg, mint erősített városok.

2 Kir. 18,14., Józs. 10,3.

8. Ez a beszéd, melyet szóla JaHuWaH Jeremiásnak, minekutána Sedékiás király szövetséget köte az egész Jeruzsálembeli néppel, szabadságot hirdetvén köztük.

2 Móz. 21,2.

9. Hogy ki-ki bocsássa szabadon szolgáját és ki-ki az ő szolgálóleányát a héber férfit és a héber leányt, hogy senki ne szolgáltasson közöttük az ő júdabeli atyjafiával.

2 Móz. 21,2.

10. És engedelmeskedtek mindnyájan a fejedelmek és az egész nép, akik szövetséget kötöttek, hogy ki-ki szabadon bocsássa az ő szolgáját és ki-ki az ő szolgálóleányát, hogy senki azokkal ne szolgáltasson többé; és engedelmeskedtek és elbocsáták azokat.

11. De azután elváltozának, és visszahozák a szolgálkat és szolgálóleányokat, akiket szabadon bocsátottak vala, és őket szolgálkává és szolgálóleányokká tevék.

12. És lőn az *ÖrökkéValó* szava Jeremiáshoz az *ÖrökkéValótól*, mondván:

13. Ezt mondja JaHuWaH, Izráel Elohimje: Én szövetséget kötöttem a ti atyáitokkal azon a napon, amelyen kihoztam őket Egyiptom földéről, a szolgáltnak házából, mondván:

14. Amikor a hét esztendő eltelik, ki-ki bocsássa el az ő ~~Ezékki próféta házából~~ néked eladatott vala és hat esztendeig szolgált téged; bocsássad őt magadtól szabadon. De nem hallgatának a ti atyáitok engemet, és fülöket sem hajtották erre.

2 Móz. 21,2.

15. És ti ma megtértetek vala, és igazat cselekedtetek vala Én előttem, ki-ki szabadságot hirdetvén az ő atyjafiának, és Én előttem szövetséget kötöttetek abban a házban, amely az Én nevemről neveztetett.

16. De elváltoztatok, és beszenyneyztetek az Én nevemet, és ki-ki visszahozta az ő szolgáját és ki-ki az ő szolgálóleányát, kiket egészen szabadon bocsátottatok vala, és igába vetettetek őket, hogy néktek szolgálítok és szolgáló leányaitok legyenek.

17. Azért ezt mondja JaHuWaH: Ti nem hallgattatok reám, hogy ki-ki szabadságot hirdessen az ő atyjafiának és ki-ki az ő felebarátjának. Ímé, én hirdetek néktek szabadságot, azt mondja JaHuWaH, a fegyverre, a döghalálra és az éhségre, és odaadlak titeket e Föld minden országainak útálatára.

5 Móz. 28,64.

18. És odaadom a férfiakat, akik megszegették az Én szövetségemet, akik nem teljesítették a szövetség pontjait, amelyet előttem kötöttek vala tulokkal, amelyet ketté vágának és átmenének annak részei között,

19. Júdának fejedelmeit és Jeruzsálem fejedelmeit, az udvari szolgálkat és a papokat és a földnek minden népét, akik átmentek a tulok részei között:

20. Odaadom őket az ő ellenségeik kezébe, és az ő lelkeket keresők kezébe, és az ő holttestök ez égi madaroknak és a föld vadainak lesznek eledelév.

Jer. 7,33., Jer. 16,4.

21. Sedékiást, a Júda királyt és az ő fejedelmeit is odaadom az ő ellenségeiknek kezébe, és az ő lelkeket keresők kezébe, és a babiloni király seregének kezébe, amely eltávozik tőletek.

Jer. 39,6., Jer. 37,5.

22. Ímé, Én parancsolok, - azt mondja JaHuWaH, - és visszahozom őket e városra, és vívják azt, és beveszik és felgyújtják tüzzel, és pusztasággá teszem Júda városait, lakhatatlanokká.

2 Kir. 25,9., 2 Kir. 25,10.

35 Az a beszéd, amelyet szóla az *ÖrökkéValó* Jeremiásnak, Jojakimnak, Jósiás, Júda király fiaának idejében, mondván:

2 Kir. 23,34.

2. Menj el a Rékábiták házához, és szólj velök, és vidd be őket az *ÖrökkéValó* házába, a kamarák egyikébe, és adj nekik bort inni.

2 Kir. 10,15.

3. És mellém vevém Jaazániát, Jeremiásnak fiát, aki fia vala Habasániának, és az ő rokonait és minden fiait és a Rékábiták egész háznépét.

4. És bevivém őket az *ÖrökkéValó* házába, a Hanán fiainak a kamarájába, aki Igdaliásnak, az *Igaz Teremtő* emberének fia vala, amely a fejedelmek kamarája mellett vala, Mahásiásnak, Sallum fiának kamaráján felül, aki az ajtnak őrizője vala.

5. És a Rékábiták háza népének fiai elé borral telt kancsókat és poharakat tevék, és ezt mondták nekik: Igyatok bort!

6. És felelének: Nem iszunk bort, mert Jónadáb, Rékábnak fia, ami atyánk parancsolta nekünk, mondván: Ne igyatok ti bort soha, se a ti fiaitok.

2 Kir. 10,15.

7. Se házat ne építsetek, se vetést ne vessetek, se szőlőt ne ültessetek, se ne tartsatok; hanem sátorokban lakjatok teljes életetekben, hogy sok ideig éljete e földnek színén, amelyben ti jövevények vagytok.

8. És hallgattunk Jónadábnak a Rékáb fiának, a mi atyánknak szavára mindabban, amiket parancsolt nekünk, hogy teljes életünkben bort ne igyunk mi, a mi feleségeink, a mi fiaink és a mi leányaink.

9. Se házakat ne építsünk, hogy azokban lakjunk, se szőlőnk, se mezőnk, se vetésünk ne legyen nekünk.

10. Hanem lakozzunk sátorokban. Hallgattunk azért, és a szerint cselekedtünk, amint nekünk Jónadáb, a mi atyánk megparancsolta vala.

11. Amikor pedig feljőve Nabukodonozor, a babiloni király a földre, akkor ezt mondták: Jertek el, menjünk be Jeruzsálembe a káldeai sereg előtt és a Siriabeli sereg előtt; és Jeruzsálemben lakoztunk.

12. És szóla az *ÖrökkéValó* Jeremiásnak, mondván:

13. Így szól a Seregek JaHuWaH-ja, az Izráel Elohimje: Menj el, mondd meg a Júda férfainak és Jeruzsálem lakosainak: Nem veszitek-e fel az intést, hogy hallgassatok az én beszédeimre? azt mondja az *ÖrökkéValó*.

14. Jónadábnak, a Rékáb fiának intései teljesedtek, amelyekkel megparancsolta az ő fiainak, hogy bort ne igyanak, és mindez ideig sem ittak bort; mert hallgattak az ő atyjok parancsolatjára; én is szóltam néktek; szóltam pedig jó reggel, de nem engedtetek nekem.

Jer 11,7.

15. És elküldtem hozzátok minden én szolgálmat, a prófétákat, és pedig jó reggel küldém, mondván: Kérlek, ki-ki térjen meg az ő gonosz útjáról, jobbitsátok meg cselekedeteiteket, és idegen elohimek után ne járjatok, hogy nekik szolgáljatok, és lakoztok a földön, amelyet néktek és a ti atyáitoknak adtam, de fületeket sem hajtátok reá, és nem hallgattok reám.

Jer 25,5

16. Mivelhogy Jónadábnak, a Rékáb fiának fiai teljesítik az ő atyjoknak parancsolatját, amelyet parancsolt vala nekik, e nép pedig nem hallgata reám;

17. Azért ezt mondja JaHuWaH, a Seregek Elohimje, az Izráel Elohimje: Ímé, én rábocsátom Júdára és Jeruzsálemnek minden lakóira mindama veszedelmet, amelyről szóltam nekik; azért, mert szóltam nekik, de nem hallották, kiáltottam nekik, de nem feleltek.

Jer. 15,2., Jer. 15,6.

18. A Rékábiták házában pedig mondtá Jeremiás: Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, az Izráel Elohimje: Mivelhogy hallgattatok Jónadábnak, a ti atyátoknak parancsolatjára, és megtartottátok minden parancsolatját, és úgy cselekedtetek, amint meghagyta volt néktek:

19. Azért ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, az Izráel Elohimje: Egyatkozik el Jónadábnak, a Rékáb fiának maradéka, aki előttem álljon mindenkor.

36 És Jojakimnak, a Jósias fiának, Júda királyának negyedik esztendejében is szóla az *ÖrökkéValó* Jeremiásnak, mondván:

2 Kir 23,34.

2. Végy elő egy tekercset, és mind írd belé a szókat, amiket Én szóltam néked az Izráel és a Júda ellen és minden nemzet ellen, a naptól fogva, amelyen szóltam néked a Jósias ideje óta mind e napig.

Jer. 1,2.

3. Hátha meghallja a Júda háza mindazokat a veszedelmeket, amelyeket Én néki szerezni szándékozom, hogy ki-ki megtérjen az ő gonosz útáról, és megbocsássam az ő bűnöket és vétkeket.

4. És előhívá Jeremiás Bárukot, a Néria fiát, és megírá Báruk a Jeremiás szája után a tekercsbe mindama szókat, amelyeket az *ÖrökkéValó* szólott vala néki.

5. És parancsola Jeremiás Báruknek, mondván: Én fogoly vagyok, nem mehetek be JaHuWaH házába.

6. Azért te menj be, és a tekercsből, amelyet az én számból írtál, olvasd el az *ÖrökkéValó* szavait a népnek hallatára az *ÖrökkéValó* házában bőjti napon, és az egész Júdának hallatára, akik felgyűlnek az ő városaikból, olvasd el nekik.

7. Hátha JaHuWaH elé száll könyörgésük, és mindenki megtér az ő gonosz útáról, mert nagy JaHuWaH haragja és felháborodása, amelylyel szólott JaHuWaH e nép ellen!

8. Báruk pedig, a Néria fia, mind a szerint cselekedék, amint néki Jeremiás próféta megparancsolta vala, elolvassván a tekercsből az *ÖrökkéValó* szavát, az *ÖrökkéValó* házában.

9. És Jojakimnak a Jósias fiának, Júda királyának ötödik esztendejében, a kilenczedik hónapban bőjtre hívták fel JaHuWaH elé az egész Jeruzsálem népét és az egész népet, amely Júda városaiból jött vala fel Jeruzsálembe.

10. És elolvasá Báruk a tekercsből Jeremiás beszédeit az *ÖrökkéValó* házában Gamáriának, az írástudó Sáfán fiának szobájában a felső pitvarban, az *ÖrökkéValó* háza új kapujának nyílásában az egész nép hallatára.

Jer. 26,10.

11. És hallá Mikeás, Gamáriának, a Sáfán fiának fia JaHuWaH-nak minden beszédét a tekercsből.

12. És leméne a király házába az írástudó szobájába, és ímé, ott ülnek vala mind a főemberek, Elisáma, az írástudó, és Dalajás, Semájának fia, és Elnátán, Akbórnak fia, és Gamária, Sáfánnak fia, és Sedekiás, Hanániásnak fia, és a többi főember is.

13. És elbeszélé nekik Mikeás mindazokat, amelyeket hallott vala a tekercsből, amikor olvasá Báruk a nép hallatára.

14. Azért elküldék mind a főemberek Jéhudit, aki Natániának fia vala, aki Selémiának fia vala, aki Kusunak

fia vala, Bárukhoz, mondván: A tekercset, amelyből olvastál a nép hallatára, vedd kezébe, és jövel. És kezébe vevé Báruk, a Néria fia a tekercset, és elméne hozzájuk.

15. És mondának néki: Ül le csak és olvasd azt a mi fülünk hallatára, és elolvasá Báruk fülök hallatára.

16. És amikor meghallák mind e szókat, megrettenve tekintettek egymásra, és mondának Báruknek: Bizony megjelentjük mind e szókat a királynak.

17. Bárukot pedig kérdezők, mondván: Jelentsd meg csak nekünk, mimódon írtad mind e szókat az ő szájából?

18. És mondá nekik Báruk: Szájával mondotta nekem mind e szókat, én pedig beírtam e tekercsbe tintával.

19. És mondának a főemberek Báruknek: Menj el, rejtőzzél el te és Jeremiás, és ne tudja senki, hol vagytok.

20. És elmenének a királyhoz a pitvarba (és letevék a tekercset az írástudó Elisámának szobájában) és elmondák mind e szókat a király hallatára.

21. És elküldé a király Jéhudit, hogy hozza el a tekercset; azért elhozá azt az írástudó Elisámának szobájából, és elolvasá azt Jéhudi a király hallatára és mindama főemberek hallatára, akik a király előtt állnak vala.

22. A király pedig a téli házban ül vala a kilenczedik hónapban, és a tűz ég vala előtte.

23. És amikor Jéhudi három vagy négy levelet elolvasott vala, elmetélé azt az írástudónak késével, és a tűzbe hajítá, amely a tűzhelyen vala, mígnem az egész tekercs megége a tűzben, amely a tűzhelyen vala.

24. Nem rettentek meg, sem ruhájokat nem szaggatták meg a király és valamennyi szolgája, akik hallják vala mind e szókat.

25. Sőt még Elnátán is és Delája és Gamária kérék a királyt, hogy a tekercset ne égesse meg, de nem hallgata rájuk.

26. Hanem meghagyá a király Jerákmeélnek, a Hammélek fiának, és Sérajának, az Azriel fiának, és Selémiának, az Abdéel fiának, hogy fogják el Bárukot, az írástudót, és Jeremiás prófétát, de az *ÖrökkéValó* elrejté őket.

Jer. 36,19., Jer. 1,19.

27. Szóla pedig JaHuWaH Jeremiásnak, miután a király megégette vala a tekercset és beszédeket, amelyeket Báruk a Jeremiás szájából írt vala, mondván:

28. Térj vissza, végy magadnak más tekercset, és írd bele mind az előbbi szókat, amelyek az előbbi tekercsben valának, amelyet Jojákim, a Júda királya megégetett.

29. És Jojákimnak, a Júda királyának mondd meg: Ezt mondja az *ÖrökkéValó*: Te égetted meg a tekercset, mondván: Miért írtál ilyen szókat bele: Bizonyosan eljő a babiloni király, és elveszti e földet, és kipusztít belőle embert és állatot?

30. Azért ezt mondja JaHuWaH Jojákim felől, a Júda király felől: Nem lesz néki, aki a Dávid székébe üljön, és az ő holtteste elvettetik nappal a hévre, éjszaka pedig a dérre.

Jer. 22,19.

31. És megbüntettem őt, és az ő magvát, és az ő szolgáit *Ezékiel prófétának könyve* és rájuk bocsátom és a Jeruzsálembeli polgárokra és Júdának férfaira mind azt a veszedelmet, amelyről szólottam nekik, de nem hallgattak meg.

32. Azért más tekercset vőn Jeremiás, és adá azt Báruknek, az írástudó Néria fiának, és beírta abba a Jeremiásnak szájából minden szavát annak a tekercsnek, amelyet Jojákim, a Júda királya megégetett vala a tűzben. És több dolgot is írának bele, hasonlókat az előbbiekhöz.

37 Uralkodott pedig Sedékiás király, Jósiásnak fia, Kónia helyett, aki Jojákimnak fia vala, akit Nabukodonozor, a babiloni király királylyá tett vala Júdának földében.

2 Kir. 24,17.

2. De nem hallgatá sem ő, sem az ő szolgálai, sem a föld népe az *ÖrökkéValó* szavát, amelyet szólott vala Jeremiás próféta által.

3. És elküldé Sedékiás király Júkált, Selémiának fiát, és Sofóniást, Mahásiás papnak fiát Jeremiás prófétához, mondván: Kérlek, könyörögj mi értünk JaHuWaH-nak, a mi Elohimünknek.

4. Jeremiás pedig be- és kimegy vala a nép között, mert még nem vetették vala őt be a tömlöczbe.

5. A Faraó serege pedig kijött Egyiptomból, és a Káldeusok, akik megszállották Jeruzsálemet, meghallották e hírt ő felőlök, és elhagyták Jeruzsálemet.

Jer. 24,31.

6. És szóla JaHuWaH Jeremiás prófétának, mondván:

7. Ezt mondja JaHuWaH, Izráel Elohimje: Ezt mondjátok a Júda királyának, aki elküldött titeket Én hozzám, hogy megkérdézzetek Engem: Ímé, a Faraó serege, amely kijött a ti segítségetekre, visszamegy Egyiptom földébe.

Siral. 4,17.

8. És visszatérnek a Káldeusok, és ostromolják e várost, és beveszik azt, és megégetik tüzzel.

9. Ezt mondja JaHuWaH: Ne csaljátok meg magatokat, mondván: Bizonyosan elmennek mi rólunk a Káldeusok; mert nem mennek el.

10. Mert ha a Káldeusoknak egész seregét megveritek is, akik ostromolnak titeket, és közülök csak néhány megsebesült marad is: valamennyi felkél az ő sátorából, és megégetik e várost tüzzel.

11. És amikor a Káldeusok serege elvonula Jeruzsálem alól a Faraó serege miatt,

Jer. 37,5., Ezék. 17,15.

12. Jeremiás is kiindula Jeruzsálemből, menván a Benjámin földre, hogy osztályrészt kapjon onnan a nép között.

13. Amikor pedig ő a Benjámin kapujához ére és ott vala egy őr, akinek neve Jériás vala, Selémiásnak fia, aki Hanániásnak fia vala, megfogá az Jeremiás prófétát, és mondá: Te a Káldeusokhoz szököl!

14. És mondá Jeremiás: Hazugság! Nem szököm a Káldeusokhoz; de nem hallgata rá. És Jériás megfogá Jeremiást, és vivé őt a fejedelmekhez.

15. És a fejedelmek megharaguvának Jeremiásra, és megvereték őt, és veték a fogházba az írástudó Jónatán házába: mert azt rendelték vala fogháznak.

16. Amikor Jeremiás a tömlöczbe és a börtönbe juta, és sok napig vala ott Jeremiás;

17. Akkor elkülde Sedékiás király és előhozatá őt, és megkérdezé a király a maga házában titkon, és mondá: Van-e kijelentésed JaHuWaH-tól? Akkor mondá Jeremiás: Van! És azt is mondá: A babiloni király kezébe adatul.

18. Azután mondá Jeremiás Sedékiás királynak: Mit vétettem ellened és a te szolgálid ellen és e nép ellen, hogy a fogházba vetettetek engem?

19. És hol vannak a ti prófétáitok, akik prófétáltak néktek, mondván: Nem jó el a babiloni király ti ellenetek és e föld ellen?

Jer. 28,1., Jer. 28,4.

20. Most halld csak, *ÖrökkéValó* Király, és hallgasd meg az én könyörgésemet, és ne küldj engem vissza az írástudó Jónatán házába, hogy ott ne haljak meg.

21. Parancsolta azért Sedékiás király, hogy vessék Jeremiást a tömlöcz pitvarába, és adjanak néki naponként egy-egy darab kenyeret a sütők utcájából, amíg minden kenyér elfogy a városból. És ott marada Jeremiás a tömlöcz pitvarában.

Jer 32,2.

38 De meghallá Safátiás Mattánnak fia, és Gedáliás Passúr fia, és Jukál a Selémiás fia, és Passúr a Melékiás fia a szókat, amelyeket szólott vala Jeremiás az egész népnek, mondván:

2. Ezt mondja JaHuWaH: aki megmarad e városban, meghal fegyver miatt, éhség miatt és döghalál miatt, aki pedig kimegy a Káldeusokhoz, él, és az ő élete nyereség lesz néki és él.

Jer. 21,9.

3. Ezt mondja JaHuWaH: Bizonynyal a babiloni király seregének kezébe adatik e város, és beveszi azt.

4. És mondának a fejedelmek a királynak: Kérünk, ölettesd meg ezt az embert, mert megerőtleníti a vitézek kezeit, akik megmaradtak a városban, és az egész nép kezeit, hogy efféle szókat szól nékik, mert ez az ember nem a nép megmaradására igyekszik, hanem veszedelmére.

5. És mondá Sedékiás király: Ám a ti kezetekben van, mert a király semmit sem tehet ellenetekre.

6. Azért elvivék Jeremiást, hogy bevessék Melkiásnak, a Hammélek fiának vermébe, amely a tömlöcz pitvarában vala; és lebocsáták Jeremiást köteleken; a veremben pedig nem víz vala, hanem sár, és beesék Jeremiás a sárba.

7. És meghallotta Ebed-Melek, a szerezsen, aki udvari szolga vala (ő pedig a király házában vala), hogy Jeremiást a verembe vetették, a király pedig a Benjámin-kapuban ül vala.

8. Kiméne azért Ebed-Melek a király házából, és szóla a királynak, mondván:

9. *ÖrökkéValó*, király! gonoszul cselekedtek azok az emberek, akik őt a verembe vetették; mert meghal ott éhen, mert nem lesz ezután semmi kenyér e városban.

10. Parancsola azért a király Ebed-Meleknek, a szerezsennek, mondván: Végy magadhoz innét harmincz embert, és vedd fel Jeremiást prófétát a veremből, mielőtt meghalna.

11. Vőn azért Ebed-Melek magához harmincz embert, és beméne a király házába, a kincstartó ház alá, és hozta onnét régi ruhadarabokat és elszakadozott posztókat, és alábocsátá azokat Jeremiásnak köteleken a verembe.

12. És mondá Ebed-Melek, a szerezsen, Jeremiásnak: Tedd a régi és elszakadozott ruhadarabokat hónod alá, a kötelek alá; és úgy cselekedék Jeremiás.

13. Kivonták azért Jeremiást köteleken és kihozák őt a veremből, és lakék Jeremiás a tömlöcz pitvarában.

14. Elkülde pedig Sedékiás király, és magához hozatá Jeremiás prófétát a harmadik ajtóig, amely vala az *ÖrökkéValó* házában, és mondá a király Jeremiásnak: Téged valamiről kérdelek, semmi tagadást benne ne tégy!

15. Mondá pedig Jeremiás Sedékiásnak: Ha megjelentem néked, avagy nem bizonyosan megölsz-e engem? és ha tanácsot adok, nem hallgatsz rám.

16. És megesküvék Sedékiás király Jeremiásnak titkon, mondván: Él az *ÖrökkéValó*, Aki teremtettené nekünk e lelket, hogy nem öllek meg és nem adlak azoknak az embereknek kezébe, akik keresik a te lelkedet!

4 Móz. 16,22.

17. Akkor mondá Jeremiás Sedékiásnak: Ezt mondja JaHuWaH, a Seregek Elohimje, az Izráel Elohimje: Ha kimégy a babiloni király fejedelmeihez, él a te lelked, és e város nem égettetik meg tűzzel, hanem élsz te és a te házad népe.

18. Ha pedig nem mégy ki a babiloni király fejedelmeihez, akkor e város a Káldeusok kezébe adatik, felégetik ezt tűzzel, te sem szaladsz el kezökből.

19. Mondá Sedékiás király Jeremiásnak: FÉlek Én a Júdabeliektől, akik átszöktek a Káldeusokhoz, hátha azok kezébe adnak engem, és csúfoskodnak rajtam!

20. És mondá Jeremiás: Nem adnak; kérlek, halld meg az *ÖrökkéValó* szavát, amelyet én mondok néked, és jó dolgod lesz, és él a te lelked.

21. Ha pedig te kimenni nem akarsz: ez a szó, amelyet megjelentett nekem az *ÖrökkéValó*:

22. Ímé, minden asszony, aki megmaradt vala a Júda királyának házában, kivitetik a babiloni király fejedelmeihez; és ezt mondják azok, hogy megcsaltak téged és erőt vettek rajtad a te jóakaró embereid, a te lábaid most beragadtak a sárba, ők pedig visszafordultak.

23. Azért minden feleségedet és gyermekedet kiviszik a Káldeusoknak, te sem menekedel meg kezökből, hanem megfogatol a babiloni király kezével, és e várost felégeti tűzzel.

24. Mondá pedig Sedékiás Jeremiásnak: Senki se tudjon e szóról, és nem halsz meg!

25. Ha meghallják a fejedelmek, hogy beszéltem veled, és eljönnek hozzád és ezt mondják néked: Mondd meg csak nekünk, mit beszéltél a királynak, ne tagadj el abból tőlünk és nem ölünk meg téged, és mit monda néked a király?

26. Ezt mondd nekik: Alázatosan könyörgék a királynak, hogy ne vitessen vissza Jónatán házába, hogy meg ne haljék ott.

Jer. 37,15., Jer. 37,20.

27. És a fejedelmek mind elmenének Jeremiáshoz és megkérdeék őt, és egészen úgy felele nekik, amint a király parancsolta vala: és hallgatással elmenének tőle, mert nem hallották vala a beszédet.

28. És ott marada Jeremás a tömlöcz pitvarában mind a napig, amelyen belevék Jeruzsálemet, és ott vala, amikor belevék Jeruzsálemet.

39 Sedékiásnak, a Júda királyának kilenczedik esztendejében, a tizedik hónapban eljőve Nabukodonozor, a babiloni király és egész serege Jeruzsálem ellen, és megszállák azt.

Jer. 52,4., 2 Kir. 25,1.

2. Sedékiás tizenegyedik esztendejében, a negyedik hónapban, a hónap kilenczedikén ledőle a város kőfala.

3. És bemenének a babiloni király fejedelmei mind és leülének a középső kapuban: Nergál-Sarézer, Samegár-Nebó, Sársekim, Rabsáris, Nergál-Sarézer, Rabmág és mind a többi fejedelmei a babiloni királynak.

4. És amikor meglátta vala őket Sedékiás, a Júda királya és mind a vitézlő férfiak, elfutamodának és kimenének éjjel a városból a király kertjén át az ajtón, a két kőfal között, és kimenének a pusztába vivő úton.

2 Kir. 25,4., 2 Kir. 25,7.

5. És űzék őket a káldeai seregek, és elfogák Sedékiást Jerikhó pusztájában, és elhozzák őt és elvivék Nabukodonozornak, a babiloni királynak Riblába, Hamát földére, és ítéletet monda rája.

Jer. 32,4., Jer. 34,3.

6. És megölé a babiloni király Sedékiásnak fiait szeme láttára Riblában, és Júdának minden nemeseit is megölé a babiloni király.

7. A Sedékiás szemeit pedig kitolatá, és vasba vereté őt, hogy elvigye őt Babilonba.

1 Sám. 11,2.

8. A király házat pedig és a nép házait felgyújták a Káldeusok tűzzel, és Jeruzsálem kőfalait leronták.

9. A nép többi részét pedig, amely a városban maradt vala: és a szökevényeket, akik hozzá szöktek vala, a nép többi részét, a még megmaradottakat elvivé Nabuzáradán, a poroszlók feje, Babilonba.

Sof. 1,18.

10. A nép szegényeit pedig, akiknek semmijök sem vala, ott hagyá Nabuzáradán, a poroszlók feje, Júda földében, és ada nekik szőlőket és szántóföldeket azon a napon.

11. Jeremiás felől pedig parancsot ada Nabukodonozor, a babiloni király Nabuzáradánnak, a poroszlók fejének, mondván:

Jer. 15,11.

Ezékiel próféta könyve
12. Elvied őt magadhoz, és viselj gondot reá, és semmi bajt ne okozz neki, hanem azt cselekedd vele, amit ő akar.

Jer. 40,4., Jer. 40,5.

13. És elkülde Nabuzáradán, a poroszlók feje, és Nebusázbán, Rabsáris és Nergál-Sarézer, Rabmág és a babiloni királynak több főembere.

14. Elküldének, mondom, és elhozzák Jeremiást a tömlöcz pitvarából, és rábízák őt Gedáliásra, Ahikámnak, a Sáfán fiának fiára, hogy haza vigye őt, és lakozzék a nép között.

15. Az **ÖrökkéValó** pedig szóla Jeremiáshoz, amikor ő még a tömlöcz pitvarában fogva vala, mondván:

16. Menj el, és szólj Ebed-Melekkel, a szerencsennel, mondván: Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, Izráel Elohimje: Ímé, Én beteljesítem e város kárára és nem javára mondott beszédeimet, és azon a napon szemeid előtt lesznek azok.

Jer. 38,7., Jer. 38,13.

17. És azon a napon megszabadítlak téged, azt mondja JaHuWaH, és nem adatol amaz emberek kezébe, akiktől félsz.

18. Hanem bizonyára megszabadítlak téged, nem esel el fegyver miatt, és a lelked zsákmányul lesz néked, mert reménységed volt bennem, azt mondja JaHuWaH.

40 Az a szózat, amelyet JaHuWaH szóla Jeremiásnak, miután Nabuzáradán, a poroszlók feje elbocsátá őt Rámából. Amikor elvitte vala őt, ő is lánczokkal vala megkötözve a jeruzsálemi és júdai mindenféle foglyok között, akik Babilonba vitetnek vala.

2. És a poroszlók feje elvivé Jeremiást, és monda neki: JaHuWaH, a te Elohimed rendelte ezt a büntetést e hely ellen.

3. És ráhozta és megcselekedte JaHuWaH, amint megmondotta vala. Mert vétkeztek JaHuWaH ellen, és nem hallgattatok az Ő szavára, azért teljesedett be ti rajtatok e dolog.

4. Mostan azért ímé, én téged ma megszabadítalak a láncztól, amely a te kezeiden van; ha tetszik néked Babilonba jönnöd, jöjj velem, nekem pedig gondom lesz reád, ha pedig nem tetszik néked, hogy eljőjj velem Babilonba, maradj itt. Ímé, az egész föld előtted van, ahova jobbnak és helyesebbnek látszik menned, menj oda.

Jer. 39,11., Jer. 39,12.

5. (De ő még nem tér vala vissza.) Vagy menj vissza Gedáliáshoz, Ahikámnak, Sáfán fiának fiához, akit a babiloni király tisztartóvá tett Júda városaiban, és lakjál vele a nép között, vagy akárhová tetszik menned, oda menj. És ada a poroszlók feje neki étket és ajándékot, és elbocsátá őt.

6. És elméne Jeremiás Gedáliáshoz, Ahikámnak fiához Mispába, és ott lakék vele a nép között, akik megmaradtak a földön.

Józs 18,21., Józs 18,26

7. És amikor meghallotta a seregek minden vezetője, akik a mezőn valának, ők magok és az ő embereik, hogy a

babiloni király Gedáliást, Ahikámnak fiát tette tisztartóvá az országban, és hogy reá bízta a férfiakat és az asszonyokat, a kisdedeket és a föld szegényeit azok közül, akik Babilonba el nem vitettek vala;

8. Elmenének Gedáliáshoz Mispába, tudniillik Ismáel, Natániának fia, és Jóhanán és Jónatán, Káreának fiai, és Serája, Tankumetnek fia, és a netofáti Efainak fiai, és Jazánia, Maakátnak fia, ők és az ő embereik.

9. És Gedáliás, Ahikámnak, Sáfán fiának fia megesküvék nekik és az ő embereiknek, mondván: Ne féljeteK a Káldeusoknak szolgálni, hanem lakozzatok e földön és szolgáljatok a babiloni királynak, és jó dolgatok lesz.

10. És én ímé Mispában lakom, hogy szolgálatukra álljak a Káldeusoknak, akik eljönnek hozzánk, ti pedig szedjeteK össze bort és gyümölcsöt, és olajt is szerezzeteK edényeitekbe, és lakjatok a ti városaitokban, amelyeket elfoglaltatok.

11. És mindazok a Júdabeliek is, akik a Moábitáknál, az Ammon fiainál, az Edomitáknál, és akik akármely tartományban valának, meghallák, hogy a babiloni király Júdából maradékot hagyott, és hogy Gedáliást, Ahikámnak, Sáfán fiának fiát tette előttök tisztartóvá.

Jer. 43,5.

12. Azért haza jövének mindnyájan a Júdabeliek mindenünnen, ahova elfutottak vala, és eljövének a Júda földébe Gedáliáshoz Mispába, és bort és igen sok gyümölcsöt szerzének össze.

13. És Jóhanán, Káreának fia, és a seregek minden vezetője, akik a mezőn valának, szintén elmenének Gedáliáshoz Mispába.

14. És mondának néki: Nem tudod-é, hogy Baálisiz, az Ammoniták királya elküldötte Ismáelt, Natániának fiát, hogy téged megöljön? De nem hive azoknak Gedáliás, Ahikámnak fia.

Jer. 40,11., Jer. 41,2., Jer. 41,10.

15. Jóhanán pedig, Káreának fia, titkolózva mondá Gedáliásnak Mispában, mondván: Elmegyek és megölöm Ismáelt, Natániának fiát úgy, hogy senki se tudja. Miért oltaná el a te életedet? Hiszen a Júdabeliek, akik te hozzád gyülekeztek vala, mind eloszlanak, és Júdának maradéka is elvész.

16. És mondá Gedáliás, Ahikámnak fia Jóhanánnak, a Kárea fiának: Ne cselekedd e dolgot, mert te hazugságot szólasz Ismáel felől!

41 És a hetedik hónapban csakugyan eljőve Ismáel, Natániának, Elisáma fiának fia, aki királyi nemből és a király főemberei közül való vala, és tíz férfiú vele Gedáliáshoz, Ahikámnak fiához Mispába, és együtt étkezének Mispában.

2 Kir. 25,25.

2. És felkele Ismáel, Natániának fia és a tíz férfiú, akik vele valának, és megölék Gedáliást, Ahikámnak, a Sáfán fiának fiát szablyával, és megölé ő azt, akit a babiloni király tisztartóvá tett vala a földön!

3. És mindazokat a Júdabelieket is, akik Gedáliással valának Mispában, és a Káldeusokat is, akik ott találtatának, tudniillik a vitézlő embereket megölé Ismáel.

4. Másnap pedig a Gedáliás megölése után, még amikor Ismáel prófétát küldött:

5. Férfiak jövének Sikemből, Silóból és Samariából: nyolczvan férfiú levágott szakállal, megszaggatott ruhában és bevagdalt testtel, kezökben ételáldozat és tömjén, hogy áldozzanak az *ÖrökkéValó* házában.

6. És kiméne eljők Ismáel, Natániának fia Mispából, menés közben is sírván. És amikor eljők ért vala, mondá néki: Jertek el Gedáliáshoz, Ahikámnak fiához.

7. És amikor bementek vala a városba, megölé őket Ismáel, Natániának fia, és hányá őket az árokba, ő és a férfiak, akik vele valának.

8. De tíz ember találtaték ő közöttük, akik ezt mondák Ismáelnek: Ne ölj meg minket, mert kincsünk van nekünk a mezőn búza és árpa, olaj és méz és megtartóztatá magát, és nem ölé meg őket az ő atyjokfiaival.

9. Az árok pedig, amelybe behányá Ismáel mindamaz emberek holttestét, akiket megöle Gedáliással együtt, az, amelyet Asa király csinált vala Baása ellen, az Izráel királya ellen. Ismáel, Natániának fia megtölté azt a megölettekkel.

1 Kir. 15,9., 1 Kir. 15,16.

10. És fogságra vivé el Ismáel a nép egész maradékát, amely Mispában vala, a király leányait és az egész népet, amely Mispában hagyatott vala, kiket Nabuzarádán, a poroszlók feje Gedáliásra, Ahikámnak fiára bízott vala; foglyul ejté azért őket Ismáel, Natániának fia, és elindula, hogy az Ammon fiaihoz menjen.

Jer. 40,14.

11. És meghallá Jóhanán, Káreának fia és a seregek minden vezetője, aki ő vele vala, azt az egész gonoszságot, amelyet Ismáel, Natániának fia cselekedett vala.

12. És magokhoz vevék mind az embereket, és elmenének, hogy megvívjanak Ismáellel, Natániának fiával, és elérték őt a nagy víznél, amely Gibeonnál vala.

2 Sám. 2,13.

13. És amikor meglátta vala az egész nép, amely Ismáellel vala, Jóhanánt, Káreának fiát és a seregnek minden vezetőjét, akik vele valának, megörüle.

14. És visszatére az egész nép, amelyet Ismáel elvitt vala Mispából, és visszatére és elméne Jóhanánhoz, Káreának fiához.

15. Ismáel pedig, Natániának fia nyolczadmagával szalada el Jóhanán elől, és az Ammon fiaihoz méne.

16. És magához vevén Jóhanán, Káreának fia, és a seregnek minden vezetője, akik ő vele valának, a nép minden maradékát, amelyet visszahoztak vala Ismáeltől, Natániának fiától Mispából, miután ez megölé Gedáliást, Ahikámnak fiát, az erős férfiakat, vitézeket és asszonynépeket és gyermekeket és udvari szolgálát, akiket visszahozott vala Gibeonból:

17. Elindulának és megállapodának Gérut Kimhámnál, amely közel vala Betlehemhez, hogy elmenjenek és bemenjenek Egyiptomba,

18. A Káldeusok miatt, mert félnek vala tőlök, mert Ismáel, Natániának fia megölte vala Gedáliást, Ahikámnak fiát, akit a babiloni király tisztartóvá tett vala a földön.
Jer 41,2, Jer 41,3

42 Eljőve pedig a csapatoknak minden tisztje, és Jóhanán, Káreának fia, és Jazánia, Ozániának fia, és az egész nép kicsinytől fogva nagyig,

2. És mondának Jeremiás prófétának: Hallgasd meg alázatos kérésünket, és könyörögi érettünk JaHuWaH-nak, a te Elohimednek mind e maradékért; mert kevesen maradtunk meg a sokaságból, mint a te szemeid jól látnak minket;

3. És jelentse meg nekünk JaHuWaH, a te Elohimed az utat, amelyen járunk, és a dolgot, amit cselekedjünk.

4. És mondá nekik Jeremiás próféta: Meghallottam. Ímé, én könyörgök JaHuWaH-nak, a ti Elohimeteknek a ti beszédeitek szerint, és mindazt, amit felel JaHuWaH néktek, megjelentem néktek, el nem titkolok semmit tőletek.

5. Ők pedig mondának Jeremiásnak: JaHuWaH legyen ellenünk tökéletes és igaz tanúbizonyság, ha nem mind ama beszéd szerint cselekszünk, amelylyel elküld téged mi hozzánk JaHuWaH, a te *Igaz Teremtőd*.

Jer. 43,1., Jer. 43,4.

6. Ha jó, ha rossz, hallgatni fogunk JaHuWaH-nak, ami Elohimünknek szavára, amelyért mi téged ő hozzá küldünk; hogy jó dolgunk legyen, mert mi hallgatunk JaHuWaH-nak, ami Elohimünknek szavára.

7. Lőn pedig tíz nap múlva, hogy szóla JaHuWaH Jeremiásnak.

8. És odahívá Jóhanánt, Káreának fiát, és a seregeknek minden tisztjét, akik vele valának, és az egész népet kicsinytől fogva nagyig.

9. És mondá nekik: Ezt mondja JaHuWaH, Izráelnek Elohimje, akihez küldöttetek engem, hogy megjelentsem előtte a ti könyörgéseitek:

10. Ha állandóan megmaradtok e földön, felépítlek titeket és el nem rontlak, és elplántállak titeket és ki nem gyomlállak: mert megbántam a gonoszt, amit cselekedtem veletek.

11. Ne féljete a babiloni királytól, akitől most féltek, ne féljetek tőle, azt mondja az *ÖrökkéValó*; mert veletek vagyok, hogy megtartsalak és megszabadítsalak titeket az ő kezéből.

12. És irgalmasságot cselekszem veletek, hogy irgalmas legyen hozzátok, és lakni hagyjon titeket a ti földetek.

13. De ha ti ezt mondjátok: Nem lakunk e földön, nem hallgatván JaHuWaH-nak, a ti Elohimeteknek szavára,

14. Mondván: Nem! hanem Égyiptom földre megyünk be, ahol nem látunk harcot és nem hallunk kürtszót, és kenyeret nem éhezünk, és ott lakozunk:

15. Most azért halljátok meg az *ÖrökkéValó* szavát, Júdának maradékai! Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, az Izráel Elohimje: Ha ti csak orczáitokat fordítjátok is

úgy, hogy bemenjete Égyiptomba, és bementek, hogy ~~Ezékiel prófétától~~

16. Akkor a fegyver, amelytől ti féltek, legott utóler benneteket Égyiptom földén, és az éhség is, amittől rettegtetek, körülvesz titeket Égyiptomban, és ott haltok meg.

Ezék. 30,10., Ezék. 30,12.

17. Mert az lesz, hogy mindazok a férfiak, akik úgy fordítják orczájokat, hogy bemenjenek Égyiptomba, hogy ott tartózkodjanak, meghalnak fegyver, éhség és döghalál miatt, és egy sem marad meg közülök, és nem szabadul meg a veszedelemtől, amelyet én bocsátok reájok.

18. Mert ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, az Izráel Elohimje: Miképen kiömlök az Én haragom és búsulásom Jeruzsálem lakosaira, azonképen kiöntöm az Én haragomat ti reátok, ha bementek Égyiptomba; és lesztek ott átok, csuda, szidalom, gyalázat, és többé nem látjátok e helyet!

19. az *ÖrökkéValó* szólott hozzátok, oh Júdának maradékai! Ne menjete Égyiptomba; jól tudjátok meg, hogy bizonyosságot tettem ma ellenetek.

20. Mert magatokat csaljátok meg a ti szívetekben: mert ti küldöttetek engem JaHuWaH-hoz, a ti Elohimetekhez, mondván: Könyörögi JaHuWaH-nak, ami Elohimünknek, és amint szól JaHuWaH, a mi Elohimünk, úgy jelentsd meg nekünk, és akképen cselekszünk.

Jer. 43,1., Jer. 43,4., Jer. 42,2., Jer. 42,3., Jer. 42,5., Jer. 42,6.

21. Amikor pedig ma megjelentem néktek, nem hallgattok JaHuWaH-nak, a ti Elohimeteknek szavára és egyáltalán azokra, amelyekért engem ti hozzátok küldött.

22. Most azért tudjátok meg jól, hogy fegyverrel, éhséggel és döghalállal haltok meg a helyen, a hová kívánczotok menni, hogy ott tartózkodjatok.

43 És amint Jeremiás teljesen elmondta az egész népnek JaHuWaH, az ő Elohimük minden rendelkezését, amelyekért JaHuWaH, az ő Elohimük küldötte vala ő hozzájuk, mindazokat a rendelkezéseket, mondom,

2. Akkor mondá Azariás, Hosájának fia, Jóhanán, Káreának fia, és valamennyi kevély férfiak, mondván Jeremiásnak: Hazugságot szólsz te, nem küldött téged JaHuWaH, a mi *Igaz Teremtőnk*, hogy ezt mondjad: Ne menjete be Égyiptomba, hogy ott tartózkodjatok.

3. Hanem Báruk, Nériának fia izgat téged mi ellenünk, hogy minket a Káldeusok kezébe adjon, hogy megöljenek minket, és vitessenek Babilonba.

4. És nem hallgata Jóhanán, Káreának fia, sem a seregnek valamennyi tisztje, sem az egész nép JaHuWaH szavára, hogy a Júda földén maradjanak.

5. Hanem elvivé Jóhanán, Káreának fia, és a seregnek minden tisztje Júdának egész maradékát, akik visszajöttek vala mindama nemzetek közül, ahová kiűzettek vala, hogy lakozzanak Júdának földében.

Jer. 40,11., Jer. 40,12.

6. A férfiakat és az asszonyokat, a gyermekeket és a király leányait és minden lelket, amelyet Nabuzáradán, a poroszlók feje hagyott vala Gedáliással, Ahikámnak,

Sáfán fiának fiával, és Jeremiás prófétát és Bárukot, Nériának fiát.

7. És elmenének Égyiptomnak földébe, mert nem hallgattak JaHuWaH szavára, és bemenének Táfnesig.
8. És szóla JaHuWaH Jeremiásnak Táfnesben, mondván:
9. Végy a kezedbe nagy köveket, és rejtse el azokat a sárba, a tégláégető-kemenczébe, amely a Faraó házában ajtajában van Táfnesben, a Júdabeli emberek szeme láttára.

10. És ezt mondd nekik: Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, Izráel *Igaz Teremtője*: Ímé, én elküldök és felhozom Nabukodonozort, a babiloni királyt, az Én szolgámat, és az ő székét e kövekre teszem, amelyeket elrejtettem, és azokra vonja fel az ő sátorát.

Ezék. 29,18., Ezék. 29,19., Ezék. 29,3., Ezék. 29,13.

11. És betör, és megveri Égyiptom földét, aki halálra való, halálra, és aki rabságra, rabságra, és aki fegyverre, fegyverre jut.

12. És tüzet gyújtok Égyiptom elohimeinek házaiban, és felégeti azokat, és foglyokká teszi őket, és magára ölti Égyiptom földét, amiképen a pásztor magára ölti ruháját, és kimegy onnan békességgel. *Ésa 19,13.*

13. És Bethsemesnek, amely Égyiptom földében van, faragott képeit lerontja: és Égyiptom elohimeinek házait tűzzel felégeti.

44 Az a szó, amely lőn Jeremiáshoz, minden Júdabeliek felől, akik laknak vala Égyiptom földében, akik laknak vala Migdolban, Táfnesben, Nőfban és Pátrosz földében, mondván:

2. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, az Izráel Elohimje: Ti láttátok mindazt a veszedelmet, amelyet ráhoztam volt Jeruzsálemre és Júdának minden városaira, és ímé, azok most pusztává lettek, és senki sem lakozik bennök. *Jer. 43,5., Jer. 43,7.*

3. Az ő gonoszságokért, amelyet cselekedtek, hogy felfingereljenek Engem, elmenvén, hogy áldozatot vigyenek és szolgáljanak az idegen elohimeknek, akiket ők nem ismernek vala, sem ti, sem a ti atyáitok.

4. És elküldöttem hozzátok minden szolgámat, a prófétákat, és pedig jó reggel küldém el, mondván: Kérlek, ne cselekedjétek ez útálatos dolgot, amit gyűlölök.

5. De nem hallgattak, és a fülöket sem hajtották arra, hogy megtérjenek az ő gonoszságokból, és idegen elohimeknek ne áldozzanak.

6. Azért kiömlött az Én bosszúm és az Én haragom, és felgerjedt Júda városaiban és Jeruzsálem utcáin, és pusztasággá és sivataggá lőnek mind e napig.

7. Most azért ezt mondja JaHuWaH, a Seregek Elohimje, az Izráel Elohimje: Miért szereztek nagy veszedelmet a ti lelketek ellen, hogy kipusztítsatok közületek férfit és asszonyt, gyermeket és csecsemőt Júda kebeléből, hogy magatoknak még csak maradékot se hagyjatok;

8. Ingerelvén Engem a ti kezeitek alkotásaival, áldozván az idegen elohimeknek Égyiptom földén, amelyre ti

tartózkodni jöttetek be, hogy veszedelmet szereztek **Ezék. 29,18., Ezék. 29,19.** és hogy átokban és gyalázatban legyetek e földnek minden nemzeténél?

9. Vajjon elfelejtkeztek-e a ti atyáitok gonoszságairól és a Júda királyainak gonoszságairól és az ő feleségeiknek gonoszságairól és a ti gonoszságaitokról, a ti feleségeiteknek gonoszságairól, amelyeket Júdának földén cselekedtetek és Jeruzsálemnek utcáin?

Jer. 44,15., Jer. 44,17.

10. Nem alázták meg magokat mind e mai napig se, és nem féltek, sem az Én törvényem szerint nem jártak, sem az Én parancsolataim szerint, amelyeket előtökbe és a ti atyáitok elébe adtam.

11. Azért ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, az Izráel Elohimje: Ímé, Én ellenetek fordítom orczámat veszedelemre, és hogy az egész Júdát kipusztítsam.

Jer. 44,27., Ámós. 9,4.

12. És felveszem Júdának maradékát, akik magok elé tűzték, hogy bemennek Égyiptom földére, hogy ott lakozzanak, és mindnyájan megemésztetnek Égyiptom földén, elesnek fegyver miatt, megemésztetnek éhség miatt, kicsinytől fogva nagyig: fegyver és éhség miatt hálnak meg, és átokká, csudává, szidalommá és gyalázzá lesznek.

Jer. 13,10., Jer. 13,12., Jer. 42,18., Jer. 42,19.

13. És megfenyíttem azokat, akik Égyiptom földében lakoznak, amiképen megfenyítettem a Jeruzsálembelieket fegyverrel, éhséggel és döghalállal.

14. És a Júda maradékai közül, akik ide jöttek, hogy Égyiptom földében tartózkodjanak, senki sem menekül és szabadul meg, hogy visszatérjen Júdának földébe, ahova lelkök hajtja őket, hogy oda visszatérjenek és ott lakozzanak; mert nem térnek vissza, hanem csak akik menekülnek.

15. És felelének Jeremiásnak mindama férfiak, akik tudják vala, hogy az ő feleségeik az idegen elohimeknek áldozának, és mindazok az asszonyok, akik ott állnak vala nagy tömegben, és az egész nép, amely Égyiptom földén, Pátroszban lakozik vala, mondván:

16. Abban a dologban, ami végett szóltál nekünk JaHuWaH nevében, nem hallgatunk reád;

17. Hanem csak azt cselekeszszük, amit mi a mi szánkkal fogadtunk, hogy füstölő áldozatot viszünk az ég királynéjának, és néki italáldozattal áldozunk, amiképen cselekedtünk mi és a mi atyáink és a mi királyaink és a mi fejedelmeink Júda városaiban és Jeruzsálemnek utcáin, mert akkor beteltünk kenyérrel, és jó dolgunk volt, és semmi rosszat nem láttunk.

Ezék. 20,32., Jer. 44,9., Hós. 2,4.

18. De amióta nem áldozunk többé az ég királynéjának füstöléssel, és nem viszünk néki italáldozatot: mindenben szűkölködünk, és fegyver és éhség miatt emésztetünk.

19. És hogyha mi az ég királynéjának füstölve áldozunk és néki italáldozatot viszünk: vajjon a mi férjeink híre nélkül csinálunk-e néki bélesek, hogy őt tiszteljük, és néki itali áldozatot vigyünk?

Jer. 7,18.

20. Szóla azért Jeremiás az egész népnek, a férfiaknak és az asszonyoknak és az egész népnek, akik e szót felelték neki, mondván:

21. Avagy a jó illatról, amelyet Júda városaiban és Jeruzsálem utcáin füstöltetek ti és a ti atyáitok, a ti királyaitok és a ti fejedelmeitek és a föld népe: nem arról emlékezett-e meg az *ÖrökkéValó*, és nem az jutott-e néki eszébe?

22. És nem szenvedhette tovább JaHuWaH a ti cselekedeteitek gonoszságát, az útálatosságok miatt, amelyeket cselekedtetek, és pusztasággá lett a ti földetek és csudává és átokká, annyira, hogy senki sem lakja mind e napig,

23. Amiatt, hogy füstölve áldoztatok, és vétkeztetek JaHuWaH ellen, és nem hallgattatok JaHuWaH szavára, és az Ő törvénye és az Ő parancsolatai és az Ő tanúbizonyságai szerint nem jártatok, azért következett ti reátok ez a veszedelem mind e napig.

24. Mondá tovább Jeremiás az egész népnek és az összes asszonyoknak: Halljátok meg JaHuWaH szavát mind, ti Júdabeliek, akik Egyiptom földén vagytok.

25. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, az Izráel Elohimje, mondván: Ti és a ti feleségeitek szóltatok a ti szájakokkal, és végbevittétek a ti kezeitekkel, mondván: Bizonyára teljesítjük a mi fogadásainkat, amelyeket fogadtunk az ég királynéjának, hogy füstölve áldozzunk, és néki italáldozatot vigyünk. Megerősítvén megerősítettétek a ti fogadásaitokat, és megcselekedtvén megcselekedtetek a ti fogadásaitokat. Jer 44,16, Jer 44,17

26. Azért halljátok meg JaHuWaH szavát mind, ti Júdabeliek, akik Egyiptom földében lakotok: Ímé, Én az Én nagy nevemre megesküdttem, - azt mondja JaHuWaH, hogy egyetlen Júdabeli férfiú szája sem fogja az Én nevemet kiejteni, mondván: Él az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő*, egész Egyiptom földén!

27. Ímé, Én vigyázok reájok az ő kárukra és nem javukra, és megemésztetik Júdának minden férfiai, akik Egyiptom földén vannak, fegyver miatt, éhség miatt, mígnem mind elfogynak.

28. De akik fegyvertől megszabadulnak, visszatérnek Egyiptom földről Júdának földre, szám szerint kevesen, és mind megtudják Júdának maradékai, akik bementek Egyiptom földébe, hogy ott tartózkodjanak: melyik szó teljeseedik be, az enyém-e vagy az övék?

Jer. 42,15., Jer. 42,18.

29. És ez lesz néktek a jel, - azt mondja JaHuWaH, - hogy én meglátogatlak titeket ezen a helyen, hogy megtudjátok, hogy bizonyára megállanak az Én beszédeim a reátok következő veszedelem felől.

30. Ezt mondja JaHuWaH: Ímé, Én odaadom Faraó Ofrát, Egyiptom királyát az ő ellenségeinek kezébe és az ő lelkét keresők kezébe, miképpen odaadtam Sedékiást, a Júda királyát Nabukodonozornak, a babiloni királynak, az ő ellenségének és az ő lelkét keresőnek kezébe.

45 Az a szó, amelyet Jeremiás próféta szóla Báruknak, Néria fiának, amikor ő tekercsbe írta e szót Jeremiás

szájából, Jójakimnak, Jósias, Júdabeli király fiának és a próféták között, mondván:

2 Kir. 23,34.

2. Ezt mondja JaHuWaH, Izráel Elohimje, te néked, Báruk:

3. Ezt mondtad: Jaj mostan nekem, mert JaHuWaH az én bánatomra fájdalmat adott, elfáradtam az én fohászkodásomban, és nyugalalmat nem találtam.

4. Ezt mondd néki: Ezt mondja JaHuWaH: Ímé, akiket Én felépítettem, elrontom, és akiket Én beplántáltam, kiszaggatom, és pedig az egész földön.

5. És te kívánsz-e magadnak nagyokat? Ne kívánj; mert ímé Én veszedelmet bocsátok minden testre, ezt mondja JaHuWaH, és a te lelketet zsákmányul adom néked, minden helyen, a hová elmegy.

Jer. 38,2.

46 Ez a szó, amelyet az *ÖrökkéValó* szólott Jeremiás prófétának a pogányok felől;

2. Egyiptom felől, a Nékó Faraónak, Egyiptom királyának serege felől, amely az Eufrátes folyó mellett, Kárkémisben vala, amelyet megvere Nabukodonozor, a babiloni király, Jójakimnak, Jósias fiának, Júda királyának negyedik esztendejében:

2 Krón. 35,20.

3. Készítsetek vértet és paizst, és induljatok a harcra.

4. Nyergeljétek a lovakat, és üljetek fel ti lovasok, és legyetek sisakokban. Tisztítsátok a kopjákat, öltsetek fel a páncélokat.

5. Mit látok? Ők megriadva hátrálni kezdenek, vitézeik leveretnek és futásnak erednek, és vissza sem tekintenek! Mindenfelől félelem, - azt mondja JaHuWaH.

6. Nem futhat el a gyors, és az erős sem menekülhet el; észak felé, az Eufrátes folyó mellett legyőzetnek és elhullanak.

Ámós. 2,14., Ámós. 2,15.

7. Kicsoda ez, aki növekedik, mint a folyóvíz, és olyan, mint a megháborodott vízű folyamok?

8. Egyiptom növekedik úgy, mint a folyóvíz és mint a megháborodott vízű folyamok, mert ezt mondja: Felmegyek, ellepem a földet, elvesztem a várost és a benne lakókat.

9. Jőjjetek fel lovak, és zörögjétek szekerek, jőjjenek ki a vitézek, a szerecsenek és a Libiabeliek, akik paizst viselnek, és a Lidiabeliek, akik kézívet viselnek!

Ezék. 30,5., Ezék. 30,9., Náh. 3,9., Náh. 3,11.

10. Az a nap pedig JaHuWaH-nak, a Seregek JaHuWaH-jának büntető napja, hogy bosszút álljon ellenségein. És a fegyver felemészti és jól lakik és megrészegül az ő vérökkel, mert áldozatja lesz JaHuWaH-nak, a Seregek JaHuWaH-jának észak földén, az Eufrátes folyó mellett.

11. Menj föl Gileádba, és végy balzsamot te szűz, Egyiptomnak leánya: hiába sokasítod az orvosságokat, nincs gyógyír számodra!

12. Hallották a pogányok a te gyalázatotod, és a te kiáltásoddal betelt a föld, mert vitéz vitézbe ütközött, és Ezékiel próféta könyve mind a ketten együtt estek el.

13. A szó, amelyet JaHuWaH Jeremiás prófétához szólott, Nabukodonozornak, a babiloni királynak eljövetele felől az Egyiptom földének megverésére:

Ésa. 19,1., Ésa. 19,4., Ésa. 20,1., Ésa. 20,4.

14. Hirdessétek Egyiptomban és híreszteljétek Migdólbán, híreszteljétek Nófban és Táfnésben, és ezt mondjátok: Állj elő, és készítsd fel magadat, mert fegyver emészti meg a te kerületeidet.

Jer. 44,1.

15. Miért verettek le a te erőseid? Nem állhattak meg, mert JaHuWaH rettentette el őket.

16. Megsokasította a tántorgót, egyik a másikra hullott, és ezt mondták: Kelj fel, és menjünk vissza a mi népünkhöz és a mi szülőföldünkre az erőszakoskodó fegyver elől.

17. Ezt kiáltják akkor: A Faraó, Egyiptom királya, a háborúságnak királya, elhaladta a rendelt időt.

18. Élek Én, azt mondja a király, Akinek a neve Seregek JaHuWaH-ja, hogy mint a Táborhegy áll a hegyek között, és mint a Kármel a tenger között, úgy jó el.

19. Készíts magadnak elköltözésre való edényeket, Egyiptom leányának lakosa, mert Nóf elpusztul és megég, lakatlanná lesz.

20. Szép üszőtínó Egyiptom, de pusztulás tör reá észak felől.

21. Még zsoldosai is olyanok ő közöttök, mint a hízlalt borjúk, de ők is meghátrálnak, egyetemlegesen elfutnak, meg nem állanak, mert romlásuk napja jön reájok, az ő megfenyíttetésök ideje.

22. Az ő szava, mint a csúszómászó kígyóé, mert nagy sereggel indulnak, és szekerczékkal jönnek ellene, mint a fávágók.

23. Kivágják az ő erdejét, - azt mondja JaHuWaH, - mert beláthatatlanok, mert többen lesznek, mint a sáskák, és megszámlálhatatlanok.

24. Megszégyenül Egyiptom leánya, északi nép kezébe jut.

25. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, az Izráel Elohime: Ímé, én megfenyítem Nó-Ammont és a Faraót és Egyiptomot és az ő elohimeit és királyait, mind a Faraót, mind azokat, akik bíznak benne.

Ésa. 19,1., Ésa. 19,4.

26. Odaadom őket az ő lelkek keresőinek kezébe, és Nabukodonozornak, a babiloni királynak kezébe, és az ő szolgálóinak kezébe; de azután úgy lakoznak abban, mint azelőtt, azt mondja az ÖrökkéValó.

27. És te ne félj, oh én szolgám Jákób, és ne rettegj Izráel, mert ímé, én megszabadítlak téged messziről, és a te magodat is az ő fogságuk földéről, és visszatér Jákób

és megnyugszik és békességben lesz, és nem lesz, aki meggyőzze.

Jer. 41,10., Jer. 41,13., Jer. 43,5.

28. Ne félj te, oh, én szolgám Jákób, azt mondja JaHuWaH, mert Én veled vagyok, mert véget vetek minden nemzetnek, akik közé kivettelek téged, néked pedig nem vetek véget, hanem megverlek téged ítélettel, mert nem hagyhatlak teljesen büntetés nélkül.

47 Az a szó, amelyet az ÖrökkéValó szöla Jeremiás prófétának a Filiszteusok felől, mielőtt megverte a Faraó Gázát.

Ésa. 14,29., Ésa. 14,31.

2. Ezt mondja az ÖrökkéValó: Ímé, víz indul meg északról, és olyan lesz, mint a kiáradott folyó, és elárasztja a földet és annak mindenét, a várost és annak lakosait, és kiáltanak az emberek, és a föld minden lakosa ordít.

3. Ménei patáinak csattogó hangjától, szekereinek zörgésétől, kerekeinek zúgásától nem gondolnak az atyák a fiakra erejük ellankadása miatt.

Ésa. 5,28.

4. És a nap miatt, mely eljött, hogy elpusztítsa egész Filiszteát, kivágja Tírust és Szidont és segítségének minden megmaradt töredékét, mert az ÖrökkéValó elrontja Filiszteát, a Káftor szigetének maradékát.

Ámós. 9,7.

5. Kopaszság lepte meg Gázát, Askalon elnémult, maradéka az ő völgyüknek: meddig vagdalod magadat?

Ésa. 15,2., Mik. 1,16.

6. Oh, szablyája az ÖrökkéValónak, meddig nem nyugszol meg? Rejtsd el magadat a te hüvelyedbe, nyugodjál meg és hallgass!

7. Miken nyughatik meg, holott az ÖrökkéValó parancsolt neki? Askalonra és a tenger partjára oda rendelte őt.

48 Moáb felől ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, az Izráel Elohime: Jaj Nébónak, mert elpusztított; megszégyenült, bevétellett Kirjátim, Misgáb megszégyenült és elnémult.

Ésa. 15,1., Ésa. 15,9.

2. Nincs már dicsősége Moábnak Hesbonban, gonoszt gondoltak ő ellene, mondván: Jertek el és vesszük el őt, ne legyen nemzetség! Madmen te is elnémulsz, fegyver jár nyomodban!

3. Nagy kiáltás hallatszik Horonáimból: pusztulás és nagy romlás!

4. Elnyomorodott Moáb, kicsinyei sikoltva kiáltanak.

5. Mert a Luhit hágóján siralmat siralom ér, mert Horonám lejtőin az ellenség hallatja vészkiáltását.

Ésa. 15,5.

6. Fussatok, mentsétek meg lelketeket, és legyetek, mint a hangafa a pusztában!

Jer. 17,5., Jer. 17,6., Jer. 48,13., Jer. 48,46., 1 Kir. 11,7.

7. Mivelhogy a te bizodalmad marháidban és kincseidben volt, te is bevétel, és Kámós fogságra megy papjaival, fejedelmeivel együtt.

8. És rátör a pusztító minden városra, egy város sem menekedik meg, és elvész a völgy, és feldúlatik a síkság, amint megmondta JaHuWaH.

9. Adjatok szárnyat Moábnak, hogy repülven elrepülhessen, mert az ő városai elpusztulnak, és senki sem lakik azokban.

10. Átkozott, aki az *ÖrökkéValó* dolgát csalárdul cselekszi, és átkozott, aki fegyverét kiméli a vértől!

11. Nyugodtan élt Moáb gyermekségétől fogva, és pihent az ő seprejében, és edényből-edénybe nem öntötték és fogságra sem ment, azért maradt meg az íze rajta, és nem változott el az ő szaga.

Sof. 1,12.

12. De ímé eljönnek a napok, - azt mondja JaHuWaH, - és rablókat bocsátok reá, akik megrabolják őt, és megüresítsék edényeit, palaczkjait pedig összetörjék.

13. És megszágyenül Moáb Kámós miatt, amint megszágyenült Izráel háza Béthel miatt, amelyben bizodalma volt.

1 Kir. 11,7., 1 Kir. 12,29., 2 Kir. 16,6., 2 Kir. 16,16.

14. Mimódon mondjátok: Hősök vagyunk és vitéz férfiak a harcra?

15. Elpusztul Moáb, városai fellobbannak, válogatott ifjai pedig mészárszékre jutnak, - azt mondja a Király, Akinek neve Seregek JaHuWaH-ja!

16. Közel van Moáb veszedelme, imhol jó és igen siet az ő veszedelme!

17. Bánkódjatok miatta mindnyájan, akik körülte vagytok, és mindnyájan, akik ismeritek az ő nevét; mondjátok: Hogy eltört az erős vessző, a dicső pálcza!

18. Szállj le a dicsőségből és ülj szomjan Dibonnak megmaradt leánya, mert a Moáb pusztítója feljött ellened, elrontja a te erősségeidet.

19. Állj meg az úton, és nézz ide-oda Aroér lakosa, kérdezd meg a futót és a menekült, és ezt mondd: Mi történt?

20. Megszágyenült Moáb, mert megtört. Ordítsatok és kiáltatok! Hirdessétek Arnonban, hogy elpusztított Moáb!

Ésa. 16,7.

21. Mert rájött az ítélet a sík földre; Hólonra, Jására és Mefátra.

22. És Dibonra, Nébóra és Beth-Diblátaimra.

23. És Kirjáthaimra, Beth-Gámulra és Beth-Meonra.

24. És Kirjátra, Boczrára és Moáb földének minden messze és közel való városaira.

Ésa. 34,6., Ésa. 63,1.

25. Letöretett a Moáb szarva és karja levágott, - azt mondja JaHuWaH.

26. Részegítsétek le őt, mert hősködött JaHuWaH ellen, és heverjen Moáb az ő okadásában, és legyen csúfság ő is.

27. Vajjon nem csúfod volt-é néked az Izráel? Avagy a kegyetlenségű Moáb elárthatott, hogy amikor szólottál felőle, kevélyen hánytad magadat?

Sof. 2,9.

28. Hagyjátok el a városokat, és lakhatok a kősziklákban, Moáb lakosai, és legyetek, mint a galamb, amely az odu száján belől rak fészket.

29. Hallottuk a Moáb kevélységét: igen kevély; az ő felfuvalkodását és kevélységét, kérdésését, és az ő szívének elbizakodottságát.

Ésa. 16,6., Sof. 2,9.

30. Én ismerem, - azt mondja az *ÖrökkéValó*, - az ő szertelenkedését, és az ő fecsegése nem igaz, és nem igaz a cselekedete sem.

31. Azért jajgatok Moábon, és az egész Moábért kiáltok, akir-Heres férfiaiért nyög az én lelkem.

Ésa. 16,7.

32. Jobban siratlak téged, mint siratták Jaézert, aki Sibmának szőlője! A te hajtásaid túlhatoltak a tengeren, a Jaézer tengeréig értek; a te nyári gyümölcsre és a te szüretre pusztító rontott.

33. És eltűnik az öröm és vígasság Kármelből és a Moáb földéről, és a kádakból kifogyasztom a bort, nem sajtolnak örmzajjal; az éneklő nem énekel.

34. Hesbon kiáltása miatt Elealéig és Jáhásig felhat az ő szavok: Soártól fogva Horonáimig és Eglath-Selisájjaig, mert a Nimrim vize is elapad.

Ésa. 15,5., Ésa. 15,6.

35. És kifogyasztom Moábból, azt mondja JaHuWaH, Aki a magaslaton áldozik és füstöt gerjeszt az ő Elohimeinek.

Jer. 48,7.

36. Ezért zokog a szívem Moábért, mint a síp, és zokog szívem a Kir-Héres férfiaiért, mint a síp, mivelhogy a kincsek elvesztek, amiket gyűjtött.

Ésa. 16,11.

37. Mert minden fő kopasz, és minden szakál elnyíratott, minden kézen metélések, és minden derékon gyászruha.

Ésa. 15,2., Ésa. 15,3.

38. Moábnak minden házpadján és utcáján mindenütt siralom, mert összetörtem Moábot, mint az edényt, mely semmirekellő, azt mondja JaHuWaH.

Jer. 22,28., Hós. 8,8.

39. Jajgatnak, ezt mondván: Hogy összezúzatott! Hogy fordult háttal Moáb megszágyenülve! És csúffá lett Moáb, és rettentésére mindazoknak, akik körülte vannak.

40. Mert ezt mondja JaHuWaH: Ímé, mint a saskeselyű repül reá, és kiterjeszti Moábra szárnyait.

41. Bevétettek a városok és az erősségek elfoglaltattak, és a Moáb vitézeinek szíve olyan volt e napon, mint a vajudó asszonynak szíve.

42. És Moáb elpusztul, úgy, hogy nem lesz nép többé, mert JaHuWaH ellen felemelkedett.

43. Félelem, verem és tör jó te ellened, Moáb lakosa, azt mondja JaHuWaH.

Ésa. 24,17., Ésa. 24,18.

44. Aki elfut a félelem elől, a verembe esik, és a ki kijő veremből, a törben fogatik meg, mert rábocsátom Moábra az ő megfenyítésének esztendejét, azt mondja az ÖrökkéValó.

45. A Hesbon árnyékában állanak meg a hatalom elől futók; de tűz jő ki Hesbonból és láng Szihonnak közepéből, és elemésztí Moábnak üstökét és a háborgó fiaknak koponyáját.

4 Móz. 21,28.

46. Jaj néked Moáb! Elveszett Kámósnak népe, mert fiaid fogságra vitettek, és leányaid is fogságra.

Jer. 48,7.

47. De visszahozom Moábot a fogságból sok idő múlva, azt mondja az ÖrökkéValó. Eddig van Moáb ítélete.

49 Az Ammon fiai felől ezt mondja az ÖrökkéValó: Nincsenek-e Izráelnek fiai? Nincsen-e örököse néki? Miért birtokolja Milkom Gádót, és az ő népe miért lakik annak városaiban?

4 Móz. 19,38., Ámós. 1,13.

2. Azért ímé eljönnek a napok, - azt mondja JaHuWaH, - és harci riadót hallatok Rabbában az Ammon fiaival, és romhalommá lesz, és leányai tüzzel égettetnek meg, és Izráel birtokolja azokat, akik most őt birtokolják, azt mondja JaHuWaH.

2 Sám. 12,26., 2 Sám. 12,29., Ámós. 1,13., Ámós. 1,15.

3. Ordíts Hesbon, mert elpusztított Hái! Kiáltsatok Rabbáh leányai, öltözzetek gyászba, sírjátok és futkossatok a szorosokon, mert Milkom a fogságba megy, papjai és fejedelmei is vele együtt.

Jer. 48,7.

4. Mit dicsekedel völgyeddel, völgyed bőségével, engedetlen leány, aki az ő kincseiben bízik és ezt mondja: Kicsoda támad ellenem?

5. Ímé én félelmet bocsátok reád, - azt mondja az ÖrökkéValó, a Seregek JaHuWaH-ja, - minden szomszédod felől, és szétrebbentek egymástól, és nem lesz, aki összegyűjtse az elszéledteket.

6. De azután visszahozom majd a fogságból az Ammon fiait, - azt mondja az ÖrökkéValó.

7. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja Edom felől: Nincs bölcsesség többé Témánban? elveszett-e a tanács az értelmeseiktől? hiába valóvá lett-e az ő bölcsességök?

Abd. 1,8., Ezék. 32,29.

8. Fussatok, forduljatok, rejtőzzetek el mélyen Dédán lakosai, mert Ézsau veszedelmét hozom ő reá az ő megfenyítésének idején.

Malak. 1,3.

9. Ha szőlőszedők törnek reád, nem hagynak gerezdeket, ha éjjeli tolvajok: pusztítanak, amíg nekik tetszik.

Abd. 1,5.

10. Bizony Én mezítelenné teszem Ézsaut, titkait kijelentem, és el nem rejtőzhetik, magva elpusztul, és atyjafiai és szomszédai sem lesznek.

11. Hagyd el a te árváidat, Én eltartom özvegyeidet is; és megvérem a reménységüket.

12. Mert azt mondja JaHuWaH: Ímé, akiknek nem kell vala meginniük a pohárt, ugyancsak megiszszák; te pedig teljesen büntetlenül maradnál-e? Nem maradsz büntetlenül, mert bizonyára megiszod.

13. Mert Én magamra esküdtem meg, - azt mondja JaHuWaH, - hogy utálattá és gyalázzá, pusztasággá és átokká lesz Boczra, és minden városa ÖrökkéValó pusztasággá lesz.

Zsid 6,13., Ésa 63,1., Ésa 63,4.

14. Hírt hallottam JaHuWaH-tól, és követ küldetett a nemzetekhez, aki ezt mondja: Gyűljetek össze, induljatok ellene, és keljete fel a harczra,

Abd 1,1.

15. Mert ímé, kicsiny nyé teszek téged a nemzetek között, és az emberek között utálatossá.

16. A te könnyelműséged csalt meg téged és a te szíved kevélysége, aki a sziklák hasadékaiban lakol, és elfoglaltad a halmok tetejét. Ha olyan magas helyen rakod is fészkedet, mint a saskeselyű, onnét is lerántalak téged, - azt mondja az ÖrökkéValó.

Abd. 1,4.

17. És pusztasággá lesz Edom. aki csak átmegy rajta elálmodozik, és sziszeget egész veresége felett.

Jer. 50,13.

18. Amint Sodomának és Gomorának és az ő szomszédainak elsüllyedésekor volt, - azt mondja JaHuWaH, - ott sem lakik több ember, és benne emberek fia nem tartózkodik.

1 Móz. 19,25.

19. Ímé, mint oroszlán jön fel a Jordán erdőségéből az örökzöld legelőre, de hamarsággal kiűzöm őt onnan, és a kiválasztottat teszem azon fejedelemmé, mert kicsoda Hozzám hasonló, és ki szab Nékem törvényt, és kicsoda az a pásztor, aki megállhat ellenem?

Jób. 4,10.

20. Halljátok meg azért JaHuWaH tervét, amelyet tervezett Edom felől, és az ő gondolatait, amelyeket gondolt Témán polgárai felől:

Bizony elhurcolják őket, a juhnyáj kicsinyeit, bizony szörnyűködik rajtok a saját legelőjük.

Jer. 50,45.

21. Az ő romlásuk zajától megrendült a föld, az ő kiáltásuk szava elhallatszik a Veres tengerig.

22. Ímé, feljő mint saskeselyű, és repül és szárnyait szétterjeszti Boczrán: és Edom vitézeinek szíve olyan lesz az napon, mint a vajudó asszony szíve.

23. Damaskus felől: Megszégyenült Emát és Arphád, mert gonosz hírt hallottak, és remegnek, mint a háborgó tenger, amely nem nyughatik.

Ésa. 17,1., 2 Kir. 16,9.

24. Megrendült Damaskus, futáshoz készül és reszketés fogja el, szorongás és fájdalom szállják meg őt, mint a szülő asszonyt.

25. Miért is nem marad ki a dicsőséges város, az Én örömmennek városa?

26. De elhullanak az ő ifjai is az ő utcájokon, és minden harczoló ember levágtatik azon a napon, - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja.

27. És tüzet gyújtok Damaskus kőfalán, és megemészi a Ben-Hadád palotáit.

Amós. 1,4.

28. Kédárnak és Házornak országai felől, amelyeket megvert Nabukodonozor, a babiloni király, ezt mondja JaHuWaH: Keljetek fel, menjetek fel Kédárra, és pusztítsátok keletnek fiait.

29. Sátorait és nyájokat elveszik, és kárpitjaikat és minden edényöket és tevéiket elviszik, és ezt kiáltják feléjük: Rettegés köröskörül!

30. Fussatok el, igen siessetek, rejtőzzetek el mélyen, Házornak lakói, - azt mondja JaHuWaH, - mert tervet tervezett ellenetek Nabukodonozor, a babiloni király, és ellenetek gondolatot gondolt.

31. Keljetek fel, menjetek a békességes nemzet közé, azok közé, akik bátorságban lakoznak, - azt mondja JaHuWaH, - sem kapujok, sem zárjok nincsen, egyedül laknak!

Ezék. 38,11.

32. Tevéik prédává lesznek, és az ő sok barmaik zsákmánnyá, és elszórom őket, e nyirott üstökűeket minden szél felé, és minden oldal felől veszedelmet hozok reájok, - azt mondja JaHuWaH.

33. És Házor sakálok lakhelyévé lesz, örökkévaló pusztasággá, senki nem lakik ott, és embernek fia nem tartózkodik azon.

34. Az *ÖrökkéValó* szava, amelyet szóla Jeremiás prófétának Elám felől, Sedékiásnak, a Júda királyának országlása kezdetén, mondván:

2 Kir. 24,17., 2 Kir. 24,18.

35. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja:

Ímé, én eltöröm az Elám kezéjét, erejének zsengejét.

36. És négy szelet hozok Elám ellen, az égnek négy határáról, és elszórom őket mindenik szél felé, és nem lesz nemzet, akihez nem futnak az Elám szökevényei.

Dán. 8,2.

37. És megrettentem Elámot az ő ellenségei előtt és az ő lelkeknek keresői előtt, és veszedelmet hozok reájok, az Én felgerjedt haragomat, - azt mondja JaHuWaH, - és utánok bocsátom a fegyvert mindaddig, míg meg nem emésztsem őket.

38. És az Én székemet Elámba helyezem, és kivesztem onnét a királyt és a fejedelmeket, - azt mondja az *ÖrökkéValó*,

39. De végzetre visszahozom Elámot a fogságból, - azt mondja az *ÖrökkéValó*.

50 Az a szó, amelyet szóla az *ÖrökkéValó* Babilon felől és a Káldeusok földje felől, Jeremiás próféta által:

2. Hirdessétek a nemzetek között és hallassátok, emeljétek fel a zászlót. Hallassátok és el ne titkoljátok, ezt mondjátok: Bevéttetek Babilon, megszégyenült Bél,

letörtetett Merodák, megszégyenültek az ő faragott képei, *Ezék. 2,6.*

Ésa. 39,1., Ésa. 39,46.

3. Mert északról nép jön fel ellene, pusztává teszi ez az ő földét, és nem lesz, aki lakozzék benne; embertől fogva a baromig elfutnak, elmennek.

4. Azokban a napokban és abban az időben, - azt mondja JaHuWaH, - eljönnek az Izráel fiai, ők és a Júda fiai együtt, sírva jönnek és mennek és keresik az *ÖrökkéValót*, az ő Igaz Teremtőjüket.

2 Krón. 36,22., 2 Krón. 36,23.

5. A Sion felől kérdezősködnek, arrafelé fordítják orcájokat. Eljönnek és oda adják magokat az *ÖrökkéValó* örök Szövetségre, amely feledhetetlen.

6. Elveszett juhnyáj volt az Én népem, pásztorai félrevezették őket, a hegyekben bujdosztatták őket, hegyről halomra jártak, elfelejtkeztek az ő tanyájukról.

Zak. 10,2., Zak. 10,3.

7. Aki csak reájok talált, emésztette őket, és az ő elnyomói ezt mondták: Nem vétkezünk, mert vétettek JaHuWaH ellen, pedig igazság otthona, atyáiknak reménysége volt JaHuWaH.

8. Fussatok ki Babilonból és jöjjetek ki Káldea földéből, és olyanok legyetek, mint a kecskebakok a nyáj előtt;

Ésa. 48,20.

9. Mert ímé, Én nagy nemzetek gyülekezetét támasztom és hozom fel Babilonra északnak földéről, és sorakoznak ellene, legott bevétetik. Nyilai olyanok, mint a legyőzhetetlen vitézé, aki nem tér vissza sikertelenül.

Dán. 5,30., Dán. 5,31.

10. És Káldea prédává lesz, akik prédára vetik őt, mind betelnek vele, - azt mondja JaHuWaH.

11. Csak örüljétek, csak tomboljatok örökségem elpusztítói: csak ugrándozzatok, mint a nyomtató tinó, és nyertétek, mint a ménlovak.

Ésa. 47,6.

12. Megszégyenül a ti anyátok, a ti szülőtök igen csúffá lesz: Ímé, a nemzetek seprejévé, pusztává, szárazfölddé, sivataggá lesz.

13. JaHuWaH haragja miatt nem lakoznak rajta, hanem egészen pusztasággá lesz, aki csak átmegy Babilonon, álmélkodik és sziszeget egész veresége felett.

Ésa. 13,19., Ésa. 13,22.

14. Sorakozzatok köröskörül Babilon ellen, mind ti ijjászok, löjjetek reá, ne kiméljétek a nyilat; mert az *ÖrökkéValó* ellen vétkezett!

15. Kiáltatok reá köröskörül, kezét adta, lehullottak az ő szegletkövei, leromlottak az ő kőfalai: bizony JaHuWaH büntetése ez; büntessétek meg őt, és amint cselekedett, úgy cselekedjétek vele.

Zsolt. 137,8., Zsolt. 137,9.

16. Vágjátok ki Babilonból a magvetőt és aki sarlót fog aratás idején; a gyilkos fegyver elől ki-ki az ő népéhez szalad, ki-ki az ő földe felé fut.

17. Elszéledt juhnyáj az Izráel, oroszlánok kergették szét; először benyelte őt Assiria királya, végre pedig ez a Nabukodonozor, a babiloni király megtörte az ő csontjait.

2 Kir. 17,6., 2 Kir. 25,1., 2 Kir. 25,10.

18. Azért ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, az Izráel Elohimje: Ímé, én megfenyítém a babiloni királyt és az ő földét, miként megfenyítém az assíriai királyt.

Ésa. 10,12.

19. És visszaviszem az Izráelt az ő lakhelyére, és Básánban legel és a Kármelen, és az Efraim hegyén és Gileádban meglelszik az ő lelke.

20. Azokban a napokban és abban az időben, azt mondja az ÖrökkéValó, kerestetik az Izráel bűne, de nem lesz; a Júda vétkei, de nem találtnak: mert kegyelmes leszek azokhoz, akiket meghagyok.

Jer. 33,8., Ésa. 4,3.

21. A kétszer pártütők földre menj fel, és a meglátogatás lakóit irtsd ki, öld és irtsd őket, - azt mondja JaHuWaH, - és mind a szerint cselekedjél, amint parancsoltam néked.

22. Harczi zaj a földön és nagy romlás.

23. Hogy elmúlt és összetört az egész föld pörölye! milyen útálatossá lett Babilon a nemzetek között.

Jer. 51,20.

24. Törbe ejtettelek téged, és meg is fogattál Babilon, de nem tudtad, utól érettél és megragadtattál, mert pörlekedtél az ÖrökkéValóval.

25. Felnyitotta az ÖrökkéValó az Ő tárházát, és előhozta az Ő haragjának szereit: mert e cselekedet az ÖrökkéValóé, a Seregek JaHuWaH-jáé Káldea földén.

26. Törjetelek reá a szélekről, nyissátok fel az ő magtárait, tapodjátok őt, mint a kévét, és irtsátok ki, hogy ne legyen maradéka.

27. Döfjétek le minden tulkát, le velök a vágóhídra! Oh jaj nekik; mert eljött az ő napjok, az ő megfenyítettésök ideje!

28. A futók és a Babilon földéből menekülők zaja megjelentik majd a Sionon JaHuWaH-nak, a mi Elohimünknek bosszúállását, az Ő templomáért való bosszúállását.

2 Kir. 25,1., 2 Kir. 25,9., 2 Kir. 25,13., 2 Kir. 25,17.

29. Gyűjtsetek össze Babilon ellen igen sokat, mindenkit, aki kézivet feszít, köröskörül járjatok ellene táborn, hogy senki el ne szaladhasson: fizessetek meg neki az ő cselekedete szerint, amint ő cselekedett, úgy cselekedjete vele; mert JaHuWaH ellen kevélykedett, az Izráelnek Szentje ellen!

Zak. 1,15.

30. Azért elhullanak az ő ifjai az ő utcáiban, és minden vitéze elvész azon a napon, - azt mondja az ÖrökkéValó.

31. Ímé, Én ellened vagyok, te kevély, - azt mondja JaHuWaH, a Seregek JaHuWaH-ja, - mert eljött a te napod, a te megfenyítésed napja.

Dán. 4,27., Dán. 5,23., Dán. 5,24., Dán. 5,30.

32. És megbotlik a kevély és elesik, és senki nem lesz, Ezékiel próféta könyve tüzet gyújtok az ő városaiban, hogy megemészsze azokat, akik körülte vannak.

33. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja:

Megnyomorítottak az Izráel fiai és Júda fiai együtt és mindnyájan, akik fogságra vitték őket, beléjük ragadnak, nem akarják őket elbocsátani.

Ésa. 49,24., Ésa. 49,26.

34. De az ő Megváltójok erős, Seregek JaHuWaH-ja az Ő neve, bizonynyal felveszi az ő perőket, hogy megnyugtassa e földet, és Babilon lakóit megrettentse.

35. Fegyver lesz a Káldeusokon, - azt mondja JaHuWaH, - és Babilon lakóin és az ő fejedelmein és az ő bölcsein.

36. Fegyver lesz az ő varázslóin, és megbolondulnak; fegyver lesz az ő vitézein, és elijednek.

37. Fegyver lesz az ő lovain és szekerein és az egész egyveleg népen, amely ő benne van, és hasonlóknak lesznek az asszonyokhoz. Fegyver lesz az ő kincsein, és elprédáltatnak.

38. Szárazság lesz az ő vizein, és kiszáradnak, mert bálványok földé az, és faragott képekkel dicsekednek.

39. Azért sakálok lakoznak ott baglyokkal, és struczmadárnak fiai lakoznak benne, és soha többé nem lakják azt, és nem lesznek lakosai nemzedékről nemzedékre.

40. Amint felforgatta Elohim Sodomát és Gomorát és az ő szomszéd városait, - azt mondja JaHuWaH, - ép úgy nem lakik ott egy ember sem, és embernek fia sem lakja azt.

1 Móz. 19,25.

41. Ímé, nép jött északról, és nagy nemzet és sok király támad fel a föld határaiból.

42. Ívet és paizst ragadnak, kegyetlenek azok, és semmi irgalmasság nem lesz bennök, szavok mint a tenger zúgása, és lovakon jönnek, mind viadalra készek te ellened, te Babilon leánya!

43. Hallja a babiloni király az ő híroket, és kezei elesnek, szorongás fogja el őt, fájdalom, mint a gyermekszülőt.

44. Ímé, mint a Jordán erdőségéből való oroszlán, úgy jön fel az örökzöld ligetre, de hamar kiüzöm őt arról, és a ki arra választatott, azt teszem azon fejedelemmé, mert kicsoda hasonlatos Hozzám? és ki szab Nékem törvényt, és ki az a pásztor, aki ellenem álljon?

Jer. 49,19.

45. Azért halljátok meg JaHuWaH tervét, amelyet Babilon ellen tervezett, és az ő gondolatait, amelyeket Káldea ellen gondolt. Bizony elhajtják őket, a nyáj kicsinyeit, és álmélkodik felettük a legelő.

Jer. 49,20.

46. Babilon bevételének zajától megindul a föld, és kiáltása hallatszik a nemzetek között!

Dán. 5,30., Dán. 5,31.

51 Ezt mondja JaHuWaH: Ímé, Én pusztító szeptet támasztok Babilon ellen és azok ellen, akik az Én ellenségem szívében lakoznak.

2. És szórókat küldök Babilon ellen, és felszórják őt, és földét kiüresítik, mert mindenfelől ellene lesznek a veszedelem napján.

Ezék. 22,15.

3. A kéziesre kézies vonja fel íjját, és arra, aki páncéljába öltözik. Ne kedvezzetek ifjainak, öldössétek le egész seregét:

4. És essenek el megöletve a Káldeusok földén, és átverve az ő utcáin.

5. Mert nem hagyatott el Izráel és Júda az ő *Igaz Teremtőjétől*, a Seregek JaHuWaH-jától, noha az ő földök rakva vétekek az Izráelnek Szentje ellen.

6. Fussatok ki Babilonból, és ki-ki mentse meg az ő lelkét, ne veszszetek el az ő gonoszságáért, mert az *ÖrökkéValó* bosszúállásának ideje ez, megfizet néki érdem szerint.

Jer. 50,8.

7. Arany pohár volt Babilon JaHuWaH kezében, amely megrészegíté ez egész Földet; nemzetek ittak az ő borából, azért bolondultak meg a nemzetek.

8. Hamar elesett Babilon és összeomlott, jajgassatok felette, kössétek be balzsammal az ő sebé, hátha meggyógyul!

Ésa. 21,9., Jer. 14,8., Jer. 46,11.

9. Gyógyítottuk Babilont, de nem gyógyult meg. Hagyjátok el őt, és menjünk ki-ki a maga földre, mert az égis hatott az ő ítélete, és felemelkedett a felhőig.

10. Kihozta JaHuWaH a mi igazságainkat, jertek és beszéljük meg Sionban JaHuWaH-nak, ami Elohimünknek dolgát.

11. Élesítsétek a nyilakat, töltsétek meg a tegzeket; felindította JaHuWaH a Médiabeli királyok lelkét, mert Babilon ellen van az ő gondolatja, hogy elveszesse azt, mert JaHuWaH bosszúállása ez, az Ő templomáért való bosszúállása.

Jer. 50,28., Jer. 50,33.

12. Babilonnak köfalain tüzzétek ki a zászlót, erősítsétek meg az őrséget, szerezzetek vigyázókat, rendeljétek el a leseket: mert az *ÖrökkéValó* meggondolta és meg is cselekszi azokat, amiket szólott Babilon lakói ellen.

13. Oh te, aki lakozol a nagy vizek mellett, akinek kincsed temérdek, eljött a te véged és a te rablásod határa!

14. Megesküdt a Seregek JaHuWaH-ja az ő lelkére, mondván: Bizony betöltelek téged emberekkel, mint sáskákkal, és diadalmas éneket énekelnek felőled.

Ámós. 6,8.

15. Az, Aki teremtette a Földet az Ő erejével, Aki megalapította a világot az ő bölcsességével, és kiterjesztette az Egeket az Ő értelmével.

Jer. 10,12., Jer. 10,16.

16. Egy szavával vizek zúgását szerez az égben, és *Ezék. 48,1.* ~~teremtette a Föld határaitól~~, villámokat készít az esőhöz, és kihozza a szeptet az ő tárházaiból.

17. Minden ember bolonddá lett tudomány nélkül, minden ötvös megszegyenül a maga bálványa miatt, mert hazugság az ő öntése és nincs benne lélek.

Jer. 10,14.

18. Hiábavalóságok ezek, nevetségre való művek, az ő megfenyítettésük idején elvesznek.

19. Nem ilyen a Jákób osztályrésze mert Mindennek Teremtője és az ő örökségének pálczája, Seregek JaHuWaH-ja az Ő neve!

Zsolt. 115,4., Zsolt. 115,7.

20. Pörölyöm vagy te nékem, hadi fegyverem, és nemzeteket zúztam össze veled, és országokat vesztettem el veled.

Jer. 50,23.

21. És általad zúztam össze a lovakat és lovagjaikat, és általad zúztam össze a szekeret és a benne ülőt.

22. És összezúztam általad férfit és asszonyt, és összezúztam általad a vénet és a gyermeket, és összezúztam általad az ifjat és a szüzet,

23. És összezúztam általad a pásztort és nyáját, és összezúztam általad a szántóvetőt és az ő igamarháját, és összezúztam általad a hadnagyokat és a főembereket.

24. És megfizetek Babilonnak és Káldea minden lakosának mindazokért az ő gonoszságaikért, amelyeket Sionban cselekedtek a ti szemeitek láttára, azt mondja JaHuWaH.

Jer. 51,11., Zak. 1,11.

25. Ímé, Én ellened fordulok, te romlásnak hegye, - azt mondja JaHuWaH, - aki az egész földet megrontottad, és kinyújtom reád Kezemet, és levetlek téged a kőszikláról, és kiégett hegygyé teszek téged.

Siral. 1,21.

26. És belőled nem visznek követ a szegletre és a fundamentomra, mert örökkévaló pusztaság leszel, - azt mondja JaHuWaH.

Ésa. 13,19., Ésa. 13,20.

27. Tüzzétek ki a zászlót az országban, fújjátok meg a kürtöt a nemzetek között, avassátok fel ellene a nemzeteket, gyűjtsétek össze ellene az Ararátnak, Menninek és Askenáznak országait, válasszatok ő ellene hadvezért, hozzátok ki a lovakat, mint rettenetes sáskasereget.

28. Avassátok fel ellene a nemzeteket Médiának királyait, az ő hadnagyait és minden főemberét, és az ő birodalmának egész földét.

29. És megrendül a föld és rázkódik, mert az *ÖrökkéValó* gondolatai beteljesednek Babilon ellen, hogy Babilon földét pusztasággá, lakatlanná tegye.

Ésa. 13,20., Ésa. 13,22.

30. Babilon vitézei felhagytak a viadallal, erősségeikben ülnek, elfogyott a vitézségük, asszonyokká lettek, felgyújtották lakhelyeit, zárait letörték.

31. Futár futár elé fut, és hírmondó a hírmondó elé, hogy megjelentse a babiloni királynak, hogy bevétellett az ő városa mindenfelülről.

32. És a révhelyek elfoglaltattak, és az álló tavak tűzzel kiszárítottak, és a vitézek elrettentek.

33. Mert ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, az Izráel Elohimje: Babilon leánya olyan, mint a szérű, itt van az ő tapostatásának ideje, egy kis híja még, és eljő az ő aratásának ideje.

34. Benyelt engem, megemésztett engem Nabukodonozor, a babiloni király, üres edénynyé tett engem, benyelt engem, mint a sárkány, betöltötte a hasát az én csemegéimmal, és kivetett engemet.

35. Az én rajtam esett erőszak és az én testem Babilonra térjen, azt mondja a Sionnak lakója, és az én vérem Káldeának lakosaira, azt mondja Jeruzsálem!

Zsolt. 137,8.

36. Azért ezt mondja az *ÖrökkéValó*: Ímé, Én megítélem a te ügyedet, és bosszút állok éretted, és kiszáraztom az ő tengerét, és kiaspasztom az ő forrását.

Jer. 50,21., Jer. 50,30.

37. És Babilon körakássá lesz, sárkányok lakhelyévé, csudává, csúfsággá és lakatlanná lesz.

38. Együtt ordítanak, mint az oroszlanok, harsognak, mint az oroszlánkölyök.

39. Az ő kedvöknek idején készítek nékik lakomát, és megrészegítem őket, hogy vigadjanak, és örökkévaló álmot aludjanak, és fel ne serkenjenek!

Azt mondja JaHuWaH:

40. Előhozom őket, mint a bárányokat a megmetszésre, mint a kosokat a bakokkal egyetemben.

41. Mint bevétellett Sésák, és elfoglaltatott az egész földnek dicséreti! Milyen utálattá lett Babilon a nemzetek között!

Jer. 25,26.

42. Feljött Babilonra a tenger, hajjainak özönével elborított.

Ésa. 8,7., Ésa. 8,8.

43. Városai pusztává, sivataggá és kopár földdé lesznek, amelyen senki sem lakik, sem embernek fia át nem megy rajta.

Ésa 14,23.

44. Megfenyítem Béli is Babilonban, és kivonom szájából, amit benyelt, és többé nem futnak hozzá a nemzetek, Babilonnak kőfala is ledől.

Ezsdr. 1,7., Ezsdr. 1,11., Dán. 1,2.

45. Jöjjetek ki belőle, oh Én népem, és ki-k szabadítsa meg lelkét JaHuWaH haragjának tüztől.

46. És el ne olvadjon a ti szívetek és ne féljete a hírtől, amely hallatszik e földön, amikor egyik esztendőben hír jó, és a másik esztendőben is a hír, hogy erőszakosság van a földön, uralkodó tör uralkodóra!

47. Azért ímé, eljőnek a napok, és meglátogatom Babilon faragott képeit, és egész földé megszegyenül, és minden ő megöltjei elhullanak ő közötté.

Jer. 46,1., Jer. 46,2.

48. És örvendeznek Babilon felett az ég és a föld és minden próféta könyve, mert észak felől eljőnek reá a pusztítók!

Azt mondja JaHuWaH:

49. Babilon is elesik, Izráel megöltjei, amint Babilonban is elhullottak az egész föld megöltjei.

Zsolt. 137,8.

50. Menjetek el, akik megszabadultatok a fegyvertől, meg ne álljatok; emlékezzetek meg a távolból JaHuWaHról, és jusson eszetekbe Jeruzsálem.

51. Megszegyenültünk, mert hallottuk a gyalázkodást, orcáinkat szégyen borította, mert idegenek jöttek az *ÖrökkéValó* házának szentségébe.

52. Azért ímé, eljőnek a napok, - azt mondja JaHuWaH, - és meglátogatom az ő faragott képeit, és egész földén sebesültek nyögnek.

53. Ha az égbe hág is fel Babilon, és ha megerősíti is az ő erős magaslatát, pusztítók törnek reá tőlem, - azt mondja JaHuWaH.

Ámós 9,2

54. Kiáltás hallatszik Babilonból, és a Káldeusok földéből nagy romlás.

55. Mert elpusztítja az *ÖrökkéValó* Babilont, és kiveszíti belőle a nagy zajt, és zúgnak az ő hajjai, mint a nagy vizek, hallatszik az ő szavok harsogása.

56. Mert pusztító tör reá, Babilonra, és elfogatnak vitézei, eltörrik az ő kézívek, mert a megfizetésnek Elohimje, JaHuWaH, bizonynyal megfizet.

5 Móz 32,35

57. És megrészegítem az ő fejedelmeit, bölcseit, hadnagyait, tisztartóit és vitézeit, és örök álmot alusznak, és nem serkennek fel, - azt mondja a Király, Akinek neve a Seregek JaHuWaH-ja!

58. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: Babilon széles kőfala földig lerontatik, és az ő büszke kapuit tűz égeti meg, és a népek hiába munkálkodnak, és a nemzetek a tűznek, és kifáradnak.

59. Ez a szó, amelylyel Jeremiás próféta utasította Seráját, Néria fiát, aki a Mahásiás fia volt, amikor ő Babilonba méne Sedékiással, a Júda királyával, királyságának negyedik esztendejében; Serája pedig szállásmester vala.

60. És megírja Jeremiás egy tekercsben mindazt a veszedelmet, amely Babilont fogja érni, mindezeket a beszédeket, amelyek megirattak Babilon felől.

61. És mondá Jeremiás Serájának: Amikor Babilonba jutsz, és látod és elolvasod mind e szöveget,

62. Ezt mondjad: *ÖrökkéValóm*, te szólottál e hely ellen, hogy elveszítsed ezt annyira, hogy lakó ne legyen benne embertől baromig, hanem örökkévaló pusztaság legyen.

63. És amikor e tekercs olvasását elvégzed, köss reá követ, és hajtsd be az Eufrátes közepébe.

64. És ezt mondd: Így merül el Babilon, és meg nem menekedik a veszedelemtől, amelyet én hozok reá, akár mint fáradjanak. Eddig vannak a Jeremiás beszédei.

52 Huszonegy esztendő volt Sedékiás, amikor uralkodni kezdte, és tizenegy esztendeig uralkodék

Jeruzsálemben, és az ő anyjának neve Hammutál vala, a Libnából való Jeremiás leánya.

2 Kir: 24,18.

2. És gonoszt cselekedék JaHuWaH szemei előtt, mint Jojákim cselekedett vala.

2 Kir: 23,36., 2 Kir: 23,37.

3. Mert JaHuWaH haragjáért vala ez Jeruzsálemen és Júdán, míglen elveté őket színe elől. Sedékiás ugyanis engedetlen lön a babiloni királynak.

4. És az ő uralkodásának kilenczedik esztendejében, a tizedik hónapban, a hónapnak tizedikén eljőve Nabukodonozor, a babiloni király, ő maga és egész serege Jeruzsálemre, és tábort járának ellene, és mindenfelől sánczot vetének fel ellene.

2 Kir: 24,1., 2 Kir: 24,10.

5. És megszállva lön a város Sedékiásnak tizenegyedik esztendejéig.

6. A negyedik hónapban, a hónapnak kilenczedikén nagy éhség támadta a városban, annyira, hogy a föld népének kenyere sem vala.

7. És bevéteték a város, és a harcosok mind elfutának, és éjszaka kimenének a városból a kapu felé, a két kőfal között, amelyek a király kertjénél valának (a Káldeusok pedig a város mellett valának körös-körül) és menének az úton, amely sík földre viszen.

8. A Káldeusok serege pedig úzé a királyt, és utólérék Sedékiást a jerikói síkon, mert egész serege elfuta mellőle.

9. Megfogák azért a királyt, és vivék őt a babiloni királyhoz Riblába, a Hamát földére, aki törvényt mondá reá.

10. És leöleté a babiloni király a Sedékiás fiait szemei láttára, és Júda minden fejedelmét is leöleté Riblában.

11. Sedékiás királynak pedig szemeit tolatá ki, és lánczra vereté és viteté őt a babiloni király Babilonba, és tömlöczbe veté őt halála napjáig.

2 Kir: 25,7.

12. Az ötödik hónapban pedig, a hónapnak tizedikén (ez az esztendő pedig a tizenkilenczedik esztendeje vala Nabukodonozornak, a babiloni királynak) Nabuzáradán, a vitézek feje, aki áll vala a babiloni király előtt, eljőve Jeruzsálembe.

13. És felégeté az ÖrökkéValó házát és a király házát, és Jeruzsálemnek minden házait és minden nagy házat felégete tűzzel.

1 Kir: 9,2., 1 Kir: 9,6., 1 Kir: 9,8.

14. És Jeruzsálem egész kőfalát köröskörül lerontá a Káldeusok mindenféle serege, akik a vitézek fejével valának.

15. A községnek szegényeiből pedig és a többi nép közül, akik a városban megmaradtak vala, és a szökevények közül, akik elszöktek vala a babiloni királyhoz, és a sokaságnak maradékából foglyokat vive Nabuzáradán, a vitézek feje.

16. De a föld szegényei közül ott hagyá Nabuzáradán, a vitézek feje, a szőlőműveseket és szántóvetőket.

17. A rézoszlopokat pedig, amelyek JaHuWaH házában valának és a talpakat és a réztengert, amely JaHuWaH

házában vala, összetörék a Káldeusok, és azoknak elvitték a vitézek fejét Babilonba.

Ezékiel próféta könyve

1 Kir: 7,15., 1 Kir: 7,26.

18. A fazekakat is és a lapátokat és késeket és a medenczéket, a tömjénezőket és a rézedényeket, amelyekkel szolgálnak vala, mind elvivék.

19. És a csészéket, a serpenyőket, a medenczéket és a fazekakat, a mécstartókat, a tömjénezőket és a serlegeket, ami arany, aranyban, ami ezüst, ezüstben mind elvivé a vitézek feje.

20. Két oszlop, egy réztenger és tizenkét rézőkör vala, amelyek a talpak alatt valának, amelyeket Salamon király csináltatott vala JaHuWaH házába. Mindezeknek az edényeknek reze megmérhetetlen vala.

1 Kir: 7,15., 1 Kir: 7,26., 1 Kir: 7,40., 1 Kir: 7,50.

21. És az oszlopok közül az egyik oszlopnak tizennyolcz sing vala a magassága, és tizenkét sing zsinór éri vala át köröskörül, vastagsága pedig négy ujjnyi, és belől üres vala.

2 Kir: 25,17.

22. Rézgömb vala rajta, és az egyik gömb magassága öt singnyi vala, és a hálók és gránátalmák a gömbön köröskörül mind rézből valának, és ilyen a második oszlop, és ilyenek a gránátalmák is.

23. A gránátalma pedig kilenczvenhat vala kifelé, összesen száz gránátalma vala a hálón felül köröskörül.

1 Kir: 7,20.

24. Elvivé a vitézek feje Seráját is, a főpapot, és Sofóniást a második papot, és az ajtónak három őrizőjét.

25. És a városból elvive egy főembert, aki felügyelőjök vala a harcosoknak, és hetet ama férfiak közül, akik állanak vala a király előtt, akik a városban találtatának, és a seregek főíródeákját, aki a föld népét besorozta vala, és hatvan férfiút a föld népe közül, akik a városban találtatának.

26. És felvevé ezeket Nabuzáradán, a vitézek feje, és elvivé őket a babiloni királyhoz Riblába.

27. És levágotá őket a babiloni király és megöleté őket Riblában, a Hamát földén, és fogságra viteték Júda az ő földéről.

2 Kir: 25,21.

28. Ennyi az a nép, amelyet fogságra vitete Nabukodonozor a hetedik esztendőben, háromezer és huszonhárom Júdabeli.

29. A Nabukodonozor tizennyolczadik esztendejében Jeruzsálemből nyolczszáz és harminczkét lélek.

30. Nabukodonozor huszonharmadik esztendejében fogságba vitete Nabuzáradán, a vitézek feje hétszáznegyvenöt Júdabelit. Összesen négyezer és hatszáz lélek.

Ezékiel próféta könyve

31. Lőn pedig Jojákin júdabeli király fogságának harminczhetedik esztendejében, a tizenkettedik hónapban, a hónap huszonötödikén, felemelé

Evil-Merodák, a babiloni király az ő uralkodásának első esztendejében Jojákinnak, a Júda királyának fejét, és kivevé őt a tömlöczből.

2 Kir. 24,15.

32. És szépen szóla vele, és királyi székét ama királyoknak széke fölé emelte, akik vele valának Babilonban.

33. És felcserélé tömlöczbeli ruháit, és mindenkor vele eszik vala ételt, életének minden napjában.

34. És költségére állandó költség adatik vala néki a babiloni királytól minden napra, a halála napjáig, életének minden napjában.

I Jaj! de árván ül a nagy népű város! Olyanná lön, mint az özvegyasszony! Nagy volt a nemzetek között, a tartományok közt fejedelemasszony: rabszolgává lön!

2 Kir. 21,13., 2 Kir. 21,15.

2. Sírván sír éjjelente, s könny borítja az orcáját! Senki sincs, ki vigasztalna, azok közül, akik szerették; mind megcsalták barátai, ellenségeivé lőnek. *Jer 13,17, Jer 14,17*

3. Számkivetésbe méne Júda a nyomorúság és a szolgálat sokasága miatt! Ott ül ő a pogányok közt; nem talál nyugodalmat; valamennyi üldözője utólérte a szorultságában.

4. Sionnak útai gyászolnak; nincsen, aki ünnepnapra járjon; kapuja mind elpusztult; papjai sóhajtoznak, szüzei nyögnek, csak keserősége van néki.

5. Elnyomói főkké lettek; ellenségei boldogok! Bizony JaHuWaH verte meg őt az ő sok bűne miatt; gyermekei rabságra mentek az elnyomó előtt.

6. És elhagyta Sion leányát minden ő ékessége; fejedelmei olyanok lettek, mint a szarvasok, amelyek nem találnak eledelt, és erőtelenül futnak az üldöző előtt.

7. Emlékezik Jeruzsálem az ő nyomorúságának és eltiportatásának napjain minden ő gyönyörűségéről, amelyek voltak eleitől fogva; mert az ő népe ellenség kezébe esett és nem volt segítsége. Látták őt az ellenségek; nevettek megsemmisülésén.

8. Vétkezvén vétkezett Jeruzsálem, azért lett csúfsággá, minden tisztelője megvetette, mert látták az ő mezítelenségét, ő maga pedig sóhajtoz és elfordul.

9. Szennye a ruhája szélén; nem gondolt a jövőjére; csudálatosan alásülyedt, nincs vigasztalója. Lásd meg *ÖrökkéValóm*, az én nyomorúságomat, mert ellenség vett erőt rajtam!

10. Szorongató nyújtja kezét minden kincse után, sőt látta, hogy pogányok mentek be az ő szent helyébe, akikről azt parancsoltad, hogy be ne menjenek a te községedbe.

5 Móz. 23,3.

11. Egész népe sóhajtoz, futkosnak a kenyér után, odaadják becses holmiaikat az ételért, hogy megéledjenek. Lásd meg *ÖrökkéValóm* és tekintsd meg, mily útálatossá lettem!

12. Mindnyájatokat kérlek, ti járókelők: tekintsétek meg és lássátok meg, ha van-e oly bánat, mint az én bánatom, amely engem ért, amelylyel engem sujtott JaHuWaH az Ő búsult haragjának napján!

13. A magasságból tüzet bocsátott csontjaimba, és az hatalmaskodik bennök; hálót vetett lábaimnak; hátra vetett, pusztává tett engem; egész napon beteg vagyok.

14. Saját kezével róttá össze az én vétkeim igáját; ráfonódtak nyakamra; megrendítette erőmet; oda adott

engem az *ÖrökkéValó* azok kezébe, akik előtt meg nem állhatok.

15. Rakásra hányta JaHuWaH minden vitézemet én bennem; gyűlést hívott össze ellenem, hogy összetörje ifjaimat; sajtóba taposta JaHuWaH Júda szűz leányát.

16. Ezekért sírok én; szememből, szememből víz folyik alá, mert messze távozott tőlem a vigasztaló, aki megélesszen engem; fiaim elvesztek, mert győzött az ellenség.

17. Terjesztgeti kezeit Sion: nincs vigasztalója; szorongatókat rendelt JaHuWaH Jákób ellen köröskörül; Jeruzsálem csúfsággá lett közöttök.

18. Igaz Ő, JaHuWaH, mert az Ő szava ellen rugódoztam! Halljátok meg kérlek, mind ti népek, és lássátok meg az én bánatomat: szüzeim és ifjaim fogságba menének!

19. Kiáltottam azoknak, akik szerettek engem, de ők megcsaltak engem; papjaim és véneim a városban multak ki, amikor étel után futkostak, hogy megéledjenek.

20. Lásd meg *ÖrökkéValóm*, hogy szorongattatom, belső részeim megháborodtak; elfordult bennem az én szívem, mert bizony pártot ütöttem; künn fegyver pusztít, benn minden olyan, mint a halál!

21. Hallották, hogy sóhajtozom és nincs vigasztalóm; minden ellenségem hallotta veszedelmemet; örültek, hogy te ezt cselekedted. Hozd el a napot, amelyet hirdettél, hogy olyanok legyenek, mint én!

Jer. 51,24., Jer. 51,25.

22. Jusson elődbe minden gonoszságuk, és úgy bánj velök, amiképen én velem bántál az én minden bűnömért; mert sok az én sóhajtozásom, és beteg a szívem.

2 Jaj; de sűrű felhőt borított haragjában JaHuWaH Sionnak leányára! az égből a földre veté Izráel ékességét, és nem emlékezett meg lábainak zsámolyáról az Ő haragja napján.

2. Elnyelte JaHuWaH, nem kimélte Jákóbnak minden hajlékát, letörte haragjában Júda leányának erősségeit, a földre terítette; megfertőzteté az országot és fejedelmeit.

3. Felgerjedt haragjában letördelé Izráelnek minden szarvát; hátravoná jobbkezét az ellenség elől, Jákób ellen pedig mint lángoló tűz emésztett köröskörül.

4. Feszítette kezívét, mint valami ellenség, kinyújtá jobbkezét, mint támadó, és megölt mindent, ami a szemnek kíváncs; Sion leányának sátorában, mint a tüzet önté ki búsulását.

5. Olyan volt JaHuWaH, mint valami ellenség; elnyelte Izráelt, elnyelte minden palotáját, elrontá erősségeit, és megsokasította Júda leányának a bűjét, baját.

6. És eltapodta sátorát, mint valami kertet, lerombolta gyülekezése helyét; elfeledtete JaHuWaH a Sionon ünnepet és szombatot, és megútált haragja hevében királyság és papot. *Zsolt. 80,13., Siral. 5,5.*

7. Megvetette JaHuWaH az Ő oltárát, megútálta Szent helyét; ellenség kezébe adá palotáinak kőfalait; zajt ütöttek JaHuWaH házában, mint ünnepnapon.

8. Gondolá JaHuWaH, hogy lerontja Sion leányának kőfalát; kiterjeszté a mérőkötelet, nem vonta vissza kezét a pusztítástól, és siralomra jutott a bástya és a kőfal, együtt búslakodnak! *2 Kir. 21,13., 2 Kir. 21,14.*

9. Kapui besülyedtek a földre, elveszté és összetöré annak zárait; királya és fejedelmei a pogányok közt vannak. Nincsen törvény, sőt prófétái sem nyerne kijelentést az ÖrökkéValótól.

10. A földön ülnek, elnémultak Sion leányának vénei, port szórtak a fejükre; zsákba öltöztek, földre csüggesztették fejüket Jeruzsálemnek szűzei.

11. Elsenyvedtek szemeim a könyhullatástól, belső részeim háborognak, májam a földre omlik az Én népem leányának romlása miatt, amikor elalélt a kis gyermek és a csecsszopó a város utcáin.

12. Azt mondták anyjoknak: Hol a kenyér meg a bor? Amikor elaléltak, mint a sebesültek a város utcáin, amikor kilehelték lelköket anyjoknak kebelén.

13. Mivel bizonyítsak melletted, mihez hasonlítsalak, Jeruzsálem leánya, mivel mérjelek össze téged, hogy megvigasztaljalak, Sionnak szűz leánya?! Bizony nagy a te romlásod, mint a tenger: kicsoda gyógyít meg téged?!

14. A te prófétáid hazugságot és bolondságot hirdettek néked, és nem fedték fel a te álnokságodat, hogy elfordították volna fogságodat; hanem láttak tenéked hazug és megtévelyítő prófétálásokat.

Jer. 2,8., Jer. 5,31., Jer. 14,14., Jer. 23,16.

15. Összecsapják feletted kezöket minden járó-kelők; süvöltenek és csóválják fejüket Jeruzsálem leánya felett: Ez-é az a város, amelyről azt mondták: tökéletes szépség, az egész Földnek öröme?

16. Feltátották ellened szájakat minden ellenségeid; süvöltenek és csikorgatják fogukat, mondván: Nyeljük el őt! Bizony ez a nap az, amelyet vártunk; megértük, látjuk!

17. Megcselekedte JaHuWaH, amiket gondolt; beváltotta szavát, amelyet szolt eleitől fogva; rombolt és nem kimélt, és megvidámította rajtad az ellenséget, felemelte szarvát a te szorongatóidnak.

3 Móz. 26,17., 5 Móz. 28,15.

18. Kiáltott az ő szívök az ÖrökkéValóhoz: Oh Sion leányának kőfala! Folyjon alá könnyed, mint a patak, éjjel és nappal; ne szakadjon félbe, síró szemed meg se pihenjen.

19. Kelj fel, riadj éjjel, az őrzések kezdetén; öntsd ki, mint a vizet a te szívedet JaHuWaH színe előtt; emeld fel hozzá kezeidet a te kisdedeidnek életéért, akik elaléltak az éhség miatt minden utcának szegletén.

20. Lásd meg ÖrökkéValóm és tekintsd meg, kivel és kinek prófétáit könyve vagy megegyék-é az asszonyok az ő méhöknek gyümölcsét, dédelgetett kisdedeiket; avagy megölessék-é az ÖrökkéValó szent helyén pap és prófeta? *5 Móz 28,15., 5 Móz 28,53.*

21. Az utcákon a földön fekszik gyermek és vén; szűzeim és ifjaim fegyver miatt hullottak el; öldököltél haragod napján, mészároltál, nem kiméltél.

22. Egybe hívtad, mint valami ünnepnapra az én rettegetőimet mindenfelől, és nem volt JaHuWaH haragjának napján, aki elmenekült és megszabadult volna. Akiket dédelgettem és felneveltem, ellenségem emésztette meg őket!

3 Én vagyok az az ember, aki nyomorúságot látott az Ő haragjának vesszeje miatt.

2. Engem vezérlett és járatott sötétségben és nem világosságban.

3. Bizony ellenem fordult, ellenem fordítja kezét minden nap.

4. Megfonnyasztotta testemet és bőrömet, összeroncsolta csontjaimat.

5. Erősséget épített ellenem és körülvett méreggel és fáradtsággal.

6. Sötét helyekre ültetett engem, mint az örökre meghaltakat.

7. Körülkerített, hogy ki ne mehessek, nehézzé tette lánczomat.

8. Sőt, ha kiáltok és segítségül hívom is, nem hallja meg imádságomat. *Zsolt 22,3., Zsolt 69,4.*

9. Elkerítette az én útaimat terméskövel, ösvényeimet elforgatta.

10. Ólalkodó medve ő nékem és lesben álló oroszlán.

11. Útaimat elterelte, és darabokra vagdalt és elpusztított engem!

12. Kifeszítette kezívét, és a nyíl elé célul állított engem!

13. Veséimbe bocsátotta tegzének fiait.

14. Egész népemnek csúfjává lettem, és gúnydalukká napestig.

15. Eltöltött engem keserűséggel, megrészegett engem örömmel.

16. És kova-kövel tördelte ki fogaimat; porba tiprott engem.

17. És kizártad lelkem a békességből; elfeledkeztem a jóról.

18. És mondtam: Elveszett az én erőm és az én reménységem JaHuWaH-ban.

19. Emlékezzél meg az én nyomorúságomról és eltapodtatásomról, az ürömről és a méregről!

20. Vissza-visszaemlékezik, és megalázódik bennem az én lelkem.

21. Ezt veszem szívemre, azért bízom.

22. JaHuWaH kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk; mivel nem fogyatkozik el az ő irgalmassága!

23. Minden reggel meg-megújul; nagy a te hűséged!
 24. JaHuWaH az én örökségem mondja az én lelkem, azért benne bízom. *Zsolt. 16,5.*
 25. Jó JaHuWaH azoknak, akik várják Őt; a léleknek, amely keresi Őt.
 26. Jó várni és megadással lenni JaHuWaH szabadtáiról.
 27. Jó a férfinak, ha igát visel ifjúságában.
 28. Egyedül ül és hallgat, mert felvette magára.
 29. Porba teszi száját, mondván: Talán van még reménység?
 30. Orcáját tartja az őt verőnek, megelégszik gyalázzal.
 31. Mert nem zár ki örökre JaHuWaH.
 32. Sőt, ha megszorít, meg is vigasztal az Ő kegyelmességének gazdagsága szerint. *Ésa 54,8*
 33. Mert nem szíve szerint veri és szomorítja meg az embernek fiát.
 34. Hogy lábai alá tiporja valaki a föld minden foglyát;
 35. Hogy elfordíttassék az ember ítélete a Magasságosnak színe előtt;
 36. Hogy elnyomassék az ember az ő peres dolgában: ezt JaHuWaH nem nézi el.
 37. Kicsoda az, aki szól és meglesz, ha nem parancsolja JaHuWaH? *Ésa. 45,7.*
 38. A Magasságosnak szájából nem jó ki a gonosz és a jó.
 39. Mít zúgolódik az élő ember? Ki-ki a maga bűneiért bűnhődik.
 40. Tudakozzuk a mi útainkat és vizsgáljuk meg, és térjünk JaHuWaH-hoz.
 41. Emeljük fel szíveinket kezeinkkel egyetemben Elohimhez (*az Igaz Teremtőhöz*) az Égben.
 42. Mi voltunk gonoszok és pártütők, azért nem bocsátottál meg. *Zsolt. 106,6., Dán. 9,5.*
 43. Felöltötted a haragot és üldöztél minket, öldököltél, nem kíméltél.
 44. Felöltötted a felhőt, hogy hozzád ne jusson az imádság.
 45. Sepredékké és utálatná tettél minket a népek között.
 46. Feltátotta száját ellenünk minden ellenségünk.
 47. Rettegés és tör van mi rajtunk, pusztulás és romlás.
 48. Víz-patakok folynak alá az én szememből népem leányának romlása miatt. *Jer 9,1., Jer 13,17.*
 49. Szemem csörgedez és nem szünik meg, nincs pihenése,
 50. Míg ránk nem tekint és meg nem lát JaHuWaH az Égből.
 51. Szemem bánatba ejtje lelkemet városomnak minden leányáért.
 52. Vadászva vadásztak reám, mint valami madárra, ellenségeim ok nélkül.

Ezékiel prófeta könyve
 53. Veremben fojtották meg életemet, és követ hánytak
 54. Felüláradtak a vizek az én fejem felett; mondám: Kivágattam!
 55. Segítségül hívtam a Te nevedet, oh, *ÖrökkéValóm*, a legelső veremből.
 56. Hallottad az én szómat; ne rejtse el füledet sóhajvásom és kiáltásom elől.
 57. Közelegj hozzám, amikor segítségül hívlak téged; mondd: Ne félj!
 58. Pereld meg *ÖrökkéValóm* lelkemnek perét; váltsd meg életemet.
 59. Láttad, oh, *ÖrökkéValóm*, az én bántalmaztatásomat; ítélj meg ügyemet.
 60. Láttad minden bosszúállásukat, minden ellenem való gondolatjokat.
 61. Hallottad *ÖrökkéValóm* az ő szidalmazásukat, minden ellenem való gondolatjokat;
 62. Az ellenem támadóknak ajkait, és ellenem való mindennapi szándékukat.
 63. Tekintsd meg leüléseket és felkeléseket; én vagyok az ő gúnydaluk.
 64. Fizess meg nekik, *ÖrökkéValóm*, az ő kezeiknek munkája szerint.
 65. Adj nekik szívbeli konokságot; átkodul reájuk.
 66. Üldözd haragodban, és veszed el őket JaHuWaH ege alatt!

4 Jaj! de meghomályosodott az arany, elváltozott a szép színarany, kiszórártak a szent hely kövei minden utca szegletére.
 2. Sionnak becses fiait, akik becsesebbek valának mint a színarany, cserépedénynek tekintették, a fazekas munkájának.
 3. Még a sárkányok is oda nyujtják emlőiket, szoptatják fiaikat; az Én népem leánya pedig kegyetlen, mint a struccmadarak a pusztában.
 4. A csecsemő nyelve az ínyéhez tapadt a szomjúság miatt; a kisdedek kenyeret kértek, és nem volt, aki nyujtott volna nekik.
 5. Kik pompás ételeket evének, elpusztulának az utcákon; akik bíborban neveltetének, a szemétdombot ölelgetik.
 6. Bizony nagyobb az Én népem leányának bűnhődése Sodoma bűnhődésénél, amely elsüllyedt egy pillanat alatt, noha kézzel sem ütöttek felé.
1 Móz. 18,20., 1 Móz. 19,25.
 7. Az ő názi-reusai tisztábbak valának a hónál, fehérebbek a tejnél, testök pirosabb vala, mint a korál, termetök mint a zafir.
 8. De most feketébb az ő ábrázatjok a koromnál, nem ismerik meg őket az utcákon; bőrük csonjaikhoz ragadt, elszáradt, mint a fa.

9. Jobban jártak, akik fegyverrel ölettek meg, mint akik éhen veszttek el; mert azok átveretve multak ki, ezek pedig a mező termésének hiánya miatt.

10. Irgalmas anyák kezei megfőzték gyermekeiket, hogy azok eledeleik legyenek az Én népem leányának romlásakor. *5 Móz. 28,57.*

11. Megteljesíté JaHuWaH az Ő búsulását, kiöntötte az Ő felgerjedt haragját, és tüzet gyújtott a Sionban, és megemésztette annak fundamentumait.

12. Nem hitték a föld királyai, sem a föld kerektségének lakosai, hogy szorongató és ellenség vonuljon be Jeruzsálemnek kapuin.

13. Az ő prófétáinak bűne, az ő papjainak vétke miatt van ez, akik az igazaknak vérét ontották abban.

14. Tántorogtak, mint vakok az utcákon, vérrel bemocskolva, annyira, hogy ruháikat sem érinthették.

15. Távozzatok! tisztátalan! kiáltották azoknak; távozzatok, távozzatok, ne illessetek! Bizony elfutottak, bujdosztak is; a pogányok közt ezt mondták: Nem lakhatnak itt sokáig!

16. JaHuWaH haragja oszlatta el őket; többé nem tekint rájuk, mivelhogy a papok orczáját nem tisztelték, a véneken nem könyörültek.

17. Még amikor meg voltunk, elepedve néztek szemeink a hiábavaló segedelem után; esengve várakoztunk olyan népre, amely nem szabadított meg.

18. Vadásztak lépéseinkre, úgyhogy nem járhattunk a mi utcáinkon; elközelgetett a mi végünk, beteltek a mi napjaink, bizony eljött a mi végünk!

19. Gyorsabbak valának a mi üldözőink az égnek saskeselyűinél; a hegyeken kergettek minket, a pusztában ólálkodtak utánunk.

20. Orrunk lehellelte, JaHuWaH felkentje megfogattaték az ő vermeikben, akiről azt mondtuk: az ő árnyékában élünk a pogányok között.

Jer. 52,8., Jer. 52,11.

21. Örülj és vígadozz, Edom leánya, aki Uz földjén lakozol, mert még te rád is rád kerül a pohár, megrészegezel és meztelenkedel.

22. Eltörültetik a te álnokságod, oh Sion leánya, nem fog téged száműzni többé; meglátogatja a te álnokságodat, Edom leánya fölfedi a te bűneidet.

Ésa. 40,2., Jer. 29,10.

5 Emlékezzél meg *ÖrökkéValóm*, mi esett meg rajtunk; tekintsd meg és lásd meg gyalázatunkat!

2. A mi örökségünk idegenekre szállt; házaink a jövevényekéi.

3. Apátlan árvák lettünk; anyáink, mint az özvegyek.

4. Vizünket pénzért iszszuk, tűzifánkat áron kapjuk.

5. Nyakunknál fogva hajtattunk; elfáradtunk, nincsen nyugtunk.

6. Égyiptomnak adtunk kezet, az assziroknak, hogy jóllakjunk kenyérrel.

7. Apáink vétkeztek; nincsenek; mi hordozzuk vétkeiket.

8. Szolgák uralkodnak rajtunk; nincs, aki megsegítsen bennünket a kezűkből.

9. Életünk veszélyeztetésével szerezzük kenyerünket a pusztában levő fegyver miatt.

10. Bőrünk, mint a kemencze, megfeketedett az éhség lázától.

11. Az asszonyokat meggyalázták Sionban, a szűzeket Júda városaiban.

12. A fejedelmeket kezökkel akasztották fel; a vének orczáit nem becsülik.

13. Az ifjak a kézi malmot hordozzák, és a gyermekek fahordásban botlanak el.

14. A vének eltűntek a kapuból, megszűntek az ifjak énekelni.

15. Oda van a mi szívünk öröme, gyászra fordult a mi körtánczunk.

16. Elest a mi fejünknek koronája, jaj most nekünk mert vétkeztünk!

17. Ezért lett beteg a mi szívünk, ezekért homályosodtak meg a mi szemeink;

18. A Sion hegyéért, hogy elpusztult; rókák futkosnak azon!

19. Te *ÖrökkéValóm* örökké megmaradsz; a Te királyi széked nemzedékről nemzedékre! *Zsolt 10,16, Jer 10,10*

20. Miért feledkezel el örökre mi rólunk? miért hagysz el minket hosszú időre?

21. Téríts vissza *ÖrökkéValóm* magadhoz és visszatérünk; újítsd meg a mi napjainkat, mint régen.

Jer. 31,18.

22. Mert bizony-bizony megvetettél minket; megharagudtál ránk felettéb!

Ezékiel próféta könyve

I És lőn a harminczadik esztendőben, a negyedik hónapban, a hónap ötödikén, amikor én a foglyok közt a Kébár folyó mellett voltam: megnyilatkoznak az egek, és láték esteni látásokat.

2. A hónap ötödikén (ez az ötödik esztendeje Jojákin király fogságba vitelének).

2 Kir. 24,8., 2 Kir. 24,16.

3. Valójában lőn JaHuWaH (az *ÖrökkéValó*) beszéde Ezékiel paphoz, a Búzi fiához a Káldeusok földén, a Kébár folyó mellett, és lőn ott rajta JaHuWaH keze.

4. És látám, és ímé forgószelel jött északról, nagy felhő egymást érő villámlással, amely körül fényesség vala, közepéből pedig mintha izzó ércz látszott volna ki, tudniillik a villámlás közepéből.

5. És belőle négy Élő Lény formája tetszék ki, és ez vala ábrázatjok: emberi formájok vala,

Ezék. 1,10.

6. És mindeniknek négy orczája vala, és négy szárnya mindenikőjöknek;

Jel. 4,6., Jel. 4,7., Jel. 4,8.

7. És lábaik egyenes lábak, és lábaik talpa, mint a borjú lábának talpa, és szikráznak vala, mint a simított ércz színe.

8. Továbbá emberi kezek valának szárnyaik alatt négy oldalukon. Mind a négyőjöknek orczái és szárnyai.

Ezék. 10,8.

9. Szárnyaik egymás mellé lévén szerkesztve, nem fordultak meg jártukban, mindenik az ő orczája irányában megy vala.

1 Kir. 6,27.

10. És orczájok formája vala emberi orcza, továbbá oroslán-orcza mind a négynek jobbfelől, és bikaorcza mind a négynek balfelől, és sasorcza mind a négynek hátul;

Ezék. 10,14., Jel. 4,7.

11. És ezek az ő orczáik. És szárnyaik felül kiterjesztve valának, mindeniknél két szárny összeér vala, kettő pedig fedezé testöket.

Ésa. 6,2.

12. És mindenik az ő orczája irányában megy vala, a hová a Szellem vala menendő, oda mennek vala, meg nem fordulván jártukban.

13. És az Élő Lények közt látszék, mint egy égő üszög, amely lángolt, mint a fáklyák, ide s tova futkározva az Élő Lények közt; és a tűznek fényessége vala, és a tűzből villámlás jöve ki.

Ésa. 6,6., Jel. 8,5.

14. És az Élő Lények ide s tova mozognak vala, mint a villámlás czikázása.

15. És amikor ránéztem az Élő Lényekre, ímé egy-egy kerék vala a földön az állatok mellett mind az ő négy orczájok felől.

Ezék. 1,10., Ezék. 10,9.

16. A kerekék mintha tarsisköböl készültek volna, és mind a négyüknek ugyanazon egy formája vala, és úgy látszának egybeszerkesztve, mintha egyik kerék a másik kerék közepében volna;

Ezék. 10,9.

17. Jártukban négy oldaluk felé mentek vala; meg nem fordulnak vala jártukban;

18. És talpaik magasak valának és félelmesek, és e talpak rakva valának szemekkel köröskörül mind a négynél.

Ezék. 10,12., Jel. 4,6.

19. És amikor járnak vala az Élő Lények, járnak vala a kerekék is mellettök, És amikor fölemelkednek vala a Lények a földről, fölemelkednek vala a kerekék is.

20. Ahová a Szellem vala menendő, mennek vala, ahová tudniillik a Szellem vala menendő, és a kerekék fölemelkednek vala mellettök, mert az Élő Lények szelleme vala a kerekékben.

Ezék. 1,12.

21. Ha azok mentek, ezek is mennek vala, és ha azok álltak, ezek is állnak vala, és ha fölemelkedtek a földről, fölemelkednek vala a kerekék is mellettök, mert az Élő Lények szelleme vala a kerekékben.

22. És vala, mintegy mennyezet az Élő Lények feje fölött, olyan, mint a csodálatos kristály, kiterjesztve felül fejöket felett.

2 Móz. 24,10., Jóh. 37,17., Jel. 4,6.

23. És a mennyezet alatt szárnyaik egyenesen valának, egyik a másikkal összeérvén; mindegyiknek kettő vala, amelyek befedik vala innen, és mindegyiknek kettő vala, amelyek befedik vala amonnan az ő testöket.

Ezék. 1,9., Ezék. 1,11.

24. És hallám szárnyaik zúgását, mint sok vizeknek zúgását, úgy, mint az *Igaz Teremtőnek* hangját, amikor járnak vala, zúgás hangját, mint valami tábornak zúgását; amikor állának, leeresztik vala szárnyaikat.

Zsolt. 29,3., Zsolt. 29,9., Ezék. 3,13.

25. És lőn kiáltás a mennyezeten felül, amely vala fejöket felett, és ök megállván, leeresztik vala szárnyaikat.

26. És a mennyezeten felül, amely fejöket felett vala, látszék, mint valami zafírkő, királyi székek formája, és a királyi székek formáján látszék, mint egy ember formája azon felül;

Ezék. 1,22., 2 Móz. 24,10., Ésa. 6,1., Dán. 7,9., Dán. 7,13.,

Dán. 7,14., 1 Móz. 1,26.

27. És látám izzó érczként ragyogni, amelyet, mintha tűz vett volna körül derekának alakjától fogva és

fölfelé; és derekának alakjától fogva és lefelé látám, mintha tűz volna. És fényesség vala körülötte,

Ezék. 8,2.

28. Mint amilyen a szivárvány, amely a felhőben szokott lenni esős időben, olyan vala a fényesség köröskörül. Ilyen vala JaHuWaH dicsőségének formája, és látám, és orcámra esém, és hallám egy szólnak szavát.

1 Móz. 9,12., 1 Móz. 9,17., Jel. 4,3., 4 Móz. 12,8.

2 És monda nékem: Embernek fia! állj lábaidra, és szólok veled.

2. És lélek jöve én belém, amint szóla, és állata engem lábaimra, és hallám azt, aki szól vala nékem.

Dán. 10,9., Dán. 10,10.

3. És monda nékem: Embernek fia! küldelek én téged Izráel fiaihoz, a pártos nemzetségekhez, akik pártot ütöttek ellenem; ők és atyáik vétkeztek ellenem mind e mai napig.

Jer. 3,25.

4. A kemény orcájú fiakhoz és makacs szívűekhez küldelek téged, és ezt mondd nekik: Így szól JaHuWaH Elohím (az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő*)!

Ésa. 30,9., Ésa. 30,11.

5. Ők pedig vagy hallják, vagy nem hallják, mivelhogy pártos ház, hadd tudják meg, hogy próféta volt köztük.

6. Te pedig, embernek fia, ne félj tőlök, és az ő beszédöktől se félj; ha bogácsok és tövissek vannak is veled, és ha skorpiókkal lakol is együtt; beszédöktől ne félj, orcájoktól ne rettegj, mert ők pártos ház.

Mik. 7,4.

7. És szóljad az Én beszédimet nekik, vagy hallják, vagy nem, mert pártos ház.

8. Te pedig, embernek fia, halld meg amit Én néked szólok. Ne légy pártos, mint ez a pártos ház, nyisd föl szádat, és egyed, amit Én adok néked.

9. És látám, és ímé egy kéz nyúlt felém, és ímé benne egy könyv türete (*irat tekercse*) vala.

10. És kiterjeszté azt előttem, és ímé be vala írva elől és hátul, és írva valának reá gyászénekek és nyögések és jajszók.

3 És monda nékem: embernek fia! ami előtted van, edd meg; edd meg ezt a türetet, és menj, szólj az Izráel házának.

Jel. 10,9., Jel. 10,10.

2. Felnyitám azért számat, és megéteté velem azt a türetet.

3. És monda nékem: embernek fia! hasadat tartsd jól és belső részeitet töltsd meg ezzel a türettel, amelyet adok néked. És megevém azt, és lőn az én számban, mint az édes méz.

4. És monda nékem: Embernek fia! eredj, menj el az Izráel házához, és szólj az Én szavaimmal nekik.

Jer. 1,17.

5. Mert nem valami homályos ajkú és nehéz nyelvű néphez küldetel te, hanem az Izráel házához.

6. Nem sok népekhez, akik homályos ajkúak és nehéz nyelvűek, akik nem érthetnének beszédöket; bizony, ha ő hozzájuk küldöttelek volna, ők hallgatnának reád.

7. De az Izráel háza nem akar téged hallgatni, mert nem akarnak Engem hallgatni, mert az egész Izráel háza kemény homlokú és megátalkodott szívű.

Ezék. 2,4.

8. Ímé keménynyé tettem orcádat, amilyen az ő orcájok, és keménynyé homlokodat, amilyen az ő homlokuk.

9. Olyanná, mint a gyémánt, amely keményebb a tűzkőnél, tettem a te homlokodat; ne félj tőlök, és meg ne rettenj tekintetöktől, mert pártos ház.

10. És monda nékem: Embernek fia! minden beszédimet, amelyeket szólok néked, vedd szívedbe, és füleiddel halld meg.

11. És eredj, menj el a foglyokhoz, a te néped fiaihoz, és szólj és mondd nekik: Így szól JaHuWaH Elohím, vagy hallják vagy nem.

12. És fölemele engem a Szellem, és hallék mögöttem nagy dörgés szavát: Áldott az *ÖrökkéValó* dicsősége az Ő helyéről.

13. És amaz Lények szárnyainak zúgását, amelyek egymást érik vala, és mellettök a kerekék csikorgását, és nagy dörgés szavát.

Ezék. 1,24.

14. És a Szellem fölemele és elragada engem, és elmenék, elkeseredvén haragjában az én lelkem, JaHuWaH keze pedig rajtam erős vala.

15. És eljuték Tél-Ábibba a foglyokhoz, akik lakoznak vala a Kébár folyó mellett, és leülék, ők is ott ülven; és ott ülék hét nap némán ő közöttük.

Jób. 2,13.

16. És lőn hét nap mulva az *ÖrökkéValó* szava hozzám, mondván:

17. Embernek fia! őrállóul adtalak Én téged Izráel házának, hogy ha szót hallasz számból, intsd meg őket az Én nevemben.

Ezék. 33,7., Ezék. 33,8.

18. Ha ezt mondom a hitetlennek: Halálnak halálával halsz meg, és te őt meg nem inted és nem szólasz, hogy visszatérítsd a hitlent az ő gonosz útjáról, hogy éljen: az a gonosztevő az ő vétke miatt hal meg, de vérét a Te kezedből kívánom meg.

Zsid 13,17

19. De ha te megintetted a hitlent, és ő meg nem tért hitelenségéből és gonosz útjáról: ő az ő vétke miatt meghal, de te megmentetted a te lelkedet.

Csel. 20,26.

20. És ha elfordul az igaz az ő igazságától, és cselekszik álnokságot, és Én vetek eléje botránkozást: ő meg fog halni; ha meg nem intetted őt, vétke miatt hal meg és elfelejtetnek igazságai, amelyeket cselekedett; de vérét a Te kezedből kívánom meg.

Ezék. 18,24., Ezék. 33,12., Ezék. 33,13.

21. Ha pedig te megintetted azt az igazat, hogy az igaz ne vétkezzék, és ő nem vétkezik többé: élvén él, mert engedett az intésnek, és te a te lelketet megmentetted.

22. És lőn ott JaHuWaH keze rajtam, és mondá nékem: Kelj fel, menj ki a völgybe, és ott szólok veled.

23. Fölkelék azért és kimenék a völgybe és ímé ott áll vala JaHuWaH-nak dicsősége, hasonlatos ahhoz a dicsőséghez, amelyet a Kébár folyó mellett láttam, és orcámra esém.

Ezék. 1,28.

24. És jöve belém a szellem, és állata engem lábaimra, és szóla hozzám és mondá nékem: Menj be és zárd be magadat a te házádban.

25. És te, oh embernek fia, ímé köteleket vetnek reád és azokkal megkötöznek téged, és ki nem mehetsz közikbe;

26. Nyelvedet pedig Én ragasztom ínyedhez, és néma leszel, hogy ne légy közöttök feddőző férfiú, mert ők pártos ház.

Ésa. 48,4.

27. Amikor pedig szólok veled, megnyitom a Te szádat, és mondjad nékik: Így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő; aki hallja hallja, aki nem akarja, nem hallja, mert ők pártos ház.

Hós. 4,4.

4 És te, embernek fia, végy magadnak egy téglát, tedd azt elődbe, és vess reá egy várost, Jeruzsálemet,

2. És indíts ellene ostromot, és építs ellene tornyot, tölts ellene sánczot, és indíts ellene táborokat, és állass ellene faltörő kosokat köröskörül.

2 Kir. 25,1.

3. És végy magadnak egy vasserpenyőt, és állasd fel azt vasfal gyanánt te közted és a város között, és irányozd tekintetedet erősen reá, és legyen ostrom alatt, és te ostromold. Jel ez az Izráel házának.

4. Te pedig feküdj baloldaladra és vesd az Izráel háza vétkét arra; a napok száma szerint, amennyin azon fekszel, viseljed vétköket.

5. Én pedig meghatároztam néked az ő vétkök éveit napok száma szerint, háromszázkilenczven napban; eddig viseljed az Izráel házának vétkét.

4 Móz. 14,34.

6. És ha ezeket kitöltötted, feküdj a jobboldaladra másodszer, és viseld a Júda házának vétkét negyven napig; egy-egy napot egy-egy esztendőül számítottam néked.

7. És Jeruzsálem ostromára irányozd erősen tekintetedet, és karod feltúrva legyen, és prófétálj ő ellene.

8. S ímé köteleket vettem reád, hogy meg ne fordulhass egyik oldaladról a másikra. míg betöltöd ostromodnak napjait.

9. És végy magadnak búzát és árpát és babot és lencsét és kölest és tönkölyt, és tedd ezeket egy edénybe, és ezekből csinálj magadnak kenyeret; a napok száma

szerint, a míg oldaladon fekszel, háromszázkilenczven napon át egy-egy napra.

Ezékiel próféta könyve

Ezék. 4,5.

10. A te ételed pedig, amelylyel élsz, legyen súly szerint húsz siklus (0,25-0,30 kg) egy napra; időről-időre egyed azt.

11. És vizet mérték szerint igyál, a hinnek hatodrésztét (1 liter) igyad időről-időre.

12. És ételedet árpa-lepény formájában egyed, és emberi ganéj tőzegénél süssed azt szemök láttára.

13. És mondá JaHuWaH: Így eszik az Izráel fiai tisztátalan kenyeröket a pogányok közt, akik közé őket kiüzöm.

Hós. 9,3.

14. És mondék: Ah, ah, az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő! ímé az én lelkem soha meg nem fertéztetett, és dögöt és vadtól szagatottat nem ettem ifjúságomtól fogva ez ideig, és számon be nem ment tisztátalan hús.

3 Móz. 11,4.

15. És mondá nékem: Nézd, marhaganéjt engedek néked emberi tőzeg helyett, hogy annál süsd meg a te kenyeredet.

16. És mondá nékem: Embernek fia! ímé én eltöröm a kenyérnek botját Jeruzsálemben, és eszik kenyeröket mértékkel és rettegéssel, és vizöket mértékkel és ájulással iszszák.

3 Móz. 26,26.

17. Azért, hogy kenyér és víz nélkül szűkölködjének, és elborzadjanak mindnyájan, és megrothadjanak az ő vétkökben.

Siral. 4,4., Siral. 4,5., 3 Móz. 26,29.

5 És te, embernek fia, végy magadnak éles kardot, borbélyok beretvájául vedd azt magadnak, és vond el azt a te fejedén és szakálladon, és végy magadnak mérő serpenyőket, és oszd el szőrüket.

2. Harmadrésztét tűzben égesd meg a város közepette, midőn betelnek a megszállásnak napjai; azután vedd a harmadrésztét, vagdald apróra a karddal a város körül, és harmadrésztét szórd oda a szélnek, és én kardot vonszok utánok.

5 Móz. 28,64., 5 Móz. 28,67.

3. És végy ki innét szám szerint keveset, és kösd be azokat ruhád csücskébe;

4. És ezekből ismét végy ki, és vesd azokat a tűz közepébe és égesd meg a tűzben; ebből megyen tűz Izráel egész házára.

5. Így szól JaHuWaH Elohim: Ez Jeruzsálem, a pogányok közibe helyeztettem őt, és körülte a tartományokat.

Siral. 1,1.

6. De pártos volt törvényeim iránt, gonoszabbul, mint a pogányok, és rendeléseim iránt inkább, mint a tartományok, amelyek körülte vannak, mert törvényeimet megúálták, és rendeléseimben nem jártak.

Ésa. 1,4., Ésa. 10,5., Ésa. 10,7.

7. Azért így szól az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő*: A miért ti pártosabbak valátok, mint a pogányok, akik körültek vannak, rendeléseimben nem jártatok és törvényeimet nem cselekedtetek, sőt csak a pogányok törvényei szerint is, akik körültek vannak, nem cselekedtetek:

Siral. 4,6.

8. Ezokért így szól JaHuWaH Elohim: Ímé én is ellened leszek, és teszek közötted ítéletet a pogányok szeme láttára;

9. És cselekszem rajtad azt, mit soha nem cselekedtem és minéműt nem cselekszem többé, - minden te útálatosságidért.

10. Azért az apák egyék meg fiaikat te közötted, és a fiak egyék meg apáikat, és cselekszem rajtad ítéletet, és szétszórom minden maradékodat a szél minden irányában.

5 Móz. 28,53., Siral. 4,10.

11. Ezért, Élek Én! - szól az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő*, - bizonyára, mivelhogy szenthelyemet megfertéztetted minden undokságaiddal és minden útálatosságaiddal, azért én is elfordítom rólad irgalom nélkül szememet, s én sem könyörülök rajtad.

Ezék. 7,4., Ezék. 7,18.

12. Harmadrészed döghalállal hal meg és éhség miatt pusztul el közötted, és harmadrészed fegyver miatt hull el körülötted, és harmadrészedet szétszórom a szél minden irányában, és kardot vonszok utánok.

Jer. 15,12.

13. És teljessé lesz haragom s nyugtatom rajtok búsulásomat s vigasztalást veszek; és megértik, hogy Én, JaHuWaH szóltam buzgó szerelmemben, amikor betöltöm búsulásomat rajtok.

Siral. 2,17., Siral. 4,11.

14. És teszek pusztasággá és gyalázzát a pogányok között, akik körültek vannak, minden melletted elmenő szeme láttára.

15. És leszel gyalázat és csúfság, példa és eliszonyodás a pogányoknak, akik körültek vannak, amikor ítéletet tartok fölötted haraggal és búsulással és búsult feddésekkel, én, az *ÖrökkéValó* mondtam;

5 Móz. 28,37.

16. Amikor bocsátom az éhség gonosz nyilait rájok, hogy pusztítsanak, amelyeket a ti pusztításokra fogok bocsátani; és éhséget halmozok fölétek, és eltöröm köztetek a kenyér botját.

17. És bocsátok reátok éhséget és gonosz vadállatokat, hogy gyermektelenné tegyenek, és döghalál és vérontás megy át rajtad, és fegyvert hozok reád, én, az *ÖrökkéValó* mondtam.

5 Móz 26,22.

6 És lőn JaHuWaH-nak szava én hozzám, mondván:

2. Embernek fia, vesd tekintetedet Izráel hegyeire, és prófétálj ellenök:

3. És mondjad: Izráel hegyei, halljátok meg az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő* beszédét! Ezt mondja az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő* a hegyeknek és a

halmoknak, a mélységeknek és a völgyeknek: Ímé Én *Ezék. 1,1, Ezék. 1,2* prófétálok közöttetek, és elvesztem a ti magaslataitokat.

4. És elpusztulnak oltáraitok, és összetörnek naposzlopaitok, és elhullatom sebesültjeiteket bálványaitok előtt.

3 Móz. 26,30.

5. És vetem az Izráel fiainak holttesteit bálványaik elé, és szétszórom csontjaitokat oltáraitok körül.

6. Minden lakóhelyeteken a városok elpusztuljanak, és a magaslatok elveszszenek, hogy elpusztuljanak és rommá legyenek oltáraitok, és törjenek össze és legyenek semmivé bálványaitok, és kivágattassanak naposzlopaitok, és eltöröltessenek csinálmányaitok.

7. És elhulljon a sebesült közöttetek, hogy megtudjátok, hogy Én vagyok JaHuWaH.

8. De maradékot hagyok, hogy legyenek közületek, akik megmenekedtek a fegyvertől a pogányok közt, amikor szétszórattok a tartományokban.

Ezék. 5,1., Ezék. 5,5.

9. Akkor megemlékeznek Én rólam menekültjeitek a pogányok közt, akik közé fogságba vitetének, mert megtörtem parázna szívöket, amely Tőlem elszakadt, és bálványaikkal paráználkodó szemeiket, és megundorodnak önmagok előtt a gonoszságokért, amelyeket cselekedtek minden útálatosságuk szerint;

Hós. 5,15.

10. És megismerik, hogy Én vagyok JaHuWaH: nem hiába mondtam, hogy megcselekszem velök e gonoszt.

11. Így szólt az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő*: Csapj tenyeredbe, toppants lábadal és mondd: Jaj az Izráel háza minden gonosz útálatosságáért, mert fegyver, éhség és döghalál miatt hullanak el;

Ezék. 5,12.

12. Aki messze van, döghalál miatt hal meg, aki közel van, fegyver miatt esik el, és aki megmaradt biztonságban, éhség miatt hal meg; és teljessé teszem búsulásomat rajtok.

13. És megtudjátok, hogy Én vagyok JaHuWaH, amikor sebesültjeik ott lesznek bálványaik között az ő oltáiraik körül, minden magas halmon, minden hegyeknek tetein, minden zöld fa alatt és minden lombos terpentinfa (*cserfa*) alatt, ahol csak kedves illatot adának minden bálványaiknak.

Ezék. 6,4., Ezék. 6,6., Ezék. 6,9., 2 Kir. 17,10., Ésa. 57,5.

14. Kinyújtom azért kezemet reájok, és teszem a földet kietlen pusztasággá, a pusztától fogva Dibláiig minden lakóhelyökön, hadd tudják meg, hogy Én vagyok JaHuWaH!

7 És lőn JaHuWaH beszéde hozzám, mondván:

2. És te, embernek fia, így szól JaHuWaH Elohim Izráel földjének: Vége! eljött a vég a föld négy szárnyára!

3. Immár itt a vég rajtad; s bocsátom haragomat reád, és megítéllek útaid szerint, és vetem reád minden útálatosságodat.

4. És nem kedvez az Én szemem néked, sem meg nem szánlak; hanem a te útaidat vetem reád, és útálatosságaid közötted lesznek és megtudjátok, hogy Én vagyok JaHuWaH.

Ésa. 45,5., 5 Móz. 28,15., 5 Móz. 28,68.

5. Így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Ímé veszedelem, egyetlen veszedelem; ímé eljött.

6. Vég jött, eljött a vég, fölserkent ellened, ímé eljött!

7. Eljött a végzet reád, földnek lakosa! eljött az idő, közel a nap, rémülés és nem víg éneklés a hegyeken.

8. Most rövid időn kiöntöm búsulásomat reád, és teljessé teszem haragomat rajtad, és megítéllek útaid szerint, és rád vetem minden útálatosságodat.

2 Kir. 25,1., 2 Kir. 25,11.

9. És nem kedvez az Én szemem, sem meg nem szánlak; útaid szerint fizetek tenéked, és a te útálatosságaid közötted lesznek; és megtudjátok, hogy Én vagyok JaHuWaH, Aki ver.

Jer. 15,1., Jer. 15,6., Jer. 25,8., Jer. 25,11.

10. Ímé a nap, ímé eljött, kisarjadt a végzet, kivirágzott a vessző, kivirult a kevélység.

11. Az erőszakosság a gonoszság veszszejévé nőtt fel, nincs semmi meg belőlök, sem sokaságukból, sem tömegökből, s nincs egy jaj is miattok!

12. Eljött az idő, elközelgett a nap; a vevő ne örüljön, az eladó ne szomorkodjék, mert harag jön minden sokaságára.

13. Mert az eladó eladott jószágához nem térhet vissza többé, még ha élve az élők közt maradna is, mert a jóvendelés az ő egész sokasága ellen vissza nem tér, és vétke miatt senki sem lehet hosszú életű.

14. Kürtöljete a kürttel és készítsetek el mindent; ám nincsen, aki harczra menjen, mert haragom minden ő sokasága ellen.

15. A fegyver kívül, a döghalál és éhség belül; aki a mezőn van, fegyver miatt hal meg, és aki a városban, azt éhség és döghalál emészti meg.

16. És menekülnek menekültjeik, és lesznek a hegyeken, mint a völgyek galambjai: mindnyájan nyögvén, ki-ki vétke miatt.

17. Minden kéz elerőtlenül, és minden térd elolvad, mint a víz.

18. Felövezkednek zsákkal, és befedi őket rettegés, és minden orcán szégyen, és mindnyájok fején kopaszság.

Ésa. 15,2., Ésa. 15,3., Ámós. 8,10.

19. Ezüstjüket az utcákra vetik, és aranyuk szenny lesz előttök; ezüstjök s aranyuk meg nem szabadíthatja őket az ÖrökkéValó búsulásának napján; lelköket azzal jól nem lakatják, s hasokat meg nem tölthetik; mert csábítójak volt az a vétkekre.

Péld. 11,4., Sof. 1,18.

20. És a belőle készült becses ékeségeket kevélykedésre használják, és útálatosságuk képeit, undokságaikat abból csinálták, azért tettem előttök azt szennynyé;

Ezék. 20,18.

Ezékiel próféta könyve

21. És adom az az idegenek kezébe zsákmányul, és a föld hitetleninek prédául, hadd fertéztessék meg.

22. És elfordítom tőlük arczomat, hadd fertéztessék meg szent helyemet; s betörjenek belé a rontók és megfertéztessék.

2 Kir. 25,9.

23. Készítsd a lánczot; mert a föld tele van véres ítélettel, és a város tele van erőszakossággal.

Jer. 27,2., 2 Kir. 21,16.

24. És elhozom a pogányok leggonoszabbjait, hadd foglalják el házaikat; s véget vetek a hatalmasok kevélységének, s fertéztett lesz templomuk.

25. Rettegés jött el, s keresnek békét és nincs.

26. Egy romlás a másikra jő, és egy hír után más támad, s kérnek látást a prófétától, ám törvény nem lesz a papnál, sem tanács a véneknél.

Siral. 2,9.

27. A király szomorkodik, a fejedelem irtózatba öltözik; s a föld népének kezei megdermednek. Útjuk szerint cselekszem velök, ítéletök szerint ítélem meg őket, hadd tudják meg, hogy Én Vagyok az ÖrökkéValó.

2 Kir. 25,7.

8 És lőn a hatodik esztendőben, a hatodik hónapban, a hónap ötödik napján: én ülök vala házamban, és Júda vénei ülnek vala előttem és esék reám ott JaHuWaH Elohimnek keze.

2. És látám, és ímé *vala, mint* egy tűznek formája, derekának alakjától fogva lefelé tűz *vala*, és derekától fogva fölfelé *vala, mint* a fényesség, mint az izzó ércz.

3. És kinyújta egy kézformát, és megragada engem fejem üstökénél fogva, és fölemelve vitt engem a Szellem a Föld és az Ég között, és beville engem Jeruzsálembe Elohimi látásokban a belső kapu bejáratához, amely északra néz, ahol *vala* helye a bosszúság bálványának, amely bosszúságra ingerel *vala*;

Dán. 5,5., Ezék. 20,28., 2 Kir. 21,7.

4. És ímé ott *vala* Izráel Elohimjének dicsősége, a látás szerint, amelyet láttam a völgyben.

Ezék. 1,28., Ezék. 3,23.

5. És monda nékem: Embernek fia! emeld föl csak szemeidet észak felé. Fölemelém azért szemeimet észak felé: és ímé északra az oltár kapujától áll *vala* a bosszúság ama bálványa a bejáratnál.

6. És monda nékem: Embernek fia! látod-e mit cselekszenek? A nagy útálatosságokat, amelyeket Izráel háza itt cselekszik, hogy eltávozzam az Én szenthelyemtől. De még egyéb nagy útálatosságokat is fogsz látni.

7. És vive engem a pitvar bejáratához, és látám, és ímé egy lyuk *vala* a falban.

8. És monda nékem: Embernek fia! ronts csak át a falon! és átronték a falon és ímé egy ajtó *vala* ott.

Ezék. 12,5.

9. És mondá nékem: Menj be és lásd meg a gonosz útálatosságokat, amelyeket ezek ott cselekesznek.

10. Bemenék azért és látám, és ímé az útálatos csúszó-mászó állatoknak és barmoknak mindenféle képei és Izráel házának minden bálványai vannak bevésve a falon köröskörül.

11. És hetven férfiú Izráel házának vénei közül (ezek közepette Jaazanjáhu, a Sáfán fia) áll vala előttök, mindenik a maga tömjénezőjével kezében, s a füstölőszer felhőjének illata száll vala fel.

12. És mondá nékem: Láttad-é, embernek fia, Izráel házának vénei mit cselekesznek a sötétben, ki-ki az ő képes házában? mert azt mondják: Nem lát minket JaHuWaH, elhagyta JaHuWaH ezt a földet.

Jób. 23,13., Zsolt. 94,7.

13. És mondá nékem: Még egyéb nagy útálatosságokat is fogsz látni, amiket ezek cselekesznek.

14. És vive engem az *ÖrökkéValó* háza kapujának bejáratához, amely északra van, és ímé ott asszonyok ülnek vala, siratván a Tammúzt.

15. És mondá nékem: Láttad-é, embernek fia? még egyéb, ezeknél nagyobb útálatosságokat is fogsz látni.

16. És bevive engem JaHuWaH házának belső pitvarába, és ímé JaHuWaH templomának bejáratánál, a tornác és az oltár között vala, mintegy huszonöt férfiú, akik hátokkal JaHuWaH Templomára és orczájokkal keletre fordultak, s ezek kelet felé leborulva imádták a Napot.

2 Kir. 21,5., 2 Kir. 23,11.

17. És mondá nékem: Láttad-é, embernek fia? avagy kevés-é Júda házának ily útálatosságokat cselekedni, amilyeneket itt cselekedtek? hogy még a földet is betöltik erőszakossággal, és Engem megint haragra ingerelnek, ímé, hogy tartják a venyigét orrukhoz!

Ezék. 9,10.

18. Én is búsulásom szerint cselekszem, nem fog kedvezni szemem, sem meg nem szánom őket; s ha kiáltanak füleimbe nagy felszóval, nem hallgatom meg őket.

Ezék 5,11., Jer. 11,11., Siral. 3,8.

9 És kiáltá füleimbe nagy felszóval, mondván: Hozzátok el a városra a meglátogatásokat, kinek-kinek a kezében legyen vesztő eszköze. *2 Kir. 25,1., 2 Kir. 25,11.*

2. És ímé hat férfi jő vala a felső kapu útvjáról, amely északra néz vala, mindeniknek kezében zúzó eszköze, egy férfi pedig köztük gyolcsba vala öltözve, és íróeszköz vala derekán. És bemenének és állának az érczoltár mellé.

1 Kir. 8,64.

3. És Izráel Elohimjének dicsősége elvonula a Kérubról, amely fölött vala, a ház küszöbéhez, és kiálta a gyolcsba öltözött férfiúnak, akinek derekán íróeszköz vala.

1 Kir. 8,11., Ezék. 9,2.

4. És mondá JaHuWaH néki: Menj át a város közepén, Jeruzsálem közepén, és jegyezz egy jegyet a férfiak homlokára, akik sóhajtanak és nyögnek mindazokért az útálatosságokért, amelyeket cselekedtek annak közepében.

Jel. 7,3., Jel. 7,4.

Ezék. 9,1-11.

5. És mondá az én hallásomra: Menjetek át a városon ő utána, és vágjátok; ne kedvezzen a ti szemetek, és ne szánakozzatok:

Ezék. 9,2.

6. Vénet, ifjat, szüzet, gyermeket és asszonyokat öljetek meg mind egy lábíg, de azokhoz a férfiakhoz, akiken a jegy van, ne közelítsetek, és az én templomomon kezdjétek el. Elkezdék azért a vén férfiakon, akik a ház előtt valának.

Ezék. 9,4., 2 Krón. 36,17., 2 Krón. 36,19.

7. És mondá nékik: Fertőztessétek meg a házat, és töltsétek meg a pitvarokat megölettekkel. Menjetek ki. És kimenének és öldöklének a városban.

8. És lőn, hogy levágák őket, és én megmaradtam és esém az én orcámra és kiálték és mondek: Ah, ah, én *ÖrökkéValóm*, én *Igaz Teremtőm*, avagy ki akarod-é írtani Izráel egész maradékát, amikor kiöntöd búsulásoadat Jeruzsálemre?

9. És mondá nékem: Izráel és Júda házának vétke felette nagy, mivelhogy tele a föld vérontással, és a város tele van igazságtalansággal, mert azt mondták: Elhagyta JaHuWaH ezt a földet, és JaHuWaH nem lát.

Jer. 18,12., 2 Kir. 21,16., Ésa. 5,7.

10. Azért én is (nem kedvez szemem, sem meg nem szánom őket) útjokat fejkökhöz verem!

Ezék. 5,11., Ezék. 14,15.

11. És ímé a gyolcsba öltözött férfi, kinek íróeszköz vala a derekán, választ hozott, mondván: Úgy cselekedtem, amint parancsolád.

Ezék. 9,3.

10 És látám, és ímé a mennyezeten, amely a Kérubok feje fölött vala, látszék felettök, mint valami zafirkó, olyan, mint egy királyi széknek formája.

Ezék. 1,22., Ezék. 1,26.

2. És szóla a gyolcsba öltözött férfiúnak, és mondá: Menj be a forgókerek közé a Kérubok alá, és töltsd meg tenyereidet égő üszöggel onnét a Kérubok közül, és szórd a városra. És beméne szemem láttára.

Ezék. 9,3., Ezék. 9,16.

3. A Kérubok pedig állanak a háztól jobbra, amikor a férfi beméne, és a felhő betölté a belső pitvart.

1 Kir. 8,10., 1 Kir. 8,11.

4. És eltávozik JaHuWaH dicsősége a Kérubról, a ház küszöbére, és megtelék a ház a felhővel, és a pitvar betelék JaHuWaH dicsőségének fényességével.

Ezék. 10,18., 2 Móz. 25,18., 2 Móz. 25,22.

5. És a Kérubok szárnyainak csattogása meghallaték a külső pitvarig, mint az erős Elohim hangja, amikor beszél.

Ezék. 1,24.

6. És lőn, amikor parancsolt ama gyolcsba öltözött férfinak, mondván: Végy tüzet a forgókerek közül, a Kérubok közül, az beméne, és áll a kerék mellé.

7. És kinyújtá egy Kérub a kezét a Kérubok közül a tűzhöz, mely vala a Kérubok között, és vőn és tevė a gyolcsba öltözöttnek markába, aki elvevé és kiméne.

Ezék. 1,8.

8. És látszék a Kérubokon emberi kéznek formája a szárnyaik alatt.

9. És látám, és ímé, négy kerék vala a Kérubok mellett, egyik kerék vala az egyik Kérub mellett és a másik kerék a másik Kérub mellett, és olyanok valának a kerekek, mintha tarsiskőből volnának.

Ezék. 1,15.

10. És mintha volna mind a négyöknek ugyanazon egy formája, mintha egyik kerék a másik kerék közepében volna.

11. Jártokban mind a négy oldaluk felé mennek vala, meg nem fordulnak vala jártokban, hanem arra, a merre a fő fordult, mennek vala utána, meg nem fordulnak vala mentőkben.

12. És egész testök és hátok és kezeik és szárnyaik és a kerekek rakva valának szemekkel köröskörül mind a négy kerekükön.

Ezék. 1,18.

13. Hallám, hogy a kerekeket forgókerekeknek nevezték fülem hallatára.

14. És négy orczája vala mindeniknek, az első orca vala Kérub-orca, és a második orca Ember-orca, a harmadik Oroszlán-orca és a negyedik Sas-orca.

Ezék. 1,10.

15. És fölemelkedének a Kérubok. Ez ama Élő Lény, amelyet láttam a Kébár folyó mellett.

16. És amikor járnak vala a Kérubok, járnak vala a kerekek is mellettök, amikor pedig felemelék a Kérubok szárnyaikat, hogy fölemelkedjenek a földről, nem fordulának el a kerekek sem az ő oldaluktól.

17. Ha azok állanak vala, ezek is állanak, és ha azok felemelkednek vala, fölemelkedének ezek is velök, mert az Élő Lény szelleme vala bennök.

Ezék. 1,5., Ezék. 1,13., Ezék. 1,20., Ezék. 1,21.

18. És elvonula JaHuWaH-nak dicsősége a ház küszöbétől, és állá a Kérubok fölé.

Ezék. 10,4.

19. És fölemelék a Kérubok szárnyaikat, és fölemelkedének a földről szemem láttára kimentőkben és a kerekek is mellettök; és megállának JaHuWaH háza keleti kapujának bejáratánál, és Izráel Elohimjének dicsősége vala felül ő rajtok.

Ezék. 28,1.

20. Ez ama Élő Lény, amelyet láttam az Izráel Elohimje alatt a Kébár folyó mellett, és megismerém, hogy Kérubok valának.

21. Négy orczája vala mindeniknek és négy szárnya mindeniknek és emberi kezek formája vala szárnyaik alatt.

22. És orzáik formája: ugyanazok az orzáik valának, amelyeket a Kébár folyó mellett láttam, tudniillik

formájokat és őket magokat. Mindenik a maga orczája formájában.

Ezék. 1,10.

11 És fölemelt engem a Szellem, és bevice az ÖrökkéValó házának keleti kapujához, amely néz keletnek, és ímé, a kapu bejáratánál huszonöt férfi vala, akik között látám Jaazanját, Azzur fiát, és Pelatjáhut, Benájáhu fiát, a nép fejedelmeit.

2. És monda nékem: Embernek fia! ezek a férfiak, akik gonoszt eszelnek ki és rossz tanácsot adnak ebben a városban,

3. Mondván: Nem egyhamar fogunk házakat építeni; ez a város a fazék, mi pedig a hús.

Ezék. 11,7., Ezék. 11,11.

4. Azért prófétálj ellenök; prófétálj, embernek fia!

5. És esék reám JaHuWaH Szellem, és monda nékem: Mondjad, így szól JaHuWaH: Így szólottatok, Izráel háza! és ami lelketekben készül, Én tudom.

6. Sokakat öltetek meg ebben a városban, és utcáit megtöltöttétek megölettekkel.

2 Kir. 21,16.

7. Ezért, így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Megöletteitek, akiket a város közepére vetettetek, ezek a hús, a város pedig a fazék, és titeket kivisznek belőle.

Ezék. 11,3.

8. Fegyvertől féltetek, fegyvert hozok reátok - azt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő.

2 Kir. 25,1., 2 Kir. 25,11., Jer. 42,16.

9. És kiviszlek titeket belőle, és adlak titeket idegenek kezébe, és tartok ítéletet fölöttetek.

10. Fegyver miatt hulljatok el, Izráel határán ítéllek meg titeket, és megtudjátok, hogy Én Vagyok az ÖrökkéValó.

2 Kir. 25,5., 2 Kir. 25,7.

11. E város ne legyen fazekatok, hogy ti benne hús legyetek, Izráel határán ítéllek el titeket.

Ezék. 11,3.

12. És megtudjátok, hogy Én vagyok JaHuWaH, mert az Én végzéseimben nem jártatok, és rendeléseimet nem cselekedtétek, hanem a pogányok módja szerint cselekedtétek, akik körültek vannak.

13. És lőn, amikor prófétáltam, Pelatjáhu, Benájáhu fia meghala, én pedig orczámra esém és kiálték nagy felszóval, és mondek: Ah, ah, Igaz Teremtő ÖrökkéValó, Te véget vetsz Izráel maradékának!

14. És lőn JaHuWaH-nak szava én hozzám, mondván:

15. Embernek fia! a te atyádfiai, atyádfiai, a te rokonaid és Izráel egész háza együtt azok, akikről Jeruzsálem lakói ezt mondják: távozzatok el az ÖrökkéValótól, nekünk adatott ez a föld örökségül.

16. Ezokáért mondjad, így szól JaHuWaH Elohim: Mivelhogy távol vettem őket a pogányok közé, és szétszórtam őket a tartományokba, tehát Én leszek nekik templomul rövid időre a tartományokban, amelyekbe mentek.

17. Ennekokáért mondd, így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Egybegyűjtelek titeket a népek közül és együvé hozlak titeket a tartományokból, amelyekben szétszórattatok, és adom néktek Izráel földjét.

Jer. 29,10.

18. És bemennek oda és eltávolítják minden ő fertelmességeit és minden útálatosságait ő belőle.

Ésa. 4,2., Ésa. 4,3.

19. És adok nékik egy szívet, és új lelket adok belétek, és eltávolítom a kőszívet az ő testökből, és adok nékik hússzívet;

Jer. 2,32., Jer. 2,39., Jer. 38,8., Jer. 38,9., Ezék. 18,31.

20. Hogy az Én végzéseimben járjanak és rendeléseimet megőrizték és cselekedték azokat, és legyenek Nékem népem és Én leszek nékik Elohimük.

21. De akiknek szívök az ő fertelmességeik és útálatosságaik szíve szerint jár, azoknak útját fejökhöz verem, mondja JaHuWaH Elohim.

Ezék. 11,6., Ezék. 11,9., Ezék. 9,5., Ezék. 9,8.

22. És fölemelék a Kérubok szárnyaikat s a kerekék mellettök, és Izráel Elohimjének dicsősége rajtok felül vala.

Ezék. 10,19.

23. És felszálla JaHuWaH-nak dicsősége a város közepéből, és áll a hegyre, amely a várostól keletre van.

24. A lélek pedig felvön engem, és vive Káldeába a foglyokhoz látásban Elohim Szellemé által, és felszálla előlem a látás, amelyet láttam.

Ezék. 1,1., Ezék. 1,2.

25. És elbeszélém a foglyoknak JaHuWaH-nak minden beszédét, amelyet nékem megjelentetett.

12 És lőn JaHuWaH-nak szava énhozzám, mondván:

2. Embernek fia! pártos ház közepette lakol, akiknek szemeik vannak a látásra, de nem látnak, füleik vannak a hallásra, de nem hallanak, mert ők pártos ház.

Ésa. 6,9., Ésa. 42,20., Csel. 28,26., Csel. 28,27.

3. És te, embernek fia, készíts magadnak vándorútra való eszközöket, és vándorolj ki nappal szemeik előtt, és vándorolj ki helyedről más helyre szemök láttára; talán meglátják! mert ők pártos ház.

Jer. 18,12.

4. És vidd ki eszközeidet, úgy, mint vándorútra való eszközöket, nappal szemök láttára, te pedig menj ki estve szemök láttára, úgy ahogy a vándorok szoktak.

5. Szemök láttára lyukaszd át a falat, és azon át vidd ki.

6. Szemök láttára emeld válladra, a sötétben vidd ki, orczádat fedd be, hogy lásd a földet, mert csodajelül rendeltelek az Izráel házának.

7. Úgy cselekedtem azért, amint parancsolva vala nékem; eszközeimet kihordám nappal, mint vándorútra való eszközöket, és este átlukasztám a falat kezemmél; a sötétben kivivém, vállamra emelém szemök láttára.

8. És lőn JaHuWaH beszéde én hozzám reggel, mondván:

9. Embernek fia! Nem mondta-é néked Izráel háza, ez a pártos ház könyve cselekszel?

Jer. 42,2, Jer. 42,5, Jer. 42,6, Jer. 43,1, Jer. 43,5, Jer. 44,15, Jer. 44,17

10. Mondd nekik: Így szól JaHuWaH Elohim: a fejedelemnek szól ez a próféczia, aki Jeruzsálemben van, és Izráel egész házának, amely ott lakozik.

11. Mondd: Én csodajelek vagyok; amint én cselekedtem, úgy történik velök: fogságba, rabságra mennek.

12. És a fejedelem, aki közöttök van, vállát megrakván a sötétben, kimegyen; a falat átlukasztják, hogy így vigyék ki őt, orczáit befedi, hogy ne lássa szemeivel épen ő a földet.

2 Kir. 25,4., 2 Kir. 25,7.

13. És kiterjesztem hálómat ellene, és megfogatik varsámban, és elviszem őt Bábelbe a Káldeusok földére, de azt nem fogja látni és ott fog meghalni.

2 Kir. 25,7.

14. És mindeneket, akik körülte vannak az ő segítségére, és minden seregeit szélnek szórom mindenfelé, és kardot vonok utánok.

Jer. 43,5, Jer. 43,11

15. És megtudják, hogy Én Vagyok az ÖrökkéValó, amikor eloszlatom őket a pogányok közé, és szétszórom őket a tartományokba.

16. De meghagyok közülök kevés férfiakat a fegyvertől, éhségtől s döghaláltól, hogy elbeszéljék minden útálatosságukat a pogányok közt, akik közé mennek, s hogy megtudják, hogy Én Vagyok az ÖrökkéValó.

Ezék. 5,1., Ezék. 5,5., Ezék. 6,8.

17. És lőn JaHuWaH beszéde hozzám, mondván:

18. Embernek fia! kenyeredet rettegéssel egyed, és vizedet reszketéssel és félelemmel igyad.

19. És szólj a föld népének: Ezt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő Jeruzsálem lakóiról, Izráel földjéről: kenyeröket félelemmel eszik és vizöket ájulással isszák, hogy pusztaságra vetközzék földje bőségéből minden lakói álnoksága miatt.

20. És a lakott városok elpusztulnak s a föld pusztaság lesz és megtudjátok, hogy Én vagyok JaHuWaH.

21. És lőn JaHuWaH beszéde hozzám, mondván:

22. Embernek fia! micsoda közmondástok van néktek Izráel földjén? hogy azt mondják: a napok csak haladnak, ám semmivé lesz minden látás.

Ésa. 5,19., Jer. 7,4., Ezék. 12,26., Ezék. 12,27.

23. Ezokért mondd nekik: Ezt mondja JaHuWaH Elohim: Megszüntetem e közmondást és nem mondogatják azt többé Izráelben, sőt inkább mondd nekik: elközelgettek a napok, és minden látás teljesül.

24. Mert nem lesz többé semmi hiábavaló látás és hízogató jövendölgetés Izráel házának közepette.

25. Mert Én szólok, JaHuWaH; s amely szót szólok, meglészen, nem halad tovább. Mert a ti napjaitokban, pártos ház, szólok egy szót és megcselekszem, ezt mondja JaHuWaH Elohim!

26. És lőn JaHuWaH beszéde hozzám, mondván:

27. Embernek fia! ímé, Izráel háza ezt mondja: A látás, melyet ez lát, sok napra való, és messze időkre profétái **Ezékiai proféták könyve** ő.
- Ezék. 12,22., Hós. 6,3.*
28. Ezokért mondjad nekik, így szól JaHuWaH Elohim: Nem halad tovább semmi Én beszédem; amit szólok, az a szó megleszen,
- ezt mondja az **ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő**.
- Siral. 2,17.*
- 13** És lön az **ÖrökkéValó** beszéde hozzám, mondván:
2. Embernek fia! profétálj Izráel profétái ellen, akik profétálnak, és mondjad azoknak, akik önnön szívökből proféták: Halljátok meg az **ÖrökkéValó** beszédét!
- Jer. 14,14., Jer. 28,12., Jer. 28,17., Jer. 29,8., Jer. 29,9.*
3. Így szól JaHuWaH Elohim: Jaj a bolond profétáknak, akik az önnön lelkök után mennek, mert semmit sem láttak.
- Jer. 28,15, Jer. 28,17, Ezék 13,6, Ezék 13,7, Jer. 28,2, Jer. 28,4*
4. Mint rókák a romok közt, olyanokká lettek profétáid, oh Izráel!
5. Nem hágtatok fel a törésekhez, nem falaztatok falat Izráel háza körül, hogy megállhassatok a harcban JaHuWaH-nak napján.
6. Hívságot láttak s hazug jóvendölgetést, akik ezt mondják: Mondá JaHuWaH! holott JaHuWaH nem bocsátotta őket, és még várják, hogy betelik beszédök.
7. Avagy nem hiábavaló látást láttatok-é, és nem hazug jóvendölgetést szóltatok-é? midőn ezt mondjátok vala: Mondá JaHuWaH! holott Én nem szóltam!
- Jer. 28,2., Jer. 28,3., Jer. 28,15.*
8. Ennekokáért így szól JaHuWaH Elohim: Mivelhogy hívságot szóltattok és hazugságot láttatok, azért ímé Én ellenetek leszek, - ezt mondja JaHuWaH Elohim.
9. És lészen kezem a proféták ellen, akik hívságot látnak és hazugságot jóvendölgetnek; az Én népem gyülekezetében nem lesznek, Izráel házának könyvébe nem irattatnak, és Izráel földjére be nem mennek, és megtudjátok, hogy Én vagyok JaHuWaH Elohim.
10. Azért, mert eláltatták az Én népemet, mondván: béke! holott nincsen béke; és ha a nép falat épít, ímé ők bemázolják azt mázzal. *Jer. 6,14., Jer. 28,2., Jer. 28,4.*
11. Mondjad a mázzal mázolóknak, hogy leomlik: ömlő záporosó lészen, és ti jégeső kövei hulljatok, szélvihar hasítsd!
12. És ímé leomlik a fal. Avagy nem mondják-é majd néktek: hol a mázolás, amelylyel mázolatok?
13. Ezokáért így szól JaHuWaH Elohim: És meghasogatom szélviharral búsulásomban, és ömlő zápor lészen haragomban, és lesznek jégeső kövei búsulásomban annak elrontására.
14. És ledöntöm a falat, melyet mázzal mázoltatok és levetem a földre, és meztelen lesz fundamentoma; és leomlik, és ti veszszetek el közepette, és tudjátok meg, hogy Én Vagyok az **ÖrökkéValó**.
15. És teljessé teszem búsulásomat a falon és azokon, akik profétálnak az mázzal, és mondom néktek: nincs a fal és nincsenek, akik azt mázolák,
16. Tudniillik Izráel profétái, akik profétálnak Jeruzsálemnek és látnak néki békességnek látását, holott nincsen békesség, ezt mondja JaHuWaH Elohim.
- Jer. 6,14., Jer. 28,2., Jer. 28,4.*
17. És te, embernek fia, fordítsd orczádat néped leányaira, akik önnön szívükből profétálnak, és profétálj ellenök.
18. És mondjad, így szól az **ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő**:
- Jaj azoknak, akik kötéseket varrogatnak minden kézcsuklóra, és takarókat készítenek akármilyen természetük fejére, hogy lelkeket vadászszanak! Némely lelkeket elvadásztok népemtől, másokat elevenen megtartotok a magatok hasznára.
- Ezék. 13,10., Ezék. 22,22., Ezék. 22,27.*
19. És megszenstelenítetek Engem népem előtt néhány marok árpáért és falat kenyérért, hogy lelkeket öljetek, amelyeknek nem kellene meghalniok, és hogy lelkeket elevenen megtartsatok, amelyeknek nem kellene élniök, hazudozván népemnek, amely hazugságra hallgat. *Ésa. 30,10., Ésa. 30,11.*
20. Ezokáért így szól JaHuWaH Elohim: Ímé Én kötéseitek ellen leszek, amelyekkel ti a lelkeket vadászsátok, mint madarakat; és leszaggatom azokat karjaitokról, s a lelkeket, amelyeket ti vadásztok, szabadon bocsátom, mint madarakat.
21. És elszaggatom takaróitokat, és megszabadítom népemet kezetekből, és nem lesznek többé zsákmány a ti kezetekben, s megtudjátok, hogy Én vagyok JaHuWaH.
22. Mivelhogy megszomorítjátok az igaznak szívét hazugsággal, holott Én őt bántani nem akartam, s megerősítetek a hitetlen kezeit, hogy meg ne térjen gonosz újáról, hogy őt életben megtartsam.
23. Ezokáért hívságot nem láttok és jóvendőt nem jóvendölgettek többé, s megszabadítom népemet a ti kezetekből, és megtudjátok, hogy Én vagyok JaHuWaH.
- 14** És jövének hozzám férfiak Izráel vénei közül, és leülének Én előttem.
2. És lön JaHuWaH beszéde hozzám, mondván:
3. Embernek fia! Ezek a férfiak fölveték bálványaikat szívökbe, és vétkeik botránkozását orczáik elé állították. Vajjon engedjem-é, hogy megkérdessenek engem?
4. Ezokáért szólj velök, és mondjad nekik, ezt mondja JaHuWaH Elohim: Valaki az Izráel házából bálványait szívébe fölveszi, és vétkének botránkozását teszi orczái elé, és megy a profétához: Én, JaHuWaH felelek meg annak Énmagam által bálványainak sokasága miatt;
5. Hogy megragadjam Izráel házát az ő szívökben, akik elfordultak tőlem bálványaik miatt mindnyájan.

Jer. 44,17., Jer. 44,18.

6. Ezokáért mondjad Izráel házának, ezt mondja JaHuWaH Elohim: Térjete meg, és forduljtok el bálványaitoktól és minden útálatosságtoktól fordítsátok el orcátokat.

7. Mert valaki az Izráel házából és a jövevények közül, akik Izráelben laknak, elhajlik tőlem, és az ő bálványait veszi föl szívébe, és vétkének botránkozását teszi orcája elé, és megyen a prófétához, hogy ez tanácsot kérjen ő néki Én tőlem: Én, az *ÖrökkéValó* felelek meg annak Én magam által;

8. És ellene fordítom orcámat annak a férfinak, és vetem őt jegyül és közbeszédül, és kiirtom népem közül, és megtudjátok, hogy Én Vagyok az *ÖrökkéValó*! *Ezék. 15,7., 5 Móz. 28,37.*

9. Ha pedig a próféta megtéveszteni engedi magát, hogy kijelentést adjon: Én, JaHuWaH tévesztettem meg azt a prófétát; és kinyújtom kezemet ellene, és kiveszem őt az Én népem, Izráel közül.

Ez 13,2, Ez 13,3, Jer 28,15, Jer 28,17

10. És viselik vétköket; amilyen a kérdező vétké, olyan legyen a próféta vétké is.

11. Azért, hogy el ne tévelyedjék többé Izráel háza Én tőlem, és többé meg ne fertéztessék magokat minden ő elszakadásukkal, hanem legyenek az Én népem és Én legyek Elohimük, - ezt mondja JaHuWaH Elohim.

12. És lőn JaHuWaH beszéde hozzám, mondván:

13. Embernek fia! ha valamely ország vétkeznék ellenem, elpártolván tőlem, és Én kinyújtván kezemet ellene, eltörném néki a kenyérnek botját, és bocsátanék reá éhséget, és kiirtanék belőle embert és barmot;

Ezék. 5,16., 3 Móz. 26,26.

14. És ha volna ez a három férfiú benne: Noé, Dániel és Jób: akkor ők az igazságukkal a magok lelkét megszabadítanak, azt mondja *ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő*.

Jób. 1,1., Jer. 15,1.

15. Ha gonosz vadállatokat bocsátanék át az országon, hogy azt gyermektelenné tegyék, és az pusztává lenne, amelyen senki át nem menne a vadállatok miatt:

16. Benne ama három férfiú, Élek Én, JaHuWaH Elohim mondja, sem fiaikat, sem leányokat meg nem szabadítana, csak magokat szabadítanak meg, az ország pedig pusztává lenne.

17. Avagy, ha fegyvert hoznék amaz országra, és mondánám: fegyver, menj át ez országon! és kiirtanék belőle embert és barmot,

18. És ama három férfiú benne volna: Élek Én, - az *ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő* mondja, - nem szabadítana meg sem fiaikat, sem leányokat, hanem csak magokat szabadítanak meg. *Ezék. 14,14.*

19. Avagy, ha döghalált bocsátanék arra az országra, és kiönteném búsulásumat reá vérben, hogy kiirtsak belőle embert és barmot,

20. És Noé, Dániel és Jób benne volna, Élek Én, - az *ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő* mondja, - nem szabadítanak meg sem fiat, sem leányt; ők igazságukkal csak a magok lelkét szabadítanak meg.

Ezék. 14,14.

21. Mert így szól JaHuWaH Elohim: Mennyivel inkább, ha e négy nehéz ítéletemet: a fegyvert, éhséget, vadállatot és döghalált bocsátom Jeruzsálemre, hogy kiirtsak belőle embert és barmot!

22. Ímé, megmaradnak benne némely menekültek, akiket kivezetnek, fiak és leányok; ímé ők kimennek hozzátok, hogy lássátok útjokat és cselekedeteiket, és vigasztalást vegyetek a veszedelemből, amelyet Jeruzsálemre hoztam, mindarra nézve, amit hoztam reá.

23. És megvigasztalnak titeket, ha látjátok útjokat és cselekedeteiket megismeritek, hogy nem hiába cselekedtem mindazt, amit cselekedtem vele, - ezt mondja az *ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő*.

15 És lőn az *ÖrökkéValó* beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! mire való a szőlőtöke fája egyéb fa között, a venyige, amely az erdő fái között van?

3. Avagy vesznek-é abból fát, hogy valami eszközt csináljanak belőle? avagy vesznek-é belőle szeget, hogy mindenféle edényt akaszszanak reá?

4. Ímé a tűznek adatott, hogy megemészsze; két végét megemésztette már a tűz, és közepe megpörköldött, vajjon való-é valami eszközre?

5. Ímé, amíg ép vala, semmi eszközre nem vala jó; mennyivel kevésbbé csinálhatnak belőle valamit most, amikor a tűz megemésztette és megpörköldött!

6. Azért így szól az *ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő*: Amint a szőlőtöke fáját az erdő fái közül a tűznek adtam megemésztésre, úgy adtam oda Jeruzsálem lakóit,

7. És ellenök fordítom arczomat. A tűzből jöttek ki és a tűz emészsze meg őket, és megtudjátok, hogy Én vagyok JaHuWaH, amikor arczomat ellenök fordítom.

Ezék. 15,4., Ezék. 15,5.

8. És teszem a földet pusztasággá, mivelhogy elpártoltak Tőlem, ezt mondja JaHuWaH Elohim.

16 És lőn az *ÖrökkéValó* beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! add tudtára Jeruzsálemnek az ő útálatosságait,

3. És mondjad: Így szól az *ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő* Jeruzsálemnek: A te származásod és születésed Kanaán földjéről való; atyád az Emoreus és anyád Hitteus asszony.

4. Születésed pedig ilyen volt: amely napon születted, el nem metszették a köldöködet, és vízzel meg nem mostak, hogy tiszta lennél, sóval sem töröltek meg, sem be nem póáltak.

5. Szem meg nem szánt téged, hogy ezekből valamit veled cselekedett volna, könyörülvén rajtad; hanem kivetettek a nyílt mezőre, mert útáltak, amely napon születted.

együtt azokkal, akiket gyűlöltél, és egybegyűjtöm őket
ellened mindenfelől, és föltakarom meztelenségedet
előttök hogy lássák minden te meztelenségedet.

Ésa. 47,3., Jer. 13,26., Jer. 13,27.

38. És megítéllek téged a házasságtörő és vért ontó
asszonyok ítéletével, és véredet kiontatom
búsulásomban és féltő szerelmemben.

3 Móz. 20,10., 5 Móz. 22,22.

39. És adlak téged kezökbe, és leszakítják tetődet és lerontják magaslataidat és lehúzzák rólad ruháidat és elveszik ékességeidet, és hagynak mezítelenül s ruhátalanul.

Hós. 2,8., Siral. 1,22., Siral. 2,21., Siral. 2,22.

40. És összehoznak gyűlést ellened, és megköveznek és összevagdálnak fegyvereikkel.

41. És megégetik házaidat tűzzel, és ítéletet
cselekesznek rajtad sok asszony szeme láttára, és
megszüntetem paráznaságodat, és bért sem adsz többé.

Jer. 52.13., Jer. 52.14.

42. És megnyugotom búsulásomat rajtad, hogy
eltávozzék féltő szerelmem te tőled, s megnyugoszm
és többé nem haragszom.

Ésq. 4.3., Ésq. 4.4.

43. Mivelhogy meg nem emlékeztél ifjúságod napjairól,
és ingerlettel engem mindezekkel, azért ímé én is
fejedhez verem útat, ezt mondja JaHuWaH Elohim,
és többé nem cselekszed a fajtalanságot minden
útálatosságod mellett. *Ezék. 16.4., Ezék. 16.14.*

Ezék. 16,4., Ezék. 16,14.

44. Ímé, valaki közmondással él, rólad veszi azt, mondván: Aminémű az anya, olyan a leánya is.

45. Anyád leánya vagy te, aki megútálta férjét s fiait, és
öcsédnek néneje vagy, akik megútálták férjeiket és
fiaikat; anyátok Hitteus asszony és atyátok Emoreus.

Ezék. 16,35., Hós. 2,3.

46. És a te nénéd Samaria vala, ő és leányai, aki balkezed felől lakik vala; és öcséd, aki jobbkezed felől lakik vala, Sodoma és leányai.

2 Kir. 17,6., 2 Kir. 17,12., 1 Móz. 13,13., 1 Móz. 18,20.,

1 Móz. 18,21., 1 Móz. 18,24., 1 Móz. 18,25., Ésa. 1,10., Ésa. 1,21.

47. És nem az ő útakon jártál, és nem az ő útátalosságaiak szerint cselekedtél, de csak kevés ideig; de aztán gonoszabb valál azoknál minden útdban.

2 Kir. 21.9.

48. Élek Én! - azt mondja az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő*, - így nem cselekedett Sodoma, a te öcséd, ő és leányai, amint cselekedtél te és a te leányaid.

Siral, 4,6.

49. Ímé, ez volt a vétke Sodomának, a te öcsédnek: kevélység, eledel bősége és gondtalan békesség volt nála és leányainál, de a szűkölködőnek és szegénynek kezét nem fogta meg.

1 Móz. 13,10.

50. És felfuvalkodának s cselekedének útalatosságot
előttem, és elveszítém őket, amikor ezt megláttam.

1 Móz. 18,21., 1 Móz. 19,24., 1 Móz. 19,25.

51. És Samaria félannyit sem vétkezett, mint te, mert
Ezék. 16, 46 igazságaid, mint az övék; és így
 nőtestvéreidet nálad igazabbnak bizonyítád minden
 27. útlatosságiddal, amelyeket cselekvél. *Ezék. 16, 46.*

Ezék. 16,46.

52. Te is azért viseld gyalázatotod, amelyre pedig
nénédet ítélte; a te bűneid miatt, amelyekben nálok
útálatosabban cselekvél, igazabbak ők nálad.
Szégyenülj meg hát te is s viseld gyalázatotod, hogy
nőtestvéreidet nálad igazabbnak bizonyítád.

53. És visszahozom foglyaikat, Sodomának s leányainak foglyait és Samariának s leányainak foglyait; s visszahozom a te foglyaidat is amazok közepette;

54. Azért, hogy viseljed gyalázatodat és megszegyenülj mindazokért, miket cselekedtél, amikor azoknak vigasztalásukra leszel.

55. És nőtestvéreid, Sodoma és leányai visszatérnek előbbi állapotjukba, és Samaria s leányai visszatérnek előbbi állapotjukba, és te is és leányaid visszatértetek előbbi állapototokba.

56. És nem vala-é öcséd, Sodoma, szóbeszéd a Te szádban kevélykedésed napján,

57. Minekelőtte kitudódott volna gonoszságod; amiképen te most gyalázatuk vagy Siria leányainak s minden körülötted valóknak, a Filiszteusok leányainak, akik útnak téged köröskörül?

58. Fajtalanságodat és útalatosságaidat magad viseled, -
azt mondja az *ÖrökkéValó*.

59. Mert ezt mondja az *ÖrökkéValó* Elohim: 0

És ha úgy cselekedtem veled, mint te cselekedtél,
midőn megvetted az esküt, hogy megtörd a frigvet:

2 Móz. 19,5., 2 Móz. 19,8., Jer. 44,16., Jer. 44,19.

60. Én megemlékezem frigyemről, amelyet veled ifjúságod napjaiban kötöttem, és örök frigyet vetek veled.

61. És te megemlékezel útidról és megszegyenled magadat, amikor hozzád veszed nőtestvéreidet, akik nagyobbak nálad, együtt azokkal, akik kisebbek, s adom őket néked leányaidul, de nem a te frigvedből.

Jer. 31,32., Jer. 31,33.

62. És Én megerősítem frigyemet veled, s megismered, hogy Én vagyok JaHuWaH.

Ésa. 4.3., Ésa. 4.4.

63. Hogy megemlékezzél és pirulj, és meg ne nyissad többé szádat szegyenletedben, amikor megkegyelmezek néked mindenekben, valamit cselekedtél, - azt mondja JaHuWaH Elohim.

17 És lőn az *ÖrökkéValó* beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia, adj találós mesét, és mondj példabeszédet Izráel házának.

3. És mondjad: Így szól az *ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő*: A nagyszárnyú nagy saskeselyű, melynek hosszú csapótollai valának, s amely rakva vala különféle színű tollakkal, jöve a Libanonra, és elfoglalá a czédrusfa tetejét.

4. Gyöngé ágainak hegyét letépte, és vivé azt a kalmárok földére, az árusok városában tevő le.

5. És vőn annak a földnek magvából, és elveté azt termékeny mezőbe; sok vizek mellé vivé; mint fűzfát ülteté el.

6. És felsarjadt, és lőn elterülő, alacsony szőlőtővé, hogy vesszőit amahhoz fordítsa s gyökerei amaz alatt legyenek, és szőlőtővé lőn, és vesszőket terme, és ágacsákat bocsáta ki.

7. És vala más nagy szárnyú, soktollú nagy saskeselyű, és ímé, ez a szőlőtő feléje terjeszté gyökereit s vesszeit hozzá nyújtá ültetésének ágyaiból, hogy öntözze őt;

8. Pedig jó földbe, sok víz mellé ültették vala el, hogy ágakat hajtson és gyümölcsöt teremjen, hogy legyen jeles szőlőtő.

9. Mondjad: Így szól JaHuWaH Elohim: Vajjon jó szerencsés lesz-é? Vajjon gyökereit nem szaggatja-é ki, és gyümölcsét nem vágja-é le, hogy elszáradjon, hajtásának minden ága elszáradjon, és pedig nem erős karral és sok néppel támad reá, hogy kitépje azt gyökerestől.

Ezék. 17,5.

10. És ímé elplántáltatott, jó szerencsés lesz-é? Avagy, ha a napkeleti szél illeti őt, nem szárad-é el teljesen, ültetésének ágyában nem szárad-é el?

Ezék. 19,12., Hós. 13,15.

11. És lőn az *ÖrökkéValó* szava hozzám, mondván:

12. No, mondjad a pártos háznak: Avagy nem értettétek-é mi ez? Mondjad: Imé, eljött a babiloni király Jeruzsálembe, és fogá királyát és fejedelmeit és elvivé őket magához Babilonba.

13. És vőn a királyi magból, s frigyét szerze vele, s megesküté őt, de földnek erőseit elvivé,

2 Kir. 24,8., 2 Kir. 24,16.

14. Hogy alacsony királyság legyen, hogy fel ne emelkedjék, hanem frigyét megőrizze, hogy ez megálljon.

15. De pártot üte ellene, bocsátván követeit Égyiptomba, hogy adjon néki lovakat és sok népet. Vajjon jó szerencsés lesz-é? Vajjon megszabadítja-é magát, aki ezeket cselekszi? aki megszegte a szövetséget, megszabadul-é?

Jer. 37,5., Jer. 37,11.

16. Élek Én, - ezt mondja az *ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő*, - hogy annak a királynak lakóhelyén, aki őt királylyá tette, akinek tett esküjét megvetette, s akivel tett frigyét megszegte, ott nála, Babilonban hal meg.

Jer. 32,5., 2 Kir. 24,17., 2 Kir. 24,18.

17. És a Faraó nagy haddal és nagy sokasággal vele semmit nem tesz a háborúban, amikor sánczot töltenek és tornyot építenek sok lélek kiirtására.

Jer. 37,5., Jer. 37,10., Jer. 39,1., Jer. 39,8.

18. S ha megvetette az esküt, hogy megszegie a frigyét, pedig ímé, kezét adott rá, s mégis megcselekedte mindezeket; nem fog megszabadulni!

2 Krón. 36,13., 2 Krón. 36,17.

19. Azért így szól JaHuWaH Elohim:

Ezék. 17,1., Ezék. 17,18.

Élek Én, hogy eskümet, melyet megvetett, és frigyemet, amelyet megszegett, fejéhez verem.

20. És kiterjesztem hálómat ellene, és megfogatik varsámban, és elviszem őt Babilonba s ott törvénykezem vele gonoszságáért, amellyel ellenem járt.

2 Kir. 25,5-7

21. És minden menekültje minden seregéből fegyver miatt hull el, és a megmaradottak szélnek szélednek mindenfelé, és megtudjátok, hogy Én, JaHuWaH beszéltem.

22. Így szól az *ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő*: És veszek Én ama magas czédrus tetejéből, és elültetem; felső ágaiból egy gyöngé ágat szegek le, s elplántálom Én magas és fölemelt hegyen.

23. Izráel magasságos hegyén plántálom őt, és ágát nevel és gyümölcsöt terem s nagyságos czédrussá nevededik, hogy lakjanak alatta, mindenféle szárnyas madarak ágainak árnyékában fognak lakozni.

24. És megismeri a mező minden fája, hogy Én, JaHuWaH tettem a magas fát alacsonynyá, az alacsony fát magassá; megszáraztottam a zöldelő fát, és zöldde tettem az asszú fát. Én, JaHuWaH szólottam és megcselekedtem.

18 És lőn az *ÖrökkéValó* szava hozzám, mondván:

2. Mi dolog, hogy ezt a közbeszédet szoktátok mondáni Izráel földjén, mondván: Az atyák ettek egrest, és a fiak foga vásott meg bele?

Jer. 31,29.

3. Élek Én, ezt mondja az *ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő*, nem lesz többé helye köztetek ennek a közbeszédnek Izráelben.

4. Imé, minden lélek enyém, úgy az atyának lelke, mint a fiúnak lelke enyém; amely lélek vétkezik, annak kell meghalni!

5. És ha valaki igaz lesz, és törvény szerint igazságot cselekszik;

6. Ha a hegyeken nem eszik, és szemei föl nem emeli Izráel házának bálványaira, és felebarátja feleségét meg nem fertézteti, és aszsonyhoz tisztátalanságában nem közeledik;

Zsolt. 106,28., Ésa. 57,7., 3 Móz. 18,19., 3 Móz. 18,20.

7. És senkit nem nyomorgat, az adósnak a zálogot visszaadja, ragadományt nem ragadoz, az éhezőnek kenyerét adja és a mezítelent ruhával befűdi;

2 Móz. 22,21., 5 Móz. 24,12., 5 Móz. 15,7., 5 Móz. 15,8., Ésa. 58,6., Ésa. 58,7., Mát. 25,36., Mát. 25,40.

8. Uzsorára nem ad, kamatot nem vesz, megvonja kezét az álnokságtól, igaz ítéletet tesz a felek közt;

2 Móz. 22,25.

9. Az Én Parancsolatimba jár és törvényeimet megőrzi, hogy igazságot cselekedjék; ez az igaz, ő élén él, - ezt mondja JaHuWaH Elohim.

3 Móz. 18,5.

10. És ha erőszakos fiat nemz, aki vért ont, és csak egyet is cselekszik amazokból;

Ezék. 18,11., Ezék. 18,13., 5 Móz. 28,15.

11. Mindezeket pedig nem cselekedte; hanem a hegyeken evett, és felebarátjának feleségét megfertéztette;

12. A szűkölködőt és szegényt nyomorgatta, ragadományokat ragadozott, zálogot vissza nem adott, és a bálványokra emelte szemeit, útálatosságot cselekedett;

13. Uzsorára adott és kamatot vett: és az ilyen éljen? Nem él! Mindezeket az útálatosságokat cselekedte, halállal haljon meg, az ő vére legyen ő rajta!

14. Ímé, ha fiat nemz, és ez látja atyjának minden vétjét, amelyeket cselekszik; látja, de nem cselekszik azok szerint:

15. A hegyeken nem eszik, és szemeit nem emeli fel Izráel házának bálványaira, felebarátjának feleségét meg nem fertézteti,

16. És senkit sem nyomorgat, zálogot nem vesz, ragadományt nem ragadoz, kenyerét az éhezőnek adja és a mezítelent ruhával befödi;

Jób. 31,19., Jób. 31,20.

17. A szegényre nem veti rá kezét, uzsorát és kamatot nem vesz, törvényeim szerint cselekszik, parancsolataimban jár: az ilyen ne haljon meg atyja vétkéért, hanem élvén éljen.

18. Atyja, mert nyomorgatást követett el, ragadományt ragadozott atyjafiától, és ami nem jó, azt cselekedte népe között: imé meghal a maga vétkéért.

19. És ti ezt mondjátok: Miért ne viselje a fiú az apa vétjét? Ám a fiú, törvény szerint és igazságot cselekedett, minden parancsolatimat megtartotta s cselekedte azokat: élvén éljen.

5 Móz. 24,16.

20. Amely lélek vétkezik, annak kell meghalni; a fiú ne viselje az apa vétjét, se az apa ne viselje a fiú vétjét; az igazon legyen az ő igazsága; és a gonoszon az ő gonoszsága.

21. És ha a gonosztevő megtér minden vétkéből, amelyeket cselekedett, és megtartja minden parancsolatimat és törvény szerint és igazságot cselekszik: élvén éljen, és meg ne haljon.

22. Semmi gonoszságáról, amelyet cselekedett, emlékezés nem lesz; az ő igazságáért, amelyet cselekedett, élni fog.

23. Hát kívánva kívánom én a gonosznak halálát? ezt mondja az *ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő!* nem inkább azt, hogy megtérjen útjáról és éljen?

Ezék. 33,11.

24. És ha az igaz elhajol az ő igazságától, és gonoszságot cselekszik, minden útálatosság szerint, amelyeket a hitetlen cselekedett, cselekszik, nemde éljen-é? Semmi igazságairól, amelyeket cselekedett, emlékezés nem lesz: gonoszságáért, melyet cselekedett, és az ő vétkéért, melylyel vétkezett, ezekért meg kell halnia.

25. És azt mondjátok: Nem igazságos JaHuWaH-nak ~~az igazságát követni~~ meg, Izráel háza: az *Én* útam nem igazságos-é?

Nem inkább a ti útaitok nem igazságosak-é?

Ezék. 33,20.

26. Ha elhajol az igaz az ő igazságától, és gonoszságot cselekszik, és amiatt meghal: gonoszsága miatt hal meg, amelyet cselekedett.

27. És ha a gonosztevő megtér az ő gonoszságától, amelyet cselekedett, és törvény szerint és igazságot cselekszik: ez az ő lelkét megtartja életben.

28. Mert belátta és megtért minden gonoszságától, amelyeket cselekedett: élvén éljen, ne haljon meg.

29. És azt mondja az Izráel háza: Nem igazságos az *ÖrökkéValó* útja! Az *Én* útaim nem igazságosak-é, Izráel háza? nem inkább a ti útaitok nem igazságosak-é?

Ezék. 18,26., Ezék. 18,27.

30. Ennekokáért mindeniteket az ő útai szerint ítélem, Izráel háza, ezt mondja az *ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő*. Térjete meg és forduljatok el minden vétkeitektől, hogy romlásokra ne legyen gonoszságotok.

Ezék. 18,27.

31. Vessétek el magatoktól minden vétkeiteket, amelyekkel vétkeztetek, és szerezzetek magatoknak új szívet és új lelket; Miért halnátok meg, oh Izráel háza?

Ezék. 11,19.

32. Mert nem gyönyörködöm a meghaló halálában, ezt mondja JaHuWaH Elohim. Térjete meg azért és éljete!

Ezék. 18,23.

19 Te pedig kezdj gyászéneket Izráel fejedelmeiről.

2. És mondd: Mi volt anyád? Nőstény oroszlán, oroszlánok közt fekszik vala, fiatal oroszlánok között nevelé fel kölykeit.

3. És fölnevele egyet kölykei közül; fiatal oroszlánná lön, és megtanula ragadományt ragadozni, embereket evett.

4. És meghallák ezt róla a népek; vermőkben megfogaték, és elvivék őt horgokon Égyiptom földjére.

Ésa. 37,29., 2 Kir. 23,31., 2 Kir. 23,33.

5. És amikor látta, hogy késik, hogy oda veszett reménysége, vön egyet kölykei közül, ezt tévé fiatal oroszlánná.

6. És ez jár vala az oroszlánok között, fiatal oroszlánná lön; és megtanula ragadományt ragadozni, embereket evett.

Jer. 26,21., Jer. 26,23.

7. És ismeré az ő özvegyeiket s városaikat elpusztítá, és megrettene a Föld és annak teljessége, ordítása hangjától.

8. És veték ellene a pogányok köröskörül a tartományokból és kiteríték reá hálójukat, vermőkben megfogaték;

2 Krón. 36,4., 2 Krón. 36,6., Jer. 22,18., Jer. 22,19.

9. És veték őt ketreczbe horgokon, s elvivék őt Babilon királyához, elvivék őt várakba, hogy többé ne hallassék szava Izráel hegyein.
10. Anyád a te nyugalmadban olyan vala, mint a víz mellé ültetett szőlőtő, gyümölcscsel és vesszővel bővelkedik vala a sok víztől.
11. És lőnek neki erős vesszei, uralkodók pálczáinak valók, és nagy vala magassága a sűrűség között és felett, és kitetszék magasságával és vesszeinek sokaságával.
12. De kiszaggattaték Elohim haragja által, a földre vetteték, és a napkeleti szél elszáraztá gyümölcsét; letöretének és elszáradának erős ágai; tűz emészté meg.
13. És most a pusztában plántáltatott, száraz és szomjú földön.
14. És tűz jött ki ágainak egyik vesszejéből, gyümölcsét megemészté, és nincs többé rajta erős vessző, nincs pálcza az uralkodásra! Gyászének ez és gyászének lesz.
- 20** És lőn a hetedik esztendőben, az ötödik hónap tizedikén: jövének férfiak Izráel vénei közül megkérdezni az *ÖrökkéValót*, és leülének előttem.
2. És lőn JaHuWaH beszéde hozzám, mondván:
3. Embernek fia! beszélj Izráel véneivel, és mondjad nékik: Így szól JaHuWaH Elohim: Nemde engem megkérdezni jöttetek-é? Élek Én, hogy nem engedem, hogy megkérdezzetek Engem, - ezt mondja az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő*.
4. Ítélni akarod őket, ítélni akarsz, embernek fia? add tudtokra atyáik útálatosságait!
5. És mondjad nékik: Így szól JaHuWaH Elohim: Azon a napon, amelyen elválasztám Izráelt, és fölemelém kezemet a Jákób háza magvának, és megismertetém Magamat velök Égyiptom földjén, és kezemet fölemelém nékik, mondván: Én vagyok JaHuWaH, a ti Elohimtek!
6. Azon a napon felemeltem kezemet nékik, hogy kihozzam őket Égyiptom földjéről a földre, amelyet kinéztem vala nékik, amely téjjel és mézzel folyó, ékessége az minden tartománynak;
7. És mondék nékik: Ki-ki az ő szemei útálatosságait elvesse, és Égyiptom bálványaival meg ne fertéztessétek magatokat; Én vagyok JaHuWaH, a ti Elohimtek!
- Józs. 24,14., Józs. 24,23.*
8. De pártot ütének ellenem, s nem akarának hallgatni reám. Senki az ő szeme útálatosságait el nem veté és Égyiptom bálványait el nem hagyá. Mondám azért, hogy kiöntöm búsulásomat rájuk, teljessé teszem haragomat rajtuk Égyiptom földjének közepette.
- Ezék. 23,8.*
9. De cselekedtem az Én nevemért, hogy ez meg ne gyaláztassék a pogányok szemei előtt, akik közt ők valának, akiknek szemei előtt megismerttettem magamat Égyiptom földjéről.
- Ezék. 20,14., Ezék. 20,22., 4 Móz. 14,13., 4 Móz. 14,20.*
10. És kihozzam őket Égyiptom földjéről, s vivém őket a pusztába.
- 2 Móz. 13,18.*
11. És adám nékik Parancsolatimat, és Törvényeimet kijelentém nékik, amelyeket az ember, ha cselekszik, él azok által.
- Ezék 18,5, Ezék 18,9, 3 Móz 18,5*
12. És adám nékik szombataimat is, hogy legyenek jegyül köztem és ő közöttök; hogy megtudják, hogy Én vagyok JaHuWaH, az ő megszentelőjük.
- 2 Móz. 16,29., 2 Móz. 16,30., 2 Móz. 20,8., 2 Móz. 20,11.*
13. De pártot üte ellenem Izráel háza a pusztában, az Én Parancsolatimban nem jártak és Törvényeimet megveték, amelyeket az ember, ha cselekszik, él azok által; és az én szombataimat megfertéztették felette igen. Mondám azért, hogy kiöntöm búsulásomat rájuk a pusztában, hogy elveszessem őket.
- 2 Móz. 16,27., 2 Móz. 16,29.*
14. De cselekedtem az Én nevemért, hogy meg ne gyaláztassék a pogányok szemei előtt, akiknek szeme láttára kihoztam vala őket.
- 2 Móz. 32,12., 2 Móz. 32,14.*
15. És föl is emelém én kezemet nékik a pusztában, hogy be nem viszem őket a földre, melyet adtam nékik, amely téjjel és mézzel folyó, ékessége az minden tartománynak;
- 4 Móz. 14,15., 4 Móz. 14,20., 4 Móz. 14,24.*
16. Mivelhogy Törvényeimet megvetették és Parancsolataimban nem jártak, és szombataimat megfertéztették, mert bálványaik után járt vala szívök:
- Ámós. 5,25., Ámós. 5,26.*
17. Mindazáltal kedvezett szemem nékik, hogy el ne veszessen őket, és nem vettem nékik véget a pusztában.
18. És mondék fiaiknak a pusztában: A ti atyáitok parancsolataiban ne járjatok, és az ő törvényeit meg ne tartásátok, s bálványaikkal magatokat meg ne fertéztessétek.
19. Én vagyok a ti *ÖrökkéValó*tok, Elohimtek: az Én Parancsolatimban járjatok, az Én Törvényimet tartásátok meg, és azokat cselekedjétek.
20. És az Én szombataimat megszenteljétek, hogy legyenek jegyül Én köztem és tiköztetek, hogy megtudjátok, hogy Én vagyok JaHuWaH, a ti Elohimetek.
- 2 Móz. 20,10.*
21. De pártot ütének a fiak ellenem, parancsolataimban nem jártak, s törvényeimet meg nem tartották, hogy azokat cselekedjék, amelyeket az ember, ha cselekszik, él azok által; szombataimat megfertéztették; mondám azért, hogy kiöntöm búsulásomat rájuk, teljessé teszem haragomat rajtuk a pusztában.

22. De visszavontam kezemet, s cselekedtem az Én nevemért, hogy meg ne gyaláztassék a pogányok előtt, akiknek szeme láttára kihoztam őket.

Ezék. 20,9., Ezék. 20,14., 2 Móz. 32,12., 2 Móz. 32,14.

23. Föl is emelém Én kezemet nékik a pusztában, hogy elszélesztsem őket a pogányok közé, és szétszórom őket a tartományokba;

1 Krón. 15,13.

24. Mivelhogy törvényeimet nem cselekedték, s parancsolataimat megvetették, és szombataimat megfertéztették, s atyáik bálványai után voltak szemeik.

25. És Én is adtam nékik nem jó parancsolatokat, s törvényeket, amelyek által ne éljenek.

4 Móz. 15,32., 4 Móz. 15,35., 4 Móz. 15,36., Csel. 15,10.

26. S megfertéztetém őket ajándékaikkal, amikor tűzön vittek át minden elsőszülöttet, hogy elpusztítsam őket, hogy megtudják, hogy Én vagyok JaHuWaH.

Csel. 7,42., Csel. 7,43., Ezék. 16,21.

27. Azért szólj az Izráel házának, embernek fia, és mondd nékik, így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő:

Még ebben is gyalázattal illetem engem a ti atyáitok, hogy hűtlenül elszakadának Tőlem,

28. Amikor bevitettem őket a földre, amelyért fölemeltem kezemet, hogy azt nékik adom, megtekinténék minden magas halmot és minden sűrű ágú fát, és ott áldozzák vala az ő áldozataikat, és ott adják vala haragra ingerlő ajándékaikat; és oda teszik vala kedvelt illatjokat, és oda öntik vala italáldozataikat. *Ezék 20,6, 2 Móz 3,8, Ezék 8,5*

29. És mondek nékik: Micsoda e magaslat, ahova ti gyülekeztek? És nevezik nevét magaslatnak mind e mai napig.

30. Ennekokáért mondd Izráel házának, így szól JaHuWaH Elohim: Nemde a ti atyáitok módjára fertéztetitek-é meg magatokat, és az ő útálatosságai szerint paráználkodtok-é?

31. És ajándékaitok vitelével, amikor átviszitek fiaitokat a tűzön, fertéztetitek meg magatokat minden bálványaitok előtt mind e mai napig, és Én engedjem, hogy megkérdezzetek engem, Izráel háza? Élek Én, ezt mondja JaHuWaH Elohim, hogy nem engedem, hogy megkérdezzetek engem!

32. És ami lelketekben támadt, semmiképpen sem lesz meg, hogy azt mondjátok: Leszünk olyanok, mint a pogányok, mint a tartományok nemzetségei, szolgálván fának és kőnek.

Jer. 44,17.

33. Élek Én, - ezt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő, - hogy erős kézzel és kinyújtott karral és kiontott búsulással uralkodom rajtatok.

34. És kiviszlek titeket a népek közül, és egybegyűjtelek titeket a tartományokból, amelyekbe elszéledtetek, erős kézzel és kinyújtott karral és kiontott búsulással;

35. És vezetek titeket a népek pusztájára, hol szemtől-szembe törvénykezem veletek.

2 Kir. 25,11., 2 Kir. 25,18., 2 Kir. 25,21.

36. Amint törvénykeztem a ti atyáitokkal Égyiptom földjén, és a pusztában; úgy törvénykezem veletek, ezt mondja JaHuWaH Elohim:

4 Móz. 14,22., 4 Móz. 14,29., 4 Móz. 27,64., 4 Móz. 27,65.

37. És átviszlek titeket a vessző alatt, és hozlak titeket a frigynek kötelébe.

38. És kitisztítom közületek a pártosokat, és az ellenem támadókat, és a földről, amelyen jövevények voltak, kihozom őket, de Izráel földjére nem fognak bemenni, hogy megtudjátok, hogy Én vagyok JaHuWaH!

39. Ti pedig, Izráel háza, azt mondja JaHuWaH Elohim, mindenitek járjon az ő bálványai után és szolgáljon azoknak; de azután bizony, hallgatni fogtok rám, és az Én szent nevemet többé meg nem fertéztetitek ajándékitokkal és bálványaitokkal.

1 Kir 18,21

40. Mert az Én szent hegyemen, Izráelnek magas hegyén, ezt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő, ott fog szolgálni nékem Izráel egész háza együtt azon a földön; ott kedvelem őket, ott kívánom meg a ti áldozataitokat és ajándékitoknak első zsengéjét mindenben, mit nékem szenteltek.

41. Kedves illatban kedvellek titeket, amikor kihozlak titeket a népek közül és egybegyűjtelek titeket a tartományokból, amelyeken elszéledtetek, és megszenteltetem ti bennetek a pogányok szemei előtt.

42. És megtudjátok, hogy Én vagyok JaHuWaH, amikor beviszlek titeket Izráel földjére, arra a földre, melyért fölemeltem kezemet, hogy adom azt a ti atyáitoknak.

Ezsd. 1,1., Ezsd. 1,5., Zsolt. 126,1., Zsolt. 126,4.

43. És ott megemlékeztek útaitokról, s minden cselekedeteitekről, amelyekkel magatokat megfertéztetitek, s megútáljátok ti magatokat minden gonoszságtokért, amelyeket cselekedtetek.

Nehem. 9,33., Nehem. 9,38.

44. És megtudjátok, hogy Én vagyok JaHuWaH, amikor cselekszem veletek az Én nevemért, és nem a ti gonosz útaitok és romlott cselekedeteitek szerint, oh Izráel háza, ezt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő!

45. És lőn JaHuWaH beszéde hozzám, mondván:

46. Embernek fia! fordítsd orczádat délre, és szólj dél felé és prófétálj a déli mező erdeje ellen!

47. És mondd a dél erdejének, halld meg JaHuWaH beszédét, így szól JaHuWaH Elohim: Ímé, Én tüzet gyújtok benned, hogy megemészszen te benned minden zöldelő és aszú fát. Meg nem aluszik a lángoló láng, és megég amiatt minden orcza déltől északig.

48. És meglátja minden test, hogy Én, JaHuWaH gyújtottam meg azt, mert meg nem aluszik.

49. És mondek: Ah, ah ÖrökkéValóm Elohim! ezek azt mondják nékem: Hát nem példabeszédekben beszél ez?

21 És lőn az ÖrökkéValó beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! fordítsd arcodat Jeruzsálem felé, és szólj a szent helyek ellen és prófétálj Izráel földje ellen!

3. És mondjad Izráel földjének: Így szól az *ÖrökkéValó*:
Ímé, Én reád megyek, és kivonszom kardomat
hüvelyéből, és kivágok belőled igazat és gonoszt.

4. Azért, hogy kivágjak belőled igazat és gonoszt, azért
megyen ki kardom hüvelyéből minden test ellen délről
északig.

5. És megérti minden test, hogy Én, JaHuWaH vontam
ki kardomat hüvelyéből, mert belé többé vissza nem tér.

6. És te, embernek fia, nyögj! Derekad fájdalomában
keserőséggel nyögj szemök láttára.

7. És lészen, amikor mondják néked: Miért nyögsz te?
ezt mondjad: A hírért, mert beteljesedett: és elolvad
minden szív és elerőtlenedik minden kéz és elcsügged
minden lélek és minden térd elolvad, mint a víz. Ímé
beteljesedett és meglett, - ezt mondja az *ÖrökkéValó*, az
Igaz Teremtő.

Jer. 6,24.

8. És lőn az *ÖrökkéValó* beszéde hozzám, mondván:

9. Embernek fia! prófétálj és mondjad: Ezt mondta az
ÖrökkéValó: Mondjad: fegyver, fegyver! megélesített és
meg is fényesített!

10. Hogy öldököljön, megélesítettett, hogy legyen
villámlása, megfényesítettett. Avagy örülünk-e? Fiam e
veszszeje megvet minden fát!

11. És adta azt megfényesítésre, hogy marokba fogják;
megélesítettett az a kard s megfényesítettett, hogy adják
a megölőnek kezébe.

12. Kiált és jajgass, embernek fia! mert ez az Én
népemen lészen és Izráel minden fejedelmin: e kardra
jutnak népemmel együtt, ezokért üss czombodra.

2 Kir. 7,19., 2 Kir. 7,21.

13. Már megpróbáltatott. De hát, ha a vessző maga is
vonakodnék? Nem úgy lészen, - ezt mondja JaHuWaH
Elohim!

Ezék. 21,24.

14. Te pedig, embernek fia, prófétálj, és csapd össze
tenyeredet, mert kettős lesz a kard, most harmadszor;
öldöklő kard az, a nagy öldöklő kard körüljárja őket.

Ezék. 21,11., Ezék. 21,17.

15. Hogy elolvadjon a szív és sokan elhulljanak:
minden kapujokban rájok vetem a kard villámlását, hisz
villámlásra készült, öldöklésre kifényesítettett! *Jer 6,24*

16. Szedd össze magadat; tarts jobbra, tarts előre, tarts
balra, amerre éled irányozva van.

17. Én is összecsapom tenyeremet, és megnyugotom
haragomat. Én, JaHuWaH szólottam.

Ezék. 22,17., Ezék. 4,4., Ezék. 6,9., Ezék. 6,13.

18. És lőn az *ÖrökkéValó* beszéde hozzám, mondván:

19. És te, embernek fia, csinálj magadnak két utat,
amelyen jöjjön a babiloni király kardja; egy földről
jöjjön ki mind a kettő; s egy kezét vess föl, a városba
vezető út fejénél véd föl.

Ezék. 4,1.

20. Utat csinálj, hogy jöjjön a kard az Ammon fiainak
Rabbájára, aztán Júdára, a körülkerített Jeruzsálemre.

21. Mert megáll a babiloni király az utak kezdetén, a
két út fejénél, hogy jövendőt láttasson; megrázza a
nyilakat, megkérdezi a Teráfimot, megnézi a májat.

~~22. Jobbra fordítva a jövőndölés Jeruzsálemet, hogy
állasson faltörő kosokat, hogy nyissa száját ordításra,
hogy üssön zajt harsonával, hogy állasson faltörő
kosokat a kapuk ellen, hogy töltsön sánczot, építtessen
tornyot.~~

23. De ez nékik hamis jövőndölésnek látszik; szent
esküik vannak nékik Elohimtől; ám Ő emlékezetbe
hozza vétkeket, hogy megfogassanak.

24. Ezokáért ezt mondja JaHuWaH Elohim: Mivelhogy
emlékezetbe hozzatok vétkeketek, midőn
nyilvánvalókká lesznek gonoszságaitok, hogy
megláttassanak bűneitek minden cselekedeteitekben;
mivelhogy eszembe juttok, kézzel megfogattok.

25. És te elvetemedett, te gonosztevő, Izráel fejedelme,
akinek napja eljött az utolsó vétek idején:

Ezék. 17,15., Ezék. 17,21.

26. Így szól JaHuWaH Elohim! El a süveggel, le a
koronával! Ez nem lészen ez: az alacsony legyen
magas, és a magas alacsony!

27. Rommá, rommá, rommá teszem azt; ez sem lesz
állandó, míg el nem jő az, akié az uralkodás, és néki
adom azt!

28. És te, embernek fia, prófétálj, és mondjad:

Ezt mondja az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő* Ammon
fiairól és gyalázkodásukról, és mondjad: Fegyver,
fegyver, öldöklésre kivont, megfényesítettett, hogy
ragyogjon, azért, hogy villámljék;

Ezék. 21,20.

29. De mivel felőled hiábavalóságot látnak, hazugságot
jövendölnek, hogy odatesznek téged a megölt gonoszok
nyakára, akiknek napjok eljött az utolsó vétek idején:

30. Tedd vissza hüvelyébe azt; a helyen, amelyen
teremtettél, származásod földjén ítélek meg téged.

31. És kiontom reád haragomat, búsulásom tüzét fúvom
reád, és adlak goromba férfiak kezébe, akik mesterek,
téged elveszteni.

32. A tűz eledele leszel; véredet benyeli a föld;
emlékezetbe nem jössz többé, mert Én, JaHuWaH
szóltam.

22 És lőn az *ÖrökkéValó* beszéde hozzám, mondván:

2. És te, embernek fia, ítélni akarsz? meg akarod-e
ítélni a vérontó várost? add tudtára minden
útálatosságait.

2 Kir. 21,16.

3. És mondjad: Így szólt JaHuWaH Elohim: Te város,
kinek közepében vér ontatott, bálványokat csinált
magának önmaga megfertéztetésére; eljön az ideje.

4. Véred miatt, melyet ontottál, lettél bűnös, és
bálványaiddal, amelyeket csináltál, fertéztetted meg
magadat, s közelebb hoztad napjaidat s eljutottál
esztendeidig; azért adlak gyalázatul a pogányoknak, és
csúfolásul minden tartományak.

2 Kir. 21,16.

5. Akik közel s távol vannak tőled, megcsúfolnak téged, te fertéztet nevű, sok háborúságú!

6. Ímé, Izráel fejedelmei, ki-ki az ő tehetsége szerint azon volt benned, hogy vért ontsanak.

7. Apát és anyát megúáltak te benned, a jövevényen nyomorgatást cselekedtek te közepetted, árvát és özvegyet sanyargattak benned.

8. Ami nékem szenteltetett, megúáltad, s szombatimat megfertéztetted.

9. Rágalmazók voltak benned, hogy vért ontsanak, s a hegyeken ettek benned, fajtalanyságot cselekedtek közepetted. *Ezék 18,6., Ésa. 57,7.*

10. Az atya szemérmét föltakarták benned, a havivér miatt tisztátalan erőszakolták benned.

3 Móz. 18,8.

11. Egyik felebarátjának feleségével cselekedett útálatosságot, a másik meg menyét fertéztette meg fajtalanyságban, s volt, aki hűgát, atyjának leányát erőszakolta benned.

Jer. 5,8., 3 Móz. 18,20., 3 Móz. 18,9., 3 Móz. 18,10., 3 Móz. 18,15.

12. Ajándékokat vettek fel benned a vérontásra, uzsorát és kamatot szedtél, s nyerekedtél felebarátaidon csalárdsággal, s Én rólam elfelejtkezted, ezt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő.

13. És ímé, összecsapom tenyeremet nyereségeden, amelyet csináltál, és a vérontásokon, amelyek lőnek te benned. *Ezék 21,17.*

14. Vajjon megállhat-e szíved, avagy erősek lesznek-e kezeid azokban a napokban, amikor Én számolok veled? Én, JaHuWaH, szólottam és meg is cselekszem.

15. És eloszlatlak téged a pogányok közé, és szétszórlak a tartományokba, s véget vetek tisztátalanságodnak.

Jer. 15,7., Jer. 52,4., Jer. 52,15.

16. S örökségül bírlak téged a pogányok szeme láttára, és megtudod, hogy Én vagyok JaHuWaH.

17. És lőn JaHuWaH beszéde hozzám, mondván:

18. Embernek fia! Izráel háza salakká lett nékem; egészen; réz és ón és vas és ólom a kemencze közepette; ezüstsalakká lettek: *Ésa 1,21., Ésa. 1,22.*

19. Ennekokáért így szól JaHuWaH Elohim: Mivelhogy mindnyájan salakká lettetek, azért ímé, egybegyűjtelek titeket Jeruzsálem közepébe.

20. Amint egybe szoktak gyűjteni ezüstöt és rezet és vasat és ólmot és ónt a kemencze közepébe, hogy tüzet gerjeszsenek rá a megolvasztásra; így gyűjtelek egybe búsulásomban és haragomban, és bevetlek s megolvasztlak titeket.

21. És egybegyűjtelek titeket, és rátok fúvom búsulásom tüztét, hogy benne megolvadjatok.

22. Amint megolvadt az ezüst a kemencze közepében, úgy olvadtok meg ő benne, és megtudjátok, hogy Én, JaHuWaH öntöttem ki haragomat reátok.

23. És lőn JaHuWaH beszéde hozzám, mondván:

24. Embernek fia! mondjad néki: Te vagy a föld, amely meg nem tisztult; esőt nem kapott a haragnak napján.

25. Pártosok az ő prófétái ő közepette; olyanok, mint az Ezékiel próféta leánya, amely ragadományt ragad: lelkeket ettek, kincset és becses dolgokat elvesznek, özvegyeit megsokasítják őbenne.

26. Papjai erőszakot tettek Törvényemen, s megfertéztették, ami nékem szenteltetett! különbséget nem tettek a között, ami szent és ami köz, s a tisztátalan és tiszta között különbséget nem tanítottak, s szombataimtól elrejtették szemeiket, úgyhogy megszentéstelenítettek Engem. *Sof 3,4., Ezék. 44,23.*

27. Előljárói ő közepette, mint a ragadományt ragadozó farkasok: vért ontani, a lelkeket elveszteni, hogy nyerekedhessenek nyereséggel.

Mik. 3,10., Sof. 3,3.

28. És prófétái mázolnak nékik mázzal: hiábavalóságot látnak s jövendőlnék hazugságot nékik, mondván: Így szól JaHuWaH Elohim! holott JaHuWaH nem beszélt.

Jer. 28,1., Jer. 28,4.

29. A föld népe nyomorgatást cselekszik és ragadományt ragadoz, a szűkölködőt és szegényt sanyargatja, s a jövevényt törvénytelen nyomorgatja.

2 Móz. 22,21.

30. És keresék közülök valakit, aki falat falazna, és állana a törésen én előmbbe az országért, hogy el ne pusztítsam azt; de senkit nem találék. *Jer. 5,1.*

31. Ennekokáért kiontám haragomat reájok, megemésztém őket búsulásom tüzével, útjokat fejökhöz verém, azt mondja JaHuWaH Elohim.

1 Kir. 8,32.

23 És lőn az ÖrökkéValó beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! Volt két asszony, egy anyának leányai.

3. És paráználkodának Égyiptomban, ifjúságukban paráználkodtak; ott szorongatták emlőjüket, ott nyomogatták szűzi keblöket.

4. És nevök: Oholá nagyobbik, és húga Oholibá; és lőnek enyimekké, és szülnének fiakat és leányokat. Ami pedig a nevöket illeti: Samaria az Oholá (*ő sátra*) és Jeruzsálem az Oholibá (*Én Sátram*).

5. És paráználkodék Oholá oldalamon, és fölgerjede szeretőihez, a közeli Assiriabeliekhez.

Ezék. 16,32.

6. Akik kék bíborba öltözöttek, helytartók és fejedelmek, kívánatos ifjak mindnyájan, lovagok, lovakon ülök.

7. És nékik adá magát paráznaságaiban Assiria válogatott ifjainak; és mindazoknál, akikhez felgerjede, minden ő bálványaikkal megfertézteté magát.

8. De az Égyiptombeliectől való paráznaságait is el nem hagyá, mert vele háltak ifjúságában, s ők nyomogatták szűzi kebelét, és kiöntötték ő reá paráznaságukat.

Ezék. 20,8.

9. Ennekokáért adtam őt szeretőinek kezébe, Assiria fiainak kezébe, kikhez fölgerjedett.

2 Kir. 17,6.

10. Azok feltakarák szemérmét, fiait és leányit elvivék s magát fegyverrel ölék meg, úgy, hogy híre-neve lőn az Ezékiel próféták közt, s maradékokat tűz emészti meg. asszonyoknál, s ítéletet cselekedének rajta.

11. És látá húga, Oholibá, és még gonoszabbul folytatá bujálkodását amannál, és paráznaságait nénje paráználkodásainál.

Ezék. 16,51., Jer. 3,8., Jer. 3,11.

12. Assiria fiaihoz fölgerjedt, közeli helytartókhoz s fejedelmekhez, teljes szépségben öltözőkhöz, lovagokhoz, lovakon ülőkhöz, akik mindnyájan kíváncsiak.

2 Kir. 16,7., 2 Kir. 16,10., 2 Kir. 16,18.

13. És látám, hogy megfertéztette magát: egy az újak kettőjöknek.

14. És még szaporítá paráznaságait, és látá férfiakat bevésve a falon, a Káldeusok képeit, bevésve vörös festékekkel,

15. Akik övet viseltek derekukon, csomós süvegeket fejükön, olyanok mind, mint a szekérről harcolók, hasonlóak Babel fiaihoz, akiknek szülőföldje Káldea;

16. És fölgerjedt hozzájuk szemei nézésében, s bocsáta követeket hozzájuk Káldeába.

17. És eljövének ő hozzá Babel fiai a szerelem ágyasházába, s megfertézteték őt paráznaságukkal, úgyhogy tisztátalan lett miattok; s ekkor lelke megundorodott tőlök.

18. És amikor feltakarta paráznaságait és feltakarta szemérmét Én megundorodtam ő tőle, amint az ő nénjétől megundorodtam vala.

2 Kir. 17,18., 2 Kir. 17,20.

19. És megsokasítá paráznaságait, megemlékezvén ifjúságának napjairól, amikor Egyiptom földjén paráználkodott;

20. És fölgerjede azok bujálkodóihoz, akiknek teste olyan, mint a szamarak teste, és folyásuk, mint lovak folyása.

21. És megemlékezél ifjúságod fajtalankodására, amikor ők, az egyiptomiak, nyomogatták kebledet, hogy szorongassák ifjúságod emlőit.

22. Ennekokáért Oholibá, így szól JaHuWaH Elohim: Ímé, Én feltámasztom a te szeretőidet ellened, akikről pedig megundorodott lelked, s reád hozom őket mindenfelől.

23. Babilon fiait és minden Káldeabelit, Pekódot és Soát és Koát, Assiria minden fiát ő velük, kíváncsi ifjakat, helytartókat s fejedelmeket, mindnyájokat, szekérről harcolókat s előkelőket, és lovakon ülőket, mindnyájokat.

2 Kir. 24,20., 2 Kir. 25,1., 2 Kir. 25,10.

24. És jönnek reád szekereknek és kereknek tömegével s népek sokaságával, nagy és kis paizszsal és sisakkal körülvesznek téged mindenfelől, s adok nékik hatalmat az ítéletre, s megítélnék téged az ő ítéletek szerint.

25. És megmutatom rajtad féltő szerelmemet, s cselekszenek veled kegyetlenül; orrodát s füleidet

elmetélik, s maradékokat fegyver miatt hull el; ők fiaidat és leányaidat elvivik, s maradékokat tűz emészti meg.

26. S megfosztanak ruháidtól, és elveszik ékességeidet.

27. És véget vetek fajtalanságodnak s Egyiptom földjéről való paráznaságodnak, s nem emeled föl szemeidet rájuk, s Egyiptomra nem emlékezel többé.

28. Mert így szól JaHuWaH Elohim: Ímé, Én adlak téged azoknak kezébe, akiket gyűlölsz, azoknak kezébe, akikről megundorodott lelked.

29. És gyűlöléssel cselekszenek veled, és mindent, amit kerestél, elvesznek tőled, és mezítelen s ruhátalan hagynak, hogy feltakartassék paráznaságaid szemérme. És fajtalanságod és paráználkodásaid

30. Hozták ezeket reád; mivelhogy paráználkodtál a pogányok után, mert megfertéztetted magad azok bálványaival.

31. Nénéd útján jártál, azért az ő poharát adom kezébe.

Ezék. 23,32., Ezék. 23,33., 2 Kir. 21,13., 2 Kir. 21,14.

32. Így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Nénéd poharát megiszod, amely mély és széles; leszen nevetségedre s csúfoltatásodra, hogy sok fér bele.

Ezék. 23,4., 2 Kir. 16,6., 2 Kir. 16,23., 2 Kir. 16,24.

33. Részezséggel és bánattal megtelsz; pusztaság és elpusztulás pohara a te nénéd, Samaria pohara!

34. Meg kell innod azt s fenékig hajtanoz; és cserepein rágódni fogsz, emlídet megszaggatod azokon, mert Én szólottam, ezt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő.

35. Ennekokáért ezt mondja JaHuWaH Elohim: Mivelhogy elfelejtkezél Én rólam s hátad mögé vetettél engemet, te is hordozd fajtalanságodat és paráznaságaidat.

Jer. 2,32.

36. És mondá az ÖrökkéValó nékem: Embernek fia! avagy nem ítéled-é Oholát és Oholibát? Hirdesd nékik útálatosságaikat.

Ezék. 20,4., Ezék. 22,2., Ezék. 22,5.

37. Mert házasságot törtek, és vér van kezeiken, és bálványaikkal törtek házasságot, és fiaikat is, akiket szültek vala nékem, tűzben nékik áldozák azok edelélül.

Zsolt. 106,37., Zsolt. 106,38.

38. Sőt ezt is cselekedték velem: megfertézteték az Én szent helyemet azon a napon, és szombatimat megszenteltelenítették.

2 Kir. 21,7.

39. És amikor megölték fiaikat az ő bálványaiknak, bemenének az Én szenthelyembe azon a napon, hogy megszenteltelenítsék, és ímé, így cselekedtek az Én házamban.

2 Kir. 21,4., 2 Kir. 21,7.

40. Sőt elküldöttek messzünnen jövő emberekhez, akikhez követség küldetett, és ímé eljövének, akiknek kedvéért megmosódál, kendőzéd szemeidet, és fölékesítéd magad ékességgel;

2 Kir. 16,8., 2 Kir. 16,18.

41. És ültél pompás kerevetre, s terített asztal vala az előtt, és az én füstölő szeremet és olajomat arra tevéd;

42. És lőn ott örvendező sokaságnak zaja. És küldöttek az emberek sokaságából való férfiakhoz, hozatának

ivótársakat a pusztából; és ezek adának karpereczeket az ő kezeikre és ékes koronát fejökre.

43. És mondék: Még az elaggott is házasságot tör? most már paráznaságod fog paráználkodni, és úgy lőn.

44. És bemenének hozzá, mint ahogy a parázna asszonyhoz bemennek; így mentek be Oholához és Oholibához, e fajtalan asszonyokhoz.

Ezék. 23,4.

45. És az igaz férfiak, ezek ítélik meg őket a házasságtörők, és vérontók ítéletével, mert házasságtörők és vér van kezeiken.

Ezék. 16,38., Ezék. 23,37.

46. Mert így szól JaHuWaH Elohim: Hozzanak rájuk gyülekezetet, és adják őket bántalmazásra és ragadományra.

47. És kövezze meg őket a gyülekezet, és vagdalják össze őket fegyvereikkel; fiaikat és leányaikat ölje meg, és házaikat tüzzel égessék meg.

48. És megszüntetem a fajtalanságot a földről, és tanul minden asszony, és nem cselekesznek a ti fajtalanságotok szerint.

49. És reátok vetik fajtalanságotokat, s bálványaitok vétkei viselitek, és megtudjátok, hogy Én vagyok az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő.

24 És lőn az ÖrökkéValó beszéde hozzám a kilencedik esztendőben, a tizedik hónapban, a hónapnak tizedikén, mondván:

2. Embernek fia! írd fel magadnak e nap nevét, épen ezen napét: Babilon királya épen ezen a napon jött Jeruzsálemre.

2 Kir. 25,1.

3. És mondj példabeszédet a pártos házra, és mondj nekik, ezt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Tedd föl a fazekat, tedd föl, és tölts vizet is bele.

4. Gyűjtsd össze a bele való darabokat, minden jó darabot, czombot, lapoczkát; válogatott csontokkal töltsd meg.

5. Végy válogatott juhokat, és tégy máglyát a csontoknak is a fazék alá; forrald erősen, még csontjai is főjjenek benne.

Ezék. 24,9.

6. Ezokáért így szól JaHuWaH Elohim: Jaj a vérontó városnak, a fazéknak, amelynek rozsdája benne van, és rozsdája nem ment le róla! Darabról darabra szedd ki, ami benne van; nem esett sors reá.

Ezék. 22,2.

7. Mert vére ott van közepében, kopasz sziklára ontotta, nem a földre öntötte, hogy por fedje be.

Ezék. 16,20., Ezék. 16,21.

8. Hogy haragomat felindítsam és bosszút álljak, kopasz sziklára ontottam vérét, hogy be ne fedeztessék.

9. Azért így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Jaj a vérontó városnak, Én is nagy máglyát rakok!

Ezék. 24,6., Ezék. 22,2.

Ezékiel próféta könyve
10. Bőven rakd a fát, gyűjtsd meg a tüzet, főzd meg jól a csontokat, és csontok szétfőjjenek.

11. És állítsd üresen az ő szénére, hogy meghevíljön s megtüzesedjék ércze, és megolvadjon benne tisztátalansága, megemésztesse rozsdája.

Ésa. 4,3.

12. A fáradozásokat kifárasztotta, és nem ment le róla az ő sok rozsdája, tűzbe hát rozsdájával!

13. A te tisztátalanságodban fajtalanság van, mivelhogy tisztogattalak, de meg nem tisztultál, azért tisztátalanságodból többé meg nem tisztulsz, míg meg nem nyugotom haragomat rajtad.

Ezék. 24,11.

14. Én, JaHuWaH szólottam; jöni fog és megcselekszem, el nem engedem s nem kedvezek és nem könyörülök: a te útaid és cselekedeteid szerint ítélnék meg téged, - ezt mondja JaHuWaH Elohim.

15. És lőn JaHuWaH beszéde hozzám, mondván:

16. Embernek fia! ímé, Én elveszem tőled szemeidnek gyönyörűségét hirtelen halállal, és ne sírj és ne jajgass, se könyöd ne hulljon.

Ezék. 24,18.

17. Fohászkodjál csöndesen, halottakért való sírást ne tégy, fejkességedet kösd fel, és saruidat vedd lábaidra, s ne fedezd be bajuszodat, és az emberek kenyerét ne egyed.

3 Móz. 13,45., Jer. 16,7.

18. És szólék reggel a néphez, és estére meghala feleségem, és úgy cselekedém reggel, amint meg vala hagyva nekem.

19. És mondá nekem a nép: Avagy nem jelented-e meg nekünk, mit jelentenek ezek nekünk, hogy te így cselekszel?

20. És mondék nekik: az ÖrökkéValó beszéde volt én hozzám, mondván:

21. Mondd meg Izráel házának: Ezt mondja JaHuWaH Elohim: Ímé, Én megfertéztetem szenthelyemet, a ti erősségeknek kevélységét, szemeitek gyönyörűségét, lelketek kívánságát, és fiaitok és leányaitok, akiket hátrahagytatok, fegyver miatt hullnak el.

Jer. 7,4.

22. És úgy cselekesztek, amint én cselekedtem: bajusztokat be nem fedezitek, s az emberek kenyerét nem eszitek,

23. S fejkességek fejeteken, és saruitok lábaitokon lesznek; nem sírtok s nem jajgattok, hanem megrothadtok vétkeitekben, s nyögve fohászkodtok egymáshoz.

24. És leszen néktek Ezékiel csodajelül: amint ő cselekedett, egészen úgy cselekesztek ti is, amikor ez eljő; és megtudjátok, hogy Én vagyok az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő.

25. És te, embernek fia, bizonyára azon a napon, amikor elveszem tőlök erősségöket, dicsőségök örömét, szemeik gyönyörűségét és lelkek kívánságát, fiaikat és leányaikat:

Jer. 7,4.

26. Azon a napon, aki megmenekült, eljő hozzád, hogy hírt mondjon néked.

27. Azon a napon megnyílik szád ott a megmenekült előtt, és szólsz és tovább nem maradsz néma; s lesznek csodajelöl, és megtudják, hogy Én Vagyok az ÖrökkéValó.

Ezék. 33,22.

25 És lőn az ÖrökkéValó beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! vesd tekinteted Ammon fiaira, és prófétájl ellenök.

Jer. 49,1., Jer. 49,2.

3. És monddj Ammon fiainak: Halljátok JaHuWaH Elohim beszédét! így szól JaHuWaH Elohim: Mivelhogy ezt mondod: Haha! az Én szenthelyemre, hogy megfertéztetett; és Izráel földjére, hogy elpusztított; és Júda házára, hogy fogságba mentek:

Ámós. 1,13., Zsolt. 79,4., Zsolt. 137,7., Sof. 2,8., Sof. 2,9.

4. Ezokáért íme adlak téged Kelet fiainak örökségül, hogy felüssék sátraikat benned, s felállassák benned lakóhelyeiket, ők eszik meg gyümölcsödöt, s ők iszszák meg tejedet.

5. És teszem Rabbát tevék legelőjévé, és Ammon fiait nyájak fekvőhelyévé, s megtudjátok, hogy Én vagyok JaHuWaH!

2 Sám. 12,26.

6. Mert így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Mivelhogy tapsolsz kezeddél és tombolsz lábaddal és örülsz teljes megvetéssel lelkedben Izráel földje felett:

7. Ennekokáért ímé kinyújtom kezemet reád, s adlak ragadományul a népeknek, és kivágok a népségek közül, és elvesztlek a tartományok közül, eltöröllek, hogy megtudjad, hogy Én Vagyok az ÖrökkéValó.

8. Azt mondja JaHuWaH Elohim: Mivelhogy Moáb és Seir ezt mondta: Ímé, Júda háza is olyan, mint a többi népek:

5 Móz. 2,4., 5 Móz. 2,5., Zsolt. 137,7., Ezék. 35,12.

9. Ezokáért ímé megnyitom Moáb oldalát a városok felől, az ő városai felől mindenfelől, az ország ékességét Beth-Hajesimóthot, Baál-Meont és Kirjátaim felé,

10. Megnyitom Kelet fiainak, Ammon fiaival együtt adom örökségül, hogy emlékezetben se legyenek többé Ammon fiai a népek között;

Ezék. 25,4.

11. Moáb fölött is ítéletet tartok: hogy megtudják, hogy Én vagyok JaHuWaH.

12. Így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Mivelhogy Edom kegyetlen bosszúállást cselekedett Júda házán, és vétkezve vétkezett, hogy bosszút állott rajta:

Ezék. 25,8., Ezék. 35,5., Ámós. 1,11., Zsolt. 137,7.

13. Azért, így szól JaHuWaH Elohim, kinyújtom az Én kezemet Edomra, és kivágok belőle embert és barmot, és teszem őt pusztasággá Temántól fogva, és Dedánig fegyver miatt hulljanak el.

14. És bosszúmat állom Edomon népemnek, Izráelnek keze által és cselekszenek Edommal az Én búsulásom és haragom szerint, s megismerik bosszúállásomat, - ezt mondja JaHuWaH Elohim.

15. Így szól JaHuWaH Elohim: Mivelhogy a Filiszteusok bosszúból cselekedtek s kegyetlen bosszút álltak lelkökben megvetéssel, hogy elveszessék Izráelt örök gyűlöléssel:

Ésa. 14,29., Ésa. 14,31.

16. Ezokáért ezt mondja JaHuWaH Elohim: Ímé, Én kinyújtom kezemet a Filiszteusokra, és kivágom a Keréteusokat, és elvesztem a tenger partján lakók maradékát;

17. És cselekszem rajtok nagy busszúállásokat fenyítő haragomban, hogy megtudják, hogy Én vagyok az ÖrökkéValó, ha bosszúmat állom rajtok.

26 És lőn a tizenegyedik esztendőben, a hónap elsején, lőn JaHuWaH beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! mivelhogy ezt monda Tírus Jeruzsálemre: Haha! eltört a népek kapuja, felém fordulva nyitva van; én megtelek, ha ő elpusztul;

Ámós. 1,9., Zsolt. 79,4.

3. Ezokáért így szól JaHuWaH Elohim: Ímé Én, Tírus, te reád megyek, és hozok fel ellened sok nemzetet, miként a tenger fölhozza hullámit.

4. És elhányják Tírus kőfalait és lerontják tornyait, s levonszom még porát is róla, s kopasz sziklává teszem őt.

Ésa. 23,1., Ésa. 23,8., Ésa. 23,14.

5. Hálók kivető helye lesz a tenger közepén, mert Én szólottam, - ezt mondja JaHuWaH Elohim, - s legyen a nemzetek ragadománya.

6. És leányai, akik a mezőségen vannak, fegyverrel ölettessenek meg, hogy megtudják, hogy Én vagyok JaHuWaH.

7. Mert így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Ímé, Én hozom Tírus ellen Nabukodonozort, Babilon királyát északról, a királyok királyát; lovakkal, szekerekkel, lovagokkal, sereggel és sok néppel.

Dán. 2,37., Dán. 2,38.

8. Leányaidat ott a mezőségen fegyverrel öli meg, és állat ellened tornyot, és tölt ellened sánczot, és emel ellened paizs-fedelet.

9. És faltörő kosával ütteti kőfalaidat, s tornyait lerontja fegyvereivel.

10. Lovainak sokasága miatt belep téged poruk; a lovagoknak, kerekének és szekereknek robogása miatt megrendülnek kőfalaid, amikor bemegy kapuidon, amint be szoktak menni a megtörtött városba.

11. Lovainak körmeivel tapodja meg minden utczádat, népedet fegyverrel öli meg, s erősséged oszlopai a földre dőlnek.

Jer. 47,3., Ésa. 5,28.

12. És prédára hányják gazdagságodat, és elragadozzák árúdat, és letörik kőfalaidat, s gyönyörűséges házaidat lerontják, és köveidet és fáidat, s még porodat is a víz közepére hányják.

Ezék. 26,4.

13. És megszüntetem éneklésed hangosságát, és cziteráid zengése nem hallatik többé.

Ésa. 24,8.

14. És kopasz sziklává teszlek; hálók kivető helye lesz, hogy többé meg ne építsenek; mert Én, JaHuWaH szoltam, ezt mondja JaHuWaH Elohim.

15. Így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő Tírusnak: Bizonyára a te romlásod zuhanásától, amikor a sebesültek nyögnek, amikor a te benned valók öltöztetnek, megrendülnek a szigetek!

16. És leszál királyi székéről a tenger minden fejedelme, és elvetik köntöseiket, s hímes ruháikat levetik: rettegésekbe öltöznek, a földön ülnek és rettegnek minden szempillantásban, s elborzadnak miattad.

17. És gyászéneket kezdenek rólad, és ezt mondják néked: Mimódon veszél el te, akit laknak a tengerekről, te híres-neves város, amely hatalmas vala a tengeren, ő és lakosai, akik félelmökre valának minden mellettök lakozóknak!

18. Ímé, rettegnek a szigetek zuhanásod napján, és megfélemlenek a tengerben való szigetek ilyen véged miatt.

19. Mert azt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Amikor Én téged elpusztult várossá teszlek, mint amely városokat nem laknak; Amikor a mélység árját felhozom reád, hogy beborítsanak a sok vizek:

20. Akkor levonsz lak téged azokkal, akik sírgödörbe szállanak, a hajdan népéhez; és lakatlak téged a mélységek országában, a hajdan pusztaságaiban, együtt azokkal, akik sírgödörbe szálltak, hogy többé senki ne lakjék benned. És ha megmutattam dicsőségemet az élőknek földén:

21. Rémségesen cselekszem veled és nem lesz, s keresni fognak, de többé örökké meg nem találják, - ezt mondja JaHuWaH Elohim.

27 És lőn az ÖrökkéValó beszéde hozzám, mondván:

2. Te pedig, embernek fia, kezdj gyászéneket Tíusról.

3. És mondd Tírusnak: Aki lakol a tenger révhelyein, aki a népek között kereskedik sok sziget felé, így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Oh Tírus, te ezt mondtad: Én tökéletes szépségben vagyok.

Ezék. 27,4., Ezék. 27,11.

4. A tengerek szívében vannak határaid, építőid tökéletessé tették szépségedet.

Ezék. 27,25.

5. Senir cziprusaiból építették mindkét oldaladat, czédrust hoztak a Libanonról, hogy árbócfát csináljanak néked.

6. Básán cserfáiból csinálták evezőidet; evezőpadjaidat a cziprusiak szigeteiről való sudar czédrusba foglalt elefántcsontból csinálták.

Ezék. 27,1-25. Ezékiel próféta könyve

7. Egyiptom hímes fehér gyolcs vala vitorlád, hogy legyen zászlód; Elisának szigeteiről való kék és piros bíbor volt sátrad borítékja.

8. Sidon és Arvad lakói voltak evezőid; a te bölcseid, oh Tírus, akik benned valának, azok voltak kormányosaid.

9. Gebal vénei és bölcsei voltak benned, akik hasadékaidat javítgáták; a tenger minden hajója és hajosa volt benned, hogy kicseréljék árúidat.

10. Perzsák és lidiaiak és libiaiak voltak seregedben hadakozó férfaid, paizst és sisakot függesztettek fel benned, amik ékessé tévének.

11. Arvad fiai és sereged voltak kőfalaidon köröskörül, és kemény vitézek voltak tornyaidban; paizsaikat felfüggesztették kőfalaidon köröskörül, amik tökéletessé tették szépségedet.

12. Tarsis volt a te kereskedőtársad, sok különféle gazdagsága miatt: ezüstöt, vasat, ónt és ólmot adtak ők árúidért.

Ésa. 23,1.

13. Jáván, Tubál és Mések, ezek a te kalmáraid; rabszolgákat és rézedényeket adtak cserébe árúidért.

14. Tógarma házából lovakat és lovagokat és öszvéreket adtak néked árúkul.

15. Dedán fiai a te kalmáraid, sok sziget kereskedése van hatalmad alatt, elefántcsont-szarukat és ébenfát hoztak néked adóba.

16. Arám a te kereskedőtársad mesterműveid sokasága miatt; gránátot, bíbort, hímes ruhákat, fehér gyolcsot, korálokat és rubint adtak ők árúidért.

17. Júda és Izráel földje ezek a te kalmáraid; búzát Minnithből és édes süteményt és mézet és olajat és balzsamot adtak csereárúidért.

1 Kir. 5,2., 1 Kir. 5,3.

18. Damaskus a te kereskedőtársad mesterműveid sokaságában, sok különféle gazdagságod miatt, - Helbon borával és hófehér gyapjával.

19. Vedán és Jáván Uzálból adtak árúidért: kovácsolt vasat, kásiát és jó illatú nádat, ezeket csereárúidért.

20. Dedán a te kalmárod, lovagláshoz való nyeregtakarókkal.

21. Arábai és Kédár fejedelmei, ők mindnyájan hatalmad alatt kereskedének; bárányokkal, kosokkal és bakokkal kereskedének veled.

Zsolt. 120,5., 1 Móz. 25,12., 1 Móz. 25,15.

22. Séba és Raema kalmárai a te kalmáraid; mindenféle értékes fűszerszámokat és mindenféle becsesköveket és aranyat adtak ők árúidért.

1 Kir. 10,1., 1 Kir. 10,10.

23. Hárán és Kanne és Eden, Seba kalmárai, Assiria és Kilmad mind a te kereskedőtársad.

24. Ezek a te kalmáraid tökéletes árúkkal, bíbor és hímes köntösökkel és becses ruháknak kötelekkel egybekötött és czédrusfából csinált szekrényeivel, a te sokadalmadban.

25. Tarsis hajói hordozták árúidat, és megtelél, és felette igen híressé levél a tengerek szívében.

26. Nagy vizekre vivének téged a te evezőid, a keleti szél összetört téged a tengerek szívében.

Ezék. 17,10., Ezék. 28,2.

27. Gazdagságod és árúid, csereárúid, hajósaid és kormányosaid, hasadékaid javítgatói és csereárúid árújai és minden hadakozó férfiai, akik benned vannak, és minden benned való sokaság, beleesnek a tenger szívébe zuhanásod napján.

28. Kormányosaid kiáltásának hangjára megrendülnek a mezőségek.

Ezék 26,10., Ezék. 26,15.

29. És kiszállnak hajóikból mindnyájan, akik az evezőt fogják, hajósok és a tengernek minden kormányosi a szárazföldre lépnek.

30. És hallatják fölötted hangjokat, s keservesen kiáltanak, s port hintenek fejükre, hamuban fetrengenek.

Jer. 6,26.

31. És kopaszra nyíratkoznak miattad, és zsákba övezkednek, és sírnak feletted lelki keserűségben keserves sírással.

32. És kezdenek fölötted fájdalomukban gyászéneket, és így énekelnek rólad: Ki volt olyan, mint Tírus? Amely most, mint temető a tenger közepette!

33. Amikor kimennek vala árúid a tengerekből, sok népet megelégtél; gazdagságod és csereárúid sokaságával meggazdagítád a Földnek királyait.

34. Most összeomlottál a tengerekről le a vizek mélységébe, csereárúid és egész sokaságod benned elsüllyedt.

35. A szigetek minden lakosai elborzadnak miattad, s királyaik iszonyodva megiszonyodnak, arczaik rángatóznak.

36. A népek közt való kereskedők füttyölnek feletted. Rémségessé lettél, s többé örökké nem leszel!

1 Kir. 9,8., Ezék. 26,21.

28 És lőn az ÖrökkéValó beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! mondd Tírus fejedelmének: Ezt mondja JaHuWaH Elohim: Mivelhogy felfuvalkodott szíved és ezt mondtad: Elohim vagyok én, Elohim székében ülök a tengerek szívében, holott csak ember vagy és nem Elohim, mégis olyllyá tevéd szíved, minő Elohim szíve,

Ezék. 28,6., Ésa. 31,3., Ésa. 47,8., 2 Thess. 2,4.

3. Lám, hát bölcsőbb volnál te Dánielnél! Semmi elrejtett dolog nem homályos néked!

Dán. 2,26., Dán. 2,47.

4. Bölcségeddel és értelemmel gyűjtöttél magadnak gazdagságot, gyűjtöttél aranyat s ezüstöt kincses házaidba.

Ezék. 28,3., Ezék. 28,5., Ezék. 28,12., Zak. 9,12.

5. Bölcségednek nagy voltával kereskedésed közben megsokasítád gazdagságodat, és felfuvalkodott szíved gazdagságod miatt.

Zsolt. 62,1., Dán. 4,27.

6. Ezokáért így szól JaHuWaH Elohim: Mivel olyllyá tevéd szíved, minő Elohim szíve:

Ezék. próféta könyve

Ezék. 28,2.

7. És lőn, hogy én, az ÖrökkéValó reád idegeneket, a nemzetek legkegyetlenebbjeit, és kivonszák fegyvereiket bölcséged szépsége ellen, és megfertéztetik fényességedet.

8. A sírgödörbe szállítanak alá, s meghalsz a megölettek halálával a tengerek szívében.

9. Vajjon mondván mondd-é megölőd előtt: Elohim vagyok én? holott ember vagy és nem Elohim a téged átütőnek kezében!

10. Körülméletlenek halálával halsz meg, idegeneknek keze által. Mert Én szóltam, ezt mondja JaHuWaH Elohim.

Ezék 31,18.

11. És lőn az ÖrökkéValó beszéde hozzám, mondván:

12. Embernek fia! kezdj gyászéneket Tírus királyáról, és mondd néki, így szól JaHuWaH Elohim:

Te valál az arányosság pecsétgyűrűje, teljes bölcséggel, tökéletes szépségben.

Ezék. 28,3.

13. Édenben, Elohim kertjében voltál; rakva valál mindenféle drágakövekkel: karniollal, topázzal és jáspissal, társiskővel és onixsal, berillussal, zafírral, gránáttal és smaragddal; és karikáid mesterkézzel és mélyedéseid aranyból készültek ama napon, amelyen teremtetél.

Ezék. 27,5., Ezék. 27,27.

14. Valál felkent oltalmazó Kérub; és úgy állattalak téged, hogy Elohim szent hegyén valál, tüzes kövek közt jártál.

15. Feddhetetlen valál útaidban attól a naptól fogva, amelyen teremtetél, míg gonoszság nem találtaték benned.

16. Kereskedésed bősége miatt belsőd erőszakossággal telt meg és vétkezél; azért levetélek téged Elohim hegyéről, és elvesztélek, te oltalmazó Kérub, a tüzes kövek közül.

Ezék. 28,14.

17. Szíved felfuvalkodott szépséged miatt; megrontottad bölcségedet fényességedben; a Földre vetettelek királyok előtt, adtalak szemök gyönyörűségére.

Ezék. 28,15., Ezék. 28,13.

18. Vétkeid sokaságával kereskedésed hamisságában megfertéztetted szenthelyeidet; azért tüzet hoztam ki belsődből, ez emésztett meg téged; és tevélek hamuvá a Földön mindenek láttára, akik reád néznek.

19. Mindnyájan, akik ismertek a népek közt, elborzadnak miattad; rémségessé lettél, s többé örökké nem leszel!

Ezék. 27,36.

20. És lőn JaHuWaH beszéde hozzám, mondván:

21. Embernek fia! Vesd tekintetedet Sidonra, és prófétálg ellene.

22. És mondjad, így szól JaHuWaH Elohim: Ímé, én ellened megyek, Sidon, és megdicsőítem magamat közepetted, hogy megtudják, hogy Én vagyok JaHuWaH, amikor ítéleteket cselekszem benne, és megszentelem magamat benne. 3 Móz. 10,1., 3 Móz. 10,3.

23. És bocsáték reá dőghalált és vért utczáira, és sebesültek hullanak el benne fegyver miatt, amely reá jó mindenfelől; hogy megtudják, hogy Én vagyok JaHuWaH. Ezék. 32,30.

24. És ne legyen többé Izráel házának szűrő tövise és fájdalomszerző tüskéje mindazok között, akik körülöttek vannak, akik őket megvetik, és tudják meg, hogy Én Vagyok az ÖrökkéValó. 4 Móz 35,55, 4 Móz 35,56

25. Így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Amikor egybegyűjtöm Izráel házát a népek közül, akik közé szétszórtak, akkor megszentelem magamat rajtok s pogányok szeme láttára, és laknak az ő földjökön, amelyet adtam Jákóbnak, az Én szolgámnak.

Jer. 25,12., Zsolt. 127,1., Zsolt. 127,3.

26. És laknak azon bátorsággal, és házakat építenek s szőlőket plántálnak, és laknak bátorsággal, amikor ítéleteket cselekedtem mindazokon, akik őket megvetik vala ő körülöttek, hogy megtudják, hogy Én vagyok JaHuWaH, az ő Elohimük. Jer. 31,4., Jer. 31,6.

29 A tizedik esztendőben, a tizedik hónapban, a hónap tizenkettedikén lőn az ÖrökkéValó beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! vesd tekintetedet a Faraóra, Égyiptom királyára, és prófétálj ellene és egész Égyiptom ellen.

Jer. 43,8., Jer. 43,13.

3. Szólj és mondjad, így szól JaHuWaH Elohim: Ímé, Én ellened megyek, Faraó, Égyiptom királya, te nagy krokodil, aki fekszik folyói közepette, aki ezt mondja: Enyém az én folyóm, és én teremtettem magamnak.

Zsolt. 74,13., Zsolt. 74,14., Ésa. 51,9.

4. És horgokat vetek szádba, és azt cselekszem, hogy folyóid halai odaragadjanak pikkelyeidhez, és kivonszlak folyóid közepéből, és folyóid minden halait, amelyek odaragadnak pikkelyeidhez.

Ésa. 37,29.

5. És kivetlek a pusztába téged és folyóid minden halát; a mező színére esel; egybe nem szedetel s nem gyűjtetel; a földi vadaknak s az égi madaraknak adlak eledelül.

Ezék. 32,4.

6. És megtudják mindnyájan Égyiptom lakói, hogy Én vagyok JaHuWaH. Mivelhogy ők nádszál-bot valának Izráel házának;

2 Kir. 18,21., Ésa. 36,6.

7. Amelyet, ha megfognak kezökkel, összetörsz, s felhasítod egész vállokat, s ha reád támaszkodnak, összeroppansz, s megrázod egész derekukat:

8. Ezokáért így szól JaHuWaH Elohim: Ímé, hozok ellened fegyvert, és kivágok belőled embert és barmot.

Jer. 43,10., Jer. 43,11.

9. És legyen Égyiptom földje pusztasággá és sivataggá, és prófétálj, hogy Én vagyok JaHuWaH. Mivelhogy azt mondja: A folyó enyém, és én teremtettem:

Ezék. 29,3., Ezék. 28,2.

10. Ezokáért ímé, Én ellened megyek, és folyóid ellen, és teszem Égyiptom földjét nagy pusztaságok pusztaságává Migdoltól fogva Siénéig, és Szerecsenország határáig.

11. Ne menjen át azon emberi láb, se baromi láb ne menjen át rajta, és ne lakják negyven esztendeig.

12. És adom Égyiptom földjét pusztaságra az elpusztult földek között, s városai lesznek az elpusztult városok közt pusztaságban negyven esztendeig, és eloszlatom az egyiptomiakat a nemzetek közé, s szétszórom őket a tartományokba.

Ezék. 30,6., Ezék. 30,7.

13. Mert így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Negyven esztendő múlva egybegyűjtöm az egyiptomiakat a népek közül, akik közé szétszórtak.

Ezék. 30,6., Ezék. 30,7.

14. És visszahozom Égyiptom foglyait s visszaviszem őket Pathrós földjére, az ő eredetők földjére, és ott lesznek alacsony királyság.

15. A többi királyságokhoz képest alacsony lészen s többé nem emeli magát a nemzetek fölé; és megkevesbitem őket, hogy el ne tapodják a nemzeteket.

16. És nem lesz többé Izráel házának bizodalma, amely vétekre emlékeztessen engem, midőn feléje hajlanak, és megtudják, hogy Én vagyok JaHuWaH Elohim.

17. És lőn a huszonhetedik esztendőben, az első hónapban, a hónap elsején, lőn az ÖrökkéValó beszéde hozzám, mondván:

18. Embernek fia! Nabukodonozor Babilon királya nagy fáradtsággal fárasztotta seregét Tírus ellen: minden fő megkopaszult és minden váll feltört, de jutalma nem lőn néki és seregének Tírusból a fáradtságért, amelylyel miatta fáradott.

Ésa. 43,3.

19. Ennekokáért így szól JaHuWaH Elohim: Ímé, én Nabukodonozornak a babiloni királynak adom Égyiptom földjét, és elviszi gazdagságát, s elragadja ragadományát, s elprédálja prédáját, és ez lesz jutalma seregének.

20. Fizetésül, amelyért fáradott, adom néki Égyiptom földjét, mert értem cselekedtek, ezt mondja JaHuWaH Elohim.

21. Azon a napon szarvat sarjasztok Izráel házának, és a Te szádat megnyitom közöttök, és megtudják, hogy Én Vagyok az ÖrökkéValó.

Zsolt. 92,11., Zsolt. 132,17.

30 És lőn JaHuWaH beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! prófétálj és mondd: Így szól JaHuWaH Elohim: Jajgassatok! Jaj annak a napnak!

3. Mert közel egy nap és közel JaHuWaH-nak napja, felhőnek napja, a pogányok ideje lesz az.

4. És bemegy a fegyver Égyiptomba, és lesz reszketés Szerecsenországban, amikor hullanak a sebesültek

Égyiptomban, és elviszik gazdagságát, s elrontatnak fundamentomai.

Ezék. 29, 10. Ezékiel prófeta könyve

5. A szerezcsenek s a libiaiak s a lidiaiak és az egész gyülevész és Kúb és a frigy földének fiai velök együtt fegyver miatt hullnak el.

Ésa. 20,3., Ésa. 20,6., Ésa. 43,3., Jer. 46,9., Jer. 46,10.

6. Így szól JaHuWaH: És elessenek, akik Égyiptomot támogatják, és alászálljon erősségének kevélysége: Migdoltól fogva Siénéig fegyver miatt hullanak el benne, ezt mondja JaHuWaH Elohim.

Ezék. 29,10.

7. És elpusztulnak elpusztult tartományok között, és városai elpusztult városoknak közepette lesznek.

8. És megtudjátok, hogy Én vagyok JaHuWaH, amikor tüzet vetek Égyiptomra, és összetörök minden segítőtje.

Jer. 43,12.

9. Azon a napon követek mennek ki előttem hajókon a bátorságban lakó Szerezcsenország elérémitésére, s léssen rettegés bennök Égyiptom ama napján; mert ímé jön!

Ésa. 43,3.

10. Ezt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: És megszüntetem Égyiptom lármáját Nabukodonozor, babiloni király keze által.

Jer. 43,10., Jer. 43,13.

11. Ő és az ő népe ő vele együtt, a nemzetek legkegyetlenebbjei, elhoznak a föld elvesztésére, és kivonszák fegyveröket Égyiptom ellen, és betöltik a földet megölettekkel.

12. És a folyóvizet kiszárasztom, és eladom a földet gonoszok kezébe, és elpusztítom a földet s teljességét idegenek keze által, Én, JaHuWaH szólottam.

13. Így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: És elvesztem a bálványokat és megszüntetem a bálványképeket Nőfből s a fejedelmet Égyiptom földjéről, nem léssen többé, és bocsátok félelmet Égyiptom földjére.

Ésa. 19,1., Jer. 46,13., Jer. 46,17.

14. És elpusztítom Pathróst, s vetek tüzet Zoánra, és teszek ítéletet Nóban.

Jer. 44,1.

15. És kiöntöm haragomat Sinre, Égyiptom erősségére, és kivágom a sokaságot Nóból.

16. És vetek tüzet Égyiptomra, kínok közt vergődik Sin, és Nő megtörik és Nőfba betörnek fényes nappal.

17. Aven és Fibéséth ifjai fegyver miatt hullanak el, és ők magok fogságra mennek.

18. És Tehafneheszben megsötétedik a nap, amikor ott összetöröm Égyiptom pálcáját, és megszűnik benne erejének kevélysége, őt magát felhő takarja el, és leányai fogságra mennek.

Jer. 43,8., Jer. 43,10.

19. És cselekszem ítéleteket Égyiptomban, és megtudják, hogy Én Vagyok az ÖrökkéValó.

20. És lőn a tizenegyedik esztendőben, az első hónapban, a hónap hetedikén, lőn az ÖrökkéValó beszéde hozzám, mondván:

Ezék. 31,1.

21. Embernek fia! A Faraónak, Égyiptom királyának ímé be nem kötötték, hogy megorvosolják, hogy tegyenek körülkötést reá, hogy megerősödjék fegyverfogásra.

22. Ennekokáért így szól JaHuWaH Elohim: Ímé, a Faraó ellen megyek, Égyiptomnak királya ellen, és eltöröm mind a két karját, azt, amely még erős, és azt, amely már eltörött, s elejtetem vele kezéből a fegyvert.

23. És eloszlatom az Égyiptombelieket a nemzetek közé, és szétszórom őket a tartományokba.

Ezék. 29,12.

24. És megerősítem Babilon királyának karjait, és adom az Én fegyveremet kezébe, és eltöröm a Faraó karjait, és nyögni fog előtte, mint a megsebesültek szoktak.

Ezék. 32,2., Ezék. 32,9., Ezék. 32,11.

25. Megerősítem azért Babilon királyának karjait, a Faraó karjai pedig leessenek, hogy megtudják, hogy Én Vagyok az ÖrökkéValó, amikor adom fegyveremet Babilon királyának kezébe, hogy azt kinyújtsa Égyiptomnak földje ellen.

Jer. 43,8., Jer. 43,13.

26. És eloszlatom az egyiptomiakat a nemzetek közé, és szétszórom őket a tartományokba, hogy megtudják, hogy Én vagyok JaHuWaH.

Ezék. 30,23., Ezék. 29,12.

31 És lőn a tizenegyedik esztendőben, a harmadik hónapban, a hónap elsején, lőn JaHuWaH szava hozzám, mondván:

Ezék 30,20

2. Embernek fia! szólj a Faraónak, Égyiptom királyának és az ő sokaságának: Kihez vagy hasonló a te nagyságodban?

3. Ímé, Assúr czédrus vala a Libánonon, szép ágakkal és sűrű galyaival árnyékot tartó s magas növesű, melynek felhőkig ért a teteje.

2 Kir 16,8, 2 Kir 16,9, 2 Kir 17,6, 2 Kir 18,13, Dán 4,17, Dán 4,19

4. Víz nevelte nagygyá, a mélység vizei tették magassá, folyóikkal körüljárták ültetése földjét, s csak folyásaikat bocsáták a mező egyéb fáihoz.

5. Ennekokáért lőn magasb növése a mező minden fájánál: s megsokasulának ágai, s hosszúra nevedének galyai a sok víztől, midőn kiterjeszté azokat.

6. Az ő ágain csinál vala fészket minden égi madár, és galyai alatt fiadzott a mező minden vada, s árnyékában lakik vala sokmindenféle nép.

Dán. 4,18.

7. És széppé lőn magasságával, hosszan kiterjedt ágaival, mert gyökere sok víz felé nyúlik vala.

8. A czédrusok el nem takarák őt Elohim kertjében, a cziprusok nem valának hasonlók ágaihoz, s a platánoknak nem valának olyan galyai, mint néki; Elohim kertjében egy fa sem vala hasonló hozzá az ő szépségében.

1 Móz. 2,8.

9. Széppé tőm őt az ő sok ágaival, úgy, hogy irigykedett rá Éden minden fája Elohim kertjében.

10. Ennekokáért így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Mivelhogy magasra nevedtetél, és fölemeléd tetejét a felhők közé, és szíve felfuvalkodott az ő magasságában:

11. Azért adom őt a nemzetek urának kezébe, bánják el vele, gonoszságáért kiűztem őt. *Náh. 3,1., Náh. 3,7*

12. És kivágták őt az idegenek, a nemzetek legkegyetlenebbjei és leterítették. A hegyekre és minden völgyekbe hullottak ágai, és összetörték galyai a föld minden mélységében, és leszállt árnyékából a Föld minden népe, és ott hagyták őt.

Ezék. 28,7., Ezék. 30,11.

13. Ledőlt törzsökén lakik vala minden égi madár, és ágaihoz gyűl vala a mező minden vada;

14. Azért, hogy magasra ne nevedjék egy víz mellett való fa se, és föl ne emelje tetejét a felhők közé; hogy ne bízzék önmagában kevélyen senki a vízivók közül; mert mindnyájan halálra adattak a mélység országába az emberek fiai közt azokhoz, akik sírgödörbe szálltak.

15. Így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Azon a napon, amelyen sírba aláméne, gyászba öltöztetém miatta a mélység vizeit, és megtartóztatám folyóikat, úgy, hogy a sok víz elzáráték, s meggyászoltatám őt a Libánonnal, és a mező minden fája elepede miatta.

16. Zuhanásának hangja miatt megreszkettetém a nemzeteket, amikor leszállítám őt a sírba együtt velők, akik sírgödörbe szállnak; és vigasztalást von a mélység országában Éden minden fája, a Libánon szépsége és java, minden vízivó.

Ésa. 14,9., Ésa. 14,12., Ésa. 36,1., Ésa. 37,36., Ésa. 37,38.

17. Ezek is alászállottak vele a sírba azokhoz, akik fegyverrel ölettek meg, s akik, mint segítő társai árnyékában ülének a nemzetek között.

18. Kihez vagy hát hasonló dicsőségben és nagyságban Éden fái közt!? Hiszen le fogsz szállíttatni Éden fáival a mélység országába; körülmetéletlenek közt feküszöl együtt a fegyverrel megölettekkel. A Faraó ez és minden sokasága, ezt mondja JaHuWaH Elohim.

Ezék. 28,10.

32 És lőn a tizenkettedik esztendőben, a tizenkettedik hónapban, a hónap elsején, lőn az ÖrökkéValó beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! kezdj gyászéneket a Faraóról, Egyiptom királyáról, és monddad néki: Nemzetek fiatal oroszlánja, elvesztél; hiszen te olyan valál, mint a krokodil a tengerekben, mert kijövével folyóidon és megháborítád lábaiddal a vizeket és felzavartad folyóikat.

3. Így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Ezért kivetem rád hálómat sok nép serege által, és kihúznak téged varsámban.

Ezék. 12,13., Ezék. 29,3., Ezék. 29,4.

4. És leterítlek a földre, a mezőség színére vetlek, és Ezechiél profétát közzé tegyem minden madarát, s megelégitem belőled az egész Föld vadait. *Ezék. 29,5.*

5. S vetem húsodat a hegyekre, és betöltöm a völgyeket rothadásoddal.

6. És megítatom áradásod földjét véredből mind a hegyekig, s mélységek megtelnek belőled.

Ezék. 29,3.

7. És amikor eloltalak, beborítom az Eget, s csillagait besötétítem, a Napot felhőbe borítom, és a Hold nem fényeskedik fényével. *Ésa. 13,9., Ésa. 13,10.*

8. Minden világító testet megsötétítek miattad az Égen, és bocsátok sötétséget Földedre, - ezt mondja JaHuWaH Elohim.

9. És megszorítom sok nép szívét, ha elhíresztelem romlásodat a nemzetek között, a földeken, amelyeket nem ismersz.

10. És cselekszem, hogy elborzadjanak miattad a sok népek, s királyaik rémüljenek el rémüléssel miattad, amikor villogtatom fegyveremet előttök, s remegni fognak minden szempillantásban, ki-ki az ő életéért, zuhanásod napján. *Ezék 30,24, Ezék 30,25*

11. Mert így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: A babiloni király fegyvere jön reád.

12. Vitézeknek fegyvereivel hullatom el sokaságodat, ők a népek legkegyetlenebbjei mindnyájan; és elpusztítják Egyiptom kevélységét, és elvész minden sokasága. *Ezék 31,12.*

13. És elvesztem minden barmát a sok vizek mellől, és nem zavarja fel azokat több ember lába, sem barmok körme azokat föl nem zavarja.

14. Akkor meghiggasztom vizeiket, és folyóikat, olajként folyatom, - ezt mondja JaHuWaH Elohim,

15. Amikor Egyiptom földjét pusztasággá teszem, és kipusztul a föld teljességéből, mert megverek minden rajta lakót, hogy megtudják, hogy Én vagyok JaHuWaH.

16. Gyászéneket ez és sírva énekeljék; a népek leányai énekeljék sírva; Egyiptomról és minden sokaságáról énekeljék sírva, - ezt mondja JaHuWaH Elohim.

17. És lőn a tizenkettedik esztendőben, a hónap tizenötödikén, lőn JaHuWaH beszéde hozzám, mondván:

18. Embernek fia! sírj Egyiptom sokaságán, és szállítsd alá őt te és a hatalmas nemzetek leányai a mélységek országába azokhoz, akik sírgödörbe szálltak. *Jer 1,10*

19. Kinél nem voltál volna kedvesebb? Szállj alá, hadd fektessenek a körülmetéletlenek mellé!

Ezék. 28,10., Ezék. 31,18.

20. A fegyverrel megölettek közt essenek el! A fegyver átadatott; húzzátok lefelé őt és minden sokaságát!

Ezék. 32,10., Ezék. 32,12.

21. Szólni fognak fölöle a vitézek hatalmasai a sír közepéből együtt az ő segítőivel: alászállottak, hogy itt fekdüjenek a körülmetéletlenek, mint fegyverrel megöltek!

Ezék. 32,12.

22. Itt van Assúr és egész sokasága, körülte sírjai, mindnyájan megölettek, akik fegyver miatt hulltak el, *Ezékiel próféták könyve*

Náh. 3,1., Náh. 3,7.

23. Akinek sírjai a sírgödör legmélyén vannak és sokasága az ő sírjai körül van, mindnyájan megölettek, fegyver miatt elestek, akik félelmére valának az élők földjének.

24. Itt van Elám és egész sokasága az ő sírja körül, mindnyájan megölettek, akik fegyver miatt hulltak el, akik alászálltak körülméletlenül a mélységek országába, akik félelmére valának az élők földjének, és viselik gyalázatukat azok mellett, akik sírgödörbe szálltak.

Jer. 49,35., Jer. 49,39.

25. A megölettek között vetettek néki ágyat minden sokaságával, körülte vannak ennek sírjai, mindnyájan körülméletlenek, fegyverrel megölettek, mert félelmére valának az élők földjének, és viselik gyalázatukat azok mellett, akik sírgödörbe szálltak; a megölettek közé vetették őket!

26. Itt van Mések-Tubál és minden sokasága, körülte vannak ennek sírjai, mindnyájan körülméletlenek, fegyverrel megölettek, mert félelmére valának az élők földjének.

27. És nem feküsznek együtt az erősekkel, akik elestek a körülméletlenek közül, akik hadiszerszámaikkal szálltak alá a sírba s akiknek az ő fegyvereiket fejük alá tették; mert lőn az ő vétkek csontjaikon, mivelhogy félelmére valának a vitézeknek az élők földjén.

28. Te is a körülméletlenek közt rontatol meg, és fekszel a fegyverrel megölettek mellett.

29. Itt van Edom királyaival és minden fejedelmével, akik vettettek erősségökben a fegyverrel megölettekhez, ők a körülméletlenekkel feküsznek s azokkal, akik sírgödörbe szálltak.

Jer 49,7.

30. Ott vannak észak uralkodói mindnyájan, és minden sidoni, akik alászálltak a megölettekkel, rettenetes voltukban, erősségökben megszegyenülve; és feküsznek körülméletlenül a fegyverrel megölettek mellett, és viselik gyalázatukat a sírgödörbe szálltak között.

Ezék. 28,21., Ezék. 28,24.

31. Ezeket látni fogja a Faraó, és megvigasztalódik minden sokasága felől; fegyverrel ölettek meg a Faraó és minden ő serege, ezt mondja JaHuWaH Elohim,

32. Mert félelmére adtam őt az élők földjének; ezért ott vetnek ágyat néki a körülméletlenek között, a fegyverrel megölettek mellett, a Faraónak és minden sokaságának, ezt mondja az *ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő*.

33 És lőn az *ÖrökkéValó* beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! szólj néped fiaihoz és mondd nekik: Amikor hozándok fegyvert valamely földre, és a föld népe választ egy férfit ő magok közül, és őt őrállójokká teszik:

3. És ő látja jöni a fegyvert a földre, és megfújja a harsonát, és meginti a népet;

4. Ha valaki hallandja a kürtszót, de nem hajt az intésre, és az őrálló megölje őt utóléri; az ő vére az ő fején lesz.

5. Hallotta a harsonaszót, de nem hajtott az intésre, tehát az ő vére ő rajta lesz; és ha hajtott az intésre, megmentette lelkét.

6. Ha pedig az őrálló látja a fegyvert jöni, s nem fújja meg a kürtöt, és a nép nem kap intést, és eljő a fegyver s utólér közülök valamely lelket, ez a maga vétke miatt éretett utól, de vérét az őrálló kezéből kérem elő.

Ezék. 3,17., Ezék. 3,18.

7. És te, embernek fia, őrállóul adtalak téged Izráel házának, hogy ha szót hallasz a számból, megintsd őket az Én nevemben.

Ezék. 3,17., Ezék. 3,18.

8. Ha ezt mondom a hitetlennek: Hitetlen, halálnak halálával halsz meg; és te nem szólándasz, hogy visszatérítsd a hitlent az ő útjáról: az a hitetlen vétke miatt hal meg, de vérét a te kezedből kívánom meg.

9. De ha te megintetted a hitlent az ő útja felől, hogy térjen meg róla, de nem tért meg útjáról, ő vétke miatt meghal, de te megmentetted a te lelkedet.

10. Te pedig, embernek fia, mondd Izráel házának: Ezt mondjátok, mondván: Bizony a mi bűneink és vétkeink rajtunk vannak, és bennök mi megrothadunk, mimódon éljünk azért?

3 Móz. 26,39.

11. Mondd nekik: Élek Én, ezt mondja az *ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő*, hogy nem gyönyörködöm a hitetlen halálában, hanem hogy a hitetlen megtérjen útjáról és éljen. Térjete meg, térjete meg gonosz útaitokról! hiszen miért hálnátok meg, oh Izráel háza!?

Ezék. 18,32., Ezék. 33,14., Ezék. 33,16., Ezék. 33,19.

12. Te pedig, embernek fia, szólj néped fiaihoz: Az igaznak igazsága meg nem menti őt a napon, amelyen vétkezendik, és a hitetlen hitlensége által el nem esik a napon, melyen megtérend hitlenségéből, és az igaz nem élhet az ő igazsága által a napon, amelyen vétkezendik.

Ezék. 18,24.

13. Amikor ezt mondom az igazról: Élven éljen; és ő bízván igazságában, gonoszságot cselekszik: semmi igazsága emlékezetbe nem jó, és gonoszsága miatt, amelyet cselekedett, meghal.

14. S ha mondom a hitetlennek: halállal halsz meg; és ő megtér bűnéből s törvény szerint s igazságot cselekszik;

15. Zálogot visszaad a hitetlen, rablottat megtérít, az életnek parancsolatiban jár, többé nem cselekedvén gonoszságot: élven él, és meg nem hal.

16. Semmi ő vétke, melylyel vétkezett, emlékezetbe nem jön néki; törvény szerint és igazságot cselekedett, élven él.

17. És ezt mondják néped fiai: Nem igazságos JaHuWaH-nak útja; holott az ő útjok nem igazságos.

18. Amikor az igaz elfordul az ő igazságától s gonoszságot cselekszik, meghal amiatt.

19. És amikor a hitetlen elfordul az ő hitetlenségétől és törvény szerint s igazságot cselekszik, él amiatt.

Ezék. 33,11.

20. És azt mondjátok: Nem igazságos az ÖrökkéValó útja: mindeniteket az ő útja szerint ítélem meg, Izráel háza.

Ezék. 18,25., Ezék. 18,27.

21. És lőn fogságunknak tizenkettedik esztendejében, a tizedik hónapban, a hónap ötödikén, jöve hozzám egy menekült Jeruzsálemből, mondván: Megvételtem a város!

2 Kir. 25,1., 2 Kir. 25,4.

22. És az ÖrökkéValó Keze lőn én rajtam este a menekült eljötté előtt, és megnyitá számát, amikorra az hozzám jöve reggel, és megnyilatkozáék szám, s nem valék néma többé.

Ezék. 24,27.

23. És lőn JaHuWaH beszéde hozzám, mondván:

24. Embernek fia! azok, akik amaz elpusztított helyeket lakják Izráel földjén, ezt mondják, mondván: Egyetlen egy volt Ábrahám, amikor örökségül kapta a földet, mi pedig sokan vagyunk, nekünk a föld örökségül adatott.

25. Ezokáért mondjad nekik: Ezt mondja JaHuWaH Elohim: Véreset esztek, és szemeiteket bálványaitokra emelitek, és vért ontotok; és a földet örökségül kapnátok?

26. Fegyveretekben bíztatok, útalatosságot cselekedtetek, és mindenitek az ő felebarátja feleségét megfertéztette; és a földet örökségül kapnátok?

27. Ezt mondjad nekik: Így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Élek Én, hogy akik az elpusztult helyeken vannak, fegyver miatt hullnak el; és aki a mezőnek színén, azt a vadaknak adtam eledelül, és akik az erősségekben és a barlangokban vannak, döghalállal hálnak meg.

28. És teszem a földet pusztaságok pusztaságává, és megszűnik erősségének kevésége, és puszták lesznek Izráel hegyei, mert nem lesz, aki átmenjen rajtok.

29. És megtudják, hogy Én vagyok JaHuWaH, amikor a földet pusztaságok pusztaságává teszem mindenféle útalatosságukért, amelyeket cselekedtek.

30. És te, embernek fia, néped fiai beszélgetnek felőled a falak mellett s a házaknak ajtaiban; és egyik a másikkal szól, ki-ki az ő atyjafiával, mondván: Jertek, kérlek, és halljátok: micsoda beszéd az, amely JaHuWaH-tól jó ki?

31. És eljönek hozzád, ahogy a nép össze szokott jöni, s oda ülnek elődbe, mint az Én népem, és hallgatják beszédidet, de nem cselekszik, hanem szerelmeskedő énekként veszik azokat ajkokra, szívök pedig nyereség után jár.

Jer 42,2, Jer 42,4, Jer 43,2, Jer 43,4, Jer 44,15, Jer 44,19, 2 Krón. 36,16.

32. És ímé, te olyan vagy nekik, mint valamely szerelmeskedő ének, szép hangú, s mint valamely jó hegedűs; csak hallják beszédidet, de nem cselekszik azokat.

Jer. 13,23., Jer. 18,22.

Ezék. 33,11. ~~proféta könyve~~
33. És beteljesednek, mert ímé beteljesednek, megtudják, hogy proféta volt közöttök.

34 És lőn JaHuWaH beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! profétálj Izráel pásztorai felől, profétálj és mondjad nekik, a pásztoroknak, így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Jaj Izráel pásztorainak, akik önmagokat legeltették! Avagy nem a nyáját kell-e legeltetni a pásztoroknak?

Jer. 1,2.

3. A tejet megettétek, és a gypjával ruházkodtatok, a hizottat megöltétek; a nyáját nem legeltettétek.

4. A gyöngéket nem erősítettétek, és a beteget nem gyógyítottátok, s a megtöröttet nem kötöztettétek, s az elűzöttet vissza nem hoztátok és az elvesztett meg nem kerestétek, hanem keményen és kegyetlenül uralkodtatok rajtok;

1 Pét. 5,2., 1 Pét. 5,3.

5. Szétszóródtak hát pásztor nélkül, és lőnek mindenféle mezei vadak eledelévé, és szétszóródtak;

Jer. 23,2., Jer. 50,6., 1 Pét. 2,25.

6. Tévelygett nyájam minden hegyen s minden magas halmon, és az egész föld színén szétszóródott az Én nyájam, s nem volt, aki keresné, sem aki tudakozódnék utána.

7. Annakokáért, ti pásztorok, halljátok meg JaHuWaH beszédét:

8. Élek Én, ezt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő, mivelhogy az Én nyájam ragadománynya lőn, és lőn az Én nyájam mindenféle mezei vadak eledelévé, pásztor hiányában, és nem keresték az Én pásztoraim az Én nyájamat, hanem legeltették a pásztorok önmagokat, és az Én nyájamat nem legeltették;

Ezék. 34,3.

9. Ennekokáért, ti pásztorok, halljátok meg JaHuWaH beszédét:

10. Így szól JaHuWaH Elohim: Ímé, megyek a pásztorok ellen, és előkérem a nyájamat az ő kezökből, s megszüntetem őket a nyáj legeltetésétől, és nem legeltetik többé a pásztorok önmagokat, s kiragadom juhaimat szájokból, hogy ne legyenek nekik ételül.

11. Mert így szól JaHuWaH Elohim: Ímé, Én magam keresem meg nyájamat, és magam tudakozódom utána.

12. Miképen a pásztor tudakozódik nyája után, amely napon ott áll elszéledt juhai között; így tudakozódom nyájam után, és kiszabadítom őket minden helyről, ahova szétszóródtak a felhőnek s borúnak napján.

Ezék. 33,21., 2 Kir. 25,1., 2 Kir. 25,11.

13. És kihozom őket a népek közül s egybegyűjtöm a földekről, és beviszem őket az ő földjőkre, és legeltetem őket Izráel hegyein, a mélységekben s a föld minden lakóhelyén.

Ezsdr. 1,1., Ezsdr. 1,11.

14. Jó legelőn legeltetem őket, és Izráel magasságos hegyein leszen akluk, ott feküsznek jó akolban, s kövér legelőn legelnek Izráel hegyein.

15. Én magam legeltetem nyájamat, s Én nyugosztom meg őket, ezt mondja JaHuWaH Elohim;

Ezék. 34,31.

16. Az elveszettet megkeresem, s az elűzöttet visszahozom, s a megtöröttet kötözgetem, s a beteget erősítem; és a kövéret s erőset elvesztem, és legeltetem őket úgy, mint illik.

17. Ti pedig, Én juhaim, így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő, ímé Én ítéletet teszek juh és juh között, a kosok és bakok közt.

18. Avagy kevés-é néktek, hogy a jó legelőt legelitek, hogy még legelőitek maradékát lábaitokkal eltapodjátok? és hogy a víz tisztáját iszszátok, hogy még a maradékát lábaitokkal felzavarjátok?

19. És az Én juhaim a ti lábaitok tapodását legelik, s lábaitok zavarását iszszák!

20. Annakokáért így szól JaHuWaH Elohim hozzájuk: Ímé Én, Én teszek ítéletet kövér és ösztövére juh között,

21. Mivelhogy oldallal és vállal eltaszítottok és szarvaitokkal előklelték minden erőtelent, míg szétszórván, azokat kiűzitek;

22. És megtartom az Én juhaimat, hogy többé ne legyenek zsákmányul, és ítéletet teszek juh és juh között.

23. És állatok fölējök egyetlenegy pásztort, hogy legeltesse őket: az Én szolgámat, Dávidot, ő legelteti őket s ő lesz nékik pásztoruk.

Ésa. 40,10., Ésa. 40,11., Ésa. 42,1., Ésa. 42,4.

24. Én pedig, JaHuWaH, leszek nékik Elohimük, és az Én szolgám, Dávid, fejedelem közöttök. Én, JaHuWaH mondtam.

Jer. 30,9., Hós. 3,5.

25. És szerzek ő velők békességnek frigyét, és megszüntetem a gonosz vadakat a földről, hogy bátorságosan lakhassanak a pusztában és alhassanak az erdőkben.

Jer. 31,31., Jer. 31,34., Ésa. 11,6., Ésa. 11,9., Hós. 3,5.

26. És adok reájok és az Én magaslatom környékére áldást, és bocsátom az esőt idejében; áldott esők lesznek.

Ésa. 11,9., Jer. 14,2., Jer. 14,4.

27. A mező fája megadja gyümölcsét s a föld megadja termését, és lesznek földjökön bátorságosan, és megtudják, hogy Én Vagyok az ÖrökkéValó, amikor eltöröm jármok keresztfáit, és kimentem őket azok kezéből, akik őket szolgáltatják.

Ezsdr. 1,1.

28. És nem lesznek többé prédául a pogányoknak, s a föld vadai nem eszik meg őket; és laknak bátorságosan, s nem lesz, aki felijeszze őket.

Ezék. 36,14.

29. És támasztok nékik becses plántaföldet, hogy többé ne legyenek szomjasnak éhség miatt a földön, s ne viseljék többé a pogányok gyalázatát;

Ésa. 11,1., Ésa. 11,5., Ésa. 11,11., Ésa. 11,14., Jer. 15,2.

30. És megismerik, hogy Én, JaHuWaH, az ő Elohimök, velők vagyok, és ők népem, Izráel háza,

- ezt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő;

Ezék. 34,24., Ezék. 34,26.

31. Ti pedig az Én juhaim, legelőm nyája vagytok, emberek vagytok, Én pedig Elohimetek, ezt mondja JaHuWaH Elohim.

35 És lőn JaHuWaH beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! vesd tekintetedet Seir hegyére, és profétájlj ellene.

3. És monddad néki: Ezt mondja JaHuWaH Elohim: Ímé, Én ellened megyek, Seir hegye, és kinyújtom kezemet reád, s teszek pusztaságok pusztaságává.

5 Móz. 2,4., 5 Móz. 2,5.

4. Városaidat pusztaságra vetem, és te pusztulásra jutsz, és megtudod, hogy Én Vagyok az ÖrökkéValó.

5. Mivelhogy örökkévaló gyűlölséget tartasz, és odaadád Izráel fiait a fegyver kezébe veszedelmők idején, az utolsó vétek idején;

Ezék. 25,8., Ezék. 25,12., Zsolt. 137,7., 2 Kir. 25,4., 2 Kir. 25,9.

6. Ennekokáért élek Én, ezt mondja JaHuWaH Elohim, hogy vérré teszek téged, és vér kergessen téged. Te nem gyűlölted a vért, a vér kergessen hát téged.

Ésa. 63,1., Ésa. 63,3.

7. És teszem Seir hegyét pusztaságok pusztaságává, és kiirtom belőle az átmenőt és visszatérőt.

8. És betöltöm hegyeit megölöttjeivel; halmaid és völgyeid és minden mélységed: fegyverrel megöltek hullanak beléjük.

9. Örök pusztasággá teszek, és városaidat ne lakják, és megtudjátok, hogy Én vagyok JaHuWaH.

10. Mivelhogy ezt mondd: Az a két nemzet és az a két föld enyém lesz és örökségül bírjuk, holott JaHuWaH ott volt;

Zsolt. 83,5., Zsolt. 83,7., Zsolt. 83,13.

11. Annakokáért élek Én, ezt mondja JaHuWaH Elohim, hogy a te haragod és fölgerjedésed szerint cselekszem veled, amelylyel te cselekedtél irántok való gyűlölségedből; és megjelentem magamat közöttök, amikor megítéllek.

Ezék. 35,9., Zsolt. 83,13.

12. És megtudod, hogy Én, JaHuWaH, meghallottam minden szidalmadat, amelyeket Izráel hegyei ellen mondtál, mondván: Elpusztultak, nékünk adattak ételül;

Ezék. 25,8.

13. Így kérkedtetek ellenem szátokkal, s szórtátok ellenem beszédeiteket: Én meghallottam!

Abd. 1,11., Zsolt. 137,7.

14. Így szól JaHuWaH Elohim: Az egész föld örömére pusztulást hozok rád.

15. Amint te örültél Izráel háza örökségén azért, hogy elpusztult, úgy cselekszem veled; pusztává légy Seir hegye és mind egészen Edom, és megtudják, hogy Én Vagyok az ÖrökkéValó! *Abd. 1,11., Abd. 1,12.*

36 És te, embernek fia, prófétálj Izráel hegyei felől, és mondd: Izráel hegyei, halljátok meg az ÖrökkéValó beszédét,

2. Így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Mivelhogy ezt mondja az ellenség reátok: Haha! és: Az ősi magasságok a mi örökségünk lőnek.

Ezék. 15,3., Ezék. 15,6., Ezék. 15,8., Ezék. 26,2., Zsolt. 137,7.

3. Ennekokáért prófétálj, és mondd: Ezt mondja JaHuWaH Elohim: Azért, mert pusztítanak, és kívánnak titeket mindenfelől, hogy legyetek öröksége a pogányok maradékának, és az emberek rágalmazó ajkára-nyelvére kerültek;

4. Ezokáért, Izráel hegyei, halljátok meg JaHuWaH Elohim beszédét! Így szól JaHuWaH Elohim a hegyeknek és halmoknak, a mélységeknek és völgyeknek, és az elpusztult romoknak és az elhagyott városoknak, amelyek ragadományra és csúfolásra lőnek a pogányok maradékának köröskörül.

5. Azért ezt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Bizony, féltő szerelmem tüzeiben beszéltem a pogányok maradékai és egész Edom ellen, akik magoknak vették az Én földemet örökségül teljes szívöknek örömeivel és lelkök megvetésével, hogy azt néptelenül zsákmányokká tegyék; *Ezék. 35,10.*

6. Ezokáért prófétálj Izráel földjéről, és mondd a hegyeknek és halmoknak, a mélységeknek és a völgyeknek, így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Ímé, féltő szerelmemben és búsulásomban beszélek, mivelhogy a pogányok gyalázását viseltétek;

7. Ennekokáért ezt mondja JaHuWaH Elohim: Én főlemelem kezemet! Bizonyára a pogányok, akik körülöttetek vannak, ők viseljék gyalázatukat.

Ezék. 35,7., Ezék. 35,9.

8. Ti pedig, Izráel hegyei, neveljétek ágaitokat és hozzátok gyümölcsötöket az Én népemnek, Izráelnek, mert közel vannak, hogy hazajöjjenek. *Jer. 25,12.*

9. Mert ímé, Én hozzátok hajlok és hozzátok fordulok, és megmívelnek és bevetnek titeket.

10. És megsokasítom rajtatok az embereket, Izráel házát egészen, és lakják a városokat, és a romokat megépítik.

11. És megsokasítom rajtatok az embereket és barmokat, hogy sokasodjanak és szaporodjanak, és lakatom őket rajtatok, mint régi időkben, és több jóval leszek hozzátok, mint első napjaitokban, s megtudjátok, hogy Én vagyok JaHuWaH.

12. És járatok rajtatok embereket, az Én népemet, Izráelt, és bírjanak téged, s te légy nékik örökségül, s többé nem teszed őket gyermektelenné.

13. Így szól az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Mivelhogy ~~Ezék. 34,28.~~ ~~prófétálj nekik~~ emberevő vagy és gyermektelenné teszed népedet:

4 Móz. 13,33

14. Ennekokáért embert nem eszel többé, és népedet gyermektelenné nem teszed többé, - ezt mondja JaHuWaH Elohim. *Ezék. 34,28.*

15. És többé nem hallatom ellened a pogányok gyalázását, és a népek szidalmát többé nem viseled, és nemzetedet többé gyermektelenné nem teszed, ezt mondja JaHuWaH Elohim.

16. És lőn JaHuWaH beszéde hozzám, mondván:

17. Embernek fia! Amikor Izráel háza a maga földén lakott, megfertéztette azt életével és cselekedeteivel; mint a havi betegség tisztátalansága, olyan vala élete előttem.

2 Kir. 17,15., 2 Kir. 17,19., 2 Kir. 21,15., 2 Kir. 21,16., 3 Móz. 12,2.

18. És kiöntém haragomat reájok a vérért, amelyet ontottak a földre, és bálványaikkal megfertéztették azt.

2 Kir. 25,1., 2 Kir. 25,11.

19. És eloszlátam őket a pogányok közé, és szétszórátanak a tartományokba, életök és cselekedeteik szerint ítélt meg őket.

20. És bemenvén a pogányokhoz, akikhez menének, megfertéztették az Én szent nevemet, amikor ezt mondták rólok: JaHuWaH népe ezek, és az ő földről jöttek ki!

Jer. 44,15., Jer. 44,19., Róm. 2,24.

21. Ekkor könyörültem szent nevemért, melyet megfertéztetett Izráel háza a pogányok közt, akikhez menének.

22. Ennekokáért mondd Izráel házának: Ezt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Nem ti érettetek cselekszem, Izráel háza, hanem az Én szent nevemért, amelyet ti megfertéztettetek a pogányok között, akik közé menétek.

5 Móz. 9,5., Ésa. 33,25.

23. És megszentelem az Én nagy nevemet, amely megfertéztetett a pogányok között, amelyet ti fertéztettetek meg köztök; és megtudják a pogányok, hogy Én vagyok JaHuWaH, ezt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő, amikor megszentelem magamat rajtatok az ő szemök láttára.

Zsolt. 126,2.

24. És fölveszlek titeket a pogányok közül, s egybegyűjtelek titeket minden tartományból, és beviszlek titeket a ti földetekre.

Ezsd. 1,1., Ezsd. 1,11., Ezsd. 3,10., Ezsd. 3,11.

25. És hintek reátok tiszta vizet, hogy megtisztuljatok, minden tisztátalanságtoktól és minden bálványaitoktól megtisztítlak titeket.

Ésa. 4,3.

26. És adok néktek új szívet, és új lelket adok belétek, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok néktek hússzívet.

Ezék. 11,18., Ezék. 11,20.

27. És az Én Szllememet adom belétek, és azt cselekszem, hogy az Én Parancsolataimban járjatok és *Ezék. 4,9., Ezék. 4,17.*
28. És laktok azon a földön, melyet adtam atyáitoknak, és lesztek nékem népem s Én leszek néktek Elohimetek.
29. És megtartalak titeket minden tisztátalanságotoktól, és előhívom a gabonát és megsokasítom azt, és nem adok reátok éhséget.
30. És megsokasítom a fa gyümölcsét és a mező termését, hogy többé ne viseljétek az éhségnek gyalázatját a pogányok között.
31. És megemlékeztek a ti gonosz útaitokról és cselekedeteitekről, amelyek nem voltak jók, és megújtáljátok ti magatokat vétkeitek és útátalosságaitok miatt. *Jer. 17,2.*
32. Nem ti érettetek cselekszem, ezt mondja JaHuWaH Elohim, tudtotokra legyen! Piruljatok és szegényüljete meg útaitok miatt, Izráel háza! *Ezék. 36,22.*
33. Ezt mondja az *ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő*: Azon a napon, melyen megtisztítlak titeket minden vétkektől, azt cselekszem, hogy lakják a városokat, és a romok megépíttetnek. *Ésa. 4,3.*
34. És az elpusztult földet mívelik, ahelyett, hogy pusztán hevert minden átmenő szeme láttára;
35. És ezek mondják: Ez a föld, ez az elpusztult, olyanná lett, mint az Éden kertje, és a rommá lett s elpusztult s lerontott városokat megerősítve lakják. *1 Móz. 2,8., 1 Móz. 2,9., Ésa. 33,20., Ésa. 33,24.*
36. És megtudják a pogányok, akik körülöttek megmaradtak, hogy Én, JaHuWaH építettem meg a lerontottakat s plántáltam be a pusztaságot. Én, JaHuWaH mondtam és megcselekedtem.
37. Így szól JaHuWaH Elohim: Még arra nézve is kérni hagyom magamat Izráel házának; hogy cselekedjem ő velők: Megsokasítom őket, mint a nyáját, emberekkel.
38. Mint az áldozatra szentelt juhok, mint a Jeruzsálem juhai az ő ünnepein, így lesznek a rommá lett városok teljesek emberek nyájával; és megtudják, hogy Én vagyok JaHuWaH.
- 37** Lőn én rajtam az *ÖrökkéValó* keze, és kivitt engem az *ÖrökkéValó* a Szellem által, és letőn engem a völgynek közepette, amely csontokkal rakva vala.
2. És átvitt engem azok mellett köröskörül, és ímé, felette sok vala a völgy színén, és ímé, igen megszáradtak vala.
3. És mondá nékem: Embernek fia! vajjon megélednek-e ezek a tetemek? és mondék: *ÖrökkéValóm* Elohim, te tudod! *Ezék. 37,11., Ezék. 37,12.*
4. És mondá nékem: prófétálj e tetemek felől és mondjad nékik: Ti megszáradt tetemek, halljátok meg JaHuWaH beszédét!
5. Így szól az *ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő* ezeknek a *kielmelekedőknek*, Én bocsátok ti belétek éltető lehetet, hogy megéledjete.
6. És adok reátok inakat, és hozok reátok húst, és bőrrel beborítlak titeket, és adok belétek éltető lehetet, hogy megéledjete, és megtudjátok, hogy Én Vagyok az *ÖrökkéValó*.
7. És én prófétálék, amint parancsolva vala nékem. És amikor prófétálnék, lőn zúgás és ímé zörgés, és egybemenének a tetemek, mindenik tetem az ő teteméhez.
8. És látám, és ímé inak valának rajtok, és hús nevedett, és felül bőr borította be őket; de éltető lehetet nem vala még bennök.
9. És mondá nékem: Prófétálj a Szellemnek, prófétálj embernek fia, és mondjad a Szellemnek: Ezt mondja az *ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő*: A négy Szellem felől jőjj elő Szellem, és lehelj ezekbe a megölettekbe, hogy megéledjenek!
10. És prófétálék amint parancsolá. És beléjök méne a éltető lehetet s megéledének, s állának lábaikra, felette igen nagy sereg.
11. És mondá nékem: Embernek fia! ezek a tetemek az Izráel egész háza. Ímé, ezt mondják: Elszáradtak a mi csontjaink és elveszett a mi reménységünk; kivágattunk!
12. Annakokáért prófétálj, és mondjad nékik: Így szól JaHuWaH Elohim: Ímé, Én megnyitom a ti sírjaitokat és kihozlak titeket sírjaitokból, Én népem! s beviszlek titeket Izráel földjére. *Ésa. 26,19., Zak. 9,11.*
13. És megtudjátok, hogy Én Vagyok az *ÖrökkéValó*, amikor megnyitándom sírjaitokat és kihozlak titeket sírjaitokból, Én népem!
14. És adom az Én lehelletemet belétek, hogy megéledjete, és leteszlek titeket a ti földetekre, és megtudjátok, hogy Én, JaHuWaH, szoltam és megcselekedtem, ezt mondja JaHuWaH Elohim.
15. És lőn JaHuWaH beszéde hozzám, mondván:
16. És te, embernek fia, végy magadnak fát, és ird ezt reá: Júdaé és Izráel fiaié, az ő társaié; és végy egy másik fát, és ird ezt reá: Józsefé, Efraim fája és az egész Izráel házáié, az ő társaié.
17. És tedd együvé azokat, egyiket a másikhoz egy fává, hogy egygyé legyenek kezdedben.
18. És ha mondják néked a te néped fiai, mondván: Avagy nem jelented-e meg nekünk, mit akarsz ezekkel?
19. Szólj nékik: Ezt mondja JaHuWaH Elohim: Ímé, én fölveszem a József fáját, amely Efraim kezében van, és Izráel nemzetségeit, az ő társait, és teszem őket ő hozzá, a Júda fájához, és összeszeszem őket egy fává, hogy egygyé legyenek az Én kezemben. *1 Kir. 11,29., 1 Kir. 11,39., Ésa. 11,12., Ésa. 11,14.*
20. És ha e fák, amelyekre írsz, kezdedben lesznek szemök láttára:
21. Szólj nékik: Ezt mondja JaHuWaH Elohim: Ímé, Én fölveszem Izráel fiait a pogányok közül, akik közé

mentek, és egybegyűjtöm őket mindenfelől, és beviszem őket az ő földjükre.

22. És egy néppé teszem őket azon a földön, Izráelnek hegyein, és egyetlenegy király lesz mindnyájok királya, és nem lesznek többé két néppé, és ezután nem oszlanak többé két királyságra.

1 Kir. 11,31., 1 Kir. 11,39., Jer. 3,18., Bir. 18,1.

23. És többé meg nem fertéztetik magokat bálványaikkal és útlatosságaikkal és minden bűneikkel; és megtartom őket minden oly lakóhelyöktől, amelyekben vétkeztek, és megtisztítom őket, és lesznek nékem népem és Én leszek nekik Elohimük.

Ésa. 1,18., Ésa. 1,19., Ésa. 4,3., Jer. 33,8.

24. És az Én szolgám, Dávid lesz a király ő rajtok, s egy pásztor lesz mindnyájoknak; és az Én törvényeim szerint járnak, s parancsolataimat megőrzik és cselekszik.

Ezék. 34,23.

25. És laknak a földön, melyet adtam vala az Én szolgámnak, Jákóbnak, amelyen laktak a ti atyáitok; és laknak azon ők és fiaik és fiaiknak fiai mindörökké, és az Én szolgám, Dávid az ő fejedelmök örökké.

26. És szerzek velök békeségnek frigyét, *ÖrökkéValó* frigy lesz ez velök; és elültetem őket és megsokasítom, és helyheztetem az Én szenthelyemet közéjük örökké.

Jer. 31,31., Jer. 31,34.

27. És lesz az Én lakhelyem felettök, és leszek nekik Elohimök és ők nékem népem.

Ezsdr. 3,10., Ezsdr. 3,11.

28. És megtudják a pogányok, hogy Én vagyok JaHuWaH, Aki megszentelem Izráelt, amikor szenthelyem közöttök lesz mindörökké.

38 És lőn JaHuWaH beszéde hozzám, mondván:

2. Embernek fia! vesd tekintetedet Góg ellen, és Mágóg földjén, Rós, Mések és Tubál fejedelme ellen, és prófétálj felőle.

Jel. 20,8.

3. És mondd, ezt mondja JaHuWaH Elohim: Ímé, én ellened megyek Góg, Rós, Mések és Tubál fejedelme.

1 Móz. 10,2., Zsolt. 120,5.

4. És elcsalogatlak, és horgokat vetek szádba, és kivezetlek téged és egész seregedet, lovakat és lovagokat, akik mindnyájan teljes fegyverzetbe öltöztvék, nagy sokaságot, nagy és kis paizszsal, fegyvert viselők mindnyájan;

Ezék. 29,4., Ésa. 37,29.

5. Perzsák, szerescsenek, libiaiak vannak velök, mindnyájan paizszsal és sisakkal;

6. Továbbá Gómer és minden serege, Tógarma háza messze északról minden seregével, sok nép van veled.

7. Készülj hozzá és készítsd elő magadat te és minden sokaságod, akik te hozzád gyűltek, és légy nekik vezérök.

8. Sok idő múlva kirendeltetel: esztendők végével bejössz a földre, mely a fegyvertől már megnyugodott,

amelynek lakói sok nép közül gyűjtettek egybe Izráel szüntelen való pusztulásban voltak; és e nemzetség a népek közül hozatott ki, s aztán lakozék bátorságosan mindnyájan;

9. És feljössz, bemégy, mint a szélvész, és leszel, mint a felleg, hogy beborítsd a földet, te és minden sereged s a sok nép veled.

Dán. 11,40., Jóel. 3,1., Jóel. 3,2.

10. Így szól az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő*: És leszen abban az időben, hogy tanácsok támadnak szívedben, és gondolsz gondolatot.

11. És mondás: Felmegyek a nyílt földre, jövök azokra, akik nyugalomban vannak s bátorságosan laknak; akik laknak mindnyájan köfal-kerítés nélkül, sem zárjok, sem kapujok nincs nekik;

Jer. 49,31.

12. Hogy zsákmányt vess és zsákmányt prédálj, hogy fordítsd kezedet a már népes pusztaságok ellen s a nép ellen, amely a pogányok közül gyűjtetett egybe, amely jószágot és gazdagságot szerez s lakozik a földnek köldökén.

1 Móz. 46,32.

13. Séba és Dedán és Társis kalmárai és minden fiatal oroszlánja ezt mondják néked: Nemde te zsákmányt vetni jöttél? Nemde zsákmányt prédálni gyűjtötted egybe sokaságot? hogy elvigy ezüstöt és aranyat, magadhoz végy jószágot s gazdagságot, hogy nagy zsákmányt vess.

14. Annakokáért prófétálj, embernek fia, és mondd ezt Gógnak, így szól az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő*:

Avagy abban az időben, amikor az Én népem, Izráel bátorságosan lakik, nem tudod-e meg?

15. És eljössz helyedről, a messze északról te és sok nép veled, lovon ülök mindnyájan, nagy sokaság és hatalmas sereg.

Dán. 11,40., Dán. 11,41.

16. És feljössz az Én népem, Izráel ellen, mint a felleg, hogy beborítsd a földet, az utolsó időkben leszen ez, és hozlak téged az Én földemre, hogy a pogányok megismerjenek Engem, amikor megszentelem Magamat rajtad az ő szemök láttára, Góg!

17. Így szól JaHuWaH Elohim: Te vagy-e hát, akiről szólottam a régi napokban az Én szolgáim, Izráel prófétái által, akik prófétáltak azokban a napokban esztendőkön át, hogy téged ő reájok hozlak?

Ésa. 54,15., Ésa. 54,17.

18. És leszen azon a napon, amely napon Góg eljő Izráel földje ellen, - ezt mondja az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő*, felszáll haragom orromban.

19. És féltő szerelmemben, búsulásom tüzeiben szólok: Bizony azon a napon nagy földindulás lesz Izráel földjén.

20. És megremegnek előttem a tenger halai és az ég madarai és a mező vadai és a földön csúszó-mászó mindenféle állatok és minden ember a föld színén; és leszakadnak a hegyek, és leesnek a meredek kősziklák, és minden fal a földre hull.

21. És előhívom ellene minden hegyem felől a fegyvert, ezt mondja JaHuWaH Elohim; egyiknek fegyvere a másik ellen lesz.

1 Sám. 14,20.

22. És törvénykezem vele döghalállal és vérrel; és ömlő záporosót, jégeső köveit, tüzet és kénkövet, mint esőt bocsátok reá és seregére s a sok népre, amely vele lesz.

Bir. 5,20., 2 Sám. 22,15.

23. És nagyak s szentnek mutatom, és megjelentem Magamat a pogányok sokasága előtt, hogy megtudják, hogy Én Vagyok az ÖrökkéValó!

3 Móz. 10,2.

39 És te, embernek fia, prófétálj Góg ellen, és mondd, így szól JaHuWaH Elohim: Ímé, Én ellened megyek Góg, Rós, Mések és Tubál fejedelme!

1 Móz. 10,2.

2. És elcsalogatlak és vezetgetlek, és felhozlak messze északról, és beviszlek Izráel hegyeire.

Ezék. 38,15.

3. És kiütöm kezivedet balkezedből, és nyilaidat jobbkezedből kiejtem.

4. Izráel hegyein esel el te és minden sereged és a népek, amelyek veled lesznek; a ragadozó madaraknak, minden szárnyas állatnak és a mezei vadaknak adtalak edeledül.

Jóel. 3,1., Jóel. 3,2.

5. A mező színén esel el, mert Én szóltam, - ezt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő -,

6. és bocsátok tüzet Mágógra és azokra, akik a szigeteken bátorságosan laknak, hogy megtudják, hogy Én vagyok JaHuWaH.

7. és az Én szent nevemet megismertetem az Én népem, Izráel között, s többé nem hagyom megfertéztetni szent nevemet; és megtudják a pogányok, hogy Én, JaHuWaH, szent vagyok Izráelben!

8. Ímé, eljött és meglett, - ezt mondja JaHuWaH Elohim, - ez az a nap, amelyről szólottam.

Ezék. 38,17

9. És kimennek Izráel városainak lakói, és feltüzelik és felégetik a fegyvereket s a kis és nagy paizsokat, a kezívet és a nyilakat és a kézbeli pálczákat és dárdákat, és tüzelnek velök hét esztendeig.

Hós. 2,17., Mik. 4,3.

10. És fát nem hordanak a mezőről, sem az erdőkről nem vágnak, hanem a fegyverekből tüzelnek, és zsákmányt vetnek zsákmányolókban, s prédálóikat elprédálják, ezt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő.

11. És lesz az azon a napon, hogy adok Gógnak helyet, ahol temetője legyen Izráelben, a vándorok völgyét keletre a tengertől, ez fogja bezárni e vándor népséget; és ott temetik el Gógot és minden gyűlevészét, és nevezik Góg gyűlevésze völgyének.

12. És eltemeti őket Izráel háza, hogy a földet megtisztítsa, hét álló hónapig.

13. És temetni fog az ország egész népe, és lesz ez nekik dicsőségökre a napon, amelyen megdicsőítem magamat, - ezt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő.

14. És választanak embereket, akik a földet szüntelen bejárják, és meggyűlölik, és ama vándor népséget, azokat, akik még a föld színén maradtak, hogy azt megtisztítsák. Hét hónap múlva indulnak keresni.

15. És bejárják e járók a földet, és aki embertetemet lát, jelt állít melléje, míg a temetgetők eltemetik azt a Góg gyűlevésze völgyében.

Ezék. 39,11.

16. És egy városnak is Hamóna lesz a neve, és megtisztítják a földet.

17. És te, embernek fia, - így szól Elohim, - mondd a madaraknak, minden szárnyas állatnak és minden mezei vadnak: Gyűljetek egybe és jöjjetek el, seregeljetek egybe mindenfelől az Én áldozatomra, mert Én nagy áldozatot szerzek néktek Izráel hegyein, és egyetek húst és igyatok vért!

Ésa. 34,6., Sof. 1,7., Sof. 1,8.

18. Vitézek húsát egyetek, s a föld fejedelmeinek vérét igyátok, kosok, bárányok és bakok, bikák, Básánban hízóttak mindnyájan;

19. S egyetek kövérséget jóllakásig, és igyatok vért megrészegedésig az Én áldozatomból, amelyet szerzek néktek;

20. És lakjatok jól az Én asztalomnál lovakból és paripákból, vitézekből és minden hadakozó férfiakból, - ezt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő.

21. És megmutatom az Én dicsőségemet a pogányok között, és meglátják mindazok a pogányok az Én ítéletemet, amelyet cselekedtem, és az Én kezemet, amelyet rájuk vetettem.

Ezék. 28,22., Ezék. 28,23.

22. És megtudja Izráel háza, hogy Én vagyok JaHuWaH, az ő Elohimök, attól a naptól fogva és azután.

23. És megtudják a pogányok, hogy az ő vétke miatt vitetett fogságra Izráel háza, mivelhogy elpártolt Tőlem, s Én elrejtettem orczámat tőle; azért adtam őt ellenségei kezébe, és hullottak el fegyver miatt mindnyájan.

24. Az ő tisztátalanságuk s bűneik szerint cselekedtem velök, és elrejtettem orczámat tőlök.

25. Azért így szól JaHuWaH Elohim: Most már haza hozom Jákób foglyait, és megkegyelmezek Izráel egész házának, s féltő szerelemre gyulladok szent nevemért.

26. És elfelejtik gyalázatukat és minden vétkeket, amelylyel vétkeztek ellenem, amikor laknak földjökön bátorságosan, és őket senki sem rettegteti.

27. Amikor visszahozom őket a népek közül, és egybegyűjtöm őket ellenségeik földjeiről, akkor megszentelem magamat bennök sok nép szeme láttára.

28. És megtudják, hogy Én Vagyok az ÖrökkéValó, az ő Elohimök, Aki fogságra vittem őket a pogányok közé, majd egybegyűjtém őket földjökre, és senkit közülök többé ott nem hagyok.

Zsolt. 126,1., Zsolt. 126,3.

29. És többé el nem rejtem orczámat tőlök, mivelhogy kiöntöttem lelkemet Izráel házára, - ezt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő.

Jóel. 2,28., Csel. 2,17.

40 Huszonötödik esztendejében fogságunknak, az esztendőnek kezdetén, a hónap tizedikén, a tizennegyedik esztendőben az után, hogy a város megveretett, épen ezen a napon lőn JaHuWaH keze én rajtam, és elvitt engemet oda.

Ezék. 23,21.

2. Elohimi látásokban vitt engem Izráel földjére, és letőn engem egy igen magas hegyre, s azon vala, mint egy város épülete dél felől.

3. És oda vitt engem, és ímé egy férfiú vala ott, tekintete min az ércznek tekintete, és len-zsinór vala kezében és mérőpálcza; és a kapuban áll vala.

Dán. 10,5., Dán. 10,6., Jel. 1,13., Jel. 1,15.

4. És szóla nékem az a férfiú: Embernek fia! láss szemeiddel és füleiddel hallj, és figyelmetes légy mindarra, amit mutatok néked; mert hogy ezeket megmutassam néked, azért hozattál ide: hirdesd mindazokat, amiket látsz, Izráel házának.

Ezék. 44,5.

5. És ímé, kőfal vala a házon kívül köröskörül; és a férfiú kezében a mérőpálcza vala hat singnyi (*a közsingben s egy tenyérben*); és méré az épület szélességét egy pálczányira s magasságát egy pálczányira.

6. És méne egy kapuhoz, amely napkeletre néz vala, és felméne grádicsain, és méré a kapu küszöbét egy pálczányi szélességre, a másik küszöböt is egy pálczányi szélességre;

7. És az őrkamarát egy pálczányi hosszúságra és egy pálczányi szélességre, és az őrkamarák közét öt singnyire, és a kapu küszöbét, a kapu tornácza mellett belől, egy pálczányira.

8. És méré a kapu tornáczát belől egy pálczányira.

9. És méré a kapu tornáczát nyolcz singnyire; és gyámoszlopait két singnyire; vala pedig a kapu tornácza belől.

10. És a napkeleti kapunak mind egyfelől, mind másfelől három-három őrkamarája vala, egy mértéke mind a háromnak, és egy mértékök a gyámoszlopoknak is mind egyfelől, mind másfelől.

11. És méré a kapu nyílásának szélességét tíz singre, és a kapu hosszúságát tizenhárom singre;

12. És az őrkamarák előtt való korlátot egy singnyire, és egy singnyire vala e korlát másfelől is; mindenik őrkamara pedig hat singnyi vala egyfelől és hat singnyi másfelől.

13. És méré a kaput az egyik őrkamara tetejétől a másik tetejéig; huszonöt singnyi szélességre ott, hol ajtó ajtóval vala szemben.

14. És tévé a gyámoszlopokat hatvan singre, és gyámoszlopokhoz nyúlik vala a pitvar a kapunál körös-körül.

15. És a bejárat kapujának elejétől a belső kapu elejéig vala ötven sing.

16. És az őrkamarákon szoros ablakok valának, és gyámoszlopaikon is belül a kapuban körös-körül, hasonlóképen a tornáczokon; és valának ablakok körös-körül belől, és a gyámoszlopokon pálmafaragások.

1 Kir. 6,4.

17. És vitt engem a külső pitvarba, és ímé, ott kamarák és kőből rakott pádimentom (*kövezet*) vala készítve a pitvaron köröskörül; harmincz kamara vala a kőből rakott pádimentomon.

18. És a kőből rakott pádimentom a kapuk mellett vala a kapuk hosszúsága szerint: az alsó kőből rakott pádimentom vala ez.

19. És méré a szélességet az alsó kapu elejétől fogva a belső pitvar külső elejéig száz singnyire, a keleti és északi oldalon.

20. És a kapunak is, amely néz vala északra, a külső pitvaron, megméré hosszúságát és szélességét;

21. És őrkamarái valának: három egyfelől és három másfelől, és gyámoszlopai és tornácza egy mértékben valának az első kapuval: ötven sing a hosszúsága, és szélessége huszonöt sing.

22. És ablakai és tornácza és pálmafaragásai annak a kapunak mértéke szerint valának, amely néz napkeletre, és hét grádicson mennek vala fel hozzá; és tornáczai, e grádicsok előtt valának.

23. És a belső pitvarnak kapuja vala az északi és napkeleti kapu ellenében, és mére kaputól kapuig száz singet.

24. És vitt engem a déli útra, és ímé, egy kapu vala ott dél felé, és megméré gyámoszlopaikat és tornáczát ugyanama mérték szerint.

25. És ablakai valának és tornáczának is köröskörül, olyanok, mint amaz ablakok; hosszúsága ötven sing, és szélessége huszonöt sing.

26. És hét grádicsa vala feljáratának, és tornácza azok előtt vala; és pálmafaragásai valának egyik egyfelől, a másik másfelől gyámoszlopaik.

27. És kapuja vala a belső pitvarnak dél felé, és mére kaputól kapuig dél felé száz singet.

28. És bevitt engemet a déli kapun át a belső pitvarba, és megméré a déli kaput ugyanama mértékek szerint;

29. És őrkamaráit és gyámoszlopaikat és tornáczát ugyanama mértékek szerint, és ablakai valának és tornáczának is köröskörül, hosszúsága ötven sing, és szélessége huszonöt sing.

30. És tornáczok valának köröskörül, hosszúságuk huszonöt sing, és szélességök öt sing.

31. És tornácza a külső pitvar felé vala, és pálmafaragások valának gyámoszlopaik, és nyolcz grádicsa vala feljáratának.

1 Kir. 6,29.

32. Vitt továbbá engem a belső pitvarba kelet felé, és megméré a kaput ugyanama mértékek szerint;

33. És őrkamaráit és gyámoszlopaikat és tornáczát ugyanama mértékek szerint, és ablakai valának és

tornácának is köröskörül, hosszúsága ötven sing, és szélessége huszonöt sing.

34. És tornácza vala a külső pitvar felé, és gyámoszlopain pálmafaragások valának mind egy-, mind másfelől, és nyolcz grádicsa vala feljáratának.

35. És vitt engem az északi kapuhoz, és megméré ugyanama mértékek szerint;

36. Örkmaráit, gyámoszlopait és tornácztát, és ablakai valának köröskörül, hosszúsága ötven sing, és szélessége huszonöt sing.

37. És tornácza a külső pitvar felé vala, és pálmafaragások valának gyámoszlopain mind egyfelől, mind másfelől, és nyolcz grádicsa vala feljáratának.

38. És egy kamara vala, és annak ajtaja a kapuk gyámoszlopainál; ott mossák vala meg az egészen égőáldozatot.

1 Kir. 7,38.

39. És a kapu tornácában két asztal vala egyfelől, és másfelől is két asztal vala, hogy azokon öljék meg az egészen égőáldozatot és a bűnért való áldozatot és a vétekért való áldozatot.

3 Móz. 4,1., 3 Móz. 6,1.

40. És oldalt kívül, északra onnét, ahol felmennek a kapu ajtajához, két asztal vala, és a kapu tornácának másik oldalán is két asztal.

41. Négy asztal egyfelől, és másfelől is négy asztal a kapu oldalán; nyolcz asztal, ezeken ölik vala az áldozatot.

42. És négy asztal vala az égőáldozatra faragott kőből, másfél sing hosszú és másfél sing széles és egy sing magas; ezekre teszik a szerszámokat, amelyekkel az égőáldozatot és egyéb áldozatot ölnek.

43. És a szegek valának egy tenyérnyiek, oda erősítve belől köröskörül, s az asztalokra jöve az áldozat húsa.

44. A belső kapun kívül pedig vala két kamara az énekesek számára a belső pitvarban, egyik oldalt az északi kaputól, amelynek eleje dél felé vala, s a másik oldalt a déli kaputól, amelynek eleje észak felé vala.

Ezék. 40,45., Ezék. 40,46.

45. És szóla nékem: Ez a kamara, amely délre néz, a papoké, akik a házhoz való szolgálatban foglaltosak:

46. Az a kamara pedig, amely északra néz, azoké a papoké, akik az oltárhoz való szolgálatban foglaltosak, ezek a Sádók fiai, akik az ÖrökkéValóhoz járulnak a Lévi fiai közül, hogy szolgáljanak néki.

1 Kir. 2,35.

47. És megméré a pitvart; hosszúsága száz sing és szélessége is száz sing, négyszög; és az oltár vala a ház előtt.

48. És vitt engem a ház tornácába, és a tornác gyámoszlopát megméré egyfelől is öt singre, másfelől is öt singre; a kapu szélességét pedig három singre egyfelől s másfelől is három singre.

49. A tornác hosszúsága húsz sing vala és a szélessége tizenegy sing, és tíz grádicson mennek vala föl hozzá;

és oszlopok valának a gyámoszlopoknál, egyik egyfelől, másik másfelől.

Ezék. 40,47., Ezék. 40,48.

41 És bevitt engem a templomba, és megméré a gyámoszlopokat, hat sing széles vala egyfelől és hat sing széles másfelől a gyámoszlopok szélessége.

2. És az ajtó szélessége tíz sing vala, és az ajtó oldalfalai öt sing egyfelől és öt sing másfelől; és megméré hosszúságát is negyven singre, szélességét pedig húsz singre.

3. És beméne belsejébe, és megméré az ajtó gyámoszlopait két singre, és az ajtót hat singre, és az ajtó oldalfalait hét singre.

4. És megméré hosszúságát húsz singre, és szélességét húsz singre a templom felé, és mondá nékem: Ez a szentek szentje.

1 Kir. 6,16., 2 Móz. 26,33.

5. És megméré a ház falát hat singre, és az oldalépület szélességét négy singre, a ház körül mindenfelől.

6. És az oldalkamarák, egyik kamara a másikon, harminczan valának három sorban, és a háznak azon falához nyúlának, mely az oldalkamarák felől vala, körös-körül, hogy azon erősen álljanak, de nem magába a falba valának erősítve.

7. És vala kiszélesedése és megnagyobbodása az oldalkamaráknak a magasságban fölfelé, mivel megnagyobbodása vala a háznak fölfelé a magasságban körös-körül a házban, ezért lőn kiszélesedése az épületnek fölfelé. És az alsó sorról menének föl a felsőhöz és a középsőhöz.

8. És láték a háznál valami magasságot köröskörül, fundamentoma ez az oldalkamaráknak, egy teljes pálcányi, hat singnyire a fal tövének párkányáig.

Ezék. 40,5.

9. Az oldalkamara külső falának szélessége pedig öt singnyi vala. És a mi üresen maradt a ház oldalkamrái között.

10. És a kamarák közt húsz singnyi szélesség vala a ház körül köröskörül.

11. És az oldalépületnek ajtaja az üresen maradt hely felé vala, egyik ajtó északra és a másik ajtó délre, és a szabadon hagyott hely szélessége öt singnyi vala köröskörül.

12. És az épület, amely az elkülönített hely előtt, nyugot felé vala, hetven singnyi széles vala, s az épület fala öt singnyi széles köröskörül, hosszúsága pedig kilenczven sing.

13. És méré a háznak hosszát száz singre, és az elkülönített helyet s az épületet és falait száz sing hosszúságra;

14. És a ház és az elkülönített hely elejének szélességét kelet felé száz singre.

15. És méré az épület hosszúságát az elkülönített hely felé, amely ennek háta mögött vala, és ennek folyosóit mind egyfelől, mind másfelől száz singre. És magában a templomban és a belső helyen és a külső tornácban.

16. A küszöbök és a szoros ablakok és a folyosók valának mind hármuk körül, szemben a küszöbvel, simított fadeszkákból köröskörül. A földtől az ablakokig, az ablakok pedig befedve valának.

17. Az ajtónak felső részéig és a belső házig és kifelé és az egész falon köröskörül a belső és külső helyen minden mérték szerint.

18. Készítve valának továbbá Kérubok és pálmafaragások, és mindenik pálmafaragás vala két Kérub között, és mindenik Kérubnak két orczája vala.

1 Kir. 6,29.

19. És emberorcza néz vala a pálmafaragásról egyfelől, és oroszlánorcza a másik pálmára másfelől. Így vala készítve az egész ház on köröskörül.

20. A földtől fogva az ajtó felső részéig Kérubok és pálmafaragások valának készítve a falon.

21. A szenthelynek ajtófélfái négyszegűek valának, és a szentek szentje előtt, *vala, mint* egy oltárnak a formája.

22. Fából, három sing magas és két sing hosszú, szegletei valának és talpa, és falai fából valának. És mondá nékem: Ez az asztal, amely az *ÖrökkéValó* előtt áll.

2 Móz. 30,1., 2 Móz. 30,2.

23. És kettős ajtói valának a szenthelynek és a szentek szentjének,

24. És kettős ajtói valának az ajtószárnyaknak, két forgó ajtóik, kettő az egyik ajtószárnyban és két ajtó a másikban.

25. És készítve valának rajtok, a szenthely ajtóin, Kérubok és pálmák, mint valának készítve a falakon, és faküszöb vala a tornác előtt kívül;

Ezék. 41,18.

26. És szoros ablakok és pálmák valának mind egy-, s mind másfelől a tornác oldalfalain. Így voltak a ház oldalkamarái és a gerendák.

42 És kivitt engem a külső pitvarba az északi úton és vitt engem a kamarák épületéhez, amely az elkülönített hely ellenében és az épület ellenében észak felé vala;

2. A száz sing hosszú oldal elé az északi oldalra, és vala ötven sing a szélessége.

3. A húsz singnek ellenében, amely a belső pitvarhoz tartozék, és a kőből rakott pádimentom ellenében, amely a külső udvarhoz tartozék, folyosó vala folyosó ellenében három sorban.

4. És a kamarák előtt tíz sing széles út vala befelé, hosszúsága száz sing; és ajtaik észak felé valának.

5. És a felső kamarák rövidebbek valának az épület alsó és középső kamaráinál, mert a folyosók elvettek belőlök.

6. Mivelhogy három sorban valának és nem valának oszlopaik, mint a pitvaroknak; ezért lőn az alsókhöz és a középsőkhöz képest elvéve a helyből.

7. És egy fal, amely kívül vala, párhuzamosan a kamarákkal a külső pitvar felé, a kamarák előtt, ötven sing hosszú vala.

Ezék. 40,1-5 Mert a kamarák hosszúsága, amelyek a külső pitvar ellenében száz sing vala, és ímé, a szenthely ellenében száz sing vala.

9. És e kamarák alatt vala a bejáró hely napkelet felől, ha beléjök a külső pitvarból méne valaki.

10. A pitvar falának szélességében dél felé az elkülönített hely és az épület előtt is kamarák valának.

11. És egy út vala előttök, amelyek hasonlatosak valának a kamarákhoz, amelyek északra valának, olyan hosszúságúak és olyan szélességűek, mint ezek, és minden kijárásuk és elrendezésük olyan vala, mint ezeké. És *vala, mint* amazoknak ajtói,

12. Akképen valának azoknak a kamaráknak ajtói is, amelyek dél felé valának: egy ajtó kezdetén az útnak, annak az útnak, amely a megfelelő fal előtt kelet felé vala, ha valaki hozzájok méne.

13. És mondá nékem: Az északi és a déli kamarák, amelyek az elkülönített hely előtt vannak, azok a szent kamarák, amelyekben a papok, akik JaHuWaH-hoz közelednek, eszik az igen szentséges áldozatokat, ott rakják le az igen szentséges áldozatokat, az edeledi, a bűnért való és a vétekért való áldozatot; mert szent az a hely.

14. Amikor bemennek oda a papok, ki ne jöjjenek a szent helyről a külső pitvarba, hanem ott rakják le ruháikat, amelyekben szolgáltak; mert szentek ezek, és más ruhába öltözzenek, úgy közeledjenek a nép helyéhez.

Ezék. 44,19.

15. És amikor a belső háznak méréseit véghezvitte, kivitt engem a napkelet felől való kapu útján, és megméré azt köröskörül.

16. Méré a keleti oldalt a mérőpálczával ötszáz singnyire, a mérőpálczával. És megfordula, és

17. Méré az északi oldalt ötszáz singnyire a mérőpálczával. És megfordula,

18. A déli oldal felé, és mére ötszáz singet a mérőpálczával.

19. Fordula aztán a nyugoti oldal felé, és mére ötszáz singet mérőpálczával.

20. Mind a négy szél irányában mére azt. Kőfala vala köröskörül, hosszúsága ötszáz, szélessége is ötszáz sing, hogy elválaszsa a szentet a köztől.

43 És vitt engem a kapuhoz, ahhoz a kapuhoz, amely napkelet felé néz vala.

2. És ímé, Izráel Elohimjének dicsósége jő vala napkelet felől, és zúgása, mint nagy víz zúgása és a föld világos vala az Ő dicsóságától.

Ezék. 1,24., Ezék. 1,28.

3. És a jelenség, amelyet láttam, olyan vala, mint az a jelenség, amelyet akkor láttam, amikor menék a várost elveszteni; és olyan látások valának, mint az a jelenség, amelyet a Kébár folyó mellett láttam. És orczámra esém.

Ezék. 1,4., Ezék. 8,4.

4. És JaHuWaH dicsősége beméne a házba a kapunak útján, amely néz napkeletre.

5. És fölemele engem a Szellem, és bevitt engem a belső pitvarba, és ímé, JaHuWaH dicsősége betölté a házat.

Ezék. 44,4.

6. És hallám, hogy valaki beszélget hozzám a házból, holott ama férfiú mellettem áll vala.

7. És monda nékem: Embernek fia! ezt az Én királyi székemnek helyét és lábaim talpainak helyét, ahol lakom Izráel fiai között örökké, és itt az Én szent nevemet többé meg ne fertéztesse Izráel háza, ők és királyaik paráznaságukkal és királyaik holttesteivel, magaslataikkal,

1 Krón. 28,2., Jer. 16,18.

8. Amikor küszöbüket az Én küszöböm mellé és ajtófélfáikat az Én ajtófélfáim mellé tették, és csak a fal vala köztem és közöttök; és megfertéztették az Én szent nevemet útálatosságaikkal, amelyeket cselekedtek, ezokáért elvesztém őket haragomban.

9. Most már eltávoztatják paráznaságukat és királyaik holttesteit tőlem, és ő köztök lakozom mindörökké.

10. Te, embernek fia, hirdessed Izráel házának ezt a házat, hogy piruljanak vétkeik miatt. És mérjék utána arányosságát;

11. És ha pirulni fognak mind amiatt, amit cselekedtek: e ház formáját és berendezését, kijáratait és bejáratait és minden formáit és minden rendelkezéseit és minden formáit és minden törvényeit jelentsd meg nékik és írd meg szemeik előtt, hogy megtartsák minden formáját és minden rendelkezéseit, s azokat cselekedjék.

12. Ez a ház törvénye: A hegy tetején egész határa köröskörül igen szentséges. Ímé, ez a ház törvénye.

13. És ezek az oltár mértékei singek szerint (*egy sing tesz egy közsinget és egy tenyért*): talpa vala egy sing magas és egy sing széles, korlátja pedig köröskörül egy arasznyi. És ez az oltár magassága:

14. A földön való talptól az alsó bekerítésig két sing s szélessége egy sing, és a kisebb bekerítéstől a nagyobb bekerítésig négy sing és szélessége egy sing;

15. És Elohim hegye négy sing, és Elohim-tűzhelyétől fölfelé a szarvak egy sing.

16. És Elohim-tűzhelyének hosszúsága tizenkét sing vala tizenkét sing szélesség mellett, négyszögben négy oldala szerint.

17. És a bekerítés vala tizennégy sing hosszú, tizennégy sing szélesség mellett, négy oldala szerint; és a korlát köröskörül rajta fél sing. És talpa vala egy sing köröskörül. És grádicsai napkeletre néztek.

18. És monda nékem: Embernek fia, ezt mondja JaHuWaH Elohim: Ezek az oltárnak rendtartásai: Azon a napon, amikor elkészül, hogy égőáldozattal áldozzanak rajta és vért hintsenek reá,

19. Adj a papoknak, a Lévitáknak, akik a Sádók házában állnak, akik járulhatnak Én hozzám, - ezt mondja JaHuWaH Elohim, - hogy szolgáljanak Nékem, egy fiatal bikát bűnért való áldozatul.

Ezék. 40,46., 2 Móz. 29,36.

20. És végy véreből, és tedd az oltár négy szarvára és a bekerítés négy szegletére és a korlátra köröskörül, és tisztítsd meg azt, és szenteld meg.

21. És vegyed a bikát, mely a bűnért való áldozat, és égesd meg azt a háznak erre rendelt helyén, a szenthelyen kívül.

22. Másodnap pedig vígy egy ép kecskebakot bűnért való áldozatul, és tisztítsák meg vele az oltárt, mint a fiatal bikával megtisztították.

23. Amikor elvégezed az oltár megtisztítását, vígy áldozatul egy ép, fiatal bikát és egy ép kost a nyájból.

24. És áldozzál velök az *ÖrökkéValó* előtt, és a papok hintsenek sőt reájok, és vigyék azokat égőáldozatul az *ÖrökkéValónak*.

3 Móz. 2,13.

25. Hét napig mindennap egy-egy bakot hozz bűnért való áldozatul, és egy fiatal bikát és egy kost a nyájból, mint épeket hozzák.

26. Hét napon át szenteljék és tisztítsák meg az oltárt és töltsék meg kezét.

2 Móz. 29,37.

27. És betöltsék e napokat; a nyolczadik napon és azután pedig áldozzák a papok az oltáron égőáldozataitokat és hálaadó áldozataitokat, és Én kegyelmesen fogadlak titeket,

- ezt mondja az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő*.

44 És visszavitt engem a szenthely külső kapujának útjára, amely keletre néz vala; és az zárva volt.

2. És monda nékem JaHuWaH: Ez a kapu be lesz zárva, meg nem nyílik és senki rajta be nem megy, mert JaHuWaH, az Izráel Elohimje ment be rajta, azért be lesz zárva.

Ezék. 43,1., Ezék. 43,2.

3. A fejedelem pedig, ő a fejedelem benne üljön, hogy kenyeret egyék JaHuWaH előtt; e kapu tornáczának útján menjen be és ennek útján menjen ki.

Ezék. 46,1., Ezék. 46,3.

4. És bevitt engem az északi kapu útján a ház eleibe, és látám, és ímé, JaHuWaH háza betelék JaHuWaH dicsőségével, és orcámra esém.

Ezék. 43,2.

5. És monda nékem az *ÖrökkéValó*: Embernek fia, figyelmes légy, és lásd szemeiddel, és füleiddel halld meg, valamiket Én szólok te veled az *ÖrökkéValó* házának minden rendtartásairól és minden törvényéről, és légy figyelmes a háznak bejáratára a szenthelynek minden kijáratánál.

6. És mondd a pártosnak, Izráel házának, így szól az *ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő*: Elég legyen immár néktek minden útálatosságtok, Izráel háza!

7. Amikor idegeneket, körülmetéletlen szívűeket és körülmetéletlen testűeket engedtetek bemenni, hogy szenthelyemen legyenek, hogy megfertéztessék azt, az Én házamat; Amikor áldozatra fölvittétek kenyeremet, a kövérséget és vért: ekkor megtörtétek az Én frigyemet minden útálatosságtokon felül;

8. És nem voltak foglalatosa a szentségeimhez való szolgálatban, hanem azokat tettétek foglalatossá szolgálatomban az Én szenthelyemen, magatok helyett.

9. Így szól az *ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő*: Senki idegen körülmetéletlen szívű és körülmetéletlen testű be ne menjen az Én szenthelyemre, mindazon idegenek közül, akik Izráel fiai között vannak.

10. Sőt még a Léviták is, akik eltávoztak Én tőlem, amikor Izráel eltévelyedék (akik eltévelyedtek Én tőlem bálványaik után), viseljék vétköket;

2 Kir. 23,9.

11. És legyenek szenthelyemben szolgálók a ház kapuinak őrizetére, és legyenek szolgálók a házban: ők öljék le az égőáldozatot és egyéb áldozatot a népnek, és ők álljanak előttök, hogy szolgáljanak nékik;

12. Mivelhogy szolgáltak nékik bálványaik előtt, és lőnek Izráel házának vétekre csábítói: ezért emeltem föl kezem ellenök, ezt mondja az *ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő*, hogy viseljék vétköket.

13. Ne közeledjenek hozzám, hogy nékem, mint papok szolgáljanak, és hogy minden szentségemhez járuljanak, a szentségek szentségeihez; hanem viseljék gyalázatukat és útálatosságaikat, amelyeket cselekedtek.

14. És teszem őket foglalatossá a házhoz való szolgálatban, annak minden szolgálatánál, és mindannál, amit abban cselekedni kell.

15. De azok a lévita-papok, a Sádók fiai, akik a szenthelyemhez való szolgálatomban foglalatosa voltak, amikor Izráel fiai eltévelyedtek tőlem, ők járuljanak Én hozzám, hogy szolgáljanak nékem és álljanak Én előttem, hogy áldozzanak nékem kövérséggel és vérrel, - ezt mondja JaHuWaH Elohim.

1 Kir. 2,35.

16. Ők járjanak be az Én szenthelyembe, és járuljanak az Én asztalomhoz, hogy szolgáljanak nekem, és legyenek foglalatosa az Én szolgálatomban.

17. És amikor a belső pitvar kapuihoz be akarnak menni, len-ruhába öltözzenek, és gyapjú ne legyen rajtok, ha a belső pitvar kapuiból és a házban szolgálnak.

3 Móz. 16,4.

18. Len-süveg legyen fejükön, és len alsó-nadrág derekukon; ne övezkedjenek izzadásig.

19. Amikor pedig kimennek a külső pitvarba, a külső udvarba a néphez, vessék le ruháikat, amelyekben szolgáltak, és tegyék le azokat a szent kamarákban, és

öltözzenek más ruhákba, hogy meg ne szenteljék a *Ezék. 42,14.*

20. És fejüket kopaszra ne nyírják, de nagy haját se neveljenek, hanem hajokat megegyengessék.

3 Móz. 21,5.

21. És senki a papok közül bort ne igyék, amikor a belső udvarba bemennek.

3 Móz. 10,9.

22. És özvegyet vagy eltaszítottat feleségül magoknak ne vegyenek, hanem szűzeket Izráel házának magvából; de olyan özvegyet, aki papnak özvegye, elvehetnek.

3 Móz. 21,13., 3 Móz. 21,14.

23. És az Én népemet tanítsák, hogy mi a különbség szent és köz között, és a tisztátalan és tiszta között való különbséget ismertessék meg velök.

24. És peres ügyben ők áljanak elő ítélni, az Én törvényeim szerint ítélik meg azt; és tanításaimat s rendeléseimet megtartsák minden ünnepemen, és az Én szombataimat megszentelik.

25. És holt emberhez be ne menjen, hogy magát megfertéztessék, csak atyjáért és anyjáért és fiáért és leányáért és fiútestvéréért és leánytestvéréért, akinek még férje nem volt, fertéztetheti meg magát.

3 Móz. 21,3.

26. És megtisztulása után számláljanak néki hét napot.

27. És amely napon bemegy a szenthelyre, a belső pitvarba, hogy szolgáljon a szenthelyen, mutassa be bűnért való áldozatát, - ezt mondja JaHuWaH Elohim.

28. És lészen nékik örökségök: Én vagyok az ő örökségök, és birtokot ne adjatok nékik Izráelben: Én vagyok az ő birtokuk.

Ezék. 44,29., 4 Móz. 18,14.

29. Az ételáldozat és a bűnért és vétekért való áldozat, ez legyen élésök, és valami Izráelben Elohimnek szenteltetik, minden az övék legyen.

4 Móz. 18,14.

30. És minden első termés zsgéje mindenből, és minden, mit áldozatra visztek mindenből, tudniillik minden áldozatokból, legyen a papoké, és lisztjeitek zsgéjét adjátok a papnak, hogy áldás nyugodjék házaadon.

2 Móz. 22,29., 2 Móz. 22,30., 4 Móz. 18,12.

31. Semmi döglöttet és vadtól szaggatottat, akár madár, akár egyéb állat legyen, ne egyenek a papok. 3 Móz. 22,8

45 És amikor a földet sorsvetéssel elosztjátok örökségül, adjatok áldozatot az *ÖrökkéValónak*, szent részt a földből; hosszúsága legyen huszonötezer és szélessége tízezer sing, szent legyen az egész határában köröskörül.

Ezék 48,8., Ezék. 48,9.

2. Ebből legyen a szenthelyé ötszáz sing, ötszáz singgel mérve egy négyszög minden oldalát, és mellette ötven sing tágasság legyen minden oldalon.

3. És ebből a megmért helyből mérj ki huszonötezer sing hosszúságot és tízezer sing szélességet, és ebben lesz a szenthely, mint igen szent hely.

4. Szent rész lesz ez a földből; legyen a papoké, a szenthely szolgáláié, akik ide járulnak szolgálni az ÖrökkéValó; és legyen ez nekik házaik helye, és szent hely a szenthely számára.

5. És huszonötezer sing hosszában és tízezer sing széltében legyen a Lévitáké, a ház szolgálái tulajdonukul, húszkamarául,

6. És a város tulajdonául adjatok ötezer sing szélességet és huszonötezer sing hosszúságot a szent áldozat mentén; az egész Izráel házáért legyen ez.

Ezék. 45,1.

7. És a fejedelem tulajdona lészen a szent áldozatnak és a város tulajdonának mind a két oldalán a szent áldozat előtt és a város tulajdona előtt a napnyugoti oldalon nyugotra és a napkeleti oldalon keletre, és hosszúsága olyan lesz, mint a részek közül egyé, a napnyugati határtól a napkeleti határig.

8. Földje legyen az néki, tulajdona Izráelben; és többé ne sanyargassák fejedelmeim az Én népemet, hanem adják át a többi földet Izráel házának az ő nemzetségei szerint.

9. Ezt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Legyen elég már néktek, Izráel fejedelmei! A törvényteleniséget és erőszakot távoztassátok el, és cselekedjétek törvény szerint és igazságot. Vegyétek le népemről sarczolásokat, - ezt mondja JaHuWaH Elohim.

10. Igaz mérőserpenyőitek legyenek és igaz éfátok és báthotok:

3 Móz. 19,35., 3 Móz. 19,36.

11. Az éfa és a báth egy mértékűek legyenek, úgy, hogy a hómernek tizedét fogadja be a báth, és a hómernek tizede legyen az éfa, a hómerhez kell mértéköket igazítani.

12. És a sekelnek húsz gérája legyen; húsz sekel, huszonöt sekel, tizenöt sekel legyen a mina nálatok.

2 Móz. 30,13.

13. Ez az áldozat, amelyet fel kell vinnetek: egy hómer búzából egy hatodrészes éfa, és egy hómer árpából is az éfa hatodrészt adjatok.

14. És az olajból rendelt rész egy báth olajból: a báth tizede a korból, tíz báthból, egy hómérből, mert tíz báth egy hómer.

Ezék. 45,11.

15. És egy darab a nyájából, kétszáz darab után Izráel bővizű földjéről ételáldozatra és égőáldozatra és hálaadó áldozatokra, az ő megszentelésökre, - ezt mondja JaHuWaH Elohim.

16. A földnek egész népe köteles legyen erre az áldozatra a fejedelem részére Izráelben.

17. A fejedelem tiszte pedig lészen, hogy vigyen egészen égőáldozatokat és ételáldozatot és italáldozatot az ünnepeken és az újholdak napján és a szombatokon, Izráel házának minden ünnepein: ő teljesítse a bűnért

való áldozatot és az ételáldozatot és az egészen égőáldozatokat, hogy megszentelje Izráel házat.

3 Móz. 23,2., 3 Móz. 23,42.

18. Ezt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: Az első hónapban, a hónap elsején végy egy fiatal, hibátlan bikát és tisztítsd meg a szenthelyet.

19. És vegyen a pap a bűnért való áldozat véréből, és hintse a ház ajtófélfáira és az oltár bekerítésének négy szegletére és a belső pitvar kapufélfáira.

20. És így cselekedjél a hónap hetedik napján a tudatlanságból vétkezőért és a vigyázatlanságért, és így tisztítsátok meg a házat.

21. Az első hónapban, a hónap tizennegyedik napján legyen a ti Páskátok; a hét napos ünnepen kovásztalan kenyeret egyetek.

2 Móz. 12,3., 2 Móz. 12,20.

22. És a fejedelem azon a napon áldozzék ő magáért és a föld egész népéért egy bikával, bűnért való áldozatul.

23. És az ünnep hét hajján tegyen egészen égőáldozatot az ÖrökkéValónak hét bikával és hét kossal, épekkel, naponként hét napon át, és bűnért való áldozatot egy kecskebakkal naponként;

3 Móz. 23,8.

24. És ételáldozatul tegyen egy éfát a bika mellé és egy éfát a kos mellé, és az olajból egy hint az éfához.

25. A hetedik hónapban, a hónap tizenötödik napján, az ünnepen hasonlóképen cselekedjék hét napon át: a bűnért való áldozattal, az egészen égőáldozattal, az ételáldozattal és az olajjal.

3 Móz. 23,34., 3 Móz. 23,36., 4 Móz. 29,12., 4 Móz. 29,34.

46 Ezt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő: A belső pitvar kapuja, amely keletre néz, zárva legyen a dologtevő hat napon, szombaton pedig nyissák ki, és újhold napján is nyissák ki.

2. És a fejedelem jöjjön be a kapu tornácának útján kívülről, és álljon a kapu félfája mellé, És amikor a papok megáldozzák az ő égőáldozatát és hálaadóáldozatait, ő leborulva imádkozzék a kapu küszöbén, azután menjen ki, a kaput pedig ne zárják be estvéig.

3. És leborulva imádkozzék az ország népe ugyanannak a kapunak bejáratánál a szombatokon és az újholdnak napjain JaHuWaH előtt.

4. Az égőáldozat pedig, amelyet a fejedelem vigyen JaHuWaH-nak szombatnapon, hat ép bárány és egy ép kos legyen;

5. És az ételáldozat; egy éfa a kos mellé; és a bárányok mellé ételáldozatul, amit keze adhat, s az olajból egy hín az éfához.

6. Az újhold napján pedig egy ép, fiatal bika és hat bárány és egy kos, mind épek legyenek.

7. És a bika mellé egy éfát és a kos mellé egy éfát tegyen ételáldozatul; és a bárányok mellé azt, ami kezétől telik, s az olajból egy hint az éfához.

8. És amikor bemegy a fejedelem, a kapu tornáczának útján menjen be, és ezen az úton menjen ki.

9. Amikor pedig a föld népe megyen be JaHuWaH eleibe az ünnepeken, aki az északi kapu útján ment be, hogy leborulva imádkozzék, a déli kapu útján menjen ki; aki pedig a déli kapu útján ment be, az az északi kapu útján menjen ki; ne térjen vissza azon kapu útjához, amelyen bement, hanem az annak ellenében valón menjen ki.

10. A fejedelem pedig, amikor bemennek, közöttök menjen be, És amikor kimennek, együtt menjen ki velök.

11. És az ünnepeken és a szent egybegyűléseken legyen az ételáldozat egy éfa egy bika mellé és egy éfa a kos mellé, és a bárányok mellé, amit keze adhat, s az olajból egy hín az éfához.

12. Továbbá, amikor a fejedelem szabad akaratból tesz égőáldozatot, vagy hálaadó áldozatokat, szabad akaratból JaHuWaH-nak, nyissák ki néki a kaput, amely napkeletre néz, és ő vigye égőáldozatát és hálaadó áldozatait, mint ahogy szombat napon szokta tenni, és azután menjen ki, és zárják be a kaput kimenése után.

Ezék. 44,1., Ezék. 44,3., Ezék. 46,2., Ezék. 46,3.

13. És egy esztendő ép bárányt áldozz égőáldozatul naponként JaHuWaH-nak; minden reggel áldozz azzal.

14. És ételáldozatot tégy hozzá minden reggel: egy hatodrészes éfát, és az olajból a hín harmadrészt a liszt megnedvesítésére, ételáldozatul JaHuWaH-nak; örökre állandó rendelések ezek.

15. Hozzátok azért a bárányt és az ételáldozatot és az olajat minden reggel állandó égőáldozatul.

16. Ezt mondja JaHuWaH Elohim: Ha a fejedelem ajándékot ad valamelyik fiának a maga örökségéből, az az ő fiaié legyen tulajdonul örökségeként.

17. De ha örökségéből valamelyik szolgájának ad ajándékot, az a szabadság esztendejéig lesz azé, azután visszaszáll a fejedelemre; csak az ő öröksége lesz az ő fiaié.

3 Móz. 25,10., 3 Móz. 25,13.

18. És a fejedelem el ne vegyen a nép örökségéből, hogy nyomorgatással kivesse őket tulajdonukból; a maga tulajdonából adjon örökséget fiainak, hogy az Én népem közül senki el ne széledjen a maga tulajdonából.

19. És bevitt engem ahhoz a bejárathoz, amely a kapu mellett oldalaslag vala, a kamarákhoz, a papok szenthelyéhez, amelyek északra néznek, és ímé, ott egy hely vala leghátul nyugotra.

20. És mondá nekem: Ez a hely, ahol a papok főzzék a vétekért és a bűnért való áldozatot, és ahol süssék az ételáldozatot, hogy ne kelljen kivinniök a külső pitvarba a nép megszentelésére.

21. És kivitt engem a külső pitvarba, és elhordoza engem a pitvar négy szegletén, és ímé, a pitvar mindenik szegletében egy-egy pitvar vala.

22. A pitvarnak négy szegletében zárt pitvarok valának, negyven sing hosszúságúak és harmincz sing szélesek; egy mértéke vala a négy szegleten való pitvaroknak.

23. És falazások valának bennök köröskörül mind a külső pitvar, és a falazások alatt konyhák valának csinálva köröskörül.

24. És mondá nekem: Ez a főzőház, ahol főzzék a háznak szolgái a nép véres áldozatát.

Ezék. 46,20.

47 És visszatéríte engem a ház ajtajához, és ímé, víz jő vala ki a ház küszöbe alól napkelet felé, mert a ház eleje kelet felé vala, és a víz aláfol vala a ház jobb oldala alól az oltártól délre.

Jóel. 3,18.

2. És kivitt engem az északi kapu útján, és elhordoza engem a kívül való úton a külső kapuhoz, amely napkeletre néz, és ímé, a víz ott forr vala ki a jobb oldal alól.

3. Amikor kiméne az a férfiú napkelet felé, mérőzsínórral a kezében, mére ezer singet; és átvitt engem a vizen, a víz bokáig ér vala.

Ezék. 40,3.

4. És mére ismét ezeret, és átvitt engem a vizen, a víz pedig térdig ér vala. És mére ismét ezeret és átvitt engem s a víz derékig ér vala.

5. És mére még ezeret, s vala olyan folyó, hogy át nem meheték rajta, mert magas vala a víz, megúszni való víz, folyó, amely meg nem lábolható.

6. És mondá nekem: Láttad-é, embernek fia? És visszavezete engem a folyó partján.

Ezék. 47,3., Ezék. 47,4.

7. És amikor visszatértem, ímé, a folyó partján igen sok fa vala mindkét felől.

8. És mondá nekem: Ez a víz a keleti tájakra foly ki, és a lapácra megyen alá, és a tengerbe megyen be, a tengerbe szakad, és meggyógyul a víz.

Jel. 22,2.

9. És lészen, hogy minden élő állat, amely nyüzsgő, valahova e folyam bemegy, élni fog; és a halaknak nagy bőségek lészen, mert ez a víz bement oda, és azok meggyógyulnak, és él minden, valahova e folyó bement.

10. És lészen, hogy halászok állanak rajta Éngeditől Énegláimig: varsák kivető helye lészen; nemök szerint lesznek benne a halak, mint a nagy tenger halai, nagy bőséggel.

11. Mocsarai és tócsái pedig nem gyógyulnak meg, só helyei lesznek.

12. És a folyó mellett, mind a két partján mindenféle ennivaló gyümölcs fája nevededik fel; leveleik el nem hervadnak és gyümölcsök el nem fogynak; havonként új meg új gyümölcsöt teremnek, mert vizök onnét a szenthelyből foly ki; és gyümölcsük eledelre és leveleik orvosságra valók.

Jel. 22,2., Ezék. 47,1.

13. És mondá JaHuWaH Elohim: Ez a határ, amely szerint örökségül osztatok el magatok közt a földet Izráel tizenkét törzsöke szerint, Józsefnek két örökséget.

1 Móz. 48,5., 1 Móz. 48,6.

14. És vegyétek azt örökségül mindnyájan egyenlően, mivelhogy fölemeltem kezemet, hogy atyáitoknak adom azt, tehát essék néktek az a föld örökségül.

Ezék. 20,2., Ezék. 20,6., 2 Móz. 3,8.

15. És ez legyen a föld határa, észak felé a nagy-tengertől, Hetlónon át Sedádnak menve:

4 Móz. 34,7., 4 Móz. 34,8.

16. Hamát, Berótha, Szibraim, amely Damaskus határa és Hamát határa közt van, a középső Háser, amely Havrán határán van.

2 Sám. 8,8.

17. Így legyen a határ a tengertől Haczar-Énonig Damaskus határán és azontúl északra, és Hamát határán: ez az északi oldal.

4 Móz. 13,22., Bir. 3,3.

18. És a keleti oldalon: Havrán és Damaskus és Gileád között és Izráel földje között a Jordán legyen; ama határtól a keleti tengerig mérjétek: ez a keleti oldal.

19. És a déli oldalon dél felé: Támártól a versengések vizéig Kádesben, azután a folyó felé a nagy-tengerig: ez a déli oldal dél felé.

20. És a nyugoti oldal: a nagy tenger, ama határtól fogva addig, ahol egyenesen Hamátba menni: ez a nyugoti oldal.

21. És oszszátok el ezt a földet magatok közt Izráel nemzetségei szerint.

22. És legyen, hogy sorsvetéssel oszszátok el azt magatok közt és a jövevények közt, akik közöttetek lakoznak, akik közöttetek fiakat nemzettek, és úgy tartsátok őket, mint aki ott született az Izráel fiai között: veletek együtt sorsvetéssel legyen örökségök Izráel nemzetségei között.

23. És úgy legyen, hogy amely nemzetséggel lakozik a jövevény, ott adjátok ki az ő örökségét, - mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő.

48 Ezek a nemzetségek nevei: az északi határon a Hetlontól Hamáthig vezető út mentén Haczar-Énonig Damaskus határán, észak felé, Hamát mentén, és pedig legyen az övé a keleti és nyugoti oldal: Dán, egy rész;

Ezék. 47,17.

2. És Dán határa mellett a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Áser, egy rész;

3. És Áser határa mellett a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Nafthali, egy rész;

4. És Nafthali határa mellett a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Manasse, egy rész;

5. És Manesse határa mellett a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Efraim, egy rész;

6. És Efraim határa mellett a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Rúben, egy rész;

7. És Rúben határa mellett a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: Júda, egy rész;

8. És Júda határa mellett a keleti oldaltól a nyugoti oldalig: a szent áldozat, melyet az ÖrökkéValónak szenteltek: huszonötezer sing széles és olyan hosszú, mint egy-egy rész a keleti oldaltól a nyugoti oldalig; és a szenthely annak közepette legyen;

Ezék. 45,1.

9. A szent áldozat, melyet az ÖrökkéValónak szenteltek, huszonötezer sing hosszú és tízezer sing széles legyen;

10. És ezeké legyen ez a szent áldozat: a papoké északra huszonötezer sing és nyugotra tízezer sing szélesség és keletre tízezer sing szélesség és délre huszonötezer sing hosszúság, és az ÖrökkéValó szenthelye annak közepette legyen;

11. A papoké, akik megszenteltettek a Sádók fiai közül, akik szolgálatomban foglaltosak voltak, akik nem tévelyedtek el, amikor Izráel fiai eltévelyedtek, mint ahogy eltévelyedtek volt a Léviták.

Ezék. 40,46.

12. Övék legyen ez, mint egy áldozati rész a föld áldozatából, mint igen szentséges, a Léviták határán.

13. A Lévitáké pedig legyen a papok határa mentén huszonötezer sing hosszúság és tízezer szélesség; az egész hosszúság legyen huszonötezer és a szélesség tízezer.

14. És semmit abból el ne adjanak, se el ne cseréljék, se másra át ne szálljon a földnek e zsengéje, mert JaHuWaH-nak szenteltetett.

3 Móz. 25,23., 1 Kir. 21,2., 1 Kir. 21,3.

15. És az ötezer sing, amely a szélességben megmaradt a huszonötezernek mentén, közhely a város számára, mint lakóhely és tágasság, és legyen a város annak a közepében.

16. És ezek legyenek annak méretei: az északi oldalon négyezeröttszáz sing és a déli oldalon négyezeröttszáz és a keleti oldalon négyezeröttszáz és a nyugoti oldalon négyezeröttszáz.

Jel. 21,16.

17. És a város alatt legyen tágasság észak felé kétszázötven sing és dél felé kétszázötven és keletre kétszázötven és nyugatra kétszázötven.

18. Ami pedig megmaradt a hosszúságban a szent áldozat mentén, tízezer keletre és tízezer nyugatra, az ott maradjon a szent áldozat mentén, és legyen annak termése a város szántóvetőinek eledele.

19. És aki szántóvető a városban, mívelje azt Izráelnek minden nemzetségéből.

20. Az egész huszonötezer sing szent áldozatot huszonötezer sing négyszögben adjátok szent ajándékul a város tulajdonával együtt.

21. Ami pedig megmaradt, a fejedelemé lészen; a szent áldozatnak és a város tulajdonának mind a két oldalán, szemben a huszonötezer sing szent áldozattal a keleti határig és nyugot felé szemben a huszonötezer singgel egészen a nyugoti határig lészen, a kiosztott részek mentén, a fejedelemé; és legyen a szent áldozat és a ház szenthelye annak közepette.

22. És a Léviták tulajdonától és a város tulajdonától fogva, amely közepében van annak, ami a fejedelemé, a Júda határa és Benjámin határa között a fejedelemé legyen.

23. És a többi nemzetségek: a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Benjámin, egy rész.

4. És Benjámin határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Simeon, egy rész.

25. És Simeon határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Issakhár, egy rész.

26. És Issakhár határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Zebulon, egy rész.

27. És Zebulon határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Gád, egy rész.

28. És Gád határán a déli oldalon dél felé, legyen a határ Támártól a versengések vizéig Kádesben, a patak felé a nagy-tengerig.

29. Ez a föld, melyet sorsvetéssel örökségül elosztatok Izráel nemzetségei közt, és ezek azoknak részei, -ezt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő.

30. És ezek a város külső részei: Az északi oldalon négyezeröttszáz sing mérték.

31. És a város kapui, Izráel nemzetségeinek nevei szerint, három kapu északra: Rúben kapuja egy, Júda kapuja egy, Lévi kapuja egy.

32. És a keleti oldalon négyezeröttszáz sing és három kapu: József kapuja egy, Benjámin kapuja egy, Dán kapuja egy.

33. És a déli oldalon is négyezeröttszáz sing mérték és három kapu: Simeon kapuja egy, Issakhár kapuja egy, Zebulon kapuja egy.

34. A nyugoti oldalon négyezeröttszáz sing három kapuval: Gád kapuja egy, Áser kapuja egy, Nafthali kapuja egy.

35. Köröskörül tizennyolcezer sing; és a város neve ama naptól fogva: Ott lakik JaHuWaH!

Ezékiel próféta könyve **Dániel próféta könyve**

1 Jojakim, Júda királya uralkodásának harmadik esztendejében jöve Nabukodonozor, a babiloni király Jeruzsálemre, és megszállá azt.

2 Kir. 24,2., Jer. 22,18., Jer. 22,19.

2. És kezébe adá JaHuWaH (az *ÖrökkéValó*) Jojakimot, a Júda királyát, és Elohim (az *Igaz Teremtő*) háza edényeinek egy részét; és vivé azokat Sineár földére, az ő elohimjének házába, és az edényeket bevivé az ő elohimjének kincsesházába.

1 Móz. 10,10.

3. És mondá a király Aspenáznak, az udvarmesterek fejedelmének, hogy hozzon az Izráel fiai közül és királyi magból való, s előkelő származású ifjakat,

4. Akikben semmi fogyatkozás nincsen, hanem akik ábrázatra nézve szépek, minden bölcseségre eszesek, és ismeretekkel bírnak és értenek a tudományokhoz, és akik alkalmatosak legyenek arra, hogy álljanak a király palotájában; és tanítsák meg azokat a Káldeusok írására és nyelvére.

5. És rende le nekik a király mindennapi szükségletül a királyi ételből és a borból, amelyből ő iszik vala, hogy így nevelje őket három esztendeig, és azután álljanak a király előtt.

6. Valának pedig ezek között a Júda fiai közül: Dániel, Ananiás, Misáel és Azariás.

7. És az udvarmesterek fejedelme nevetet ada nekik; tudniillik elnevezé Dánielt Baltazárnak, Ananiást Sidráknak, Misáelt Misáknak, Azariást Abednegónak.

Dán. 4,5.

8. De Dániel eltökélé az ő szívében, hogy nem fertőzteti meg magát a király ételével és a borral, amelyből az iszik vala, és kéré az udvarmesterek fejedelmét, hogy ne kelljen magát megfertőztetnie.

3 Móz. 11,1.

9. És Elohim kegyelemre és irgalomra méltóvá tevé Dánielt az udvarmesterek fejedelme előtt;

10. És mondá az udvarmesterek fejedelme Dánielnek: Félek én az én uramtól, a királytól, aki megrendelte a ti ételeteket és italotokat; minek lássa, hogy a ti orczátok hitványabb amaz ifjakénál, akik egykorúak veletek? és így bűnbe kevernétek az én fejemet a királynál.

11. És mondá Dániel a felügyelőnek, akire az udvarmesterek fejedelme bízta vala Dánielt, Ananiást, Misáelt és Azariást:

12. Tégy próbát, kérlek a te szolgáláiddal tíz napig, és adjanak nekünk zöldségféléket, hogy azt együnk, és vizet, hogy azt igyunk.

13. Azután mutassák meg néked a mi ábrázatunkat és amaz ifjak ábrázatát, akik a király ételével élnek, és a szerint cselekedjél majd a te szolgáláiddal.

14. És engede nekik ebben a dologban, és próbát tön velük tíz napig.

15. És tíz nap múlva szebbnek látszék az ő ábrázatuk, és testben kövérebbek valának mindazoknál az ifjaknál, akik a király ételével élnek vala.

16. Elvevé azért a felügyelő az ő ételőket és az ő italokul rendelt bort, és ad vala nekik zöldségféléket.

17. És ada Elohim ennek a négy gyermeknek tudományt, minden írásban való értelmet és bölcseséget; Dániel pedig értett mindenféle látomáshoz és álmokhoz is.

Dán. 1,6., Dán. 1,7.

18. Miután pedig elmúlt az idő, amikorra meghagyta vala a király, hogy eléje vigyék őket, bevivé őket az udvarmesterek fejedelme Nabukodonozor elé.

Dán. 1,5.

19. És szóla velök a király, és mindnyájok között sem találtak olyan, mint Dániel, Ananiás, Misáel és Azariás, és állának a király előtt.

20. És minden bölcs és értelmes dologban, amely felől a király tőlök tudakozódék, tízszerre okosabbaknak találá őket mindazoknál az írástudóknál és varázslóknál, akik egész országában valának.

21. És ott vala Dániel a Cyrus király első esztendejéig.

Dán. 5,1., Dán. 5,30., Dán. 5,31., Ezsdr. 1,1., Ezsdr. 1,5.

2 És Nabukodonozor uralkodásának második esztendejében álmokat láta Nabukodonozor, és nyugtalan lön az ő lelke és álma félbeszakadt.

2. És mondá a király, hogy hívjanak írástudókat, varázslókat, bűbájosokat és Káldeusokat, hogy fejtsek meg a királynak az ő álmait; és bemenének azok, és állának a király elé.

3. És mondá nekik a király: Álmodt láttam, és nyugtalan a lelkem megtudni az álmod.

4. És mondák a Káldeusok a királynak arámi nyelven: Király, örökké élj! mondd meg az álmod a te szolgálóidnak és megjelentjük az értelmét.

5. Felele a király és mondá a Káldeusoknak: Az én szavam áll! Ha tehát meg nem mondjátok nekem az álmod és annak értelmét, darabokra tépettek, és a ti házaitok szemétdombokká tétetnek.

6. Ha pedig az álmod és annak értelmét megjelentitek: ajándékokat, jutalmat és nagy tisztességet vesztek tőlem; ezért az álmod és annak értelmét jelentsétek meg nekem.

Dán. 2,48.

7. Felelének másodszor, és mondának: A király mondja meg az álmod az ő szolgálóinak: és az értelmét megjelentjük.

8. Felele a király és mondá: Bizonnyal tudom én, hogy csak időt akartok ti nyerni, mert látjátok, hogy áll az én Ezékiel próféta könyve
9. Hogy ha az álmod meg nem mondjátok nékem, csak egy ítélet lehet felőletek: hogy hamis és tévovázó beszédet koholtok, hogy azzal tartsatok engem, míg az idő múlik. Mondjátok meg azért nékem az álmod, akkor tudom, hogy az értelmét is megjelenthettek nékem.
10. Felelének a Káldeusok a királynak, és mondák: Nincs ember a Földön, aki a király dolgát megjelentesse: mivelhogy bármilyen nagy és hatalmas király sem kívánt még egyetlen írástudótól, varázslótól és Káldeustól sem ilyen dolgot.
11. Mert a dolog, amit a király kíván, igen nehéz, és nincs más, aki azt megjelentesse a király előtt, hanemha elohimek, akik nem lakoznak együtt az emberekkel.
12. Emiatt a király megharaguvék és igen felgerjede, és meghagyá, hogy a babiloni bölcsek mind veszíttessenek el.
13. És a parancsolat kiméne, hogy öljék meg a bölcseket; és keresik vala Dánielt és az ő társait, hogy megölettessenek.
14. Ekkor Dániel bölcsen és értelmesen felele Arióknak, a királyi testőrség fejének, aki kiment vala, hogy megöltesse a babiloni bölcseket.
15. Szóla és mondá Arióknak, a király főemberének: Miért e kegyetlen parancsolat a királytól? Akkor Ariók elmondá a dolgot Dánielnek.
16. És beméne Dániel, és kéré a királyt, hogy adjon néki időt, hogy megjelentesse az értelmet a királynak.
17. Ekkor Dániel haza méne, és elmondá e dolgot Ananiásnak, Misáelnek és Azariásnak, az ő társainak:
18. Hogy kérjenek az Egek Elohimétől irgalmasságot e titok végett, hogy el ne vesszenek Dániel és az ő társai a többi babiloni bölcsekkel együtt.
- Jak. 1,5., Jak. 1,6.*
19. Akkor Dánielnek megjelenteték az a titok éjjeli látásban. Áldá akkor Dániel az Egek Elohimét.
20. Szóla Dániel és mondá: Áldott legyen Elohimnek neve örökkön örökké: mert övé a bölcsesség és az erő.
- Dán. 2,7., Dán. 2,11.*
21. És ő változtatja meg az időket és az időknek részeit; dönt királyokat és tesz királyokat; ad bölcseséget a bölcseknek és tudományt az értelmeseknek.
- Dán. 4,14., Jób. 12,18., Zsolt. 75,8.*
22. Ő jelenti meg a mély és elrejtett dolgokat, tudja mi van a sötétségben; és világosság lakozik vele! *Jób. 38,36.*
23. Néked adok hálát, atyáimnak Elohimje, és dicsérlek én téged, hogy bölcseséget és erőt adtál nékem, és mostan megjelentetted nékem, amit kértünk tőled; mert a király dolgát megjelentetted nekünk!
24. Beméne azért Dániel Ariókhoz, akit rendelt vala a király, hogy elveszítse a babiloni bölcseket; elméne azért, és mondá néki: A babiloni bölcseket ne veszíttessd el; vígy engem a király elé és a megfejtést tudtára adom
25. Akkor Ariók sietve bevivé Dánielt a király elébe, és mondá: Találtam férfiút Júdának fogoly fiai között, aki a megfejtést megjelenti a királynak.
26. Szóla a király és mondá Dánielnek, akit Baltazárnak nevezének: Csakugyan képes vagy megjelentené nékem az álmod, amelyet láttam, és annak értelmét?
- Dán. 1,7.*
27. Felele Dániel a király előtt, és mondá: A titkot, amelyről a király tudakozódék, a bölcsek, varázslók, írástudók, jóvendőmondók meg nem jelenthetik a királynak;
- 1 Móz. 41,16.*
28. De van Elohim az Égben, Aki a titkokat megjelenti; és ő tudtára adta Nabukodonozor királynak: mi leszen az utolsó napokban. A te álmod és a te fejed látása a te ágyadban ez volt:
29. Néked, oh király! gondolataid támadtak a te ágyadban a felől, hogy mik lesznek ez után, és Aki megjelenti a titkokat, megjelentette néked azt, ami lesz.
30. Nékem pedig ez a titok nem bölcseségből, amely bennem minden élő felett volna, jelentetett meg, hanem azért, hogy a megfejtés tudtára adassék a királynak és te megértse a te szívednek gondolatait.
31. Te látád, oh király, és ímé egy nagy kép; ez a kép, amely hatalmas vala és kiváló az ő fényessége, előtted áll vala, és az ábrázata rettenetes volt.
32. Annak az állóképnek feje tiszta aranyból, melle és karjai ezüstműből, hasa és oldalai rézből,
33. Lábszárai vasból, lábai pedig részint vasból, részint cserépből valának.
34. Nézed vala, a míg egy kő leszakad kéz érintése nélkül, és letöré azt az állóképet vas- és cseréplábairól, és darabokra zúzá azokat.
35. Akkor egygyé zúzódék a vas, cserép, réz, ezüst és arany, és lőnek, mint a nyári szérún a polyva, és felkapá azokat a szél, és helyöket sem találák azoknak. Az a kő pedig, amely leüté az állóképet nagy hegygyé lőn, és betölté az egész Földet.
36. Ez az álom, és az értelmét is megmondjuk a királynak.
37. Te, oh király! királyok királya, kinek az Egek Elohimje birodalmat, hatalmat, erőt és dicsőséget adott;
38. És valahol emberek fiai, mezei állatok és égi madarak lakoznak, a te kezedbe adta azokat, és úrrá tett téged mindezen: Te vagy az arany-fej.
- Jer. 27,6., Jer. 27,7.*
39. És utánad más birodalom támad alábbvaló mint te; és egy másik, egy harmadik birodalom, rézből való, amely az egész Földön uralkodik.
40. A negyedik birodalom pedig erős lesz, mint a vas; mert amiként a vas széttör és összezúz mindent; bizony, mint a vas pusztít, mind amazokat szétzúzza és elpusztítja.

41. Hogy pedig lábakat és ujjakat részint cserépből, részint vasból valónak láttál: a birodalom kétfelé oszlik, de lesz benne a vasnak erejéből, amint láttad, hogy a vas elegy volt az agyagcseréppel.

42. És hogy a lába ujjai részint vas, részint cserép: az a birodalom részint erős, részint pedig törékeny lesz.

43. Hogy pedig vasat elegyülve láttál agyagcseréppel: azok emberi mag által vegyülnek össze, de egymással nem egyesülnek, minthogy a vas nem egyesül a cseréppel.

Dán. 11,6.

44. És azoknak a királyoknak idejében támaszt az Egek Elohimje birodalmat, amely soha örökké meg nem romol, és ez a birodalom más népre nem száll át, hanem szétzúzza és elrontja mindazokat a birodalmakat, maga pedig megáll örökké.

Dán. 7,14., Luk. 1,1., Luk. 1,33.

45. Minthogy láttad, hogy a hegyről kő szakad le vala kéz érintése nélkül, és szétzúzza a vasat, rezet, cserepet, ezüstöt és aranyat: a nagy *Igaz Teremtő* azt jelentette meg a királynak, ami majd ezután léssen; és igaz az álom, és bizonyos annak értelme.

46. Akkor Nabukodonozor király arczra borula és imádá Dánielt, és meghagyá, hogy ételáldozattal és jó illattal áldozzanak néki.

47. Szóla a király Dánielnek, és mondá: Bizonyynal a ti Elohimeitek, ő elohimeknek Elohimje, és a királyoknak Ura és a titkok megjelentője, hogy te is megjelentetted ezt a titkot!

48. Akkor a király fölmagasztalá Dánielt, és sok nagy ajándékot ada néki, és hatalmat adott néki Babilonnak egész tartománya felett, és a babiloni összes bölcseknek előljárójávátevé őt.

Dán. 2,6., Dán. 5,11., 1 Móz. 41,40., 1 Móz. 41,43.

49. És Dániel kéré a királyt, hogy Sidrákot, Misákot Abednégót rendelje a babiloni tartomány gondviselésére; Dániel pedig a király udvarában vala.

Dán.

1,7.

3 Nabukodonozor király csináltata egy arany állóképet, magassága hatvan sing, szélessége hat sing; felállítatá azt a Dura mezején, Babilon tartományában.

Dán 3,14

2. És Nabukodonozor király egybegyűjteté a fejedelmeket, helytartókat, kormányzókat, bírakat, kincstartókat, tanácsosokat, törvénytevőket és a tartományok minden igazgatóját, hogy jöjjenek az állóképnek felavatására, amelyet Nabukodonozor király állíttatott vala.

3. Akkor egybegyülének a fejedelmek, helytartók, kormányzók, bírák, kincstartók, tanácsosok, törvénytevők és a tartományok minden igazgatója az állókép felavatására, amelyet Nabukodonozor király állíttatott, és megállának az állókép előtt, amelyet Nabukodonozor állíttatott.

4. És a hírnök hangosan kiálta: Meghagyatik néktek, oh népek, nemzetek és nyelvek!

5. Mihelyt halljátok a kürtnek, sípnak, cziterának, hárfának, lantnak, dudának és mindenféle hangszernek szavát: boruljatok le, és imádjátok az arany állóképet, amelyet Nabukodonozor király állíttatott.

6. Akárki pedig, aki nem borul le és nem imádja, tüstént bevettetik az égő, tüzes kemenczébe.

7. Azért mihelyt hallák mind a népek a kürtnek, sípnak, cziterának, hárfának, lantnak és mindenféle hangszernek szavát: leborulának, mind a népek, nemzetségek és nyelvek, és imádák az arany állóképet, amelyet Nabukodonozor király állíttatott.

8. Elmenének azért ebben az időben káldeabeli férfiak, és vádat emelének a júdabeliek ellen;

9. Szólának pedig és mondák Nabukodonozor királynak: Király! örökké élj!

10. Te, oh király! parancsolatot adtál ki, hogy minden ember, mihelyt meghallja a kürtnek, sípnak, cziterának, hárfának, lantnak, dudának és mindenféle hangszernek szavát: boruljon le, és imádja az arany állóképet;

11. Aki pedig nem borul le és nem imádja, vetessék be az égő, tüzes kemenczébe.

12. Vannak júdabeli férfiak, akiket a babiloni tartomány gondviselésére rendeltél, Sidrák, Misák és Abednégó: ezek a férfiak nem becsülnék téged, oh király, a te Elohimeidet nem tisztelik, és az arany állóképet, amelyet felállíttattál, nem imádják.

Dán. 2,48., Dán. 2,49.

13. Akkor Nabukodonozor király nagy haraggal és felgerjedéssel meghagyá, hogy hozzák elő Sidrákot, Misákot és Abednégót; erre elhozák a férfiakat a király elé.

14. Szóla Nabukodonozor, és mondá nékik: Sidrák, Misák és Abednégó! Szántszándékból nem tisztelitek-é az én elohimemet és nem imádjátok-é az arany állóképet, amelyet felállíttattam?

Dán. 3,1.

15. Ha tehát készek vagytok: mihelyt halljátok a kürtnek, sípnak, cziterának, hárfának, lantnak, dudának és mindenféle hangszernek szavát, leboruljatok és imádjátok az állóképet, amelyet én csináltattam. De ha nem imádjátok, tüstént bevettettek az égő, tüzes kemenczébe; és kicsoda az Elohim, aki kiszabadítson titeket az én kezeimből?

Dán. 3,26., Dán. 3,28.

16. Felelének Sidrák, Misák és Abednégó, és mondának a királynak: Oh Nabukodonozor! Nem szükség erre felelnünk néked.

17. Ímé, a mi Elohimünk, akit mi szolgálunk, ki tud minket szabadítani az égő, tüzes kemenczéből, és a te kezedből is, oh király, kiszabadít minket.

18. De ha nem tenné is, legyen tudtodra, oh király, hogy mi a te elohimeidnek nem szolgálunk, és az arany állóképet, amelyet felállíttatál, nem imádjuk.

Dán. 1,1., Csel. 4,19., Csel. 5,29.

19. Akkor Nabukodonozor eltelék haraggal, és az ő orczájának színe elváltozék Sidrák, Misák és Abednégó

- ellen; azért szóla, és meghagyá, hogy fűtsék be a kemenczét hétszerte inkább, mint szokták vala befűteni. *Ezékiel próféta könyve*
20. És meghagyá a legerősebb férfiaknak az ő seregében, hogy kötözzék meg Sidrákot, Misákot és Abednégót, és vessék őket az égő, tüzes kemenczébe.
21. Erre ezek a férfiak alsó ruhástul, köntösöstül, palástostul és egyéb öltönyöstül megkötöztettek, és az égő, tüzes kemenczébe vettek.
22. Amiatt azonban, hogy a király parancsolata szigorú volt és a kemencze rendkívül izzó vala: azokat a férfiakat, akik Sidrákot, Misákot és Abednégót felvitték, megöle a tűznek lángja.
23. Az a három férfiú pedig: Sidrák, Misák és Abednégó, az égő, tüzes kemenczébe esék megkötözve.
24. Akkor Nabukodonozor király megijedt és sietve felkele, szóla és mondá az ő tanácsosainak: Nem három férfiút veténk-e a tűz közepébe megkötözve? Felelének és mondának a királynak: Bizonyára, oh király!
25. Felele, és mondá: Ímé, négy férfiút látok szabadon járni a tűz közepében, és semmi sérelem sincs bennök, és a negyediknek ábrázata olyan, mint valami elohimek fiáé.
26. Nabukodonozor ekkor az égő, tüzes kemencze szájához járula, és szóla és mondá: Sidrák, Misák és Abednégó, a felséges Elohimnek szolgálai, jertek ki és jöjjetek ide! Azonnal kijövének Sidrák, Misák és Abednégó a tűz közepéből.
27. És egybegyűlvén a fejedelmek, helytartók és kormányzók és király tanácsosai, nézik vala ezeket a férfikat, hogy a tűznek semmi hatalma nem lett az ő testükön, és hogy egy hajszáluk sem égett meg, és az ő alsó ruháik meg nem változtak, és a tűz szaga sem járta át őket.
28. Szóla Nabukodonozor és mondá: Áldott ezeknek Elohimje, a Sidrák, Misák és Abednégó Elohimje, aki küldötte az Ő angyalát és kiszabadította az ő szolgálait, akik Ő benne bíztak; és a király parancsolatát megszegették és veszedelemre adták az ő testöket és nem szolgáltak és nem imádtak más elohimt az ő Elohimükön kívül.
- Dán. 3,25.*
29. Parancsolom azért, hogy minden nép, nemzetség és nyelv, amely káromlást mond Sidrák, Misák és Abednégó Elohimje ellen, darabokra tépessék, és annak háza szemétdombbá tétessék: mert nincs más elohim, aki így megszabadíthasson.
30. Akkor a király nagy tisztességre emelé Sidrákot, Misákot és Abednégót Babilon tartományában.
- Dán. 2,49.*
31. Nabukodonozor király minden népnek, nemzetnek és nyelveknek, akik az egész földön lakoznak, mondá: Békességetek bőséges legyen!
32. A jeleket és csudákat, amelyeket cselekedett velem a felséges Elohim, illendő dolognak tartom megjelenteni.
- Dán. 3,22., Dán. 3,27., Dán. 2,31., Dán. 2,45.*
33. Mely nagyok az Ő jelei és mely hatalmasak az Ő csudái, mely nagy az Ő hatalma örökkévaló ország és az Ő uralkodása nemzedékről nemzedékre száll.
- Dán. 2,21., Zsolt. 93,1., Zsolt. 93,2.*
4. Én Nabukodonozor békében valék az én házamban, és virágzó az én palotámban.
2. Álmodt látni és megrettenge engem, és a gondolatok az én ágyamban, és az én fejemnek látásai megháborítanak engem.
- Dán. 4,7., Dán. 4,13., Dán. 2,1., Dán. 2,2.*
3. És parancsolatot adék, hogy hozzák előmbé Babilonnak minden bölcsét, hogy az álom jelentését tudassák velem.
- 1 Móz. 41,8.*
4. Akkor bejövének az írástudók, varázslók, Káldeusok és jövendőmondók; és én elbeszélém nekik az álmodt, de az értelmét nem jelentették meg nekem.
5. Végezetre bejöve elém Dániel, akinek neve Baltazár, mint az én elohimemnek neve, és akiben a szent elohimeknek szelleme van, és elmondám neki az álmodt.
- Dán. 1,7.*
6. Baltazár, az írástudók elseje, tudom, hogy a szent elohimeknek szelleme van benned, és semmi titok sem homályos előtted, az én álmodt látásait, amiket láttam, és azoknak jelentéséd beszéld el.
- Dán. 2,48.*
7. Az én fejem látásai az én ágyamban ezek voltak: Látám, hogy ímé, egy fa áll a föld közepette, és annak magassága rendkívüli volt.
8. Nagy volt a fa és erős, és magassága az égig ért, és az egész föld széléig volt látható.
9. Levelei szépek és gyümölcse sok, és táplálék vala rajta mindeneknek; alatta árnyékot talála a mező vada, és ágain lakozának az ég madarai, és róla evék minden élő.
10. Látám fejem látásaiban az én ágyamban, és ímé: egy Vigyázó és Szent szálla alá az égből;
11. Erősen kiálta, és így szóla: Vágjátok ki a fát és vagdaljátok le az ágait, rázzátok le leveleit és hánnyátok szét gyümölcseit, fussanak el a vadak alóla, és a madarak az ő ágairól.
12. De gyökerének törzsökét hagyjátok meg a földben, és vas és ércz lánczokba verve a mező fűvén; égi harmattal öntöztessék, és barmokkal legyen része a föld fűvén.
- Dán. 4,17., Dán. 4,19., Dán. 4,22.*
13. Az ő emberi szíve változzék el, és baromnak szíve adassék neki, és hét idő múljon el felette.
14. Vigyázók határozatából van ez a rendelet, és a Szentek parancsolata ez a végzés, hogy megtudják az élők, hogy a felséges Elohim uralkodik az emberek birodalmán, és akinek akarja, annak adja azt, és az emberek között az alábbvalót emeli fel arra.
- Dán. 2,21.*
15. Ezt az álmodt láttam én, Nabukodonozor király, és te, Baltazár, mondd meg annak értelmét; mivelhogy az én országomnak egyetlen bölcsé sem tudta nekem

megmondáni a jelentését; de te tudod, mert szent elohimeknek szelleme van benned.

Dán. 2,28., Dán. 2,47.

16. Ekkor Dániel, akinek neve Baltazár, közel egy óráig rémüldözék, és az ő gondolatai háboríták őt. Szóla a király és mondá: Baltazár, az álom és annak jelentése meg ne rettsenek téged! Felele Baltazár és mondá: uram, az álom szálljon a te gyűlölőidre, magyarázata pedig a te ellenségeidre!

17. A fa, amelyet láttál, amely nagy és erős volt, és amelynek magassága az eget érte és ellátszék az egész Földre;

18. És levelei szépek, gyümölcse pedig sok, és táplálék rajta mindeneknek; alatta tartózkodék a mező minden vada, és ágain az égi madarak lakozának;

19. Te vagy az, oh király, aki nagygyá és erőssé lettél, akinek nagysága megnövekedék és fölér az égig, és hatalmad a Föld végéig.

Dán. 2,37., Dán. 2,38.

20. Hogy pedig láta a király Vigyázót és Szentet leszállani az égből, és azt mondá: Vágjátok le a fát és pusztítsátok el azt; de gyökereinek törzsökét a földben hagyjátok, és vas és ércz lánczokba verve a mező fűvén, és égi harmattal öntöztessék és a mezei barmokkal legyen része, amíg hét idő múlik el felette;

21. Ez a jelentése, oh király, és a felséges Elohim végezése ez, amely bekövetkezik az én uramra, a királyra,

22. És kivetnek téged az emberek közül, és a mezei barmokkal lesz a te lakozásod, és fűvet adnak enned, mint az ökröknek, és égi harmattal öntöznek téged, és hét idő múlik el feletted, mígnem megérted, hogy a felséges Elohim uralkodik az emberek birodalmán, és annak adja azt, akinek akarja.

Dán. 5,21., Dán. 2,21.

23. Hogy pedig mondák, hogy a fa gyökereinek törzsökét hagyják meg: országod megmarad néked, mihelyest megismered, hogy az Ég uralkodik.

24. Azért, oh király, az én tanácsom tessék néked, és vétkeidtől igazság által szabadulj és a te hamisságaidtól a szegényekhez való irgalmasság által. Így talán tartós lesz a békességed.

25. Mindez betelék Nabukodonozor királyon.

Dán. 4,22., Dán. 4,23.

26. Tizenkét hónap mulva a babiloni királyi palotán sétála.

27. Szóla a király és mondá: Nem ez-é ama nagy Babilon, amelyet én építettem királyság házának, az én hatalmasságom ereje által és dicsőségem tisztességére?

Ezék. 28,2., Ezék. 28,5., Csel. 12,22., Csel. 12,23.

28. Még a szó a király szájában volt, amikor szózat szálla le az égből: Néked szól, oh Nabukodonozor király, a birodalom elvételét tőled.

29. És kivetnek téged az emberek közül, és a mezei barmokkal lesz a lakozásod, és fűvet adnak enned, mint az ökröknek, és hét idő múlik el feletted, a míg

megesméred, hogy a felséges Elohim uralkodik az emberek birodalmán, és annak adja azt, akinek akarja.

30. Abban az órában betelék a beszéd Nabukodonozoron: és az emberek közül kivettették, és fűvet evék mint az ökrök, és égi harmattal öntöztették az ő teste, mígnem szőre megnöve, mint a saskeselyű tolla, és körmei, mint a madarakéi.

31. És az idő elteltével én, Nabukodonozor, szemeimet az égre emelém, és az én értelmem visszajöve, és áldám a felséges Elohimt, és dicsérem és dicsőítém az örökké élő, kinek hatalma örökkévaló hatalom és országa nemzedékről-nemzedékre áll.

Dán. 3,33.

32. És a Föld minden lakosa olyan, mint a semmi; és az Ő akaratja szerint cselekszik az Ég seregében és a Föld lakosai között, és nincs, aki az Ő kezét megfoghatná és ezt mondáná néki: Mit cselekedtél?

Ésa. 40,15., Ésa. 40,17., Jóh. 9,12., Ésa. 45,9.

33. Abban az időben visszatére hozzám az én értelmem, és országom dicsőségére az én ékességem és méltóságom is visszatére hozzám, és az én tanácsosaim és főembereim fölkeresének engem, és visszahelyeztettem az én országomba, és rendkívüli nagyság adatott nékem.

34. Most azért én, Nabukodonozor, dicsérem, magasztalom és dicsőítém a mennyei királyt: mert minden cselekedete igazság, és az ő utai ítélet, és azokat, akik kevélységben járnak, megaláztatja.

5 Móz. 32,4., Dán. 4,27., Ésa. 13,11.

5 Belsazar király nagy lakomát szerze az ő ezer főemberének, és az ezer előtt bort ivék.

2. Borozás közben mondá Belsazar, hogy hozzák elő az arany és ezüst edényeket, amelyeket elvive Nabukodonozor, az ő atya a jeruzsálemi templomból, hogy igyanak azokból a király és az ő főemberei, az ő feleségei és az ő ágyasai.

Dán. 1,2., 2 Kir. 25,13., 2 Kir. 25,16.

3. Akkor előhozák az arany edényeket, amelyeket elvivének az Igaz Teremtő házának templomából, amely Jeruzsálemben vala, és ivának azokból a király és az ő főemberei, az ő feleségei és az ő ágyasai.

4. Bort ivának, és dicsérek az arany-, ezüst-, ércz-, vas-fa- és köelohimeket.

5. Abban az órában emberi kéznek ujjai tűnének fel, és írának a mécostartóval szemben a király palotájának meszelt falán, és a király nézé azt a kézfejet, amely ír vala.

Ezék. 8,3.

6. Ekkor a király ábrázatja megváltozék, és az ő gondolatai megháboríták őt, és derekának inai megoldódnak és az ő térdei egymáshoz verődének.

7. Erősen kiáltozék a király, hogy hozzák elő a varázslókat, a Káldeusokat és jövendőloket. Szóla a király és mondá a babiloni bölcsenek: Akárki legyen az az ember, aki elolvassa ezt az írást, és annak értelmét

megjelenti nékem, bíborba öltöztetik és aranyláncz lesz a nyakában, és mint harmadik parancsol az országban.

Dán. 4,1., Dán. 4,3.

8. Akkor bemenének a király bölcsei mind, de nem tudták elolvasni az írást, sem annak értelmét megfejteni a királynak.

9. Akkor Belsazar király igen megrettene, és az ő ábrázatja elváltozék rajta, és az ő főemberei is megzavarodának.

10. A királyasszony a király és az ő főembereinek beszédei miatt beméne a lakoma házába, és szóla a királyasszony és mondá: Király, örökké élj! Ne retentsenek téged a te gondolataid, és a te ábrázatod ne változzék el!

11. Van egy férfiú a te országodban, akiben a szent elohimeknek szelleme van, és a te atyád idejében értelem, tudomány, és elohimek bölcsességéhez hasonló bölcsesség találtaték benne, és akit Nabukodonozor király, a te atyád, az írástudók, varázslók, Káldeusok és jóvendölök fejévé tön; igen, a te atyád, a király;

Dán. 2,48., Dán. 5,30., Dán. 5,31., Jer. 27,7.

12. Mivelhogy Dánielben, akit a király Baltazárnak nevezett, nagyobb szellem, tudomány és értelem, álmoknak magyarázata és titkok megjelentetése és rejtélyek megfejtése találtatott. Most azért hivattassék elő Dániel, és ő megjelenti az értelmet.

13. Erre Dániel a király elé viteték. Szóla a király és mondá Dánielnek: Te vagy-e ama Dániel, aki a júdabeli foglyok fiai közül való, akit ide hozott a király, az én atyám, Júdeából?

Dán 5,10, Dán 5,11

14. És aki felől hallottam, hogy elohimeknek lelke van benned, és értelem és tudomány és kiváló bölcseség találtatott te benned?

Dán. 5,11.

15. Csak imént hozatának elém a bölcsek és varázslók, hogy elolvassák ezt az írást és jelentését tudassák velem; de nem tudják a dolog értelmét megjelenteni.

16. De felőled azt hallottam, hogy te tudod az értelmet megfejteni és a titkokat megoldani; most azért, ha el tudod olvasni ezt az írást és értelmét nékem megmondáni, bíborba öltöztetel és aranyláncz lesz a nyakadon, és mint harmadik uralkodol az országban.

17. Erre Dániel felele, és mondá a királynak: Ajándékaid tiéd legyenek, és adományaidat másnak adjad, mindazáltal az írást elolvasom a királynak, és jelentését megmondom néki.

18. Te, oh király! A felséges Elohim birodalmat és méltóságot, dicsőséget és tisztességet ada Nabukodonozornak, a te atyádnak;

Dán. 2,37., Dán. 2,38.

19. És a méltóság miatt, amelyet ada néki, a népek, nemzetek és nyelvek mind féltek és rettegtek tőle; megölt, akit akart; és életben tartott, akit akart; felemelt, akit akart; és megalázott, akit akart;

20. De amikor a szíve felfuvalkodott, és a lelke megkeményedett megátalkodottan: levetteték az ő

birodalmának királyi székéből, és dicsőségét elvevék a királytól.

Ezékiel próféta könyve

Dán. 4,22., Dán. 4,23.

21. És az emberek fiai közül kivetteték, és az ő szíve olyaná lön, mint a barmoké; és a vadszamarakkal lön az ő lakása, és fűvel etették őt, mint az ökröket, és teste égi harmattal öntöztetett, amíg megismeré, hogy a felséges Elohim uralkodik az emberek országán, és azt helyezteti arra, akit akar.

22. És te, Belsazar, az ő fia, nem aláztad meg a szívedet, noha mindezt tudtad.

23. Sőt felemelkedtél az Egek Ura ellen, és az Ő házának edényeit elődbe hozták, és te és a te főembereid, a te feleségeid és a te ágyasaid bort ittak azokból; és az ezüst- és arany-, ércz-, vas-, fa- és köelohimeket dicséred, akik nem látnak, sem nem hallanak, sem nem értenek; Elohimt pedig, Akinek kezében van a te lelked, és előtte minden te útat, nem dicsőítetted.

Jer 50,31., Jer. 50,32., Jób. 12,10.

24. Azért küldetett ő általa ez a Kéz, és jegyeztetett fel ez az írás.

25. És ez az írás, amely feljegyeztetett: Mene, Mene, Tekel, Ufarszin!

26. Ez pedig e szavaknak az értelme: Mene, azaz számba vette Elohim a te országlásodat és véget vet annak.

Dán. 5,3., Jer. 51,13., Jer. 51,14., Jer. 51,25., Jer. 51,28., Jer. 27,7.

27. Tekel, azaz megmértél a mérlegen és híjjával találtattál.

28. Peresz, azaz elosztott a te országod és adatott a médeknek és persáknak.

Dán. 5,31.

29. Akkor szóla Belsazar, és öltöztették Dánielt bíborba, és aranylánczot vetének nyakába, és kikiálták felőle, hogy ő parancsol, mint harmadik az országban.

Dán. 2,48., Dán. 6,2.

30. Ugyanazon az éjszakán megöleték Belsazar, a Káldeusok királya.

Ésa. 21,5., Ésa. 21,9., Ésa. 13,17., Ésa. 13,22., Jer. 25,12., Jer. 25,23., Jer. 27,7.

31. És a méd Dárius foglalá el az országot mintegy hatvankét esztendő korában.

6 Tetszék Dáriusnak, és rende le a birodalom fölé százhusz tisztartót, hogy az egész birodalomban legyenek;

2. És azok fölé három igazgatót, akik közül egy vala Dániel, hogy a tisztartók nékik adjanak számot, és a királynak semmi károsodása ne legyen.

Dán. 2,48., Dán. 5,29.

3. Akkor ez a Dániel felülhaladá az igazgatókat és a tisztartókat, mivelhogy rendkívüli szellem volt benne, úgyhogy a király őt szándékozék tenni az egész birodalom fölé.

4. Akkor az igazgatók és tisztartók igyekvének okot találni Dániel ellen a birodalom dolgai miatt; de semmi okot vagy vétket nem találhatának; mert hűséges volt, és semmi fogyatkozás, sem vétek nem találtaték benne.

5. Akkor mondták azok a férfiak: Nem találunk ebben a Dánielben semmi okot, hacsak nem találhatunk ellene valamit az ő Elohimjének törvényében!

6. Akkor azok az igazgatók és tisztartók berohantak a királyhoz, és így szólának: Dárius király, örökké élj!

7. Tanácsot tartottak az ország összes igazgatói: a helytartók, fejedelmek, tanácsosok és a kormányzók, hogy királyi végzés hozassék, és erős tilalom adassék, hogy ha valaki harmincz napig kér valamit valamely elohimtól vagy embertől, tekívd, oh király, vettessék az oroszlánok vermébe.

8. Most azért, oh király, erősítsd meg e tilalmat és add ki írásban, hogy meg ne változtassék a médek és persák vissza nem vonható törvénye szerint.

Esz. 1,19., Esz. 8,8.

9. Annakokáért Dárius király adott írást és tilalmat.

10. Dániel pedig, amint megtudta, hogy megíratott az írás, beméne az ő házába; és az ő felső termének ablakai nyitva valának Jeruzsálem felé; és háromszor napjában térdeire esék, könyörge és dicséretet tőn az ő Elohimje előtt, amiként azelőtt cselekszik vala.

1 Kir. 8,44., 1 Kir. 8,48., Zsolt. 55,18.

11. Akkor azok a férfiak berohantak és magtalálák Dánielt, amint könyörge és esedezék az ő Elohimje előtt.

12. Ekkor bemenének, és mondták a királynak a király tilalma felől: Nem megírtad-e a tilalmat; hogy ha valaki kér valamit valamely elohimtól vagy embertől harmincz napig, tekívd oh király, vettessék az oroszlánok vermébe? Felele a király és monda: Áll a szó! a médek és persák vissza nem vonható törvénye szerint.

13. Erre felelének, és mondták a királynak: Dániel, aki a júdabeli foglyok fiai közül való, nem becsül téged, oh király, sem a tilalmat, amit megírtál; hanem háromszor napjában elkönyörgi könyörgését.

Dán. 6,2., Dán. 1,8., Dán. 1,16.

14. Akkor a király, amint hallotta ezt, igen restelkedék amiatt, és szíve szerint azon volt, hogy Dánielt megszabadítsa, és napnyugotig törekedék őt megmenteni.

15. Erre azok a férfiak berohantak a királyhoz, és mondták a királynak: Tudd meg, király, hogy ez a médek és persák törvénye, hogy semmi tilalom vagy végzés, amelyet a király rendel, meg ne változtassék.

Dán. 6,8.

16. Erre szóla a király, és előhozák Dánielt, és veték az oroszlánok vermébe. Szóla a király, és monda Dánielnek: A te Elohimed, Akinek te szüntelen szolgálsz, Ő szabadítson meg téged!

17. És hozának egy követ, és oda tevék a verem szájára, és megpecsétlő a király az ő gyűrűjével és az ő főembereinek gyűrűivel, hogy semmi meg ne változtassék Dánielre nézve.

18. Erre eltávozék a király az ő palotájába, és étlen tölté az éjszakát, és vigasságtevő szerszámokat sem hozata eléje; kerülte őt az álom.

19. Hajnalkor a király azonnal felkele még szürkületkor, és sietve az oroszlánok verméhez méne.

20. És amikor közel ére a veremhez, szomorú szóval kiálta Dánielnek; szóla a király, és monda Dánielnek: Dániel! az Élő Elohimnek szolgálja, a te Elohimed, Akinek te szüntelen szolgálsz, meg tudott-e szabadítani téged az oroszlánoktól?

21. Akkor Dániel szóla a királynak: Király, örökké élj!

22. Az én Elohimem elbocsátá az Ő angyalát, és bezárá az oroszlánok száját és nem árhattak nekem; mert ártatlannak találtattam Ő előtt és te előtted sem követten el, oh király, semmi vétet.

Dán. 3,23., Dán. 3,25., Dán. 3,28.

23. Akkor a király igen örvende, és Dánielt kihozatá a veremből. És kivék Dánielt a veremből, és semmi sérelem nem találtaték ő rajta: mert hitt az ő Igaz Teremtőjében.

Dán. 6,14., Jób. 5,23.

24. És parancsola a király, és előhozák azokat a férfiakat, akik Dánielt vádolák, és az oroszlánok vermébe vettetének mind ők, mind fiaik és feleségeik; és még a verem fenekére sem jutának, amikor rájuk rontanak az oroszlánok és minden csontjokat összezúzták.

Dán. 6,4.

25. Akkor Dárius király ira minden népnek, nemzetnek és nyelvnek, akik az egész Földön lakozának: Békességek bőséges legyen!

26. Én tőlem adatott ez a végzés, hogy az én birodalmamnak minden országában féljék és rettegjék a Dániel Elohimét; mert Ő az Élő Igaz Teremtő, és örökké megmarad, és az Ő országa meg nem romol, és uralkodása mind végig megtart;

Dán. 3,29., Dán. 3,31., Dán. 3,33.

27. Aki megment és megszabadít, jeleket és csodákat cselekszik Mennyen és Földön; Aki megszabadította Dánielt az oroszlánok hatalmából.

28. És ennek a Dánielnek jó szerencsés lőn dolga a Dárius országában és a persa Czirus országában.

Ezsd. 1,1.

7 Belszáznak, a babiloni királynak első esztendejében álmot látá Dániel és fejének látásait az ő ágyában. Az álmot akkor följegyzé; a dolog velejét elmondá.

Dán. 5,1., Dán. 5,30.

2. Szóla Dániel, és monda: Látám az én látásomban éjszaka, és imé, az égnek négy szele háborút támaszta a nagy tengeren;

3. És négy nagy állat jöve fel a tengerből, egyik különböző a másiktól.

4. Az első olyan, mint az oroszlán, és sas szárnyai valának. Nézém, míg szárnyai kitéptek, és felemelték a földről, és mint valami ember, lábra állították és emberi szív adaték néki.

5. És imé, más állat, a második, hasonló a medvéhez, és kele egyik oldalára, és három oldalborda vala szájában

fogai között, és így szólának néki: Kelj fel és egyél sok húst!

6. Ez után látám, és ímé, egy másik, olyan, mint a párducz, és négy madárszárnya vala a hátán; és négy feje vala az állatnak, és hataloma adaték néki.

7. Ezek után látám éjszakai látásokban, és ímé, negyedik állat, rettenetes és iszonyú és rendkívül erős; nagy vasfogai valának, falt és zúzott és a maradékot lábaival összetaposta, és ez különbözék mindazoktól az állatoktól, amelyek előtte valának, és tíz szarva vala néki.

8. Mialatt a szarvakat szemlélém, ímé, másik kicsiny szarv növekedék ki azok között, és három az előbbi szarvak közül kiszakasztaték ő előtte, és ímé, emberszemekhez hasonló szemek valának ebben a szarvban, és nagyokat szóló szája. *Dán. 7,11.*

9. Nézém, míg királyi székek tétetének, és az Öregkorú leüle, ruhája hófehér, és fejének haja, mint a tiszta gyapjú; széke tüzes láng, ennek kerekai égő tűz;

10. Tűzfolyam foly és jó vala ki az Ő színe felől; ezerszer ezeren szolgálának Néki, és tízezerszer tízezeren állának előtte; ítélők ülének le, és könyvek nyittatának meg.

Jel. 5,11., Jel. 20,12.

11. Nézém akkor a nagyzó beszédek hangja miatt, amelyeket a Szarv szóla; nézém, míg megöleték az az állat, és az ő teste elvesze, és tűzbe vetteték teste megégetésre.

Dán. 7,8.

12. A többi állatoktól is elvételék az ő hatalmok; de ideig-óráig tartó élet adaték nekik.

Dán. 7,25., Dán. 12,7.

13. Látám éjszakai látásokban, és ímé az égnek felhőiben, mint valami Emberfia jöve; és méne az Öregkorúhoz, és eleibe vivék Őt.

14. És ada néki hatalmat, dicsőséget és országot, és minden nép, nemzet és nyelv néki szolgálja; az Ő hatalma örökkévaló hatalom, amely el nem múlik, és az Ő országa meg nem rontatik.

Dán. 2,44.

15. Megrendülék én, Dániel, az én lelkemben ezek miatt, és fejem látásai megháborítának engem.

Dán. 2,3., Dán. 4,2., Dán. 5,6.

16. Oda menék egyhez az ott állók közül, és bizonyosat kérék tőle mindezek felől, és szóla nekem, és e dolognak értelmét tudatá velem;

17. Ezek a nagy állatok, amik négyen voltak, négy király, akik támadnak e Földön.

18. De a magasságos egeknek szentei veszik majd az országot, és bírják az országot örökké és örökkön örökké.

19. Akkor bizonyosat kívánék tudni a negyedik állat felől, amely különbözék mindamazoktól, és rendkívül rettenetes vala; vasfogai és érczkörmei valának, falt és zúzott, és a maradékot lábaival összetaposta.

20. A tíz szarv felől is, amelyek a fején valának, és a ~~Ezék~~ ~~profétai könyv~~ ~~profétai könyv~~ növekedék és három esék ki előle; és ennek a szarvnak szemei valának és nagyokat szóló szája; termete is nagyobb a társaiénál.

Dán. 7,8.

21. Látám, hogy ez a Szarv hadakozék a szentek ellen, és legyőzé őket.

22. Mígnem eljőve az Öregkorú, és az ítélet adaték a magasságos egek szenteinek; és az idő eljőve, és elvevék az országot a szentek.

Dán. 7,9., Dán. 7,18.

23. Így szóla: A negyedik állat negyedik ország lesz e Földön, amely különb lesz minden országnál, és megeszi az egész Földet, és eltapodja és szétzúzza azt.

24. A tíz szarv pedig ez: Ebből az országból tíz király támad, és más támad utánok, és az különb lesz, mint az előbbieket, és három királyt fog megalázni.

25. És sokat szól a Felséges ellen és a magasságos egek szenteit megrontja, és véli, hogy megváltoztatja az időket és törvényt; és az ő kezébe adatnak ideig, időig és fél időig.

Dán. 7,18., Dán. 7,22., Dán. 11,36., Dán. 7,12.

26. De ítélők ülnek és az ő hatalmát elveszik, hogy megrontassék és végleg elveszzen.

27. Az ország pedig és a hatalom és az egész ég alatt lévő országok nagysága átadatik a magasságos egek szentei népének; az Ő országa örökkévaló ország, és minden hatalmasság néki szolgál és engedelmeskedik.

Dán. 7,18., Dán. 7,25., Dán. 4,10.

28. Itt vége lőn a beszédnek. Engemet, Dánielt pedig az én gondolatim igen megrettentének és az én ábrázatom elváltozék rajtam; de e beszédet megtartám szívemben.

8 Belsazar király uralkodásának harmadik esztendejében látomás jelenék meg nekem, Dánielnek, annak utánna, amely először jelent meg nekem.

Dán. 5,1., Dán. 5,30., Dán. 7,1.

2. És láték látomásban; És amikor láték, Susán várában voltam, amely Elám tartományában van; és láték látomásban, és ímé az Ulai folyam mellett valék.

Esz. 1,2., Jer. 49,34., Jer. 49,39.

3. És felemelém szemeimet és látám, és ímé egy Kos áll a folyam előtt, és két szarva vala; és az a két szarv magas vala, de egyik a másiknál magasabb, és a magasabb később növekedék.

4. Látám azt a Kost szarvaival öklelkezni napnyugot, észak és dél felé; és semmi állat sem állhata meg előtte, és senki sem szabadíthata meg kezéből, és tetszése szerint cselekedék, és nagygyá lőn.

Dán. 8,20., Dán. 11,2.

5. És amíg és szemlélém, ímé, egy Kecsebak jöve napnyugot felől az egész Föld színére, és nem is illeté a földet; és ennek a baknak tekintélyes szarva vala az ő szemei között.

Dán. 8,21.

6. És méne a kétszarvú Koshoz, amelyet láték állani a folyam előtt; és feléje futa erejének indulatában.

Dán. 8,3.

7. És látám a Koshoz érni; és néki dühödött és leüté a kost, és letöré két szarvát, és nem vala erő a Kosban megállani előtte, és leüté a földre és megtapodá, és nem vala a Kosnak senkije, aki őt megmentse annak kezéből.

Dán. 11,3.

8. A Kecsebak pedig igen nagygyá lőn; De amikor elhatalmasodék, eltörék a nagy szarv, és helyébe négy tekintélyes szarv növe az égnek négy szele felé.

Dán. 8,22., Dán. 11,4.

9. És azok közül egyből egy Kis Szarv támada, és nagyon megnöve délre, napkeletre és a kíváncs föld felé.

Dán. 11,16., Dán. 11,41., Dán. 11,45.

10. És megnöve mind az Ég seregéig; és a Földre vete némelyeket ama seregből és a csillagokból, és azokat magtapodá.

11. És a Seregnek Fejedelméig növekedék, és elvette tőle a mindannapi áldozatot, és elhányatták az Ő szentségének helye.

Dán. 8,25., Dán. 11,31.

12. És sereg rendeltetett a mindennapi áldozat ellen, a vétek miatt; és földre veti az igazságot, és cselekszik, és jó szerencséje van.

13. És hallék egy szentet szólani; és monda egyik szent annak, aki szól vala: Meddig tart e látomás a mindennapi áldozat és a pusztító vétek felől? s a szent hely és a sereg meddig tapostatik?

14. És monda nekem: Kétezer és háromszáz estvéig és reggelig, azután kiderül a szenthely igazsága.

15. És lőn, hogy amikor én, Dániel, látám e látomást és keresém az értelmét: ímé előmbe álla egy férfiúhoz hasonló alak.

16. És emberi szót hallék az Ulai közén; kiálta pedig és monda: Gábiel, értesd meg azzal a látást!

Dán. 9,21.

17. És oda jöve, ahol én állék, és amint jöve, megrettenék és orcámra esém, és monda nekem: Értsd meg, embernek fia! mert az utolsó időre szól ez a látomás.

18. És amikor szöla velem, ájultan esém orcámmal a földre; de megillete engem és helyemre állíta;

Dán. 10,10.

19. És monda: Ímé, én megmondom neked, mi lesz a haragnak végén? Mert a végső időre szól.

20. Az a kétszarvú Kos, melyet láttál, Médiának és Persiának királya.

Dán. 5,31.

21. A szőrös Kecsebak Jáván királya, a nagy szarv pedig, amely szemei között vala, az az első király.

Dán. 8,5., Dán. 11,3., Dán. 11,4.

22. Hogy pedig az letöretteték, és négy álla helyébe: **Ezékias próféta könyve** és négy ország támad abból a nemzetből, de nem annak erejével.

Dán. 11,4.

23. És ezek országai után, amikor elfogynak a gonoszok, támad egy kemény orczájú, ravaszságokhoz értő király.

24. És annak nagy ereje lesz, noha nem a maga ereje által, és csudálatosképen pusztít és jó szerencséivel halad és cselekszik, és elpusztítja az erőseket és a szenteknek népét.

Dán. 8,9., Dán. 8,11.

25. És a maga eszén jár, és szerencsés lesz az álnokság az ő kezében, és szívében felfuvalkodik és hirtelen elveszt sokakat; sőt a fejedelmek fejedelme ellen is feltámad, de kéz nélkül rontatik meg.

26. És az estvéről és reggelről való látomás, amely megmondátott, igazság; te azonban pecsételd be a látomást, mert sok napra való.

Dán. 8,14., Dán. 12,4., Dán. 12,9., Jel. 10,4.

27. És én, Dániel, elájulék és beteg valék néhány napig, de felkelék és a király dolgát végezém; és álmélkodám ezen a látáson, és senki sem értette.

Dán. 6,2.

9 Dáriusnak, az Asvérus fiának első esztendejében, aki a Médiabeliek nemzetségéből vala, aki királylyá tétetett vala a Káldeusok országán;

Esz. 1,1., Eszt. 1,2.

2. Uralkodásának első esztendejében én, Dániel, megfigyeltem a könyvtekercsekben az esztendő számát, amelyről JaHuWaH ígéje lőn Jeremiás prófétához, hogy hetven esztendőnek kell eltelni Jeruzsálem omladékain.

Jer. 25,12., Jer. 29,10.

3. És orczámat JaHuWaH Elohimhez emelém, hogy keressem őt imádsággal, könyörgéssel, böjtöléssel, zsákban és hamuban.

4. És imádkozám JaHuWaH-hoz, az én Elohimemhez, és vallást tevék, és mondám: Kérlek, oh, ÖrökkéValóm, nagy és rettenetes az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő, Aki megtartja a Szövetséget és a kegyességet azoknak, akik Őt szeretik és teljesítik az Ő parancsolatait.

Nehem. 1,5., 5 Móz. 7,9.

5. Vétkeztünk és gonosztságot míveltünk, hitetlenül cselekedtünk és pártot ütöttünk ellened, és eltávoztunk a Te parancsolataidtól és ítéleteidről.

2 Kir. 17,13., 2 Kir. 17,20.

6. És nem hallgatánk a Te szolgálóidra, a prófétákra, akik a Te nevedben szóltak a mi királyainknak, fejedelmeknek, atyáinknak és az ország egész népének.

Nehem. 9,28., Nehem. 9,33., Jer. 18,12., Jer. 44,9., Jer. 44,21.

7. Tied ÖrökkéValóm az igazság, mienk pedig orczánk pirulása, amint ez ma van Júda férfiain, Jeruzsálem lakosain és az egész Izráelen, a közel és távol valókon,

mindama földeken, amelyekre kivetted őket az ő gonoszságuk miatt, amelylyel vétkeztek ellened.

3 Móz. 26,14., 3 Móz. 26,28., 3 Móz. 26,33.

8. Miénk, oh, ÖrökkéValóm, orczánk pirulása, ami királyainké, fejedelmeinké és atyáinké, akik vétkeztünk ellened.

9. A mi Urunké, Elohimünké az irgalmasság és a bocsánat, mert pártot ütöttünk ellene;

Ésa. 28,9., Siral. 3,23., Dán. 9,5.

10. És nem hallgattunk JaHuWaH-nak, ami Elohimünknek szavára, hogy járjunk az Ő törvényeiben, amelyeket előnkbe adott, az Ő szolgálai, a próféták által.

2 Kir. 17,13., 2 Kir. 17,20.

11. És az egész Izráel áthágta a Te törvényedet, és elhajlottak, hogy ne hallgassanak a Te szóra. Ezért reánk szakad az átok és eskü, amely meg van írva Mózesnek, Elohim szolgájának, törvényében; mert vétkeztünk ellene!

5 Móz. 28,15., 5 Móz. 28,63.

12. És teljesíté az ő szavait, amelyeket szóla ellenünk, és a mi bíránk ellen, akik minket ítélték, hogy nagy veszedelmet hoz reánk; mert nem történt olyan az egész ég alatt, amelyen történt Jeruzsálemben.

Jer. 24,2., Jer. 24,3.

13. Amint írva van a Mózes törvényében, az a veszedelem mind reánk jöve! És JaHuWaH-nak, a mi Igaz Teremtőnknek színe előtt nem esedeztünk, hogy megtértünk volna a mi álnokságainkból, és figyeltünk volna a Te igazságodra.

5 Móz. 28,15., 5 Móz. 28,68.

14. Azért készen tartotta JaHuWaH a veszedelmet, és azt reánk hozá: mert igaz JaHuWaH, a mi Elohimünk minden cselekedetében, amelyeket cselekszik; mert nem hallgattunk az Ő szavára.

15. Most azért, oh mi Urunk, Elohimünk! Aki kihoztad a Te népedet Egyiptom földéből hatalmas kézzel, és nevet szereztél magadnak, mint ma is van: vétkeztünk, gonoszul cselekedtünk!

2 Móz. 12,37., 2 Móz. 13,21., 2 Móz. 13,22., 2 Kir. 17,13.,
2 Kir. 17,20.

16. ÖrökkéValóm, a Te igazságod teljessége szerint forduljon el, kérlek, a Te haragod és búsulásod a Te városodtól, Jeruzsálemtől, a Te szentséges hegyedtől, mert a mi bűneinkért és a mi atyáink hamisságaiért gyalázatára van Jeruzsálem és a Te néped mindeneknek mi körülünk.

Jer. 25,12., Zsolt. 79,4.

17. És most hallgasd meg, oh, Elohimünk, a Te szolgádnak könyörgését és esedezéseit, és világosítsd meg JaHuWaH-ért a Te orczádat a Te szent helyeden, amely elpusztított.

4 Móz. 6,25., Eszt. 8,16.

18. Hajtsad, én Elohimem, a Te füledet hozzánk és hallgass meg; nyisd meg szemeidet és tekintsd meg a mi pusztulásunkat és a várost, amely a Te nevedről

neveztetik; mert nem a mi igazságunkban, hanem a Te nagy igazságodban bízva terjesztjük elődbe a mi esedezéseinket.

Zsolt 132,13, Zsolt 132,14, Siral 1,4

19. ÖrökkéValóm, hallgass meg! ÖrökkéValóm, légy kegyelmes! ÖrökkéValóm, légy figyelmes, és cselekedd meg, ne késedelmezzél tennem magadért, oh én Igaz Teremtőm; mert a Te nevedről neveztetik a Te városod és a Te néped.

Ésa. 48,10., Ésa. 48,11.

20. És még szólék és imádkozám, és vallást tevék és én bűnömről, és az Én népemnek, az Izráelnek bűnéről; és esedezésemet JaHuWaH elé, az én Elohimem elé terjesztém az én Igaz Teremtőmnek szent hegyéért.

Dán. 9,18., Zsolt. 48,2., Zsolt. 48,3.

21. És még az imádságot mondom vala, amikor ama férfiú, Gábiel, akit elébb a látomásban láttam vala, sebességgel repülvén, megillette engem az estvéli áldozat idején.

Dán. 8,16.

22. És értésemre adá, és szóla nekem és mondá: Dániel, most jöttem ki, hogy értelemre tanítsalak.

23. A te esedezésed kezdetén egy szózat támadt, és én eljöttem, hogy megjelentsem; mert te kedves vagy: vedd eszedbe azért a szózatot, és értsd meg a látomást!

24. Hetven hét szabatott a te népedre és szent városodra, hogy vége szakadjon a gonoszsnak és bepecsételtessék a bűn, és hogy eltöröltessék a hamisság és elhozassék az örök igazság, és bepecsételtessék a látomás és a próféták, és felkenetessék a Szentek szente.

Dán. 9,18.

25. Tudd meg azért és vedd eszedbe: A Jeruzsálem újraépítése felől való szózat keletkezésétől a Messiás-fejedelemig hét hét és hatvankét hét van és Újra megépítetnek az utcák és a kerítések, még pedig vizsantagságos időkben.

Ezsd. 1,1., Ezsd. 1,11., Nehem. 2,1., Nehem. 2,20., Ezsd. 4,4.,
Ezsd. 4,6., Ezsd. 4,21., Nehem. 1,3.

26. A hatvankét hét múlva pedig kiirtatik a Messiás és senkje sem lesz. És a Várost és a Szenthelyet elpusztítja a következő fejedelem népe; és vége lesz mintegy vízőzön által, és végig tart a háború, elhatározottat a pusztulás.

Luk. 23,33., Luk. 24,21., Ján. 1,42., Ján. 1,46., Ján. 1,50.,
Luk. 19,41., Luk. 19,44.

27. És egy héten át sokakkal megerősíti a szövetséget, de a hét felén véget vet a véres áldozatnak és az ételáldozatnak, és útátalosságok szárnyán pusztít, a míg az enyészet és a mi elhatározottat, a pusztítóra szakad.

Mát. 24,15.

10 Czírusnak, Persia királyának harmadik esztendejében egy ige jelenteték Dánielnek, aki Baltazárnak nevezteték; igaz az ige és nagy bajról való; és figyele az ígére és megérté a látomást.

Ezsd. 1,1, Ezsd. 1,11, Ésa 44,28, Ésa 45,1, Ésa 45,4, Dán 1,7

2. Azokon a napokon én, Dániel, bánkódtam három egész hétig.

3. Kíváncsi étet nem ettem, hús és bor nem ment az én számba, és sohasem kentem meg magamat, míg el nem telék az egész három hét.

4. És az első hónapnak huszonnegyedik napján, ímé én a nagy folyóvíznek, azaz a Hiddekelnek partján valék.

1 Móz. 2,14.

5. És felemelém szemeimet, és látám, és ímé: egy férfiú, gyalcsba öltözve, és dereka ufázi arannyal övezve.

Ezék. 40,3., Jel. 1,13.

6. És teste olyan, mint a társiskő, és orcája olyan, mint a villám, és szemei olyanok, mint az égő szövétnekek, karjai és lábatájamint az izzó ércnek színe, és az Ő beszédének szava olyan, mint a sokaság zúgása.

7. És egyedül én, Dániel láttam e látomást, a férfiak pedig, akik velem valának, nem látták a látomást; hanem nagy rettenés szálla reájok, és elfutának, hogy elrejtőzzenek.

Csel. 9,3., Csel. 9,7.

8. És én egyedül hagytam, és látám ezt a nagy látomást, és semmi erő sem marada bennem, és orcám eltorzula, és oda lőn minden erőm.

Dán. 7,18.

9. És hallám az Ő beszédének szavát; És amikor hallám az Ő beszédének szavát, én ájultan orcámra esém, és pedig orcámmal a földre.

Dán. 8,28.

10. És ímé, egy kéz illete engem, és felsegített térdeimre és tenyereimre;

11. És monda nékem: Dániel, kedves férfiú! Értsd meg a beszédeket, amelyeket Én szólok néked, és állj helyedre, mert most te hozzád küldtettem! És amikor e szót szólá velem, felállék reszketve.

12. És monda nékem: Ne félj Dániel: mert az első naptól fogva, hogy szívedet adtad megértésre és sanyargatásra a te Elohimed előtt, meghallgattattak a Te beszédid, és én a Te beszédeid miatt jöttem.

Dán. 10,3., Dán. 10,4.

13. De Persiának fejedelme ellenem állott huszonegy napig, és ímé Mikhaél, egyike az előkelő fejedelmeknek, eljőve segítségemre, és én ott maradtam a persa királyoknál;

Dán. 10,21.

14. Jöttem pedig, hogy tudtadra adjam, ami a te népedre az utolsó időkben következik: mert a látomás azokra a napokra szól.

Dán. 9,24., Dán. 9,27.

15. És amikor ilyen szavakkal szóla velem, orcámmal a földre esém és megnémulék.

16. És ímé, olyan valaki, mint egy Ember-fia, megilletté ajkaimat és megnyitám a számat és szólék és mondtam annak, Aki előtttem álla: uram, a látomás miatt reám fordulának az én fájdalmaim, annyira, hogy semmi erőm nincsen.

Dán. 10,15., Dán. 10,5., Dán. 10,11.

17. És mi módon szólhat ezzel az én urammal ennek az én uramnak szolgálója? Hiszen bennem attól fogva nem álla meg az erő, és lélekzet sem marada bennem.

18. És ismét illete engem az emberhez hasonló, és ~~Ezék. 1,13.~~

19. És monda: Ne félj, te kedves férfiú; békesség néked, légy erős és bizony erős! És amikor szóla velem, megerősödém, és mondek: Szóljon az én uram, mert megerősítél engemet.

20. És monda: Tudod-é, miért jöttem hozzád? És most visszatérek, hogy küzdjek a persa fejedelem ellen; és ha én kimegyek, ímé Jáván fejedelme jó elő!

Dán. 10,13., Dán. 8,21.

21. De megjelentem néked, ami fel van jegyezve az igazság írásában; és senki sincsen, aki én velem tartana ezek ellenében, hanem csak Mikhaél (*Aki olyan, mint az Igaz Teremtő*), a ti fejedelmetek.

Dán. 10,13

II Én is a méd Dárius első esztendejében mellette állék, hogy őt támogassam és segítségére legyek.

Dán. 5,30., Dán. 5,31., Dán. 9,1.

2. És most igazságot jelentek néked: Ímé, még három király támad Persiában, és a negyedik meggazdagul nagy gazdagsággal mindenki felett, És amikor hatalomhoz jut az ő gazdagsága által, mindent megmozdít Jáván ellen.

3. És támad egy erős király és uralkodik nagy hatalommal és tetszése szerint cselekszik.

Dán. 8,5., Dán. 8,7., Dán. 8,21.

4. De alighogy támadt, megrontatik az ő országa és elosztatik az égnek négy tája szerint, de nem száll az ő maradékira, és nem az ő hatalma szerint, amelylyel ő uralkodott, mert szétszaggattatik az ő birodalma, és másoknak adatik ezeken kívül.

Dán 8,8., Dán. 8,22.

5. És elhatalmasodik a déli király, de az ő vezérei közül is egyik, és ez hatalmat vesz rajta és uralkodik, nagy uralkodás lesz az ő uralkodása.

6. És esztendők mulva szövetkeznek, és a déli király leánya az északi királyhoz megy, hogy békéltessen, de a kar erejét meg nem tarthatja, és ő sem áll meg, sem az ő karja, hanem kiszolgáltatják őt és az ő kíséreit és az ő nemzőjét és azt, aki őt egy ideig gyámolította.

Dán. 2,33., Dán. 2,34.

7. De támad helyébe az ő gyökerének csemetéje közül, aki a had ellen jön majd, és tör az északi király erősségeire, és azokat megszállja és beveszi.

8. És azoknak elohimeit is bálványaikkal és becses arany- és ezüstedényeikkel együtt fogságba viszi Égyiptomba, és néhány esztendeig erősebb lesz, mint az északi király.

9. Ez ugyan bemegy a déli király országába, de visszatér az ő földére.

10. De az ő fiai fegyverkeznek és nagy sereget gyűjtenek, és hirtelen jön és beözönlik, és átmegy és visszatér, és hadakoznak mind az ő erősségéig.

11. És felháborodik a déli király, és kimegy és megütközik vele, az északi királylyal, és az nagy sokaságot állít fel, de ez a sokaság annak a kezébe adatik.

12. És amint a sokaság elfogatott: felfuvalkodik annak szíve, és sok ezeret letipor; még sem lesz hatalmas.

13. Mert az északi király visszatér, és az előbbinél nagyobb sokaságot állít; néhány esztendő múlva nagy sereggel és nagy készlettel jó bizony.

14. És azokban az időkben sokan támadnak a déli király ellen, a te néped erőszakos fiai is felkelnek, hogy beteljesítsék a látomást, de elhullanak.

15. Mert eljő észak királya, és töltést emel és beveszi az erősített várost; és délnek seregei meg nem állnak, sem az ő válogatott népe, és semmi erő nem bír ellene állni.

16. És az, aki reátört, a maga tetszése szerint cselekszik, és senki sem lesz, aki ellene álljon, és megállapodik a dicső földön, és megsemmisül az az ő kezétől.

Dán. 8,9., Dán. 11,41., Dán. 11,45.

17. Azután maga elé tüzi, hogy bemegy az ő egész országának erejével, és békés szándékot mutat, és leányasszonyt ad néki feleségül, hogy megrontsa, de az nem áll meg és nem tart vele.

18. És fordítja orczáját a szigetekre, és sokat elfoglal; de az ő gyalázatosságának véget vet egy vezér, amellet, hogy megfizet néki az ő gyalázatosságáért.

19. És fordítja orczáját a maga országának erősségeire, és meghanyatlik, elesik és nem találta meg.

20. Ennek helyébe jön az, aki adószédőt jártat végig az ország dicső földén; de rövid időn megrontatik, noha nem haraggal, sem viadalban.

21. És ennek helyébe egy útálatos áll, akire nem teszik az ország ékességét; hanem alattomban jó, és hízelkedéssel jut az országhoz.

22. És a beözönlő seregek elárasztatnak az ő orczája előtt, és megtöretnek; még egy szövetséges fejedelem is.

23. Mert a vele való megbarátkozás óta családul cselekszik ellene, és reátör és győzedelmet vesz rajta kevés néppel.

24. Alattomban még az ország gazdag részeibe is behatol, és azt cselekszi, amit nem cselekedtek sem az ő atyái, sem az ő atyáinak atyái: zsákmányt, prédát és gazdagságot tékozol előlők, és az erősségek ellen is cselelt kohol, de csak egy ideig.

25. És felindítja az ő erejét és szívét a déli király ellen nagy sereggel, és a déli király is hadra készül nagy sereggel és igen erőssel, de meg nem állhat, mert cselelt koholtak ellene.

26. És akik az ő ételét eszik, megrontják őt, és az ő serege elszéled, és sokan elhullanak seb miatt.

27. De ennek a két királynak szíve is gonoszt forral, és egy asztalnál hazugságot szólnak egymásnak; de siker nélkül, mert a vég még bizonyos időre elmarad.

28. Azért visszatér az ő földre nagy gazdagsággal; de az ő szíve a szent szövetség ellen van, és ellene tesz, és újra visszatér az ő földre.

29. Bizonyos időben megjő, és délre megy: de nem lesz utolszor úgy, mint először volt.

Ezékiel próféta könyve
30. Mert kitteus hajók jönnek ellene és megijed, és cselekszik ellene; visszatér és ügyel azokra, akik elhagyják a szent szövetséget.

31. És seregek állanak fel az ő részéről, és megfertéztetik a szenthelyet, az erősséget, és megszüntetik a mindennapi áldozatot, és felteszik a pusztító útálatosságot.

32. És akik gonoszul cselkeszenek a szövetség ellen, azokat hitszegésre csábítja hízeltetésekkel; ellenben Elohimét ismerő nép felbátorodik és cselekszik.

33. És a nép értelmesei sokakat oktatnak, de hullanak fegyver és tűz miatt, fogság és rablás miatt napokig.

34. És miközben elhullanak, megsegíttetnek kicsiny segítséggel, és sokan csatlakoznak hozzájuk képmutató beszédekkel.

35. És elhullanak az értelmesek közül is, hogy megpróbáltassanak megtisztíttassanak és megfehéříttessenek a vég idejéig; mert a rendelt idő még hátra van.

36. És a király a maga tetszése szerint cselekszik és felfuvalkodik és felmagasztalja magát minden elohim felett, és elohimek Elohimje ellen is vakmerőn szól, és szerencsés lesz, míg nem betelik a harag; mert ami elhatároltatott, az végre is hajtatik.

37. Nem gondol atyáinak Elohimével, nem gondol az asszonyok kedvenczével, és egy elohimmal sem; hanem mindennek fölibe magasztalja magát.

38. De a helyett tiszteli az erődök elohimét annak helyén; és azt az elohimt, akit nem ismertek az ő atyái, tiszteli arannyal, ezüsttel, ék-kövekkel és becses ajándékokkal.

39. És az erődített városokban így teszen az idegen elohimek nevében: aki hódol, annak dicsőségét megsokasítja és sokak felett ad nekik hatalmat; a földet elosztja jutalom gyanánt.

40. De a vég idején összetűz vele a déli király, és mint forgószél, úgy megy reá az északi király szekerekkel, lovasokkal és sok hajóval, és betör az országokba, előzőnli és végigjárja azokat.

41. És bemegy a dicső földre, és sokan elesnek; de ezek megszabadulnak az ő kezéből: Edom, Moáb és az Ammon fiainak színe-java.

42. És kezeit az országokra veti, és Égyiptom földé meg nem menekedhetik.

43. És ura lesz Égyiptom arany- és ezüst-kincseinek és minden drágálatos javainak; libiabeliek és szerecsenek is lesznek az ő kíséretében.

44. De megriasztják őt napkeletről és északról való hírek, és kivonul nagy haraggal, hogy elveszessen és megöljön sokakat.

45. És felvonja az ő sátor-palotáját a tengerek és a dicső szent hegy között; és végére jut, és senki sem segít rajta.

Zsolt. 48,2., Zsolt. 48,3.

12 És abban az időben felkél Mikhaél, a nagy fejedelem, Aki a te néped fiaiert áll, mert nyomorúságos idő lesz, amilyen nem volt attól fogva, hogy nép kezdett lenni, mindezideig. És abban az időben megszabadul a te néped; aki csak beírva találta a Könyvtékercsben. *Ezékiel próféta könyve*

Dán. 10,13.

2. És sokan azok közül, akik alusznak a föld porában, felserkennek, némelyek örök életre, némelyek pedig gyalázatra és az örökkévaló útálatosságra.

Ezék. 37,11., Ezék. 37,12.

3. Az értelmesek pedig fénylenek, mint az égnek fényessége; és akik sokakat az igazságra visznek, miként a csillagok örökkön örökké.

4. Te pedig, Dániel, zárd be e beszédek, és pecsételd be a Könyvtékercset a végső időig: tudakozzák majd sokan, és nagyobbá lesz a tudás. *Dán. 12,9., Dán. 8,26.*

5. És széttekinték én, Dániel, és ímé másik kettő áll ott, egyik a folyóvíz partján innét, a másik túl a folyóvíz partján. *Dán 10,4.*

6. És mondá egyik a gyolcsba öltözött férfiúnak, aki a folyóvíz felett vala: Amikor lesz végök e csudadolgoknak? *Dán 10,5.*

7. És hallám a gyolcsba öltözött férfiút, aki a folyóvíz felett vala, hogy felemelé az ő jobb kezét és bal kezét az ég felé, és megesküvék az Örökké Élőre, hogy ideig, időkig és fél időig, És amikor elvégezik a szent nép erejének rontását, mindezek elvégeztetnek.

Jel. 10,5., Jel. 10,6., Dán. 7,25.

8. Én pedig hallám ezt, de nem értém, és mondám: uram, mi lesz ezeknek vége?

9. És mondá: Menj el Dániel, mert be vannak zárva és pecsételve e beszédek a vég idejéig. *Dán 12,4.*

10. Megtisztulnak, megfehérednek és megpróbáltatnak sokan, gonoszok pedig gonoszul cselekesznek, és gonoszok közül senki sem érti; de az értelmesek értik,

11. És az időtől fogva, hogy elvétetik a mindennapi áldozat, és feltétetik a pusztító útálatosság, ezerkétszáz és kilenczven nap lesz. *Dán. 11,31.*

12. Boldog, aki várja és megéri az ezerháromszáz és harminczöt napot.

13. Te pedig menj el a vég felé; és majd nyugszol, és felkelsz a te sorsodra a napoknak végén.

Hóseás ^{Ezékiel próféta könyve} próféta könyve

1 A JaHuWaH (az ÖrökkéValó) igéje, amely lőn Hóseáshoz, a Beeri fiához, Uzziás, Jótám, Ákház, Ezékiás, Júdabeli királyok idejében, és Jeroboámnak, a Joás fiának, Izráel királyának idejében.

2. Amikor beszélni kezdte JaHuWaH Hóseással, mondá JaHuWaH Hóseásnak: Menj, végy magadnak parázna feleséget és parázna gyermekeket; mert paráznalkodván paráznalkodik e föld, nem követvén az ÖrökkéValót.

3. Elméne tehát és elvevé Gómert, Diblajim leányát; és az teherbe esék, és fiút szüle néki.

4. És mondá JaHuWaH néki: Nevezd őt Jezréelnek, mert még egy kis idő, és megbüntetem a Jehu házát a Jezréel vére miatt, és eltörlöm Izráel házának királyságát.

2 Kir. 9,1., 2 Kir. 9,7., 2 Kir. 10,1., 2 Kir. 10,31.

5. És azon a napon leszen az, hogy eltöröm az Izráel ívét a Jezréel völgyében.

6. Ismét teherbe esék, és leányt szüle. És mondá néki JaHuWaH: Nevezd őt így: Ló-Rukhámá (*Nincs Irgalom*); mert nem kegyelmezek többé az Izráel házának, hogy akármiképen könyörülnek rajtok.

7. De a Júda házának megkegyelmezek és megtartom őket JaHuWaH, az ő Elohimük által; de nem tartom meg őket ív, vagy kard vagy háború által, sem lovak és lovasok által.

Zak. 4,6.

8. Amikor elválasztá Ló-Rukhámáht, ismét teherbe esék, és fiút szüle.

9. És mondá JaHuWaH: Nevezd őt így: Ló-Ammi (*Nem Népem*); mert ti nem vagytok az Én népem, s Én sem leszek a tiétek.

10. De mégis annyi lesz az Izráel fiainak száma, mint a tenger fövénye, amely meg nem mérettethetik és meg nem számláltathatik; és leszen, hogy ahol az mondátott nékik: Nem vagytok az Én népem, ez mondátik nékik: Élő Elohimnek fiai!

Róm. 9,25., Róm. 9,26., 1 Pét. 2,10.

11. És összegyűlnek Júda fiai és Izráel fiai együvé, és egy fejedelmet választanak, és feljönek az országból, mert nagy lesz a Jezréel napja!

Ésa. 11,1., Ésa. 11,14., Jer. 3,18., Ezék. 37,19., Ezék. 37,28.

12. Mondjátok atyátokfiainak: Ammi (*Népem*)! és a ti hűgaitoknak: Rukhámáh (*Van Irgalom*)!

2 Pereljetek anyátokkal, pereljetek (mert nem feleségem ő, és Én sem vagyok néki férje), hogy tüntesse el az ő bujaságát arczáról, és az ő paráznaságát emlői közül;

2. Különben meztelenre vetköztetem őt és olyanná teszem, amilyen volt születése napján, és a pusztához teszem hasonlatossá, és olyanná változtatom őt, amilyen a kiaszott föld, és megölöm őt szomszúsággal.

3. Sőt fiain sem könyörülök, mert paráznaságnak fiai ők is.

Hós. 5,7.

4. Mert paráznalkodott az ő anyjok; gyalázatba merült, aki őket szülte; mert ezt mondotta: Elmegyek szeretőim után, akik megadják kenyeremet, vizemet, gyapjumat és lenemet, olajomat és italomat.

Jer. 44,16., Jer. 44,17.

5. Azért ímé tövissel rekesztem el útat, és sövényt fonok eleibe, hogy ne találja meg ösvényeit.

Jób. 19,8., Siral. 3,7., Siral. 3,9.

6. És szaladgál majd szeretői után, de nem éri el őket; És amikor keresi őket és nem találja meg azokat, azt mondja majd: Elmegyek hát és visszatérek előbbi férjemhez: mert jobb dolgom volt akkor, hogynem mint mostan:

7. Mert nem vette észébe, hogy Én adtam néki a búzát, a mustot és az olajat, és Én sokasítottam meg ezüstjét és az aranyat, amit ők a Baálra költöttek.

Ezék. 16,16., Ezék. 16,19.

8. Azért visszaveszem búzámat a maga idejében és mustomat is az ő divatjában, és elragadom gyapjumat és lenemet, amelyek meztelensége befedésére lettek volna.

9. És most feltárom az ő gyalázatát szeretői előtt, és senki sem szabadítja őt ki az Én kezemből.

Ezék. 16,37., Ezék. 16,42.

10. És megszüntetem minden örömét, ünnepét, újhaldját, szombatját és minden ünnepe napját.

Siral. 1,4.

11. És elpusztítom szőlejét és fügefáját, amelyekről ezt mondta: Ez az én bérem, amit az én szeretőim adtak nekem, és erdővé teszem azokat, és a mezei vad emészti meg őket.

Hós. 2,4., Ésa. 5,5., Ésa. 5,6.

12. És megbüntetem őt a Baálok napjaiért, amelyeken füstölve áldozott azoknak, és felrakta gyűrűjét és nyaklánczát, és elment szeretői után, rólam pedig elfeledkezett, - ezt mondja az ÖrökkéValó.

Ezék. 16,1.

13. Azért ímé csalogatom őt, és elviszem őt a pusztába, és szívére beszélek.

Ezék. 20,35.

14. És onnan adom meg néki az ő szőlőjét és az Akor völgyét a reménység ajtaja gyanánt, és úgy énekel ott, mint ifjúságának idején és mint Egyiptomból lett feljövételének napján.

Józs. 7,26., Ésa. 65,10., 2 Móz. 15,1., 2 Móz. 15,22.

15. És azon a napon, ezt mondja JaHuWaH, így fogsz engem hívni: Én férjem, és nem hívsz engem többé így: Baálom.

16. És kiveszítem az ő szájából a Baálok neveit, hogy azoknak neve se említettessék többé.

Zak. 13,2.

17. És azon a napon frigyét szerzek nékik a mezei vadakkal, az égi madarakkal és a föld férgekkel, és az ívet, kardot és háborút eltörlöm e földről, és bátorságos lakozást adok nékik.

Jób. 5,23., Jób. 5,24., Ezék. 34,25., Ezék. 39,9., Ezék. 39,10., Ésa. 2,4., Mik. 4,34.

18. És eljegyezlek téged Magamnak örökre, és pedig igazsággal és ítélettel, kegyelemmel és irgalommal jegyezlek el.

19. Bizony, hittel jegyezlek el téged Magamnak, és megismered az ÖrökkéValót.

20. És azon a napon meghallgatom, - azt mondja JaHuWaH, - meghallgatom az Egeket, azok pedig meghallgatják a földet;

21. A föld pedig meghallgatja a búzát és a mustot és az olajat; azok pedig meghallgatják Jezréelt.

22. És bevetem őt magamnak a földbe, és megkegyelmezek Ló-Rukhámának, és azt mondom

Ló-Amminak: Én népem vagy te; ő pedig ezt mondja: Én Elohimem!

Róm. 9,25., 1 Pét. 2,10.

3 És mondá JaHuWaH nekem: menj el újra, szeress egy asszonyt, akit szeret az ő társa és mégis házasságtörő; amint JaHuWaH is szereti Izráel fiait, bár ők idegen elohimekhez fordulnak, és szeretik a szőlőskalácsokat. *Hós. 1,3., Jer. 3,1., Jer. 3,20.*

2. És megszerzem azt magamnak tizenöt ezüstön és egy hómer árpán és egy leték árpán.

3. És mondtam néki: Sok ideig ülsz nálam; nem paráználkodol és nem leszel férfit; én is így leszek te irántad.

4. Mert az Izráel fiai is sok ideig maradnak király nélkül, fejedelem nélkül, áldozat nélkül, szoborkép nélkül, efód nélkül és theráfok nélkül.

5. Azután megtérnek Izráel fiai és keresik az ÖrökkéValót, az ő Igaz Teremtőjüket, és Dávidot, az ő királyukat, és remegve folyamodnak JaHuWaH-hoz és az Ő jóságához az utolsó időkben.

Hós. 5,15., Jer. 30,9., Ezék. 34,23., Ezék. 34,24., Ezék. 34,30.

4 Halljátok meg az ÖrökkéValó beszédét Izráel fiai, mert pere van az ÖrökkéValónak a földnek lakóival, mert nincs igazság és nincsen szeretet és nincsen Elohimnek ismerete a földön.

Mik 6,2

2. Hamisan eszköznek és hazudnak és gyilkolnak és lopnak és paráználkodnak, betörnek és egyik vér a másikat éri.

Ezék 22,6, Ezék 22,12, Ámós 4,1, Ámós 5,7, Ámós 6,12,

Ámós 8,4, Ámós 8,6, Mik. 2,1, Mik 2,2, Mik 2,8, Mik 2,9,

Mik 3,2, Mik 3,3, Mik 3,9, Mik 3,10, Mik 3,11, Mik 6,10, Mik 6,12

3. Azért búsul a föld és elerőtlenül minden, ami azon lakik, a mező vada és az ég madara egyaránt, bizony a tenger halai is elveszítettnek.

Ámós. 5,16., Ámós. 5,17.

Ezék. 17,24. Mindazáltal senki se perlekedjék, és senki se éljen próféták házaiban, mint a te néped olyan, mint azok, akik a pappal czivódnak.

5. De elesel nappal és elesik veled a prófeta is éjjel; anyádat is elveszítem.

6. Elvész az Én népem, mivelhogy tudomány nélkül való. Mivelhogy te megvetted a tudományt, Én is megvetlek téged, hogy papom ne légy. És mivelhogy elfeledkeztél Elohimed törvényéről, elfeledkezem Én is a te fiaidról.

Hós. 4,1., Hós. 4,14., Jer. 4,22., Ésa. 5,13.

7. Mennél számosabbak lettek, annál inkább vétkeztek ellenem; de gyalázatra fordítom dicsőségedet!

8. Népem vétkeiből élőködnek ők és bűneik után áhítozik lelkök.

9. De úgy jár a pap is, mint a nép; megbüntettem őket az ő útáikért, és megfizetek néki cselekedeteiért.

Ésa. 24,12.

10. Esznek majd, de meg nem elégesznek; fajtalanokodnak, de nem szaporodnak, mert megszűntek az ÖrökkéValót figyelni.

Hós. 9,2., Mik. 6,14., Hós. 8,14., Hós. 12,16.

11. Paráznaság, bor és must elveszi az észet!

Hós. 5,4.

12. Népem az ő bálványát kérdezi, és az ő pálczája mond néki jövődöt; mert a fajtalanság lelke megtéveszt, és paráználkodnak az ő elohimük megett.

Jer. 2,27., Hós. 5,4.

13. A hegyek tetején áldoznak és a halmokon füstölnek: a cserfa, a nyárfa és a tölgyfa alatt, mert kedves annak az árnyéka. Ezért paráználkodnak a ti leányaitok, és házasságtörők a ti menyeeitek.

Ezék. 20,28.

14. Nem büntetem meg leányaitokat, hogy paráználkodnak, menyeeiteket sem, hogy házasságtörők, mert ők magok is félremennek a paráználkkal és áldoznak a kurvákkal. De az értelmetlen nép elbukik.

Ámós. 2,7.

15. Ha te paráználkodol is Izráel, csak a Júda ne vétkezzék! És ne járjatok Gilgálba, és ne menjetek fel Beth-Avenbe! és ne esküdjetez így: Él JaHuWaH!

16. Mert szilajkodik Izráel, mint a szilaj üsző; most tágas földön legelteti őket JaHuWaH, mint a bárányt.

17. Bálványokkal szövetkezett Efraim; hagyd hát magára!

Hós. 7,16.

18. Ivásuk elfajult, untalan paráználkodnak; igen szeretik pajzsaiuk a gyalázatot.

Zsolt. 47,9.

19. Szárnyaihoz köti őt a szélvész, és megszégyenülnek áldozataik miatt.

5 Halljátok meg ezt, ti papok! Figyeljetez, Izráel háza! Hallgassatok ide, királynak háza; hiszen reátok

vonatkozik az ítélet, mert törre lettetek Miczpának, és kiterített hálónak a Táboron.

2. Szertelen a hitehagyottak öldöklése, de Én mindnyájok fenytéke leszek.

3. Jól ismerem én Efraimot, és Izráel nincs elrejtve előlem; hiszen most is paráználkodik Efraim! megfertőztetett az Izráel.

Hós. 6,10.

4. Nem engedik őket az ő cselekedeteik megtérni az ő Elohimükhöz, mert paráznaság lelke van közöttük, és nem ismerik az *ÖrökkéValót*.

5. Izráel ellen az ő büszkesége tesz tanúbizonyságot, Izráel és Efraim bűneik miatt vesznek el; velök együtt Júda is elvész.

Hós. 7,10., Ámós. 4,2., Ámós. 8,7.

6. Juhaikkal és ökreikkel mennek keresni az *ÖrökkéValót*, de nem találják; eltávozott az *Ő* tőlük.

Ésa. 1,13., Ésa. 1,15.

7. Hűtlenül cselekedtek JaHuWaH ellen, mert idegen fiakat nemzettek; most azért megemészti őket az újhoid, örökségeikkel egyben.

2 Kir. 15,29., 2 Kir. 17,6.

8. Fújjátok meg a kürtöt Gibeában, a tárogatót Rámában; rivalgjatok Beth-Avenben: Utánad Benjámin.

Bir. 5,14.

9. Efraim pusztává lesz a büntetés napján; Izráel törzsei ellen kijelentettem a változhatatlan ítéletet.

2 Kir. 15,29., 2 Kir. 17,6., Ámós. 2,6., Ámós. 3,11., Ámós. 4,1., Ámós. 4,3., Ámós. 5,1., Ámós. 5,3.

10. Júda fejedelmei olyanok, mint a határrontók; kiontom rájuk az Én haragomat, mint a vizet.

2 Kir. 17,19.

11. Efraim el van nyomva, összetörve az ítélettől, mert tetszett néki követni az emberi rendelést!

1 Kir. 12,26., 1 Kir. 12,33.

12. Én pedig olyanná lettem Efraimnak, mint a moly, és a Júda házának, mint a rothadás.

13. Láta ugyan Efraim a maga betegségét, Júda is a maga sebet, és Efraim Assíriához folyamodott és küldött Járéb királyhoz; de az nem tud titeket meggyógyítani, és nem veszi le rólatok a sebet.

2 Kir. 15,19., 2 Kir. 15,20., Hós. 7,11.

14. Mert olyan leszek Efraimnak, mint az oroszlán, és Júda házának, mint az oroszlán-kölyök. Én, Én szagatom szét; elmegyek, felkapom, és nem lesz, aki megszabadítsa!

15. Elmegyek, visszatérek helyemre, míg nem megismerik, hogy vétkeztek, és keresni fogják az Én orczámat. Nyomorúságukban keresnek majd Engem!

6 Jertek, térjünk vissza JaHuWaH-hoz, mert *Ő* szagattott meg és *Ő* gyógyít meg minket; megsebesített, de bekötöz minket!

2. Megelevenít minket két nap múlva, a harmadik nap *proféták könyve* minket, hogy éljünk az *Ő* színe előtt.

Ésa. 26,19.

3. Ismerjük hát el, törekedjünk megismerni az *ÖrökkéValót*. Az *Ő* kijövele bizonyos, mint a hajnal, és eljő hozzánk, mint az eső, mint a késői eső, amely megáztatja a földet.

4. Mit cselekedjem veled Efraim? Mit cselekedjem veled Júda? Hiszen szeretetek olyan, mint a reggeli felhő és mint a korán muló harmat.

5. Azért vertem meg a próféták által és megölöm őket az Én számnak beszédével. Bizony, a te ítéleteid olyanok, mint a kelő nap.

6. Mert szeretetet kívánok Én és nem áldozatot: Elohimnek ismeretét inkább, mintsem égőáldozatokat.

Ésa. 1,12., Ésa. 1,17., Ámós. 5,21., Ámós. 5,24.

7. De ők, mint Ádám, áthágták a szövetséget; ott cselekedtek hűtlenül ellenem.

1 Móz. 3,6., Hós. 5,10., Hós. 8,1.

8. Gileád a gonosztevők városa, vérrel van bemocskolva.

9. És amiképen tolvajok leselkednek, úgy tesz a papok szövetkezete; gyilkolnak a sikemi úton; bizony, gonosz dolgokat cselekesznek.

10. Rettenetes dolgokat látok Izráel házában. Ott van Efraim paráználkodása; meg van fertőztetve Izráel.

11. Júda! a te számodra is készített aratást, amikor fordítok az Én népemnek fogságán.

7 Amikor gyógyítani akarnám Izráelt, akkor tudódik ki Efraim vétke és Samaria gonoszsága; mert csalárdul cselekesznek, tolvaj tör be, és rabló fosztogat az utcán.

2. És eszökbe sem veszik, hogy emlékezem minden gonoszságukra. Most körülvették őket az ő cselekedeteik, amelyek színem előtt vannak.

3. Gonoszságukkal gyönyörködtetik a királyt, és hazugságaikkal a fejedelmeket.

4. Mindnyáján házasságtörők; olyanok, mint a kemencze, amelyet befűt a sütő; szünetel a tüzeléssel, a tészta bekovácsolásától annak megkeletéséig.

5. Királyunk napján a fejedelmek beteggé lesznek a bor hevétől; csúfolóknak nyújtja az ő kezét.

6. Mert, mint kemencze, közelednek álnokságukban az ő szívökkel. Egész éjszaka alszik az sütőjük; reggel ég, mint a lángoló tűz.

7. Mindnyáján tüzesek, mint a sütő kemencze, és megemészti kiráikat. Királyaik mind elhullottak. Nincs köztök senki, aki hozzám kiáltana.

8. Efraim összekeveredett a népekkel. Olyanná lőn az Efraim, mint a meg nem fordított pogácsa.

Zsolt. 106,35.

9. Idegenek emészti erejét, de ő nem veszi észre. Ősz hajjal is hintve van már, és azt sem veszi észre.

10. Izráel ellen az ő büszkesége tesz tanúbizonyságot, és még sem térnek vissza JaHuWaH-hoz, az ő Elohimükhöz, és nem keresik Őt mindennek daczára sem.

Hós. 5,5., Ámós. 8,7.

11. És olyan lett Efraim, mint az együgyű galamb: balgatag! Égyiptomhoz kiáltanak, Assiriához folyamodnak.

Hós. 5,13., 2 Kir. 15,17., 2 Kir. 15,20.

12. De amint mennek, kiterjesztem hálomat ellenök; levonszom őket, mint az ég madarát; megbüntetem őket az ő gyülekezetöknek adott kijelentés szerint.

13. Jaj nékik, mert eltávoztak Én tőlem! Pusztulás reájok, mert vétkeztek ellenem. Én ugyan megszabadítám őket; de ők hazugságot szólnak ellenem!

Ésa 30,1., Ésa. 30,10.

14. És nem kiáltanak hozzám szívökből, hanem ordítoznak ágyasházaikban; a búza és a must miatt gyűlnek egybe; ellenem fordulnak.

Ésa. 29,13.

15. Pedig Én tanítottam őket, Én erősítettem meg karjokat, és ők mégis gonoszt gondolnak ellenem.

16. Megtérnek, de nem a Magasságos Elohimhez. Olyanok, mint a család kézív. Fegyvertől hullnak el fejedelmeik, az ő nyelvöknek mérge miatt. Ez lesz gyalázatjuk Égyiptom földén.

Zsolt. 78,57.

8 Szádhoz a kürtöt! Mint a sas, úgy jön JaHuWaH házára! Mert megszegték az Én frigyemet, és vétkeztek az Én törvényem ellen!

5 Móz 28,49., Hós. 6,7.

2. Kiálnak hozzám: én *Igaz Teremtőm!* mi, az Izráel, ismerünk Tégedet!

Hós. 5,15., Hós. 14,3., Hós. 14,4.

3. Megvetette Izráel a jót, kergesse hát az ellenség.

Hós. 4,1., Hós. 4,6.

4. Királyt emeltek ők; de nem Én általam; fejedelmet választottak, de tudomon kívül. Ezüstjökből és aranyukból bálványokat formáltak; csak azért, hogy semmivé legyen.

2 Kir 15,13., 2 Kir. 17,22.

5. Megútálta a te borjúdat, oh Samaria! Haragom felgerjedt ellenök. Meddig nem lehetnek még tiszták?

6. Mert ez is Izráelből való! kézműves csinálta azt, és nem az *Igaz Teremtő* az. Bizony forgácscsa lesz Samaria borjúja!

7. Mert szelet vetnek és vihart aratnak. Nem indul szárba; termése nem ad lisztet, ha adna is, idegenek nyelik be azt.

Hós. 10,13.

8. Elnyeletett Izráel! Olyan immár a népek közt, mint az edény, amelyen nincs gyönyörűség.

Jer. 22,28., Jer. 48,38.

9. Mert ők Assiriához folyamodnak; Efraim magában bolygó vadszamar; szeretőket bérelnek.

Hós. 5,13., Hós. 7,11.

Ezékiel próféta körleve
10. De ha bérelnek is a pogányok közt, most és megfájdítanak őket, és kezdenek majd lefogni a fejedelmek királyának terhétől.

2 Kir. 15,19., 2 Kir. 15,20., 2 Kir. 17,3.

11. Mivel megszorította Efraim az oltárokat a bűnre, bűnre vezették őt az oltárok.

Hós. 10,1.

12. Ha tízezer törvényt írnék is elébe; idegennek tekintenék azokat.

13. Nekem szánt áldozatképen húst vágna és esznek; JaHuWaH nem tekint azokra kedvesen. Immár megemlékezik az ő álnokságukról, és megbünteti az ő vétkeiket; Égyiptomba fognak ők visszatérni.

Hós. 6,6., Ámós. 5,21., Ámós. 5,22., Hós. 9,3., Hós. 9,6.

14. Most Izráel elfeledkezett az ő alkotójáról és palotákat épített; Júda megerősített városokat szaporított. De Én tüzet bocsátok városaira, és az emészti meg az ő erősségeit.

9 Ne örvendezz Izráel oly vígan, mint a pogányok; mert paráználkodással elszakadtál a te Elohimedtől, és szeretted a bűnbért minden búzaszerűn.

Hós. 2,4., Hós. 2,11.

2. Szérű és sajtó nem tartja el őket; hiányozni fog abból a must.

Hós. 2,8., Hós. 2,11.

3. Nem maradnak az *ÖrökkéValó* földén, hanem Égyiptomba tér vissza Efraim; Assiriában tisztátalant esznek.

Hós 8,13.

4. Nem áldoznak JaHuWaH-nak borral; és nem lesznek kedvesek előtte. Áldozataik olyanok lesznek, mint a gyasztornak kenyere; mindnyájan, akik abból esznek, megfertéztetnek, mert kenyerek csak étvágyuknak szolgálnak; nem jut be JaHuWaH házába.

5. Mit cselekesztek majd az ünnepnek napján, az *ÖrökkéValó* ünnepnapján?

6. Mert ímé elbujdosnak a pusztulás miatt; Égyiptom gyűjti be, Móf temeti el őket. Ezüst kincseket a csalán öröklí; tövis lesz sátoraikban.

Hós. 9,3., Hós. 8,13., Ámós. 3,4., Hós. 10,8.

7. Elérkeztek a számadásnak napjai; elérkeztek a megtorlásnak napjai; megtudja majd Izráel! Bolond a próféta, örült a léleknek embere a te vétked sokasága miatt és mert akkora a gyűlölség.

8. Efraim szétnéz az én Elohimem mellett. A prófétának minden útaira háló vettetett; gyűlölség van Elohimjének házában.

Hós 4,12

9. Mélyen elfajultak, mint Gibeá napjaiban; de megemlékezik álnokságaikról, és megbünteti az ő gonoszságokat.

Hós 10,9., Bir. 19,22., Bir. 19,25.

10. Mint szőlőfürtöket a pusztában, úgy találtam Izráelt; mint a fügefafa első termésének zsengejét, úgy néztem a ti atyáitokat; de bementek Baál-Peorhoz és a gyalázatosnak adták magokat, és útálatossá váltak, mint amit szerettek.

5 Móz. 32,10., 4 Móz. 25,3., Zsolt. 106,28.

11. Efraim! Elszáll dicsőségök, mint a madár! Nem lesz szülés, sem terhesség, sem fogamzás!

Hós. 10,3., Hós. 10,6., Hós. 10,7.

12. Mert még ha felnevelnék is fiaikat, mégis gyermektelenekké teszem őket; sőt még nekik is jaj, ha elfordulok tőlök.

13. Efraim, amint néztem, mint Tírus van plántálva a mezőben; de Efraimnak mégis az öldöklőhöz kell kihoznia az ő fiait.

Jer. 21,13., Jer. 17,3.

14. Adj nekik oh, ÖrökkéValóm! Mit adj? Adj nekik meddő méhet és kiszáradt emléket.

15. Minden gonoszságuk Gilgálban van, mert ott gyűlöltem meg őket. Cselekedeteik gonoszsága miatt kiűzöm őket házamból; nem szeretem őket többé; fejedelmeik mindnyájan pártütők.

Hós. 4,15., Hós. 12,11., Hós. 9,3., Hós. 9,6.

16. Meg van verve Efraim, gyökerek elszáradt! Nem teremnek gyümölcsöt. Még ha nemzenének is, megölöm méhöknek szerelmes magzatit.

Hós. 9,11., Hós. 9,12.

17. Elveti őket az én Igaz Teremtőm, mert nem hallgattak reá, és bujdosókká lesznek a pogányok között.

Hós. 9,3., Hós. 9,6.

10 Buja szőlőtő az Izráel, amely termi az ő gyümölcsseit. Gyümölcsének sokasága szerint sokasította meg oltárait, földének jósága szerint jó sok oszlopot állított fel.

Hós. 8,11., Hós. 2,7.

2. Csalárd a szívök; de most meglakolnak! Ő maga töri le oltáraikat; elpusztítja bálványait.

Hós 9,6.

3. Bizony mondják most; Nincsen királyunk, mert nem féljük az ÖrökkéValót, és a király mit segíthet rajtunk?!

4. Össze-vissza beszéltek; hamisan esküdtek; szövetséget kötöttek; de mint a bürök a mező barázdáin, úgy sarjadjik ki az ítélet.

5. Beth-Aven borjúi miatt aggódnak Samaria lakói. Bizony megsiratja azt az ő népe, és papjai is remegnek miatta, az ő dicsősége miatt; mert eltávozott az attól.

6. Azt magát is Assiriába vonszolják ajándéku! Járeb királynak. Szégyent vall Efraim, és megszégyenül Izráel az ő tanácsa miatt.

7. Elveszett Samaria! Az ő királya, mint forgács a víz színén!

8. És Aven magaslatai, az Izráel vétke, lerontatnak. Tövis és bogácskóró női be oltáraikat, és mondják majd a hegyeknek: Borítsatok be minket! a halmoknak pedig: Omoljatok reánk!

Hós. 4,15., Hós. 9,6., Ésa. 2,19., Jel. 6,16.

9. Gibe napjaitól fogva vétkezel, oh Izráel! Ott maradtak; nem érte őket Gibeában a harc a gonoszság fiai ellen.

Hós. 9,9., Bir. 19,1., Bir. 20,1.

10. Megfenyítem hát őket kedvemre! Népek gyűlöletének követei, amikor megkötöztetnek kettős gazságukért.

11. Efraim szoktatott üsző, amely szeret nyomtatni; de Én rámegyek az ő szép nyakára: igába fogom Efraimot; Júda szántani fog, Jákób boronál néki.

Hós. 4,16.

12. Vessetek magatoknak igazságra; arassatok kegyelem szerint! Szántsatok magatoknak új szántást; mert ideje keresnetek az ÖrökkéValót, mígnem eljő, hogy igazság esőjét adjon néktek.

Jer. 4,3.

13. Gonoszséget szántottatok, álnokságot arattatok. Eszitek a hazugság gyümölcsét, mert bízta a te utadban és vitézeidnek sokaságában!

Hós. 8,7.

14. Azért zendülés támad a te néped között, és minden te erősséged elpusztítatik, amiképen elpusztította Salman Beth-Arbelt a harcznak napján; az anya gyermekeivel együtt földhöz veretik.

15. Így cselekszik veletek Beth-El, a ti nagy gonoszságtokért; hajnalra bizony elvész Izráel királya!

11 Amikor még gyermek volt Izráel, megszerettem őt, és Egyiptomból hívtam ki az én fiamat.

2 Móz. 4,22., 2 Móz. 4,23., Mát. 2,15.

2. Amint hívták őket, úgy mentek el előlük: a Baáloknek áldoztak és a bálványoknak füstöltek.

3. Pedig Én tanítottam jární Efraimot; ő vette őket karjaira, de ők nem ismerték el, hogy Én gyógyítottam meg őket.

5 Móz. 32,10., Ésa. 46,3., Ésa. 46,4.

4. Emberi kötelékekkel vontam őket, szeretetnek köteleivel, és olyan voltam hozzájuk, mint akik leemelik szájukról az igát, és ételt adtam nyájasan eleikbe.

5. Nem tér vissza Egyiptom földre; hanem Assiria lesz az ő királya, mert nem akarnak megtérni.

6. És fegyver száll az ő városaira, és elpusztítja az ő zárait, és felemészti őket a szándékaik miatt.

7. Mert az Én népem átalkodottan hajlandó elfordulni tőlem. Ha hívogatják is őt a magasságos Elohimhez, senki nem indul meg rajta.

Hós. 11,2., Jer. 10,12.

8. Miképen adnának oda Efraim, szolgáltatnának ki Izráel!? Miként adnának oda, mint Admát, tennének olyanná, amilyen Seboim?! Megegett bennem az Én szívem; fellángolt minden szánalmam!

1 Móz. 19,24., 1 Móz. 19,25., 5 Móz. 29,23.

9. Nem végzem el haragomnak hevét; nem fordulok vissza Efraim vesztére; mert Igaz Teremtő vagyok Én és nem ember, a Szent te közötted, és nem haraggal jövök Én.

Jer. 31,20., Ésa. 55,7., Ésa. 55,9., Malak. 3,6.

10. Az ÖrökkéValót fogják követni. Ordít, mint az oroszlán; ha ő ordít, remegve gyűlnek össze fiak napnyugot felől.

Hós. 5,15.

11. Rettegve jönnek elő, mint a madár, Égyiptomból, és mint a galamb, Assiriának földéből; és letelepítem őket házaikba, ezt mondja JaHuWaH!

12. Körülvett engem Efraim hazugsággal, az Izráel háza pedig csalárdsággal; de Júda uralkodik még Elohimmal és a hűséges Szenttel.

Hós. 4,2., Hós. 5,10., Hós. 8,14.

12 Széllel táplálkozik Efraim és fut a keleti szél után. Mindennap szaporítja a hazugságot és a sanyargatást, és frigyot szereznek az Assirussal és Égyiptomba visznek olajat.

Hós. 5,13., Hós. 7,11., Hós. 8,7., Hós. 8,9., Hós. 8,10., 2 Kir. 15,19., 2 Kir. 15,20.

2. Pere van az *ÖrökkéValó*nak a Júdával is, és megbünteti Jákóbot az ő útai szerint. Cselekedetei szerint fizet meg néki.

Hós. 5,10., Hós. 5,13., Hós. 8,14.

3. Anyja méhében sarkon fogta bátyját, és amikor erős volt, küzdött Elohimmal.

1 Móz. 25,26., 1 Móz. 32,24., 1 Móz. 32,28.

4. Küzdött az angyallal és legyőzte; sírt és könyörgött néki. Béthelben találta meg őt, és ott beszélt velünk.

1 Móz. 32,24., 1 Móz. 32,28., 1 Móz. 28,11., 1 Móz. 28,15., 1 Móz. 35,7., 1 Móz. 35,15.

5. Bizony JaHuWaH, a Seregeknek Elohimje; JaHuWaH az Ő neve.

6. Térj hát vissza a te Elohimedhez; őrizd meg az irgalmasságot és az ítéletet, és bízzál szüntelen a te Elohimedben.

7. Kanaánita ő! Hamis mértékek vannak kezében; szeret mást megcsalni.

Ámós. 8,5., Ámós. 8,6.

8. És Efraim ugyan ezt mondja: Bizony meggazdagodtam; vagyont szerzettem magamnak. Semmi szerzeményemben nem találnak rajtam álnokságot, amely bűn volna!

Ámós. 6,13.

9. De Én vagyok JaHuWaH, a te *Igaz Teremtő*d Égyiptom földétől kezdve. Újra sátorok lakójává teszek téged; mint az ünneplés napjain.

Hós. 13,4., 2 Móz. 3,13., 2 Móz. 3,14.

10. Mert Én szólottam a prófétákhoz; Én sokasítottam meg a látásokat, és Én szólottam hasonlatokban a próféták által.

11. Ha Gileád a gonoszság városa, bizony semmivé lesznek! Gilgálban ökrökkel áldoznak; de oltáraik is olyanokká lesznek, mint a kőrakások a mező barázdáin.

Hós. 5,6.

12. Jákób Aram földére bujdosott, és egy asszonyért szolgált az Izráel, és egy asszonyért pásztorkodott.

1 Móz. 27,43., 1 Móz. 28,10., 1 Móz. 29,15., 1 Móz. 29,18.

13. És prófeta által hozta fel az *ÖrökkéValó* Izráelt Égyiptomból, és prófeta által tartatott meg.

2 Móz. 3,10., 5 Móz. 29,5.

14. Gonoszul ingerelte Efraim Elohimt; de rajta az ő Ura.

13 Efraim szólott volt, rettegés: nagygyá lett Izráelben, de vétkezett a Baállal, és meghalt.

2. Most is többítik bűneiket és csinálnak magoknak öntött képeket az ő ezüstjökből, bálványokat az ő eszök szerint. Képfaragók csinálmánya mindaz! Róluk mondják: Emberek, akik áldoznak, borjukat csókolnak!

Hós. 2,7., Hós. 4,12., Hós. 8,4., Hós. 8,11., Hós. 8,14., Hós. 10,1., Hós. 11,2., Hós. 12,11., 1 Kir. 19,18.

3. Azért olyanná lesznek, mint a reggeli felhő és mint a harmat, amely korán eltűnik; mint a szérűről elsodort polyva és mint a kéménynek füstje.

Zsolt. 1,4., Zsolt. 35,5., Zsolt. 37,20., Ésa. 17,13., Ésa. 41,15.

4. Pedig Én vagyok JaHuWaH, a te *Igaz Teremtő*d Égyiptom földétől fogva. Nem ismerhetsz más *Igaz Teremtő*t kivülem, és rajtam kívül nincs más Szabadító!

Hós 12,9., 2 Móz 3,14., 2 Móz. 3,15.

5. Én ismertelek téged a pusztában, az eltikkadt földön.

Hós. 11,1., Hós. 11,3., Hós. 11,4., 5 Móz. 32,10.

6. Amint legeltek: elteltek; elteltek és szívők felfuvalkodék: azért hát elfelejtkezének rólam.

Hós. 4,7., Hós. 7,15., Hós. 10,1.

7. De olyan is leszek hozzájuk, mint az oroszlán; mint a párducz, úgy lesekedem az úton.

Hós. 5,14.

8. Rájok rohanok, mint a kölykétől megfosztott medve, és széttépem szívők borítóját, és felfalom ott őket, mint egy nőstény oroszlán. A mezei vad szaggatja szét őket!

9. Romlásodra lett Izráel, hogy ellenem törekedtél, a te segítő ellen.

10. Hol van hát a te királyod, hol van, hogy megoltalmazzon minden városodban? És biráid, akik felől ezt monád: Adj nekem királyt és fejedelmeket!

1 Sám. 8,5.

11. Adtam neked királyt haragomban, és elvettem az Én búsulásomban!

1 Sám. 8,7., 1 Sám. 10,21., 1 Sám. 10,24.

12. Egybe van kötve Efraim álnoksága; eltéve az ő bűne!

13. A szülőasszony kínjai lepik meg őt; oktan fiú ő, mert a kellő időben nem jő ki anyjának méhéből.

14. Megváltom őket a Seol hatalmából! Megmentem őket a haláltól! Hol van a te veszedelmed oh, halál?! Hol van a te romlásod oh, Seol?! Megbánás elrejtetett Én előlem.

1 Kor 15,55.

15. Mert bár a testvérek közt ő a legvirágzóbb: feljő a keleti szél, az *ÖrökkéValó* szele támad fel a pusztából; kiszárad kútfeje, elapad forrása: az rabolja ki minden becses kincseinek tárházát.

Hós. 8,3., Hós. 8,7., Hós. 8,8., Hós. 12,1., Hós. 10,14.

14 Meglakol Samaria, mert daczolt az ő *Igaz Teremtő*jével. Fegyver által hullanak el; csecsemők földhöz veretnek, és terhes asszonyaik ketté vágatnak.

Hós. 10,7., Hós. 10,14., 2 Kir. 17,6.

2. Térj vissza hát Izráel JaHuWaH-hoz, a te Elohimedhez, mert elbuktál álnokságod miatt!

3. Vigyetek veletek beszédek, és térjete vissza JaHuWaH-hoz! Mondjátok néki: Végy el minden álnokságot! És fogadd el azt, ami jó, és ajkaink tulkaival áldozunk néked.

Zsid. 13,15.

4. Assiria nem segít meg minket; lóra sem ülünk, és nem mondjuk többé kezeink csinálmányának: Elohimünk! Mert nálad talál kegyelmet az árva.

5. Kigyógyítom őket hűtlenségökből; szeretem őket ingyen kegyelemből, mert elfordult tőlök az Én haragom.

Hós. 11,8., Hós. 11,9.

6. Olyanná leszek Izráelnek, mint a harmat. Virágozni fog, mint a liliom, és gyökeret ver, mint a Libánon.

7. Kiterjednek az ő ágai, és olyan lesz az ő ékessége, mint a Libánon, és olyan lesz az ő gyökere, mint a Libánoné.

8. Visszatérnek az ő árnyékában lakók, és felelevednek, mint a búzamag, és virágoznak, mint a szőlőtő; híre olyan lesz, mint Libánon boráé.

Hós. 11,11., Hós. 2,22.

9. Efraim így szól: Mi közöm nékem többé a bálványokhoz?! Én meghallgatom és figyelek reá. Olyan vagyok, mint a zöldelő cziprusfa! Tőlem származik a te gyümölcsöd!

10. Kicsoda a bölcs, hogy értse ezeket? Kicsoda az értelmes, hogy eszébe vegye ezeket?! Bizony igazak az *ÖrökkéValó* útai, és az igazak járnak azokon, gonoszok pedig elesnek rajtok.

Zsolt. 107,43., Zsolt. 1,4., Zsolt. 1,6.

Jóel ^{Ezékiel próféta könyve} próféta könyve

1 JaHuWaH (az ÖrökkéValó) igéje, amely lőn Jóelhez, a Petuel fiához:

2. Vének! halljátok meg ezt, és hallgassátok meg, földnek minden lakói! Történt-é ilyen a ti időtökben, vagy a ti atyáitoknak idejében?
3. Beszéljétek el azt a ti fiaitoknak, és a ti fiaitok az ő fiaiknak, és azoknak fiai a következő nemzetségnek.
4. Amit a sáska meghagyott, megette a szöcskő; és amit a szöcskő meghagyott, megette a cserebogár; és amit a cserebogár meghagyott, megette a hernyó.

Jóel. 2,25.

5. Serkenjete fel részegek és sírjatok, és jajgassatok mind, ti borivók a mustért, mert elvétellett az a ti szátoktól!

6. Mert egy nép jött fel az én földemre, erős és megszámlálhatatlan, fogai, mint az oroszán fogai és agyarái, mint a nőstény oroszláné.

Jóel. 2,2., Jóel. 2,11.

7. Pusztává tette szőlőmet; összetörte fügefáimat, mezítelenre hántotta és széjjelhányta; fehérленnek annak ágai.

8. Keseregj, mint a szűz, aki gyászba öltözik az ő ifjúsága férjéért.

9. Kifogyott az étel- és italáldozat JaHuWaH-nak házából; gyászolnak a papok, JaHuWaH-nak szolgálói.

Jóel. 1,13.

10. Elpusztított a mező, gyászol a föld; mert elpusztított a gabona; kiszáradt a must, kiapadt az olaj.

Hós. 2,8.

11. Szégyenüljete meg, ti szántóvetők; jajgassatok szőlőművesek: a búzáért és az árpaért; mert elveszett a mező aratása!

12. Elszáradt a szőlőtő; a fügefafa elhervadt; a gránátfa, a datolyafa és az almafa, a mezőnek minden gyümölcsfája kiaszott. Bizony kiszáradott az öröm az emberek közül.

Jóel. 1,7.

13. Öltsetek gyászt és sírjatok, ti papok! Jajgassatok, ti oltár szolgálói; jőjjetek és háljatok gyászuhanakban, Elohimem (Igaz Teremtő) szolgálói; mert megvonatott az étel- és italáldozat Elohimeteknek házából.

Jóel. 1,9.

14. Szenteljete bőjtöt, hirdessete gyűlést; gyűjtséte egybe a véneket, a földnek minden lakosát JaHuWaH-nak, a ti Elohimeteknek házába, és kiáltsate JaHuWaH-hoz.

Jóel. 2,15.

15. Jaj ez a nap! Bizony közel van az ÖrökkéValónak napja, és mint a pusztítás, úgy jön el az Igaz Teremtőtől.

Jóel. 2,1., Ésa. 13,6.

16. Hát nem szemünk láttára irtatott-é ki az élelem, az öröm és vigasság Elohimünk házából?!

17. Elsenyvedtek a magvak barázdáik alatt, elpusztultak a gabonás házak, összedőltek a csűrök; mert kiaszott a gabona.

18. Mint nyög a barom! Megháborodtak a marha-csordák, mert nincs legelőjük; bűnhődnek még a juhnyájak is!

19. Hozzád kiáltok ÖrökkéValóm, mert tűz emésztette meg a pusztá virányait, és láng perzselte le a mező minden fáját.

Jóel. 2,3.

20. A mező vadai is hozzád esengenek, mert kiszáradtak a vizeknek ágyai, és tűz emésztette meg a pusztá virányait.

2 Fújjátok a kürtöt a Sionon, és rivalogjatok az Én szent hegyemen! Rémüljenek meg e föld minden lakói; mert eljő JaHuWaH-nak napja; mert közel van az.

Jóel. 2,17.

2. Sötétségnek és homálynak napja; felhőnek és borulatnak napja; mint a hegyekre ráterülő alkonyat! Nagy és hatalmas nép, amilyen nem volt öröktől fogva és nem is lesz utána többé, nemzetségről nemzetségre.

Jóel. 1,6.

3. Előtte tűz emészt, utána láng lobog; előtte a föld olyan, mint az Éden kertje, utána pedig kietlen pusztaság; meg sem menekülhet tőle semmi.

4. Amilyen a lovak alakja, olyan annak alakja, és száguldoznak, mint a lovasok.

5. Rohannak a hegyek tetején, mintha hadi szekerek robognának; mintha tarlót emésztő láng ropogna; amilyen az ütközetre kész hatalmas nép.

6. Elrémülnek tőle a népek; minden arcz elsáppad.

7. Száguldoznak, mint a hősök, felhágnak a kőfalakra, mint a bajnokok; mindenik a maga útján halad, nem bontják meg soraikat.

8. Egymást nem szorongatják; mindenik a maga útján halad; néki rohannak a fegyvernek, és nem esik seb rajtuk.

9. Betörnek a városba, futkároznak a kőfalon, felhágnak a házakra, betörnek az ablakokon, mint a tolvaj.

10. Reszket előttök a Föld, és megrendülnek az Egek; a Nap és Hold elsötétednek, a csillagok is bevonják fényüket.

11. És megzendül JaHuWaH szava az Ő serege előtt, mert felette nagy az Ő tábora; mert hatalmas az Ő rendeletének végrehajtója. Bizony nagy JaHuWaH napja és igen rettenetes! Ki állhatja ki azt?

Jóel. 1,15.

12. De még most is így szól az ÖrökkéValó:

Térjete meg Hozzám teljes szívetek szerint; bőjtöléssel is, sirással is, keserűséggel is.

13. És szíveteket szaggassátok meg, ne ruháitokat, úgy térjete meg JaHuWaH-hoz, a ti Elohimetekhez; mert könyörülő és irgalmas Ő; késedelmes a haragra és nagy kegyelmű, és bánkodik a gonosz miatt.

2 Móz. 34,6.

14. Ki tudja, hátha visszatér és megbánja, és áldást hagy maga után; étel- és italáldozatot JaHuWaH-nak, a ti Igaz Teremtőknek?!

Ámós 5,15, Jón 3,9.

15. Fújjatok kürtöt a Sionon; szenteljete bőjtöt, hirdessetek gyűlést!

Jóel. 1,14.

16. Gyűjtsétek össze a népet, szenteljéte meg a gyülekezetet; hívjátok egybe a véneket, gyűjtsétek össze a kisdedeket és a csecsszopókat; menjen ki a vőlegény az ő ágyasházából és a menyasszony is az ő szobájából.

17. A tornác és az oltár között sírjanak a papok, JaHuWaH szolgálai, és mondják: Légy kegyelmes, oh, ÖrökkéValóm, a Te népedhez, és ne bocsásd szidalomra a Te örökségedet, hogy uralkodjanak rajtok a pogányok. Miért mondanák a népek között: Hol az ő Elohimük?

Zsolt. 42,11., Zsolt. 79,10.

18. Erre buzgó lön JaHuWaH szeretete az Ő földé iránt, és kegyelmezett az Ő népének.

19. És választ tőn JaHuWaH, és mondá az Ő népének: Ímé, adok néktek gabonát, bort és olajat, hogy megelégedtek vele, és nem adlak többé titeket szidalomra a pogányok között.

20. Az északi népet is elűzőm tőletek, és pusztá és sivatag vidékre vetem azt; elejét a keleti tengerbe, hátulját a nyugoti tengerbe, és búze magasra száll; felszáll bűdössége, mert nagy dolgokat cselekedett.

21. Ne félj, te föld! Örülj és vígadozz, mert nagy dolgokat cselekeszik az ÖrökkéValó!

22. Ne féljete, ti mezei vadak! mert zöldülnek a pusztának virányai; mert a fa megtermi gyümölcsét; a füge és szőlő is kitárják gazdagságukat.

23. Ti is, Sionnak fiai! örvendezzete és vígadjatek JaHuWaH-ban, a ti Elohimetekben; mert megadja néktek az esőt igazság szerint, és korai és kései esőt hullat néktek az első hónapban.

24. És megtelnek a csűrök gabonával, és bőven öntik a sajtók a mustot és az olajat.

Jóel. 3,13.

25. És kipótolom néktek az esztendőket, amelyeket tönkre tett a szöcskö, a cserebogár és a hernyó és a sáska; az Én nagy seregem, amelyet reátok küldöttem.

Jóel. 1,4.

26. És esztek bőven és megelégeszete, és magasztaljátok JaHuWaH-nak, a ti Elohimeteknek nevét, Aki csodálatosan cselekedett veletek, és soha többé nem pironkodik az Én népem.

27. És megtudjátok, hogy az Izráel között vagyok Én, és hogy Én vagyok JaHuWaH, a ti Elohimetek és nincs más! És soha többé nem pironkodik az Én népem.

28. És leszen azután, hogy kiöntöm Szellememet minden testre, és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat álmodnak; ifjaitok pedig látomásokat látnak.

Ezékiel próféta könyve

29. Sőt meg a szolgálókra és szolgálóleányokra is kiöntöm azokban a napokban az Én Szellememet.

30. És csodajeleket mutatok az Égen és a Földön; vért, tüzet és füstoszlopokat.

31. A Nap sötétséggé válik, a Hold pedig vérré, minekelőtte eljő JaHuWaH-nak nagy és rettenetes napja.

Jóel. 3,15., Ezék. 32,7., Ezék. 32,8.

32. De mindaz, aki JaHuWaH nevét hívja segítségül, megmenekül; mert a Sion hegyén és Jeruzsálemben leszen a szabadulás, amint megígérte JaHuWaH, és a megszabadultak közt lesznek azok, akiket elhi JaHuWaH!

Róm. 10,13., Ésa. 10,21., Ésa. 10,22., Abd. 1,17.

3 Mert ímé, azokon a napokon és abban az időben, amikor meghozom Júda és Jeruzsálem fogságát:

2. Egybegyűjtöm akkor mind a pogányokat, és levezetem őket a Josafát völgyébe, és perbe szállok ott velök, az Én népemért és örökségemért, az Izráelért, amelyet szétszórta a pogányok közé, és megosztottak az Én földemen;

Jóel. 3,12.

3. Népemre pedig sorsot vetettek; a fiút szajháért adták oda, a leányt pedig borért cserélték el, hogy ihassanak.

4. Sőt néktek is mi közötök velem, Tírus, Sidon és Filiszteának egész környéke?! Vajjon bosszút állani jöttök-e Reám? Ha bosszút akarnátok Rajtam állani; nagy hirtelen fejeteke fordítom vissza bosszútokat!

Ezék. 26,2., Ezsdr. 1,1., Ezsdr. 1,11.

5. Mivelhogy elraboltátok ezüstömet és aranyomat, és legszebb kincsemet templomaitokba vittétek;

6. És a Júda fiait és Jeruzsálem fiait eladtátok a Jávának fiainak, hogy messze vessétek őket határaiktól:

Ezék. 27,13.

7. Ímé, kiindítom őket a helyből, ahova eladtátok őket, és fejeteke fordítom vissza bosszútokat.

Jer. 25,12., Ezsdr. 1,1., Ezsdr. 1,11.

8. És adom a ti fiaitokat és leányaitokat a Júda fiainak kezébe; azok pedig eladják őket a Sabeusoknak, a messze lakó népnek; mert ezt végezte az ÖrökkéValó.

9. Hirdesséte ezt a pogányok között; készüljete harcra; indítsátok fel a hősöket. Járuljanak elé, jöjjenek fel mindnyájan a hadakozó férfiak!

10. Kovácsoljátok szántóvasaitokat kardokká, kaszáitokat dárdákká; mondja a beteg is: Hős vagyok!

11. Siessete és jöjjetek el ti népek mindenfelől, és seregeljete egybe! Ide vezesd ÖrökkéValóm a Te hőseidet!

12. Serkenjenek fel és jöjjenek fel a népek a Josafát völgyébe; mert ott ülök törvényt, hogy megítéljek minden népeket.

13. Ereszszéte néki a sarlót, mert megérett az aratni való! Jertek el, tapossatek, mert tetézve a kád, ömlenek a sajtók! Mert megsokasult az ő gonoszságuk!

Jóel. 2,24., Jel. 14,15., Jel. 14,20.

14. Tömegek, tömegek! az ítélet völgyében! Mert közel van JaHuWaH napja az ítélet völgyében! **E**

15. A Nap és Hold elsötétednek; a csillagok bevonják fényüket; *Jóel. 2,10., Jóel. 2,31., Ezék. 32,7., Ezék. 32,8.*

16. JaHuWaH pedig megharsan a Sionról és megzendül Jeruzsálemből, és megrendülnek az Egek és a Föld; de JaHuWaH az Ő népének oltalma és az Izráel fiainak erőssége!
Jóel. 2, 10., Jer. 25, 30.

17. És megtudjátok, hogy Én vagyok JaHuWaH, a ti *Igaz Teremtőtök*, Aki a Sionon lakozom, az Én szent hegyemen. És szentté lészen Jeruzsálem, és idegenek nem vonulnak át többé rajta.

Zsolt. 132,13., Zsolt. 132,14., Ésa. 4,2., Ésa. 4,5.

18. És majd azon a napon a hegyek musttal csepegnek és
Ezékiel próféta képe folyóknak, és a Júda minden medre bő
 vízzel ömledez, és forrás fakad az *ÖrökkéValó* házából,
 és megöntözi a Sittimnek völgyét.

Jóel 2,23, Jóel 2,26, Ámós 9,13, Ámós 9,14, Ezék 47,1, Ezék 47,9

19. Égyiptom pusztasággá lesz, Edom pedig kietlen sivataggá; a Júda fiain való erőszakosságáért, mert ártatlan vért ontottak azoknak földén.

Ezék. 25,13., Ezék. 29,9., Ezék. 32,15.

20. De a Júda örökké megmarad; Jeruzsálem is
nemzetségről nemzetségre. *Ámós. 9,14., Ámós. 9,15.*

21. És kitisztítom vérökből, amelyből még ki nem tisztítottam, és a Sion lesz az *ÖrökkéValó* lakóhelye!

Ésa. 4,3.

Ezékiel próféta könyve
Ámós próféta könyve

I Ámós beszédei, aki a Tékoabeli pásztorok közt volt, azokról, amiket Izráel felől látott Uzziásnak, Júda királyának idejében, és Jeroboámnak a Jóás fiának, Izráel királyának idejében, két esztendővel a földindulás előtt.

Ámós 7,14, Ésa 1,1, Hós 1,1, 2 Sám 14,2, 2 Krón 26,1, 2 Kir 15,1

2. És mondá: A Sionról megharsan JaHuWaH (az *ÖrökkéValó*) és Jeruzsálemből megzendül, és elhervadnak a pásztorok legelői, és megszárad a Kármel teteje.

Jóel. 3,16.

3. Így szól az *ÖrökkéValó*: Három bűne miatt Damaskusnak, sőt négy miatt, nem fordítom el, mert vas-cséplőkkel cséplették meg a Gileádot.

2 Kir. 13,3., 2 Kir. 13,7.

4. Tüzet vetek azért Hazáel házára, és az emészti meg a Ben-Hadad palotáit.

5. És összetöröm Damaskus zárját, és kivágom a lakót Avennek völgyéből és a királyi pálcza tartóját Beth-Édenből, és Aramnak népe Kirbe fogva vitetik, ezt mondja JaHuWaH.

2 Kir. 16,9., Jer. 49,23.

6. Így szól JaHuWaH: Három bűne miatt Gázának, sőt négy miatt, nem fordítom el, mert az egész népet rabságra vitték, hogy az Edomitáknak adják el őket.

Ezék. 25,15., 2 Krón. 21,16., 2 Krón. 21,17., 2 Krón. 28,18.

7. Tüzet vetek azért Gáza kőfalára, és az emészti meg az ő palotáit.

8. És kivágom a lakót Asdódból, és a királyi pálcza tartóját Askelonból, és Akronra is majd rávetem kezemet és a Filiszteusok maradéka elvész, azt mondja az *En ÖrökkéValóm*, JaHuWaH.

Ezék. 25,15., Ezék. 25,17., Ésa. 20,1.

9. Így szól JaHuWaH: Három bűne miatt Tírusnak, sőt négy miatt, nem fordítom el, mert az egész rabnépet Edomnak adták át, és nem emlékeztek meg a testvéri frigyről.

Ezék. 26,2.

10. Tüzet vetek azért Tírus kőfalára, és az emészti meg az ő palotáit.

11. Így szól az *ÖrökkéValó*: Három bűne miatt Edomnak, sőt négy miatt, nem fordítom el, mert fegyverrel üzte saját atyjafiát, és elfojtá szívében az irgalmasságot, és haragja szüntelen tépett, és dühösködését mindvégig fentartotta.

Ezék. 25,12.

12. Tüzet vetek azért Témánra, és az emészti majd meg Boczra palotáit.

Jer. 49,7., Jer. 49,8.

13. Így szól JaHuWaH: Három bűne miatt Ammon fiainak, sőt négy miatt, nem fordítom el; mert széthasogatták Gileád terhes asszonyait, hogy kiszélesíthessék az ő határokat.

Sof. 2,8., Sof. 2,9., Ezék. 25,1., Ezék. 25,7.

14. Tüzet vetek azért Rabba kőfalára, és az emészti meg az ő palotáit; harczi kiáltással a háború napján, pusztító viharral a szélvésznek napján.

2 Sám. 12,26., 2 Sám. 12,29.

15. És számkivetésbe megy az ő királyuk; ő maga és vele fejedelmei is, ezt mondja az *ÖrökkéValó*!

2 Így szól az *ÖrökkéValó*: Három bűne miatt a Moábnak, sőt négy miatt, nem fordítom el; mert mészszé égette Edom királyának csontjait!

Ezék. 25,11., Ezék. 25,14.

2. Tüzet vetek azért Moábra, és az emészti meg Kerijjoth palotáit, és meghal Moáb a zajban, hadi láрма közt, a kürt zengése közben.

3. Kivágom a birót közüle, és minden fejedelmet megölöm vele egyetemben, - ezt mondja JaHuWaH.

4. Így szól JaHuWaH: Három bűne miatt a Júdának, sőt négy miatt, nem fordítom el; mert megvetették JaHuWaH törvényét és nem tartották meg rendelkezéseit. Eltévelyítették őket az ő hazugságaik, amelyeket az ő atyáik követtek.

5. Tüzet vetek azért Júdára, és az emészti meg Jeruzsálem palotáit.

6. Így szól az *ÖrökkéValó*: Három bűne miatt az Izráelnek, sőt négy miatt, nem fordítom el; mert pénzért adták el az igazat, a szegényt pedig egy öltő saruért.

Hós. 4,2., Hós. 4,3., Ámós. 8,6., Jóel. 3,3.

7. Akik a föld porát áhítják a szegények fejére, és a nyomorultak útját elfordítják. Fiú és az atyja egy leányhoz járnak, hogy megfertőztessék az *En* szent nevemet.

Ámós. 8,4.

8. Zálogos ruhákon nyujtózkodnak minden oltár mellett, és az elítéltek borát iszszák az ő Elohimük házában.

Ámós. 6,6., Hós. 8,11.

9. Pedig *En* irtottam ki előlük az Emoreusokat, akik magasak voltak, mint a cédrusok, erősek, mint a cserfák. Mégis kiirtottam gyümölcsét felül és gyökerét alul.

4 Móz. 13,32., 4 Móz. 13,34., 4 Móz. 21,21., 4 Móz. 21,23.

10. És *En* hoztalak fel Égyiptom földéről, és negyven esztendeig és hordoztalak a pusztában titeket, hogy bírjátok az Emoreusok földét.

2 Móz. 12,51., 5 Móz. 8,2.

11. És prófétákat támasztottam a ti fiaitok közül és nazirotokat ifjaitok közül. Nem így van-e vajjon, Izráel fiai? ezt mondja az *ÖrökkéValó*.

4 Móz. 6,1., 4 Móz. 6,8., Siral. 4,7.

12. De a nazirotokat borral itattátok, és prófétákra ráparancsoltatok, mondván: Ne prófétáljatok!

Ámós. 7,13., Ésa. 30,10.

13. Ímé, Én is lenyomlak titeket ott, ahol vagytok, mint a cseplő szekér lenyomja a kévékkel teli szérűt.

14. Elvész azért a futás a gyorstól, és nem erősíti meg az erőt az ő ereje, és a hős sem menekedhetik.

15. Nem állja meg helyét az íjj-hordozó sem, nem menekülhet el még a gyors lábú sem, és a lovon ülő sem menekedhetik.

16. És a bátor szívű is a hősök között meztelenül fut el azon a napon, - ezt mondja az *ÖrökkéValó*.

3 Halljátok meg e beszédet, melyet JaHuWaH szól ti felőletek, Izráel fiai; mindama nemzetség felől, amelyet felhoztam Egyiptom földről, ezt mondván:

2. Csak titeket választottalak Magamnak e Földnek minden nemzetségei közül; azért büntetlek meg titeket minden gonoszságtokért.

2 Móz 19,5, 2 Móz 19,6, 2 Móz 33,16, Zsolt 147,19, Zsolt 147,20

3. Vajjon járnak-e ketten együtt, ha nem egyeztek meg egymással?

4. Ordít-e az oroszlán az erdőben, ha nincs mit ragadoznia? Hallatja-e hangját barlangjából a kölyök-oroszlán, ha semmit nem fogott?!

5. Törbe esik-e a madár a földön, ha nincs tör vetve néki? Felpattan-e a tör a földről, ha fogni nem fogott?

Hós. 7,12.

6. Ha megharsan a kürt a városban, nem riad-e meg a nép? Vajjon lehet-e baj a városban, amit nem JaHuWaH szerezne?

Ésa. 45,7.

7. Mert semmit sem cselekszik az én *ÖrökkéValóm*, JaHuWaH, míg meg nem jelenti titkát az ő szolgáinak, a prófétáknak.

1 Móz. 18,17., 1 Móz. 18,19., Ésa. 48,5., Hós. 12,10.

8. Ordít az oroszlán: ki ne rettegne? Az én *ÖrökkéValóm*, JaHuWaH szól: ki ne prófétálna?

9. Adjatok hírt Asdód palotáiban és az Egyiptom földében való palotákban, és így szóljatok: Gyűljetek össze Samariának hegyein, és lássátok meg benne a sok háborgatást, és az elnyomottakat az ő keblében.

Ámós. 1,8.

10. Mert nem tudnak igazán cselekedni, - azt mondja JaHuWaH, - ők, akik halomra gyűjtik az erőszakosságot és zsarolást az ő palotáikban.

11. Annakokáért ezt mondja JaHuWaH Elohim (az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő*): Ellenség jön és körülveszi e földet; ledönti hatalmadat és feldúlnak a te palotáid.

12. Ezt mondja JaHuWaH: Amint a pásztor az oroszlán lábát a nyakára teszi, és a lábát a lábszárt menti meg, vagy a fül hegyét; akképen menekülnek meg Izráel fiai, akik Samariában pamlag szegletében ülnek és a nyugágnak selymén.

Ámós. 6,1., Ámós. 6,4.

13. Halljátok meg és adjátok tudtára a Jákób házának, azt mondja JaHuWaH Elohim, a Seregek Elohimje,

14. Hogy amely napon megbüntetem Izráelt az ő vétkeiért, Béth-El oltáraiért is büntetek, és letöretnek az oltár szarvai, és a földre omlanak.

Hós. 10,15., Jer. 17,1., 1 Kir. 12,28., 1 Kir. 12,30., 1 Kir. 13,2., 2 Kir. 23,15., 2 Kir. 23,16.

15. És ledöntöm a téli házat a nyári házzal együtt, és elpusztulnak az elefántcsont-házak is, megsemmisülnek a nagy házak, - ezt mondja az *ÖrökkéValó*.

Ámós. 6,4., 1 Kir. 22,39.

4 Halljátok meg e beszédet Básánnak ünői, akik Samaria hegyén vagytok; akik nyomorgatjátok a szegényeket, megrontjátok az ügyefogyottakat, akik azt mondják az ő uroknak: Hozd elő, hadd igyunk!

Ámós. 2,6., Ámós. 2,7., 1 Kir. 16,24.

2. Megesküdt JaHuWaH Elohim az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő* az Ő szentségére, hogy ímé napok következnek reátok, amikor szigonyokkal visznek el titeket, és a ti maradékokat halászó horgokkal.

Hab. 1,14., Hab. 1,15., 2 Kir. 15,29., 2 Kir. 17,6.

3. És a réseken mentek ki, mindenikőtök egyenest; és a Hermónba vettetek, - ezt mondja az *ÖrökkéValó*.

4. Menjetek Béth-Elbe és vétkezzetek, szaporítsátok a vétkeket Gilgálban. Vigyétek fel reggelente áldozataitokat, és harmad-naponként tizedeiteket.

Hós. 4,15.

5. Kovászosból gyűjtsatok hálaáldozatot; ajánljatok önkéntes áldozatokat, híreszteljétek; mert így szeretitek, Izráel fiai, - azt mondja JaHuWaH Elohim.

3 Móz. 7,11., 3 Móz. 7,13.

6. De Én is bocsátottam rátok fogak tisztaságát minden városaitokban és kenyérszükséget minden helysegeitekben, és még sem tértetek vissza Hozzám, - ezt mondja az *ÖrökkéValó*.

Jóel. 1,4., Jóel. 1,10., Jóel. 1,11.

7. De Én is megvontam tőletek az esőt, három hónappal az aratás előtt, és esőt adtam egy városra, más városra pedig nem adtam esőt. Az egyik rész esőt kapott, az a rész pedig, amelyre nem esett eső, megszáradott.

5 Móz. 11,17., Agge. 1,11.

8. És két-három város tántorgott egy-egy városba, vizet inni, de meg nem elégítették; és még sem tértetek vissza hozzám, ezt mondja JaHuWaH. *Ámós. 4,6.*

9. Megvertelek titeket szárazsággal és ragyával; kerteiteknek, szőlőiteknek, fügefáitoknak és olajfáitoknak nagy részét megette a sáska; és még sem tértetek vissza Én hozzám, - ezt mondja az *ÖrökkéValó*.

Jóel. 1,4., Jóel. 1,5., Agge. 2,17., Hós. 7,8., Hós. 7,10.

10. Döghalált bocsátottam rátok, mint Egyiptomra; fegyverrel öltem ifjaitokat, fogságra vitettem lovaitokat, és táborotok bűzét egész orrotokig emeltem, és még sem tértetek vissza Hozzám, - ezt mondja az *ÖrökkéValó*.

2 Móz 9,3, Ezék 14,19, Ezék 14,20, Jer 18,12, Jer 44,16, Jer 44,19

11. Felforgattam közületek többeket, amint felforgatta Elohim Sodomát és Gomorát, és olyanokká lettetek, mint a tűzből kikapott üszök; és még sem tértetek vissza Hozzám, - ezt mondja JaHuWaH.

1 Móz. 19,24., 2 Kir. 15,29., Ésa. 1,5.

12. Azért hát ekképen cselekeszem veled Izráel! Minthogy pedig ekképen cselekeszem veled, készülj Elohimed elé, oh Izráel!

13. Mert ímé, Aki hegyeket alkotott és a szelet teremtette, és Aki megjelenti az embernek az ő gondolatját, Aki a hajnalt sötétséggé változtatja és a Föld magaslatain lépdél: JaHuWaH ő, a Seregeknek Elohimje az Ő neve.

Zsolt 65,7, Ésa 45,7, Mik 1,3.

5 Halljátok meg e beszédet, amelyet siródalként szólok ti rólatok, Izráelnek háza!

2. Elesett, nem kel fel többé Izráelnek szüze; végig terült az ő földén, és nincs, aki felemelné.

3. Bizony így szól az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő*: Amely város ezerrel indult ki, százzal marad csak meg; amely pedig százezerrel indult ki, tízzel marad csak meg Izráel házául.

5 Móz

28,62.

4. Bizony így szól az *ÖrökkéValó* az Izráel házához: Engem keressetek, és éltek!

5. És ne keressétek Béth-Elt; Gilgálba se menjete; Beér-Sébába se menjete át. Mert Gilgál fogságba megy. Béth-El pedig semmivé lesz.

Ámós 4,4, 1 Kir 12,28, 1 Kir 12,30, 2 Kir 23,15, 2 Kir 23,16

6. Keressétek az *ÖrökkéValót*, és éltek, különben reátör, mint a tűz, a József házára és megemészti Béth-Elt, és nem lesz, aki megoltsa.

Ámós. 5,4., Ésa. 1,31., Ésa. 55,6.

7. Akik örömmé változtatják az ítéletet és az igazságot földre tiporják.

Ámós. 6,12., Ésa. 5,7., Jer. 5,25., Jer. 5,28.

8. Aki a fiastyúkot és a kaszácsillagot teremtette; Aki reggellé változtatja a homályt és a nappalt éjszakává sötétíti; Aki hívja a tenger vizeit és kiönti azokat a Földnek színére: JaHuWaH annak a neve.

Ámós. 8,9., Jób. 9,9., Jób. 38,31.

9. Aki pusztulással sujtja a hatalmasokat, és pusztulás száll az erősségekre.

10. Gyűlölik azt, aki feddőzik a kapuban, és útálják azt, aki feddhetetlenül beszél.

Ésa. 29,21.

11. Annakokáért, mivelhogy tiportátok a szegényt és gabona-ajándékot vesztek tőle: bár faragott kőből építetek házakat, de nem lakoztok azokban, bár gyönyörűséges szőlőket plántáltok, de nem isztok azoknak borából.

Ámós. 3,15., Ésa. 9,10., Sof. 1,13.

12. Mert tudom, hogy sok a ti bűnötök, és nagyok a ti ~~Ezék próféta könyve~~ nyomorgatói, váltságdíj-szedők vagytok; és elnyomják a szegényeket a kapuban!

13. Azért hallgat az eszes ebben az időben, mert gonosz idő ez.

Mik. 2,3.

14. Keressétek a jót és ne a gonoszt, hogy éljete, és akkor veletek lesz JaHuWaH, a Seregek Elohimje, amint mondjátok.

15. Gyűlöljétek a gonoszt és szeressétek a jót; állítsátok vissza a kapuban az igazságot; talán megkegyelmez JaHuWaH, a Seregek Elohimje a József maradékinak.

Zsolt. 97,10.

16. Azt mondja azért JaHuWaH, a Seregek Elohimje, az én *ÖrökkéValóm*: Minden térségen siralom lesz és minden utcán ezt mondják: jaj, jaj! s a szántóvetőt is gyászra hívják, s a sírni tudókat siralomra;

Jóel. 1,11., Jer. 9,17., Jer. 9,20.

17. És minden szőlőben siralom lesz, mert átmegyek te közötted, - ezt mondja az *ÖrökkéValó*.

18. Jaj azoknak, akik kívánják az *ÖrökkéValó* napját! Mire való néktek az *ÖrökkéValó* napja? Sötétség az és nem világosság.

Ésa. 5,19., Jóel. 2,2., Jóel. 2,11.

19. Mintha valaki oroszlán elől szaladna, és medve bukkanna rá; vagy pedig bemenne a házba és kezét a falhoz támasztaná, és kígyó marná meg.

20. Nem sötétség lesz-e az *ÖrökkéValó* napja és nem világosság?! Sötétség lesz az, s még hajnalfénye sem lesz.

Ámós. 5,18., Ámós. 8,8.

21. Gyűlölöm, megvetem a ti ünnepeiteket, és nem gyönyörködöm a ti összejöveteleitekben.

Ésa. 1,11., Ésa. 1,16., Jer. 6,20.

22. Még ha égőáldozatokkal áldoztok is Nékem, sőt ételáldozataitokat sem kedvelem; kövér hálaáldozataitokra rá se tekintek.

Mik. 6,6., Mik. 6,7.

23. Távoztasd el tőlem énekeid zaját, hárfáid pengését sem hallgathatom.

Ámós. 6,5.

24. Hanem folyjon az ítélet, mint a víz és az igazság, mint a bővizű patak.

Ésa. 48,18.

25. Járultatok-e hozzám véres áldozatokkal s ételáldozatokkal a pusztában negyven éven át, oh Izráel háza?!

Csel. 7,42., Csel. 7,43., 5 Móz. 32,17., 5 Móz. 32,19.

26. Majd vizitek hát Szikkútot, a ti királyotokat és Kijjunt, a ti képeiteket, a ti elohimeitek csillagát, amelyet ti csináltatok magatoknak.

Sof. 1,5.

27. És Damaskuson túlra száműzlek titeket, - azt mondja JaHuWaH, Akinek neve Seregeknek Elohimje.

Ámós. 6,7., 2 Kir. 15,29., 2 Kir. 17,6.

6 Jaj azoknak, akik gondtalanul élnek a Sionon, és akik elbizakodnak Samaria hegyén; akik a népek elejének elei, és akikhez jó az Izráelnek háza!

Ámós. 4,1., Ámós. 4,2.

2. Menjetek át Kalnéba, és nézzetek szét; onnan pedig menjetek a nagy Hamátba, és szálljatok le a Filiszteusok Gáthjába; vajjon jobbak-e azok, mint ezek az országok, és vajjon szélesebb-e azoknak határa a ti határotoknál?

1 Móz. 10,10., 4 Móz. 13,22., 2 Sám. 8,9., Mik. 1,10.

3. Akik a veszedelem napját messze gondoljátok, és az erőszaknak széket emeltek;

Ámós. 9,10., Ezék. 12,22., Ezék. 12,27.

4. Akik elefántcsont pamlagon hevernek, és az ő nyoszolyáikban elnyújtózkodnak, és a nyáj legjavából és a kihízalt borjából lakmároznak;

Ámós. 3,15., 1 Kir. 22,39.

5. Akik hárfa mellett dalolgatnak, és azt hiszik, hogy hangszerük a Dávidéi;

Ámós. 5,23., Ésa. 5,12.

6. Akik a bort serlegekkel iszszák, és szín-olajjal kenetetőznek, és nem búsulnak a József romlásán:

Ésa. 5,11., Ésa. 5,12.

7. Most azért is ők vitetnek el a száműzöttek élén, és vége szakad a nyújtózkodók dárídózásának.

Ésa. 5,13., Hós. 10,15.

8. Megesküdt JaHuWaH Elohim az Ő életére; - ezt mondja JaHuWaH, a Seregek Elohimje: Útálom a Jákób kevélységét és gyűlölöm az ő palotáit; azért prédára vetem a várost mindenestől.

Ámós. 3,15., 2 Kir. 17,6., 2 Kir. 25,1., 2 Kir. 25,10.

9. És ha egy házban tíz ember maradna is meg, még az is meghal;

Ámós. 5,3.

10. És amikor felemeli őt az ő barátja és megégetője, hogy kivigye a holttetemetek a házból, azt mondja annak, aki a ház belsejében lesz: Van-e még valaki veled? az pedig azt mondja: Nincs, és ezt is mondja: Csitt! mert nem szabad említeni az *ÖrökkéValó* nevét!

11. Mert ímé, parancsol JaHuWaH és megveri a nagy házat repedezésekkel, és a kicsiny házat hasadozásokkal

12. Vajjon futhatnak-e a lovak a sziklán? felszánthatja-e azt valaki ökrökön? hogy az Ítéletet bürokké tettétek, az Igazság Gyümölcset pedig örömmé?!

Ámós. 5,7., Ésa. 5,20.

13. Akik örültök a hiábavaló dolognak, és akik ezt mondjátok: Nem a magunk erejével szereztünk-e magunknak a szarvakat?

14. Ímé, bizony népet indítok ellened, oh Izráel háza, - azt mondja JaHuWaH, a Seregek Elohimje, - és az sanyargat titeket a hámáti úttól az Arába patakjáig.

4 Móz. 34,5., 4 Móz. 34,8., 1 Móz. 15,18.

7 Ily dolgot láttatott velem az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő*:

Ímé, teremte sáskát a sarjúfakadás kezdetén, és ímé sarjú vala a királyi kaszálás után!

Jóel. 1,4., Jóel. 2,4.

Ezékiel próféta könyve

Es láttam, hogy amint felemésztette a földnek fűvét, azt mondtam: *ÖrökkéValóm*, Elohim! légy kegyelmes, kérlek! Hogyan állhasson meg Jákób, hiszen kicsiny?!

Ámós. 7,5., Ésa. 1,8., Ésa. 1,9.

3. Megengesztelődék JaHuWaH e dologban.

Nem lesz meg! - monda JaHuWaH.

4. Ily dolgot láttatott velem JaHuWaH Elohim:

Ímé, tüzet híva elő ítéletre JaHuWaH Elohim, és megemészté az a nagy mélységet, és megemészté az országot.

5. De mondtam: *ÖrökkéValóm*, Elohim! hagyd abba, kérlek! Hogyan állhatna meg Jákób, hiszen kicsiny?!

Ámós. 7,2.

6. Megengesztelődék JaHuWaH e dologban:

Ez sem leszen meg! - monda az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő*!

Ámós. 7,3.

7. Ily dolgot láttatott velem: Ímé, ott állott JaHuWaH egy függőleges köfalon, és a kezében mérő-zsinór vala.

Ezék. 40,3.

8. És monda JaHuWaH nékem: Mit látsz Ámós? Én pedig mondtam: Mérőzsinórt. És monda JaHuWaH: Ímé, mérőzsinórral mérek népemnek, Izráelnek közepette, és nem bocsátok meg néki többé.

Ámós. 8,28., Jer. 1,11.

9. Bizony elpusztulnak Izsáknak magaslatai, és romba dőlnek Izráel szent helyei; és fegyverrel támadok a Jeroboám háza ellen.

2 Kir. 15,8., 2 Kir. 15,10.

10. És elkülde Amáziás, Béth-El papja Jeroboámhoz, Izráel királyához, ezt üzenvén: Pártot ütött ellened Ámós az Izráel házában; nem tűrheti az ország az ő mindenféle beszédét.

11. Mert így beszél Ámós: Fegyver által hal meg Jeroboám, az Izráel pedig fogságba vitetik az ő földéről!

12. Ámósnek pedig így szólt Amáziás: Menj el, próféta! Fuss el a Júda földre; ott egyed kenyered és ottan prófétálj!

13. Béth-Elben pedig ne prófétálj többé; mert a király szenthelye és az ország székháza ez!

1 Kir. 12,28., 1 Kir. 12,29.

14. És felele Ámós, és monda Amáziásnak: Nem vagyok próféta, sem prófétának fia; barom-pásztor vagyok és vad füget szedek;

15. De elhívott engem JaHuWaH a nyáj mellől, és monda nékem JaHuWaH:

Menj el és prófétálj az Én népemnek, az Izráelnek!

16. Most azért halld meg az *ÖrökkéValó* beszédét! Te azt mondod: Ne prófétálj az Izráel ellen, és ne szólj az Izsák háza ellen!

Ámós. 7,13.

17. Azért így szól az *ÖrökkéValó*: Feleséged paráznává lesz a városban; fiaid és leányaid fegyver által hullnak el; földedet felosztják kötéllel, és te magad tisztátalan

földön halsz meg; az Izráel pedig fogságba vitetik az ő földéről.

Hós. 9,3., 2 Kir. 17,6., 2 Kir. 17,24.

8 Ily dolgokat láttatott velem JaHuWaH Elohim:

Ímé, egy kosár érett gyümölcs.

Jer. 24,1.

2. És mondá: Mit látsz Ámós?

És mondám: Egy kosár érett gyümölcsöt.

És mondá JaHuWaH nékem:

Eljött vége az Én népemnek, az Izráelnek; nem bocsátok meg néki többé!

Ámós. 7,8.

3. Azon a napon jajjá változnak a templomi énekek,
- így szól JaHuWaH Elohim, - és temérdek lesz a hulla;
szó nélkül hányák mindenüvé.

Ámós. 8,10.

4. Halljátok meg ezt ti, kik a szegényre törtök, és e föld szegényeinek kipusztítására.

Ámós. 8,6., Ámós. 2,6., Ámós. 2,7.

5. Mondván: Amikor múlik el az újhold, hogy gabonát árulhassunk? és a szombat, hogy megnyithassuk a gabonás házat? hogy megkisebbsítsuk a vékát és megnagyobbítsuk az árát, és hamis mértékkel csalhassunk?!

Péld. 11,1.

6. Hogy megvegyük a szegényeket pénzen, és a szűkölködőt egy öltő saruért, és eladhassuk a gabona hulladékát?!

Ámós 2,6.

7. Megesküdt az ÖrökkéValó a Jákób büszkeségére:
Soha el nem felejttem semmi cselekedetöket!

8. Ne rendüljön-é meg e miatt a föld? És ne búsuljon-é annak minden lakosa?! Bizony felindul egészen, mint a folyam, és dagad és apad, mint Egyiptom folyója.

Jer. 46,7., Jer. 46,8.

9. És leszen azon a napon, - azt mondja JaHuWaH Elohim,- lenyugtatom a napot délben, és besötétítem a földet fényes nappal.

Ámós. 5,8., Ésa. 5,30., Mik. 3,6.

10. Ünnepeiteket búra változtatom; és minden dalotokat szomorú énekké! Gyászruhát borítok minden derékra, és kopaszságot minden fejre, és olyanná teszem, mint aki egyetlen fiát siratja; a vége pedig, mint a keserűség napja!

Ésa. 15,2., Jer. 6,26.

11. Ímé, napok jönnek, - azt mondja az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő, - és éhséget bocsátok e földre; nem kenyér után való éhséget, sem víz után való szomjúságot, hanem JaHuWaH beszédének hallgatása után.

12. És vándorolni fognak tengertől tengerig és északtól fogva napkeletig. Futkosnak, hogy keressék az ÖrökkéValó beszédét, de nem találják meg.

13. Azon a napon elepednek a deli szűzek, meg az ifjak is, a szomjúság miatt!

14. Akik Samaria bűnére esküsznek, és ezt mondják: Él a te útad, oh Beérseba! Bizony elhullanak és nem kelnek fel többé!

Ámós. 9,2., Ámós. 9,4., Ámós. 9,10., 1 Kir. 12,28., 1 Kir. 12,29.

9 Látám az ÖrökkéValót állani az oltáron, és mondá:

Üsd meg az oszlop fejét, hadd rendüljenek meg a küszöbök, és dönts azokat mindnyájok fejére. A megmaradókat pedig fegyverrel ölöm meg. Nem fog elfutni közülök a futó, és nem menekül meg közülök a menekülő.

2. Ha a Seolba ássák is be magokat, kezem onnan is kiragadja őket; és ha az Égbe hágnának is fel, onnan is levonszom őket!

Zsolt. 139,8., Jer. 51,53., Abd. 1,4.

3. És ha a Kármel tetején rejtőznének is el, onnan is előkeresem és elhozom őket; és ha Szemeim elől a tenger fenekére bújnának is, ott is parancsolok a kigyónak és megmarja őket.

Ámós. 5,19.

4. És ha fogságba mennek is ellenségeik előtt, ott is parancsolok a fegyvernek és megöli őket; és reájok fordítom Szemeimet, vesztökre és nem javokra.

5. Mert JaHuWaH, a Seregek JaHuWaH-ja az, Aki megérinti a földet és elolvad az, és jajgat annak minden lakója, és feldagad egészen, mint a folyam, meg elapad, mint Egyiptom folyója.

Ámós 8,8.

6. Aki fenn az Égben építé az ő boltozatát, és annak íveit a földre alapítá; Aki előhívja a tenger vizeit s kiönti azokat a földnek színére: JaHuWaH az Ő neve.

Ámós. 5,8., Zsolt. 104,3., Zsolt. 104,13., Ésa. 45,12.

7. Nem olyanok vagytok-é ti előttem, oh Izráel fiai, mint a Kusiták fiai?! - ezt mondja az ÖrökkéValó, - nem Én hoztam-é ki Izráelt Egyiptom földéről, és a Filiszteusokat Kaftorból, és a Siriabelieket Kirból?!

Ésa 10,21, Ésa 10,22, Siral 3,22, 3 Móz 26,44, Ámós 1,5, Jer 47,4

8. Ímé, az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő szemmel tartja a bűnös országot, és eltörlöm azt a Földnek színéről. Mindazonáltal még sem pusztítom el egészen a Jákóbnak házát, ezt mondja JaHuWaH!

Jer. 30,11.

9. Mert ímé, Én parancsolok és szétrázom Izráel házát minden népek között, amint a rostával rázogatnak; de nem esik a földre egy szemecske sem.

10. Fegyver által hálnak meg az Én népemnek minden bűnösei, akik azt mondják: Nem ér el minket és nem jó reánk a veszedelem.

Ámós. 6,3., Ámós. 8,14.

11. Azon a napon felemelem a Dávid leomlott sátorát, és kijavítom repedezéseit, és felemelem omladékait, és megépítem azt, mint volt hajdanán.

Ámós. 9,14., Ámós. 9,15., 1 Kir. 11,31., 1 Kir. 11,32., Ezék. 37,19., Ezék. 37,22., Jer. 24,6., Jer. 31,18.

12. Hogy örökségképen bírják az Edom maradékát és mindama népeket, akik az Én nevemről neveztetnek, - ezt mondja az *ÖrökkéValó*, Aki megcselekszi ezt!

Abd. 1,18., Ésa. 14,2.

13. Ímé, napok jönnek, ezt mondja JaHuWaH, és ott éri a szántó az aratót, a szőlőtaposó a magvetőt. És a hegyek musttal csepegnek, a halmok pedig mind megáradnak.

Hós. 2,23., Jóel. 3,18., 3 Móz. 26,5.

14. És hazahozom a fogságból az Én népemet, az Izráelt, és építik a pusztult városokat, és lakoznak bennök. Szőlőket plántálnak és iszszák azok borát, és kerteket csinálnak és eszik azoknak gyümölcsét.

5 Móz. 30,3., Ésa. 65,21.

15. És elplántálom őket az ő földjökbe; és nem szaggattatnak ki többé az ő földjökből, amelyet adtam nekik, - azt mondja az *ÖrökkéValó*, a te *Igaz Teremtőd!*

Jer. 24,6., Jer. 32,37., Jer. 32,44.

Abdiás ^{Ezékiel prófeta könyve} prófeta könyve

I Abdiás látása. Így szól JaHuWaH Elohim
(az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő) Edomról: Hírt
hallottunk JaHuWaH-tól! És hírnök küldetett a
népekhez: keljetek fel és támadjunk reá haddal!

Jer. 49,14.

2. Ímé, kicsinynyé tettelek a népek között; felettébb
útálatos vagy.

Jer. 49,15.

3. Szíved kevélysége csalt meg téged, aki
szikla-hasadékokban lakozol, akinek lakóhelye magasan
van, aki mondja az ő szívében: Ki vonhatna le engem a
síkra?!

Jer. 49,16.

4. Ha oly magasra szállnál is, mint a sas, és ha a
csillagok közé raknád is fészkedet: onnan is levonnálak,
- ezt mondja JaHuWaH (az ÖrökkéValó).

Jer. 49,16.

5. Ha tolvajok törnének reád, avagy éjjeli rablók, (hogy
elpusztítottát!), nem annyit lopnának-é, amennyi
elegendő?! Ha szőlőszedők jönnének reád, nem
hagynának-é gerezdeket?!

Jer. 49,9.

6. Mennyire kifosztogatták Ézsaut; felkutatták rejtett
kincseit!

Jer.

7. A határig űznek ki összes frigy társaid; megcsalnak,
levernek szövetségeseid; kenyeret törül vetik alád.
Nincsen benne okosság!

8. Azon a napon, - ezt mondja JaHuWaH, - nem
vesztem-é ki a bölcséket Edomból, és az értelmet Ézsau
hegyéről?!

Jer. 49,7., Jer. 49,8.

9. És megrémülnek a te vitézeid, oh Témán! hogy
kiirtassék mindenki az Ézsau hegyéről az öldöklés által.

Jer. 49,22.

10. A Jákób öcséd ellen elkövetett erőszakért szégyen
borul reád, és kivágotat mindörökre!

Ezék 25,7, Ezék 25,8, Ezék 25,12, Ezék 35,5, Ezék 35,7, Ámós 1,11

11. Amikor vele szembeálltál; amikor serege idegenek
rabjává lett, és idegenek törtek be kapuján és
Jeruzsálemre sorsot vetettek: olyan voltál te is, mint
bármelyik közülök.

12. De ne gyönyörködjél öcsédnek napján, az ő
szerencsétlenségének napján; és ne örvendj a Júda fiain
az ő veszedelmök napján, és ne kérkedjél a
szorongattatás napján.

Zsolt. 137,7., Ezék. 25,3., Ezék. 25,6., Ezék. 25,8., Ezék. 26,2.

13. Ne törj be népem kapuján nyomorúságuk napján; ne
gyönyörködjél te is a baján nyomorúsága napján; és ne
nyúlj az ő jószágához nyomorúsága napján;

14. A résre se állj fel menekülőit elveszíteni; és ne áruld
el az ő megmaradottait a szorongattatás napján!

15. Mert közel van az ÖrökkéValó napja minden népek
ellen. Amint cselekedtél, úgy cselekesznek veled; amit te
fizettél, visszaszáll fejedre.

Ezék. 25,12., Ezék. 25,14., Jóel. 1,15.

16. Mert amint ti ittatok szent hegyemen, úgy isznak
szüntelen az összes népek; bizony isznak és
hörgöngenek, és olyanok lesznek, mintha nem lettek
volna.

Jer. 25,15., Jer. 25,17., Jóel. 3,1., Jóel. 3,15.

17. De a Sion hegyén szabadulás léssen, és szentté
léssen az és a Jákób háza birtokba veszi az ő örökségét.

Abd. 1,21., Ámós. 9,15., Jóel. 3,5.

18. És a Jákób háza tűz léssen, és a József háza láng; az
Ézsau háza pedig pozdorja; és meggyújtják és
megemésztik őket, és nem marad meg senki Ézsau
házából, mert az ÖrökkéValó szólott.

Ámós. 9,12.

19. A déliek örökség szerint bírják az Ézsau hegyét, a
síkon lakók pedig a Filiszteusokat. És örökség szerint
bírják az Efraim mezőit és Samaria mezőit; Benjámin
pedig a Gileádot.

20. Izráel fiainak ez a száműzött serege azokat, amelyek
a Kananeusoké, mind Sarfátig; a jeruzsálemi
száműzöttek pedig, akik Szeferádban vannak, elfoglalják
majd a déli városokat.

21. És a Sion hegyére szabadítók mennek fel, hogy
megítéljék az Ézsau hegyét; és az ÖrökkéValóé lesz a
királyság.

Abd. 1,17.

Ezékiel próféta könyve **Jónás próféta könyve**

1 És lőn JaHuWaH (az *ÖrökkéValó*) szava Jónáshoz, az Amittai fiához, mondván:

2 Kir. 14,25.

2. Kelj fel, menj Ninivébe, a nagy városba, és kiált ellene, mert gonoszságuk felhatolt Elémbe!

3. És felkele Jónás, hogy Tarsisba szaladna JaHuWaH elől. Leméne azért Jáfóba, és találta ott egy hajót, amely méne Tarsisba, és megadván a hajóbért, beszálla abba, hogy Tarsisba menne velök JaHuWaH színe elől.

Jón. 4,2.

4. Az *ÖrökkéValó* pedig nagy szelet bocsáta a tengerre, és nagy vihar lőn a tengeren, és a hajó már-már töredezik vala.

5. Megfélemlének azért a hajósok és kiáltának, ki-ki az ő elohiméhez, és a hajóban lévő holmit a tengerbe hányák, hogy könnyítsenek magukon. Jónás pedig leméne a hajó aljába, és lefeküdt és elaludt.

6. De hozzáméne a kormányos mester, és monda néki: Mi lelt, te nagy alvó? Kelj fel, kiált a te Elohimedhez; hátha gondol velünk Elohim, és nem veszünk el!

7. Egymásnak pedig ezt mondák: Jertek, vessünk sorsot, hogy megtudhassuk: mi miatt van rajtunk e veszedelem? És sorsot vetének, és a sors Jónásra esék.

8. Mondák azért néki: Kérünk, beszélj el nekünk: mi miatt van rajtunk e veszedelem? Mi a te foglalkozásod és honnan jössz? Melyik a te hazád és miféle népből való vagy te?

9. És monda nekik: Héber vagyok én, és az *ÖrökkéValót*, az egek Elohimét félem én, aki a tengert és a szárazt teremtette.

10. És megfélemlének az emberek nagy félelemmel, és mondák néki: Mit cselekedtél? Mert megtudták azok az emberek, hogy JaHuWaH színe elől fut, mivelhogy elbeszélé nékik.

11. Mondák azután néki: Mit cselekedjünk veled, hogy a tenger megcsendesedjék ellenünk? Mert a tenger háborgása növekedék.

12. Ő pedig monda nekik: Fogjatok meg és vessetek engem a tengerbe, és megcsendesedik a tenger ellenetek; mert tudom én, hogy miattam van ez a nagy vihar rajtatok.

13. És erőlködtek azok az emberek, hogy visszajussanak a szárazra; de nem tudtak, mert a tenger háborgása növekedék ellenök.

14. Kiáltának azért JaHuWaH-hoz, és mondák: Kérünk *ÖrökkéValóm*, kérünk, ne veszünk el ez ember lelkéért, és ne háríts reánk ártatlan vért; mert te, *ÖrökkéValóm*, úgy cselekedtél, amint akartad!

15. És felragadák Jónást és beveték őt a tengerbe, és megszűnék a tenger az ő háborgásától.

16. Azok az emberek pedig nagy félelemmel félék az *ÖrökkéValót*, és áldozattal áldozának JaHuWaH-nak, és fogadásokat fogadának.

2 JaHuWaH pedig egy nagy halat rendelt, hogy benyelje Jónást. És lőn Jónás a halnak gyomrában három nap és három éjjel.

Mát. 12,40.

2. És könyörge Jónás JaHuWaH-nak, az ő Elohimjének a halnak gyomrából.

3. És monda: Nyomorúságomban JaHuWaH-hoz kiálték és meghallgata engem; a Seol torkából sikolték és meghallád az én szómat.

4. Mert mélységbe vetettél engem, tenger közepébe, és körülfogott engem a víz; örvényeid és habjaid mind átmentek rajtam!

Zsolt. 42,8., Zsolt. 88,17.

5. És én mondám: Elvettetem a Te szemeid elől; vajha láthatnám még szentséged templomát!

6. Körülvettek engem a vizek lelkemig, mély ár kerített be engem, hinár szövődött fejemre.

7. A hegyek alapjáig sülyedtem alá; bezáródtak a föld závarjai felettem örökre! Mindazáltal kiemelted éltetemet a mulásból, oh, *ÖrökkéValóm*, *Igaz Teremtőm*!

8. Amikor elcsüggedt bennem az én lelkem, megemlékeztem JaHuWaHról, és bejutott az én könyörgésem Te hozzád, a Te szentséged templomába.

9. Akik hiú bálványokra ügyelnek, elhagyják boldogságukat;

10. De én hálaadó szóval áldozom néked; megadom, amit fogadtam. JaHuWaH-é a szabadítás.

Zsolt. 116,17., Zsolt. 116,18.

11. És szóla JaHuWaH a halnak, és kiveté Jónást a szárazra.

3 És lőn JaHuWaH-nak szava Jónáshoz másodszor is, mondván:

2. Kelj fel, menj Ninivébe, a nagy városba, és hirdesd néki azt a beszédet, amit Én parancsolok néked.

3. És felkele Jónás, és elméne Ninivébe JaHuWaH szava szerint. Ninive pedig nagy városa vala Elohimnek, három napi járó föld.

4. És kezde Jónás bemenni a városba egy napi járóra, és kiálta és monda:

Még negyven nap, és elpusztul Ninive!

5. A niniveiek pedig hívének az *Igaz Teremtőben*, és bőjtöt hirdetének, és nagyjaiktól fogva kicsinyeikig zsákba öltözének.

Mát. 12,41.

6. És eljuta a beszéd Ninive királyához, és felkele királyi székéből, és leveté magáról az ő királyi ruháját, és zsákba borítkozék, és üle a porba.

7. És kiáltának és szólnak Ninivében, a királynak és főembereinek akaratából, mondván: Emberek és barmok, ökrök és juhok: semmit meg ne kóstoljanak, ne legeljenek és vizet se igyanak!

8. Hanem öltözzenek zsákba az emberek és barmok, és kiáltsanak Elohimhez erősen, és térjen meg ki-ki az ő gonosz útáról és az erőszakosságból, amely az ő kezökben van!

9. Ki tudja? talán visszatér és megengesztelődik Elohim és elfordul haragjának búsulásától, és nem veszünk el!

10. És látá Elohim az ő cselekedeteiket, hogy megtértek az ő gonosz útjokról: és megbáná Elohim azt a gonoszt, amelyről mondá, hogy végrehajtja rajtok, és nem hajtá végre.

Jer. 18,8., Ámós. 7,3.

4 És igen rossznak látszék ez Jónás előtt, és megharaguvék.

2. Könyörge azért JaHuWaH-hoz, és mondá: Kérlek, *ÖrökkéValóm!* Avagy nem ez vala-é az én mondásom, amikor még az én hazámban valék? azért siettem, hogy Tarsisba futnék, mert tudtam, hogy te irgalmas és kegyelmes Elohim vagy, nagy türelmű és nagy irgalmasságú és a gonosz miatt is bánkódó.

2 Móz. 34,6., Jóel. 2,13.

3. Most azért *ÖrökkéValóm*, vedd el, kérlek, az én ~~Ezékiel próféta könyve~~ *Ezékiel próféta könyve*, mert jobb meghalnom, mintsem élnem!

4. JaHuWaH pedig mondá: Avagy méltán haragszol-é?

5. Majd kiméne Jónás a városból, és üle a város keleti része felől, és csinála ott magának hajlékot, és üle az alatt az árnyékban, amíg megláthatná, mi leszen a városból?

6. Az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő* pedig egy tőköt rendele, és felnöve az Jónás fölé, hogy árnyékot tartson feje fölött és megoltalmazza őt a hévség bántásától. És nagy örömmel örvendezék Jónás a tök miatt.

7. De másnapra férget rendele az *Igaz Teremtő* hajnal-költekor, és megszúrta az a tőköt, és az elszárad.

8. És lőn napköltekor, hogy tikkasztó keleti szelet rendele Elohim, és a nap rátűzött a Jónás fejére, és ő elbágyada. Kivána azért magának a halált, és mondá: Jobb halnom, mint élnem!

9. És mondá Elohim Jónásnak: Avagy méltán haragszol-é a tök miatt? És mondá: Méltán haragszom, mind halálig!

10. Az *ÖrökkéValó* pedig mondá: Te szánod a tőköt, amelyért nem fáradtál és amelyet nem neveltél, amely egy éjjel támadt és más éjjel elveszett:

11. Én pedig ne szánjam Ninivét, a nagy várost, amelyben több van tizenkétszer tízezer embernél, akik nem tudnak különbséget tenni jobb- és balkezük között, és barom is sok van?!

Ezékiel prófeta könyve **Mikeás prófeta könyve**

1 JaHuWaH (az *ÖrökkéValó*) igéje, amely lőn a moreseti Mikeáshoz, Jótám, Akház és Ezékiásnak, Júda királyainak idejében, amelyet látott Samária és Jeruzsálem felől.

Jer. 26,18., Jer. 26,19.

2. Halljátok meg minden népek, figyelmezz föld és annak teljessége. És JaHuWaH Elohim (az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő*) legyen bizonyosság ellenetek; JaHuWaH az Ő szent templomából!

Hós. 5,5., Hós. 7,10.

3. Mert ímé, kijő JaHuWaH az Ő helyéről, és leszáll és lépdél a földnek magaslatain.

Ésa. 26,21.

4. És szétmállanak alatta a hegyek, a völgyek pedig szétszakadoznak, mint a víz a tűz előtt, mint a meredekről leszakadó vizek.

Zsolt. 97,5.

5. A Jákób vétkéért léssen mindez, és az Izráel házának bűnei miatt! Micsoda a Jákób vétké? Avagy nem Samária-é? És mik a Júda magaslatai? Avagy nem Jeruzsálem-é?

6. De olyanná teszem Samáriát, mint a mezőben való körakás, szőlő-plánták helyévé; és lezúdítom a völgybe az ő köveit, és még fundamentomait is kimutatom.

Hós. 9,6., Hós. 12,11.

7. Faragott képei mind összetöretnek és minden ajándékát tűz égeti meg. Minden bálványait semmivé teszem; mert paráznaság béréből gyűjtögette azokat, azért ismét paráznaság bérévé legyenek.

Hós. 2,4., Hós. 8,6., Hós. 10,2.

8. Emiatt kesergek és jajgatok; ruhátalan és mezítelen járok. Üvöltök, mint a sakálok, és sikongok, mint a struczmadarak.

9. Mert halálosak az ő sebei. Bizony Júdáig ér; népem kapujáig hatol, Jeruzsálemig.

2 Kir. 18,13.

10. Gáthban hírül ne adjátok; sírván ne sírjatok; Beth-le-Afrában porba heveredtem.

2 Sám. 1,20.

11. Költözzetek el, Safírnak lakója gyalázatos meztelenül! Nem vonult ki Saanán lakosa; Beth-Eselnek siralma nem enged tartózkodni.

12. Mert beteg lett Marótnak lakosa az ő javai miatt; mert veszedelem szállt le az *ÖrökkéValótól* Jeruzsálemnek kapujára.

13. Gyors paripához kösd a szekeret, Lákisnak lakója! Aki a bűnnek kezdője valál a Sion leányánál. Bizony te benned találtnak Izráel vétkei!

2 Sám. 18,14., 2 Sám. 19,8.

14. Azért adj válólevelet Moreset-Gátnak! Akzib házai megcsalják Izráel királyait.

15. Még hozok én te néked örökös, Marésa lakosa; Adullámig hat el Izráel dicsősége!

16. Nyírd le, kopaszítsd meg magadat a te gyönyörűséges fiaidért! Szélesítsd meg kopaszságodat, mint a keselyű; mert rabságra vitettek el tőled!

2 Jaj azoknak, akik hamisságot gondolnak és akik ágyasházukban gonoszságot cselekesznek, és végrehajtják azt, mihelyt megvirrad, mert hatalmuk van hozzá.

Zsolt. 36,5.

2. Megkívánják a mezőket és elrabolják, és a házakat és elszedik; és nyomorgatják a gazdát, és az ő házanépét az embert és az ő örökségét!

3. Annakokáért ezt mondja JaHuWaH: Ímé, Én is gonoszt gondolok e nemzetség ellen, amelyből ki nem vonhatjátok a ti nyakatokat és nem jártok kevélyen, mivel gonosz idő léssen az!

4. Azon a napon példabeszéd támad rólatok, és siralmat sírnak, mondván: Oda van! elpusztultunk! Népem örökségét felcserélte! Miként rabolja el tőlem; hűtelennek osztja ki mezeinket!

5. Azért nem lesz néked, aki mérőzsinórt vessen sors szerint az *ÖrökkéValó* gyülekezetében.

6. Ne prófétáljatok! prófétálnak ők. Ha nem prófétálnak ezeknek, nem múlik el a gyalázat!

Ésa. 30,10., Jer. 11,21.

7. Oh te, ki Jákób házának mondatol! hát türelmetlen-é JaHuWaH Szellem, avagy ezek-é az ő cselekedetei? Nem javára válnak-é az Én cselekedeteim annak, aki igazán jár?

8. A minap, mint egy ellenség támadt fel az Én népem; a köntösről a palástot letépik a gyanútlanul járókról, a háborútól idegenkedőkről.

9. Népem asszonyait kiűzitek boldogságuk házából; kisdedeiktől örökre elveszitek az Én dicsőségemet.

10. Keljete fel és menjete ki, mert ez nem a nyugalomnak helye; a tisztátalanság miatt, amely elveszít, és pedig borzasztó veszedelemmel!

11. Ha valamely szélházi és csalárd így hazudoznék: Prédikálok néked borról és részegítő itálról, az volna e népnek prófétája.

Ésa. 30,10.

12. Mindenestől egybegyűjtelek téged, Jákób! Összetakarítom Izráel maradékát. Összegyűjtöm őket, mint a boczrai juhokat, mint a nyáját az ő karámja közé; hemzsegnék majd az ember-sokaság miatt.

13. Előttök megy fel az úttörő; kitörnek és átmennek a kapun és kivonulnak, és előttök megy a királyuk, és élükön az *ÖrökkéValó*!

2 Krón. 33,11.

3 És mondtam én: Halljátok, kérlek, Jákób fejedelmei és Izráel házának vezérei: Nem a ti tisztetek-é tudni az ítéletet?! *Ezék. 39,6., Ezék. 39,9., Ezék. 39,10.*

2. Ti, a kik gyűlölitek a jót és kedvelitek a gonoszt! Akik levonszátok róluk bőrüket és csontjaikról az ő húsokat!

3. Akik megeszik az Én népemnek húsát, és lenyúzzák róluk bőrüket, és összetörik csontjaikat, és feldarabolják, akár csak a fazékba, és mint húst a tálba.

4. Kiáltanak majd az *ÖrökkéValó*hoz, de nem hallgatja meg őket; sőt elrejtí akkor orcáját előlük, mivelhogy gonoszokká lettek cselekedeteik.

5. Így szól JaHuWaH a próféták ellen, akik elámítják az én népemet, akik, ha van mit rágniok, békességet hirdetnek, az ellen pedig, aki nem vet valamit szájokba, hadat indítanak.

Mik. 3,11., Mik. 2,11., Ezék. 13,19.

6. Azért éjszaka száll rátok, hogy ne lássatok, és sötétség jó rátok, hogy ne jövedölhesetek, és a nap lemegy a próféták felett, és elsötétül rajtok a nappal.

Ésa. 5,30., Hós. 4,5., Ámós. 8,8., Ámós. 8,9.

7. És megszégyenülnek a látók, és elpirulnak a jövedőmondók, és elfedik szájokat mindnyájan, mert nem léssen felelet Elohimtől.

8. Én ellenben megteljesedem JaHuWaH Szellemének erejével, és ítélettel és hatalommal, hogy hirdessem Jákóbnak az ő vétkét, és Izráelnek az ő bűnét.

Ésa. 58,1.

9. Halljátok ezt, kérlek, Jákób házának fejei és Izráel házának vezérei! akik útáljátok az ítéletet, és minden igazságot elcsavartok;

10. Akik vérrel építitek a Siont, és Jeruzsálemet hamissággal!

Ezék. 22,27.

11. Kiknek fejedelmei ajándékért ítélnék, és papjaik jutalomért tanítanak, és prófétáik pénzért jövedölnek, és mégis JaHuWaH-ra támaszkodnak, mondván: Avagy nincsen-é közöttünk JaHuWaH?! Nem következik mi reánk veszedelem!

Mik. 7,3., Ezék. 13,19.

12. Azért ti miattatok mezővé szántatik a Sion, és kőhalommá lesz Jeruzsálem, a templom hegye pedig erdős hegygyé.

Jer. 26,18.

4 És léssen: az utolsó időben az *ÖrökkéValó* házának hegye a hegyek fölé helyeztetik, és felülemelkedik az a halmokon, s népek özönlenek reá.

Ésa. 2,2., Ésa. 2,3., Agge. 2,7.

2. Pogányok is sokan mennek, és mondják: Jertek, menjünk fel JaHuWaH hegyére és a Jákób Elohimjének házához, hogy megtanítson minket az Ő útaira, és járjunk az Ő ösvényein! Mert Sionból jön ki a törvény, és JaHuWaH beszéde Jeruzsálemből.

Ésa. 11,10.

3. És sok népek között ítéletet téssen, és megfedd erős nemzeteket nagy messze földig és fegyvereiket kapákká

kovácsolják, dárdáikat pedig sarlókká; nép népre hadakozást többé nem tanulnak.

Ezék. 39,6., Ezék. 39,9., Ezék. 39,10.

4. És ki-ki nyugszik az ő szőlője alatt és fügefája alatt, és senki meg nem rettentí őket, mert a Seregek JaHuWaH-jának szája szólott.

5. Mert minden nép a maga elohimjének nevében jár, és mi is a mi JaHuWaH-unk, Elohimünk nevében járunk örökkön örökké.

Zsolt. 10,12., Zsolt. 20,6., Zsolt. 20,8.

6. Azon a napon, azt mondja az *ÖrökkéValó*, összegyűjtöm a sántát, és összeszedem az elszéledetteket, és akiket megsanyargattam.

Sof. 3,19.

7. És a sántát maradékká teszem, az elszélesztettet pedig erős nemzetté, és JaHuWaH uralkodik rajtok a Sion hegyén mostantól fogva mindörökké.

Ámós. 9,15.

8. És te nyájnak tornya, Sion leányának vára! Eljő tehozzád és elérkezik az előbbi hatalom, a Jeruzsálem leányának birodalma.

Ámós. 9,11., Ámós. 9,12., Hós. 1,11.

9. Miért kiáltasz hát kiáltva? Nincsen-é közötted király? Elveszett-é a te tanácsadód, hogy úgy elfogott a fájdalom, mint a gyermek-szülőt?!

10. Gyötrődj és kinlódj, Sionnak leánya, mint a gyermek-szülő! Mert ímé, kimégy a városból, és a mezőn tanyázol, és egészen Bábelig mégysz. Ott szabadíttatol meg; ott vált ki téged JaHuWaH, ellenségednek kezéből.

2 Kir. 25,1., 2 Kir. 25,11., Jer. 25,12.

11. Mert ímé, sok nemzetség gyűlt össze ellened, akik ezt mondják: Legyen szentségtelen, és legeltessük szemeinket a Sionon!

12. De ők nem tudják az *ÖrökkéValó* gondolatait és nem értik az ő szándékát, hogy összegyűjti őket, mint a kévét a szérűre.

13. Kelj fel és csépelj, Sionnak leánya! Mert vassá teszem a te szarvaidat, körmeid pedig aczéllá teszem, és széttiporsz sok népeket, és rablott kincseiket az *ÖrökkéValó*nak áldozom, javaikat pedig az egész Föld Urának.

6 Seregelj hát egybe, seregek leánya! Ostrommal támadt ellenünk; pálczával verjék arczul Izráel biráját!

2. De te, Efratának Bethleheme, bár kicsiny vagy a Júda ezrei között: belőled származik Nékem, Aki uralkodó az Izráelen; Akinek származása eleitől fogva, öröktől fogva van.

Mát. 2,6.

3. Azért odaadja őket, míg a szülő szül, de az Ő atyjafiainak maradékai visszatérnek Izráel fiaihoz.

Ésa. 7,17., Ésa. 7,25., Ésa. 7,14., Ezék. 37,19., Ezék. 37,24.

4. És megáll, és legeltet JaHuWaH erejével, JaHuWaH-nak, az ő Elohimjének fenséges nevével, és bátorsággal lakoznak, mert ímé felmagasztaltatik a földnek határáig.

5. És ő a mi békességünk. Ha az Assirus eljő a mi földünkre és megtapodja palotáinkat: állatunk ellene hárít, meggyilkolja a néked, oh ember, mi légyen a jó, és mit kíván JaHuWaH te töled! Csak azt, hogy: igazságot cselekedjél, szeressed az irgalmasságot, és hogy alázatosan járj a te Elohimmiddel.
- 5 Móz. 10,12., Ámós. 5,23., Ámós. 5,24.
6. És megrontják Assiria földjét fegyverrel Nimród földjét is az ő kapuibán; és megszabadít az Assiriustól, ha a mi földünkre eljő és a mi határunkba lép.
7. És a Jákóbnak maradéka olyan lészen a sok nép között, mint JaHuWaH-tól való harmat, mint a zápor a fünek, amely nem emberben reménykedik, és nem bízik embernek fiaiban.
8. És a Jákób maradéka a pogányok között, a sok nép között olyan lészen, mint az oroszlán az erdei vadak között; mint az oroszlán-kölyök a juhoknak nyája között, amely, ha betör, tipor és tép, és nincs, aki tőle megszabadítson.
9. Erőt vészen a Te kezed szorongatóidon, és minden ellenségeid kivágtatnak.
10. És lészen azon a napon, azt mondja JaHuWaH, kivágom lovaiddat közüled, és elvesztem hadiszekereidet.
11. És kivágom földednek városait, és ledöntöm minden erősségeidet.
12. És kivágom kezedből a bűvszereket, és szemfényvesztőid nem lesznek néked.
13. És kivágom faragott képeidet és bálványaidat közüled, és nem imádog többé kezeidnek csinálmányait.
14. És kiszaggatom a te berkeidet közüled és elpusztítom a te városaidat.
15. És haraggal és hévvel állok bosszút a pogányokon, akik nem engedelmeskedtek.
- 6** Halljátok csak, amit mond az ÖrökkéValó! Kelj fel, perelj a hegyekkel, és hallják meg szódat a halmok.
- Ésa. 1,2.
2. Halljátok meg hegyek JaHuWaH peres dolgát, és ti, a földnek örök alapjai! Mert pere van JaHuWaH-nak az Ő népével, és az Izráellel is perbe száll.
- Ésa. 1,18., Ésa. 1,19., Ésa. 1,20.
3. Én népem! mit vétettem te ellened, és mivel fárasztottalak el téged?! Tégy vallást ellenem!
4. Hiszen felhoztalak Égyiptom földjéről, és a szolgák házából megváltottalak, és előtted küldém Mózeszt, Áront és Mirjámot!
- 2 Móz. 12,51.
5. Én népem! Emlékezzél csak: mit koholt Bálák, Moábnak királya, és mit felelt néki Bálám, a Beor fia? Sittimtől fogva Gilgálig, hogy megismerjed JaHuWaH igazságos cselekedeteit.
6. Mivel menjek eleibe JaHuWaH-nak? Hajlongjak-é a magasságos Elohimnek? Égőáldozatokkal menjek-é elébe, esztendő borjúkkal?!
7. Kedvét leli-é az ÖrökkéValó ezernyi kosokban, vagy tízezer olaj-patakokban? Elsőszülöttemet adjam-é vétkemért, vagy méhem gyümölcsét lelkemnek bűnéért?!
- 8** Megjelentette nekem, oh ember, mi légyen a jó, és mit kíván JaHuWaH te töled! Csak azt, hogy: igazságot cselekedjél, szeressed az irgalmasságot, és hogy alázatosan járj a te Elohimmiddel.
9. Az ÖrökkéValó szava kiált a városnak, és a Te neved néz bölcseségre. Halljátok meg a vesszőt és Ki rendeli azt?!
10. Vannak-é még a gonosznak házában hamissággal gyűjtött kincsek és ösztövév véka, amely útálatos?
- Ámós. 8,5.
11. Vajjon jóváhagyom-é a hamis mértéket, és a zsákba rejtett csalárd fontokat?
12. Mert a gazdagok megtöltözték köztök ragadománynyal, lakosai pedig hazugságot szólnak, és nyelvök csalárd az ő szájakban.
13. Én is azért megvervén, beteggé teszek téged; elpusztítalak a te bűneid miatt.
14. Eszel te, de meg nem elégszel, és benned marad a te éhséged; és gyűjtesz, de nem takarítasz, és mit megtakarítasz is, fegyverre hányom.
- Hós. 4,10., Hós. 8,7.
15. Vetsz te, de nem aratsz; olajat sajtolsz te, de nem kened magadat olajjal, és mustot is, de bort nem iszol!
- Ámós. 4,9., Ámós. 5,11.
16. Mert az Omri parancsolataihoz szabjátok magatokat és az Ákháb házának minden dolgához, és azoknak tanácsán jártok! Hogy pusztasággá tegyelek tégedet, az ő lakosait pedig csúfsággá, és hordozzátok népemnek gyalázatát.
- 1 Kir 16,26.
- 7** Jaj nekem, mert olyanná lettem, mint a letakarított mező, mint a megszedett szőlő: egy enni való gerezd sem maradt; pedig zsenyére vágyott a lelkem!
2. Elveszett e földről a kegyes és igaz sincs az emberek között. Mindnyájan vér után ólálkodnak, ki-ki hálóval vadássza atyjafiát.
- Jer. 9,2., Jer. 9,6., Jer. 23,14., Ésa. 1,4., Ésa. 10,21.
3. Gonoszságra készek a kezek, hogy jól vigyék véghez; a fejedelem követelőzik, és a bíró fizetésre vár; a főember is maga mondja el lelke kívánságát, és összeszövik azt.
4. Aki jó közöttök, olyan, mint a tüske, az igaz olyan, mint a tövisbokor. A te őrállóidnak napja, a te megítélésed eljött; most következik el az ő zürzavaruk.
- Ezék. 2,6.
5. Ne higgyetek a barátoknak; ne bízzatok a tanácsadóban; az öledben ülő előtt is zárd be szádnak ajtaját.
6. Mert a fiú bolondnak tartja atyját, a leány anyja ellen támad, a meny az ő napára; az embernek saját háznépe az ellensége.
7. De én JaHuWaH-ra nézek, várom az én szabadításom Elohimét; meghallgat engem az én Elohimem!

8. Ne örülj, én ellenségem! Elestem ugyan, de felkelek, mert ha még a setétségben ülnék is, JaHuWaH az én világosságom! *Ezékiel próféta kánya! Zsolt. 79,13., Zsolt. 80,2.*
9. JaHuWaH haragját hordozom, mert vétkeztem ellene; mindaddig, amíg leperli peremet és meghozza ítéletemet. Kivisz engem a világosságra, meglátom az ő igazságát. *Ésa. 14,29. Zsolt. 27,1.*
10. De meglátja ellenségeim is és szégyen borítja el, aki ezt mondja nékem: Hol az ÖrökkéValó, a te Igaz Teremtő? Meglátják Őt az én szemeim, hogy ímé széttapostatik, mint az utca-sár. *Zsolt. 79,10., Ésa. 10,5., Ésa. 10,26.*
11. Falaid megépítésének napja! e napon távol lesz a törvény!
12. Azon a napon eljönnek hozzád Assiriából és Egyiptom városaiból; Egyiptomtól a folyamig, tengertől tengerig és hegytől hegyig.
13. És pusztává lesz a föld az ő lakói miatt, az ő cselekedeteik gyümölcseért.
14. Legeltesd népedet a te vessződdel, a te örökségednek nyáját, amely magánosan lakozik az erdőben, a Kármel közepén. Legeljenek Básánban és Gileádban, mint a kármel közepén.
15. Mint az Egyiptom földéről kijövetelednek idején, láttatok vele csodadolgokat.
16. Látják ezt a pogányok és megszégyenülnek minden erejökkel. Kezüket szájokra teszik, füleik megsiketülnek;
17. Nyalják a port, mint a kígyó, mint a föld férgei; reszketve jönnek rejtekeikből; remegve folyamodnak JaHuWaH-hoz, ami Elohimünkhöz, és félnek tetőled! *Zsolt. 72,9.*
18. Kicsoda olyan Elohim, mint Te, Aki megbocsátja a bűnt és elengedi öröksége maradékának vétjét?! Nem tartja meg haragját örökké, mert gyönyörködik az irgalmasságban! *2 Móz. 34,6.*
19. Hozzánk térvén, könyörül rajtunk; eltapodja álnokságainkat. Bizony a tenger mélységébe veted minden bűnünket!
20. Hűséget mutatsz a Jákóbnak, irgalmasságot Ábrahámnak, amint megesküdtél atyáinknak még az ősidőkben.

Ezékiel próféta könyve
Náhum próféta könyve

1 Ninive terhe; az elkosi Náhum látásának könyve.

Jón. 1,2.

2. Buzgón szerető és bosszúálló Elohim JaHuWaH
(az *ÖrökkéValó*, az *Igaz Teremtő*), bosszúálló JaHuWaH
(az *ÖrökkéValó*), és telve haraggal; bosszút áll JaHuWaH
az Ő ellenségein, és haragot tartó az Ő gyűlölői ellen.

2 Móz. 20,5.

3. Hosszútűrő az *ÖrökkéValó* és nagyhatalmú, és nem
hagy büntetlenül. Szélvészben és viharban van
JaHuWaH-nak útja, és lábainak pora a felhő.

Ésa. 19,1.

4. Megfeddi a tengert és kiapasztja azt, és minden
folyamot kiszárazt. Elfonnyad a Básán és a Kármel, és
Libánon virága elfonnyad.

Jób. 38,11.

5. A hegyek reszketnek előtte, és a halmok szétmállanak.
Tekintetétől megrendül a Föld és a világ, és minden, ami
rajta él.

Hab. 3,6.

6. Ki állhatna meg haragja előtt, és ki bírhatná ki
búsulásának tüztét? Heve szétfoly, mint a láng, és a
kőszalak is szétporlanak tőle.

Jer. 7,20.

7. Jó az *ÖrökkéValó*, erősség a szorongatás idején, és Ő
ismeri a benne bízokat.

Zsolt. 25,8., Zsolt. 119,68., Péld. 18,10.

8. De gáttörő árvízként pusztít annak helyén, és
gyűlölőit setétséggel üldözi.

Ésa. 8,8.

9. Mit koholtok JaHuWaH ellen? Elpusztít Ő, nem
léssen kétszer veszedelem.

10. Ha annyira összefonódnak is, mint a túskebokrok, és
olyan ázottak is, mint az italuk: megemésztetnek, mint a
teljesen megszáradt tarló.

11. Belőled származott, aki gonoszt koholt JaHuWaH
ellen, aki álnokságot tanácsolt.

12. Így szól az *ÖrökkéValó*: Ha teljes erőben és sokan
vannak is, mégis levágnak és elenyésznek.
Megaláztalak téged, de nem foglak többé megalázni.

13. Most már leveszem rólad az ő igáját, és bilincseidet
leszaggatom.

14. Felőled pedig azt rendeli JaHuWaH: Nevednek ne
támadjon többé magva; Elohiméid házából kivesztem a
faragott és öntött képeket; megásom sírodat, mert
becstelen vagy.

15. Ímé a hegyeken örömhírhozónak lábai! Békességet
hirdet. Ünnepeid Júda ünnepeidet, fizess le
fogadásaidat; mert nem vonul át rajtad többé a
semmirekellő; mindenestől kiirtatott.

Ésa. 52,7., Ámós. 9,15.

2 Pusztító jön fel ellened; őrizd a várat, nézzed az utat,
erősítsd derekadat, keményítsd meg erődöt igen.

2. Mert helyreállítja JaHuWaH Jákób büszkeségét, mint
Izráel büszkeségét; mert rablók rabolták ki őket,
csemetéiket pedig kivágták.

Ésa. 10,12.

3. Vitézeinek pajzsa veres, katonáinak ruházata
biborszínű, hadiszekere aczeltűzben ragyog
fegyverkezése napján, és a dárdákat rengetik.

4. Az utcákon robognak a szekerek, összeütköznek a
piaczokon; tekintetők mint a fáklyák, futkosnak, mint a
villámok.

5. Emlegeti vitézlő hőseit; ingadoznak lépéseikben,
sietnek a kőfalra, és felállítatik a védősáncz.

6. A folyóvizek kapui megnyílnak, és a palota
megrendül.

7. De elvégeztetett: felfedik, elvitetik, és szolgálói
keseregnek, mint nyögő galambok, mellőket vervén.

8. Pedig Ninive olyan, mint a bővizű tó, eleitől fogva:
mégis futnak ők. Álljatok meg, álljatok meg! De vissza
se tekint senki.

9. Raboljatok ezüstöt, raboljatok aranyat; száma sincs a
rejtett kincseknek, gazdag minden becses edényben.

10. Feldúlva, széthányva, kifosztatva! Szíve megolvadt,
a térdek reszketnek, fájdalom van egész derekában, és
mindnyájok arcza elvesztette pirosságát.

11. Hol van az oroszlánok tanyája, és
az oroszlán-kölyköknek ama legelője, ahová járt a
nöstény- és himoroszlán, az oroszlán-kölyök, és nem
volt aki elriaszsa?

12. Az oroszlán torkig valót ragadozott kölykeinek, és
fojtogatott nöstényeinek, és megtöltötte barlangjait
zsákmánnyal, tanyáit pedig prédával.

13. Ímé rád török, azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, és
füstté égetem szekereit. Oroszlán-kölykeidet kard
emésztí meg, és kiirtom e földről zsákmányodat, és nem
hallatszik többé követeidnek szava.

3 Jaj a vérszopó városnak! Mindenestől hazug és
erőszakkal telve, és nem szűnik meg rabolni.

Ezékiel. 24,9., Hab. 2,12.

2. Ostor-csattogás, kerék-zörgés zaja; dobogó ló, robogó
szekér;

3. Törtető lovag, kardok villogása, dárda villanása,
sebesült tömegek, holtak sokasága, nincs számok az
elesetteknek; megbotlanak hulláikban.

4. A szép parázna sok paráznaságáért, a hitetésnek
mesternője miatt, aki népeket ejtett meg paráznaságával,
és nemzetségeket bűbájaival:

5. Ímé, rád török, - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, - és orczádra fordítom ruhádnak alját, és népeknek mutatom meg meztelenségedet, és országoknak gyalázatotod.

Ésa. 47,3.

6. Rútságot hányatok rád, és gyalázattal illetlek téged, és olyanná teszek, mint akit csudálnak.

7. És mind, aki meglát, elmenekül tőled, és ezt mondja: Epusztult Ninive! Ki bánkódik rajta? Hol keressek néked vigasztalókat?

8. Avagy jobb vagy-é Nó-Amonnál, amely a folyamoknál fekszik, vizek veszik körül; amelynek tenger a sáncza, tenger a kőfala?

9. Kús volt erőssége meg Egyiptom, és száma sem volt annak. Puth és Libia is segítőd voltak;

10. De ez is számkivetésbe, fogságba jutott; kisdedeik is falhoz verettek minden utca sarkán; főembereire sorsot vetettek, és nagyjait mind bilincsekbe verték.

11. Te is megrészegedel, elfeledtté leszel; te is keresel majd menedéket a gyűlölködő elől.

Jer. 25,16.

12. Minden erősséged olyan, mint a zsenge gyümölcsű fügefá; ha megráztatnak, az evő szájába hullnak.

13. Ímé, a te néped asszony nép te benned, földednek káprázolnak gyűlöldnek, tűz emészt meg záraidat!

14. Meríts magadnak ostromhoz való vizet, javítsd erősségeidet; menj be a sárba, taposd az agyagot, javítsd a téglavetőt!

15. Legott tűz emészt meg téged, fegyver irt ki téged, megemészt, mint a szöcske; szaporodjál bár, mint a szöcske, szaporodjál bár mint a sáska!

16. Többen voltak kalmáraid, mint az égnek csillagai: a szöcske csapong és elrepül!

17. Fejedelmeid, mint a sáska, vezéridei, mint a tücsök-raj; hideg időkben gyepekben tanyáz, napkeletkor pedig elrepül, és a helye sem tudható meg, hol volt.

18. Szunnyadoznak pásztoraid, Assiria királya, fekszenek vitézlő hőseid; néped a hegyeken széledez, és nincsen, aki összegyűjtse.

Zsolt. 76,7.

19. Nincs enyhítés a te sebedre, gyógyíthatatlan a te nyavalyád. Akik híredet hallják, mind tapsolnak feletted, mert kire nem hatott volna ki a te gonoszságod soha?

Ezékiel próféta könyve **Habakuk próféta könyve**

1 A teher, amelyet Habakuk próféta látott.

2. Meddig kiáltok még oh, JaHuWaH (*ÖrökkéValó*), és nem hallgatsz meg! Kiáltozom hozzád az erőszak miatt, és nem szabadítasz meg!

Zsolt. 13,2.

3. Miért láttatsz velem hamisságot, és szemléltetsz nyomorgatást? Pusztítás és erőszak van előttem, perkeletkezik és versengés támad!

4. Azért inog a törvény, és nem érvényesül az igaz ítélet; mert gonosz hálózza be az igazat, azért származik hamis ítélet!

Jób. 21,7., Jer. 12,1.

5. Nézzetek szét a népek között, vizsgálódjatok és csodálkozással csodálkozzatok, mert oly dolgot cselekszem a ti napjaitokban, amit el sem hinnétek, ha beszélnék!

6. Mert ímé, feltámasztom a Káldeusokat, a kegyetlen és vakmerő nemzetet, amely eljárja a földet szélteben, hogy hajlékokat foglaljon el, amely nem az övéi.

7. Rettenetes és iszonyatos ez, maga szerzi törvényét és hatalmát.

8. És lovai serényebbek a párduczoknál, és gyorsabbak az estveli farkasoknál, és előtörtetnek az ő lovasai; és az ő lovasai messziről jönnek, repülnek, mint a zsákmányra siető keselyű.

Jer. 5,6.

9. Mindnyája ragadományért jön, arczuk előre néz, és annyi foglyot gyűjt, mint a főveny.

10. Kaczag ez a királyokon, és a fejedelmek néki nevetség, minden erősséget csak nevet, töltést emel és megostromolja azt.

11. Majd tovaszáll viharként és elvonul és bűnbe esik; ő akinek elohimje az ő hatalma.

12. Avagy nem te vagy-é *ÖrökkéValóm*, öröktől fogva az én Elohimem, Szentem? Nem veszünk el! Ítéletre rendelted őt, oh, *ÖrökkéValóm*, fenyítőül választottad őt, én erősségem!

13. Tisztábbak szemeid, hogysem nézhetnéd a gonoszt, és a nyomorgatást nem szemlélheted: miért szemléled hát a hitszegőket? és hallgatsz, amikor a gonosz elnyeli a nálánál igazabbat?!

Jób. 34,12.

14. Olyanokká teszed az embert, mint a tenger halai, és mint a csúszómászó állatok, amelyeknek nincsen vezérök?

15. Mindnyáját kivonsza horoggal, gyalomjába keríti, és hálójába takarítja be őket; ezért örül és vígad.

16. Ezért áldozik gyalomjának, és füstöl az ő hálójának, mert ezekkel kövér az ő része és zsíros az ő eledele.

17. Vajjon azért ürítheti-é gyalmát, és szüntelen ölheti-é a nemzeteket kímélet nélkül?!

2 Ör helyemre állok, és megállok a bástyán, és vigyázok, hogy lássam, mit szól hozzám, és mit feleljek én panaszom dorgában.

Hab. 1,12., Hab. 1,17.

2. És felele nékem JaHuWaH, és mondá:

Írd fel e látomást, és véd táblákra, hogy könnyen olvasható legyen.

3. Mert e látomás bizonyos időre szól, de vége felé siet és meg nem csal; ha késik is, bízzál benne; mert eljön, el fog jöni, nem marad el!

4. Ímé, felfuvalkodott, nem igaz ő benne az ő lelke; az igaz pedig az ő hite által él.

Róm. 1,17.

5. És bizony, a bor is megcsal: felgerjed a férfiú és nincsen nyugalma; ő, aki tátja száját, mint a Seol, és olyan ő, mint a halál: telhetetlen, és magához ragad minden népet és magához csatol minden nemzetet.

Péld. 20,1.

6. Avagy nem költenek-é ezek mindnyájan példabeszédet róla, és találós mesét reá, mondván:

Zsolt. 44,15.

7. Avagy nem támadnak-é hirtelen, akik téged mardossanak, és nem serkennek-é fel, akik háborgassanak téged? És zsákmányul esel nékik.

8. Mivelhogy kifosztogattál sok nemzetet, kifosztanak téged mind a többi népek az emberek véérért, és az országok, városok és minden bennök lakozók ellen való erőszaktételért.

9. Jaj annak, aki bűnös szerzeményt szerez házának, hogy magasra rakhassa fészket, hogy megszabadulhasson a gonosz hatalma elől.

10. Házadnak gyalázatára tervezted a sok nép kiirtását, és bűnössé titted lelkedet.

11. Mert a kő is ellened kiált a falból, és a gerenda a fa-alkotmányból visszhangoz néki.

12. Jaj annak, aki várost épít vérengzéssel, és aki várat emel álnoksággal.

13. Avagy ímé, nem a Seregek JaHuWaH-jától van-é ez, hogy a népek tűznek építenek, és a nemzetek a hiábavalóságnak fáradoznak?

14. Mert az *ÖrökkéValó* dicsőségének ismeretével betelik a Föld, amiképen a folyamok megtöltik a tengert.

15. Jaj annak, aki megitatja felebarátját, epédet keverve belé, hogy megrészegítsd őt, hogy láthassad az ő szemérmöket!

16. Gyalázattal telsz meg dicsőség helyett; igyál te is és láttassék szemérmed; reád fordul JaHuWaH jobbjának pohara, és gyalázat borítja el dicsőségedet.

Jer. 25,27., Jer. 25,28.

17. Bizony, a libanoni erőszakoskodás gyászba borít téged, és a vadak pusztítása, amely rettegteté őket, az emberek véérért és az országon, a városon és annak minden lakosán űzött erőszakosságért.

Ésa. 33,1.

18. Mit használ a faragott kép, hogy a faragója kifaragta azt? vagy az öntött kép és amely hazugságot tanít, hogy a képnek faragója bizik abban, csinálván néma bálványokat?

19. Jaj annak, aki fának mondja: Serkenj fel! néma kőnek: Ébredj fel! Taníthat-e ez? Ímé, borítva van arannyal és ezüsttel, lélek pedig nincs benne semmi!

20. Ellenkezőleg, az *ÖrökkéValó* az *Ő* szent Templomában, hallgasson előtte az egész Föld!

Zsolt. 11,4.

3 Habakuk próféta könyörgése a sigjónóth szerint.

2. *ÖrökkéValóm*, hallám, amit hirdettél, és megrettenék! *ÖrökkéValóm*! Évek közepette keltsd életre a Te munkádat, évek közepette jelentsd meg azt! Haragban emlékezzél meg kegyelmességről!

3. Elohim (*az Igaz Teremtő*) a Témán felől jön, és a Szent a Párán hegyéről. Szela. Dicsősége elborítja az Egeket, és dicséretével megtelik a Föld.

5 Móz. 33,2.

4. Ragyogása, mint a napé, sugarak támadnak mellőle; és ott van az *Ő* hatalmának rejteke.

5. Előtte dőghalál jár, és nyomaiban forró láz támad.

6. Megáll és méregeti a Földet, pillant és megrendíti a népeket, az *ÖrökkéValó* hegyek szétporlanak, elsüllyednek az *ÖrökkéValó* halmok; az *Ő* ösvényei örökkévalók!

7. Bomlani látom Khusán sátrait, reszketnek a Midián-föld kárpitjai!

9. Csupasz, meztelen a Te kézíved, a törzseknek és népességeknek ígéret szerint! Szela. A föld folyókat ömleszt.

Józs. 3,16.

10. Látnak téged és megrendülnek a hegyek, gátat tör a víz-ár, harsog a hullám, és magasra emeli karjait.

11. A Nap és Hold megállnak helyökön czikázó nyilaid fényétől és ragyogó kopjád villanásától.

Józs. 10,12., Józs. 10,13.

12. Haragodban eltaposod a Földet, búsultodban szétmorzsolod a nemzeteket.

13. Kiszállsz néped szabadítására, fölkented segítségére; szétzúzod a főt a gonosznak házában; nyakig feltakarod az alapjait. Szela!

14. Sajat dárdájával vered át az ő vezéreinek fejét, akik berohannak, hogy szétszórjanak engem; ujjonganak, hogy rejtekében emészthetik meg a szegényt.

15. Lovaidal megtaposod a tengert, a nagy vizek hullámain.

16. Hallám és reszket a bensőm, a szózatra remegnek ajkaim; porladni kezdenek csontjaim, reszketnek lábaim: hogy nyugton legyek a nyomorúság napján, amely feljön a népre, mely megsanyargatja azt.

17. Mert a fügefá nem fog virágozni, a szőlőkben nem léssen gyümölcs, megcsal az olajfa termése, a szántóföldek sem teremnek eleséget, kivész a juh az akolból, és nem lesz ökör az istállóban.

18. De én örvendezni fogok JaHuWaH-ban, és vígadok az én szabadító *Igaz Teremtő*mben.

19. JaHuWaH Elohim az én erősségem, hasonlókká teszi lábaimat a nőtény szarvasokéihoz, és az én magas helyeimén jártat engemet!

Zsolt. 18,34.

8. A folyók ellen gerjedd-e fel JaHuWaH? Vajjon a folyókra haragszol-e, vagy a tengerre böszültél-e fel, hogy lovaiddon és diadal-szekereiden robogsz?

Sofóniás próféta könyve

I JaHuWaH (*ÖrökkéValó*) igéje, amelyet szólt Sofóniásnak, a Kusi fiának, aki Gedáliás fia, aki Amariás fia, aki Ezékiás fia, Jösiásnak az Amon fiának idejében.

2 Kir. 21,23., 2 Kir. 21,24., 2 Kir. 22,1.

2. Elvesztek, mindent elvesztek e föld színéről, azt mondja JaHuWaH.

3. Elvesztek embert és barmot; elvesztem az ég madarait, és a tenger halait és a botránkoztatás eszközeit a hitetlenekkel együtt; az embert is kiirtom a föld színéről, azt mondja JaHuWaH.

4. És kinyújtom kezemet Júda ellen és Jeruzsálem minden lakója ellen, és kiirtom e helyről a Baál maradékát, a bálványpapok nevét a papokkal együtt;

5. Azokat is, akik a háztetőkön az ég seregének hajlonganak, és azokat, akik hajlonganak, esküdven JaHuWaH-ra, de esküsznek az ő Molokjokra is;

2 Kir. 23,12., 2 Kir. 23,13., Jer. 19,13.

6. Azokat is, akik elfordultak JaHuWaH követésétől, és akik nem keresik az *ÖrökkéValót* és nem tudakoznak felőle.

Ezék. 8,16.

7. Hallgass JaHuWaH Elohim (*az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő*) orczája előtt, mert közel van JaHuWaH-nak napja, mert áldozatot készítettett JaHuWaH, megszentelte az ő hivatalosait.

Ezék. 39,17., Ezék. 39,20.

8. És leszen JaHuWaH áldozatának napján: megfenyítem majd a fejedelmeket és a királyok fiait és mindazokat, akik idegen öltözetbe öltöztek.

9. És megfenyítem mindazt, aki a küszöbön ugrál ama napon, akik erőszakkal és csalárdsággal töltik meg az ő uroknak házát.

10. És leszen azon a napon, azt mondja JaHuWaH, kiáltó szózat a hal-kaputól fogva, és jajgatás az alsó városból, és nagy recsegés a halmok felől.

11. Jajgassatok, ti, akik a völgyben laktok, mert elpusztul az egész kalmár nép, kivágattatik minden, aki ezüstöt mér.

Hós. 12,7.

12. És leszen az időben, megmotozom majd Jeruzsálemet szövétnekkkel, és megfenyítem azokat, akik saját seprejökön hevernek, akik ezt mondják szívökből: sem jót, sem rosszat nem cselekszik az *ÖrökkéValó*.

Mik. 3,11., Mik. 3,12.

13. És gazdagságuk prédává lesz, házaik pedig pusztává. Építenek házakat, de nem lakják, és plántálnak szőlőket, de nem iszszák azoknak borát.

5 Móz. 28,30., 5 Móz. 28,39.

14. Közel van JaHuWaH-nak nagy napja, közel van és igen siet; JaHuWaH napjának szava keserves, kiáltoz azon a hős is.

Jer. 39,1., Jer. 39,2.

15. Haragnak napja az a nap, szorongatásnak és nyomorúságnak napja; pusztításnak és pusztulásnak

napja; sötétségnek és homálynak napja; felhőnek és borúnak napja.

Ámós. 5,18.

16. Kürtnek és tárogatónak napja a megerősített városok ellen és a büszke tornyok ellen!

17. És megszorongatom az embereket és járnak, mint a vakok, mert vétkeztek JaHuWaH ellen, és kiontatik vérök, mint a por, és testök, mint szemét.

18. Sem ezüstjök, sem aranyuk nem szabadíthatja meg őket JaHuWaH haragjának napján, és az *Ő* féltő szeretetének tüze megemésztí az egész Földet; mert véget vet, bizony hirtelen vet véget e Föld minden lakosának.

Jer. 39,9.

2 Térjetez eszetekre, s eszméljetez fel, ti, arczátlan nemzet,

2. Mielőtt szülne a végzés (mint a polyva száll tova az a nap!); míg rátok nem jön JaHuWaH haragjának tüze, míg rátok nem jön JaHuWaH haragjának napja!

3. Keressétek az *ÖrökkéValót* mindnyájan e Föld alázatosai, akik az *Ő* ítélete szerint cselekesztek; keressétek az igazságot, keressétek az alázatosságot: talán megoltalmaztattok JaHuWaH haragjának napján!

4. Mert elhagyottá lesz Gáza, Askelon pedig pusztasággá; Asdódot délben üzik el, és Ekron kiirtatik.

5. Jaj a tenger vidékén lakóknak, a Kereteusok nemzetségének! az *ÖrökkéValó* igéje ellened van, te Kanaán, Filiszteusok földje; elpusztítalak téged, lakatlanná leszel.

Jer. 47,4., Jer. 47,7.

6. És tenger vidéke legelőkké, pásztorok tanyáivá és juhoknak aklaivá leszen.

7. És az a vidék a Júda házának maradékaé lesz, ők legeltetnek azon; estére Askelon házaiban heverésznek, mert meglátogatja őket JaHuWaH, az ő Elohimük, és visszahozza az ő foglyaikat.

8. Hallottam Moáb gyalázkodását és Ammon fiainak szidalmait, amelyekkel gyalázták népemet, és felfuvalkodtak az ő határok ellen.

9. Azért élek Én, mondja a Seregek JaHuWaH-ja, Izráelnek Elohimje, hogy Moáb olyanná leszen, mint Sodoma, Ammon fiai pedig, mint Gomora: tövistermő föld, só-telep és pusztaság örökre; népem maradéka prédálja fel őket, és nemzetségem ivadéakai bírják majd őket.

Ésa. 16,6., Ésa. 16,12.

10. Ez esik meg rajtok az ő kevélységökért, amiért gyalázkodtak és felfuvalkodtak

a Seregek JaHuWaH-jának népe ellen.

11. Rettenetes lesz JaHuWaH ellenök, mert elfogyatja a Földnek minden elohimét, és néki hódol majd ki-ki a maga lakhelyén, a pogányoknak is minden szigete.

12. Ti is, kúsiak! Fegyverem öli meg őket!

Ésa. 20,3., Ésa. 20,5.

13. És kinyújtja kezét észak felé, és elveszti Assiriát, Ninivét pusztasággá teszi, kietlenné, mint egy sivatag.

14. És nyájak heverésnek bensejében, mindenféle állatok serege: pelikán és sündisznó hálnak párkányain, az ablakban azoknak szava hangzik, a küszöbön omladék lészen, mert lefosztatott a cédrus!

15. Ímé, a víg város, a bátorságban lakozó, amely ezt mondja vala szívében: Én vagyok és nincs kívülem más! milyen pusztasággá lőn, vadak tanyájává, aki átmegy rajta, mind süvöltöz és csapkodja kezét.

3 Jaj az ellenszegülőnek és undoknak, az erőszakos városnak!

2. Nem hallgatott a szóra, nem fogadta a fenytéket, nem bízott JaHuWaH-ban, Elohiméhez nem közelített!

3. Fejedelmei olyanok benne, mint az ordító oroszlánok, bírái, mint az estve járó farkasok, nem hagynak reggelre a csonton.

4. Prófétái hivalkodók, hitelő férfiak; papjai megfertéztetik a szent helyet, erőszakot tesznek a törvényen.

Jer. 23,11., Jer. 23,32., Hós. 9,7.

5. JaHuWaH igaz ő benne, nem cselekszik hamisságot; reggelről reggelre napfényre hozza ítéletét; nem mulasztja el: de nem ismeri a szégyent a gonosz!

6. Nemzeteket irtottam ki; elpusztultak tornyaik; feldúltam falvaikat, nincs, aki átmenjen rajtok; elromboltattak városaik, egy ember sincs bennök, nincsen lakosuk!

7. Mondtam: Csak félj engem, vedd fel a fenytéket (akkor nem irtott volna ki lakhelye; mindaz, amit felőle végeztem): mégis mihelyt felvirradtak, rosszra indították minden cselekedetüket.

8. Azért várjatok rám, - azt mondja az ÖrökkéValó, - míg prédára kelek; mert elvégeztem, hogy egybegyűjtöm a népeket, hogy összeszedem az országokat, hogy

kiöntsem rájuk búsulásomat, haragomnak egész hevét, és a föld minden kője és kőzeme tüzeben emésztetik meg az egész Föld!

Ezék. 10,10.

9. Akkor változtatom majd a népek ajkát tisztává, hogy mind segítségül hívják JaHuWaH nevét, hogy egy akarattal szolgálják Őt.

10. Kús folyóvizein túlról hozzák imádóim, szétszórt népemnek leányai ételáldozatomat nékem.

Zsolt. 68,32.

11. Azon a napon nem szégyenül sz meg egyetlen cselekedetért sem, amelyekkel vétkeztél ellenem; mert akkor eltávolítottam körödből azokat, akik kérkedve örvendeznek benned, és nem kevélykedel többé az Én szent hegyemen.

12. És marasztok közötted nyomorult és szegény népet, akik bíznak az ÖrökkéValó nevében.

13. Izráel maradéka nem cselekszik hamisságot, nem szól hazugságot, és nem találta szájában álnokságnak nyelve, hanem legelésznek és lenyugosznak és nem lesz a aki felrettentse őket.

14. Énekelj Sionnak leánya, harsogj Izráel, örvendj és teljes szívvel vígad, Jeruzsálem leánya!

15. Megváltoztatta JaHuWaH a te ítéletedet, elfordította ellenségedet; Izráel királya, JaHuWaH, közötted van, nem látsz többé gonoszt!

16. Azon a napon ezt mondják Jeruzsálemnek: Ne félj! Ne lankadjanak kezeid Sion!

Ésa. 41,10., Ésa. 43,1.

17. JaHuWaH, a te Elohimed közötted van; erős Ő, megtart; örül te rajtad örömmel, hallgat az Ő szerelmében, énekléssel örvendez néked.

18. Az ünnep miatt bánkódókat egybegyűjtöm, akik közüled valók; gyalázat terhe van rajtok.

19. Ímé, Én elbánok minden te nyomorgatóddal abban az időben, és megtartom a sántát, és összeszedem a szétszórtakat, és híresekké és nevesekké teszem őket az ő gyalázatjoknak egész földén.

Mik 4,6., Mik. 4,7.

20. Abban az időben elhozlak titeket, és akkor összeszedlek titeket, mert nevesekké és híresekké teszek titeket a Földnek minden népe között, amikor megfordítom a ti fogságotokat a ti szemetek előtt, azt mondja az ÖrökkéValó.

Zsolt 126,1., Zsolt. 126,2.

Ezékiel prófeta könyve **Aggeus prófeta könyve**

1 Dárius király második esztendejének hatodik hónapjában, a hónapnak első napján szóla JaHuWaH (az *ÖrökkéValó*) Aggeus prófeta által Zorobábelnek, a Sealtiel fiának, Júda fejedelmének, és Jósuának, a Jehosadák fiának, a főpapnak, mondván:

Ezsdr. 5,1., Ezsdr. 2,2.

2. Így szól a Seregek JaHuWaH-ja, mondván: Ezt mondja e nép: Nem jött még el az idő, JaHuWaH háza építésének ideje!
3. JaHuWaH pedig így szól Aggeus prófeta által, mondván:
4. Ideje-é néktek, hogy ti mennyezetes házakban lakozzatok, holott ez a ház romban áll?
5. Most azért ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: Gondoljátok meg jól a ti útaitokat!
6. Sokat vetettetek, de keveset takartok; esztek, de meg nem elégesztek; isztok, de meg nem részegesztek; ruházkodtok, de meg nem melegesztek, a bérlő is lyukas zacskóra bérel.
7. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: Gondoljátok meg jól a ti útaitokat!
8. Menjetek fel a hegyre, és hordjatok fát, és építsétek e házat, hogy gyönyörködjem benne, és dicsőítsem, - azt mondja az *ÖrökkéValó*.
9. Sokat vártatok, de ímé kevés lett; haza is hordtátok, de Én ráfuvallok arra! Mi okért? azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja. Az Én házamért, amely ím romban áll, ti pedig siettek, ki-ki a maga házához.
10. Azért vonták meg töletek az egek a harmatot, vonta meg a föld az ő termését.
11. És pusztulást rendeltem a sík földre és a hegyekre, a búzára és a borra, az olajra és mindarra, amit a föld terem; sőt az emberre és a baromra és minden kézimunkára is.
12. És meghallá Zorobábel, a Sealtiel fia, és Jósua, a Jehosadák fia, a főpap és a nép minden többi tagja JaHuWaH-nak, az ő Elohimüknek szavát és Aggeus prófeta beszédeit, amiként elküldte őt az *ÖrökkéValó*, az ő *Igaz Teremtőjük*, és megfélemlék a nép JaHuWaH előtt.
13. És szóla Aggeus, JaHuWaH követe, JaHuWaH küldetésében, mondván a népnek:
Én veletek vagyok! - azt mondja JaHuWaH.
14. És felindítá JaHuWaH Zorobábelnek, a Sealtiel fiának, a Júda fejedelmének lelkét, és Jósuának, a Jehosadák fiának, a főpapnak lelkét, és a nép minden többi tagjának lelkét is, és bemenének és munkálkodának a Seregek JaHuWaH-jának, az ő Elohimüknek házában.
15. A hatodik hónapnak huszonnegyedik napján, Dárius királynak második esztendejében.

2 A hetedik hónap huszonnegyedik napján szóla az *ÖrökkéValó* Aggeus prófeta által, mondván:

2. Szólj csak Zorobábelnek, a Sealtiel fiának, Júda fejedelmének, és Jósuának, a Jehosadák fiának, a főpapnak, és a nép többi tagjainak, mondván:
3. Ki van még életben köztetek, aki látta ezt a házat az ő első dicsőségében? És milyennek látjátok ti most ezt? Avagy olyan-é ez a ti szemetekben, mintha semmi volna?
4. De most légy bátor, Zorobábel, - azt mondja JaHuWaH, - légy bátor te is, Jósua, Jehosadák fia, te főpap és légy bátor e földnek minden népe, azt mondja JaHuWaH, és cselekedjétek, mert Én veletek vagyok, - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja,
5. Az ígét, amelylyel szövetségre léptem veletek, amikor kijöttetek Egyiptomból, és az Én Szellemem köztetek marad. Ne féljétek.
6. Mert ezt mondja Seregek JaHuWaH-ja: Egy kevés idő van még, és Én megindítom az Eget és a Földet, a tengert és a szárazt.
7. És megindítok minden népet, és eljön, Akit minden népek óhajtanak, és megtöltöm e házat dicsőséggel, - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja.
8. Enyém az ezüst és enyém az arany, - azt mondja a Seregekneknek JaHuWaH-ja.
9. Nagyobb leszén e második háznak dicsősége az elsőnél, - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, - és e helyen adok békességet, - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja.
10. A kilencedik hónap huszonnegyedikén, Dáriusnak második esztendejében szóla az *ÖrökkéValó* Aggeus prófeta által, mondván:
11. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: Kérdezd meg csak a papokat a törvény felől, mondván:
12. Ha szentelt húst visz valaki az ő köntösének szárnyában, és illeti annak szárnyával a kenyeret vagy a főzeléket, vagy a bort, vagy az olajat, vagy bármi más eleséget: vajjon szent-e az? És felelének a papok, és mondák: Nem.
13. Aggeus pedig mondá: Ha hulla által fertőzött illeti mindezeket, tisztátalanná lesz-é? És felelének a papok, és mondák: Tisztátalanná!
14. Aggeus pedig felele, és mondá: Épp így e nép és épp így e nemzet Én előtt, - azt mondja az *ÖrökkéValó*, - és épp így kezöknek minden munkája, és amit ide felhoznak: tisztátalan az.
15. Most azért jól gondoljátok meg e naptól fogva az elmúltakat is, mielőtt még követ köre tettek volna az *ÖrökkéValó* hajlékában!

16. Az előtt elmentek a huszas garmadához, és tíz lett; elmentek a sajtóhoz, hogy ötven vederrel merítsenek, és húsz lett.
17. Megvertelek titeket üszöggel, ragyával, és kezetek minden munkáját köesővel, és még sem hajoltatok hozzám, - azt mondja az *ÖrökkéValó*.
- 1 Kir. 8,37., Ámós. 4,9.*
18. Jól gondoljátok hát meg e naptól fogva az elmúltakat is! A kilenczedik hónap huszonnegyedik napjától, attól a naptól fogva, amelyen letétetett JaHuWaH hajlékának alapja. Jól meggondoljátok!
19. Van-é még mag a csűrben? És bizony, a szőlő, a füge, a gránátalma és az olajfa sem termett! E naptól fova megáldalak.
20. Másodszor is szóla JaHuWaH Aggeusnak a hónap huszonnegyedik napján, mondván:
21. Mondd meg Zorobábelnek, Júda fejedelmének: Én megindítom az Eget és a Földet.
22. És felforgatom az országok királyi székét, és elfogyasztom a pogány országok erejét, és felforgatom a szekeret és a benne ülőket, és lehullanak a lovak és a rajtok ülők: ki-ki az ő atyjafiának fegyvere által.
23. Azon a napon, azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, felveszlek téged Zorobábel, Sealtielnek fia, Én szolgám, - azt mondja az *ÖrökkéValó*, - és olyanná teszek, mint egy pecsétgyűrű, mert téged választottalak el, azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja.

Jer. 22,24.

Ezékiel próféta könyve **Zakariás próféta könyve**

1 Dárius második esztendejében, a nyolczadik hónapban szóla JaHuWaH (az *ÖrökkéValó*) Zakariáshoz, a Berekiás fiához, aki Iddó próféta fia, mondván:

Ezsdr. 5,1.

2. Igen megharagudott JaHuWaH a ti atyáitokra.

3. Mondjad azért nekik, ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: Térjetek hozzám, - szól a Seregek JaHuWaH-ja, - és hozzátok térek, - mondá a Seregek JaHuWaH-ja.

Ésa. 31,6., Jer. 3,12., Malak. 3,7.

4. Ne legyetek olyanok, mint atyáitok, akikhez az előbbi próféták kiáltottak, mondván, ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: Térjetek meg kérlek a ti gonosz útaitokról, és a ti gonosz cselekedeteitekből, de nem hallgattak meg, és nem figyelmeztek reám, - szól JaHuWaH.

2 Kir. 22,13., Jer. 18,12.

5. Atyáitok? Hol vannak ők? És a próféták örökké élnek-é?

6. De az Én beszédeim és végzéseim, amelyeket szolgálaim, a próféták által hirdettem: nem beteljesedtek-é a ti atyáitokon? És megtértek és azt mondták: Amint elhatározta vala a Seregek JaHuWaH-ja, hogy a mi útaink és cselekedeteink szerint bánik velünk: úgy bánt velünk.

Jer. 23,2., Siral. 2,17.

7. A tizenegyedik hónapnak, azaz a Sebat hónapnak huszonnegyedik napján, Dáriusnak második esztendejében, szóla az *ÖrökkéValó* Zakariáshoz, a Berekiás fiához, aki Iddó próféta fia, mondván:

8. Látám éjszaka, hogy ímé, egy férfiú veres lovon ül vala, és áll vala a mirtus-fák között, amelyek egy árnyas völgyben valának; háta megett pedig veres, tarka és fehér lovak.

Jel. 6,4., Jel. 6,5.

9. És mondám: Mik ezek *ÖrökkéValóm*? És mondá nekem az angyal, aki beszél vala nekem: Én megmutatom neked: mik ezek.

10. Akkor felele az a férfiú, aki a mirtus-fák között áll vala, és mondá: Azok ezek, akiket JaHuWaH küldött, hogy járják be e Földet;

11. És felelének JaHuWaH angyalának, aki a mirtus-fák között áll vala, és mondák: Bejártuk a Földet, és ímé. az egész Föld vesztegel és nyugodt.

12. JaHuWaH angyala pedig felele, és mondá: Seregek JaHuWaH-ja! Meddig nem könyörölsz még Jeruzsálemen és Júdának városain, amelyekre haragszol immár hetven esztendő óta?

Jer. 25,12.

13. És nyájas szavakkal, vigasztaló szókkal felele JaHuWaH az angyalnak, aki beszél vala velem.

14. És mondá nekem az angyal, aki beszél vala velem: Kiálts, ezt mondván: Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: szeretem Jeruzsálemet és a Siont nagy szeretettel!

15. De nagy haraggal haragszom és a hivalkodó népekre, akik kevésbé haragudtam ugyan, de ők gonoszra törtek.

Ésa. 47,6., Ezék. 25,6.

16. Azt mondja azért az *ÖrökkéValó*: könyörületességgel fordulok Jeruzsálemhez; benne építtetik meg az én házam, szól a Seregek JaHuWaH-ja, és mérőzsinór nyújtatik ki Jeruzsálem felett.

17. Mégis kiálts, mondván: Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: Bővelkedni fognak még városaim a jóban, mert megvigasztalja még JaHuWaH a Siont, és magáévá fogadja még Jeruzsálemet!

18. Majd felemelém szemeimet, és ímé, négy szarvat láték.

19. És mondám az angyalnak, aki beszél vala velem: Mik ezek? És mondá nekem: Ezek azok a szarvak, amelyek szétszórták Júdát, Izráelt és Jeruzsálemet.

20. Azután mutata nekem az *ÖrökkéValó* négy mesterembert.

21. És mondám: Mit jöttek ezek cselekedni? Ő pedig szóla, mondván: Ezek azok a szarvak, amelyek szétszórták Júdát annyira, hogy senki sem emelheti vala fel fejét: de eljöttek, ezek, hogy elretentsék őket, hogy letörjék a pogányok szarvait, aki szarvakkal támadtak vala Júda földé ellen, hogy szétszórják azt.

2 Felemelém ismét szemeimet, és ímé, láték egy férfiút és a kezében mérő-kötelet.

2. És mondám: Hová megy te? És mondá nekem: Megmérni Jeruzsálemet, hogy lássam: mennyi a széle és mennyi a hossza?

3. És ímé, az angyal, aki beszél vala velem, kijöve, és más angyal is kijöve eléje.

4. És mondá annak: Fuss, és szólj e gyermekhez, mondván: Kerítetlenül fogják lakni Jeruzsálemet a benne lévő emberek és barmok sokasága miatt.

5. Én pedig, - szól az *ÖrökkéValó*, - tűz-fal leszek körülötte és megdicsőítem Magamat ő benne!

Ésa. 4,4., Ésa. 4,5.

6. Jaj, jaj! Fussatok ki az északi földről, - így szól JaHuWaH, mert az ég négy szele felé szórtalak szét titeket, - szól JaHuWaH.

7. Jaj Sion! Szabadíts ki magadat, aki Babilon leányánál lakozol.

8. Mert így szól a Seregek JaHuWaH-ja: Dicsőség után küldött engem a pogányokhoz, akik fosztogatnak titeket, mert aki titeket bánt, az Ő szemefényét bántja.

9. Mert ímé én felemelem kezemet ellenök, és saját szolgálaim prédájává lesznek, és megtudjátok, hogy a Seregek JaHuWaH-ja küldött engem.

10. Örülj és örvendezz, Sionnak leánya, mert imé elmegyek és közötted lakozom! - így szól JaHuWaH.

11. És sok pogány csatlakozik azon a napon JaHuWaH-hoz, és népemmé lesznek, és közötted lakozom, és megtudod, hogy a Seregek JaHuWaH-ja küldött hozzád engem.

12. És birtokba veszi az ÖrökkéValó Júdát, mint az ő osztályrészét a szent földön, és újra magáévá fogadja Jeruzsálemet.

13. Hallgasson minden test az ÖrökkéValó előtt: mert felkelt az Ő szentséges helyéről. *Hab. 2,20.*

3 Azután megmutatá nékem Jósuát, a Főpapot, Aki JaHuWaH angyala előtt állt, és a Sátánt, aki jobb keze felől állt, hogy vádolja őt.

Zsolt. 109,6.

2. És mondá JaHuWaH a Sátánnak: Dorgáljon meg téged JaHuWaH, te Sátán; dorgáljon meg JaHuWaH, Aki magáévá fogadja Jeruzsálemet. Avagy nem tűzből kikapott üszög-e ez?

Ámós. 4,11., Júd. 1,9.

3. Jósua pedig szennyes ruhába vala öltöztetve, és áll vala az angyal előtt.

4. És szóla és mondá az előtte állóknak, mondván: Vegyétek le róla a szennyes ruhákat! És mondá néki: Lásd! Levettem rólad a te álnokságot, és ünnepi ruhákba öltöztetlek téged!

Ésa. 61,10.

5. Azután mondtam: Tegyenek fejére tiszta süveget! Feltevék azért fejére a tiszta süveget, és ruhákba öltözteték őt, JaHuWaH angyala pedig ott állt vala.

2 Móz. 28,4.

6. És bizonyosságot tőn JaHuWaH angyala Jósuának, mondván:

7. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: Ha az Én útaimban jársz, és ha parancsolataimat magtartod: te is ítélője leszel az Én házamnak, sőt őrizni fogod az Én pitvaraimat, és ki- s bejárást engedek néked ez itt állók között.

8. Halld meg Jósua, te Főpap; te és barátaid, akik előtted ülnek, mert jelképes férfiak ezek: Imé, bizony előhozom az Én szolgálmat, Csemetét!

Ésa. 11,1., Jer. 23,5., Luk. 1,78.

9. Mert imé e kő az, amelyet Jósua elé helyezek; egy kövön hét szem; imé, Én faragom annak faragványait, - így szól a Seregek JaHuWaH-ja, - és eltörlöm e földnek álnokságait egy napon.

Zsolt 118,22

10. Azon a napon, - így szól a Seregek JaHuWaH-ja, - ki-ki hívja majd a maga felebarátját a szőlőtő alá és a fügefá alá.

Mik 4,4

4 Majd visszatérek az angyal, aki beszél vala velem, és felkölte engem, mint amikor valaki álmából költetik fel.

2. És mondá nékem: Mit látsz te? És mondtam: Látok imé egy merő arany mécstartót, tetején az olajtartója,

rajta pedig annak hét szövétneke, és hét cső a mécstartó tetején, amelyek a tetején vannak;

Ezék. 1,26-27.

3. És mellette két olajfa: egyik az olajtartó jobb oldalán, a másik pedig annak bal oldalán.

4. És felelém, és mondtam az angyalnak, aki beszél vala velem, mondván: Mik ezek, uram?

5. És felele az angyal, aki beszél vala velem, és mondtá nékem: Hát nem tudod-e, mik ezek? És mondtam: Nem, uram!

6. És felele, és szóla nékem, mondván: JaHuWaH beszéde ez Zorobábelhez, mondván: Nem erővel, sem hatalommal, hanem az Én Szellememmel! - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja.

Agge. 2,5.

7. Ki vagy te, te nagy hegy? Lapálylyá leszel Zorobábel előtt, és felviszi a zárókövet, és ilyen kiáltás támad: Áldás, áldás reá!

Dán. 2,45.

8. És szóla hozzám az ÖrökkéValó, mondván:

9. A Zorobábel kezei veték meg e ház alapját, és az ő kezei végzik el azt, és megtudod, hogy a Seregek JaHuWaH-ja küldött el engem hozzátok.

10. Mert akik csúfolták a kicsiny kezdetet, örülni fognak, ha meglátják Zorobábel kezében az ön mérőkövet. Hét van ilyen, JaHuWaH szemei ezek, amelyek átpillantják az egész Földet.

Agge. 2,3., Jel. 5,6.

11. És felelém, és mondtam néki: Mi ez a két olajfa a mécstartó jobb és bal oldalán?

12. És másodszor is felelém, és mondtam néki: Micsoda az olajfának az a két ága, amelyek a két arany cső mellett vannak, és öntik magukból az aranyat?

13. És szóla nékem, mondván: Hát nem tudod-e, mik ezek? És mondtam: Nem, uram!

14. És mondá nékem: Ezek ketten az olajjal Felkenettek, akik az egész Föld Ura mellett állnak.

5 Azután ismét felemelém szemeimet, és látam, hogy imé, egy könyvtekercs repül vala.

2. És mondá nékem: Mit látsz te? És én mondtam: Látok egy repülő tekercset, húsz sing a hossza és tíz sing a széle.

3. És mondá nékem: Ez az átok, amely kihat az egész Föld színére; mert mindaz, aki lop, ehhez képest, fog innen kiirtatni, és mindaz, aki hamisan esküszik, ehhez képest fog innen kiirtatni.

4. Kibocsátom ezt, szól a Seregek JaHuWaH-ja, és bemegy a lopónak házába, és annak házába, aki hamisan esküszik az Én nevemre, és ott marad annak házában, és megemészti azt, s annak fáit és köveit.

5. Majd kijöve az angyal, aki beszél vala velem, és mondtá nékem: Emeld csak fel szemeidet, és lásd meg: micsoda az, ami kijön?

6. És mondtam: Micsoda ez? Ő pedig mondá: Az, ami kijön, mérőedény. És mondá: Ilyen a formájok az egész Földön.
7. És ímé, egy kerek ón-darab repül vala, és ül vala egy asszony a mérő-edény közepében.
8. És mondá: Ez gonoszság. És veté ezt a mérő-edény közepébe, a darab ónt pedig veté annak szájára.
9. És felemelém szemeimet, és látám, hogy ímé, két asszony jöve elő, és szél vala szárnyaikban, és szárnyaik olyanok, mint az eszterágnak szárnyai, és felemelék a mérő-edényt a Föld és az Ég közé.
10. És mondtam az angyalnak, aki beszél vala velem: Hová viszik ezek a mérő-edényt?
11. És mondá nekem: Hogy házat építsenek annak a Sineár földén, és oda erősítsék, és ott hagyják azt a maga helyén.
- 1 Móz. 11,2., 1 Móz. 11,6.*
- 6** Majd megfordulék és felemelém szemeimet, és látám, hogy ímé négy szekér jön vala ki két hegy közül, és azok a hegyek ércz-hegyek.
2. Az első szekérben veres lovak, a második szekérben fekete lovak;
3. És a harmadik szekérben fehér lovak; a negyedik szekérben pedig tarka lovak, erősek.
4. És megszólalék, és mondtam az angyalnak, aki beszél vala velem: Mik ezek, uram?
5. Az angyal felele, és mondá nekem: Ezek az Égnek négy szele, jönnek az egész Föld Ura mellett való szolgálatukból.
- Dán. 7,2.*
6. Amelyben a fekete lovak vannak, észak földre mennek, és a fehérek mennek utánok, a tarkák pedig a dél földre mennek;
7. Az erősek is mennek és kívánják eljárni a földet. És mondá: Menjetek, járjátok el a földet; és eljárák a földet.
8. Majd híva engem, és beszéle velem, mondván: Lásd! Az észak földre menők lecsendesíték lelkemet északnak földén.
9. És szóla az *ÖrökkéValó* hozzám, mondván:
10. Végy a számkivetésből valóktól: Heldaitól, Tóbiástól és Jedájától; és menj be azon a napon, menj be Jósianak, a Sefániás fiának házába, akik Babilonból jöttek,
11. Végy ugyanis ezüstöt és aranyat, csinálj koronákat, és tedd Jósuának, a Jehosadák fiának, a főpapnak fejére!
12. És szólj néki, mondván: Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, mondván: Ímé, egy férfiú, a neve Csemete, mert csemete támad belőle, és megépíti az *ÖrökkéValó* Templomát!
13. Mert ő fogja megépíteni az *ÖrökkéValó* Templomát, és nagy lesz az Ő dicsősége, és ülni és uralkodni fog az Ő székében, és Pap is lesz az Ő székében, és békesség tanácsa lesz kettejük között.
14. És a koronák legyenek Hélemnek, Tóbiásnak, Jedájának és Hénnek, a Sefániás fiának emlékjelei az *ÖrökkéValó* Templomában.
15. És a messzelakók eljönnek és építenek JaHuWaH-ja házába, és megtudjátok, hogy a Seregek JaHuWaH-ja küldött el engem hozzátok. Így lesz, ha hallgattok JaHuWaH-nak, a ti Elohimeteknek (*Igaz Teremtőknek*) szavára!
- 7** És lőn a Dárius király negyedik esztendejében, hogy szóla JaHuWaH Zakariáshoz a kilencedik hónapnak, a Kislévnek negyedikén,
- Nehem. 1,1.*
2. Amikor elküldék Elohim házába Saréczer és Régem-Méleket és társait, hogy esedezzenek az *ÖrökkéValó* színe előtt,
3. És hogy megkérdezzék a papokat, akik a Seregeknek JaHuWaH-jának házában vannak, és megkérdezzék a prófétákat is: Sírjak-é az ötödik hónapban és böjtöljek-é, amint cselekedtem azt néhány esztendő óta?
4. Szóla ekkor a Seregek JaHuWaH-ja nekem, mondván:
5. Szólj az ország minden népének és a papoknak, mondván: Amikor böjtöltetek és gyászoltatok az ötödik és hetedik hónapban, és pedig hetven esztendeig: avagy böjtölvén, nekem böjtöltetek-é?
6. És amikor ettetek, És amikor ittatok: avagy nem magatoknak ettetek és magatoknak ittatok-é?
7. Avagy nem ezek a beszédek-é azok, amelyeket szólt vala JaHuWaH az előbbi próféták által, amikor még Jeruzsálem népes és gazdag vala a körülete levő városokkal együtt, és mind a déli táj, mind a lapály-föld népes vala?
8. És szóla az *ÖrökkéValó* Zakariásnak, mondván:
9. Így szólt a Seregek JaHuWaH-ja, mondván: Igaz ítélettel ítéljetek, és irgalmasságot és könyörületességet gyakoroljon ki-ki az ő felebarátjával!
10. Özvegyet és árvát, jövevényt és szegényt meg ne sarczoljatok, és egymás ellen még szívetekben se gondolatok gonoszt.
- 2 Móz. 22,21., Ésa. 1,23.*
11. De nem akarák meghallani, sőt vállaitak vonogatták, és bedugák füleiket, hogy ne halljanak.
12. Szívöket is megkeményíték, hogy ne hallják a törvényt és az ígéket, amelyeket a Seregek JaHuWaH-ja küldött vala az Ő Szelleme által, az előbbi próféták által. És igen felgerjedt vala a Seregek JaHuWaH-ja.
13. És lőn, hogy amint Én kiáltottam és nem hallották meg: úgy kiáltottak, de nem hallottam meg, - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja;
- Ésa. 1,15., Jer. 14,11., Jer. 14,12.*
14. Hanem szétszórtam őket mindenféle nemzetek közé, akik nem ismerték őket, és pusztá lőn utánok a föld, hogy senki azon sem át nem megy, sem meg nem tér. Így tévők pusztává a kíváncsok földet.
- 2 Kir. 17,6., 2 Kir. 17,7., 2 Krón. 36,21.*
- 8** Majd szóla a Seregek JaHuWaH-ja, mondván:
2. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: Nagy gerjedezéssel gerjedeztam a Sionért, és nagy haragra gerjedtem ellene.
- Zak 1,14., Jél 2,18.*

3. Ezt mondja JaHuWaH: Megtértem a Sionhoz, és Jeruzsálem közepette lakozom, és Jeruzsálem igazság városának neveztetik, a Seregeknek JaHuWaH-jának hegye pedig szent hegynek.

Ésa. 1,26., Ésa. 4,2.

4. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: Agg férfiak és agg nők ülnek majd Jeruzsálem utcáin, és kinek-kinek pálcza lesz kezében a napok sokasága miatt.

5. És megtelnek a város utcái fiúkkal és leányokkal, akik játszadoznak annak utcáin.

6. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: Ha ez csoda leszen e nép maradékának szemei előtt azokban a napokban, vajjon az Én szemeim előtt is csoda leszen-e? - így szól a Seregek JaHuWaH-ja.

7. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja:

Ímé, Én megszabadítom az Én népemet a nap keltének földéről és a nap nyugtának földéről.

8. És elhozom őket és Jeruzsálemben lakoznak, és népemmé lesznek, Én pedig Elohimükké leszek hűséggel és igazsággal.

2 Kor. 6,16.

9. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: Erősödjenek meg kezeitek, akik hallottátok e napokban a beszédekét a próféták szájából, akik szóltak, amikor megvettették a Seregek JaHuWaH-ja házának alapja, hogy megépíttessék a Templom.

Agge. 2,1., Agge. 2,9., Ezsdr. 3,8., Ezsdr. 3,10.

10. Mert e napok előtt nem volt az embernek bére, és a baromnak sem volt bére, sem a kimenőnek, sem a bejövőnek nem volt békessége a háborúság miatt, mert minden embert felindítottam: kit-kit az ő felebarátja ellen.

11. De most nem olyan leszek e nép maradékához, mint az előbbi napokban voltam,

- így szól a Seregek JaHuWaH-ja.

12. Mert a vetés békességes leszen, a szőlőtő megadja gyümölcsét, a föld is megadja termését, az egek is megadják harmatjokat, és örökké teszem mindezeket e nép maradékát.

13. És leszen, hogy amiképen átok valátok a pogányok között, oh Júda háza és Izráel háza: azonképen megszabadítlak titeket, és áldássá lesztek. Ne féljete! Erősödjenek meg kezeitek!

14. Mert ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: Amiképen elgondoltam vala, hogy veszedelmet hozok reátok, amikor atyáitok megharagítottak vala Engem,

- így szól a Seregek JaHuWaH-ja, - és nem könyörültem,

15. azonképen megtértem és elgondoltam e napokban, hogy jót teszek Jeruzsálemmel és Júda házával; ne féljete!

16. Ezek azok a dolgok, amelyeket cselekedjete: Igazságot szóljon ki-ki az ő felebarátjával: igazságos és békességes ítélettel ítéljete a ti kapuitokban.

Eféz. 4,25.

17. És senki ne gondoljon az ő szívében gonoszt az ő prófétájáról, és a hamis esküvést se szeressétek, mert ezek azok, amiket Én mind gyűlölök,

- így szól JaHuWaH.

Zsolt. 11,5.

18. Majd szóla hozzám a Seregek JaHuWaH-ja, mondván:

19. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: A negyedik hónapnak bőjtje, az ötödiknek bőjtje, a hetediknek bőjtje és a tizediknek bőjtje vígalommá, örvendezéssé és kedves ünnepekké lesznek Júda házában. Csak a hűséget és a békességet szeressétek.

20. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: Még lesz idő, amikor népek jönnek el, és sok városoknak lakói.

21. És egyiknek lakói a másikhoz mennek, mondván: Menten menjünk el az ÖrökkéValó orczájának engesztelésére, és a Seregek JaHuWaH-jának keresésére; én is elmegyek!

22. És eljönnek sok népek és erős nemzetek Jeruzsálembe a Seregeknek JaHuWaH-jának keresésére; és az ÖrökkéValó orczájának engesztelésére.

23. Ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: E napokban lesz az, hogy a minden nyelvű pogányok közül tíz ember ragad egy júdabeli férfiúba s ragad annak ruhája szélébe, mondván: Hadd menjünk veletek, mert hallottuk, hogy veletek van az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő!

Ésa. 66,18., Ésa. 66,19.

9 JaHuWaH igéjének terhe a Kadrák földe ellen; Damaskus lesz pedig annak nyugvóhelye, (mert JaHuWaH szemmel tartja az embereket és Izráelnek minden törzsét);

2. És Hámát is, amely szomszédos vele; Tírús és Sídón, noha igen okosak!

Ezék. 28,3.

3. Várat épített magának Tírús, és annyi az ezüstje rakáson, mint a por, és az aranya, mint az utcák sara.

4. Ímé szegénynyé teszi őt JaHuWaH, és megrontja hatalmát a tengeren, magát pedig tűz emészti meg.

5. Meglátja ezt Askalon és megretten; Gáza is igen bánkódik; Ekron is, mert megszégyenült reménységében. Mert kivész a király Gázából, és Askalon lakatlan marad.

6. Asdódban pedig idegenek laknak, és a Filiszteusok kevélységét megtöröm.

7. Kivonszom a vért szájukból és útálatosságait fogaik közül, és ő is a mi Elohimünké marad; és olyan lesz, mint egy fejedelem Júdában, Ekron pedig, mint a Jebuzeus.

8. És tábort járok házam körül, mint a sereg ellen, az ide-oda kóborlók ellen, és nem megy át többé rajtok a sarczó, mert most szemmel tartom őt.

9. Örülj nagyon, Sionnak leánya, örvendezz, Jeruzsálem leánya! Ímé, jön néked a te királyod; igaz és szabadító ő; szegény és számárháton ülő, azaz nőtényszamárnak vemhén.

Ésa. 62,11., Ésa. 62,12., Mát. 21,5.

10. És kivesztem a szekeret Efraimból és a lovat Jeruzsálemből, kivesztem a harci kézivet is, és békességet hirdet a pogányoknak; és uralkodik tengertől tengerig, és a folyamtól a föld határáig.

Mik. 5,4., Mik. 5,5., Zsolt. 2,8.

11. Sőt a veled való szövetségnek vééréért a te foglyaidat is kibocsátom a kútból, amelyben nincs víz.

Ésa. 51,1., Ésa. 51,12., Ésa. 51,14.

12. Térjete vissza az erősséghez, reménységnek foglyai! Ma is azt hirdetem néktek: kétszeresen megfizetek néked!

13. Mert kifeszítem Júdat magamnak mintegy kézivet és megtöltöm Efraimot; és felindítom fiaidat, oh Sion, a te fiaid ellen, oh Jáván, és olyanná teszek, mint a hős fegyvere.

14. És megjelen felettök JaHuWaH, és nyila repül, mint a villámlás; az ÖrökkéValó, az Igaz Teremtő kürtöt fuvall, és déli szelekben nyomul elő.

15. A Seregek JaHuWaH-ja megoltalmazza őket; megemésztik és letapossák a parittyá-köveket, és isznak és zajongnak, mint a bortól, és megtelnek, mint a csészék és mint az oltár szegletei.

16. És megsegíti őket JaHuWaH, az ő Elohimük ama napon, mint az ő népének nyáját, és mint korona-kövek ragyognak az Ő földén.

10 Kérjete esőt az ÖrökkéValótól a késői eső idején! az ÖrökkéValó villámlást szerez, és záporosót ad nékik, és kinek-kinek füvet a mezőn. *Zsolt. 68,10., Ésa. 43,19.*

2. Mert a bálványok hazugságot szólnak, a varázslók pedig hamisságot látnak és üres álmokat beszélnek, hiábavalósággal vigasztalnak; azért elszélednek, mint a juhnyáj, amely sanyarog, mert nincs pásztora.

Jer. 10,8., Jer. 10,9.

3. Haragra gerjedtem a pásztorok ellen, és megfenyíttem a bakokat. Bizony megfenyíti a Seregek JaHuWaH-ja az Ő nyáját, a Júda házát, és olyanokká teszi őket, amilyen a harczra felékesített ló.

4. Közülök támad a Szegletkő, közülök a szeg, közülök a harci ív, közülök egyszersmind minden sarczoló.

5. És olyanok lesznek, mint a hősök, akik az utcák sarát tapodják a harczban, és harcolnak, mert velők van az ÖrökkéValó, és megszégyenítik a lovon ülőket.

6. És megerősítem a Júda házát, és a József házát megsegítem, és visszahozom őket, mert szánom őket, és olyanokká lesznek, mintha el sem vetettem volna őket; mert Én vagyok JaHuWaH, az ő Elohimük, és meghallgatom őket.

Ezék. 37,16., Ezék. 37,22.

7. Efraim is olyan lesz, mint egy hős, és örvendeznek majd mintegy bortól ittasodva, és látják fiaik és örvendeznek; örvend az ő szívök az ÖrökkéValóban.

8. Süvöltök nékik és egybegyűjtöm őket, mert megszabadítom őket, és megsokasulnak, amint megsokasultak volna.

9. És széthintem őket a népek között, hogy a messze Ezerkötőben megengessenek engem, és fiaikat neveljenek és visszatérjenek.

10. Mert visszatérítem őket, Egyiptom földéről, Assiriából is összegyűjtöm őket, és behozom őket Gileád és Libánon földjére, elég sem lesz nékik.

11. És átvonulnak a nyomor tengerén, és megveri a tenger hullámai, és kiszáradnak a folyam örvényei, letöretik Assiriának kevélysége, és Egyiptom királyi pálczája elvész. *Ésa 33,1., Jer. 46,2., Jer. 46,13.*

12. És megerősítem őket JaHuWaH-ban, és az Ő nevében járnak, - így szól JaHuWaH. *Mik 4,5*

11 Nyisd meg kapuidat, oh Libánon, hogy tűz emésztszen czédrusaid közt!

2. Jajgass te cziprus, mert esik a czédrus, leomlott, ami a legjava! Jajgassatok ti Básán tölgyei, mert pusztul a rengeteg erdő.

3. Hangzik a pásztorok jajja, mert elpusztult az ő büszkeségök! Hangzik az oroszlán ordítása, mert elpusztult a Jordán kevélysége!

4. Ezt mondja JaHuWaH, az én Elohimem: Legeltesd a leölésre szánt juhokat,

5. amelyeket leölnek az ő tulajdonosaik, anélkül, hogy bűnnek tartanak, eladóik pedig ezt mondják: Áldott JaHuWaH, mert meggazdagodtam! és pásztoraik sem kimélik őket. *Ján. 16,2.*

6. Bizony nem kimélem többé e föld lakosait, - ezt mondja az ÖrökkéValó; - sőt ímé odaadok minden embert a felebarátja kezébe és az ő királya kezébe, és megrontják e földet, és nem szabadítom ki kezökből!

7. Legeltetém hát a leölésre szánt juhokat, azaz a megnyomorgatott juhokat, és választék magamnak két pálczát, az egyiket nevezém Szépségnek, a másikat nevezém Egyességnek; így legeltetém a juhokat. *Ezék. 34,23.*

8. És három pásztort vertem el egy hónap alatt, mert elkeseredék a Szellemem miattok, és az ő lelkök is megútála Engem.

9. És mondám: Nem őrizlek Én titeket, haljon meg a halálra való és vágattassék ki a kivágni való, a megmaradtak pedig egyék meg egymásnak húsát. *Jer. 15,2., Jer. 15,3.*

10. És vevém egyik pálczámat, a Szépséget, és eltörém azt, hogy felbontsam az Én szövetségemet, amelyet az összes népekkel kötöttem. *Mát. 21,41., Csel. 13,46.*

11. És felbomla az azon a napon, és így tudták meg az elsanyargatott juhok, akik ragaszkodnak vala Hozzá, hogy JaHuWaH dolga ez.

12. És mondám nékik: Ha jónak tetszik néktek, adjátok meg az Én béremet; ha pedig nem: hagyjátok abba! És harmincz ezüst pénzt fizettek béremül. *Mát. 26,15.*

13. És mondá az ÖrökkéValó nékem: Vesd a fazekas elé! Nagy jutalom, amelyre becsültek engem. Vevém azért a

harmincz ezüst pénzt, és vetém azt az *ÖrökkéValó* házába, a fazekas elé.

14. Majd eltörém a másik pálczámat is, az Egyességet, hogy felbontsam a testvérséget Júda között és Izráel között.

15. És monda JaHuWaH nékem: Most már szerezz magadnak bolond pásztornak való szerszámot.

16. Mert ímé, Én pásztort állítok e földre, aki elveszetteket meg nem keresi, a gyöngével nem törődik, a megtépettet meg nem gyógyítja, a jó karban levőt nem táplálja, a kövéreinek húsát megessi, és körmeiket széttördeli.

Ezék. 34,3., Ezék. 34,4.

17. Jaj a mihaszna pásztornak, aki elhagyja a juhokat! Fegyver a karjára és jobb szemére. Karja szárazra száradjon és jobb szeme sötétre sötétedjék.

12 JaHuWaH igéjének terhe Izráel ellen. Így szól JaHuWaH, aki az Egeket kiterjesztette, a Földet fundálta, és az ember keblébe lelket alkotott.

Préd. 12,9.

2. Ímé, Én részegítő pohárrá teszem Jeruzsálemet minden körulte való népnek; Júdának is az lesz, amikor ostromolják Jeruzsálemet.

3. És azon a napon lesz, hogy nyomtatókövé teszem Jeruzsálemet minden népnek; aki emelni akarja azt, mind szakadva-szakad meg, noha összegyül ellene a Föld minden pogánya.

Ésa 8,15

4. Azon a napon, - így szól JaHuWaH, - megverek minden lovat rettegéssel, a lovagját pedig örültséggel, de a Júda házát nyitott szemmel nézem, a népeknek pedig minden lovát vaksággal verem meg.

5. És azt mondják szívökben Júda fejedelmei: Az én erősségem Jeruzsálemnek lakói, az ő Elohimükkel, a Seregek JaHuWaH-jával.

6. Azon a napon olyanokká teszem Júda fejedelmeit, mint amilyen a tözes serpenyő a fák között, és amilyen a tözes fálya a kékék között: megemésztenek jobb és bal felől minden körülvaló népet; de Jeruzsálem tovább is a helyén marad Jeruzsálemben!

7. És megoltalmazza az *ÖrökkéValó* Júdának sátrait, mint azelőtt, hogy ne legyen nagyobb Dávid házának dicsősége és Jeruzsálem lakosának dicsősége, mint a Júdái.

8. Azon a napon oltalma leszen JaHuWaH Jeruzsálem lakosának, és azon a napon olyan lesz köztök a legalábbvaló, mint Dávid, a Dávid háza pedig, mint Elohim, mint JaHuWaH angyala ő előttök.

9. És azon a napon lesz, hogy kész leszek elveszteni minden pogányt, akik Jeruzsálemre támadnak;

10. A Dávid házára és Jeruzsálem lakosaira pedig kiöntöm a kegyelemnek és könyörületességnek Szellemét, és Reám tekintenek, Akit átszegeztek, és siratják Őt, amint siratják az egyetlen Fiút, és keseregnek utána, amint keseregnek az elsőszülött után.

Ezék. 37,14., Ámós. 8,10.

11. Azon a napon nagy siralom lesz Jeruzsálemben, *Ezék. 37,14., Jeruzsálem* és Jeruzsálem lakosainak siralom a Megiddo völgyében.

2 Kir. 23,10., 2 Krón. 35,22., 2 Krón. 35,25.

12. És sir a föld: nemzetségek és nemzetségek külön; külön a Dávid házának nemzetsége, feleségeik is külön; külön a Nátán házának nemzetsége, és feleségeik is külön;

13. Külön a Lévi házának nemzetsége, és feleségeik is külön; külön a Sémei nemzetsége, feleségeik is külön.

14. A többi nemzetségek mind; nemzetségek és nemzetségek külön, feleségeik is külön.

13 Azon a napon kútfő fakad a Dávid házának és Jeruzsálem lakosainak a bűn és tisztátalanság ellen.

2. És leszen azon a napon, - így szól a Seregek JaHuWaH-ja: Kivesztem a bálványok neveit e földről, és emlegetni sem fogják többé; sőt a prófétákat és a fertelmes lelket is kiszagatom e földről.

Zsolt. 16,4.

3. És úgy lesz, ha prófétálni fog még valaki, azt mondják annak az ő apja és anyja, az ő szülői: Ne élj, mert hazugságot szóltál JaHuWaH nevében! És általverik őt az ő apja és anyja, az ő szülői, az ő prófétálása közben.

5 Móz. 18,20.

4. És azon a napon megszégyenülnek a próféták, ki-ki az ő látása miatt az ő prófétálásaik közben, és nem öltözködnek szőrös ruhába, hogy hazudjanak.

5. Hanem ezt mondja ki-ki: Nem vagyok én próféta, szántóvető ember vagyok én, sőt más szolgájává lettem én gyermekségem óta.

6. És ha mondja néki valaki: Micsoda ütések ezek a kezeiden? azt mondja: Amiket az én barátaim házában ütöttek rajtam.

7. Fegyver, serkenj fel az én pásztorem ellen és a férfiú ellen, aki nékem társam! - így szól a Seregek JaHuWaH-ja. Verd meg a pásztort és elszélednek a juhok, én pedig a kicsinyek ellen fordítom kezemet.

Mát. 26,31.

8. És leszen az egész Földön, - így szól az *ÖrökkéValó* - a két rész kivágattatik azon és meghal, de a harmadik megmarad rajta.

9. És beviszem a harmadrészt a tűzbe, és negtisztítom őket, amint tisztítják az ezüstöt és megpróbálom őket, amint próbálják az aranyat; ő segítségül hívja az Én nevemet és Én felelni fogok néki; ezt mondom: Népem ő! Ő pedig ezt mondja: JaHuWaH, az én *Igaz Teremtőm!*

1 Pét. 1,6., 1 Pét. 1,7.

14 Ímé, eljön JaHuWaH-nak napja, és a te prédátat felosztják benned.

2. Mert minden népet ütközetre gyűjtök Jeruzsálemhez, és megszállják a várost, és kirabolják a házakat, megszeplősítik az asszonyokat; és a város fele számkivetésbe megy, de a nép maradéka nem gyomláltatik ki a városból.

3. Mert eljön JaHuWaH, és harcol azok ellen a népek ellen, amint harcolt vala ama napon, a harcnak napján. *Ezékiel próféta könyve*
Ésa. 42,13., 2 Móz. 14,19., 2 Móz. 14,27.
4. És azon a napon az Olajfák hegyére veti lábait, amely szemben van Jeruzsálemmel napkelet felől, és az Olajfák hegye közepén ketté válik, kelet felé és nyugot felé, igen nagy völgygé, és a hegynek fele észak felé, fele pedig dél felé szakad.
5. És az Én hegyem völgyébe futtok, mert a hegyközi völgy Azálig nyúlik, és úgy futtok, amint futottak a földindulás elől Uzziásnak, Júda királyának napjaiban. Bizony eljő JaHuWaH, az én Elohimem, és minden szent vele.
6. És úgy lesz azon a napon: Nem lesz világosság, a ragyogó testek összezsugorodnak.
7. De lesz egy nap, amelyet az *ÖrökkéValó* tud, se nappal, se éjszaka, és világosság lesz az estvének idején.
Ésa. 30,26.
8. És e napon lesz, hogy élő vizek jönek ki Jeruzsálemből, felerészök a napkeleti tenger felé, felerészök pedig a nyugoti tenger felé, és nyárban és télben is úgy lesz.
9. És JaHuWaH lesz az egész Földnek Királya, e napon egy JaHuWaH leszen, és a Neve is egy.
10. Az egész föld síksággá változik Gebától kezdve Rimmonig, déli irányban Jeruzsálem felé, és felmagasztaltatik és a maga helyén marad a Benjámin kapujától az első kapu helyéig, a szegletkapuig, és a Hananéel tornyától a király sajtójáig.
11. És lakni fognak benne, és nem éri többé pusztulás, és barátságban lakoznak Jeruzsálemben.
12. És ez lesz a csapás, amelylyel megcsapkod JaHuWaH minden népet, amelyek Jeruzsálem ellen gyülekeznek: Megsenyved a húsok és pedig a mág lábaikon állnak, szemeik is megsenyvednek gödreikben, és az orruk is megsenyved szájokban.
13. És azon a napon lesz, hogy az *ÖrökkéValó* nagy háborúságot támaszt közöttök, úgy, hogy ki-ki a maga társának kezét ragadja meg, és a maga társának keze ellen emeli fel kezét.
14. Sőt még Júda is harcolni fog Jeruzsálem ellen, és összegyűjtetik a körös-körül lakó népek minden gazdagsága: arany, ezüst és igen sok ruha.
15. És éppen olyan csapás lesz a lovakon, öszvéreken, tevéken, szamarakon és mindenféle barmokon, amelyek e táborban lesznek, amilyen ez a csapás.
16. És leszen, hogy akik megmaradnak mindama népek közül, amelyek Jeruzsálem ellen jönek: esztendőről esztendőre mind felmennek, hogy hódoljanak a királynak, a Seregeknek JaHuWaH-jának, és megünnepeljék a Sátorok ünnepét.
5 Móz. 16,13.
17. És leszen, hogy aki nem megy fel e föld nemzetségei közül Jeruzsálembe, hogy hódoljon a királynak, a Seregek JaHuWaH-jának: nem leszen azokra eső.
18. És ha nem megy fel, vagy nem jön fel az égyiptomi nemzetség, ő rájuk sem leszen; de leszen az a csapás, amelylyel megcsapkodja az *ÖrökkéValó* a népeket, akik nem mennek fel a Sátorok ünnepét megünnepelni.
19. Ez leszen Égyiptomnak büntetése, és mindama népek büntetése, akik nem mennek fel a Sátorok ünnepét megünnepelni.
20. Azon a napon a lovak csengettyűin is ez lesz: JaHuWaH-nak szenteltetett. És a fazekak JaHuWaH-nak házában olyanokká lesznek, mint az oltár előtt való medenczék.
21. És Jeruzsálemben és Júdában minden fazék a Seregek JaHuWaH-jának szenteltetik, és eljönnek mind, akik áldozni akarnak, és választanak közülök és főznek azokban; és nem leszen többé Kananeus a Seregek JaHuWaH-jának házában e napon.
Ésa. 35,8.

Malakiás ^{Ezékiel próféta könyve} próféta könyve

1 JaHuWaH (az ÖrökkéValó) igéjének terhe Izráel ellen, Malakiás által:

2. Szerettelek titeket, - azt mondja JaHuWaH, - és azt mondjátok: Miben szerettél minket? Avagy nem atyjafia vala-é Ézsau Jákóbnak? - azt mondja JaHuWaH, - Jákóbot pedig szerettem,

1 Móz. 25,23., Róm. 9,13.

3. Ézsaut ellenben gyűlöltem, és az ő hegyeit pusztává tettem, örökségét pedig pusztai sakálokévá.

Ezék. 25,13.

4. Ha azt mondja Edom: Elpusztultunk; de térjünk meg és építsük fel a romladékokat: ezt mondja a Seregek JaHuWaH-ja: Ők építenek, de én elrontom, és elnevezik őket Gonoszság határanak és oly népnek, amelyre örökké haragszik az ÖrökkéValó.

5. És látják ezt a ti szemeitek, és magatok is mondjátok: Nagy JaHuWaH az Izráel határa felett.

6. A fiú tiszteli atyját, a szolga is az ő urát. És ha én atya vagyok: hol az Én tisztességem? És ha Én JaHuWaH vagyok, hol az Én félelmem?

Azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja néktek: ti papok, akik utáljátok az Én nevemet, és ezt mondjátok:

Mivel utáljuk a Te nevedet?

Ésa. 1,2., Ésa. 1,3.

7. Megfertéztetett kenyeret hoztok oltáromra, és azt mondjátok: Mivel fertéztetünk meg téged? Azzal, amikor azt gondoljátok, hogy az ÖrökkéValó asztala megvetni való.

8. Hogyha vakot hoztok áldozatul: Nem bűn-é az? vagy ha sántát hoztok és bénát: nem bűn-é az? Vidd csak azt a te fejedelmednek: vajjon kedvvel fogad-é, avagy reád tekint-é? - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja.

3 Móz. 22,21., 3 Móz. 22,22.

9. Most azért engeszteljétek meg Elohimnek orczáját, hogy könyörüljön rajtunk. Általatok van ez, elnézheti-é ezt néktek? - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja.

10. Vajha valaki közületek bezárná az ajtót, hiába ne tüzelnétek az Én oltáromon! Nem telik kedvem bennetek, - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, - az ételáldozatot sem kedvelem a ti kezetekből!

Ésa. 1,11., Ámós. 5,21.

11. Hiszen napkelettől fogva napnyugotig nagy az Én nevem a pogányok között, és minden helyen tömjénnel áldoznak az Én nevemnek és tiszta ételáldozattal!

Bizony nagy az Én nevem a pogányok között!

- azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja.

Zsolt. 113,3., Zsolt. 114,2.

12. Ti pedig meggyalázzátok azt, amikor azt mondjátok: JaHuWaH-nak asztala megvetni való, és annak jövedelme, eledele utálatos.

13. És azt mondjátok: Ímé, mily fáradság! és ráfűjtök, azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja; pedig a rablított hozzátok, meg a sántát és betegest; ételáldozatot is hoztok, de hát kedves-é az a ti kezetekből? - azt mondja az ÖrökkéValó.

14. Átkozott pedig az álnok! Van ugyan a nyájában him, és fogadást is tesz: mégis hitvánnyal áldozik JaHuWaH-nak. Pedig nagy Király vagyok Én, - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, - és félelmetes az Én nevem a pogányok között!

Préd. 5,6., 3 Móz. 22,19.

2 Most azért néktek szól ez a parancsolat, ti papok!

2. Ha meg nem hallgatjátok és ha nem veszitek szívetekre, hogy dicsőséget adjatok az Én nevemnek, - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, - átkot bocsátok reátok, és elátkozom a ti áldásotokat; bizony elátkozom azt, ha nem veszitek szívetekre!

2 Móz. 26,14.

3. Ímé, Én megrontom a ti vetni való magotokat, és szemetet szórok orczáitokba, a ti ünnepléseknek szemetjét, és ahhoz hordanak ki titeket.

4. És megtudjátok, hogy azért adtam néktek e parancsolatot, hogy szövetségem legyen a Lévível, - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja.

4 Móz. 8,11., 4 Móz. 8,19.

5. Szövetségem volt vele életre és békességre, és félelmül adtam azt néki és félt engemet, és megalázta magát az Én nevem előtt.

6. Igazság törvénye volt az ő szájában, és nem találtott álnokság az ő ajkaiban; békességben és egyenességgel járt velem, és sokakat megtérített a bűnből.

5 Móz. 33,9., 5 Móz. 33,10.

7. Mert a papnak ajkai őrzik a tudományt, és az ő szájából törvényt várnak, mivel a Seregek JaHuWaH-jának követe ő.

3 Móz. 10,11., Agge. 1,13., Jel. 1,20.

8. De ti elhajlottatok ez útról, sokakat megbotránkoztattatok a törvénnyel, felbontottátok Lévi szövetségét, - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, -

9. azért Én is szidalmasakká tettelek titeket és utálatosakká az egész nép előtt, amiatt, hogy meg nem őriztétek az Én útamat, hanem személyválogatók voltatok a törvénnyel.

10. Nem egy atyánk van-é mindnyájunknak? Nem egy Elohim teremtet-é minket? Miért csalja hát ki-ki az ő felebarátját, megrontván a mi atyáink szövetségét?

Ésa. 60,21., Efész. 4,6.

11. Hűtelenné lett Júda, és utálatosság támadt Izráelben és Jeruzsálemben, mert megfertőztette Júda JaHuWaH

szentségét, amelyet Ő szeret, és idegen elohimnek leányát vette el.

12. Elveszt JaHuWaH mindenkit, aki ezt cselekszi, a vigyázót és a felelőt, a Jákób sátraiból, még ha áldozatot visz is a Seregek JaHuWaH-jának.

13. És ezt is cselekszitek: betöltitek JaHuWaH oltárát könyhullatással, sírással és kesergéssel, hogy ne tekintsen többé az ételáldozatra, és ne fogadjon el szívességet a ti kezeitekből.

Ámós. 5,21.

14. És azt mondjátok: Miért? Azért, mert az ÖrökkéValó tett bizonyosságot közted és a te ifjúságod felesége közt, akit te megcsaltál, holott társad és szövetséges feleséged!

Péld. 2,17.

15. Nem tett ilyet egy sem, akinek még volt lelke. És mit keresett az az egy? Elohimtől (az Igaz Teremtőtől) való magvat. Őrizzétek meg azért a ti lelketeket, és a ti ifjúságotok feleségét meg ne csaljátok!

1 Móz. 2,24., 1 Móz. 2,28., Ésa. 51,2., Ezék. 33,24.

16. Mert gyűlölöm az elbocsátást, azt mondja JaHuWaH, Izráelnek Elohimje, és azt, aki ruhájára kegyetlenséget borít, azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja. Őrizzétek meg azért lelketeket, és ne csalárdkodjatok!

Mát. 19,8., Mát. 19,9.

17. Elfárasztottátok az ÖrökkéValót beszédeitekkel, és azt mondjátok: Mivel fárasztottuk el? Azzal, hogy azt mondjátok: Minden gonosztevő jó JaHuWaH szemeiben, és gyönyörködik Ő azokban;

vagy: Hol van az ítéletnek Elohimje?

3 Ímé, elküldöm Én az Én követemet, és megtisztítja előttem az utat, és mindjárt eljön az Ő templomába JaHuWaH, Akit ti kerestek, és a szövetségnek követe, akit ti kívántok; ímé, eljön, azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja.

Mát. 11,7., Mát. 11,10., Mát. 11,14., Mát. 3,11., Mát. 3,13.

2. De kicsoda szenvedheti el az Ő eljövételének napját? És kicsoda áll meg az Ő megjelenésekor? Hiszen olyan Ő, mint az ötvösnek tüze, és a ruhamosóknak lúgja!

Ámós. 5,18., Mát. 3,12., Mát. 3,13.

3. És ül, mint ötvös vagy ezüsttisztogató és megtisztítja Lévi fiait és fényessé teszi őket, mint az aranyat és ezüstöt; és igazsággal visznek ételáldozatot JaHuWaH-nak.

4. És kedves lesz az ÖrökkéValónak a Júda és Jeruzsálem ételáldozatja, mint a régi napokban és előbbi esztendőknben.

Róm. 12,1., Róm. 12,2.

5. Mert ítéletre indulok hozzátok, és gyors tanú leszek a szemfényvesztők ellen, a paráznák és hamisan esküvők ellen, és azok ellen, akik megrövidítik a munkásnak bérét, az özvegyet és árvát, és akik nyomorgatják az idegent, és nem félnek Engem, - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja.

6. Mert Én, JaHuWaH, meg nem változom, ti pedig, ~~Ezékias próféta könyve~~ megemésztettek meg!

Zsolt. 33,11., Jak. 1,17.

7. Atyáitok idejétől fogva eltértetek rendeléseimtől és nem tartottátok meg azokat. Térjetez hozzám, és Én is hozzátok térek, azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja. De azt mondjátok: Miben térjünk meg?

Zak. 1,3., Ezék. 18,30., Ezék. 18,32.

8. Avagy az ember csalhatja-e Elohimt? ti mégis csaltatok engem. És azt mondjátok: Mivel csalunk téged? A tizeddel és az áldozni valóval.

Péld. 3,9., Nehem. 13,10.

9. Átokkal vagytok elátkozva, mégis csaltok engem: a nép egészben!

10. Hozzátok be a tizedet mind az Én tárházamba, hogy legyen ennivaló az Én házamban, és ezzel próbáljátok meg engem, - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, - ha nem nyitom meg néktek az egek csatornáit, és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen.

11. És megdorgálom érettetek a kártevőt, és nem vesztí el földetek gyümölcsét, és nem lesz a szőlőtők meddő a mezőn, - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, -

12. és boldognak mondanak titeket mind a nemzetek; mert kíváncsok földde lesztek ti, - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja.

Ésa. 62,2., Ésa. 62,4.

13. Keményen szóltatok ellenem, azt mondja JaHuWaH, és azt mondjátok: Mit szóltunk ellened?

14. Azt mondtátok: Hiábavaló Elohim szolgálata, és mi haszna, hogy megtartjuk törvényeit, és hogy alázatosan járunk a Seregek JaHuWaH-ja előtt? *Jer 44,17, Jer 44,18*

15. Sőt inkább magunk hirdetjük boldogoknak a kevélyeket; hiszen gyarapodtak, noha gonosztságot űznek, és megszabadulnak, noha kísértik Elohimt!

16. Akkor tanakodtak egymással JaHuWaH-nak tisztelői, JaHuWaH pedig figyelt és hallgatott, és egy Emlékkönyv iraték Ő előtt azoknak, akik féltek az ÖrökkéValót és becsülik az Ő nevét.

17. És azon a napon, - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, - amelyet Én szerzek, tulajdonommá lesznek és kedvezek nékik, amint ki-ki kedvez a maga fiának, aki szolgálja őt.

18. És megtértek és meglátjátok, hogy különbség van az igaz és a gonosz között, Elohim szolgálja között és a között, aki nem szolgálja Őt.

Zsolt. 58,12., Ezék. 9,4., Ezék. 9,8.

4 Mert ímé, eljön a nap, lángoló, mint a sütő-kemencze, és olyanná lesz minden kevély és minden gonosztevő, mint a pozdorja, és megégeti őket az eljövendő nap, - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja, - amely nem hagy rajtok gyökeret, sem ágat.

2. És feltámad néktek, akik félitek az Én nevemet, az Igazságnak napja, és gyógyulás lesz az Ő szárnyai alatt, és kimentek és ugrándoztok, mint a hízlalt tulkok.

3. És széttapodjátok a gonoszokat, és porrá lesznek lábaitok nyomása alatt azon a napon, amelyet Én szerzek, - azt mondja a Seregek JaHuWaH-ja!

5. Ímé, Én elküldöm néktek Illyést, a prófétát, mielőtt ~~Ezékiel próféta könyve~~ Örkény nagy és félelmetes napja.

Mát. 11,7., Mát. 11,10., Mát. 11,14.

6. És az atyák szívét a fiakhoz fordítja, a fiak szívét pedig az atyákhoz, hogy el ne jöjjenek és meg ne verjem a földet átokkal.

4. Emlékezzetek meg Mózesnek, az Én szolgámnak törvényéről, amelyet rendeltem ő általa a Hórebbe, az egész Izráelnek rendelkezésként és ítéleteként.

2 Móz. 20,1.

Függelék 1

Örökkévaló Nevek - Tanulmány

Szerző: Sipos Richard - 2022. okt. 23 – (EREV SHABBAT: Újszövetség, Júdabeli kérdések)
Szerkesztő: Tisza János - 2024. dec. 16

יהוה - JaHuWaH / יהושע - JaHuSuaH / אֱלֹהִים - Elohim

Sokak számára már rég nem kérdés az, hogy eljött az idő, amikor valamit kezdeni kell az **Örökkévaló** és a **Messiás** eredeti-kinyilatkoztatott neveivel. A helyreállítás, vagy nevezzük reformációnak egyik fajsúlyos és elengedhetetlen fordulópontja ez.

Azt is sokan tudják, hogy a héber betűk számértékkel bírnak. Így a Szentírásokban rögzített összes szónak és betűnek megvan a pontos helye és súlya. Azokból elvenni, hozzáadni azért tilos, mert egy tökéletes egységet alkot, melyből, ha bármit elveszünk, vagy hozzáadunk, annak az emberre gyakorolt áldásos és életet adó hatása borulhat.

Az is nyilvánvaló továbbá, hogy a Hazugság Atyja, az Ellenség mindent hamisít. Így a Szentírás idegen nyelvekre való fordítása során az **Örökkévaló**, az **Ő Felkentje** és magyar nyelven még az **Ő Szellemének** félrefordítása/csorbítása az egyik kiemelt célja, hiszen az Üdvösség magjáig igyekszik beférközni, hogy valamiféle atomhasadással megfossza eredeti erejét!

(Ugyanis azokon a helyeken, ahol az eredeti héber ill. görög iratokban a *Ruach* ill. *Pneuma* található, a legtöbb magyar fordításban a *Lélek* szerepel a helyes a *Szellem* helyett!)

יהוה - JHVH / יהוה / JaHuWaH

A névnek az elvetése szintén a rabbinikus judaizmus-hoz vezethető vissza. A júdabeliség a babiloni fogság idején kialakult ún. szóbeli hamis és emberi tanok, a harmadik parancsolat meg nem szegése érdekében, miszerint nem szabad **JHVH** nevét hiába venni, egyszerűen megtiltotta használatát, így biztosítva azt, hogy véletlenül se vegye hiába szájára egyetlen júdabeli sem. **Elohimünk** nevét, a **JaHuWaH** -ot egyszerűen törölték a köztudatból.

A Tóra olvasáskor is más kifejezéseket használnak nevének behelyettesítőjeként. Így hallhatjuk a **HaSem** (A Név), illetve **Ádonáj** (Úr) kifejezéseket.

Nagyon sok igen hasznos anyagot találni az interneten arról miként kellene ejteni az **Ő** nevét, miért fontos ez a prófécia tükrében, illetve a szellemi kihatását illetően, ezeket valószínű én is majd a jövőben kifejtem bővebben.

Most azonban mielőtt beleesnénk a betű szerinti kutatás és új teológia kialakításának csapdájába, így ezt a kérdést mindenekelőtt:

a Szent Szellem/Ruach HaKodes vezetésére kell bízunk!

Legyen ez az olvasmány az **Ő** kezében a megfogalmazásától az elolvasásig. Nyilatkoztassa ki számunkra mit kezdünk és miként használjuk eredeti Neveit.

Nehogy egy hiábavaló, Szellemi töltetétől megfosztott farizeusi átokfutás legyen belőle.

Ne érdekből, sem azért, hogy még extrább keresztényeknek akarjuk érezni ettől magunkat, hanem azért, hogy engedelmességből tovább lépünk a megszentelődés útján és ne engedjük, hogy az ellenség „hülyét csináljon“ továbbra is belőlünk azáltal, hogy még a **Legszentebbnek** a neveit is eltorzítja/ ellopkodja előlünk.

Mindenki nagyon jól tudja, hogy a kimondott szónak súlya van a szellemvilágban. Hogyan lenne ez másképpen az *Igaz Teremtő* neveivel kapcsolatban?!

A héber betűk számértékkel is bírnak. A júdabeli szóferek, tóramásolók is, a legkisebb hiba elkövetése esetén, az egész lapot, vagy akár tekercset megsemmisítik és újból kezdik.

Minden szónak van számértéke, amely egyfajta tökéletes matematikaként, élővé teszi az Írást.
Elohim (az Igaz /Valóságos *Isten) ^{Ezékiel próféta könyve} nevei tartalmazták a leginkább ezt az Életet adó Erőt

amelyet, ha bármilyen szinten megváltoztatunk, magunkat akadályozzuk meg attól, hogy áldásos hatását kifejtse.

*Isten - Itt még ezt a hagyományos kifejezést használjuk, de a későbbiekben majd tagláljuk, hogy ez valójában miért helytelen!

JaHuSuaH HaMasiah

Az Tanach-ban többször találkozunk a JaHuSuaH névvel melyet Józsué - Jósua formájában ad vissza a magyar fordítás. Mindkét név egyetlen névként jelenik meg az eredeti fordításban : יהושע (JHSVH – JaHuSuaH).

JESUA

Valóban ezt a Nevet kapta meg földi anyjától a megfogantatást bejelentő Gábriel, Elohim angyala utasítására (Lukács 1,26-31), méghozzá ebben a kontextusban:

Ő fogja megmenteni az Ő népét a bűneitől (Máté 1:21).

Azonban nekünk, akik újjászülettünk a Messiásban és megkaptuk a Szent Szellemet, ezt a nevet már nem a **jövőbeli** formájában illene használni, hiszen az ígélet már **beteljesedett** bennünk!

ה – „H“

A Megváltó-nak ezzel a betűvel kiegészített neve, már a **jelen** időnek, illetve az **állandó** és **örök** időnek a grammatikai jele.

Miért gondolja bárki újjászületett emberként, hogy ebből a névből, amely minden név felett való, ki lehet hagyni

azt a ה (Het) betűt, mely Ábrám (Ábrahám) és Száráj (Szarah) nevébe is belekerült az Örök Szövetség és Élet jeléül?

A JeSua, egy név, amely csak egyszer fordult elő ebben a formában az evangéliumokban, aminek jelentése: JaHuWaH meg fog menteni/szabadítani, ahogy születésekor a Váltásgmű ígéreteként megkapta.

Úgy gondolom, hogy azok az emberek, akik még nem ismerik Őt, talán hívhatják is így, azonban nekünk, ha újjászülettünk a Messiásban és megkaptuk a Szent Szellemet, nevének már főként a **jelen/az állandó és örök** formáját: JaHuSuaH - illene használnunk!

A mi Megváltónk születésekor a JeSua nevet kapta, de amikor a Váltásgművet követően megjelenik JaHuWaH Angyala előtt a világ bűneitől beszennyezett ruhában, Zakariás látomása szerint (Zak 3,1-10), ott már - יהושע - , JaHuSuaH néven szerepel, mert:

már beteljesedett a megváltás műve!

Ott már nem az **ígélet**, a **jövő** idejű ragozás van, hanem a **jelen** idejű igeragozás, mivel már érvénybe lép az **örök**, az **állandó**! JaHuSuaH = JaHuWaH Megment(ett)/Megszabadít(ott).

(a magyar fordítások a legtöbb helyen „Jósua“ főpapként adták vissza).

Minden egyes héber betűnek nem csupán számértéke, azaz matematikailag is kiszámítható súlya van, amikor kimondják őket, hanem külön jelentéssel is bírnak.

Így a ה - betű jelentése: **Íme – Jel – Szövetség.**

Eredeti nevét lehetne a következőképpen is meghatározni, amely tartalomtól valahol megfosztották:

ÍME Elohim Báránya, Aki a SZÖVETSÉGnek a JELe !

ש – „S“

További fontos és érdekes betű, mely JHVH névben megjelenik, hogy a Megváltó nevét alkossa a ש (Sin). Ennek a betűnek a jelentése többek között az elpusztítást is jelenti.

A Fiú halálának szükségszerűségét jelzi a ש, hogy ez a ה Jel érvénybe léphessen.

A ש, JHVH egyik megnevezésének, az El Saddáj-nak (a Mindenható-nak) a rövidítéseként is szolgál, ahogy gyakran találkozhatunk vele mezuzákon.

Mennyire kifejezőbb és teljesebb így **JaHuSuaH** neve, mintha csak Szabadítóként mondjuk ki nevét. Hiszen Ő valóban a **Szabadító**, de nem csak, hanem ^{Ezékiel próféta könyve} még éppen azáltal szabadít, hogy Ő a megöletett **Bárány** is és a **Szövetség Jele** a Vére által, aki ráadásul EGY az **Atyával**.

JaHuSuaH, Elohim bárányának a neve szükséges egybeolvadnia JHWH - val, hiszen jelentése is nem más, mint JaHuWaH Megment/Megszabadít, magyar értelmezés szerint tehát állhatna így:

JaHuSuaH = Szabadító ÖrökkéValó.

Hogyan gondolhatja bárki, hogy azokat a neveket, amelyeket Ő megadott Önmaga megnevezésére, azt mindenféle nyelvre le lehet fordítani, azaz eltorzítani, adott esetben a *zeusz* és egyéb pogány szellemi főfejedelemség nevéből derivált kifejezésekkel fel lehet cserélni?

Theosz/Diosz/Deusz – Je-Szusz/Heil-Zeusz

Senki sem fordítja le az emberek nevét, amikor külföldre mennek. Ez a másik iránt tanúsított tiszteletlenség jelének minősülne és sokakat megsértene.

Ha képesek vagyunk megérteni, mennyire fontos tiszteletben tartani felebarátunk nevét, sőt eszünkbe nem jut megváltoztatni azt kényünk-kedvünk szerint, akkor meg miért nem vesszük észre, mennyivel fontosabb ez JaHuWaH, a mi Elohimünk esetében!?

A bibliában sajnos olvashatunk két olyan esetről, amikor idegenek júdabeli neveket írnak felül saját pecsétjeikkel:

1. Az első eset, amikor **Elohimt** csak részleteiben ismerő fáraó, aki Józsefet, **JaHuSuaH** egyik legfőbb előképét, bár feltehetőleg jóindulatúan, a **Zaphnath-Paaneah** névvel illette. (vagy talán saját hasznára és használatára?).
2. A második eset pedig amikor a későbbi babiloni birodalom király, aki a júdabeliek fogságba vitelét követően – miután leromboltatta a Szentélyt és annak eszközeit hadizsákmányként birodalmának székhelyére vitette, és azokat a pogány isteneiknek szentelte – felcseréltette Dániel, Hanániah, Misael és Azariah nevét, *Beltesazzar, Sadrach, Mesach és Abed-nego-ra*.

Ugyanez a birodalmi szellemiség, - nevezzük egyiptominak vagy babiloninak, hisz lényegében ezeknek a római leszármazottja és leányvállalata -, változtatta át Elohimt a *theosszá (istenné)*, Jahusuát pedig *iesusszá*, hogy általuk tovább tiszteljék régi főbálványaikat.

Érdekes megfigyelni, hogy a hamisítás és szétdobálás munkája itt még nem állt meg.

Ugyanis a többi kisebb bálványaik kultusza szintén tovább él, de épp ellenkezőleg, azok már júdabeli nevekkkel élnek tovább.

Így lett Aphrodité-ből és Vénusz-ból *Szűz Mária*. Mars, Szaturnusz, Hermész és egyéb görög-római istenségeket pedig „szentté” avattak és a biblia egyéb júdabeli szereplőinek nevét örökölték meg: (Szent Pál, Péter, János, és a többiek).

Itt láthatjuk azt a folyamatot, amikor a héber eredetűeket, az igaziakat, *pogányosítják*, a *hamisakat* pedig héberesítik. Ezek kitűnő példái az összekeverés és szétdobálás alapos és minden területre kiterjedő romboló munkájának (itt is, mint sok más esetben a **Diabolosz = Szétdobáló munkája érhető tetten!).**

Jézus

Nagyon sokkoló és elkésérítő volt számunkra az is, amikor szembesültünk azzal, hogy még ez a név is tartalmazza az antikrisztus pecsétjét már az Evangélium első fordításai idejétől fogva.

Mert talán ismeretes számotokra ez az elmélet, hogy **JaHuSuaH** nevének görögre való fordítása a Jézusz, nem más, mint a „heil zeus” üdvözlés. Ez első ránézésre erőltetettnek tűnik, főként, hogy a spanyol nyelven erős „H” - val kiejtett „J” betűre alapozzák az elméletet azok, akik ezt hirdetik, holott amikor a görögök kitalálták a Jézusz kifejezést, a spanyol nyelv még nem is létezett!

A hasonlóság azonban önmagában elég aggasztó ahhoz, hogy a bölcs ember, inkább úgy döntsön, hogy tartózkodik ilyen kétséges nevek használatától. *Ezékiel próféta könyve*

Csak hogy elég komolynak tűnik a jelenség ahhoz, hogy esélyt adjunk annak, hogy valamilyen módon ennek a háttérében is az Ellenség bújjon meg.

Azt az emberi jó szándékot, miszerint a Megváltó nevét közelebb akarják hozni az ajkunkhoz, vagyis az anyanyelvünkhöz, az ördög az emberi tudatot befolyásolva felhasználja arra, hogy saját hamis káromlásaival beszennyezze a minden név felett való Nevet!

Ahogy a mondás is tanítja:

A „pokolba vezető út csupa jó szándékkal van kikövezve “

Sátán pedig többek között annak is mestere, hogyan tudja felhasználni az emberi jó és tiszta szándékokat JaHuWaH tervének hátráltatásához, JaHuSuaH személyének beszennyezése által.

A görögök nem tartották meg JaHuSuaH – „*vah*“ végződését, mivel az –*“a”* végződés a női alak jele. Így valóban jó okuk volt változtatni rajta, de a probléma az volt, hogy az **-usz** hozzáadott hímnemű végződésű alak közvetlenül a **Zeusz** nevéből származik, aki a férfiasság prototípusa volt, hitük szerint, a világ első férjja.

Ennek eredményeként megszületett egy név, amelynek hangzása teljes mértékben magában foglalja **zeusz** nevét, amikor kiejtik: **ieszusz (Jesus/jesusz)**.

Így egy olyan név jött létre, amelynek ugyanolyan problémásnak kellett volna tünnie számukra, mint az eredeti forma és annak női konnotációja szerint volt.

Sajnos itt még mindig nem áll meg a dolog, de ami következik ezek után, már csak hab a tortán:

Mert amikor a görög fordítást, **ieszusz**-t, a latin nyelvűek átvették, egyszerűen megtartották minden módosítás nélkül. Itt felmerül a kérdés, hogy miként volt gyomra bármelyik latin nyelvű hívőnek ezt a nevet ebben a formában megtartani és kiejteni a száján, amikor a **Messiás**-ról beszélt, tudván azt, hogy a **szusz** szó latin nyelven egy létező és a hétköznapiakban használt kifejezés volt, amely nem más jelent, mint a **disznó**-t!?

Ha mindez még nem lenne elég meggyőző, és hogy miért problémás ezzel a görög és a belőle derivált latin szóval illetni a Messiást, akkor azt is érdemes megemlíteni, hogy a görög gematria szerint, „ieszusz“ - gyök betűinek számértéke nem más, mint:

666

Pontosabban, a ieszusz név arra a három görög mássalhangzóra artikulálódik, amely ezt a számot eredményezi.

János a jelenések könyvébe pontosan ezt a három magánhangzót írta le a Fenevad száma közlésekor: **χξς** (tsi kszí szigma).

Ehhez hozzáadva a magánhangzókat, illetve az idők folyamán a betűk módosított írásmódjával végül eljutottak a **Ἰησοῦς** névhez, ahol igen ravasz módon már eltűntették az egyértelmű eredeti betűk grafikáját.

Arról külön tanulmányt lehetne írni, hogy miként sajátította ki az Antikrisztus a Megváltónk szerepét és személyét, hogy az ő hamis nevével ruházza Őt fel.

Várható továbbá az is, hogy amikor az Antikrisztus színre lép néhány hónapon/rövid éven belül, ezzel a jó előre bekészített jelenséggel fog érvelni, hogy megtéveessen sokakat mondván, hogy: „a 2000 évvel ezelőtt a Földön járt, a názáreti jézus-ra átnevezett személy, volt a megjövendőlt antikrisztus!“ - inntől fogva természetesen ő az „igazi“!!! Ezt fogja arcátlanul állítani az igaz Messiás JaHuSuaH – ról! Akár már most készülhetünk erre a fajta megtévesztő propagandára is!

Tudom, hogy megbotránkoztató és szinte elfogadhatatlan.

Még mielőtt azonban az **ÖrökkéValónk** -ra kezdenénk haragudni, és megkísértenének bennünket olyan kérdések, hogy:

- Miért engedte meg a mi **ÖrökkéValónk** az **ellenségnek** még az **Ő NEVEIT** is ilyen szinten megcsorbítani és ellopni tőlünk?!

- Miért engedte meg neki, hogy ilyen súlyos szinten félrevezessen bennünket és testvéreink millióit az idők folyamán?!

Ne essünk abba a hibába, hogy saját magunkat vádoljuk, kárhoztassuk akár azért is, hogy eddig hamis neveket használtunk, hanem inkább ismerjük fel, hogy előre kell nézni nem hátra.

Van a tudatlanság ideje és van a megtévesztés, amibe mindannyian beleestünk.

Nem az a lényeg, hogy eddig miként hívtuk hamisan, hiszen tiszta szívből tettük és ezért működött is. *Ezékiel próféta könyve*

Sokan újjá is születünk úgy, hogy Jézus nevére merítkeztünk be, és talán még olyanok is betöltekezhettek **Szent Szellem** - mel, akik az elején, vagy akár mai napig *Lélek* - nek nevezték/nevezik a **Szent Szellemet**, és az Örök Élet már a miénk lehet, mert bár tudatlanul hamisított neveken szólítottuk **Őt, a szívünkben mi az Igazit láttuk és Neki mondtunk igent.**

Azért is fontos hangsúlyozni ezeket, mert a Kegyelem ideje még tart és sajnálattal tapasztalom ismét és ebben a témában is, hogy akik ugyanezeket a helyreállításokat hirdetik gyakran átesnek a másik végletbe, amikor már-már kijelentik, de legalábbis utalnak rá, hogy akik **Isten–Jézus(ka)-Szentlélek** és egyéb hamis/lekicsinylő kifejezést használtak hívő életük során, lényegében a halál fiait.

Ez súlyos kárhozzátás és bűn. Nekünk továbbra is szeretettel kell hirdetni a helyreállást, a megoldást felkínálva és nem a haldoklókat idő előtt kivégezni. Mint minden más reformálandó dologban, a nevek helyreállításának felismerése után a régiben való maradás, már más korszakot nyit meg az emberek előtt, amely apránként a kegyelmi időkből vezeti ki a továbblépni nem akaró lázadókat. Erre a veszélyre viszont fel kell hívni a figyelmet. Örüljünk, hogy a kegyelem ideje még mindig tart. Örüljünk, hogy **Ruach HaKodes**, – a Szent Szellem - továbbra is vezet bennünket.

Örüljünk, hogy kérhetjük, hogy tegye engedelmessé szívünket, hogy még azt is el tudjuk fogadni, ami ma lehet, hogy még elfogadhatatlannak tűnik. Örüljünk, hogy megvannak még az Eredeti Nevek, amelyek fel lettek számunkra kínálva azért, hogy éljünk velük és hogy éljünk általuk.

Most pedig mindenki tegye fel a kérdést a szívében **Ruach HaKodes**-nek, valóban azt akarja az **Örökkévaló**, hogy az eredeti neveit használjuk ismét? Mert, ha belülről szól és mégsem tesszük meg a lépést, akkor más idők köszöntenek be életünkbe.

Elohim / אלוהים / (Igaz /Valóságos/Igaz Teremtő *Isten)

Sajnos az Elohim helyett, a hamis elohimek neveinek használata jellemző szerte a világon.

Lássunk néhányat a világ jelentősebb nyelveiből (köztük természetesen a magyart is), amelyekben a mai napig több milliárd ember egészen más kifejezés által szólítja meg az *Igaz Teremtőt*, **Aki magát először Elohim-ként nyilatkoztatta ki nekünk.**

Theosz-Zeusz

Az Újszövetségben szereplő eredetileg is görög nyelven íródott levelek feltehetően későbbi átírásokban már a "Theos" szó szerepel Elohim helyett.

Nem kell különösebb teológiai, történelmi vagy nyelvészeti ismeret, hogy az ember felismerje ennek a kifejezésnek eredetét: **Theos-Zeus**.

Egyértelműen kizárt, hogy egy olyan személy, mint Pál képes lett volna rá, már csak emberileg is, hogy a zeusz-ból derivált szavakat használja **Elohim** helyett. Ha mégis megtette volna még inkább kizárt, hogy ezt a **Szent Szellem**-től kapta volna. Igenis Pál a görög eredetibe is az Elohim és a **JHVH** alakzatokat írta le és nem mást. Ebből a **Theos**-ból származik a későbbi latin átírásokban a **Deus** kifejezés, amely tovább alakult **Dios/Dieu**, stb. formákra a többi latin nyelvben.

A további két kifejezés, a God és az Isten eredete nem tisztázott és meghatározása sokkal nehezebb. Mégis bármelyik elmélet igaz, használatát igen problematikussá teszi.

gudán / God

Az angol és német **God/Got** szó három különböző helyről is származhat:

1. a Babiloniában található **Gad** istenségtől melyet a júdabeli nép is elkezdett tisztelni a babiloni fogság idején, és amelyet Ézsaiás könyve is említ a 65. fejezetben
2. az ősgermán **gudán** kifejezés is állhat a háttérben, melynek jelentései: *áldozat–kiöntés*
3. a **God** származhat egyszerűen a **Góth** germán nép nevéből is.

Ugyanis a germán világban, ahol mindig is előtérben volt az *übermensch* szemlélet, **Góth** törzseket a többi germán törzs még maguknál is felsőrendűbbnek tekintette.

Számukra a Góth-ok voltak a legerősebb, a legharciasabb és legyőzhetetlennek számító germán szuperhősök. Egy emberközpontú, javarészt germán szellemiségű és etnikumú angol-száz/dán-viking származású angol nyelvű világban könnyen megeshet, hogy **God** nem más, mint maga az **isteni** rangra emelt **ember** jelképe. Így természetesen az angolok, ill. németek a kereszténység felvételekor ezeket

a legfőbb szellemi hatalmat kifejező terminusokat használták fel *az Igaz Teremtő: Elohim* elnevezésére, ahogy mások is tették.
Ezékiel próféta könyve

* Isten / Istár

A számunkra a legfontosabb, talán a legérdekesebb és egyben a legsúlyosabb a magyar **Isten** szó. Már az is nagyon ködös, hogy miként került bele a nyelvünkbe, illetve hogyan vált számunkra a legfőbb Szellemi Hatalmasság megszólítására.

Egyes nyelvészek szerint a szó perzsa, mások szerint finnugor, továbbiak szerint pedig sumér eredetű, jelentése pedig „ős”, „egy”, vagy „egyetlen”.

Idáig nem is volna olyan nagy gond, hiszen valóban az Ős Egyetlen Egy **Elohim**-ről van itt szó.

Ez kifejezés azonban feltűnően hasonlít egy másik szintén *perzsa* és *sumér* eredetű jelenségre, amely nem más, mint **Istár**.

Istár a női termékenység, a szerelem, sőt néha a háború istene, amelyet Vénusszal, az Esthajnalcsillaggal azonosítottak, aki a hajdani Kánaán és Mezopotámia népeinek Asztarté – vagy Asztoret néven volt ismeretes.

Jelképe a nyolc ágú csillag (olyan, mint ami a Székely zászlón (!) is látható).

Ő az a bizonyos főistenség, akit még babilonban is oly nagy tiszteletben tartottak, hogy maga a *városkapu*, amelyen keresztül a júdabeli népet a fogságba hurcolták, *róla* lett elnevezve. Ennek maradványát máig Berlinben őrzik egy múzeumban, a Sátán trónja közvetlen szomszédságában. Ez utóbbi szomszédság sajnos nem csak a berlini múzeumra korlátozódik.

További érdekesség, hogy ha ezt a szót héberül írjuk le: **אִשְׁטָר**, akkor nem csupán hangzásában, de grafikailag is szinte megegyezik egy másik névvel: **שַׁטָּן** (STN, vagyis SaTaN).

Ezzel a hátborzongató jelenséggel egyes magyar népi hagyományörző és természet gyógyászati körök is foglalkoznak.

Ha esetleg nem is lenne ennyire súlyos a helyzet, ahogy azt az imént leírtuk és a sátán névhez való hasonlósága csak véletlen egybeesés, az **isten** és az **istár** nevek szinte egybehangzása már önmagában felveti a kérdést, hogy bölcs-e ennek a kifejezésnek a használata az

Igaz Teremtő megszólítására?!

Egyébként nem tűnik meglepőnek, hogy egy olyan nép, amely országának megalapítását követően nem talált jobb döntést hozni, mint azt azonnal fel is kínálni a **szűz Máriának**, hogy egy olyan névvel illesse az *Igaz Teremtőt*, ami tükrözi a matriarchális rend iránti hajlamukat.

Hiszen **Istár** nem csupán egy női istenség, hanem ráadásul az **Egek Királynéjaként** is emlegették.

A történészek szerint személye egyrészt egybeolvad **Astarté**-ével, de még közvetlen elődje is a későbbi görög **aphrodité**-vé, majd a római **vénusz**-szá, amely később a híres **szűz máriá**-vá vedlett át – méghozzá a **Megváltónk** júdabeli anyjának, az eredeti nevén, **Mirjám**-nak, a szintén módosított nevének és személyének hamisított felhasználásával.

Allah / Elah

Épp ennek ellenkezőjét látjuk viszont az **Allah** kifejezés esetében. Ugyanis **Allah** közvetlenül a héber/ arameus **Elah**-ból, **Elohim** rövidített változatból ered azokból az időkből, amikor sem iszlám, sem kereszténység nem létezett, viszont az Egyetlen **Elohim**-ban hívő arabok igen, ahogy láthatjuk Yitro esetében.

Máig is a kopt és egyéb arab keresztények isten szó gyanánt **Elohim**-nek ezt a rövidített, majd tovább arabosított változatát használják. Itt nem egy idegen istenség nevééről van szó, amelyet rátestáltak **Elohim**-re, hanem épp ellenkezőleg történt. Itt azt a fordított esetet látjuk, amikor az eredeti nevet egy idegen szellemiség magára veszi.

Így nyilatkoztatja ki magát a **Baál** szellemisége egy hamis prófétának, majd kisajátítja a rövidített verzióját **Elah**-ot, azaz Allah-ot és így lényegében **Elohim**-nek nevezeti magát több milliárd ember által.

Ex - pasik?

Mindezen esetek arra utalnak, hogy igen súlyos helyreállítani valók maradtak még hátra az Egyház számára. Akár tetszik, akár nem, bármilyen sokkoló, de nem más történik, minthogy

a Menyasszony a mai napig ex-pasijai neveit használja Férje megszólítására (!),

és még enyhén fejeztem ki magam, mert a régi bálványok nem csupán ex-pasik, hanem kimondott stricik. Azt pedig, aki régi futtatói nevein szólítja Férjét minnek lehetne nevezni? ~~Ezékiel próféta könyve~~ Menyasszony-e ő még mindig egyáltalán, vagy már egészen más, vagy minimum kevert/házasságtörő/parázna? Talán ez az alapjelenség lehet a gyökere a kereszténységben tapasztalható sok elferdülésnek? Hiszen a latin **curba** szó elhajlást/görbét jelent.

Egyébként ezt a szót használta Károli is az eredeti fordításban!

Ezek a visszások visszavezetnek bennünket jó néhány ószövetségi prófeciához, ahol **Elohim** saját feleségét **Izráelt** és **Júdát**, ezekhez hasonló melléknevekkel illette.

Ma a **Messiás – Krisztus** által van egy harmadik feleség is, **Ephraim** – a nép-beliek, aki valljuk be nem különb a két másiknál.

A valódi és végső reform érdekében talán ennyire mélyre kellene menni a gyökerekhez:

Hogyan szólítod meg a Teremtőt, az Igaz Teremtőt, az ÖrökkéValót, a Megváltódat és az Ő Szellemét?

Nem júdabeli gyökerekről kell itt beszélni. Még mindig nem. Még mindig sokkal súlyosabb és lényegesebb dolgokat kell visszaalakítani az eredetire, ami túlmutat a júdabeli gyökereken is és amelyekhez képest ezek az utóbbiak lényegtelenek.

Mert még sehol nem volt egyetlen júdabeli sem, amikor az emberiség **JaHuWaH**-nak és **Elohim**-nek nevezte az Igaz Teremtőt.

Majd jött a júdabeli farizeusság és törölte **JHWH** nevének kiejtését és ezt a bűnt a kereszténység máig elfogadja és műveli tovább.

Ezek tudatában nekem ma, messiáshívó júdabeliként is ezt, a szintén eltorzult júdabeli alapot kellene hirdetnem, - ahogy azt sokan teszik is, - akik még mindig a

HaSem/Adonáj-t, sőt **Istár-t** és egyéb hamisítványokat használnak a **Megváltó** nevében is!?

Nem tudom, hogy mit szólna bármelyik férfi hogyha saját barátnője/élettársa/felesége valamelyik ex - barátjának a nevére szólítaná őt?

Kiből mit hozna ki egy ilyen jelenség és mennyi ideig bírná, amíg végleg el nem zavarna?

Hát hozzánk képest, ennyire elképesztően türelmes **JaHuWaH** !

Mi viszont ismerjük fel a problémát és ne szomorítsuk tovább az Ő Szellemét azáltal, hogy prostiként viselkedünk és nem pedig méltó és engedelmes Menyasszonyként.

Ez a nehéz felismerés tényleg olyan, mint egy fájdalmas pofon.

Viszont jobb túlesni rajta időben és elfogadni, nehogy a végén elbocsátás legyen a kimenetele!

A **Vőlegény** az ajtónál Van. Van-e olaj a lámpásainkban? Milyen nevekkel kentük fel a **Felkentet** és az **Atyát**, mert a *megszólítás felkenetés* és mély jelentéssel bír, akkor is, ha tudatlanságban tesszük. **JaHuWaH/Elohim/JaHuSuaH Szelleme** pedig nem hatalmazott fel senkit, hogy más, szentségtelen szavakkal illessék **Őt**.

Ismerjük fel, hogy ma még az eszes szüzek meg tudják mutatni, hol keressük a valódi olajat, ha kiderülne, hogy még mindig a balgák táborához tartozunk.

Mert amikor eljön a Messiás eljövételének Órája, az fog megjelenni neked, akinek a nevét hívod segítségül (Róma 10:13). Senkit ne érjen kellemetlen meglepetés!

Vajon Pál is a Theosz kifejezést használta?

Azonnal felmerülhet sokakban a kérdés, hogy miért szerepelhetne a görög eredetiben a Theosz kifejezés **Elohim** helyett, ha ezzel a kifejezéssel bármi probléma lenne szellemi síkon?

Pál apostol leveleiben végig ez a kifejezés szerepel. Ő is ezt a szót használta!

Ez a jelenség esetleg arra utalna, hogy az Újszövetség mégsem görögül íródott volna, csupán későbbi fordítások azok az iratok, melyeket eredetiként állítottak be eddig?

Több olyan bibliakutató is felbukkant az utóbbi években, akik azt állítják, hogy héber, esetleg arameus nyelven írták az eredeti szöveget, a görög csupán későbbi fordítás.

Így érthető lenne, miért változhatott át **Elohim** Theosz-szá.

Meggyőződésem, hogy az Újszövetség bizonyos részei héberül, mások görögül íródtak vegyesen.

Ahogy pedig az Üdvösség ígérete is a héber népről egy meghatározott időre áttevődött a gyűjtő nevére a Görögökre, azaz a többi Nemzetre. *Ezékiel próféta könyve*

Meggyőződésem továbbá az is, hogy Máté, Márk és János evangéliuma valóban nem íródhatott eredetileg más nyelven, mint héberül.

Hiszen az Evangélium is először júdabelihez szólt, ezért héber nyelven volt szükségszerű, hogy először megjelenjen a világban. Továbbá az evangéliumok említett szerzői nem a görög tudásukról voltak híresek. Egyszerű halász emberek voltak, akik nem valószínű, hogy az elnyomó hatalom nyelvén, olyan szinten tudtak volna, hogy azon ilyen horderejű írásokat képesek lettek volna megfogalmazni. Ez akkor is igaz, ha Máté és Márk valamilyen szinten már hellenizált júdabeli családból származtak, ahogy erre a „kereszt nevük” is utal.

Lukács viszont már görög volt, egy betért prozelita. Az ő Evangéliuma már íródhatott görögül, hiszen az nem csupán az anyanyelve volt, hanem az Üdvtörténet stafétáját abban az időszakban, a júdabeliek visszautasítása miatt, **Elohim már kezdte átadni a „Görögök”, azaz a Nemzetek kezébe** egy időre, amíg számuk be nem telik. Így szimbolikusan az egyik Evangélium görög nyelven való megfogalmazása által Elohim erős jelet állíthatott az emberiség elé, amivel jelezte, hogy mostantól az ajtó megnyílik a nem-júdabeliek felé is!

Pál, ellentétben az evangélista elődeivel, egy magas tudású és igen tanult farizeusi tudományokban rendkívül képzett ember volt, aki nem csupán római polgár volt, hanem a birodalom keleti részének nyelvét is tökéletesen beszélte.

Amikor olyan gyülekezeteknek írt, akiknek tagjai többségben nem-júdabeli emberekből állt, továbbá anyanyelvük többségében görög volt, nem kérdéses, hogy **Pál nem fogja őket héberül megfogalmazott levelekkel traktálni**, hogy majd esetleg a Google-lal, vagy egyéb fordítóprogrammal megoldják az értelmezésüket.

Gondolkozzanak el egy kicsit ezen a „*kizárólag csak héberül írták meg az újszövetségi iratokat*” elméletének hívei. Nem lenne-e kézenfekvőbb tehát az, hogy Pál azt a nyelvet fogja közvetítőként használni, melyet a címzettek beszélnek és értenek?

Ezért a két elmélet, melyek szerint az Újszövetség csupán csak görögül, vagy csak héberül íródott, két elvetendő szélsőség, és az igazság ismét valahol a kettő között rejlik!

Ezért úgy gondolom, hogy az új szövetségi könyvek nagy része eredetileg igenis görögül íródtak, de nem csak görögül (héberül, arámul, stb.)!

Viszont azok, a „görög eredetinek” titulált kéziratok, amelyekben Elohim helyett a „Theosz” kifejezés áll, bizonyára későbbi átírások.

Emlékezzünk, miként reagált Pál, miután Barnabással betért Likóniába, ahol a helyiek, amint megtapasztalták a két apostol által történő csodákat és jeleket, isteneknek kiáltották ki őket, Pált Hermésszel, Barnabást pedig Zeusszal azonosították, és állatokkal készültek feláldozni a tiszteletükre. Pál akkor a gyász jelképeként, széttépte előtűk a ruháját. Tönkre tette egyetlen vagyonát, egyetlen védő eszközét, ami naptól, esőtől, szélről, homokvihartól és esti fagyoktól védte, és tette ezt azért, mert a tudatlanságban szenvedő, szellemben kisded pogány emberek, jóhiszeműen isteneknek mondták őket, akik az Örömhírt hozták nekik.

Miként lett volna képes egy ilyen buzgó ember későbbi leveleiben az Elohim kifejezést lecserélni egy olyanra, mely egyértelműen Zeusz nevének a derivált változata?

Elképzelhetetlen, hogy egy olyan derék és hű szolgája a Messiásnak, mint Pál engedte volna az Igaz Teremtő titulását ilyen szintre degradálni, csupán azért, hogy kedvébe járjon az újonnan megtérőknek, vagy csak azért, hogy az újonnan megtértek jobban értsék, hogy miről van szó. **Teljesen irracionális és debil elképzelés!**

Igenis alap elvárás, hogy miután megismerted, el is fogadd és használd az Örökkévaló **EREDETI** nevét, és **titulusait**, ahogy Ő maga az eredetektől megfogalmazta. Az Ő megszólításának módja *nem kívánság műsor*.

Amíg szellemben gyermekként még becézhetjük szívünk tisztasága szerint az Atyát, de ahogy szellemben növekszünk, illik a gyermeki hablatyolásainkat fokozatosan elhagyni és tiszteletünk jeléül felnőtt módjára viselkedni!

Ezért kinek-kinek tudnia kell, milyen korban van.

Ez az írás egy felszólítás azok számára, akik már szellemben elég stabilan állnak ahhoz, hogy az eredeti nevek jelentőségét felfogják és bátran kezdjék azokat használni a hamisakat pedig határozottan elvetni, és egyben biztatás arra, hogy amit érzel belülről, azt nyíltan és bátran vállald fel, akkor is, ha tudod, hogy igen nagy az ellenszél és igen kevesen fognak ezért megdicsérni téged, sőt a „hit-testvéreid” kezhetnek visszautasítani vagy akár üldözni is.

Nem ítélem el az „istenezőket”, ha tudatlanságból és gyermeki szívvel teszik, de mint minden törvénynek el kell, hogy jöjjön az ideje, **amikor Ruach HaKodes utasítására, helyre kell állnia az eredeti nevek használatának is!**

Jahvé

Befejezésül és tovább biztatás gyanánt meg kell említeni, hogy évek óta megjelent a folyamat, amikor hívek milliói világszerte visszatérnek a Jahvé név használatához.

Bár úgy gondolom, nem kérdés, hogy az eredeti kiejtés JaHuWaH, mégis ugyanazt mondjuk ki, igazából csak az utolsó magánhangzó a különbség

Viszont a 4 mássalhangzó, melyeknek van számértéke és súlya a szellemvilágban, csakis a Jahuvéh, JaHuWaH esetében van kimondva!

Hála Elohim-nek, nemcsak, hogy nem vagyunk egyedül, de az afrikai és amerikai kereszténység nagy részénél az eredeti név már évtizedek óta folyamatosan terjed használatában és talán már alig akad közöttük valaki, aki ezen a néven megütközne.

Ez több száz millió embert jelent.

Magyarországon, ismét van mit bepótolni!

Lásd még: [Genetikailag belénk kódolt YHWH](http://erevshabbat.org) – erevshabbat.org

Függelék 2

Örökkévaló Nevek - Névsor

Tulajdonnevek:

<u>Magyar/értelmezve</u>	<u>Héber/latin betűs átírat</u>	<u>Görög/latin betűs átírat</u>	<u>Latin</u>
alkalmazva			
ÚR / Vagyok, Aki Vagyok ÖrökkéValó	יהוה / JaHuWaH	Κύριε, Κύριος /Kyrie,Kyriosz	Domínus Deus
Jézus / JaHuWaH Megszabadít Szabadító ÖrökkéValó	יהושע / JeSua /JaHuSuaH	Ἰησοῦς/Jeszusz	Jesus
Krisztus / Messiás / Felkent	מָשִׁיחַ / HaMasiah	Χριστός/Christósz	Christi

Nevek / Elnevezések:

Isten / ? Istar, STN?	אֱלֹהִים / Elohim /Mindenható	θεός /Theosz	Theos/Deus
Szentlélek / Szent Szellem	Ruach HaKodes	Πνεῦμα / Pnevma	Spiritus Sanctus
/ Szellem A Szent			

zsidó	עברי / Jehudijah	Ἰουδαίους / Judajiosz	Hebreaus
Húsvét / Páskha, pászka	פסח / hág hápeszáh	Πάσχα / pászcha	Pascha
/ átugrás, átlépés, megkímélés			
keresztel / bemeřit		βαπτίσω/vaptíszo	baptízat
keresztelés / bemeřités			baptízo
keresztelkedik / bemeřitkezik		απτισθεις/vaptisztheisz	baptizatus
Keresztelő János / Bemeřitő János		Ἰωάνης ὁ βαπτιστής	Iohannes Baptista
		/Joánisz' o vaptistisz	

keresztény, keresztyén – „christianóusz”, azaz „messiási”, vagyis „a Felkent követője” kifejezésből, szláv közvetítéssel került a magyar nyelvbe és a „keresztény/keresztyén” formában állandósult. Ennek a kifejezésnek a kereszttel való képzettársítása sajnos kizárhatatlan.

egyház - a **görög** ἐκκλησία (ekklészia) szóból származik, amely eredetileg gyülekezetet jelentett. A görög **ek**-klétosz (**ek** 'össze-, ki-, ' és a **kaleó** 'hív') elemekből tevődik össze: **'kihívott', 'előhívott'**. A latin **ecclesia, domus**, a francia **église**, olasz **chiesa** kifejezésen át a magyarban: **'templom, egyház'**

anyaszentegyház – A katolikus egyház fenntartja, hogy a Krisztus által alapított „egy, szent, katolikus és apostoli anyaszentegyház” csak a katolikus egyházban áll fenn.

A Károli Gáspár fordításban mind a három formában szerepel: **Gyülekezet, egyház, anyaszentegyház**

A mi átigazított változatunkban: **Gyülekezet** ill. **Elohim/HaMasias/Messiás Gyülekezete**

Függelék 3

Örökkévaló Nevek – Nevek változatai/változásai

Az „**ÚR**”, a „**Jézus**” és az „**Íge / Ige**” kifejezések a Bibliában „**Úr**”

<u>Magyar:</u>	<u>Héber:</u>	<u>Görög:</u>	<u>Latin:</u>
ÚR / Vagyok, Aki Vagyok	יהוה	Κύριε, Κύριος	Domínus Deus
ÖrökkéValó	JaHuWaH	Kyrie,Kyriosz	

Az „**Úr**”, mint **név**, az Ó-szövetség könyveinek magyar nyelvű fordításában közel 7000 alkalommal fordul elő, és nem kevesebbet, mint az egész világ Teremtőjét, Megtartóját, Bíróját és Megváltóját hivatott megjelölni.

A Biblia tanúsága szerint a világ Teremtője már több mint 3500 évvel ezelőtt ezen a **néven** mutatkozott be.

A **név** eredete visszavezethető a 2 Mózes 3,4-15, úgy nevezett égő „csipkebokor” jelenetéhez, amely a Mózes elhívását írja le.

Sajnos a jelenleg rendelkezésünkre álló legkorszerűbb műszaki eszközökkel sem tudjuk visszaadni, hogy akkor valójában hogyan hangzott el ez a **név**.

Ebben az esetben a legcélszerűbb lenne visszatérni a jelenleg elérhető legősibb forráshoz, vagyis a **név** héber nyelvű megjelenítéshez:

יהוה

Ez a négy jel, az úgynevezett tetragrammaton, latin betűkkel leírva: **JHVH**.

Létezik a **név** néhány magánhangzós változata, ezek közül a leggyakoribbak: **JaHuWaH, JaHoVaH, JaHVe**.

Az angol nyelvű bibliafordítások szerint: **LORD**

A szláv nyelvű bibliafordítások szerint: **господинъ** (gospodinŭ), /magyar kiejtéssel: goszpod(gy)in/, Hospodin.

A magyar nyelvű fordításokban ez a **név** az „**Úr**” a kifejezéssel van visszaadva, annak ellenére, hogy a magyar megfelelője a 2 Mózes 3,14 alapján:

Ezékiel próféta könyve

VAGYOK, AKI VAGYOK

A magyar nyelvben azonban létezik egy **egészen egyedi megjelenítése** ennek a névnek:

ÖrökkéValó

Ugyanis ennek az összetett szónak első tagja, az **Örök**, lényegében utalás a **név** viselőjének az **idő**beli meghatározásra:

Volt, Van, Lesz,

a név második tagja, a **Való**, pedig a **név** viselőjének **lényegi**, **tartalmi** meghatározására:

- **való** – mint ige: **van, létezik, fennáll**
- **való** – mint melléknév: **valóságos**
- **való** – mint állítmány: **való igaz**
igaz állítás, mint pl.: *beszéd, igazság*
- **való** – mint főnév: ez az ellentétpárjával szemléltethető leginkább: képzelet és **való**, látszat és **való**

„Íge/Ige”

A görög nyelvű írásokban úgy szerepel, mint **λόγος (logosz)**, aminek a jelentése:

"ok", "lényeg", "szó", "beszéd".

Mind az indoeurópai, mind a szláv nyelvek viszont egyszerűen csak a „**szó**” kifejezéssel fordítják le.

Néhány példa:

Angolul: **word** / azaz „**szó**” /

Oroszul: **слово** /magyar kiejtéssel: szlovo, azaz „**szó**” /

Ezekkel szemben, a **logosz** a magyar nyelvbe az **Íge** szóval van átültetve, amely egy másik nyelvi unikumunk, hisz az **ige** a nyelvtani meghatározása szerint sokkal több, mint egyszerűen egy szó, amely csak úgy elszáll:

az **ige**

cselekvést, történést vagy létezést kifejező, ragozható szó,
amely alakját

személy, szám, idő, és nézőpont szerint változtathatja.

Amíg az ószövetségi írásokban az **Íge/Ige/ige** kifejezés szinte kizárólag JaHuWaH-Elohimtől származó kijelentésekre vonatkozik, amelyeket a próféták vagy szóban tolmácsolták a nép felé, vagy pedig tekercsekre írtak le, addig az újszövetségi írásokban az előbbiekhöz csatlakoztak még JaHuSuaH kijelentései is, sőt János apostol az **Íge**/Ige -t vonatkoztatja magára JaHuSuaH-ra is, méghozzá egy nagyon fordulatossá vezetéssel:

*Kezdetben vala az **Íge**, és az **Íge** vala Elohimnél, és Elohim vala az **Íge**. (Jn 1,1)*

*És az **Íge testté** lett és lakozék mi közöttünk (és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), aki teljes vala kegyelemmel és igazsággal. (Jn 1,14)*

Itt a **test** görög megfelelője: **σῶψ (szárksz)– hústest**, ami minden kétséget kizáróan az Ember Fiára, vagyis JaHuSuaH-ra vonatkozik, akinek dicsőségét láthatta, mint János apostol, mint pedig az ő júdabeli kortársai!

János a **Fiú** és az **Íge** teljes azonosságát az első levelében még nyomatékosan alá is támasztja:

*Mert hárman vannak, a kik bizonyosságot tesznek a mennyben, az Atya, az **Íge** és a Szent Szellem: és ez a három egy. (1Jn5,7)*

Mindezeket összevetve:

az Atya, az **Íge** és a Szent Szellem, vagyis JaHuWaH-Elohim, JaHuSuaH, Ruach HaKodes teljes egységet alkot (hisz „Elohim vala az **Íge**”)!

Ha az **ige cselekvést, történést vagy létezést kifejező, ragozható szó**, amely alakját **személy, szám, idő, és nézőpont szerint** változtathatja, akkor a Mennyből alászállott **ÍGE** mennyivel inkább rendelkezik ezen tulajdonságokkal!

Következésképpen a **JaHuSuaH** és **JaHuWaH** névbeli hasonlósága nem a véletlen műve, még ha a Nagy Szemfényvesztő mindent latba vetve, a névmutációival ezt igyekszik igen csak sikeresen elrejteni!

„Jézus”

Magyar:

Jézus

Héber:

י

Görög:

Ἰησοῦς

Latin:

Jesus

JaHuWaH Megszabadít

JeSua /JaHuSuaH

Jesusz

A „Jézus” név esett át a legtöbb nyelvi mutáción, és így sajnós, még több torzulást szenvedett, mint a többi, és ami a lényeg, hogy elvesztette a **JHVH** névből való származásának még a nyomait is.

Erről bővebben az **Örökkévaló Nevek – Tanulmány** -ban (Függelék 1) olvashatunk.

A Bibliánk némely versében „Jézus” neve szerepel mind a „JeSua”, mind pedig a „JaHuSuaH” formában. Mégpedig azért, mert amíg a „JaHuSuaH” a **múltat, jelent és jövőt leíró névmegjelölés**, addig a „JeSua” az esemény idejében, a kortársak által használt **megszólítás**.

„Krisztus”

Magyar:

Krisztus / **Messiás** / **Felkent**

Héber:

מָשִׁיחַ / HaMasiah

Görög:

Χριστός/Chrisztosz

Latin:

Christi

„Krisztus” – HaMasiah, magyarul: **Messiás**, vagyis **a Felkent**

„Jézus Krisztus” - JaHuSuaH HaMasiah, magyarul: **a Felkent Szabadító ÖrökkéValó**